Mục lục

Chương 1: Trọng Sinh

Chương 2: Huynh Trưởng

Chương 3: Nhàn Nương

Chương 4: Thân Nhân

Chương 5: Trinh Nương

Chương 6: Mũi Nhọn

Chương 7: Mẫu Tử

Chương 8: Cách Xa

Chương 9: Phản Kích

Chương 10: Tin Tức

Chương 11: Nghi Hoặc

Chương 12: Ngọc Lang

Chương 13: Nhận Sai

Chương 14: Bằng Phẳng

Chương 15: Ngẫu Nhiên Gặp

Chương 16: Thay Đổi

Chương 17: Quý Nhân

Chương 18: Khuyên Giải

Chương 19: E Ngại

Chương 20: Tình Thế Nguy Hiểm

Chương 21: Biếu Ca

Chương 22: Oán Hận

Chương 23: Nhắc Nhở

Chương 24: Lâu Dài

Chương 25: Xung Đột

Chương 26: Phẫn Nộ

Chương 27: Không Xứng

Chương 28: Hang Sói

Chương 29: Mưu Tính

https://thuviensach.vn

Chương 30: Ăn Ý

Chương 31: Mưu Thành

Chương 32: Biến Hóa

Chương 33: Ẩn Dấu Mũi Nhọn

Chương 34: Lựa Chọn

Chương 35: Tiến Bộ

Chương 36

Chương 37: Chung Tình

Chương 38: Chất Vấn

Chương 39: Đoạn Tình (1)

Chương 40: Đoạn Tình (2)

Chương 41: Mưu Cục

Chương 42: Lại Mưu

Chương 43: Lại Biến(1)

Chương 43+2: Lại Biến (2)

Chương 43+3: Lại Biến(3)

Chương 44: Tái Kiến

Chương 45: Trắc Phi

Chương 46: Cự Tuyệt

Chương 47: Phấn Đấu

Chương 48: Đáp Án

Chương 49: Phá Đề

Chương 50: Hào Quang

Chương 51: Phá Cục

Chương 52: Thiết Kế

Chương 53: Phản Kích

Chương 54: Làm Nhục

Chương 55: Ưu Việt

Chương 56: Giao Quyền

Chương 57: Đối Đích

Chương 58: Đi Đến Cuộc Hẹn

Chương 59: Khi Nhục

https://thuviensach.vn

Chương 60: Cậy Thế

Chương 61: Đối Chọi

Chương 62: Lợi Dụng

Chương 63: Tìm Hạnh Phúc

Chương 64: Rõ Ràng

Chương 65: Ra Mưu

Chương 66: Tinh Ngộ

Chương 67: Thiết Cục

Chương 68: Trọng Yếu

Chương 69: Đặt Cược

Chương 70+1: Tỉnh Ngộ (1)

Chương 70+2: Tỉnh Ngộ (1)

Chương 71+1: Cơ Duyên (1)

Chương 71+2: Cơ Duyên (2)

Chương 72: Tra Kiếm

Chương 73: Ba Năm

Chương 74+1: Quyết Định (1)

Chương 74+2: Quyết Định (2)

Chương 75: Cải Trang

Chương 76: Biến Hóa

Chương 77: Cảnh Báo

Chương 78: Ban Thưởng

Chương 79: Hồi Kinh

Chương 80: Phụ Tử

Chương 81: Lo Xa

Chương 82: Ra Chiêu

Chương 83: Kiếm Pháp

Chương 84: Bắn Tên

Chương 85: Chọn Lựa

Chương 86: Tiền Căn

Chương 87: Thủy Triều

Chương 88: Văn Gia Suy Tàn

https://thuviensach.vn

Chương 89: Trúc Trắc

Chương 90: Trinh Nương Mất Tích

Chương 91: Cứu Viện

Chương 92+1: Câu Dẫn (1)

Chương 92+2: Câu Dẫn (2)

Chương 93: Máu Xử Nữ

Chương 94: Ước Định Ba Năm

Chương 95: Chậm Một Bước

Chương 96: Trường Thi

Chương 97: Chọn Đúng Người, Chọn Sai Người

Chương 98: Không Có Bảng Nhãn, Thám Hoa

Chương 99: Nhiếp Chính Vương (1)

Chương 100: Nhiếp Chính Vương (2)

Chương 101: Nhiếp Chính Vương (3)

Chương 102: Đồng Ý

Chương 103+1: Mộng Xuân (1)

Chương 103+2: Mộng Xuân (2)

Chương 104: Nhữ Dương Vương Gặp Nạn

Chương 105+1: Nhàn Nương Tử (1)

Chương 105+2: Nhàn Nương Tử (2)

Chương 106: Nghi Vấn

Chương 107+1: Thành Thân (1)

Chương 107+2: Thành Thân (2)

Chương 108+1: Hôn Kỳ (1)

Chương 108+2: Hôn Kỳ (2)

Chương 109: Hoài Nghi

Chương 110: Đoạn Tuyệt

Chương 111: Mục Đích

Chương 112: Hiền Lương Thục Đức

Chương 113+1: Xử Án Tử (1)

Chương 113+2: Xử Án Tử (2)

Chương 113+3: Xử Án Tử (3)

https://thuviensach.vn

Chương 114+1: Hôn Lễ (1)

Chương 114+2: Hôn Lễ (2)

Chương 114+3: Hôn Lễ (3)

Chương 115: Động Phòng Huyết Tinh

Chương 115+2: Động Phòng Huyết Tinh (2)

Chương 115+3: Động Phòng Huyết Tinh (3)

Chương 116+1: Ai Hạnh Phúc (1)

Chương 116+2: Ai Hạnh Phúc (2)

Chương 116+3: Ai Hạnh Phúc (3)

Chương 117+1: Giao Phong (1)

Chương 117+2: Giao Phong (2)

Chương 117+3: Giao Phong (3)

Chương 118+1: Châm Ngòi (1)

Chương 118+2: Châm Ngòi (2)

Chương 118+3: Châm Ngòi (3)

Chương 119+1: Trinh Nương Bi Thương (1)

Chương 119+2: Trinh Nương Bi Thương (2)

Chương 119+3: Trinh Nương Bi Thương (3)

Chương 120: Hạnh Phúc Giản Đơn (1)

Chương 121: Hạnh Phúc Giản Đơn (2)

Chương 122+1: Hoan Ái Tủi Nhục (1)

Chương 122+2: Hoan Ái Tủi Nhục (2)

Chương 123+1: Hài Tử Rất Khó Dạy (1)

Chương 123+2: Hài Tử Rất Khó Dạy (2)

Chương 124: Gia Đấu Không Đơn Giản

Chương 125: Diễn Trò Hòa Hảo

Chương 126: Không Cần Thiếp

Chương 127: Ngựa Đực

Chương 128: Tin Mừng

Chương 129: Thánh Mẫu Không Dễ Làm

Chương 130: Tuyệt Hậu

Chương 131: " Thánh Khiết "

https://thuviensach.vn

Chương 132: Nhân Tâm

Chương 133: Vận Khí

Chương 134+1: Giữ Thai

Chương 134+2: Giữ Thai (2)

Chương 135: Chiến Trận Tranh Vị

Chương 136+1: Hoàn Chính Văn

Chương 136+2: Hoàn Chính Văn (2)

Chương 137: Phiên Ngoại

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146: Hoàn

Chương 146+2: Hoàn (2)

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 1: Trọng Sinh

Tranh đoạt vương vị đã vào hồi kết.

Cửu hoàng tử Chu Từ Quýnh lên ngôi hoàng đế, thay đổi niên hiệu là Khánh Chính Nguyên, đại xá thiên hạ, ban thưởng công thần duy trì hắn, giúp hắn đăng cơ, đạo thánh chỉ ban thưởng đầu tiên chính là Nhữ Dương vương đích thứ tử Triệu Duệ Giác.

(yul: đích thứ tử cũng là con dòng chính nhưng không phải con trưởng)

Là do hắn có binh lính ở gần kinh thành, đem quân giết chết nhạc phụ Cửu Môn Đề Đốc của tam hoàng tử, khiến cho cửu hoàng tử thuận lợi đăng cơ.

Triệu Duệ Giác cùng cửu hoàng tử là từ nhỏ quen biết kết giao với nhau rất tâm đầu ý hợp.

Lúc Triệu Duệ Giác mười sáu tuổi ở chiến trường đánh một trận chiến liền thành danh, làm danh tướng uy phong bảo trụ cửu hoàng tử.

Thân sinh tỷ tỷ của hắn cũng gả cho cửu hoàng tử làm chính phi, hiện giờ đã là chính cung hoàng hậu, về tư về công tân đế sau khi đăng cơ đương nhiên sẽ không bạc đãi hắn.

- Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết...

Nhữ Dương vương phủ nghênh đón đạo thánh chỉ đầu tiên của tân đế, thế tử phi Lý Yên Nhiên quỳ gối bên cạnh trượng phu Triệu Duệ Kỳ yên

https://thuviensach.vn

lặng lắng nghe.

- Nhữ Dương vương thế tử Triệu Duệ Kỳ lễ hiếu nhân nghĩa, phẩm hạnh đôn hậu vẫn luôn từ chối thế tử vị. Trẫm vẫn mãi khuyên, đều không nghe theo, lại nói đệ đệ nhi tử của kế mẫu là Triệu Duệ Giác có tài hoa hơn người, muốn nhường thế tử vị, khổ tâm khẩn cầu trẫm, trẫm nay đã đồng ý, thu hồi thế tử vị Nhữ Dương vương phủ của Triệu Duệ Kỳ, phong làm Trung Nghĩa hầu, ban thưởng cho hầu phủ. Phong đích thứ tử Triệu Duệ Giác vì Nhữ Dương vương làm thế tử, sau này không được cô phụ trẫm ban thưởng, không cô phụ huynh trưởng nhường tước vị, vì quốc tận trung...

Lý Yên Nhiên cúi thấp đầu, trên môi lộ ra một nụ cười yếu ớt, đem tước vị thế tử nóng bỏng tay này nhường đi ra ngoài, lại chăm chú nhìn Nhữ Dương vương phi đang quỳ ngối trước mặt nàng, đoan trang hiền lành, dịu dàng kính cẩn nghe theo, ai còn nhớ rõ nàng đã từng là thứ nữ vô danh không được sủng ái?

Công công(Yul: cha chồng) Nhữ Dương vương sủng ái nàng, trong kinh thành các vị phu nhân nịnh bợ lấy lòng nàng, bây giờ nàng đã có nữ nhi làm hoàng hậu, nhi tử làm thế tử Nhữ Dương vương, nàng liền có thể an tâm, không cần lại tính kế bọn họ.

- Tuân chỉ.

Lý Yên Nhiên nói theo bọn họ, yết hầu phát không ra tiếng, đoạt tước vị thế tử ban cho công thần, còn nói đường đường chính chính, đúng là tác phong của hoàng gia.

Trượng phu bên cạnh nàng, mặt sáng như ngọc, ôn nhu tao nhã, nhưng dáng người lại gầy yếu, mang hơi thở bệnh tật.

Nhữ Dương vương nhiều thế hệ làm tướng quân, chỉ có một mình trượng phu là không biết binh thư, chỉ yêu thích văn thơ, tài năng của hắn là hào quang vạn trượng nhưng trước mặt kế mẫu liền ảm đạm thất sắc, thân mình

https://thuviensach.vn

càng ngày càng yếu đi, ai cũng nói hắn không thể khiến Nhữ Dương vương phủ tồn vinh, hành động nhường tước vị là sáng suốt.

Nhưng không ai biết trong lòng hắn có biết bao nhiêu khổ sở, cũng không ai biết hắn đã từng thức đêm khổ đọc binh thư, cả phụ thân Nhữ Dương vương cũng không tin hắn.

Triệu Duệ Kỳ cúi đầu, một luồng sợi tóc buông xuống, hơn u buồn, nhưng lại có chút thoải mái.

- Biểu muội, ta xin lỗi ngươi.

- Ta là Trung Nghĩa hầu phu nhân, có gì mà xin lỗi?

Triệu Duệ Kỳ nhìn Lý Yên Nhiên trong mắt tràn đầy ý cười, lóe lên ánh sáng, giống như lúc hắn đẩy ra khăn voan của nàng...

Đỡ Lý Yên Nhiên đứng dậy, Triệu Duệ Kỳ hướng phụ mẫu cung kính nói:

- Nhi tử từ biệt phụ thân, mẫu thân.

- Kỳ Nhi.

Vương phi Mạnh thị hai mắt đẫm lệ, đau sót nói:

- Ngươi vì sao không cùng ta thương lượng?

- Người để cho nhi tử làm chủ một lần đi.

Triệu Duệ Kỳ ôn nhuận nở nụ cười yếu ớt nói:

- Nhi tử đem tước vị thế tử trả lại cho tam đệ, về sau hắn sẽ là nhi tử khiến người kiêu ngạo nhất để hắn kế thừa vương tước, có như vậy liệt tổ liệt tông mới không trách tội.

https://thuviensach.vn

Đã qua tuổi bốn mươi Nhữ Dương vương dáng người vẫn cao ngất, vai rộng lưng hẹp, ngũ quan thâm thúy,tuấn dật, mày kiếm mắt ưng, quả thực là một bộ dạng tướng mạo thật tốt, năm đó còn là kinh thành đệ nhất mỹ nam tử.

Triệu Duệ Giác là ở bên gối hắn mà lớn lên, dung mạo khí chất đều giống hắn, còn trưởng tử Triệu Duệ Kỳ thân thể lại suy nhược, càng giống như mẫu thân hắn.

Nhữ Dương vương môi run run, Triệu Duệ Kỳ lần đầu nhìn thẳng ánh mắt hắn nói:

- Phụ thân, điều nhi tử nên làm đều đã làm, phụ thân bảo trọng.

Triệu Duệ Kỳ vươn tay về phía thê tử Lý Yên Nhiên:

- Trung Nghĩa hầu phu nhân?

Lý Yên Nhiên đem tay đặt vào trong lòng bàn tay hắn:

- Trung Nghĩa hầu?

- Ha ha, ha ha ha.

Hai người đồng thời nở nụ cười, mặc kệ mọi người trong Nhữ Dương vương phủ quay người rời đi...

Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh đỡ lấy vương phi Mạnh thị đang lung lay sắp đổ, nhẹ gọi:

- Trinh Nương.

- Ta có lỗi với đại tỷ, Kỳ Nhi sao lại làm như vậy? Ta chưa từng muốn để Giác Nhi kế thừa tước vị thế tử Nhữ Dương vương, nếu ta muốn tranh

https://thuviensach.vn

giành, sẽ không để Giác Nhi mới mười sáu tuổi đã phải đi ra chiến trường, phu quân... Kỳ Nhi hiểu lầm ta.

- Kỳ Nhi đã làm đúng, Nhữ Dương vương phủ chỉ có thể giao cho Giác Nhi, Kỳ Nhi giữ không được Nhữ Dương vương phủ.

Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh không biết là đang an ủi kiều thê, hay là đang an ủi chính hắn, có lẽ là cả hai đi.

- Kỳ Nhi cái gì cũng không lấy, vương gia, qua hai ngày nữa, hãy sai người đem đồ đến cho Kỳ Nhi đi, sách trong thư phòng đều là sách hắn thích nhất, hậu viện có tượng gỗ do Kỳ Nhi điêu khắc, trong phòng còn có hoa phục Kỳ Nhi yêu thích, cũng đã dùng quen người hầu, đại tỷ lưu lại bạc cho Kỳ Nhi mặc dù đều nằm trong tay đại ca, nhưng trong vương phủ vật dụng bài trí còn một chút, Kỳ Nhi dù sao vẫn là trưởng tử, đem tước vị tặng cho Giác Nhi, này tài vật phải chu cấp cho hắn không thể lại để hắn chịu thiệt.

- Ngươi làm chủ đi.

Nhữ Dương vương nhìn thấy vương phi như vậy liền cực kì vừa lòng, nàng thiện lương vô cùng, lại còn chu đáo cẩn thận, chưa từng tranh đoạt cái gì, cũng không ham tài vật tước vị, đem nhi tử duy nhất đi theo quân, từ nhỏ liền nói cho hắn biết, vương tước là của Triệu Duệ Kỳ, còn tước vị của hắntự bản thân hắn kiếm lấy.

Nhữ Dương vương dắt tay thê tử, Nhữ Dương vương phi xấu hổ đỏ mặt, mềm mại gọi:

- Vương gia.

- Thê như thế, đời này còn mong gì hơn?

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương phi nhắm mắt đi theo Nhữ Dương vương vào Ngân An điện, chờ tân khách tới cửa chúc mừng, anh khí bức người Nhữ Dương vương thế tử Triệu Duệ Giác luôn luôn đi theo bên cạnh hai người bọn họ, bọn họ mới đúng là người một nhà.

##########

- Tiểu thư, tiểu thư.

Lý Yên Nhiên bị đẩy tỉnh mà mở đôi mắt, mông lung mờ mịt, nàng sờ khóe mắt, đầu ngón tay còn mang theo nước mắt, đặt ở bên môi liếm một chút, mặn!

- Ngài mau dậy đi, hôm nay Nhữ Dương vương phi đến hầu phủ định hôn sự của ngài cùng thế tử.

- Ân.

Lý Yên Nhiên cúi đầu nhìn đôi tay khéo léo, mười tuổi, lúc nàng mười tuổi đã cùng biểu ca định ra hôn sự, sau khi cập kê nàng liền gả vào Nhữ Dương vương phủ, còn có một tháng nữa là đại di bệnh chết(Yul: đại di là dì cả), bên ngoại tổ gia(nhà ngoại) nữ nhi nhỏ nhất là Mạnh Trinh Nương là thứ nữ được ghi tạc dưới danh nghĩa chính thê(mẹ cả), gả cho Nhữ Dương vương làm kế phi, nàng so với chính mình chỉ lớn hơn hai tuổi, so với biểu ca còn nhỏ hơn một tuổi đâu.

Trước kia các nàng tuy rằng bối phận chênh lệch, nhưng nàng thật lòng thích tiểu di (dì nhỏ), lúc đến nhà ngoại tổ phụ, luôn luôn nguyện ý cùng tiểu di huyên náo chơi đùa, tiểu di trên mặt luôn luôn cười trong suốt, rất thân thiện, ở ngoại tổ gia có không ít người, cuối cùng nàng lại là người gả đi Nhữ Dương vương phủ, trong đó phát sinh chuyện gì? Vì sao người có nhiều hi vọng nhất là tứ di? Cuối cùng lại đổi thành nàng?

- Đại tiểu thư.

https://thuviensach.vn

- Không có việc gì.

Một đám nha đầu nâng các loại đồ vật tiến vào, hầu hạ Lý Yên Nhiên rửa mặt chải đầu mặc y phục.

An Bình hầu phủ ở Đại Minh công lao phú quý ở hạng trung, Đại Minh khai quốc hoàng đế tổng cộng có tứ vương mười hầu, hầu tước phẩm chức cao, phần lớn là chinh chiến sa trường khai quốc lập công lao lớn.

Đã hơn một trăm năm, vương phủ cũng chỉ còn lại tam vương, Nhữ Dương vương phủ, Nam Bình vương phủ, Trấn Bắc vương phủ, trong đó Bình Tây vương phủ vì tham ô hối lộ mà bị đoạt tước vị, mười tòa hầu phủ nhiều lần biến loạn cũng chỉ còn lại bát hầu(Yul: 8 hầu ý).

Hiện nay, các đại thần trên người đều mang theo tước vị, trừ bỏ lúc khai quốc có sắt cuốn (này y như là chiếu thư lập lúc khai quốc) vương phủ hầu phủ ở ngoài, còn lại các tước vị mới phong bất quá chỉ là thanh danh dễ nghe mà thôi.

Nhữ Dương vương phi đến hạ quyết định sao? Lúc trước sau khi gả qua, Lý Yên Nhiên mới biết được, Nhữ Dương vương vừa ý con dâu là kinh thành đệ nhất tài nữ Văn Tĩnh của Văn gia, mà không phải là nàng, điêu ngoa bốc đồng An Bình hầu phủ đích trưởng nữ.

Sau khi thành thân, tiểu di đem toàn bộ Nhữ Dương vương phủ giao cho nàng quản lý, tiểu di lui về phía sau bảo toàn thanh danh hiền lương của nàng.

Nàng lại nhớ rõ vị này Nhữ Dương vương phi hạ bao nhiêu ngáng chân, nàng liền đập va chạm đụng, nghiêng ngả chao đảo, đem hết toàn lực cũng so ra kém Nhữ Dương vương phi từng quản gia chủ trì bếp núc, làm cho thái phi thất vọng, không ai biết là nàng đã rất khó khăn, chỉ có biểu ca thông cảm cho nàng...

https://thuviensach.vn

Lý Yên Nhiên đang ngồi trước gương cài trâm ngọc.

Nàng phải gả cho biểu ca sao? không thể thay đổi sao? Lão thiên gia nếu đã cho nàng cơ hội trùng sinh, vì sao vẫn là hôm nay, nàng trùng sinh đã hai ngày, lấy tình cảm của phụ thân và mẫu thân thật lòng yêu thương mình, có lẽ hôm nay sẽ không hạ quyết định.

Cuộc đời nàng cùng kế thất bà bà tranh cãi cả đời, lấy chấm dứt là thảm bại.

(Yul: công công là cha chồng, bà bà là mẹ chồng)

Cả đời này lại còn muốn tiếp tục đi đường cũ?

Lý Yên Nhiên không tin tưởng bản thân nàng có thể thay đổi vận mệnh của biểu ca, sau khi nhường tước vị biểu ca trầm mê trong điêu khắc, chưa đến vài năm liền hậm hực mà chết, nàng chẳng lẽ sẽ phú quý cả đời, lại trở thành quả phụ...

Biểu ca đối với nàng có tình có nghĩa, cả đời không có nạp thiếp, nàng nên làm sao đây?

Đại náo một hồi rồi thủ tiêu hôn sự, hay vẫn giống kiếp trước tái chiến kế thất bà bà.....tiểu di?

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 2: Huynh Trưởng

Lý Yên Nhiên trước mặt là gương, nhưng bên trong không phải là gương mặt nàng, mà là tiểu di Mạnh Trinh Nương.

Nàng ta vĩnh viễn cười trong suốt, yên tĩnh tốt đẹp tươi cười, giống như u lan thản nhiên nở rộ.

Mạnh Trinh Nương nàng cái gì cũng không cầu, giống như những tục vật đó nàng đều không để ở trong lòng, tự do thản nhiên, nhưng người bên cạnh lại luôn đem thứ tốt nhất cho nàng.

Công công, không! Lúc này hắn phải kêu là đại di phu ngưỡng mộ nàng, vốn là có vài cái thiếp thất, cũng vì nàng mà xa lạ.

(Yul: đại di phu là chồng của dì cả)

Mạnh Trinh Nương độc chiếm đại di phu, trong kinh thành là dang vọng nhất phu nhân, quần áo trang điểm thường ngày cũng có thể làm người khác tranh giành noi theo.

Trong gương dung nhan Mạnh Trinh Nương càng hiện ra rõ ràng, chuyện cũ một màn lại một màn hiện ra trong đầu nàng.

Nàng(MTN) nói với nàng(LYN) không thể ghen tị, nói nàng mau mau cấp biểu ca nạp thiếp, nếu không phải biểu ca đã nói không muốn nạp thiếp, nàng chắc chắn sẽ nghe theo nàng nạp thiếp vào phủ.

https://thuviensach.vn

Nàng nói không nạp thiếp sẽ phạm vào "đố", mà nàng chiếm giữ đại di phu? Ở Nhữ Dương vương phủ lại chưa từng thấy nàng cấp đại di phu nạp vào thiếp thất...

(Yul: đố là điều thứ 6 trong thất xuất chi điều)

"Phách" một tiếng giòn vang, nha đầu đang chải đầu cho nàng liền kinh hô:

- Đại tiểu thư.

Gương nát, những mảnh gương nhỏ phân tán, Lý Yên Nhiên dùng một khối ngọc thạch đập nát gương, Mạnh Trinh Nương bóng dáng liền biến mất.

Lý Yên Nhiên cười khẽ, chuyện đã qua ngươi vẫn còn muốn ám ta.

Lý Yên Nhiên lúc còn ở khuê phòng, đã có tiếng là tùy hứng, có phụ thân mẫu thân sủng ái, lại có thêm vị ca ca hết lòng yêu thương nàng, kiêu căng thành tính, khiến Nhữ Dương vương thái phi không ưa thích, nếu không phải vì đại di Nhữ Dương vương phi trước khi chết khăng khăng cố chấp định ra hôn sự của nàng cùng biểu ca, nàng cũng sẽ không được gả cho biểu ca.

Kiêu căng, tùy hứng, từ đâu thì bắt đầu lan truyền đi ra ngoài? Có phải là có người cố ý làm chuyện này?

Lý Yên Nhiên phân phó:

- Trân Châu, đem mảnh vỡ thu thập.

An Bình hầu phủ đại tiểu thư, sao có thể giống như Mạnh Trinh Nương, khắp nơi khiêm tốn, khắp nơi không dám đắc tội với người.

https://thuviensach.vn

Lý Yên Nhiên tâm cơ không bằng Mạnh Trinh Nương, mưu kế lại không đâu vào đâu.

Lý Yên Nhiên vĩnh viễn đấu không lại Mạnh Trinh Nương.

Kiếp trước bại trong tay Mạnh Trinh Nương, Lý Yên Nhiên tâm phục khẩu phục, cam nguyện chịu thua, nàng chẳng lẽ nửa đời sau sẽ vinh hoa phú quý, lại trở thành quả phụ lênh đênh khổ sở.

Mạnh Trinh Nương một kỳ nhân cao thủ, nàng không muốn cũng không hận, là do nàng tự tay đẩy đi những người quan tâm nàng, làm phụ mẫu ca ca thất vọng, tự đi vào lối rẽ.

Nếu trời cao đã ưu ái, cho nàng trùng sinh làm lại cuộc đời, Lý Yên Nhiên nguyện ý đánh cược tất cả, cũng sẽ bảo hộ hạnh phúc của nàng.

Hộp trang sức bên trong đầy màu sắc rực rỡ, Lý Yên Nhiên chọn kim phượng trâm cài lên đầu, tươi cười xán lạn mà kiêu ngạo:

- Ta không mặc nguyệt sắc bạch y, đem trân châu hồng mười hai lớp váy mang tới đây.

Vì nàng thích Mạnh Trinh Nương khí chất ngọt ngào ôn nhu yên tĩnh, nên nàng vô thức học theo khí chất của Mạnh Trinh Nương, dần dần mất đi hào quang của chính mình.

Trân Châu sau khi thu thập xong mảnh gương nhỏ, liền giúp Lý Yên Nhiên thay y phục, nàng khóe môi nhếch lên, kinh diễm chói lóa, vừa nhìn liền biết nàng là hầu phủ đại tiểu thư.

Lý Yên Nhiên ra khỏi Tú Trung lâu, hướng đến phòng khách tiếp đãi khách quý của An Bình hầu phủ.

https://thuviensach.vn

Nàng không có ngồi nhuyễn kiệu, nhìn bố trí quen thuộc xung quanh, dưới chân là mặt đất, ngửi hương thơm của đóa hoa.

Dưới ánh mặt trời Lý Yên Nhiên đôi mắt lộng lẫy, ánh nắng chiếu vào đôi mắt nàng.

Có phải đây là một giấc mộng?

không phải là mộng, nàng là An Bình hầu phủ đại tiểu thư, không phải là Trung Nghĩa hầu phủ cô lão quả phụ.(Yul: quả phụ già)

- Tiểu muội.

- Ca.

Lý Yên Nhiên bước vài bước đến bên cạnh Lý Hạo Nhiên, ngửa đầu nhìn hắn:

- Ca.

- Nha đầu ngốc, biến thành bộ dạng ngu ngơ gì vậy, Nhữ Dương vương thế tử phi cũng là tiểu muội của ta, ai dám khi dễ muội, cứ việc nói với ca.

- Ân.

Lý Yên Nhiên nghĩ rằng nàng sẽ không khóc.

Mạnh Trinh Nương trở thành Nhữ Dương vương kế phi chưa đem đến cho An Bình hầu phủ cái gì ưu việt.

Ca ca Lý Hạo Nhiên trên chiến trường bị thương, còn Triệu Duệ Giác lãnh binh lại nổi danh, nếu không có ca ca kiềm chế chủ lực của Man Di, Triệu Duệ Giác cũng sẽ không bắt giữ được đại tướng quân Cáp Sí của Man Di.

https://thuviensach.vn

Sau khi hồi kinh, tay phải của ca ca rốt cuộc thành tàn phế, nếu không phải là Triệu Duệ Giác cầu tình, hoàng thượng còn có thể sẽ trừng trị Lý Hạo Nhiên tội làm hỏng quân cơ, An Bình hầu phủ dần dần xuống dốc, ca ca tiền đồ vô vọng.

Lý Yên Nhiên cầm lấy tay phải của Lý Hạo Nhiên, gân tay chưa đứt:

- Ca.

- Muội hôm nay sao vậy?

- Không có gì.

Lý Yên Nhiên cười lắc đầu nói:

- Ca là tới tìm muội sao?

- Đại di đến.

Nắm tay muội muội, Lý Hạo Nhiên thấp giọng hỏi:

- Ta không đồng ý hôn sự của muội cùng biểu đệ, gả đến Nhữ Dương vương phủ là cao gả, thế tử phi nhìn thì tôn vinh, nhưng xã giao rất nhiều, sao muội có thể ứng phó? Huống chi... Đại di thân thể không tốt, đại di phu tất nhiên sẽ tái thú, tuy nói rằng có ý cưới nữ nhi của ngoại tổ phụ, chung quy cũng không phải là yêu thương muội như đại di.

Đại di rất thương yêu Lý Yên Nhiên, nếu không phải như thế, nàng cũng sẽ không thể gả vào Nhữ Dương vương phủ, Lý Yên Nhiên nói:

- Không phải đã định đoạt rồi sao? Sao có thể đổi ý?

Kiếp trước Lý Yên Nhiên đối biểu ca Triệu Duệ Kỳ là toàn tâm toàn ý, ở Nhữ Dương vương phủ, biểu ca là người duy nhất đối xử tử tế với nàng, cả đời hắn cố gắng lớn nhất, chính là giúp đỡ bảo hộ nàng, nhưng hai người

https://thuviensach.vn

bọn họ cố gắng đến mấy vẫn thua Mạnh Trinh Nương, đem tất cả an bày của đại di trước khi chết đánh đổ hết.

Mạnh Trinh Nương dần dần chiếm lấy ưu thế của phu thê nàng, cuối cùng còn bức Triệu Duệ Kỳ không thể không nhường tước vị thế tử.

Nàng không muốn làm biểu ca thất vọng, nếu đã có cơ hội, nàng không nghĩ lại đi tử lộ như kiếp trước, biểu ca nên thú một người thích hợp làm thế tử phi, chứ không phải nàng:

- Ca, chúng ta có thể đổi ý sao?

- Muội không muốn gả?

Lý Yên Nhiên không có cách nào khẳng định đáp án, Lý Hạo Nhiên nhìn nàng do dự nói:

- Ngươi không trả lời, ca sẽ không giúp ngươi nói với đại di nương.

- Đúng, là muội không muốn gả cho biểu ca.

Lý Yên Nhiên trong nháy mắt hạ quyết định, mặc dù nàng trùng sinh, vẫn không thể đấu lại Mạnh Trinh Nương.

(Yul: ta tiết lộ một chút. MTN đúng là cực phẩm trong trạch đấu. Rất giỏi, nữ chính không bao giờ không thể nào đấu lại MTN cho dù nàng có trùng sinh bao nhiêu lần đi nữa.)

Kiếp trước đã thua, kiếp này lại muốn đấu với nàng tìm thảm bại sao?

- Biểu ca thú người khác so với muội càng thích hợp hơn, giống như vị Văn gia tiểu thư mà Nhữ Dương vương thái phi cùng Nhữ Dương vương đều coi trọng.

- Sao muội biết?

https://thuviensach.vn

- Muội thật sự biết rất nhiều chuyện. Ca, từ nay về sau ca phải nghe lời muội.

Lý Hạo Nhiên gõ trán muội muội, buồn cười nói:

- Nghe muội? Là leo lên cây lấy tổ chim? Hay là giúp muội lừa gạt mẫu thân? Ta thật là lo lắng, mẫu thân sẽ phạt muội sao chép nữ giới.

- Ca.

Lí Hạo Nhiên cười to, sau đó lại nghiêm túc nhìn muội muội:

- Muội hạ quyết định rồi? Không gả biểu đệ? Ca không muốn để muội gả vào Nhữ Dương vương phủ, nhưng biểu đệ đối với muội lại là toàn tâm toàn ý.

- Vô dụng. Ca, toàn tâm toàn ý cũng vô dụng, biểu ca rất văn nhược, dù biểu ca có tâm bảo hộ muội, nhưng nàng quá mạnh, biểu ca cũng tin tưởng nàng.

- Nàng? Tin tưởng ai?

Mạnh Trinh Nương đối Triệu Duệ Kỳ ảnh hưởng không thể nói là không sâu, biểu ca đối nàng cực kì hiếu thuận, không riêng gì biểu ca, Lý Yên Nhiên cũng đồng dạng như thế, nếu không phải vì một lần ngoài ý muốn, bọn họ có thể sẽ bị lừa gạt cả đời.

- Là một người rất lợi hại.

Lý Yên Nhiên ngẩn đầu nói:

- Ca đáp ứng giúp muội đi, hãy nói với đại di, mọi chuyện có thể bàn tính lại.

https://thuviensach.vn

Lý Hạo Nhiên mày rậm mắt to, mũi thẳng miệng phương(yul: miệng vuông ấy ta để im lun), cực kỳ giống dung mạo của phụ thân, không giống Lý Yên Nhiên mặt mày tinh xảo, hỏi lại:

- Muội là nghiêm túc?

- Ân.

- Không hối hận?

- Không hối hận.

Lý Hạo Nhiên nói:

- Lúc đến phòng khách, ta sẽ nói với đại di.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 3: Nhàn Nương

Trong trí nhớ của nàng đại di Nhữ Dương vương phi là một nữ tử cực kì lợi hại, vĩnh viễn tài trí hơn người, y phục trang sức vĩnh viễn xinh đẹp tráng lệ, một đôi mắt phượng dài hẹp lộ ra khí thế bức người.

Mặc dù đại di rất yêu thương Lý Yên Nhiên, nhưng nàng lại rất sợ hãi khi đối mặt với đại di, càng thích yên tĩnh an lành đến hòa hợp là Mạnh Trinh Nương.

Lý Yên Nhiên đi theo ca ca vào phòng khách, huynh muội hai người vừa xuất hiện, Nhữ Dương vương phi Mạnh Nhàn Nương đoan trang cao quý đang mỉm cười.

Nhìn thấy Lý Yên Nhiên hôm nay trang điểm, Mạnh Nhàn Nương vui sướng vừa lòng, quay qua mỉm cười nói với nhị muội muội Mạnh Nhu Nương:

- Yên Nhiên là hầu phủ đích trưởng nữ, là điệt nữ mà ta yêu thương nhất, ngày xưa trang điểm thật khiến người ta sinh khí.

- Đại di!

Lý Yên Nhiên quỳ xuống, đại di giống như thường ngày, y phục quý giá, đầu cài trâm ngọc, diễm lệ bức người, thắt lưng cao thẳng, giống như trên đời này dù có nhiều chuyện khó khăn hơn nữa cũng không làm nàng cong lưng.

https://thuviensach.vn

Kinh sư đệ nhất phu nhân chính là nàng, tô son trát phấn trên mặt chỉ vì che dấu thần sắc bệnh tật.

Lý Yên Nhiên hốc mắt đỏ lên, thật không thể tưởng tượng được, trước mắt nàng vịphu nhân xinh đẹp này chỉ còn sống được một tháng, càng không tưởng tượng được, nàng chỉ cần ngồi như vậy đã là rất đau, rất đau.

Lý Yên Nhiên hiểu rõ hơn bất cứ ai, nàng bị chứng bệnh này ngày ngày tra tấn, mà nàng...cường ngạnh không rên một tiếng, khiến cho mọi người đều không phát hiện ra, biểu ca không biết, Nhữ Dương vương đồng dạng cũng không biết.

Nếu không phải là nàng ngẫu nhiên nhìn thấy đại di đau đến nổi cắn chặt răng, nàng cũng không biết, lúc này giống như đang có một bàn tay bóp chặt tim nàng, làm nàng đau đớn hít thở không thông.

- Yên Nhiên lại đây.

- Đại di.

Lý Yên Nhiên cắn môi, quỳ im tại chỗ, ca ca đã nói hết thảy giao cho hắn.

Nhưng đối mặt với đại di, trong lòng Lý Yên Nhiên vẫn cảm thấy áy náy, là đại di thuyết phục mọi người hoặc là ngăn chặn người có ý chống đối, đặt sính vì nàng làm thế tử phi.

(yul: đặt sính như hỏi cưới ý)

Nàng không muốn đối mặt với mọi người mà bị chất vấn, không muốn tái giá vào Nhữ Dương vương phủ.

- Ngươi làm cái gì?

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương phi Mạnh Nhàn Nương giật mình nhìn Lý Yên Nhiên đang quỳ, An Bình hầu phu nhân Mạnh Nhu Nương định mở miệng, lại thấy An Bình hầu lắc đầu, nàng đành nuốt xuống lời muốn nói.

- Yên Nhiên xin lỗi đại di thương yêu.

Mạnh Nhàn Nương nhăn mi, Lý Yên Nhiên nói tiếp:

- Ta biết ta làm đại dikhó xử, còn làm cho người khác khinh thường, không bằng giải trừ hôn sự của ta cùng biểu ca đi. An Bình hầu phủ đại tiểu thư không lo gả không được người, nếu không phải đại di yêu thương Yên Nhiên, ta...cũng chưa bao giờ từng nghĩ tới chuyện sẽ gả vào Nhữ Dương vương phủ.

An Bình hầu Lý Vĩnh Niên hơi gật đầu, hắn nuông chiều đại nữ nhi, làm sao có thể bị người khác ghét bỏ?

Nhữ Dương vương phủ là khai quốc công thần, trấn thủ Bắc Cương, tuy rằng hiển hách, nhưng mà cũng khó tránh khỏi hoàng đế ngờ vực kiêng kị.

Lúc này chỉ tồn tại tam gia vương phủ, Nhữ Dương vương phủ lại đứng đầu.

Năm đó Nhữ Dương vương ở Bắc Cương lâm vào khổ chiến, kinh thành lại đồn đại Nhữ Dương vương bại trận đi theo địch.

Là Nhữ Dương vương phi một mình bước đến trước Kim Loan Điện, hai tay dâng lên huyết thư, Nhữ Dương vương thà chết trận cũng không đi theo địch.

Nhưng lời đồn đãi như nước lũ thủy triều, Nhữ Dương vương phi Mạnh Nhàn Nương bị bắt nhốt vào thiên lao.

https://thuviensach.vn

Lúc đó nàng đang mang thai chín tháng, là Nhữ Dương vương thế tử Triệu Duệ Kỳ, sau khi hạ sinh thế tử xương cốt liền yếu, là vì sinh ở thiên lao.

Nhữ Dương vương sinh tử chưa rõ, lời đồn đãi càng hung ác, Nhữ Dương vương phủ gặp phải hiểm cảnh xét nhà diệt tộc.

Nhữ Dương vương phi Mạnh Nhàn Nương bên trong thiên lao sinh hạ nhi tử, thủ vững đến khi Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh khải hoàn trở về.

Nhữ Dương vương dùng mưu kế đại phá Man Di, khiến cho bọn chúng hơn mười năm cũng không dám quay lại.

Đối với thê tỷ Mạnh Nhàn Nương, An Bình hầu Lý Vĩnh Niên cực kì bội phục, nhưng nữ nhi hắn không phải là Mạnh Nhàn Nương.

Coi như nàng có thể gánh vác được Nhữ Dương vương phủ, An Bình hầu cũng không muốn nữ nhi phải chịu khổ, hi vọng nữ nhi cả đời bình an vui vẻ, không cầu vinh hoa phú quý, chỉ cầu an ổn sống qua ngày.

Man Di trải qua hơn mười năm tu dưỡng hồi phục, tất nhiên sẽ xâm phạm biên cương, Nhữ Dương vương phủ chính là cái bia cho mọi người chỉ trích, phân tranh không ngừng.

Huống hồ thê tỷ một khi mất đi, nữ nhi ở vương phủ to lớn như vậy lại không có nơi nương tựa, nàng tính tình kiêu căng bốc đồng, sẽ khiến cho Nhữ Dương vương kế phi dễ dàng gây khó dễ, ngày ngày trôi qua càng gian nan.

(Yul: thê tỷ là chị vợ)

Nữ nhi hôn nhân đại sự là quan trọng nhất, An Bình hầu phủ vẫn luôn có địa vị trung bình, không cần trèo cao Nhữ Dương vương phủ.

https://thuviensach.vn

- Vì sao? Yên Nhiên nói cho đại di biết, là ai dám khinh thường ngươi.

Mạnh Nhàn Nương nhướng mày, trợn mắt, bộ dáng tức giận.

An Bình hầu phu nhân Mạnh Nhu Nương thân mình bất an giật giật, đại tỷ tức giận, lúc nàng còn ở ngoại gia, người nàng sợ nhất không là mẫu thân, mà là đại tỷ Mạnh Nhàn Nương.

(yul: ngoại gia là nhà ngoại)

Mạnh Nhu Nương lo lắng nhìn về phía nữ nhi, toàn bộ phu nhân quan gia trong Yến Kinh, ít người có thể chịu được đại tỷ tức giận.

Nhữ Dương vương phủ có thể trở thành cao quý đứng đầu như hiện nay, đại tỷ Mạnh Nhàn Nương có hơn phân nửa công lao.

Không đơn giản là chiến công của Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh, mà khi nhắc tới Nhữ Dương vương phi ai cũng đều giơ ngón cái, khen ngợi tài năng không thua gì đấng mày râu.

Bởi vì đại tỷ quá mức mũi nhọn, đại tỷ phu đối với đại tỷ thủy chung thua xa không bằng An Bình hầu đối với Mạnh Nhu Nương nhu tình săn sóc.

Nữ nhi có thể chịu đựng được sao?

Lý Yên Nhiên ngẩn đầu nhìn về phía Mạnh Nhàn Nương nói:

- Chưa có ai nói, là chính ta muốn, Yên Nhiên không cần đại di vì an bày mà khẩn cầu đại di phu, Nhữ Dương vương thái phi không vừa ý cuộc hôn sự này, nếu quả thật có một ngày Yên Nhiên gả cho biểu ca, cũng là đường đường chính chính, Nhữ Dương vương thái phi tự mình đến cửa cầu thân.

An Bình hầu vuốt chòm râu mỉm cười, trong một đêm nữ nhi liền trưởng thành.

https://thuviensach.vn

Lý Yên Nhiên đối diện Mạnh Nhàn Nương, xin lỗi, đại di, ta sẽ khôngủy ủy khuất khuất gả vào Nhữ Dương vương phủ, dù là vì ngài, ta cũng không muốn.

Mạnh Nhàn Nương đứng lên, đi đến trước mặt Lý Yên Nhiên, nhìn nàng một hồi lâu, bên môi lộ ra tươi cười nói:

- Thê tử của nhi tử ta chỉ có An Bình hầu đích trưởng nữ đại tiểu thư —— Lý Yên Nhiên.

- Đại di.

Mạnh Nhàn Nương bàn tay khẽ vuốt khuôn mặt Lý Yên Nhiên nói:

- Yên Nhiên, lúc ta sinh Kỳ Nhi đã bị thương thân mình, cả đời ta chỉ có một điều tiếc nuối, đó là không có nữ nhi, thứ nữ của đại di phu... Không xứng với ta, ta có rất nhiều điệt nữ, nhưng chỉ đau tiếc một mình ngươi, ngươi có biết vì sao không?

- Không biết.

- Ngươi trong xương giống ta.(ta chưa hiểu rõ nên để im.chắc là tính tình)

Lí Yên Nhiên chợt ngẩn ra, lẩm bẩm nói:

- Ta không giống.

Nếu giống đại di, sao nàng đã nỗ lực vẫn không quản lý tốt Nhữ Dương vương phủ, bị người sau lưng lén lút châm chọc gối thêu hoa, không bảo vệ được tước vị của biểu ca, còn để biểu ca hậm hực mà chết.

Tranh đấu với Nhữ Dương vương kế phi...kiếp trước đều là thất bại.

(yul: gối thêu hoa nghĩa là nhu nhược vô dụng)

https://thuviensach.vn

- Trân châu bị che khuất, Yên Nhiên a, phủi đi tro bụi, lại là minh châu chiếu sáng.

Mạnh Nhàn Nương đặt tay lên vai Yên Nhiên nói thâm thúy:

- Kiêu ngạo không thể kiêu căng, cuồng vọng không thể không biết, mũi nhọn không thể sắc bén, cao quý không thể ngạo mạn, ngươi có nhớ không?

Lí Yên Nhiên cắn môi, dịu dàng nói:

- Ta nhớ kỹ.

Mạnh Nhàn Nương đỡ Lý Yên Nhiên lên, xoay người hướng An Bình hầu Lý Vĩnh Niên nói:

- Hầu gia, hôm nay ta không muốn đến không công, việc đính hôn tạm thời không nhắc tới.

Lý Vĩnh Niên cùng phu nhân Mạnh Nhu Nương đứng dậy:

- Khiến vương phi chê cười, Yên Nhiên bị chúng ta làm hư.

Mạnh Nhàn Nương cười nói:

- Nếu An Bình hầu có thể coi trọng ta, không bằng cứ cách ba ngày để Yên Nhiên đi một chuyến đến Nhữ Dương vương phủ, ta ở vương phủ thật là tịch mịch, hãy để Yên Nhiên ở bên cạnh ta trò chuyện, thứ nhất ta có thể dạy dỗ Yên Nhiên, thứ hai ở cùng ta giải buồn, hầu gia thấy thế nào?

Lý Vĩnh Niên gật đầu nói:

- Là tiểu nữ Yên Nhiên vinh hạnh.

- Một lời đã định?

https://thuviensach.vn

- Một lời đã định!

Nhữ Dương vương phi tuyển thế tử phi truyền khắp Yến Kinh, trừ bỏ một ít người ngoài, không người nào không biết Nhữ Dương vương phi coi trọng Lý Yên Nhiên, hôm nay đến hầu phủ là vì ước định hôn sự mà định ngày.

Nhữ Dương vương phi luôn luôn thích Yên Nhiên, để nàng bên người bầu bạn, người ngoài cũng không nói được những lời khó nghe, dù hôn sự không thành họ vẫn là thân thích.

An Bình hầu Lý Vĩnh Niên không muốn thanh danh nữ nhi bị hao tổn, giốngnhư lời Yên Nhiên đã nói, mặc dù gả vào Nhữ Dương vương phủ, cũng là quang minh chính đại, làm cho người tin phục.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 4: Thân Nhân

Sau khi Nhữ Dương vương phi Mạnh Nhàn Nương rời đi, Lý Hạo Nhiên đánh giá Lý Yên Nhiên nói:

- Muội muội, mới vừa rồi là muội?

Yên Nhiên hờn dỗi:

- Không phải muội thì là ai? Hừ...hừ.. còn nói hết thảy đều giao cho ca?

Hạo Nhiên gãi đầu, lòng còn sợ hãi nói:

- Thấy đại di, ca có chút sợ hãi, huống chi ca còn chưa nói gì, muội đã quỳ xuống, muội làm vậy sao ca còn có thể nói gì?

- Lần này tha thứ cho ca, bất quá ngày mai ca phải mang muội đi chơi.

Lý Yên Nhiên đưa ra yêu cầu.

Lý Hạo Nhiên vẻ mặt khó xử, thấp giọng nói:

- Ngày mai ta cùng Tuấn Khanh đi Tây Sơn đón gió, giải buồn, chờ ca trở về, muội muốn đi đâu, ca đều mang muội đi.

- Phó Văn Phó Tuấn Khanh? Ca, là hắn?

Lý Hạo Nhiên gật đầu:

- Tuấn Khanh là người rất tốt, muội lúc đó là hiểu lầm hắn.

https://thuviensach.vn

- Muội cùng ca đi Tây Sơn đón gió.

- Này... Này...

Lý Hạo Nhiên rất là khó xử, mang theo muội muội đi chơi cũng không ngại, nhưng Phó Văn cùng tiểu muội trong lúc đó... Có hiểu lầm, muội muội có chút điêu ngoa tùy hứng, Phó Văn lại phiền chán các vị tiểu thư bốc đồng, mỗi lần bọn họ vừa gặp nhau, nhất định tranh cãi không ngừng, muội muội mỗi lần tranh cãi với Tuấn Khanh, đều bị hắn làm cho tức giận.

- Ca không thương muội.

Thấy Lý Yên Nhiên ứa nước mắt, Lý Hạo Nhiên vội hỏi:

- Ai nói ca không thương muội? Chỉ là Tuấn Khanh... muội muội, ca lo lắng muội châm chọc hắn.

- Đã cách ba ngày đương nhiên sẽ nhìn với cặp mắt khác, ca yên tâm, Phó Tuấn Khanh...

Mới vừa rồi còn ứa nước mắt, lúc này lại sáng lấp lánh mang theo một chút hứng thú, Lý Yên Nhiên lần nữa sống lại, không phải là trong hầu phủ cô độc quả phụ, nàng từ trong mộng đã thanh tỉnh, sau khi suy nghĩ, nàng càng quý trọng thân nhân hơn.

- Ca, muội sẽ hướng hắn nhận lỗi.

- Muội?

- Muội nói sai, nhận sai là phải làm, không biết Phó công tử có tha thứ cho muội mở miệng mà không suy nghĩ không?

- Muội nếu nhận lỗi, Tuấn Khanh dám nói hai lời, ca liền giúp muội đánh hắn.

https://thuviensach.vn

Lý Hạo Nhiên cùng Phó Tuấn Khanh là tri kỷ, muội muội thương yêu nhất cùng bằng hữu tốt nhất gặp nhau liền giao chiến.

Lý Hạo Nhiên bị kẹt ở giữa liền chất vấn.

Phó Tuấn Khanh nho nhã tuấn dật, đối với ai cũng đều ôn hòa lễ độ, nguyên nhân là vì Yên Nhiên mỉm cười nói một câu, hắn luôn để ở trong lòng.

Lý Hạo Nhiên thay muội muội giải thích rất nhiều lần, cũng thay mặt Lý Yên Nhiên nhận lỗi với hắn.

Phó Tuấn Khanh luôn nói, Lý Yên Nhiên sẽ không ảnh hưởng đến tình cảm của bọn họ, nhưng cuối cùng chỉ vì một câu nói, mà không chịu tha thứ cho Yên Nhiên.

Lý Hạo Nhiên không còn cách nào khác, đành để bọn họ ít gặp mặt nhau.

Lý Yên Nhiên cũng luôn tránh Phó Tuấn Khanh, hôm nay sao lại thay đổi? Lý Hạo Nhiên hỏi:

- Muội muội, muội không phải lại có cái gì mưu ma chước quỷ đi, Tuấn Khanh là người cực kì thông minh.

- Sẽ không, vì muội đã làm sai nên nhận lỗi thôi.

Lý Yên Nhiên nghiêng đầu liếc Lý Hạo Nhiên hỏi:

- Ca không tin muội?

- Tin chứ, tin chứ.

Tuy rằng muội muội tùy hứng một chút, nhưng sẽ không nói dối, Lý Hạo Nhiên vội gật đầu, Lý Yên Nhiên cười khẽ, ca ca cùng Phó Tuấn Khanh kết

https://thuviensach.vn

giao là chuyện tốt.

Vị kia có thể nói là thiên hạ đệ nhất mưu thần Phó Tuấn Khanh, đứng sừng sững ở triều đình mà không ngã, nghe nói hắn được hoàng thượng phong làm Trí Văn hầu, ban cho đan thư thiết khoán, ở Đại Minh là khai quốc liệt hầu duy nhất có thiết khoán, còn được thừa kế mà không bị giáng tước.

(yul: đan thư thiết khoán: là vật được hoàng đế ban cho vị trọng thần có cống hiến nhiều nhất, hoặc có công đức lớn, như trong chiến tranh lập được công trạng hiển hách giết được tướng giặc, mà cho dù là quan lớn cũng chưa chắc đã được ban thưởng vật này.)

Nếu không phải vì nàng, ca ca sẽ không cùng hắn càng lúc càng xa cách, cuối cùng trở thành người xa lạ, nếu có hắn chỉ điểm, ca ca cũng không đến mức ở trên chiến trường bị lâm vào vòng vây, tay phải cũng sẽ không bị Man Di đánh đứt gân...

Ca ca tiếc nuối nhất không phải là cánh tay bị thương, chiến trường luôn xảy ra chuyện ngoài ý muốn, hắn ở trên chiến trường ngày ngày liền có thể hiểu rõ.

Điều hắn tiếc nuối nhất là vì muội muội mà phải cùng Phó Tuấn Khanh tuyệt giao, không phải là vì Phó Tuấn Khanh sau này sẽ công thành danh toại quyền cao chức trọng, mà là đáng tiếc bọn họ lúc trẻ đã từng là tri âm tri kỷ.

Lý Yên Nhiên giữ chặt tay phải của ca ca nói:

- Muội sẽ không làm cho ca khó xử.

Nhận lỗi, kiếp trước Lý Yên Nhiên là người rất sĩ diện, nhưng sau khi trùng sinh, nàng lại có cái gì mà phải quan tâm đâu? Để Phó Tuấn Khanh trào phúng nàng cũng không sao.

https://thuviensach.vn

- Nữu nữu.

Lý Yên Nhiên liền rơi nước mắt, nghẹn ngào nói:

- Nương.

Lý Yên Nhiên giống như lúc còn nhỏ nhảy vào trong lòng mẫu thân:

- Nương... nương... nương...nữu nữu ở đây.

Mạnh Nhu Nương bị nữ nhi làm cho hoảng sợ, mới vừa rồi nhìn thấy nhi nữ nói chuyện, nàng có cảm giác nữu nữu đã trở lại, lúc trước kêu nữ nhi là nữu nữu, nữ nhi nhất định sẽ không thích, hầu phủ đích nữ sao lại có thể dùng nhũ danh bình thường là nữu nữu được? Mạnh Nhu Nương theo ý nữ nhi, nên rất ít gọi.

An Bình hầu phủ có quy tắc, Lý Yên Nhiên bên người có nhũ mẫu, có nha hoàn, có ma ma hầu hạ, khi nàng đã hiểu biết đều đơn độc ở trong Tú Trung lâu, trừ mỗi ngày đi thỉnh an Mạnh Nhu Nương, mẫu tử hai người ít có cơ hội gặp mặt.

Nữ nhi càng lúc càng tùy hứng, Mạnh Nhu Nương cảm giác Yên Nhiên không được nhu hòa, rất giống đại tỷ Mạnh Nhàn Nương.

Nhưng Yên Nhiên chỉ giống Mạnh Nhàn Nương một chút tính tình dễ thấy, còn ở bên trong khí chất mưu lược tâm kế còn chưa được một phần mười của nàng.

Lý Yên Nhiên không nghe lời nàng, Mạnh Nhu Nương sốt ruột lo lắng, Nhữ Dương vương phi là phong cảnh vô hạn, kinh thành đệ nhất phu nhân, tỷ phu Nhữ Dương vương đối đại tỷ có chút lạnh nhạt, bọn họ thường không thể nói nổi với nhau vài câu, gặp nhau liền khắc khẩu.

https://thuviensach.vn

Nữ tử mong cầu có được là cái gì? Nguyện có được một người đồng tâm, cả đời không chia lìa.

Mạnh Nhu Nương không muốn nữ nhi cả đời bất hạnh, nàng cùng trượng phu đều nghĩ giống nhau, cũng không mong muốn Lý Yên Nhiên gả vào Nhữ Dương vương phủ.

Hôm nay chính tai nghe thấy nữ nhi cự tuyệt đại tỷ, lại thấy nàng cùng nhi tử đàm luận, chủ động muốn hướng Phó Tuấn Khanh nhận lỗi, lúc này Yên Nhiên so với ngày xưa thiếu mấy phần tùy hứng, lại có hơn một phần nhu hòa cùng khoan dung.

- Nữu nữu.

Mạnh Nhu Nương ôm nữ nhi, nhìn về phía trượng phu An Bình hầu Lý Vĩnh Niên, nữ nhi đột nhiên thay đổi, khiến Mạnh Nhu Nương trở tay không kịp, trong lòng cũng có vài phần hồ nghi.

Lý Vĩnh Niên vui mừng cho rằng nữ nhi hiểu chuyện, nhưng trong lòng cũng giống thê tử, hôm qua nữ nhi còn tràn đầy vui mừng chờ định ngày sẽ được gả vào Nhữ Dương vương phủ, như thế nào chỉ trong một đêm liền thay đổi.

Lý Yên Nhiên lau nước mắt, kiếp trước nàng đã bỏ lỡ rất nhiều chuyện, bỏ qua rất nhiều thứ, từ từ từng chút đẩy người thân ra xa, đợi đến lúc nàng suy nghĩ cẩn thận, quay đầu lại tìm kiếm, phụ mẫu đã cách thế(chết), ca ca cũng vì tay phải tàn phế mà rời khỏi triều đình.

- Nữ nhi tối hôm qua nằm mộng thấy mọi người không cần nữ nhi nữa, cũng không để ý tới nữ nhi, còn nói nữ nhi tùy hứng, nói nữ nhi không hiểu chuyện, nói nữ nhi... Nói nữ nhi không hiểu được như thế nào là làm chủ xử lý việc trong hậu viện, nương, đừng bỏ nữu nữu.

Mạnh Nhu Nương cánh tay xiết chặt:

https://thuviensach.vn

- Nữu nữu ngốc, nương sao có thể mặc kệ ngươi, nữu nữu, sẽ không, nương sẽ từ từ dạy ngươi, nữu nữu không phải là không biết, mà là biết không được nhiều.

Là nàng ít hiểu biết, nên đời trước nàng mới có thể gặp phải trắc trở, nàng bị đuổi khỏi Nhữ Dương vương phủ, biểu ca bị ép nhường tước vị.

Nếu nàng hiểu chuyện một chút, thông minh một chút, kết cục có phải sẽ khác? Lý Yên Nhiên vuốt tóc mai của mẫu thân nói:

- Nếu nương dạy nữ nhi, nữ nhi nhất định nghiêm túc cẩn thận học.

Mạnh Nhu Nương vui mừng gật đầu:

- Nữu nữu rất thông minh, tính tình nữu nữu lúc trước cũng không phải là không tốt, nương không muốn làm cho ngạo khí trên người nữu nữu giảm đi, nhưng quá cường, ngược lại sẽ dễ dàng chịu thiệt.

- Nương nhu tình như nước, ôn nhu uyển chuyển, cho nên phụ thân yêu thương nương.

Mạnh Nhu Nương đánh nhẹ vào trán của nữ nhi, cười nói:

- Không cho phép nói bậy.

Lý Vĩnh Niên nhìn thê nhi, bên môi ý cười càng dày đặc, nhi tử tính tình ngay thẳng, võ nghệ xuất chúng, còn nữ nhi thì xinh đẹp hiểu chuyện, thê tử ôn nhu uyển chuyển, hắn cuộc đời này như vậy đã đủ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 5: Trinh Nương

Nhắc tới Dĩnh Xuyên Mạnh gia, nổi danh nhất là Mạnh gia tiểu thư.

Đại Minh lúc khai quốc hoàng hậu xuất thân từ Mạnh gia, từ nay về sau, Mạnh gia tiểu thư lấy đoan trang hiền thục, tài đức vẹn toàn lưu danh thiên hạ.

Các triều thần quyền quý phần lớn đều nguyện ý cùng Mạnh gia kết thân.

Mạnh gia thi lễ gia truyền, trị gia cực ngôn, vì các vị tiểu thư mà lúc chọn rể rất chú ý, không phải các triều thần quyền quý tới cửa cầu thân đều có thể như nguyện.

(Yul: thi lễ gia truyền: nghĩa là dòng họ có truyền thống văn học và lễ giáo.)

Mạnh gia tiểu thư có thể gả vào danh môn (nhà có tiếng tăm), đồng thời cũng có thể gả vào hàn môn (chính là loại quý tộc xuất thân từ tầng lớp thấp kém nhất), vì thế nam tử được Mạnh gia chọn vô luận xuất thân như thế nào, phần lớn sẽ công thành danh toại, tạo ra cơ nghiệp.

Vì Mạnh gia đích trưởng nữ Mạnh Nhàn Nương gả nhập Nhữ Dương vương phủ, đích thứ nữ (cũng là con vợ cả mà đẻ sau) Mạnh Nhu Nương là An Bình hầu phu nhân, bởi vì thời gian đã qua lâu, dần dần Mạnh gia bị người lãng quên.

Mạnh gia một lần nữa lại tỏa sáng, một thế hệ Mạnh gia cùng sở hữu chín vị tiểu thư, tứ đích ngũ thứ xuất, chín vị tiểu thư hiện tại chỉ còn lại ba

https://thuviensach.vn

vị còn ở trong khuê phòng(chưa gả), nhỏ nhất đích nữ là Mạnh Huệ Nương, thứ xuất bát tiểu thư Mạnh Tĩnh Nương, cùng với nhỏ nhất thứ nữ -- Mạnh Trinh Nương.

Lý Yên Nhiên cùng mẫu thân Mạnh Nhu Nương trở về ngoại tổ phụ phủ để thăm viếng, trở về Mạnh phủ, trước mắt nàng là năm đại viện to lớn.

Đại di có thể gả vào Nhữ Dương vương phủ, phân nửa nguyên nhân là ngoại tổ phụ đã cứu tánh mạng phụ thân của đại di phu.

Mạnh gia đã từng có một nữ thần y kinh tài tuyệt diễm (Yul: đẹp đến nổi kiến người khác phải kinh sợ), nàng cả đời chưa gả, lúc chết để lại sách thuốc cho Mạnh phủ.

Nhưng thời gian đã trôi qua quá lâu, Mạnh gia cả nhà thanh nhàn cao quý, nên không coi trọng sách thuốc kia, chỉ có một chút phương thuốc bí truyền được lưu lại.

Ngoại tổ phụ chính là dựa vào phương thuốc đó mà chữa trị hai chân của Nhữ Dương vương(cha của TDT).

Lúc Nhữ Dương vương đăng môn (đến nhà) nói lời cảm tạ, ngoài ý muốn gặp được đại di Mạnh Nhàn Nương, liền vì nhi tử định ra hôn sự, rất nhanh đại di gả vào Nhữ Dương vương phủ.

Vì Mạnh gia đối Nhữ Dương vương phủ có ân, nên sau khi đại di mất, Mạnh gia mới có thể lại gả nữ nhi vào Nhữ Dương vương phủ làm kế phi, chỉ là vì sao lại là tiểu di nương?

- Yên Nhiên.

Nghe mẫu thân nhẹ giọng nhắc nhở, Lý Yên Nhiên cười khẽ:

- Nương, nữ nhi không sao.

https://thuviensach.vn

Bởi vì vừa rồi Lý Yên Nhiên thất thần, Mạnh Nhu Nương trong mắt u buồn, nhìn nữ nhi đang mỉm cười, nàng lại cảm giác nữ nhi có chút thay đổi, cho rằng nữ nhi đã trưởng thành.

Vào Hàn Văn Cư, Mạnh Nhu Nương dẫn Yên Nhiên vấn an:

- Thỉnh an mẫu thân.

- Thỉnh an ngoại tổ mẫu.

- Đứng lên đi.

Ngoại tổ mẫu là người họ Lâm, nàng trên người mặc nhất kiện tùng hương sắc, lười nhác dựa vào nệm, khuôn mặt tròn, màu da hơi tái, khóe mắt đuôi lông mày đã có nếp nhăn, trên đầu gài kim trâm thuý ngọc, có vẻ quý khí bức người.

Lâm thị khiến cho nhị nữ nhi cùng ngoại tôn nữ đứng dậy, Mạnh Nhu Nương liền đi đến ngồi bên người nàng, kính cẩn nói:

- Mẫu thân hôm nay khí sắc thật tốt, y phục này nữ nhi chưa thấy người mặc qua?

Lâm thị thân mình khẽ nhúc nhích, Mạnh Nhu Nương nói:

- Là song tú?

Mạnh Nhu Nương xếp thứ hai, tuy rằng cũng là thân sinh nữ nhi của Lâm thị, nhưng không là trưởng nữ cũng không phải quý nữ (Yul quý nữ là nhỏ nhất).

Lâm thị mặc dù chưa từng bạc đãi Mạnh Nhu Nương, nhưng không yêu thương giống như Nhàn Nương, Huệ Nương.

https://thuviensach.vn

Mạnh Nhu Nương là song sinh, huynh trưởng ở trong bụng mẫu thân bị ngạt thở mà chết non, vì thế Lâm thị dưỡng bốn nữ nhi, nhưng không có trưởng tử, nên đối với Nhu Nương vừa sinh liền khắc chết đích trưởng tử, nàng khó tránh khỏi có chút lạnh nhạt.

Lúc Mạnh Nhu Nương chưa xuất giá, nếu không có đại tỷ Mạnh Nhàn Nương che chở, nàng ngày ngày trôi qua sẽ rất gian nan.

Mạnh Nhu Nương là một trong bốn nữ nhi của Lâm thị, hay thường xuyên hồi phủ nhất, nàng gả lại gả vào An Bình hầu, chuyện xưa đã qua lâu, Lâm thị cũng không muốn nhắc lại, đối với Mạnh Nhu Nương so trước kia tốt hơn một chút.

Đại Minh quy củ, mặc dù chính thê vô tử (không có con trai), cũng không thể vì vô tử mà hưu thê, Mạnh gia rất coi trọng lễ giáo quy củ, Lâm thị đem nhi tử của di nương nuôi dưới gối, có Mạnh Nhàn Nương làm chổ dựa, nàng ở Mạnh phủ địa vị vững như Thái Sơn.

Nghe đại nữ nhi nói muốn sính (hỏi cưới) Yên Nhiên vì thế tử phi, nên Lâm thị đối ngoại tôn nữ Yên Nhiên thân cận hơn:

- Yên Nhiên, mau đến bên cạnh tổ mẫu.

Lúc trước, Lý Yên Nhiên rất đắc ý khi được ngoại tổ mẫu cưng chìu, sau đó, nàng chính mắt nhìn ngoại tổ mẫu như thế nào yêu thương tiểu di nương.

Đối với vinh sủng bên ngoài, ngoại tổ mẫu đối với nàng dần dần phai nhạt, ngoại tổ mẫu lo lắng địa vị khó giữ được, cuối cùng tiểu di nương cũng ghi tạc dưới danh nghĩa của nàng, xem như đích nữ, còn có cái danh là Nhữ Dương vương phi, thân sinh nhi tử là thế tử, nữ nhi là hoàng hậu, còn nàng -- đem lại cái gì, vô đan thư thiết khoán(có danh không quyền lực) Trung Nghĩa hầu phủ nào dám cùng cuộc sống xa hoa gấm lụa rực rỡ của Nhữ Dương vương phủ mà so sánh?

https://thuviensach.vn

- Ngoại tổ mẫu.

Lý Yên Nhiên đứng phía sau mẫu thân, ai đối với nàng là thật tâm, ai đối với nàng là giả ý, chẳng lẽ nàng đã trùng sinh còn không phân biệt được, thì nàng cũng quá ngu ngốc rồi, thoáng nhìn mẫu thân đang bị vắng vẻ, Yên Nhiên cười hỏi:

- Nương, nương nói ngoại tổ mẫu trong phủ không phải là có tú nương tay nghề cao sao? Song tú không là thiên hạ đệ nhất tú hội sao?

Mạnh Nhu Nương cảm giác được nữ nhi tri kỷ, liền tươi cười vui vẻ. Lâm thị nói:

- Trinh Nương đã bái thiên hạ đệ nhất tú làm sư, ta một thân y phục là Trinh Nương tự mình làm, trang sức phối hợp trên đầu, đều là Trinh Nương ra chủ ý.

- Cửu muội muội khi nào thì bái sư? Sao không có nghe nói? Xem này tay nghề, dù là cửu muội muội trí tuệ hơn người, thêu y phục này cũng mất một chút công phu đi.

Lý Yên Nhiên không hận Mạnh Trinh Nương, ai cũng có quyền vì mình mà tranh thủ quyền lực.

Mạnh Trinh Nương cũng không có thương tổn qua nàng, bất quá là mặc kệ không để ý tới thôi.

Mạnh Trinh Nương tranh thủ quyền lực cho nhi tử cũng vì bản thân nàng, sẽ không để ý nhiều tới người khác.

Nếu khiến cho Mạnh Trinh Nương có chút ít phiền toái, Lý Yên Nhiên vẫn là nguyện ý làm.

https://thuviensach.vn

Liền giống như Mạnh Trinh Nương kiếp trước vô tâm chi thất, đừng nghĩ tất cả mọi người là ngốc tử, đều bị nàng đùa bỡn.

(Yul: vô tâm chi thất: nghĩa là làm gì đó sai sót vì vô tâm chứ ko phải là cố ý)

- Tiểu di nương tay nghề thật là tốt, nhưng ta nghe đại di nói, Mạnh gia nhiều thế hệ đều là thư hương, thanh danh cao quý, sao có thể bái một cái tú nương làm sư? Mặc dù là thiên hạ đệ nhất tú, cũng không phải là tú nương sao? Là quan to quyền quý nâng nàng thôi, xuất thân có thể cao quý đến đâu chứ? Thi thư lễ nhạc, cầm kỳ thư họa mới đúng là dòng dõi thư hương tiểu thư, châm tạc nữ hồng(thêu thùa may vá) không phải là không thể học, nhưng bái sư có phải là tự hạ thấp thân phận không? Có một muội muội bái một cái tú nương làm sư, một khi lan truyền đi ra ngoài, đại di mặt mũi sợ không được tốt đâu.

Dùng Mạnh Nhàn Nương tạo áp lực với Lâm thị là rất hữu hiệu, Lâm thị kiêu ngạo nhất là dưỡng ra Mạnh Nhàn Nương.

Mạnh Nhàn Nương thân thể không tốt, giấu diếm được người khác, lại không thể gạt được Lâm thị, cũng là nàng nói với Mạnh Nhàn Nương, chọn một trong ba cái muội muội chưa xuất giá làm Nhữ Dương vương kế phi.

Dù sao thân tỷ muội cũng hiểu rõ hơn người ngoài nhiều, chăm sóc thế tử Triệu Duệ Kỳ cũng sẽ cẩn thận hơn, mà lúc này Mạnh phủ không thể ly khai Nhữ Dương vương phủ, vô luận Mạnh Nhàn Nương lựa chọn muội muội nào, đều là nữ nhi Lâm thị, đủ để bảo đảm địa vị của nàng ở Mạnh gia.

Lâm thị hài lòng nhất là thân sinh quý nữ Mạnh Huệ Nương, hôm nay nàng mười sáu, đáng lẽ là đã đến tuổi bàn luận hôn sự, nhưng Lâm thị luyến tiếc nàng, cao bất thành thấp (gả cao không được cũng không gả thấp) không phải trì hoãn Mạnh Huệ Nương, đích nữ mà làm kế thê gả có

https://thuviensach.vn

chút thấp, nhưng nếu như đi làm Nhữ Dương vương kế phi, liền không giống như vậy.

Lý Yên Nhiên nhìn ra được, Lâm thị bây giờ còn không có tính toán đem Mạnh Trinh Nương làm người đề cử, nhưng cuối cùng vì sao Mạnh Trinh Nương lại gả qua?

- Phu nhân, cửu tiểu thư đến.

Rèm cửa đẩy ra, một bóng hình xinh đẹp đi vào phòng, trên mặt nàng tươi cười so với ánh mặt trời còn ấm áp hơn, mi giống như trăng rằm, mắt giống như sao, dáng người yêu kiều lung linh, da thịt trắng nõn như tuyết, khuôn mặt tràn đầy trong suốt ý cười, cả người mặc y phục tử sắc, đầu đội ngọc trâm, mặc dù không giống Mạnh Nhàn Nương trang phục hoa lệ cao quý bức nhân, nhưng cũng có một loại tuyệt thế xinh đẹp yên tĩnh, ôn nhu dịu ngoan khiến cho nàng vốn là ngũ quan xinh xắn càng thêm nhu hòa.

Lý Yên Nhiên rũ mắt, nếu không phải đã trải qua một đời, thì nàng còn có thể đắm chìm trong tươi cười của Mạnh Trinh Nương, còn có thể thật tâm thân cận nàng, Mạnh Trinh Nương -- nữ nhân trong nữ nhân.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 6: Mũi Nhọn

- Thỉnh an mẫu thân.

Mạnh Trinh Nương mỉm cười e lệ, hướng Lâm thị quỳ gối, giọng nói êm tai dễ nghe, cực xứng với khí chất dịu dàng ôn nhu của nàng, khi cử động như liễu yếu lay theo làn gió, khi đứng im thì kính cẩn khiêm tốn, ánh mắt chớp động toát ra một chút lo lắng, co quắp bất an.

-Nhị tỷ an.

-Yên Nhiên.

Khi nàng vẫn còn sững sờ, Mạnh Trinh Nương cùng các nàng chào lễ, Lý Yên Nhiên không tự giác quỳ gối hoàn lễ, mặc dù là nữ tử nhưng vẫn thích tới gần Mạnh Trinh Nương.

Nàng nhẹ cúi đầu, trong tay áo tay nàng nắm chặt, nàng làm sao có thể nghĩ tới gần Mạnh Trinh Nương? Còn không biết nàng rất lợi hại sao?

Kiếp trước nàng ta chính là bộ dạng cần người che chở bảo vệ, lúc ở Mạnh phủ, sợ Mạnh Trinh Nương bị khi dễ nên nàng liền che chở cho nàng, ở Nhữ Dương vương phủ... Nàng đối Mạnh Trinh Nương thật lòng tín nhiệm, có việc gì khó khăn đều nguyện ý nói cùng nàng.

Kết quả... Lý Yên Nhiên nghĩ đến cả đời trước của nàng một lần lại một lần vấp phải trắc trở, không biết trong đóMạnh Trinh Nương ra bao nhiêu thủ đoạn.

https://thuviensach.vn

Không hận không oán, rời xa Mạnh Trinh Nương.

Lý Yên Nhiên ngẩn cao đầu, nàng không phải là nhi tức(con dâu) hầu hạ bên người Mạnh Trinh Nương, nàng là An Bình hầu phủ đại tiểu thư.

Mặc dù tương lai Mạnh Trinh Nương sẽ gả vào Nhữ Dương vương phủ, thì đó cũng chỉ là chuyện tương lai, lúc này nàng bất quá chỉ là nho nhỏ thứ nữ của Mạnh gia mà thôi.

Mạnh Nhu Nương cười nói:

- Cửu muội muội, không cần đa lễ.

Nha hoàn Vân Nhi bên cạnh Lâm thị bưng cái tú đôn(ghế ngồi) nói:

- Cửu tiểu thư.

Mạnh Trinh Nương cười cảm tạ, ngồi xuống cạnh Lâm thị cùng Mạnh Nhu Nương, cũng không nói nhiều, lẳng lặng mỉm cười ngồi yên.

Lý Yên Nhiên giật giật mí mắt, tương lai ngoại tổ mẫu sẽ đem Vân Nhi cho Mạnh Trinh Nương, nghĩ là thả một cái cơ sở ngầm.

Nhưng Vân Nhi lại thật sự trung thành với chủ tử là Mạnh Trinh Nương, sau đó trở thành nha hoàn đắc lực bên người Nhữ Dương vương phi.

Vân Nhi gả đi cũng rất tốt, trượng phu của nàng là đại quản sự của Nhữ Dương vương phủ. Cũng trở thành một người có trọng lượng.

Mặc dù Lý Yên Nhiên lúc đó muốn làm cái gì, Vân Nhi không dám nói trước mặt nàng, nhưng vẫn sẽ nói trong nói ngoài làm khó dễ.

Mạnh Nhu Nương nói:

https://thuviensach.vn

- Mới vừa rồi ta nghe mẫu thân nói là song tú, cửu muội muội tay nghề thật tốt, học được cả song tú.

- Nhị tỷ quá khen, được thiên hạ đệ nhất tú Lưu sư phụ không bỏ mặc, mà còn chỉ điểm một hai.

- Cửu di bái sư? Lưu sư phụ không phải đã nói song tú chỉ truyền cho đệ tử quan môn(ý là đệ tử kế thừa) sao? Người rất lợi hại, ta nghe nói thật nhiều tú trang tú nương đều không học được.

Lý Yên Nhiên hồn nhiên chớp chớp mắt, đối Mạnh Lâm thị nói:

- Ngoại tổ mẫu trong phủ mời thiên hạ đệ nhất tú sao? Ngài vậy mà cũng không nói với ta một tiếng, ta cũng muốn nhìn một chút thiên hạ đệ nhất tú thu đồ đệ như thế nào, tú song tú ra sao.

Mạnh Trinh Nương trong mắt nhu hòa, rất nhanh liền tản đi, ánh mắt bộc lộ lo lắng càng dày đặc, nhìn về phía Lý Yên Nhiên giống như nhìn một tiểu hài đồng nghịch ngợm không hiểu chuyện.

Như vậy bao dung, như vậy đã hiểu rõ, lời nói của Lý Yên Nhiên có hàm ẩn ý tứ, nàng làm sao không biết?

Không nóng nảy giải thích, cười trong suốt nói:

- Yên Nhiên cũng muốn học song tú?

Lý Yên Nhiên hơi giật mình:

- Không muốn, trong phủ có tú nương, ta nữ hồng châm tuyến(thêu thùa may vá) cũng không có trở ngại gì.

Mạnh Trinh Nương ý cười không thay đổi:

https://thuviensach.vn

- Yên Nhiên là hầu phủ đích trưởng nữ đại tiểu thư, học được quản gia, học được cầm kỳ thư họa, ta... Ta chẳng qua là muốn có một chút kỹ năng bên người, ta trời sinh đối với văn thái không thông, tập một chút sở trường, không làm mất mặt danh vọng tiểu thư Mạnh phủ, thuận tiện cũng có thểtận hiếu với mẫu thân, nếu Yên Nhiên muốn tú dạng nào, liền đến đây đi,ta có tập một chút anh lạc biên bức(chuỗi ngọc hình dơi),so với bên ngoài còn bất đồng hơn.

Lại nói tiếp:

- Ta là cơ duyên xảo hợp, khi cùng mẫu thân đi chùa miếu dâng hương, trùng hợp gặp Lưu sư phụ đang vì tổ tiên mà thêm trường minh(nhang đèn), lúc đó ta cũng không biết nàng chính là thiên hạ đệ nhất tú, thấy nàng thành kính, liền nói mấy câu, đều là những lời mà mẫu thân ngày xưa đọc qua phật kinh nói với ta, Lưu sư phụ thấy ta hợp ý nàng, sau đó, liền dạy ta mấy chiêu, lại không nghĩ tới ta đối với thêu có ít thiên phú, Lưu sư phụ trong lòng vui vẻ hiếu kỳ về ta, nên càng dạy càng khó, đến cả song tú cũng mang ra, đợi đến khi nàng nhớ tới, thì đã muộn rồi.

- Nói như thế, cửu muội muội cũng khéo léo đi?

Lâm thị, Mạnh Nhu Nương nghe thấy thú vị, Mạnh Trinh Nương gò má đỏ bừng, ngượng ngùng cười nhẹ:

- Lưu sư phụ cũng có ít nhiều hối hận, ta lại là Mạnh gia tiểu thư, cũng bái không được nàng, liền làm cho ta ở trước phật thề, không cho phép đem kỹ xảo song tú nói cho bất luận kẻ nào biết, ta được ưu việt, lại nghĩ là có lỗi với Lưu sư phụ, liền theo tâm ý của nàng.

- Hèn gì lúc đó ngươi năn nỉ ta ở chùa miếu lưu lại hai ngày, là để cho ngươi có được ưu việt đi.

- Nếu không phải được mẫu thânthương yêu thành toàn, nữ nhi cũng không học được song tú.

https://thuviensach.vn

Mạnh Trinh Nương đứng dậy quỳ xuống bái tạ, cảm kích nói:

- Mẫu thân đối với nữ nhi là đại ân, nữ nhi suốt đời khó quên.

Lâm thị vuốt tóc mai, bộ dáng cao cao tại thượng cười nói:

- Tốt lắm, tốt lắm, nói cái gì mà khó quên với không khó quên, ngươi còn không phải là nữ nhi của ta sao?

Mạnh Trinh Nương ngượng ngùng cười cười:

- Mẫu thân có đuổi cũng đuổi không đi nữ nhi.

Lâm thị cười:

- Ngươi nha đầu này.

Nói chuyện không khí thân mật hơn, Mạnh Trinh Nương thật giỏi nhìn ánh mắt, mới nói mấy câu liền đem Lâm thị dỗ đến vui vẻ.

Mạnh Nhu Nương cũng cười rất vui vẻ, nàng cũng thật thích Mạnh Trinh Nương hay ngượng ngùng và có hiểu biết.

Nàng dễ dàng hóa giải nguy cơ bái sư song tú, Lý Yên Nhiên không thể không bội phục Mạnh Trinh Nương.

Đến cùng là cái dạng người như thế nào mới có thể sinh ra Mạnh Trinh Nương dạng này nữ tử.

Lý Yên Nhiên từng nghe đại di phu khen ngợi Mạnh Trinh Nương, nàng là tập hợp linh khí trong trời đất, là nữ tử trí tuệ trong suốt nhạy bén, như mặt nước uyển chuyển, như cốc u lan vui mừng nở rộ.

(Yul: ta thề là bộ này dùng từ khó kinh khủng. Ta sắp cận lên 5 độ mất rùi)

https://thuviensach.vn

Lý Yên Nhiên chính mắt nhìn thấy Mạnh Trinh Nương bộc lộ tài năng, lúc ở bãi săn, vì cứu nhi tử Triệu Duệ Giác, nàng đã liều mình đánh nhau với dã hùng (là cọp), làm rung động mọi người, Mạnh Trinh Nương cũng từ đó bắt đầu nổi danh sắp kinh sư.

Lúc này nghĩ đến, Mạnh Trinh Nương thông minh không chỉ dùng ở hậu viện, đối với Nhữ Dương vương, đối với việc an bày cho nhi tử, Mạnh Trinh Nương cũng có chút nhọc lòng.

Nàng có thể dưỡng ra phiêu kỵ tướng quân Triệu Duệ Giác, còn có thể dưỡng ra thế gia tiểu thư (Yul: tiểu thư dòng họ quyền quý), nữ nhi xuất chúng Triệu Ngữ Lăng, đem nữ nhi nâng lên hoàng hậu vị, tất cả điều này đối với nàng đều rất đơn giản, có gì mà không làm được?

Lý Yên Nhiên chỉ xem đến lúc Mạnh Trinh Nương bước đi từng bước, từ một thứ nữ không được sủng ái, ăn bữa hôm lo bữa mai, đến lúc nàng trở thành vương phi được Nhữ Dương vương ngưỡng mộ chuyên sủng, mọi người ngưỡng mộ, nàng nếu không mưu tính, sao có thể cùng vận mệnh đấu tranh.

Nhìn thấy Lâm thị vui vẻ ra mặt, Lý Yên Nhiên cũng đã suy nghĩ xong, lúc này nàng không muốn lại làm đối thủ của Mạnh Trinh Nương.

- Lục di nương thân mình hoàn hảo?

(Yul: di nương là vợ bé)

Lý Yên Nhiên đối với vị lục di nương sinh ra Mạnh Trinh Nương cũng có phần tò mò, lục di nương sao này lại sinh cho ngoại tổ phụ lúc tuổi đã già một nhi tử, dựa vào Nhữ Dương vương phi Mạnh Trinh Nương, lục di nương trở thành Mạnh phủ chi thứ hai di nương, dù là Lâm thị cũng không dám làm gì nàng, vị kia sau này lớn lên tiền đồ cũng tốt lắm.

https://thuviensach.vn

Mạnh Trinh Nương làm cho thân nhân của nàng có được thật nhiều hạnh phúc. Chỉ có nàng cùng biểu ca, từ lúc đầu đã không phải là thân nhân của Mạnh Trinh Nương.

Mạnh Trinh Nương ánh mắt lộ ra vài phần lo lắng:

- Ta để Ngân Kiều đi chiếu cố di nương, mẫu thân đã ban cho rất nhiều dược liệu tốt, di nương thân mình sẽ từ từ tốt lên.

Nàng vừa lấy lòng vừa cung kính đích mẫu, cũng không quên thân mẫu, có lương tâm, có hiếu tâm, càng làm cho Lâm thị cùng Mạnh Nhu Nương xem trọng, nữ nhi hiếu thuận luôn làm cho người khác thương tiếc.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 7: Mẫu Tử

Nếu đối với thân mẫu vô tình, đích mẫu (mẹ cả) sao có thể tin tưởng Mạnh Trinh Nương? Lâm thị nói:

- Bên cạnh ngươi đã ít hạ nhân hầu hạ, lại nhường Ngân Kiều cho Tề di nương, bên người ngươi không có người hầu hạ thì sao?

Lục di nương Tề thị, là lúc Mạnh lão gia ở Giang Nam làm quan, được người dâng tặng, sau đó Mạnh lão gia hồi kinh cũng không có đem Tề thị bán đi, mà mang về kinh thành.

Mạnh Trinh Nương ngượng ngùng cười nói:

- Nữ nhi đâu có làm gì mà phải cần nhiều người hầu hạ? Vẫn nên để Ngân Kiều đi chăm sóc di nương.

Lâm thị trầm tư suy nghĩ một lúc rồi nói:

- Bên cạnh ngươi đại nha hoàn cũng đang thiếu một người, chỉ có một mình Ngân Kiều hầu hạ ngươi? Còn lại các nha hoàn đều quá nhỏ, không thể dùng. Vân Nhi, ngươi đi hầu hạ cửu tiểu thư.

Vân Nhi tiến lên dập đầu, Lâm thị cười nói:

- Nàng rất tốt, mẫu thân ban cho ngươi.

Mạnh Trinh Nương vội đứng dậy, phúc thân cảm tạ, Vân Nhi lại hướng Mạnh Trinh Nương dập đầu, xem như đã lạy chủ tử.

https://thuviensach.vn

Lý Yên Nhiên đoán ngoại tổ mẫu không hoàn toàn yên tâm về Mạnh Trinh Nương, bằng không sẽ không đem Vân Nhi đưa cho nàng.

Ngoại tổ mẫu nắm nhược điểm của Vân Nhi là mẫu thân nàng, nàng sẽ không dám phản bội, nhưng lại không biết Vân Nhi... Là người mà Mạnh Trinh Nương vừa ý nhất, sau này Vân Nhi so với Ngân Kiều còn được Mạnh Trinh Nương coi trọng hơn.

Chỉ cần Mạnh Trinh Nương đắc thế, ngoại tổ mẫu cũng không dám khó xử mẫu thân của Vân Nhi, biết đích mẫu đắn đo sợ mắc sai lầm, nên Mạnh Trinh Nương chủ động đưa cho Lâm thị "nhược điểm", vì để cho đích mẫu an tâm về Vân Nhi.

Tâm tư tính tình thật sự của Mạnh Trinh Nương, Vân Nhi sao có thể thám thính được?

Vân Nhi theo Mạnh Trinh Nương, cùng vào Nhữ Dương vương phủ, chủ tử tôn quý, nô tì cũng được thơm lây, sẽ hướng về ai không phải rất rõ ràng sao? Ai sẽ cho nàng thật nhiều ưu việt, sao có thể bỏ qua được?

[Truyện đăng ở]

Nhìn Mạnh Trinh Nương điềm tĩnh mỉm cười, Lý Yên Nhiên trong lòng liền cảm thấy ớn lạnh, lại nhìn Mạnh Trinh Nương yên tĩnh nhu hòa như vậy, ai có thể nói nàng không có trí tuệ hơn người?

- Mẫu thân.

Mạnh Huệ Nương người còn chưa tới, giọng nói đã tới trước, nàng mặc liễu diệp váy dài xuống đất, áo trên là màu xanh nhạt thanh la, đầu cài trân châu trâm, trên tai mang một đôi trân châu, khiến nàng giống như châu quang ngọc nhuận.

https://thuviensach.vn

(Yul: châu quang ngọc nhuận nghĩa là sáng như minh châu, ôn nhuận như ngọc)

- Mẫu thân, nữ nhi đến rồi.

Bước chân nhẹ nhàng vào cửa, Mạnh Huệ Nương liền ngồi xuống bên cạnh Lâm thị, cười dịu dàng làm nũng nói:

- Mẫu thân không thương ta.

Lâm thị cười mắng:

- Ngươi không hiếu thuận yên tĩnh như Trinh Nương, cả ngày nháo ta, thương ngươi làm gì?

Mạnh Huệ Nương bĩu môi, dựa vào lòng Lâm thị, làm nũng quấn quýt vui vẻ, Lâm thị trong mắt tràn đầy từ ái.

Nàng yêu nhất là Mạnh Nhàn Nương, sủng nịch nhất là Mạnh Huệ Nương, Lý Yên Nhiên nhớ ra Mạnh Huệ Nương cuối cùng gả cái cử tử(sĩ tử), không so được với địa vị Mạnh Trinh Nương.

Mạnh Trinh Nương cười dịu dàng, trong mắt không có một chút ghen tị.

Lý Yên Nhiên nắm tay mẫu thân Mạnh Nhu Nương, Mạnh Nhu Nương mặc dù gả cho An Bình hầu, ở Mạnh gia vẫn bị xem nhẹ.

Mạnh Nhu Nương lắc đầu cười khẽ, nàng không thèm để ý mẫu thân bất công, nàng rất vừa lòng khi thấy nữ nhi tri kỷ.

Đại tỷ Mạnh Nhàn Nương tuy rằng gả vào phú quý, nhưng nàng lại cùng trượng phu cầm sắt cùng minh(hòa hợp), nhi nữ lại hiếu thuận, dù là đại phú quý vẫn không bằng những ngày thư thái.

- Nhị tỷ, cửu muội muội.

https://thuviensach.vn

Mạnh Huệ Nương đối với Mạnh Nhu Nương, Mạnh Trinh Nương lên tiếng chào, nhìn thấy Yên Nhiên liền nói:

- Yên Nhiên cũng đến đây? Ngươi một hồi cùng ta đi tú lâu, có thứ tốt muốn cho ngươi xem.

- Huệ di.

Lý Yên Nhiên quy củ quỳ xuống, Mạnh Huệ Nương sửng sốt chớp mắt, cười nói:

- A, hôm nay thái dương mọc hướng khác sao? Yên Nhiên khi nào thì biết tuân thủ quy củ như vậy?

Mạnh Trinh Nương cũng cười nói:

- Nói đúng rồi, Yên Nhiên giống như trong một đêm liền trưởng thành.

Một đôi mắt hàm chứa vui mừng nhìn Lý Yên Nhiên, người khác cũng sẽ cho rằng Mạnh Trinh Nương vì Yên Nhiên hiểu chuyện mà vui vẻ.

Nhưng Lý Yên Nhiên cảm giác được ánh mắt nàng ẩn hiện tìm tòi nghiên cứu, tuy rằng rất nhanh liền biến mất, nhưng Lý Yên Nhiên mẫn cảm liền nhìn rõ ràng, thử tìm tòi nghiên cứu cũng không kỳ quái, Mạnh Trinh Nương là người rất thận trọng.

Nhưng ánh mắt của Mạnh Trinh Nương lại hiện ra chút không hiểu, chuyện này là sao?

Lý Yên Nhiên mĩm cười nói:

- Ta nói với mẫu thân, sẽ là An Bình hầu phủ đại tiểu thư nhàn nhã đoan trang. Không muốn để người khác chê cười chê ta không hiểu chuyện.

Mạnh Nhu Nương nói:

https://thuviensach.vn

- Nàng nha, là bị giáo huấn, lại muốn so với Văn gia tiểu thư, ta mong Yên Nhiên không phải là nhất thời xúc động, chỉ cần học được Văn gia tiểu thư vài phần đoan trang yên tĩnh là ta đã thấy đủ rồi.

Văn gia tiểu thư là điệt nữ của đế sư (thầy vua), là kinh thành danh viện, tinh thông cầm kỳ thư họa, lại cực kì tuân thủ quy củ, được hoàng hậu nương nương khen ngợi nàng là thục nữ.

(yul: Danh viện thường được chỉ các thiên kim tiểu thư trong giới thượng lưu, con nhà danh giá, gia thế hiển hách)

- Văn Nhã Như... Ta trước giờ đều chướng mắt bộ dạng của nàng.

- Không đươc nói bậy, Văn tiểu thư là được hoàng hậu nương nương khen ngợi.

Lâm thị tuy rằng quát Mạnh Huệ Nương, nhưng đối với Văn gia cũng không để ý lắm, nói với Mạnh Nhu Nương:

- Đừng nói tính tình của Yên Nhiên, Văn tiểu thư dù tốt đến mấy cũng không được Nhữ Dương vương phi yêu thích, đại tỷ của ngươi thích nhất là Yên Nhiên, không phải đã nói...

- Ý tứ của đại tỷ về hôn sự là qua mấy ngày nữa lại nói, An Bình hầu cũng có tâm tư này, Yên Nhiên tuy rằng đã hiểu chuyện một chút, nhưng vẫn hồn nhiên ngây thơ, ta còn muốn giữ nàng ở lại bên người hai năm.

Mạnh Nhu Nương hiếm khi chặn lời Lâm thị, để bảo hộ danh tiết của nữ nhi.

Chuyện cùng Nhữ Dương vương phủ chuẩn bị đính ước không thể phô trương nói ra, Lâm thị không biết nguyên nhân, liền nói:

https://thuviensach.vn

- Yên Nhiên đều đã hiểu chuyện, ngươi là trưởng bối của nàng, không ra sức dạy nàng hiền thục lễ nghi thì làm sao thành?

Mạnh Huệ Nương không thèm để ý bĩu môi.

Mạnh Trinh Nương lại rũ mắt, không có cùng Nhữ Dương vương thế tử đính ước? Là có chuyện gì xảy ra? Mạnh Nhàn Nương thân mình đã tốt lên?

Mạnh Trinh Nương ngẩng đầu, khôi phục lại trầm tĩnh như thường ngày.

Mạnh Nhàn Nương thân thể có chuyển biến tốt cũng là chuyện tốt, nàng cũng sẽ không trở thành quân cờ, chỉ là người chọn để kết hôn cũng nhiều, nàng cũng không muốn bị người tùy tiện xếp đặt.

Nói chuyện đến buổi trưa, Lâm thị lưu mẫu tử Mạnh Nhu Nương lại dùng bữa.

Lý Yên Nhiên cùng Mạnh Trinh Nương ngồi gần nhau. Mạnh Trinh Nương cười dịu dàng giúp Lý Yên Nhiên lấy thức ăn.

Dùng bữa xong, Mạnh Huệ Nương kéo Lý Yên Nhiên rời đi, Mạnh Trinh Nương theo ý Lâm thị, đứng dậy đuổi theo.

Lúc này Lâm thị mới nói với Mạnh Nhu Nương:

- Có Trinh Nương đi theo, các nàng nháo cũng không ra cái gì, ngươi cùng ta nói rõ một chút, đến cùng là có chuyện gì? Không phải đã nói qua hai ngày liền định xuống hôn sự sao? Là Nhàn Nương đổi ý?

- Là Yên Nhiên không muốn gả vào Nhữ Dương vương phủ.

- Hồ đồ, Yên Nhiên hồ đồ, ngươi cũng hồ đồ theo sao? Yên Nhiên gả đi là làm thế tử phi, tương lai có thể là Nhữ Dương vương phi, trong kinh thành có biết bao nhiêu vị tiểu thư đều mơ ước vị trí thế tử phi, không phải

https://thuviensach.vn

vì Nhàn Nương yêu thích, Yên Nhiên sẽ có cơ hội sao? Nàng còn kém rất nhiều.

Lâm thị vỗ bàn, thần sắc bất mãn, Mạnh Nhu Nương vội vàng đứng dậy, tuy rằng vẫn đối với mẫu thân kính cẩn, vẫn nói:

- Biết Yên Nhiên không thích hợp làm thế tử phi, lại muốn có được những thứ không thể có, đó không phải là điều tốt, mẫu thân đã biết thân mình của đại tỷ không được tốt, một khi... Đại tỷ phu lại muốn cưới kế phi, huống hồ, Nhữ Dương vương thái phi lại nhìn trúng tiểu thư nhà khác, Yên Nhiên gả vào chính là tứ cố vô thân, nữ nhi đương nhiên là lo lắng.

Yul: tứ vố vô thân câu trên nghĩa là có cuộc sống đơn độc, không họ hàng thân thích, không nơi nương tựa.

- Yên Nhiên là thế tử phi, còn sợ không có chổ đứng? Mặc dù Nhữ Dương vương lại cưới kế thất, nhưng đích trưởng tử là người mà nàng ta có thể bài bố sao? Dù là kế thất bà bà tính tình không tốt, Yên Nhiên cung kính một chút là được, Nhàn Nương sớm đã có tính toán, Yên Nhiên gả đã qua chỉ cần hưởng phúc, ngươi chính là suy nghĩ lung tung, trì hoãn cửa hôn sự tốt như thế này, về sau nhất định sẽ hối hận.

Mạnh Nhu Nương giọng nói nhu hòa nhưng kiên quyết:

- Nữ nhi không cần Yên Nhiên đại phú đại quý, tính tình của Yên Nhiên thấp gả so với cao gả còn tốt hơn, An Bình hầu cũng có ý này.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 8: Cách Xa

Lâm thị tức giận đến thở không thông, Mạnh Nhu Nương trước giờ luôn ôn nhu kính cẩn nghe nàng, lúc này bỗng nhiên cường ngạnh, liền tức giận nói:

- Ngươi trì hoãn Yên Nhiên phú quý, chắc chắn tương lai nàng biết được sẽ oán hận ngươi, nàng hiện tại không hiểu chuyện, từ nay về sau nhìn đến Nhữ Dương vương phủ quyền quý cao sang, thế tử phi tôn quý... Hừ, cẩn thận nàng không muốn nhận ngươi.

Mạnh Nhu Nương biết tính tình của nữ nhi, bị An Bình hầu cùng nàng sủng đến kiêu căng, nhưng Yên Nhiên cũng có một chút ưu điểm, nàng sẽ không hối hận khi ra quyết định, nàng nói:

- Dù sao Yên Nhiên phải vừa lòng mới tốt, có như vậy đại tỷ cũng sẽ yên tâm.

Lâm thị nghe nói đến Nhàn Nương, tức giận cũng giảm một chút, Nhu Nương vẫn là hiếu thuận, vì Lâm thị bóp chân, nhẹ nhàng nói:

- Nhữ Dương vương thái phi vừa ý muốn đặt sính làVăn gia tiểu thư, đại tỷ lại cứ khư khư cố chấp, thái phi tuy rằng trước mặt không nói gì, nhưng sau lưng nhất định sẽnhắc một hai câu với Nhữ Dương vương, mẫu thân cũng hiểu được đại tỷ phu rất hiếu thuận, nghe thái phi nói xong, không phải sẽ oán trách đại tỷ sao? Đại tỷ thân mình vốn là không tốt, lại vì Yên Nhiên mà tranh chấp với đại tỷ phu, làm cuộc sống không được yên ổn, trong lòng nữ nhi cũng băn khoăn khó xử.

https://thuviensach.vn

Lâm thị thở dài một tiếng, Nhu Nương nói tiếp:

- Huống chi chỉ là hoãn lại ngày định hôn sự, đại tỷ cũng thương yêu Yên Nhiên, mẫu thân cũng biết nữ nhi cùng hầu gia rất sủng nịch nàng, Yên Nhiên gả cho thế tử, lại không giúp được gì, ngược lại còn uổng phí tâm huyết của đại tỷ sắp xếp an bài, nữ nhi thấy thẹn với đại tỷ.

Màn trúc khẽ lay động, Lâm thị cũng chưa từng chú ý, Nhu Nương nhíu mày, nhớ lại hôm nay gió cũng lớn nên cũng không để ý quá nhiều, dịu dàng nhỏ nhẹ cùng Lâm thị nói chuyện, khuyên giải nàng hạ giận.

Nguyệt Quế viên là nơi ở của Mạnh Huệ Nương, còn các thứ xuất tiểu thư, thì ở Tú Ngọc lâu cách đó không xa.

- Nương cùng nhị tỷ đều không có ở đây, Yên Nhiên, ngươi không cầncải trang bộ dạng này nữa, nếu ngươi học theo Văn Nhã Như, ta liền không để ý đến ngươi.

Huệ Nương lớn hơn Lý Yên Nhiên ba tuổi,hai người đều là bị sủng mà lớn lên, tính tình gần như giống nhau.

Nhưng quan hệ của các nàng lại không tốt lắm, gặp mặt sẽ cãi nhau, châm chọc nhau không ai chịu nhường ai, nhưng kỳ quái là mỗi lần hai người ở chung một chỗ, cũng không mang thù oán hay ghét bỏ gì nhau.

- Huệ di.

Lý Yên Nhiên cùng Mạnh Huệ Nương ngồi xuống, nàng nói:

- Ta là rút kinh nghiệm xương máu, muốn để mọi người khen ngợi là tiểu thư khuê các, trước kia hồ nháo... Đều phải sửa lại.

Vì nàng không hiểu chuyện, kiếp trước mới nhiều lần vấp phải trắc trở, làm nàng tin tưởng Trinh Nương, đem tất cả cọc ngầm ưu thế của đại di để

https://thuviensach.vn

lại cho nàng, tự tay nàng nhổ đi, Trinh Nương cái gì cũng không cần làm, hết thảy đều là tại nàng đem ưu thế đánh tan, còn cho rằng làm quản gia Nhữ Dương vương phủ rất đơn giản.

Nàng không biết vương phủto như vậy, mà ngay cả cái tiểu phòng bếp cũng gây chuyện thị phi, nàng đều không xử lý được, đợi nàng đã hiểu rõ, học xong tất cả, thì biểu ca cũng đã từ bỏ địa vị thế tử.

Nếu tình huống lúc đó, biểu ca không từ bỏ địa vị thế tử, có lẽ hắn sẽ bị bệnh chết...chuyện trong Đại trạch sao có thể điều tra rõ ràng? Yên Nhiên nắm chặt nắm tay, nhớ được Tương Dương hầu thế tử không phải cũng đã chết không minh bạch sao?

- Yên Nhiên.

Trinh Nương đang ngồi bên cạnh cười dịu dàng nắm tay của Lý Yên Nhiên, trấn an dạng hỏi:

- Bị ủy khuất? Nói cho ta biết là chuyện gì, buồn phiền mà để trong lòng đối với thân mình sẽ không tốt.

Lý Yên Nhiên giật giật mí mắt, Trinh Nương cùng Huệ Nương liền giật mình, Trinh Nương liền hỏi:

- Ngươi như thế nào lại khóc?

Hốc mắt Lý Yên Nhiên hồng hồng cố gắng ngăn chặn trí nhớ của kiếp trước đang quay cuồng trong đầu nàng, nhàn nhạt nói:

- Không có việc gì. Để ta chuyển qua bên kia ngồi.

Lý Yên Nhiên chỉ vào ghế con nói:

- Ta không muốn ngồi cùng thứ xuất tiểu di.

https://thuviensach.vn

Mạnh Trinh Nương hơi giật mình, liền bao dung cười cười nói:

- Mau chuyển qua đi, nơi này ánh sáng hơi tối, không thích hợp với Yên Nhiên.

Lý Yên Nhiên trước giờ luôn làm việc tùy hứng, cũng không chỉ ngoài chuyện này, nhưng mà nàng trước giờ đối với Mạnh Trinh Nương đều rất tốt,sao hôm nay lại làm nàng khó coi?

Mạnh Huệ Nương đem Lý Yên Nhiên kéo đến bên người, cười nói:

- Ngươi thế này mới đúng là hầu phủ đích nữ.

Nàng cũng là chướng mắt thứ xuất muội muội.

Lý Yên Nhiên thuận thế ngồi bên người Huệ Nương, nếu không phải kiếp trước Mạnh Trinh Nương thường xuyên nói với mình những câu nói kia, nàng còn có thể nhẫn nhịn một chút.

Sau khi đại di mất, Mạnh Trinh Nương sẽ giống như kiếp trước gả cho đại di phu làm kế phi, đắc tội nàng chẳng phải là chuyện sáng suốt, Lý Yên Nhiên so với bất cứ ai đều hiểu rõ điều này.

Mạnh Trinh Nương quyền quý cao sang, tương lai là nhạc mẫu của hoàng thượng, ai còn so với nàng tôn quý hơn?

Lý Yên Nhiên chính tai nghe cửu hoàng tử lúc chưa đăng cơ đã nói sẽ coi Mạnh Trinh Nương như mẫu thân, ở trên người nàng hắn tìm được tình mẫu tử từ ái.

Sau khi đăng cơ hoàng thượng đối với Mạnh Trinh Nương là cực kì tôn trọng, thái hậu nương nương mặc dù bất mãn, cũng không dám nói cái gì.

Nàng không có bị phú quý mê hoặc làm mờ đôi mắt, đối với hoàng thượng, đối với thái hậu nương nươngđều là tôn kính, thong dong lạnh

https://thuviensach.vn

nhạt, không kiêu ngạo không siểm nịnh, giống như phú quý tôn vinh chốn hồng trần đối với nàng đều là vô dụng, nàng càng như vậy, càng có người vì nàng màđem phú quý nâng lên trước mắt nàng...

Lý Yên Nhiên không muốn đắc tội Mạnh Trinh Nương, nhưng nàng chịu không nổi lời nói quan tâm kia, những lời nàng nói, so với kiếp trước nàng(MTN) nói với nàng còn ít sao?

Mỗi một lần Mạnh Trinh Nương đều an ủi nàng, dạy dỗ nàng phải làm như thế nào mới khiến nhiều người tín nhiệm, nhiều người yêu thích.

Nàng tin tưởng Mạnh Trinh Nương, nhưng học lại chẳng đâu vào đâu, ở trong mắt người ngoài nàng chính là bắt chước bừa, ngu xuẩn, muốn học theo Mạnh Trinh Nương, cũng học không được khí chất của nàng.

- Yên Nhiên, Yên Nhiên.

Mạnh Huệ Nương đẩy đẩy điệt nữ, nghi hoặc nói:

- Ngươi hôm nay không giống ngày thường, đã xảy ra chuyện gì?

Lý Yên Nhiên giọng khàn khàn:

- Hôm qua ngủ không ngon giấc, gặp phải ác mộng, có chút mất tinh thần.

Mạnh Trinh Nương ngón tay hơi run rẩy, ngước mắt nhìn Lý Yên Nhiên, trong mắt tràn đầy quan tâm, cắn nhẹ môi, nhẹ giọng khuyên nhủ:

- Yên Nhiên chú ý nghĩ ngơi thật tốt, trên đời không có chuyện gì chỉ một lần là xong chuyện, nhẫn nại một chút từ từ học hỏi.

Lời nói ôn nhu thân thiết, làm cho người ta cảm thấy như tắm gió xuân, không hề ghi hận Lý Yên Nhiên vừa rồi còn không nể mặt, Mạnh Trinh

https://thuviensach.vn

Nương sợ sệt mỉm cười khiến người thương tiếc, là Mạnh Huệ Nương cũng liền có chút động dung nói:

- Cửu muội muội nói đúng đó, đại tỷ cùng nhị tỷ kèm chặt ngươi nhiều lắm, ngươi gần đây cũng chưa đi Ngạo Tú Các, có rất nhiều người đều nhớ ngươi.

Ngạo Tú Các là Lý Yên Nhiên đề nghị ý kiến, để vào được Ngạo Tú Các phần lớn là đều là các vị đích nữ cao quý.

Lý Yên Nhiên là người sáng lập, có địa vị độc đáo, sở dĩ Ngạo Tú Cácđược tạo ra là vì muốn cùng Văn Tú Các tranh giành.

Văn Tú Các lấy tiểu thư thanh lưu thư hương làm chủ, hai bên đều đấu đến long trời lở đất, nhưng luận về cầm kỳ thi họa, Ngạo Tú Các lại thua xa Văn Tú Các.

(Yul: thanh lưu thư hương là chỉ các gia đình nổi tiếng về học vấn.)

- Nhớ kỹ ta làm gì?

Lý Yên Nhiên bĩu môi, liên tiếp bại trận dưới tay thủ hạ của Văn Nhã Như, nàng không có tâm tình để ý đếnNgạo Tú Các tụ hội.

Hiện thời nghĩ lại, nàng thật là ngây thơ hết biết, tự nhiên lại đi giúp Văn Nhã Như tỏa sánghai chữ tài nữ, còn nàngthì lại trở thành hầu phủ đại tiểu thư kiêu căng bốc đồng.

- Ta lười để ý đến Ngạo Tú các, giao cho Từ tỷ tỷ ở phủ Ngụy quốc công thôi.

- Ngươi sợ?

- Không phải sợ, là ta có không đủ tài năng.

https://thuviensach.vn

Mạnh Huệ Nương cùng Mạnh Trinh Nương đồng thời nhìn Lý Yên Nhiên đang uống trà, hôm nay thấy nàng thay đổi có chút nhận không ra.

Mạnh Trinh Nương nhíu mi, nàng trở nên không giống với trước kia, chẳng lẽ nói...sẽ gặp được đồng hương sao?

Nhưng nàng(LYN) đối với Mạnh Nhu Nương không phải là giả vờ, chẳng lẽ nàng có cơ duyên gì khác sao?

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 9: Phản Kích

Lý Yên Nhiên cảm thấy Mạnh Trinh Nương đang mỉm cười đánh giá nàng, vì thế liền hỏi:

- Trinh di, ngươi nhìn ta làm gì?

Kiếp trước vì Trinh Nương có thanh danh tốt,nên Yên Nhiên khắp nơi mới gặp phải trắc trở, mà nàng lại không chịu khuất phục dựa thấp làm thiếp (kẻ biết thời thế).

Lúc này nàng không muốn giống kiếp trước ở trước mặt Mạnh Trinh Nương mà yếu thế, mặc dù kiếp trước nàng đã từng như vậy.

Mạnh Trinh Nương kinh ngạc, đương nhiên không có dự đoán được Lý Yên Nhiên sẽ hỏi trực tiếp như vậy, trên mặt tươi cười ngượng ngùng nói:

- Nhìn xem Yên Nhiên bỗng nhiên trưởng thành, nếu không xem cẩn thận, qua hai ngày nữa sẽ nhận không ra.

Mạnh Trinh Nương bóc quả cam, ngón tay bạch ngọc đâm xuyên qua lớp vỏ, Lý Yên Nhiên cười nói:

- Nếu có nhiều thay đổi, ta sẽ không phải là điệt nữ của Trinh di sao?

- Ăn không?

Nhìn Mạnh Trinh Nương cười dịu dàng đem cam đưa lên trước mặt nàng, vẫn là bộ dáng thong dong như thường ngày, bị nàng nhìn chăm chú dịu dàng ôn nhu.

https://thuviensach.vn

Lý Yên Nhiên rất khó cự tuyệt, vì cái gì mình đều biết rõ, lại khó có thể kháng cự đối đãi ôn nhu của nàng?

Mạnh Trinh Nương tươi cười càng rực rỡ nói:

- Ta nhớ là ngươi thích ăn cam nhất?

Lý Yên Nhiên theo bản năng tiếp nhận cam trong tay nàng, lại không đưa lên miệng, ngược lại bóp dập nát, từng miếng cam nhỏ nước theo khe hở trong ngón tay nàng, một giọt một giọt rớt lên làn váy nàng.

- Yên Nhiên, Yên Nhiên.

Mạnh Huệ Nương nắm chặt cánh tay Lý Yên Nhiên, trong lòng kinh ngạc nói:

- Ngươi đã xảy ra chuyện gì?

Mạnh Trinh Nương vội đưa tay qua, Lý Yên Nhiên né tránh tay nàng, Trinh Nương cũng không có ý trách cứ, bộ dạng còn sợ hãi nói:

- Nhìn bộ dạng của Yên Nhiên, không giống như là không ngủ ngon giấc, ngược lại...Ngược lại...

- Ngược lại cái gì? Ngươi mau nói a!

Huệ Nương rất sốt ruột, Mạnh Trinh Nương nắm chặt cổ tay áo, hạ giọng nói:

- Như là trúng tà.

- Trúng tà? Sao lại như vậy?

- Vài ngày trước Yên Nhiên đi ra ngoài thành, gặp qua cái gì mà trừ ma hòa thượng?

https://thuviensach.vn

- Ta không có nghe nàng nói qua.

Mạnh Huệ Nương ngừng nói,nhớ tới Yên Nhiên cùng Mạnh Trinh Nương rất thân thiết liền la lên:

- Ta đi nói với nhị tỷ.

Nói xong, Huệ Nương bỏ tay Trinh Nương hướng ra phía ngoài mà chạy, Mạnh Trinh Nương liền kêu:

- Lục tỷ, lục tỷ.

Gọi không được Huệ Nương, nàng trên mặt mang theo vài phần thất bại, đi nói cho nhị tỷ biết cũng tốt.

- Trinh di, ngươi nói ta bị trúng tà?

Mạnh Trinh Nương quay đầu lại, nhìnYên Nhiên đang đứng ngay trước mặt liền phát hoảng, cười khẽ nói:

- Không có việc gì, ngươi vẫn là Yên Nhiên, mau ngồi nghĩ ngơi một lát đi.

Lý Yên Nhiên nhìn thoáng qua cánh tay của Mạnh Trinh Nương đang cầm lấy cổ tay nàng, nàng chỉ nhỏ hơn Trinh Nương có hai tuổi, thân mình lại cao hơn nàng ra một đường:

- Ngươi nói xem, mẫu thân là tin ta? Hay là tin ngươi? Trúng tà? Mệt ngươi nghĩ ra?

- Yên Nhiên.

- Ta nằm mộng thấy gì, Trinh di không muốn biết sao?

https://thuviensach.vn

Lý Yên Nhiên lật tay nắm chặt cổ tay Mạnh Trinh Nương, khiến nàng không thể động đậy,đưa môi sát vào tai nàng, thấp giọng nói:

- Trong mộng Trinh di quý không thể nói, trong mộng Trinh di con cháu đầy đàn, ngươi nói xem, như vậy có tính là trúng tà không?

Mạnh Trinh Nương trong mắt hoảng loạn, chớp mắt một cái liền biến mất, thay vào đó là yêu thương dịu dàng khuyên nhủ:

- Đi nghỉ ngơi một chút được không? Có ta ở đây rồi.

- Có ngươi, mới có ác mộng.

Lý Yên Nhiên nghe thấyở cửa có tiếng bước chân hỗn độn, chớp chớp mắt, đẩy ra Mạnh Trinh Nương rồi nói:

- Ta muốn ngươi nhìn xem, mẫu thân của ta sẽ tin tưởng ai?

Mạnh Nhu Nương ánh mắt kinh hoảng đi vào, trước mặt bỗng tối sầm, trong lòng lại có nữ nhi, vòng eo bị gắt gao ôm chặt:

- Yên Nhiên, Yên Nhiên sao vậy? Để nương nhìn xem.

Như là con khỉ nhỏ Yên Nhiên chen vào trong lòng mẫu thân gọi:

- Nương, nương.

Mạnh Nhu Nương ôm nữ nhi ngồi ở trên ghế dài, vuốt ve trán của nữ nhi nhẹ giọng hỏi:

- Nói cho nương biết, ngươi có chổ nào không thoải mái.

Nghe lời mẫu thân nói đầy quan tâm, Lý Yên Nhiên liền rơi lệ, kiếp trước sao nàng cứ nghĩ chỉ có đại di cùng tiểu di mới là yêu thương nàng nhất?

https://thuviensach.vn

Vì cái gì mà nàng luôn nghĩ mẫu thân vô dụng yếu đuối, không bằng đại di cao quý, không bằng tiểu di thiện lương hiểu lòng người?

- Nương, nương.

Mạnh Nhu Nương thấy khuôn mặt nhỏ nhắn củaYên Nhiên đầy nước mắt, trong mắt lại là ủy khuất không muốn rời xa, lòng liền mềm nhũn nói:

- Là ai khi dễ ngươi?

Yên Nhiên mắt rưng rưng lắc đầu:

- Muốn nương!

Chiêu này là nàng học từ Mạnh Trinh Nương, Lý Yên Nhiên ăn biết bao nhiêu lần mệt, vì Mạnh Trinh Nương đấu tranh anh dũng, cứng rắn đối kháng với công công Nhữ Dương vương, giằng co với Nhữ Dương vương thái phi.

Thậm chí ngay cả đại trưởng công chúa tôn quý cũng đắc tội, còn không có học được những lời khôn ngoan, nàng không xứng có được cơ hội trùng sinh.

Mạnh Nhu Nương tâm đau không thôi, lau nước mắt của nữ nhi, liếc mắt nhìn Mạnh Trinh Nương đang cúi đầu.

Có thể đem An Bình hầu phủ cầm chặt trong tay, còn cùng trượng phu cầm sắt cùng minh, Mạnh Nhu Nương sao có thể là người không có thủ đoạn?

Hầu phủ yên bình không có chuyện thị phi, một là vì trượng phu tình thâm ý trọng, hai là thiếp thất ở hầu phủ khi đứng trước mặt Mạnh Nhu Nương đều giống như mèo con nhu thuận nghe theo, không dám làm trái ý Mạnh Nhu Nương.

https://thuviensach.vn

- Yên Nhiên đêm qua ngủ không được an giấc, khiến cho cửu muội muội lo lắng quá rồi.

Mạnh Trinh Nương sốt ruột giải thích:

- Nhị tỷ.

Mạnh Nhu Nương ôm nữ nhi, nhẹ giọng trấn an:

- Nữu nữu đừng sợ, nương ở đây.

Mạnh Nhu Nương ôn nhu cười khẽ, nhìn Mạnh Trinh Nương đang đứng đối diện, khẽ nói:

- Cửu muội muội luôn ở trong khuê phòng, đối với chuyện trúng tà, bà đồng cũng không nói rõ ràng sáng tỏ, cửu muội cũng không thể nói lung tung, nên biết hại người chính là hại mình, lời này nói như vậy ngươi cũng đã biết rõ rồi.

Mạnh Trinh Nương cúi đầu:

- Ta là lo lắng Yên Nhiên, mới có thể nhất thời không suy nghĩ.

- Nghe mẫu thân nói cửu muội rất thích đọc sách? Từ nay về saumuội nên ít xem mấy chuyện xưa thần thần bí bí lẩm nhẩm quỷ thần đi, đọc viết nữ giới nữ tắc nhiều một chút, ta cũng vì muốn tương lai của ngươi tốt thôi.

Mạnh Trinh Nương quỳ gối, giọng nói cảm kích, mỉm cười:

- Đa tạ nhị tỷ chỉ điểm, tiểu muội nhớ kỹ.

Lý Yên Nhiên cảm thấytay mẫu thân buộc chặt, mẫu thân cũng phát hiện ra Mạnh Trinh Nương khác lạ? Mạnh Nhu Nương nhìn cửu muội muội, thở dài nói:

https://thuviensach.vn

- Ngươi là tốt, suy nghĩ cùng sở cầu không giống với Yên Nhiên. Yên Nhiên tính tình thẳng thắn, là bị ta cùng hầu gia nuông chiều thành đại tiểu thư xấu tính, dễ dàng bị người khác lợi dụng, ta nuôi dạy nữ nhi ta đương nhiên hiểu được, đời này chỉ mong nàng an bình vui vẻ, nàng nha, sẽ không đấu lại ai, thì ta cũng không thể để nàng bị người khác tính kế.

- Yên Nhiên mọi thứ đều tốt, nhị tỷ hãy yên tâm, đợi đến lúc Yên Nhiên cập kê, sẽ bị đám bà mai mối đạp hỏng cửa hầu phủ.

Mạnh Trinh Nương không hề đề cập tới chuyện trúng tà, đối với nhị tỷ trước giờ nàng cũng không thèm để ý, lúc này lại để ý, Mạnh Huệ Nương thở dài:

- Muội còn đang tính toán ngày mai sẽ kéo Yên Nhiên đi dạo chơi, nhìn bộ dáng ngươi suy yếu như vậy, thôi ở nhà dưỡng đi.

- Huệ di, an bày ở Ngạo Tú Các, ta thực sự sẽ không xen vào nữa, ngươi nói cùng Từ tỷ tỷ đi.

- Nàng vẫn luôn muốn thay thế vị trí của ngươi, ngươi thực không tiếc mà tặng cho nàng?

Lý Yên Nhiên từ trong lòng Mạnh Nhu Nương ngẩn đầu nói:

- Ta có chuyện quan trọng phải làm.

- Ngươi làm gì?

- Cùng nương, xem ca ca luyện kiếm, cùng phụ thân câu cá, hoặc là...

Yên Nhiên đôi mắt chuyển động nói:

- Đi lên núi du ngoạn ngắm cảnh, ta có rất nhiều thứ muốn học đấy.

Nàng nhẹ giọng nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Ta biết cái gì đối với ta là quan trọng nhất, còn khí phách chi tranh hiện tại đối với ta đều rất nhàm chán.

Mạnh Huệ Nương không hiểu gì, nhưng Mạnh Trinh Nương lại nhìn Lý Yên Nhiênmà giật mình thất thần một lát.

Lúc nãy, Lý Yên Nhiên nhìn tự do tiêu sái, so với bình thường ngạo khí bốc đồng càng động lòng người, là một giấc mộng làm nàng thay đổi?

Mạnh Trinh Nương trong lòng không có tư vị, không biết nàng nói rồi có thật sẽ làm như vậy không? Nhưng Trinh Nương lại hiểu rõ ràng một chuyện, là nàng cùng Lý Yên Nhiên không thể giống như lúc trước.

Mạnh Nhu Nương mang theo nữ nhi hồi hầu phủ, lúc ở trên đường, Mạnh Nhu Nương nói:

- Cách xa Mạnh Trinh Nương một chút.

- Dạ!

Yên Nhiên gật đầu ứng, Mạnh Nhu Nương thở dài:

- Ngươi cùng đại di của ngươi không chắc có thể tranh đấu qua nàng, Mạnh Trinh Nương chung quy cũng là Mạnh gia tiểu thư.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 10: Tin Tức

Tiễn bước mẫu tử Mạnh Nhu Nương, Trinh Nương ở lại hầu hạ Lâm thị dùng tổ yến, nghe Mạnh Huệ Nương cùng Lâm thị an bày Ngạo Tu Các.

Lâm thị hi vọng Huệ Nương có thể làm ra chút thành tựu, đối với nàng luôn rất sủng nịch khoan dung, để cho nàng ra các chủ ý rồi cùng bàn bạc.

Trinh Nương cười dịu dàng, nước mắt trong đôi mắt như là ôn tuyền kèm theo một ít thần sắc lo lắng, không kiêu ngạo không siểm nịnh, không tranh không đố.

Lâm thị nhìn Trinh Nương rồi nói:

- Nữ nhi ngoan, đi về trước đi.

- Dạ.

Mạnh Trinh Nương cong đầu gối, phúc thân, lại quy củ chào Huệ Nương, rồi nhẹ nhàng ra khỏi phòng. Huệ Nương thấp giọng nói:

- Nương, ta không thích cửu muội muội, nhìn không thấu nàng. Giống như sẽ không có người tức giận với kẻ đầu gỗ, lúc nào cũng cười, hoặc là kính cẩn thành thật nghe lời, lại giống như nàng cao cao tại thượng, nhìn ta chê cười.

Lâm thị tùy ý nói:

- Nếu Ngươi không thích nàng, chờ sau khi nàng cập kê, ta sẽ gả nàng đi thật xa.

https://thuviensach.vn

- Nương.

Huệ Nương kinh hỉ vạn phần nói:

- Nữ nhi cứ nghĩ rằng... nghĩ rằng...

- Ngươi nghĩ ta sẽ vì Trinh Nương mà bạc đãi ngươi? Ngươi là từ trong bụng ta bò ra, ta không thương ngươi, mà thương nữ nhi của thiếp thất sinh ra sao?

Huệ Nương làm nũng nói:

- Nữ nhi biết nương yêu thương nữ nhi nhất, nương tuyển người có gia cảnh tốt cho cửu muội muội, như vậy mới không tính là bạc đãi nàng, cũng đỡ để người bên ngoài lắm miệng.

Lâm thị vuốt ve tóc đen dài của Huệ Nương, nhàn nhạt nói:

- Lắm miệng? Ai dám? Chỉ cần đại tỷ của ngươi an bày thật tốt, ngươi gả vào Nhữ Dương vương phủ, nương ở Mạnh phủ càng vững như Thái Sơn, cần gì đắn đo đám thiếp thất sinh ra nữ nhi có được thoải mái hay không thoải mái.

Nhắc tới Nhàn Nương, khuôn mặt Lâm thị bình tĩnh lại có mấy phần ưu thương, Huệ Nương vội an ủi nói:

- Đại tỷ nhất định là trường mệnh trăm tuổi, nữ nhi thật ra là sợ gặp đại tỷ phu.

Lâm thị luôn vì trưởng nữ mà hãnh diện, nhưng mà Nhàn Nương đã xuất giá nhiều năm, không so được với nữ nhi nhỏ nhất mà nàng sủng ái vẫn luôn thân cận bên nàng.

Ở trước mặt Nhàn Nương, mọi chuyện Lâm thị đều nghe theo nữ nhi, Nhàn Nương nói gì, nàng cũng không dám làm trái.

https://thuviensach.vn

Tuy nói như thế, Lâm thị cũng không muốn người đầu bạc tiễn người đầu xanh.

- Hai ngày nữa ngươi theo ta đi Vạn Phật Tự dâng hương, cầu bồ tát phù hộ cho Nhàn Nương.

- Đại tỷ thực tính toán vì điệt nhi mà sính Yên Nhiên?

(Yul: sính giống hỏi cưới, ta thấy hay nên để lại dùng)

- Yên Nhiên gả vào Nhữ Dương vương phủ, nếu Nhàn Nương...gặp chuyện, ngươi cùng nàng có thể giúp đỡ lẫn nhau.

- Nữ nhi không muốn gả cho đại tỷ phu.

Mạnh Huệ Nương bĩu môi, Lâm thị phản bác hỏi:

- Ngươi không phải luôn hâm mộ Nhữ Dương vương phủ phú quý sao? Duệ Kỳ đã lớn, không cần ngươi phải chiếu cố.

Huệ Nương cắn môi, đối với Nhữ Dương vương có chút e sợ, nhưng đối với vương phủ xa hoa vinh hoa phú quý lại muốn, trong đôi mắt có ý giãy dụa nói nhẩm:

- Giống như hắn là tốt rồi.

- Gì?

Lâm thị không nghe rõ hỏi, Huệ Nương liền cười ha ha nói:

- Nữ nhi cùng nương đi Vạn Phật Tự.

- Được.

Khi các nàng đang bàn bạc cần chuẩn bị những gì khi đi Vạn Phật Tự, thì Mạnh Trinh Nương đã trở lại khuê phòng của mình.[đăng ở]

https://thuviensach.vn

Ngân Kiều đã đi chăm sóc di nương, hiện thời ở trước mặt nàng nghe dùng là hai cái tiểu nha đầu, Hạ Hà, Thu Cúc.

Bày ra tiểu kế, liền để các nàng dựa theo ý tứ của nàng mà hành sự, mẫu thân của Hạ Hà coi quản cửa sau của Mạnh phủ, Lý ma ma am hiểu nhất chính là hỏi thăm tin tức.

Thu Cúc mặc dù không phải là nô gia trong phủ sinh ra, nhưng người cũng như tên, đạm như cúc, tâm tư không có nghiêng ngã về phía người khác, đối với Trinh Nương cũng là thật tâm trung thành.

Hạ Hà dè dặt lấy ra Hồng Trù bố bao (túi), bên trong có mấy lượng bạc vụn, đưa cho Trinh Nương nói:

- Đây là bạc mà lần trước bán khăn tay.

Mạnh Trinh Nương ôn nhu cười nói:

- Ta tin tưởng ngươi.

Cũng không đếm bạc, mà trực tiếp thu hồi, sau đó lôi kéo Hạ Hà ngồi xuống, Trinh Nương dựa vào đệm, tiếp tục thêu khăn:

- Ta bán một chút khăn tú, chỉ là nghĩ trong tay có ít tiền bạc, một khingười bên người cạnh có việc, liền có thể đáp ứng ngay. Trong phủ coi trọng quy củ, muốn đưa cho di nương dưỡng canh thang để ăn lót dạ, cũng phải chuẩn bị chu toàn.

- Cửu tiểu thư là người hiếu thuận, phụ mẫu nô tì thường nhắc nô tì học theo tiểu thư, ngài thêu khăn tay lão bản (ông chủ) trong cửa hàng nói là bán được nhiều nhất.

Mạnh Trinh Nương luồng chỉ, kim thêu nhẹ nhàng cọ cọ thái dương, giống như đang nói chuyện phiếm hỏi:

https://thuviensach.vn

- Cả ngày buồn chán ở trong phủ, bên ngoài có chuyện gì mới mẻ không?

Hạ Hà trả lời nàng:

- Nhiều nhất vẫn là Văn tiểu thư, vài ngày trước còn làm ra một bài thơ, khiến cho nhiều người truyền tụng tán thưởng, hôm sinh thần của Văn tiểu thư, nàng ở Quảng Hóa Tự phóng sinh, lại còn mở lều cháo phát cho ăn mày, mấy tên ăn xin đều nói nàng là bồ tát sống, cùng so sánh với sinh thần một tháng trước của biểu tiểu thư, haiz....

- Yên Nhiên là làm theo cảm tính, không giống Văn tiểu thư.

Trinh Nương vì Yên Nhiên mà biện hộ, đôi mắt trầm tĩnh tối đen chợt lóe lóe, vị Văn tiểu thư này thật giỏi thu mua lòng người.

Thêu khăn có chút không yên lòng, suy nghĩ Nhàn Nương thân mình đã tốt hơn chưa? Nếu Lâm thị đem nàng tùy ý gả cho người nào đó thì làm sao đây?

Nàng không e ngại gả cho trượng phu hoa tâm (lăng nhăng), chỉ cần nàng có thể đứng yên ổn ở vị trí chính thê, ai cũng không làm gì được nàng.

Nhưng mà, Trinh Nương lại sợ gả cho người què chân hoặc là nam nhân tàn tật, hoặc là ma bài bạc, hoặc làham sắc như quỷ đói, nhớ tới các vị thứ xuất tiểu thư ở Mạnh gia, đều gả cho những tên bạc tình bạc nghĩa, không có một ngày yên ổn.

Phu nhân bất quá chỉ là giả mù sa mưa rớt vài giọt nước mắt, tứ tiểu thư gả đi còn không phải là vì nhà ngoại của Lâm thị ở Thuấn Thiên phủ gặp phải phiền toái sao?

Vì muốn tiêu trừ hậu hoạn ngăn chặn miệng người, biết rõ trong phủ đó không hề có quy củ, còn đem thứ nữ gả qua.

https://thuviensach.vn

Trong kinh thành không có người nào mà không nghị luận việc Lâm thị trách móc nặng nề thứ nữ, nhưng có chổ dựa là Nhàn Nương, còn gả vào Nhữ Dương vương phủ coi như là người phú quý, chỉ có thể cảm thán một câu hồng nhan bạc mệnh.

Mạnh Trinh Nương nghĩ tới những ngày tốt lành, thân phận là thứ nữ, thân mẫu lại yếu đuối vô dụng, hết thảy mọi chuyện đều dựa vào chính nàng xoay chuyển vận mệnh, lúc này so với những ngày nàng vừa xuyên qua đã tốt hơn rất nhiều.

Hôm nay lại bị Nhu Nương người luôn luôn thành thật giáo huấn, trong lòng Trinh Nương liền có chút cảnh giác, mặt mũi hiền lành giống như thật sự thích nàng,phu nhân sẽ không định lừa gạt nàng, vì vậy nàng cũng sớm an bày:

- Trước đó vài ngày lúc ta đang hầu hạmẫu thân, nhìn thấy đại tỷ tặng cho mẫu thân một chậu kim kết (giống bonsai họ kim), nói là hoàng hậu nương nương ban cho.

Mạnh Trinh Nương nói đến bồn cây cảnh, Hạ Hà vỗ đầu, nhỏ giọng nói:

- Tiểu thư mà không đề cập tới, nô tì cũng quên mất, phu nhân không phải đã đem bồn cảnh kia đưa cho lục tiểu thư sao? Nghe nha hoàn phong phòng lục tiểu thư nói, hôm đó kim kết hình như mất đi hai cái, nói là bị nàng đem đi tặng người.

- Tặng người? Chớ có nói bậy, hai cái kim kết có thể đưa đi cho ai?

Mạnh Trinh Nương cười cười, nàng mới vừa rồi ở trong phòng Huệ Nương tìm không thấy chậu kim kết, Hạ Hà nói:

- Nô tì không có nói bậy, nghe phụ thân nô tì nói, nha hoàn thân cận nhất của lục tiểu thư gần đây thường ra phủ, còn thưởng cho phụ thân nô tì rất nhiều bạc.

https://thuviensach.vn

- Vân Nhi tỷ tỷ đến.

Mạnh Trinh Nương đem lời Hạ Hà nói ghi nhớ trong lòng, Mạnh Huệ Nương nhất định là có chuyện gì đó gạt Lâm thị, này chính là cơ hội để sau này nàng cần dùng đến.

Buông ra tú phẩm vẫn chưa tú xong, nàng cười dịu dàng nhìn về phía Vân Nhi, sau khi Vân Nhi dập đầu, liền nâng tay đỡ nàng, cười nói:

- Vân Nhi không cần đa lễ, mẫu thân đem ngươi ban cho ta, đó là ta may mắn.

- Nô tì nguyện ý hầu hạ cửu tiểu thư, vì cửu tiểu thư lên núi đao xuống biển lửa, cũng không từ chối.

- Không cần lên núi đao xuống biển lửa, ta hiện tại tốt lắm, chỉ hi vọng người bên cạnh ta cũng phú quý an ổn.

Vân Nhi thấp giọng nói:

- Mới vừa rồi nô tì nghe được một tin tức, nhị cô nãi nãi (người đàn bà đã có chồng) không hy vọng tiểu thư Yên Nhiên gả cho thế tử của Nhữ Dương vương, thân mình của đại cô nãi nãi, nghe lời nhị cô nãi nãi nói, là không được tốt.

Đem tin tức mà nàng nghe lén được, một năm một mười nói cho Mạnh Trinh Nương, vì Vân Nhi thật lòng muốn hầu hạ bên nàng, nên Mạnh Trinh Nương mới có thể tín nhiệm nàng một chút, dùng nàng để hỏi thăm tin tức chổ phu nhân.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 11: Nghi Hoặc

Tảng sáng chim hót, mặt trời mọc hướng đông.

Sáng sớm Lý Yên Nhiên liền thức dậy, vấn tóc thành song kế (Yul: chải tóc thành 2 búi bên trái bên phải đối xứngnhau), mặc một áo váy hẹp tay gấm Tứ Xuyên, khoác áo ngoài màu phấn lam, trên lỗ tai đeo một đôi trân châu, bước chân nhẹ nhàng cùng ca ca đến thỉnh phụ mẫu.

Đã nhiều ngày đối với tiểu muội có chút thay đổi, Lý Hạo Nhiên cũng đã dần dần thành thói quen.

Cũng từng cùng phụ mẫu âm thầm bàn luận.

Là ác mộng gì mà tốt như vậy, có thể khiến tiểu muội thay đổi, từ một hầu phủ đại tiểu thư tranh cường háo thắng, thích bộc lộ tài năng, liền trở thành nhu hòa hiểu chuyện, tuy rằng ngạo khí vẫn còn, nhưng mũi nhọn đã thu lại rất nhiều, lời nói cử chỉ càng có chừng mực, không giống trước kia, tính tình nóng nảy, không biết rõ ràng nguyên do liền ỷ vào thân phận mà đắc tội với người.

Lý Yên Nhiên đối phụ mẫu, đối với ca ca rất hiếu thuận và tôn kính, phu thê An Bình hầu cùng Lý Hạo Nhiên đều có thể cảm nhận được Yên Nhiên đối với bọn họ là quyến luyến không muốn xa rời, là thật tình hay là giả ý, phu thê An Bình hầu biết rất rõ ràng.

Cũng vì điều này mà mọi nghi ngờ của bọn họ đều bị đánh tan, chỉ cho là tổ tông Lý gia phù hộ, dùng cảnh tượng trong mơ đánh thức nữ nhi Yên Nhiên.

https://thuviensach.vn

Bởi vậy, Nhu Nương chuẩn bị các loại cống phẩm, đến bái tạ tổ tông Lý gia.[truyện đăng ở]

Ở hầu phủ Lý Yên Nhiên đi đến võ trường bên cạnh, trên giá bày biện mười tám dạng binh khí, trong sân võ ca ca sử dụng song kiếm cùng võ sư đánh nhau.

Nghĩ đến kiếp trước, nàng thích biểu ca văn thái thư sinh, thưởng thức khí chất ôn nhuận như ngọc, lại nhìn ca ca giống như mãng phu, lúc này, Yên Nhiên mới hiểu, quân công rất quan trọng.

『Sao ngươi có thể nhẫn tâm như vậy? Cho Duệ Giác đứng lên đi, đứng tấn rất mệt, ta nhìn cũng đau lòng, mới lôi kéo hắn đi chơi.』

『Không được, không giáo huấn hắn, lần sau hắn còn có thể bỏ đi chơi mà hoang phế luyện công.』

『Giác Nhi mới năm tuổi a.』

『Nhi tức, hắn là thứ tử của Nhữ Dương vương phủ, hắn vì tương lai mà cố gắng, luyện công không ngừng, mới có thể thành tài.』

- Tiểu muội, tiểu muội.

Lý Hạo Nhiên thu kiếm, gọi muội muội đang ngẩn người, hỏi:

- Ngủ không yên giấc sao?

Lý Yên Nhiên lắc lắc đầu, hỏi:

- Ca ca, ca mấy tuổi thì bắt đầu luyện kiếm?

- Phụ thân dạy ta năm tuổi học đứng tấn, sau đó thỉnh danh sư dạy ca kỵ xạ, kiếm pháp... Bất quá cũng là hứng thú thôi.

https://thuviensach.vn

Năm tuổi sao? Kiếp trước Triệu Duệ Giác rất được Nhữ Dương vương thái phi, Nhữ Dương vương yêu thích.

Nhất là công công Nhữ Dương vương, đem Triệu Duệ Giác trở thành bảo bối nâng trong tay, chỉ có Trinh Nương từ nhỏ liền bắt nhi tử luyện tập kỵ xạ, thỉnh danh sư dạy dỗ Triệu Duệ Giác, cũng luôn luôn nói với hắn, không được cùng đại ca tranh giành, tước vị sau này mà hắn có được phải giành từ chiến trường, vì thế thái phi tức giận mấy ngày liền đều không để ý tới Trinh Nương, Nhữ Dương vương cũng lạnh mặt đối với nàng.

Buồn cười, nàng còn giúp Mạnh Trinh Nương nói những lời hay, còn chạy đi an ủi Giác Nhi, thật ra Nhữ Dương vương cùng với thái phi rõ ràng là thưởng thức Mạnh Trinh Nương, còn nàng mới là người ngu ngốc.

Nếu Mạnh Trinh Nương thật lòng với biểu ca, cũng sẽ khuyên hắn học chút võ nghệ, ít đọc thi thư, Nhữ Dương vương phủ lấy quân công làm trọng, biểu ca tuy rằng thân thể suy nhược, cũng không phải yếu đến nổi gió thổi qua cũng ngã, hắn tuy rằng không thích binh thư, nhưng sau đó... Lại viết rất nhiều hành quân bố trận, nhưng hết thảy đều đã quá trễ.

Mạnh Trinh Nương đối với biểu ca quan tâm đầy đủ, luyến tiếc lo sợ biểu ca xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Lý Yên Nhiên thì thào lặp lại một câu nói:

- Hoa trong nhà kính vĩnh viễn cũng không thể trở thành đại thụ che trời, người được nuông chiều khó có thể trở thành trụ cột của quốc gia

- Nói hay lắm, muội nghe ai nói vậy?

Lý Hạo Nhiên thấy ánh mắt muội muội vô hồn liền gọi:

- Tiểu muội?

https://thuviensach.vn

- Muội nghe nàng nói, trước kia còn không biết, hôm nay mới biết, nói nàng trí tuệ tuyệt đỉnh còn giả vờ ngu ngốc là chuẩn xác.

- Ai?

Lý Hạo Nhiên nghĩ không ra muội muội đang nói ai?

Lý Yên Nhiên cười nói:

- Một người rất lợi hại, trong mắt người ngoài nàng là người hoàn mỹ nhất, là nữ nhân có tất cả đức hạnh, trong mắt người thân nàng luôn thiện lương dịu dàng, trong mắt trượng phu nàng là đóa hoa yêu kiều, ôn nhu động lòng người, nhưng ở trong mắt muội, đối với nàng là oán hận, lại không thể không kính nể bội phục nàng.

- Muội nói đến tiên nữ trên trời sao? Thế gian này sao có được nữ tử như vậy? Ca chưa từng thấy qua.

Lý Yên Nhiên đem khăn tay đưa cho ca ca, nhẹ giọng nói:

- So với tiên nữ còn hoàn mỹ hơn. Ca, nàng nha, là ở trong mộng của muội.

Tuy rằng kiếp trước thất bại thảm hại, nhưng Lý Yên Nhiên cũng học được rất nhiều từ Mạnh Trinh Nương.

Nàng làm sao từ trong khốn cảnh mà mở được Cẩm Tú đường, như thế nào lung lạc trượng phu, phụng dưỡng bà bà, giáo dưỡng nhi nữ, nghĩ lại kiếp trước Yên Nhiên, đối với mọi chuyện càng nhận thức rõ ràng.

(Yul: cẩm tú đường là nơi buôn bán quần áo, trang sức)

Cười cười níu kéo cánh tay của ca ca:

https://thuviensach.vn

- Phụ thân mẫu thân đang chờ, đi mau, đi mau, nàng là tiên nữ trên trời, ca ca là phàm nhân cùng tiên nữ không xứng, có muốn cũng không muốn được.

Lý Hạo Nhiên nâng tay gõ trán của muội muội nói:

- Chỉ có nha đầu ngốc như muội mới coi mộng là thật, muội nói người nọ, có chút đáng sợ.

- Ừ!

Là thật đáng sợ, nàng chưa từng thấy Mạnh Trinh Nương bỏ lỡ điều gì, mỗi một quyết định, đều là chính xác.

Lúc Triệu Duệ Giác mất tích trên chiến trường, sinh tử chưa biết, chỉ có nàng tin tưởng nhi tử sẽ đại thắng trở về.

Cũng là nàng định ra hôn sự của nữ nhi cùng cửu hoàng tử, lúc đó cửu hoàng tử không hề có được ân sủng của hoàng thượng, ai có thể nghĩ đến hắn cuối cùng lại ghi tạc dưới danh nghĩa của hoàng quý phi?

Lý Yên Nhiên nhíu mày, là trùng hợp sao? Hay là nàng đã sớm phán đoán mà an bày? Này đó bản sự là từ đâu mà học được? Chẳng lẽ nàng đúng như người bên ngoài đã nói, là nàng tập hợp sở hữu tất cả linh khí của tiểu thư Mạnh gia? Thứ nữ Mạnh Trinh Nương sao có thể được dạy dỗ còn xuất sắc hơn đích trưởng nữ Mạnh Nhàn Nương? Đối với triều cục lại có thể nắm chắc dự đoán chuẩn xác?

Không phải là không có thứ nữ gả làm kế thất, nhưng không có người nào xuất sắc như Mạnh Trinh Nương, được mọi người khen ngợi.

Có nhiều thứ nữ không hiểu cách kết giao tạo mối quan hệ với các phu nhân quý tộc, cũng không đủ khôn khéo, chủ trì việc bếp núc liên tiếp mắc lỗi, nhận hết châm biếm không lên được mặt bàn.

https://thuviensach.vn

Cũng có người lòng dạ bất chính, đối với nguyên phối trưởng tử hoặc là chèn ép hoặc là giết chết, bị nhóm người thái phu nhân trong phủ tức giận chửi mắng, đánh mất tâm của trượng phu, không được sủng lại vô tử còn sống, mặc dù cưới kế thất cũng sẽ không cưới thứ nữ bị người đời chê trách.

Nàng ghi tạc dưới danh nghĩa của đích mẫu mà xuất giá, nhưng Yên Nhiên không tin ngoại tổ mẫu sẽ dạy dỗ nàng cách quản gia như thế nào, làm cách nào để tranh thủ tình cảm, có thể cùng đám người cao quý ở chung.

Nhưng nàng vì sao không hề gặp khó khăn, còn am hiểu nữ công gia chánh, nghe nói nàng cũng không có đọc qua sách gì, sau khi thành thân lại trở thành tài nữ, càng bị nhân khen ngợi phúc hữu thi thư khí tự hoa, Lí Yên Nhiên bước chân hơi loạn choạng, chẳng lẽ nàng đã sống qua một lần?

(Yul: phúc hữu thi thư khí tự hoa nghĩa là trong bụng có kinh thư nên mặt mày sáng sủa)

Cùng phụ mẫu dùng điểm tâm, Nhu Nương tiễn hai huynh muội bọn họ ra cửa đi Tây Sơn, dặn dò Lý Hạo Nhiên chiếu cố thật tốt cho nữ nhi, An Bình hầu phủ có tòa nhà ở dưới chân núi Tây Sơn, bọn họ sẽ ở lại đó ba ngày rồi mới hồi kinh.

- Bất quá Yên Nhiên chỉ xuất phủ đến tòa nhà dưới chân núi ở hai ngày, nàng liền luyến tiếc như vậy, chờ tương lai Yên Nhiên xuất giá, làm sao mới tốt đây?

Thê tử hai mắt đẫm lệ mê mông, trong lòng An Bình hầu liền đau, Mạnh Nhu Nương lau lau khóe mắt nói:

- Ta chính là luyến tiếc nàng.

https://thuviensach.vn

An Bình hầu bất đắc dĩ cười cười, sợ Mạnh Nhu Nương nổi giận, liền để sát đầu vào thê tử nói:

- Vi phu có một biện pháp, phu nhân có muốn nghe không?

Mạnh Nhu Nương gò má ửng hồng, hừ một tiếng,

- Cái gì?

- Cho Yên Nhiên có thêm một muội muội, phu nhân thấy được không?

Mạnh Nhu Nương khẽ quăng khăn tay vào trượng phu, đẩy hắn ra đỏ mặt rời đi, An Bình hầu chịu đựng đến buổi tối, cùng Mạnh Nhu Nương tham thảo đến chuyện ban ngày đã nói, ban đêm trong hậu viện An Bình phủ mơ hồ truyền đến âm thanh yêu kiều.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 12: Ngọc Lang

Tây Sơn hồng phong là kinh thành đệ nhất cảnh, hấp dẫn rất nhiều văn nhân mặc khách đi đến Tây Sơn thưởng phong.

Cho dù lá phong vẫn chưa đổi màu nhiều, vẫn không ít người tới Tây Sơn, quái thạch mọc lên như nấm, lại có nước suối ngọt lành, chảy dài trên sườn núi, có thể thấy được kỳ cảnh.

Tây Sơn từng lưu lại rất nhiều truyền thuyết thần thoại, bát tiên Hà Tiên Cô từng ở nước suối bên cạnh nghỉ chân, vì thế nước suối trong vắt được mệnh danh là Tiên Cô tuyền, phàm nhân thường tìm kiếm tiên sư ở Tây Sơn, hay là tìm đường dẫn đến chỗ lão thần tiên.

Kiếp trước Yên Nhiên không thích phong cảnh hùng vĩ, nên không thường đến Tây Sơn.

Kiếp này cùng đại ca Hạo Nhiên leo núi, thưởng thức dãy núi hồng phong, trong lòng Yên Nhiên yên tĩnh rất nhiều, thường chỉ cảnh đẹp bắt ca ca nhìn.

Hạo Nhiên thấy muội muội sinh động hoạt bác, liền thả lỏng tâm tình, đem một lá phong hái xuống đưa cho Yên Nhiên nói:

- Cầm lấy, người nào đi đến Tây Sơn du ngoạn mà trong tay không cầm lá phong?

Nắm lá phong trong tay, đôi mắt đảo một vòng, gò má Yên Nhiên ửng hồng, nàng kiễng mũi chân đem lá phong cắm lên đầu Hạo Nhiên cười nói:

https://thuviensach.vn

- Bên phía muội nhìn thấy nhiều người mang lá phong như thế này.

Hạo Nhiên sủng nịch cười, che chở tiểu muội tiếp tục lên núi, Yên Nhiên chân cẳng mỏi mệt, không biết nơi hẹn gặp Phó Tuấn Khanh còn xa không, Hạo Nhiên cúi người:

- Đến đây, ca cõng muội.

- Ca.

- Ca là ca ca của muội, lên đi.

Yên Nhiên leo lên lưng của ca ca, gò má dán vào cổ hắn nhẹ giọng gọi:

- Ca!

Trên lưng Hạo Nhiên cõng muội muội tiếp tục leo núi, đột nhiên cảm giác chổ cổ âm ấm, rất nhanh bị ngón tay mềm mại lau đi, nhẹ giọng nói với nàng:

- Không phải lúc trước muội đã nói rồi sao. Ca không có quan tâm muội, ca là mãng phu (lỗ mãng) là người thô lỗ.

- Ca mới không phải mãng phu, ca ca là tốt nhất.

Yên Nhiên sốt ruột biện bạch, là nàng trước kia không hiểu huynh trưởng giấu dưới bộ dạng thô cuồng là thật tâm trân trọng nàng:

- Ca?

- Hử?

- Ca.

- Tiểu muội.

https://thuviensach.vn

- Muội là gọi một tiếng.

- Đừng nói muội chỉ gọi một tiếng, dù là trăm tiếng ta cũng trả lời.

- Ca thật tốt.

Nàng sẽ không để ca ca vì nàng mà thú tẩu tử ở kiếp trước, huynh trưởng xứng đáng có một nữ nhân tốt làm bạn.

Nghĩ đến kiếp trước nàng bị choáng váng sao, như thế nào lại cảm thấy ca ca cùng nàng xứng đôi? Một lòng tác hợp, vị tẩu tử kia của nàng... Yên Nhiên không muốn huynh trưởng lại bị người châm biếm.

Yên Nhiên hi vọng kiếp này ca ca có thể làm quan còn là phong quang vô hạn, thú được hiền thê, gân tay không bị đánh đứt, cả đời bình an phú quý.[truyện đăng ở]

Càng leo lên đỉnh núi, người đi đường càng ít, đường núi càng gập ghềnh khó đi, Hạo Nhiên trên lưng cõng muội muội rời khỏi đường núi, hướng về phía vách núi bị lở khó di chuyển, hạ giọng nói:

- Ôm sát cổ của ca, tiểu muội, nhớ không được buông tay.

Hạo Nhiên vịn vào tảng đá hướng về phía trước, mặt phải là vách núi đen, Yên Nhiên đến bên vách núi đen phía dưới toát ra từng trận gió lạnh hàn khí, một khi Lý Hạo Nhiên thất thủ, huynh muội bọn họ sẽ rơi xuống vách núi đen. Nếu rớt xuống không mất xác, cũng bị thương nặng.

- Đừng sợ.

- Vâng!

Yên Nhiên gắt gao ôm cổ của huynh trưởng, trước mắt tuy rằng hiểm trở, nhưng nàng lại rất an tâm, nhẹ giọng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Chúng ta đang đi đâu?

- Tới một nơi rất đẹp, chỉ có ca cùng Tuấn Khanh biết nơi này, Tây Sơn phong cảnh mỹ lệ, chỉ có chỗ bí cảnh kia mới có thể thấy được, tiểu muội khi đến đó liền sẽ hiểu được vì sao Tây Sơn lại có truyền thuyết về thần tiên.

Hạo Nhiên vừa nói chuyện, vừa hướng về phía trước mà leo lên, Yên Nhiên hỏi:

- Chỉ có ca cùng hắn biết được? Vậy ai là người phát hiện ra? Muội đoán không phải là ca ca, nhất định là vị kia bị ca ca tôn sùng Phó Tuấn Khanh, chỉ có hắn mới tìm được nơi kỳ quái.

- Á, ca ca.

Yên Nhiên ôm chặt Hạo Nhiên từ từ rớt xuống, bên tai vù vù tiếng gió, Yên Nhiên gắt gao nhắm hai mắt, cảm thụ cảm giác rớt xuống thật kích thích, đến khi hai chân chạm xuống đất, Yên Nhiên có chút choáng váng đầu óc, mở mắt nhìn bốn phía, kinh ngạc nói:

- Đây là? Tiên cảnh sao?

Lý Hạo Nhiên đỡ muội muội chân đang nhuyễn, đắc ý cười nói:

- Muội nói sai rồi, tìm được chỗ này chính là ca ca, chứ không phải là Tuấn Khanh.

Thanh tỉnh một lúc, Yên Nhiên đầu tiên là xem mạn đằng (dây leo) bền chặt từ trên rũ xuống, hỏi:

- Nếu mạn đằng bị đứt, làm sao đây? Ca cũng không lo lắng an toàn sao? Lúc trở về muội nhất định sẽ nói cho mẫu thân cùng phụ thân.

- Tiểu muội.

https://thuviensach.vn

Lý Hạo Nhiên vốn nghĩ sẽ cho tiểu muội kinh hỉ, không nghĩ tới muội muội lại muốn trở về cáo trạng, dụ dỗ nói:

- Muội đến xem mạn đằng này, nhìn rõ ràng một chút, mạn đằng chỉ là dùng phụ trợ, dù bị đứt, vẫn có sườn dốc trượt xuống...

Yên Nhiên túm lấy mạn đằng, cầm chặt trong tay, vô luận là thoạt nhìn hay nhìn thật kĩ vẫn là sờ lên đều thật rắn chắc, nhìn theo dây mạn đằng hướng về phía trước, bất ngờ trên vách núi đen, có một bóng đen bay xuống nơi này, Hạo Nhiên nói:

- Cẩn thận, Tuấn Khanh hiền đệ, bên dưới là muội muội của ta...

"Phanh" hai tiếng động phát ra, Hạo Nhiên nhắm chặt mắt, xong rồi, tiểu muội trở thành đệm thịt rồi, chờ hắn mở mắt ra, gặp được một màn quỷ dị, Phó Tuấn Khanh ở dưới, Yên Nhiên ở trên, Hạo Nhiên bất chấp muội muội đang sững sờ, từ trong lòng hiền đệ kéo Yên Nhiên đang ửng hồng hai má ra ngoài, lo lắng hỏi han:

- Có bị thương không? Có đau chổ nào không?

- Không có việc gì, không có việc gì, muội không có bị thương.

Yên Nhiên không tự giác tránh ở sau lưng huynh trưởng, tim đập bang bang, nhớ lại cảnh mới vừa rồi...Khi hắn sắp sửa đè trúng nàng, hắn liền ôm thắt lưng của nàng, ởtrong không trung đảo một vòng, rồi mới... Rồi mớikhiến nàng ngã vào trong lòng hắn, kém một chút... Kém một chút nữa là hôn trúng hắn.

Trừ biểu ca ra, hai kiếp cộng lại Yên Nhiên lần đầu bị nam nhân đụng chạm qua, nàng cùng hắn có hiểu lầm, bất quá, hắn có phải cho rằng nàng cố ý ngã vào lòng?

https://thuviensach.vn

Sau khi té ngã nàng nghe thấy hắn âm thanh buồn bực hừ lạnh, nàng giống như đụng vào... Hắn tương lai có phải sẽ trách nàng? Như thế Yên Nhiên sao có thể không thẹn thùng?

(Yul: bã té đụng... của ảnh á)

- Là lỗi của huynh ấy, bỗng nhiên xuất hiện, làm muội giật mình.

Tránh ở sau lưng Hạo Nhiên giọng nói của Yên Nhiên có vài phần run rẩy, Lý Hạo Nhiên nhếch miệng cười to:

- Ha ha, ha ha, Tuấn Khanh hiền đệ, ha ha, ha ha, đệ cũng có ngày hôm nay.

Phó Tuấn Khanh đang nằm trên mặt đất nhíu chặt mày, hắn rất chật vật, đùi non bị Yên Nhiên đụng phải, cổ tay áo cũng vì hắn sốt ruột xoay người, bị nàng làm rách, lộ ra nửa cánh tay rắn chắc, vài sợi tóc đen rũ xuống.

Phó Tuấn Khanh ngồi lại ngay ngắn, mũ ngọc bị nghiêng lệch, tóc dính mấy cọng cỏ, trong lòng hoang mang bất bình nói:

- Hạo Nhiên huynh, huynh không trượng nghĩa.

- Ha ha... Ha ha...

Hạo Nhiên cười càng lớn tiếng, trong sơn cốc truyền lại sang sảng tiếng cười:

- Các vị tiểu thư trong Kinh thành mà gặp bộ dáng Ngọc lang quân như thế, sẽ thương tâm mà rơi lệ a~

- Hạo Nhiên huynh.

Lúc này Phó Tuấn Khanh liền tức giận, chống tay xuống đất nhảy dựng lên, động tác nhanh gọn lưu loát, Yên Nhiên chớp mắt liên tục, hắn cũng

https://thuviensach.vn

luyện qua võ công?

Phó Tuấn Khanh xé xuống gần cả tay áo, gỡ xuống ngọc quan (mũ quan), trên đất nhặt lên một cọng thảo căn, Yên Nhiên nhìn ngón tay hắn hoạt động cực nhanh, bóc lớp vỏ bên ngoài của thảo căn, lộ ra bên trong ruột trắng như ngọc, hắn bó tóc, dùng thảo căn cột tóc, không còn chật vật như vừa rồi, tùy ý tiêu sái... Mặc dù y phục của hắn tả tơi cũ nát, khó thay đổi được khí chất phong lưu tiêu sái.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 13: Nhận Sai

Thấy Ngọc lang như vậy, Yên Nhiên trong lòng liền bị thuyết phục, kiếp trước không quen nhìn hắn dễ dàng vang danh khắp kinh thành, mà thanh danh lại là thứ mà Yên Nhiên một lòng muốn cầu mà không có, mỗi lần cùng hắn gặp mặt, bị hắn nhìn chằm chằm, sẽ cảm thấy không chỗ nào che giấu, hơn nữa đã từng cười nhạo hắn, giữa bọn họ càng không có gì để nói.

Hôm nay lại thấy Phó Tuấn Khanh tiêu sái tuấn dật như vậy, Yên Nhiên cảm thấy mình thật nực cười, sao có thể cho rằng hắn là nam sinh nữ tướng, sao có thể lấy con hát ra so sánh với hắn?

(Yul: nam sinh nữ tướng: ý chỉ nam nhân sinh ra có tướng mạo giống nữ nhân)

Sau lưng Lý Hạo Nhiên, Yên Nhiên sửa sang lại y phục, đi đến trước mặt hắn, phúc thân nói:

- Thỉnh Phó công tử tha thứ cho Yên Nhiên, ngày đó đã hồ ngôn loạn ngữ, công tử kinh thái tuyệt diễm, dung mạo so cùng Phan An, Tống Ngọc, ngày đó là Yên Nhiên sai.

Phó Tuấn Khanh sửng sốt ngây người, người trước mắt là Lý gia đại tiểu thư sao? Nàng bị ma nhập hay sao mà lại nhận sai lầm? Còn nhẹ giọng mềm mại?

- Ngươi là Lý Yên Nhiên?

- Tuấn Khanh ca ca, là ta đây.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên vui vẻ cười nói:

- Để hiểu lầm tan thành mây khói đi, ca ca muội luôn nhận Tuấn Khanh ca ca là tri kỷ, nếu huynh không chịu tha thứ cho muội, muội liền rời khỏi, nhưng mà huynh đừng cùng ca ca muội... Bởi vì muội không hiểu chuyện mà trở lên xa lạ, có được không?

Trong mắt Lý Yên Nhiên tràn đầy cầu xin, Phó Tuấn Khanh nắm chặt tay, nàng là thật lòng nhận sai? Hay là có mục đích riêng?

Không, nàng không phải dạng người dối trá, tuy rằng lỗ mãng ngạo khí một chút, nhưng thích chính là thích, chán ghét chính là chán ghét, tính tình của nàng sẽ không thay đổi, nếu không có người che chở, ăn bao nhiêu mệt?

- Ngươi cũng đã kêu ta là Tuấn Khanh ca ca, thì không cần nhắc lại chuyện cũ nữa.

- Vâng!

Yên Nhiên cúi đầu lau khóe mắt, thật tốt quá, hắn tha thứ cho bản thân vô tâm mà mắc sai lầm, ca ca ở quan trường có hắn nhắc nhở, nhất định sẽ không giống kiếp trước, phải làm giá y cho người khác:

- Người khác đều kêu Tuấn Khanh ca ca là Ngọc lang, bắt đầu từ khi nào?

- Muội đừng hỏi tới danh hiệu Ngọc lang, hắn sẽ phiền chán.

Lý Hạo Nhiên cười ha ha đi vào, nâng tay khoát lên vai Phó Tuấn Khanh bỡn cợt hỏi:

- Có phải không Tuấn Khanh hiền đệ?

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên và Phó Tuấn Khanh đã hết hiểu lầm, người cao hứng nhất đó là hắn:

- Tiểu muội không biết, lúc Tuấn Khanh hiền đệ tuấn dật nhất là...

Phó Tuấn Khanh khuất khuỷu tay chống vào ngực Lý Hạo Nhiên, khuôn mặt tuấn mỹ hiện lên tức giận:

- Huynh nói thêm câu nữa, đệ sẽ không khách khí.

- Nhìn đi, nhìn đi, nổi giận rồi, cứ nhắc tới chuyện này là đệ liền tức giận.

- Sao lại không tức giận? Đệ bị như vậy là ai hại?

- Ngọc lang có gì không tốt? Bao nhiêu người muốn cũng không được.

- Lý Hạo Nhiên.

Yên Nhiên xì một tiếng, cười ra tiếng, người mới vừa rồi tức giận thực sự là Phó Tuấn Khanh? Hắn như vậy... Như vậy thật thú vị, nào có giống như binh sĩ trên chiến trường đàm luận là có khí phách, cũng không có hình tượng giống mưu sĩ giúp đỡ cửu hoàng tử đăng cơ.

- Tiểu muội.

Lý Hạo Nhiên bước một bước, đứng ở giữa tiểu muội cùng Phó Tuấn Khanh, không phải là sợ tiểu muội lại đắc tội hắn, mà là tiểu muội cười rộ lên thật sự nhìn rất đẹp mắt, trong ánh mắt như phồn tinh rơi xuống. Phó Tuấn Khanh có chút kinh ngạc, vỗ vỗ cái trán, Hạo Nhiên hỏi:

- Muội cười cái gì?

- Muội sẽ không nói cho ca biết, muội cười Tuấn Khanh ca ca.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên khẽ nghiêng đầu, cười cười chớp chớp ánh mắt, Phó Tuấn Khanh liền xoay người bỏ đi, Yên Nhiên nói:

- Ca, làm sao bây giờ? Muội lại chọc Tuấn Khanh ca ca tức giận rồi, có phải huynh ấy sẽ không để ý tới muội nữa?

- Sẽ không, sẽ không, hắn là bụng ông Tể tướng có thể chống được thuyền, sẽ không để ý.

(Yul: bụng ông Tể tướng có thể chống được thuyền là cái bụng lớn có thể dung chứa được những điều mà thiên hạ không thể dung chứa. Ý muốn nói, làm người phải có tấm lòng rộng lớn, biết khoan dung độ lượng.)

- Thật vậy sao?

- Lão hữu, lão hữu chậm một chút đi, đợi chúng ta một chút, lão hữu.

Phó Tuấn Khanh dừng lại, đưa lưng về phía bọn họ,

- Lão hữu, cũng đừng quên ngày đó như thế nào.

- A, lão hữu đợi chút, đợi ta với.

Yên Nhiên nhìn huynh trưởng bước nhanh vài bước đuổi theo Phó Tuấn Khanh, khẽ thở dài chấp nhận, Yên Nhiên có thể cảm thấy trên người hắn vô cùng lo lắng, trước kia như thế nào chỉ cảm thấy hắn âm ngoan hung ác? Là bị đôi mắt nhìn rõ thế sự của hắn dọa đến.

Hắn là trưởng tử của Thành Dương bá phủ, bá phủ đã sớm không còn như trước, bản thân lại không có đan thư thiết khoán, lão bá năm trước đã qua đời, đương kim hoàng thượng liền thu hồi tước vị, hắn nổi danh ở kinh thành, không kémgì so với đám công hầu huân quý tử đệ.

(Yul: công hầu huân quý tử đệ: con cháu nhà quyền quý, quan lại có chức vị cao trong triều đình)

https://thuviensach.vn

- Tiểu muội, mau tới đây, hắn tha thứ chúng ta rồi.

- Vâng.

Yên Nhiên bước nhanh đi qua, cười nói:

- Tuấn Khanh ca ca không lạnh sao?

-...

Phó Tuấn Khanh liếc nhìn Yên Nhiên đang nghịch ngợm, nói cánh tay trái của hắn đang lộ ra bên ngoài, Lý Hạo Nhiên cười cười không dám nói gì nữa, Yên Nhiên lại nói:

- Áo choàng của muội không thích hợp với Tuấn Khanh ca ca, áo choàng của ca mau đưa cho huynh ấy, nếu Tuấn Khanh ca ca nhiễm lạnh, muội sẽ bất an ái ngại, ca ca cũng sẽ lo lắng phải không.

Lý Hạo Nhiên cởi áo choàng khoát lên vai Phó Tuấn Khanh nói

- Là tâm ý của muội muội ta, không cho phép từ chối.

Phó Tuấn Khanh nắm thật chặt áo choàng:

- Ta có khi nào từ chối ngươi?

Hắn luôn luôn không thích tiếp xúc tay chân với người khác, huynh muội Lý gia lại nhiều lần khiến hắn mất kiên trì, lúc nãy va chạm với Yên Nhiên, là vì hắn theo bản năng mà bảo hộ nàng, cái người đã từng chế giễu hắn, vũ nhục hắn là tiểu thư cao ngạo, vì sao? Hắn lại dễ dàng tha thứ cho nàng? Lúc nàng nhận sai, cơ hồ trong nháy mắt hắn liền quên.

- Ca, này thật đẹp, lá phong thật đẹp, nha, bên kia có đá ngọc bích? A! sao lại có bóng dáng của muội?

https://thuviensach.vn

- Ca, thật thú vị a, ngọc bích như thế nào sẽ có bóng dáng đâu?

- Một hồi sẽ hết, muội nên rời khỏi đá ngọc bích.

- Vì sao?

- Lúc Nhật nguyệt song huy (trời trăng cùng chiếu sáng), ở trong ngọc bích sẽ lưu lại bóng dáng, người trên Tây Sơn có thể nhìn thấy, vì vậy Tây Sơn mới có rất nhiều truyền thuyết về thần tiên.

- Thật thần kỳ.

Yên Nhiên tán thưởng, thu hồi cánh tay hỏi:

- Truyền thuyết về thần tiên trên Tây Sơn đã được lưu truyền từ rất lâu, chẳng lẽ trước kia cũng có người phát hiện chỗ bí cảnh này?

- Ở kia.

Phó Tuấn Khanh đi đến bên cạnh Yên Nhiên, chỉ vào khối đá ngọc bích đứng một mình bên cạnh gốc cây phong đại thụ nói:

- Nó chiếu trong đá ngọc bích nhìn rất giống bóng người, khi có gió lớn thổi đến, nhánh cây lay động, giống như thần tiên đang say rượu.

- Thì ra là như vậy a, nếu muội ở đây nhảy một khúc vũ (điệu múa), có phải ngày mai sẽ có tiên cô hạ phàm?

Lý Yên Nhiên ánh mắt sáng lấp lánh nhìn Phó Tuấn Khanh.

- Có phải không.

- Muội muốn khiêu vũ?

Yên Nhiên trầm mặc chớp mắt, lẩm bẩm nói:

https://thuviensach.vn

- Điều mà mắt nhìn thấy cũng không nhất định là thật, tin tưởng cũng không phải là tin cậy, đôi mắt cũng sẽ gạt người.

Truyện đăng ở.

Phó Tuấn Khanh có loại xúc động muốn vuốt lên hàng mi đau thương của nàng, những ký ức chôn dấu dưới đáy lòng dần dần thức tỉnh, là ai khiến nàng đau thương?

Rõ ràng trong trí nhớ của hắn,nàng lúc nào cũng kiêu ngạo tinh quang, Phó Tuấn Khanh đối với Hạo Nhiên cũng chưa từng nói qua, trước kia hắn đã gặp Yên Nhiên, ở phố xá sầm uất Yên Nhiên vì một tiểu cô nương mà xuất đầu lộ diện, là một bộ dáng linh động tươi sáng, nhưng đến lúc hắn gặp lại nàng, lại là bộ dáng cao ngạo ngang ngược làm cho người chán ghét.

- Nếu mắt không thể tin, vậy còn tâm thì sao?

- Tâm?

Phó Tuấn Khanh lấy chiếc lá phong dính trên tóc Yên Nhiên thì thầm nói:

- Hoa không phải hoa, sương chẳng phải sương, cuối cùng tâm muội đã thất lạc ở nơi nào.

- Tuấn Khanh ca ca có mang ngọc tiêu không?

- Có!

- Chút nữa vì muội thổi một khúc, được không?

- Muốn nghe bài gì?

- Tái Sinh Duyên.

https://thuviensach.vn

Quên đi quá khứ sao? Phó Tuấn Khanh cong khóe miệng đáp:

- Được!

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 14: Bằng Phẳng

Tiếng tiêu trong không trung, khi thì uyển chuyển trầm thấp, khi thì cao vút dâng trào.

Tiên cảnh Tây Sơn, từng mảnh hồng phong, dưới tàng cây một thiếu niên phong thần tuấn tú cầm ngọc tiêu trong tay, sau lưng dựa vào cây phong đại thụ, thổi 'Tái sinh duyên'.

Cách hắn không xa là một thiếu nữ tay ôm đầu gối, hơi ngửa đầu nhìn trời xanh, ráng chiều tuyệt mỹ, nhu hòa, bao quanh một bức họa tuyệt mỹ.

Thổi tiêu là Phó Tuấn Khanh, ngồi là Lý Yên Nhiên, cách hai người nọ một khoảng xa là Lý Hạo Nhiên đang lắc đầu.

Từ trong sơn động lấy ra lều bạc cùng đồ vật để săn bắt tự tay dựng lều lên.

Yên Nhiên như thế nào lại lộ ravẻ mặt quyết tuyệt như vậy? Rốt cuộc là dạng ác mộng gì, khiến cho Yên Nhiên thay đổi?

Muội muội trở nên hiểu biết, vốn là chuyện vui mừng, nhưng trong lòng Lý Hạo Nhiên lại cảm thấy hơi đau lòng.

Lúc Mạnh Nhu Nương sinh Yên Nhiên là khó sinh, sau khi Yên Nhiên ra đời, An Bình hầu đã từng nói với Lý Hạo Nhiên:

"Hãy yêu thương muội muội, không được để nàng chịu một chút ủy khuất nào, có thể vui vẻ bình an mà trưởng thành"

https://thuviensach.vn

Hắn với phụ mẫu cùng nhau thực hiện lời hứa hẹn, Yên Nhiên tuy rằng tính tình có chút kiêu căng kiêu ngạo, nhưng thật sự rất thiện lương.

Lý Hạo Nhiên cảm thấy hầu phủ Đại tiểu thư kiêu căng một chút cũng không sao, cho dù sau này Yên Nhiên xuất giá, ai dám ăn hiếp nàng?

Lý Hạo Nhiên càng sủng nịch nàng, tất cả trở ngại, hắn cùng phụ mẫu sẽ vì nàng mà diệt trừ.[truyện đăng ở]

Đột nhiên chỉ trong một đêm Yên Nhiên liền hiểu chuyện, là loại ác mộng gì đã khiến nàng đau thương, mà không phải là ai oán, chỉ có đau thương, chỉ đau xót, mà không oán hận, giống như nàng đã trải qua chuyện gì rất thống khổ.

- Hạo Nhiên huynh.

Lý Hạo Nhiên đầu vai bị vỗ một chút, quay đầu nói:

- Tuấn Khanh. Muội muội ta...

Lý Hạo Nhiên nhìn lướt qua Phó Tuấn Khanh, thấy Yên Nhiên đang cô đơn một mình ngồi trên cỏ, trên người lại lộ ra đau thương, giống như những người xung quanh đều vứt bỏ nàng, hắn cất bước muốn đi tới, cánh tay bị cầm lấy.

- Để nàng ở một mình đi.

Lý Hạo Nhiên thu hồi ánh mắt đang nhìn Yên Nhiên, thở dài một hơi, Phó Tuấn Khanh nhẹ giọng nói:

- Nàng sẽ suy nghĩ cẩn thận, huynh đừng đa tâm.

- Ừ, ta đi săn hai con thỏ, đệ giúp ta trông chừng nàng.

https://thuviensach.vn

Phó Tuấn Khanh gật đầu, Lý Hạo Nhiên đi hai bước liền dừng lại, xoay người túm lấy huynh đệ tốt, bên tai Tuấn Khanh hắn đè thấp thanh âm nói:

- Nàng là muội muội của ta, ngươi.... không cho phép có ý đồ với nàng, ngươi nếu dám làm Yên Nhiên bị thương tổn, bằng hữu liền không làm.

Đôi mắt Phó Tuấn Khanh tối đen khẽ vụt sáng, bờ môi nhợt nhạt ý cười:

- Ta biết nàng là muội muội của huynh, huynh yên tâm chỉ cần nàng vẫn giống như hôm nay, ta nhất định sẽ không để bất luận kẻ nào thương tổn nàng.

- Tuấn Khanh.

- Đừng hỏi, cái gì cũng đừng hỏi.

Có thể nhìn thấu mọi chuyện, lại còn túc trí đa mưu, nhưng Phó Tuấn Khanh cũng không biết vì sao đối với nàng lại cảm thấy tiếc nuối.

Đối diện với Lý Hạo Nhiên, ánh mắt hắn có chút hoang mang, có chút kiên quyết, có chút nghi hoặc, có chút giãy dụa, gằn từng chữ một:

- Ta không phải thiết ngọc trộm hương hoàn khố công tử, cũng không phải là tài tử phong lưu.

(Yul: thiết ngọc trộm hương: nghĩa đen là trộm ngọc cướp hương, nghĩa bóng là dan díu với mỹ nhân.

Hoàn khố công tử: ăn mặc lụa là, ăn chơi, được chìu chuộng sinh hư)

Lý Hạo Nhiên vỗ nhẹ vai Phó Tuấn Khanh, yên tâm xoay người đi săn thỏ, Yên Nhiên thích ăn đùi thỏ nhất, hắn phải nhanh chóng bắt con nào chân sau khỏe mới được.

https://thuviensach.vn

Bọn hắn là hảo hữu tri âm tri kỷ, hắn so với người khác còn hiểu rõ tính tình Phó Tuấn Khanh hơn nhiều.

Hắn đứng hàng thứ đệ tứ (con đứng thứ 4 của chính thê), phía trên có đích trưởng tử, phía dưới lại có quý tử (con trai út) được phụ mẫu hết lòng yêu thương.

Phó Tuấn Khanh ở trong phủ không được quan tâm hay coi trọng, sau này vì hắn kinh thái tuyệt diễm, danh dương kinh thành, phụ mẫu đối với hắn mới tốt hơn một chút.

Nhưng loại phụ mẫu chỉ vì nhi tử nổi danh mới quan tâm yêu thương, thì Phó Tuấn Khanh cũng không cần còn chán ghét.

Hạo Nhiên khẽ thở dài, chuyên tâm đi săn thỏ, Phó Tuấn Khanh thông minh như vậy, sẽ xử lý tốt, mình chỉ cần đứng ở phía sau duy trì hắn là được.

Lý Yên Nhiên nhắm mắt, dường như có thể nhìn thấy kiếp trước, tại hoa tiền nguyệt hạ (nơi hẹn hò) biểu ca lẩm bẩm nhu tình thổ lộ, biểu ca am hiểu nhất là thổi tiêu, luôn thổi cho nàng nghe.

Ở Nhữ Dương vương phủ, nàng bị ủy khuất, trước mặt người khác nàng luôn tỏ ra kiên cường, nhưng sau lưng luôn ở trong ngực biểu ca nỉ non kể lể, những lúc này hắn luôn thổi tiêu cho nàng nghe...

Nhưng có một lần tiểu cô (e gái chồng có thể thứ hoặc đích) trước mặt người khác trêu đùa nàng.

Sau này nàng vì muốn trở thành thế tử phi đoan trang cao quý, nên không dám cùng biểu ca thân thiết quá mức.

Trinh Nương cũng nói dù là phu thê chân chính, vẫn phải tương kính như tân, tôn trọng lẫn nhau, giúp đỡ lẫn nhau, mà không phải chỉ biết đòi lấy,

https://thuviensach.vn

phải có trả giá, phải có khiêm nhường.

Nàng tin, liền đối với biểu ca luôn ôn nhu sủng nịch nàng, tương kính như tân, vì biểu ca mà học tính kế, vì biểu ca cãi nhau với người khác, nàng trả giá giải quyết, nhưng tình cảm của nàng cùng biểu ca đã không còn ấm áp như trước kia.

Cuối cùng nàng ta nói là đúng hay sai? Khiêm nhường trả giá sẽ không được làm nũng sao? Tương kính như tân, giúp đỡ trong lúc hoạn nạn, mới là phúc khí sao?

Mặc kệ là đúng hay sai, quá khứ cũng không trở lại, Yên Nhiên từ trên mặt cỏ đứng dậy, cứ coi như kiếp trước là một giấc mộng đi, tỉnh mộng, nàng cũng nên sống cho thật tốt.

- Ca, Tuấn Khanh ca ca, muội đói bụng.

Phó Tuấn Khanh đem áo choàng trên vai kéo xuống, khoác lên vai Yên Nhiên nhẹ giọng nói:

- Đêm dài đường khó, cẩn thận cảm lạnh.

- Vậy Tuấn Khanh ca ca thì sao?

- Ta không sao.

Yên Nhiên nhợt nhạt cười cười:

- Tuấn Khanh ca ca là người tốt.

- Này, tiểu muội, muội nói sai rồi, ca mới là người tốt, vì các ngươi mà dựng lên lều trại, còn đi làm thỏ hoang, đốt đống lửa.

Tay Hạo Nhiên đang cầm thỏ nướng kêu to, mùi thịt thỏ thơm ngon bay lẫn trong không khí, Yên Nhiên vui mừng chạy đếnbên cạnh Lý Hạo Nhiên

https://thuviensach.vn

nói:

- Ca ca là đại người tốt.

Hạo Nhiên búng nhẹ trán của Yên Nhiên nói:

- Có nịnh ca cũng vô dụng, ca đã nhắm hai chân sau vừa khỏe mạnh vừa mập của thỏ hoang, không nhường cho muội.

- Ca.

- Không cho.

- Ca.

Yên Nhiên phụ giúp Hạo Nhiên, có lẽ nàng nói đúng, cũng thích hợp với nàng, Yên Nhiên là Yên Nhiên, nàng là nàng, nàng chính là đại tiểu thư bị nuông chiều, chính là hiểu được khóc lóc kể ủy khuất.

Trong Mạnh phủ.

Mạnh Trinh nương buông tú phẩm xuống, nhẹ nhàng thở ra, cuốn kinh Phật này đã thêu rất tốt, sẽ kịp mang theo vào trong chùa miếu, sẽ có quý nhân nhìn thấy, Trinh nương đem hiếu đạo phát huy ra bên ngoài, nàng quyết không để đích mẫu tùy ý bài bố hôn sự của nàng, có lẽ nàng sẽ không gảvào nhà đại phú đại quý, nhưng ít nhất cũng là hộ gia đình không có trở ngại.

- Cửu tiểu thư, người nên nghỉ ngơi một chút đi.

Vân Nhi đem trà nóng đưa cho Trinh nương, nhẹ giọng nói:

- Mới vừa rồi nô tỳ nghe một tỷ muội nói, hai ngày nữa phu nhân tính mang Thất tiểu thư đi Vạn Phật Tự vì Đại cô nãi nãi cầu phúc.

https://thuviensach.vn

Trinh nương ôn nhu cười, túm tay kéo Vân Nhi ngồi xuống, nói:

- Ngươi là người có năng lực, tin tức cũng linh thông, ta có ngươi bên người, thật là có phúc khí tốt.

- Có thể hầu hạ Cửu tiểu thư, mới là phúc của nô tỳ, ý tứ của phu nhân....

Vân Nhi muốn nói lại thôi, Trinh nương cười dịu dàng nói:

- Nói đúng hay nói sai ta cũng không trách ngươi, chúng ta cùng nhau thương lượng, so với một mình ta quyết định còn muốn chu toàn hơn.

- Nô tỳ xem ra phu nhân sẽ không mang theo tiểu thư cùng đi Vạn Phật Tự.

Vân Nhi tiếc hận nhìn thoáng qua kinh phật được tú hết sức tinh xảo, Trinh nương không thèm để ý lắc đầu:

- Không có gì đáng tiếc, ta luôn vì mẫu thân mà thêu, thỉnh mẫu thân đem nó cung phụng trước phật là được.

- Nô tỳ sợ tiểu thư giúp người ngoài làm giá y.

- Thật không thể giả được, giả không thành thật được.

Mạnh Trinh Nương cười khẽ, che dấu tú pháp không phải Mạnh Huệ Nương có thể tú được.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 15: Ngẫu Nhiên Gặp

Vạn Phật Tự là chùa miếu đã nổi danh từ rất lâu, tục truyền nói chủ trì đời thứ nhất sau khi viên tịch, từng xuất hiện xá lợi tử, còn bầu trời cũng ẩn hiện Phật quang, lúc ấy khiến cho các tín đồ đều làm lễ bái.

(Yul: viên tịch nghĩa là qua đời chỉ dùng trong Phật giáo.

Xá lợi tử: Đó là những hạt tinh thể với đủ màu sắc, long lanh như ngọc, rắn như kim cương, búa đập không vỡ, lửa thiêu không cháy. Chúng được tìm thấy trong đống tro tàn sau khi hỏa thiêu hài cốt của một nhà tu hành nào đó.)

Mỗi một thế hệ tăng nhân ở Vạn Phật tự luôn sẽ xuất hiện cao tăng tinh thông phật lý, nổi danh không hề suy giảm.

Vì vậy, ở xung quanh kinh thành có rất nhiều chùa miếu, chỉ có Vạn Phật Tự được nhiều quan to quý nhân trong kinh thành ưu ái, hương khói tràn đầy.

Mỗi năm trong chùa đều có rất nhiều người đến dâng hương, ở trước cửa chùa Vạn Phật Tự có rất nhiều người chờ đợi.

Khác với các chùa miếu ở nơi khác, ở Vạn Phật Tự bất luận là người có thân phận cao quý đến đâu khi tới chùa cũng không được đãi ngộ đặc biệt gì.

Vạn Phật Tự đối xử với mọi người đều bình đẳng, dù đương kim Thánh Thượng đích thân tới đây, cũng sẽ không lan truyền ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Kể từ đó, Vạn Phật Tự càng có danh tiếng nhiều hơn, các vị phu nhân, tiểu thư khi đi chùa cũng không sợ gặp phải bọn lưu manh vô lại, võ tăng bên trong chùa miếu nghe nói phi thường lợi hại, không phải không có người chưa từng gây chuyện, nhưng chỉ cần nữ khách hành hương kêu lên một tiếng, trong chốc lát, võ tăng Đạt Ma Đường liền xuất hiện, đánh hàng ma côn pháp liền khiến bọn vô lại bỏ chạy.

Vì danh dự của Vạn Phật Tự, trừ bỏ Đại Hùng bảo điện cùng với những nơi rất quan trọng, nam nữ khách hành hương có thể ở lại nghỉ tạm ở những nơi khác.

Tiếp đãi nữ khách hành hương trừ bỏ tiểu hòa thượng ra, thì phần lớn là các vị ni cô, đừng xem thường các vị ni cô này, các nàng không chỉ có tinh thông phật pháp, đồng thời cũng học qua mấy loại công phu quyền cước.

Nếu có một con cá lọt lưới chạy vào được nơi này, thì các vị ni cô cũng có thể ứng phó, chờ võ tăng đến trợ giúp.

Đã hơn hai trăm năm, Vạn Phật Tự vẫn chưa vì triều đại thay đổi mà biến mất, ngược lại hương khói càng hưng thịnh.

- Đa tạ tiểu sư phụ.

Lụa mỏng che mặt, mặc một bộ bạch y, Mạnh Trinh Nương duyên dáng yêu kiều cùng tiểu ni cô nói chuyện, nhìn nàng lúc này, càng hiện lên vẻ bình tĩnh lạnh nhạt yên lặng.

Trinh nương đem kinh Phật giao cho tiểu ni cô, ngữ điệu mềm nhẹ dễ nghe:

- Tiểu nữ vì thân phụ, mẫu thân cầu phúc.

- A di đà phật, Phật tổ sẽ cảm nhận hiếu tâm của thí chủ.

https://thuviensach.vn

Mỗi khi có vị tiểu thư nào đem theo tú kinh cung phụng đến trước Phật vì phụ mẫu cầu phúc, không phải người nào cũng có thể như nguyện.Vạn Phật Tự sẽ chọn lựa tú kinh tốt nhất mà cung phụng, Vạn Phật Tự luôn nổi danh là công chính nghiêm cẩn không phải cứ có gia thế hay nhiều tiền dầu vừng là có thể được chọn.

Phàm là tú kinh nào được cung phụng trước phật, không có một cái nào lại không hoàn mỹ.

Tiểu ni cô nhìn thoáng qua tú kinh trong tay Trinh Nương, không khỏi khen:

- Thí chủ nữ hồng thật tốt.

- Tiểu sư phụ quá khen, tiểu nữ cũng chỉ thiên về châm tạc một chút, có thể cung phụng trước Phật mới là tốt nhất, nếu không thể, cũng thỉnh tiểu sư phụ niệm mấy lần kinh Phật, cũng đã đủ thành toàn cho phần hiếu tâm của tiểu nữ đối với phụ mẫu.

- A di đà phật, thí chủ hãy yên tâm, mỗi nữ thí chủ tú kinh đều sẽ được các vị tỷ muội đọc.

- Vạn Phật Tự pháp tướng trang nghiêm, không hổ là thiên hạ đệ nhất danh tự.

(Yul: pháp tướng là hình dạng vạn vật theo tiếng nhà Phật.)

Trinh Nương nhợt nhạt khen ngợi hai câu, mặc dù có rất nhiều người đã nói câu này, nhưng vị tiểu sư phụ có thể nghe ra, vị tiểu thư này thật lòng biết lễ, không nịnh bợ, không hèn mọn.

Cũng không phải vị tiểu thư này muốn thông qua tú kinh mà nổi danh, sư phụ từng nói người có tâm thuật bất chính, tú nghệ dù tốt cỡ nào cũng

https://thuviensach.vn

không dùng, nàng là người thật tâm thuần hiếu, tài năng tú rất tinh thông khéo léo mới có thể tú ra tú kinh tốt đến như thế.

(Yul: tâm thuật bất chính ý nói trong lòng có ý nghĩ đen tối, không tốt.)

Sau khi từ biệt tiểu ni cô, Trinh nương lại hướng đến tượng phật hạ bái, quỳ gối trước tượng phật cầu nguyện.

Nếu Phật tổ đã cho ta xuyên qua không gian mà đến nơi chỉ tốt ở bề ngoài là Đại Minh quốc, còn dấn thân vào vị thứ nữ không được sủng ái, ta không cầu đại phú đại quý, chỉ hi vọng có thể hạnh phúc cả đời.

Sau khi Trinh Nương dập đầu bái lễ xong, liền mang theo Vân Nhi rời khỏi nơi này, đi tìm Lâm thị cùng với Mạnh Huệ Nương.

Sáng sớm hôm nay, Trinh Nương giống như mọi ngày, đều đến thỉnh an Lâm thị, nói có mấy câu, liền dâng lên hiếu kinh, Lâm thị hết sức cảm động, nắm lấy tay của Trinh nương liên tục nói nàng là nhi nữ tốt, hiền lương hiểu chuyện.

Trinh nương ngại ngùng chất phác mỉm cười, Lâm thị liền quyết định mang theo nàng cùng đến Vạn Phật Tự.

Huệ Nương tuy có chút không vui, nhưng đối mặt với vị muội muội luôn mỉm cười dịu dàng nhu thuận, Huệ Nương cũng không thể tỏ vẻ phản đối.

Trinh Nương như nguyện thuận lợi xuất môn, Vân Nhi cực kì bội phục chủ tử, càng có ý định đi theo Trinh Nương.

Lâm thị đưa Vân Nhi cho Trinh Nương cũng chỉ muốn có một cái cơ sở ngầm, chứ không trông cậy Vân Nhi sẽ làm cái gì, có Vân Nhi ở bên cạnh, Trinh nương cùng bọn nha đầu ở chung sẽ cố kỵ một chút.

https://thuviensach.vn

Mạnh Trinh Nương thoáng nhìn ra phía sau, vị phu nhân phúc hậu đang đứng ở một bên nói chuyện với tiểu sư phụ.

Bên dưới lụa mỏng, khóe miệng Trinh Nương khẽ cong lên, dù không được chọn để cung phụng trước Phật, nhưng nhìn cách ăn mặc của vị phu nhân kia, nhất là chất liệu của y phục, Trinh Nương nhìn rất rõ, người bình thường không thể nào có được.Trinh Nương cũng không nghĩ dựa vào một quyển hiếu kinh liền được cái gì, cũng không trông cậy vào vị kia phu nhân kia sẽ giúp mình làm gì.

Nàng từ từ mở ra cục diện, chỉ cần ở bên ngoài nàng lộ ra được chút thanh danh hiếu thuận trinh tiết.

Thì dù đích mẫu Lâm thị muốn chọn vị hôn phu cho nàng cũng phải suy tính cân nhắc nhiều hơn.

Trinh Nương cũng không muốn giống vị thứ nữ tỷ tỷ kia, thành thật yếu đuối bị Lâm thị ép buộc gả đi hành hạ cho đến chết.

Không thể gả cho kẻ bạc tình bạc nghĩa, bàn tay bên trong tay áo của Mạnh Trinh Nương nắm lại thật chặt.

Trước mặt là một gốc cây đại thụ che trời, tán cây che đi ánh mặt trời, gió nhẹ khẽ lướt qua khăn che mặt.

Trinh Nương dựa lưng vào thân cây, hơi hơi ngửa đầu, thấy xung quanh không có người, liền đem khăn che mặt kéo lên, một đôi mắt như nước hồ thu ôn nhuận mang theo khát vọng tự do nhìn về phía trời xanh.

Nàng khi nào mới có thể thoát khỏi ràng buộc, đạt được điều nàng mong muốn là hạnh phúc cùng tự do, nàng thầm nghĩ làm phu nhân nhà phú quý, chẳng lẽ cũng là hy vọng xa vời sao?

https://thuviensach.vn

Trinh Nương vô luận như thế nào cũng không nguyện làm thiếp, cũng may Mạnh gia cũng là thi lễ gia truyền.

Cũng vì Đại tiểu thư Nhàn Nương làm Nhữ Dương vương phi, cho nên Lâm thị nhất định sẽ không để thanh danh bị bêu xấu, mà để cho thứ nữ làm thiếp, vì điều này mới làm cho Trinh Nương yên tâm một chút, nhưng gả cho ai nàng làm không được đành mặc cho số phận.

- Chủ tử!

- Đi thôi

- Vâng!

Cách đó không xa ở một thân cây khác, một thân ảnh màu xanh cao lớn thoáng qua, cỏ non hơi phát ra tiếng sột soạt, Trinh Nương cảnh giác buông sa mỏng che lại khuôn mặt, khẽ liếc nhìn nhưng không hề thấy bóng người nào.

“Là gió đi.”

Khóe miệng khẽ cong Trinh Nương thầm suy nghĩ, Vân Nhi đi tới, đè thấp thanh âm nói:

- Phu nhân đang ở thiện phòng cùng thần ni đàm luận Phật lý, cũng không để Thất tiểu thư ở lại bên người, nô tỳ lặng lẽ hỏi thăm, Thất tiểu thư đã không thấy bóng dáng.

- Nàng mang theo nha hoàn nào?

- Thất tiểu thư mang theo nha hoàn bên người là Hồng Liên tỷ tỷ.

- Nàng là nhi nữ của nhũ mẫu Thất tiểu thư?

https://thuviensach.vn

Trinh Nương khẽ nhăn mi, Huệ Nương sao có thể không thấy bóng dáng? Hôm qua nghe được tin tức, dạo này quả thật Huệ Nương có chút khác thường, nha hoàn thiếp thân Hồng Liên liên tục ra phủ, Lâm thị luôn sủng ái yêu thương, nàng hoàn toàn không cần phải lén lút trốn đi, hay nàng đang làm chuyện gì giấu diếm Lâm thị?

- Tiểu thư trí nhớ thật tốt, nàng chính là nữ nhi của Dung ma ma, từ nhỏ đã được an bài bên người Thất tiểu thư, rất trung thành.

Một tiểu thư khuê các, có chuyện gì mà phải gạt mẫu thân? Trinh Nương đang âm thầm suy tính, chợt nghe thấy tiếng bước chân, liền lạnh nhạt cười nói:

- Vân Nhi, ta muốn nghỉ ngơi một lát, chút nữa ta còn đi gặp mẫu thân.

Vân Nhi hiểu ý nói:

- Nô tỳ đỡ tiểu thư, tiểu thư phải nghỉ nhiều một chút, bên ngoài gió lạnh, nếu bị nhiễm phong hàn, nô tỳ sẽ bị phu nhân mắng chết.

- Trinh di?

Trinh nương nghe thấy âm thanh, trong giọng nói còn hàm chứa kinh hỉ tươi cười:

- Yên Nhiên, là ngươi a.

Lý Yên Nhiên một thân y phục màu đỏ, trên vai khoác áo choàng gấm tứ xuyên xinh đẹp quý giá, cùng Mạnh Trinh Nương trắng trong thuần khiết nhìn nhau, một người như nước, một người như hỏa.

P/s mất hết phần chương ta edit sẵn rồi... hu hu khổ ta 2 bộ mất hết 6 chương. Sao ta sống qua mùa trăng này đây.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 16: Thay Đổi

Phải nói là oan gia ngõ hẹp, Lý Yên Nhiên không ngờ cùng mẫu thân đi dâng hương sẽ gặp phải Mạnh Trinh Nương.

Sau khi nàng đi Tây Sơn du ngoạn trở về, Lý Yên Nhiên tâm tình càng biến hóa, hoàn toàn bất đồng với kiếp trước, không bao giờ còn cảm thấy Trinh Nương tạo áp lực cho nàng nữa.

Các nàng là thân thích, nàng là An Bình hầu phủ đích trưởng nữ đại tiểu thư, còn nàng là Mạnh phủ thứ xuất cửu tiểu thư.

- Trinh di.

Yên Nhiên làm nửa lễ.

Trinh Nương tươi cười điềm đạm, yên tĩnh tốt đẹp khí chất rất phù hợp với chùa miếu, như đóa bạch liên nở rộ, lại như trúc theo gió mà lắc lư, kiên cường dẻo dai có chủ ý, sẽ không vì nguyên nhân gì hay vì bất luận kẻ nào mà thay đổi.

- Ngươi đến cùng Nhị tỷ?

Trinh Nương có thể nhìn ra Yên Nhiên đối với nàng có ý xa cách, mà nàng cũng không phải đối với người nào cũng thân thiết.

Trước kia nàng rất thích Yên Nhiên, tuy rằng Yên Nhiên có kiêu căng tùy hứng một chút, nhưng đối với nàng mà nói, Yên Nhiên tính tình như vậy càng giống các cô gái ở hiện đại.

https://thuviensach.vn

Sau đó nàng biết Yên Nhiên sẽ gả cho thế tử của Nhữ Dương vương phủ, biết được Nhàn Nương sẽ sống không lâu, nàng chậm rãi điều chỉnh lại thái đội đối với Yên Nhiên, nàng cũng vì tương lai mà lo lắng, lúc này thân phận nàng chỉ là thứ nữ thua kém Yên Nhiên rất nhiều, một khi nàng bị tuyển làm kế phi của Nhữ Dương vương, cùng Yên Nhiên liền không phải đơn giản chỉ là cửu di với ngoại chất nữ, mà quan hệ bà bà nhi tức rất phức tạp, lúc này cảm tình sâu nặng đến bao nhiêu, thì tương lai cũng sẽ phản bội, cần gì phải thật lòng đối đãi.

Nàng muốn xa cách với một người, với cách nhìn người của Lý Yên Nhiên sẽ nhìn không ra, còn cho rằng nàng là thậttâm đối đãi với chính mình.

Nhưng lần trước gặp mặt, Yên Nhiên đã phát giác ra cái gì, Trinh nương cảm giác được nàng hết sức phòng bị.

Nhưng hôm nay nàng lại không giống như hôm trước, đối với nàng là không thèm nhìn tới.

Khóe miệng Mạnh Trinh Nương cong lên, Lý Yên Nhiên là phù hoa, khôi phục lại bản tính, mà tính tình của Yên Nhiên vốn là cương liệt mang theo mấy phần bốc đồng, là nữ tử được chiều chuộng, mà nàng chỉ là thứ nữ nho nhỏ, Yên Nhiên là chướng mắt nàng.

(Yul: phù hoa là vẻ đẹp phô trương ra bề ngoài)

Lý Yên Nhiên ừ một tiếng, sau đó nói:

- Mẫu thân lúc này sợ là đang gặp ngoại tổ mẫu, Trinh di chỉ đi có một mình?

Trinh nương ôn nhu cười nói:

https://thuviensach.vn

- Mới vừa rồi còn có Thất tỷ, chắc nàng cảm thấy ở gần ta rất buồn chán, nên đi nơi khác thưởng thức phong cảnh rồi.

- Tính tình của Huệ di cùng Trinh di không giống nhau.

Yên Nhiên thản nhiên cười nói, nếu là lúc trước khẳng định nàng sẽ nói một đống chổ tốt của Mạnh Trinh Nương.

Mặc dù không phải có ý hạ thấp Huệ Nương, nhưng nàng sẽ khuyên giải an ủi Trinh Nương.

Nhưng lúc này nàng lại không rảnh mà nghĩ đến, cùng ở chung với Huệ Nương,còn bớt lo lắng hơn khi ở cùng một chổ với nàng, mà lúc này nàng lại nhắc tới Huệ Nương, là có dụng ý gì?

Trinh Nương ý cười không thay đổi, nhẹ nói:

- Yên Nhiên định đi Tử Trúc Lâm?

- Vâng, Trinh di chưa đi dạo Tử Trúc Lâm sao?

Thấy Mạnh Trinh Nương gật đầu, Yên Nhiên nói:

- Cùng đi không?

- Được

Các nàng đi chung với nhau, cách nhau một khoảng cách rất gần, nói chuyện cũng được coi là thân thiết.

Nhưng các nàng đều hiểu rõ, các nàng thật sự cách xa nhau, Trinh Nương cảm thán Yên Nhiên cũng học được công phu luyện vẻ mặt, mà Yên Nhiên lại suy nghĩ nàng cần gì phải e ngại Trinh Nương?

https://thuviensach.vn

Đến Tử Trúc Lâm, lá trúc theo gió khẽ lay động, vì các nàng tới hơi trễ một chút, trong lương đình của Tử Trúc Lâm đã có khách hành hương ngồi lại.

Mạnh Trinh Nương thân thể yếu đuối, không giống Yên Nhiên được dùng rất nhiều dược liệu bổ thân mình, lúc Trinh Nương tám tuổi đã từng bị bệnh rất nặng.

Mạnh Trinh Nương lau mồ hôi trên trán, thấy Yên Nhiên đỏ bừng hai má, khẽ tươi cười mang theo một phần hâm mộ: nàng cũng muốn thân thể được khỏe mạnh, đích mẫu không chèn ép chuyện ăn uống đã rất từ ái rồi, sao nàng còn dám yêu cầu thuốc bổ?

Nếu không phải nàng thường xuyên rèn luyện thân thể, thì lúc này thân thể nàng đã càng ngày càng kém, Trinh Nương nhìn xung quanh một lượt, muốn tìm nơi sạch sẽ có thể nghỉ chân một chút.

Yên Nhiên nhìn bậc đá phía trước nhẹ giọng nói với Trinh Nương:

- Ta nghĩ các nàng cũng sắp rời đi, chúng ta đi qua đó thôi.

Nàng thật sự không phải là người như vậy, nếu là trước đây Yên Nhiên sợ là đã sớm vọt vào lương đình lấy thân phận của mình mà tống cổ người khác đi ra ngoài, nàng là không thèm để ý đến chính mình? Hay là thu liễm tính tình đã hiểu chuyện? Trinh Nương đi theo Yên Nhiên đến bậc đá bên cạnh.

Mới vừa rồi hai người mẫu tử còn đang định đứng dậy, lúc này lại bất động ngồi im, còn bày ra vẻ khiêu khích liếc nhìn Yên Nhiên.

Trinh Nương túm lấy cổ tay áo của Yên Nhiên, thấp giọng nói:

- Bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên bỏ lại Trinh Nương, tiến lên phía trước, nói:

- Để người khác thuận tiện cũng là thuận tiện cho chính mình, hai vị nếu đã đến Vạn Phật Tự dâng hương cầu phúc, đương nhiên sẽ là người lương thiện, nay đã muốn rời đi, cần gì phải khó xử chúng ta? Trong Vạn Phật Tự luôn có Phật tổ phù hộ, Phật tổ pháp thân ngàn vạn, sao có thể không biết?

(Yul: từ pháp thân nghĩa rất rộng, khó giải thích có thể hiểu là: Nó không lớn, không nhỏ, không trắng, không đen, không có Đạo, không vô Đạo, nó tự nhiên trường tồn, không thay đổi. Dầu Phật có ra đời hay không thì nó cũng như vậy mãi.)

Đôi mẫu tử khuôn mặt liền đỏ ửng, thấy cách ăn mặc của vị tiểu thư trước mặt này, liền biết là người phú quý.

Nếu nàng đến nháo loạn, các nàng liền kêu hét om xòm, làm cho người ta biết được tiểu thư cao quý dùng thân phận áp bức lương dân.

Không đoán được nàng sẽ nói như vậy, phụ nhân tuổi ước chừng năm mươi túm lấy tay của nữ nhi đứng dậy nói:

- Vị tiểu thư này, mời ngồi, chúng ta cũng tính rời đi.

- Đa tạ.

Một tiếng đa tạ không chỉ làm cho đôi mẫu tử cảm thấy kinh ngạc cùng vinh hạnh, mà ngay cả người luôn luôn thong dong trấn định Mạnh Trinh Nương trong đôi mắt cũng hiện lên kinh ngạc, vị phụ nhân vội nói:

- Không dám, không dám.

Sau đó liền rời khỏi Tử Trúc Lâm. Lý Yên Nhiên nói:

- Trinh di ngồi đi.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương bờ môi lộ ra nụ cười vui mừng, Yên Nhiên chậm rãi nói:

- Ngày xưa Trinh di nói rất đúng, tôn trọng không phải cứ cưỡng ép người khác là có, là ta ỷ vào sự sủng ái của phụ mẫu, ỷ vào quyền thế của hầu phủ, nếu không có những thứ đó, ta chẳng là cái gì cả.

Kiếp trước nàng từ trên mây ngã xuống đất, tuy rằng là Hầu phủ phu nhân, nhưng trong mắt đám phu nhân khác nàng là người thất bại, có đồng tình, có hèn mọn, cũng có thương hại, không có tôn trọng.

Không phải thế tử phi của Nhữ Dương vương, lại không cùng Nhữ Dương vương phủ thân cận, Yên Nhiên cùng biểu ca giống nhau đều là người cực kì sĩ diện.

Nếu đã rời khỏi Vương phủ, dù có bị ủy khuất lớn cỡ nào, cũng sẽ không đi khẩn cầu Nhữ Dương vương, càng sẽ không đi cầu xin Mạnh Trinh Nương giúp đỡ.

Mạnh Nhàn Nương lúc còn sống, trong đám phu nhân ở kinh thành nàng cũng đắc tội không ít người.

Trước kia vì e ngại Nhữ Dương vương phủ, người mang thù lại không dám trả thù, nay biểu ca đã mất tước vị Thế tử, ai lại nhìn không ra Nhữ Dương vương phủ sẽ không còn là chổ dựa của nàng.

Tất cả đều tìm tới cửa, trong những ngày đó, Yên Nhiên cho tới bây giờ vẫn còn cảm thấy thống khổ.[truyện đăng ở]

Cho đến một lần tụ hội, Yên Nhiên rốt cuộc nhịn không được nữa mà bạo phát, cuối cùng...

Cuối cùng nàng thấy được chúng tinh phủng nguyệt Mạnh Trinh nương, nhàn nhã yên lặng cao quý, mà nàng lại giống như người đàn bà chanh chua..

https://thuviensach.vn

(Yul: chúng tinh phủng nguyệt nghĩa là trăng sao vây quanh, ý nói luôn được che trở, là cái rốn của vũ trụ)

《 Yên Nhiên, ngươi thật không hiểu chuyện.》

Nhữ Dương vương phi nâng Yên Nhiên lên, đôi mắt xinh đẹp nhìn xung quanh nói:

《 Yên Nhiên đã làm gì sai, ta xin nhận lỗi với các vị, khẩn cầu mọi người đừng trách cứ Yên Nhiên.》

Nàng cũng chưa từng hỏi qua chính mình vì sao lại tức giận, có phải là bị khi dễ, nàng một câu nhận sai, làm cho hành vi tranh cãi ầm ĩ của nàng là do tính tình ngang ngược càn rở không hiểu chuyện.

Sau này khắp kinh thành, ai mà không biết nàng chính là người đàn bà chanh chua, mà Nhữ Dương vương phi mới chân chính là phu nhân, khi đó mọi người ở đây ai lại không kính trọng nàng, có ai dám vì nàng mà nói nửa câu?

Nàng liền giống như trò đùa, bị những người có mặt châm biếm, từ đó trở đi, nàng rốt cuộc không xuất môn nữa, đem chính mình nhốt ở trong phủ, biểu ca an ủi đã không bù lại những khuất nhục mà Yên Nhiên đã chịu đựng, hai người bọn họ càng lúc càng xa cách.

Lúc nàng phẫn nộ, đã nói ra nàng hối hận khi gả cho hắn, biểu ca cô đơn rời đi, không quá nửa năm hắn mang bệnh nặng, trước khi lâm chung đã viết hưu thư, khiến nàng có thể tái giá với người khác...

Cho dù nàng rơi rất nhiều nước mắt, hối hận nhiều đến cỡ nào, cũng không thể đem biểu ca trở lại.

Lúc biểu ca qua đời, nàng xé đi hưu thư, vì hắn thủ tiết...cho đến lúc nàng trùng sinh.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 17: Quý Nhân

Yên Nhiên nhìn ra Mạnh Trinh Nương đang nghi hoặc, cười yếu ớt nói:

- Không phải là Trinh di dạy dỗ sao? Chuyện này thay đổi một góc độ khác mà nói, sẽ đạt được kết quả tốt hơn, ỷ thế hiếp người là hạ sách.

Trinh Nương vui mừng nở nụ cười, giống như đối với Yên Nhiên có thể giác ngộ là chuyện hết sức vui mừng, cả người nàng đều tràn đầy vui sướng.

Yên Nhiên âm thầm nhắc nhở bản thân, không thể bị nàng lừa gạt, rời xa, nhất định phải rời xa, tuy rằng nghĩ như thế, Mạnh Trinh Nương giống như là người có ma lực hấp dẫn, Yên Nhiên rất khó có hận ý đối với nàng.

- Hai vị tiểu thư, chủ nhân nhà ta cho mời.

Một thiếu niên tuấn tú đến gần, hắn mặc trường bào màu trắng, phía sau lưng mang theo một thanh bảo kiếm, chuôi kiếm là đỏ thẫm chuỗi ngọc, Yên Nhiên cảnh giác nói:

- Chủ nhân của ngươi là ai?

Nàng nhớ tới một người, đương triều An Ninh công chúa, nàng phi đích phi trường, lại rất được hoàng thượng yêu thích.

(Yul: phi đích phi trường: k phải con của hoàng hậu cũng k phải con của phi tử có chức vị cao)

https://thuviensach.vn

Ngày xưa cùng một nam nhân ái mộ lẫn nhau, nam nhân kia vì muốn thú An Ninh công chúa, mà vứt bỏ thê nhi còn phái người giết bọn họ.

Lúc An Ninh công chúa đại hôn, đang chuẩn bị bái đường, thê nhi bị vứt bỏ dưới sự trợ giúp của người trong giang hồ lọt vào phủ công chúa, kể ra chuyện xưa.

An Ninh công chúa...Nghe xong liền kéo khăn voan đỏ thẫm xuống, hỏi một câu:

『 Nàng nói là sự thật?』

Tên nam tử vẫn giảo biện, nhưng đối mặt với hôn thư hắn không thể nào biện bạch được nữa.

Chỉ nói rất yêu thương An Ninh công chúa, nói bọn họ từng chút từng chút ái mộ nhau, An Ninh công chúa rút ra bảo kiếm, chỉ vào cổ họng của hắn cười nói:

『Nếu ngươi đã thích ta nhiều đến như vậy, cái gì cũng nguyện ý cho ta, bản công chúa chỉ cần như vậy.』

Máu tươi nhuộm lễ đường, đầu người bay lên, An Ninh công chúa giết nam nhân nàng ái mộ.

Đối với đôi thê nhi của hắn bị truy giết mà hoảng sợ nhiều ngày chu cấp vàng bạc, cũng nói lời xin lỗi, còn nói ai dám thương tổn đến bọn họ chính là chống đối với nàng.

Nàng cầm bảo kiếm trong tay nhiễm đầy huyết, trên người là một bộ giá y đỏ rực rời khỏi phủ công chúa...

Mất tích ba năm, khi nàng trở về, bên người có sáu gã thiếu niên tuấn tú, An Ninh công chúa trước mặt hoàng đế nói vĩnh viễn không thành thân.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên chăm chú nhìn Mạnh Trinh Nương, kiếp trước An Ninh công chúa là hảo hữu thân thiết của Trinh Nương, tên thiếu niên nâng chuôi kiếm hỏi:

- Hai vị tiểu thư còn không biết?

Trinh Nương điềm tĩnh nói:

- Là An Ninh công chúa?

- Chủ nhân đang ở đình hóng mát, thỉnh hai vị tiểu thư.

Trinh Nương ngẩng đầu, cổ trắng nõn thon dài như thiên nga, ánh mắt yên tĩnh nhìn về phía đình hóng mát, bên trong ẩn ẩn có thể nhìn thấy một người nâng ly trà hướng phía các nàng, Trinh Nương ôn nhu cười yếu ớt:

- Yên Nhiên, đi không?

Lúc này Yên Nhiên cũng đang nhìn về phía đình hóng mát, An Ninh công chúa là người mà kiếp trước nàng muốn gặp nhất.

Lúc nàng còn chưa gả cho biểu ca vẫn luôn ngưỡng mộ An Ninh công chúa là nữ trung hào kiệt, lúc đó biểu ca chỉ ôn nhuận nở nụ cười, lắc đầu cũng không nói gì, hai ngày sau đưa nàng một đôi cẩm thạch vòng ngọc...

Nhưng đến lúc nàng nhìn thấy An Ninh công chúa, người làm cho nàng khuất nhục nhiều nhất chính là An Ninh công chúa...

Yên Nhiên nhẹ nhàng đứng lên, nhìn vị thiếu niên nói:

- Là An Ninh công chúa điện hạ ra lệnh? Là mời hay là mệnh lệnh?

Thiếu niên thần sắc hơi giật mình, một khi chủ nhân có lời mời, không ai có thể cự tuyệt, mặc dù là văn nhân cổ hủ cũng sẽ nể mặt chủ nhân mà đáp ứng lời mời, Yên Nhiên lại còn hỏi một câu: "Là mời hay là mệnh lệnh?"

https://thuviensach.vn

- Là... Là mời.

- Xin thứ lỗi, ta còn có việc, không thể phụng bồi công chúa điện hạ.

Yên Nhiên hướng đình hóng mát hạ đầu gối phúc thân, nhìn thấy thần sắc Trinh Nương có chút hoảng hốt, nhẹ nói:

- Ta còn có việc, Trinh di cứ tự tiện.

Yên Nhiên cất bước rời đi, gió thổi lướt qua áo choàng cùng làn váy, bên hông ngọc bội theo bước chân di động mà phát ra tiếng vang thanh thúy, nàng bước đi không hề lưu luyến.

Nàng lúc này mới hiểu rõ vì sao biểu ca lại đưa vòng ngọc cho nàng,bạch ngọc không tỳ vết, là nói hắn vĩnh viễn chỉ có một người đó là nàng, nàng là biểu muội hắn yêu thương nhất vĩnh viễn sẽ không lừa gạt.

Rời khỏi Tử Trúc Lâm, Yên Nhiên lau khóe mắt, An Ninh công chúa là tốt hay là xấu, tạm thời không thể hiểu rõ.

Nhưng kiếp trước bị khuất nhục, Yên Nhiên rất khó có thể đối mặt với An Ninh công chúa.

Cho dù nàng chủ động tiếp cận, hoặc kết giao, hoặc nịnh bợ, hoặc nịnh nọt, có thể được An Ninh công chúa mời nhất định sẽ đi.

Nhưng Yên Nhiên lại không đi, sao vậy? Đã kích trả thù An Bình hầu phủ? Đại Minh triều cũng không thể vì một câu nói của công chúa, cũng như hoàng đế bệ hạ sẽ không vì nàng không đi gặp An Ninh công chúa, mà trừng phạt An Bình hầu phủ, nếu làm vậy hắn cũng không phải là minh quân Quân Thánh Chủ.

Ở Đại Minh hắn thống trị cả tứ phương, quốc phú dân an, là cường quốc mà các đời trước khó có được một thế lực cường thịnh.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế bệ hạ mưu lược vĩ đại chỉ có một tiếc nuối, chính là hoàng hậu nương nương vô tử, khiến cho vị trí thái tử bị bỏ trống.

Cuối cùng người thắng là ai đều không thể tưởng được lại là cửu hoàng tử lúc này cũng chỉ mới là một thằng nhãi.[truyện đăng ở]

- Đại tiểu thư, phu nhân tìm người.

Yên Nhiên quay đầu nhìn lại hướng Tử Trúc Lâm, Mạnh Trinh Nương cùng An Ninh công chúa cũng chỉ là nói chuyện mà thôi.

Với khí chất ôn nhu của Trinh Nương, tinh khiết thuần lương còn có vẻ ngượng ngùng nhu nhược sẽ lấy được hảo cảm của An Ninh công chúa.

Có An Ninh công chúa làm chổ dựa, Mạnh Trinh Nương rất nhanh sẽ dung nhập vào huân quý thế gia, người khác sẽ không vì nàng là thứ nữ kế phi mà hèn mọn khinh thường nàng.

Nàng đã phá được bố trí an bày thứ nhất của Đại di, Yên Nhiên cũng không nhớ rõ kiếp trước có phải các nàng đã gặp nhau trong Tử Trúc Lâm hay không?

Yên Nhiên vứt bỏ suy nghĩ trong đầu qua một bên, quá nhiều chuyện rối rắm của kiếp trước thật không thú vị, cười hỏi nha hoàn mà Nhu Nương phái đến, tên là Nguyệt Hà:

- Nương cùng đại sư đàm luận phật lý, trước kia nói một canh giờ còn chưa xong, ta còn nghĩ rằng bọn họ vẫn còn nhiều điều chưa nói xong...

Dừng lại bước chân, Yên Nhiên đổi ý nói:

- Ngươi ở chỗ này chờ ta.

- Đại tiểu thư.

https://thuviensach.vn

- Chờ ta.

Yên Nhiên không có quay đầu, đi xuống bậc đá trên mặt đường, giày thêu dẫm nát cỏ non mềm dẻo, chạy chậm đến bên cạnh rừng cây, đem thân thể giấu ở một gốc cây đại thụ to lớn.

Nhìn về phía rừng cây chỗ có bóng người, nếu mới vừa rồi nàng không phải bị hoa mắt, thì người đó là...Huệ di, nam nhân đang đứng bên nàng là ai?

Vì cây cối che khuất, Yên Nhiên thấy không rõ dung mạo của nam nhân kia, xem thân hình của hắn không phải là người quen.

Cùng một nam nhân xa lạ gặp mặt, lại không có phụ huynh ở cạnh, cũng không có vị tỷ muội nào ở bên người bị người nhìn thấy nói ra bên ngoài, đó chính là chuyện thất trinh.

Ngoại tổ mẫu ở Mạnh gia giáo dưỡng càng nghiêm khắc, nếu Huệ Nương không gả cho hắn, chính là tiễn tóc làm ni cô.

Yên Nhiên mở to hai mắt, nam tử xa lạ kia không chỉ nắm tay Huệ Nương, còn thâm tình thân thiết hôn trán của nàng, mà Huệ Nương cũng không có ý né tránh, cũng không có đánh hắn trách cứ hắn khinh bạc, ngược lại còn ngượng ngùng cúi đầu.

Nàng không nghe được bọn họ đang nói cái gì, nhưng xem tình huống này rõ ràng là "lang có tình muội có ý", bọn họ không phải chỉ một lần hai lần bí mật tư hội.

Yên Nhiên vội vàng xoay người, dựa lưng vào thân cây, kiếp trước nàng vội vàng lập gia thất, là Huệ Nương cùng nam nhân có tư tình bị người đã phát hiện, cho nên đại di mới lựa chọn Mạnh Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước Huệ di sống cũng khổ sở, không chỉ gả cho một tên nhân nam không ra gì còn háo sắc, lấy hết đồ cưới của nàng mà chơi bời chốn lầu hoa.

Mạnh Huệ Nương chỉ có thể cầu xin ngoại gia tiếp tế, biết bao nhiêu lần nàng nhìn thấy Mạnh Huệ Nương ở trước mặt Mạnh Trinh Nương nịnh nọt nịnh bợ.

Có khi nàng còn nhìn thấy Huệ Nương bị những người xung quanh Nhữ Dương vương kế phi Mạnh Trinh Nương khinh thường chán ghét miệt thị nàng.

Tiếng bước chân vang lên, Yên Nhiên một lần nữa che dấu thân thể thật tốt, là nam tử dẫn đầu rời đi... phía sau là Mạnh Huệ Nương đang đi ra khỏi rừng cây, nghe thấy một tiếng ho khan, Mạnh Huệ Nương kinh ngạc nói:

- Yên Nhiên?

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 18: Khuyên Giải

- Sao lại là ngươi, Yên Nhiên?

Mạnh Huệ Nương lúng túng, hơi ngượng ngùng hỏi:

- Ngươi đến bao lâu rồi?

Yên Nhiên nhẹ giọng nói:

- Huệ di đừng đi gặp hắn nữa, ngừng lại đi.

- Ngươi đã thấy?

- Ừ!

Mạnh Huệ Nương nhìn xung quanh hỏi:

- Còn ai nữa không?

Yên Nhiên lắc đầu:

- Loại chuyện này giấu diếm không được, ngươi nghĩ là có thể giấu diếm được sao? Ngoại tổ gia là thi lễ gia truyền, Huệ di nếu cùng hắn là hữu tình, sao không để hắn thỉnh bà mối tới cửa cầu thân? Chuyện này cứ tiếp tục như thế,sẽ có một ngày bị bại lộ, hắn có thể nghĩ tới tình cảnh của ngươi sao? Không phải đi chùa miếu làm ni cô, sẽ là tùy ý gả bừa cho người khác.

- Ta không cần ngươi nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

Bị Yên Nhiên thuyết giáo, Mạnh Huệ Nương không nhịn được, nàng dù sao cũng là trưởng bối của Yên Nhiên, liền lên mặt nói:

- Chỉ cần ngươi không nói cho người khác biết, thì sẽ không có ai biết.

Vẻ mặt Yên Nhiên liền trầm xuống lạnh lẽo như băng làm cho Mạnh Huệ Nương sợ hãi.

- Theo ý của ngươi, nếu chuyện này bại lộ ra bên ngoài là do ta nói? Ngươi chẳng lẽ chưa từng nghe qua nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng có làm sao?

Yên Nhiên phất tay áo, không muốn nói thêm gì nữa, nhưng nghĩ đến tương lai Mạnh Huệ Nương sống trông quẫn cảnh, cùng với nàng giống nhau cảm nhận được khổ sở, Yên Nhiên hòa dịu giọng:

- Nếu không phải là Huệ di, ta cũng không cần nói làm gì cho phiền, ngươi sẽ không vì một cái danh "tham hoan", mà hối hận cả đời đi, ai nhẹ ai trọng, chính ngươi tự hiểu rõ.

- Ta Lý Yên Nhiên làm việc không dám nói là quang minh lỗi lạc, nhưng nói là sẽ làm, chuyện ngày hôm nay ta sẽ không nói cho bất luận kẻ nào.

Yên Nhiên khinh thường đi mật báo, nghĩ lại có lẽ nói cho ngoại tổ mẫu biết đối với Mạnh Huệ Nương mới là tốt nhất.

Nhìn Huệ Nương thay đổi sắc mặt lúc hồng lúc trắng,nếu nàng đi mật báo, Huệ Nương nhất định sẽ hận nàng, mà cái loại hận này cả đời cũng không giải được.

Mạnh Huệ Nương đi đến bên nàng nói:

- Ta...Ta không phải là không tín nhiệm ngươi, Yên Nhiên, ngươi không thấy rõ hắn là ai sao? Ta...Ta dù muốn để hắn đi cầu thân, mẫu thân cũng

https://thuviensach.vn

không đồng ý.

- Ai?

Yên Nhiên nhớ lại người nọ, có chút hoảng hốt bóng dáng kia cũng có chút quen thuộc.

Mạnh Huệ Nương nói:

- Là Dương gia tam lang.

- Dương gia tam lang...Dương Vũ Hiên?

Yên Nhiên thấy Huệ Nương ngượng ngùng cúi đầu, không khỏi nhu nhu cái trán, có đập nát đầu nàng cũng đoán không được người Huệ Nương chung tình lại là Dương Vũ Hiên, nghi hoặc mở miệng hỏi:

- Không phải là ngươi chán ghét hắn nhất sao? Ta nhớ lần đầu tiên gặp mặt, ngươi đã đem hắn đá xuống sông đi, từ lúc nào mà các ngươi có tình ý?

Mạnh Huệ Nương ngại ngùng, thẹn thùng nói:

- Ta hiểu lầm hắn, hắn không phải là đăng đồ tử (háo sắc), mà là người rất tốt rất tốt, đối ta cũng tốt lắm.

Đã từng trải qua một kiếp người Yên Nhiên sao lại không nhìn ra Huệ Nương thật lòng thích hắn.

- Các ngươi là hoan hỉ oan gia (oan gia mà thích nhau)? Huệ di, chẳng lẽ không biết Dương gia cùng Mạnh gia không có qua lại? Năm đó nếu không phải phụ thân của Dương tam lang làm khó dễ, ngoại tổ phụ cũng sẽ không bị đuổi đến Vân Nam, thật vất vả mới trở lại kinh thành, con đường thăng quan của ngoại tổ phụ cũng bị chặt đứt, nếu không phải đại di gả vào Nhữ

https://thuviensach.vn

Dương vương phủ làm vương phi, Mạnh gia ở kinh thành sẽ không có cục diện như ngày hôm nay, ngoại tổ phụ hận nhất chính là Dương gia.

Lúc trước Mạnh Huệ Nương đem Dương tam lang đá xuống sông, ngoại tổ phụ cười rất lớn tiếng, càng khen ngợi nàng hết lời. Mạnh Huệ Nương khó xử nói:

- Chính là như thế ta mới không dám nói cho bất luận kẻ nào biết, ta cũng không muốn gạt ngươi, Yên Nhiên cũng biết được đại tỷ mang bệnh nặng mệnh không lâu, ta...Ta... bỏ hắn không được, lại không thể cãi lời đại tỷ, ta làm sao đây?

Thấy bộ dạng Mạnh Huệ Nương khó xử, Yên Nhiên cười nhạo nói:

- Ngươi cho rằng chỉ có một mình ngươi mới có thể thay thế đại di? Nhữ Dương vương là người mà ngươi có thể lựa chọn?

Nàng luyến tiếc Nhữ Dương vương phủ phú quý, cũng luyến tiếc người khiến nàng vui vẻ Dương Vũ Hiên.

Dương gia có rất nhiều huynh đệ, Dương lão gia là thanh quan, Dương gia tuy rằng không thể nói là quẫn bách, Dương gia ở kinh thành cũng có chút tiếng tăm, Dương gia phu nhân không am hiểu chuyện kinh doanh, nghe nói Dương đại lang còn dùng đồ cưới của thê tử để mưu cầu chức quan, cũng có người truyền lời với nhau rằng "Dương gia một chút sính lễ đều không thể đưa ra", kinh thành rất nhiều người không muốn cùng Dương gia đính ước.

Lâm thị sủng ái nhất chính là Huệ Nương, ở Mạnh gia chi phí ăn mặc của nàng là nhiều nhất, tốt nhất.

Không nói đến ân oán của hai nhà, chỉ cần nói đến tình trạng hiện tại của Dương gia, Lâm thị cũng luyến tiếc không muốn để Huệ Nương gả vào.

https://thuviensach.vn

Mạnh Huệ Nương bị những lời nói của Yên Nhiên làm cho tức giận đến đỏ mặt.

- Ngươi sao có thể nói ta như thế?

Yên Nhiên chướng mắt nhất chính là người thay đổi thất thường, nhàn nhạt hỏi lại:

- Chẳng lẽ ta nói không đúng? Đại di hiện tại còn sống rất tốt, mặc dù có cái gì ngoài ý muốn... Cũng không nhất định phải thú nữ nhi của Mạnh gia.

- Ngươi không hiểu đại tỷ, chuyện gì nàng muốn, nhất định sẽ làm được, nàng nói thú nữ nhi Mạnh gia, Nhữ Dương vương tái giá, nhất định là họ Mạnh.

- Ngươi cũng nói là họ Mạnh, chẳng lẽ Mạnh gia chỉ có một mình ngươi là chưa xuất giá?

- Bát muội muội, cửu muội muội là thứ nữ.

Yên Nhiên nhìn xung quanh, không thấy người nào, nhưng cũng không muốn ở trong chùa miếu thảo luận chuyện riêng tư, nhẹ giọng nói:

- Thứ nữ thì sao có thể ghi tạc dưới danh nghĩa của đích mẫu ngươi cho rằng chỉ có đích nữ mới được gả ra ngoài, ngươi đừng xem thường Trinh di.

- Cửu muội muội không đủ tư cách.

- Có đủ tư cách hay không, không phải là dựa theo một câu nói của ngươi.

Yên Nhiên liếc mắt nhìn Huệ Nương:

https://thuviensach.vn

- Nên ta mới nói, nữ nhân chỉ có thể gả cho một người, ngươi suy nghĩ cho rõ ràng.

Yên Nhiên rời khỏi rừng cây, Nguyệt Hà vẫn còn chờ, Yên Nhiên hỏi:

- Mới vừa rồi ngươi nhìn thấy người nào?

- Thấy Dương gia tam thiếu gia.

- Còn có người nào không?

Nguyệt Hà lắc đầu, muốn nói lại thôi bộ dáng rất là khó xử, Yên Nhiên nói:

- Chuyện ngày hôm nay ngươi hãy quên đi, ta cùng Dương tam công tử không quen, ta chướng mắt kẻ miệng đầy lời ngon tiếng ngọt, ngâm mấy câu thơ lại tự cho mình là tài tử? Tài tử như hắn, rất hạ đẳng.

Dương tam lang sau này thú một con cọp cái phong phú đồ cưới, cả đời bị thê tử quản giáo gắt gao, nên không dám ngâm thơ tán tỉnh các thiếu nữ khác, sống dựa vào nhạc gia (nhà vợ), hình như cũng từng làm quan, nhớ không rõ lắm, nếu không phải thê tử của hắn là sư tử hà đông nổi khắp kinh thành, thì Yên Nhiên cũng nhớ không nổi tên Dương tam lang này, thê tử của hắn tuy rằng có chút bá đạo, nhưng cũng là người tốt ngay thẳng, cũng từng chống đối nàng mà bênh vực lẽ phải, có thểlúc nàng còn là thế tử phi, đã từng trào phúng nàng.

Yên Nhiên bỏ lại Huệ Nương, dẫn Nguyệt Hà đi tìm mẫu thân, Nhữ Dương vương là người nghiêm cẩn khiến người sợ hãi, tuy rằng ngũ quan tuấn dật, là mỹ nam tử khó tìm, nhưng mỗi khi tới gần hắn các vị nữ tử đều sẽ cảm thấy có chút sợ hãi, chỉ có hai người không sợ hắn, một là đại di Mạnh Nhàn Nương, nàng dám cùng Nhữ Dương vương tranh cãi giằng co, giữa bọn họ luôn luôn tranh cãi ầm ĩ không ngừng, thường không nói được mấy câu liền không hợp ý kiến tranh cãi.

https://thuviensach.vn

Hai là Mạnh Trinh Nương, nàng không cần phải nói gì hết, Nhữ Dương vương cũng sẽ đem những thứ tốt nhất trên đời nâng đến trước mặt nàng.

Yên Nhiên ở cùng mẫu thân, thấy Mạnh Trinh Nương đang ở bên người ngoại tổ mẫu, nàng có chút ngoài ý muốn, nàng ta không có kết thân với An Ninh công chúa? Sao nàng ta trở về còn sớm hơn mình? Mạnh Trinh Nương tươi cười ngượng ngùng nhu hòa, giống như lúc bình thường không có gì biến hóa.

Sau khiYên Nhiên bỏ đi, An Ninh công chúa cũng ly khai, Mạnh Trinh Nương vụng trộm đánh giá Yên Nhiên đang ở bên người Nhu Nương đàm tiếu, nàng ngạo khí vẫn như trước, chỉ là không còn lỗ mãng tùy hứng như xưa.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 19: E Ngại

Mọi sự chú ý của Yên Nhiên đều đặt trên người Nhu Nương, mặc dù nhìn thấy Trinh Nương đang đánh giá tìm tòi nghiên cứu, nàng cũng không lo lắng Nhu Nương sẽ nghe Trinh Nương xúi giục, nên để tùy nàng nhìn.

Yên Nhiên sẽ không nhìn Trinh Nương, nàng là nàng, bản thân là bản thân, đời này các nàng sẽ không đi chung một con đường.

- Nương, đại sư nói cái gì? Sao nhìn nương sung sướng vậy?

Nhu Nương vui mừng cười nói:

- Không nói cho ngươi biết, tóm lại là chuyện tốt.

- Nương.

Yên Nhiên bĩu môi:

- Sớm biết như vậy, nữ nhi ở lại bên cạnh người rồi.

- Không phải Yên Nhiên không thích nghe hòa thượng niệm kinh sao?

Nhu Nương nhẹ nhàng vuốt tóc của nữ nhi, Trinh Nương cùng Lâm thị đều nở nụ cười, lúc này Huệ Nương mới xuất hiện.

Tuy sắc mặt bình tĩnh, nhưng lúc nhìn về phía Yên Nhiên trong ánh mắt lại dè dặt cẩn trọng, Trinh Nương âm thầm ghi nhớ, đều này sẽ quyết định thành bại, Huệ Nương cùng Yên Nhiên nhất định đã phát sinh chuyện gì rồi.

https://thuviensach.vn

Lâm thị đối với Huệ Nương hết sức cưng chiều, cứ mở miệng là nữ nhi ngoan, nữ nhi bảo bối, đưa nước trà cho nàng, còn vì nàng mà lau mồ hôi.

Huệ Nương hưởng thụ sự chăm sóc của Lâm thị, Yên Nhiên cùng Nhu Nương đàm luận, Trinh Nương chỉ đứng cô đơn một mình.

Khẽ liếc mắt nhìn Trinh Nương thì thấy nàng cười nhẹ nhàng, dù có xem nhẹ nàng, thì nàng cũng sẽ không biểu lộ cái gì ra ngoài, phần định lực này thật sự khó có thể tưởng tượng nàng mới mười hai tuổi, là nàng may mắn gặp cơ duyên? Hay là do trời sinh?

Rời chùa miếu mọi người đều tự lên xe ngựa, trước khi rời đi Lâm thị khuyên dạy Nhu Nương vài câu, Nhu Nương nói:

- Qua hai ngày nữa Yên Nhiên sẽ đi Nhữ Dương vương phủ thăm đại tỷ, đại tỷ là cát nhân thiên tướng nhất định có thể sống qua cửa này.

Trinh Nương yên lặng ngồi im trong góc, Lâm thị lắc đầu nói:

- Nhị tỷ của ngươi sớm muộn gì cũng sẽ hối hận, đáng tiếc để Yên Nhiên lỡ mất cơ duyên tốt.

Huệ Nương khuyên nhủ:

- Mẫu thân là ngoại tổ mẫu của Yên Nhiên, nếu nhị tỷ không vừa ý, người cần gì phải hao tâm đi quản làm gì? Duệ Kỳ là thế tử của Nhữ Dương vương phủ, còn sợ không thú được thê tử sao? Nghe nói đại tỷ phu cũng không thích Yên Nhiên, một khi hôn sự của bọn họ thành, thì chuyện kế phi cũng không dễ dàng thành, Nhữ Dương vương không thể để yên cho đại tỷ bài bố.

Ngón trỏ của Trinh Nương khẽ giựt, Lâm thị vỗ nhẹ tay Huệ Nương:

- Nói bậy cái gì vậy, sao Nhàn Nương lại bài bố đại hiền tế được?

https://thuviensach.vn

Huệ Nương nhận sai, Lâm thị cũng không có nhắc lại, nếu ngoại tôn cùng Yên Nhiên đính ước, cũng chỉ là có thêm một nữ tử chiếu cố ngoại tôn mà thôi, ở trong mắt của thái phi chuyện này cũng không quá quan trọng, một khi Nhàn Nương mất đi, sau khi giữ đạo hiếu Triệu Duệ Kỳ mới có thể thành thân, có thê tử giúp đỡ, cũng không sợ kế phi làm khó dễ.

Lâm thị cân nhắc thiệt hơn, Yên Nhiên gả cho hắn cũng không phải là điều tốt nhất.

- Ngươi nói Huệ Nương cùng Dương gia tam lang? Cùng Dương Vũ Hiên?

- Vâng!

- Ngươi thấy rõ ràng?

- Huệ di đã thừa nhận, nữ nhi có nhìn thấy rõ ràng hay không cũng không liên quan.

Trở lại hầu phủ, Yên Nhiên quyết định đem chuyện của Huệ Nương nói cho Nhu Nương biết, nàng không muốn sau này Huệ Nương sẽ hối hận, nhìn biểu hiện của nàng, nhất định sẽ không buông tay Dương Vũ Hiên.

Sắc mặt Nhu Nương có chút trắng bệch, nói với Yên Nhiên:

- Từ nay về sau không được đi một mình trong rừng rậm, đừng có tò mò nhìn thấy những chuyện không nên thấy, cũng may là Huệ Nương...Nếu làngười khác, Yên Nhiên, ngươi cũng biết phá hư tư tình là chuyện nguy hiểm nhất, nếu xử lý không tốt, không chỉ nguy hiểm tới tính mạng, mà thanh danh cũng bị hủy.

- Nương.

- Đừng có hồ nháo, không lẽ nương lại hại ngươi?

https://thuviensach.vn

Nhu Nương bắt lấy tay nữ nhi, nghiêm túc nói:

- Còn nhớ Vương gia thất tiểu thư không? Chính là người đã nhảy xuống hồ.

Yên Nhiên gật gật đầu, nói:

- Không phải vì tư tình bị người phát hiện truyền ra ngoài nên xấu hổ và giận dữ phải tự sát sao?

- Nàng là bị bức tử, người thật sự có tư tình là tỷ tỷ của nàng, để nàng phát hiện được nên mới vu oan, cho dù nàng có chết cũng không rửa sạch được oan khuất.

Yên Nhiên mê hoặc hỏi:

- Là người tỷ tỷ nào? A, sẽ không là...

Vương gia thất tiểu thư là tiểu thư nhỏ nhất, cũng là tiểu thư duy nhất chưa xuất giá, còn lại các vị tỷ tỷ đều đã lập gia thất, còn có thể có tư tình bị truyền ra ngoài, Yên Nhiên nhớ được lúc đi qua bụi cây, phảng phất nghe nói Vương gia tam cô nãi nãi.

Nhu Nương vỗ nhẹ sau lưng Yên Nhiên giáo huấn:

- Hứa với ta, đừng làm ta lo lắng.

- Dạ, dạ, dạ.

Yên Nhiên liên tục gật đầu cam đoan:

- Nương, nữ nhi hứa sẽ không tò mò. Nhưng chuyện của Huệ di làm sao đây? Không nói cho ngoại tổ mẫu biết sao?

https://thuviensach.vn

- Nếu lúc này ta lại vội vàng đi nói, sợ ngoại tổ mẫu của ngươi sẽ suy nghĩ nhiều, hoặc là Huệ Nương không chịu thừa nhận, nói là oan uổng, không lẽ ta lại nói ngươi ra? Không có chuyện gì lại học bộ dáng lẳng lơ, ta sẽ tìm cơ hội thích hợp để nói chuyện Huệ Nương, nàng bị ngoại tổ mẫu cưng chiều đến hư rồi, đã muốn phú quý, lại còn muốn lời ngon tiếng ngọt, ở đâu mà có chuyện tốt như vậy, Yên Nhiên, nghe nương nói, ngươi hãy coi như không biết chuyện này đi.

Yên Nhiên tiến vào trong lòng Nhu Nương, cảm thấy Nhu Nương đối với nàng là toàn tâm yêu thương, ai cũng không quan trọng bằng Yên Nhiên.

Nàng cũng học được một ít phương pháp từ Nhu Nương để xử lý những chuyện đột nhiên xảy ra, trước kia sao nàng lại cảm thấy mẫu thân mềm mại vô năng đây.

Nhu Nương vuốt ve trán của Yên Nhiên nói:

- Yên Nhiên, ngày mai đi Nhữ Dương vương một chuyến.

Yên Nhiên dựa vào người nàng càng gần, Nhu Nương thấy vậy liền hỏi:

- Sao vậy? Không muốn đi?

Yên Nhiên lắc đầu:

- Nữ nhi sợ...Nữ nhi sợ...

- Sợ nhìn thấy Nhữ Dương vương? Hắn là trưởng bối mặc dù gặp cũng sẽ không nói gì ngươi, nếu không hắn đã không để ngươi đi đến phòng của đại di.

Yên Nhiên nhớ rõ Nhữ Dương vương lấy lý do là đại di cần dưỡng bệnh, nên chuyển vào Lạc Ngọc Đảo, trừ những lúc thỉnh thoảng sẽ đi đến trong

https://thuviensach.vn

viện di nương nghỉ tạm, thì vẫn luôn ở Lạc Ngọc Đảo.

Kiếp trước nàng rất e ngại Nhữ Dương vương, nhưng kiếp này nàng sẽ không sợ hắn, cũng không muốn nghĩ cách lấy lòng hắn, hiếu thuận với hắn.[truyện đăng ở]

Hắn đối với Mạnh Nhàn Nương là lạnh nhạt, vô tình, cái gì cũng là lỗi của Mạnh Nhàn Nương, mà đối với Trinh Nương...

Yên Nhiên nhớ rõ hắn có bao nhiêu đau sủng yêu thương nàng, hắn đã quên ở Nhữ Dương vương phủ có một người thê tử là Nhàn Nương đã cùng hắn vượt qua cửa ải khó khăn.

Lúc hắn ở trên chiến trường tử đấu, là lúc Nhàn Nương lo liệu an bày mọi chuyện trong phủ để hắn không phải bận tâm chuyện nhà.

Lúc hắn bị dân chúng chửi rủa lên án là phản quốc, cũng là Nhàn Nương bước tới Kim Loan điện viết huyết thư cho trượng phu, ở trong thiên lao sinh hạ nhi tử.

Nhàn Nương hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu kinh thành đệ nhất phu nhân, Nhữ Dương vương cũng cho nàng vị trí vương phi tôn quý, nhưng Nhàn Nương cần không chỉ là phú quý phù hoa.

- Yên Nhiên?

- Nữ nhi sợ nhìn thấy biểu ca.

Yên Nhiên không e ngại bất kì ai, nàng chỉ là không biết đối mặt với biểu ca Triệu Duệ Kỳ như thế nào.

Nếu hắn đối xử với Yên Nhiên chỉ cần không tốt một chút thôi, nàng sẽ không khó xử như vậy.

https://thuviensach.vn

Nàng không muốn lại gả cho hắn, nhưng cũng không muốn hắn lại bị Trinh Nương lừa gạt, vị Văn tiểu thư kia có thể giúp hắn thoát khỏi Trinh Nương sao?

- Dù ngươi có làm sai chuyện gì, hắn cũng không nỡ trách ngươi.

Nhu Nương cười lắc đầu, trong mắt hơi tiếc nuối, nếu hắn không phải là thế tử của Nhữ Dương vương thì cũng rất thích hợp với Yên Nhiên, nàng cùng trượng phu đều rất sủng Yên Nhiên, mà Triệu Duệ Kỳ yêu thương Yên Nhiên so với bọn họ chỉ có hơn chứ không kém.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 20: Tình Thế Nguy Hiểm

Từ chùa miếu trở về Mạnh phủ, Trinh Nương vẫn giống như thường ngày hầu hạ Lâm thị dùng bữa tối, Lâm thị nói:

- Ngày mai sợ là có mưa.

Huệ Nương khuôn mặt trấn định, nội tâm đang rất khó xử, nàng không bỏ được Dương Vũ Hiên, lại vẫn nghĩ tới Nhữ Dương vương phủ phú quý, càng sợ Yên Nhiên nói cho người khác biết.

Lo trái nghĩ phải lại không nghĩ ra biện pháp đẹp cả đôi đường, nàng lại không dám nói cho Lâm thị, một khi nàng nói ra, mẫu thân dù có yêu thương đau sủng nàng cũng sẽ cố kị gia phong của Mạnh gia, mà đánh chết nàng.

Huệ Nương hoàn hồn lại thì thấy Trinh Nương đang quỳ gần giường cẩn thận giúp Lâm thị mát xa chân, tươi cười hiền hậu nhu hòa, da thịt trắng nõn, ngón tay như bạch ngọc đặt trên đùi Lâm thị, Trinh Nương lúc trước ngây ngô mà giờ lại trổ mã rất nhiều, nhìn thiếu nữ xinh xắn tao nhã, môi anh đào hé mở:

- Nếu mẫu thân không ghét bỏ tài nghệ thêu thùa của nữ nhi, để cho nữ nhi vì người làm một đôi hài đi.

Lâm thị cười nói:

- Tú nghệ của ngươi người bình thường không thể so được, tú một đôi hài rất hại mắt, ngươi vừa mới tú tiểu bình (thêu bình hoa) cho ta, hãy nghỉ

https://thuviensach.vn

ngơi mấy ngày đi, đừng nghĩ còn trẻ sẽ không cẩn thận chăm sóc mắt, chờ ngươi già rồi, bị hoa mắt sẽ biết, đến lúc đó ngươi có oán trách ta cũng không được, trong phủ cũng có tú nương, phân phó các nàng một tiếng là được.

Trinh Nương nhẹ nhàng lắc đầu nói:

- Một đôi hài không quan trọng, hiếu thuận với mẫu thân mới phải đạo, nào dám oán trách mẫu thân? Biết mẫu thân đau sủng nữ nhi, mẫu thân đối xử với nữ nhi rất tốt, đôi hài vẫn để nữ nhi làm đi, thường thường vẫn mát xa cho mẫu thân, biết kích cỡ như thế nào, tú nương muốn tú phẩm cũng sợ làm không vừa chân.

Lâm thị vỗ nhẹ tay của Trinh Nương, cảm thán nói:

- Đứa nhỏ này thật khiến cho người ta không thể không yêu thương mà, thật là làm ta đau sủng tới tâm can.

- Mẫu thân.

Trinh Nương e thẹn ngượng ngùng, trong mắt lộ ra cảm kích, âm thanh uyển chuyển vang lên:

- Hiếu thuận với mẫu thân là chuyện phải làm, nữ nhi chỉ có chút tú nghệ này thôi, mẫu thân thành toàn cho nữ nhi đi.

- Thành toàn, thành toàn, đồ mà Trinh Nương làm ra, ta luôn mang theo.

Lâm thị cười đáp ứng, thoáng nhìn Huệ Nương đang không yên lòng, Trinh Nương lại mát xa một trận, chân cẳng thư thái không ít, nhân tiện nói:

- Hài tử ngoan, làm khổ ngươi rồi, nghỉ một lát đi.

Trán Trinh Nương đầy mồ hôi, nàng dừng tay, quỳ gối nói:

https://thuviensach.vn

- Nữ nhi đi về trước chuẩn bị châm tuyến, lúc trước mẫu thân ban thưởng cho nữ nhi một khối da, vừa hợp làm một đôi hài.

- Đi đi.

Lâm thị khoát tay, Trinh Nương rất có lễ phép hướng Huệ Nương hành lễ, mới lui ra khỏi phòng, trước khi ra khỏi cửa xém chút nửa đụng vào Trần ma ma, Trinh Nương dừng chân, thở phào một phen:

- Ma ma đi chậm một chút.

Trần ma ma khuôn mặt hơi bối rối nói:

- A, là cửu tiểu thư.

Trần ma ma là người Lâm thị tín nhiệm nhất, ở trong phủ rất có thể diện, nàng không thể đắc tội với Trần ma ma, Trinh Nương dịu dàng cười cười:

- Mẫu thân cùng thất tỷ tỷ đang ở bên trong, Trần ma ma vào đi.

Trần ma ma bỏ lại Trinh Nương vòng qua bình phong đi vào phòng, ở trong mắt nàng không hề tồn tại thứ nữ cửu tiểu thư, một thứ nữ do di nương hạ sinh, sinh tử đều nằm ở trong tay chủ tử, mà nàng ăn mặc đều tốt hơn Trinh Nương nhiều.

Tuy rằng gần đây cửu tiểu thư có thể làm cho chủ tử vui vẻ, nhưng thật ra trong lòng chủ tử lại chướng mắt cửu tiểu thư, nếu không phải là vì đại tiểu thư, cửu tiểu thư làm gì có được địa vị như ngày hôm nay, có thể gả vào Nhữ Dương vương phủ nhất định phải là dòng chính nữ, cửu tiểu thư mặc dù có năng lực lại biết lấy lòng thì thế nào?

Trinh Nương không thèm để ý đến ánh mắt khinh miệt của Trần ma ma, từ lúc nàng xuyên thành thứ nữ, nàng đã sớm chuẩn bị, châm chọc nàng, khinh thị nàng, chế giễu nàng thì sao.

https://thuviensach.vn

Đợi mười năm sau lại nhìn đi, Trinh Nương dừng bước, quay đầu nhìn về phía Lâm thị, xuyên thấu qua bình phong mơ hồ có thể nhìn thấy Trần ma ma đang thì thầm bên tai Lâm thị, Trinh Nương tâm khẽ động, chuyện có thể khiến cho Trần ma ma biến sắc, nhất định là là chuyện nan giải đi.

- Cửu tiểu thư?

Nha hoàn Liễu Diệp tiễn nàng ra cửa thấy nàng đứng im liền mở miệng:

- Tiểu thư có việc gì sao?

Trinh Nương ôn nhu cười nói:

- Là ta đột nhiên nhớ tới các kiểu hài đa dạng, định hỏi mẫu thân có thích hay không.

- Ngài định quay lại?

- Không phải.

Trinh Nương đẩy ra màn che, hoạt bát nháy mắt mấy cái nói:

- Khiến cho mẫu thân kinh hỉ đi.

Nha hoàn Liễu Diệp nhìn Trinh Nương cười nói:

- Trong phủ trừ thất tiểu thư ra, chỉ có một mình cửu tiểu thư thật tâm đối với phu nhân.

Trinh Nương không ỷ vào thân phận tiểu thư, đối với các nha hoàn cấp vị thấp cũng rất hòa thuận, có khi còn có thể chỉ dạy các nàng châm tuyến, hoặc là vẽ cho các nàng các kiểu dáng đa dạng, Trinh Nương ôn nhu từ ái ở trong mắt bọn nha hoàn nàng là người tốt.

https://thuviensach.vn

Có chuyện gì đến trước mặt Trinh Nương cầu khẩn, nàng luôn tận lực giúp đỡ, dù không nhất định sẽ giải quyết được, nhưng có thể cảm thấy nàng có thiện ý cùng chân thành.

Quan trọng nhất là cửu tiểu thư sẽ không lấy lý do giúp ngươi, mà bắt ngươi làm chuyện này chuyện nọ, nàng chỉ là đơn thuần hỗ trợ, không cần báo đáp.

Trinh Nương đi xa, Liễu Diệp nói với nha hoàn bên cạnh:

- Chỉ cần nhìn thấy cửu tiểu thư trong lòng liền cảm thấy ấm áp, Vân Nhi tỷ tỷ thật sự là có vận khí quá tốt, có thể đi theo cửu tiểu thư.

- Đúng vậy, đúng vậy, cửu tiểu thư có cho ta một cái hầu bao, lần trước ta bất quá chỉ là đi truyền lời, nhìn cửu tiểu thư xâu chuỗi ngọc rất đẹp mắt, nàng liền thưởng cho ta.

- Đúng vậy a, lần trước cho ta hai quả đào mật, ta mang về cho nương ăn, nương nói cửu tiểu thư là người thiện tâm, Quan Âm Bồ Tát sẽ phù hộ nàng.

Đám nha hoàn hội tụ một chổ líu ríu nói về Trinh Nương như thế nào, tốt thế nào, trong đó một người nói:

- Cửu tiểu thư cũng thật đáng thương, rất nhanh sẽ xuất giá.

- Sao vậy? Sao vậy? Nói mau lên, thất tiểu thư, bát tiểu thư còn chưa xuất giá, sao có thể đến lượt nàng?

Đám nha hoàn hết sức tò mò, nha đầu kia tiếp tục nói:

- Mới vừa nãy các ngươi không thấy Trần ma ma sao? Ta luôn theo bên người Trần ma ma, vừa rồi có người đến phủ, nói là làm mai, cho một hộ

https://thuviensach.vn

nhân gia... Không phải là không tốt, chỉ là nghe nói hắn là một tên phong lưu...

Trinh Nương về tới phòng, tuy còn cầm châm tuyến trong tay, nhưng nàng lại đang suy nghĩ đến chuyện đã phát sinh ngày hôm nay, Huệ Nương không được tự nhiên, nhìn về phía Yên Nhiên dè dặt cẩn trọng, mới vừa rồi Trần ma ma rất kích động, nàng sao có thể không để ý đây.

Hôm nay điều nàng tiếc nuối nhất là không thể kết giao với An Ninh công chúa, Trinh Nương cũng từng nghe qua chuyện tình của An Ninh công chúa, luôn luôn muốn gặp mặt nàng.

Trong chùa miếu vừa đúng lúc gặp phải, nàng đã tính toán rất tốt, lại bị Yên Nhiên quấy rầy, An Ninh công chúa không có nhớ kỹ nàng, mà lại nhớ kỹ Yên Nhiên mặc kệ nàng mà vung áo bỏ đi.

Trinh Nương vuốt nhẹ tóc mai, đem kim cắm ở trên tơ lụa, Yên Nhiên là rời đi trước, mà lại đến sau, nàng gặp cái gì? ánh mắt Trinh Nương sáng ngời... là Huệ Nương?

- Cửu tiểu thư, cửu tiểu thư, nô tì đã hỏi thăm rõ ràng.

Vân Nhi lại gần nói:

- Là chuyện của thất tiểu thư, nàng có tư tình với người khác.

Trinh Nương a một tiếng, kéo Vân Nhi ngồi xuống, hỏi:

- Tư tình? Là thất tỷ? Ngươi không phải...Ta không phải có ý nghi ngờ ngươi, Vân Nhi, chuyện tư tình này cũng không thể tin.

- Nô tì nếu không hỏi thăm rõ ràng sẽ không dám bẩm báo với tiểu thư, hôm nay Yên Nhiên tiểu thư gặp phải thất tiểu thư.

- Là ai?

https://thuviensach.vn

- Nghe nói là Dương gia tam lang

Vân Nhi đem tin tức mà mình hỏi thăm được nói cho Trinh Nương biết, Trinh Nương suy tư một hồi, mới dặn dò Vân Nhi:

- Việc này không được nói lung tung, Chúng ta cái gì cũng không biết.

Trinh Nương nhớ tới tin tức mà Liễu Diệp truyền đến, nàng kinh ngạc xuất thần, phong lưu háo sắc, là loại người nàng không muốn gả.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 21: Biểu Ca

Mặc kệ Yên Nhiên có nguyện ý hay không, nàng đã đáp ứng sẽ đi Nhữ Dương vương phủ thăm đại di, liền sẽ không nói, không tính toán gì hết.

Nhưng ở Nhữ Dương vương phủ có người mà nàng không nguyện ý nhìn thấy nhất, chính là biểu ca Triệu Duệ Kỳ.

Nhữ Dương vương phủ rất rộng lớn, vì là vương phủ hiển hách nhất, ngoài cửa có hai con kim sư tử bằng đá chân đạp tú cầu trừng mắt trợn ngược lên, trên cao treo tấm biển viết『 Nhữ Dương vương phủ』 hai bên sườn cửa lớn có tám gã thị vệ đứng uy phong lẫm liệt, người đi đường đi ngang qua Nhữ Dương vương phủ cũng sẽ bước nhẹ bước chân, kính sợ Nhữ Dương vương phủ quá mức phú quý.

Yên Nhiên không đủ tư cách bước qua cửa chính vào Nhữ Dương vương phủ, kiếp trước nàng là thế tử phi từng đi ra đi vô cửa chính, lúc đó nàng cảm thấy thật uy phong.

Nhưng làm thế tử phi của Nhữ Dương vương phủ không chỉ cho nàng tôn vinh cao quý, còn khiến cho nàng gánh vác muôn ngàn trách nhiệm.

- Yên Nhiên.

- Nương.

Yên Nhiên cười buông màn xe xuống hỏi:

- Chúng ta là từ bên hông cửa tây vào vương phủ?

https://thuviensach.vn

Mạnh Nhu Nương gật gật đầu:

- Có lẽ vậy.

Trước kia các nàng đều tiến vào vương phủ bằng cửa bên hông phía đông, lúc ấy hai nhà ăn ý đều nghĩ sính Yên Nhiên làm thế tử phi.

Nhưng lần trước Yên Nhiên xác định cự tuyệt Nhàn Nương, tuy rằng Nhàn Nương nói thế tử phi chỉ có thể là Yên Nhiên, nhưng trong lòng của Nhu Nương cũng không muốn gả Yên Nhiên vào Nhữ Dương vương phủ.

Hai nhà là thân thích, đicửa hông phía tây là tốt rồi.

Nhu Nương nhìn thần sắc của Yên Nhiên không có thất vọng, liền yên tâm rất nhiều, nàng phải suy nghĩ cẩn thận, trước kia Nhu Nương không tán thành cửa hôn sự này.

Không phải Triệu Duệ Kỳ đối với Yên Nhiên không tốt, mà là Yên Nhiên bị địa vị thế tử phi làm cho u mê, lúc này Yên Nhiên đã thanh tỉnh, sẽ không vì sự tôn vinh cao quý mà bước vào vòng xoáy trong Nhữ Dương vương phủ.

Xe ngựa của An Bình hầu phủ cứ giống như mọi khi tiến đến cửa hông phía đông vào Nhữ Dương vương phủ, Nhu Nương thở dài:

- Đại di của ngươi còn chưa có từ bỏ.

Nhu Nương khẽ vuốt gò má của nữ nhi, nhẹ nhàng nhắc nhở:

- Nếu nương không ở bên cạnh, nữu nữu chỉ cần nhớ rõ, không thể miễn cưỡng bản thân, nhìn thật kĩ suy nghĩ thật cẩn thận, thế tử phi là tôn quý, nhưng Nhữ Dương vương phủ rất loạn.

Kiếp trước Mạnh Nhu Nương cũng từng nói những lời này với nàng, nhưng nàng lại không để ở trong lòng, toàn tâm toàn ý tinnhững lời Trinh

https://thuviensach.vn

Nương nói, gả cho biểu ca so với gả cho người khác còn tốt hơn rất nhiều, chỉ có địa vị thế tử phi mới xứng với nàng.

Lúc đó Trinh Nương đã biết nàng sẽ làm kế phi, mới tìm một người dễ đối phó để làm thế tử phi, nếu là tiểu thư Văn gia, Yên Nhiên tin tưởng người chiến thắng cuối cùng vẫn là Mạnh Trinh Nương, dù sao Văn tiểu thư so với chính mình thì khó đối phó hơn, không giống nàng quá mức tin tưởng Trinh Nương.

Yên Nhiên theo Nhu Nương xuống xe ngựa, ngồi trên nhuyễn kiệu, màn sa mỏng màu xanh có thể nhìn thấy đình đài lầu các ở Nhữ Dương vương phủ đồ sộ tráng lệ, đôi mắt Yên Nhiên có chút ẩm ướt.

Từ lúc nàng cùng biểu ca rời khỏi Nhữ Dương vương phủ, nàng cũng không từng trở lại, Văn Thái Các, Lạc Lâm Trai, Bích Ba Hồ, Nguyệt Tuyền Hiên...

Sau khi Nhàn Nương mất, Nhữ Dương vương phủ cũng không có tu sửa lại, kế thất vương phi Trinh Nương thích đơn giản đạm bạc, đối với ăn mặc cũng không chú ý lắm, không so được với Nhàn Nương phú quý bức người.

Tuy rằng Trinh Nương rất am hiểu trang điểm, nhưng chỉ ăn mặc tinh xảo chứ không xa hoa.

Nhữ Dương vương phủ lúc này so với kiếp trước trong ký ức của Yên Nhiên không có gì khác, nhuyễn kiệu đãi khách bên trong được bố trí rất xa hoa, sa mỏng là cẩm Hồ Oản hàng thượng đẳng, đệm gối mềm nhuyễn, bên trong bỏ thêm lông tơ mềm mại.

Ngón tay của Yên Nhiên xẹt qua lư hương bên trong nhuyễn kiệu, ngửi mùi hương nhàn nhạt thơm ngát, tất cả những thứ này sẽ được thay đổi sau khi Trinh Nương để nhi tử Triệu Duệ Giác trở thành thế tử, nghe nói bên trong Nhữ Dương vương phủ tu sửa toàn bộ, càng xa hoa, càng tinh xảo, càng thêm tráng lệ phú quý.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương thích nhất là màu đỏ, sau khi Trinh Nương vào phủ màu sắc này dần dần biến mất, Nhàn Nương thích nhất là Nguyệt Tuyền Hiên, Trinh Nương bất động thanh sắc xóa điấn kí cuối cùng của Nhàn Nương ở Nhữ Dương vương phủ.

Yên Nhiên nhẹ lau khóe mắt, là phu thê nàng vô dụng, khiến cho Trinh Nương hoàn toàn chiếm lấy Nhữ Dương vương phủ, khi đó ai còn nhớ rõ người đã từng là Nhữ Dương vương phi...Mạnh Nhàn Nương.

Có một số việc mặc dù nàng muốn quên, nhưng ấn tượng lại quá sâu sắc, làm thế nào cũng không thể quên được. Nhuyễn kiệu được hạ xuống:

- Thỉnh Lý tiểu thư xuống kiệu.

Yên Nhiên trấn định tâm tình, vén màn mỏng lên, giày thêu dẫm lên đá cuội trên mặt đường, Yên Nhiên đi tới sân của đương gia chủ mẫu Nhữ Dương vương phủ,ở trong Nhữ Dương vương phủ sân viện phú quý nhất chính là Vinh Minh Đường.

『Yên Nhiên, từ nay về sau ngươi sẽ ở trong Vinh Minh Đường, ta sẽ để lại cho ngươi mọi thứ.』

『 Yên Nhiên, lúc ngươi chuyển vào nhớ được không gỡ Kính Hồ xuống.』

『Yên Nhiên, ngươi thích nhất là đá vũ hoa, ta sẽ để lại cho ngươi.』

『Yên Nhiên...』

Thực xin lỗi, thực xin lỗi, đại di, ta cùng biểu ca không có cơ hội ở đó, chỉ có Nhữ Dương phi mới đủ tư cách ở trong Vinh Minh Đường, lúc vừa thành thân, Trinh Nương nói là sẽ nhường lại, nhưng vương gia lại nói, sao có thế để phu thê của nhi tử vào ở Vinh Minh Đường còn gì là đạo lý.

https://thuviensach.vn

Năm đó nàng nghe xong Trinh Nương khiêm nhượng còn tin là thật...Yên Nhiên ảo não cắn chặt môi, làm trò cười cho người khác còn không biết, Yên Nhiên, kiếp trước ngươi đã làm sai bao nhiêu rồi, là ngươi...Là ngươi dễ dàng tin người, nói gì nghe nấy làm hại biểu ca...Là ngươi có lỗi với biểu ca, có lỗi với đại di đã tín nhiệm ngươi.

- Biểu muội, biểu muội.

Triệu Duệ Kỳ đứng ở hành lang gấp khúc, nhìn thấy Yên Nhiên sau khi xuống kiệu vẫn không chịu bước đi, trong đôi mắt lóe lên tức giận, là ai chọc giận nàng? Đến gần nàng, Triệu Duệ Kỳ gọi:

- Yên Nhiên biểu muội.

Yên Nhiên hoàn hồn, trước mắt là một thiếu niên ôn nhuận như ngọc, mặc một bộ hoa phục, trên đầu mang kim quan, trên vai khoát áo choàng da hồ, quý khí bức người, nhưng thân người lại bạc nhược, lộ ra bộ dạng có chút bệnh tật, đôi mắt ôn nhuận vì nàng nở rộ hàm chứa ý cười, trong trẻo chỉ in lại bóng dáng của một mình nàng.

Biểu ca năm mười ba tuổi chưa mất đi mẫu thân, vì hắn được đại di sủng nịch nuông chiều, trong lòng luôn tự cho rằng, lúc này hắn là thế tử, tương lai tất nhiên sẽ kế thừa tước vị trở thành Nhữ Dương vương.

Ở trong mắt Yên Nhiên, lúc này thân thể biểu ca tuy rằng đơn bạc một chút, nhưng vẻ mặt sáng sủa, tràn đầy tự tin, mà tương lai hắn sẽ là cô đơn tĩnh mịch, ủ rũ, mất mát.

Yên Nhiên xua đi sương mù, hối hận, phẫn nộ trong ánh mắt, quỳ gối nói:

- Biểu ca.

- Hôm nay ngươi sao vậy? Sao lại hành lễ với ta?

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ nhíu mày, nhìn ra Yên Nhiên không giống lúc xưa, hỏi:

- Có phải ai đã nói gì với ngươi?

Yên Nhiên không tự chủ mà cúi thấp đầu, nàng có thể đối mặt với bất kỳ kẻ nào, chỉ đối với biểu ca nàng sẽ áy náy, sẽ bất an, nhưng nàng vẫn nói:

- Người là thế tử, ta đương nhiên phải hành lễ với người.

- Yên Nhiên.

Triệu Duệ Kỳ nhíu mày càng chặt, nàng thay đổi, nàng xa lạ, làm hắn trở tay không kịp, nàng không phải là thẹn thùng, mà là nàng không muốn tới gần hắn.

Hắn được Nhàn Nương sủng nịch, không phải là không hiểu thế sự mà làm một công tử phú quý, là vì thân thể hắn văn nhược (suy yếu), Mạnh Nhàn Nương luyến tiếc không nỡ để hắn tập võ.

Triệu Duệ Kỳ cũng không muốn làm mẫu thân lo lắng, nên bỏ qua tâm tư muốn học võ, ngược lại chọn đọc sách, thi thư hắn đều hiểu cặn kẽ, hắn vốn là người sâu sắc.

Biến hóa của Yên Nhiên không thể gạt được hắn, hai ngày trước mẫu thân cầu thân bị Yên Nhiên khéo léo từ chối, hắn cho rằng nàng là đùa giỡn, là tiểu hài tử dễ dàng tức giận, hôm nay nàng...

- Ngươi quên lúc trước đã nói gì sao?

Yên Nhiên cắn môi, thấp giọng nói:

- Khi đó ta không hiểu chuyện, thế tử điện hạ hãy quên đi.

Vòng qua Triệu Duệ Kỳ đang còn sững sờ, nàng bước nhanh vào trong phòng, cũng không dám quay đầu liếc nhìn hắn một cái.

https://thuviensach.vn

『Biểu ca, chàng sẽ sủng ta cả đời này sao?』

『Sẽ.』

『Biểu ca, ta cũng sẽ cùng chàng cả đời một đôi.』

『Tốt.』

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 22: Oán Hận

Yên Nhiên giống như là chạy trốn, Triệu Duệ Kỳ đứng im tại chỗ một lúc lâu, mới khôi phục lại tinh thần, rời khỏi Vinh Minh Đường.

Có phải hắn bị nàng ghét bỏ rồi? Không thể sủng nàng nữa sao? Triệu Duệ Kỳ không cam lòng, từ lần đầu tiên hắn nhìn thấy Yên Nhiên biểu muội, liền để ý, sủng nàng, thích nàng đã thành thói quen, hắn đã hãm sâu vào, sao có thể cho phép Yên Nhiên né tránh.

Nhàn Nương ở đông sương phòng chiêu đãi Nhu Nương cùng Yên Nhiên, Nhu Nương sớm vào cửa, cùng ngồi nói chuyện phiếm với Nhàn Nương.

Yên Nhiên vào đông sương phòng, cảnh vật phú quý đều lọt vào trong mắt nàng mỗi đồ vật trong phòng không gì là không quý giá không gì là không hiếm thấy, tìm khắp kinh thành cũng khó gặp.

Vì là cuối mùa thu, Nhàn Nương sợ lạnh, trong phòng đã có nhiều chậu than, dùng than Ngân Thán thượng đẳng, tản ra mùi thơm nhàn nhạt.

Nhàn Nương mặc áo ngoài sắc hồng tú mẫu đơn rực đỏ, làn váy gấm vóc, trên cổ đeo Kim Nguyệt được khảm bạch ngọc trân quý, trên đầu cài trâm Kim Phượng, quý khí bức người, trong tay cầm lò sưởi điêu khắc tinh tế, nhìn thấy Yên Nhiên khóe miệng sung sướng cong lên nói:

- Đến đây, mau đến bên cạnh ta.

- Đại di an.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Mạnh Nhàn Nương trang điểm giống như những ngày thường hết sức phú quý, nhưng Yên Nhiên có thể nhìn ra dù nàng đã tô son trát phấn lên mặt vẫn lộ ra một phần suy yếu, trong lòng nàng đau xót, đại di bệnh càng ngày càng nặng.

Yên Nhiên bước nhanh đến bên người nàng, đem đệm mềm uyên ương hí thủy để ra sau lưng nàng, làm Nhàn Nương dựa vào càng thoải mái, giọng nói của nàng có chút nghẹn ngào:

- Đại di thân mình thế nào rồi?

Nhàn Nương đem lò sưởi tay đặt lên bàn tử đàn, góc bàn được khảm vàng, cười nói:

- Nhìn thấy Yên Nhiên, thân thể ta liền khỏe hơn rất nhiều, còn dám hỏi đến ta, nếu không phải hôm qua ta sai người đi thúc giục, ngươi sẽ không chịu tới cửa thăm ta.

- Đại di...Ta...

Yên Nhiên rất áy náy, nàng không phải là không muốn bầu bạn bên người đại di, mà không đến Nhữ Dương vương phủ, nàng càng áy náy với biểu ca hơn, Yên Nhiên rũ mắt:

- Thực xin lỗi.

- Ngươi thường ngày dù có chuyện gì cũng không để ở trong lòng, lúc này tâm tư lại quá nặng, buông bỏ một chút mới thoải mái được.

Mạnh Nhàn Nương nhìn Yên Nhiên có rất nhiều tâm sự, nhẹ giọng nói:

- Ta đã hạ lệnh cho đầu bếp vì ngươi làm Vân Cao (loại bánh ngọt) mà ngươi thích nhất, ngươi thích cái gì cũng có thể nói với ta.

- Đa tạ đại di.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nở nụ cười, mặc dù không cười xán lạn giống như ngày xưa, nhưng so với bộ dạng muốn khóc như lúc nãy thì tốt hơn rất nhiều, Nhàn Nương kéo Yên Nhiên ngồi bên cạnh nàng, nói:

- Mới vừa nghe nương của ngươi nói, gần đây ngươi không cùng Huệ Nương đi văn hội? Đem Ngạo Tú Các giao cho người khác? Sao lại trở nên nhu thuận như vậy?

Yên Nhiên nhàn nhạt cười nói:

- Không phải là học nhu thuận, mà là cảm thấy rất mất mặt, đấu qua đấu lại còn không phải là thành toàn cho người khác sao, còn không bằng học thêm chút gì hữu dụng.

Nàng có thể như thế, Nhàn Nương cảm thấy vui mừng, nói:

- Nên tranh thì tranh, qua hai ngày nữa sẽ có văn hội, Yên Nhiên đi nhìn một cái, ngươi là ngoại sinh nữ mà Nhàn Nương ta yêu thương nhất, không thua kém bất luận kẻ nào, ngươi so với Văn gia tiểu thư kém cỏi nhất không phải là thi từ, mà là tâm kế, nàng ta nhìn giống nhưlà văn nhã đoan trang, xuất trần cao ngạo, nàng có công phu thay đổi vẻ mặt, nếu nàng thực sự không thèm để ý đến vinh hoa phú quý, thì sẽ không thường lui tới vương phủ làm bạn với thái phi, là ngươi muốn thành toàn cho Văn tiểu thư, cũng không sao, đại di sẽ giúp đỡ ngươi, nàng nợ ngươi, ta sẽ giúp ngươi đòi lại.

- Không cần đâu đại di, ngày xưa ta để ý thanh danh, lúc này đã buông xuống.

- Buông xuống?

- Buông bỏ tranh đấu chấp niệm, lòng dạ sẽ rộng mở hơn rất nhiều. Cũng có thể thấy được ưu điểm của người khác, Văn tiểu thư thi từ xác thực so với ta còn tốt hơn, mà ta đối với thi từ cũng không có thiên phú, trước kia

https://thuviensach.vn

ta để ý, lúc này đã không còn để ý nữa, ta không phải sợ nàng, mà là không muốn tranh đấu với nàng mà thôi.

Kiếp trước nàng chấp nhất cùng Văn tiểu thư tranh đấu, còn có một nguyên nhân quan trọng, là vì nàng muốn gả cho biểu ca, kiếp này nàng đã không muốn đi đường cũ, cần gì phải cùng nàng tranh chấp?

- Ta là An Bình hầu phủ đại tiểu thư, nàng là tiểu thư thanh quý, cùng nàng tranh đấu là thành toàn nàng.

Nếu không phải vì Yên Nhiên, Văn tiểu thư sẽ không có thanh danh vang vọng như vậy. Nhàn Nương nói:

- Ngươi phục nàng?

- Không thèm tranh giành, nhưng ta chưa bao giờ phục nàng, ta thừa nhận ở thi từ nàng hơn ta một bậc, những cái khác...Đại di, cũng không phải là ta thua nàng.

Yên Nhiên kiêu ngạo không bao giờ cúi đầu trước Văn tiểu thư, kiếp trước nàng bộc lộ tài năng quá mức, không biết thu liễm, làm thương tổn người khác, gây ra vô số hiểu lầm.

Kiếp này dù nàng vẫn còn kiêu ngạo, nhưng đã học cách che giấu, đã học cách thông cảm với người khác, biết kiềm chế cảm xúc dễ xúc động tức giận.

- Ta còn chờ người dạy cho ta kỵ thuật (cách cưỡi ngựa) đó, đại di, người không được quên.

Nhàn Nương kỵ thuật rất phi thường, năm đó ở trong khu vực săn bắn, chỉ cần Nhàn Nương cùng tuấn mã xuất hiện, dù là nam tử cũng không dám cùng nàng đua ngựa.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Nhàn Nương có chút hoài niệm, nàng thân mình không tốt, ngồi cũng cảm thấy đau, cưỡi ngựa sẽ càng đau hơn, ôn nhu nói:

- Chờ ta rãnh rỗi sẽ mang ngươi đi mã tràng (chuồng ngựa), ta một thân kỵ thuật, không chỉ dạy cho ngươi thì dạy cho ai đây?

- Vương phi, nhị tiểu thư, tam tiểu thư đến thỉnh an.

Nhàn Nương nói:

- Cho các nàng vào đi.

- Dạ.

Ở sau bình phong, truyền đến giọng nói:

- Mẫu thân an.

Yên Nhiên nhếch môi, nếu nàng có tức giận ai, thì phải nói đến nhị tiểu thư Triệu Phượng Như của Nhữ Dương vương phủ này.[truyện đăng ở]

Giống như lúc này nhu thuận giống như con mèo, sau này lại ở sau lưng nàng đâm một đao, năm đó lúc Nhữ Dương vương mừng thọ, là nàng làm nát tượng ngọc Phật mà nàng cùng biểu ca rất vất vả mới tìm được.

Cho dù Trinh Nương đã khuyên giải, Nhữ Dương vương vẫn sử dụng gia pháp với biểu ca, sau lưng của biểu ca bị quất roi chằn chịt vết thương, lúc đó Yên Nhiên không thể làm gì.

Triệu Phượng Như được Mạnh Trinh Nương yêu thương, nàng gả cho Khổng gia có thi lễ gia truyền, sau này trượng phu của nàng cũng được kế thừa tước vị, nàng trôi qua những ngày cũng hết sức vừa lòng.

Sau khi biểu ca mất đi, nàng từng nói với Yên Nhiên, đời này nàng không bằng cọng tóc của Mạnh Trinh Nương, Mạnh Nhàn Nương xứng

https://thuviensach.vn

đáng bị Mạnh Trinh Nương thay thế.

- Yên Nhiên tỷ tỷ an.

Triệu Phượng Như cười trong suốt nói:

- Nếu hôm nay không thấy Yên Nhiên tỷ tỷ, ta sẽ nhớ tỷ rất nhiều.

Giọng nói mềm mại, giống như rất tưởng niệm nàng, rất để ý nàng, khuôn mặt uyển chuyển hàm xúc như vậy, lại có tâm địa rắn rết, nhìn nàng dịu dàng lấy lòng nịnh hót cười, Yên Nhiên nắm chặt tay, khống chế không được muốn đánh người.

Nhàn Nương đè lại cánh tay của Yên Nhiên, nhìn hai người bọn họ hỏi:

- Sao lúc này các ngươi lại đến đây? Không phải ta đã cho người truyền lời không cần đến đây sao?

Triệu Phượng Như ngại ngùng cười:

- Nữ nhi nghe nói Yên Nhiên tỷ tỷ đến vương phủ, muốn gặp nàng, lần trước Yên Nhiên tỷ tỷ còn nói thích nữ nhi tú quyên khăn.

Nàng tự mình đem quyên khăn đưa cho Yên Nhiên, nhẹ nói:

- Yên Nhiên tỷ tỷ nhìn xem có phải là bản vẽ này không.

Yên Nhiên buông lỏng nắm tay, cong môi lộ ý cười, thứ nữ sinh tồn rất gian nan, Nhàn Nương đối với thứ nữ tuy là không quá hà khắc, nhưng luôn luôn lạnh nhạt xa lạ, nhìn thoáng qua tú khăn, lơ đễnh nói:

- Mẫu vẽ này, ta không thích cốc u lan, ta chỉ thích hoa trong chi vương (vua của loài hoa)...mẫu đơn.

Nhàn Nương khóe miệng cong lên, sờ đóa mẫu đơn trên tóc, nói:

https://thuviensach.vn

- Yên Nhiên theo ta đi Kính Hồ.

Yên Nhiên đỡ Nhàn Nương đứng dậy, Nhu Nương nhìn lướt qua Triệu Phượng Như, nhẹ giọng nói:

- Trong phủ có tú nương, không cần ngươi phải để tâm, khăn là tư vật (vật riêng), không thể tùy ý tặng người.

Triệu Phượng Như bất quá chỉ mới chín tuổi, không có cách nào che giấu biến hóa trên mặt, cắn môi trong mắt có chút oán hận, Nhàn Nương chớp mắt nói:

- Ngươi trở về sao chép lại nữ giới năm lần.

- Dạ, mẫu thân.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 23: Nhắc Nhở

Yên Nhiên cùng Nhàn Nương đi dọc theo Kính Hồ bước lên đá cuội, nghe Nhàn Nương hỏi:

- Ngươi không thích Phượng Như?

- Đại di nhìn ra sao?

Yên Nhiên cho rằng nàng giấu diếm rất tốt, Nhàn Nương vỗ nhẹ mu bàn tay nàng nói:

- Ngươi đừng quên nàng là thứ nữ, là một quân cờ, nếu không thích đuổi đi, mắt không thấy tâm không phiền, nàng không đáng để ngươi tức giận.

Nhìn đám di nương trong Nhữ Dương vương phủ, Yên Nhiên cũng biết Nhàn Nương không thích đám thứ nữ, dù sao thứ nữ giáo dưỡng so với đích nữ kém xa nhau, chỉ có Trinh Nương là ngoại lệ, là đặc biệt. Yên Nhiên nhắc nhở nói:

- Ta thấy Trinh di có tri thức hữu lễ, lại rất hiếu thuận với ngoại tổ mẫu, nhìn thấy khí chất của nàng so với đích nữ cũng không thua kém đâu, trước đó vài ngày còn dạy ta rất nhiều điều, còn nói giúp mọi người là điều tốt, là đạo lý nên làm, nàng đối với châm tuyến nữ hồng lại có tài nghệ thiên phú, còn biết chữ, chỉ là không biết nàng thích xem loại sách gì, nàng đứng ở trước mặt ngoại tổ mẫu, tuy rằng ngại ngùng một chút, nhưng cũng không nói gì về mình, giống như đem nàng trở thành đích nữ.

- Vậy sao? Ta lại không nhìn thấy cửu muội muội tốt như ngươi nói.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương nhớ lại biểu hiện của Trinh Nương, chính là đôn hậu, là mềm mại, là kính cẩn, là sợ sệt, nàng thường hồi Mạnh phủ, nhưng đối với Trinh Nương cũng không có ấn tượng sâu sắc.

- Lúc trước ta còn nghe nàng nói đã đọc Sơn Hải Kinh.

Lúc trước tuy Yên Nhiên với Trinh Nương có tình cảm thật tốt, nhưng dè dặt cẩn thận như Trinh Nương, sao có thể để cho Yên Nhiên thấy nàng đọc sách? Hay là để Yên Nhiên nhìn ra sở thích của nàng?

Sở dĩ Yên Nhiên biết được, là sau khi nàng thành Nhữ Dương vương kế phi, Sơn Hải Kinh là quyển sách mà Trinh Nương thích nhất.

- Trinh di dạy ta rất nhiều, khuyên giải ta không thể bộc lộ tài năng, dạy dỗ ta...Dạy dỗ ta như thế nào cùng người khác ở chung, còn dạy ta cách quản giáo tỳ nữ.

Bộ dạng của Yên Nhiên rất hồn nhiên giống như rất tôn sùng Trinh Nương, Nhu Nương ở bên cạnh nhíu mày, Trinh Nương sao có thể dạy dỗ Yên Nhiên, lần trước đi Mạnh phủ, Nhu Nương rõ ràng cảm thấy Yên Nhiên xa lạ với Trinh Nương.

- Quản giáo tỳ nữ? Nói ta nghe một chút xem nàng có cao kiến gì.

Nhàn Nương đi mệt, nàng lúc này đi một bước xương cốt đềuđau, nhưng vì cao ngạo nàng cũng không biểu lộ ra ngoài.

Yên Nhiên đỡ nàng ngồi trên đá thạch ở đình hóng mát, theo sau là đám nô tì đem điểm tâm, dưa quả, nước trà mang lên, sau đó tự lui ra.

Hầu hạ Nhàn Nương gồm có tám nha hoàn nhất đẳng, mười sáu nha hoàn nhị đẳng, nha hoàn tam đẳng, tứ đẳng cộng lại có thể có đến ba mươi người.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương xuất môn cũng vậy, ở trong phủ cũng vậy, cho tới bây giờ đều là người đi trước, một đám sau đuôi đi theo, bước một bước có tám bước chân đuổi theo, nói một lời không ai dám dị nghị cãi lại.

Nàng mặc y phục trang sức cực kì hoa lệ, hoàng phi so với nàng còn không là gì, Nhàn Nương vĩnh viễn minh diễm đoan trang, điểm này không giống với Trinh Nương.

Không phải nói Nhữ Dương vương kế phi Trinh Nương ăn mặc không tốt, mà nàng là thanh lịch hào phóng, khí chất uyển chuyển hàm xúc, nha hoàn bên người cũng không nhiều lắm, chỉ bằng một nửa Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương từng nói Trinh Nương là đóa hoa yêu kiều, là người thiện lương, thông tình đạt lý.

Hắn đối với Trinh Nương là tán thưởng không giống với Nhàn Nương xa hoa.

Nhữ Dương vương phủ cực kỳ phú quý, nếu càng xa hoa sẽ khiến người chú ý.

- Yên Nhiên?

Nhàn Nương bỏ một trái nho vào trong miệng hỏi:

- Không phải đang nói tới Trinh Nương sao?

Yên Nhiên nói chuyện kiếp trước Trinh Nương quản hạ nhân, ác nô ở trong Nhữ Dương vương phủ như thế nào, rồi tạo ra một quy củ mới cho vương phủ ra sao.

Những ký ức này vẫn còn mới mẻ, nàng đã từng bị đâm cho đầu rơi máu chảy, mới nhìn ra quy củ nhìn có vẻ đơn giản như vậy, lại rất thích hợp với Nhữ Dương vương phủ.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương chỉ nhẹ nhàng bâng quơ, không tốn nhiều công sức, đã dễ dàng đem Nhữ Dương vương phủ nắm trong tay.

[Truyện đăng ở]

Nhu Nương nghe xong không khỏi hít một ngụm khí lạnh, không phải là nàng không tin Yên Nhiên, nhưng nếu Trinh Nương có kiến thức cỡ này, hoàn toàn không kém gì đích nữ, thậm chí so với đích nữ còn tốt hơn.

- Chủ trì việc bếp núc, nàng học từ đâu? Sao có thể hành sự lão luyện như vậy? Theo tính cách của mẫu thân sẽ không dạy dỗ cửu muội đâu.

- Mẫu thân không chỉ không dạy nàng, mà là dạy không ra, chính nàng còn hồ đồ, sao có thể giáo dưỡng được Trinh Nương như thế?

Trong mắt Nhàn Nương có một tia hứng thú, lại hỏi Yên Nhiên cụ thể hơn về quy củ, Yên Nhiên nhớ kỹ đau đớn, khiến nàng hơi có chút phân tâm.

- Nhớ ngày đó khi chúng ta xuất giá, chủ quản việc bếp núc, phải điđường vòng biết bao nhiêu lần? Thật vất vả mới thăm dò được phương pháp, nghe Yên Nhiên nói, vị cửu muộinày của chúng ta cũng không đơn giản, lúc ta còn ở trong khuê phòng, cũng chưa có được kiến thức giống như nàng lúc này.

- Đại tỷ lo lắng chọn lựa, ta sợ cũng như không.

Nhu Nương vân vê hạt thông, nhìn Yên Nhiên đang cúi đầu, ánh mắt có chút do dự bất an, không ai hiểu nữ nhi bằng thân mẫu, lúc này Nhu Nương sẽ không hỏi nàng, cũng không muốn đem Yên Nhiên phá hỏng, tình huống thân thể của Nhàn Nương, nàng so với Yên Nhiên còn rõ ràng hơn, nếu theo hướng tốt thì có thể sống quá năm nay, tệ nhất...

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương muốn vì nhi tử sính Yên Nhiên làm thê, quyết định của nàng, muốn tuyển kế phi cũng không gạt Nhu Nương, Huệ Nương là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng hôm qua nghe Yên Nhiên nói đến tư tình của Huệ Nương, Nhu Nương liền cảm thấy Huệ Nương không thích hợp gả vào Nhữ Dương vương phủ.

- Đại tỷ tín nhiệm muội muội sẽ không bạc đãi thế tử, tuy rằng đều là muội muội trong Mạnh phủ, huyết nhục tương liên, nhưng lời nói lấn áp lời nói, tri nhân tri diện bất tri tâm, đại tỷ vẫn là suy tính cẩn thận rồi hãy quyết định cho thỏa đáng.

Nhu Nương nhẹ giọng khuyên nhủ, Yên Nhiên lặng lẽ cong môi, nâng mắt lên nhìn, Nhàn Nương là người suy nghĩ sâu xa, có nàng nhắc nhở, đại di nhất định sẽ để ý Trinh Nương.

Tuy Trinh Nương cường, nhưng không thể gạt được đại di luôn đề cao cảnh giác nàng.

Yên Nhiên không muốn tái giá gả vào Nhữ Dương vương phủ, nhưng càng không muốn để Trinh Nương thuận lợi làm kế phi.

Kiếp trước, nàng cũng gặp rất nhiều người, thấy rất nhiều chuyện, nhưng chưa bao giờ thấy người thông minh hơn Trinh Nương.

Cũng chưa bao giờ thấy nữ nhân nào có thể bắt lấy tâm trượng phu như Trinh Nương, nếu để một người khác làm kế phi, tuyệt đối sẽ không xuất sắc như Trinh Nương.

Biểu ca sẽ thoải mái một chút, lại không có nàng ngu xuẩn làm phiền, biểu ca có thể giữ yên tước vị thế tử, cuối cùng kế thừa Nhữ Dương vương.

https://thuviensach.vn

Sau khi biểu ca qua đời nàng còn sống thêm vài chục năm, nàng không biết so với người khác nàng biết gì nhiều hơn, giáo huấn ở kiếp trước quá sâu, Yên Nhiên không thể quên, đối với Trinh Nương chỉ có kính sợ.

- Đúng là phải suy nghĩ cẩn thận, nhị muội, ngươi cũng giúp đỡ ta nhìn cho thật kỹ, chuyện này cũng liên quan đến tương lai của Yên Nhiên.

- Đại tỷ.

Nhàn Nương cười nói:

- Ta chỉ nhận Yên Nhiên là nhi tức.

Yên Nhiên cắn môi, Nhàn Nương nói:

- Tiểu tử kia, trong mắt trong lòng chỉ có ngươi, không phải ta nói tốt cho hắn, ngươi là ngoại sinh nữ của ta, từ nhỏ nhìn ngươi lớn lên, ta thương ngươi cũng giống như thương Kỳ Nhi, hai ngươi là tương xứng, ta cũng không vì Kỳ Nhi mà miễn cưỡng ngươi, Kỳ Nhi thân thể có chút suy yếu, cũng không phải là đoản mệnh, xuất thân từ vương phủ, nhưng bản tính lại ôn lương, dù không phải là tài trí hơn người, nhưng ở kinh thành cũngkhông có mấy người có thể so sánh với hắn, hai ngày trước ởTrạng Nguyên Lâu, lấy "đại kiến cửu biện" thuyết phục văn sĩ uyên thâm, bên ngườikhông cần oanh oanh yến yến gì đó, chỉ toàn tâm toàn ý đối với ngươi, làm trượng phu của ngươi cùng ngươi nắm tay tới già, là phúc khí a.

Trong mắt Nhàn Nương ảm đạm vài phần, một vị ma ma chạy tới, vội vàng nói:

- Vương phi, vương phi, vương gia định dùng gia pháp với thế tử, ngài mau đi xem một chút đi.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 24: Lâu Dài

Nghe nhi tử bị Nhữ Dương vương giáo huấn, Nhàn Nương đứng bật dậy, trâm cài trên đầu run lắc, Nhàn Nương hỏi:

- Ở nơi nào? Vương gia ở nơi nào?

- Bẩm vương phi, vương gia ở Vũ Hoa Đường.

Giang ma ma lén chạy đến truyền tin, là nhũ mẫu của Triệu Duệ Kỳ, tuy rằng ham thích tài vật, trong nhà cũng có nhi tử không hiểu chuyện, nhưng đối với Nhàn Nương rất trung thành, đối với Triệu Duệ Kỳ rất tốt.

Yên Nhiên nhìn Giang ma ma, bà là nô tài mà Nhữ Dương vương phi vừa ý nhất, cũng là nhũ mẫu của thế tử Nhữ Dương vương, ở trong vương phủ rất có địa vị.

Yên Nhiên đỡ Nhàn Nương, ôn nhu nói:

- Giang ma ma nói rõ một chút, vì sao vương gia lại muốn dùng gia pháp với biểu ca?

Giang ma ma phúc thân nói:

- Gặp qua biểu tiểu thư.

Giang ma ma có chút thụ sủng nhược kinh, Yên Nhiên trước kia đối với nàng không có khách khí như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhi tử của Giang ma ma là người tham tài, bản thân ma ma cũng có chút ỷ thế hiếp người, nhưng đối biểu ca của nàng lại rất trung thành.

Kiếp trước Giang ma ma còn nhắc nhở nàng phải để ý Trinh Nương, nàng phiền chán Giang ma ma luôn khoa tay múa chân, luôn nói vương phi trước kia là như thế nào.

Yên Nhiên cũng không quen nhìn Giang ma ma khi dễ nha hoàn thấp hơn, mà nhi tử của bà lại dám sử dụng bạc trong vương phủ, khiến cho Yên Nhiên mất hết mặt mũi.

Liền để nàng đi thôn trang, lúc Trinh Nương mang thai, Giang ma ma gom hết tiền bạc để được gặp nàng, liều mạng nhắc nhở bản thân phải cẩn thận, thậm chí còn vì nàng mà mưu hại Trinh Nương.

Cuối cùng Giang ma ma cũng chết, chết trước mặt nàng, bị Nhữ Dương vương phẫn nộ trượng tễ (đánh đến chết).

Nàng không dám cầu tình, vì cọc ngầm mà Nhàn Nương lưu lại trong vương phủ, nàng phân phát từng người ra ngoài, trách mắng phạt trượng, bên cạnh nàng chỉ còn lại những người vô dụng.

Là Giang ma ma nhắc nhở nàng phải cẩn thận Trinh Nương...Nàng đến giờ vẫn nhớ rõ thù hận của Giang ma ma đối với Trinh Nương, Giang ma ma rống giận với nàng:

『Thế tử phi, ngươi đã bị Mạnh Trinh Nương lừa, ngươi đừng tin tưởng nàng, phải bảo hộ thế tử a, lão nô oan uổng... Oan uổng...』

Nếu Không phải Trinh Nương cầu tình cho nhi tử của Giang ma ma, Nhữ Dương vương sẽ đánh chết hắn, nhưng cũng đánh gãy đùi của hắn, không cho phép ở Nhữ Dương vương phủ làm nô.

https://thuviensach.vn

(Yul: các nàng nên đọc kĩ, những gì Trinh Nương làm đều có ý của nàng. Không bao giờ làm việc vô nghĩa không công. Trinh Nương là người đi một bước tính trăm bước.)

- Vương gia nói thế tử cả ngày chỉ biết vũ văn lộng mặc, không biết cầu tiến.

(Yul: vũ văn lộng mặc nghĩa là múa bút thành văn)

Khi Yên Nhiên hoàn hồn lại, đã bị Nhàn Nương kéo đi Vũ Hoa Đường, Nhu Nương định mở miệng, nhưng cuối cùng lại thành một tiếng thở dài, nàng ngồi ở trong đình hóng mát, gia sự trong Nhữ Dương vương phủ, nàng không thể nhiều lời.Nhàn Nương trước giờ không nói hai lời, chuyện gì nàng đã định, không bao giờ đổi ý, Yên Nhiên thoát không được, Nhu Nương hiểu lầm Yên Nhiên rồi, nghĩ là nàng nguyện ý đi.

- Đại di.

Yên Nhiên không còn giống lúc trước, nàng biết được nặng nhẹ, khẽ nói:

- Ta không nên đi mới thỏa đáng.

Nhàn Nương không có buông lỏng tay Yên Nhiên, khuôn mặt sốt ruột hỏi:

- Ngươi không lo lắng cho Kỳ Nhi?

Yên Nhiên không thể nói lời trái lương tâm, trên mặt nàng hiện rõ lo lắng, Nhàn Nương cười cười, cũng không bức nàng, nắm tay Yên Nhiên kéo đi càng nhanh.

Nàng nhớ kiếp trước biểu ca vì “đại kiến cửu biện” bị Nhữ Dương vương đánh, thương thế vừa chuyển biến tốt.

https://thuviensach.vn

Khi Nhàn Nương bệnh chết, Triệu Duệ Kỳ kéo theo thân thể bệnh tật vì mẫu thân giữ đạo hiếu.

Thân thể Triệu Duệ Kỳ vốn sẽ không có bệnh chứng, cũng vì vậy mà có bệnh không tiện nói ra, xương cốt càng ốm yếu, đối lập hoàn toàn với Triệu Duệ Giác khỏe mạnh hoạt bát, Nhữ Dương vương càng chướng mắt hắn.

Nàng nhớ lúc đó Nhữ Dương vương cùng đại di vì biểu ca mà tranh cãi ầm ĩ rất lớn, sau đó hai người luôn lãnh chiến (chiến tranh lạnh) cho đến khi Nhàn Nương chết bệnh.

Dù Nhàn Nương hấp hối cũng không gặp được Nhữ Dương vương, Yên Nhiên đã ở cạnh Nhàn Nương lúc lâm chung.

Là Đại di đem biểu ca giao cho nàng chiếu cố, nhưng nàng lại không thể khiến biểu ca được hạnh phúc cả đời.

Giữa đêm khuya từ trong mộng tỉnh lại, Yên Nhiên luôn nhớ ánh mắt cô đơn thất vọng vắng vẻ tĩnh mịch của Nhàn Nương.

Dù nàng có mạnh mẽ đến cỡ nào, vẫn hi vọng có thể gặp mặt Nhữ Dương vương lần cuối cùng.

Lúc sửa sang lại di vật của Nhàn Nương, Yên Nhiên nhìn thấy vài tờ giấy Tuyên Thành đã ố vàng, trên giấy là chữ viết của Nhữ Dương vương, là một tình thi, là vì Nhàn Nương mà viết tình thi, nàng vẫn luôn luôn giữ lại, bọn họ đã từng giúp nhau lúc hoạn nạn, vì cái gì mà biểu ca quỳ gối cầu khẩn cũng không làm Nhữ Dương vương gặp mặt Nhàn Nương lần cuối? Vì cái gì?

Trinh Nương chỉ bị phong hàn nhẹ, Nhữ Dương vương vội vàng tiến tới, chẳng kiêng dè bệnh truyền nhiễm ở bên cạnh chiếu cố nàng, mà Nhàn Nương lại không đợi được hắn...

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Yên Nhiên kiên định, mặc kệ chuyện như thế nào nàng phải ngăn cản không để biểu ca bị đánh, ngăn cản Nhữ Dương vương cùng Nhàn Nương tranh cãi mà lãnh chiến với nhau, dù không thể kéo dài sinh mệnh của Nhàn Nương, Yên Nhiên cũng không muốn nàng phải ra đi trong tiếc nuối, không thấy được mặt trượng phu lần cuối.

Yên Nhiên nhìn Nhàn Nương, nàng là thật lòng thích Nhữ Dương vương, nếu không thích hắn, thì lúc tất cả mọi người chất vấn hắn phản quốc, chỉ có một mình nàng tin tưởng hắn, cũng sẽ không lưu lại một câu không cam lòng trước khi chết.

『Thanh ca.』

- Đại di

- Hử?

Nhữ Dương vương phủ rất rộng, các nàng đến Vũ Hoa Đường cũng tốn ít thời gian, Yên Nhiên suy nghĩ không thể để Nhàn Nương vừa vào cửa sẽ chống đối với Nhữ Dương vương.

Trong trí nhớ của nàng Nhữ Dương vương rất uy nghiêm, Trinh Nương từng nói "hắn sẽ không cho phép bất luận kẻ nào phản bác hắn", cũng vì lời này, dù Nhữ Dương vương nói sai hay làm gì không đúng, dù nàng cùng biểu ca có ủy khuất, phu thê bọn họ cũng nuốt vào trong bụng, mọi chuyện đều theo ý Nhữ Dương vương, nhưng bọn họ đến cuối vẫn không thể cương cường như Triệu gia, không được Nhữ Dương vương coi trọng.

Nhàn Nương thấy Yên Nhiên hơi hoảng hốt, liền hỏi:

- Ngươi muốn nói cái gì?

Yên Nhiên chỉ nhìn thấy Nhàn Nương cùng Nhữ Dương vương cãi nhau, nhưng nàng chưa bao giờ nhìn thấy hay nghe nói Trinh Nương cãi nhau với

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương.

Trước mặt người ngoài Trinh Nương vĩnh viễn là mềm mại, dù không tán đồng với quyết định của Nhữ Dương vương, cũng sẽ quanh co lòng vòng nhắc nhở, hoặc là khiến Nhữ Dương vương tự hiểu ra, nàng cũng không bao giờ ở trước mặt người khác khiêu khích hay phản bác qua Nhữ Dương vương, dù là vì nhi nữ cũng không cùng hắn tranh cãi biện hộ.

Yên Nhiên nói:

- Đại di phu là Nhữ Dương vương, người bên ngoài cũng không dám cãi lại hắn, lúc này ở Vũ Hoa Đường nhất định có rất nhiều hạ nhân vây quanh, đại di lo lắng biểu ca, ta hiểu được, mà đại di phu chỉ có một mình biểu ca là trưởng tử, sao đành lòng trách phạt biểu ca? Chỉ là hù dọa biểu ca thôi, ta nhớ Trinh di đã từng nói, đại di phu không chấp nhận được người khác ở trước mặt hắn mà dám phản bác, dù hắn làm sai, tốt nhất nên nói từ từ.

- Là Trinh Nương nói?

Sắc mặt Nhàn Nương ngưng trọng, hỏi:

- Trinh Nương gặp Nhữ Dương vương lúc nào?

Trong lòng Yên Nhiên hoảng loạn:

- Trinh di cũng không phải chỉ nói đại di phu, ý tứ của nàng là nam nhân có địa vị tôn quý, càng quan tâm đến mặt mũi, ta cũng không biết Trinh di nói có đúng hay không, đại di là người hiểu rõ đại di phu nhất, hắn là Nhữ Dương vương có địa vị tôn vinh, ở Đại Minh người có địa vị cao hơn hắn cũng không nhiều lắm, đại di nói xem Trinh di nói có đúng không?

Trong đôi mắt Nhàn Nương đầy nghi hoặc, nhìn Yên Nhiên hơi run rẩy bất an giống như là đang sợ hãi, trong mắt lộ ra hoang mang nghi hoặc, lại nghe thấy Yên Nhiên lẩm bẩm:

https://thuviensach.vn

- Nếu đại di nói Trinh di nói sai rồi, ta sẽ không tin Trinh di nữa, nàng nhất định là gạt người.

- Nàng nói cũng có vài phần đạo lý, nhưng đây là phương pháp xử sự của nàng, nàng không phải là ta...Mạnh Nhàn Nương.

Nhàn Nương ngạo nghễ cười cười:

- Ta biết ngươi lo lắng cho ta cùng vương gia, ta sẽ bình tĩnh, nhưng cái gì nên nói ta sẽ nói.

Yên Nhiên cúi đầu, tính tình của các nàng bất đồng, Nhàn Nương ngạo khí bức người, Trinh Nương vĩnh viễn cũng học không được, Yên Nhiên chỉ hy vọng Nhàn Nương biết uyển chuyển hàm xúc một chút.

- Quý như mẫu đơn cũng có lúc thướt tha nhiều vẻ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 25: Xung Đột

Nhàn Nương vỗ nhẹ tay của Yên Nhiên, dẫn nàng vào Vũ Hoa Đường, Yên Nhiên đã trưởng thành, hiểu chuyện, có phải nàng đã có thể yên tâm, không cần cả ngày tranh đoạt cho Triệu Duệ Kỳ, vì hắn mà an bày, thậm chí không tiếc cùng trượng phu xung đột.

Chỉ có một điều Nhàn Nương không hiểu, vì cái gì Nhữ Dương vương lại không thích nhi tử duy nhất của mình? Nếu không phải năm đó hắn mất tích trên chiến trường, bị lan truyền khắp kinh thành là phản quốc, thì nàng sao có thể sinh non trong thiên lao.

Vũ Hoa Đường vốn rất trống trải, lúc này đầy hạ nhân nô tì đang cúi đầu đứng im, Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh ngồi trên ghế ở chính viện, ngũ quan tuấn dật, sắc mặt lại âm trầm dữ tợn, ẩn ẩn sát khí, đối với trưởng tử duy nhất Triệu Duệ Kỳ, trong mắt hắn chứa đầy thất vọng.

Yên Nhiên vào cửa liền thấy thần sắc Nhữ Dương vương thất vọng.

Kiếp trước nàng từng e ngại, từng né tránh, từng thuận theo, từng khuyên biểu ca đang quỳ hãy thuận theo Nhữ Dương vương.

Hắn mãi mãi là phụ thân của biểu ca, là công công của nàng, sẽ không hại bọn họ, sẽ không chỉ cưng chiều Triệu Duệ Giác, nhưng từ lúc biểu ca mất chức vị thế tử, sau khi bọn họ rời khỏi Nhữ Dương vương phủ, Yên Nhiên mới biết tâm là thiên, vĩnh viễn đừng hi vọng.

Trên mặt đất Vũ Hoa Đường là hắc diệu thạch, được vận chuyển từ phương bắc đem về phủ, bình thường đi ở trên mặt thạch sẽ cảm giác được

https://thuviensach.vn

lòng bàn chân có hàn khí.

Hôm nay Triệu Duệ Kỳ lại quỳ trên mặt đất, dù đang đưa lưng về phía cửa, đưa lưng về phía Nhàn Nương, nhưng Nhàn Nương nhìn thấy lưng nhi tử cứng ngắc, nàng sao có thể không đau lòng.

Trong lòng tức giận, Nhàn Nương nhớ tới lời nói vừa nãy của Yên Nhiên, tuy nàng khinh thường thoái nhượng, nhưng ở trước mặt đám hạ nhân nô tì, vân luôn mềm mỏng một chút, sao nàng lại muốn vừa nói mấy câu liền cùng trượng phu tranh cãi, hoặc biến thành tan rã không vui.

Làm vương phi mà lại có quan hệ xa lạ băng lãnh với vương gia, sao có thể khiến vương gia yêu thương nhi tử được

Nhàn Nương tự biết thân thể nàng chống đỡ không được bao lâu, Nhữ Dương vương nhất định sẽ tái giá.

Tuy nàng đã từng nghĩ sẽ để Huệ Nương gả vào, nhưng Nhàn Nương đã làm mẫu thân sao lại không hiểu rõ Huệ Nương nếu sau này có nhi tử, dù không tranh, nhưng đối với Triệu Duệ Kỳ cũng sẽ không tốt.

Hôm nay Yên Nhiên lại khuyên nàng, Nhàn Nương cả đời hiếu thắng cũng phải bày ra bộ dáng mềm mại.

Nhữ Dương vương có thể nhớ kỹ một phần tốt đẹp của nàng, sẽ nghĩ tới tình cảm trước kia mà đối xử tử tế với Triệu Duệ Kỳ.

Đối với Nhàn Nương chỉ cần nhi tử không phạm vào sai lầm lớn, thì địa vị thế tử liền vững như Thái Sơn.

Ở Đại Minh tước vị truyền thừa chỉ truyền cho đích tử trưởng tử, Triệu Duệ Kỳ không chỉ là đích tử, mà còn là trưởng tử của vương phủ, lại có nàng an bày tất cả, sao có thể để người khác đoạt địa vị thế tử?- Vương gia, nhi tử đã phạm sai lầm gì? Khiến cho ngươi tức giận như vậy?

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương tận lực nhu hòa giọng nói, Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh mày kiếm như đao, giương mắt nhìn về phía thê tử đang đi vào.

Trước sau như một xa hoa lãng phí phú quý, kim trâm lóe sáng chói mắt, áo choàng mẫu đơn đỏ thẫm nhìn quá mức trang trọng, mặc dù Nhàn Nương lúc này không giống trước kia, nhẹ giọng hòa nhã với hắn.

Nhưng hắn không thích khuôn mặt nàng quá mức diễm lệ, quá mức sắc bén bức người, trong mắt tràn đầy tức giận nói:

- Sao ngươi không hỏi xem hắn đã làm chuyện tốt gì?

Nhàn Nương nhìn thoáng qua nhi tử đang cúi đầu quỳ trên mặt đất, bị những lời này của Nhữ Dương vương chọc giận, trong mắt bừng bừng lửa giận, nói với Nhữ Dương vương vương:

- Sao ta lại không biết nhi tử làm chuyện sai lầm gì nhỉ? Vương gia không thể chỉ nghe tiếng gió lại nghĩ là mưa, vì lời gièm pha của kẻ khác mà trách phạt nhi tử, xương cốt Kỳ Nhi vốn nhược, bên ngoài trời lạnh, ngươi còn để cho hắn quỳ gối trên hắc diệu thạch, ngươi làm phụ thân mà không đau lòng, nhưng tâm ta đau.

Kỳ Nhi, đứng lên trước đi.

Nhàn Nương chắn ở trước mặt Triệu Duệ Kỳ, cùng chống đối với Nhữ Dương vương.

Yên Nhiên cúi đầu, nàng cùng biểu ca chung đụng rất nhiều năm, có thể nhìn ra một chút biến hóa của biểu ca, hắn đã quỳ đến nổi đùi cũng tê rần.

Yên Nhiên cắn môi, tâm lại đau hắn, vừa đau lại vừa hận nàng bất lực, mới vừa rồi khuyên đại di vài lời sợ là vô ích, mỗi khi đại di cường thế che chở biểu ca, biểu ca thường gặp tai họa nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhìn cái trán của Nhữ Dương vương ẩn hiện gân xanh, hắn ở bên ngoài nói một không nói hai, người duy nhất dám mạo phạm hắn chỉ có Nhàn Nương, hắn gằng giọng nói:

- Ta phải để Kỳ Nhi quỳ gối chịu phạt, ngươi tránh ra đi, bổn vương giáo huấn hắn xong, sẽ phân trần cùng ngươi.

- Kỳ Nhi là mệnh của ta, ngươi muốn giáo huấn hắn phải bước qua ta.

- Vương phi.

- Vương gia.

Hai người không ai nhường ai, giống như chọi gà, Nhàn Nương nói:

- Kỳ Nhi dụng tâm đọc sách, được văn sĩ uyên thâm khen ngợi, đối với phụ mẫu cực kì hiếu thuận, ngươi không vừa lòng cái gì? Nếu hắn không phải là thế tử của Nhữ Dương vương, thì đã là trạng nguyên rồi, Kỳ Nhi cũng không giống đám hoàn khố công tử phóng ngựa đầu đường,mà tâm địa lại thuần thiện, Tung Sơn viện nhận Kỳ Nhi làm đệ tử, kế thừa y bát đây là vinh quang cỡ nào? Vương gia chẳng lẽ không biết trên triều đình khoa cử có bốn vị đến từ Tung Sơn viện đỗ trạng nguyên, đệ tử Tung Sơn ở khắp thiên hạ, đều là đại danh sĩ, mà hiện tại vị đại đệ tử có địa vị cao, còn đối với Kỳ Nhi có vài phần kính trọng, chẳng lẽ ngươi không thấy ưu việt của nhi tử?

- Ý kiến của Phụ nhân.

Triệu Dật Thanh nghe Nhàn Nương nói, càng tức giận ngập trời, nâng tay kéo Nhàn Nương ra, lạnh lùng nói:

- Nhiều thế hệ ở Nhữ Dương vương phủ đều là trâm anh, ngươi không khổ luyện công phu kỵ xạ, ngược lại tối ngày vũ văn lộng mặc, làm ra dáng

https://thuviensach.vn

vẻ tài tử văn chương, ngươi có điểm nào xứng làm nhi tử của Nhữ Dương vương ta?

- Vương gia.

Nhàn Nương bất mãn nói:

- Sao ngươi lại nói như vậy với nhi tử?

Triệu Duệ Kỳ đầu rủ xuống, nói:

- Phụ vương con không sai.

- Không sai?

Triệu Dật Thanh khuôn mặt anh tuấn băng lãnh, đứng lên nói:

- Là Nhữ Dương vương thế tử, quan trọng nhất phải nội liễm, là trầm ổn, kiêng kị nhất là tranh cường háo thắng, ngươi cùng một đám thư sinh tranh cái gì mà trị quốc thượng sách? Tranh luận cái gì mà đại học, trung dung? Này nọ người khác làm được, chỉ có ngươi là không được, ngươi muốn hại Nhữ Dương vương phủ bị ngự sử buộc tội, ngươi muốn vì tài khuynh thế trị quốc mà khiến vương phủ chôn cùng? Ngươi là thế tử, Nhữ Dương vương là quân công, bổn vương từng bước đều rất cẩn thận, rất sợ trêu chọc vào nghi kỵ của hoàng thượng, ngươi lại còn viết cái gì mà "đại kiến cửu biện", còn dính líu đến Tung Sơn viện, ta đã nói với ngươi biết bao nhiêu lần, không được cùng người tranh chấp, không được làm náo động, không được tương giao với văn thần, ngươi đều không nghe thấy?

(Yul: đại học trung dung là 2 bộ trong tứ thư)

- Người tới, đè thế tử xuống, phạt trượng hai mươi gậy.

- Vâng!

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương ngăn chặn nói:

- Ngươi không thể đánh nhi tử, ngươi không thể để nhi tử vĩnh viễn phai mờ trước mọi người, trừ bỏ địa vị danh vọng là Nhữ Dương vương thế tử, thì còn được ưu việt gì khác, hắn không giỏi kỵ xạ cung tiễn, nhưng văn thái lại xuất chúng, có gì không tốt? Ngươi chính là không muốn nhi tử xuất sắc, luôn muốn hắn nội liễm điệu thấp, hắn là phong nhã hào hoa...

Nhữ Dương vương liếc mắt không nhìn tới Nhàn Nương đang thống khổ lý giải, bực bội nói:

- Ngươi thì biết cái gì? Nhữ Dương vương phủ lúc này quân công hiển hách, quyền thế phô trương, bao nhiêu ánh mắt nhìn chằm chằm vào vương phủ, Triệu Duệ Kỳ bỏ võ theo văn như thế, sao có thể chống đỡ được Nhữ Dương vương phủ, hắn ở bên ngoài nổi danh, là đem họa về vương phủ, nếu hôm nay bổn vương không đánh hắn, ngày khác sẽ là Vũ Lâm quân đến xét nhà diệt tộc, Nhữ Dương vương thế tử tài trí có thể bình thường, nhưng tuyệt đối không thể kinh thái tuyệt diễm.

- Vương gia vì cái gì muốn nhi tử không được nổi trội?

- Bổn vương là vì vương phủ, là vì bình an cho cái nhà này.

Nhữ Dương vương nhắm mắt nói:

- Đã làm thế tử, phải có đảm đương, hành hình, ai dám cầu tình, bổn vương sẽ phạt nặng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 26: Phẫn Nộ

Từ lúc Yên Nhiên theo Nhàn Nương vào cửa, Nhữ Dương vương đã thấy nàng. Cũng vì tính tình của Yên Nhiên cùng Nhàn Nương giống nhau, thích y phục xa hoa lãng phí, thích khoe khoang phô trương nên chướng mắt nàng.

Cũng biết Yên Nhiên e ngại hắn, cũng không dám ở trước mặt hắn nói cái gì hay cãi lại lời hắn nói, chỉ biết tránh ở sau lưng Triệu Duệ Kỳ, hoặc là ở sau lưng oán giận, Yên Nhiên thiếu kiên cường hơn Nhàn Nương, hắn lại càng không thích Yên Nhiên.

Trong mắt hắn Triệu Duệ Kỳ là văn nhược yếu đuối, lại không giỏi kỵ xạ, không đọc binh thư, mà Yên Nhiên lại càng không biết mấy thứ đó, hắn sao có thể đồng ý để Triệu Duệ Kỳ thú Yên Nhiên.

Không hiểu chuyện còn lỗ mãng Yên Nhiên gánh vác không nổi chức trách (chức vị+ trách nhiệm) vương phi, phụ thân Lý Vĩnh Niên của Yên Nhiên, tuy là An Bình hầu, nhưng ở trong triều cũng không có lực ảnh hưởng gì nhiều, cũng chỉ là một người bình thường.

Nhữ Dương vương cũng không muốn kết thân gia với hắn, nhưng Văn gia lại khác là thi lễ gia truyền, thanh quý nhân gia, Văn tiểu thư không chỉ am hiểu thi thư, còn am hiểu công phu kỵ xạ, quan trọng nhất là Văn gia có nhiều người làm quan, ở trong triều cũng có thể chiếu cố lẫn nhau.

So với Lý gia còn tốt hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương thái phi lại yêu thích Văn gia tiểu thư, cũng đã từng nói với Triệu Dật Thanh, mệnh cách của Văn gia tiểu thư mang phúc khí, là nhiều phúc nhiều tử (con), tốt phu quý tử.

Nhữ Dương vương tuy rằng không tin, nhưng hắn là hiếu tử, cũng giống như thái phi cùng vừa lòng Văn gia tiểu thư, chỉ vì Nhàn Nương kiên trì, khiến hắn không có cách nào hạ sính với Văn gia, bất mãn với Nhàn Nương chỉ biết che nhở nhạc gia.

Mấy năm nay Nhàn Nương chỉ lo chiếu cố tỷ muội nhạc gia, chiếu cố Mạnh gia còn ít sao? Nàng là Nhữ Dương vương phi, là nhi tức của Triệu gia, Nhữ Dương vương không muốn nhẫn nhịn nữa, chẳng lẽ lại để cho chất nữ nhạc gia chưởng quản vương phủ.

Hắn không phải đã đáp ứng sẽ thú đích nữ Mạnh gia rồi sao, đối với Nhàn Nương, đối với ân tình Mạnh gia, hắn đã cố gắng nhẫn nhịn lắm rồi, nếu hắn còn nhẫn nhịn nữa thì hắn không phải là Nhữ Dương vương.

Lúc trước Yên Nhiên luôn sợ hãi hắn, vậy mà lúc này cũng dám oán hắn, bất mãn với hắn, Nhữ Dương vương hừ lạnh:

- Không phải người trong vương phủ, đi ra ngoài.

Yên Nhiên nắm chặt tay, cánh tay của nàng run run, Nhữ Dương vương nhìn thấy nàng bất mãn, nàng không nên bất mãn sao?

Tuy Triệu Duệ Kỳ bị hạ nhân áp chế, nhưng nghe phụ thân nhục nhã Yên Nhiên, Triệu Duệ Kỳ vùng khỏi sự khống chế của bọn hạ nhân.

Đám hạ nhân này cũng rất kinh ngạc, thế tử văn nhược, sao có được đại khí lực như vậy, hay nói thẳng là hắn dám phản kháng vương gia.

- Biểu muội đừng sợ, ta sẽ bảo vệ ngươi.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ túm chặt tay Yên Nhiên kéo ra sau lưng mình, kiên định nói:- Phụ vương, nàng là biểu muội của nhi tử, không phải người ngoài.

- Nghịch tử, ngươi vì một nữ tử mà phản kháng phụ thân?

- Phụ vương trách đánh nhi tử thế nào cũng được, nhi tử không một lời oán trách, vì người là phụ thân, nhưng Yên Nhiên biểu muội cũng không thể để người nhục nhã ức hiếp.

Triệu Duệ Kỳ không chịu lùi bước, nhìn Nhữ Dương vương. Nếu không phải hắn đang nắm chặt tay của Yên Nhiên, thì nắm đấm của nàng sẽ hướng đến mặt của Nhữ Dương vương.

Kiếp trước phu thê bọn họ làm cái gì cũng là sai, hắn cảnh cáo biểu ca không được náo động, phải nội liễm điệu thấp, phải học đạo trung dung, bằng không sẽ khiến cho hoàng thượng nghi kỵ, giống như hắn vừa mới nói sẽ mang đến tai ương cho vương phủ.

Biểu ca vốn là tuyệt thế kinh tài, từ từ phải thu liễm trở thành người tầm thường, không am hiểu kinh sử tử tập, khiến cho Tung Sơn viện thất vọng, thành người văn bất thành võ (không văn không võ) tầm thường thế tử.

Nhưng Yên Nhiên biết biểu ca chưa bao giờ bỏ bê việc đọc sách, càng không có buông bỏ nghiên cứu binh thư, hắn đã từng lén nói với nàng, hắn không có cách nào trở thành tướng quân dũng mãnh vô địch, nhưng hắn có thể trở thành nho tướng trong tam quốc Chu Công Cẩn.

Nàng nhớ rõ lúc Triệu Duệ Giác còn ở trên chiến trường, biểu ca ở trong phòng bày binh bố trận, mỗi một bước đều liệu chuẩn như thần, lúc đó nàng còn nói cho Mạnh Trinh Nương biết, nàng...

Yên Nhiên trợn to mắt, lúc đó Trinh Nương sắc mặt trắng bệch, còn nói là không thoải mái rồi đuổi nàng đi, còn khuyên bảo nàng không thể nói cho người khác biết, ngay cả Nhữ Dương vương cũng không thể nói, sợ

https://thuviensach.vn

vương phủ mang tội danh tiết lộ quân cơ, Yên Nhiên nhẹ nhàng lắc đầu, là nàng hại biểu ca sao? Là nàng sao?

Nàng nhớ nhi tử của Trinh Nương từ nhỏ đã được người khen ngợi là thông minh thiên phú, ba tuổi biết cưỡi ngựa, năm tuổi đã một trọi mười muốn làm đại tướng quân, thậm chí còn đánh thất hoàng tử, mà Nhữ Dương vương chẳng những không răn dạy trách phạt hắn, ngược lại còn khen hắn có phong thái khí thế giống hắn.

Năm hắn mười tuổi ở bãi săn bắn, được hoàng thượng khen ngợi hắn là tiểu kỳ lân, khi hồi phủ được Nhữ Dương vương sủng tới tận trời.

Trinh Nương khuyên giải an ủi bọn họ, biểu ca là thế tử, vương gia đối với biểu ca có nhiều yêu cầu, mà càng yêu thương biểu ca, thì phụ thân sẽ càng nghiêm khắc lãnh đạm.

Yên Nhiên chưa bao giờ thấy biểu ca cãi lời Nhữ Dương vương, nhưng Triệu Duệ Giác cưỡi ngựa thị uy, tung hoành Yến Kinh, lại chưa bao giờ nghe Nhữ Dương vương nói với hắn phải điệu thấp? Cũng không có nghe Nhữ Dương vương nói vì hành động của hắn mà vương phủ sẽ chuốc họa?

Lúc hắn ở trên chiến trường sinh tử chưa rõ, biểu ca chỉ nói sai có một câu, liền bị Nhữ Dương vương tức giận quát mắng, hắn không có tình nghĩa huynh đệ, trách cứ hắn làm thế tử mà vô dụng, mà người hắn thương yêu nhất lại giống hắn đi ra chiến trường liều mạng.Lúc đó Trinh Nương còn khuyên giải Nhữ Dương vương, nói biểu ca không phải cố ý, hay cho một câu không phải cố ý, lúc này nghĩ lại không phải muốn nói biểu ca bị mắng là đúng sao? Nàng cũng không nói đến việc biểu ca biết bày binh bố trận chứ không phải là người vô dụng.

Nhữ Dương vương luôn sủng Trinh Nương, bọn họ đều chờ tin tức của Triệu Duệ Giác. Nhữ Dương vương ở cùng nàng ta, bỏ qua ngày giỗ của Nhàn Nương, đáng lẽ Trinh Nương phải làm thiếp lễ trước linh bài của

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương, cũng không đợi hành lễ, nàng liền hôn mê bất tỉnh, Nhữ Dương vương trách cứ bọn họ bạc đãi Trinh Nương, trách bọn họ bức bách Trinh Nương.

Nàng cùng biểu ca khi nào thì bức bách nàng, nàng biết thân thể của Trinh Nương không tốt, nàng tỉnh lại cũng nói như thế, nhưng Nhữ Dương vương lại không tin.

Chỉ có nàng cùng biểu ca cô đơn tế bái Nhàn Nương, tất cả người trong vương phủ đều bận rộn vì Trinh Nương mà thỉnh đại phu, làm thuốc bổ, Nhữ Dương vương còn tự mình hầu hạ chăm sóc Trinh Nương.

Hắn được cái thanh danh tình thâm ý trọng, ai còn nhớ rõ Nhàn Nương, ai còn nhớ rõ nguyên nhân nàng cùng biểu ca vì tội bất hiếu mà bị phạt quỳ trước bài vị tổ tông.

Ngày hôm đó rất lạnh, rất lạnh, nhưng tâm nàng còn lạnh hơn, cũng chính là ngày nàng nhìn thấu Mạnh Trinh Nương, biểu ca ôm nàng, một lần lại một lần nói với nàng:

『Biểu muội, ta không trách nàng.』

Biểu ca đem áo choàng trên người hắn khoác lên người nàng, cũng vì vậy mà biểu ca nhiễm phong hàn bệnh cả một tháng, thân thể vừa khỏe lên được một chút, liền truyền đến tin tức Triệu Duệ Giác bắt giữ tướng địch lập chiến công, biểu ca ho ra máu, nắm tay nàng nói:

『Thực xin lỗi.』

Lúc đó biểu ca đã biết tước vị không còn, mà nàng lại ngây ngốc nói không quan hệ, đến cùng là ai phải xin lỗi ai? Mạnh Trinh Nương muốn thay thế Nhàn Nương đạt được hạnh phúc, phu thê hòa thuận, nhi nữ cũng không chịu thua kém, nàng không có sai, biểu ca cũng không có sai, vậy ai sai?

https://thuviensach.vn

Là nàng, nàng là đồ ngốc.

Yên Nhiên cuối cùng cũng hiểu vì sao nàng lại trọng sinh, là trời cao muốn nàng hiểu rõ khi nàng còn sống đã làm sai bao nhiêu chuyện.

Khiến cho bao nhiêu người yêu thương nàng vì nàng mà gặp bất hạnh, Yên Nhiên lau nước mắt, nhẹ nhàng từ sau lưng Triệu Duệ Kỳ bước ra, ngẩng cao đầu nhìn Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh.

Trước kia cũng vì hắn đã từng lập chiến công nên nàng mới kính sợ, nhưng hôm nay nàng không sợ, trong mắt nàng hắn chỉ là một kẻ hồ đồ, là một người đáng thương.

Yên Nhiên cũng không biết Trinh Nương có thật lòng thương hắn hay không, nhưng từ lúc Trinh Nương vừa gả vào Nhữ Dương vương, khi hắn coi Trinh Nương là trân bảo, Trinh Nương tuyệt đối không động tình với hắn, nàng lợi dụng hắn, mà người thật sự thương hắn là Nhàn Nương, thì hắn lại dễ dàng quên, mà đi kề cận Trinh Nương.

Có một lần nàng nghe Trinh Nương vô tình nói:

『Ta cầu được thanh nhàn, không cầu tình yêu, chỉ nguyện được phú quý.』 Gả cho ai đối với Trinh Nương cũng không có gì khác nhau, nàng chỉ muốn tìm một người có gia cảnh phú quý sống yên ổn cả đời. Tuổi của Trinh Nương kém hơn phân nửa Nhữ Dương vương, nàng so với biểu ca còn nhỏ hơn một tuổi, Nhữ Dương vương không chỉ coi Trinh Nương là thê tử, càng giống như sủng nữ nhi.

- Ngươi khiến ta ghê tởm.

Yên Nhiên thật sự cảm thấy ghê tởm Nhữ Dương vương.

- Yên Nhiên.

https://thuviensach.vn

- Biểu muội.

Nhàn Nương cùng Triệu Duệ Kỳ đồng thời kinh hô, Nhàn Nương vốn định mở miệng giúp Triệu Duệ Kỳ, nhưng vì Yên Nhiên mà Triệu Duệ Kỳ không có văn nhược nữa, mà lại can đảm đối diện với Nhữ Dương vương, Nhàn Nương rất cao hứng.

Nàng biết tình cảnh của nàng đã là dầu hết đèn tắt, có thể sống thêm một ngày đã là trời cao ban ân, nàng không thể chiếu cố nhi tử cả đời, nàng phải an bày thật tốt, phải thật cẩn thận, nếu nhi tử thua kém, nàng mà không an bày chu đáo cũng sẽ mất địa vị thế tử.

Nhàn Nương ngóng chờ tiền đồ của Triệu Duệ Kỳ, hắn được Tung Sơn viện coi trọng, không ai có thể cao hứng hơn nàng, nếu Triệu Duệ Kỳ chỉ có thể làm một thế tử tầm thường, đối với Mạnh Nhàn Nương là sự sỉ nhục.

Nàng luôn tin tưởng Triệu Duệ Kỳ sẽ đem tôn vinh quyền quý nhiều hơn nữa cho Nhữ Dương vương phủ, Nhàn Nương được xưng là kinh thành đệ nhất mệnh phụ, sao có thể không nhìn ra nguy hiểm xung quanh Nhữ Dương vương phủ?

Nàng chỉ có kiên cường, cường ngạnh, mới có thể khiến cho những người có ý đồ muốn công kích Nhữ Dương vương phủ phải khiếp đảm cố kị, nàng tôn trọng phú quý, chú trọng hưởng thụ, một là vì tính cách, hai cũng là vì muốn hoàng thượng yên tâm, đương gia chủ mẫu ở vương phủ là nữ nhân yêu thích hưởng thụ, tiêu xài hoang phí.

Có thể dùng bạc giải quyết chuyện, trong mắt Nhàn Nương cũng không tính là gì, dùng bạc mua chuộc người, trong mắt hoàng thượng cũng là chuyện hắn có thể làm.

Là gia quyến trong Nhữ Dương vương phủ, nàng không thể rời kinh thành, lúc Triệu Dật Thanh lĩnh quân đánh trận, nàng cùng nhi tử chính là

https://thuviensach.vn

con tin của hoàng thượng, ở trong ngục tối lạnh lẽo khổ sở mà Triệu Dật Thanh cũng không hay biết.

Lão vương gia vì Nhữ Dương vương tuyển Nhàn Nương vì phi, cũng không phải chỉ vì Mạnh gia có ân cứu mạng, trước khi lâm chung hắn mặc kệ thái phi mà đưa quyền trưởng quản vương phủ cho nhi tức Nhàn Nương, là vì cái gì?

Vì Nhàn Nương có kiến thức không hề thua kém nam tử nào, Triệu Dật Thanh là chiến tướng, nhưng chính sự, triều cục hắn lại không hiểu biết nhiều, Nhàn Nương vì hắn vì Nhữ Dương vương phủ mà quan tâm cả đời, thân thể của nàng cũng vì vậy mà suy sụp, nàng tuyển Yên Nhiên, một là vì nhi tử có tình với Yên Nhiên, hai là Yên Nhiên có thể giáo dưỡng thật tốt, phụ huynh của Yên Nhiên lại là người khó gặp.

Mà Văn gia...Phụ thân của Văn tiểu thư là ngự sử, vương phủ cùng ai thân gia cũng được, nhưng không thể thân gia với Văn gia.

- Ta nói ngươi ghê tởm, ngươi không bảo hộ được thê nhi, dựa vào cái gì khiến cho biểu ca chịu ủy khuất? Biểu ca vốn là người khuynh thế kinh tài, ngươi lại không thấy vinh quang, mà lại thấy hổ thẹn, ngươi là phụ thân của biểu ca sao? Ngươi luôn lấy đạo trung dung ra làm cớ, ngươi hiểu được đạo trung dung sẽ không khiến hoàng thượng nghi kỵ? Nhữ Dương vương điện hạ, ngươi nghi ngờ Quân là bất trung, trách đánh nhi tử yêu thích văn chương không phạm sai lầm là bất nhân, coi thường thê tử là bất nghĩa, ngươi chẳng lẽ không biết thân thể biểu ca không tốt, ngươi trách đánh biểu ca, Nhữ Dương vương thái phi sẽ thương tâm, ngươi còn không phải là bất hiếu sao? Bất trung bất hiếu, bất nhân bất nghĩa, ngươi chiếm hết, dựa vào cái gì, mà ta không được ghê tởm ngươi? Đại ác không nhất định là người có tội ác ngập trời, đại thiện không nhất định có thể cứu thế cứu dân, trung thần danh tướng cũng sẽ phạm sai lầm, cho dù là hoàng thượng cũng phải tự suy xét mỗi ngày, ngươi khẳng định, ngươi không có phạm sai lầm.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 27: Không Xứng

Yên Nhiên liên tục chỉ trích, Nhữ Dương vương xuống đài không được, ở trong mắt Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh, Yên Nhiên là người đáng giận, khiến cho hắn nan kham.

Hắn nhớ lúc Nhàn Nương xuất giá gả vào Nhữ Dương vương phủ, đã từng phân tích tình cảnh của Nhữ Dương vương phủ, làm cách nào để quật khởi hưng thịnh.

Dựa vào cái gì, mà hắn phải nghe lời vương phi Nhàn Nương, hắn là uy chấn Bắc Cương tướng quân, từng bày bố kế phản gián, giết được chủ tướng Man Di khiến bọn chúng hơn năm năm không dám khấu biên (vượt biên).

Hắn đối với Nhàn Nương lãnh đạm, cùng nàng tranh cãi, cũng vì quyền uy Nhữ Dương vương, Nhàn Nương là thê tử của hắn, là vương phi, hắn không cần Nhàn Nương khuyên bảo.

Mà cần nàng phục tùng, nhưng Nhàn Nương chưa bao giờ phục tùng hắn, thậm chí chưa bao giờ cần hắn, nàng sẽ đem tất cả mọi chuyện an bày thỏa đáng.

Giống như không có hắn, Nhàn Nương vẫn trôi qua những ngày tháng tốt lành, không có hắn, Nhữ Dương vương phủ vẫn sừng sững phú quý vinh quang.

Nhữ Dương vương khó chịu nhất chính là điểm ấy, Nhữ Dương vương phủ hưng thịnh dựa vào chiến công của hắn, liều mạng giết địch.

https://thuviensach.vn

Chứ không phải dựa vào Nhàn Nương kiêu ngạo, xa hoa lãng phí, hắn luôn muốn Nhàn Nương phải cúi đầu phục tùng.

Nhưng lần nào cũng là Nhàn Nương nói cho hắn á khẩu không trả lời được, vì vậy hắn với Nhàn Nương càng ngày càng xa lạ.

Nhữ Dương vương dù tức giận cũng sẽ không động thủ đánh Yên Nhiên, nhưng hắn là người có địa vị kiêu ngạo không cho phép, Yên Nhiên bất kính:

- Lý Yên Nhiên, đây là Nhữ Dương vương phủ.

- Ta biết.

Yên Nhiên cười yếu ớt:

- Nhữ Dương vương điện hạ là người rộng lượng, sẽ không vì ta nói vài câu thật lòng liền tức giận, An Bình hầu phủ tuy không phú quý tôn vinh như Nhữ Dương vương phủ, nhưng ta không thiếu ăn thiếu mặc, không thiếu bạc trang sức, ta chỉ có một đôi tay, dù có phú quý vinh hoa hơn nữa, cũng không thể khiến ta hưởng thụ, phụ thân của ta luôn nói, sống thanh bần đạo hạnh, bình an là phúc, lúc đầu ta còn không hiểu, nhưng nhìn thấy Nhữ Dương vương điện hạ, ta liền hiểu, tâm ngươi không an tĩnh, cho nên luôn trách cứ biểu ca, luôn bắt bẻ đại di, nhưng vương gia đừng quên, đại di là thê tử của ngươi, cùng ngươi trải qua nhiều năm gian khổ, vì ngươi lo liệu gia nghiệp là Nhữ Dương vương phi.

(Yul: thanh bần đạo hạnh nghĩa là nghèo mà trong sạch, đức hạnh của người theo một tôn giáo.)

- Lúc ngươi lãnh binh trên chiến trường, nàng ở lại kinh thành, khi ngươi mang danh tiếng phản quốc, là nàng cùng ngươi cùng tiến cùng lui, khi ngươi khải hoàn về kinh, nàng là người cao hứng nhất, ngươi có bao giờ nhìn kĩ nàng chưa?

https://thuviensach.vn

- Biểu ca là trưởng tử của ngươi, là thế tử của Nhữ Dương vương phủ, ngươi lại cứ muốn hắn trở thành một kẻ tầm thường, mà không nghĩ tới người ngoài sẽ nghị luận hắn như thế nào? Hổ phụ khuyển tử dễ nghe lắm sao? Nói ngươi không biết dạy dỗ nhi tử, lời này khiến ngươi cao hứng? Biểu ca thân mình suy nhược, nhưng tài trí của hắn tuyệt đối không tầm tường.(Yul:Hổ phụ khuyển tử = Cha hổ sinh con chó = cha tài giỏi mà con chẳng ra gì.)

Lúc này không có Triệu Duệ Giác để so sánh, Nhữ Dương vương đối với biểu ca vẫn còn coi trọng. Yên Nhiên nhẹ giọng nói:

- Khẩn cầu ngươi hãy suy nghĩ cho thật kĩ, đại di chỉ có một, biểu ca cũng chỉ có một, đối với ngươi, cái gì mới là quan trọng nhất, ngươi là Nhữ Dương vương uy danh hiển hách, cũng là trượng phu của đại di, phụ thân của biểu ca, ngươi chiếu cố bọn họ, khiến bọn họ hạnh phúc an bình không phải là chuyện rất bình thường sao? Ngươi có từng hỏi đại di muốn gì chưa? Nhữ Dương vương điện hạ, phụ thân ta nói lòng người khó lường, không thể chỉ dựa vào đôi mắt là nhìn thấy.

Yên Nhiên phúc thân:

- Đã nói đến như vậy, Nhữ Dương vương điện hạ hãy suy nghĩ sâu xa.

Không thể chỉ dựa vào đôi mắt mà nhìn thấy, là Yên Nhiên tự đúc kết từ kiếp trước, nếu nàng không đặt hết lòng dạ vào đó, thì sẽ không chậm trễ biểu ca, lại càng không tin tưởng Mạnh Trinh Nương đến như vậy.

Yên Nhiên xoay người rời khỏi Vũ Hoa Đường, ra đến cửa gặp Nhữ Dương vương thái phi, Yên Nhiên lại phúc thân:

- Gặp qua thái phi.

Ánh mắt thái phi đánh giá tìm tòi nghiên cứu nhìn Yên Nhiên, nàng đến gần Yên Nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Ta không thích ngươi, đến tận hôm nay ta cũng không thích ngươi.

- Ta biết.

Kiếp trước nàng đã lấy lòng nhiều như thế nào, cũng không khiến thái phi yêu thích, nàng đối với Yên Nhiên chỉ có xa lạ, hoặc là răn dạy, Yên Nhiên nhìn thái phi cười yếu ớt:

- Ta từng nghe người ta nói, tất cả mọi người trên thế gian này chỉ thích có bạc, Yên Nhiên không phải là bạc, không cầu mọi người thích, ta chỉ để ý đến người để ý ta là đủ, ta không thèm để ý người không thích ta, có quan hệ gì với ta đâu?

Thái phi chợt ngẩn người hỏi:

- Ta không phải là người ngươi để ý? Ta là tổ mẫu của biểu ca ngươi.

Yên Nhiên nói:

- Người cũng nói, người là tổ mẫu của biểu ca, chúng ta quan hệ không gần.

- Ngươi không muốn gả vào Nhữ Dương vương phủ?

- Ta nói không muốn người tin sao?

Yên Nhiên vỗ nhẹ trán nói:

- Ta là đại tiểu thư đích nữ của An Bình hầu phủ, thái phi điện hạ, ta không lo gả, biểu ca vĩnh viễn là biểu ca, hắn che chở ta, đương nhiên ta cũng không muốn để hắn bị Nhữ Dương vương điện hạ hiểu lầm, chuyện khác ta không nghĩ tới, người thật sự là lo xa rồi. Mẫu thân của ta còn ở đình hóng mát chờ ta, Yên Nhiên cáo lui trước, xin cho ta nhắc nhở thái phi điện hạ một câu, biểu ca là trưởng tôn của người, ta nhớ mẫu thân đã từng nói, lão nhân gia nào cũng đều yêu thương nội tôn (cháu nội) của mình, vậy

https://thuviensach.vn

thì thái phi điện hạ cũng yêu thương biểu ca rồi.Thần sắc thái phi có chút lúng túng, cũng vì thân thể Triệu Duệ Kỳ suy nhược, Nhàn Nương lại bảo hộ quá chặt, nàng gặp Triệu Duệ Kỳ cũng không nhiều, hơn nữa Triệu Duệ Kỳ không giống nhi tử của nàng, nàng đối với trưởng tôn này không thể nói là thương yêu.

Thái phi kiên quyết phản đối chuyện Yên Nhiên gả vào, cũng vì nàng cho rằng Yên Nhiên phúc phận bạc (người ít phúc), quá mức kiêu căng không thích hợp làm thế tử phi.

Mặc khác, là nàng đang cùng Nhàn Nương phân cao thấp, trượng phu trước khi lâm chung lướt qua nàng trực tiếp giao quyền chưởng quản Nhữ Dương vương phủ cho Nhàn Nương, tuy Nhàn Nương đối với nàng cực kỳ hiếu thuận, nhưng nàng không phục.

Nàng muốn tìm một tôn tức (cháu dâu) có thể gần gũi nàng, để nàng có thể dễ dàng nắm lấy quyền chưởng quản Nhữ Dương vương phủ.

Nàng cũng biết Nhàn Nương sống không được bao lâu, nàng lo lắng nhi tử lại thú kế phi là Mạnh gia tiểu thư.

Không phải tất cả mọi người đều có thể trở thành Mạnh Nhàn Nương, giống như Yên Nhiên đã nói, Nhàn Nương chỉ có một.

Hôm nay Thái phi nghe những lời Yên Nhiên nói, ánh mắt của Nhàn Nương so với nàng còn tốt hơn, Yên Nhiên thích hợp làm thế tử phi.

Yên Nhiên hướng đến phía đình hóng mát mà đi, nàng đã mắng Nhữ Dương vương nhưng sẽ không giống kiếp trước, sẽ không bị ảnh hưởng gì.

Nàng đã nói ra những uất ức của kiếp trước, thật là thoải mái. Yên Nhiên híp mắt, nhìn hoa cỏ trong Nhữ Dương vương phủ thuận mắt hơn nhiều.

- Biểu muội, biểu muội.

https://thuviensach.vn

Phía sau truyền đến giọng nói của Triệu Duệ Kỳ, trong lòng bàn tay của Yên Nhiên đầy mồ hôi, người nàng sợ gặp nhất chính là hắn, vì sao còn muốn đuổi theo? Yên Nhiên tươi cười nở rộ nói:

- Là biểu ca a, ta muốn cùng nương trở về phủ, biểu ca hãy đi tìm đại di cùng Nhữ Dương vương đi, không cần đưa tiễn chúng ta, ta nghĩ thái phi điện hạ cũng đã đến Vũ Hoa Đường rồi, cũng là thái phi đau lòng biểu ca, thế tử điện hạ mau đến phụng bồi thái phi đi, lúc điện hạ đọc sách, mặc nhiều y phục một chút, lúc điện hạ dùng bữa, đừng kiêng ăn...

- Sao không nói tiếp?

Triệu Duệ Kỳ ôn nhuận cười, tới gần Yên Nhiên:

- Biểu muội rất khẩn trương?

Khi Yên Nhiên định lui về phía sau, liền bị Triệu Duệ Kỳ túm chặt cánh tay, đôi mắt âm u lóe sáng:

- Yên Nhiên! Ta đã từng nói, lúc nàng đang khẩn trương sẽ nói mà không suy nghĩ, nói không đầu không đuôi, một hồi kêu ta là biểu ca, một hồi lại kêu ta là thế tử điện hạ, những lúc Yên Nhiên khẩn trương, sẽ nói ra những lời thật lòng, đã quan tâm ta, vì sao còn muốn trở nên xa lạ?

- Ta không xứng.

Ánh mắt Yên Nhiên chua xót, hốc mắt ửng đỏ, đối mặt với Nhữ Dương vương nàng chưa từng lùi bước, cũng không sợ hãi, nhưng đối mặt với biểu ca, nàng áy náy, nàng khổ sở, tâm nàng đau, nàng tiếc hận, nàng hối hận.Nếu Tuấn Khanh ca ca là Ngọc lang, thì biểu ca ở trong mắt nàng chính là trích tiên.

(Yul: trích tiên là thần tiên bị đày xuống trần)

https://thuviensach.vn

Dù biểu ca không tuấn dật như Phó Tuấn Khanh, không túc trí đa mưu bằng hắn, không thể văn võ song toàn như hắn, nhưng biểu ca chính là trích tiên, là thần tiên trên trời, nàng là phàm nhân, hơn nữa còn là phàm nhân rất ngốc, sao có thể xứng đôi với hắn.

Kiếp trước nàng đã trì hoãn hắn một lần, kiếp này hãy để cho nàng ở bên cạnh nhìn biểu ca được hạnh phúc cả đời, hào quang vạn trượng đi.

Lúc này nàng không cần e ngại Mạnh Trinh Nương, nhưng nàng tự ti, không tự tin khi đối mặt với biểu ca, Yên Nhiên đôi mắt ẩm ướt, cười yếu ớt:

- Biểu ca là người rất tốt rất tốt, tốt không ai bằng, sẽ có một nữ tử thật hoàn mỹ xứng với biểu ca, ta có một đống khuyết điểm, không xứng với biểu ca.

Yên Nhiên tỏ vẻ chúc phúc cười cười, rồi xoay người bước đi. Triệu Duệ Kỳ suy nghĩ xuất thần nhìn theo bóng nàng thì thầm:

- Biểu ca dù có tốt hơn nữa, cũng chỉ muốn có Yên Nhiên biểu muội bốc đồng kiêu căng có một đống khuyết điểm, Yên Nhiên, nàng nói ta phải làm sao bây giờ? Sao ta có thể buông nàng.

Bắt đầu từ lúc Yên Nhiên tập đi, gập ghềnh đi lại tập tễnh bổ nhào vào trong lòng hắn, bọn họ nhất định phải ở cùng nhau. Nếu Yên Nhiên là hỏa, hắn cam nguyện làm củi gỗ, khiến cho hỏa diễm cháy rực tinh quang.

- Kỳ Nhi.

Triệu Duệ Kỳ thu lại thần sắc, nở nụ cười, quay người nói:

- Mẫu phi!

https://thuviensach.vn

Lúc Yên Nhiên rời đi, nàng để Triệu Duệ Kỳ đuổi theo, nàng cùng Nhữ Dương vương cũng không có nhiều lời, chỉ là nói với hắn, Yên Nhiên xứng với Nhữ Dương vương phủ, phụ huynh của nàng cũng không phải là vô dụng, tuy rằng An Bình hầu Lý Vĩnh Niên không nổi danh bằng Triệu Dật Thanh, nhưng hắn là người rộng lượng, là Nhữ Dương vương phủ cầu sính Lý Yên Nhiên, chứ không phải nàng gả không được.

- Kỳ Nhi muốn thú Yên Nhiên?

- Trừ nàng, ai nhi tử cũng không cần.

Triệu Duệ Kỳ nhàn nhạt cười, Nhàn Nương nói:

- Ngươi so với phụ thân ngươi còn kiên định hơn, muốn thú Yên Nhiên, cũng không dễ dàng.

- Sao vậy?

- Ta cùng nhị muội tình cảm luôn tốt, năm đó khi chúng ta còn ở trong khuê phòng, đã từng nói nếu sau này có nhi nữ, liền kết thành thông gia, nhị muội tuy dịu dàng, nhưng rất giữ chữ tín. Nếu ta nói, nàng sẽ đồng ý, cũng không phải đơn giản là vì giữ lời hứa, mà là nàng coi trọng Kỳ Nhi, nhưng nàng lại không thích Nhữ Dương vương phủ, sợ nữ nhi bảo bối của nàng chịu ủy khuất, cho nên lúc Yên Nhiên từ chối, ta cũng không có nhiều lời. Nhị muội đã xem thấu mọi chuyện, mẫu phi mệnh không còn bao lâu, kế thất vương phi mặc dù là thân di của ngươi, nhưng lòng người khó đoán, nhị muội luôn lo lắng.

- Nhi tử chưa bao giờ muốn để biểu muội chịu ủy khuất.

Nhàn Nương nắm tay nhi tử nói:

- Ngươi muốn thú Yên Nhiên, không thể chỉ vì ngươi là thế tử, địa vị thế tử của ngươi ở trong mắt phu thê nhị muội lại là nhược điểm của ngươi, chỉ

https://thuviensach.vn

khi ngươi có năng lực bảo hộ nàng, mới có thể khiến nhị muội gật đầu đồng ý hôn sự của ngươi cùng Yên Nhiên, nhị di phu của ngươi nhìn hiền hòa bình thản, nhưng không dễ chọc, người hắn yêu thương nhất là Yên Nhiên.

- Nhi tử nhớ kỹ.

Triệu Duệ Kỳ gật đầu, đỡ Nhàn Nương về phòng:

- Nhi tử sẽ truyền tin cho viện trưởng Tung Sơn viện.

- Kỳ Nhi nhớ rõ ngươi không thể bái ông ta làm sư, rất nhiều quan viên xuất ra từ Tung Sơn viện, hoàng thượng yên tâm được sao, chỉ là một tòa viện lại có thể nắm giữ tả hữu triều cục, sẽ không yên ổn được lâu. Quan viên đều là người của hoàng thượng.

- Nhi tử sẽ không bái sư, chỉ gửi phong thư cảm tạ hắn ưu ái.

- Ngươi có thể mượn hắn nổi danh, nhưng không thể cùng Tung Sơn viện liên lụy quá sâu.

- Nhi tử ghi nhớ lời mẫu thân dạy bảo.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 28: Hang Sói

Yên Nhiên từ biệt biểu ca, tâm tình có chút nặng nề, Nhu Nương nhìn ra sự khác thường của nàng, nhẹ nhàng thở dài, Yên Nhiên miễn cưỡng cười cười:

- Nương, nữ nhi không sao, nữ nhi mới vì đại di nói mấy câu.

- Bọn họ đã nháo đến tình trạng này, đại tỷ cũng có sai, Yên Nhiên a, đại tỷ thiếu nhu hòa, một bên nắm một bên thả mới có thể hòa hợp, Nhữ Dương vương là vương gia, mặc dù đại di của ngươi nói đúng, dù không thay đổi được ngạo khí, cũng phải băn khoăn đến cảm xúc của vương gia.

- Đại di làm không đúng?

Nhu Nương lắc đầu:

- Không phải là không đúng, mà là dùng sai phương pháp, đại di ngươi tranh cường háo thắng cả đời, vì Nhữ Dương vương phủ mà thân thể suy sụp, có ai cảm kích nàng? Chỉ sợ Nhữ Dương vương còn nghĩ đại di ngươi không chịu uỷ quyền, mọi chuyện đều tranh đấu, nhưng đại di ngươi mà sửa lại tính tình, thì cũng không phải là nàng.

- Nữ nhi không hiểu.

Yên Nhiên tới gần Nhu Nương, trước kia nàng không hề nhẫn nại nghe Nhu Nương nói chuyện, nàng chỉ thấy Nhàn Nương nói một không nói hai, thấy Trinh Nương nhu hòa ấm áp, nên chỉ thấy Nhu nương mềm yếu,

https://thuviensach.vn

không có chủ kiến, nàng muốn Nhữ Dương vương hồi tâm chuyển ý, cũng không thể chỉ cần tin tưởng vào ánh mắt.

Trí tuệ như Nhàn Nương cũng sẽ nghe đề nghị của Nhu Nương, trong đám tỷ muội ở Mạnh gia, chỉ có Nhu Nương cùng Nhàn Nương là quan hệ tốt nhất.

Nhàn Nương trừ Nhu Nương ra thì rất ít thân cận với các tỷ muội khác. Nhu Nương sao có thể là người đơn giản mềm mại không chủ kiến đươc, phụ thân tuy có hai ba thiếp thất, nhưng không có ai sinh ra hài tử.

Nhu Nương cười nói:

- Cũng vô dụng, nam nhân là nam nhân, cần nữ tử ngưỡng mộ, làm thê tử, không cần quá mức tranh cường, nương đã từng khuyên đại di ngươi, có lẽ Nhữ Dương vương phủ phải có vương phi mới cầm cự nổi, đại tỷ cùng nương, cùng Yên Nhiên không giống nhau, Yên Nhiên có thể học ngạo khí của đại di ngươi, nhưng sống phải bình thản mới là trí tuệ.

- Vâng!

Thấy Yên Nhiên nghe lời, Nhu Nương vỗ vỗ Yên Nhiên, hỏi:

- Mới vừa rồi ngươi ở trong đình hóng mát đàm luận, là nghe Trinh Nương nói?

Yên Nhiên gật đầu:

- Là Trinh di nói, nữ nhi cảm thấy nàng rất thông minh, không giống bình thường, rất nhiều chuyện này nọ đều biết đến.

- Cửu muội muội khó lường, lúc nương được giáo dưỡng ở khuê phòng, cũng không xuất sắc bằng cửu muội muội.

https://thuviensach.vn

- Trong lòng Huệ di có người khác, cùng Dương gia công tử dẫu lìa ngó ý còn vươn tơ lòng, một khi đại di mất, Trinh di...sẽ gả vào vương phủ sao?

- Trước kia nàng có cơ hội lớn nhất, nhưng hiện tại...Khó mà nói, ngươi nghĩ đại di ngươi là đồ ngốc sao? Cũng may là ngươi nói đến cửu muội, nếu không chúng ta vẫn chưa hay biết gì đâu.Nhu Nương nghĩ nghĩ, nói:

- Hồi phủ nương sẽ cho người đưa tin cho ngoại tổ mẫu của ngươi.

- Sao vậy?

Yên Nhiên thấy Nhu Nương lắc đầu, hỏi:

- Nương sợ ngoại tổ mẫu không tin?

Nhu Nương cười khổ nói:

- Mạnh gia như thế nào cũng sẽ không để mất cửa hôn sự kết thân với Nhữ Dương vương phủ, nói cho ngoại tổ mẫu ngươi biết thì sao? Huệ Nương không thích hợp, bát muội là người yếu đuối, đứng trước quyết định hôn sự, Mạnh gia sao có thể hủy thân? Chỉ có cửu muội. Dù ngươi có gả hay không gả cho thế tử, ngươi đều phải để ý Trinh Nương, lúc cùng nàng nói chuyện, lưu một phần tình nghĩa.

- Không thể giúp đại di sao?

- Đại tỷ không tin người ngoài, nương cũng không còn cách nào khác.

Nhu Nương biết rõ Nhàn Nương rất quật cường, huống hồ trong kinh thành cũng không chọn được người thích hợp, vì lo lắng cho ngoại gia, tuyển một vị muội muội gả vào là tốt nhất, Trinh Nương có tâm kế, nhưng sẽ không quá sâu.

Dù Nhu Nương cũng có xem trọng Trinh Nương, nhưng vẫn không tin Trinh Nương có thể phá đi cục diện mà Nhàn Nương lưu lại, Nhàn Nương

https://thuviensach.vn

chắc chắn có thể vây khốn Trinh Nương.

Yên Nhiên lo lắng cũng như không, nàng không thể nói Trinh Nương lợi hại như thế nào, nếu không Nhu Nương sẽ hoài nghi:

- Nếu trong lòng của Nhữ Dương vương có đại di là tốt rồi.

Trinh Nương không cần làm gì nhiều, chỉ cần nàng có thể nắm chắc tâm của Nhữ Dương vương, nàng liền có thể đứng vững, Nhữ Dương vương sẽ bảo hộ Trinh Nương, đại di lưu lại chướng ngại càng nhiều, Nhữ Dương vương càng đau lòng nàng, hắn chỉ tin tưởng Trinh Nương, sẽ đem tất cả loại trừ.

- Chỉ cần trong lòng vương gia có đại tỷ, tất cả mọi chuyện sẽ dễ hơn nhiều, hi vọng những lời ngươi mới vừa nói, có thể khiến vương gia nghĩ đến chổ khó xử của đại tỷ.

- Chỉ hy vọng như thế.

Yên Nhiên không dám hi vọng quá nhiều, nàng nhớ được Nhữ Dương vương như thế nào đau lòng Trinh Nương, Trinh Nương chính là bảo bối trong lòng hắn, không ai có thể thương tổn nàng dù chỉ một chút.

Diện mạo hay tính tình của Trinh Nương đều không giống Nhàn Nương, nếu hắn đã thích Trinh Nương, thì sẽ không thích Nhàn Nương.

Đêm dài yên tĩnh, Nhữ Dương vương đang ở trong Lạc Ngọc Đảo trằn trọc không yên, không có cách nào ngủ được, giọng nói lên án của Yên Nhiên vẫn quanh quẩn lỗ tai.

Hắn thật sự sai rồi?

Nhữ Dương vương nghĩ đến Nhàn Nương, lại không nhớ đến bọn họ từng hoa điền nguyệt hạ, tình ý nồng đậm, mà chỉ nhớ Nhàn Nương kháng

https://thuviensach.vn

cự, luôn cãi lại quyết định của hắn.

- Bổn vương không sai.

Nhữ Dương vương nằm thẳng, mở to mắt nhìn đỉnh giường gỗ khắc hoa văn, hình bóng một nữ tử hiện ra trong đầu, nàng dịu dàng, nàng bình thản, nàng giống như một luồng gió nhẹ phất qua, đến nay hắn vẫn còn nhớ nụ cười yếu ớt của nàng, nàng là ai? Nhữ Dương vương nhớ lúc hắn bất đắc dĩ đáp ứng Nhàn Nương chọn người làm kế thất vương phi, giống như ăn ruồi bọ, hắn đường đường là Nhữ Dương vương lại để một phụ nhân hiếp bức, hắn không cam tâm.

Mạnh phủ.

Trinh Nương kinh ngạc sững sờ, Vân Nhi sốt ruột nói:

- Cửu tiểu thư.

Trinh Nương đem tóc mai vuốt nhẹ ra sau vành tai, tươi cười có chút ngượng ngập, bình thản nói:

- Phải không? Là Giang Nam Ô Trấn Trần gia? Giang Nam phong cảnh rất đẹp, ta có thể đi Giang Nam là tốt rồi.

- Tiểu thư...Sao người có thể nghĩ như vậy? thiếu gia Trần gia đã bị tửu sắc vét khô thân thể, Trần gia nhìn thì phú quý, cũng là miệng cọp gan thỏ, còn không phải là ỷ vào Trần gia nhị lão gia ở quốc tử giám làm quan, trong tay có danh sách dự thi danh ngạch, Trần gia sao dám đến cửa Mạnh gia? Trần gia thật sự kỳ quái, chính thê chưa vào cửa, thứ tử thứ nữ đã có vài vị, nô tì hỏi thăm rõ ràng, Trần gia thông phòng thị thiếp không ít đâu, ban đêm hắn lưu lại yên hoa liễu rũ là chuyện thường.

(Yul: yên hoa liễu rũ là lầu xanh)

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Trinh Nương trắng bệch:

- Ngươi nói hắn có thể sống bao lâu?

Vân Nhi suy nghĩ một lúc rồi nói:

- Nô tì không biết, chuyện này ai nói được đâu? Cửu tiểu thư xinh đẹp như vậy, người cam tâm vì hắn thủ tiết sao? ngoài cửa Trần gia còn có đền thờ trinh tiết liệt phụ, muốn tái giá cũng không phải dễ dàng?

- Ta không nghĩ tái giá, thủ tiết cũng chưa chắc là không tốt.

Trinh Nương kéo Vân Nhi đến bên người:

- Là một liệt phụ thủ tiết, ăn uống không lo...Liệt phụ?

Trinh Nương sắc mặt càng trắng, thanh âm run rẩy:

- Đền thờ trinh tiết? Sao Trần gia có được đền thờ trinh tiết?

Vân Nhi thấy lòng bàn tay Trinh Nương lạnh lẽo, nàng cũng hoảng:

- Người đừng nóng vội, để nô tỳ suy nghĩ đã, nô tì có hỏi qua, có được đền thờ trinh tiết, chuyện này nhất định là khen ngợi một tiết phụ.

Trinh Nương bình ổn tinh thần, tươi cười có chút miễn cưỡng:

- Không vội, ngươi từ từ nghĩ.

Ánh mắt nàng hiện lên lãnh ý cùng dao động, làm quả phụ thủ tiết nàng cũng không thèm để ý, Trần gia sẽ không dễ dàng ức hiếp nhục nhã nàng, có gia cảnh yên ổn, nàng sẽ sống rất tốt, chỉ là làm quả phụ không thể thường xuyên xuất môn, nàng không có biện pháp thưởng thức phong cảnh ở Giang Nam.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương sẽ không để Trần gia công tử đụng vào nàng, hắn cùng cơ thiếp, danh kỹ phát sinh quan hệ, nàng sợ bẩn, đêm ngủ trong xóm làng chơi rất dễ nhiễm bệnh.

- Nô tì nhớ, là tam phòng của Trần gia, cũng chính là đường ca của Trần công tử, là hai ngày trước khi thành thân thì bị chết đuối, tân nương ôm bài vị gả vào, ba ngày sau ở trong tân phòng thắt cổ tìm phu, triều đình mới ban thưởng đền thờ trinh tiết.Vân Nhi muốn nói lại thôi, Trinh Nương nhẹ giọng hỏi:

- Có phải Ngươi đã nghe được tin tức gì?

- Không biết là thật hay giả, có một ma ma trong Trần phủ rất thích uống rượu, nô tì hỏi thăm tin tức từ nương của nô tỳ, nên gặp nàng vài lần, hai người là tỷ muội thân thiết, có một lần nàng uống say, mơ mơ hồ hồ nhắc tới hai câu “tam phòng nãi nãi là bị lão gia cùng Trần thiếu gia bức tử, tam phòng nãi nãi...Phá thân mình...“.

Trinh Nương hút một ngụm khí lạnh, gian dâm? Đệ cưỡng gian thê huynh?

- Trần gia không còn thể thống đến vậy?

- Thiếu gia Trần gia còn làm chuyện hoang đường như vậy, Trần gia làm gì có thể thống quy củ? Nô tì biết cửu tiểu thư thiện tâm, nhưng Trần gia là hang sói, người đi vào chính là chết.

Vân Nhi quỳ trên mặt đất:

- Sao người có thể chấp nhận số mệnh như vậy? Thiếu gia Trần gia tuy rằng có tên trong khoa cử, Trần gia nhị lão gia cũng làm quan, nhưng trên dưới Trần gia...Ăn thịt người không nhả xương, làm rất nhiều chuyện xấu xa, nếu người gả vào, thiếu gia Trần gia còn chưa chết, ngài sẽ bị hắn tra tấn, một đám thiếp thất thứ tử thứ nữ cũng đủ hại chết người, vị ma ma kia

https://thuviensach.vn

còn nói Trần lão gia thích nhất cùng Trần thiếu gia dùng chung một người...Nô tì thực ghê tởm nói không nên lời, nếu Trần thiếu gia xảy ra chuyện không may, bọn họ sẽ nói ngài khắc phu bạc mệnh, đến lúc đó người còn suy nghĩ được gì? Sao người có thể chịu được vũ nhục này? Trần thiếu gia thật sự không phải là người tốt, nô tì đã hầu hạ cửu tiểu thư, không thể nhìn người đi vào hố lửa.

- Ngươi nói là sự thật?

- Nô tì câu nào cũng nói thật, nếu có nửa lời gian dối, nô tì nguyện ý để thiên lôi đánh xuống, chết không tử tế.

Trinh Nương khóe mắt ướt át, nắm tay Vân Nhi:

- Cám ơn ngươi, ta sẽ không quên ân tình ngươi vì ta mà hỏi thăm tin tức.

Vân Nhi rơi nước mắt bị Trinh Nương nắm chặt tay, nghe thấy Trinh Nương thì thào tự nói:

- Là bạc tình bạc nghĩa, đắc ý liền càn rỡ, Mạnh Trinh Nương ta không phải là Giả Nghênh Xuân.

[Yul: Giả Nghênh Xuân là một nhân vật hư cấu trong Hồng Lâu Mộng, có thể hiểu sơ lược như thế này:

Giả Nghênh Xuân là một tiểu thư xinh đẹp, phúc hậu. Nhưng nàng lại có tính hiền lành, quá nhu nhược, rụt rè, không thích can dự vào công việc trong phủ, việc gì cũng thờ ơ không màng đến, lại hay e ngại, ngượng ngập. Những lúc có chuyện thường lấy sách ra đọc để thư thái. Không tự lo liệu được mọi thứ cho bản thân nên để mặc bọn a hoàn trong nhà tự tung tự tác.

Sau này, Nghênh Xuân gả cho Tôn Thiệu Tổ - một võ quan. Đó là bi kịch đời nàng. Tôn Thiệu Tổ tuy mặt mũi ngôi ngô tuấn tú nhưng lại vũ

https://thuviensach.vn

phu, độc ác, vô nhân cách, ăn chơi đàng điếm. Ở nhà nàng vốn đã nhu nhược mềm yếu, nay bị gả cho "giống sói Trung Sơn" nên Nghênh Xuân sớm trở thành nạn nhân. Bị nhà họ Tôn bạo hành, đánh đập, hắt hủi, ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, ốm đau không thuốc, chưa đầy một năm Nghênh Xuân đã sớm qua đời.]

Giả Nghênh Xuân là ai? Nhưng Vân Nhi hiểu Trinh Nương, nên không dám hỏi nhiều, nàng là vì Trinh Nương, cũng là vì bản thân, nàng là đại nha hoàn của Trinh Nương, một khi Trinh Nương gả vào Trần gia, nàng thoát thân cũng không dễ, Vân Nhi là nhìn ra Trinh Nương là người có trí tuệ.

Nàng ở bên cạnh Lâm thị, tuy rằng không phải là đại nha hoàn Lâm thị yêu thích, nhưng nàng là người may mắn, có tâm tư, nên lúc nào cũng lưu tâm mọi chuyện, cũng đoán được đại cô nãi nãi Nhữ Dương vương phi mệnh không lâu, muốn ở ngoại gia chọn một vị muội muội làm kế phi.

Tuy Trinh Nương ít có cơ hội hơn Huệ Nương, Vân Nhi từng đọc sách có nghe qua một câu đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi so với dệt hoa trên gấm còn tốt hơn, bên người Huệ Nương có rất nhiều nha hoàn, dù nàng có theo Huệ Nương cũng không có cơ hội hầu hạ nàng.

Lâm thị đem nàng an bày ở bên người Trinh Nương, cũng là điều Vân Nhi mong muốn, nàng ở trước mặt Lâm thị biểu hiện trung tâm, ở trước mặt Trinh Nương thì quy phục.

Vân Nhi cũng là người lanh lợi, nhìn ra Trinh Nương có bản lĩnh cùng mưu lược, dù không thể làm kế phi, vẫn có thể tìm một chổ yên thân. Trinh Nương mang nàng theo là tốt rồi, ở bên người Trinh Nương, nàng có cảm giác được Trinh Nương nể trọng, nên đối với Trinh Nương càng trung tâm.

Hai ngày trước nghe nói Trần gia tới cầu hôn, Trinh Nương kêu nàng thám thính tin tức, nghe được chuyện này liền cảm thấy không tốt, Vân Nhi liền liều chết khuyên Trinh Nương, không thể gả vào Trần gia.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương do dự một lát, nhẹ giọng thở dài:

- Ta chỉ muốn sống, cầu có được những ngày an ổn, xin lỗi.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 29: Mưu Tính

Trinh Nương khôi phục lại dáng vẻ bình thản, khóe môi khẽ cong, nếu muốn nô tì có lòng tin tưởng, Trinh Nương phải trấn định:

- Lấy cho ta một chén trà, chúng ta từ từ suy nghĩ, sẽ có biện pháp giải quyết tình thế nguy hiểm này.

Thấy Trinh Nương có chủ ý, Vân Nhi yên tâm không ít, đến cạnh bàn tròn châm trà, quay người đi đến bên người Trinh Nương:

- Cửu tiểu thư dùng trà.

Trinh Nương dựa người vào gối đệm không có tiếp nhận chén trà, lại giống như vô tình nói:

- Ta chưa từng nghĩ sẽ hại người, cũng chưa từng nghĩ sẽ cùng người khác tranh đoạt, ta chỉ nghĩ được bình yên hạnh phúc, trôi qua những ngày tháng an ổn tự tại.

- Cửu tiểu thư.

Đôi mắt Trinh Nương mờ mịt mông lung, nàng cười khổ:

- Nếu ta không phải là thứ nữ thì tốt rồi, giống như Yên Nhiên, giống như đại tỷ, thật là tốt biết bao, Yên Nhiên không biết, ta hâm mộ nàng cỡ nào, có phụ huynh yêu thương, có nhị tỷ đau tiếc, không giống như ta.

- Cửu tiểu thư cùng Yên Nhiên tiểu thư không giống nhau, nô tỳ thích cửu tiểu thư.

https://thuviensach.vn

Lúc này Trinh Nương mới tiếp nhận chén trà, nhìn Vân Nhi nói:

- Ngươi cũng ngồi xuống đi, chúng ta cùng suy nghĩ.

Trinh Nương cúi đầu nhìn lá trà trong chén trà, mùi hương nhàn nhạt bay lên mũi, nàng chỉ có thể dùng nửa lượng bạc để mua một cân trà tầm thường, trong phòng bài trí cũng không đáng bao nhiêu tiền, một năm chỉ có bốn bộ y phục, trang sức bình thường cũ kỹ, đồ ăn đơn điệu, muốn ăn một chút gì, cũng không có bạc để hối lộ phòng bếp.

Hai năm trước nàng bị say nắng, muốn ăn chén canh đậu xanh bị ma ma quản sự phòng bếp kể lể nửa ngày, này nọ nàng không thèm để ý, dựa vào công phu châm tạc của nàng, ngày tháng sẽ trôi qua rất tốt, nhưng lòng Lâm thị lại ngoan độc, bức ép nàng vào hố lửa,sao nàng có thể nhượng bộ? Sao có thể nghe lời?

Mạnh gia thi lễ gia truyền, vĩnh viễn sẽ không có chuyện sủng thiếp diệt thê, nhưng nếu thân mẫu di nương có được sủng ái, thì nàng cũng không rơi vào tình cảnh này.

Ánh mắt Trinh Nương sắc lạnh, Lâm thị cũng không phải là người thông minh, nếu không phải Mạnh gia có quy củ, Lâm thị sao có được quang cảnh mà tự đắc nhàn nhã như lúc này.

Mạnh lão gia cũng là phụ thân của Trinh Nương, Trinh Nương thở dài:

- Phụ thân tuổi đã lớn nhưng vẫn ít hài tử, ta cũng không có huynh đệ.

Vân Nhi nghe không hiểu, suy nghĩ một lúc lâu, nói:

- Người nói Tần di nương?

Nếu có được thân huynh đệ, sau này dù nàng gả cho ai cũng có chổ dựa vào, nàng vẫn sẽ nhu thuận giống như những lúc bình thường, có như vậy

https://thuviensach.vn

Lâm thị sẽ ít tính kế nàng, sẽ không quấy rầy những ngày an tĩnh đơn đạm của nàng.

Lại không ngờ được, nàng đem chính mình trở thành vô năng, lại khiến Lâm thị không hề cố kỵ mà bỏ qua, tùy ý gả nàng để lấy lợi ích.- Di nương dung mạo xinh đẹp, nếu thân thể được bảo dưỡng tốt, sẽ là người thích hợp.

Trinh Nương nhớ nàng vụng trộm đem bạc đưa cho mình, còn dặn dò nàng phải dưỡng tốt thân thể, đừng ham thức khuya mà thêu thùa, đưa cho nàng ít tổ yến.

Trinh Nương cảm động, đến tận hôm nay cũng luyến tiếc chưa dùng:

- Di nương tốt, ta cũng sẽ tốt, mà ta được tốt lành, thì di nương cũng có thể ăn uống không lo.

Lâm thị tùy ý bài bố nàng, Trinh Nương híp mắt, đôi mắt che dấu hàn ý lạnh lẽo, nói di nương dưỡng bệnh cũng vì muốn Lâm thị ít tính kế nàng, Trinh Nương suy nghĩ một hồi nói:

- Vân Nhi.

Vân Nhi lên tiếng:

- Có nô tỳ.

- Tuy ngươi ở bên cạnh ta không lâu, nhưng ta đối đãi với ngươi cũng giống như Hạ Hà, thậm chí còn coi trọng ngươi hơn.

- Nô tỳ biết người ưu ái, nô tỳ thề sống chết đi theo cửu tiểu thư.

-Lời này nặng quá, ta chưa từng nghĩ sẽ để ai vì ta mà chết, tánh mạng là quý giá, vì người khác mà chết, không đáng, ta không muốn nghe ngươi nói từ chết nữa, ta sẽ còn sống, ngươi cũng sẽ còn sống, chúng ta sẽ sống rất tốt, những người có ân với ta, đều sẽ sống rất tốt.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương buông chén trà, nắm tay Vân Nhi:

- Hạ Hà đơn thuần chất phác, nhưng nàng đối với ta rất trung tâm, lúc này ta không dùng được nàng, chỉ có thể trông cậy vào người cẩn thận thông minh như ngươi.

- Xin nghe cửu tiểu thư phân phó.

- Phân phó gì chứ, chúng ta ở chung một chỗ, ngươi hỏi thăm tin tức nói cho ta biết, tục ngữ có câu "Tam cá xú bì tượng, tái quá Gia Cát Lượng", cùng nhau nghĩ biện pháp so với một mình ta nghĩ sẽ toàn diện hơn.

(Yul:Tam cá xú bì tượng, tái quá Gia Cát Lượng nghĩa là đầu của ba người thợ giày gộp lại cũng hơn ông Gia Cát Lượng. Ý là ca ngợi trí tuệ tập thể)

Vân Nhi liên tục gật đầu, được cửu tiểu thư nể trọng tín nhiệm, nàng rất vui mừng, chủ động nói:

- Mẫu thân của nô tỳ đã hỏi thăm tin tức, phu nhân có vẻ do dự, cũng không có để Trần gia hạ sính, nhưng nô tỳ cảm thấy... cảm thấy...

Nhìn ánh mắt Trinh Nương cổ vũ, Vân Nhi cắn răng nói:

- Nô tỳ hầu hạ phu nhân nhiều năm, nô tỳ cảm thấy phu nhân sẽ không để mất cửa hôn sự với Trần gia, tam thiếu gia là người phu nhân coi trọng, từ nhỏ đã được phu nhân nuôi lớn, lại thú chất nữ ngoại gia, mấy năm trước tam thiếu gia có tên trong danh sách tham dự khoa cử đỗ tú tài phu nhân còn rất vui mừng, nhưng sau hai lần dự thi hắn cũng không đỗ đạt gì, tam nãi nãi thường oán giận phu nhân, cửu tiểu thư sợ là không biết, phu nhân cùng ngoại gia của tam nãi nãi làm ăn buôn bán, phu nhân không thể để tam nãi nãi chịu ủy khuất, Trần gia nhị lão gia là quốc tử giám tế tửu, nếu hắn đồng ý giúp tam thiếu gia đỗ đạt, tam nãi nãi sẽ có thể diện, Mạnh gia

https://thuviensach.vn

chính là quan tâm tam thiếu gia.(Yul: chức tế tửu trong quốc tử giám là chức vị đứng đầu trường Quốc học-tương đương với Hiệu trưởng)

Trinh Nương cười cười gật đầu:

- Ngươi nói rất đúng, ngươi là người thông minh lanh lợi, phải làm nha hoàn thật đáng tiếc.

- Cửu tiểu thư không ghét bỏ nô tỳ càn rỡ, là nô tỳ có phúc.

Vân Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, làm gì có chủ tử nào sẽ nghe nô tì phân tích, nàng càng cảm thấy mình chọn đúng chủ tử rồi, cửu tiểu thư là người có tâm kế, thủ đoạn, nàng sẽ không giống tứ tiểu thư yếu đuối bị hành hạ cho đến chết, cũng sẽ không nhân từ nương tay.

Đứng ở bên người cửu tiểu thư là an toàn, nghe Trinh Nương ôn nhu nói:

- Đúng vậy, nàng sẽ không thay đổi chủ ý, nàng đang chờ, chờ đại tỷ quyết định, thất tỷ còn chưa có định hôn sự, sao ta có thể đính ước trước? Nàng đang đợi cũng là cơ hội của chúng ta.

Trinh Nương nói:

- Vân Nhi hãy lưu ý hành động của mẫu thân, nếu hỏi thăm được gì thì tốt, không được cũng không sao, chúng ta biết đại khái là được, mẫu thân trước giờ vẫn quản gia, là người rất khôn khéo, ta cũng không muốn ngươi bị mẫu thân hoài nghi.

Vân Nhi cảm động nói:

- Cửu tiểu thư vì nô tỳ mà suy nghĩ, nô tỳ... nô tỳ..

- Không cho phép nhắc đến từ chết

Trinh Nương mềm nhẹ dùng khăn lau khóe mắt của Vân Nhi, ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

- Ngươi là người mẫu thân ban cho ta, thường đi đến phòng mẫu thân, nói một chút chuyện của ta, mẫu thân cũng có thể yên tâm, ngươi không phải là có rất nhiều tỷ muội sao, các ngươi ở chung một chổ đi, bên người ta có Hạ Hà, tạm thời không dùng đến ngươi, ta không muốn làm khó ngươi.

- Nô tỳ hiểu được.

Trinh Nương coi trọng trí tuệ của Vân Nhi, không cần nàng nói rõ ràng, Vân Nhi cũng sẽ biết phải làm gì:

- Ta bình thường cũng không có yêu thích gì, chỉ thích thêu hoa, vì mẫu thân làm bao gối đầu còn chưa có làm xong, ta làm gì có thời gian làm gì khác nữa.

- Nô tỳ hiểu được.

Nàng biết nên nói như thế nào, khiến Lâm thị yên tâm:

- Nô tỳ còn hỏi thăm được một tin tức, năm ngày sau đại cô nãi nãi nói với phu nhân muốn mang theo người cùng thất tiểu thư đến Nhữ Dương vương phủ.

Trinh Nương mỉm cười gật đầu:

- Chúng ta không biết chuyện Trần gia tới cửa cầu thân.

- Dạ, không biết đâu.

- Ta nghĩ thất tỷ tỷ cũng không biết, mẫu thân ngóng trông thất tỷ tốt, ngóng trông thất tỷ phú quý, chuyện này sẽ không nói cho nàng.

Vân Nhi nhíu mày, thử hỏi:

- Ngài muốn cho thất tiểu thư biết?

https://thuviensach.vn

Trinh Nương cười nói: - Thất tỷ đang phiền não, chúng ta đừng vì chuyện nhỏ này mà làm phiền nàng.

Lúc này Huệ Nương đang ở thế khó xử, không biết nên chọn phú quý, hay là chọn tình yêu, nếu Huệ Nương có can đảm tư hội cùng Dương gia tam thiếu gia, bước cờ này Trinh Nương làm sao có thể không cần đây?

Trinh Nương lấy ra khăn tú, sắc hoa thích hợp để Tần di nương dùng, đuổi Vân Nhi đi thám thính tin tức, dẫn Hạ Hà đi thăm hỏi Tần di nương, Trinh Nương nhẹ giọng hỏi Hạ Hà:

- Ta nhớ tẩu tử ngươi là người trong phòng bếp?

Hạ Hà nói:

- Trí nhớ của Cửu tiểu thư thật tốt, tẩu tử ở bên cạnh Dương ma ma, lại không làm việc gì ra hồn, nương của nô tì không hài lòng tẩu tử, nếu nàng không ăn nói vụng về, thì hai người có thể sẽ có chuyện tốt rồi.

- Mẫu thân thích uống cháo không phải là do tẩu tử ngươi nấu sao? Sao có thể vô dụng được.

Trong lòng Trinh Nương đang tính kế, hỏi đến chuyện dùng cháo, Hạ Hà liền trả lời:

- Mấy tối nay phu nhân đã uống ngấy, không để tẩu tử nô tỳ làm cháo.

- Lúc ta ở bên người mẫu thân đã từng thưởng thức tay nghề của tẩu tử ngươi, tay nghề vô cùng tốt, nhưng thiếu đa dạng, dùng gia vị hơi ít, khẩu vị liền phai nhạt một chút, mẫu thân thích ăn mặn, cháo thanh đạm quá mẫu thân sẽ không muốn ăn, tẩu tử ngươi ít được tiền thưởng đi.

Hạ Hà nói:

https://thuviensach.vn

- Nương của nô tỳ thường oán giận trước kia còn có thể có hai xâu tiền, hiện tại tẩu tử không được trọng dụng, không được chút nào.

- Chuyện điều canh ta không hiểu lắm, ngươi trở về nói với nàng, thử dùng gia vị, nguyên liệu thơm ngon đa dạng nhiều một chút.

- Dạ!

Trinh Nương đi đến Hương Chỉ Viện của Tần di nương, Tần di nương không phải được gả vào phủ làm thiếp, cũng không phải là người của Lâm thị đưa cho Mạnh lão gia, là Mạnh lão gia từ phía nam mang về.

Sau khi hồi phủ Mạnh lão gia đối với nàng phai nhạt rất nhiều, mấy tháng cũng không đến một lần, trong mắt mọi người Tần thị bị thất sủng.

Nếu không phải Trinh Nương được Lâm thị yêu thích, ma ma quản sự trong phủ sẽ chướng mắt nàng, lúc Trinh Nương vừa xuyên đến, một ma ma thân cận của Lâm thị, chặn cửa mắng Tần thị, muốn lấy đi vòng vàng trên tay Tần thị, mà Tần thị trừ bỏ việc ôm nàng khóc lóc, cái gì cũng không làm được.

Bài trí trong phòng Tần thị còn kém hơn phòng của Trinh Nương, căn phòng cũ kỹ, Hương Chỉ Viện không có đại sảnh, vào cửa liền thấy ánh sáng ảm đạm, Tần thị mặc y phục cũ kĩ, dựa vào ánh sáng bên ngoài cửa sổ, tú khăn, thấy Trinh Nương đến, vội đứng dậy nói:

- Sao ngươi lại đến đây?

Cuối thu trong phòng hàn khí âm lãnh, Tần thị cũng không dùng nhiều than, lúc mùa đông cũng không dám dùng nhiều, lúc này còn rất ít, Tần thị đôi tay lạnh như băng nắm lấy tay Trinh Nương, cảm nhận được nhiệt độ ấm áp trong lòng bàn tay Trinh Nương, Tần thị chậm rãi buông tay, mặc dù nàng quyến luyến nhưng vẫn nhẹ giọng đuổi nàng:

https://thuviensach.vn

- Trong phòng ta lạnh, sợ ngươi không quen, mau trở về đi, đừng để đông lạnh thân thể. Ta tú năm sáu cái khăn, dựa theo mẫu vẽ ngươi đưa, dù không bằng châm tuyến của ngươi, nhưng vẫn có thể đổi ít bạc vụn.

Tần thị đem tú khăn cẩn thận đưa cho Trinh Nương, nhẹ giọng nói:

- Bạc ngươi hãy giữ lấy, ta ở trong phủ đã có tiền tiêu vặt hàng tháng, không lo ăn mặc, ngươi còn phải lập gia thất, trong tay có chút bạc ngày ngày trôi qua cũng tốt hơn.

Trinh Nương cầm lấy tay của Tần thị, dịu dàng gọi:

- Di nương.

Tần thị hốc mắt ướt át:

- Ta vô dụng, không thể giúp được gì cho ngươi.

- Di nương còn trẻ, đã muốn cả đời trôi qua như vậy?

Trinh Nương cẩn thận đánh giá Tần thị, hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi chính là thời điểm tốt để nữ nhân hoài thai, mặc dù không có thành thục quyến rũ, nhưng dáng người Tần thị lung linh có hứng thú, mặt mày tinh xảo, hơn nữa nàng vì Tần thị mưu tính, không lo không bắt được tâm Mạnh lão gia, nam nhân yêu thích gì, không ai có thể hiểu rõ ràng bằng Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 30: Ăn Ý

Tần di nương luôn bị lạnh nhạt, không biết như thế nào lại được Mạnh lão gia thương tiếc, ba ngày liên tục Mạnh lão gia đều nghỉ trong phòng Tần di nương.

Có Mạnh lão gia, Tần di nương cơm canh bổ dưỡng, trong phòng cũng có thêm nhiều chậu than, Mạnh lão gia thương tiếc ái thiếp, công đạo với Lâm thị vài câu.

Tuy Lâm thị khó chịu khi Tần thị được sủng ái, nhưng cũng biết Tần thị ở trong viện rất hoang vắng, an bài cho Tần thị ở viện khác, ăn mặc chi phí, bài trí trong phòng so với trước kia tốt hơn rất nhiều.

Hạ nhân hầu hạ bên cạnh Tần thị cũng có thêm vài người, trong đó có người của Lâm thị phái tới, Tần thị dựa theo dặn dò của Trinh Nương mà nhận lấy.

Giống như nàng chịu ơn của Lâm thị, khi đi thỉnh an, càng kính cẩn, cúi đầu ngoan ngoãn phục tùng nghe theo Lâm thị, hầu hạ nàng chu đáo cẩn thận, không dám được sủng mà kiêu.

Dù Lâm thị có ý làm khó dễ, Tần thị cũng không có tố khổ với ai, bất luận người nào hỏi nàng, Tần thị đều nói phu nhân rất tốt, cả Mạnh lão gia hỏi nàng có phải đã chịu ủy khuất hay không, nàng cũng không có nói một câu bất lợi với Lâm thị.

Mạnh lão gia cảm thấy ái thiếp thiện lương, Tần thị vốn là nữ tử Giang Nam, ôn nhuận như nước, mặt mày như họa, Trinh Nương giúp nàng phối

https://thuviensach.vn

hợp y phục, dạy nàng cách trang điểm, Tần thị càng quyến rũ đa tình, đôi mắt hồ thu không oán không hận nhìn Mạnh lão gia, yêu kiều nói:

- Lão gia, có thể hầu hạ người là phúc phận của thiếp, thiếp chỉ cần lão gia, chứ không cần gì khác, phu nhân đối xử với thiếp tốt lắm, nếu không được phu nhân thành toàn, sao thiếp có cơ hội phụng dưỡng người.

Lời nói thâm tình chân thành như thế, lại phối hợp với đôi mắt hồ thu dịu dàng, lòng Mạnh lão gia mềm như sợi tơ, hiền thê mỹ thiếp là thứ nam nhân khao khát, hắn đã hơn năm mươi còn được Tần thị thật lòng ái mộ, chứng minh hắn còn chưa có lão, còn khỏe mạnh sung sức.

Trinh Nương lén đưa bạc cho Tần thị an bày đồ ăn, phần lớn đều có hiệu quả tráng dương, đúng lúc đến thời kỳ Tần thị rụng trứng, Trinh Nương tin tưởng, rất nhanh Tần thị sẽ có tin tức tốt.

Người hiện đại sẽ tính được thời kỳ rụng trứng, phương diện này người cổ đại còn kém, Trước khi Tần thị được sủng ái, Trinh Nương nói cho nàng phải nói như thế, làm như thế nào, sau đó lại an bày hết mọi chuyện.

Mạnh lão gia dù sủng ái Tần thị đến đâu, cũng cũng không phải ngàn y trăm thuận, Trinh Nương chỉ cần Tần thị nói mười câu, Mạnh lão gia có thể nghe một hai câu là tốt rồi.

Bố trí xong, Trinh Nương tiêu hết số bạc mà nàng tích góp, nhưng thấy Tần thị vui vẻ, sau khi nàng được sủng ái liền thỏa mãn, Trinh Nương không hối hận khi làm chuyện này.

Tần thị càng quyến rũ động lòng người, đi hầu hạ Lâm thị, thì Lâm thị càng khó chịu, Lâm thị có chứng bệnh đau đầu, phàm là nữ nhân không có ai là không ghen tị, Trinh Nương nghe Vân Nhi nói, bệnh đau đầu của Lâm thị lại tái phát.

https://thuviensach.vn

- Phu nhân để Thu Cúc tỷ tỷ sắc thuốc, nghe Liễu Diệp nói, đêm qua phu nhân đau đầu cả đêm, nháo đến nổi các nàng trực đêm cũng không được ngủ, vành mắt Liễu Diệp đen thui a, nô tì nói biện pháp trị thâm quầng của cửu tiểu thư cho Liễu Diệp biết, các nàng vui mừng không thôi, còn nói muốn đến dập đầu cảm ơn Cửu tiểu thư.Trinh Nương mỉm cười:

- Đâu có gì mà phải dập đầu tạ ơn, tiểu cô nương đều thích được xinh đẹp.

Trinh Nương lời nói vừa chuyển, hỏi:

- Có phải mẫu thân thúc giục ta làm đôi hài?

Vân Nhi lắc đầu nói:

- Phu nhân nghe nói cửu tiểu thư thường thức khuya châm tuyến đến nửa đêm, vô cùng đau lòng người, dặn dò nô tì hầu hạ người thật tốt, người muốn ăn cái gì, liền kêu phòng bếp làm.

- Lúc đó, có phải phụ thân ở đó không?

- Lão gia ở đó.

Trinh Nương vuốt nhẹ tóc mai, nếu Mạnh lão gia không ở đó, Lâm thị sẽ không hào phóng hiền lành như vậy, nhẹ giọng hỏi:

- Có nghe phụ thân nói khi nào sẽ đến nữa không?

Vân Nhi nói:

- Nghe nói ngày mai lão gia sẽ đến nhìn phu nhân, nếu phu nhân vẫn đầu đau không khỏe, sẽ thường tới thăm.

Trinh Nương cười đem chuyện này ghi nhớ trong lòng, Vân Nhi thấy Trinh Nương tú rất khác biệt, hỏi:

https://thuviensach.vn

- Người định làm cho ai?

- Lần trước đại tẩu lần nói thích ta tú khăn, ta cũng không có việc gì làm nên tú khăn tặng nàng.

Trinh Nương cười dịu dàng nói:

- Ngươi giúp ta xuyên hai chuỗi ngọc ngũ sắc biên bức, đưa cho đại tẩu.

Vân Nhi giật mình cười nói:

- Xuân Ca Nhi thích nhất là ngũ sắc biên bức, nô tỳ đã học biện pháp xâu chuỗi ngọc của cửu tiểu thư, còn chưa có làm thử, vừa lúc để nô tỳ luyện tập.

Trinh Nương tú khăn, Vân Nhi xuyên chuỗi ngọc, Trinh Nương thở dài:

- Vô đích lập trưởng, bất quá đành phải như vậy, mẫu thân rất sủng tam ca.

(Yul: Hữu đích lập đích, vô đích lập trưởng: Có con dòng chính thì lập con dòng chính làm kế thừa, không có thì lập con trưởng của các người thiếp làm người kế thừa.)

- Đại nãi nãi là người thiện tâm, sẽ không để yên mà nhìn các vị tiểu thư trong phủ gả vào Trần gia, vào hang sói.

- Đại tẩu có nói một câu, có tâm ý gì, tốt nhất nên nói trước mặt phụ thân, phụ thân kiến thức rộng rãi, làm quan nhiều năm, Trần gia có bộ dáng gì, cho dù có thể che giấu mẫu thân, nhưng phụ thân sẽ biết rõ.

Dẫn đại tẩu đi nháo một hồi là tốt nhất, lời phụ mẫu chi mệnh môi chước, Mạnh lão gia sẽ không để cho nữ nhi của sủng thiếp gả vào hang sói, hắn nói một câu, hơn người ngoài nói ngàn câu vạn câu, Lâm thị dù không biết xấu hổ, cũng sẽ cố kị trượng phu,vì Tần thị được sủng ái, nàng

https://thuviensach.vn

bị đầu đau, nếu để đại nãi nãi trách móc,nàng sẽ càng khó khăn, kiêng kị nhất là phế trưởng lập ấu, nữ nhi nàng yêu thương nhất là Nhàn Nương nhưng thân thể không tốt, nàng lo lắng, Huệ Nương lại là loại người không bớt lo...(Yul:Phế trưởng lập ấu: chính là không theo nguyên tắc lập con trưởng để kế thừa mà muốn lập con trai thứ)

- Người không có ý làm tổn thương hổ, hổ lại có ý hại người, ta là bất đắc dĩ.

Trinh Nương tú khăn xong, để Vân Nhi ở lại nghỉ ngơi, dẫn Hạ Hà xuất môn, Hạ Hà chủ động nói:

- Đại tẩu của nô tỳ nghiên cứu những món phu nhân thích ăn, gần đây được ban thưởng rất nhiều bạc, ma ma quản sự phòng bếp cũng không còn tùy tiện sai xử tẩu tử của nô tỳ nữa, nương của nô tỳ nói cửu tiểu thư là người tốt, là đại ân nhân của một nhà nô tỳ.

- Không có gì, là đại tẩu ngươi nghiên cứu ra, ta bất quá là thuận miệng nói một câu mà thôi.

Trinh Nương càng từ chối, Hạ Hà lại càng trung tâm:

- Nô tỳ sẽ mãi hầu hạ người.

Trong mắt Trinh Nương dao động, cháo kia đối với bệnh đầu đau là có hại, nhìn thì giống như bệnh chứng giảm bớt, nhưng nếu bị kích thích quá lớn, sẽ bộc phát ra, sẽ trúng gió, Trinh Nương cắn chặt môi, là Lâm thị hại nàng, không để cho nàng sống.

An Bình hầu phủ.

Yên Nhiên buông bút, nhìn giấy Tuyên Thành trước mặt, vừa lòng gật đầu, đợi nét mực khô đi, cuốn lại giấy Tuyên Thành, đứng dậy đi ra ngoài nói:

https://thuviensach.vn

- Ta đi tìm ca ca, Phỉ Thúy đem văn chương thu thập.

....

- Tuấn Khanh, nhường ta một nước cờ, một bước thôi.

- Hạo Nhiên huynh, đại trượng phu nhấc tay không hối hận.

- Tuấn Khanh hiền đệ.

Hạo Nhiên căm tức nhìn Phó Tuấn Khanh:

- Trước khi chơi cờ ngươi nói cái gì? Có thể nhường cờ, có thể đi lại.

- Ta nói?

Phó Tuấn Khanh nhíu mày:

- Ta không nhớ.

Tay hắn đè cổ tay của Hạo Nhiên nói:

- Thế cờ đã hạ, ngươi lại nói những lời lãng phí, tuyệt cảnh phùng sinh, ngươi cẩn thận nhìn xem, tráng sĩ đoạn cổ tay còn có thể ra một nước cờ tinh diệu.

(Yul: nguyên văn là "Tráng sĩ đoạn oản" là câu thành ngữ nói đến các tướng sĩ khi bị rắn cắn vào cổ tay thì phải chặt đứt đi để ngăn chặn nọc độc lan ra toàn thân, là phép ẩn dụ ý chỉ hành động dứt khoát, không do dự)

Hạo Nhiên nhìn chằm chằm bàn cờ, trong miệng lẩm bẩm:

- Tuấn Khanh hiền đệ nói chuyện, sâu không thể lường, nói rõ ra được không?

https://thuviensach.vn

- Ta mà chỉ cho ngươi, ngươi sẽ không nhớ được mấy ngày, chỉ có ngươi tự nghĩ ra, mới có thể nhớ lâu dài, Hạo Nhiên huynh tương lai sẽ là thống quân, làm tướng không đơn giản chỉ cần dũng khí, mà phải có nhiều mưu trí, nếu chỉ có dũng khí, chỉ là một tên mãng phu, trí dũng song toàn mới có thể dương oai chiến trường.Phó Tuấn Khanh miệng nói không ngừng, đứng dậy đi đến cửa thư phòng:

- Ngươi tin người quá mức, trước khi chơi cờ, ta nói nhường cờ ngươi liền tin? Ở trên chiến trường, ngươi đối mặt không phải đơn giản là Man Di, mà là đồng đội của ngươi cũng không phải đồng tâm với ngươi...

Phó Tuấn Khanh một vén lên mành, hỏi:

- Ai đang nghe lén... Yên Nhiên?

- Tuấn Khanh ca ca.

Yên Nhiên vẫn luôn đứng ở cửa, ánh mắt vui vẻ cười nói:

- Huynh là người tốt, dạy dỗ ca ca muội, hắn rất dễ dàng tin tưởng người khác, sẽ chịu thiệt.

Trong mắt Phó Tuấn nhìn thấy Yên Nhiên, mặc một thân trân châu váy dài, một vòng chồn tía lông tơ đính trên cổ áo, trên đầu nàng mang theo một chuỗi trâm ngọc trân châu, không phải là đẹp đẽ quý giá, mà là tươi mát khả ái, hắn nhìn tay nắm chặt giấy Tuyên Thành, đem một nhíu mày, vui cười của nàng khắc ở trong lòng.

- Hạo Nhiên huynh đối với người khác thật tâm đối đãi, là sở trường của hắn.

- Có Tuấn Khanh ca ca bên cạnh nhắc nhở, không phải ai cũng là người đáng giá để ca ca thật tâm tướng đãi.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên mặt mày cười như trăng rằm, cười càng xán lạn:

- Có Tuấn Khanh ca ca ở bên, thật tốt, muội thay ca ca cám ơn huynh.

Nếu hắn không dễ tin người, hắn sẽ không bị thương, mặc dù chiến công là Triệu Duệ Giác, không có công lao cũng có khổ lao đi, sao có thể bị hoàng thượng trị tội, không phải là vì hắn dễ tin tiểu nhân, phản đồ hai mặt.

Lúc đó Triệu Duệ Giác cầu tình cho ca ca, hoàng thượng không đồng ý, muốn nghiêm trị Lý Hạo Nhiên, nàng cầu xin Trinh Nương, cầu xin tiểu thúc Triệu Duệ Giác, Trinh Nương an ủi nàng, sau đó ca ca được tha tội, nàng càng tin tưởng Trinh Nương.

Có lẽ lúc đó không phải là nàng cứu ca ca, mà là người có địa vị cao Phó Tuấn Khanh, lúc Trinh Nương an ủi nàng, đều nói những lời trống rỗng vô dụng, làm cho nàng chấp nhận số mệnh mà thôi.

Phó Tuấn Khanh bị Yên Nhiên nhìn chằm chằm có chút đỏ mặt, trong lòng cũng gợn sóng, trong mắt nàng lộ ra thống khổ, tâm hắn đau, chủ động chuyển qua chuyện khác:

- Ngươi luyện chữ?

Yên Nhiên nói:

- Tuấn Khanh ca ca là thi họa đại gia, nhìn giúp muội, chỉ điểm cho muội, được không?

Yên Nhiên đem giấy Tuyên Thành đưa cho Phó Tuấn Khanh, uy hiếp nói:

- Không được cười muội, muội mới bắt đầu luyện chữ, cần cổ vũ cổ vũ.

『Phanh』 Hạo Nhiên vỗ bàn cờ, cười to:

https://thuviensach.vn

- Tuấn Khanh hiền đệ, ta nghĩ ra, cuối cùng nghĩ ra, hạ cờ chỗ này sẽ có con đường sống.

- Ca.

- A, tiểu muội đến lúc nào vậy?

Yên Nhiên nắm vạt áo, nói:

- Ca chơi cờ thật sự là mê mẩn, muội đã đến được một lúc rồi.

- Không phát hiện, không phát hiện.

Hạo Nhiên cười to:

- Tuấn Khanh hiền đệ, mau tiếp tục chơi cờ.

Phó Tuấn Khanh nhìn nhìn giấy Tuyên Thành, nói:

- Yên Nhiên rất có linh tính, khổ luyện công phu thư pháp sẽ có tiến bộ, còn Hạo Nhiên huynh chơi cờ...

Hắn không cần nhìn cũng đoán được, hắn sẽ không hạ cờ ở nơi tốt nhất, thói quen không thể một sớm một chiều là có thể thay đổi, nếu Hạo Nhiên giống như hắn, Phó Tuấn Khanh cũng không cùng hắn làm tri kỷ

- Có thể hình dung ngươi cờ bằng một chữ.

- Cái gì?

- Thối.

- Phó Tuấn Khanh.

Hạo Nhiên nghiến răng nghiến lợi, uy hiếp nói:

https://thuviensach.vn

- Trước mặt muội muội ta không cho nói thối, sau lưng...nói thế nào cũng được.

Yên Nhiên cười ra tiếng:

- Ca ca muội giao cho Tuấn Khanh ca ca, thường xuyên đến đả kích, ca ca sẽ có tiến bộ.

Yên Nhiên hoạt bát nháy mắt mấy cái, Phó Tuấn Khanh khóe miệng khẽ nhếch cười,

- Ta sẽ tận lực.

- Hai người các ngươi qua đây cho ta.

Hạo Nhiên tức giận chụp cờ bàn:

- Ta là ca ca của muội, là huynh trưởng của muội a.

- Chưa nói ngươi không phải.

Yên Nhiên cùng Phó Tuấn Khanh trăm miệng một lời, Hạo Nhiên nói:

- Sao các ngươi có thể ăn ý như vậy?

Yên Nhiên cái hiểu cái không, còn Ngọc lang Phó Tuấn Khanh bị Hạo Nhiên nói cho á khẩu không trả lời được.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 31: Mưu Thành

Phó Tuấn Khanh chỉ dạy Lý Hạo Nhiên chơi cờ, trên bàn cờ chỉ ra nhược điểm của hắn, Hạo Nhiên nghiêm cẩn lắng nghe, Yên Nhiên ngồi ở giữa, chống cằm nhìn Phó Tuấn Khanh lại nhìn ca ca.

Thấy Phó Tuấn Khanh ở trên bàn cờ từng bước ép sát, Yên Nhiên có năng lực hỗ trợ, kiếp trước nàng đánh cờ vây không tốt, nhưng sau khi thành thân nàng thường xuyên cùng biểu ca đánh cờ, cờ vây là biểu ca một tay dạy dỗ nàng.

Sau khi biểu ca qua đời, Yên Nhiên sống một mình ở hầu phủ cả ngày chỉ chơi cờ, để mà hoài niệm biểu ca.

Nhưng lúc này nàng cũng không dám chỉ ca ca, nàng không thể giải thích vì sao nàng đánh cờ vây đột nhiên trở nên cao siêu.

Mỗi khi Hạo Nhiên hạ cờ sai chổ, Yên Nhiên không tự giác vỗ trán, cao thủ cờ vây lại xem cái sọt rác chơi cờ, rất thống khổ tra tấn nha.

Hạo Nhiên tập trung tinh thần vào ván cờ nên không phát hiện Yên Nhiên khác thường, Phó Tuấn Khanh liếc mắt nhìn Yên Nhiên, rồi hạ xuống cục diện quân cờ, từ chỗ ngồi đứng lên:

-Hạo Nhiên huynh, ngươi thu dọn bàn cờ.

Hạo Nhiên nhìn chằm chằm bàn cờ một lúc lâu, mới a một tiếng, thu dọn quân cờ, mỗi một bước đi lại, ngoài ý muốn có được thu hoạch.

https://thuviensach.vn

- Yên Nhiên muội muội, muội không thích hợp viết liễu thể.

Phó Tuấn Khanh ngồi ở thư án, cầm bút trên bàn, mở ra giấy Tuyên Thành viết chữ, múa bút vẩy mực tuấn dật vô cùng, Yên Nhiên bị Phó Tuấn Khanh hấp dẫn, đi đến bên người hắn, vì hắn mài mực.

Phó Tuấn Khanh viết xuống chữ cuối, nét mực trên giấy Tuyên Thành khô dần, hiện ra ngân hoa, liễu thể thần vận, hắn nói:

- Cổ tay muội không ổn, liễu thể là thường xuyên gặp, nhưng muốn viết thành thạo liễu thể rất khó.

-Muội thích hợp thể tự gì?

Yên Nhiên cảm thấy hứng thú liền hỏi, Văn Trí hầu không chỉ trí dũng song toàn hiếm có trong thiên hạ, còn là một thế hệ thi họa đại sư, chữ hắn viết khó cầu, mà tranh chữ của hắn cũng không nhiều lắm.

Kiếp trước Yên Nhiên nửa đời phú quý, sau này tuy nàng cũng là hầu phu nhân, nhưng biểu ca bổng lộc không cao, hoàng thượng cũng lãng quên bọn họ, biểu ca chỉ để lại đồ cưới của đại di Nhàn Nương, Nhữ Dương vương phủ phân cho hắn ruộng đất cửa hàng hắn cũng không đụng tới.

Bọn họ không biết kinh doanh, sẽ không buôn bán, trong hầu phủ bạc cũng không nhiều lắm, không thể so sánh với Nhữ Dương vương phủ.

Nửa đời sau của Yên Nhiên phải lo ăn lo mặc, biểu ca mất không còn triều đình bổng lộc, Yên Nhiên ngày càng khó qua.

-Đóng dấu cho muội, Tuấn Khanh ca ca đem tranh chữ đưa muội, được không?

Tranh chữ của Văn Trí hầu sẽ bán được rất nhiều bạc, Yên Nhiên phòng ngừa chu đáo, ai biết nàng có còn gặp cảnh khốn cùng nữa không? Phó

https://thuviensach.vn

Tuấn Khanh lắc đầu cười nói:

- Được Yên Nhiên muội muội yêu thích, là vinh hạnh của ta, muội từ nay về sau nghĩ muốn...

-Sao vậy? Tuấn Khanh ca ca không chịu cho?

Yên Nhiên đem giấy Tuyên Thành thu hồi:

-Dù sao muội cũng có một bộ, không thể cho cũng không sao.

Nàng cách hắn rất gần, hắn có thể ngửi được hương thơm trên người nàng, trong mắt hàm chứa ý cười, có sủng nịch, có nghi hoặc, giống như không biết vì sao hắn lại sủng nịch nàng, thanh âm trầm thấp từ tính:

-Ta có thể cự tuyệt bất luận kẻ nào, chỉ có Yên Nhiên muội muội, lúc nào cũng có thể.

Yên Nhiên vành tai đỏ ửng, tay nhu nhu giấy Tuyên Thành:

-Huynh còn chưa nói... muội thích hợp thể tự gì.

- Hoa mai toản thể.

Phó Tuấn Khanh cầm bút ở trên giấy Tuyên Thành viết vài chữ làm mẫu:

-Văn thanh tú ẩn chứa khí khái hàn mai, càng thích hợp với Yên Nhiên muội muội. Ngày khác ta đưa muội mấy bản tự thiếp (giấy tập viết).

-Cám ơn Tuấn Khanh ca ca.

Phó Tuấn Khanh viết trên giấy Tuyên Thành, Yên Nhiên nghiêm cẩn nhìn hắn viết ra hoa mai toản thể, nghe hắn giảng giải huyền diệu trong đó, luyện chữ không có đường tắt, chỉ có thể chăm chỉ khổ luyện, Yên Nhiên nghe rất nghiêm cẩn, thường hỏi vài câu, Phó Tuấn Khanh giải thích thật kỹ

https://thuviensach.vn

càng cặn kẽ, trong lòng có tính toán, bộ trân quý giấy và bút mực có thể tặng người.

Hắn liếc mắt nhìn lén nàng, bên môi ý cười càng nặng:

-Yên Nhiên muội muội.

Yên Nhiên không hiểu nhíu mày:

-Chuyện gì?

Phó Tuấn Khanh tới gần nàng, thấp giọng nói:

-Ngày khác cùng ta đánh một ván cờ được không?

-Huynh...huynh... sao huynh nhận ra...

- Đừng vội, cũng đừng hoảng hốt.

Phó Tuấn Khanh ngữ điệu trầm ổn:

-Sẽ không có người nào hoài nghi muội, muội đừng sợ.

- Muội là ở trong mộng học được, có người tốt giống như Tuấn Khanh ca ca, dạy muội chơi cờ.

Phó Tuấn Khanh nhìn ra Yên Nhiên khác thường, nhìn nàng lộ ra vẻ đau thương, hắn có chút hối hận, hắn tình nguyện thấy nàng vui cười xán lạn, Phó Tuấn Khanh nâng tay muốn nhu mi mày đau thương của nàng, Yên Nhiên cười nói:

-Lừa huynh thôi.

Yên Nhiên nhìn Hạo Nhiên nói:

https://thuviensach.vn

-Ca, ca còn chưa xong sao? Ta đói bụng, hôm nay nương sai phòng bếp làm rất nhiều điểm tâm.

- Đã biết, liền xong.

Hạo Nhiên thu dọn quân cờ xong, đứng dậy oán giận nói:

-Chỉ nhớ ăn, ăn cho béo, không ai dám thú muội.

-Nếu giống như lời ca nói không có người thú muội, muội bắt ca ca nuôi muội cả đời.

Yên Nhiên để sát mặt vào Hạo Nhiên:

-Ca, ca không nuôi muội?

Hạo Nhiên nắm mũi nàng:

-Có muội phu giúp ta nuôi muội, không phải rất tốt sao? Tiểu muội hết ăn lại nằm, yêu thích hoa phục mỹ thực, muội phu tương lai sẽ tốn rất nhiều bạc đây.

Hạo Nhiên nhìn Phó Tuấn Khanh đang ngồi bên thư án:

-Người không có bạc cũng không thương muội, cũng đừng muốn thú muội muội của ta, ta luyến tiếc tiểu muội chịu khổ.

- Muội nào giống như ca nói hết ăn lại nằm? Ham mê phú quý?

- Không phải sao?

- Không phải.

- Tuấn Khanh hiền đệ, ngươi nói xem ta nói có đúng không?

https://thuviensach.vn

Hạo Nhiên muốn cho Phó Tuấn Khanh cơ hội, hắn luôn cảm thấy biểu đệ tuy tốt nhưng không lương xứng với Yên Nhiên, biểu đệ rất sủng Yên Nhiên, cũng quá nuông chiều nàng, cái gì cũng có thể vì Yên Nhiên.

Nhưng hậu trạch là thiên hạ của nữ nhân, nam nhân không biết không rõ, hắn lại hoàn toàn tin tưởng Yên Nhiên, mà Yên Nhiên tính tình vừa thẳng lại ngang bướng, dễ dàng đắc tội với người, cũng dễ dàng bị người tính kế.

Nàng cần một người trượng phu có thể dạy dỗ nàng phân biệt phải trái.

Nếu hắn là người bình thường có gia cảnh đơn giản, bọn họ sẽ là cử án tề mi phu thê hạnh phúc, nhưng Nhữ Dương vương phủ rất phức tạp, Yên Nhiên đối mặt nhiều lắm.

Gả cho ai Yên Nhiên cũng sẽ hưởng hết vinh hoa phú quý, An Bình hầu phủ đại tiểu thư đồ cưới rất phong phú đủ để Yên Nhiên hưởng thụ cả đời, hắn cùng phụ thân nghĩ giống nhau, làm gì muốn Yên Nhiên đi vào lốc xoáy Nhữ Dương vương phủ.

Nhữ Dương vương chướng mắt An Bình hầu tầm thường, bọn họ càng chướng mắt Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh "cẩn thận", hắn cho rằng hắn đã che giấu rất tốt, lại không biết ai cũng biết rõ hắn sợ hoàng thượng nghi kỵ, thân là thần tử lại lo lắng quân vương nghi ngờ, khác gì là thần hoài nghi quân chủ, mặc dù Nghiêu Thuấn Vũ Thang làm quân chủ, khó tránh khỏi nghi kỵ, nhưng thánh thượng khoan dung, nếu không lúc tin tức Nhữ Dương vương phản quốc truyền đến, Nhữ Dương vương phi bị oan uổng cũng chưa nói, cũng sẽ không chỉ đơn giản bị nhốt vào thiên lao.

Phó Tuấn Khanh nói:

-Yên Nhiên muội muội là trời sinh phú quý.

Mạnh phủ.

https://thuviensach.vn

Lâm thị nghe nói Mạnh lão lại nghỉ ở trong viện Tần thị, tức đến đau ngực:

-Tiện nhân, không hiểu học của ai, tiện nhân.

- Xin phu nhân bớt giận, lão gia nhất thời mới mẻ, Tần di nương cũng không được lâu, nàng chỉ sinh có một mình cửu tiểu thư, sao có thể mạnh hơn người?

- Khởi bẩm phu nhân, lão gia muốn ngài thỉnh đại phu cho Tần di nương.

Lâm thị sắc mặt trắng bệch hỏi:

-Sao vậy? Nàng bị bệnh? Bị bệnh còn quấn quít lão gia?

- Là...Là Tần di nương...Có hỉ.

Lâm thị miệng muốn lệch qua một bên:

-Có hỉ? Sao có thể có hỉ?

- Chủ tử, chủ tử.

Ma ma bên cạnh vuốt ngực, bóp vai, Lâm thị vất vả lắm mới nuốt xuống cục nghẹn này:

-Đi thỉnh đại phu cho nàng.

Lâm thị hai tay run run, ủ rũ không phấn chấn, nàng không nghĩ tới Tần di nương lại cho nàng kinh hỉ đến như vậy.

Trinh nương ở trong phòng nghe được tin vui của Tần di nương, xoa nhẹ thái dương ẩn ẩn đau, lúc này thân mẫu được sủng ái, nàng ở bên cạnh Lâm thị càng khổ sở.

https://thuviensach.vn

Đây cũng là nguyên nhân nàng không muốn để Tần thị tranh thủ tình cảm, nhưng Lâm thị đã muốn đẩy nàng vào hố lửa, nàng không thể không phản kích, nàng không nói mình bị ủy khuất, nhưng Mạnh lão gia sẽ biết, hắn sẽ đau tiếc Trinh Nương, sẽ đau tiếc Tần di nương, không cầu hắn làm cái gì, nhưng hôm qua Tần di nương lại truyền đến tin tức tốt, Mạnh lão gia nói chờ nàng cập kê, sẽ lựa chọn phu gia tốt nhất cho nàng.

Gia phu mà được Mạnh lão gia coi trọng, so với Trần gia công tử tốt hơn rất nhiều, đau khổ lúc này Trinh Nương chịu được, cùng lắm thì ít gặp Lâm thị, di nương càng được sủng ái, Lâm thị là người hồ đồ ngu ngốc, sẽ muốn mượn sức nàng, nên đối tốt với nàng, rồi mới dựa vào nàng khiến Tần thị mất mặt khó coi, Trinh Nương cười khẽ, những ngày tháng khổ cực này rất nhanh sẽ không còn.

Trinh Nương không tìm Tần di nương, mà đi đến phòng Lâm thị, thấy bộ dáng Lâm thị ốm yếu, Trinh Nương nói:

-Mẫu thân, đã xảy ra chuyện gì? Sao bị bệnh đến vậy? Có thỉnh đại phu chưa?

Lâm thị cắn răng, nàng oán hận Tần di nương sinh dưỡng hài tử cho trượng phu, lúc này nàng không áp chế được Tần thị, càng không thể hạ thủ mưu hại nàng.

Mạnh lão gia sai người truyền lời kêu nàng thỉnh đại phu cho Tần di nương, là nói an nguy của Tần di nương giao hết cho nàng, nếu Tần thị có chuyện gì không may, Mạnh lão gia mặc kệ là ai làm, chỉ tìm Lâm thị tính sổ, đố kị mưu hại con nối dòng, là điều thứ nhất trong thất xuất.

Dù Lâm thị không cam lòng, cũng không thể tự mình ra tay, thậm chí còn không thể dính líu.

Tần thị được sủng ái, tâm cơ không nhỏ, Lâm thị từ ái kéo Trinh Nương, cười nói:

https://thuviensach.vn

-Đã trễ như vậy, sao ngươi còn đến đây? Bên ngoài trời lạnh, ngươi ăn mặc đơn bạc, khiến ta đau lòng.

- Mẫu thân, không có gì, nữ nhi không lạnh.

Trinh Nương tươi cười ngượng ngùng, trong mắt toát ra vẻ ngây thơ trong sáng, dáng vẻ lúng túng không biết nên làm gì:

-Mẫu thân cần điều dưỡng thân thể thật tốt, di nương... nữ nhi chỉ nhận người.

Giọng nói của Trinh Nương càng ngày càng thấp:

-Nữ nhi chỉ nhận người.

Lâm thị ôm Trinh Nương, giống như tâm can bảo bối nói:

-Ta cũng rất thương ngươi, ngươi cùng Huệ Nương giống nhau, đều là tâm can bảo bối của ta, hài tử ngoan, ta thương ngươi.

- Mẫu thân.

Trinh Nương ở trong lòng Lâm thị nhẹ giọng nói:

-Phụ thân coi trọng người, người là chính, ai cũng không qua nổi người.

Mạnh Lâm thị vuốt ve trán của Trinh Nương:

-Ngươi ăn mặc rất mỏng manh, người tới, mang áo choàng hạ hạc của ta tới đây.

- Không cần.

Trinh Nương hoảng sợ, liên tục chối từ, Lâm thị tự mình khoác áo lên người Trinh Nương, vừa lòng nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi mặc rất đẹp mắt, cũng ấm áp, Trinh Nương không cần chối từ.

- Tạ mẫu thân.

Lúc Trinh Nương rời khỏi viện của Lâm thị, nha hoàn sau lưng nàng trong tay nâng rất nhiều thứ tốt, đều là Lâm thị ban cho nàng

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 32: Biến Hóa

Tần di nương có thai, Lâm thị bị Mạnh lão gia cảnh cáo, hắn để ý đứa nhỏ trong bụng Tần di nương, Lâm thị tức giận đến nổi mấy ngày nay ăn ngủ không yên.

Sau đó ma ma bên người nàng ra chủ ý, Tần di nương sinh hạ hài tử, nàng trực tiếp nuôi dưỡng để hắn không đảm đương nổi danh thứ trưởng tử, vẫn phải kêu nàng là mẫu thân.

Lâm thị đối với Trinh Nương rất tốt, luôn ban cho nàng nhiều thứ, còn hơn Huệ Nương, Huệ Nương không vừa lòng lẩm bẩm:

- Nương bất công.

Lâm thị nói:

- Là ta bất công, chỉ bất công ngươi, Huệ Nương tương lai ngươi sẽ làm Nhữ Dương vương phi, chỉ cần ngươi có được vị trí của đại tỷ ngươi, Tần thị sinh được hài tử thì thế nào?

Huệ Nương muốn nói lại thôi, Dương tam lang dùng thư ước hẹn, tâm tư Huệ Nương lại rục rịt, nàng luyến tiếc Dương tam lang, hé môi nói:

- Đại tỷ bệnh tình...

- Qua ngày nào tốt ngày đấy, có thể qua năm nay.

Ánh mắt Lâm thị đầy đau thương:

https://thuviensach.vn

- Đại tỷ ngươi lo lắng nhất chính là thế tử, hắn là điệt nhi của ngươi, đem hắn giao cho ngươi chiếu cố, đại tỷ ngươi mới có thể an tâm.

Huệ Nương xoay người, trong giọng nói mang theo tức giận:

- Khác gì kêu ta làm nhũ mẫu đâu, chỉ vì chiếu cố thế tử mà làm kế phi.

- Ngươi sao lại hồ đồ như vậy, Nhữ Dương vương phủ phú quý vinh hoa cũng không phải kêu ngươi chiếu cố thế tử, hắn ăn, mặc, ở, đi lại đều có ma ma nha hoàn hầu hạ, hắn còn có thế tử phi, còn cần ngươi quan tâm mọi chuyện? Ngươi chỉ là nhìn chút thôi.

Mạnh Lâm xoay bả vai của Huệ Nương, thận trọng nói:

- Câu vừa rồi ngươi mới nói, ngàn vạn lần không thể nói lại, nếu để đại tỷ ngươi biết được sẽ thương tâm, cũng sẽ lo lắng, Nhữ Dương vương không phải không thú được kế phi, cũng không phải là phải thú tiểu thư Mạnh gia, mà là Mạnh gia không thể rời khỏi Nhữ Dương vương phủ. Ngươi vì ta suy nghĩ, hãy gả vào Nhữ Dương vương phủ.

Huệ Nương nói:

- Người yêu thương nhất là đại tỷ, nàng nói cái gì cũng nghe.

Lâm thị chưa từng hỏi Huệ Nương có nguyện ý hay không, Huệ Nương đang lún sâu vào tâm tình triền miên của Dương tam lang, lại sợ hãi uy nghiêm của Nhữ Dương vương, kế thất chung quy vẫn thấp hơn chính thê một bậc, ở trước mặt Nhàn Nương chính là thiếp thất, Huệ Nương còn băn khoăn, sau khi nàng sinh hài tử, có thể nhìn thân sinh nhi tử bị thế tử chắn đường.

- Ở trong bốn tỷ muội các ngươi, ta yêu thương nhất chính là ngươi,đại tỷ nhị tỷ ngươi xuất giá sớm, tam nữ nhi... Chết non, ngươi là nhỏ nhất, ta như thế nào không đau ngươi?

https://thuviensach.vn

- Mẫu thân.

Huệ Nương cảm thấy áy náy, Lâm thị ăn năn nhất là không nhìn thấy tam nữ nhi, Huệ Nương nói: - Nữ nhi sai rồi.

- Khó tìm được thân gia nào có thể so với Nhữ Dương vương phủ, ta biết ngươi lo lắng cái gì, địa vị thế tử đã sớm định, đại tỷ ngươi sẽ an bày, sau này nhi tử của ngươi cũng là trưởng tử, tương lai được phong làm hầu gia, công gia đều thành, đại tỷ ngươi giỏi mua bán, trong tay không biết có bao nhiêu bạc, sẽ không bạc đãi ngươi, lấy địa vị Mạnh gia hôm nay, đi đâu mà tìm được công phủ hầu phủ, năm đó nhị tỷ Nhu Nương của ngươi không biết sao lại được An Bình hầu ưu ái, nếu không có đại tỷ ngươi an bày, ngươi xứng tiến sĩ đỉnh thiên, vất vả cả đời cũng không nhất định sẽ có được tước vị.

Lâm thị vuốt nhẹ gò má của Huệ Nương:

- Ngày mai ngươi theo ta đi Nhữ Dương vương phủ.

Nhìn thấy Nhữ Dương vương phủ phú quý, Huệ Nương sẽ suy nghĩ cẩn thận, Mạnh Lâm thị đối với chuyện này rất tin tưởng.

- Cửu muội cũng đi?

- Đại tỷ ngươi cũng kêu nàng đi.

Huệ Nương bĩu môi, nàng chính là chướng mắt Trinh Nương:

- Không phải đã đem nàng gả cho Trần gia nhị thiếu gia sao? Dẫn nàng đi làm gì? Ta cũng không cần nàng làm đẳng thiếp.

Đẳng thiếp là truyền thống của Đại Minh, đích nữ xuất giá có khi sẽ tuyển thứ xuất tỷ muội trong phủ, hoặc là tỷ muội trong gia tộc đảm đương chức vị đẳng thiếp, cùng nhau gả vào phu gia.

https://thuviensach.vn

Hơn trăm năm trước chuyện đẳng thiếp rất thông thường, chỉ có vài chục năm gần đây là ít gặp, nhưng không phải là không có đẳng thiếp, đẳng thiếp trước khi theo tỷ tỷ xuất giá, sẽ uống tuyệt tử canh, sẽ không thể mang thai sinh tử.

- Nương, ta chướng mắt Trinh Nương, nương đừng để nàng theo ta làm đẳng thiếp.

Bên ngoài tiểu nha đầu ngừng thở, nhẹ nhàng rời đi, Lâm thị nói:

- Trinh Nương sẽ không làm đẳng thiếp, ta sẽ để nàng làm chính thê, phải làm chính thê mới không làm Tần di nương thất vọng.

- Nương.

Lâm thị nói:

- Sau khi từ Nhữ Dương vương phủ trở về, ta sẽ để Trần gia hạ sính.

Nàng có thể dùng Trinh Nương, dù Tần thị phòng bị cẩn thận, nhưng thân sinh nữ nhi đưa dược liệu, nàng sẽ không phòng bị, ăn rồi cũng không dính líu gì đến nàng, Mạnh lão yêu thương ái thiếp, sao có thể quan tâm Trinh Nương chết hay sống.

- Trần gia hào phú, hạ sính nhiều, ta sẽ lấy sính lễ này, làm đồ cưới cho ngươi, Huệ Nương nghe lời, nương sẽ không hại ngươi, ngày mai đi vương phủ, sẽ gặp Nhữ Dương vương điện hạ, hắn nổi danh là mỹ nam tử trong kinh thành, đến lúc đó ngươi cũng đừng hoảng hốt, nhìn gợi ý của Nhàn Nương.

Trong ánh mắt Huệ Nương không cam lòng, luyến tiếc, tiến vào lòng Lâm thị ủ rũ nói:

- Ta biết rồi.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương cười dịu dàng nghe Liễu Diệp nói xong, liền đưa trái cây cho nàng:

- Đa tạ ngươi tới nói với ta một tiếng.- Cửu tiểu thư là người tốt, nô tỳ nguyện ý giống Vân Nhi tỷ tỷ hầu hạ cửu tiểu thư.

Trinh Nương cười gật đầu:

- Ta sẽ không quên ngươi.

Liễu Diệp không dám ở lâu trong phòng Trinh Nương, liền rời đi, Vân Nhi đưa Liễu Diệp về phòng, nghe Trinh Nương thở dài:

- Sóng trước chưa dừng sóng sau lại đến, nàng không thể ít tính kế một chút sao.

Trinh Nương lựa chọn nhân sâm dược liệu tốt mà Lâm thị ban cho nàng, lựa ra một ít, Vân Nhi hỏi:

- Này là...

Cầm lấy dược liệu đưa lên gần mũi nhẹ nhàng ngửi, Trinh Nương nói:

- Như thật mà là giả, dược liệu này là thứ tốt, là mẫu thân ban cho, ta để phụ thân nhìn xem mẫu thân có bao nhiêu đau ta, có bao nhiêu yêu thương di nương.

Vân Nhi hết hồn:

- Là sảy thai?

- Sau khi dùng xong, không chỉ sảy thai, mà đời này cũng đừng hy vọng có thai nữa.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải Trinh Nương ở trong thư phòng của Mạnh gia tìm được sách thuốc mà tổ tông Mạnh gia lưu lại, nàng sẽ bị Lâm thị lừa mà chẳng biết gì, Vân Nhi hỏi:

- Người giữ lại?

- Lưu lại, ta để phụ thân xem.

Trong lòng Trinh Nương có kế sách, phụ thân cũng xem qua sách thuốc, nếu không cũng không trị hết chân của Nhữ Dương vương, chỉ là phụ thân không biết sách thuốc không phải chỉ có một quyển, nàng tìm được là quyển đầy đủ nhất, trong này còn có rất nhiều thứ thú vị được ghi chép lại.

Lâm thị có thể tìm được dược liệu này, Trinh Nương phải nhìn nàng với cặp mắt khác xưa, Lâm thị không biết Trinh Nương biết dược liệu, lại càng không biết Mạnh lão gia đã từng xem qua sách thuốc, Mạnh lão gia coi trọng chuyện sinh tử nhất Trinh Nương biết rất rõ ràng.

- Ngươi thu dọn một chút, theo ta đi gặp di nương, có phải phụ thân đang ở trong phòng di nương?

- Lão gia hồi phủ liền đi đến viện của Tần di nương.

Vân Nhi đỡ Trinh Nương đứng dậy, vuốt nếp nhăn trên làn váy Trinh Nương, thấp giọng nói:

- Liễu Diệp còn nói chuyện này? Đằng thiếp đối với cửu tiểu thư chính là vũ nhục.

- Còn không biết ai vì ai mà đằng thiếp đâu.

Trong mắt Trinh Nương lóe lên tàn độc:

- Ta chưa bao giờ muốn thay thế đại tỷ, nhưng mẫu thân từng bước bức ta, đời này ta sẽ không làm thiếp, ngày mai đi Nhữ Dương vương phủ rồi

https://thuviensach.vn

tính.

Trong lòng Trinh Nương đã có chủ ý, Vân Nhi mang dược liệu đi theo Trinh Nương đến tìm Tần di nương, sau khi Trinh Nương vào cửa, vẻ mặt vui mừng nói:

- Người xem ta mang gì cho di nương này?

Trinh Nương nhìn thấy Mạnh lão gia ngồi đối diện Tần thị, quỳ gối nói:- Thỉnh an Phụ thân.

Mạnh lão gia muốn cho ái thiếp thể diện nói:

- Là Trinh Nương a, đứng lên đi, hùng hùng hổ hổ xông vào không ổn trọng gì cả.

Tần thị nhu hòa cười:

- Nàng là lo lắng cho thiếp, lão gia, đừng trách tội cửu tiểu thư, đều là lỗi của thiếp.

Mạnh lão gia liền thích bộ dạng này của Tần thị, Trinh Nương vội hỏi:

- Phụ thân không trách tội nữ nhi, phụ thân trân trọng nữ nhi mới dạy bảo nữ nhi, di nương không thể hiểu lầm phụ thân.

Thấy Trinh Nương dịu dàng ngại ngùng tươi cười, Mạnh lão gia vuốt chòm râu gật đầu. Trinh Nương đưa lên dược liệu nói:

- Là nữ nhi hiếu kính di nương...

- Ngươi lấy mấy thứ này ở đâu?

Mạnh lão gia nắm lấy cổ tay Trinh Nương, sắc mặt Trinh Nương trắng bệch khiếp sợ nói:

https://thuviensach.vn

- Đau quá.

Tần thị kích động nói:

- Người làm đau cửu tiểu thư.

- Ngươi lấy dược liệu này ở đâu? Nói?

Trinh Nương rũ mắt, lông mi bất an run rẩy:

- Là mẫu thân thưởng cho nữ nhi, nữ nhi thấy là thứ tốt lại nghĩ đến di nương mang thai vất vả, liền đưa tới cho nàng.

Mạnh lão gia nheo mắt, buông lỏng tay Trinh Nương, ngữ khí tức giận:

- Di nương không thể dùng loạn dược.

Mạnh lão gia răn dạy Trinh Nương, rồi công đạo Tần thị vài câu, mới rời đi, Tần thị nhìn Trinh Nương hỏi:

- Có chuyện gì vậy?

- Di nương không cần biết, cũng đừng hỏi, an tâm mà dưỡng thai.

- Ừ!

Trong phòng Lâm thị, Mạnh lão gia hùng hổ nói:

- Thu hồi tâm tư bất chính của ngươi lại, ngươi còn dám hạ độc thủ với nàng, đừng trách ta không niệm tình nghĩa phu thê, khai trừ tông tộc hưu thê.

- Lão gia, lão gia, người hãy nghe ta nói, hãy nghe ta nói.

Lâm thị đau khổ cầu khẩn, Mạnh lão gia phẩy tay áo bỏ đi, nghỉ ở thư phòng.

https://thuviensach.vn

Hôm sau Lâm thị ngồi trong xe ngựa đi Nhữ Dương vương phủ tinh thần xa sút, tô son trét phấn thật dày cũng không che giấu được bệnh tình.

Trinh Nương cũng không tiến lại gần, chỉ yên tĩnh ngồi trong góc, rũ mắt nhìn xuống, giống như đang bất an mà đùa nghịch hầu bao bên hông.

Huệ Nương ngồi bên cạnh Lâm thị, ghét bỏ nhìn Trinh Nương, một bộ dáng hèn mọn hẹp hòi, không lên được mặt bàn.

Nàng mặc hoa phục, đeo trang sức quý giá, trang phục hoa lệ khiến Huệ Nương giống như tiên nữ minh diễm, so sánh với Huệ Nương thì Trinh Nương trang điểm mộc mạc hơn nhiều, trên đầu cài trâm hơi chói mắt, y phục thanh nhã, bên hông mang theo chuỗi ngọc tự tay nàng làm, so với Huệ Nương càng uyển chuyển hàm xúc nhu hòa.

Xe ngựa chạy vào cửa hông của Nhữ Dương vương phủ, Trinh Nương nắm lấy tay Vân Nhi xuống xe, bước lên nhuyễn kiệu, đánh giá bài bố bên trong, nhìn xuyên qua mành sa thấy đình đài lầu các tráng lệ, Trinh Nương có ấn tượng sâu sắc với phú quý vinh hoa ở Nhữ Dương vương phủ.

Lần đầu tiên Trinh Nương đến Nhữ Dương vương phủ, nên rất dè dặt cẩn thận, khí chất uyển chuyển hàm xúc ở trong vương phủ phú quý càng dễ thấy, các vị phu nhân tới đây phần lớn sẽ giống như Huệ Nương mặc y phục đẹp đẽ quý giá, rất ít gặp mỹ nhân như Trinh Nương, nhuyễn kiệu hạ xuống, Trinh Nương hơi cúi đầu, yên lặng đi phía sau Lâm thị, có một giọng nói truyền qua từ hành lang gấp khúc, khi đi tới trạch viện Nhữ Dương vương.

- Biểu ca, bắn thêm một tên, bắn thêm một tên rồi nghỉ.

- Được.

- Phải bắn trúng hồng tâm nha, ca ca ta còn có thể bắn trúng mười tên, biểu ca cũng không thể để thua ca ca.

https://thuviensach.vn

- Được.

- Biểu ca, có mệt không, ta giúp ngươi lau mồ hôi, ta đã hỏi thăm rõ ràng, ca ca nói sau khi bắn cung có thể bấm huyệt để giải lao, ta trộm được phương pháp, là bí truyền của An Bình hầu phủ, một hồi để gã sai vặt giúp biểu ca ấn ấn.

- Ừ!

Trinh Nương ngẩng đầu, thấy một thân ảnh cao gầy trong tay cầm loan cung luyện tập bắn tên, ở bên cạnh là một thiếu nữ mặc hồng y kiêu ngạo minh diễm, vỗ tay cười:

- Biểu ca thật lợi hại, lại bắn trúng, biểu ca nhất định sẽ là thần tiễn.

Hồng y thiếu nữ giúp vị thiếu niên lau mồ hôi trên trán, thiếu niên ôn nhuận trong mắt tràn đầy vui sướng, Trinh Nương nâng tay che ánh mặt trời, thật chói mắt, thật chói mắt, Yên Nhiên...

Là Yên Nhiên cùng thế tử Triệu Duệ Kỳ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 33: Ẩn Dấu Mũi Nhọn

Trinh Nương ngẩng đầu nhìn lên, ở bên cửa sổ được mở rộng, có thể thấy trong phòng có một phụ nhân cao quý kinh diễm đang ngồi mỉm cười nhìn vị thiếu niên đang luyện bắn cung, cùng với thiếu nữ đang ở bên cạnh không ngừng cổ vũ.

cuối mùa thu không khí ấm áp, gió thổi cuốn lấy lá rụng trên đất,cảnh tượng tuyệt mỹ khiến Trinh Nương yêu thích ngưỡng mộ không thôi.

Thanh mai trúc mã tình đầu ý hợp, Trinh Nương cảm giác bọn họ rất hạnh phúc, có lòng muốn thành toàn cho bọn họ.

Nghe Lâm thị nói, Nhữ Dương vương không thích Yên Nhiên, nên chuyện đính ước mới bị trì hoãn, nếu nàng có thể giúp đỡ thì tốt rồi, Yên Nhiên tuy kiêu căng tùy hứng, nhưng tâm địa thiện lương, nếu phải gả vào Nhữ Dương vương phủ, Trinh Nương càng nguyện ý ở chung với Yên Nhiên.

Trinh Nương bộ dạng phục tùng nhu thuận đi theo Lâm thị, nàng không thể có quá nhiều tình cảm với Yên Nhiên, một khi nàng làm kế thất vương phi, Yên Nhiên làm thế tử phi, giữa bọn họ sẽ có lúc xảy ra xung đột, nếu quá nhiều tình cảm, sẽ làm cho nàng cho Yên Nhiên bị thương tổn.

Trinh Nương mỉm cười ngại ngùng, phúc thân bái kiến Mạnh Nhàn Nương, giọng nói thanh thúy giống như chim hoàng oanh, mang theo một chút non nớt:

- Đại tỷ an.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương lưu luyến thu hồi ánh mắt đang nhìn nhi tử, nâng tay nói:

- Miễn lễ, hai vị muội muội ngồi xuống nói chuyện, đều là người một nhà không cần câu lệ.

Trinh Nương nhìn lướt qua bài trí trong phòng, hoa lệ vô cùng, mỗi vật phẩm được bài trí trong phòng, từ lớn đến nhỏ đều tinh mỹ quý hiếm, chỉ có Nhàn Nương ở trong phú quý, mới có thể hưởng thụ loại tài phú như thế này.

Nha hoàn bưng lên tú đôn(ghế), Trinh Nương cùng Huệ Nương ngồi xuống, Lâm thị ngồi bên người Nhàn Nương, thần sắc cẩn thận, Nhàn Nương có một đôi mắt phượng xinh đẹp nhuệ khí, giống như có thể nhìn thấu tất cả mọi chuyện trên đời, nhìn thấu tâm tư bất luận người nào.

Trinh Nương giống như con chim nhỏ phủ phục dưới chân phượng hoàng, ở trước mặt Nhàn Nương bộ dạng không giống như ở trước mặt Lâm thị, rất khó tưởng tượng, Lâm thị sẽ sinh ra người khôn khéo sắc bén như Nhàn Nương, tính tình ôn nhuận như nước dịu dàng động lòng người như Nhu Nương.

- Yên Nhiên là người không biết nặng nhẹ, thân thể thế tử yếu đuối, lại muốn hắn luyện tập bắn cung, ngày mai cánh tay của thế tử sẽ rất đau, bên ngoài gió lớn, ra một thân mồ hôi như vậy, bị nhiễm phong hàn thì làm sao? Yên Nhiên tùy hứng làm theo ý mình, sẽ ép buộc thế tử.

Ánh mắt Lâm thị tràn đầy đau lòng:

- Hay là kêu bọn chúng vào đây đi?

Nhàn Nương lại nhìn ra bên ngoài, bên tai là giọng nói của Yên Nhiên nhẹ nhàng vui vẻ trầm trồ khen ngợi.

- Biểu ca thật lợi hại, bắn trúng hồng tâm, thật lợi hại.

https://thuviensach.vn

- Biểu ca, cố lên, cố lên.

- Biểu muội.

- A, ta không nói chuyện nữa, không ầm ĩ để biểu ca nhắm tên, Tuấn Khanh ca ca cũng nói, bắn tên có thể rèn luyện sức mạnh ở cánh tay, có thể lấy được cung tiễn, cũng có thể cầm được bút.- Tuấn Khanh ca ca? Phó Văn Phó Tuấn Khanh?

- Hắn là hảo huynh đệ của ca ca ta, hắn chỉ dạy ca ca ta thật rất nhiều, còn dạy ta luyện tập hoa mai toản thể, ngày khác ta sẽ để các ngươi gặp nhau, nói cho biểu ca biết nha, Tuấn Khanh ca ca là văn võ toàn tài.

Triệu Duệ Kỳ bắn ra một mũi tên, vừa vặn cắm vào hồng tâm, Yên Nhiên vỗ tay trầm trồ khen ngợi, cánh tay hắn buông xuống, khẽ nói:

- Ta biết Phó Tuấn Khanh nổi danh đã lâu.

- Vâng.

- Biểu muội.

- Vâng?

Triệu Duệ Kỳ tới gần Yên Nhiên, cúi đầu nhìn đôi mắt nàng:

- Ta sẽ văn võ song toàn, Yên Nhiên biểu muội, ta sẽ không kém hơn Phó Tuấn Khanh.

Yên Nhiên hoạt bát cười cười, lui ra sau nửa bước, nàng vẫn không quen cùng Triệu Duệ Kỳ quá thân cận, biểu ca ôn nhu sẽ dễ dàng khiến nàng lún sâu trong đó, tính tình của biểu ca không phải là tranh cường háo thắng, Yên Nhiên cũng không hy vọng hắn trở thành người ngang ngược, cũng không hy vọng biểu ca chân tay ốm yếu trói gà không chặt, dù có tâm làm nho tướng, cũng phải có thân thể khỏe mạnh.

https://thuviensach.vn

- Tuấn Khanh ca ca rất lợi hại, biết bắn cung, cưỡi ngựa, viết chữ, vẽ tranh, cờ vây, thổi tiêu, đọc kinh sử tử tập, biểu ca không muốn yếu kém hơn hắn, thì phải nỗ lực đấy.

Yên Nhiên nghĩ chỉ cần biểu ca có thể giống như Phó Tuấn Khanh, dù so với hắn yếu hơn một chút, cũng an ổn rất nhiều.

Dù Trinh Nương gả vào vương phủ, được Nhữ Dương vương yêu thương, thì địa vị thế tử của biểu ca là hoàng thượng sắc phong, sẽ không dễ dàng sửa đổi, Phó Tuấn Khanh cũng cửu hoàng tử là bằng hữu, nếu biểu ca cùng Phó Tuấn Khanh có quan hệ tốt, cũng sẽ quen biết cửu hoàng tử, tân đế đăng cơ cũng sẽ băn khoăn không thể dễ dàng phế đi thế tử vị.

Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh là người coi trọng sĩ diện, tuy hắn bạc đãi biểu ca, nhưng lại sợ người khác nói hắn không coi trọng đích trưởng tử, dù biểu ca không xuất sắc bằng Triệu Duệ Giác, chỉ cần hắn củng cố đứng yên ổn địa vị thế tử, lại thú một nữ tử hiền lương thông minh làm thế tử phi, Trinh Nương sẽ không dễ dàng bài bố cục diện ảnh hưởng đến biểu ca như kiếp trước.

Triệu Duệ Kỳ nắm chặt cung tiễn, đối với Phó Tuấn Khanh từ lâu đã nổi danh, lại nghe được tên hắn từ trong miệng Yên Nhiên, Triệu Duệ Kỳ vừa không thoải mái, vừa bất an, Yên Nhiên nhấc lên làn váy, nói:

- Biểu ca, đừng dừng lại, chúng ta chạy một vòng.

Vì hôm nay sẽ để Triệu Duệ Kỳ hoạt động nhiều, nên Yên Nhiên ăn mặc rất thoải mái.

- Biểu ca, chạy thôi, đừng nói ngay cả ta mà ngươi cũng chạy không thắng đi.

Triệu Duệ Kỳ đi theo bước chân của Yên Nhiên, Yên Nhiên nhớ được phương pháp mà Trinh Nương dùng để huấn luyện Triệu Duệ Giác, Trinh

https://thuviensach.vn

Nương đã có thể giúp Triệu Duệ Giác luyện ra, Yên Nhiên không tin biểu ca luyện không ra.Triệu Duệ Kỳ chỉ vì sinh non nên cơ thể suy nhược, mà lúc Triệu Duệ Giác mới sinh thân thể cũng không được tốt, còn không phải là được Trinh Nương dưỡng tốt lắm sao, Trinh Nương từng nói, phải hoạt động nhiều mới có lợi.

Tiến hành hoạt động theo chất lượng, sử dụng nhiều thức ăn bổ dưỡng, dùng dược để tắm.

Nàng nhất định sẽ thay đổi thân thể ốm yếu của biểu ca, biểu ca cũng là một nam tử hán đỉnh thiên lập địa, hắn nhất định sẽ là văn có thể an bang, võ có thể định quốc, nàng không muốn nhớ lại thân ảnh cô đơn, vắng vẻ, tĩnh mịch, ảm đạm.

Nhàn Nương cười dịu dàng nhìn bọn họ chạy nhanh, Lâm thị thấy hai chân Triệu Duệ Kỳ có chút run rẩy, liền nói:

- Không thể để Yên Nhiên hồ nháo nữa, thế tử là mạng của ngươi.

- Trong lòng ta có chừng mực, Yên Nhiên là muốn tốt cho Kỳ Nhi.

Nhàn Nương chặn lời Lâm thị, thản nhiên nói:

- Vẫn thường lui tới luyến tiếc hắn, mới vừa rồi Yên Nhiên còn nói với ta rất nhiều lời, ta mới hiểu ra, ta đối với Kỳ Nhi là cưng chiều quá mức, luôn vây hãm hắn ở trong phòng, mới khiến hắn có tính cách nhu nhược, văn thái kinh diễm thì thế nào? Người bên ngoài cũng không biết tài học của hắn, huống hồ Nhữ Dương vương phủ thế tử cũng không thể ốm yếu, Yên Nhiên nói, sống trong che chở bảo bọc dưỡng không ra đại trượng phu, Kỳ Nhi thân thể suy nhược, cũng không phải không gặp được gió.

- Nhưng cũng không thể để hắn quá mệt mà bị bệnh.

https://thuviensach.vn

Lâm thị lại muốn mở miệng khuyên bảo, Trinh Nương vẫn luôn trầm mặc lại bưng chén trà lên, kính cẩn đưa cho Lâm thị, ánh mắt ôn nhu cười nói:

- Mẫu thân dùng trà.

Lâm thị theo bản năng tiếp nhận chén trà, Trinh Nương nhìn ra ngoài cửa sổ có hai người đang chạy, giọng nói mang theo từ ái, đau tiếc, cũng có vui mừng:

- Trước kia ta may mắn thấy thế tử điện hạ một lần, lúc đó tinh thần của hắn không có phấn trấn như ngày hôm nay, Yên Nhiên không phải là người hành sự lỗ mãng, nàng sẽ không để thế tử điện hạ quá mệt nhọc.

Trinh Nương đồng tử hơi co lại, sau khi Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ chạy bộ, đang thong thả đi tới, còn thả lỏng vận động, giúp cơ thể giảm bớt mệt nhọc, Yên Nhiên từ đâu mà biết được? Không lẽ nàng cũng xuyên không?

Trinh Nương chỉ thoáng ngẩn người, Nhàn Nương đã nhìn ra Trinh Nương không ổn, nói:

- Cửu muội so với người khác còn trí tuệ hơn, có thể nhìn ra Yên Nhiên là toàn tâm toàn ý đối xử tốt với Kỳ Nhi.

Trinh Nương không dám suy nghĩ miên man, ánh mắt Nhàn Nương dừng lại trên người nàng, đành ngại ngùng cười nói:

- Đại tỷ quá khen, Yên Nhiên đối với thế tử thật tâm thật ý, mẫu thân cùng các vị tỷ tỷ đều biết, nàng sẽ không làm hại thế tử.

Nhàn Nương gật đầu ừ nhẹ, tuy đã dời ánh mắt đi chổ khác, Trinh Nương vẫn cảm giác không dám thả lỏng, Yên Nhiên có phải cũng là người

https://thuviensach.vn

xuyên khôbg, Trinh Nương không thể xác định, Lâm thị uống trà để che giấu lúng túng, Nhàn Nương sẽ không để nàng khó xử, nói:

- Mẫu thân đau Kỳ Nhi, ta hiểu được, mẫu thân hãy cứ an tâm, sao ta lại không chú ý thân thể của Kỳ Nhi?

Nhàn Nương ẩn ẩn thở dài:

- Để Kỳ Nhi trải nghiệm nhiều một chút, sẽ tốt hơn bị người che mờ lừa gạt, nếu Kỳ Nhi trôi qua những tháng ngày không tốt, sao ta có thể an tâm.

- Sẽ không có ai bạc đãi thế tử điện hạ.

Huệ Nương nói, nàng đã tới Nhữ Dương vương phủ vài lần, mỗi một lần đến đều bị phú quý ở Nhữ Dương vương phủ làm rung động, Huệ Nương cùng các vị tiểu thư khuê các ở chung một chổ, ngoại trừ đàm luận về thi từ, thì sẽ nói chút về y phục trang sức.

Y phục Nhàn Nương mặc là dùng vải dệt cống phẩm, trong đám người huân quý cũng không nhìn thấy nhiều, trên đầu phục trang tinh xảo, đeo trang sức rất quý trọng, Nhàn Nương chỉ ở vương phủ mà đã trang điểm như vậy, nếu xuất môn, sợ sẽ càng quý trọng xa hoa hơn.

Ở trước mặt Dương tam lang nàng không hâm mộ Nhữ Dương vương phủ phú quý, lúc đang ở Nhữ Dương vương phủ, Huệ Nương lại không nhớ được tình ý triền miên của Dương tam lang.

- Thế tử điện hạ là điệt nhi của ta, ai nói điệt nhi không tốt, ta sẽ giáo huấn hắn.

Nhàn Nương nhíu mày, cười nói:

- Nếu Huệ Nương có tâm tư này là được, nhưng muốn giáo huấn, ngay cả ta cũng làm không được, mà người chướng mắt Kỳ Nhi không phải ai

https://thuviensach.vn

khác, mà là Nhữ Dương vương, hắn luôn không vừa mắt Kỳ Nhi.

Huệ Nương giống như bị người bịp miệng không nói được lời nào, Nhàn Nương mặc kệ Huệ Nương, liếc mắt nhìnTrinh Nương nói:

- Cửu muội là người lanh lợi đáng yêu, nghe mẫu thân nói ngươi rất trung hậu thành thật, ta cả đời cương cường, nhi tử không lọt vào mắt của vương gia mắt nhi, thật sự là không nghĩ ra biện pháp giải trừ khúc mắc của phụ tử bọn họ, cửu muội nói cho ta một cái chủ ý, thế nào?

- Đại tỷ xem trọng ta rồi, ta nào có chủ ý gì.

Trinh Nương có vẻ kinh sợ:

- Đại tỷ đừng giễu cợt ta.

Nhàn Nương tạo áp lực cho Trinh Nương cũng không nhỏ, Nhàn Nương nói:

- Ta muốn hỏi cửu muội một câu, nên yêu thương Kỳ Nhi mới tốt, hay giống như vương gia mới tốt.

Trinh Nương cắn môi, tránh không khỏi, Nhàn Nương đang thử nàng:

- Vương gia là từ phụ, cũng là nghiêm phụ, đối với thế tử điện hạ kỳ vọng rất cao, vương gia không phải không đau thế tử.

Nhàn Nương cười cười, đưa một trái nho vào miệng vị chua ngọt tràn đầy:

- Yên Nhiên có một câu nói rất đúng, cửu muội là người có trí tuệ cao thâm.

Trinh Nương cúi đầu:

https://thuviensach.vn

- Ta không dám nhận, ở trước mặt đại tỷ ai dám nói trí tuệ.

- Đại di, Đại di.

Yên Nhiên đi vào phòng, miệng nở nụ cười xán lạn, báo tin vui cho Nhàn Nương:

- Biểu ca đã bắn trúng mười mũi tên, luyện tập thêm mấy ngày, là có thể vượt qua ca ca ta.

- Yên Nhiên đến đây.

Nhàn Nương vẫy tay, Yên Nhiên phúc thân với Lâm thị, ngồi bên người Nhàn Nương nhìn Huệ Nương Trinh Nương, thoải mái nói:

- Huệ di, Trinh di an.

Nàng đã không còn khúc mắc với Trinh Nương, luôn nghĩ đến Trinh Nương sẽ như thế nào, thật uổng phí cơ hội trọng sinh, nàng không phải vì Trinh Nương mà trọng sinh, nàng quý trọng thân nhân, quý trọng tất cả những gì đang có.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 34: Lựa Chọn

Yên Nhiên cùng Nhàn Nương nói chuyện, uyển chuyển chuyện cười khiến Nhàn Nương quên đi đau đớn trên người, cũng quên đi những lo lắng trong tương lai, dù vậy nàng vẫn chưa từng quên thử Trinh Nương.

Nhưng có Yên Nhiên ở bên cạnh nàng, tâm tình liền tốt lắm, Trinh Nương vẫn luôn lặng lẽ chú ý Yên Nhiên, nàng có phải cũng xuyên qua.

-Biểu ca vừa đi thay y phục, đại di, biểu ca rất lợi hại, lần đầu tiên bắn cung mà rất chuẩn đấy. Biểu ca di truyền uy vũ của vương gia, chỉ cần luyện tập chăm chỉ, nhất định sẽ có thu hoạch.

Yên Nhiên đang nói đến chổ tốt của Triệu Duệ Kỳ lại nhắc tới Nhữ Dương vương, Nhàn Nương liền hiểu ý đồ của Yên Nhiên, dựa người vào gối, trên môi tràn nở nụ cười hoài niệm.

Ánh mắt chỉ liếc nhanh qua Trinh Nương cùng Huệ Nương, rồi ngừng lại trên người Yên Nhiên, giống như ở trước mắt nàng chỉ có một mình Yên Nhiên, chỉ đối với Yên Nhiên mà nói đến chuyện xưa:

-Năm đó ta gả vào Nhữ Dương vương phủ, tuy là cao gả, nhưng Nhữ Dương vương phủ không có được phú quý vinh hoa như ngày hôm nay.

Lâm thị đột nhiên chen vào:

-Nếu không phải dựa vào ngươi, Nhữ Dương vương phủ sao có được cục diện như hôm nay? Không có Nhàn Nương, không biết Nhữ Dương vương phủ sẽ loạn thành cái dạng gì.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương cài trâm trân châu phượng lên đầu Yên Nhiên, nói:

-Mẫu thân không thể nói như thế, không có ta, Nhữ Dương vương phủ vẫn là vương phủ, vương phủ không thể thiếu chính là vương gia, dù ta có muôn vàn mưu tính, chẳng qua cũng chỉ là son phấn xếp sau anh hùng mà thôi, nếu không có vương gia ở trên chiến trường liều mạng lập công, thì Nhữ Dương vương phủ cũng không có cục diện như hôm nay, là vương gia để ta hưởng thụ phong cảnh của vương phi.

Yên Nhiên giật mình, nàng từng thấy Nhàn Nương cùng Nhữ Dương vương xung đột, Nhàn Nương vỗ nhẹ mu bàn tay của Yên Nhiên:

-Nghe không hiểu?

Yên Nhiên lắc đầu, lại gật đầu, Nhàn Nương khóe mắt liếc nhìn Trinh Nương, mặc dù nàng che giấu rất tốt, cũng không để lộ tâm tư ra ngoài, hoàn toàn đối lập với Huệ Nương, Trinh Nương nhìn như trung hậu ngại ngùng mang theo vài phần ngây thơ.

Nhưng theo lời Yên Nhiên đã nói, Nhàn Nương để ý Trinh Nương, thấy khí chất của nàng uyển chuyển hàm xúc, dịu dàng như nước là tính tình mà Nhữ Dương vương thích nhất, Nhàn Nương buồn bã thở dài:

-Ta cùng vương gia tới hôm nay đã trở thành bộ dạng tương kính như tân, vương gia sai, ta cũng sai.

Nhàn Nương ho khan, Yên Nhiên quỳ trên giường la hán vì nàng vỗ lưng, thân thiết nói:

-Đại di!

- Yên Nhiên, ngươi nói cũng đúng, nữ nhân không thể quá cường hãn.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương dùng khăn che miệng, muốn áp chế cơn ho khan, nàng không muốn để Lâm thị, Yên Nhiên phải lo lắng, nhưng càng áp chế,càng không ngừng ho được, ho khan làm ngực nàng đau đớn.

Trinh Nương dâng chén trà nói:

-Đại tỷ, dùng trà áp xuống đi.

Nhàn Nương nhìn chằm chằm đôi tay như ngọc của Trinh Nương đang dâng chén trà, còn Trinh Nương thì cúi đầu kính cẩn đứng bên người nàng, Yên Nhiên suy nghĩ một chút, đem chén trà trong tay Trinh Nương tiếp lấy, đặt ở trên bàn:

-Trà quá nồng, nước ấm đi, ta nhớ dùng nước ấm là tốt nhất.

- Phỉ Thúy, Mã Não, hay là Đại Mạo, mau đem nước ấm cho vương phi.

- Dạ!

Nhàn Nương nở nụ cười, búng nhẹ trán của Yên Nhiên:

-Đồ ngốc, bên người ta nào có Phỉ Thúy, Mã Não, Trân Châu?

Yên Nhiên lè lưỡi nói:

-Đó là tên thường hay dùng, ta lại không biết nha hoàn bên người đại di, sao biết các nàng tên gì mà kêu?

Sau khi Nhàn Nương qua đời, nha hoàn hầu hạ nàng đều bị phân phát, có thể ở lại trong vương phủ cũng không nhiều lắm, rất vất vả mới lưu được vài cái, đều là người của Trinh Nương,mà người chân chính trung thành với Nhàn Nương bị đủ loại lý do đuổi khỏi vương phủ.

-Vương phi điện hạ mời dùng.

https://thuviensach.vn

Một tỳ nữ thanh tú dâng lên nước ấm, Yên Nhiên thấy Nhàn Nương giấu khăn tay, liền nói:

-Lấy bối mẫu tứ xuyên, xà đảm, đường phèn, ruột lê, nấu nước cho vương phi đi.

- Dạ, biểu tiểu thư.

Yên Nhiên cố ý xem nhẹ vết máu trên khăn tay Nhàn Nương, ho ra máu...

Kiếp trước sau khi biểu ca ho ra máu không bao lâu sầu lo thành bệnh, rất nhanh bỏ lại nàng.

Lúc đó biểu ca còn lừa nàng, nói hắn không có việc gì, móng tay Yên Nhiên bấu chặt vào trong lòng bàn tay, nàng thống hận nàng bất lực, vì cái gì mà không cứu được đại di, vì cái gì mà người tốt như đại di sẽ chết.

Trinh Nương mới vừa rồi dâng lên chén trà cũng không có nghĩ gì phức tạp, nàng cũng muốn thấy rõ tình huống thân thể của Nhàn Nương.

Tuy Nhữ Dương vương phủ phú quý bức người, nhưng ở trong phú quý lại là tình thế nguy hiểm, Trinh Nương cũng nhìn ra một ít.

Nàng có thể nhìn thấu mọi chuyện, Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh là quân công, là vinh quang, cũng là khuyết điểm, người đã quen ở chiến trường, làm tướng quân thống lĩnh binh sĩ chiến đấu, sẽ không dễ dàng trí sĩ (từ chức).

Nàng cũng đã từng hỏi thăm Triệu Dật Thanh có mấy phòng tiểu thiếp, Nhàn Nương bệnh nặng, hắn còn chuyển ra Lạc Ngọc Đảo, mặc kệ là vì nguyên nhân gì, hắn đối đãi chính phi như thế, quá mức bạc tình.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương có vài phần đồng tình với Nhàn Nương, cũng bất mãn với Triệu Dật Thanh.

Nhàn Nương là người khôn khéo, kế thất vương phi không dễ làm, Trinh Nương thanh đạm mỉm cười, một lần nữa ngồi lại tú đôn, trong đầu cũng không có tạp niệm gì.

Nàng chỉ cầu được thanh bình, thản nhiên tự tại cả đời, nếu không có người muốn hại nàng, nàng cũng không muốn đi hại người, cũng giống như Yên Nhiên, nàng cũng thấy khăn tay Nhàn Nương có vết máu.

-Ngươi nghe người nào nói?

Yên Nhiên cười hì hì giải thích:

-Phương thuốc dân gian, phương thuốc cổ truyền đôi khi còn có thể trị bệnh nặng.

Nhàn Nương thích Yên Nhiên cười vô ưu vô lo:

-Lần trước ta tiến cung thỉnh an, hoàng hậu nương nương thưởng cho ta một hộp trân châu, đều là hạt châu đầy màu sắc, thích hợp với các vị tiểu thư. Tử Quyên, mang hộp trân châu tới đây.

- Dạ!

Một hộp gỗ lim đưa đến, Nhàn Nương đưa cho Yên Nhiên:

-Ngươi cầm lấy mà làm trang sức.

Trong hòm trân châu có nhiều màu sắc xinh dẹp, mỗi một hạt đều bằng ngón tay cái đủ loại lớn nhỏ, Yên Nhiên biết vật này quý trọng, nên nói:

- Không cần, ta không thiếu hạt châu, đại di vẫn nên cho... nên cho...

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương tuy không có hà khắc vấn đề ăn mặc y phục của thứ nữ, nhưng nàng vẫn luôn chướng mắt thứ nữ, Yên Nhiên nhất thời nghĩ không ra nên để cho ai:

- Nếu không thì hãy đưa cho Trinh di đi, nàng uyển chuyển hàm xúc ôn nhu như nước, được không? Nàng rất hợp với trân châu.

Trinh Nương không chỉ thích hợp với trân châu, mà nàng còn rất thích trân châu, kiếp trước Nhữ Dương vương vì muốn có được nụ cười của mỹ nhân, mà ở phía nam mua hai tòa tháp châu, đưa cho Trinh Nương làm lễ vật sinh thần.

Cũng không biết Trinh Nương từ chỗ nào học được phương pháp dưỡng hạt châu, hai tòa tháp kia kiếm rất nhiều bạc, rất nhiều người cũng khen thưởng Trinh Nương tài năng xuất chúng biết kiếm bạc sinh lời, là phúc tinh của vương phủ.

Vì Nhữ Dương vương đưa tháp châu, kiếm được nhiều bạc cũng là bạc riêng của Trinh Nương, không dính líu đến vương phủ.

Vậy mà Nhữ Dương vương còn cao hứng gặp người liền nói, Trinh Nương trí tuệ như thế nào, còn giúp Trinh Nương kéo quan hệ.

Càng ngày Trinh Nương càng nhiều bạc, thanh danh ưu việt của nàng ngày càng vang xa.

-Không cần, không cần, vẫn là đưa cho Yên Nhiên đi.

Trinh Nương cười ngại ngùng chối từ.

-Ngươi cầm đi, ta đã có đồ để đưa cho hai vị muội muội.

Nhàn Nương đem hộp đưa cho Yên Nhiên, nhẹ nhàng xua tay, Tử Quyên lại đem một hộp khác mở ra, bên trong tứ chỉ cung hoa(trâm cài tóc thêu

https://thuviensach.vn

hoa), có màu phấn hồng, màu đỏ, có đỏ đậm, có trắng hồng.

-Tứ chỉ cung hoa là kiểu mới trong cung, nghe hoàng hậu nương nương nói là trong nội vụ tú nương khéo léo làm ra, hai vị muội muội mỗi người hai cái, giữ lại nhìn ngắm.

Trinh Nương lông mi khẽ run, là khảo nghiệm sao? Nàng quả thật không nghĩ làm kế thất vương phi.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 35: Tiến Bộ

Trước mặt là hộp tứ chỉ cung hoa, Huệ Nương do dự không biết nên chọn cái nào, Trinh Nương cười cười chờ Huệ Nương chọn trước.

Yên Nhiên nhìn Lâm thị đang nháy mắt với Huệ Nương, lại nhìn Nhàn Nương, đôi mắt Nhàn Nương đen như mực không nhìn ra cảm xúc gì

Yên Nhiên áp chế tâm tư muốn đem tư tình của Huệ Nương nói cho Nhàn nương biết, nhưng mà mới vừa rồi Huệ Nương đã bị Nhàn Nương loại bỏ.

Mặc kệ nàng có tư tình với Dương tam lang hay không, Nhàn Nương cũng không chọn nàng làm Nhữ Dương vương kế phi.

Huệ Nương lấy ra màu phấn hồng, sắc đỏ cung hoa hướng Nhàn Nương quỳ gối:

-Đa tạ đại tỷ.

Nàng cam nguyện làm lễ thiếp thất với Nhàn Nương, tuy Lâm thị đau lòng, nhưng nghĩ đến nàng sau này sẽ hưởng thụ phú quý ở Nhữ Dương vương phủ.

Có thân sinh nữ nhi làm Nhữ Dương vương phi, ở trong Mạnh phủ không ai có thể dao động vị trí của nàng, Tần di nương sinh hạ hài tử thì thế nào? Cũng chỉ có thể làm thiếp thất.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương cười lấy đi hai cái còn lại, đem cung hoa đỏ sẫm cắm ở trên đầu:

-Yên Nhiên, nhìn đẹp không?

Yên Nhiên nhìn Mạnh Trinh Nương, gật đầu nói:

-Đẹp lắm.

- Đa tạ đại tỷ thành toàn.

Nhàn Nương bình thản nói:

-Một đóa cung hoa, sao có thể nói là thành toàn? Nếu cửu muội thích, lần sau đến Nhữ Dương vương phủ ta lại cho người mang về, vương gia quen biết người trong nội vụ, cung hoa muốn lấy cũng không khó.

- Nhờ phúc của đại tỷ, ta mới có hai cung hoa này là tốt lắm rồi, mẫu thân từng nói, làm người không thể quá tham lam, không nên ham muốn những thứ không thuộc về mình.

Trinh Nương ngồi trên tú đôn, nghe Nhàn Nương nói:

-Cũng không thể nói như thế, không tranh thử sao biết không phải là đồ của mình?

- Đại tỷ trí tuệ thâm sâu ta sao có thể so sánh được, ta chỉ muốn bình an vui vẻ mà thôi.

- Vương phi điện hạ, Tiền quản sự thông báo, bạc ở phía nam đã về đến phủ, còn có Dư Hàng tú phẩm gấm vóc.

Sau khi nghe Tiền quản sự khai báo kho hàng, Nhàn Nương cân nhắc một hồi, lật xem sổ sách, cách mành hỏi:

https://thuviensach.vn

-Năm nay sao lại thiếu một vạn lượng?

- Hồi chủ tử, thuyền hư hỏng không thể dùng được, nô tài tự ý làm chủ sửa chữa lại con thuyền, mở rộng kho để hàng hoá, không kịp bẩm báo với chủ tử, khẩn cầu chủ tử tha thứ cho nô tài.

Huệ Nương vừa nghe đều là một vạn lượng, hoặc là mấy vạn hai, còn có tơ lụa tinh xảo, có thể so với tú phẩm cống phẩm, Huệ Nương nắm chặt cung hoa trong tay, mới vừa rồi còn không cam lòng, lúc này phú quý trước mặt làm nàng chói mắt rất nhiều.

Nhàn Nương nhếch môi, mặc kệ Tiền quản sự đang dập đầu nhận sai. Một lát sau, Nhàn Nương hỏi:

-Yên Nhiên, ngươi nói xem, ta nên xử trí hắn như thế nào?

Hai ngày gần đây Yên Nhiên thường xuyên đến Nhữ Dương vương phủ, một là vì muốn biểu ca hoạt động thân thể thật nhiều.

Hai là dựa theo ước định nhận Nhàn Nương làm sư giáo dưỡng gia sự.

Nàng từng nghe Nhu Nương nói, Nhữ Dương vương phủ năm đó có vài người huynh đệ tranh tước tranh tiền tài, nên bạc không còn nhiều lắm.

Những đồ vật đáng giá đều bán ra ngoài, lúc đặt sính ở Mạnh phủ cũng bình bình.

Sau khi Nhàn Nương trở thành Nhữ Dương vương phi, Nhữ Dương vương phủ mới bắt đầu tích góp từng chút của cải, phú quý như bây giờ đều là một tay Nhàn Nương tranh đấu mà có.

Nàng kết giao mệnh phụ, lại không đề bạt thương nhân làm quản sự, mà nhúng tay vào mậu dịch trên biển, vận chuyển hàng từ nam sang bắc, nếu

https://thuviensach.vn

không có Nhàn Nương, chỉ dựa vào bổng lộc của Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh tuyệt đối không thể phú quý quyền thế như hôm nay.

Nhàn Nương dựa vào ý tưởng xuất sắc của mình, vì Nhữ Dương vương tích góp từng nhân mạch, vì vương phủ tạo ra rất nhiều sản nghiệp, cũng mua được rất nhiều ruộng tốt, nàng có thể trở thành kinh thành đệ nhất mệnh phụ, không chỉ vì quyền thế của Nhữ Dương vương, còn vì nàng được rất nhiều người kính nể.

Những sản nghiệp mà Nhàn Nương khổ công xây dựng sau này đều về tay Mạnh Trinh Nương.

Bởi vì nàng cùng biểu ca vô quyền vô thế, không thể nhúng tay vào hải mậu(mua bán đường biển).

Yên Nhiên nhìn thấy ánh mắt Nhàn Nương mang theo tín nhiệm, Lâm thị hé môi lại không dám nói gì, ở trước mặt Nhàn Nương, Lâm thị không có được chủ kiến gì, nàng nói gì nghe nấy.

Trinh Nương yên tĩnh cúi đầu, nghe tiền bạc mấy vạn, nói nàng không hâm mộ là nói dối, nhưng ở trên tay Nhàn Nương có thể thu vào như thế, nếu ở trên tay người khác thì không nhất định sẽ được như vậy.

Chủ trì việc bếp núc, quản lý tốt tiền tài trong vương phủ, chẳng phải là chuyện dễ dàng, nàng cũng biết Nhàn Nương đang khảo nghiệm Yên Nhiên, nên nghiêm cẩn nghe Yên Nhiên nói.

-Người xưa đã nói, muốn làm việc trôi chảy trước hết phải chuẩn bị mọi chuyện thật chu đáo, Tiền quản sự sửa chữa lại con thuyền là đúng, ta đoán chắc sang năm cả vốn lẫn lời đều sẽ kiếm lại được, sửa chữa lại con thuyền ít nhất có thể sử dụng ba đến năm năm.

Yên Nhiên chậm rãi nói, Nhàn Nương hơi gật đầu, Yên Nhiên liền chuyển lời:

https://thuviensach.vn

-Nhưng Tiền quản sự sai một chỗ, hắn lo liệu việc mua bán là chuyện của Nhữ Dương vương phủ, hắn bất quá chỉ là quản sự giúp chủ tử trông nom, sửa chữa con thuyền không phải là chuyện một ngày hai ngày, chuyện lớn như thế, đưa đi tu sửa cũng không có thông báo cho đại di, tu sửa xong cũng không có thông tri cho chủ tử, cũng không ghi vào sổ sách, lại nói tu sửa thuyền tốn hết một vạn lượng, này... lá gan của hắn hơi lớn.

-Chủ tử xin hãy nghe nô tài giải thích...

Tiền quản sự sợ phát run, hắn vừa nghe còn nghĩ biểu tiểu thư vì hắn nói chuyện, sao lúc này lại nói hắn phạm lỗi lầm to lớn rồi?

-Ngươi câm miệng, nghe Yên Nhiên nói xong, ta sẽ cho ngươi có cơ hội giải thích.

Yên Nhiên biểu hiện như vậy khiến cho Nhàn Nương rất vừa lòng, chỉ cần dạy dỗ thêm mấy ngày, đã đủ chống đỡ Nhữ Dương vương phủ rồi.

Triệu Duệ Kỳ cái gì cũng tốt, chỉ không giỏi về việc buôn bán, nên cần một thế tử phi thông minh giỏi giang giúp đỡ hắn.

Trong kinh thành mà không có bạc thì nửa bước cũng khó đi, vương phủ gia sản, đại nghiệp đều lớn, có rất nhiều chuyện phát sinh, dựa vào bổng lộc ban cho thì không đủ, Nhàn Nương lại không muốn làm chuyện thiếu đạo đức, cũng không muốn bị ngự sử bắt được nhược điểm mà buộc tội Nhữ Dương vương.

nàng thờ phụng quân tử ái tài, thủ chi hữu đạo, bạc là nàng mang về, nàng có thể kiếm, sao không thể hưởng thụ?

(Yul: Quân tử ái tài,thủ chi hữu đạo ý nói: Người quân tử coi trọng của cải nhưng lấy của cải phải đúng đạo lý)

https://thuviensach.vn

-Nếu hôm nay vì nguyên nhân hắn suy nghĩ tốt cho vương phủ mà không xử phạt, ngày mai các quản sự đều lấy lý do vì muốn tốt cho vương phủ mà làm trái quy củ, đại di phải quản gia như thế nào? Vì vương phủ kiếm bạc, thì không cần ngó ngàng đến mặt mũi của chủ tử? Cho vay nặng lãi, bán quan bán tước đều có thể kiếm bạc, nhưng tuyệt đối không thể làm.

Yên Nhiên nói đến chổ này liền dừng lại, nàng nhớ Nhàn Nương từng bị người nói bán tước vơ vét của cải, này cũng là nguyên nhân khiến Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh không vui Nhàn Nương.

Yên Nhiên hiểu Nhàn Nương, sao có thể làm ra chuyện bán tước vị? Nếu không phải là hạ nhân thừa dịp thân thể Nhàn Nương không tốt tự chủ trương, thì là có người hãm hại nàng.

Yên Nhiên dựa vào chuyện của Tiền quản sự mà nhắc nhở Nhàn Nương chú ý nhiều hơn, Yên Nhiên không thể cứu vãn được mệnh của Nhàn Nương, chẳng lẽ còn để nàng sau khi chết đi còn phải chịu oan ức?

-Lời nàng nói, ngươi nghe rõ rồi chứ?

- Nô tài đáng chết, nô tài cũng không dám nữa.

Nhàn Nương trầm ngâm một lát, nói:

-Đem hắn trói lại kéo vào sân viện, truyền tất cả quản sự sổ sách trở về phủ, Tiền quản sự vượt mặt chủ tử, trượng phạt hai mươi gậy, truyền lệnh các nơi, ai dám lấy danh nghĩa vương làm chuyện bừa bãi ở bên ngoài, ta sẽ xử phạt thật nặng.

- Dạ!

Tiền quản sự bị kéo đi ra ngoài, một hồi truyền đến tiếng hắn réo như heo, Nhàn Nương giống như không nghe thấy, cười nói:

https://thuviensach.vn

-Yên Nhiên có tiến bộ, mới vừa rồi ngươi nói rất có đạo lý.

- Là đại di giáo dưỡng tốt.

Nhàn Nương khẽ vuốt gò má của Yên Nhiên, nói với Huệ Nương cùng Trinh Nương:

-Trước hậu viện Quan Phong Đình, có mấy cây chính phẩm hoa cúc, ta nhớ Huệ Nương rất thích hoa cúc, ta chờ hai vị muội muội làm một thủ thi về hoa cúc đây.

- Ta muốn nói chuyện với đại tỷ.

- Tuân mệnh đại tỷ.

Huệ Nương cùng Trinh Nương đồng thời mở miệng, lời nói lại hoàn toàn bất đồng, Trinh Nương khuôn mặt ửng đỏ:

-Ta... Ta muốn đi xem hoa cúc.

Mặt của Huệ Nương càng đỏ hơn, thấp giọng nói:

-Ta cũng muốn xem hoa cúc, đại tỷ một lát nữa ta muốn nói chuyện với người.

Nhàn Nương gật đầu nói:

-Tử Quyên an bày người hầu hạ Huệ Nương cùng Trinh Nương, không được để người va chạm.

- Vâng, vương phi.

Huệ Nương cùng Trinh Nương rời đi, Yên Nhiên thấy Huệ Nương đi rất nhanh, hoàn toàn không để ý tới Trinh Nương, càng xác định ý nghĩ trong lòng mình, Huệ Nương không có cơ hội.

https://thuviensach.vn

Đại di an bày các nàng thưởng cúc, là gặp ai?

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 36

Sau khi Huệ Nương cùng Trinh Nương rời đi, trong phòng liền yên tĩnh, ai cũng không nói gì nữa, bên ngoài tiếng Tiền quản sự cầu xin tha thứ càng ngày càng rõ ràng.

Yên Nhiên muốn nói gì đó, hé môi lại rũ mắt lông mi khẽ chớp, nàng không thể hoài nghi đại di, Nhàn Nương khinh thường việc làm hỏng thanh danh của Trinh Nương.

Nhàn Nương nhắm mắt dựa vào đệm, Lâm thị nói:

- Yên Nhiên hãy ra ngoài đi, ta có chuyện muốn nói với Nhàn Nương.

Yên Nhiên thấp giọng đáp ứng, đang chuẩn bị đứng dậy, Nhàn Nương túm chặt tay Yên Nhiên, mở đôi mắt âm u tĩnh mịch:

- Mẫu thân có chuyện gì thì nói đi, chuyện của ta sẽ không giấu diếm Yên Nhiên.

- Nàng chưa cập kê, không tiện nghe.

- Mẫu thân nói sai rồi, Yên Nhiên trí tuệ hơn các nữ tử tầm thường rất nhiều, có một số việc sớm muộn gì nàng cũng sẽ trải qua, có cập kê hay chưa cũng không quan trọng, người sẽ không nói chút chuyện gì xấu xa đi.

Yên Nhiên lại ngồi xuống, cười nhẹ nhàng nói:

- Ngoại tổ mẫu có chuyện quan trọng sợ ta nói ra ngoài? Người yên tâm, ta sẽ không nói cho bất cứ ai.

https://thuviensach.vn

Lâm thị so với Nhàn Nương vô luận là ở kiến thức, hay xử sự đều kém hơn rất nhiều, kiếp trước Trinh Nương giấu diếm được Lâm thị, khiến cho Nhàn Nương đang bị bệnh sắp chết phán đoán sai lầm, kiếp này có Yên Nhiên tham dự, Nhàn Nương sẽ không dễ dàng tin tưởng Trinh Nương.

Bình thường Nhàn Nương là người khôn khéo giỏi giang, nhưng lúc này Nhàn Nương sốt ruột muốn an bày cho Triệu Duệ Kỳ, rất có thể sẽ phạm sai lầm, Yên Nhiên biết vội cũng không làm được cái gì, nhưng chỉ cần nàng tác động sẽ có chút thành quả, thuận tiện cũng muốn ở cạnh học hỏi Nhàn Nương.

Nàng bị Nhàn Nương lưu lại, cũng không nhúc nhích, yên tĩnh nhu thuận ngồi bên người Nhàn Nương.

Tay Nhàn Nương đặt ở trên đầu gối Yên Nhiên, chậm rãi nói:

- Ta biết mẫu thân muốn nói cái gì, Huệ Nương không thích hợp làm kế phi, mẫu thân tìm thân gia khác cho Huệ Nương, ta cũng không muốn trì hoãn nàng.

- Nhàn Nương.

Khuôn mặt Lâm thị trắng bệch:

- Huệ Nương là thân muội muội của ngươi, nàng đã không để ý đến chuyện phải làm kế thất, sao lại không thích hợp? Nếu nàng dám bạc đãi thế tử, ta sẽ thay ngươi dạy dỗ nàng, ngay cả nàng mà ngươi còn lo lắng, sao có thể yên tâm người ngoài?

Nhàn Nương trầm mặc không nói, nhếch môi, Yên Nhiên biết nàng không tin Lâm thị, sẽ không vì nàng nói mấy câu liền thay đổi chủ ý, nắm chặt tay Nhàn Nương, Yên Nhiên nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Ai cũng không thể giống chính mình, an bày tốt tất cả mọi chuyện lại quên một điều, thân sinh huyết mạch cũng sẽ vì tiền tài địa vị mà làm ra chuyện không tốt.

- Yên Nhiên.

Lâm thị không dám này nọ với Nhàn Nương nhưng đối với nàng sẽ không khách khí, lạnh lùng nói: - Nương ngươi nuông chiều ngươi đến hỏng rồi, trước mặt trưởng bối cũng dám xen mồm?

Yên Nhiên đầu cúi càng thấp, tiếp tục nói:

- Biểu ca không chịu thua kém thì tiền đồ so với an bày còn hữu dụng hơn, chỉ dựa vào thiện ý của người khác, mới là hạ sách.

Nhàn Nương nở nụ cười, vỗ mu bàn tay Yên Nhiên, vui mừng nói:

- Mẫu thân đừng trách nàng, nếu không có Yên Nhiên ta cũng không thể nghĩ đến điểm ấy, ta đã sớm nói qua nhị muội sinh Yên Nhiên sao có thể không thông minh đây? Nàng nhắc nhở ta, ta thường đem Kỳ Nhi bảo hộ thật kĩ, hắn cái gì cũng không cần quan tâm, chỉ để tâm đọc sách, không biết quản lý nhân sự, sao có thể sống yên trong triều đình? Không hiểu được thuật nhân tâm, sao có thể kế thừa tước vị Nhữ Dương vương? Hắn năm nay đã mười ba, qua hai năm sẽ mang quan cột tóc(lễ trưởng thành), ta còn sống thì hắn có thể ở hậu viện chính của vương phủ, một khi ta không còn, với tuổi này hắn là phải chuyển đến tiền viện, hắn cũng không cần phụ nhân nuôi dưỡng, ai làm kế thất vương phi, đối với Kỳ Nhi ảnh hưởng cũng không lớn, Kỳ Nhi không cần người chiếu cố.

- Ngươi không sợ có người đỏ mắt(tham lam ghen tỵ), hạ độc thủ? Kỳ Nhi thân thể yếu đuối, chẳng may... Ngươi muốn khóc cũng không kịp, chuyện trong hậu trạch, ngươi hiểu còn không rõ ràng sao?

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên vì lời nói của Lâm thị mà nhíu mày, nàng nghĩ rằng trên đời độc nhất là hạ độc thủ, ngoan độc, là hạ độc gì chứ, sai hết, kiếp trước Trinh Nương không hề hạ độc mưu hại biểu ca, Nhàn Nương nói:

- Bởi vì ta biết, nên mới an bày người ở bên cạnh hắn đó thôi? Này nọ chuyện bên ngoài sao ta có thể không đề phòng? Nếu có sơ hở, xem như ta xin lỗi Kỳ Nhi, đã an bày như thế còn có thể trúng độc, ta đối với hắn quá phóng túng rồi. Mẫu thân, ngươi không biết, thủ đoạn hạ độc ti tiện, dù ai làm kế thất vương phi cũng không dễ dàng sử dụng.

- Nhưng ở thời khắc mấu chốt là dùng được, ngươi đừng quên bởi vì tiền tài, không ít người được ăn cả ngã về không.

- Có thể trở thành kế thất vương phi sẽ không ngu xuẩn như vậy, Kỳ Nhi cũng không hiểu mà phòng bị? Mẫu thân xem thường Kỳ Nhi rồi.

Lâm thị xoay người, không vui nói:

- Ngươi đã không chọn Huệ Nương, còn để nàng đi hậu viện làm cái gì? Lỡ gặp vương gia, sẽ hỏng danh tiết của Huệ Nương, nàng sẽ oán hận ngươi cả đời.

- Sẽ không, đại di sẽ không hại danh tiết của Huệ di cùng Trinh di, lại càng không làm Nhữ Dương vương phủ phải hổ thẹn.

Yên Nhiên mở to mắt, nói:

- Ngoại tổ mẫu đang nghĩ đến tư hội? Nhữ Dương vương phi nếu danh tiết bị phá hủy, sao có thể lập uy với đám mệnh phụ? Nhữ Dương vương phủ cũng là của biểu ca, vương phủ mất mặt, đối với biểu ca có gì ưu việt? Hắn sẽ bị người chế giễu, đại di là kinh thành đệ nhất mệnh phụ, nếu làm ra thủ đoạn này, cũng sẽ bị người khinh thường.

Lâm thị lúng túng không thôi, môi mấp máy nói không nên lời:

https://thuviensach.vn

- Nhàn Nương, ta... Ta...

Nhàn Nương kinh hỉ nhìn Yên Nhiên. Ngón tay chọt chọt vào mi tâm của nàng:

- Yên Nhiên thực sự đã trưởng thành, có ngươi ở bên người Kỳ Nhi, ta cũng có thể yên tâm.

- Ta... Ta... Ta sẽ giúp đỡ biểu ca, nhưng... Không nghĩ... Gả cho hắn.

- Yên Nhiên a, đại di sẽ không ép bức ngươi, nhưng ngươi tìm không thấy người nào thương yêu ngươi hơn Kỳ Nhi đâu.

Yên Nhiên cúi đầu nhìn hầu bao bên hông, Nhàn Nương nói:

- Năng lực của Huệ Nương không đủ chống đỡ Nhữ Dương vương phủ, nàng chỉ nhìn thấy Nhữ Dương vương phủ phú quý, nhưng không biết vì phần thể diện vinh hoa này, vương phi cần phải làm bao nhiêu chuyện, ta yêu thương Kỳ Nhi, chỉ cần vương phủ phú quý không suy, cả đời Kỳ Nhi mới có thể trôi qua yên ấm, Nhữ Dương vương phi địa vị tôn vinh, nhưng muốn trụ vững vương phi vị cũng không phải dễ, Huệ Nương không thích hợp. Ngược lại là Trinh Nương...

Nhàn Nương trầm tư một hồi:

- Nàng rất thích hợp làm Nhữ Dương vương kế phi, vương gia thích nữ tử mềm mại như Trinh Nương, là cốc u lan, thản nhiên nở rộ, không giống thố ti hoa(hoa chùm gửi)gắt gao quấn quít lấy vương gia, có tài học, có kiến thức, lại biết buông thả, cũng không chống đối hắn, sẽ được vương gia sủng trong lòng bàn tay, cũng có thể vì vương gia một mình đảm đương mọi chuyện, nữ tử như vậy thế gian này hiếm thấy.

- Ngươi nói Trinh Nương?

https://thuviensach.vn

Lâm thị hồ nghi hỏi:

- Nàng giống như ngươi nói?

- Người biết vương gia thích... Vì cái gì lại không làm?

Đôi mắt Yên Nhiên chứa lệ, Nhàn Nương là thật tâm với vương gia, Nhàn Nương nhẹ tay mơn trớn khuôn mặt nàng, nhẹ giọng nói:

- Ta đã từng nói với ngươi, ta là Mạnh Nhàn Nương, bản thân là mẫu đơn phú quý diễm lệ phô trương, nếu ta làm một cốc u lan? Hắn cũng không thích ta, ta cũng không vì hắn yêu thích mà thay đổi, nếu ta thay đổi, thì ta không phải là Nhàn Nương, cái loại sủng ái như vậy, ta không cần.

####

Trinh Nương cúi người để sát vào hoa cúc, ngửi hương thơm nhàn nhạt, nhắm mắt ngưng thần, yên tĩnh tốt đẹp, bên môi ý cười thanh đạm giống như cúc.

Triệu Dật Thanh ngoài ý muốn đi ngang qua thấy nàng liền trốn sau núi giả, nhìn chằm chằm Trinh Nương, là nàng? Nàng là muội muội của vương phi?

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 37: Chung Tình

Nhữ Dương vương ở trước cảnh đẹp bên bồn hoa cúc, thấy được người mà hắn tìm kiếm bấy lâu, thanh đạm như cúc, giống như cốc u lan yên tĩnh nở rộ, không giống Nhàn Nương sắc bén mũi nhọn, Triệu Dật Thanh nhìn chằm chằm người trước mặt đang nhẹ nhàng ngửi hương hoa.

Hắn không phải là tên vô sĩ đường đột tiếp cận mỹ nhân, cũng vì thể diện của Nhữ Dương vương, khiến hắn không thể bước đến bắt chuyện.

Hắn nhìn một hồi, bả vai rộng lớn xoay động một chút, phân phó tên tùy tùng đang ở bên cạnh:

- Đến hỏi rõ nàng là ai, có phải là muội muội của vương phi?

- Dạ!

Minh Yên luôn đi theo bên người Triệu Dật Thanh, đối với Triệu Dật Thanh hết sức trung thành.

Nhữ Dương vương xoay người rời đi, vì thể diện hắn sẽ không tiếp cận Trinh Nương, mà quay về Lạc Ngọc Đảo luyện chữ, một lúc sau Minh Yên trở về, bẩm báo:

- Là thứ xuất tiểu muội muội của vương phi, nàng tên là Trinh Nương, cùng Lâm phu nhân đến vương phủ thăm hỏi vương phi, còn có một đích nữ thất tiểu thư đang ở trong đình hóng mát, ngắm phong cảnh gọi là Huệ Nương.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương đang viết chữ trên giấy Tuyên Thành, hắn nhớ lại lời Nhàn Nương nói, Huệ Nương gả vào vương phủ làm kế thất vương phi, còn người hắn ngẫu nhiên nhìn thoáng qua ở Vạn Phật là Trinh Nương, viết xong nét cuối cùng, Triệu Dật Thanh nhìn giấy Tuyên Thành, than nhẹ:

- Trong mộng tìm người trăm ngàn cách, người nọ lại ở chổ đèn đuốc suy tàn.

(Yul: tìm mọi cách không thấy cuối cùng lại gặp được)

Tìm được nàng, Nhữ Dương vương giống như thời thiếu niên xúc động vài phần, nhiều năm rèn luyện trầm ổn lại có cảm giác xúc động như vậy, hỏi câu rất hiếm khi hỏi:

- Thân mình vương phi thế nào?

- Không tốt lắm, nghe thái y nói, chỉ có thể chống đỡ qua năm nay.

Thần sắc Triệu Dật Thanh hơi tiếc hận, hắn cùng Nhàn Nương từng có những ngày ân ái, lúc tân hôn, khi Nhữ Dương vương phủ không có phú quý như bây giờ, bọn họ khắng khít gắn bó, tình nồng ý đậm hoa tiền nguyệt hạ.

Lúc đó hắn đối với Nhàn Nương có chút mơ hồ không nhớ rõ, chỉ khắc sâu trong lòng hắn là một đôi mắt phượng uy nghi vĩnh viễn khônh chịu thua.

『Thanh ca chỉ cần để ý chém giết trên chiến trường, mọi chuyệm trong vương phủ hãy giao cho ta xử lý, Nhữ Dương vương phủ ở trong tay chúng ta chắc chắn phục hưng.』

Lúc trước hắn cũng hào hùng vạn trượng, cũng có cảm động, đem vương phủ phó thác cho nàng, nhưng nàng như thế nào đối đáp tín nhiệm của hắn.

https://thuviensach.vn

Ham hưởng lạc, kiêu ngạo ngang ngược, hắn đều cố gắng nhẫn nại, nhưng hắn sẽ không thể dễ dàng tha thứ cho Nhàn Nương luôn luôn can thiệp vài chuyện của hắn, cũng không thể dễ dàng tha thứ cho Nhàn Nương cùng tham quan cấu kết, vì mậu dịch trên biển tham ô hơn mười vạn lượng bạc.Triệu Dật Thanh bưng lên chén trà chu tử mạ vàng, uống một ngụm cực phẩm hồng bào, dựa lưng vào đệm do thiên hạ đệ nhất tú tú ra, bày trí ở Lạc Ngọc Đảo đều là Nhàn Nương đặt mua, Triệu Dật Thanh chỉ cần hưởng thụ là được.

- Bổn vương không thể để nàng giống như Uyển Như, bị vương phi hãm hại.

Minh Yên cúi đầu nghe, Triệu Dật Thanh tưởng niệm nhiều ngày nay trong mộng của hắn luôn gặp lại Uyển Như dần dần cùng Trinh Nương hòa hợp làm một, nàng đã trở lại, cùng hắn nối tiếp duyên phận.

Uyển Như đã từng ôn nhu săn sóc, từng giống như thố ti hoa gắt gao quấn quanh hắn, trong con mắt luôn luôn lượn lờ hơi nước...

Triệu Dật Thanh không muốn nghĩ tới nữa, hắn không có cách nào vì nàng mà trả thù Nhàn Nương.

Triệu Dật Thanh thật lòng kính trọng Nhàn Nương, dù Nhàn Nương có sai lầm, dù hắn là trượng phu của nàng, cũng không thể hưu thê, Triệu Dật Thanh thống khổ nhắm mắt, hắn thật sự có lỗi với Uyển Như.

- Một khi thất tiểu thư gả cho chủ tử, cửu tiểu thư có thể làm đằng thiếp...

Triệu Dật Thanh mở ra đôi mắt đầy phẫn nộ, Minh Yên không dám nhiều lời nữa:

- Nô tài sai rồi.

https://thuviensach.vn

- Bổn vương sẽ không để nàng chịu ủy khuất.

Triệu Dật Thanh đứng dậy, ở trong phòng di chuyển một vòng, giống như đã hạ quyết định gì đó, rồi mới bước ra khỏi cửa:

- Đi gặp vương phi.

- Dạ!

Lúc này Trinh Nương cùng Huệ Nương cũng đã trở lại bên cạnh Nhàn Nương, Nhàn Nương sắc mặt ngưng trọng, Huệ Nương xấu hổ cúi đầu, Trinh Nương cũng dè dặt cẩn trọng.

Ở trong đình hóng mát, Huệ Nương định bỏ lại Trinh Nương, đi Lạc Ngọc Đảo, lại bị Trinh Nương phá hủy.

- Khởi bẩm vương phi, vương gia đến.

Bóng dáng cao lớn của Nhữ Dương vương xuất hiện ở cửa, Yên Nhiên nhìn thấy Nhàn Nương nhíu mày, trên người lộ một loại đau thương tĩnh mịch:

- Hắn đến?

Đôi mắt Nhàn Nương trống rỗng vô hồn, Yên Nhiên chưa bao giờ nhìn thấy Nhàn Nương như vậy, rất lo lắng nhìn Nhàn Nương.

Nàng sẽ không lỗ mãng nhưng để Trinh Nương đi hậu viện ngắm hoa cúc, nhất định có ẩn ý, nàng khinh thường làm hỏng danh tiết của Trinh Nương, dù khiến nàng chỉ có thể làm thiếp, cũng sẽ không làm hư tổn danh tiếng của Nhữ Dương vương, rốt cục nàng vì cái gì?

Nàng nhớ đã rất nhiều ngày Nhữ Dương vương không từng thăm hỏi Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Hôm nay lại cố tình đến, là vì ai? Là Nhàn Nương? Hay là Trinh Nương?

Yên Nhiên nắm chặt cổ tay áo, nếu nàng có thể cường đại một chút, có thể khiến đại di đừng thương tâm vì Nhữ Dương vương nữa thì tốt biết mấy.

Yên Nhiên đứng dậy, thừa dịp Nhữ Dương vương chưa vào cửa, trực tiếp ra đằng sau bình phong, dùng bình phong che giấu thân thể.

Trinh Nương buông mí mắt, nghĩ Yên Nhiên e ngại Nhữ Dương vương mới trốn đi, trước kia lúc nàng cùng Yên Nhiên có quan hệ tốt, luôn nghe Yên Nhiên nói Nhữ Dương vương như thế nào nghiêm cẩn đáng sợ, nói Trinh Nương cách xa một chút, Yên Nhiên nắm cổ tay nàng nói:

『Người khác khi dễ Trinh di, ta còn có thể giúp ngươi trút giận, nhưng đối với đại di phu... Ta không giúp được ngươi.』

Hiện tại Yên Nhiên lại không còn thân thiết với nàng như thế, có phải Yên Nhiên cũng bị người khác xuyên qua chiếm lấy thân thể?

Nhưng xem cách Yên Nhiên đối xử với Nhàn Nương, đối với phụ mẫu chưa từng xa lạ, người xuyên qua đều là người ích kỷ, cũng rất khó quên cha mẹ kiếp trước, sao có thể không khúc mắc đâu?

- Vương gia an.

Tiếng Huệ Nương kéo lại suy nghĩ của Trinh Nương, theo nàng phúc thân:

- Vương gia an.

Giọng nói nhẹ nhàng giống như có thể xua tan hết tất cả phù hoa xa hoa lãng phí, xua tan nỗi buồn khổ trong lòng Triệu Dật Thanh.

https://thuviensach.vn

Nàng giống như một gốc cây hoa cúc thanh nhã đứng ở nơi đó, tuy kính cẩn cúi đầu lại lộ ra cái trán trơn bóng, đồ trang sức cũng rất đơn giản, nhìn vẫn con non nớt, giống như một tiểu cô nương ngây thơ chưa lớn.

Khóe miệng Nhữ Dương vương cong lên, nàng hồn nhiên tốt đẹp, trên người nàng lộ ra khí chất sạch sẽ mà người khác không có, êm dịu như dòng nước trong sáng phù dung, tươi mát tinh khiết, rất thích hợp để hình dung về nàng.

Vì đứng rất gần, Nhữ Dương vương có thể nhìn Trinh Nương rõ ràng, tâm hắn càng rung động mãnh liệt, nàng so với Uyển Như còn tốt đẹp hơn, còn hơn cảm nhận nữ tử hoàn mỹ trong lòng hắn.

Trinh Nương cảm thấy một ánh mắt nóng rực đang nhìn nàng, là Nhữ Dương vương?

Lúc này Trinh Nương vẫn chưa cập kê, trang điểm giống như một tiểu hài đồng, ngây ngô non nớt, như vậy còn có thể hấp dẫn Nhữ Dương vương? Hắn là biến thái luyến đồng sao?

Huống hồ người ngồi trên giường la hán chính là chính phi của hắn, còn có nhạc mẫu Lâm thị cũng đang ở đây.

Ấn tượng cỉa Trinh Nương đối với Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh càng kém đi một ít.

Nữ tử hiện đại tự tôn kiêu ngạo, tuy tình cảnh cùng hình thức bức bách, dù nàng không thể ủy khuất bản thân, nhưng nàng cũng không có hạ lưu đến nổi ngay trước mặt Nhàn Nương mà câu dẫn tỷ phu.

Trinh Nương càng cúi thấp đầu, yên tĩnh thành thật giống như nàng ở trong phòng là không khí là vật bài trí.

https://thuviensach.vn

Trong phòng trừ Nhàn Nương cùng Yên Nhiên đang tránh ở sau bình phong, thì không có người nào nhìn ra Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh đối với Trinh Nương bất đồng.

Hắn rất am hiểu chuyện che giấu tâm tư, khuôn mặt Nhàn Nương càng tái nhợt, trắng bệch như trong suốt, hiếm khi thấy Nhàn Nương nhu hòa cười:

- Vương gia.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 38: Chất Vấn

Quen nhìn thấy Nhàn Nương cường thế kiên cường, lúc này lại nhìn thấy Nhàn Nương nhu hòa, Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh có chút kinh ngạc.

Huệ Nương vụng trộm nhìn Nhữ Dương vương, lúc này Nhàn Nương nói:

-Thỉnh mẫu thân dẫn hai vị muội muội tới gian phòng phía tây tạm nghĩ.

Trinh Nương quỳ gối nói:

-Dạ, đại tỷ.

Trinh Nương cúi đầu nâng đở tay Lâm thị, gọi Huệ Nương:

-Thất tỷ tỷ.

Huệ Nương muốn ở trước mặt Nhữ Dương vương lưu lại ấn tượng thật tốt, nhưng bản năng lại đối với hắn sợ hãi, Huệ Nương làm ra động tác biểu cảm, trên mặt nở nụ cười ngọt ngào, cùng Trinh Nương một trái một phải nâng Lâm thị, dịu dàng nói:

-Đại tỷ yên tâm đem mẫu thân giao cho muội, người cùng vương gia từ từ nói chuyện, ta...

Lâm thị mới vừa rồi nghe Nhàn Nương nói sẽ không tuyển Huệ Nương làm kế thất vương phi, Nhàn Nương đã hạ quyết định thì chuyện này rất khó thay đổi.

https://thuviensach.vn

Cũng không muốn Huệ Nương ở Nhữ Dương vương phủ dọa người, nắm chặt tay Huệ Nương, ý bảo nàng không thể nói thêm gì nữa.

Ba người rời đi, Yên Nhiên ngừng thở, Nhàn Nương không có kêu nàng rời đi, cũng vì Triệu Dật Thanh đã từng ở trên chiến trường, đối với cảnh vật chung quanh rất sâu sắc, Yên Nhiên không dám có động tác dư thừa, tiếp tục ẩn giấu ở phía sau bình phong.

Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh thấy Trinh Nương đối với mình không hề lưu luyến mà rời đi, cũng có vài phần mất mác.

Nhưng sau đó lại nghĩ là Nhàn Nương bắt nàng rời đi, nàng ở Mạnh gia ngày ngày trôi qua nhất định là không dễ chịu, Nhữ Dương vương càng đau lòng nàng.

Sắc mặt đang hòa dịu lại trở nên lạnh lùng, ngồi đối diện Nhàn Nương, lạnh mặt uống trà, Yên Nhiên nghe thấy âm thanh chén trà vang lên, tay càng nắm chặt góc tay áo.

Hắn đến làm cái gì? Chẳng lẽ không thể hỏi thăm một câu về thân mình của Nhàn Nương sao?

Thần sắc Nhàn Nương càng bình tĩnh, trong ánh mắt tràn đầy trào phúng, là trào phúng bản thân nàng hay cũng là Nhữ Dương vương.

Nàng cùng Nhữ Dương vương thành thân hơn mười năm, hiểu rất rõ tính tình của hắn, mặc dù Nhữ Dương vương coi trọng Trinh Nương, muốn thú Trinh Nương làm kế thất vương phi, vừa muốn thể diện vừa muốn thể thống hắn sẽ không giáp mặt nói thẳng ra.

Thật ra Nhàn Nương cũng không có tính toán để Yên Nhiên ở sau bình phong, không chỉ có một mình Triệu Dật Thanh muốn thể diện.

https://thuviensach.vn

Mạnh Nhàn Nương cũng đồng dạng không muốn để Yên Nhiên đồng tình với nàng.

Nhưng sau đó nàng sửa lại chủ ý, muốn cho Yên Nhiên biết Nhữ Dương vương là người như thế nào, một khi Yên Nhiên gả cho Triệu Duệ Kỳ, đối với Nhữ Dương vương sẽ sinh ra cảnh giác.

Triệu Dật Thanh không phải là người tốt lành gì, nhưng nàng đâm đầu vào, thua chính là thua, không có gì phải oán hận.

-Vương gia có còn nhớ được cây đào ở Mạnh phủ? Ngày đoàn viên hoa đào nở rộ?

-Mạnh phủ có cây đào?

Nhàn Nương đau khổ cười chua sót:

-Cũng đúng, vương gia trừ lúc còn niên thiếu đi đến Mạnh phủ một lần, thì đến tận bây giờ vẫn chưa từng bước qua cửa Mạnh gia nửa bước.

Hắn đã quên lời thề ưng thuận dưới cây đào, Nhàn Nương lại nhớ cả đời, đa tình nữ tử bạc tình lang, trên người đau, tâm càng đau, Triệu Dật Thanh nhíu mày:

-Ngươi đang trách bổn vương không tới Mạnh gia?

Nhàn Nương nhìn thẳng Nhữ Dương vương, trong đôi mắt trong suốt lộ ra một phần hiểu rõ, nhan sắc yêu kiều, khẽ cong khóe môi:

-Nếu vương gia theo ta hồi Mạnh phủ nhiều lần, không phải là ngươi đã sớm tìm được nàng?

Nhữ Dương vương ở trước mặt Nhàn Nương không thể nào che giấu tâm tư, hắn tức giận, hắn tức giận:

https://thuviensach.vn

-Ngươi có ý tứ gì?

- Ta có thể có cái ý tứ gì đây? Thấy cửu muội muội nhớ tới một người, là một người được vương gia nhớ kĩ.

Lời nói của Nhàn Nương như vân đạm phong khinh khiến cho Nhữ Dương vương thẹn quá thành giận, hơi thở nặng nề.

Yên Nhiên tránh ở sau bình phong không rõ bọn họ đã xảy ra chuyện gì? Chớ không phải là Nhữ Dương vương có người ái mộ? Yên Nhiên thoáng di động bước chân, ánh mắt thăm dò.

Trên mặt Nhữ Dương vương âm hàn nếu băng sương, tay nắm chặt thành quyền:

-Vương phi phải cảm thấy may mắn, vì bổn vương không đánh nữ nhân.

Nhàn Nương cười ra tiếng, môi anh đào phát ra tiếng cười thanh túy, Yên Nhiên biết Nhàn Nương đang đau thương.

Nhữ Dương vương đang thương tổn nữ tử thật lòng thương hắn, vì hắn mà trả giá hết thảy.

Kiếp trước Trinh Nương chưa bao giờ nhìn hắn như thế, lúc hắn đi tìm thiếp thất giải quyết tịch mịch, Trinh Nương luôn luôn rộng lượng mỉm cười, khi hắn chuyên sủng Trinh Nương, cũng chỉ tươi cười vui vẻ hơn một chút.

-Vương gia không phải là không đánh nữ nhân, nếu ngươi đánh nữ nhân, sẽ thương tổn đến thể diện tôn quý của ngươi, ngươi là sợ bị người nghị luận đường đường là Nhữ Dương vương có vi lễ giáo truyền, lại cùng một phụ nhân so đo.

https://thuviensach.vn

- Mạnh Nhàn Nương ngươi không thể để bổn vương nhớ kỹ ngươi một phần tốt đẹp, nhớ kỹ thiện ý của ngươi.

Nhàn Nương nhàn nhạt cười nói:

-Ở trong mắt vương gia, ta còn tốt đẹp sao? Không phải tất cả đều là ta sai sao? Hại Uyển Như là ta sai, tranh bạc là ta sai, cùng hoàng hậu nương nương kết giao là ta sai, không có giáo dưỡng tốt nhi tử là ta sai, không khiếm nhi tử điệu thấp ẩn mình là ta sai, khắp nơi áp chế bà bà là ta sai, phô trương ngang ngược cũng là ta sai... Còn có cái gì sai nữa? Vương gia nói cho ta biết.

Nhàn Nương xoa nhẹ cái trán, suy nghĩ một hồi lâu, cười nói:

-Thật ra ta có một việc làm sai lầm, là tin ngươi. Tin tưởng ngươi thật lòng.

Nhữ Dương vương vỗ cái bàn:

-Ngươi nói này nọ, chẳng lẽ là lỗi của bổn vương? Không phải tại ngươi sao Uyển Như có thể chết như vậy? Ý tứ của ngươi chính là hối hận khi gả cho bổn vương, ngươi cũng đừng quên, không có bổn vương, sao ngươi có thể làm được kinh thành đệ nhất mệnh phụ.

Uyển Như... Yên Nhiên bị tên này làm trấn kinh, sau khi Nhàn Nương cách thế, nàng cũng không có thiêu hủy sổ ghi chép của Nhàn Nương, có một quyển viết tay lưu lại, từ lúc Yên Nhiên bảo quản, cho tới lúc Yên Nhiên vẫn còn là thế tử phi, cũng không có để ý đến quyển viết tay này.

Đến khi biểu ca mất đi tước vị, sau đó nàng ở trong phủ thủ tiết, mới lật xem quyển viết tay kia, Nhàn Nương có ghi lại chuyện của Uyển Như, là nữ nhân Nhữ Dương vương yêu nhất...

https://thuviensach.vn

-Uyển Như bất quá chỉ là thiếp thất của ngươi, so với chính phi còn quan trọng hơn sao?

- Bổn vương bởi vì kính trọng ngươi, mới không có truy cứu tới cùng, bằng không ngươi phạm vào ghen tị trong thất xuất chi điều, bổn vương có thể hưu ngươi.

Nhàn Nương nói:

-Ta có thể chiếm vị trí vương phi, còn phải đa tạ vương gia khoan hồng độ lượng?

- Ngươi không cần trào phúng bổn vương, Triệu gia không có chuyện sủng thiếp diệt thê.

Nhàn Nương hỏi:

-Vương gia có thể còn nhớ rõ mình có bao nhiêu thiếp thất? Ngươi vì sao không nghĩ lại, sao ta lại ghi hận một mình nàng?

- Bổn vương chú ý Uyển Như nhiều nhất, ngươi làm sao có thể không ghi hận?

Triệu Dật Thanh nói thẳng, ở trong mắt hắn Nhàn Nương chính là nữ nhân ghen tị.

-Ngươi tổng cộng có chín vị thiếp thất, người không có danh phận ta sẽ không nói.

Nhàn Nương ngẩng đầu nhìn Triệu Dật Thanh:

-Vương gia nói sai rồi, ta có thể trở thành kinh thành đệ nhất mệnh phụ, tất nhiên là nhờ vương gia, nhưng là ta tự giành lấy, không phải là ngươi bố thí cho ta.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhịn không được nói:

-Nói hay lắm, đại di nói rất hay.

Nhữ Dương vương quay người nói:

-Ai? Ra đây cho bổn vương.

Yên Nhiên rời khỏi bình phong, Nhàn Nương không dám nói, nàng dám nói, Nhàn Nương muốn lưu lại mặt mũi cho Nhữ Dương vương, nàng sẽ không.

Yên Nhiên nếu không vì Nhàn Nương mà nói ra ủy khuất, chính là cô phụ cơ hội trọng sinh:

-Nhữ Dương vương điện hạ còn có thể nhớ rõ Hán Quảng vương sao?

Nhữ Dương vương hung ác trừng mắt nhìn Yên Nhiên, trước đó vài ngày lúc hắn giáo huấn nhi tử, chính là Yên Nhiên đến làm rối, lúc này nàng lại tới nữa:

-Ngươi cút ra ngoài cho bổn vương.

Yên Nhiên đứng ở trước mặt Nhữ Dương vương, bên môi nở một mụ cười thanh đạm:

-Mười năm trước Hán Quảng vương phủ còn hơn cả Nhữ Dương vương phủ, lúc đó Hán Quảng vương quân công hiển hách, thú thê tử là Hoài Dương quận chúa, người sẽ không nghĩ người so với Hán Quảng vương lúc đó lấy một vạn binh lính chống cự hơn mười vạn Man Di còn lợi hại hơn? Nếu ta nhớ không lầm, người từng ở dưới trướng Hán Quảng vương, người ở Bắc Cương thiết kế kỳ mưu đánh phá Man Di, nhưng có thể so sánh chiến công, Hán Quảng vương là đệ nhất, được mọi người công nhận, ta không có nói sai đi?

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương gật đầu:

-Hán Quảng vương tráng niên sớm thệ(chết), là tổn thất lớn nhất của Đại Minh.

- Mà lúc đó Hán Quảng vương phi cũng không phải là kinh thành đệ nhất mệnh phụ, ta có nhớ lầm không?

Nhàn Nương khóe miệng cong lên, Nhữ Dương vương nhếch môi, Hán Quảng vương không chỉ có chiến công cao, mà dung mạo có thể so với Phan An.

Tuy Nhữ Dương vương lúc này đã trở thành kinh thành đệ nhất mỹ nam, nhưng so với Hán Quảng vương còn kém xa.

Yên Nhiên nói:

-Nhìn thần sắc của điện hạ, ta không có nói sai đi, mới vừa nghe đại di nói điện hạ có rất nhiều thiếp thất, là vì người chú ý Uyển Như di nương nhiều nhất, cho nên đại di mới có thể ra tay hãm hại.

- Chuyện riêng của Nhữ Dương vương phủ, ngươi dám quản?

Yên Nhiên chỉ mới câu hỏi, Nhữ Dương vương đã cảm giác trên mặt nóng rát, Yên Nhiên nói:

-Đại di không muốn vương gia bị mất thể diện, còn ta không muốn ngươi hiểu lầm đại di, coi người xấu thành người tốt, cả đời hoài niệm một nữ nhân không biết xấu hổ.

(Yul: YN không còn nể trọng DTT nữa nên bắt đầu từ khúc này sẽ xưng là ta vs ngươi)

『Phanh』 Nhữ Dương vương đứng bật dậy, bước đến chổ Yên Nhiên, sắc mặt xanh mét:

https://thuviensach.vn

-Ngươi nói cái gì?

- Yên Nhiên.

Nhàn Nương sốt ruột nói:

-Tránh ra, Yên Nhiên.

Yên Nhiên không phục, không chịu thua ngẩng đầu nhìn Nhữ Dương vương:

-Ta nói nàng chẳng biết xấu hổ, ta nói nàng tâm như rắn rết, ta nói nàng thấy lợi quên nghĩa, ta nói nàng đem ngươi đùa giỡn xoay quanh, Nhữ Dương vương điện hạ muốn đánh người sao?

Nhữ Dương vương nâng lên cánh tay lại buông xuống, trên trán gân xanh nhảy lên:

-Ngươi lặp lại lần nữa.

- Không nói, đem ngươi chọc tức, đại di sẽ đau lòng.

Yên Nhiên bình thản mở miệng, không e sợ Nhữ Dương vương, không muốn kích thích hắn cũng là vì Mạnh Nhàn Nương, Nhữ Dương vương là chiếm hào quang của Nhàn Nương:

-Nhữ Dương vương anh minh thần võ a, lúc ngươi oán hận đại di, lại không có nghĩ tới Nhữ Dương vương phủ phú quý là ai duy trì, vương gia bổng lộc hàng năm một vạn lượng đúng không, vương phủ chắc dưỡng ít người lắm, một vạn lượng đủ sao?

-Nhữ Dương vương phủ còn có thôn trang, không phải chỉ dựa vào bổng lộc.

- Có thôn trang thì sao? Nhiêu đó cũng đủ chi tiêu?

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương một câu cũng không nói được, lúc trước Nhữ Dương vương phủ có bao nhiêu của cải, hắn không có quên.

Yên Nhiên tiếp tục nói:

-Ngươi không có nghĩ tới vì sao đại di tuổi còn trẻ đã phải an bài hậu sự? Vì sao nàng sẽ chết sớm? Lúc ngươi chỉ trích đại di xa hoa lãng phí, có từng nhớ tới nàng vì vương phủ lo liệu vất vả, lúc ngươi nói nàng vô tình vô nghĩa, có từng nhớ là ai ở Kim Loan điện viết xuống huyết thư, cùng ngươi đồng cam cộng khổ? Lúc ngươi nói đại di kết giao gian thần xua nịnh, sao ngươi không nghĩ tới vì sao phải làm như vậy? Nếu không phải trong cung phân phó, đại di có khả năng cùng gian thần nịnh nót tương giao sao? Lúc ngươi hoài niệm nữ nhân vô sỉ kia, có từng nghĩ tới nàng sẽ thương tâm?

Nhữ Dương vương thân thể buộc chặt, tận lực nhẫn nại.

Yên Nhiên cuối cùng nói:

-Ngươi không có nghĩ tới chính phi xử trí tiểu thiếp là chuyện phải làm? Cũng không có nghĩ tới đại di có phải vì ngươi mới lâm vào khốn cảnh? Mới vừa rồi ngươi đã nói vì người để ý nữ nhân kia, nên đại di mới hạ thủ, nếu nàng không thèm để ý đến ngươi, cần gì phải để ý đến nàng ta? Ngươi đem tình ý của đại di tùy ý tiêu xài cho rằng đó là chuyện phải làm, không có người nào coi trọng ngươi hơn đại di, ngươi sủng, đặt nữ nhân kia ở trong lòng, cũng chưa từng để ý tới ngươi.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 39: Đoạn Tình (1)

Yên Nhiên nói những lời này so với những lời mới nói lúc nãy càng đả kích Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh nhiều hơn.

Nhàn Nương là buôn bán kiếm được rất nhiều bạc, vì vương phủ dốc hết tâm huyết, nhưng nếu không có Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh, thì vương phủ cũng không có cách nào sống yên ổn ở Đại Minh, đế quốc Đại Minh có phong tục nam tôn nữ ti.

Nhữ Dương vương vẫn luôn cho rằng hắn là người thâm tình ý trọng, những nữ tử đã từng hầu hạ hắn, nếu không có hắn sẽ giống như hoa tươi héo rũ.

Cao quý kiêu ngạo như Nhàn Nương, cũng sẽ vì hắn mà vui mừng, vì hắn mà rơi lệ, huống chi là nữ nhân khác, Nhữ Dương vương sắc mặt xanh mét hỏi lại:

- Ngươi nói cái gì?

Yên Nhiên cười yếu ớt:

- Ta nói người ngươi để ý, không có một người để ý tới ngươi, ta nói trên đời này chỉ có một mình đại di mới để ý ngươi nhất, mà ngươi lại đem tâm của nàng vò nát thành từng mảnh nhỏ, không có người nào so với nàng còn ngốc hơn, sao ngươi lại không nghĩ tới, nếu Nhữ Dương vương phủ không có chuyện sủng thiếp diệt thê, đại di đã có biểu ca, sao nàng còn vô duyên vô cớ đối phó Uyển Như di nương? Dù nàng ta có sinh hạ hài tử cũng phải

https://thuviensach.vn

kêu đại di là mẫu thân, đại di có thể dễ dàng tha thứ cho người khác, vì sao lại không dễ dàng tha thứ cho nàng? Chỉ vì ngươi để ý tới nàng?

Ánh mắt Yên Nhiên tràn đầy trào phúng, nếu một nữ nhân vì nam tử bạc tình mà nhận hết mọi thương tổn, rất khó để bù đắp.

Yên Nhiên không biết năm đó đã phát sinh chuyện gì, nhưng kiếp trước nàng đã từng xem qua bản chép tay của Nhàn Nương.

Bên trong viết Nhàn Nương không cam lòng, phẫn nộ, Nhữ Dương vương một lần lại một lần thương tổn nàng.

Sau đó Nhàn Nương sẽ không ngu ngốc như vậy nữa, theo từng hàng chữ được viết trong đó Yên Nhiên đoán được Uyển Như không đơn giản.

Nàng không có cách nào ở trước mặt Nhàn Nương nói ra, nàng trọng sinh sống lại là bí mật, không thể để cho bất luận người nào biết đến.

Có nhiều lúc Yên Nhiên cảm thấy đó chỉ là một giấc mộng, tỉnh mộng, nàng cũng hiểu và phân biệt rõ nhân tâm.

Nhữ Dương vương nâng lên cánh tay, Nhàn Nương bắt lấy cổ tay hắn, đem Yên Nhiên kéo ra phía sau, không hề có chút yếu thế, Nhàn Nương đối diện với Nhữ Dương vương, không cho phép hắn thương tổn đến Yên Nhiên.

- Yên Nhiên, ngươi đi ra ngoài đi.

- Đại di.

Yên Nhiên lo lắng cho Nhàn Nương, sợ Nhữ Dương vương đánh Nhàn Nương:

- Người hãy cẩn thận.

https://thuviensach.vn

Nói xong quay qua nhắc nhỡ Nhữ Dương vương:

- Nhữ Dương vương điện hạ, ngươi nên nhớ đại di là chính phi của ngươi, là chính phi đã lạy thiên địa tổ tông, ngươi nên đối xử tốt với nàng mới đúng, nếu ngươi đối xử với nàng không tốt, ngươi có mặt mũi nào gặp lại lão vương gia? Ngươi ở trước giường hắn, đã đáp ứng cái gì? Ngươi có làm được một chút nào chưa? Ta từ nhỏ nghe nói ngươi là người giữ tín trọng nghĩa vẫn luôn tôn sùng ngươi, nhưng trưởng thành... Ta mới hiểu được, ngươi cũng là phàm nhân, đừng làm cho thế nhân khinh thường ngươi.Nói xong Yên Nhiên liền xoay người bước ra khỏi phòng, nàng cũng không đi tìm Lâm thị với Trinh Nương.

Nàng chạy ra khỏi cửa, đến núi giả trong sân sau, ngồi xổm xuống đất úp mặt, che giấu thân thể trong huyệt động, nàng ôm đầu gối, trước kia mỗi lần bị thương tổn uất ức, nàng luôn trốn ở chỗ này, cũng luôn có...

- Biểu muội, ra đây được không?

Yên Nhiên ngẩng đầu, trước mắt nàng là Triệu Duệ Kỳ đang mỉm cười, chỉ có hắn mới có thể tìm được nàng, Yên Nhiên môi mấp máy:

- Biểu ca.

- Trên đất rất lạnh, đừng ngồi ở chỗ đó.

Triệu Duệ Kỳ rất nhẫn nại nói:

- Ai khi dễ ngươi? Ta sẽ giúp ngươi báo thù.

Vành mắt Yên Nhiên ửng hồng, liên tục chớp mắt, không muốn để nước mắt rơi xuống:

- Nếu ta nói, là vương gia điện hạ khi dễ ta, biểu ca làm sao đây?

- Phụ vương?

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ thấy Yên Nhiên gật đầu, chậm rãi vươn cánh tay, lòng bàn tay hướng về phía trước, nhẹ giọng nói:

- Yên Nhiên, đến đây.

Yên Nhiên nhìn hắn vươn tay đưa đến trước mặt mình, muốn đưa tay nắm lấy, lại không dám, lắc đầu nói:

- Thực xin lỗi, biểu ca, thực xin lỗi.

Triệu Duệ Kỳ cũng không thèm để ý chỉ cười cười, nhìn thấy có chút vị trí liền cười to, chui vào bên trong cùng Yên Nhiên ngồi gần nhau.

- Thường đến chổ này, lúc nào cũng là ta kéo ngươi ra ngoài, hôm nay ta sẽ cùng biểu muội ngồi ở đây, ngươi muốn ngồi bao lâu ta đều ở cùng ngươi.

Yên Nhiên cúi thấp đầu, nhẹ giọng nói:

- Biểu ca, ta...

- Biểu muội, ngươi không có gì phải xin lỗi ta, ta đau tiếc ngươi, coi trọng ngươi, muốn thú ngươi.

Triệu Duệ Kỳ nắm chặt tay Yên Nhiên, bàn tay nhỏ bé khiến hắn quyến luyến không rời, ánh mắt lại càng thâm thúy:

- Ta không bức ngươi, ngươi có thể không gả cho ta, nhưng biểu muội không thể không cho ta cơ hội.

Yên Nhiên trong lòng đang kiên định lúc này lại có chút dao động, nàng không bỏ được biểu ca, vô luận thế nào đều không bỏ được hắn.

- Ta đắc tội vương gia.

https://thuviensach.vn

- Chỉ cần ngươi nói đúng, phụ vương sẽ không trách ngươi.

Yên Nhiên đưa mắt nhìn một khối màu xám trên tảng đá, biểu ca vẫn còn giống như kiếp trước, hắn sùng bái Nhữ Dương vương, đối với hắn có một loại tin tưởng mù quáng, cũng không sợ bị Nhữ Dương vương nhiều lần thương tổn, khắp nơi cưng chiều Triệu Duệ Giác.

Biểu ca chỉ biết cần phải nỗ lực, hi vọng phụ thân có thể vừa lòng, đường đường chính chính được Nhữ Dương vương khen ngợi.

Nhưng hắn lại không biết, một khi tâm của Nhữ Dương vương thay đổi, sẽ rất khó để kéo lại, cùng một chuyện Triệu Duệ Giác làm được, còn hắn thì làm không được.

- Vương gia cũng không có giống như biểu ca nghĩ... Nghĩ đến...

- Biểu muội.

Triệu Duệ Kỳ nắm chặt tay nàng, sủng nịch cười nói:

- Không thể vì lý do phụ vương đã từng muốn phạt trượng đánh ta liền oán hận hắn, hắn là muốn tốt cho ta, vì muốn tốt cho Nhữ Dương vương phủ, hắn có sai, ta cũng có sai.

Yên Nhiên không biết nên nói cái gì mới tốt, có nói nữa biểu ca cũng không nghe, đành cắn môi nói:

- Dù sao ngươi vẫn nên cẩn thận một chút là được, Nhữ Dương vương điện hạ bạc đãi đại di, hắn là người xấu.

- Chuyện giữa Phụ vương cùng mẫu phi, chúng ta là vãn bối không làm được gì, cũng không có cách gì nói xen vào.

Triệu Duệ Kỳ nhìn Yên Nhiên quyệt cái miệng nhỏ nhắn, ngây thơ đáng yêu, cười hỏi:

https://thuviensach.vn

- Hắn là người xấu, còn ta đâu? Là nhi tử của người xấu?

Thấy Yên Nhiên tức giận, Triệu Duệ Kỳ cười nói:

- Được rồi, được rồi, ta không đùa ngươi nữa.

Một lúc sau lại nói:

- Mẫu phi thích phụ vương, vẫn luôn luôn thật lòng thích hắn.

Triệu Duệ Kỳ thanh âm trầm thấp:

- Ta muốn được phụ vương khen ngợi, muốn hắn có thể nhiều lần ở cùng mẫu phi.

Nhàn Nương đã từng nói lỗi lầm lớn nhất của nàng chính là quá chung tình với Nhữ Dương vương.

Yên Nhiên có thể nghe ra lời nói nàng mang theo thống khổ, nhưng không hề có ý hối hận, nữ tử giống như Nhàn Nương, thích liền thích, nàng cũng không cần lấy kết quả ra so sánh coi có đáng hay không.

Nếu ngày cuối cùng của đại di, có Nhữ Dương vương ở bên cạnh làm bạn, có phải đại di sẽ vui mừng một chút?

Yên Nhiên không tin Nhữ Dương vương chưa từng động tâm với đại di, nữ tử kiêu ngạo như mẫu đơn như thế sao có thể không làm người động tâm.

Nhưng chuyện hôm nay đã nháo ra đến mức độ này, giữa bọn họ còn có khả năng chung sống hoà bình sao? Còn có khả năng khiến Nhữ Dương vương bầu bạn bên cạnh đại di sao?

Yên Nhiên níu chặt góc tay áo, đôi mắt quật cường, nói:

https://thuviensach.vn

- Sao ngươi biết đại di muốn vương gia ở cạnh bầu bạn? Biểu ca cái gì cũng không biết, Nhữ Dương vương mới vừa rồi còn nói người hắn chú ý nhất không là đại di, mà là một nữ tử tên là Uyển Như, hắn vẫn luôn nhớ kỹ Uyển Như, đại di có làm cái gì cũng không bằng Uyển Như, đại di mới không muốn Nhữ Dương vương bầu bạn bên cạnh, nàng sẽ cảm thấy ghê tởm chán ghét.

- Cái gì?

Triệu Duệ Kỳ hoảng sợ hỏi:

- Ngươi mới nói cái gì? Chuyện xảy ra khi nào?

- Biểu ca thử nghĩ vì cái gì mà ta trốn ở nơi này? Nhữ Dương vương mới vừa rồi còn muốn đánh ta đấy.

Yên Nhiên chui ra ngoài, đứng dưới ánh mặt trời, quay đầu đối diện Triệu Duệ Kỳ nói:

- Nhữ Dương vương sẽ không muốn thú một nữ nhân lớn mật chỉ trích hắn làm nhi tức, sẽ không thú một nhi tức dám cùng hắn biện hộ, biểu ca, kiếp này chúng ta không có duyên phận.

Yên Nhiên cưỡi Tiểu Hồng mã rời khỏi Nhữ Dương vương phủ, lúc nàng khó chịu nói ra tất cả, đã sớm liệu được kết cục sẽ như thế nào, nàng nói ra ủy khuất của Nhàn Nương, cũng chặt đứt khả năng ở cùng một chỗ với Triệu Duệ Kỳ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 40: Đoạn Tình (2)

Yên Nhiên trở lại hầu phủ nằm trên giường khóc thút thít, nàng rất thương tâm, thẹn với tình ý mà biểu ca giành cho nàng, nàng làm vậy sao còn có thể?

Một lần lại một lần chống đối với Nhữ Dương vương, lại còn nói với Nhữ Dương vương thái phi không cầu bà thích nàng, nàng như vậy sao còn khả năng gả cho biểu ca.

Nàng không thể lấy lòng Nhữ Dương vương bạc tình bất công, nàng cũng không thể đón ý nói hùa với thái phi luôn mặt nặng mày nhẹ với nàng.

Càng không có biện pháp nói với Nhàn Nương về những ủy khuất của nàng, cũng không thể khiến Nhàn Nương bỏ qua Trinh Nương, Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh là người sĩ diện, sao có thể để biểu ca thú nàng?

Nàng cũng không phải là tuyệt sắc thiên tiên, ngược lại còn tùy hứng kiêu căng thanh danh không hề tốt, trong kinh thành đám tiểu thư tốt hơn nàng rất nhiều, thế tử của Nhữ Dương vương phủ không lo không thú được thê, dựa vào phú quý vinh hoa của Nhữ Dương vương phủ, rất nhiều tiểu thư đều nguyện ý gả cho hắn, cũng không phải "Phi Yên Nhiên không thú"

- Ai khi dễ nữu nữu của nương?

Nhu Nương ngồi bên cạnh Yên Nhiên bên cạnh, từ lúc Yên Nhiên hùng hùng hổ hổ hồi phủ, nàng liền nghe tin, vội vã tới đây.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Yên Nhiên nỉ non, tâm đau không chịu được, vuốt ve sau lưng nàng, hỏi:

- Là ai khi dễ ngươi?

- Không phải, không phải.

Yên Nhiên lau nước mắt, là nàng『khi dễ』Nhữ Dương vương, là nàng mắng Nhữ Dương vương, cô phụ biểu ca.

- Nương, hôm nay ta ở vương phủ... Vì đại di xả giận, có thể lại đắc tội vương gia.

- Ngươi nha, tính tình của ngươi với đại di ngươi giống như nhau.

Nhu Nương đem Yên Nhiên ôm vào trong lòng:

- Có khi ta còn hoài nghi, ngươi là ai sinh ra.

- Nương.

- Được rồi, nương không đùa ngươi.

Nhu Nương nhẹ cười nói:

- Đắc tội thì đắc tội, không có gì quan trọng, Nhữ Dương vương về công là vương gia, về tư là đại di phu của ngươi, sao có thể so đo với ngươi một tiểu nha đầu. Ngươi nói cho ta biết, hôm nay ngươi đã nói cái gì? Ngươi một đường cưỡi ngựa trở về phủ còn khóc suốt, không biết còn nghĩ là ai khi dễ ngươi.

Nhu Nương cẩn thận vì Yên Nhiên lau nước mắt, Yên Nhiên đem sự tình từ đầu tới đuôi nói ra, Nhu Nương vẫn luôn bình thản dịu dàng lúc này cũng nhíu chặt mi tâm lộ ra tức giận:

https://thuviensach.vn

- Thật quá đáng, coi đại tỷ như viên bột sao, không có Uyển Như di nương, thân thể đại tỷ cũng không tổn hại đến mức này.

Yên Nhiên thấy Nhu Nương như vậy liền hiểu nàng biết nội tình, nên hỏi:

- Là nàng hại đại di?

Nhu Nương nghiêm cẩn suy xét một lúc, nhìn ánh mắt Yên Nhiên nghiêm cẩn, nàng là để ý Nhàn Nương, nên sẽ không nói bậy ra bên ngoài:- Ta chỉ có thể nói với ngươi một câu, nói đến thật sự rất buồn cười, Nhữ Dương vương cả đời nhớ kỹ người xấu xa như Uyển Như, nàng ta không chỉ không yêu hắn, mà còn là gian tế.

Yên Nhiên rùng mình, nàng chỉ nghĩ Uyển Như không đơn giản, trong sổ chép tay mà Nhàn Nương lưu lại cũng không có viết ra thân phận của nàng.

Nhưng nàng bị Nhu Nương nói là gian tế, lúc nàng ta chết Yên Nhiên còn chưa sinh ra, nói vậy gian tế mà đối thủ phái tới chính là... Man Di?

Trời ạ, chẳng lẽ là Man Di? Yên Nhiên nhịn xuống hoảng hốt, khó trách Nhu Nương thận trọng như vậy, một khi tin này được chứng thực hoặc bị người ngoài biết được, Nhữ Dương vương phủ sẽ phạm vào tội phản quốc.

Đương kim thánh thượng tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ cho tội phản quốc, Nhu Nương nói:

- Yên Nhiên a, không được nói cho bất kỳ người nào, cũng không được hỏi đến chuyện Uyển Như nữa.

- Vâng, nương, ta nhớ kĩ.

Đem chuyện này chôn sâu trong lòng, Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh thật đáng chê cười, nữ nhân mà hắn tâm tâm niệm niệm lại là gian

https://thuviensach.vn

tế.

Mạnh Trinh Nương được hắn nâng niu sủng ái trong lòng bàn tay có yêu hắn sao? Trong mắt trong lòng nàng chỉ có nhi tử.

Có lẽ sẽ động tâm, nhưng theo tính tình của Mạnh Trinh Nương, ở trong lòng nàng Nhữ Dương vương chỉ có thể là kẻ ngu ngốc để nàng lợi dụng tính kế mà thôi.

Nhàn Nương toàn tâm toàn ý để ý đến hắn lại bị hắn chán ghét vứt bỏ, không chiếm được mới là thứ tốt nhất sao? Yên Nhiên nhớ Trinh Nương đã từng cảm thán:《đại tỷ tốt... rất đáng tiếc.》

Nhu Nương thở dài:

- Ngươi nghĩ người đáng thương nhất là đại di của ngươi sao?

- Không phải sao?

Nhu Nương lắc lắc đầu:

- Đại tỷ không cần bất luận kẻ nào thương xót hay đồng tình, lúc nàng đối với Nhữ Dương vương tình sâu như biển, ai khuyên, nàng cũng không quay đầu, nhưng đến lúc nàng đoạn tình tuyệt nghĩa với Nhữ Dương vương, cũng sẽ xem Nhữ Dương vương như không khí rơm rạ, đại tỷ đã từng nói, thích liền thích, nàng sẽ không cân nhắc so đo lợi hại.

Nhu Nương thở dài:

- Đại di ngươi để Nhữ Dương vương ở trong lòng, cho nên mới khó chịu, chờ đến lúc hắn không còn ở trong lòng... đại di ngươi đối với địch nhân cho tới tận bây giờ cũng chưa từng nhân từ.

Nhu Nương đối với Nhàn Nương là kính trọng, cũng là bội phục:

https://thuviensach.vn

- Nhữ Dương vương... Hắn không hiểu được tình yêu, thậm chí cũng không biết thật ra hắn vẫn luôn yêu thích đại di ngươi.

- Cái gì?

Yên Nhiên sửng sốt, Nhu Nương cười nói:

- Hắn càng thích, lại càng né tránh, ngươi xem người hắn coi trọng có người nào giống như đại di ngươi?- Nhưng điều này cũng không thể trở thành lý do để đại di tha thứ cho hắn, không thể chờ hắn hiểu ra rồi mới hối hận, khi đó... Chỉ sợ đại di đã chết rồi, hắn hối hận, thống khổ có ích lợi gì?

Yên Nhiên ngồi thẳng thân mình, đôi mắt hàm chứa nước mắt càng nhiều:

- Nếu lúc này khiến cho hắn nhận ra, cả đời đại di hoài niệm, có phải rất tốt?

- Rất khó làm được, ta đã để phụ thân ngươi chỉ điểm Nhữ Dương vương, hắn căn bản là không hiểu.

Yên Nhiên lau nước mắt, nói:

- Nhất định sẽ có biện pháp, ta không tin không nghĩ ra.

Nhu Nương lắc đầu, nàng không quá tin tưởng Yên Nhiên có thể nghĩ ra biện pháp, nhưng một khi Yên Nhiên thành công, sẽ làm an bày của Nhàn Nương dễ dàng một ít, đối với thế tử Triệu Duệ Kỳ càng có lợi, có phụ thân cả đời luôn hoài niệm thân mẫu.

Mặc kệ ai làm kế phi, cũng không thể uy hiếp đến địa vị thế tử của Triệu Duệ Kỳ, chỉ cần thế tử không phạm sai lầm lớn, ai cũng không thể thay thế được hắn.

https://thuviensach.vn

- Hôm nay nàng để Trinh Nương đi thưởng cúc, là cho Nhữ Dương vương cơ hội, không phải là muốn làm nhục danh phận của Trinh Nương, nàng là muốn cho Nhữ Dương vương cơ hội cuối cùng, sau ngày hôm nay, đại tỷ sẽ hết hy vọng, một khi nàng hết hy vọng sẽ biến thành mẫu đơn chói mắt, hương thơm chọc người, sẽ không để đóa hoa khác có cơ hội.

Yên Nhiên thật sự tán đồng lời nói của Nhu Nương, nhớ tới kiếp trước, Nhữ Dương vương không cam lòng tình nguyện cưới Trinh Nương.

Hơn một tháng mới dần dần bị Trinh Nương hấp dẫn, nếu lúc đó không phải hoàng hậu nương nương hạ chỉ, Nhữ Dương vương có khả năng sẽ không cưới Trinh Nương.

Yên Nhiên phải nghĩ ra biện pháp gì có thể khiến Nhữ Dương vương nhận ra, hắn thích Nhàn Nương, tuy rất khó, nhưng nàng nhất định phải nghĩ ra, vì đại di, vì biểu ca, nàng nhất định nghĩ ra.

#####

Nhữ Dương vương phủ.

Nhữ Dương vương một quyền nện ở trên bàn, đĩa trái cây dưa quả rơi vãi đầy đất, hai mắt đỏ thẫm, gân tay nổi lên, quát Nhàn Nương:

- Ngươi nói dối, Uyển Như... Uyển Như không phải gian tế, ngươi vu khống tội danh cho nàng.

- Không phải chuyện của các ngươi, lui về sau mười bước.

Nha hoàn đang ở ngoài cửa nghe thấy động tĩnh liền ngừng bước, thối lui ra thật xa, Nhàn Nương xoay người ngồi lên giường la hán.

- Ngươi đừng quên, tám năm trước lúc ngươi xuất chinh, đường hành quân sao lại bị rò rỉ ra ngoài? Ngươi đã nói với ai? Chẳng lẽ còn cần ta nói

https://thuviensach.vn

ra?

Nhữ Dương vương sắc mặt tĩnh mịch âm trầm, Nhàn Nương đối với hắn hoàn toàn thất vọng, thương tâm, không lưu lại mặt mũi cho hắn, nói:

- Ngươi không phải chỉ nói với Uyển Như sao? Ngay cả ta mà ngươi cũng chưa nói cho biết đâu.

- Cuối cùng như thế nào? Lâm vào vòng vây, tư vị như thế nào? Nếu không phải Lý phó tướng liều chết cứu ngươi xông ra khỏi vòng vây, sợ là ngươi đã sớm chết trận sa trường, tướng quân vì sắc đẹp mà chết, ngươi ở đế quốc Đại Minh là người đầu tiên.Nhàn Nương trào phúng, khiến Nhữ Dương vương xấu hổ vô cùng, Nhàn Nương nói:

- Sau đó ngươi thiết kế bày mưu đánh thắng trận, chuyện ngươi bị lâm vào vòng vây cũng bị vạch trần, ngươi cũng cho là ngoài ý muốn, nhưng ngươi cũng biết, chuyện này không phải chỉ có ta biết.

Nhàn Nương nhẹ nói:

- Vương đại nhân bệnh chết cũng biết, Chu đại nhân cả nhà bị sung quân cũng biết một chút manh mối, Tề đại nhân từ ngự sử trong kinh thành bị giáng chức thành huyện thừa không thể hồi kinh... Còn có...

Nhữ Dương vương chấn động, những người này không phải bị bệnh chết, thì là phạm sai lầm bị giáng chức.

- Là ngươi an bày?

Nhàn Nương gật đầu nói:

- Không sai, ta đã từng đáp ứng với công công, Nhữ Dương vương phủ không thể hủy trong tay ta.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương thân thể cường tráng lung lay hoảng sợ, mấy năm nay Nhàn Nương kiêu ngạo ngang ngược, khiến hắn nhìn không thuận mắt, mà kiêu ngạo ngang ngược đều là vì hắn? Vì che giấu chuyện hắn dễ dàng tin gian tế? Nhữ Dương vương mặt mày hốt hoảng, thanh âm trầm thấp khàn khàn:

- Nhàn Nương.

Hắn hi vọng Nhàn Nương có thể giữ cho hắn một phần mặt mũi, nếu trước đây, nhìn Nhữ Dương vương Nhàn Nương sẽ cảm thấy thương tâm, không đành lòng thương tổn lòng tự trọng của hắn, nhưng hôm nay Nhàn Nương muốn chặt đứt tơ tình, sao có thể cố kị hắn?

- Ta cam nguyện(cam chịu+ tình nguyện) vì hoàng hậu nương nương làm việc, dùng bạc tiền chu cấp cho ngoại gia của hoàng hậu nương nương, vì là cái gì? Chính là bọn họ nắm giữ chứng cứ xác thực hủy diệt vương phủ. Kinh thành đệ nhất mệnh phụ, nói thì dễ nghe, nhưng ngươi có biết ta nhận bao nhiêu khổ cực sao? Trong cung quý nhân là người dễ lừa gạt? Trong đó có bao nhiêu gian khổ ngươi biết không? Ngươi cùng người ngoài giống nhau, chỉ nhìn thấy ta quang vinh, lại không biết vì quang vinh, ta trả giá bao nhiêu?

Nhàn Nương không cam lòng cười khổ:

- Ngươi chưa bao giờ coi ta là thê tử.

- Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương mấp máy môi, hắn lại không nhìn ra tình ý mà Nhàn Nương đối với hắn, Triệu Dật Thanh đột nhiên che ngực, trong ánh mắt có vài phần mờ mịt, giống như mất đi thứ gì đó rất quan trọng.

- Sau hai ngày nữa, hoàng thượng sẽ xử trí Lưu đại nhân, ngươi yên tâm, ta sẽ không cùng phu nhân hắn lui tới nữa, cũng sẽ không kết giao với vị

https://thuviensach.vn

phu nhân nào nữa, hoàng thượng có thể tra ra Lưu gia có tiền tài trên trăm vạn lượng...

- Nhàn Nương.

Mỗi một câu nàng nói ra, đều khiến tâm của Nhữ Dương vương co rút đau đớn, Nhàn Nương cười nói:

- Ta quên mất, vương gia không thích nghe ta nói chuyện, ta nói cái gì cũng sai. Ta mệt mỏi, vương gia trở về đi.

Trước kia Nhàn Nương luôn ngóng trông Nhữ Dương vương đến thăm nàng, nhưng hôm nay nàng không muốn gặp Nhữ Dương vương nữa.

- Có phải ngươi bị trúng độc? Thân thể của ngươi không suy yếu như thế.

Nhữ Dương vương nhìn khuôn mặt Nhàn Nương trắng bệch gần như trong suốt, trong trí nhớ của hắn, nàng có đôi gò má hồng hào.

- Có phải là nàng?

Nhàn Nương cười, con mắt tối đen không e ngại sinh tử, khiến cho Triệu Dật Thanh xấu hổ vô cùng, Nhàn Nương nói:

- Sống cũng có gì vui vẻ, chết cũng có gì e sợ? Có phải nàng hạ độc hay không, còn quan trọng sao? Ta chịu được tám năm thống khổ, hai tay dính đầy máu tươi của người vô tội, này là báo ứng của ta, ta chỉ còn sống ba tháng nữa, sau khi ta chết, ngươi yêu ai thú ai, ta không nhìn thấy cũng không cần ngươi quan tâm. Ta chỉ có một câu, Yên Nhiên là nhi tức mà ta nhận định, Kỳ Nhi chỉ có thể cưới Yên Nhiên làm thế tử phi, Kỳ Nhi hơn ngươi nhiều lắm, hắn sẽ không thương tổn Yên Nhiên.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương muốn lưu lại, nhưng thấy ánh mắt Nhàn Nương kiêu ngạo lạnh lùng, hắn chỉ có thể cô đơn tĩnh mịch xoay người, vẻ mặt hoảng hốt trở về Lạc Ngọc Đảo.

Nhàn Nương xoa nhẹ trán, nàng cũng nên chuẩn bị, nhắm vào Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh, Nhàn Nương cong khóe môi, ý vị thâm trường cười nói:

- Khi Kế phi có hài tử, không biết hắn thể tin tưởng đây là con của hắn.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 41: Mưu Cục

Yên Nhiên ở trong hầu phủ tìm cách khiến Nhữ Dương vương nhận ra hắn yêu Nhàn Nương.

Nhàn Nương ở trong vương phủ thiết kế cục diện khiến Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh nhảy vào.

Còn Trinh Nương thì đang đối mặt với một nan đề.

Nghe nói Trần gia lại tới cầu thân, từ Nhữ Dương vương phủ trở về, Lâm thị bối rối về hôn sự của Huệ Nương.

Trinh Nương còn nghĩ nàng đã an toàn một chút, nhưng Trần gia lại phái người đến hỏi, khi nào có thể hạ sính, khiến Trinh Nương rất bất an.

Lúc Huệ Nương xuất môn, không biết như thế nào lại bị Kỳ Dương hầu phủ thái phu nhân coi trọng.

Kỳ Dương hầu hai năm trước tang thê, cũng chưa thú kế thê, thái phu nhân vẫn không vừa lòng người nào, chỉ coi trọng Mạnh gia tiểu thư.

Kỳ Dương hầu cũng là khai quốc công thần, tước vị là thừa kế, Huệ Nương gả qua là hầu gia phu nhân cũng không chịu thiệt.

Nhưng Kỳ Dương hầu đã hơn ba mươi, tuổi của trưởng tử còn lớn hơn Huệ Nương, mà nghe nói Kỳ Dương hầu là nam nhân cực kỳ mập mạp, nặng hơn ba trăm cân.

https://thuviensach.vn

Lâm thị không dám đắc tội Kỳ Dương hầu phủ, cũng luyến tiếc để Huệ Nương gả qua.

Kỳ Dương hầu thái phu nhân chỉ chọn Mạnh gia tiểu thư, cũng nói thú không được Huệ Nương, thì thứ xuất Trinh Nương cũng được.

Lâm thị cân nhắc thiệt hơn, nàng không muốn để Huệ Nương gả vào hầu phủ, lại càng không muốn để Trinh Nương gả qua.

Nếu Huệ Nương gả vào hầu phủ sẽ cảm thấy ủy khuất, nhưng Trinh Nương gả vào sẽ làm đương gia hầu phu nhân, Lâm thị lại có cảm giác không thoải mái.

Tước vị sau này của Trinh Nương sẽ trên đầu Huệ Nương, Lâm thị nghĩ như thế, liền ngầm đồng ý đề Trần gia cầu thân.

Trinh Nương gả vào Trần gia, phu gia ở xa, sẽ tốt hơn ở trong kinh thành khắp nơi áp chế Huệ Nương.

Sau khi Trinh Nương biết được tin tức, liền hiểu chuyện này không thể chậm trễ nữa, đến gặp Tần di nương chỉ dạy vài câu.

Đêm đó Mạnh lão gia tới viện của Tần di nương, nhìn thấy mỹ nhân lệ rơi đầy mặt, liền hỏi:

- Sao lại khóc? Cẩn thận đau mắt.

Tần di nương lau nước mắt, lật nhìn đống y phục tiểu hài tử ở trên giường, tú nghệ hết sức tinh mỹ, bên cạnh còn có gói đồ.

Vì Mạnh lão gia thường đến đây, cũng gặp Trinh Nương vài lần, hắn biết Trinh Nương am hiểu nữ hồng, biết Trinh Nương hiếu kính, nên cực kì thoải mái.

- Trinh Nương đưa tới?

https://thuviensach.vn

Mạnh lão gia hỏi, cùng ái thiếp Tần di nương lật xem tú phẩm:

- Trinh Nương tay nghề càng cao.

Hai mắt Tần di nương đẫm lệ u mê, khóc thút thít:

- Lão gia, thiếp luyến tiếc nàng, có thể đừng đem nàng gả đi Giang Nam được không? Trinh Nương còn chưa có cập kê đâu, vẫn là tiểu hài tử, liền sớm xuất giá như vậy, thiếp thật sự lo lắng.- Thành thân? Trinh Nương đã định thân gia?

Chuyện hậu trạch Mạnh lão gia giao hết cho thê tử Lâm thị, rất ít xen mồm, hôn sự của thứ nữ cũng không nhiều lời.

Vì sủng Tần thị, mà ấn tượng của hắn với Trinh Nương cũng tốt, nên hắn mới hỏi nhiều một câu.

Tần thị lông mi run rẩy:

- Giang Nam Trần gia nhị công tử, nghe nói hai ngày nữa sẽ đến hạ sính.

Mạnh lão gia sắc mặt khẽ biến:

- Giang Nam Trần gia? Là điệt nhi của Trần đại nhân quốc tử giám tế tửu?

Tần thị gật đầu, giống như không biết Mạnh lão gia không vui, dựa vào hắn, khóc lóc cầu xin:

- Lão gia cũng biết, thiếp đại môn không ra nhị môn không tới, Trần gia là thân gia như thế nào thiếp cũng không biết rõ, phu nhân rất thương Trinh Nương, sẽ không bạc đãi nàng, nhưng nàng là nữ nhi của thiếp, sao thiếp có thể mơ hồ đưa nàng xuất giá? Lão gia đối với thiếp rất tốt, thiếp vĩnh viễn ghi nhớ, người thưởng bạc cho thiếp, thiếp muốn cho Trinh Nương một nửa, tương lai có chuyện gì không may, Trinh Nương cũng có thể dùng đến,

https://thuviensach.vn

nào có nữ tử xuất giá nào mà trong tay lại không có bạc? Cũng coi như hoài niệm nàng.

Tần thị dựa theo lời dạy của Trinh Nương, liên miên lải nhải nói xong, liền im miệng cũng không đề cập tới chuyện dơ bẩn của Trần gia.

Tần thị giống như mẫu thân yêu thương nữ nhi, luyến tiếc nữ nhi, lại chuẩn bị đồ cưới đưa cho nàng xuất giá, nàng càng như thế, càng làm cho Mạnh lão gia yêu thương.

Nên thấy Lâm thị đem Trinh Nương gả cho Trần gia, hắn liền tức giận không thôi, nữ nhi tốt đẹp như vậy sao có thể để Trần nhị thiếu gia chà đạp?

- Đúng rồi, lão gia, Trần gia là người như thế nào? Thiếp có thể gặp mặt Trần nhị thiếu gia được không? Cầu hắn đối xử tử tế với Trinh Nương, Trinh Nương còn quá nhỏ.

Tần thị do dự nói:

- Nếu thiếp khiến lão gia khó xử thì thôi, thiếp chỉ luyến tiếc nàng, phu nhân giúp Trinh Nương chọn thân gia nhất định sẽ không tệ.

Mạnh lão gia sắc mặt tối tăm, đứng dậy nói:

- Ngươi nghỉ ngơi đi, Trinh Nương sẽ không gả cho Trần nhị thiếu gia.

- Lão gia, lời này là...

Vẻ mặt Tần thị nghi hoặc tiễn Mạnh lão gia xuất môn, liền phân phó với hạ nhân:

- Đi đường nhỏ nói cho cửu tiểu thư biết, lão gia xuất môn.

- Dạ!

https://thuviensach.vn

Nha hoàn tên Tiểu Ngư Nhi liền chạy ra ngoài, thông tri cho Trinh Nương đã sớm chờ ở giữa đường:

- Lão gia đi gặp phu nhân.

- Ừ

Trinh Nương sửa sang lại cổ tay áo, nói:

- Đại tẩu lúc này cũng nên đi gặp mẫu thân.

Trinh Nương dẫn theo Vân Nhi trong tay cầm theo đôi hài, cười dịu dàng hướng đến viện của Lâm thị, ở lối rẽ vừa vặn gặp Mạnh lão gia, Trinh Nương phúc thân: - Phụ thân an.

Giọng nói ôn nhu dịu mát khiến cho tâm tình Mạnh lão gia tốt hơn chút nói:

- Là Trinh Nương.

- Nữ nhi đi gặp mẫu thân.

Trinh Nương ngượng ngùng cười, gò má ửng hồng, ngượng ngùng:

- Phụ thân cũng đi gặp mẫu thân?

Mạnh lão gia gật đầu, ánh mắt nhìn đôi hài mà Trinh Nương đang che dấu hỏi:

- Trong tay ngươi là cái gì?

- Mẫu thân không ghét bỏ nữ nhi châm tuyến không tốt, là nữ nhi làm đôi hài cho mẫu thân.

- Cửu tiểu thư thức mấy đêm mới làm tốt...

https://thuviensach.vn

- Im miệng, Vân Nhi.

Trinh Nương chặn lời Vân Nhi, hướng Mạnh lão gia nhận lỗi:

- Là nữ nhi quản giáo không nghiêm.

Mạnh lão gia nghe nàng thấp giọng nói.

- Nữ nhi sắp phải thành thân, thừa dịp còn ở trong phủ sẽ làm nhiều thứ dâng hiếu cho mẫu thân, mẫu thân nuôi dưỡng nữ nhi cũng không dễ dàng...

- Ngươi hồi tú lâu đi, không cần đi gặp mẫu thân ngươi.

Mạnh lão gia đoạt tú phẩm trong tay Trinh Nương, dùng chất liệu rất tốt, sờ rất thoải mái.

- Là dựa theo chân của mẫu thân mà làm ra, nếu phụ thân thích, thừa dịp nữ nhi còn trong phủ, để nữ nhi làm người một đôi đi.

- Ngươi không ở Mạnh phủ thì có thể đi đâu? Trinh Nương a, ngươi an tâm ở Mạnh phủ, chờ ngươi cập kê ta sẽ tìm cho ngươi một thân gia thật tốt, phụ mẫu chi mệnh môi chước, hôn sự của ngươi để ta làm chủ.

Mạnh lão gia thấy Trinh Nương ngơ ngác giật mình, nghe nàng thì thào tự nói:

- Không phải mẫu thân định ra rồi sao? Một khi có biến thể diện của Mạnh gia để ở đâu? Mẫu thân thân mình không tốt, sao có thể làm trái ý nàng? Phụ thân, nữ nhi... Nữ nhi nên gả thôi.

Trinh Nương thành thật nhân hậu, khiến Mạnh lão gia càng đau tiếc, càng oán hận Lâm thị ác độc, Mạnh lão gia nói:

- Nghe ta, ngươi trở về trước đi.

https://thuviensach.vn

- Dạ, phụ thân.

Trinh Nương nhìn Mạnh lão gia rời đi, khóe miệng cong lên lại thở dài một tiếng:

- Là nàng bức ta.

- Thật là khéo, Dương gia tam lang giả dạng hạ nhân trà trộn vào trong phủ, ước hẹn thất tiểu gặp gỡ ở hậu viện.

Vân Nhi thì thầm nói nhỏ vào tai Trinh Nương:

- Nếu không phải thất tiểu thư dung túng, thì Dương gia tam lang cũng không vào được, gần đây phu nhân vì thất tiểu thư mà nghị thân, chuyện này phần lớn các vị nhân gia trong kinh thành đều biết, hơn nữa vì chuyện Kỳ Dương hầu phủ, thất tiểu thư bị phu nhân giữ lại bên người học quy củ, Dương gia tam lang đứng ngồi không yên, nếu không sao hôm nay hắn dám chà trộn vào, người nói...- Chỉ cần một tiếng kêu sợ hãi không phải đã thành sao?

Trinh Nương xoay người trở về, tối nay trong Mạnh phủ sẽ rất náo nhiệt.

Một tiểu nha đầu quét rác sợ hãi kêu lên một tiếng, làm Huệ Nương cùng Dương gia tam lang đang ở cùng nhau ôm nhau khóc lóc kể lể thâm tình, sợ đến ngây người.

Lúc này Mạnh lão gia đang ở trong phòng Lâm thị tức giận chữi mắng, nghe nói hắn còn đánh Lâm thị một cái tát tai:

- Nhìn xem ngươi dưỡng ra nữ nhân tốt thế nào, lại cùng người tư thông, thể diện của Mạnh gia ta bị nàng hủy sạch, nàng chỉ cần bằng một nửa Trinh Nương là tốt lắm rồi, không phải ngươi nói Trần gia là thân gia tốt sao, Trinh Nương không xứng với Trần gia, ngày mai ngươi để Trần gia

https://thuviensach.vn

đến hạ sính, ta đem Huệ Nương gả đi, vì ngoại gia ngươi mà đổi chức vị tốt, ta còn chưa có chết đâu, không để cho hắn làm mưa làm gió.

Lâm thị bị một cái tát đánh cho đầu óc choáng váng, lại nghe nói Mạnh lão gia để Huệ Nương gả qua, Lâm hoảng sợ nói:

- Lão gia, không được, không được... Huệ Nương không thể gả, Trần gia không phải là người lương thiện.

- Nói như thế là ngươi đã biết rõ còn cố phạm vào? Ngươi luyến tiếc Huệ Nương, nhưng Trinh Nương cũng là nữ nhi của ngươi, cũng gọi ngươi là mẫu thân, mà ngươi lại đem nàng đẩy vào hố lửa.

Mạnh lão gia trong tay cầm đôi hài ném trên người Lâm thị đang ngồi xụi lơ trên mặt đất, tức giận nói:

- Ngươi còn mặt mũi nào mà mang đôi hài nàng tú cho ngươi? Mạnh gia ta sao lại có độc phụ như ngươi chứ?

Mạnh lão gia chỉ vào Lâm thị chữi mắng, ánh mắt Lâm thị dại ra, khóe mắt khóe miệng nghiêng lệch.

Đại nhi tức mới vừa rồi còn cáo trạng liền vọt vào, ngăn Mạnh lão gia:

- Phụ thân người bớt tranh cãi, mẫu thân thân mình không tốt, nàng chỉ là nhất thời hồ đồ, Dương gia tam lang còn ở đây, dù sao cũng phải vì thanh danh của Huệ muội muội mà suy nghĩ a, việc này không thể huyên náo quá lớn.

Nhắc tới Dương gia, Mạnh lão gia càng tức điên người, Dương gia chính là đối thủ một mất một còn của hắn, công danh vô vọng có đầy bụng tài học lại không thể đền nợ nước là vì Dương gia, Mạnh lão gia nói:

https://thuviensach.vn

- Đánh chết súc sinh này, Mạnh gia ta không có nữ nhi không biết xấu hổ như nàng.

- Lão gia, Huệ Nương là nữ nhi của người a.

Lâm thị khóc lóc cầu xin ôm lấy chân Mạnh lão gia, Mạnh lão gia liền nhấc chân đá trúng ngực nàng, Lâm thị hai mắt trợn ngược hôn mê bất tỉnh.

Chuyện khôi hài của Mạnh gia lấy lý do Lâm thị bị trúng gió cần phải dưỡng bệnh mà kết thúc.

Mạnh lão gia đem quyền lực ở Mạnh gia giao cho phu thê thứ trưởng tử, hắn là truyền thống văn nhân, vô đích lập trưởng, Lâm thị sinh không ra nhi tử, Mạnh gia sẽ để trưởng tử kế thừa.

Mạnh lão gia ghi hận Huệ Nương cùng Dương gia tư tình, cũng không thể đem nữ nhi bán cho Trần gia.

Đuổi đánh Dương tam lang, rồi đem Huệ Nương nhốt lại, đáp ứng Kỳ Dương hầu phủ cầu hôn, Huệ Nương ba tháng sau sẽ gả vào Kỳ Dương hầu phủ.

Mạnh lão gia từ chối Trần gia cầu thân, Trinh Nương mưu tính đều đạt được.

Yên Nhiên nghe nói Huệ Nương sẽ gả vào Kỳ Dương hầu phủ, liền biết chuyện kiếp này không giống kiếp trước.

Nhưng Kỳ Dương hầu gia cũng chỉ sống không được mấy tháng, hắn rất béo, hi vọng Huệ Nương gả qua có thể thay đổi.

Nếu lúc này Yên Nhiên nói Kỳ Dương hầu sắp chết, chưa nói đến việc có người tin tưởng hay không, thì nàng đã bị Kỳ Dương hầu phủ hận chết, sính lễ đã hạ, lại hợp bát tự, kết cục đã định.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên không có cách nào thay đổi, nàng đã từng nhắc nhở Huệ Nương, nếu không phải bị ngoại tổ phụ phát hiện tư tình, Huệ Nương cũng không cần gả vào hầu phủ.

Lúc này Yên Nhiên một lòng một dạ đều ở trên người Nhàn Nương, nàng nghĩ tới một biện pháp rất tốt, kiếp trước trong kinh thành xảy ra chuyện oanh động, đủ để Nhữ Dương vương nhìn thấu nữ nhân thố ti hoa đầy mưu mô xảo trá.

Trong Nhữ Dương vương phủ Nhàn Nương nhàn nhạt cười nói:

- Đêm nay là Vương thị thị tẩm.

- Dạ!

- Nàng kia am hiểu nhất chính là mị hoặc vương gia, lại dùng mị dược để trợ hứng, vương gia diễm phúc sâu, Vương thị tâm tâm niệm niệm muốn sinh hài tử, chờ ta chết sẽ được phong làm trắc phi.

Nhàn Nương cắn miếng mứt hoa quả, xua tan canh dược cay đắng trong miệng:

- Nếu không phải ta áp chế, vương gia đã sớm hưởng thụ được diễm phúc.

Ban đêm Nhữ Dương vương phủ đèn đuốc sáng trưng, Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh cũng bị bệnh. Nhàn Nương hạ xuống quân cờ đầu tiên, mỉm cười than nhẹ:

- Khó nhất là tiêu thụ ân tình của mỹ nhân.

Mấy ngày nay Nhữ Dương vương không đi tìm nàng, nhưng Nhàn Nương đã đoạn tình, nên không muốn để hắn đụng chạm, nàng ghét bỏ hắn

https://thuviensach.vn

bẩn, Nhàn Nương càng không thèm để ý hắn, Nhữ Dương vương lại nguyện ý tới gần Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 42: Lại Mưu

Trong phòng tràn ngập dược hương, thần sắc Triệu Dật Thanh hơi chán nản, mùi dược đắng càng nồng đậm dày đặc, ngoài màn trướng truyền đến giọng nói của Triệu Duệ Kỳ:

- Phụ thân, mời dùng dược.

Nhữ Dương vương thanh âm khàn khàn:

- Ngươi để trên bàn đi, một hồi bổn vương sẽ dùng.

- Phụ thân bảo trọng thân thể, nhớ dùng dược, nhi tử xin cáo lui.

Triệu Duệ Kỳ nghe lệnh đem chén thuốc đặt lên bàn, rồi lui ra ngoài, Nhữ Dương vương đột nhiên lên tiếng hỏi:

- Mẫu thân ngươi...

- Mẫu thân nói thân thể nàng không tốt, sợ qua đây sẽ lây khí bệnh cho phụ thân, nên để nhi tử ở bên giường tẫn hiếu.

- Ngươi đi đi.

- Dạ!

Triệu Duệ Kỳ rời khỏi Lạc Ngọc Đảo, trong lòng âm thầm suy nghĩ phụ thân bị bệnh bảy ngày, mỗi lần đến Lạc Ngọc Đảo hầu bệnh, hắn đều hỏi mẫu thân, nghe bảy lần đáp án giống nhau mà không ngấy sao?

https://thuviensach.vn

Lúc trước phụ thân rất ít đề cập đến mẫu thân, sợ hắn đã quên, hắn từng nói không cho phép mẫu thân đến Lạc Ngọc Đảo, tính tình mẫu thân kiêu ngạo, sao có thể đến đây được.

Hắn không biết trong lúc đó phụ mẫu đã phát sinh chuyện gì, hai ngày trước Yên Nhiên tới Nhữ Dương vương phủ, nói với hắn trên đời này người chân chính yêu thương hắn, vì hắn hy sinh tất cả chỉ có Nhàn Nương.

Triệu Duệ Kỳ nghe lời mẫu thân phân phó đến Lạc Ngọc Đảo hầu bệnh, nghe lời nói của mẫu thân rất bình thản khi từ chối phụ thân.

- Mẫu thân.

Lúc Triệu Duệ Kỳ vào, Nhàn Nương đang dựa lưng vào đệm mềm, thất thần nhìn hoa hải đường cuối thu ngoài cửa sổ.

Y phục đỏ tươi mị tục tú hoa mẫu đơn bao vây thân thể gầy yếu của Nhàn Nương, một luồng tóc đen rũ trước ngực, trên đầu cài châu quang, vẫn như trước kia phô trương không thay đổi, ngạo khí bức người.

Dù lúc này nhìn Nhàn Nương suy nhược ốm yếu, nhưng khí thế vẫn thế, Triệu Duệ Kỳ có thể nhìn ra mẫu thân đối với phụ thân khác xưa.

Giống như trên đời này không có người nào có thể ràng buộc người.

Triệu Duệ Kỳ đi vài bước đến trước mặt Nhàn Nương, quỳ gối xuống giọng nói nghẹn ngào:

- Mẫu thân còn có nhi tử, còn có Yên Nhiên biểu muội.

Nhàn Nương thu hồi ánh mắt đang nhìn bên ngoài, nhìn nhi tử đang quỳ trước mặt, đôi tay Nhàn Nương tái nhợt vuốt ve mặt mày nhi tử:

- Ta biết còn có các ngươi, nếu không an bày xong tất cả ta sẽ lo lắng.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ ngẩng đầu, nhìn thấy trán Nhàn Nương đầy mồ hôi, nàng đang cưỡng chế cái gì, nhớ lại lời Yên Nhiên nói, mỗi một ngày mẫu thân đều chiến đấu với bệnh tật, mỗi một khắc xương cốt trên người nàng đều rất đau đớn.- Người đau chổ nào?

Nhàn Nương lau mồ hôi lạnh trên trán, cười nói:

- Đau tám năm, ta đã không phân biệt được nơi nào đau, Kỳ Nhi a, không có việc gì, nhịn một chút sẽ qua.

- Mẫu thân.

Triệu Duệ Kỳ hốc mắt ướt át, tám năm có bao nhiêu ngày ngày đêm đêm, Nhàn Nương lo liệu vương phủ, chưa từng nói một tiếng đau.

- Người thật khổ.

- Được nhìn Kỳ Nhi bình an lớn lên, nương không thấy khổ.

Nhàn Nương nâng nhi tử đứng dậy, cẩn thận nhìn hắn, giống như muốn đem hắn khắc sâu ở trong đầu, khóe mắt nhìn thấy bóng đen ngoài cửa, Nhàn Nương khinh thường diễn trò, giương giọng nói:

- Nếu vương gia đến thăm thiếp thân, thì vào đi.

Nhữ Dương vương đẩy Minh Yên đang nâng hắn, bước vào phòng, nhìn thấy Nhàn Nương, hắn chợt ngẩn ra, trước kia sao không phát giác mẫu đơn mỹ.

- Nhàn Nương.

Trúng độc tám năm, đau tám năm, nhưng hắn hoàn toàn không biết gì cả, trong lòng Nhữ Dương vương áy náy, hắn sẽ không dễ dàng tin tưởng người khác, tuy lúc đó khiếp sợ bị Nhàn Nương liệt kê ra chứng cứ.

https://thuviensach.vn

Tuy hắn bị kích thích cũng chỉ nửa tin nửa ngờ, sau đó hắn phái người điều tra, Uyển Như quả nhiên như lời Nhàn Nương nói.

Mẫu thân nàng là người hán bị Man Di cướp đi, mà phụ thân của nàng lại là Man Di quý tộc, người nàng ái mộ yêu mến lại chết ở trong trận chiến mà Triệu Dật Thanh thành danh, là hắn tự tay bắn chết.

Uyển Như vào kinh thành một là dò hỏi quân tình, hai là vì tình nhân mà báo thù, Nhữ Dương vương trước kia có bao nhiêu yêu thích Uyển Như, bây giờ lại hận nàng bấy nhiêu.

- Vương gia thân mình đã bình phục chưa?

Nhàn Nương bình thản cười:

- Người chú ý một chút, đừng bị sắc đẹp vét sạch thân mình, Vương thị thích nhất là dùng chút dược để trợ hứng, bình thường cũng không có gì, nhưng lúc vương gia thấp thỏm nôn nóng, dùng nàng giải buồn, lại dùng dược... Chậc chậc, vương gia bảo trọng.

Triệu Duệ Kỳ cúi đầu, Nhữ Dương vương nhớ lại ngày ấy để Vương thị hầu hạ, hắn phát tiết như điên, không ngừng lại được, cuối cùng hôn mê ở trên người Vương thị

Thỉnh danh y đến xem, nói hắn bị tổn thương nguyên khí, một năm này không thể khai huân, hơn nữa ngự y còn nhắc nhở hắn, chuyện con nối dòng sẽ gian nan.

(Yul: khai huân là i i a a vs người khác)

Không thể khai huân cũng không sao, Nhữ Dương vương cũng không phải là người tham hoa háo sắc, nhưng con nối dòng sẽ rất gian nan, ngự y còn nói rất chắc chắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn vẫn chưa tin tưởng, vì chứng thực suy nghĩ trong lòng hắn, Triệu Dật Thanh hóa trang thành dân chúng, rời khỏi vương phủ tìm vài vị danh y trong kinh thành để bắt mạch.Bọn họ đều nói như thế, còn nói thẳng cho hắn biết, kiếp này sợ là hắn không thể có hài tử.

Triệu Dật Thanh đã qua tuổi ba mươi, trước kia hắn còn nghĩ hắn có thể có thêm hài tử, nên đối với Triệu Duệ Kỳ yêu cầu rất nghiêm.

Bây giờ hắn chỉ có một nhi tử là Triệu Duệ Kỳ mà thôi, Nhữ Dương vương nhìn hắn từ ái hơn rất nhiều.

Tuy vẫn nghiêm khắc không thay đổi, nhưng sẽ không động một chút lại trách đánh Triệu Duệ Kỳ, nếu đánh hỏng hắn rồi, đích huyết mạch của Triệu gia liền bị chặt đứt.

- Kỳ Nhi, ngươi ra ngoài đi, ta muốn cùng nương của ngươi trò chuyện.

Triệu Duệ Kỳ thấy Nhàn Nương gật đầu, mới chậm rãi lui ra ngoài, tên tùy tùng bên cạnh thấp giọng nói:

- Thế tử điện hạ, biểu tiểu thư đến.

Yên Nhiên mặc một thân y phục màu đỏ, hướng Triệu Duệ Kỳ vẫy tay:

- Biểu ca, qua đây, ta có chuyện muốn nói.

Nàng nghe nói Nhữ Dương vương đến thăm Nhàn Nương nên mới kêu biểu ca, Triệu Duệ Kỳ cùng Yên Nhiên rời khỏi viện của Nhàn Nương.

Đêm qua Yên Nhiên lại nghĩ ra vài chủ ý hay, kiếp trước bọn họ chỉ biết làm mà không nói, Nhữ Dương vương luôn nói phu thê bọn họ không hiếu thuận bằng Triệu Duệ Giác.

Bọn họ sắc thuốc đưa cho Nhữ Dương vương đang bị nhiễm bệnh uống, thì Nhữ Dương vương lại nói bọn họ giả tạo muốn làm cho người khác

https://thuviensach.vn

xem.

Bọn họ hao tâm sắc chén thuốc, lại kém mấy câu Triệu Duệ Giác nói, kém hơn Trinh Nương mềm mại chăm sóc.

Yên Nhiên sẽ cho Nhữ Dương vương biết cái gì mới là giả tạo, chỉ cần thiên hạ đều biết biểu ca là hiếu tử, Nhữ Dương vương có cảm thấy biểu ca hiếu thuận hay không, cũng không quan trọng.

Giống như kiếp trước nếu nàng không kiêu căng đả thương người, có thể ở trong ấn tượng của người khác nàng sẽ không tệ như vậy.

Mà nàng giải thích cũng vô dụng, chỉ có một mình Trinh Nương nghe nàng kể khổ, luôn khuyên nàng.

Đường dài mới biết sức ngựa, lâu ngày mới thấy nhân tâm, mỗi một lần nàng không áp chế được tức giận, hoặc là vì Trinh Nương, hoặc vì biểu ca, đều bị người khác hiểu lầm.

- Biểu ca đã nghe nói tới người tên Bình Nhất Chỉ chưa?

- Ngươi nói là thần y Bình Nhất Chỉ?

Yên Nhiên ngồi đối diện Triệu Duệ Kỳ, Triệu Duệ Kỳ cầm hạt dẻ bóc vỏ, đưa cho nàng ăn, Yên Nhiên nói:

- Ừ chính là hắn, ta nghe Tuấn Khanh ca ca nói, hắn đã trở lại kinh thành, cư ngụ ở Kinh Giao Sư Tử Lâm.

- Thỉnh hắn xem bệnh cho nương?

Triệu Duệ Kỳ đem hạt dẻ đặt ở trước mặt Yên Nhiên.

- Hắn đã từng xem bệnh cho nương, đã sớm kết luận nương...

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nói:

- Chỉ cần biểu ca không chịu thua kém, đại di sẽ rất vui vẻ, mấy ngày cuối cùng nên khiến cho đại di vui vẻ khai tâm, đừng để nàng vì ngươi mà lo lắng.

- Ngươi nói muốn để Bình Nhất Chỉ xem bệnh cho phụ vương?

- Ừ

Yên Nhiên nhìn Triệu Duệ Kỳ, nói:

- Muốn thỉnh Bình Nhất Chỉ sẽ rất khó, nhưng không phải không có cơ hội để hắn vì vương gia xem bệnh, hiếu tâm cảm động trời đất. Trong truyền thuyết Trầm Hương còn có thể phá núi cứu mẫu, cảm động Ngọc Hoàng Đại Đế, Vương Mẫu Nương Nương, mà thả Tam Thánh Mẫu, chỉ là Bình Nhất Chỉ mà thôi, sẽ không khó hơn chuyện phá núi.

(Yul: truyền thuyết về Tam Thánh Mẫu này m.n tự tìm hiểu nha)

- Đó là truyền thuyết, truyền thuyết cũng không thể tin.

Yên Nhiên bĩu bĩu môi, sẳng giọng:

- Biểu ca không nghĩ đến hướng tốt được sao? Truyền thuyết tốt đẹp như vậy mới khiến người cảm động, không nói đến truyền thuyết này nữa, nói về tiền triều, cũng không ít hiếu tử a, triều đại này cũng có, nhớ người họ Mã hiếu tử không? Hoàng thượng cũng từng khen ngợi, hắn đã cắt thịt làm canh cho phụ thân.

Tính tình Yên Nhiên là cái loại gì, Triệu Duệ Kỳ biết rất rõ, lúc đó nghe nói đến sự tình của Mã hiếu tử, hơn nửa tháng Yên Nhiên cũng không dám ăn canh, Triệu Duệ Kỳ hỏi:

- Sao ngươi lại nhắc tới hắn? Không sợ sao?

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên cười cười:

- Bởi vì ta biết nổi danh rất quan trọng.

Vị huyện lệnh ở thành Phượng Minh nổi tiếng hiếu tử, trong nhà chỉ có bốn bức tường lúc này đã biến thành trăm mẫu ruộng tốt, thanh danh tốt sẽ không bị chuyện xấu áp chế.

Ví dụ như vị Mã hiếu tử tham ô bị ngự sử buộc tội, nhưng vì thiên hạ đều biết hắn là hiếu tử, hoàng thượng cần cái đền thờ hiếu tử này của hắn, nên sai người xóa đi chứng cứ tham ô.

Mã hiếu tử cũng thông minh trí sĩ về nhà phụng dưỡng phụ thân, việc này liền nhẹ nhàng trôi qua.

- Biểu ca sợ sao?

Yên Nhiên nhướng mày, ăn một hạt dẻ:

- Biểu ca cũng là tài tử a, sẽ sợ Bình Nhất Chỉ ra nan đề sao? Nếu sợ...

- Phép khích tướng của ngươi cũng không cao minh.

Trên mặt Triệu Duệ Kỳ tươi cười ôn nhuận, gõ nhẹ lên trán Yên Nhiên:

- Nghe ngươi, đi gặp Bình Nhất Chỉ.

- Biểu ca nhất định sẽ phá được nan đề của hắn.

Yên Nhiên rất tin tưởng Triệu Duệ Kỳ, nếu không giải được còn có nàng, kiếp trước nàng vì cứu biểu ca bệnh tình nguy kịch, từng đi cầu Bình Nhất Chỉ, hắn ra nan đề lúc đó Yên Nhiên giải không được.

Sau khi biểu ca chết bệnh, nàng dùng một năm phá giải nan đề, vọt vào Sư Tử Lâm mắng Bình Nhất Chỉ.

https://thuviensach.vn

『Ngươi thấy chết không cứu, không xứng làm đại phu, không xứng.』

Bị Yên Nhiên nhìn Triệu Duệ Kỳ lo lắng hỏi:

- Xảy ra chuyện gì?

Yên Nhiên cười yếu ớt.

- Nhìn thấy ngươi thật tốt

(Yul: 『...』 mấy cái này là lời thoại của nhân vật trong kiếp trước)

Biểu ca còn sống, sẽ còn khả năng thay đổi vận mệnh, Yên Nhiên âm thầm cảm tạ trời cao ban ân, nàng không cần nhìn người bên cạnh mình gặp bất hạnh, nàng muốn thân nhân, người nàng để ý sẽ được hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 43: Lại Biến(1)

Sau khi được Yên Nhiên cổ động, Triệu Duệ Kỳ quyết định thỉnh Bình Nhất Chỉ đến vương phủ xem bệnh cho Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh, Yên Nhiên lấy ra một tờ giấy Tuyên Thành ở trong lòng đưa cho Triệu Duệ Kỳ:

-Biểu ca nhìn này.

Triệu Duệ Kỳ nhìn lướt qua giấy Tuyên Thành, hỏi:

-Ai đưa cho ngươi? Phó Tuấn Khanh?

Thấy Yên Nhiên gật đầu, Triệu Duệ Kỳ tươi cười cứng ngắc, ánh mắt nhìn tờ giấy Tuyên Thành đầy chữ, bình thản nói:

-Vất vả hắn, chờ hắn rảnh rỗi, ta sẽ gặp mặt cảm tạ hắn.

-Tuấn Khanh ca ca biết rất nhiều, nhất định có rất nhiều chuyện đàm luận cùng biểu ca.

Yên Nhiên rất muốn biểu ca thân cận Phó Tuấn Khanh, mặc kệ có biến hóa gì, người có tài học nhất định sẽ nổi bật, không ai có thể ngăn cản Phó Tuấn Khanh một bước lên trời.

Chỉ cần biểu ca cùng Phó Tuấn Khanh quan hệ thân cận một chút, đối với hắn rất hữu ích.

-Biểu ca, ngươi không nhìn đề, mà nhìn ta làm gì?

https://thuviensach.vn

- Ngươi lại gặp Phó Tuấn Khanh?

- Lần trước Tuấn Khanh ca ca mang ta đi tới tầng cao nhất trong Trạng Nguyên Lâu, thấy được rất nhiều người có tiếng tăm viết thư pháp, còn gặp được Vương Túy Tửu nổi danh gần xa viết chữ cuồng thảo.

(Yul: chữ cuồng thảo là một trong năm phong cách viết thư pháp: Chân (khải) - Triện - Lệ - Hành - Thảo)

Kiếp trước sau khi biểu ca mất Yên Nhiên sống cô độc, hằng ngày luyện chữ, chơi cờ để giải tỏa tịch mịch.

Mà nàng yêu thích nhất chính là cuồng thảo tiêu sái không kềm chế được, nhưng Phó Tuấn Khanh lại nói nàng thích hợp trâm hoa tiểu khải, điều này cũng không ảnh hưởng đến chuyện Yên Nhiên mê luyến cuồng thảo.

Tầng cao nhất trong Trạng Nguyên Lâu, nếu không phải là tiến sĩ sẽ không được vào.

Dù Triệu Duệ Kỳ tài danh cao tới đâu, mà hắn không đi khoa cử, không phải là tiến sĩ, thì không thể đi lên tầng cao nhất của Trạng Nguyên Lâu, Yên Nhiên cười nói:

-Là Tuấn Khanh ca ca vụng trộm mang ta đi lên, ai cũng nghĩ hắn sẽ đỗ trạng nguyên, nên lão bản mới châm chước.

- Nếu hắn không thể đỗ đạt như mọi người nghĩ, không phải lão bản Trạng Nguyên Lâu đã phá hỏng quy củ?

-Không đỗ? Sao có khả năng này được? Tuấn Khanh ca ca tài học rất tốt, không thể kém hơn biểu ca, sao lại có khả năng không đỗ đạt được?

Triệu Duệ Kỳ nắm chặt giấy Tuyên Thành trong tay:

https://thuviensach.vn

-Phải không? Trạng nguyên nhất định là hắn?

Yên Nhiên cảm thấy Triệu Duệ Kỳ có chút không ổn, kiếp trước tuy Triệu Duệ Kỳ chưa từng gặp Phó Tuấn Khanh, nhưng nghe Yên Nhiên kể về Ngọc lang, đôi mắt hắn âm trầm u ám.

-Biểu ca?

- Hử?

Lúc Triệu Duệ Kỳ nâng mắt nhìn Yên Nhiên, u ám âm trầm liền tan biến thay vào đó là ý cười thân thiết, sủng nịch, Yên Nhiên nói:

-Không có chuyện gì, tài học của biểu ca không hề kém cạnh Tuấn Khanh ca ca, biểu ca là thế tử, không cần thi khoa cử.

-Ngươi sẽ cùng ta đi tìm Bình Nhất Chỉ đúng không?

- Ừ.

Yên Nhiên gật đầu, Triệu Duệ Kỳ đem giấy Tuyên Thành vo thành một cục, Yên Nhiên kinh ngạc hỏi:

-Vì sao?

Trên giấy Tuyên Thành có viết nan đề mà Bình Nhất Chỉ từng ra, không chỉ Phó Tuấn Khanh nghĩ ra đáp án, còn có ba đạo đề là kiếp trước Yên Nhiên tự nghĩ ra, thắc mắc hỏi:

-Biểu ca đã xem xong?

- Không cần giấy Tuyên Thành, ta cũng có thể giải nan đề.

Triệu Duệ Kỳ thấy Yên Nhiên vui vẻ, nàng vẫn luôn tin tưởng hắn, hắn chỉ cần nghiêng đầu là có thể thấy nàng, khi nàng ở phía sau hắn tập tễnh

https://thuviensach.vn

bước đi,

『Biểu ca chậm một chút, biểu ca đợi ta với.』

Hắn vẫn luôn chờ nàng lớn lên, chờ nàng trở thành tân nương của hắn, cùng dắt tay nàng đến đầu bạc, hắn vẫn luôn che chở nàng, sao có thể dễ dàng tha thứ cho Phó Tuấn Khanh lấy đi ái mộ của nàng.

Trong phòng Nhàn Nương bóc từng hạt thông bỏ vào trong bát, hàng mi mệt mỏi buông xuống, ở trước mặt nàng bày một mâm hạt thông so với trượng phu Nhữ Dương vương, thì nàng càng chú ý đến hạt thông hơn.

Hoặc là nói Nhàn Nương hoàn toàn không nhìn Nhữ Dương Vương đã vài lần muốn mở miệng nói chuyện.

Ánh mắt Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh vẫn luôn nhìn Nhàn Nương, nàng không giống ngày xưa luôn đối chọi gay gắt với hắn.

Cũng không giống trước kia tuy bọn họ tranh cãi, nhưng đôi mắt của nàng luôn có bóng dáng của hắn, lúc Nhàn Nương bình tĩnh khiến hắn lạnh lòng.

Hắn bị bệnh còn nghĩ Nhàn Nương sẽ đến Lạc Ngọc Đảo an ủi hắn, vì hắn tìm kiếm danh y, hắn đợi mấy ngày, vẫn không thấy Nhàn Nương.

Tuy hắn từng nói không cho phép nàng đến Lạc Ngọc Đảo, nhưng trong bảy ngày dưỡng bệnh, hắn vẫn luôn hi vọng có thể nhìn thấy nàng.

Ánh mặt trời nhu hòa chiếu vào thân thể Nhàn Nương, đôi tay trắng nõn gần như trong suốt thuần thục bóc hạt thông, lấy ruột bỏ vào trong bát ngọc, cứ liên tục như thế.

Tuy nàng không nói chuyện, cũng không nói gì, Nhữ Dương vương không biết Nhàn Nương cũng sẽ có lúc bình tĩnh như vậy, nhìn nàng bóc

https://thuviensach.vn

hạt thông cũng là hưởng thụ, phiền lòng ẩn bệnh, cũng vì cảnh này mà phai nhạt rất nhiều.

-Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương nhịn không được mở miệng:

-Ta...

Hắn lại không nói nên lời, hắn muốn đáy mắt Nhàn Nương có bóng dáng của hắn, hắn đưa tay nắm chặt cổ tay Nhàn Nương, so với trí nhớ của hắn còn tinh tế hơn.

Tám năm, nàng trúng độc tám năm, mà hắn không hề phát hiện, lúc hắn tưởng niệm Uyển Như, thì Nhàn Nương sẽ đau lòng cỡ nào.

Nhữ Dương vương áy náy nói:

-Ta cùng nàng đi tìm Bình Nhất Chỉ được không?

- Ta không cần ngươi thương hại.

Nhàn Nương xoay cổ tay, Nhữ Dương vương buông tay, Nhàn Nương bình thản nói:

-Năm năm trước ta đã thỉnh Bình Nhất Chỉ bắt mạch, hắn đã khẳng định ta sống không quá năm nay, bắt đầu từ tháng trước ta đã ho ra máu.

Tâm Nhữ Dương vương quặn thắt đau đớn, trong lòng càng áy náy, Nhàn Nương nhìn đôi tay của chính mình, bình thản như nói về chuyện của người khác:

-Hai tay ta dính rất nhiều máu người, vì... Vương gia không cần áy náy, ta đã gả cho ngươi, đương nhiên sẽ giúp ngươi làm rạng rỡ Nhữ Dương

https://thuviensach.vn

vương phủ, vương gia cho ta rất nhiều, là ta quá nghiêm khắc không nên muốn những thứ không thể có.

- Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương muốn xóa đi ánh mắt mất mát của Nhàn Nương, nhưng hắn có tư cách gì? Hắn thậm chí sợ đụng chạm Nhàn Nương.

-Ta muốn Diêm Vương để quỷ sai tới đón ta đi, ta mang tội ác tày trời, giết hại người vô tội, mua bán quan tước tham ô hối lộ sao có thể đi đến tây phương cực lạc đây? Nếu địa ngục thật sự có mười tám tầng, ta nghĩ ta sẽ ở tầng thứ mười tám.

- Không, sẽ không.

Nhữ Dương vương nắm chặt tay Nhàn Nương, không để ý nàng giãy dụa.

Nhàn Nương che dấu sắc bén trong ánh mắt, bình tĩnh hờ hững đối diện với Nhữ Dương vương.

-Vương gia không cần áy náy, người nào mà chẳng phải chết, chẳng qua là chết sớm một chút hay muộn một chút mà thôi, nếu không phải gả cho vương gia, ta cũng không hưởng thụ được nhiều phú quý đến vậy, ta hãm hại người vô tội, cũng không phải tất cả là vì vương gia.

Nhàn Nương hiểu rõ Triệu Dật Thanh hơn bất kỳ kẻ nào, cả đời nàng khinh thường diễn trò, khinh thường làm bộ dạng khiến Triệu Dật Thanh ái mộ, nàng chỉ hi vọng có được tình cảm thuần túy nhất, hắn yêu thích thật tâm là Mạnh Nhàn Nương, không phải hư tình giả ý, đón ý nói hùa.

Nàng thất bại, đến lúc sắp chết mới tỉnh ngộ, nàng có thể kiêu ngạo chết đi, nhưng nàng không thể để hài tử duy nhất vì nàng mà chịu khổ.

https://thuviensach.vn

Nếu Triệu Duệ Kỳ có cuộc sống không tốt, dù Nhàn Nương ở tầng cuối cùng của địa ngục thì tâm nàng cũng bất an.

Nhữ Dương vương thấy Nhàn Nương thả lỏng, đôi tay khoát lên vai gầy yếu của nàng, giữ chặt thân thể của nàng, từ từ, chậm rãi, đem Nhàn Nương ôm vào trong lòng, hắn có cảm giác như thứ đã mất đi mà có lại được rất sung sướng vui mừng.

-Ta đã nhớ lại, Mạnh phủ có cây hoa đào.

Nhàn Nương mệt mỏi nhắm mắt, có thể nàng đã quên, quên triệt để, thì ra Bình Nhất Chỉ nói phải bài trừ tâm ma chính là hắn.

Cũng may lúc nàng sắp sửa chết đi, nhờ Yên Nhiên, nhờ Trinh Nương mà nàng có thể nhìn rõ Triệu Dật Thanh.

Trước kia nàng an bày đủ loại phần lớn đều nhắm vào kế phi, chưa bao giờ nghĩ sẽ thương tổn Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh, thậm chí Nhàn Nương còn vì hắn mà lo lắng, lo lắng thứ hắn yêu thích, lo lắng Nhữ Dương vương phủ có thể bảo trụ phú quý hay không.

Cho nên nàng bỏ qua Huệ Nương, mà coi trọng người bị Yên Nhiên nói làm người rất khôn khéo là Trinh Nương.

Lúc nàng nhìn Trinh Nương, liền nghĩ Nhữ Dương vương sẽ thích nàng, chỉ cần Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ bước theo con đường mà nàng đã an bày, dù Nhữ Dương vương thích nàng, cũng không có cách nào lay chuyển địa vị thế tử của Triệu Duệ Kỳ.

Nhưng Yên Nhiên đã từng nói, thế sự khó liệu, Nhàn Nương không sử dụng thủ đoạn với Trinh Nương, ngược lại nàng sẽ dùng trên người Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh.

-Ở dưới cây đào, ngươi đã tấu khúc Phượng Cầu Hoàng.

https://thuviensach.vn

Hôm qua Nhữ Dương vương như nửa tỉnh nữa mê, nhớ tới những chuyện đã qua, rất nhiều thứ đã lãng quên trong trí nhớ lúc đó lại hiện về rõ ràng.

Nhữ Dương vương nghĩ hắn đã từng chung tình với Mạnh Nhàn Nương, đã từng hái đóa mẫu đơn diễm lệ khuynh thành cho riêng mình.

Mạnh gia tiểu thư trước kia rất có tiếng, nhưng chỉ có Mạnh Nhàn Nương xuất sắc như vậy mới khôi phục vinh quanh cho nữ nhi Mạnh gia.

-Nhàn Nương, bổn vương vì nàng đạn tấu Phượng Cầu Hoàng được không?

- Vương gia.

- Gọi là Thanh ca.

-...

Nhàn Nương gọi không được, thần sắc Nhữ Dương vương ảm đạm:

-Bổn vương biết ta đã khiến nàng thương tâm, Nhàn Nương cho bổn vương một cơ hội nữa, được không? Để bổn vương cùng nàng đến cuối cùng...

Nhàn Nương cúi đầu không nói một lời, Nhữ Dương vương buông nàng ra, đem đệm đặt phía sau lưng nàng:

-Người tới, chuẩn bị đàn cổ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 43+2: Lại Biến (2)

Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ đứng trong hành làng gấp khúc, nghe trong phòng truyền ra tiếng đàn, Yên Nhiên nhỏ giọng nói:

-Là Phượng Cầu Hoàng, đại di thích nhất Phượng Cầu Hoàng.

-Là phụ vương đạn tấu Phượng Cầu Hoàng.

Tiếng đàn du dương, giống như thổ lộ nỗi lòng, Triệu Duệ Kỳ nghiêng đầu nhìn Yên Nhiên thấy nàng mở to đôi mắt, nước mắt chảy dài trên gò má, từng giọt rơi trên mặt đất, giống như trân châu trong suốt.

-Biểu muội...

Cổ tay áo bị Yên Nhiên nắm chặt, có thể nói là Triệu Duệ Kỳ bị Yên Nhiên kéo đi, cũng có thể nói là hắn đỡ Yên Nhiên đang run rẩy rời đi.

Triệu Duệ Kỳ nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của Yên Nhiên, đau lòng chau mày, một khúc Phượng Cầu Hoàng sao lại khiến nàng thương tâm như thế?

Yên Nhiên vòng ra sau lưng Triệu Duệ Kỳ, cái trán đụng vào lưng hắn, nghẹn ngào nói:

-Biểu ca.

-Ta đây!

https://thuviensach.vn

Thân thể Triệu Duệ Kỳ thẳng tắp sau lưng y phục ẩm ướt, Yên Nhiên nhắm mắt, nàng cũng không muốn khóc.

Nhưng kiếp trước đến cuối cùng đại di cũng không đợi được Nhữ Dương vương, nàng đạn tấu cuối cùng chính là Phượng Cầu Hoàng...

Khúc không thành khúc, điệu không thành điệu, đại di không cam lòng rời đi.

Yên Nhiên rơi lệ vì cảm thấy Nhàn Nương bị ủy khuất, nàng rời đi là sợ mình nhất thời xúc động vọt vào, đem đàn cổ đập nát, Nhữ Dương vương hiểu được cái gì gọi là Phượng Cầu Hoàng sao?

Đại di phải dùng bao nhiêu nhẫn nại với Nhữ Dương vương, nếu không phải vì biểu ca, đại di sẽ không bao giờ gặp lại hắn.

-Biểu ca.

-Hử?

-Đại di là mẫu thân tốt nhất, chúng ta vĩnh viễn nhớ nàng được không? Vĩnh viễn không thể quên nàng.

Triệu Duệ Kỳ xoay người, nâng tay lau nước mắt cho Yên Nhiên, sau đó vươn ngón út, hai người ngón tay tương giao:

-Vĩnh viễn nhớ kỹ mẫu thân.

Nhữ Dương vương trở về Lạc Ngọc Đảo, hắn còn nghĩ Nhàn Nương sẽ giữ hắn lại, nhưng một câu nàng cũng không nói, chỉ nói hắn để ý một chút, chỉ như vậy cũng đủ khiến hắn vui vẻ, hắn tin tưởng mình có thể vãn hồi tâm của nàng.

-Chủ tử.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương nhìn chằm chằm đàn cổ mà Nhữ Dương vương đã dùng đạn tấu, nhắm mắt nói:

-Đem đi thiêu.

-Chủ tử.

-Đi.

-Dạ

Tiểu nha hoàn nâng đàn cổ rời đi, Cửu Vĩ cầm trân quý ở trong liệt hỏa hóa thành tro tàn, Nhàn Nương mở to mắt nhìn ngọn lửa, đôi mắt hàm chứa đau xót:

-Phượng hoàng niết bàn, dục hỏa trùng sinh, đáng tiếc... Ta hiểu quá muộn.

Trình ma ma đi đến bên người nàng nói:

-Thế tử điện hạ cùng biểu tiểu thư chuẩn bị đi thỉnh Bình Nhất Chỉ.

Nhàn Nương hơi ngạc nhiên, sau đó lại cười hỏi:

-Là vì vương gia?

Trình ma ma gật đầu nói dạ, lại nhẹ giọng nói:

-Có thể phá hủy cục diện của chủ tử không? Bình Nhất Chỉ tính khí rất cổ quái, lão nô lo lắng sẽ thương tổn đến thế tử điện hạ cùng biểu tiểu thư.

Nhàn Nương vuốt nhẹ tóc mai, nói:

-Bọn họ có thể nghĩ đến chuyện đi thỉnh Bình Nhất Chỉ, ta cũng yên tâm một chút, gửi tin cho hắn, phải khó xử Kỳ nhi, ra đề càng khó càng tốt.

https://thuviensach.vn

-Này...

-Nếu không khó, sao có thể, thể hiện ra bản sự của Kỳ nhi? Sao có thể biểu hiện hắn hiếu tâm, sao có thể khiến vương gia cảm động? Trước kia ta rất u mê, có gì cũng không nói ra, cả đời trôi qua như thế, sao có thể để Kỳ nhi cũng giống như ta? Con đường phía trước của hắn còn rất dài, trước kia ta vẫn luôn nghĩ đối tốt với vương gia, không cần nói hắn cũng hiểu, nhưng hôm nay ngươi cũng thấy? Hắn không biết, cho tới bây giờ cũng không hiểu ta muốn cái gì, ta đối với hắn đã chết tâm.

-Lão nô là lo lắng điện hạ thất vọng...

-Nhi tử của Mạnh Nhàn Nương ta sao có thể vì chút khó khăn mà không vượt qua được? Không cần coi khinh Yên Nhiên cùng Kỳ nhi.

-Lão nô đi truyền tin cho Bình đại phu, có cần cùng người bên ngoài nói một hai câu?

Nhàn Nương suy nghĩ một lúc, rồi nhẹ nhàng lắc đầu:

-Không cần, bên người vương gia cũng có người, nói nhiều hơn cũng không tốt, dù vương gia hồ đồ, thì hắn cũng là Nhữ Dương vương điện hạ, ta cũng không ngờ hắn tra ra thân phận của Uyển Như nhanh như vậy, trong tay không ít nhân lực đi, chúng ta hành sự phải cẩn thận một chút, mỗi ngày có rất nhiều người tìm Bình Nhất Chỉ, nhất định sẽ gặp Kỳ nhi, cần gì phải vẽ rắn thêm chân tạo ra nhược điểm?

-Tuy ta cùng Bình Nhất Chỉ hợp ý, cơ duyên xảo hợp giúp hắn một tay, nhưng Bình đại phu cũng không phải là nô bộc của ta, chuyện gì cũng có thể thương lượng, nhưng lúc hắn bắt mạch sẽ không nói dối.

-Vậy ẩn bệnh của vương gia...

Nhàn Nương tự tin cười cười:

https://thuviensach.vn

-Ta chắc chắn hắn nhìn không thấu ẩm thực của vương gia có vấn đề, chờ ta chết ngày đó sẽ nói cho Yên Nhiên biết, lúc kế phi có thai, nhất định đi phải đến trước mộ phần nói với ta một tiếng.

Nhàn Nương tuy đang cười, nhưng đáy mắt băng lãnh, Trình ma ma hiểu rõ chỉ cần nàng hạ quyết tâm, sẽ hết sức vô tình, thấp giọng nói:

-Còn có một chuyện, sợ là vương gia sẽ xem trọng cửu tiểu thư, chuyện ở Mạnh phủ, người cũng biết, sợ là cửu tiểu thư cũng không đơn giản, Tần di nương sao lại có thai? Phu nhân trúng gió, gia sự của Mạnh gia đều ở trong tay đại thiếu phu nhân.

Nhàn Nương thu lại tươi cười, tin tức ở ngoại gia khiến Nhàn Nương cũng có chút động tâm, dù Lâm thị không tốt, cũng là thân sinh mẫu thân của nàng.

-Khụ khụ... Khụ khụ...

Trình ma ma vỗ nhẹ lưng của Nhàn Nương, nói:

-Lão nô không phải có ý làm chủ tử ngột ngạt, chỉ sợ một khi cửu tiểu thư gả qua... nên phòng bị nhiều một chút mới tốt, đại phu nói phu nhân trúng gió cần dưỡng bệnh, không thể tức giận, người cũng biết tính khí của phu nhân, sao có thể không sinh khí? Nếu không người cùng...

Nhàn Nương lắc lắc đầu:

-Ta đã xuất giá, hôm nay phụ thân nghe lời ta nói, có thể ngày mai ta rời đi, mẫu thân sẽ càng chịu khổ. Một lát nữa ta gửi cho mẫu thân một phong thư, chỉ cần dưỡng bệnh thật tốt, nàng là phu nhân Mạnh gia, ai cũng không vượt nàng được, đại tẩu cũng không dám không hiếu thuận, mẫu thân tuổi tác lớn, các vị muội muội đã trưởng thành, nàng nên sống thanh nhàn hưởng phúc, cứ không chịu uỷ quyền, phế trưởng lập ấu, trong lòng đại tẩu

https://thuviensach.vn

sao có thể dễ chịu? Ta đã khuyên nàng bao nhiêu lần? Cuối cùng nháo đến tình trạng này, Huệ Nương lại... Đều bị mẫu thân nuông chiều hỏng rồi.

-Kỳ Dương hầu...

-Sính lễ đã thu, ta còn có thể như thế nào đây? Phụ thân xử lý việc này nhanh chóng như vậy, chính là đề phòng ta xen mồm, Kỳ Dương hầu phủ thái phu nhân là chủ sự, chỉ cần Huệ Nương không phạm sai lầm, thì cả đời nàng cơm áo không lo, có thêm vài hài tử thì sau này cũng có cái để dựa vào. Còn Trinh Nương...

Nhàn Nương khóe miệng cong lên:

-Nàng so với Uyển Như càng đả động vương gia nhiều hơn, trí tuệ cũng cao hơn Uyển Như, ta nhìn thấu Trinh Nương, nàng sẽ không xem trọng vương gia, nàng nhìn thấu mọi chuyện, tuy vương phủ phú quý bức người, nhưng sự tình phức tạp, nàng không nhất thiết phải nhảy vào dòng nước xoáy này, nhưng có thể làm được gì đây? Vương gia coi trọng nàng.

-Mới vừa rồi Vương gia đối với chủ tử không giống giả bộ.

Nhàn Nương ngừng cười:

-Cho nên ta mới càng ghê tởm, dù vương gia chung tình với ta, cũng sẽ có những thiếp thất khác, ta không biết ai có thể khiến vương gia chỉ cần một người, Trinh Nương sao?

Trình ma ma nhấp nháy môi, nói:

-Nàng làm sao so được với người?

-Nàng so với ta càng biết diễn trò, so với ta càng vô tình, chỉ cần dùng hai điểm này cũng đã có thể thu phục vương gia.

Nhàn Nương trào phúng cười cười:

https://thuviensach.vn

-Sai người đến Lâm gia truyền lời, tiểu thư Lâm gia tự tìm hôn phối đi.

-Không phải Người muốn để Lâm gia tiểu thư làm trắc phi sao?

-Có Trinh Nương, còn cần nàng sao? Dù có huấn luyện nàng, cũng kém xa Trinh Nương, chưa được vài hiệp đã bị Trinh Nương đạp ngã, ngươi đừng xem thường Trinh Nương, chỉ cần nàng là kế phi, còn lo không có chổ đứng sao.

Trình ma ma chuyển động đôi mắt:

-Nếu không người hãy làm chủ đem cửu tiểu thư thu nạp làm trắc phi... Vương phủ không có khả năng phù chính trắc phi.

-Ta còn sống một ngày, thì vương gia có thị thiếp, có thông phòng, nhưng tuyệt đối không thể có trắc phi.

Đây cũng là chuyện mà Nhàn Nương kiên trì không thể thay đổi, Trình ma ma ánh mắt ảm đạm, chủ tử cố chấp khiến người đau sót. Dù nhận lấy bao nhiêu khó chịu chủ tử vẫn thẳng tắp thắt lưng, kiên trì cũng là điều khiến nàng kiêu ngạo.

-Lão nô lo lắng thế tử điện hạ cùng thế tử phi đấu không lại cửu tiểu thư.

-Trước kia ta còn lo lắng, nhưng ngươi không nhìn ra sao? Yên Nhiên đã xa lạ với Trinh Nương, nếu không có nàng nhắc nhở, sao ta có thể nhìn ra Trinh Nương bất đồng, hiểu rõ vương gia... Hôm nay cải biến đối sách, có Yên Nhiên ở bên cạnh Kỳ nhi, ta tin tưởng bọn họ sẽ không làm ta thất vọng.

-Nhưng biểu tiểu thư cự tuyệt, lão nô lo lắng nàng không chịu gả cho thế tử điện hạ.

-Yên Nhiên tâm tính lương thiện, nàng...

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương thở dài:

-Ta không muốn miễn cưỡng nàng, lưỡng tình tương duyệt mới tốt, ta muốn Yên Nhiên hiểu rõ Kỳ nhi là một lòng say mê, ta sẽ giúp Kỳ nhi một tay, mưu sự tại nhân thành sự tại thiên.

Nhắc tới Yên Nhiên, Nhàn Nương có chút đau đầu:

-Thôi, cứ chờ xem. Chỉ cần ta còn sống dù chỉ một ngày tuyệt đối không có trắc phi, nhưng Trinh Nương không phải là ta, nàng sẽ không để ý vương gia có bao nhiêu nữ tử, một khi nàng gả vào vương phủ làm kế phi, sẽ chậm rãi quét sạch đám nữ nhân này, nhưng có một gia nàng đụng không được, vương gia cũng không cho phép nàng động thủ.

-Là gia nào?

-Giang Nam Tiết gia.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 43+3: Lại Biến(3)

Nhàn Nương tươi cười có chút ý vị hàm xúc:

- Ban đầu ta đã nghĩ sẽ tìm một vị tiểu thư có khí chất giống Uyển Như, thân phận thấp một chút, lúc nạp vào cửa dù tránh được bố trí sinh hạ hài tử, thì cũng không dao động được vị trí của Kỳ nhi, ta còn nghĩ Trinh Nương là thuần hậu đơn thuần, sẽ không nhìn ra bố cục ta an bày, nhưng vì có Yên Nhiên nhắc nhở, ta mới nhìn thấu Trinh Nương. Giang Nam Tiết gia tuy gia thế không hiển hách, nhưng sau khi ta mất, hoàng hậu nương nương sẽ không chiếu cố Nhữ Dương vương phủ nữa, những gì ta sở hữu sẽ bị tằm ăn lên điệu, không phải ta khinh thường Trinh Nương, nhưng muốn có địa vị như ta lúc này, phải mất năm năm mới làm được, nhưng năm năm này vương phủ không thể chỉ trông cậy vào bổng lộc của vương gia, Giang Nam lại càng quan trọng, hậu nhân Tiết gia phần lớn đều làm quan ở Giang Nam, vương gia vì muốn củng cố địa vị, tất nhiên sẽ nạp Tiết gia tiểu thư vào phủ, Tiết gia cũng là thư hương thế gia, sao có thể mang danh phận thiếp thất? Vị trí trắc phi không chạy thoát được đâu.

(Yul: tằm ăn lên điệu trong câu ngày có nghĩa là bị người ta chiếm lấy thứ mình khổ công làm ra)

- Tiết gia cùng Nhữ Dương vương phủ hợp lại cùng có lợi, phân chia sẽ có hại, chủ sự Tiết gia vẫn luôn muốn trở về kinh sư, nên cần Nhữ Dương vương phủ, mà vương phủ ở phía nam sinh ý(làm ăn), cũng cần Tiết gia chiếu cố, không phải Tiết gia còn được xưng là Giang Nam tài tử tiểu Kỳ Lân sao? Vương gia luyến tiếc Tiết gia, tất nhiên sẽ không bạc đãi tiểu thư Tiết gia, trước kia Tiết gia cũng hỏi ý tứ của ta, ta có chổ dựa vững chắc là

https://thuviensach.vn

hoàng hậu nương nương, nên không đồng ý, nhưng Trinh Nương làm kế phi, hắn nhất định sẽ miễn cưỡng đồng ý.

Thân thể Nhàn Nương run rẩy, Trình ma ma đưa chén dược cho nàng, Nhàn Nương uống một hơi cạn sạch, dược đắng uống bảy tám năm, dù đắng hơn nữa cũng chết lặng không còn cảm giác, buông chén dược.

- Còn có Lý gia trong kinh thành, cũng là minh hữu trên triều đình của Nhữ Dương vương phủ, nếu không phải cố kị ta, chỉ sợ vương gia đã sớm nạp tiểu thư Lý gia làm trắc phi.

- Nếu Trinh Nương làm kế phi, chuyện sau này trình diễn cũng rất phấn khích, vương gia không phải là người cam tâm uỷ quyền mà yên ổn ngủ đông, vương gia ở địa vị này, cũng không có người khiến hắn tin tưởng, chỉ cần vương gia muốn Nhữ Dương vương phủ phú quý trường tồn, hắn nhất định sẽ đối xử với trắc phi thật tốt, Trinh Nương không giống ta, nàng sẽ không để ý vương gia sủng ái ai, hay là để ý vương gia có trắc phi hay không, nghe ý tứ của Yên Nhiên, nàng muốn được phú quý bình ổn cả đời, nhưng vị trí vương phi... Nàng muốn quá nhiều, nếu giống lời nàng không muốn tranh đấu, sẽ bị cấu xé đến cặn bã cũng không còn.

Trong lúc các nàng tranh đấu vì cơ hội cho nhi tử trưởng thành, vài vị trắc phi không cần để mắt đến Trinh Nương, Nhàn Nương hạ xuống quân cờ thứ hai:

- Chu gia... Chu gia tam công tử này dù trong khoa cử không thể đứng đầu, nhưng vẫn đậu được tiến sĩ, hắn thành thật trung hậu, tuy là thứ xuất, nhưng vì thân mẫu sớm thệ, được đích mẫu nuôi lớn, không giống với các thứ tử khác, dựa vào bản sự sống yên ổn trong triều, bộ dáng đoan chính, Tề phu nhân vài lần nói với ta muốn tìm cho Chu tam công tử một người thích hợp, Chu gia sớm có trưởng tử, Tề phu nhân cũng là người rộng lượng, trong phủ vẫn phải có quy củ, sau khi Chu tam công tử thành thân

https://thuviensach.vn

liền tách riêng, cùng cửu muội muội là một nhân duyên tốt.- Người nói cùng cửu tiểu thư?

Nghe nàng bố trí, hoàn toàn là chuẩn bị bố cục để Trinh Nương gả vào vương phủ, sao lại nhắc tới Chu gia? Nhàn Nương cười nói:

- Không phải Yên Nhiên đã nói, Trinh Nương nói không chiếm được mới là tốt nhất sao? Vương gia chặn ngang, không biết trong lòng nàng như thế nào đây.

- Vương phi, thế tử điện hạ cầu kiến.

Tiểu nha hoàn canh cửa truyền lời, Nhàn Nương phân phó:

- Ta nhớ... Đúng rồi, ngày mai Lý gia có hội yến ngắm hoa, Huệ Nương bị Mạnh phủ cấm túc, chỉ có Trinh Nương đi, thông báo một tiếng đến Tề phu nhân, cửu muội muội của ta thích hợp với Chu tam công tử.

- Dạ!

Trình ma ma gật đầu, lúc này Triệu Duệ Kỳ đi đến trước mặt Nhàn Nương, nói:

- Nhi tử muốn tham gia khoa cử, cầu mẫu thân thành toàn.

- Khoa cử? Sao ngươi lại muốn tham gia khoa cử?

Nhàn Nương không giống trước kia là trực tiếp phản đối, mà giữ chặt nhi tử ngồi ở bên người nàng, nâng tay vuốt ve mặt mày nhi tử.

Nàng cũng không vì nhi tử mà ra quyết định gì, giống như lời Yên Nhiên dù an bày tốt, vẫn phải xem ý tứ của Triệu Duệ Kỳ, Nhàn Nương hi vọng nhi tử có tiền đồ hiểu chuyện, chống đỡ được Nhữ Dương vương phủ.

https://thuviensach.vn

- Nhi tử muốn thử một lần, tất cả mọi người đều nói nhi tử tài học bất phàm, nhưng khác người đọc sách trong thiên hạ, bất phàm là hư danh, là vì nể mặt mũi của Nhữ Dương vương phủ.

- Nói thật với ta, ngươi không phải là người tranh cường háo thắng, nếu không nói thật, ta sẽ không giúp ngươi.

Nhàn Nương hiểu rõ tâm tính của nhi tử, Triệu Duệ Kỳ không giống tính tình phụ mẫu, dù Nhàn Nương an bày thỏa đáng, Triệu Duệ Kỳ chưa từng trải qua chuyện khó khăn hay vấp ngã, sẽ không cùng người tranh chấp, cũng không có tâm tư tranh cường háo thắng.

Triệu Duệ Kỳ suy nghĩ một hồi, nói:

- Lúc trước Nhi tử đã muốn thử thi khoa cử, sau đó lại nghĩ bản thân là thế tử, đã có tước vị bổng lộc, so với những người khổ học mười năm rèn sách cao hơn rất nhiều, không muốn đoạt lấy công danh, sau này... Sau này vì biểu muội, nàng mới vừa nói, chỉ khi nào nhi tử cường đại, tài năng xuất chúng mới có khả năng bảo hộ người thân, nàng hỏi nhi tử, trừ địa vị thế tử, thì nhi tử còn có cái gì? Mẫu thân, nhi tử trả lời không được.

Triệu Duệ Kỳ nắm chặt tay, cúi đầu, nhẹ giọng nói:

- Nếu có một ngày nhi tử không còn là thế tử của Nhữ Dương vương phủ, nhi tử làm thế nào để bảo hộ nàng không bị người khác khi dễ, cho nàng hưởng vinh hoa phú quý?

- Sao có khả năng nói ngươi không còn là thế tử? Ngươi là được hoàng thượng sắc phong làm Nhữ Dương vương thế tử.

- Tuy ý chỉ của hoàng thượng là nhất ngôn cửu đỉnh, nhưng vẫn có chuyện ngoài ý muốn, nhi tử trừ địa vị thế tử, cái gì cũng không có.Nhàn Nương trầm ngâm một hồi, nói:

https://thuviensach.vn

- Nhữ Dương vương phủ nhiều thế hệ đều cầm binh, nếu ngươi tham gia khoa cử, cũng là... sẽ như tâm ý của hoàng thượng, tốt lắm, cực kì tốt.

Nhi tử là Nhữ Dương vương thế tử, cũng là hài tử duy nhất của Nhữ Dương vương, tương lai chắc chắn kế thừa tước vị.

Chuyện này sẽ khiến hoàng thượng hiểu rõ, đời sau của Nhữ Dương vương sẽ buông tha cho chuyện cầm binh, chính là buông tha thế lực quân đội ở Đại Minh.

Không có binh quyền không có chiến công Nhữ Dương vương phủ giống như lão hổ không nanh.

Đương nhiên hoàng thượng sẽ không muốn hậu thế nghị luận hắn tru giết công thần, phi điểu tẫn, lương cung tàn, khiến cho triều thần thất vọng lạnh tâm.

Triệu Duệ Kỳ tham gia khoa cử có đậu tiến sĩ hay không cũng không quan trọng. Mà quan trọng nhất là biểu lộ thái độ của Nhữ Dương vương phủ.

- Gần đây quân đội Đại Minh xuất hiện nhiều tên tướng lãnh kiệt xuất, Nhữ Dương vương phủ rất dễ áp chế bọn họ trên đường quân công, ta đã từng nói với phụ thân ngươi, mạnh mẽ áp chế bọn họ sẽ hậu hoạn vô cùng, hắn không chịu nghe, ta chỉ là một nữ nhân gia, cũng không thể lo lắng toàn diện cho hắn.

- Nhi tử tham gia khoa cử, cũng không phải nghĩ mình không thể cầm binh.

Triệu Duệ Kỳ hiểu lầm ý Nhàn Nương:

- Nhi tử cũng có thể...

https://thuviensach.vn

- Không, Kỳ nhi nghe ta, để Nhữ Dương vương phủ có thể trường tồn, thì phải buông tha cho việc cầm binh, ngươi có thể làm giám quân (quân sư) tham mưu, nhưng tuyệt đối không thể làm tướng lĩnh, Nhữ Dương vương phủ mấy đời công trạng... Sẽ khiến hoàng thượng nghi kỵ. Trừ phi tân Quân...

Nhàn Nương nắm chặt vai nhi tử, hạ giọng nói:

- Tân quân là ai, nương nhìn không ra, ngươi phải nhớ kĩ ngàn vạn lần không được tham dự tranh đoạt vương vị, vương phủ không cần đoạt công lao.

- Nhi tử nhớ kỹ.

Nhàn Nương cười dịu dàng nhìn Triệu Duệ Kỳ, nhẹ nhàng hỏi:

- Không chỉ vì những lời của Yên Nhiên, còn có ai?

Tục ngữ nói không ai hiểu tử bằng mẫu, tâm tư Triệu Duệ Kỳ không thể gạt được Nhàn Nương, tính tình Triệu Duệ Kỳ bình thản, chỉ có đối với Yên Nhiên là hắn không chịu buông tha, vì nàng thủ tâm, Triệu Duệ Kỳ nói:

- Nhi tử không muốn nhường người kia giành được thanh danh càng vang dội, ai cũng nói năm nay Phó Văn Phó Tuấn Khanh sẽ là tân khoa trạng nguyên, còn chưa thử so tài, nhi tử không phục.

- Ngươi mười bốn, hắn mười sáu, đều là thiếu niên tuấn tài, Kỳ nhi có thể cùng hắn tỷ thí cao thấp, nhưng Phó Tuấn Khanh là anh tài khó gặp, giỏi văn giỏi võ, ta nhìn hắn không thấu, qua vài năm, hắn nhất định sẽ là nhân vật phong vân của đế quốc Đại Minh, phụ thân hắn một năm liên tục thăng quan tiến chức, sau lưng hắn có phụ thân tính toán, tuổi còn trẻ lại thấu rõ đấu đá trong quan trường, người thường không thể sánh bằng, ngươi không thể đắc tội hắn.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương sẽ không chú ý Phó Tuấn Khanh, cũng vì hắn cùng Lý Hạo Nhiên có giao tình, tâm đầu ý hợp, Nhàn Nương không muốn đắc tội Phó Tuấn Khanh.

An Bình hầu phủ Lý gia là cánh tay đắc lực đáng tin cậy, Nhàn Nương tin tưởng, sau khi nàng mất, Nhu Nương sẽ giúp nàng chiếu cố Triệu Duệ Kỳ, so với Trinh Nương, Nhàn Nương càng tin tưởng Nhu Nương hơn.

- Ai cũng nói nhị di ngươi không có chủ ý, khắp nơi đều nghe ta nên mới được như hôm nay, thật sự là chê cười, ta mới là người hồ đồ không thấy rõ thế nhân, mà Nhu Nương mới là người thông minh, có bao nhiêu chuyện mà ta cùng nàng thương lượng? Nàng hưởng hết phú quý, có An Bình hầu sủng ái kính trọng, so với ta... Hạnh phúc hơn nhiều.

Nhàn Nương cảm thán liên tục, nói với nhi tử:

- Ta gặp việc gì khó, cũng phải đi tìm nàng.

- Nhi tử muốn thú biểu muội, mẫu thân, nhi tử chỉ cần một mình biểu muội.

- Ta biết, ta biết.

Nhàn Nương vỗ vỗ tay Triệu Duệ Kỳ:

- Ta sẽ tận lực giúp ngươi, nhưng ngươi cũng phải nghĩ biện pháp khiến Yên Nhiên cam tâm tình nguyện gả cho ngươi, ngươi...đứa nhỏ này luyến tiếc nàng, lại càng không muốn miễn cưỡng nàng.

Tâm tư Triệu Duệ Kỳ bị Nhàn Nương nói thẳng ra, vẻ mặt xấu hổ, Nhàn Nương nói:

- Ngày mai ta tiến cung, sẽ nói với hoàng hậu nương nương, chắc chắn hoàng thượng cũng vui, ban ân cho ngươi là cử tử (thí sinh), ngươi mới có

https://thuviensach.vn

cơ hội so tài cùng Phó Tuấn Khanh.

Vỗ nhẹ tay nhi tử nàng nói tiếp:

- Kỳ nhi a, Yên Nhiên có câu nói đúng, ngươi phải cường đại, dù nàng có tài năng xuất chúng, thì nữ tử có cường có giỏi đến đâu cũng không che được trời, phải dựa vào nam nhân mà sống.

- Nhi tử nhớ kỹ.

Triệu Duệ Kỳ nắm chặt hai tay, hắn không thể chỉ dựa vào địa vị thế tử là đủ bảo hộ Yên Nhiên, hắn phải có một phương trời đất, nếu mất đi địa vị thế tử, hắn vẫn có bản lĩnh để nàng có cuộc sống thật tốt.

Đêm khuya u tĩnh, Yên Nhiên nhìn ánh trăng sáng tỏ trên cao bên ngoài cửa sổ.

Hai tay Yên Nhiên đặt ở trước ngực, nhìn trăng cầu nguyện, thành kính, nhớ trong cung Quảng Hàn có Hằng Nga tiên tử, Yên Nhiên có đọc một quyển sách, nói hôm nay bái nguyệt sẽ rất linh nghiệm.

- Hi vọng biểu ca có thể bình an, hi vọng biểu ca có thể hiểu rõ những lời hôm nay ta nói, tiên tử... Yên Nhiên khẩn cầu người, phù hộ biểu ca cả đời phú quý bình an.

Yên Nhiên không biết những lời nàng nói, Triệu Duệ Kỳ có thể hiểu hay không, địa vị thế tử không phải là thứ duy nhất hắn có thể dựa vào.

Chỉ cần có tài học bản sự, dù mất đi địa vị thế tử, hắn vẫn đứng ngạo nghễ.

Yên Nhiên không muốn nhìn thấy thân ảnh vắng vẻ tĩnh mịch của hắn.

Vì không thể chắc chắn bảo trụ địa vị thế tử, nên nàng sẽ khiến biểu ca cảm thấy đất trời rộng lớn, không cần chỉ biết có Nhữ Dương vương phủ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 44: Tái Kiến

Lý gia tổ chức hoa yến đón tân khách, Yên Nhiên bị Nhu Nương kéo từ trong thư phòng ra ngoài, rửa mặt vấn tóc trang điểm...

Đem trang sức trân quý treo trên người Yên Nhiên, an bày hạ nhân đi theo nàng, đưa nàng ra khỏi cửa hầu phủ.

- Nữu nữu nghe nương nói, đi một vòng, ngươi không thể ở mãi trong phủ.

Nhu Nương bất đắc dĩ, trước kia Yên Nhiên ỷ Nhàn Nương sủng nàng, luôn đánh ngựa chạy khắp kinh thành.

Lúc này lại trở nên yên tĩnh, cả ngày trong ở thư phòng đọc sách, trừ việc đi đến Nhữ Dương vương phủ, thì rất ít xuất môn, cũng không gặp bằng hữu trước kia của nàng.

Nhu Nương rất lo lắng Yên Nhiên sẽ không kết giao với ai, dù nàng gả cho ai, thì xã giao là không thể thiếu, vì thế hôm nay nàng mới ép Yên Nhiên đi đến Lý gia dự tiệc.

Lý Nguyên Trạch năm nay vừa mới năm mươi tuổi, là binh bộ thượng thư, từng cùng Nhữ Dương vương Triệu Hồng Phi kề vai chiến đấu

Sau khi thắng lớn hồi kinh, hắn bị hoàng thượng sắp đặt ở binh bộ, nhiều lần đau khổ gian nan cuối cùng cũng lên được vị trí binh bộ thượng thư.

https://thuviensach.vn

Lý gia cùng Nhữ Dương vương phủ tương giao với nhau, vì thế hai bên có ý định thân gia.

Lý Nguyên Trạch có một vị đường muội gọi là Lý Doanh Doanh, là nữ nhi nhỏ nhất của thúc thúc hắn.

Sau khi phụ mẫu song vong, sống dựa vào hắn, tuy là đường muội, nhưng vì thúc thúc trung niên mới có nàng, vì thế tuổi tác giữa bọn họ kém nhau không ít.

Lý Doanh Doanh mới mười lăm mười sáu tuổi, phu thê Lý Nguyên Trạch xem Lý Doanh Doanh như thân sinh nữ nhi mà đau tiếc, nàng ở kinh thành cũng có chút tài danh.

- Lý tỷ tỷ an.

Yên Nhiên phúc thân với Lý Doanh Doanh, An Bình hầu phủ cùng Nhữ Dương vương phủ có quan hệ thân gia, nên cũng không xa lạ với Lý gia, lại cùng họ Lý, ở chung thân cận, nên Yên Nhiên gọi Lý Doanh Doanh là tỷ tỷ.

- Đã lâu ta không thấy Yên Nhiên muội muội.

Lý Doanh Doanh nâng Yên Nhiên lên, cẩn thận đánh giá một chút, cười nói:

- Ngươi trổ mã, ta cũng sắp nhận không ra rồi.

Yên Nhiên cười cười:

- Lý tỷ tỷ mới là diễm quán quần phương.

(Yul: diễm quán quần phương: đẹp nhất, nổi bật nhất trong số những người tham gia.)

https://thuviensach.vn

Lý Doanh Doanh có vài phần ngoài ý muốn, nhíu nhíu mi:

- Không chỉ có bộ dáng xinh đẹp, mà miệng cũng ngọt.

- An Ninh công chúa đến.

Yên Nhiên nghe nói An Ninh công chúa đến liền sửng sốt, lập tức nói:

- Vẫn là Lý tỷ tỷ lợi hại, có thể thỉnh An Ninh công chúa đến đây, tỷ nhanh đi nghênh đón công chúa điện hạ đi.

Lý Doanh Doanh kinh hỉ nói:

- Ta không biết An Ninh công chúa sẽ đến, Yên Nhiên muội muội tìm chổ ngồi đi, ta đi nghênh đón công chúa điện hạ.Yên Nhiên tránh qua một bên, mới vừa rồi trên đường đến Lý phủ, nàng thấy xe ngựa của An Ninh công chúa, không giống đến Lý gia, sao đột nhiên lại quay đầu đến dự tiệc?

Dù kiếp trước Yên Nhiên rất sùng bái An Ninh công chúa, nhưng vài lần bị nhục nhã bị giáo huấn.

Nên kiếp này Yên Nhiên khó có thể có tình cảm kính nể đối với An Ninh công chúa, Yên Nhiên vĩnh viễn quên không được, An Ninh công chúa là thân hữu(bạn thân) của Trinh Nương, nàng khắp nơi vì Trinh Nương nói chuyện, miệt thị Yên Nhiên, An Ninh công chúa...

- Yên Nhiên muội muội, qua đây.

Yên Nhiên đứng ở bên cửa sổ đại sảnh, nhìn người cách đó không xa hướng nàng vẫy tay.

- Yên Nhiên muội muội.

Phó Tuấn Khanh y phục màu đỏ, mày rậm, mắt sáng như sao, từ lúc đến Lý phủ hắn vẫn luôn né tránh các vị tiểu thư nịnh nọt, ứng phó với bằng

https://thuviensach.vn

hữu xong, chuẩn bị tìm một chỗ trốn đi, lại thấy Yên Nhiên đứng trong đại sảnh.

Khuôn mặt nàng không phải xán lạn tươi cười, mà lại mang theo ý vị khuất nhục, Phó Tuấn Khanh liền dừng lại, gọi nàng muốn mang nàng đi khỏi đại sảnh.

Ở Đại Minh nam nữ không được tư tướng trao nhận, ở yến hội mà huân quý triều thần tổ chức, nam nữ trẻ tuổi có thể thấy mặt, có thể nói chuyện công khai.

Nhưng các vị tiểu thư thiếu gia phải biết thủ lễ kiêng dè.

Nếu ở cùng một chỗ làm ra chuyện cẩu thả, sẽ bị trầm lồng trư, là chuyện rất xấu hổ khiến người gièm pha, liên lụy toàn bộ gia tộc.

Ở trong yến hoa hội các vị thiếu gia tiểu thư gặp nhau đàm luận thi từ, hoặc bày tỏ nỗi lòng, nếu hai bên đều có tình, nam nhân có thể đến phủ cầu thân. Các phủ tổ chức hoa yến cũng biến thành thân cận.

Yên Nhiên nhìn thấy các vị tiểu thư đều đi nghênh đón An Ninh công chúa, nàng lặng lẽ chuồn đi.

Kiếp trước nàng cũng sai, cũng không thể trách cứ An Ninh công chúa, cũng không nghĩ vì kiếp trước mà đòi ủy khuất hay công đạo, Yên Nhiên chỉ muốn tránh xa nàng.

- Tuấn Khanh ca ca.

Yên Nhiên cười dịu dàng đứng cách Phó Tuấn Khanh hai bước, nở nụ cười xán lạn nói:

- Huynh không ở trong phủ khắc khổ ra sức học hành, chạy đến đây làm gì? Nếu mất vị trí trạng nguyên, huynh không thể khóc nha.

https://thuviensach.vn

Phó Tuấn Khanh dời ánh mắt khỏi khuôn mặt xinh đẹp của Yên Nhiên, nơi này rất dễ bị nhìn thấy, không phải là nơi có thể nói chuyện.

- Ca muội không tới?

Phó Tuấn Khanh cất bước, Yên Nhiên không tự giác đi theo.

- Sáng sớm lúc ca luyện tập bắn tên xong, bị phụ thân dẫn đi rồi, muội không biết đi đâu.

- Chắc là Tây Sơn quân doanh, An Bình hầu cùng thống lĩnh Tây Sơn quân doanh là hảo bằng hữu, Hạo Nhiên huynh sợ là bị an bày ở Tây Sơn.

- Tây Sơn quân doanh? Thật gian khổ, muội còn cho rằng ca sẽ ở Vũ Lâm quân đấy, tốt xấu gì cũng phải ở quân doanh trong kinh chứ, Tây Sơn quân doanh sẽ ra chiến trường, muội...- Yên Nhiên muội muội không tin Hạo Nhiên huynh?

- Không phải.

Đôi mắt Yên Nhiên ảm đạm, thấy ánh mắt Phó Tuấn Khanh lo lắng, Yên Nhiên cười nói:

- Tây Sơn quân doanh là nơi tốt, tuy khổ một chút, nhưng có lợi với An Bình hầu phủ.

- Muội như thế nào?

- Hì hì, Tuấn Khanh ca ca bị muội dọa đi, nghĩ muội sẽ là oa nhi(đứa bé) không hiểu chuyện sao?

Yên Nhiên chuyển người tới trước mặt Phó Tuấn Khanh, hoạt bát nháy mắt mấy cái, nói:

https://thuviensach.vn

- Muội tin tưởng ca ca sẽ ở Tây Sơn quân doanh đánh ra một mảnh thiên địa, cách xa kinh thành một chút, địa vị thấp một chút, so với vị trí chói mắt còn tốt hơn nhiều.

Kiếp trước nàng không biết, thấy Vũ Lâm quân oai vũ khí thế, đối với biểu ca là trợ giúp lớn nhất, mà nàng cũng có chút mặt mũi, không quan tâm lo sợ mà cầu Nhữ Dương vương.

Hắn đem Hạo Nhiên an bày ở trong Vũ Lâm quân, nàng còn nghĩ như vậy là tốt cho ca ca.

Nhưng Hạo Nhiên chính trực không giống đám huân quý tử đệ trong Vũ Lâm quân, không hợp với bọn hắn, Hạo Nhiên ở trong Vũ Lâm quân làm không công lãng phí năm sáu năm, bỏ lỡ cơ hội ra trận lập công.

Kiếp này sao nàng còn có thể tái phạm sai lầm, có thể lừa được Phó Tuấn Khanh, Yên Nhiên rất đắc ý, Phó Tuấn Khanh híp mắt, thấp giọng nói:

- Muội là kiều oa nhi thông minh.

- Hử, Tuấn Khanh ca ca, huynh nói cái gì?

Yên Nhiên nghi hoặc quay đầu, hỏi:

- Muội không nghe thấy đâu, lặp lại lần nữa đi.

Phó Tuấn Khanh lắc đầu, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, may mắn nàng không nghe thấy, càn rỡ một chút, lúc này hắn sẽ không nói cho bất kỳ kẻ nào biết, hắn thích nàng.

Yên Nhiên cúi người ngửi hương hoa, cũng thở phào nhẹ nhõm, Phó Tuấn Khanh lương xứng là Nạp Lan gia đại tiểu thư, bọn họ cầm sắt cùng minh, phu xướng phụ tùy.

https://thuviensach.vn

Nạp Lan gia đại tiểu thư trợ giúp Phó Tuấn Khanh rất nhiều, lúc hắn đậu trạng nguyên cưỡi ngựa dạo phố thì gặp được nàng, tạo ra giai thoại cẩm tú lương duyên.

Sau khi An Ninh công chúa vào đại sảnh, nhìn đám tiểu thư vây quanh nàng, tuy người nào nhìn thấy ánh mắt nàng nhìn tới liền cúi đầu, nàng có chút thất vọng.

Cho đến khi ngừng trên người nữ tử kia, nhìn ánh mắt nàng trong suốt ý cười, không phải khiêm tốn kính cẩn, cũng không phải sùng bái tôn sùng, tràn đầy màu sắc ấm áp, tinh thuần như dòng suối, An Ninh công chúa nhíu mày, hỏi:

- Ngươi là?

Cả đám tiểu thư quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thiếu nữ có khuôn mặt xinh đẹp, ngại ngùng mỉm cười, mặc một thân y phục tử sắc, dùng không phải là chất liệu thượng đẳng, nhưng hoa văn trên y phục rất xứng với trang sức phối hợp.

- Hồi An Ninh công chúa điện hạ, ta là Mạnh gia cửu tiểu thư.

- A, bản công chúa nhớ được ngươi, chúng ta ở trong chùa miếu đã gặp mặt một lần, ngày ấy người bên cạnh ngươi là An Bình hầu phủ đại tiểu thư đi?- Dạ!

Trinh Nương mỉm cười dịu dàng trả lời, khí chất thản nhiên không thay đổi, An Ninh công chúa nói:

- Hôm nay nàng có đến?

- Mới vừa nhìn thấy Yên Nhiên, lúc này sợ nàng đã đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời, trong ánh mắt An Ninh công chúa có chút thất vọng, nói:

- Lại bỏ lỡ, bản công chúa không biết muốn gặp nàng lại khó như vậy.

- Yên Nhiên vui vẻ hoạt bát, luôn luôn không chịu ngồi yên.

- Lý Yên Nhiên?

Trinh Nương cười nói:

- Nếu người nói đến thiếu nữ ngày đó ở cạnh ta, thì chính là nàng.

Lý Doanh Doanh nói:

- Ta sai người tìm Yên Nhiên muội muội, nàng rất kính nể công chúa điện hạ.

- Kính nể ta?

An Ninh uống ngụm trà, nói:

- Bản công chúa nhìn không giống, lúc trước nàng phẩy tay áo bỏ đi, lần này chỉ sợ là cố ý tránh đi.

- Sẽ không, ta rất thân thiết với Yên Nhiên muội muội, nàng vẫn luôn nói công chúa điện hạ là nữ trung hào kiệt, là người nàng kính nể nhất.

Lý Doanh Doanh lựa lời khen ngợi An Ninh công chúa, đám tiểu thư bên cạnh cũng phụ họa vài câu.

Trinh Nương trước sau như một điềm đạm đáng yêu, không kiêu ngạo không siểm nịnh Trinh Nương rất được An Ninh công chúa thưởng thức.

Hơn nữa Trinh Nương không giống những thứ nữ bình thường khác, lời nói vừa phải, sẽ khiến An Ninh công chúa càng xem trọng nàng.

https://thuviensach.vn

Tuy nàng cùng người khác nói chuyện, nhưng lại đem biểu hiện của Trinh Nương ghi nhớ trong lòng.

Trinh Nương nhẹ nhàng cúi mặt, vừa không cướp đi bản sắc của đích nữ, lại thể hiện thỏa đáng phẩm chất riêng của nàng.

Không chỉ để lại ấn tượng tốt trong lòng An Ninh công chúa cùng đám thiếu phu nhân, Trinh Nương khiêm cung lương thiện cũng sẽ không khiến các vị tiểu thư có ý đối địch.

Ngay cả Tề phu nhân cũng nhìn Trinh Nương vài lần, quả nhiên là nàng, Tề phu nhân thấy An Ninh công chúa nói chuyện với người bên cạnh, Trinh Nương yên lặng ngồi xuống vị trí của mình.

Tề phu nhân rất vừa lòng Trinh Nương, khiêm nhường hiểu chuyện, nữ hồng cũng tốt, Tề phu nhân gọi Trinh Nương đến gần, càng nói chuyện càng thích nàng.

Lúc Yên Nhiên trở lại đại sảnh, nhìn thấy An Ninh công chúa cùng Trinh Nương nói chuyện, nàng liền xoay người đuổi theo Phó Tuấn Khanh, nói:

- Cùng muội ra ngoài đi dạo được không? Tuấn Khanh ca ca, chúng ta đi chơi đi.

- Ngươi muốn đi đâu?

- Đi đâu cũng được, muội muốn đi đến nơi náo nhiệt nhất.

- Cửa đông kinh thành có hội chùa, muốn xem không?

- Đi hội chùa cũng tốt, nhưng lỡ muội coi trọng vật gì đó thì sao? Muội không có mang bạc theo.

Yên Nhiên che hầu bao, chớp chớp mắt, Phó Tuấn Khanh cười nói:

https://thuviensach.vn

- Ta trả cho muội.

- Tuấn Khanh ca ca là người tốt nhất, là người rất tốt rất tốt.

- Ta cũng phải cẩn thận một chút.

- Vì sao?

- Muội sẽ bị người đuổi chạy, có lẽ vì một cây kẹo hồ lô, hay vài cái hình bột đường.

- Không đâu.

Yên Nhiên cùng Phó Tuấn Khanh rời khỏi Lý phủ, xe ngựa của An Bình hầu phủ đi phía sau bọn họ.

Hội chùa náo nhiệt xua tan tối tăm u ám trong lòng Yên Nhiên, các nàng giao hảo thì thế nào? An Ninh công chúa đừng nghĩ sẽ nhục nhã được nàng.

Nàng muốn vì Trinh Nương xuất đầu lộ diện thì cứ việc, trong miệng Yên Nhiên chứa đầy kẹo hồ lô, nàng không sợ Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 45: Trắc Phi

Lúc Yên Nhiên cùng Phó Tuấn Khanh đi dạo hội chùa, thì Trinh Nương đã lấy được hảo cảm của Tề phu nhân, An Ninh công chúa cũng có vài phần kính trọng nàng.

Là Mạnh gia tiểu thư, Trinh Nương biểu hiện hoàn mỹ không khuyết điểm, dù có người soi mói cũng không nói được lời nào không tốt về Trinh Nương.

Nàng ngại ngùng, trung hậu, dịu ngoan, kính cẩn rất dễ dàng có được hảo cảm của người khác.

Mặc kệ là ứng phó với đám danh môn đích nữ, hay là đám thứ nữ nhu nhược khiêm tốn.

Trinh Nương vẫn ứng đối thỏa đáng, tự nhiên hào phóng, tuy thần thái hơi biến hóa, nhưng khiến cho mỗi người đều có cảm giác như tắm gió xuân.

Tề phu nhân càng yêu thích Trinh Nương, không chỉ một mình Tề phu nhân, mà các vị phu nhân khác cũng lặng lẽ hỏi thăm Trinh Nương.

Tề phu nhân an bày, để Trinh Nương gặp được Chu gia tam thiếu gia, là một nam nhân đôn hậu, năm nay mười tám tuổi, ngũ quan đoan chính, nhìn rất đáng tin cậy.

So với người cùng lứa thì hắn càng trầm ổn, vì là thiếu niên lang, có lại tinh thần phấn chấn, lúc cùng Trinh Nương nói chuyện, hai bên lỗ tai hắn

https://thuviensach.vn

cũng đã ửng đỏ.

Trinh Nương cúi mặt ngượng ngùng, nàng dùng lời nói thử hắn, Chu tam công tử nghe trả lời giống ý nghĩ của nàng, Trinh Nương cũng có chút động tâm.

Vì ở đây quá nhiều người không thể ở lâu, Trinh Nương cùng Chu tam công tử tách ra, lúc Chu tam công tử bị thân mẫu Tề phu nhân hỏi đến, liền đỏ mặt gật đầu, ồm ồm nói:

-Xin mẫu thân làm chủ.

Tề phu nhân cười nói:

-Ngày mai ta đến Nhữ Dương vương phủ, nghe nói Mạnh gia phu nhân đang dưỡng bệnh, cùng vương phi điện hạ nói trước một câu rồi sẽ đi Mạnh phủ cầu thân.

- Đa tạ mẫu thân.

-Ngươi là tự tay ta nuôi lớn, không khác gì đại ca ngươi, sau này Chu gia phải dựa vào hai người các ngươi, ta sẽ không bạc đãi ngươi, lúc ở chùa miếu, ta đã xem qua tú kinh của nàng, thật sự là châm tuyến rất tốt, hôm nay vừa thấy tuy ngại ngùng một chút, nhưng không sợ sệt, cũng không có vẻ luồn cúi, xem ra đã được giáo dưỡng rất tốt, có thể dưỡng ra vương phi điện hạ, nên ta tin tưởng giáo dưỡng của Mạnh gia.

Chu tam công tử cúi người làm lễ nói:

-Làm phiền mẫu thân quan tâm, nhi tử sẽ không quên ân dưỡng dục của mẫu thân.

Trinh Nương trở lại Mạnh phủ, đi gặp Tần di nương, ứng phó vài câu với đại tẩu, rồi trở lại tú lâu.

https://thuviensach.vn

Lúc ngồi một mình, trên môi lộ ra tươi cười, lấy tú phẩm ra tú, Trinh Nương bắt đầu cân nhắc.

Chu gia là người thanh quý, đích mẫu Tề phu nhân có thanh danh tốt, tam công tử được đích mẫu nuôi lớn, không giống với đám thứ tử khác.

Hơn nữa Chu gia chỉ có một thê hai thiếp, khác với Đại Minh tam thê tứ thiếp thì tốt hơn rất nhiều.

Sau khi hắn thành thân sẽ chuyển ra ngoài, đến lúc đó Trinh Nương có thể cùng hắn rời kinh.

Không những không có đích mẫu bên cạnh lập quy củ, còn có thể đi xem phong cảnh của Đại Minh.

Xem thử Đại Minh cùng Đại Minh trong trí nhớ của nàng có gì khác nhau.

Chỉ cần hắn có tính cầu tiến, Trinh Nương có thể giúp hắn tiến thêm một bước.

Sau khi ở riêng không có bà bà sẽ giảm rất nhiều phiền toái, Trinh Nương càng nghĩ càng cảm thấy Chu tam công tử thích hợp với nàng.

Ai nói nữ tử xuyên qua đều gả vào hầu gia vương gia, xuyên qua thứ nữ liền gả làm kế thất? Nàng chỉ muốn tìm nam nhân có tài lực để nàng có thể trôi qua những ngày tháng nhàn nhã an ổn.

-Cửu tiểu thư.

Vân Nhi nhẹ nhàng đi đến bên người Trinh Nương nói:

-Nô tỳ đã đi hỏi thăm, Chu gia là người trong sạch, Chu lão gia là tam phẩm, ở lễ bộ làm quan, Chu gia đại thiếu gia làm tri huyện ở ngoài kinh thành, tuy còn có hai vị thứxuất thiếu gia, nhưng cũng không chịu thua

https://thuviensach.vn

kém, chỉ là không được Tề phu nhân yêu thích, chỉ có vị tam thiếu gia này, nghe nói là được đích mẫu nuôi dưỡng như trưởng tử, cũng rất thân cận với Chu đại thiếu gia, hắn viết văn vẻ từ ngữ trau chuốt nhưng không hoa mỹ, là người công chính, lời này là ân sư của hắn nói, Chu tam công tử có duyên phận bái Tôn đại nho, không phải nói người nổi tiếng khắp kinh thành Phó gia Ngọc lang cũng là đệ tử của Tôn đại nho sao?

- Ngọc lang Phó công tử?

Trinh Nương ở rất xa nhìn thấy Phó Tuấn Khanh, dù không thấy rõ, nhưng nàng cũng khen ngợi một câu:

-Hảo một vị tuấn dật phong lưu Ngọc lang.

- Các vị khuê tú chưa xuất giá trong kinh thành đều ngóng trông hắn, có tài trạng nguyên, có mưu trí, có võ nghệ, Phó gia tuy không phải là danh môn, nhưng lại là kinh thành vọng tộc, không biết hắn chung tình với tiểu thư nhà nào.

Lúc Vân Nhi nói đến Ngọc lang Phó Tuấn Khanh trong mắt hiện ra ngưỡng mộ, Trinh Nương nhìn thấy nhẹ nhàng lắc đầu.

Ai cũng thích nhìn mỹ nam tử, huống chi Phó Tuấn Khanh không chỉ có dung mạo, lại có tài danh, gia tộc huân quý, khó trách nữ tử sẽ vì hắn mà mê muội.

Trinh Nương nhắc nhở nàng:

-Ngọc lang đã có lương xứng, không phải là người chúng ta có thể muốn, thưởng thức thì có thể, hãm sâu vào trong đó, sau này sẽ không có gì ưu việt, Ngọc lang chỉ có một, người cùng ngươi cả đời cũng không phải là hắn.

https://thuviensach.vn

- Nô tì nào dám mơ tưởng đến Phó công tử, nô tì biết được thân phận của mình, ngàn vạn lần không xứng với hắn.

Vân Nhi có mấy phần tiếc nuối, biết nàng nhìn trúng Chu gia tam công tử, Vân Nhi là nha đầu cũng không dám nhiều lời:

-Nếu người là...

- Vân Nhi.

Trinh Nương lắc đầu, cắn sợi chỉ, nhẹ giọng nói:

-Ngươi đến giúp ta nhìn một chút, khăn này tú như thế nào? Có cần dùng thêm họa tiết?

Vân Nhi cùng nàng thảo luận quyên khăn, việc này xem như cho qua, Trinh Nương chỉ cầu an ổn sống qua ngày, gả cho Chu tam công tử đối với nàng mà nói là tốt nhất.

Nàng biết Vân Nhi tiếc hận tài năng của nàng, Ngọc lang nàng không dám muốn, ngay cả cơ hội là Nhữ Dương vương nàng cũng không muốn suy nghĩ.

Gả vào vương phủ rất phức tạp, Nhữ Dương vương ngay trước mặt chính phi, còn chú ý nhiều đến nàng, rõ ràng là người bạc tình.

Nhữ Dương vương phủ

Qua hai ngày, Nhàn Nương nghe nha hoàn bẩm báo Tề phu nhân tới gặp, thấp giọng phân phó với người bên cạnh hai câu.

Nhìn canh giờ, Nhữ Dương vương hẳn là sắp đến đây, nếu an bày xảo diệu, hắn sẽ nghe thấy Tề phu nhân muốn sính Trinh Nương làm nhi tức.

https://thuviensach.vn

Gần đây mỗi ngày Nhữ Dương vương đều đến tìm Nhàn Nương nói chuyện, tuy Nhàn Nương lãnh đạm với hắn.

Nhưng không thể không nói Nhữ Dương vương thật biết cách làm nữ tử vui lòng.

Lúc nói những lời tâm tình cũng khiến Nhàn Nương có chút xúc động, nhưng nàng đã xem thấu Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh, sao có thể rơi vào?

Thỉnh Tề phu nhân tiến vào, Nhàn Nương cùng nàng đàm tiếu, cố ý ngăn chặn lời nàng muốn nói đến chuyện cầu thân.

Nhàn Nương hỏi rất lâu, vẫn luôn thao túng quá trình nói chuyện, đến lúc nghe thấy tiếng chim hót ở hành lang gấp khúc, Nhàn Nương mới hỏi:

-Nhìn mặt mày ngươi hồng hào, có phải là có chuyện vui? Ta biết ngươi vẫn luôn thắc thỏm chuyện hôn sự của nhi tử, ta cũng giúp ngươi lưu ý, tam công tử tài mạo song toàn, Chu gia lại là thân gia tốt, chúng ta xưa nay thân thiết, ta sẽ để tâm, chọn lựa tiểu thư có phẩm hạnh tốt lương xứng với hắn.

Tề phu nhân kính cẩn cười nói:

-Ta nhìn trúng một người, thỉnh vương phi điện hạ ra ý kiến.

- Ngươi nhìn trúng? Là ai? Là tiểu thư nhà ai?

-Nếu có thể thành, thì ta đã trèo cao muội muội của vương phi, chúng ta có thể thành thân gia.

-Là muội muội của ngoại gia ta?

Nhàn Nương đem ánh mắt nhìn về phía cửa, thân thể Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh cứng đờ, Nhàn Nương cảm thấy hứng thú hỏi:

https://thuviensach.vn

-Là ai? Ai lọt vào mắt ngươi? Huệ Nương đã định thân gia rồi, bát muội muội cũng đã định, là cửu muội muội Trinh Nương?

- Người đoán thật chuẩn xác, là ta coi trọng nàng, không biết ý của vương phi như thế nào?

-Là một nhân duyên tốt, phụ thân ta sẽ đồng ý, cửu muội muội mọi thứ đều xuất sắc, tuổi tác cũng thích hợp với tam công tử.

- Nghe người nói như thế, trong lòng ta rất vui mừng, ta cũng đau nàng, tính để nàng cập kê rồi thú nàng vào cửa, Trinh Nương là người khó có, ta nên ước định xuống, An Ninh công chúa cũng coi trọng nàng, hai ngày trước ở hoa yến của Lý phủ, còn cùng nàng nói chuyện một lúc lâu.

Nhàn Nương nói:

-Ngươi cứ yên tâm, chỉ cần ngươi không thay đổi chủ ý, Mạnh gia cửu tiểu thư liền là người của Chu gia các ngươi. Ta sẽ nói với phụ thân.

Tề phu nhân liên tục nói lời cảm tạ, Nhàn Nương thấy bóng đen ngoài cửa thoáng qua, nói:

-Mạnh gia tiểu thư không lo gả, nhất là cửu muội muội của ta, tuy nàng là thứ xuất nhưng rất được mẫu thân ta yêu thương, so với đích nữ cũng không kém gì, phu nhân lại nhìn trúng nàng, Chu Mạnh hai nhà kết giao ta vui mừng.

- Chờ ta chuẩn bị tốt sính lễ, liền thỉnh bà mối tới cửa cầu thân.

Tề phu nhân cảm giác cửa hôn sự này có Nhàn Nương nhận định sẽ không có chuyện gì trắc trở, nói một hồi, liền cáo từ rời đi. Nhàn Nương chậm rãi nở nụ cười, nhắm mắt hỏi:

-Vương gia đi rồi?

https://thuviensach.vn

- Vương gia không để nô tì nói hắn đã tới, hắn nói một hồi lại đến gặp người.

- Nói ta đã ngủ, để vương gia tự tiện.

Nhàn Nương nhìn thấy Nhữ Dương vương sẽ ghê tởm, hắn muốn Trinh Nương, có phải sẽ ra tay trước một bước để Trinh Nương làm trắc phi?

Mạnh gia tiểu thư không làm thiếp, lúc Mạnh gia nghèo túng thất thế, đều không để tiểu thư làm thiếp thất.

Nhàn Nương có thể không thèm để ý đến Trinh Nương, nhưng nàng không thể không để ý đến thanh danh của Mạnh gia.

Nhàn Nương trở mình, nếu Nhữ Dương vương tới cửa, nói là muốn lập Trinh Nương làm trắc phi, không chừng phụ thân sẽ đáp ứng.

Nhiều năm trầm luân phí hoài thời gian, hắn đã sớm không còn thanh quý, mệnh nàng không còn lâu, Mạnh gia không thể tách khỏi Nhữ Dương vương phủ.

Vài cái huynh đệ của nàng không còn dùng được, không có vương phủ chiếu cố con đường làm quan không thể tiến xa, Nhàn Nương đứng dậy nói:

-Sai người đến truyền tin cho vương gia, nói ta muốn gặp hắn.

Nhữ Dương vương nghe Tề phu nhân tính toán đến Mạnh phủ cầu thân, cả đầu đều là bóng dáng của Trinh Nương, hắn nên đi gặp Nhàn Nương.

Nhưng dưới chân lại không tự chủ được mà trở về Lạc Ngọc Đảo.

Hắn coi trọng Nhàn Nương, cũng cảm thấy Nhàn Nương vì hắn mà trả giá rất nhiều, nhưng hắn không bỏ được cốc u lan như Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

-Vương phi điện hạ thỉnh chủ tử.

Dù đã có chuyện Uyển Như làm gương, thì Nhữ Dương vương vẫn coi trọng Trinh Nương, Uyển Như cùng Trinh Nương là không giống nhau, Nhữ Dương vương lại cảm thấy thẹn với Nhàn Nương, lúc hắn tả hữu lắc lư, thì nghe tin Nhàn Nương chủ động tìm hắn.

Nhữ Dương vương bình tĩnh tâm tình, lại quăn Trinh Nương qua một bên, rất vui mừng cao hứng đi gặp Nhàn Nương, đây là lần đầu tiên Nhàn Nương thỉnh hắn đến.

#####

-Hôm nay nhìn thân thể ngươi đã tốt hơn một chút.

Nhữ Dương vương săn sóc đỡ Nhàn Nương đứng dậy, Nhàn Nương nói:

-Ta thỉnh vương gia tới là có một chuyện muốn bàn với ngươi.

- Là Kỳ nhi?

Nhữ Dương vương có vài phần mất mát:

-Bổn vương đáp ứng ngươi, sẽ sính Yên Nhiên làm thế tử phi, qua mấy ngày nữa bổn vương sẽ sai người đi hầu phủ cầu thân.

Nhữ Dương vương cho rằng Nhàn Nương chủ động mời hắn đến là vì Yên Nhiên, Nhàn Nương nói:

-Hôn sự của Kỳ nhi để nói sau, hôm nay ta thỉnh vương gia đến, là vì Giang Nam Tiết gia cùng binh bộ thượng thư Lý đại nhân.

- Bọn họ có chuyện gì?

- Là bọn họ muốn đem tiểu thư trong phủ gả cho vương gia.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Nhữ Dương vương kinh ngạc:

-Sao ngươi biết?

- Đa tạ vương gia nể mặt ta, ngươi vẫn luôn vì ta mà chống đỡ, ta thật không biết nên nói như thế nào, trước kia là ta độc đoán, trì hoãn đại sự của vương gia, lúc này bị bệnh ta đã nghĩ thông suốt hơn nhiều.

- Bổn vương đã đáp ứng ngươi, không nạp trắc phi, Nhàn Nương, bổn vương sẽ không nuốt lời.

Nhữ Dương vương cầm tay Nhàn Nương:

-Ngươi hãy dưỡng thân thể thật tốt, bổn vương sẽ từ chối bọn họ.

Nhàn Nương nhìn Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh, cười nhạt nhẽo:

-Vẫn là nạp thôi.

- Nhàn Nương.

- Ta cũng muốn tốt cho vương phủ.

-Ngươi sẽ không ăn dấm chua?

- Sẽ không.

Nhữ Dương vương nghiêm cẩn nhìn Nhàn Nương, cuối cùng thở dài, nói:

-Tùy ngươi.

Nhàn Nương né tránh tay Nhữ Dương vương muốn vuốt ve má nàng, bình thản cười nói:

https://thuviensach.vn

-Chúc mừng vương gia, nhưng ta khẩn cầu vương gia, chuyện này có thể định xuống, đợi sau khi ta đi hãy thú vào cửa, nếu sau ba tháng mà ta không chết, ta cũng sẽ để các nàng vào cửa.

Nhữ Dương vương đau lòng gật đầu, thấp giọng kêu:

-Nhàn Nương, nếu không phải vì vương phủ, ta sẽ không nạp bất kỳ kẻ nào.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 46: Cự Tuyệt

Nhữ Dương vương một lần lại một lần lặp lại hắn là bất đắc dĩ, nếu không phải Nhàn Nương miễn cưỡng hắn, thì hắn sẽ không làm trái lời thề lúc trước, cũng nói cho Nhàn Nương biết, trong lòng hắn vĩnh viễn nhớ kĩ nàng.

Nhàn Nương chậm rãi nhắm mắt:

-Ta biết, ta làm vương gia khó xử.

Nhữ Dương vương nắm chặt tay Nhàn Nương:

-Tước vị Nhữ Dương vương của bổn vương sẽ lưu lại cho nhi tử của chúng ta Triệu Duệ Kỳ.

- Ừ!

Ở trước mặt Nhữ Dương vương, Nhàn Nương nhắm mắt đi vào giấc ngủ, Nhữ Dương vương thâm tình khẽ vuốt ve gò má của Nhàn Nương.

Môi giật giật, hắn cúi đầu tới gần môi Nhàn Nương, chạm lên môi nàng, giống như hắn đang truyền độc dược vào người nàng.

Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh xoay người đi ra ngoài, Nhàn Nương đang giả vờ ngủ say, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Trở lại Lạc Ngọc Đảo, Nhữ Dương vương viết hai thư tín, một là gửi cho Giang Nam Tiết đại nhân, bọn họ thường xuyên truyền thư lui tới.

https://thuviensach.vn

Tiết đại nhân nhiều lần ám chỉ Nhữ Dương vương, đều bị hắn từ chối, bút lông trong tay Nhữ Dương vương dừng lại một chút, hắn bất đắc dĩ thở dài, ở trên giấy Tuyên Thành viết ba tháng sau sẽ nạp đích nữ Tiết gia làm trắc phi.

Thư còn lại truyền cho Lý đại nhân, đáp ứng sẽ nạp tiểu thư Lý gia làm trắc phi.

Nhữ Dương vương biết Tiết gia cùng Lý gia sẽ không đưa tiểu thư tầm thường vào vương phủ.

Nhữ Dương vương phủ cần bọn họ tương trợ, sao bọn họ có thể không cần vương phủ làm chỗ dựa vững chắc đây.

Nhữ Dương vương phủ ở Đại Minh đế quốc có thế lực quân đội rất lớn, này nọ đều là Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh đẫm máu sa trường tử đấu mà giành lấy.

Nhữ Dương vương hạ lệnh sai người đem thư đi, dù đã hạ ý nạp hai trắc phi cũng không làm Nhữ Dương vương thoải mái, một là vì lo lắng cho thân thể của Nhàn Nương, hai là... từ bên thư án lấy ra một cuộn tranh.

Bên trong là Trinh Nương dựa lưng vào đại thụ, ngẩn đầu nhìn bầu trời, nàng giống như đang chờ đợi hắn.

-Minh Yên.

- Bẩm chủ tử, Tề phu nhân là vì Chu tam công tử mà đến vương phủ, nói muốn kết thân gia với Mạnh gia sính cửu tiểu thư.

Nhữ Dương vương không buông được Trinh Nương, lúc đi gặp Nhàn Nương, đã hạ mệnh sai người đi hỏi thăm tin tức, nghe Minh Yên nói xong, hắn liền nói:

https://thuviensach.vn

-Chu gia tam công tử không xứng với nàng.

(Yul: người như ông mới xứng)

Minh Yên không dám nói nhiều, dâng trà cho hắn xong, liền cúi đầu đứng im một bên, Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh nói:

-Hay để bổn vương đem thứ xuất nữ nhi gả cho Chu tam công tử.

- Chỉ sợ vương phi điện hạ sẽ không đồng ý.

- Thân thể nàng không tốt, chuyện này không cần phiền đến nàng, tự bổn vương viết thư cầu thân, còn sợ Chu gia không đáp ứng? Tuy không được hoàng thượng sắc phong làm quận chúa, nhưng là người của Nhữ Dương vương phủ, gả cho Chu gia là thấp gả.

Nhữ Dương vương nhớ đến thứ trưởng nữ của hắn, năm nay còn chưa cập kê, có thể đem hôn sự định xuống trước, sẽ tốt hơn để Chu gia đến Mạnh phủ cầu thân.

Mài mực viết thư tín cho Chu gia, ở trong mắt hắn chuyện này đã định xuống, Chu gia chỉ biết mang ơn, sao dám phản đối?

Trinh Nương... Nhữ Dương vương quyến luyến nhìn tranh hắn họa nàng, nhớ lúc Trinh Nương mỉm cười nhìn hắn, bộ dáng nàng rất sinh động tươi mát.

-Ngươi đến thông báo với Mạnh gia... Mấy ngày nữa bổn vương sẽ đến tìm Mạnh lão gia.

- Dạ

Nhữ Dương vương vẫn trước sau như một làm bạn bên người Nhàn Nương, nhưng thần sắc hắn biến hóa không thể gạt được nàng.

https://thuviensach.vn

Lúc biết được chuyện hắn muốn an bài, thì thứ xuất Triệu Tình Nhi đã quỳ gối trước mặt nàng khóc lóc kể lể.

Tuy nàng là thứ xuất, nhưng thứ nữ của vương phủ lại gả cho thứ tử, thật sự là không thể nào nói nổi.

Nhàn Nương nói vài lời an ủi nàng, nói đó là ý tứ của vương gia, nàng không thay đổi được.

Trong lòng Triệu Tình Nhi đầy ủy khuất, nhưng càng làm cho nàng cảm thấy ủy khuất hơn nữa là Chu gia hồi âm cho Nhữ Dương vương, nói khuyển tử không xứng với tiểu thư của vương phủ.

Lúc Nhữ Dương vương tiếp nhận thư, còn không dám tin vào mắt mình, Chu gia lại dám từ chối hôn sự. Nhàn Nương nhẹ giọng thở dài:

-Đáng tiếc ta cùng Tề phu nhân có giao tình, nàng sẽ không đến vương phủ nữa.

Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh mỉa mai nói:

-Không biết điều, Tình Nhi có điểm nào không tốt? Chu gia cũng dám ghét bỏ Tình Nhi?

Nhàn Nương nói:

-Vương gia đừng quên, đại thiếu gia của Chu gia thú thiếu phu nhân là đích nữ tam phẩm Tuần Kiểm Tư, dù thứ tử có phúc phận lớn hơn nữa cũng thú không được tiểu thư của vương phủ, nàng là thứ trưởng nữ của ngươi, dù chưa cập kê không được phong làm quận chúa, nhưng tệ lắm cũng có thể làm hương quân, là người hưởng bổng lộc triều đình, nàng vừa vào cửa, Chu gia còn không lộn xộn sao? Sau này đại thiếu phu nhân như thế nào làm đương gia chủ mẫu? Gả nữ nhi là muốn hai họ thân giao, chứ không phải kết thù, Chu gia là thanh quý thế gia, sao có thể để đích thứ không

https://thuviensach.vn

phân? Tình Nhi gả qua, Chu gia sao có thể trả lại công đạo cho ngoại gia của đại thiếu phu nhân?

- Đích thứ?

Nhàn Nương vuốt tóc mai, ánh mắt như có như không nhìn Nhữ Dương vương:

-Chuyện hậu trạch, cũng khó trách vương gia không hiểu rõ ràng, tinh lực ngươi đều đặt trên chính sự triều chính, khó tránh khỏi sơ sẩy một chút, ta nhớ vương gia từng nói muốn gả Tình Nhi cho trưởng tử Hồ Nam tuần phủ, sao lại biến thành Chu gia tam thiếu gia? Hắn có gì khiến vương gia coi trọng?

Nhữ Dương vương xấu hổ, giảo biện nói:

-Bổn vương nghe nói hắn tài học bất phàm, muốn đem Tình Nhi gả qua, Hồ Nam tuần phủ đại công tử thân thể suy nhược, lại không có hạ sính hợp quy định, bổn vương không đành lòng để Tình Nhi gả xa.

- Điều này cũng đúng, nhưng hôm nay Chu gia cự tuyệt Tình Nhi, hai ngày trước ta nghe Tề phu nhân nói muốn sính cửu muội muội của ta, không biết lúc này còn giữ ý định này không, cửu muội muội thật đáng thương, nàng cùng Chu gia tam thiếu gia là lương xứng.

Nhàn Nương thấy Nhữ Dương vương không thoải mái, nhẹ thở dài:

-Không phải là ta khoe khoang, cửu muội muội phẩm hạnh đoan trang, bộ dáng trổ mã cũng tốt, chỉ ngại nàng là thứ xuất... Nếu bỏ lỡ Chu gia sẽ khó tìm được thân gia thích hợp. Lúc này mẫu thân đang dưỡng bệnh không có tinh lực thu xếp cho nàng, cũng không biết chậm trễ nàng bao lâu.

- Vương gia, vương gia.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương lên tiếng gọi, khiến Nhữ Dương vương hồi thần, Nhàn Nương nói:

-Chuyện vụn vặt này không phải là chuyện ta muốn nói vương gia, hôm kia ta vào cung thỉnh ý chỉ, Kỳ Nhi được ân chuẩn tham gia khoa khảo lần này.

- Kỳ Nhi tham gia khoa khảo?

Vẻ mặt Nhữ Dương vương vẻ ngưng trọng hỏi:

-Sao Nhàn Nương lại muốn hắn tham gia khoa khảo? Hắn là thế tử của Nhữ Dương vương phủ, tương lai kế thừa y bát của bổn vương.

- Để hắn thử cũng tốt, vương gia nghĩ thử xem, một khi Kỳ nhi thua Phó Tuấn Khanh sẽ không chấp mê cẩm tú văn vẻ, vương gia cũng dễ dạy bảo hắn binh thư võ nghệ, nếu không thử một lần, Kỳ nhi sẽ chấp niệm không chết tâm, huống hồ... Hoàng thượng đã đáp ứng rồi, vương gia, hoàng thượng đã ngầm đồng ý.

-Hoàng thượng đã đáp ứng rồi, bổn vương còn có thể phản bác sao, ngươi cái gì cũng tốt, chỉ là quá cưng chiều hắn.

Nhàn Nương nhắm mắt, nhẹ giọng nói:

-Ta chỉ có mình hắn, không thương hắn thì thương ai?

Nhữ Dương vương hơi giật mình, hắn cũng chỉ có một nhi tử duy nhất là Triệu Duệ Kỳ.

-Bổn vương chấp thuận cho hắn tham gia khoa khảo, nhưng chuyện luyện võ không thể gián đoạn, bổn vương sẽ tự mình dạy dỗ binh thư chiến sách cho hắn.

Nhữ Dương vương rời đi, Nhàn Nương ẩn nhẫn thở dài:

https://thuviensach.vn

-Có hài tử là tốt nhất, trước kia ta quá hồ đồ, sao không nghĩ đến điểm này? Kê đơn trì hoãn nàng sinh hại hài tử sẽ bị nàng nhìn thấu mà ghi hận, ta nên trực tiếp dùng ở trên người hắn không phải rất tốt sao.

-Chủ tử, nô tỳ từ Mạnh phủ trở về, dựa theo lời người phân phó, đã đem tin tức vương gia muốn nạp cửu tiểu thư làm trắc phi, vô ý để lộ ra ngoài, cũng nói đến chuyện vương gia muốn đem đại tiểu thư gả cho Chu gia, nô tỳ sợ cửu tiểu thư không nghe được...

-Mạnh phủ bây giờ còn có chuyện gì có thể giấu diếm được nàng? Ngươi cũng đừng coi khinh nàng, cửu muội muội không muốn làm trắc phi, lại không thể gả vào Chu gia, không biết sẽ sốt ruột thế nào đây, lại thế nào... Khụ khụ... Khụ khụ... Bị vương gia coi trọng khó có thể né tránh, lúc này nàng đang ngóng trông ta chết...

-Chủ tử.

Nhàn Nương rất hưng trí nói:

-Để ta nhìn xem Trinh Nương sẽ làm như thế nào để phá tan khốn cảnh, lấy thân phận thứ nữ làm kế thất vương phi.

-Người nói cửu tiểu thư có thể thành?

- Không phải Yên Nhiên đã nói nàng trí tuệ hơn người sao, đáng tiếc a...

Nhàn Nương nhắm mắt, dựa lưng vào đệm, thì thầm:

-Cây hoa đào ở Mạnh phủ đã héo rũ.

Mạnh phủ.

Lúc Trinh Nương nghe Vân Nhi nói Nhữ Dương vương muốn đem thứ trưởng nữ gả cho Chu tam công tử, kim châm đâm vào ngón tay nàng.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ là thành hay không thành, thì nàng cũng không thể gả vào Chu gia, Trinh Nương tức giận Nhữ Dương vương, nếu không phải là hắn chặn ngang, sao nàng có thể đánh mất nam nhân lương xứng như vậy.

Nhìn thấy Vân Nhi có bộ dạng muốn nói lại thôi, giống như vui sướng, lại giống như ủy khuất, Trinh Nương hỏi:

-Còn có tin tức gì?

- Nghe nha hoàn hồi môn của đại cô nãi nãi nói, Nhữ Dương vương điện hạ coi trọng người, muốn nạp người làm trắc phi, nô tỳ biết tâm tư của người, cho nên không dám nói, cửu tiểu thư, cửu tiểu thư.

Vân Nhi đỡ lấy Trinh Nương, hoảng sợ nói:

-Người xảy ra chuyện gì? Thân thể không thoải mái? Làm trắc phi... Cũng không phải...

- Ngươi không biết, nữ nhi Mạnh gia sẽ không làm thiếp, trắc phi cũng là thiếp, sau này... Kế phi vào cửa... Ta... Ta...

Khuôn mặt Trinh Nương đau khổ, uể oải:

-Ta chỉ muốn trôi qua những ngày đơn đạm, vì cái gì... Vì cái gì lại không có được?

- Nếu Nhữ Dương vương điện hạ tới Mạnh phủ, nô tỳ nghĩ lão gia sẽ không cự tuyệt.

-Hắn đương nhiên sẽ không cự tuyệt, nếu không có Nhữ Dương vương chiếu cố, sao hắn có được chức vị? Mạnh gia sẽ không tách khỏi Nhữ Dương vương phủ.

Trinh Nương hít thật sâu, nói:

https://thuviensach.vn

-Lúc này chỉ có thể trở thành đích nữ ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu, mới có khả năng phản đòn.

Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh đến Mạnh gia, khiến Mạnh lão gia kinh sợ, rất nhiệt tình khoản đãi đại tế.

Lúc ở tiệc rượu, Nhữ Dương vương cam đoan vì Mạnh lão gia mưu cầu một chức vị, cũng nói là Nhàn Nương vì Mạnh lão gia mà cầu hắn.

Mạnh lão gia rất cao cao hứng, uống thêm vài chén rượu, rất nhanh đã say ngã lăn quay.

Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh sai người đưa Mạnh lão gia đi nghỉ ngơi, lúc hắn rời Mạnh phủ, đi trên con đường đá cuội, nhìn thấy Trinh Nương mặc áo choàng hồ ly.

Nàng giống như trí nhớ của hắn, khí chất thanh nhã không vướng bụi trần, là cốc u lan, khiến hắn chỉ muốn nâng niu trong tay mà sủng ái.

Nhữ Dương vương thả lỏng cổ áo, hắn cũng uống vài chén rượu, đầu có chút choáng váng, nhưng lại nhìn thấy Trinh Nương rất rõ ràng.

Hạ nhân Mạnh gia đi cùng hắn đều nghe nói Trinh Nương có khả năng sẽ làm trắc phi, thấy Nhữ Dương vương dừng lại bước chân, liền hiểu rõ vài phần, đều tự nhìn trời, tìm cớ rời đi,

Hắn vừa lòng đám hạ nhân Mạnh gia biết thức thời, từng bước tiến tới săn lùng con mồi là Mạnh Trinh Nương.

Đây là lần đầu tiên hắn đứng gần Mạnh Trinh Nương, nhìn nàng dừng bước chân, trong không khí tràn ngập hương khí thanh nhã của nàng, trong lòng Nhữ Dương vương rung động:

-Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Trinh Nương tuyệt mỹ nhìn về phía Nhữ Dương vương, dù Trinh Nương chưa bao giờ chói mắt, nhưng nàng lại có mị lực hấp dẫn, đôi môi khẽ cong lộ ra tươi cười.

Nàng biết rõ Nhữ Dương vương thích bộ dạng này của nàng, thấy ánh mắt hắn tràn đầy kinh diễm, Trinh Nương lạnh giọng nói:

-Người nghĩ ta tới cảm tạ người?

Nhữ Dương vương chợt ngẩn ra, Trinh Nương giương cao chiếc cổ thon dài, giống như thiên nga cao quý:

-Đại tỷ ta là Nhữ Dương vương phi, lúc nàng bị bệnh nặng, người lại thu nạp trắc phi, trong mắt người còn có nàng? Nàng với người cùng chung hoạn nạn, người lại đem nàng vứt ra sau đầu, người bạc tình, nhưng ta không thể vô nghĩa, Nhữ Dương vương điện hạ ta không trèo cao nổi, thỉnh người hãy buông tha ta.

Nhữ Dương vương túm chặt cổ tay áo của Trinh Nương, hắn càng luyến tiếc buông tay.

Lúc Trinh Nương lui lại, xoẹt một tiếng cổ tay áo xé mở, cánh tay trắng nõn trong suốt như ngó sen lộ ra trước mắt hắn.

Trinh Nương xấu hổ, giận dữ, bước lên một bước, từ bên thắt lưng của Nhữ Dương vương rút ra thanh trường kiếm, chặt đứt ống tay áo.

Sau đó vung tay vứt trường kiếm xuống đất, ánh sáng mặt trời chiếu vào thanh kiếm bạch ngân lóe sáng, khiến người hoảng hốt không mở được mắt.

Nhữ Dương vương híp mắt, đối với nàng càng luyến tiếc không muốn buông tha, mới vừa rồi đụng vào cánh tay nàng, có thể cảm thụ da thịt mềm nhẵn, trong tay còn cầm một đoạn vải gấm, thanh âm thuần hậu:

https://thuviensach.vn

-Trinh Nương, bổn vương nạp nàng...

Trinh Nương đem cánh tay giấu ở sau lưng, nhẹ nhàng cười nói:

-Nam Đường Hậu Chủ có Đại Tiểu Chu Hậu, điện hạ cũng muốn noi theo Lý Hậu Chủ?

(Yul: Tiểu Chu Hậu là muội muội của Đại Chu Hậu, sau khi tỷ tỷ chết thì muội muội được gả cho Nam Đường Hậu Chủ "Lý Dục" là vị vua cuối cùng nước Nam Đường thời Ngũ Đại Thập Quốc)

-Tiểu Chu Hậu?

- Ta không gả cho đại tỷ phu, lại càng không làm thiếp, kiếp này ta khinh thường nhất chính là làm Tiểu Chu Hậu, nếu điện hạlạiép bức, ta tình nguyện vào chùa miếu làm ni cô.

Trinh Nương xoay người rời đi, để lại Nhữ Dương vương đang thất thần buồn bã, hắn đứng im rất lâu, nhìn theo phương hướng mà Trinh Nương đã rời đi, nhìn đến ngẩn người.

Giờ khắc này hắn đã quên Nhàn Nương ở trong vương phủ, trong mắt hắn chỉ chứa được một người chính là Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 47: Phấn Đấu

Trở về phòng, Trinh Nương ôm ngực thở phập phồng, tim đập bang bang, giống như sắp nhảy ra ngoài.

Từ lúc xuyên qua, nàng chưa bao giờ lớn mật như vậy, ở Đại Minh người có can đảm uy hiếp Nhữ Dương vương không nhiều lắm.

Huống chi là một thứ nữ sinh mệnh bị người khác thao túng, Trinh Nương có chút lo lắng, nhưng trong lòng lại thấy kiêu ngạo, đương nhiên nàng sẽ không giống đám nữ nhân cổ đại này rồi.

- Cửu tiểu thư.

Vân Nhi nâng Trinh Nương, vẻ mặt kính nể:

- Người thật sự quá lớn mật, mới vừa rồi nô tỳ nhìn Nhữ Dương vương điện hạ, hắn... Hắn...

Trinh Nương chân tay mềm nhũn, Vân Nhi đỡ nàng ngồi lên giường, bình phục hơi thở, tim không còn đập nhanh nữa, mới cười hỏi:

- Hắn thế nào?

- Nô tỳ thấy hắn không buông được cửu tiểu thư, tuy đại tiểu thư tuyệt mỹ động lòng người, nhưng cửu tiểu thư có gan rút kiếm, nhất định Nhữ Dương vương điện hạ chưa thấy bao giờ, người như vậy có thể...

Vân Nhi đưa chén trà cho Trinh Nương, nàng bội phục Trinh Nương, cảm thấy mình không chọn lầm chủ tử, Trinh Nương nhìn lá trà trôi nổi,

https://thuviensach.vn

thổi nhẹ cho tan bọt nước.

- Ta có thể chịu đựng uống một cân trà giá một lượng bạc, có thể chịu đựng làm tú phẩm kiếm ít bạc vụng, có thể chịu được cảnh nghèo khó, chỉ có làm thiếp, ta chịu không được, ta không cầu vinh hoa phú quý, nhưng ta cũng không chấp nhận số phận mà làm trắc phi, hắn buông tha ta thì tốt, ta cũng không muốn gả cho hắn, nếu không bỏ xuống được...Phải nhìn đại tỷ thế nào.

- Không phải người nói biểu tiểu thư là người lợi hại sao? Người còn nói là hơn cả đại tiểu thư.

- Ta rất kính nể đại tỷ, nhưng nếu ta phải gả qua chắc chắn sẽ bài trừ bố cục mà nàng an bày, chỉ là ta trốn không thoát sao? Ta chỉ có thể gả cho tỷ phu?

Trinh Nương có chút mờ mịt, buông chén trà sờ luồn tóc trước ngực, phải đem mái tóc cắt đi sao? Đại Minh ni cô... Ni cô am trong nàng có thể yên tĩnh được sao? nếu không phải là am ni cô nổi danh, thì ni cô chính là gái giang hồ, sao nàng có thể tiến vào hố lửa? Trinh Nương hất tóc ra sau, ánh mắt lộ ra tức giận.

- Nếu Yên Nhiên làm thế tử phi, ta sẽ không thua nàng.

Vì lợi ích sẽ xảy ra xung đột, kế phi cùng đích tử phải đối đầu, Trinh Nương không thể hao phí nhiều tình cảm với Yên Nhiên, chắc chắn Yên Nhiên cũng sẽ như thế, nàng đối đãi với mình không phải là lãnh đạm xa cách sao?

- Cửu tiểu thư, người định đi đâu?

Vân Nhi thấy Trinh Nương đứng dậy, vội hỏi:

https://thuviensach.vn

- Mới vừa rồi Tần di nương sai người đến thông truyền, nói người không cần vấn an nàng.

-Không phải ta đi thăm hỏi di nương, cùng ta đi đến thăm bệnh mẫu thân.

- Cửu tiểu thư...

Trinh Nương cười ôn nhu, đi thăm Lâm thị, bị trúng gió không phải là không trị được, Trinh Nương đã nhìn sách thuốc của Mạnh gia, mà ở kiếp trước nàng cũng từng chăm sóc bệnh nhân bị trúng gió, huống chi Đại Minh không phải còn có Bình Nhất Chỉ sao.- Mẫu thân, nữ nhi vì người đi thỉnh Bình Nhất Chỉ.

- Ô ô... Ô ô...

Lâm thị nằm ở trên giường, khóe miệng méo lệch, nói chuyện không rõ ràng, lúc nàng dưỡng bệnh, trừ Nhu Nương đến thăm nàng, thì không có người nào đến phòng của nàng.

Mỗi ngày Trinh Nương đến thỉnh an, hành lễ, nói nàng bảo trọng, nói nàng an tâm dưỡng bệnh, rồi rời đi, lời nói cử chỉ như mây bay nước chảy lưu loát sinh động, không có một tia sơ hở, ai cũng nói nàng hiếu thuận.

Lúc Mạnh Lâm thị gần như tuyệt vọng, Trinh Nương lại nói đi thỉnh Bình Nhất Chỉ.

- Ngươi... Ngươi...

- Nữ nhi mong ngóng bệnh mẫu thân sớm được chữa khỏi, nên sớm nghĩ đến chuyện đi thỉnh Bình Nhất Chỉ, nữ nhi sợ mình tài sơ học thiển, không giải được nan đề mà thần y đưa ra, không thỉnh được hắn, nhưng bệnh tình mẫu thân càng ngày càng nặng, nữ nhi nguyện ý thử một lần, nếu thành là

https://thuviensach.vn

mẫu thân được trời cao ban phước, còn nếu thất bại, nữ nhi sẽ quỳ cầu xin Bình Nhất Chỉ cứu người.

-Trinh... Trinh Nương...

Lâm thị cố gắng lấy lại sức lực, tóc của nàng cũng bạc trắng rất nhiều, tuy nha hoàn chiếu cố tỉ mỉ, nhưng bị tích độc, nàng ăn không nổi cơm canh, thân thể gầy gò, vươn cánh tay khô gầy bắt lấy tay Trinh Nương, hốc mắt lún sâu nhưng đôi mắt lại tinh tường, khàn khàn hỏi:

- Ngươi... Muốn gì...

Trinh Nương lau nước miếng ở khóe miệng Lâm thị, cười dịu dàng nói:

- Ta là nữ nhi của mẫu thân a, vì người thỉnh Bình Nhất Chỉ là hiếu tâm, nữ nhi cái gì cũng không cần,chỉ trông mong mẫu thân mau khỏe lại.

(Yul: ôi con rắn)

- Tốt, hài tử ngoan, ta không nhìn lầm ngươi.

Mạnh lão gia từ bên ngoài đi vào, trên người còn mùi rượu, hắn nhìn Trinh Nương, trong mắt là thưởng thức, là tán thưởng, là từ ái:

- Ta dưỡng được nữ nhi tốt, hảo nữ nhi. Trinh Nương nên đi thỉnh Bình Nhất Chỉ, Bình thần y.

Trinh Nương kinh ngạc:

- Không phải phụ thân đang uống rượu... sao người lại đến...

Trinh Nương hoảng loạn nói năng lộn xộn, giống như ngượng ngùng vì được Mạnh lão gia khen ngợi, ngại ngùng cúi đầu nói:

- Cũng không phải...chỉ là nữ nhi làm hết bổn phận mà thôi.

https://thuviensach.vn

- Là ngươi có hiếu tâm, Trinh Nương là người có nhiều phúc, ngươi là ân trạch (ơn lớn) của Mạnh gia, Mạnh gia tiểu thư vì Nhàn Nương mà nổi danh, còn ngươi sẽ khiến cho Mạnh gia quang huy.

(yul: quang huy là vẻ vang, quang vinh, vinh diệu, rực rỡ chói lọi)

Lâm thị trơ mắt nhìn Mạnh lão gia khen ngợi Trinh Nương, nhìn hắn mang Trinh Nương đi, nói cho nàng, ba ngày sau Huệ Nương sẽ gả vào Kỳ Dương hầu phủ làm kế thất, hai hàng nước mắt chảy khóe mắt của Lâm thị.Nàng biết vì sao Trinh Nương lại muốn thỉnh Bình Nhất Chỉ, Trinh Nương muốn có danh hiếu thuận, muốn trở thành đích nữ ghi tạc dưới danh nghĩa của nàng.

Trinh Nương đã sớm coi trọng vị trí kế phi của Nhữ Dương vương kế phi vị trí phủ, nữ nhi nàng thương yêu nhất lại gả cho Kỳ Dương hầu...

Đều làm kế thất, sau này Trinh Nương sẽ chèn ép nàng, Kỳ Dương hầu không chỉ béo, còn rất keo kiệt.

Lâm thị càng nghĩ càng thương tâm, lấy cây kéo dấu dưới gối, nếu nàng tự sát, Huệ Nương phải giữ đạo hiếu, Trinh Nương cũng phải giữ đạo hiếu, các nàng đều không gả được.

Tay Lâm thị run run, cầm chặt cây kéo không để rơi xuống, từ từ giơ lên, Lâm thị nhắm mắt lại...

- Ngươi không thể chết được.

Mạnh lão gia nói:

- Hiện giờ ngươi không thể chết, Trinh Nương còn chưa có mời được Bình Nhất Chỉ, ngươi còn chưa vì Trinh Nương hiếu tâm mà cảm động, coi nàng như thân sinh nữ nhi.

https://thuviensach.vn

- Ngươi... Ngươi... Chẳng lẽ người không biết nàng là lòng lang dạ thú...

Mạnh lão gia ngồi xuống uống trà:

- Biết thì sao? Không biết thì sao? Trinh Nương là nữ nhi có tâm cơ, thông minh, hiểu chuyện, làm việc đúng mực, nàng gả vào Nhữ Dương vương phủ có thể chiếu cố Mạnh gia.

- Nhàn Nương... Nàng còn chưa chết... Nàng cùng Huệ Nương cũng là nữ nhi của ngươi.

Lúc Mạnh lão gia nghe Lâm thị nhắc tới Nhàn Nương, ánh mắt có chút ảm đạm:

- Nhàn Nương thật đáng tiếc, nếu nàng là nam nhân, Mạnh gia đã sớm nổi bật, một mình Nhàn Nương so với bốn nhi tử của ta còn mạnh hơn.

ngừng một lúc Mạnh lão gia nói qua chuyện của Huệ Nương:

- Ta có từng oan uổng Huệ Nương? Cùng tiểu tử Dương gia lén lút quấn quýt, nếu không phải tại Dương gia, sao ta có thể phí hoài tiền đồ? Ta đem nàng gả vào Kỳ Dương hầu phủ, đã là khai ân, nếu không phải cố kị thanh danh của Mạnh gia, ta đã đánh chết Huệ Nương.

- Ngươi có biết...

Mạnh lão gia trào phúng nói:

- Ngươi nói đến chuyện ngươi chèn ép thứ tử thứ nữ? Ta đem chuyện hậu trạch nhi nữ giao cho ngươi, sẽ không hỏi đến, nhưng ngươi làm quá mức, tổn hại danh dự Mạnh gia, sao ta có thể mặc kệ? Giang Nam Trần gia là hang sói, ngươi lại muốn đem Trinh Nương gả qua, ngươi có từng nghĩ tới danh dự trăm năm của Mạnh gia? Chuyện của Tứ Nương...Ngươi vẫn

https://thuviensach.vn

luôn làm sai còn nghĩ ta sẽ dễ dàng tha thứ cho ngươi? Trinh Nương rất thông minh, gả vào Nhữ Dương vương phủ làm kế phi, ta rất yên tâm.

(Yul: Tứ Nương là tứ tiểu thư ở

- Mặc kệ nàng thỉnh được hay không thỉnh được Bình Nhất Chỉ, nàng vẫn sẽ là đích nữ, thay thế Nhàn Nương chiếu cố thế tử.

Mạnh lão gia rời đi, cây kéo trong tay Lâm thị rơi xuống đất, dù nàng chết cũng không ngăn cản được chuyện Huệ Nương gả cho Kỳ Dương hầu, Trinh Nương làm kế phi: - Nhàn Nương... Nhàn Nương...

Lâm thị cầu xin Nhàn Nương có thể nhìn thấu Trinh Nương, an bày chu toàn, đừng để Trinh Nương hại thế tử, Yên Nhiên có thể giúp Nhàn Nương sao?

#####

An Bình hầu phủ

Mặt trời lên cao, trên đường người đến người đi, cửa hông của An Bình hầu phủ rộng mở, một hồng y thiếu nữ cưỡi ngựa xông ra khỏi phủ.

Người đi đường trốn tránh qua một bên, nàng chạy thẳng đến cửa thành, giương cao roi ngựa quất mạnh, nhìn nàng một thân đỏ rực như lửa, đốt cháy những gì cản đường nàng.

Cửa hông của hầu phủ từ từ đóng lại, chặn ánh mắt tò mò của người bên ngoài, người cưỡi ngựa chính là hầu phủ đại tiểu thư Lý Yên Nhiên,nhưng nàng vội vàng đi đâu? An Bình hầu đỡ Nhu Nương chân mày nhíu lại đầy vướng mắc:

- Nàng đi tìm Nhữ Dương vương thế tử, Yên Nhiên này...

Nhu Nương bất đắc dĩ nói:

https://thuviensach.vn

- Nói là không gả cho Kỳ nhi, lão gia cũng nhìn thấy rồi đó, trời sáng lâu rồi, nàng thức dậy muộn một chút, liền cưỡi ngựa chạy ra ngoài, thật khiến người ta lo lắng.

- Phu nhân không cần lo lắng, ta có sai thị vệ đi theo nàng.

- Lão gia, nếu Yên Nhiên phải gả cho thế tử, chúng ta phải làm sao đây? Nhữ Dương vương phủ...

Trong mắt Nhu Nương tràn đầy lo lắng, áy náy nói:

- Ta lại khiến lão gia khó xử, nếu lúc trước lão gia không thú ta, An Bình hầu phủ sẽ không cần để ý tới cái gì phân tranh.

An Bình hầu nắm tay Nhu Nương:

- Ta chưa bao giờ hối hận khi thú phu nhân, hay là vi phu có chổ nào làm không tốt?

Đứng gần Nhu Nương, An Bình hầu thấp giọng hỏi:

- Khiến Nhu nhi hối hận?

Nhu Nương nâng mắt nhìn An Bình hầu ở đối diện:

- Không chỉ kiếp này, kiếp sau ta còn muốn gả cho ngươi.

An Bình hầu vòng tay ôm vai Nhu Nương, cùng thê tử trở về, vừa đi vừa nói:

- Ngươi không cần lo lắng cho Yên Nhiên, ta thấy nàng hiểu biết rất nhiều, nàng gả cho ai cũng không chịu thiệt, một khi làm thế tử phi, có chúng ta chiếu cố, thế tử chỉ cần không phạm sai lớn, thì ai có thể dao động vị trí của hắn?

https://thuviensach.vn

- Yên Nhiên không buông bỏ được Kỳ nhi, hắn đối với nàng rất tốt, lẽ ra ta không nên lựa chọn cái gì, nhưng ta thực không vừa ý để Yên Nhiên gả qua như vậy, dù đại tỷ an bày cẩn thận, lỡ có chuyện có ngoài ý muốn thì sao? Huống hồ thái phi còn không thích Yên Nhiên.

- Muốn sính An Bình hầu phủ đại tiểu thư cũng không có dễ dàng như vậy, thỉnh Bình Nhất Chỉ là cơ hội của thế tử, chứ không phải của Yên Nhiên, Yên Nhiên của chúng ta mặc kệ là gả cho ai cũng thuận lợi vui vẻ, Nhữ Dương vương cùng thái phi không tự mình tới cửa cầu thân, ta sẽ không gật đầu, dù bị Yên Nhiên oán hận, ta cũng không để nàng miễn cưỡng gả qua. An Bình hầu ta không có bản sự gì, nhưng sẽ không để bảo bối mà ta sủng nịch che chở trong lòng bàn tay phải chịu khổ, chịu phu gia ghẻ lạnh. Phu nhân phải nhớ, là Nhữ Dương vương phủ tới cửa cầu sính nữ nhi của chúng ta, chứ không phải chúng ta thượng cột gả nữ, dù nữ nhi của ta không phải nhà nào cũng cầu, nhưng Yên Nhiên cũng không phải chỉ có thể gả vào Nhữ Dương vương phủ.

(Yul: thượng cột gả nữ: ý là bán con gái cầu vinh)

Nhu Nương dựa vào trượng phu, nàng không có trí tuệ như đại tỷ, cũng không tài cán bằng nàng.

Nhưng nàng lại có nhân duyên tốt nhất gả cho trượng phu chung tình.

Tục ngữ nói nữ nhi giống mẫu thân, Yên Nhiên cũng sẽ gả cho trượng phu yêu thương nàng cả đời.

#####

- Biểu ca, biểu ca.

Lúc Triệu Duệ Kỳ vào núi, nghe tiếng vó ngựa từ sau lưng truyền đến, với giọng nói hết sức quen thuộc, kinh hỉ quay đầu lại, nhìn thấy một nữ y phục hỏa diễm nhảy nhanh xuống ngựa, Triệu Duệ Kỳ hô:

https://thuviensach.vn

- Chậm một chút, biểu muội.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 48: Đáp Án

Hai người đứng gần nhau, Yên Nhiên không vui hỏi:

-Vì sao không đợi ta?

Tay Triệu Duệ Kỳ nâng lên muốn giữ chặt cánh tay của Yên Nhiên, nhưng lại ngừng ở không trung.

-Vào núi rất gian khổ, ta lo ngươi chịu không nổi.

- Cho nên ngươi không nói với ta, quên ước định cùng nhau đi tìm Bình Nhất Chỉ.

Ánh mắt Yên Nhiên ảm đạm rồi bùng lên ngọn lửa, roi ngựa giơ lên, dừng ở trước ngực Triệu Duệ Kỳ.

-Ngươi lại gạt ta, luôn tìm một lý do thật tốt, rồi gạt ta.

-Biểu muội.

Ngực Triệu Duệ Kỳ đau đớn, không phải vì Yên Nhiên đánh hắn, mà là trong mắt nàng tràn đầy đau thương.

Trong trí nhớ của hắn Yên Nhiên luôn kiêu căng vui vẻ, đôi mắt sẽ không nhiễm sầu bi thương tổn, cầm lấy cổ tay Yên Nhiên:

-Thực xin lỗi.

https://thuviensach.vn

Tâm Triệu Duệ Kỳ co rút, giọng của nàng rất nhẹ, ánh mắt u ám không nhìn thấy ánh sáng:

-Biểu ca có biết, có khi giấu diếm so với lừa gạt còn tệ hơn, càng đáng sợ hơn.

Nàng không muốn bị Triệu Duệ Kỳ lừa gạt giấu diếm, nếu nàng cẩn thận một chút, nếu Triệu Duệ Kỳ nói cho nàng biết thân thể hắn không tốt.

Thì kiếp trước Triệu Duệ Kỳ sẽ không chết sớm như vậy, cũng không khiến nàng cảm thấy bất lực nhìn sinh mệnh của biểu ca từ từ mất đi.

Không muốn nàng thương tâm, không muốn nàng khổ sở, đem tài sản ít ỏi còn lại đưa cho nàng, cũng ký thư cùng cách...

Đây là chuyện hắn an bày sau khi chết, Yên Nhiên càng cáu giận bản thân khiến hắn bị thương tổn.

Người đau khổ nhất khi mất tước vị thế tử chính là hắn, nhưng hắn lại trấn an nàng, lúc nàng oán hận nổi giận, nàng hồ nháo.

Dù bổng lộc của hắn không nhiều lắm, cũng chưa bao giờ bạc đãi nàng.

Nàng vẫn có cuộc sống không thua kém gì thế tử phi, sau này nàng mới biết, hắn bán rất nhiều bộ sách trân quý mà hắn yêu thích nhất, nhận hết mọi ánh mắt chế giễu của người ngoài.

Tính khí của nàng không tốt, có khi không khống chế được mà cùng ngoại nhân tranh cãi, biểu ca vẫn luôn che chở nàng.

Có lẽ do thái độ thờ ơ của Nhữ Dương vương, đã dung túng rất nhiều người, dù nàng nhận bao nhiêu thương tổn cũng không bằng biểu ca.

Mặc kệ người khác nhục nhã hắn thế nào, thì hắn vẫn đem nàng hộ ở phía sau, Yên Nhiên lấy mu bàn tay lau nước mắt, thân thể hắn không tốt,

https://thuviensach.vn

vì nàng đòi công đạo, cùng người khác đánh nhau.

Cuối cùng khiến người nhục nhã nàng phải xin lỗi nàng.

Lúc đó nàng cũng không chú ý biểu ca đã bị thương, hắn luôn nói không có việc gì, không có việc gì, nàng tin...

Nàng lúc nào cũng tin hắn, nhưng hắn một lần lại một lần gạt nàng, từ lúc rời khỏi vương phủ, bọn họ cũng chưa từng trở về.

Hắn gạt nàng đi đến lăng mộ của đại di Nhàn Nương, ngồi ngây người vài canh giờ, hắn đều gạt nàng, che dấu tất cả thống khổ, chỉ đem sủng nịnh tươi cười lưu lại cho nàng.

Sau khi hắn chết bệnh, nhập vào phần mộ tổ tiên của Triệu gia, Yên Nhiên đã khóc không thành tiếng, giống như nổi điên túm chặt Trinh Nương đang được Nhữ Dương vương bảo hộ.

Nàng đau đớn mắng nàng hại biểu ca, tán một cái tát, lúc đó Nhữ Dương vương gần như muốn giết nàng, Trinh Nương ngăn cản Nhữ Dương vương, ngăn cản nhi tử hiếu thuận, đi đến bên người đang khóc xụi lơ trên mặt đất là nàng.

Lúc đó nàng chật vật như vậy, còn Trinh Nương mặc bạch y tơ lụa cao cao tại thượng, nhìn nàng thương hại.

『Ngươi không xứng với Triệu Duệ Kỳ, càng cô phụ một mảnh thâm tình của hắn, ngươi đã từng có những thứ khiến nữ tử thế gian này khát cầu, nhưng ngươi không biết quý trọng hắn, tùy ý tiêu xài, rơi xuống cục diện như thế, là tại ta? Mặc kệ ngươi có tin tưởng hay không, ta chưa bao giờ muốn để Duệ Giác tranh giành thế tử vị.』

Lúc đó chỉ có một mình Yên Nhiên quỳ gối trước mộ phần của biểu ca, nhìn Trinh Nương được Nhữ Dương vương săn sóc nâng đở, có nhi tử làm

https://thuviensach.vn

bạn, từ đây về sau nàng chỉ có một mình, để hối hận vô tận cắn nuốt nàng.

Trinh Nương đã từng hỏi nàng, "ngươi thích Triệu Duệ Kỳ sao?" Nàng nói thích, lúc đó Trinh Nương chỉ cười.

Nếu nàng thích, sẽ không tin tưởng Trinh Nương như vậy, nếu nàng thích, sẽ không thể không biết biểu ca đau khổ.

Vẻ mặt Yên Nhiên hoảng hốt, thì thào nói:

-Không phải đã sớm biết rồi sao? Nàng nói đúng, ta không xứng với ngươi, vì cái gì còn muốn chạy tới đây? Rõ ràng đã buông tha, vì cái gì còn muốn chạy tới, vì cái gì? Vì cái gì?

Triệu Duệ Kỳ nắm chặt đầu vai đang run rẩy của Yên Nhiên, tràn đầy khủng hoảng nói:

-Thực xin lỗi, biểu muội, ta sẽ không bao giờ gạt ngươi nữa, sẽ không bao giờ nữa.

- Ta nghe đủ lời thực xin lỗi, ta nghe đủ lời tốt cho ta.

Yên Nhiên vung tay Triệu Duệ Kỳ:

-Nếu ngươi không muốn ta ở bên cạnh ngươi, không muốn gặp ta cứ việc nói thẳng, ta Lý Yên Nhiên sẽ không bao giờ gặp lại ngươi.

- Biểu muội, biểu muội.

Triệu Duệ Kỳ túm chặt Yên Nhiên đang định xoay người bỏ đi, đầu cúi thấp, thấp giọng nói:

-Sao ta có thể muốn ngươi rời khỏi?

Yên Nhiên cắn môi:

https://thuviensach.vn

-Ta phải rời khỏi ngươi, ta không thích ngươi, chưa từng thích ngươi.

Triệu Duệ Kỳ lắc đầu nói:

-Ta không tin.

Yên Nhiên lau nước mắt, cười nói:

-Vì sao không tin, ta đã làm được gì cho ngươi? Ngươi nghĩ không ra, vẫn luôn là ngươi sủng ta, ngươi có biết vì cái gì mà ta ở cạnh ngươi? Vì ngươi là thế tử của Nhữ Dương vương phủ, ở cạnh ngươi rất có mặt mũi, vì đại di là kinh thành đệ nhất mệnh phụ, có được nàng yêu thích ta sẽ không bị người khi dễ, ta đi đến đâu cũng sẽ khiến người hâm mộ ta, ghen tị ta, nịnh bợ ta, ha ha ha, biểu ca ngu ngốc, ta coi trọng là địa vị thế tử của ngươi, là gia thế của ngươi, là phụ mẫu ngươi, ta chưa từng nhìn trúng ngươi.

-Bây giờ đại di sắp chết, vương gia sẽ thú kế phi, lúc đó địa vị thế tử ngươi có thể giữ được hay không còn khó nói, kế phi rất lợi hại, ta sẽ không cùng ngươi chịu khổ.

Yên Nhiên cười càng xán lạn, hèn mọn nói:

-Ngươi văn không thành, võ cũng không, có chút chi, hồ, giả, dã văn vẻ thư sinh, lại không thể tham gia khoa cử, thân thể cũng không tốt, không hoạt động nhiều không chừng có ngày phải đi.

(Yul: Chi hồ giả dã hiểu nôm na là các hư từ được sử dụng để khảo tú tài, người nào dùng mà viết được thành văn coi như đậu tú tài)

-Tổ mẫu ngươi không thích ta, kế phi nhìn thì hòa ái có thể tin, nhưng không biết có thủ đoạn âm hiểm gì, Trinh Nương nhắc ta, mẫu có thể vì tử mà hy sinh tất cả, trên đời không có gì sánh bằng tình thương của mẫu thân, mẫu vì tử cường cũng là Trinh Nương nói, nàng còn nói, kế phi cùng đích

https://thuviensach.vn

tử là đối lập, nâng giết, ngầm giết, thủ đoạn không ít, nếu kế phi không có hài tử thì đỡ một chút, một khi có nhi tử, thân là mẫu thân không thể không tranh, không thể không tính kế, khó nhìn nhất chính là nhân tâm, khó thừa nhận nhất cũng là nhân tâm.

Yên Nhiên giống như mất ý thức, thao thao bất tuyệt nói ra thủ đoạn của kế phi.

Từ lúc Yên Nhiên nói không thích hắn, cùng hắn vui đùa là vì địa vị thế tử của hắn.

Thì Triệu Duệ Kỳ cũng chưa từng nới lỏng bàn tay đang nắm chặt tay Yên Nhiên, lúc này vẻ mặt hắn thả lỏng, bên môi nở nụ cười.

Nghe nàng nói về thủ đoạn âm hiểm của kế phi, giống như sợ hắn không nhớ được, nghe không rõ, vẫn luôn thêm một câu Trinh Nương nói.

-Yên Nhiên thích ta.

- Ai nói?

Yên Nhiên như mèo bị dẫm phải đuôi, đưa tay quất tay hắn, muốn thoát khỏi ràng buộc nhưng không giẫy ra được, Yên Nhiên cả giận nói:

-Ngươi còn chưa hiểu rõ sao, ta chỉ coi trọng địa vị của ngươi, thế tử phi rất tôn vinh, ta là người ái mộ hư vinh, không biết quan tâm người khác, ngươi đừng nghĩ ta sẽ vì ngươi mà làm cái gì, ta không gây phiền phức cho ngươi là tốt lắm rồi, ngươi nói thi từ này nọ ta nghe không hiểu, càng không thích, đại học trung dung luận ngữ Bách gia, ta cũng không có nhớ được vài câu, ta thích vàng bạc châu báu, hoa phục mỹ thực, kiêu căng ngang ngược, cậy mạnh hiếp yếu.

-Ngươi buông tha cho ta đi, ta tìm được mục tiêu tốt lắm, ta không cần ngươi nữa, ngươi thành toàn cho tâm tư ham hư vinh phú quý của ta đi, ta

https://thuviensach.vn

đi... Đi gả cho cửu...

Yên Nhiên ngậm miệng, lúc này cửu hoàng tử mới hai tuổi, nàng gả không được:

-Ta đi gả cho... Gả cho...

Nàng bị Triệu Duệ Kỳ kéo đến dòng suối bên cạnh:

- Triệu Duệ Kỳ, ngươi buông ta ra, ngươi có tự tôn hay không, chuyện như vậy mà ngươi có thể nhẫn nhịn? Kiêu ngạo của ngươi đâu? Lời ta nói đều là thật lòng, ngươi còn không nhìn ra ta là người hâm mộ hư vinh sao? Ở kinh thành ai mà chẳng biết An Bình hầu phủ Lý Yên Nhiên tính khí nóng nảy, văn dốt võ nát... Ta phải tìm chổ dựa vững chắc, ngươi buông tha ta...

Quyên khăn ẩm ướt lạnh lẽo đặt lên mặt nàng, Triệu Duệ Kỳ cẩn thận lau nước mắt trên mặt nàng, Yên Nhiên đóng lại đôi mắt.

-Ta cái gì cũng không hiểu, cái gì cũng không rõ, ta không thể giúp ngươi, buông tha ta đi.

Động tác trên tay Triệu Duệ Kỳ thoáng dừng một chút, sau đó lại lau khô mặt nàng, lôi kéo tay nàng, nói:

-Từ nhỏ ta đã là thế tử, Nhữ Dương vương thế tử chính là ta, cũng giống như cánh tay của ta, ngươi thích địa vị thế tử phi, chính là thích ta, ta sẽ không để ý. Mẫu thân là kinh thành đệ nhất mệnh phụ, dựa vào bản thân mà có, từ lúc còn nhỏ ta đã đau lòng mẫu thân vất vả khổ cực vì vương phủ, cũng không biết có được danh hiệu kinh thành đệ nhất mệnh phụ là có lợi, nhưng nếu ngươi muốn, ta sẽ giúp ngươi, chỉ cần Nhữ Dương vương phủ sừng sững không ngã, thì sẽ không có ai dám khi dễ biểu muội, ngươi không cần đi tìm chỗ dựa vững chắc, không có người nào so với ta còn tốt hơn, cũng không có người nào so với ta càng đau sủng ngươi.

https://thuviensach.vn

-Nếu biểu muội không biết, ta có thể dạy ngươi, nếu ngươi không muốn học, ta cũng không miễn cưỡng ngươi. Biểu muội thích người văn võ song toàn, ta sẽ nỗ lực rèn luyện, biểu muội thích hoa phục mỹ thực, ta sẽ để ngươi hưởng thụ.

-Kế thất vương phi là khó tránh, nhưng ta sẽ cẩn thận, sẽ che chở biểu muội.

Triệu Duệ Kỳ nắm chặt tay Yên Nhiên, hắn rất muốn ôm nàng, nhưng hắn nhịn xuống, không thể đường đột khiến nàng sợ hãi:

-Biểu muội đừng tự hạ thấp bản thân mình nữa, ngươi là kiêu căng, nhưng không cuồng vọng, ngươi không phải ỷ mạnh hiếp yếu, mà là có phong phạm của nữ hiệp, người ngoài không hiểu ngươi, biểu muội ở trong lòng ta người tinh khiết thuần lương nhất, giống như vòng bạch ngọc trên cổ tay ngươi, trong suốt sáng bóng.

Yên Nhiên càng nhắm chặt đôi mắt, Triệu Duệ Kỳ tự tin cười nói:

-Nếu ta đủ kiên cường, đủ xuất sắc, thì không cần biểu muội giúp ta làm gì, biểu muội của ta sẽ an tâm hưởng thụ, từ nay về sau có chuyện gì ta sẽ cùng ngươi thương lượng, sẽ không gạt ngươi.

Triệu Duệ Kỳ không đợi Yên Nhiên trả lời, hắn xoay người dẫn nàng vào núi, chổ Bình Nhất Chỉ ở là giữa sườn núi, Yên Nhiên chậm rãi mở mắt, nhìn đường đá dưới chân, lại nhìn tấm lưng của biểu ca, nghe hắn nói:

-Cẩn thận, có hố, đừng để trẹo chân.

Yên Nhiên theo hắn xuyên qua rừng trúc, gặp được Bình Nhất Chỉ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 49: Phá Đề

Bình Nhất Chỉ đang ngồi xổm chăm sóc hoa cỏ, nghe thấy tiếng bước chân, quay đầu lại nhìn thấy Triệu Duệ Kỳ cùng Yên Nhiên, rồi lại tiếp tục chăm sóc hoa cỏ. Triệu Duệ Kỳ lễ phép chắp tay hỏi:

-Xin hỏi có phải là Bình thần...

Yên Nhiên túm tay áo Triệu Duệ Kỳ, hắn sửa lời nói:

-Có phải là Bình Nhất Chỉ.

Bình Nhất Chỉ cũng không quay đầu, chỉ ừ một tiếng, Yên Nhiên nhìn bậc thềm đá ở tiểu viện, mọi thứ chung quanh vừa quen thuộc lại vừa xa lạ.

Kiếp trước nàng vọt vào mắng Bình Nhất Chỉ, xém chút nữa là đánh hắn, Bình Nhất Chỉ nói với nàng, thần y cũng là người, không cứu sống được mọi người.

Hắn không thích người khác gọi hắn là thần y, tính tình Bình Nhất Chỉ cổ quái, không phải người nào hắn cũng cứu chữa.

Nhưng hắn có khuôn mặt đôn hậu, nếu không ai biết hắn là Bình Nhất Chỉ, gặp cũng chỉ nghĩ hắn là một người nông phu bình thường.

-Khẩn cầu Bình đại phu ra đề.

Tay Bình Nhất Chỉ đang chăm sóc hoa cỏ dừng một chút, còn chưa có ra đề, một giọng nói dễ nghe nhẹ nhàng vang lên:

https://thuviensach.vn

-Bình Nhất Chỉ ở đây sao?

Yên Nhiên quay đầu, thấy Trinh Nương mặc y phục lục sắc cẩm tú, bộ dạng sinh động khả ái nhìn Triệu Duệ Kỳ cùng Yên Nhiên, thân thiết gọi:

-Thế tử, Yên Nhiên.

Yên Nhiên hỏi:

-Trinh di cũng đến tìm Bình Nhất Chỉ?

Sắc mặt Trinh Nương ảm đạm, đau thương nói:

-Mẫu thân bị bệnh, ta muốn mời Bình đại phu đến bắt mạch cho mẫu thân.

Lời nói thỏa đáng, không hề có sơ hở, Yên Nhiên biết nàng vì ngoại tổ mẫu mà tìm Bình Nhất Chỉ nhất định là có ý đồ khác, Yên Nhiên nói:

-Làm khó Trinh di hiếu tâm, ngoại tổ mẫu nhiễm bệnh hơn hai tháng, lúc này Trinh di mới tới mà tìm Bình đại phu?

Thần sắc Trinh Nương cũng không thay đổi:

-Trước kia ta nghĩ ở bên giường tẫn hiếu, sau đó... Nhìn mẫu thân nằm bệnh trên giường ta đau lòng không thôi, muốn thử một lần đến thỉnh Bình Nhất Chỉ, ta không trí tuệ bằng Yên Nhiên, chuyện bên ngoài hiểu biết không biết, hai ngày trước mới nghe đại danh của Bình Nhất Chỉ.

Triệu Duệ Kỳ nói:

-Trinh di có tâm, cũng không quá trễ.

Hắn đối với Trinh Nương rất xa lạ, cũng có cảnh giác, nghe Yên Nhiên nóiTrinh Nương nói này nói kia.

https://thuviensach.vn

Có thể nói ra câu mẫu vì tử cường, thì sao có thể là một nữ tử không hiểu biết gì, nghiêng đầu nhìn Yên Nhiên thân cận nói:

-Chúng ta vào nói chuyện với Bình đại phu.

Yên Nhiên ngẩn đầu, không hề lùi bước đối diện với Trinh Nương:

-Ngoại tổ mẫu bị bệnh ta cùng biểu ca cũng quan tâm, chúng ta cũng vì ngoại tổ mẫu tẫn hiếu, nếu có thể mời được Bình Nhất Chỉ xem bệnh cho Nhữ Dương vương điện hạ, còn có thể thỉnh hắn bắt mạch cho ngoại tổ mẫu, làm phiền Trinh di chờ ở đây, ta cùng biểu ca vào trước, nếu không thể phá giải nan đề của Bình Nhất Chỉ, Trinh di là người trí tuệ vô song, lúc đó vào giải đề cũng không muộn.

Yên Nhiên mặc kệ Trinh Nương có ý đồ gì, cứ dùng lời nói vây khốn nàng, nàng không tin, nàng cùng biểu ca lại không giải được nan đề của Bình Nhất Chỉ nan đề.

-Trinh di không cầu danh, không cầu lợi, thiện lương thuần hậu, sẽ không tranh với chúng ta, đúng không, Trinh di?

Trinh Nương nhẹ nhàng gật đầu:

-Yên Nhiên cùng thế tử cẩn thận một chút, có các ngươi đi trước, ta cũng yên tâm, có mời được Bình đại phu hay không, phải dựa vào các ngươi.

Triệu Duệ Kỳ nhìn Trinh Nương tự nhiên hào phóng, rồi cùng Yên Nhiên bước vào sân viện của Bình Nhất Chỉ, Yên Nhiên nhỏ giọng hỏi:

-Ngươi nhìn nàng làm gì?

- Không hổ là Mạnh gia tiểu thư, Mạnh gia thật giỏi dưỡng người, có mẫu thân kiều diễm như mẫu đơn, có Nhu di giống như nguyệt quý (hoa

https://thuviensach.vn

hồng), có Huệ di như hạ hà, lại có Trinh di giống như cốc u lan, tiểu thư Mạnh gia đều là người xuất chúng.

-Nàng nói chuyện hành sự có điểm nào giống người không hiểu chuyện, không đúng mực? Nói nàng là cốc u lan... Không chuẩn xác, ta thấy nàng là một đóa giải ngữ hoa, thiên biến vạn hóa, u lan ở trên bùn đất có thể sống sao? Trinh di mặc kệ là ở đâu cũng có thể sống rất tốt, vì điểm này mà người cao ngạo như An Ninh công chúa cũng coi trọng nàng.

Triệu Duệ Kỳ hỏi:

-Ngươi rất sợ nàng? Trước kia không phải ngươi luôn nói nàng ôn nhu như thế nào, thương xót ra sao, từ khi nào thì ngươi đã không còn thích nàng?

- Ta đâu có không thích? Ta đâu có sợ nàng?

Yên Nhiên phản ứng dồn dập, mỗi khi bị Triệu Duệ Kỳ ép bức, nàng sẽ như thế này, túm chặt tay áo của hắn, như tiểu hài đồng nhẹ nhàng lắc lắc.

Trong lòng Triệu Duệ Kỳ gợn sóng, chỉ cần Yên Nhiên như vậy, mặc kệ nàng làm sai cái gì, hắn cũng sẽ tha thứ cho nàng, bảo hộ nàng.

-Biểu ca, Trinh di là ôn nhu, là thiện lương, là thông minh, là đáng yêu, nàng có rất nhiều rất nhiều ưu điểm, nhưng ngươi phải nhớ ngàn vạn lần đừng tranh cái gì này nọ với nàng, nàng cực kỳ lợi hại, cơ trí không hề kém đại di.

Dù nàng không có xung đột với người khác, vẫn chiếm được thứ tốt.

Kiếp trước thân đệ đệ của nàng là đại thần có tiếng trong triều, tuy không thể thay thế thứ trưởng tử kế thừa Mạnh gia.

https://thuviensach.vn

Nhưng vì có công ủng hộ duy trì cửu hoàng tử, cũng vì cửu hoàng tử kính trọng nàng, ân thưởng hắn làm hầu, so với chuyện kế thừa Mạnh gia còn cao hơn rất nhiều.

Còn nữ nhi của nàng thì không cần phải nói, từ sinh hạ đến tận sau này đều là tốt nhất.

Tuy Triệu Duệ Giác luyện võ rất vất vả, nhưng hưởng thụ phô trương còn hơn thế tử biểu ca rất nhiều, lại có phụ mẫu yêu thương.

Trinh Nương chưa bao giờ làm ra chuyện bạc đãi biểu ca, có khi sẽ dạy cho biểu ca một chút đạo lý, nhưng lại đạm bạc, băng lãnh.

Trinh Nương đã từng nói, không có người nào sẽ đào tâm đào phế đối xử tốt với người xa lạ, biểu ca ăn, mặc, ở, đi lại, đều là Yên Nhiên cùng hạ nhân quan tâm.

Trinh Nương không cần tự tay động thủ. Dù nàng gả cho Nhữ Dương vương là vì chiếu cố biểu ca.

Yên Nhiên cúi đầu nhìn chằm chằm giày thêu dưới làn váy, kiếp trước Nhàn Nương chọn Trinh Nương làm kế phi còn có nguyên nhân khác.

Là giữ chặt vị trí Nhữ Dương vương phi, không thể để Nhữ Dương vương phủ lụi bại, chuyện này Trinh Nương hoàn thành xuất sắc.

Trước khi nàng chết Nhữ Dương vương có thể nói là triều thần đệ nhất quyền quý, hoàng hậu nương nương sớm có thái tử, ai có thể dao động địa vị hiển hách của Nhữ Dương vương phủ.

Những người Trinh Nương yêu thích đều có số phận tốt lắm, Yên Nhiên còn nhớ người từng giúp Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Lúc nàng có thai xém chút nữa là té ngã, Mạt Ly liều mình làm đệm thịt cho nàng.

Cuối cùng thoát khỏi nô tịch, gả cho thất phẩm huyện lệnh, thành Quan phu nhân, mà huyện lệnh kia lại rất yêu thương Mạt Ly, sau này con đường làm quan thăng tiến nhiều lắm.

Còn địch nhân của nàng sẽ có số phận bi thảm đau khổ vẫn phải ngước nhìn nàng, ngưỡng mộ nàng.

Yên Nhiên chua xót, nghe biểu ca cùng Bình Nhất Chỉ nói chuyện, nhìn thân ảnh văn nhược của biểu ca, Trinh Nương sẽ buông tha cho hắn sao?

Chỉ cần Trinh Nương có hài tử, sẽ không bỏ qua biểu ca.

Nếu Trinh Nương không sinh hạ được hài tử, có phải sẽ đứng cùng chiến tuyến với biểu ca.

Mẫu vì tử cường, nếu không có hài tử, nàng sẽ không tính kế nhiều như vậy, có thể sẽ yêu thương biểu ca.

Một khi Nhữ Dương vương qua đời, Trinh Nương lại vô tử sẽ cần biểu ca phụng dưỡng.

Kiếp trước Yên Nhiên được Trinh Nương yêu thương cảm giác tốt lắm.

Tuy nàng chỉ hưởng thụ được mấy ngày, từ lúc nàng trở thành thế tử phi, Trinh Nương đối với nàng thay đổi.

Trinh Nương còn mịt mờ nói sau này sẽ đối xử với nàng khác xưa, lúc đó nàng toàn tâm toàn ý tin tưởng Trinh Nương, nghĩ nàng sẽ là bà bà rất tốt, Yên Nhiên nghe đâu có hiểu.

Yên Nhiên cắn chặt môi, hai kiếp cộng lại nàng cũng chưa từng hại ai, Trinh Nương lại là người dè dặt cẩn thận, nàng có cơ hội khiến nàng không

https://thuviensach.vn

có hài tử được sao?

-Băng là từ nước ngưng kết tạo thành, trong ngũ hành nước lửa tương khắc. Đề thứ nhất, trong băng lấy hỏa, đốt lửa trên nước. Nhữ Dương vương thế tử tài học có một không hai trong kinh thành, lão phu cho ngươi một canh giờ, nếu không giải được đề này, thì về đi.

-Ta nguyện ý thử.

Lúc Yên Nhiên đang sững sờ, Bình Nhất Chỉ đã ra nan đề thứ nhất, đề này nàng đã giải qua, nhưng biểu ca xé mất giấy tuyên thành rồi, Yên Nhiên có chút lo lắng nhìn biểu ca.

-Một canh giờ không phải là quá ít sao?

Bình Nhất Chỉ tưới nước cho hoa cỏ, nói:

-Hắn là thế tử của Nhữ Dương vương phủ, một canh giờ không ít.

-Bình đại phu còn không tự xưng là thần y, biểu ca cũng không có tự coi mình là thế tử tài trí hơn người, thế tử cũng là người,vì cái gì mà người khác có thể dùng một ngày để suy nghĩ, còn thế tử chỉ có một canh giờ? Địa vị cao thấp quyết định người tài trí? Bình đại phu không phải là người rất công bằng sao?

Bình Nhất Chỉ quay đầu cẩn thận nhìn tiểu cô nương trước mặt, khuôn mặt tuyệt mỹ, ngạo khí bức người, có thể đoán sau này nàng trưởng thành sẽ là một vị tuyệt thế giai nhân có thần vận, Bình Nhất Chỉ hỏi:

-Ngươi là?

- Ta là biểu muội của hắn, An Bình hầu phủ đại tiểu thư Lý Yên Nhiên.

Bình Nhất Chỉ đứng lên, hai tay chắp sau lưng:

https://thuviensach.vn

-Lý tiểu thư suy nghĩ thận trọng.

- Biểu ca nhất định phá giải nan đề của ngươi.

Yên Nhiên biết Bình Nhất Chỉ không thay đổi chủ ý, liền chuyên tâm nhìn Triệu Duệ Kỳ, nàng biết đáp án, lại không thể nói, cố kị đến tự tôn của biểu ca.

Yên Nhiên xoa nắn ngón tay, Triệu Duệ Kỳ đứng ở trước khối băng suy tư.

Nghe thấy tiếng bước chân vang, Yên Nhiên biết là Trinh Nương, nhìn nàng một cái, Yên Nhiên có cảm giác, Trinh Nương cũng biết đáp án, nàng thực thông minh, kiếp trước Yên Nhiên suy nghĩ rất lâu mới nghĩ ra.

-Biểu ca, nhìn ta, nhìn ta.

Yên Nhiên đi đến trước khối băng:

-Bóng dáng của ta ở trên mặt băng, giống như soi gương vậy, thật thú vị.

Triệu Duệ Kỳ nhíu mày, gương, gương? Yên Nhiên sẽ không vô duyên vô cớ trì hoãn hắn suy nghĩ nan đề, gương...

Triệu Duệ Kỳ nhìn biểu muội đang tươi cười, tất cả phiền chán sốt ruột cũng vì nụ cười của Yên Nhiên mà tiêu tán

Triệu Duệ Kỳ si ngốc nhìn nàng, mọi thứ xung quanh không còn ảnh hưởng đến hắn, đầu óc trống rỗng, suy nghĩ càng rõ ràng...

Triệu Duệ Kỳ ngồi xổm xuống, lấy cái đục bên cạnh, bắt đầu phá hủy khối băng, Yên Nhiên nhìn thấy vậy, liền vui vẻ cười, ngồi xổm bên người Triệu Duệ Kỳ.

https://thuviensach.vn

Nhìn hắn lấy ra khối băng sạch sẽ trong suốt nhất, làm thành miếng gương.

Hắn còn nhớ, nàng đã từng làm vỡ nát gương trong Nhữ Dương vương phủ, cũng từng dùng gương nướng y phục của hắn, xém chút nữa là châm lửa.

Triệu Duệ Kỳ lấy ra một tờ giấy đặt ở sau gương băng, nhắm ngay ánh mặt trời...

Qua một hồi lâu, trang giấy bốc cháy, Triệu Duệ Kỳ nói:

-Trong băng lấy hỏa.

- Ngươi nói lửa cháy ở trên nước, chỉ cần mấy thìa dầu đen là có thể, lúc phụ vương ta ở Bắc Cương tác chiến, từng dùng dầu đen hỏa thiêu Man Di, dầu đen có thể nổi bập bềnh trên mặt nước.

Bình Nhất Chỉ gật đầu nói:

-Qua cửa.

Yên Nhiên hoan hô nhảy lên:

-Biểu ca thật lợi hại, biểu ca là người lợi hại nhất.

Triệu Duệ Kỳ nắm chặt nàng, thấp giọng nói:

-Chỉ cầncó ngươi ở bên cạnh ta là được.

Trinh Nương dời ánh mắt yêu thích ngưỡng mộ, nhìn bọn họ thật chói mắt, Yên Nhiên đã có được tình cảm thuần túy mà nhiều người khát cầu.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 50: Hào Quang

-Nhữ Dương vương Thế tử tài học bất phàm, dễ dàng phá giải nan đề thứ nhất.

- Quá khen.

Triệu Duệ Kỳ khí chất ôn văn tao nhã, diện mạo nho nhã tuấn dật, nhìn hắn rất khó có thể nhìn thấy ngạo khí của Nhữ Dương vương thế tử.

Không phải hắn không có ngạo khí, mà là đối với người thân thiết thân cận đều rất hòa khí gần gũi.

Còn đối với người khác thì lãnh đạm xa cách có khi bất hòa, vì hắn tự tin vào tài học của mình, chứ không phải vì tước vị thế tử.

Trinh nương nhìn Triệu Duệ Kỳ, dù ngũ quan tuấn dật bất phàm nhưng không giống diện mạo của Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh.

Mà có vài phần tương tự Nhàn Nương, cũng có tài danh như Nhàn Nương, Nhữ Dương vương phủ vì Nhàn Nương mà quang vinh.

Trinh nương từng nghe đến tài danh của Triệu Duệ Kỳ, Tung Sơn viện sẽ không vì quyền thế của Nhữ Dương vương phủ mà khen ngợi Triệu Duệ Kỳ tài học hơn người.

Hắn viết đại học cửu biện cũng không phải thỉnh người làm hộ, Đại tỷ Nhàn Nương tuyệt đối sẽ không để nhi tử làm người giả dối tạo uy danh, nàng khinh thường con đường tắt này.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương có hắn làm nhi tử, là Nhữ Dương vương có phúc khí.

Nhưng đối với tương lai sau này của nhi tử kế phi, có đích trưởng tử là hắn đặt ở trên đầu, một tòa núi lớn ở trước mặt, sao có thể thấy được ánh mặt trời?

Nếu đích trưởng tử của nguyên phối(vợ trước) quá bình thường, sẽ khiến nhi tử của kế phi bất mãn với huynh trưởng, bất mãn hắn tầm thường lại chiếm giữ tước vị.

Nếu đích trưởng tử của nguyên phối quá xuất sắc, cũng có vấn đề, chèn ép huynh đệ thở không nổi, rất dễ dàng làm nhi tử của kế thất mất tinh thần ủ rũ, buông tha cho mọi cố gắng, càng ngày càng không nên thân.

Kế phi không dễ làm, chẳng lẽ nhi tử của kế phi lại dễ làm, Nhữ Dương vương phủ là phụ truyền tử nối, có đan thư thiết khoán.

Chỉ cần không phạm vào sai lầm lớn thì cả đời làm vương, đế quốc Đại Minh sẽ không tước vị đích tử, nhi tử của kế thất dù xuất sắc đến đâu cũng không tranh được.

Trinh Nương buồn bã lắc đầu, nếu nàng không trốn thoát vận mệnh trớ trêu, nếu Nhữ Dương vương không chịu buông tha cho nàng, nếu Nhàn Nương bệnh chết...

Một khi nàng gả vào Nhữ Dương vương phủ, sau này có thân sinh cốt nhục, nàng nên làm thế nào để đối mặt với Triệu Duệ Kỳ.

Là tranh hay không tranh? Trơ mắt nhìn nhi tử thấp hơn hắn một đầu?

Trinh nương lại ôn nhuận e lệ tươi cười, nhưng tay nắm chặt thành quyền giấu trong tay áo, chuyện sau này để sau này tính.

https://thuviensach.vn

Lúc này nàng không ngại thưởng thức Triệu Duệ Kỳ, Nhàn Nương dạy nhi tử, người bình thường không thể sánh bằng.

Yên Nhiên nhìn Triệu Duệ Kỳ kính nể:

-Ngươi là biểu ca của ta, là người lợi hại nhất.

Triệu Duệ Kỳ cười vui vẻ, có thể lấy lòng Yên Nhiên, để nàng kính nể hắn là đáng giá, đáng giá hắn thức khuya đọc sách.

Hai ngày trước mẫu thân nói với hắn có thể tham gia khoa khảo, chỉ khi hắn đủ cường, đủ xuất sắc, có tài năng mới bảo hộ được Yên Nhiên, mới có thể vĩnh viễn nhìn nàng tươi cười vui vẻ.

Yên Nhiên so với trước kia thì yên tĩnh hiểu chuyện hơn rất nhiều, nhưng bản tính của nàng rất khó thay đổi, Triệu Duệ Kỳ biết rõ điểm này.

Cho nên hắn muốn tham gia khoa cử, không chỉ cùng Phó Tuấn Khanh tỷ thí phân cao thấp, mà quan trọng hơn là hắn muốn cường đại, hắn muốn trở thành núi lớnvvững chắc cho Yên Nhiên dựa vào cả đời.

Triệu Duệ Kỳ đưa ngón tay gõ trán nàng:

-Chỉ biết nói mỗi câu lợi hại, không biết đổi từ khác sao?

Yên Nhiên cười vui vẻ:

-Ta chỉ muốn nói lợi hại, không muốn nổi từ khác.

Trinh Nương là người thông minh, sẽ không dùng thủ đoạn lộ liễu, nàng không chỉ muốn cuộc sống phú quý, còn muốn có thanh danh hiền lương.

Dù nàng làm kế phi, cũng sẽ không bạc đãi biểu ca, chỉ cần biểu ca xuất sắc, nàng có nhiều thủ đoạn thì thế nào?

https://thuviensach.vn

Chỉ cần mình không gây phiền hà cho biểu ca, Trinh Nương...

Trinh Nương tỏ ra là người vô cầu, là cốc U Lan nở rộ, sao có thể vì tước vị mà ra tay tàn độc?

Yên Nhiên lặng lẽ liếc nhìn Trinh nương, dù Trinh nương có lợi hại hơn nữa cũng không phải, chuyện gì cũng có thể đoán ra.

Có thể nàng biết sau này nàng sẽ làm kế phi, nhưng vẫn chưa biết Cửu hoàng tử sẽ làm hoàng đế.

Nếu để biểu ca giúp Cửu hoàng tử...

Yên Nhiên lắc đầu, không thể, lúc này Cửu hoàng tử không được, Nhữ Dương vương thế tử rất chói mắt, nhất cử nhất động của hắn đều bị người chú ý.

Hắn tham gia đoạt vị là đại biểu cho lựa chọn của Nhữ Dương vương phủ, không đợi được Cửu hoàng tử xuất hiện, biểu ca đã bị các vị hoàng tử khác đạp ngã.

Hai đấm khó địch bốn tay, câu này là ca ca nói với nàng... kiếp trước... kiếp trước...

Yên Nhiên nhìn Trinh Nương, mọi người đều nghĩ Nhữ Dương vương thế tử là người "tầm thường", ai cũng biết Triệu Duệ Giác ưu tú xuất sắc.

Còn được xưng là nhân vật hàng đầu Quan Quân hầu, Nhữ Dương vương thích hắn vô cùng.

Lúc hắn đại chiến thành danh, Nhữ Dương vương đã có tâm tư muốn đổi thế tử, khi đó Nhữ Dương vương còn hận không đem những thứ tốt nhất đưa cho Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Phế thế tử hắn có thể làm chủ. Nhưng Trinh nương lại khuyên hắn, vì cái gì?

Vì sao Trinh nương lại làm như vậy, là nàng âm thầm kết giao với Cửu hoàng tử, biểu ca tầm thường trung lập sẽ là lá chắn tốt nhất.

Nếu Triệu Duệ Giác không đoạt được cửu môn, dù Cửu hoàng tử có di chiếu truyền ngôi, cũng không lên được ngôi vị hoàng đế.

Rốt cuộc hoàng Thượng truyền ngôi cho ai, bất luận kẻ nào cũng không dám nói.

Nếu biểu ca xuất sắc mà không phải tầm thường, Triệu Duệ Giác còn có năng lực ủng hộ Cửu hoàng tử sao? Hắn còn có thể đi lên ngôi vị hoàng đế sao?

Tất cả mọi chuyện đều không thay đổi sao? Cửu hoàng tử tuổi còn nhỏ là hắn chịu thiệt, không bằng tam hoàng tử...

Yên Nhiên đối với chuyện tương lai không dám nắm chắc.

-Đề thứ hai là giải khai ván cờ Linh Lung, Thế tử điện hạ, bàn kỳ dưới tàng cây, mời đi.

Bình Nhất Chỉ đưa ra nan đề thứ hai.

Yên Nhiên giật mình mở to mắt, sao lại là ván cờ Linh Lung? Không phải nên ra đề mục khác sao? Yên Nhiên cắn môi, tức giận nói:

-Ngươi chính là muốn khó xử biểu ca, ván cờ Linh Lung còn được gọi là ván cờ thổ huyết, bao nhiêu cao thủ cờ vây bị vây hãm trong ván cờ, biểu ca... thân thể biểu ca không tốt, nếu hắn hộc máu, ta...Ta...

Sắc mặt Bình Nhất Chỉ không thay đổi hỏi:

https://thuviensach.vn

-Ngươi thế nào?

Yên Nhiên vung tay Triệu Duệ Kỳ đang giữ nàng, tiến lên hai bước hung ác nói:

-Ta sẽ giết ngươi, đừng nghĩ ta nói đùa, ta sớm nhìn ngươi không vừa mắt, ngươi là đại phu, học được toàn thân y thuật, trị bệnh cứu người là bổn phận, ngươi lại dùng đủ loại nan đề làm khó dễ người cầu chẩn, ngươi xứng làm đại phu sao? Ngươi có biết người sắp chết chỉ mong được sống thêm một ngày chính là khát cầu? Ngươi có biết trơ mắt nhìn người thân bệnh chết là thống khổ thế nào không? Ngươi cái gì cũng không biết...

Trong mắt Yên Nhiên chứa đầy nước mắt, dưới ánh nến u ám, biểu ca để lại một câu "hãy sống tốt"

Rồi buông tay nhân gian, dù nàng khóc kêu thế nào hắn cũng không sống lại...

Hầu phủ âm u vắng lạnh chỉ còn có một mình nàng, cô tịch đến chết.

-Thần y không phải thần tiên, cũng có người cứu không được, nhưng ngươi có thể dùng tài cán của mình vì người bệnh giảm bớt đau đớn thống khổ, ít nhất ngươi có thể kéo dài tính mạng, làm cho người bệnh có thể bên cạnh người thân lâu một chút.

Yên Nhiên xoa đôi mắt, nàng nói mà không hề khóc, nghĩ muốn lấy lòng Bình Nhất Chỉ, nhưng nàng lại nhịn không được.

-Ngươi lưu lại rất nhiều nan đề, không phải là khảo thí học thức, chúng ta cũng không phải con rối đi lấy lòng của ngươi, ngươi ra nan đề là khiến chúng ta tự trách...Tự trách mình vô dụng không thể giải được nan đề cứu tính mạng thân nhân, ngươi là đại phu, không phải quan khảo thí cao cao tại thượng, vì sao ngươi không chịu cứu thêm vài mạng người?

https://thuviensach.vn

-Ta không học y thuật, cũng không xem, không hiểu sách thuốc, nhưng ta biết người có bách bệnh, ngươi ẩn cư chổ này, hàng năm có bao nhiêu người có thể phá giải nan đề của ngươi? Hàng năm ngươi chuẩn bệnh được bao nhiêu người? Ngươi không sợ y thuật giảm sút thụt lùi? Đọc sách thuốc là có thể trở thành thần y? Trương Trọng Cảnh, Hoa Đà là thần y được ghi trong sử sách cứu chữa người bệnh nhiều hay ít? Dùng dược nhiều hay ít? Có như thế, bọn họ mới viết xuống sách thuốc trân quý lưu truyền cho hậu thế, được người đời kính ngưỡng, ngươi học được sách thuốc của bọn họ, lại không thấy hổ thẹn sao?

Yên Nhiên bước lên vài bước tới gần Bình Nhất Chỉ, bắt lấy cổ tay Bình Nhất Chỉ trong tay áo, đưa lên trước mặt hắn:

-Đôi tay này là trị bệnh cứu người, không phải chăm sóc hoa cỏ, đầu óc của ngươi là tìm cách trị bệnh cứu người kê đơn thuốc, chứ không phải nghĩ nan đề làm khó dễ chúng ta.

Triệu Duệ Kỳ cong khóe môi, Yên Nhiên nói nghe phấn khích cực kỳ, nàng như hào quang chói mắt, không có kẻ nào che khuất được nàng.

Trinh nương cũng há to miệng, không thể tưởng tượng được, Yên Nhiên lại có tài ăn nói như thế, nàng nói rất khá, cũng chỉ có nàng mới dám nói ra, đổi lại là nàng dù có thể nghĩ đến, cũng sẽ không nói ra ngoài.

-Hay, nói rất đúng.

- Đúng thế, đúng thế, đại phu là cứu người, chứ không phải khảo thí ra đề mục.

Lúc Yên Nhiên nói những lời lên án Bình Nhất Chỉ, ở ngoài hàng rào có mười mấy người đang đứng.

Có lão trượng râu tóc bạc phơ, có đứa nhỏ, có hán tử cường tráng, cũng có quả phụ vong phu, có người hét lên:

https://thuviensach.vn

-Đúng nên giết, ta cũng hận không thể giết chết hắn, ca ca ta...ca ca ta...vì ta không giải được nan đề, mà bệnh chết...ta thật sự ngu xuẩn, vì sao không giải được nan đề, Bình Nhất Chỉ ngươi không xứng làm thần y.

-Nam nhân của ta là độc đinh của dòng tộc Trần gia, tổ tiên ta cả đời làm nông, một chữ ta cũng không biết, sao có thể giải được nan đề? Hắn buông tay nhân gian, lưu lại hai người bọn ta cô nhi quả phụ, bơ vơ, sau này biết trôi qua như thế nào? Bình Nhất Chỉ ngươi còn không đáng chết sao?

Yên Nhiên quay đầu nhìn đám người đau khổ lên án Bình Nhất Chỉ ra đủ loại nan đề làm khó dễ bọn họ.

Rồi quay lại nhìn Bình Nhất Chỉ đang chăm sóc hoa cỏ, nếu Bình Nhất Chỉ không lấy ván cờ Linh Lung làm khó biểu ca.

Nếu không phải nàng lo lắng ván cờ này sẽ làm biểu ca hộc máu, thì nàng cũng sẽ khống chế được cơn tức giận, Bình Nhất Chỉ yêu hoa, Yên Nhiên từng trọng sinh làm sao có thể không biết.

Có mấy lần vì người bị bệnh cũng là người yêu hoa, Bình Nhất Chỉ sẽ bắt mạch chuẩn bệnh cho bọn hắn, Yên Nhiên vừa chỉ vào chậu hoa vừa nói:

- Cổ nhân nói nghiệp thuật có chuyên công, nói thẳng ra là ngươi không phù hợp trồng hoa dưỡng cỏ, dù ngươi có rèn luyện tay nghề trồng hoa, có trồng ra hoa cũng không ai muốn.

(Yul: nghiệp thuật có chuyên công ý câu này là làm nghệ thuật phải có thiên phú)

Bình Nhất Chỉ mày mặt nhăn lại vướng mắc, Yên Nhiên tiếp tục nói:

-Trồng hoa dưỡng cỏ là ham thích, là nhàn rỗi mà thôi. Ngươi lại coi như chuyện quan trọng cần phải làm, ngươi quên ngươi là đại phu sao, nếu

https://thuviensach.vn

ngươi nhàm chán đến nổi phải trồng hoa dưỡng cỏ, vì sao không chuẩn trị cho vài người bị bệnh? Hay là thu nhận một hai gã đồ đệ? Ngươi không muốn có người kế thừa y bát của ngươi sao? Đem y thuật của ngươi phát dương quang đại? Để hậu thế còn biết trừ Hoa Đà thần y, còn có ngươi Bình Nhất Chỉ.

Sắc mặc Bình Nhất Chỉ trở nên rất khó coi, cả giận nói:

-Ngươi thì biết cái gì?

Trinh nương tiến lên kéo Yên Nhiên, nhẹ giọng nói:

-Ngươi đừng nhắc tới chuyện thương tâm của Bình đại phu, biết người biết mặt không biết tâm, có lẽ hắn đã từng bị người hắn cứu thương tổn, không phải những người đó đều tri ân báo đáp, lấy oán trả ơn cũng không ít.

Ánh mắt Trinh Nương nhu hòa nhìn Bình Nhất Chỉ, nhưng Bình Nhất Chỉ lại nhìn Yên Nhiên:

-Ta nói cho ngươi biết, nếu không phải tại ta thu nhận đồ đệ, thì ta đã không phải cô độc một mình, ngươi nói này nọ thống khổ ta biết hết, ta... ta bất lực, trơ mắt nhìn nữ nhi chết bệnh... ha ha...nếu không phải nàng cầu ta cứu hắn, thì nàng sao có thể bị hắn hại chết? Như nhi...Như nhi...

Yên Nhiên đẩy Trinh nương ra, nói:

-Trên đời có bao nhiêu người nhìn thấu lòng người, rõ ràng là đối với ngươi tốt lắm, nhưng vẫn tính kế người của ngươi, nhưng cũng có người tốt, cũng có người cảm ơn, ngươi không thể bởi vì một chuyện xưa mà vứt bỏ những người cần ngươi cứu chữa, ngươi nguyện ý làm một người hèn nhát nhu nhược, một lần bị rắn cắn mười năm sợ dây thừng? Nữ nhi của ngươi ở trên trời có linh thiêng cũng không an tâm, nàng nhất định là người thiện lương, là người rất tốt, nàng sẽ không đành lòng để người có thể cứu

https://thuviensach.vn

sống lại chết đi, nếu ngươi đã mất đi nữ nhi, sao lại không biết cảm giác mất đi người thân thống khổ đến cỡ nào?

-Ngươi muốn những người khác thống khổ giống ngươi? Nếu ngươi có thể cứu sống một người, bọn họ sẽ cảm kích ngươi, sẽ vì nữ nhi của ngươi mà châm đèn đốt nhang.

Yên Nhiên nói câu cuối cùng:

-Nhà Phật có nói luân hồi chuyển thế, hôm nay ngươi cứu người, có lẽ chính là nữ nhi của ngươi đã từng bệnh chết.

Thần sắc Bình Nhất Chỉ khó đoán, cứu người có thể là nữ nhi luân hồi?

P/s sau này chuyện xấu rất nhiều, không phải trọng sinh là có thể dựa vào xoay chuyển cục diện ban đầu.

Yên Nhiên cũng không có nhiều ưu thế, các nàng chịu khó mò hố này với ta.

Sao ta edit chương này mà ta mếu máo thế này...

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 51: Phá Cục

Bình Nhất Chỉ trầm tư suy nghĩ, rồi có chút sáng tỏ, ánh mắt lướt qua Yên Nhiên nhìn vào trong sân nhỏ chổ cửa phòng.

-Ngươi nói lời này là vì những người bên ngoài? Hay là vì thế tử điện hạ?

Trong lòng Yên Nhiên vui vẻ ngọt ngào, rốt cục nàng cũng có thể giúp đỡ biểu ca:

-Lúc này là vì biểu ca, từ nay về sau Bình đại phu xem bệnh cho nhiều người, sẽ vì rất nhiều rất nhiều người, là bình đại phu gỡ được khúc mắc, ta không có làm cái gì.

Bình Nhất Chỉ lắc đầu nói:

-Ta cũng không nói là ta đã giải khai khúc mắc, Lý đại tiểu thư nói rất hay, ngày mai ta sẽ huỷ bỏ chuyện khảo thí nan đề làm khó dễ người, nhưng hôm nay vẫn như cũ.

- Ngươi...ngươi...

Yên Nhiên tức giận:

-Khi dễ người.

- Biểu muội, không tin ta?

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ cầm tay Yên Nhiên, cảm xúc tinh tế, khiến hắn luyến tiếc không muốn buông tay:

-Từ lâu ta đã muốn thử ván cờ Linh Lung, nghe nói người có thể nhập kỳ sẽ nhìn thấy kiếp trước kiếp này, là thiên hạ đệ nhất ván cờ, nếu ta không thử, sẽ rất đáng tiếc.

- Biểu ca cẩn thận một chút, không cần miễn cưỡng.

Yên Nhiên nhịn không được trừng mắt nhìn Bình Nhất Chỉ, kiếp trước nàng cũng từng nghe nói đến ván cờ Linh Lung.

Lúc đó cũng có người bày ra ván cờ, nhưng không có cách nào nhập kỳ, bọn họ đều bị văng ra, ở trên ván cờ bày bố cục, sống chỗ không nhiều lắm, phần lớn là tử cục.

Yên Nhiên khuyên biểu ca đến thỉnh Bình Nhất Chỉ, còn không phải là muốn biểu ca nổi danh sao?

Nếu Bình Nhất Chỉ không ra nan đề, thì Yên Nhiên cũng không đạt được mục đích, chỉ là Bình Nhất Chỉ ra đề mục không phải là đề nàng nghĩ đến.

Vì vậy Yên Nhiên mới kích động, trọng sinh cả đời làm sao chỉ dựa theo suy nghĩ.

Ông trời là công bằng, giống như Trinh nương, giống như Nhàn Nương dù không được trọng sinh, thì họ cũng sống rất tốt.

Yên Nhiên gắt gao nắm chặt cổ tay áo, trời sinh bọn họ là người thông minh, mặc kệ là có cái gì ngoài ý muốn hay biến hóa thì họ cũng không bị ảnh hưởng.

Yên Nhiên nhìn Triệu Duệ Kỳ:

https://thuviensach.vn

-Ta tin tưởng biểu ca nhất định sẽ giải khai ván cờ Linh Lung, khiến các anh tài trong thiên hạ phải ngước nhìn.

- Nếu không giải được, nếu ta thất bại thì sao?

- Thất bại có gì phải sợ? Chỉ cần còn sống, ta không tin không giải được ván cờ, cho nên nói a, biểu ca không thể miễn cưỡng, thân mình xương cốt mới là quan trọng nhất.

Triệu Duệ Kỳ buông Yên Nhiên, nói:

-Ta nhớ kỹ.

- Thân thể khỏe mạnh, mới có thể làm được rất nhiều rất nhiều chuyện, dù ngươi tài cao kinh thế, thân thể không tốt, tài học cũng không thể hiện được.

Trinh nương nhìn chằm chằm cục đá trên mặt đất, thần sắc có chút biến hóa, Triệu Duệ Kỳ nói:

-Biểu muội chờ ta?

- Ừ

Yên Nhiên liên tục gật đầu, kiếp trước mắc sai lầm, nàng sẽ không tái phạm, thân thể biểu ca không phải có bệnh không tiện nói ra, không phải cái gì cũng không làm được.

Thân mình hắn có thể điều dưỡng tốt, nàng sẽ không để chuyện kiếp trước lại xảy ra với biểu ca, liếc mắt nhìn Trinh nương, Yên Nhiên nói:

-Nếu ngươi thiếu hoạt động chỉ lo tĩnh dưỡng thân thể cũng không mạnh khỏe được, mặc kệ bọn họ ba hoa chích choè, quan tâm đầy đủ, thì ngươi cũng không thể tin tưởng, hoạt động nhiều đối với biểu ca rất có lợi.

https://thuviensach.vn

- Nhớ rõ.

Triệu Duệ Kỳ thâm trầm nhìn Yên Nhiên, rồi xoay người đi đến ván cờ Linh Lung, ngồi ở trên ghế đá nhắm mắt dưỡng thần rất lâu.

Mở ra đôi mắt trong suốt thâm thúy, Triệu Duệ Kỳ cầm lên quân cờ, nhìn ván cờ chuẩn bị hạ xuống quân cờ đầu tiên.

Yên Nhiên khẩn trương nhìn Triệu Duệ Kỳ, trong lòng bàn tay tràn đầy mồ hôi, biểu ca, ngươi nhất định có thể thành công, ngươi thông minh tài trí không cần thu liễm điệu thấp trước thế nhân.

Kiếp trước lúc sắp xếp lại bộ sách của biểu ca, mỗi một bản mỗi một trang đều có phê bình chú giải...

Mỗi khi Yên Nhiên nhớ tới đều rơi lệ, là vị trí Nhữ Dương vương thế tử hủy đi biểu ca kinh tài tuyệt thế, hắn rõ ràng có thể nổi danh cùng Trí hầu Phó Tuấn Khanh.

Yên Nhiên đột nhiên nghĩ nếu biểu ca buông tha cho vị trí thế tử...

Không thể, còn có đại di Nhàn Nương, từ lúc biểu ca được sinh hạ liền làm Nhữ Dương vương thế tử, mất đi vị trí thế tử cũng giống như mất nửa cái mạng.

Yên Nhiên nắm chặt nắm đấm, ai nói Nhữ Dương vương thế tử nhất định tầm thường? Làm Thế tử điện hạ kinh tài tuyệt thế có gì không được?

Biểu ca là thân sinh nhi tử của Nhàn Nương, hắn vì đại di mà kiêu ngạo, khuynh quốc mẫu đơn cả thiên hạ đều biết, nhi tử của nàng sao có thể là người tầm thường?

Thần sắc Triệu Duệ Kỳ lạnh lùng hạ xuống quân cờ đầu tiên, Bình Nhất Chỉ, Yên Nhiên hiểu được cờ vây liền kinh hô "A."

https://thuviensach.vn

Ván cờ Linh Lung chổ sống không nhiều lắm, mà Triệu Duệ Kỳ hạ xuống quân cờ này đã ngăn chặn đường sống duy nhất, Yên Nhiên cắn chặt môi, Bình Nhất Chỉ lắc đầu.

-Thế tử điện hạ hạ cờ sai lầm rồi, đoạn tuyệt sinh cơ, sai lầm rồi, hạ sai lầm rồi.

Yên Nhiên nhìn chằm chằm biểu ca, không có ai tin tưởng biểu ca hơn nàng:

-Cổ nhân nói, trí tử rồi sau đó sinh...

Nói ra lời này không chỉ có Yên Nhiên, mà Trinh nương ở bên cạnh cũng nói như thế, Yên Nhiên cùng nàng liếc nhìn nhau.

-Trinh di đại tài.

Trinh nương không giống bình thường hay ngại ngùng ngượng ngùng, đôi mắt thâm thúy hiện ý cười, giọng nói nhẹ dàng:

-Ta không hiểu ván cờ, nhưng tin tưởng vào tài năng của thế tử điện hạ, Bình đại phu nói tử lộ, ta mới nhớ câu trí tử rồi sau đó sinh, nhưng Yên Nhiên hiểu biết nhiều lắm.

Nàng nói không hiểu, không tinh thông ván cờ, lại có thể nói ra câu này, làm cho người ta cảm thấy nàng rất đôn hậu.

Bình Nhất Chỉ có ba cái ham muốn, y thuật, hoa cỏ, ván cờ, hắn cũng không rảnh đi nhìn Trinh nương, hắn muốn biết Triệu Duệ Kỳ sẽ hạ quân cờ thứ hai ở đâu.

Yên Nhiên nói:

-Trinh di rất xuất sắc, không cần tự hạ thấp mình.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước ai còn nhớ rõ Trinh nương là thứ nữ, nàng sống rất tốt, so với đích nữ từ nhỏ chịu nhiều nghiêm khắc giáo dưỡng thì tốt hơn nhiều lắm.

Yên Nhiên nhíu mày, vì sao? Vì sao Trinh nương hiểu biết nhiều như vậy, vì sao nàng luôn khiến mọi người yêu thích? Vừa rồi, sao nàng không giống như trước hay ngượng ngùng ngại ngùng?

Yên Nhiên nhìn biểu ca tiếp tục hạ cờ, tâm tư linh hoạt một chút, cẩn thận đánh giá sân viện của Bình Nhất Chỉ.

Mọi chuyện như một ván cờ, Trinh nương sẽ không bước hụt một bước, đi ra nước cờ phế.

Dù Yên Nhiên trọng sinh, thì nàng vẫn không bằng Trinh nương.

Nhìn quanh bốn phía, Yên Nhiên bước vài bước về phía đông sương phòng.

Bình Nhất Chỉ sống một mình, vì sao cửa sổ đã đóng lại còn buông màn?

Bức màn còn để lại một khe hở, trong đông sương phòng có người? Là ai? Là ai có thể làm cho Trinh nương biến hóa? Nhữ Dương vương? An Ninh công chúa? Hay là vị quý nhân?

Nhất định Trinh nương biết là ai, Yên Nhiên âm thầm tự trách mình quá sơ ý, nàng lại không thể giúp biểu ca.

Từ khi nào Trinh nương phát hiện ra manh mối? Yên Nhiên còn đang suy tư, chợt nghe thấy Triệu Duệ Kỳ ho khan, Trinh nương kinh hô:

-Thế tử điện hạ ho ra máu.

Yên Nhiên làm sao còn lo lắng suy nghĩ đến Trinh nương nữa, chạy đến bên người Triệu Duệ Kỳ, đỡ cánh tay hắn:

https://thuviensach.vn

-Biểu ca, biểu ca.

Trên bàn cờ hắc bạch giao nhau, màu máu tươi nhìn rất nổi bật, nhìn vết máu dính trên quân cờ trong lòng Yên Nhiên rất bối rối, cơ hội nổi danh còn rất nhiều, nức nở nói:

-Biểu ca đừng dọa ta, biểu ca.

Ánh mắt Triệu Duệ Kỳ mê mang thống khổ lúc nhìn thấy Yên Nhiên, dần dần khôi phục thanh tỉnh.

-Yên Nhiên? Biểu muội?

- Ta đây, biểu ca, ta ở đây.

Triệu Duệ Kỳ nắm lấy tay của Yên Nhiên, nhìn chằm chằm nàng, thì thào tự nói:

-Đừng sợ, ta sẽ không để nàng lại một mình, đừng sợ...

- Ngươi làm sao vậy? Biểu ca?

Yên Nhiên không dám rút tay lại, một tay để yên cho hắn nắm, tay còn lại lấy ra quyên khăn giúp hắn lau máu nơi khóe miệng.

Nhìn sắc mặt Triệu Duệ Kỳ tái nhợt giống như đã trải qua chuyện gì đó rất đau khổ, Yên Nhiên vừa khóc, vừa nhìn Bình Nhất Chỉ nói:

-Còn không mau bắt mạch giúp hắn? Bình đại phu...

Bình Nhất Chỉ nhìn chằm chằm ván cờ Linh Lung, không có thời gian để ý Yên Nhiên, Trinh nương lặng lẽ tiến đến, rất có kỹ xảo che Yên Nhiên lại, đem Thế tử đang ho ra máu lộ ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Từ đông sương phòng nhìn lại đây, chỉ có thể nhìn thấy Triệu Duệ Kỳ suy yếu.

(Yul: các nàng đoán được hành động của Trinh Nương có mục đích gì k? 😭

Wedtruyen+sstruyen +các trang khác sao lấy truyện ta mà k xin phép)

Thấy bóng người nàng cần giao hảo, trừ hài tử chính mình sở sinh, Trinh nương không có cách nào đối với người bên ngoài thật lòng yêu thương.

Bờ môi nàng cong lên lộ ra nụ cười chế giễu, vì tư lợi, mưu cầu cuộc đời bình an mà thôi.

-Biểu muội, ta không sao, sau khi ho ra máu đã dễ dịu hơn một chút.

Triệu Duệ Kỳ buông lỏng tay Yên Nhiên, ánh mắt né tránh nghi hoặc, nhìn Bình Nhất Chỉ nói:

-Bình đại phu ta đã giải khai ván cờ Linh Lung, thỉnh ra đề tiếp theo.

Bình Nhất Chỉ một hồi thì lắc đầu, một hồi lại gật đầu, tán thưởng:

-Thế tử điện hạ bất phàm, bất phàm, ván cờ Linh Lung...thiên hạ đệ nhất tàn cục là Nhữ Dương vương thế tử giải khai. Bình mỗ bội phục.

Triệu Duệ Kỳ đỡ lấy cánh tay Bình Nhất Chỉ:

-Cờ vây cũng chỉ là sở thích, là vật nung đúc tình cảm sâu đậm, ngẫu nhiên giải khai có thể sung sướng thể xác và tinh thần, nhưng nếu trầm mê trong ván cờ, sẽ trì hoãn chính sự.

- Ghi nhớ lời của thế tử.

Bình Nhất Chỉ tâm phục thần phục nói.

https://thuviensach.vn

-Thật sự biểu ca không có việc gì?

Yên Nhiên kéo Triệu Duệ Kỳ, cẩn thận đánh giá, trừ việc hộc máu, nhìn hắn cũng không có gì khác lạ, chỉ là Yên Nhiên có cảm giác, biểu ca có vẻ không giống với trước kia.

Triệu Duệ Kỳ cười lắc đầu:

-Ta không sao.

Triệu Duệ Kỳ không dám nhìn Yên Nhiên, hắn hỏi Bình Nhất Chỉ:

-Ván cờ Linh Lung hướng về Linh Ẩn tự Kỳ Si đại sư?

Linh Ẩn tự là nơi thần bí nhất, bị hồng trần vây hãm ở bên ngoài, nghe nói các vị hòa thưởng ở Linh Ẩn tự vị nào cũng có xá lợi tử.

Cứ mỗi giáp truyền nhân Linh Ẩn tự sẽ xuất hiện, Linh Ẩn tự cùng Vạn Pháp Quan được coi là Thần Tiên động phủ.

Kỳ Si đại sư lần trước thay Linh Ẩn tự rèn luyện người, hắn vẫn chưa phổ độ chúng sinh, tuyên dương Phật hiệu, chỉ để lại trên đời ván cờ Linh Lung liền phiêu nhiên rồi biến mất.

Ván cờ Lung Linh sở dĩ có danh tiếng vang dội, là còn có một nguyên nhân khác, là vì truyền tới Thần Tiên động phủ Linh Ẩn tự.

Người trong thiên hạ đều muốn nhìn thấy toàn cảnh Linh Ẩn tự, lại không biết Linh Ẩn tự ở nơi nào, người giải khai được ván cờ Linh Lung sẽ có một phần tình cảm hương khói với Linh Ẩn tự.

Triệu Duệ Kỳ vừa hỏi, thì Yên Nhiên đã nghĩ rất nhiều, ván cờ Linh Lung là thiên hạ đệ nhất ván cờ, Linh Ẩn tự lại là nơi truyền thuyết.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhìn Bình Nhất Chỉ thấy hắn thuận mắt hơn rất nhiều, không không giống như vừa rồi muốn bóp chết hắn, biểu ca giải khai ván cờ Linh Lung, được rất nhiều ưu việt.

Truyền thuyết Linh Ẩn tự chỉ được truyền lưu ở tầng huân quý Đại Minh, dân chúng bá tánh không nhiều người biết rõ ràng.

Từ lúc khai quốc huân quý đã truyền lưu một truyền thuyết, Đại Minh khai quốc hoàng đế, chính là khí đồ(đuổi đi) của Linh Ẩn tự.

Một tên bị vứt bỏ lại có thể chấm dứt loạn thế, chiếm lĩnh Trung thổ Man Di, có thể thấy được Linh Ẩn tự cao thâm như thế nào.

Yên Nhiên nhìn thấy Trinh nương đang nghi hoặc, trong lòng có chút đắc ý, trừ khai quốc công thần huân quý, thì không người nào biết Linh Ẩn tự cùng Đại Minh hoàng thất có quan hệ sâu xa.

Thế nhân chỉ nghĩ Linh Ẩn tự là một chùa miếu hòa thượng.

Nếu không phải được An Bình hầu yêu thương, thì Yên Nhiên cũng không biết đâu.

Đầu năm sau, truyền nhân của Linh Ẩn tự sẽ rèn luyện, Yên Nhiên suy nghĩ làm cách nào để biểu ca nổi danh.

Lại có thể có duyên với Linh Ẩn là chuyện vui ngoài ý muốn.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 52: Thiết Kế

Ở trong đông sương phòng sau bức màn.

Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh không thưởng thức dung mạo xinh đẹp của Trinh nương nữa, mà đỡ cánh tay của Nhàn Nương, thân thiết hỏi:

-Nàng thế nào?

Khuôn mặt Nhàn Nương tái nhợt vẫn hiện vẻ kiêu ngạo khiến Triệu Dật Thanh quyến luyến, bệnh trạng khiến nàng yếu ớt cũng khó nén được kiêu ngạo của nàng.

Nàng chưa từng chú ý tới Nhữ Dương vương, từ lúc nàng hiểu rõ mọi chuyện, Nhữ Dương vương không thể nào lọt vào mắt Nhàn Nương, nàng thì thào kiêu ngạo lặp lại:

-Là nhi tử của ta, Kỳ nhi giải khai ván cờ Linh Lung, cùng Thần Tiên động phủ Linh Ẩn tự có duyên hương khói.

Lúc này Nhàn Nương hoàn toàn là một vị mẫu thân vì nhi tử xuất sắc mà kiêu ngạo.

Nhàn Nương vui mừng nhìn Bình Nhất Chỉ giảng giải ván cờ Linh Lung của Triệu Duệ Kỳ.

Mới vừa rồi hắn hộc máu, thiếu chút nữa Nhàn Nương đã xông ra ngoài, lúc này nhìn nhi tử không sao nàng yên tâm rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương rất tín nhiệm Bình Nhất Chỉ, nếu thân thể Triệu Duệ Kỳ tổn hại, hắn sẽ không trơ mắt nhìn mà không cứu.

-Yên Nhiên tốt lắm, mới vừa rồi nói được những lời như vậy rất tốt, nàng có hiểu biết.

Yên Nhiên đang nâng Triệu Duệ Kỳ, hai người đứng ở một chỗ, giống như đôi bích nhân, Nhàn Nương cười vui mừng, sung sướng:

-Bọn họ là trời sinh một đôi, Vương gia vẫn cảm thấy Yên Nhiên không xứng làm Thế tử phi? Có lẽ trên đời này còn có người so với Yên Nhiên càng thích hợp làm Thế tử phi hơn, nhưng Yên Nhiên là người xứng với Kỳ nhi nhất.

- Nàng khiến bản vương thay đổi cách nhìn, nhưng vẫn không làm cho bản vương phải tự mình đi An Bình phủ cầu thân.

Nhữ Dương vương sủng nịch giúp đỡ Nhàn Nương:

-Nàng nhìn rõ Yên Nhiên hơn bản vương, Yên Nhiên có mấy phần tương tự nàng, nói chuyện làm việc đều rất giống phong phạm của nàng, nhưng tính tình nàng ác liệt, tính khí cũng quật cường...Ở trong Nhữ Dương vương phủ, nàng còn nói bản vương vài lần, bản vương cũng không trách, nhưngvbản vương là trưởng bối, nếu nàng để ý Kỳ nhi, sẽ không dám nói như vậy.

-Vương gia không thấy trong mắt Kỳ nhi chỉ có một mình Yên Nhiên sao? Kỳ nhi là nhi tử duy nhất của ta, ta không muốn hắn thú thê tử mà hắn không thích. Tính tình Yên Nhiên ngay thẳng, trách cứ vương gia quả thật là thiếu tôn trọng vương gia.

Nhàn Nương cũng không muốn ủy khuất cầu toàn, lại càng không cố làm ra vẻ, nếu không phải vì Kỳ nhi cùng Yên Nhiên, nàng sẽ không nguyện ý nhẫn nại ghê tởm.

https://thuviensach.vn

-Nếu nàng không phải vì ta mà bất bình, thì Yên Nhiên sẽ không đắc tội vương gia, nếu không có Yên Nhiên bênh vực lẽ phải, ta cùng vương gia cũng không có ngày hôm nay, cùng nhau đến tìm Bình đại phu cầu chẩn.

Tay Nhữ Dương vương vuốt ve gò má của Nhàn Nương, Nhàn Nương mềm mại bỏ đi cao ngạo diễm lệ, còn dịu dàng kính cẩn nghe theo hắn.

Nhữ Dương vương cúi đầu, muốn hôn lên môi anh đào của nàng, Nhàn Nương xoay đầu, nàng không đón ý nói hùa theo hắn được.

Đây là bản năng của nàng, bỏ qua sẽ không nhặt lại, nàng đã từng thích, toàn tâm trả giá, nhưng lúc này không còn là Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh.

Nhữ Dương vương nghĩ Nhàn Nương thẹn thùng, bọn họ đã ba năm chưa từng chung đụng ngủ cùng giường, nhìn Nhàn Nương lại nhìn Triệu Duệ Kỳ.

Nhữ Dương vương đối với nhi tử có thêm mấy phần thương yêu, giải khai ván cờ Linh Lung chắc chắn hắn sẽ danh dương thiên hạ.

Mới vừa rồi lúc Triệu Duệ Kỳ cùng Yên Nhiên chưa đến, Bình Nhất Chỉ đã chẩn mạch cho hắn.

Khẳng định lời thái y chẩn đoán Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh kiếp này khó có nhi tử nối dòng.

Chỉ còn một mình Triệu Duệ Kỳ, Nhữ Dương vương nhìn hắn thuận mắt hơn rất nhiều.

Trước kia hắn luôn cảm thấy Triệu Duệ Kỳ không giống hắn, Triệu Duệ Kỳ luôn cầm quyển sách không rời.

https://thuviensach.vn

Không giống hắn thích cưỡi ngựa săn bắn, nhưng lúc này hắn giải được ván cờ Linh Lung có liên quan đến Linh Ẩn tự, hắn rất vừa lòng.

Nhữ Dương vương nói:

-Hắn không hổ là nhi tử của chúng ta, Nhàn Nương vì bản vương sinh hạ nhi tử tốt nhất.

- Là hắn tự cố gắng, ta không làm gì.

Nhàn Nương đưa tay đặt lên tấm thủy tinh bên cửa sổ, lòng bàn tay truyền đến cảm giác mát lạnh.

Xua tan cơn tức trong lòng nàng, xua tan phẫn nộ của nàng với Nhữ Dương vương.

Nàng cũng không còn sống được mấy ngày nữa, mấy ngày cuối cùng này nàng không muốn để cho Triệu Dật Thanh phá hư tâm tình.

Bình Nhất Chỉ đã nói, phải bảo trì tâm trạng vui sướng, thì nàng sẽ chịu ít thống khổ hơn một chút, đối với người rơm rạ như hắn, Nhàn Nương sẽ không nhân từ nương tay.

-Vương gia, chuyện ở Giang Nam không thể trì hoãn nữa, tự ngươi đi đến Tiết gia một chuyến mới thành.

-Bản vương muốn bầu bạn bên nàng.

Nhữ Dương vương đưa tay khoát vai Nhàn Nương, giống như quyến luyến khó chia lìa:

-Hay Nhàn Nương cùng bản vương rời kinh đi? Bản vương còn chưa cùng Nhàn Nương du ngoạn Giang Nam đâu.

Nhàn Nương lạnh nhạt cười:

https://thuviensach.vn

-Ta không thể rời khỏi vương phủ, nếu Giang Nam có biến, sẽ rất bất lợi với vương phủ, ngươi vẫn nên lấy danh nghĩa hạ sính trắc phi mà đi đi, Tiết gia sẽ lấy đích nữ làm trắc phi, nếu vị tiểu thư kia bị ủy khuất, trong lòng ta cũng không nhẫn nại được, nếu không phải ta...còn làm vương phi, thì kế phi nàng cũng làm... khụ khụ khụ...

-Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương đau lòng than nhẹ, khẽ vuốt lưng Nhàn Nương:

-Bản vương đáp ứng nàng.

- Hử, cửu muội muội như thế nào lại quỳ xuống?

Nhữ Dương vương nhìn Trinh nương, trong ánh mắt đầy luyến tiếc, Trinh Nương mềm mại dịu dàng khiến cho hắn mê luyến.

Trinh Nương rút kiếm giằng co với hắn, khiến cho hắn dâng lên dục vọng chinh phục, lúc này nàng quỳ gối cầu xin.

Ánh mắt Trinh Nương đầy sương mù mênh mông hàm chứa nước mắt khiến cho hắn thương tiếc, vì đích mẫu cầu chẩn.

Trong mắt Nhữ Dương vương Trinh Nương là người coi trọng hiền hiếu, mỗi hành động cử chỉ của nàng, đều khiến tâm hắn xao động.

Nhàn Nương là một gốc mẫu đơn khuynh quốc, nữ tử đứng bên người nàng rất khó tranh phong.

Nhữ Dương vương thái phi không thích Nhàn Nương, tuy không ở trước mặt nhi tử nói xấu Nhàn Nương.

Nhưng đối với Nhàn Nương vẫn rất bất hòa, khách khí, Nhữ Dương vương không đành lòng để mẫu thân ở trước mặt Nhàn Nương làm một bà bà không quyền uy.

https://thuviensach.vn

Vì điểm này, ngày xưa hắn không ít lần khắc khẩu với Nhàn Nương, lúc này đã thông cảm Nhàn Nương khó xử.

Nhưng vẫn nghĩ Nhàn Nương chướng mắt bà bà, Nhữ Dương vương không biết mẫu thân hắn có thể thích Trinh Nương hay không.

Chắc là thích đi, nàng uyển chuyển hàm xúc hiền hiếu, không muốn cùng người tranh chấp, mẫu thân nhất định sẽ thích nàng.

Nhàn Nương lạnh lùng đảo mắt nhìn Nhữ Dương vương, khóe miệng nâng lên hàm chứa ý trào phúng.

Nhữ Dương vương không hiểu nàng, cũng không nhìn thấu Trinh Nương, lại nghĩ các nàng không thể thiếu hắn, các nàng ái mộ hắn.

Nhàn Nương rất muốn cười hắn quá ngu xuẩn, Trinh nương là người có tâm kế, Nhữ Dương vương sẽ bị nàng chơi đùa trong tay.

-Ngày ấy ta đã từng nói với nhị muội muội, sau khi nữ tử có hài tử, sẽ bỏ qua cho trượng phu một số chuyện, ta còn không tin, nhưng lúc này biết mệnh không còn bao lâu, cũng không có gìthay đổi, vương gia có gì cứ nói thẳng.

Nhàn Nương híp hai mắt thành một khe hở, che dấu sắc lạnh trong đó:

-Ta có thể vì vương gia bỏ lại vương phủ rời kinh, nhưng ta luyến tiếc Kỳ nhi, ta biết vương gia sẽ có kế phi, thay thế ta chăm sóc vương gia, lo liệu vương phủ, Kỳ nhi lại chỉ có ta, dù có thê tử, cũng không thay thế được thân mẫu.

- Nhàn Nương đừng nói những lời không may, Bình đại phu đã nói nàng có hi vọng.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương không nhìn Trinh Nương nữa, hắn cùng Trinh nương còn có tương lai, lúc này hắn sẽ toàn tâm toàn ý bầu bạn bên người Nhàn Nương.

-Bản vương sao có thể bạc đãi Kỳ nhi, trước kia là yêu sâu trách cắt, lúc này Kỳ nhi đã hiểu chuyện, sao bản vương có thể trách đánh hắn.

(Yul: yêu sâu trách cắt như câu yêu cho roi cho vọt...)

Nhàn Nương buồn bực nói:

-Cửu muội muội đang nói cái gì? Ta nghe không rõ.

- Hay chúng ta đi ra đi?

-Không được, Kỳ nhi sẽ tức giận, hắn hao hết tâm tư phá giải nan đề, không phải là vì ngươi mà đi thỉnh Bình đại phu bắt mạch sao, nhưng ta không ngờ ngươi lại lôi kéo ta đến thỉnh Bình đại phu.

Nhữ Dương vương khó thấy được Nhàn Nương lộ ra thần sắc ngoài ý muốn, từ lúc thành thân đến giờ, mọi chuyện đều được Nhàn Nương nắm giữ trong tay, hắn có chút đắc ý.

-Nếu không phải bản vương kéo nàng đi, Nhàn Nương sao có thể tận mắt nhìn thấy Kỳ nhi xuất sắc?

- Cảm tạ Vương gia.

Nhữ Dương vương tâm tình sung sướng, nghe thấy tiếng Trinh nương nói:

-Bình đại phu, người không thể để thế tử đi Mang Đãng sơn, dù trên đỉnh núi có Bích Nguyệt U Lan, nhưng đường núi quá hung hiểm, đỉnh núi Kỳ Phong hiểm trở, người bình thường rất khó lên đến đỉnh núi, thế tử điện hạ là nhi tử duy nhất của đại tỷ, không thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn, ta

https://thuviensach.vn

không thể trơ mắt nhìn hắn mạo hiểm, đề mục cuối cùng này người hãy đổi đi.

(Yul: diễn cho ai xem)

Yên Nhiên nhìn Trinh Nương than thở khóc lóc, nếu không phải kiếp trước đã từng trải qua, ai cũng nghĩ Trinh nương yêu thương biểu ca.

Nàng diễn cho người trong phòng xem? Hay là diễn cho An Ninh công chúađang ngồi trên nhuyễn kiệu bên ngoài xem?

Không biết từ khi nào, ở ngoài cổng Bình Nhất Chỉ có một nhuyễn kiệu đặt ngoài đó.

Hai bên kiệu là hai vị thiếu niên tuấn mỹ, dù An Ninh công chúa không dùng xa giá hoàng gia, người hiểu biết cũng nhận ra bên trong chính là công chúa được hoàng thượng sủng ái nhất An Ninh công chúa điện hạ.

Yên Nhiên không tin Trinh Nương không biết công chúa điện hạ giá lâm.

Trinh Nương không giống nữ tử nhu nhược tầm thường, lúc nào trong mắt cũng có sương mù lượn lờ.

Trinh Nương sẽ không hở một chút liền rơi lệ, nhưng chỉ cần nàng nỉ non, sẽ làm lòng người đau xót, dù không có tình cảm nam nữ cũng sẽ đau lòng thương tiếc nàng.

Nếu là kiếp trước nàng sẽ xông lên vì Trinh Nương báo thù, Yên Nhiên nói:

-Trinh di đứng lên rồi nói được không?

Triệu Duệ Kỳ vẫn thờ ơ không nhìn Trinh Nương cầu khẩn, từ lúc hắn giải khai ván cờ Linh Lung, thần sắc có chút hoảng hốt, tinh thần khó có thể tập trung.

https://thuviensach.vn

Vài hình ảnh hiện lên trong ván cờ đang không ngừng tái hiện trước mặt hắn.

Trinh Nương lau nước mắt, thần sắc cứng cỏi quật cường, áy náy nói với Bình Nhất Chỉ:

-Là ta thất lễ, thỉnh Bình đại phu chớ trách.

Trinh nương đứng lên, nói:

-Nhữ Dương vương phi điện hạ thân thể không được tốt, thế tử điện hạ giống như mạng của nàng, một khi thế tử điện hạ gặp nạn, vương phi điện hạ sẽ đau đớn không chịu nổi, nếu Bình Nhất Chỉ kiên trì muốn ra nan đề cuối cùng là phải đi lấy Bích Nguyệt U Lan, ta nguyện ý đi thay.

- Trinh di đi Mang Đãng sơn cũng rất nguy hiểm.

Yên Nhiên nhắc nhở nói:

-Là Bình Nhất Chỉ ra nan đề cho biểu ca, biểu ca là nam tử đi đến đó còn nguy hiểm, ngươi là nữ tử nhất định có thể lấy được Bích Nguyệt U Lan? Không phải càng hung hiểm hơn sao?

- Yên Nhiên không hiểu, ta không có cách nào trơ mắt nhìn thế tử điện hạ mạo hiểm, hắn...

Trinh Nương không thể nói ra nhược điểm của Triệu Duệ Kỳ, đứa nhỏ này có khuyết điểm, không thể vạch trần.

Người mẫu thân nào cũng không muốn hài tử của mình bị người khác nói đến chổ yếu hại, Trinh Nương băn khoăn cảm thụ của Nhàn Nương:

-Thế tử điện hạ đã giải khai hai nan đề, phá giải ván cờ Linh Lung sẽ nổi danh khắp thiên hạ, đây là thời điểm tốt nhất của hắn, sao có thể để hắn

https://thuviensach.vn

mạo hiểm? Ta cũng đến đây thỉnh Bình Nhất Chỉ cứu đích mẫu, nếu không thể giúp đỡ, trong lòng ta sẽ áy náy, nan đề cuối cùng này hãy để ta đi đi.

Trinh Nương nói hết sức thành khẩn, Yên Nhiên không thể nói lời phản bác, nàng là toàn tâm toàn ý vì biểu ca suy nghĩ, Yên Nhiên đối mặt với Trinh Nương lại có cảm giác bất lực.

Người bình thường đều không có cách gì cự tuyệt hảo ý của Trinh Nương, Yên Nhiên không phải không biết biểu ca đi là mạo hiểm.

Nhưng nàng không muốn để Trinh Nương lấy danh hiền hiếu, không muốn Trinh Nương được ghi tạc đích nữ dưới danh nghĩ đích mẫu, nàng không muốn để Trinh Nương gả vào Nhữ Dương vương phủ.

Triệu Duệ Kỳ vẫn luôn trầm mặc lúc này lên tiếng nói:

-Trinh di có ý tốt, trong lòng ta ghi nhận, nhưng làm việc phải đến nơi đến chốn, nếu ta đã đáp ứng Bình đại phu khảo thí, sao có thể không phá giải nan đề cuối cùng? Chắc Trinh di cũng không muốn ta trở thành người thất tín.

Trinh Nương quan tâm từ ái, nói:

-Thế tử điện hạ phải nhớ rõ vương phi điện hạ chờ ngươi bình an trở về.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 53: Phản Kích

Bên trong gian phòng Nhàn Nương suy nghĩ một chút liền biết rõ chuyện gì đang phát sinh ở bên ngoài.

Nhàn Nương khẽ thở dài, Yên Nhiên vẫn còn trẻ tuổi.

Nhữ Dương vương nhìn biểu hiện của Trinh Nương, thấy nàng rất từ ái, nàng vì nhi tử của hắn mà suy nghĩ, Triệu Duệ Kỳ là sanh tôn của nàng, Trinh nương sẽ đau hắn.

-Khó trách ngươi kiên trì, Mạnh Trinh nương từ ái dày rộng, Mạnh gia vì các ngươi mà sáng rọi.

Nhàn Nương tự giễu nói:

-Mạnh gia vì nữ nhi mà sáng rọi, sợ tổ tông Mạnh gia cũng sẽ cảm thấy xấu hổ, ta không bằng Trinh Nương, Vương gia khen ngợi nàng là tốt rồi.

-Nhàn Nương ăn dấm chua?

Ánh mắt Nhữ Dương vương có chút đắc ý, nắm tay Nhàn Nương, thâm tình chân thành nói:

-Ở trong lòng bản vương, không có người nào quan trọng hơn nàng.

Nhữ Dương vương thấy Nhàn Nương trầm mặc, chỉ dựa vào hai câu nói rất khó làm Nhàn Nương tin tưởng.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương mặc kệ Nhữ Dương vương nói hưu nói vượn, nàng nhìn thấy Yên Nhiên xụi lơ trên mặt đất, kinh hô:

-Yên Nhiên.

Mới vừa rồi còn tốt lành, mới có một lát, Yên Nhiên lại bị bệnh? Nhàn Nương lo lắng cắn môi, Yên Nhiên không thể có gì sơ xuất, nàng là mạng của nhi tử.

-Biểu muội.

Triệu Duệ Kỳ ngồi xổm bên người Yên Nhiên, hỏi:

-Ngươi làm sao vậy? Có chổ nào không thoải mái?

Yên Nhiên túm chặt ống tay áo của Triệu Duệ Kỳ, suy yếu nói:

-Ta không thể cùng biểu ca đi Mang Đãng sơn...ta...ta thật khó chịu...

Yên Nhiên nôn khan, Bình Nhất Chỉ nhìn thoáng qua Yên Nhiên, lắc đầu nói:

-Thế tử điện hạ đỡ Lý tiểu thư vào trong phòng nghỉ tạm đi, ta sẽ sắc dược cho Lý tiểu thư.

-Ta còn phải đi Mang Đãng sơn...

Triệu Duệ Kỳ nâng Yên Nhiên, thấy trong mắt nàng ẩn chứa cầu xin, muốn nói chuyện, Yên Nhiên lại cầm tay hắn, ngón tay linh hoạt vẽ vài đường trong lòng bàn tay hắn.

Triệu Duệ Kỳ chớp mắt, Yên Nhiên ghi "nghe ta, biểu ca, nghe ta."

Triệu Duệ lại chớp chớp đôi mắt, Yên Nhiên tựa vào người hắn, lên tiếng lưu lại Bình Nhất Chỉ:

https://thuviensach.vn

-Có phải qua ngày hôm nay ngươi sẽ huỷ nan đề? Chỉ cần tới cửa cầu chẩn, ngươi sẽ chẩn trị?

Bình Nhất Chỉ nhìn Yên Nhiên, nói:

-Ngươi muốn ta mệt chết? Mỗi ngày ta xem bệnh không nhiều.

-Không phải là vì biểu ca phá giải hai nan đề làm chấn động ngươi? Không phải hiếu tâm của biểu ca đả động ngươi sao?

Triệu Duệ Kỳ há mồm, Yên Nhiên nâng tay nhéo sau lưng hắn.

-Nan đề thứ ba là khảo thí thành tâm, dù Mang Đãng sơn hung hiểm, nhưng chỉ cần có tâm mọi người sẽ đi lên được đỉnh, đúng không?

Bình Nhất Chỉ gật đầu, Yên Nhiên nói:

-Nếu biểu ca không giải được nan đề này, ngươi có giúp Nhữ Dương vương điện hạ bắt mạch không?

-Với bản lĩnh của thế tử điện hạ, đề thứ ba chỉ là vẽ rắn thêm chân, nan đề hơn hai mươi năm của ta là ngươi cùng thế tử cởi bỏ, ta là người có ân tất báo.

Yên Nhiên nhìn Trinh Nương nói:

-Ngươi muốn thay thế biểu ca đi Mang Đãng sơn lấy U Lan đúng không?

Trinh nương bị Yên Nhiên nói có chút hồ đồ, gật đầu nói:

-Thế tử điện hạ nói chuyện trước sau đều vẹn toàn, hắn không cần ta thay thế.

-Đó là mới vừa rồi, nhưng lúc này ta bị bệnh, cần người chiếu cố, ta chỉ tín nhiệm biểu ca, từ lúc ta còn rất nhỏ hắn đã từng nói, sẽ chiếu cố ta.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên ý cười trong suốt, khiến Trinh Nương bị chói mắt, nàng rũ mi, nhẹ giọng nói:

-Phải không, Yên Nhiên cùng Thế tử điện hạ thật thân thiết.

-Trước kia không phải chúng ta cũng rất thân thiết sao? Trinh di dạy ta rất nhiều, ngươi vừa trí tuệ, lại vừa hiếu thuận, vì ngoại tổ mẫu đến thỉnh Bình đại phu, lại thương yêu biểu ca, mà cũng đúng, ngươi là của tiểu di của chúng ta, sao có thể nhìn chúng ta mạo hiểm? Ta...ta...khụ khụ khụ...

Yên Nhiên mắt nước lưng tròng nói:

-Trinh di hiếu tâm cảm động trời đất, biểu ca đã phá hai nan đề, chỉ còn nan đề cuối cùng đơn giản nhất lưu lại cho ngươi, không muốn để ngươi đi không công một chuyến.

Mới vừa rồi Yên Nhiên cực lực phản đối Trinh nương đi Mang Đãng sơn, lúc này lại thúc đẩy.

Rốt cuộc nàng đang nghĩ gì, sao lại thay đổi chủ ý? Trinh nương lướt qua Yên Nhiên, nhìn Triệu Duệ Kỳ:

-Ý của thế tử điện hạ thế nào?

-Ta...

Yên Nhiên nhắm lại đôi mắt, trực tiếp ngất xỉu, Triệu Duệ Kỳ thất kinh nói:

-Biểu muội.

Cúi người bế Yên Nhiên lên, Triệu Duệ Kỳ bước vào trong phòng:

-Ngày mai ta sẽ đi Mang Đãng sơn.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Trinh Nương chợt lóe, nói:

-Ta hiểu.

Nếu Trinh Nương thực sự có hiếu tâm, muốn vì Lâm thị thỉnh Bình Nhất Chỉ, nàng sẽ thay thế Triệu Duệ Kỳ đến Mang Đãng sơn hái Nguyệt Hạ U Lan.

Tuy Bình Nhất Chỉ không ra nan đề làm khó dễ người cầu chẩn.Nhưng mỗi ngày có rất nhiều người cần y chẩn bệnh, nếu Trinh Nương không biểu hiện gì, thì không biết năm nào tháng nào mới tới lượt Lâm thị.rn

Tính tình Bình Nhất Chỉ cổ quái, dù đồng ý xem bệnh cứu người, cũng tùy tâm trạng.

Lâm thị có thể chờ, nhưng Trinh Nương chờ không nổi, Yên Nhiên đem bóng đá về phía nàng.

Trinh Nương híp mắt, một lần nữa đánh giá Yên Nhiên, sao nàng biết mình không hề muốn đi Mang Đãng sơn?

Ghi tạc dưới danh nghĩa đích nữ có rất nhiều biện pháp, không cần phải đi mạo hiểm, so với bất kỳ kẻ nào thì Trinh Nương còn quý trọng sinh mệnh hơn.

Sau khi xuyên qua từng đường đi nước bước đều rất cẩn thận, chỉ cần còn sống là sẽ có hi vọng thay đổi vận mệnh, Trinh Nương không dám mạo hiểm.

Bị Yên Nhiên ép buộc như vậy, Trinh Nương đành đâm lao phải theo lao, đi... sẽ có nguy hiểm, vì Lâm thị không đáng.

Không đi... người trong phòng sẽ nghĩ sao? An Ninh công chúa đang ở bên ngoài cũng sẽ khinh thường nàng, nàng khổ tâm tiếp cận công chúa sẽ

https://thuviensach.vn

thành uổng phí.

Dù biết Yên Nhiên giả bộ bất tỉnh, Trinh Nương cũng không nói gì được nàng, nàng đem Triệu Duệ Kỳ lưu lại chiếu cố nàng, đã phá hỏng cái cớ mà Trinh Nương muốn dùng.

Nhàn Nương nhìn qua cửa sổ khóe miệng cong lên, bờ môi dương cao, có thể thấy tâm tình lúc này của nàng rất tốt, Yên Nhiên làm việc dù có chút khuyết điểm, nhưng có thể nghĩ đến biện pháp này để vạch trần Trinh Nương, Nhàn Nương rất vừa lòng, Yên Nhiên vẫn là tiểu cô nương, không thể yêu cầu quá cao, nhìn biểu hiện vừa rồi của Yên Nhiên, nàng có thể tạo tài.

-Vương gia, hiện giờ Kỳ nhi không đi Mang Đãng sơn được, ngày mai đi cũng được.

-Ngày mai hắn cũng không cần đi.

Nhữ Dương vương thấy Nhàn Nương giật mình, nắm đầu vai nhẹ giọng nói:

-Bình Nhất Chỉ đã chẩn mạch cho bản vương, là muốn thử tài học cơ trí của Kỳ nhi, sao bản vương có thể trốn tránh trong sương phòng, đường đi Mang Đãng sơn rất nguy hiểm, bản vương biết Kỳ nhi hiếu thuận, không muốn để Kỳ nhi gặp nguy hiểm.

Nhàn Nương nhếch môi:

-Đa tạ Vương gia đau tiếc Kỳ Nhi.

Nếu không phải hắn biết, không thể có thêm nhi tử nối dòng, thì vẫn sẽ chướng mắt Triệu Duệ Kỳ, tay Nhàn Nương nắm chặt thành quyền, trước kia nàng sai lầm rồi, Kỳ nhi cũng nghĩ sai rồi.

https://thuviensach.vn

Cho là có tài học xuất chúng sẽ làm Nhữ Dương vương yêu thương coi trọng, nhưng Nhàn Nương không chiếm được ái mộ của Nhữ Dương vương, sao Nhữ Dương vương có thể yêu thương nhi tử của vương phi mình chán ghét, Kỳ nhi không phải không ưu tú, mà là Nhàn Nương trì hoãn nhi tử của mình.

-Cửu muội muội...

-Bản vương biết nàng là người hiền hiếu, không cần phải đi Mang Đãng sơn mạo hiểm lấy Trích Nguyệt Hạ U Lan, bệnh tình của nhạc mẫu, bản vương vẫn ghi nhớ trong lòng, hôm nay tới gặp Bình Nhất Chỉ, cũng là vì nhạc mẫu cầu chẩn, chút nữa bản vương sẽ thỉnh Bình Nhất Chỉ chẩn bệnh cho nhạc mẫu.

-Vương gia vì Mạnh gia lo lắng.

Nhàn Nương cười như không cười, Nhữ Dương vương Vương Triệu Dật Thanh hổ thẹn với Nhàn Nương, không dám đối mặt nàng, tìm cớ nói:

-Nàng là muội muội của ngươi, bản vương biết ngươi cũng không muốn để nàng đi Mang Đãng sơn.

Nhữ Dương vương mở cửa phòng, Trinh Nương nghe thấy tiếng mở cửa, quay đầu nhìn lại, là Nhữ Dương vương...Trinh Nương cong khóe môi, nước mắt rưng rưng trong hốc mắt, quật cường không chịu chảy xuống...

Nhàn Nương khoác áo choàng tú mẫu đơn đứng bên cạnh Nhữ Dương vương, một nam tử cao lớn anh tuấn đứng bên người bầu bạn là phụ nhân lạnh lùng xinh đẹp cao quý, Trinh nương dời ánh mắt,Nhàn Nương cười như không cười có thể nhìn thấu nàng.

Trinh Nương cắn chặt môi, vì sao bọn họ luôn bức nàng, nếu không phải Nhàn Nương cố ý chọn lựa muội muội làm kế phi, thì sao nàng có thể bị

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương tính kế, gặp phải Nhữ Dương vương? Nếu không có những chuyện này, nàng đã sớm gả vào Chu gia.

(Yul: nghĩ 1 đằng nói 1 nẻo, chẳng biết đâu mà mò)

-Mạnh Cửu tiểu thư.

-Nhữ Dương vương điện hạ.

Giọng Trinh nương dịu dàng ôn nhu, nghe rất thoải mái, Nhữ Dương vương nói:

-Mới vừa rồi ta cùng Nhàn Nương đàm luận, nhạc mẫu bị trúng gió, bệnh chứng cứ giao cho bản vương, bản vương sẽ thỉnh Bình đại phu chẩn mạch cho nhạc mẫu, cửu muội muội mềm mại dịu dàng không thích hợp đi Mang Đãng sơn, là tiểu thư khuê các sao có thể xuất đầu lộ diện, nhạc mẫu cũng luyến tiếc không muốn để ngươi chịu khổ, ngươi là nữ nhi nàng yêu thương nhất.

-Ta đã đáp ứng đi, đa tạ ý tốt của điện hạ, ta phải đi.

Ánh mắt Nhữ Dương vương tràn đầy thưởng thức quyến luyến, tâm Nhàn Nương yên bình như mặt nước trong, đứng bên người nàng chính là trượng phu nàng từng coi trọng? là nam nhân nàng toàn tâm toàn ý ái mộ? Là hắn thay đổi, hay là nàng có mắt không tròng, không thấy bản chất thật sự của hắn?

Hắn xứng đáng bị Trinh Nương đùa giỡn, Nhàn Nương có chút chờ mong, hắn dâng tấm lòng lại bị Trinh Nương dẫm nát dưới chân sẽ như thế nào.

Nhàn Nương nhìn bên ngoài hàng rào, dân chúng đã muốn giải tán, tin tưởng ngày mai sẽ truyền khắp kinh thành chuyện Triệu Duệ Kỳ thỉnh Bình

https://thuviensach.vn

Nhất Chỉ, sắp tới khoa khảo, nếu chuyện này được lan truyền ra ngoài, đối với Triệu Duệ Kỳ có rất nhiều chổ tốt.

Dân chúng đã giải tán gần hết, Nhàn Nương nhìn màn kiệu của An Ninh công chúa được đẩy lên, hai người đối diện tuổi xấp xỉ nhau, nhìn nhau cười khẽ, dù cách khoảng xa, nhưng Nhàn Nương có thể nghe thấy lời An Ninh công chúa nói:

-Đã lâu không gặp, Mạnh Nhàn Nương.

Nhàn Nương hơi gật đầu:

"Nếu có thể hãy giúp ta chiếu cố Kỳ nhi cùng Yên Nhiên, được không?"

An Ninh công chúa mỉm cười:

"Bọn họ mà cần bản cung chiếu cố? Mạnh Nhàn Nương giáo dưỡng nhi tử cùng nhi tức, có thể là kẻ đầu đường xó chợ sao?"

Nhàn Nương vỗ vỗ người:

"Bọn còn trẻ tuổi, ta sợ bọn họ rơi vào cạm bẫy."

An Ninh công chúa nắm chặt màn kiệu:

"Lý Yên Nhiên tốt lắm, ánh mắt của ngươi không sai"

"Ánh mắt của ta tốt?"

Nhàn Nương thì thào tự nói, An Ninh công chúa tự giễu nở nụ cười:

"Nhìn nam nhân, chúng ta đều thua, người thắng là Lý Yên Nhiên."

(Yul: mấy cái "..." là AN vs NN nói chuyện với nhau bằng ánh mắt chứ không nói ra lời)

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương không biết Nhàn Nương cùng An Ninh công chúa tâm hữu linh tê, hắn chỉ chuyên tâm nhìn Trinh Nương, bước đến gần nàng.

(yul: tâm hữu linh tê nghĩa gần giống tâm linh tương thông)

Trinh Nương thấy hắn tới gần, liền lui về sau hai bước, duy trì khoảng cách, ánh mắt quyết liệt khiến Nhữ Dương vương phải dừng lại.

-Thân thể da thịt là phụ mẫu cho, nếu ngươi đi Mang Đãng sơn mà gặp chuyện hung hiểm, nhạc mẫu nhạc phụ sẽ thương tâm, Bình Nhất Chỉ sẽ chẩn bệnh cho nhạc mẫu, ngươi không cần đi mạo hiểm, hãy ở bên giường cố gắng tẫn hiếu, chiếu cố hầu hạ nhạc mẫu, là chuyện lúc này ngươi nên làm.

Trinh Nương sầu khổ khó xử suy tư, sau đó giống như bừng tỉnh, phúc thân với Nhữ Dương vương, trong đôi mắt xinh đẹp ngượng ngùng, kính ngưỡng:

-Đa tạ vương gia.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 54: Làm Nhục

Nhữ Dương vương nhìn Trinh Nương mềm mại dịu dàng càng có hảo cảm, nàng không giống Uyển Như dễ dàng thuận theo, cũng không giống Nhàn Nương luôn tranh chấp với hắn, quá mạnh mẽ cường hãn, Nhữ Dương vương không thích.

Trinh Nương làm việc đúng mực, tính tình nhu hòa thỏa mãn được lòng hiếu thắng của Nhữ Dương vương, Trinh Nương rũ mắt, nàng có thể nhìn thấu Nhữ Dương vương.

Nàng biết rõ đây là cơ hội tốt để biểu hiện, nhưng nàng không muốn ở trước mặt Nhàn Nương mị hoặc Nhữ Dương vương, cũng không dám mạo phạm Nhàn Nương.

-Yên Nhiên bị bệnh, ta đi xem nàng.

Trinh Nương phúc thân, cất bước muốn đi vào phòng, Nhàn Nương gọi Trinh Nương:

-Hãy dừng bước.

-Vương phi điện hạ có gì phân phó?

-Phân phó thì không có, Yên Nhiên đã có Kỳ nhi chăm sóc, ta rất yên tâm, da mặt Yên Nhiên mỏng, nếu lúc này ngươi đến, nàng sẽ xấu hổ lo lắng.

Trinh Nương kính cẩn nghe theo cười khẽ:

https://thuviensach.vn

-Là ta suy nghĩ không chu toàn, có thế tử điện hạ chăm sóc Yên Nhiên, ta cần gì phải lo lắng.

-Cửu muội muội, đi dạo với ta một lúc, thế nào?

Trinh Nương do dự một chút, rồi gật đầu nói:

-Xin nghe lời vương phi điện hạ phân phó.

Từ lúc gặp Nhàn Nương, Trinh Nương cũng không gọi Nhàn Nương là đại tỷ, vẫn tuân thủ bổn phận, Nhữ Dương vương nhìn Trinh Nương dè dặt cẩn trọng mà đau lòng.

Hắn lại nhìn Nhàn Nương nở nụ cười quyến rũ cao ngạo, mẫu đơn tuyệt thế khiến hắn lãng quên cốc u lan, Nhàn Nương giống như phượng hoàng niết bàn, phong thái nở rộ chói mắt có thể hấp dẫn ánh mắt của bất luận kẻ nào.

-Vương gia ở chỗ này chờ được không?

Lần đầu tiên Nhàn Nương mở miệng nói Nhữ Dương vương chờ nàng, nhìn ánh mắt Nhữ Dương vương tràn đầy si mê, Nhàn Nương càng khinh thường, Nhữ Dương vương nói:

-Hãy để ý nhiều một chút, trên núi lạnh,nếu mệt mỏi hãy để cửu muội muội nâng nàng.

Nhữ Dương vương cột chặt áo choàng cho Nhàn Nương, luyến tiếc nhìn nàng cùng Trinh Nương rời đi.

Nhàn Nương đi trước, Trinh Nương theo sau cách nàng hai bước, hai người đi vào rừng cây râm mát, dưới chân đạp lá vàng cỏ khô phát ra tiếng sột soạt.

https://thuviensach.vn

Trên nhánh cây khô vàng là lá vàng suy tàn, cuối thu vắng vẻ tĩnh mịch, vạn vật giống như mất đi sức sống, giống như Nhàn Nương phong hoa tuyệt đại cũng sẽ buông tay nhân gian.

-Ngươi tin không, ta có biện pháp khiến Triệu Dật Thanh cả đời nhớ rõ ta.

Nhàn Nương đột nhiên hỏi, Trinh Nương giật mình, nói:

-Ta tin.

Nhàn Nương nói:

-Nhưng ta không muốn làm, cũng khinh thường làm.

-Người không cần làm gì, Nhữ Dương vương điện hạ vẫn nhớ rõ người.

Nếu Nhàn Nương đã nhìn thấu nàng, thì ở trước mặt nàng có che dấu thế nào cũng không có ý nghĩa, Trinh Nương buông lỏng đôi tay, không còn hèn mọn khiêm tốn, nhìn thẳng Nhàn Nương.

-Ngươi tin không, ta có biện pháp khiến hắn quên ngươi.

Nhàn Nương xoay người đối mặt với Trinh Nương, Nhàn Nương nói:

-Trước kia ta không tin, nhưng hiện tại...Chỉ cần ta muốn hắn nhớ kỹ ta, dù ngươi có làm được nhiều chuyện hoàn mỹ hơn nữa, thì hắn cũng không quên ta.

-Ta kính nể ngươi kiêu ngạo tự tin, nhưng thế sự thay đổi thất thường, lâu ngày sinh tình ai có thể đoán được?

Nhàn Nương trào phúng cười nói:

https://thuviensach.vn

-Bị hắn để ở trong lòng, bị hắn nhớ thương đối với ta là nhục nhã, ta không biết Mạnh gia như thế nào lại dưỡng ra ngươi, nhưng ta nghĩ, ngươi cũng không nguyện ý gả vào vương phủ, đúng không?

-Mọi chuyện đã không còn do ta lựa chọn, nếu không phải ngươi an bày, sao ta có thể gặp Nhữ Dương vương.

-Quả nhiên không thể gạt được ngươi, ta cũng không tính giấu diếm ngươi, hôm nay ta đơn độc tìm ngươi, chính là hỏi ngươi một câu, nếu ta có biện pháp khiến ngươi không phải làm kế phi, mà gả đi Giang Nam, ngươi đồng ý sao?

Nhàn Nương nhìn chằm chằm Trinh Nương, đem tất cả biểu hiện của nàng thu vào trong mắt, Trinh Nương hỏi:

-Là người nào? phủ nào ở Giang Nam?

-Ngươi không tin ta? Nghĩ ta sẽ hại ngươi?

-Ta chỉ tin tưởng chính mình, Vương phi điện hạ sinh ra đã phú quý, không có cách nào hiểu được khổ cực, hôn sự là sinh mệnh thứ hai của nữ tử, ta không muốn mạo hiểm, nhờ vả vào người khác.

Nhàn Nương, Trinh Nương cùng trầm mặc, nhìn nhau đánh giá, ai cũng không nói, một lát sau, Nhàn Nương nói:

-Ở Giang Nam là Hải Ninh Vương gia, thư hương dòng dõi, gia cảnh phú quý, trưởng tử chi thứ hai là tú tài, mười sáu tuổi, tính tình trung hậu, ngươi có bằng lòng hay không?

- Xin hỏi vương phi điện hạ, ta lấy thân phận gì gả qua?

-Ngươi rất thông minh, cũng rất cẩn thận.

Trinh Nương kéo cổ tay áo, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi vẫn luôn ở trên người khác, không muốn người khác làm trái ý ngươi, thành thân lại sớm, sợ là không hiểu phụ thân, hắn không muốn mất đi thân gia như Nhữ Dương vương phủ, ta là Mạnh gia tiểu thư có tài năng cơ hội, sao có thể theo ý muốn của ngươi mà gả vào Hải Ninh Vương gia, thân cô thế cô sẽ bị ăn hiếp, ta biết tìm ai tố khổ đây? Nếu có khả năng ta không muốn bị bất luận kẻ nào bài bố.

Trinh Nương nhìn Nhàn Nương nói:

-Có một số chuyện đã định, không cách nào thay đổi, chỉ có thể tựa vào bản thân.

-Vương gia cùng ngươi là phu thê nhiều năm, Mạnh phủ có ân với Nhữ Dương vương phủ, cũng không thể tách rời vuong phủ, vương phi điện hạ đã sớm có tâm ý này, hao hết tâm tư an bài, lúc này lại suy nghĩ muốn thay đổi, chưa nói đến chuyện người có thể làm vương gia cùng phụ thân đổi ý hay không, chỉ cần nói đến chuyện ngươi tốn công tốn sức hao tổn tâm lực, ngươi sẽ cam lòng bỏ qua sao? Ngươi là son phấn trong anh hùng, nhưng địa vị cao nhất vẫn là nam nhân.

Nhàn Nương nói:

-Ngươi đã có chủ ý, ta nói gì cũng uổng phí, ngươi chỉ cần nói thẳng ngươi muốn làm kế phi hay không là được, nói nhiều như vậy làm cái gì? Có câu tuy rằng thô tục, nhưng rất hợp với ngươi, đã muốn làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ trinh tiết?

(Yul: đúng rồi!)

Trinh nương tươi cười ảm đạm, đối mặt với vũ nhục, cũng không lên tiếng phản bác, chỉ nói:

-Ta sớm biết ngươi sẽ nói như vậy, nếu ta là ngươi, sẽ không nhục nhã ta như thế.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương nói:

-Ta và ngươi khác nhau, dù ngươi có hoàn mỹ thông minh cơ trí, thì ngươi vĩnh viễn cũng không bằng ta, ta yêu thương Kỳ nhi, rất tin tưởng hắn, cũng không buông tha bỏ mặc Kỳ nhi, ta sẽ chọn cho hắn một con đường khác còn hơn con đường bụi gai.

Trinh Nương phúc thân:

-Ta kính chúc vương phi điện hạ sớm ngày đạt được tâm nguyện, sắc trời không còn sớm, ta đi về trước.

Trinh Nương cất bước rời đi, nàng cũng không đạt được thứ mình muốn.

Nhàn Nương nhìn thấu nàng, lúc nàng bị Nhàn Nương xem thấu, nàng đã tự giễu cười cười, nàng cũng không lừa nổi Nhàn Nương, nhưng nàng không phải là Thố Ti hoa, rời khỏi nam nhân sẽ sống không được.

Nhàn Nương ngẩng đầu lên, trên mặt đất sột soạt tiếng bước chân:

-Nếu đã biết nàng là loại người nào, sao ngươi phải khổ tâm nhục nhã nàng? Người bị làm nhục lại không hề xấu hổ, còn ngươi lại tức giận tự tổn hại mình, thân thể cũng không cần sao?

An Ninh công chúa đỡ lấy cánh tay Nhàn Nương, Nhàn Nương thả lỏng thân thể, dựa vào An Ninh công chúa, thần sắc uể oải:

-Để ngươi chê cười rồi.

-Như thế nào, nếu không có ngươi, ta cũng không nhìn thấu Mạnh Trinh Nương.

Nàng giúp đỡ Nhàn Nương trở về:

https://thuviensach.vn

-Ta còn phải đa tạ một người, vì ta chỉ lo đem tâm tư đặt lên người Yên Nhiên, mà xem nhẹ Mạnh Trinh Nương, nếu không phải Yên Nhiên quật cường thú vị, có thể ta đã bị Trinh Nương hấp dẫn.

Nhàn Nương thở dài:

-Trinh Nương không phải không tốt, chỉ là chúng ta không nhìn rõ nàng mà thôi.

-Đúng vậy, nhìn không rõ người đạo đức giả thì sao có thể sống trên đời, hay là, để bản công chúa đem bảo kiếm làm thịt Mạnh Trinh Nương? Giống như hắn, một kiếm chém xuống, đầu người bay cao, chấm dứt tất cả ân oán.

Nhàn Nương nói:

-Giết nàng, rất đáng tiếc, ngươi không muốn xem thủ đoạn của nàng sao?

-Ngươi tin tưởng Lý Yên Nhiên sẽ vạch trần được nàng? Ta khuyên ngươi một câu, Mạnh Trinh Nương thủ đoạn không chỉ có như thế, lúc này ngươi giữ mạng nàng, chính là lưu trữ tai hoạ ngầm, một khi nhi tử của ngươi bị nàng tính kế, dù ngươi có chết cũng không an tâm, Lý Yên Nhiên rất khá, nhưng tính tình xúc động, không đấu lại Trinh Nương thận trọng, ngươi là dưỡng hổ vi hoạn.

-Ta cùng Nhữ Dương vương thành thân mười mấy năm, so với bất luận kẻ nào ta còn hiểu rõ ràng, có khi sống so với chết còn thống khổ hơn, Mạnh Trinh Nương nói sẽ không động tâm, nhưng ngày trôi qua, sẽ không lay động sao? Năm nay Triệu Duệ Kỳ mười ba tuổi, có ta lưu lại căn cơ cục diện, nếu hắn vẫn bị Trinh Nương hãm hại, là hắn vô dụng, thì sao có thể kế thừa vương tước.

-Đó chính là điểm không tốt của ngươi, rõ ràng là sợ ta lây dính sẽ giết người, sao phải nói ra một đống lý do như vậy, ngươi sống cũng quá mệt mỏi.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương không thừa nhận, cũng không phủ nhận, nói:

-Cũng không còn mệt mỏi lâu nữa.

-Không còn cách nào sao?

- Ta đã sớm chấp nhận, có thể kiên trì nhiều năm như vậy đã là trời cao ban ân, có thể nhìn thấy Kỳ nhi trưởng thành hiểu biết, ta đã cảm thấy đủ rồi.

Nhàn Nương kéo cánh tay An Ninh công chúa:

-Ta lại tìm chổ dựa vững chắc cho hắn, có ngươi bên cạnh chỉ điểm, Yên Nhiên sẽ không chịu thiệt.

- Hiện thời cả mặt nàng, ta cũng không thấy, nàng vẫn luôn trốn tránh ta, Lý Yên Nhiên là người có chủ ý, không nhất định sẽ nghe ta nói, Văn tiểu thư vẫn muốn làm thế tử phi, thái phi rất vừa lòng nàng, ý kiến của ngươi với nàng không hợp, nếu miễn cưỡng để Lý Yên Nhiên gả vào vương phủ, người chịu thiệt vẫn là nhi tử ngươi, hắn ở giữa cũng không dễ chịu.

Hai người rời khỏi rừng rậm, đã không thấy bóng dáng của Trinh nương, chỉ có Nhữ Dương vương đang thất hồn lạc phách, Nhàn Nương nhìn thấy góc áo Nhữ Dương vương dính chút bụi đất, An Ninh công chúa hừ lạnh:

-Ngươi cần hắn làm gì?

-Nếu Kỳ Nhi lớn thêm hai tuổi, biết nhiều nhân tình thế sự, ta... ta sẽ giết hắn, nếu không phải vì triều đình phân tranh, sao An Ninh công chúa phải trốn tránh rời kinh, nếu không phải bệ hạ nhiều lần tướng chiêu(kêu về), ngươi cũng không hồi kinh.

-Phụ hoàng bị bệnh, cũng già đi, các vị hoàng huynh hoàng đệ của ta đều nhắm vào chổ dựa này.

https://thuviensach.vn

-Ta sẽ dặn Kỳ Nhi để ý, tuy hắn không tốt, nhưng có hắn sẽ nắm chắc đại cục, đối với Kỳ nhi cũng có lợi.

Này cũng là nguyên nhân mà Nhàn Nương giữ lại Nhữ Dương vương, An Ninh công chúa nói:

-Ta không muốn gặp hắn, ta đi trước.

Cố truy hỏi một câu:

-Chuyện của Văn gia không cần ta hỗ trợ?

Nhàn Nương tự tin cười:

-Ngươi hãy chờ xem, ta sẽ làm cho thái phi cùng hắn tự mình đến hầu phủ cầu sính Yên Nhiên.

-Được, hôm nay nhìn nàng, cũng không chỉ có kiêu căng bốc đồng, những lời nàng nói lúc nãy, nói rất hay.

An Ninh công chúa thấy Nhữ Dương vương đi tới đây, liền xoay người rời đi, Nhữ Dương vương đến bên cạnh Nhàn Nương, nhìn bóng dáng nàng có chút quen thuộc, hỏi:

-Nàng là ai?

Nhữ Dương vương giúp đỡ Nhàn Nương, chậm rãi đi về phía xe ngựa, Nhàn Nương nói:

-An Ninh công chúa.

Nhữ Dương vương nói:

-Là nàng? Nàng nói gì? Bản vương nhìn hai người các ngươi gặp nhau như tri âm tri kỷ, ngươi đã sớm quen biết nàng?

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương lên xe ngựa, Nhữ Dương vương theo sau đi vào, đem đệm dựa đặt sau lưng Nhàn Nương, rót cho nàng một chén trà nóng, khẽ vuốt ve hai má của nàng:

- An Ninh công chúa không duy trì ủng hộ vị hoàng tử nào, ngươi cùng nàng không thể tương giao.

-Chỉ là trùng hợp gặp nhau mà thôi, cũng chỉ nói vài câu, ta cũng không phải là người theo đuôi lấy lòng công chúa điện hạ, cũng không phải là tri âm tri kỷ.

Nhữ Dương vương lo lắng nhiều chuyện lắm, cùng An Ninh công chúa tương giao đối với Nhữ Dương vương phủ sẽ có ảnh hưởng, lúc trước Nhàn Nương sẽ vì hắn mà lưu tâm, nhưng lúc này lòng nàng đã phai nhạt, Nhàn Nương hỏi:

-Cửu muội muội đã về Mạnh phủ? Hôm nay đa tạ Vương gia đã khuyên cửu muội muội.

Nhữ Dương vương ho khan một tiếng:

-Bản vương đã sai thị vệ đưa cửu muội muội về Mạnh gia.

-Lại khiến vương gia vì gia mẫu(nhà mẹ) mà lo lắng.

Thần sắc Nhữ Dương vương càng xấu hổ, trước kia hắn trách cứ Nhàn Nương nhiều nhất chính là chuyện nàng luôn giúp đỡ ngoại gia, liền chuyển đề tài nói đến chuyện khác:

-Mới vừa rồi Bình Nhất Chỉ đi đưa dược cho Yên Nhiên, bản vương biết ngươi lo lắng cho nàng, nên hỏi một câu, Bình Nhất Chỉ nói Yên Nhiên không có chuyện gì.

https://thuviensach.vn

-Nhị muội muội lo lắng cho Yên Nhiên không ít, cũng không biết dùng hết bao nhiêu dược liệu tốt để nàng điều dưỡng thân mình, Yên Nhiên thân thể rất khỏe mạnh, vương gia không biết, ở Lý gia chỉ có một mình Yên Nhiên, nàng ở trong dòng tộc Lý gia rất được sủng ái.

-Chúng ta về vương phủ trước.

Nhữ Dương vương phân phó hạ nhân, rồi nói với Nhàn Nương:

-Yên Nhiên có thân thể khỏe mạnh là được, bản vương vẫn ngóng trông tới ngày được bế tôn tử.

Nhàn Nương buồn bã thất vọng,cả cuộc đời nàng sẽ không thể nhìn thấy tôn tử.

#####

-Biểu ca, ngươi xem còn chưa đủ? Từ lúc vào đây vẫn luôn nhìn chằm chằm vào ta, không biết ta? Ta là giả bộ, nhưng Trinh di...

Yên Nhiên nói lải nhải, Triệu Duệ Kỳ vẫn yên lặng trầm mặc lắng nghe, rõ ràng biểu muội hoạt bát khả ái đang ở trước mặt hắn, vì sao hắn lại nhìn thấy nàng một thân một mình, vẻ mặt đau thương cô đơn, hắn ở đâu, sao có thể bỏ lại biểu muội.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 55: Ưu Việt

Edit:Yul Yuuki

Yên Nhiên nhìn biểu ca vẫn không chịu lên tiếng, sắc mặt lạnh lùng.

Lớn lên cùng nhau, Yên Nhiên hiểu rõ Triệu Duệ Kỳ, hắn không thích lừa gạt nói dối.

Lúc nàng muốn ngăn cản Trinh Nương đi Mang Đãng sơn, Yên Nhiên đột nhiên nghĩ đến vài chuyện, nghĩ đến ngoại tổ phụ Mạnh lão gia rất yêu thích Trinh nương.

Kiếp trước Trinh Nương trở thành kế phi, là nữ nhi mà ngoại tổ phụ coi trọng nhất, lúc nàng cùng biểu ca bị từ bỏ, ngoại tổ phụ nói là bọn nàng không có bản sự, còn nói biểu ca nhường tước vị coi như tự mình hiểu lấy.

Ngoại tổ phụ sẽ không bỏ qua mối hôn sự với Nhữ Dương vương phủ, mặc kệ Trinh Nương có đi Mang Đãng sơn hay không, cũng sẽ ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu trở thành đích nữ.

Mang Đãng sơn, rất là hung hiểm, sau khi Yên Nhiên xác nhận Bình Nhất Chỉ sẽ chuẩn bệnh cho Nhữ Dương vương, biểu ca cũng vì giải khai hai nan đề mà có chút thanh danh.

Khai phá ván cờ Linh Lung ưu việt lớn nhất cũng ở trong tay, cần gì phải để biểu ca đi Mang Đãng sơn mạo hiểm?

https://thuviensach.vn

Trinh nương là người quý trọng sinh mệnh, Yên Nhiên vạch trần chuyện nàng hoàn toàn không muốn đi Mang Đãng sơn, nàng chỉ nói cho có mà thôi.

Có thể biểu ca sẽ nghĩ nàng không phải là người thành thật, nàng trở thành xấu xa. Yên Nhiên rất khổ sở.

Nhưng kiếp trước nàng thành thực hồn nhiên đổi lấy cái gì? Nàng ở hầu phủ cô độc mười năm, thống khổ mười năm, trơ mắt nhìn thân nhân rời khỏi nàng, mà nàng cái gì cũng không làm được.

Nếu có thể làm cho người nàng để ý được hạnh phúc, Yên Nhiên tình nguyện làm người ác, làm người dối trá. Yên Nhiên ngẩng đầu, nói:

-Ngươi cẩn thận Trinh di, nàng không phải là người hiền lành như ngươi vẫn nhìn thấy.

Triệu Duệ Kỳ chán ghét nàng như vậy, Yên Nhiên không muốn vì Triệu Duệ Kỳ mà trờ lại làm Lý Yên Nhiên u mê hồ đồ, hoặc là ở trước mặt Triệu Duệ Kỳ giả bộ ngây thơ, nàng chính là nàng, dù thay đổi vẫn là Lý Yên Nhiên.

Yên Nhiên xuống giường, vì ngồi quá lâu, hai chân có chút vô lực, thân thể lung lay, lúcchuẩn bị ra khỏi phòng, cánh tay nàng bị Triệu Duệ Kỳ bắt lấy, Yên Nhiên cúi đầu:

-Buông ra.

Triệu Duệ Kỳ dùng sức kéo nàng về phía sau, đem cả người Yên Nhiên ôm vào trong lòng, thân thể mềm mại lạnh lẽo làm cho hắn đau lòng,

-Là tốt hay là xấu ta hiểu được, ai là thật lòng thật ý, ai là hư tình giả ý, sao ta lại không rõ ràng? Biểu muội, không được rời khỏi ta.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên cúi đầu:

-Ta có thể gạt người.

-Ta thích.

-Ta nói dối, tính kế Trinh di.

-Ta thích.

-Sau này ta còn có thể trở nên rất xấu rất xấu, nếu ai ăn hiếp ta tính kế ta, ta sẽ trả thù gấp mười lần.

-Ta giúp ngươi.

Triệu Duệ Kỳ nắm lấy vai của nàng, xoay người Yên Nhiên lại, để nàng đối diện với hắn, khóe mắt Yên Nhiên ẩm ướt, hàng mi dài cong vuốt run rẫy bất an.

-Ta giúp ngươi, ai cũng không thể ăn hiếp ngươi, tốt xấu ta phân biệt rõ ràng, nếu ngươi muốn đánh người, ta sẽ đưa roi cho ngươi, nếu ngươi muốn tính kế ai, ta giúp ngươi bày mưu tính kế, ta giúp ngươi bố trí âm mưu quỷ kế, ta thích Yên Nhiên, từ lúc ngươi nhào vào trong lòng ta, thì ta vẫn luôn luôn thích Yên Nhiên.

Triệu Duệ Kỳ cúi đầu, tới gần Yên Nhiên:

-Ta nguyện cùng ngươi, nắm tay nhau cả đời, ở bên nhau đến già.

-Ta...Ta...

Triệu Duệ Kỳ thâm tình, khiến Yên Nhiên lùi bước, nàng sợ hãi...sợ nàng lỗ mãng sẽ thương tổn biểu ca, nàng vô dụng, nàng nhát gan, nàng chỉ dám tránh ở trong góc thỉnh biểu ca cẩn thận Trinh Nương, không dám đứng trước mặt Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Trước mặt Yên Nhiên hiện lên hình ảnh kiếp trước, lúc biểu ca chết bệnh hắn hối hận áy náy, hối hận mất đi vị trí thế tử.

Nếu không phải vì nàng, dù biểu ca có chết cũng giữ vững vị trí thế tử, sẽ không nhường vị, hắn cùng Nhàn Nương đều là người kiêu ngạo, hắn áy náy với Nhàn Nương, là hắn vô dụng, để Trinh Nương từng bước xóa sạch Nhàn Nương.

Nàng không nên tới đây, không có nàng, biểu ca vẫn giải khai nan đề, không phải đã sớm có quyết định rồi sao, vì cái gì lại nhìn không được mà tới gần hắn.

-Ta không thích ngươi, cho tới bây giờ cũng chưa từng thích ngươi.

Yên Nhiên lui về phía sau vài bước, bỏ qua Triệu Duệ Kỳ xông ra khỏi cửa, Triệu Duệ Kỳ một tay chống lên giường, một tay ôm đầu, ngực của hắn giống như có một tảng đá đè lên, hình ảnh trong ván cờ Linh Lung lại càng hiện rõ ràng.

『Biểu ca, Trinh di là người tốt, là người rất tốt.』

『Trinh di nói chúng ta như vậy không hợp quy cũ, biểu ca, là thế tử đều phải nạp thiếp sao? Ta không thích đâu.』

『Biểu ca, ngươi nạp thiếp đi, ta giống như không sinh được đứa nhỏ.』

『Ta hận ngươi, hận ngươi đánh mất tước vị.』

Hai chân Triệu Duệ Kỳ mềm nhũn, quỳ gối trên mặt đất, ngực không ngừng phập phồng, hắn còn muốn thấy rõ một chút, nhưng lúc này hình ảnh rất hỗn độn? Là nằm mơ? Là Chu Công Mộng Điệp? Trinh nương... Yên Nhiên...

https://thuviensach.vn

Bình Nhất Chỉ thấy Yên Nhiên xông ra ngoài, cưỡi ngựa rời đi, trước khi đi Yên Nhiên còn dặn dò Bình Nhất Chỉ phải bắt mạch cho biểu ca, cho hắn an lót dạ là cái gì, xong rồi giục ngựa giơ roi, Yên Nhiên cưỡi ngựa bay nhanh xuống núi, Bình Nhất Chỉ lắc đầu,lại là khốn khổ vì si tình.

Bình Nhất Chỉ bưng chén thuốc đi vào phòng, hắn sớm bắt mạch cho Triệu Duệ Kỳ, chỉ là Triệu Duệ Kỳ không biết, đối với tình trạng thân thể của Triệu Duệ Kỳ, Bình Nhất Chỉ là người hiểu rõ nhất, nếu không phải vì hắn cho Nhàn Nương phương thuốc hộ tử, thì thân thể Triệu Duệ Kỳ còn suy nhược hơn, đã sinh ở thiên lao, còn không đủ tháng, có thể trưởng thành đã là chuyện không dễ dàng.

-Thế tử điện hạ.

Bộ dạng Triệu Duệ Kỳ khiến Bình Nhất Chỉ kinh hãi,đem chén dược đặt lên bàn, tiến đến nâng Triệu Duệ Kỳ lên, ngón tay đặt trên cổ tay hắn, Bình Nhất Chỉ ngẩn người, sau khi giúp Triệu Duệ Kỳ ngồi xuống, Bình Nhất Chỉ lại cẩn thận bắt mạch.

Sắc mặt Triệu Duệ Kỳ không tốt, nhưng mạch lại ổn định mạnh mẽ hơn rất nhiều, không khác gì người bình thường, Bình Nhất Chỉ không thể tin được lại sờ sờ, chẩn đoán vẫn giống nhau.

Thân thể Triệu Duệ Kỳ không thể nào khỏe mạnh như người bình thường được, là có chuyện gì? ván cờ Linh Lung là Kỳ Si hòa thượng lưu lại, nghe nói người giải khai được ván cờ Linh Lung sẽ có được ưu việt, đây cũng là nguyên nhân mà mọi người để ý ván cờ này, chẳng lẽ là vì hắn giải khai ván cờ?

Triệu Duệ Kỳ mở ra hai mắt, không nhìn rõ thì không nhìn rõ, hắn tuyệt đối không để những hình ảnh này trở thành sự thật, đứng dậy khom người nói với Bình Nhất Chỉ:

https://thuviensach.vn

-Bình đại phu, hôm nay đa tạ ngươi, ngày mai ta sẽ đi Mang Đãng sơn hái Nguyệt Hạ U Lan.

Bình Nhất Chỉ nâng Triệu Duệ Kỳ nói:

- Ta thay đổi đề mục, khẩn cầu Thế tử điện hạ ở lại hai ngày, ta vì Thế tử điện hạ chẩn mạch.

Triệu Duệ Kỳ có chút không hiểu, cũng có chút sáng tỏ, từ sau khi giải khai ván cờ Linh Lung bị hộc máu, tuy Triệu Duệ Kỳ bị Yên Nhiên lại cự tuyệt mà thương tâm.

Vì hình ảnh hổn độn không ngừng xuất hiện trong đầu hắn, nhưng tình trạng thân thể hắn thế nào thì hắn hiểu rất rõ, so với trước khi hữu lực hơn rất nhiều.

-Bình đại phu nói thật? Sửa lại đề mục cuối cùng? Chỉ là cần ta lưu lại chổ này?

Bình Nhất Chỉ gật đầu nói:

-Ngươi đi Mang Đãng sơn còn không bằng lưu lại chổ này đối với ta còn có ích hơn, thế tử điện hạ không cần suy nghĩ nhiều, ta không phải cố kỵ thế tử gặp hung hiểm, mà giữ ngươi ở lại.

Nếu không nhân cơ hội này xem Triệu Duệ Kỳ biến hóa, thì Bình Nhất Chỉ sẽ hối hận cả đời, Triệu Duệ Kỳ không phải là người thường, không phải thích thì giữ không cần thì đuổi đi, hắn là Nhữ Dương vương thế tử a,không phải là tiểu dân có thể tùy ý sai khiến bày bố.

Tính khí Bình Nhất Chỉ cổ quái, nhưng biết người nào mà hắn có thể làm khó dễ, người nào hắn đắc tội không nổi. Triệu Duệ Kỳ nói:

https://thuviensach.vn

-Ta sai tùy tùng về vương phủ truyền tin, ta quấy rầy Bình đại phu ba ngày.

-Làm sao là quấy rầy, là ta cầu còn không được.

Bình Nhất Chỉ liên tục nói, bưng lên chén dược, Triệu Duệ Kỳ tưởng cho hắn, vừa định nhận, thì Bình Nhất Chỉ đem chén dược hất ra ngoài cửa sổ.

-Thế tử điện hạ không cần, ta sẽ sắc cho ngươi chén dược khác.

Nói xong câu này, Bình Nhất Chỉ miệng nhắc tới:

-Nhân sâm hai tiền? Không, một nữa là đủ rồi, đương quy...

Hắn rời đi rất nhanh, giống như Triệu Duệ Kỳ là con sư tử ở sau hắn.

Mỗi người đều có các loại si mê, hắn đi ra khỏi phòng, lại đi tới bàn cờ Linh Lung, trên quân cờ vẫn còn vết máu khô, Triệu Duệ Kỳ ngồi trên ghế đá, yên lặng nhìn ván cờ Linh Lung, nhưng lúc này hắn không có cách gì tiến vào bên trong ván cờ, hắn vân vê quân cờ.

-Kỳ Si hòa thượng, nếu muốn thay thế Linh Ẩn tự hành tẩu, vì sao một chút này nọ cũng không lưu lại, mà ta lại thấy chuyện phát sinh trong tương lai?

Triệu Duệ Kỳ rất hoang mang, Thần Tiên động phủ Linh Ẩn tự muốn đến đó không hề đơn giản, chỉ có Kỳ Si hòa thượng...Triệu Duệ Kỳ khổ cực suy nghĩ cũng không có kết quả, hắn ở trong sân viện Bình Nhất Chỉ thong thả bước qua bước lại.

Hắn đã đáp ứng với Yên Nhiên, mỗi ngày sẽ tản bộ nửa canh giờ, sân thật nhỏ, Triệu Duệ Kỳ đẩy ra cửa trúc, bước chậm rãi trên đường núi, ánh chiều tà chiếu rọi, Triệu Duệ Kỳ nhìn chân trời đỏ rực.

https://thuviensach.vn

Không phải Yên Nhiên không thích hắn, có lẽ nàng sẽ lừa gạt rất nhiều người, nhưng Yên Nhiên ở trước mặt hắn không am hiểu nhất là nói dối, vì sao nàng lại kháng cự hắn như vậy.

Triệu Duệ Kỳ lại nghĩ đến hình ảnh hỗn loạn, nàng không có lòng tin, không muốn chậm trễ hắn, nhưng không có biểu muội ngày trôi qua thật khó khăn, Triệu Duệ Kỳ không dám nghĩ đến cảnh nàng khoát giá y đỏ thẫm gả cho người khác, ngực Triệu Duệ Kỳ đau xót, biểu muội, ta sẽ cho ngươi thấy, ta có năng lực bảo hộ ngươi.

-Trinh di sao?

Triệu Duệ Kỳ thì thào tự hỏi:

-Ngươi đang cất dấu cái gì, khiến nàng sợ hãi ngươi.

#####

Triệu Duệ Kỳ kéo chăn, ở chổ Bình đại phu hắn chưa quen, khó thích ứng, ngủ không được.

Ánh trăng chiếu rọi qua cử sổ, Triệu Duệ Kỳ đứng dậy, đi đến trước bàn rót một ly trà, uống nước trà lạnh, Triệu Duệ Kỳ nhíu mày, rồi lại nằm xuống, lúc hắn nửa tỉnh nửa mê, trước mặt là Phật quang nhu hòa chiếu rọi, bên tai truyền đến tiếng niệm tụng kinh Phật:

-Nhất Thụ nhất khô héo...

thân thể Triệu Duệ Kỳ nóng lên, kinh văn...Triệu Duệ Kỳ không tự chủ đi theo tiếng kinh văn, đem kinh văn khó cầu ghi nhớ trong lòng, lúc Phật quang phiêu tán, ở trước mặt hắn xuất hiện một hòa thượng mặt mũi hiền lành, chắp tay nói với hắn:

https://thuviensach.vn

-Kiếp trước kiếp này là sự luân hồi, không nên chìm đắm trong những chuyện đã qua, không nên chấp nhất tương lai, thí chủ sẽ đạt được mong muốn, a di đà phật.

#####

-Tiểu muội, tiểu muội.

Hạo Nhiên nắm chặt Yên Nhiên đang nghiêng ngã, từ trong tay nàng đoạt lấy chén rượu:

-Muội say, không thể uống nữa.

-Không có, muội không có say.

Yên Nhiên chém giật lại chén rượu, đôi mắt lờ đờ sương mù ngây ngô cười:

-Ca, hôm nay muội rất thanh tỉnh, muội biết cái gì có thể làm, cái gì muội không thể làm, muội chưa từng thanh tỉnh như hôm nay, muội đọc thơ cho ca nghe... Thượng Tà...

P/s: ta đọc đủ loại trọng sinh vạn năng báo thù...Đều là kiếp trước hết sức bi thương, trọng sinh thay đổi theo ý mình, ta nhìn chán ngấy rồi.

Yên Nhiên có nhiều ưu khuyết điểm,nàng không dễ dàng quên đi kiếp trước.

Còn Trinh Nương nếu không thông minh, thì sao có thể xứng với huy hoàng của kiếp trước, không thể vì Yên Nhiên trọng sinh, mà chỉ số IQ của Trinh Nương biến thành số âm.

Các nàng có chú ý không, all các truyện trọng sinh hiện tại, truyện nào cũng vậy, chỉ cần nữ 9 trọng sinh, dù kiếp trước nữ phụ giỏi cỡ nào, cường cỡ nào, gặp nữ 9 cũng thất sắc, có nhiều hành động não tàn >"<

https://thuviensach.vn

Mỗi người quan điểm khác nhau, đợi bộ này hoàn rồi hãy nhận định, ta thấy để chữ cực phẩm k có sai đâu.

Truyện hay mà nhà vắng tanh thế này (đập bàn)

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 56: Giao Quyền

Edit:Yul Yuuki

Từ chổ Bình Nhất Chỉ trở về Nhữ Dương vương phủ, đi một quảng đường dài mệt nhọc, Nhàn Nương thiếu chút nữa đã duy trì không nổi.

Tiễn bước Nhữ Dương vương còn muốn lưu lại bầu bạn bên nàng.

Nhàn Nương ngã xuống giường, xương cốt đau đớn vô cùng, mới vừa rồi nàng còn có thể mỉm cười đối mặt với Nhữ Dương vương.

Lúc này Nhàn Nương cắn chặt răng, nhưng ma ma bên người nàng vẫn có thể nghe thấy tiếng rên rỉ của nàng.

Triệu ma ma nghẹn ngào nói:

-Người cứ kêu ra tiếng đi, thế tử điện hạ đã sai người truyền tin nói là sẽ ở chổ Bình Nhất Chỉ vài ngày, lúc này không có ai người cứ kêu ra tiếng đi... người đừng gắng gượng nữa, nô tỳ rất khổ sở, nếu nô tỳ có thể thay thế chủ tử chịu đau đớn thì tốt rồi.

Bên người Nhàn Nương cũng không có nhiều người.

Chỉ có Triệu ma ma là nô tỳ mà nàng tín nhiệm nhất, Nhàn Nương lau mồ hôi trên trán vì đau đớn mà chảy ra.

Bên trong tiết y (áo lót) bị mồ hôi làm ướt, dính ở trên người, nàng cảm thấy không được thoải mái, Nhàn Nương vô lực phân phó:

https://thuviensach.vn

-Chuẩn bị nước, bỏ vào một chút dược giảm đau mà Bình đại phu đưa, ta ngâm người trong nước cho thoải mái một chút.

Triệu ma ma cố nén nước mắt, Nhàn Nương sẽ không rơi lệ, cũng không muốn người bên cạnh nàng là người vô dụng nỉ non.

-Không phải nô tỳ không nghe chủ tử phân phó, có thể khiến chủ tử giảm bớt đau đớn, dù nô tỳ có chết cũng cam lòng, nhưng dược liệu của Bình đại phu chỉ có thể trị được phần ngọn, sau khi dùng tổn hại rất nhiều, hắn đã ngàn dặn vạn nhắc, nếu không phải người chịu không nổi đau đớn, thì không thể dùng, nô tỳ vì chủ tử mát xa lưu thông máu, dược liệu đừng nên dùng.

Lần trước Nhàn Nương đau đớn chịu không nổi, dùng dược giảm đau của Bình Nhất Chỉ.

Tuy giảm được đau đớn, nhưng có nửa tháng cả đêm Nhàn Nương ngủ không được, tình trạng thân thể còn tệ hơn.

Lần sau lúc trận đau tái phát, đau đớn càng tăng lên, Triệu ma ma nhớ rõ lúc đó Nhàn Nương cắn chảy máu miệng.

Nếu không phải vướng bận thế tử Triệu Duệ Kỳ, chỉ sợ Nhàn Nương không chống đỡ nổi nữa.

Nhàn Nương chịu đựng đau đớn, giọng nói có chút run rẫy:

-Cũng được, ta còn có chuyện chưa xử lý tốt, nếu lần này không dùng dược liệu, ta sợ duy trì không được.

-Chủ tử.

Triệu ma ma đau xót chảy nước mắt, rồi nhanh chóng nâng tay tự lau đi.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương phủ tôn ti rất nghiêm, Nhàn Nương đối với đám nô tỳ cũng không có sắc mặt tốt, có công thưởng, phạm lỗi phạt.

Trừ trong phủ có chuyện vui, thì hạ nhân hầu hạ bên người Nhàn Nương rất ít được ban thưởng.

Cũng không được lắm miệng nói chuyện thị phi.

Dù vậy, đám nha hoàn, ma ma hầu hạ bên người Nhàn Nương đều trung thành và tận tâm, tuy các nàng là nô tỳ, vẫn sẽ hiểu mà đau lòng cho chủ tử.

-Vương phi điện hạ, dược thủy đã chuẩn bị thỏa đáng, thỉnh vương phi điện hạ dời bước.

Triệu ma ma đỡ Nhàn Nương đi tắm rửa, Nhàn Nương định tự cởi y phục của chính mình.

Nhưng vì đau đớn, cánh tay run rẩy không thể nào tự cởi đồ được, Nhàn Nương cười khổ:

-Ta càng ngày càng vô dụng, cả y phục cũng không tự cởi được.

Triệu ma ma giữ tay Nhàn Nương đang run rẩy, phụ giúp nàng cởi bỏ y phục.

Đã hầu hạ Nhàn Nương nhiều năm, nàng biết chủ tử là người mạnh mẽ, giúp Nhàn Nương cởi tiết y, tiết khố ẩm ướt, cởi áo yếm, đỡ Nhàn Nương bước vào thùng tắm, Triệu ma ma nói:

-Tay chủ tử để làm đại sự, cởi y phục chỉ là việc nhỏ, nếu nô tỳ còn hầu hạ người không được, sao nô tỳ còn mặt mũi đối diện người?

Nhàn Nương đưa lưng về phía nàng, nàng có thể yên tâm không tiếng động mà rơi lệ, nàng là người nhìn Nhàn Nương trưởng thành, Nhàn Nương năm nay còn chưa được ba mươi tuổi.

https://thuviensach.vn

Lúc nàng còn phong nhã hào hoa, ở trước mặt người ngoài nàng là kinh thành đệ nhất mệnh phụ tôn quý ngạo khí, Nhữ Dương vương phi.

Ai biết ở sau lưng nàng phải nhẫn nại chịu đau đớn mà người bình thường khó có thể chịu được.

Uyển Như...tiện nhân quá độc ác, chủ tử vì vương gia chống đỡ tai hoạ, vậy mà vương gia lại hoàn toàn không biết gì.

Nếu không phải biểu tiểu thư nhắc nhở, chỉ sợ chủ tử đến chết cũng không vạch trần nữ tử tốt đẹp hồn nhiên trong lòng vương gia.

Không phải nàng chưa từng khuyên, nhưng chủ tử nói, lo lắng vương gia chịu không nổi.

Vương gia nửa đời uy vũ hào hùng, chém giết Man Di nhiều vô số, là đế quốc công nhận thiên tài tướng lĩnh của Đại Minh.

Trước kia chủ tử lúc nào cũng duy hộ hắn, cái gì cũng vì hắn mà suy nghĩ, nhưng cuối cùng chủ tử lại buông tha vương gia.

Triệu ma ma không hiểu, rõ ràng chủ tử có thể để vương gia bầu bạn bên người.

Nhưng nàng lại đối với chuyện từng khát cầu cứ như vật bị vứt bỏ chỉ là rơm rạ, dù giả vờ giả vịt cũng mệt.

Triệu ma ma vĩnh viễn không hiểu, Nhàn Nương trong xương trong mắt là kiên trì, cùng với tính tình kiêu ngạo, thà làm ngọc vỡ, cũng không làm ngói lành.

Nàng không muốn lừa người khác, cũng không muốn dùng bộ dạng thâm tình lừa gạt Triệu Dật Thanh, ấm áp giả dối, Nhàn Nương khinh thường điều đó.

https://thuviensach.vn

Thân thể Nhàn Nương dần dần trượt xuống, đầu ngâm vào trong nước, nước mắt mà nàng vẫn cố nén lúc này đang hòa tan vào nước.

Chỉ có giờ khắc này Nhàn Nương mới có thể rơi lệ nỉ non, nàng không phải không cần cánh tay kiên cường của nam nhân, nàng cũng muốn ở trong lòng nam nhân làm nũng.

Nhưng Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh không cho nàng cơ hội, nàng cũng không muốn giải thích.

Hôm nay bọn họ đã đi đến tình cảnh này, Nhàn Nương buông tha Triệu Dật Thanh, nàng không diễn được hư tình giả ý với hắn.

Hơn nữa nàng đang tính kế Nhữ Dương vương, Nhàn Nương càng không rảnh cùng hắn đóng tiết mục phu thê tình thâm.

Nước mắt đã chảy cạn, Nhàn Nương ở trong nước ngây người một lúc lâu, Triệu ma ma kinh hô:

-Chủ tử.

Nhàn Nương nâng đầu lên, hít không khí vào trong mũi, đau đớn bị trúng độc được áp chế đi rất nhiều.

Thân thể Nhàn Nương trắng bệch gần như trong suốt, vì còn ngâm người trong nước nóng, nên nhìn nàng còn có chút huyết sắc, Nhàn Nương dựa đầu vào thùng tắm, nói:

-Nói một chút chuyện cao hứng, để ta có thể quên đi đau đớn.

Triệu ma ma xoa nhẹ đôi mắt, nhẹ nhàng nói:

-Thế tử điện hạ đã giải khai ván cờ Linh Lung, qua hai ngày nữa ai mà không biết thanh danh của thế tử điện hạ? Một phen tâm huyết của chủ tử cũng không uổng phí, đúng là không ai yêu tử bằng mẫu, nếu không phải

https://thuviensach.vn

người làm cho đám người trước kia đến thỉnh Bình đại phu xem bệnh, vây xem chuyện này, chỉ sợ sẽ có người cho rằng Nhữ Dương vương phủ cố lộng huyền hư, lúc này ở trong kinh thành cử tử có danh tiếng nhất, một là thế tử điện hạ, hai là Ngọc lang Phó công tử, nô tỳ thấy lần này kim khoa trạng nguyên là thế tử.

(Yul: Cố lộng huyền hưnghĩa là cố làm ra vẻ cao siêu, ra vẻ có chuyện.)

Nghe người ta khích lệ nhi tử, là chuyện khiến Nhàn Nương vui vẻ nhất, nghe Triệu ma ma nói câu này, lại nàng lắc đầu nói:

-Kỳ nhi mới mười ba, Ngọc lang mười sáu, Trạng Nguyên phải là Phó Tuấn Khanh, Kỳ nhi có thể ở cùng một bảng với hắn là được, dù Kỳ nhi cùng hắn có tài học như nhau, nhưng vì cử tử trong thiên hạ mà suy nghĩ, hoàng thượng sẽ không khâm điểm cho Kỳ nhi làm trạng nguyên, Kỳ nhi là được khâm điểm cư tử để tham gia khoa cử, chứ không phải thi từng cửa đậu từng cửa.

Nhàn Nương không vì tiền đồ của Triệu Duệ Kỳ mà mất bình tĩnh, đã buông bỏ khát cầu tình cảm với Triệu Dật Thanh.

Không lúc nào Nhàn Nương thanh tỉnh như lúc này, nàng đưa tay múc nước lên.

Dòng nước theo khe hở của ngón tay chảy xuống, bóng dáng của Nhàn Nương bập bềnh trên mặt nước.

-Ta rất vừa lòng chuyện Yên Nhiên chọc phá Trinh Nương không hề có ý đồ đi Mang Đãng sơn, tuy cuối cùng Trinh Nương vẫn mê hoặc được vương gia, nhưng An Ninh công chúa đã không còn tin tưởng Trinh Nương, dù nàng gả vào đây, chẳng sợ nàng có bao nhiêu thông minh, lại có thể làm bao nhiêu chuyện, cũng không tiến nhập vào đám mệnh phụ phu nhân, nàng bị nhốt trong vòng xã giao này nửa bước cũng khó đi, thật ra An Ninh công chúa đã định giúp nàng, nhưng hiện tại lại thôi, chờ đến lúc

https://thuviensach.vn

nàng mở ra cục diện, sẽ biết Yên Nhiên là người mà nàng vĩnh viễn không thể vượt qua. Nhữ Dương vương phi chỉ có thể ngây ngốc ở trong phủ, dù nàng có ra ngoài xã giao, thì ở bên ngoài cũng sẽ nhận hết vắng vẻ, không biết vương gia có để ý hay không?

-Nô tỳ không hiểu, vì sao chủ tử phải để ý đến cửu tiểu thư?

Nhàn Nương cảnh cáo nói:

-Không thể xem nhẹ nàng, nàng so với ta càng tàn nhẫn hơn, làm việc là vinh hay nhục cũng không sợ hãi, trên đời này ở trong mắt nàng chỉ có hai loại người, một là người có thể lợi dụng, hai là thân nhân, có thể khiến nàng coi như thân nhân, không phải là phụ thân, có lẽ là thân mẫu của nàng, không...có lẽ chỉ có thân sinh nhi tử, nữ nhi mới là thân nhân của nàng, ngươi từ đây về sau phải ngàn vạn ghi nhớ, Trinh Nương sẽ không bỏ qua, sau khi ta chết sẽ đem các ngươi đưa cho Yên Nhiên, các ngươi phải nghe lời nàng, không cho phép tự chủ trương vì Kỳ nhi mà tranh đấu.

-Chủ tử, nô tỳ... Nô tỳ không thể trơ mắt nhìn thế tử điện hạ chịu ủy khuất, nếu kế phi bạc đãi thế tử điện hạ, dù nô tỳ có liều mạng cũng không...

Nô tỳ trung tâm là chuyện tốt, nhưng sẽ gây phiền toái cho Yên Nhiên, không cẩn thận lại trở thành cơ hội cho Trinh Nương lợi dụng.

Đột nhiên Nhàn Nương nghĩ đến đây, nàng phải đề phòng.

Trinh Nương muốn biểu hiện, để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng Triệu Dật Thanh, phải phát sinh một ít chuyện ngoài ý muốn.

Sau khi nàng gả vào Nhữ Dương vương phủ không chỉ có kế phi, còn có hai vị Trắc phi, Triệu Dật Thanh vẫn luôn thích việc thị tẩm.

https://thuviensach.vn

Dù hắn đau sủng Trinh Nương, cũng không dễ dàng vắng vẻ Trắc phi, chỉ khi nào có chuyện gì xảy ra, có thể đả động hắn, thì Trinh Nương mới có thể độc sủng.

Nhàn Nương nhẹ giọng nói:

-Nếu không có gì ngoài ý muốn, Trinh Nương sẽ không có cách gì biểu hiện, dù nàng là một bình hoa xinh đẹp nhất, thì vương gia có thể thích nàng bao lâu?

Chỉ trong nháy mắt, Nhàn Nương đã giăng bày kế hoạch, nàng muốn an ổn bình tĩnh sống qua ngày, Nhàn Nương sẽ thành toàn cho nàng.

Để xem nàng làm thế nào chiếm cứ tâm của Triệu Dật Thanh, mà muốn xem tình trạng của Trinh Nương trước tiên phải để Yên Nhiên gả vào vương phủ.

Nhi tử giữ đạo hiếu, mấy ngày này... Trước kia Nhàn Nương muốn kế phi phải làm việc sứt đầu mẻ trán.

Nhưng hiện tại nàng đã sửa lại chủ ý, quyền chưởng quản hậu viện trong vương phủ...Nếu giao cho thái phi vẫn luôn nhớ thương quyền lực này sẽ như thế nào?

Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh được công nhận là nhi tử hiếu thuận, vương phi cùng thân mẫu, hắn vĩnh viễn sẽ đứng về phía mẫu thân.

Nhàn Nương nhớ mỗi lần nàng ở trước mặt Nhữ Dương vương thái phi chịu rất nhiều ủy khuất, phòng ngừa nàng không chịu an dưỡng tuổi thọ, Nhàn Nương mất rất nhiều tâm tư.

Một năm...Nhàn Nương chỉ cần một năm là đủ để vương phủ thu được sinh ý mưa thuận gió hoà, chuyện gì đại sự cũng không phát sinh.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần thái phi có thể đấu với Trinh Nương một năm là được, đợi Yên Nhiên gả vào, dù Trinh Nương lấy được quyền chấp chưởng của thái phi.

Dựa vào tâm tư nàng vừa muốn thanh danh vừa muốn sĩ diện, sẽ đem quyền to trong vương phủ giao cho Yên Nhiên.

Nhàn Nương lại múc nước lên, Trinh Nương nhìn thì giống như cầm giữ tất cả, nhưng...Nước đang chậm rãi xói mòn.

-Ngươi cái gì cũng muốn, cũng không qua mắt được ta, còn có An Ninh công chúa cùng Yên Nhiên, lúc này Yên Nhiên đối với ngươi đã sinh ra cảnh giác, không phải là người mà ngươi có dễ dàng bài bố.

Nhàn Nương bước ra khỏi thùng tắm, phủ thêm tiết y tơ lụa, nằm trên tháp mỹ nhân.

Triệu ma ma dùng khăn lau mái tóc ướt sũng của nàng.

Sau khi ngâm người trong dược thủy, Nhàn Nương cảm thấy thân thể thoải mái hơn rất nhiều, đau đớn khó áp chế, cũng vì nàng vui sướng khi bố trí cạm bẫy mà giảm bớt.

-Ngày mai đem sổ sách lấy ra đây, đem chìa khóa khố phòng, hiệu lệnh, quản sự, sổ sách trong phủ đều lấy ra đây.

- Người tính kiểm toán? Không phải hai ngày trước chủ tử đã kiểm tra rồi sao?

Nhàn Nương nhấp môi, khiến môi cánh hoa đỏ sẫm mềm mại, ý tứ hàm xúc nói:

-Thừa dịp vương gia còn chưa rời khỏi kinh thành, ta ở trước mặt vương gia đem sổ sách giao cho thái phi, khẩn cầu thái phi giúp ta một tay.

Triệu ma ma chấn động:

https://thuviensach.vn

-Chủ tử sao lại có ý niệm này trong đầu? Thái phi điện hạ vẫn nhớ thương quyền to trong vương phủ, ngài yên tâm đem chuyện trong phủ giao cho thái phi điện hạ sao?

-Yên tâm, sao ta có thể lo lắng, thái phi nhất định sẽ vì tốt cho vương phủ.

Trong hai năm, nàng không động đậy được, chỉ có thể dựa theo Nhàn Nương bày bố, muốn vương phủ phú quý trường tồn, phải dựa theo chế định quy củ mà nàng ban bố.

Dù có chút cải biến, cũng không ảnh hưởng đến đại cục, Nhàn Nương thoải mái mỉm cười.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 57: Đổi Đích

Edit:Yul Yuuki

Trinh Nương mệt nhọc suốt một ngày, lúc này đang quỳ gối trước mặt thân mẫu Tần di nương, nước mắt rưng rưng dập đầu:

-Di nương, ta không đi, người là thân sinh mẫu thân của ta, đừng đuổi nữ nhi đi.

Tần di nương hai mắt đẫm lệ sương mù, nước mắt chảy ra từ khóe mắt, quật cường nâng mu bàn tay lau đôi mắt, quay đầu không chịu nhận lời cầu xin của Trinh Nương, nói lời trái lương tâm:

-Ngươi không cần ở trước mặt ta, khiến ta chướng mắt, đi đến bên người phu nhân hầu hạ đi, nàng coi trọng ngươi, phụ thân ngươi cất nhắc ngươi, ngươi phải nhớ rõ đại ân của bọn họ, đi thôi, trong bụng ta còn có...Ngươi... Trinh Nương, ngươi đi đi.

-Di nương...

Trinh Nương nức nở lắc đầu, quỳ bò lên hai bước ôm đùi Tần thị:

-Ta không muốn rời xa di nương, bên người mẫu thân đã có đại tỷ, Thất tỷ, còn di nương chỉ có một nữ nhi là ta mà thôi, ta...Ta không cần ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu, là người hạ sinh ra ta mà.

Tần di nương bị nàng ôm chặt hai chân, nghe Trinh Nương khóc lóc nỉ non, thảm thiết bi thống, lòng của nàng giống như bị đao cắt rất khó chịu.

https://thuviensach.vn

Nếu không có Trinh Nương nàng cũng không được như ngày hôm nay, liếc mắt thấy thân ảnh sau tấm bình phong, nhìn hình dáng này chắc là Mạnh lão gia.

Trinh Nương từng nói, nam nhân không thích nữ nhân bốc đồng, tuy nàng là thiếp, nhưng cũng có thể hiểu rõ đại cục, nàng không được luyến tiếc thân sinh nữ nhi, phải để Trinh Nương ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu mới có tiền đồ.

Tần di nương tâm địa cứng rắn, lau nước mắt, trào phúng nói:

-Ngươi quả nhiên là hiếu thuận, muốn ta nhớ rõ ưu việt của ngươi, giống như lời phụ thân ngươi nói, khối thịt trong bụng ta mới là thứ ta có thể dựa vào, nếu có thể vì lão gia lúc tuổi già mà hạ sinh ra hài tử, cuộc đời này của ta đã thấy đủ.

Tần di nương không nhìn Trinh Nương nữa, mà nhẹ nhàng vỗ về bụng, thai nhi trong bụng là hài tử nàng coi trọng nhất.

-Đại phu nói ta mang thai còn chưa ổn định, không thể tổn thương tinh thần, nếu ngươi hiếu thuận, thì mau rời đi đi, phụng dưỡng phu nhân cho thật tốt, mới xứng làm nữ nhi Mạnh gia.

- Di nương...

Trinh Nương đau đớn chảy nước mắt không ngừng, giọng nói tràn ngập bi thương, nghe rất thương tâm, Mạnh lão gia bước ra khỏi bình phong, thở dài nói:

-Ngươi hãy đứng lên đi.

- Phụ thân, van cầu người hãy khuyên nhủ di nương, đừng bỏ ta.

(Yul: diễn kịch cấp độ max rồi >"<)

https://thuviensach.vn

Trinh Nương quay người về hướng Mạnh lão gia dập đầu nói:

-Van cầu phụ thân, dù ta không ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu, vẫn sẽ hiếu thuận mẫu thân, phụ thân...ta luyến tiếc, không muốn rời xa di nương.

Mạnh lão gia đã gặp rất nhiều thứ nữ vì muốn ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu mà không từ thủ đoạn.

Hướng đến vinh hoa phú quý, nhân duyên tốt mà bày ra quỷ kế, rất hiếm người nào như Trinh Nương quyến luyến thân mẫu như vậy.

Nếu nàng thật lòng, Mạnh lão gia sẽ vui sướng, vì Trinh Nương là nữ nhi hiếu thuận, dù có cao gả cũng không quên gia mẫu.

Nếu là hư tình giả ý, làm ra vẻ, Mạnh lão gia cũng không có gì tiếc nuối, Trinh Nương là nữ nhi lợi hại.

Sau khi cao gả ở phu gia cũng cố địa vị, đối với Mạnh phủ có rất nhiều điểm tốt.

Mặc kệ là loại nào, đối với Mạnh gia cũng rất có lợi, Mạnh lão gia nâng Trinh Nương lên:

-Ngươi hãy nghe ta nói, ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu, được ghi vào gia phả là đích nữ, di nương ngươi cũng có thể yên tâm, đừng trách lòng dạ nàng hung ác, là nàng không muốn trì hoãn ngươi, Trinh Nương a, thân thể đại tỷ ngươi không tốt, vài vị huynh trưởng của ngươi lại không trông cậy được, sau này Mạnh gia sẽ trông cậy vào ngươi, ngươi không muốn vì vi phụ mà tẫn hiếu sao? Nuôi dưỡng ngươi là Mạnh gia, ngươi là tiểu thư Mạnh gia.

- Phụ thân...

Trinh Nương lau nước mắt:

https://thuviensach.vn

-Ta...ta...

- Ngươi là nữ nhi hiếu thuận, phụ thân biết, có thể vì mẫu thân ngươi mà thỉnh Bình thần y, nàng rất cảm kích ngươi, trước kia nàng cũng rất yêu thương ngươi, đối đãi với ngươi so với Huệ Nương còn thân cận hơn, là mẫu thân ngươi đề nghị ta ghi tạc ngươi làm đích nữ vào gia phả, nàng đang bị bệnh, đừng khiến nàng vì chuyện này mà lo lắng suy sụp thân thể.

- Di nương không có ta...Chiếu cố...Ta sợ...

Trinh Nương nói đứt quãng, nhưng cũng đủ để Mạnh lão gia hiểu rõ ràng, Mạnh lão gia nói:

-Không chỉ có phụ thân chiếu cố di nương ngươi, mà tẩu tử ngươi cũng rất kính trọng nàng, nàng lại đang hoài cốt nhục của Mạnh gia, phụ thân nhất định không bỏ qua cho ai dám bắt nạt khi nhục nàng, ngươi trở thành đích nữ, vẫn có thể tẫn hiếu với di nương ngươi. Ngươi tốt, thì di nương ngươi cũng tốt.

Trinh Nương rưng rưng nước mắt gật đầu, nức nở nói:

-Đa tạ mẫu thân yêu thương, đa tạ phụ thân ưu ái, nữ nhi nhất định sẽ chăm sóc mẫu thân thật tốt, sẽ không khiến người thất vọng.

-Tốt, tốt, tốt.

Mạnh lão gia nói liền ba chữ tốt:

-Qua hai ngày nữa là ngày hoàng đạo, sẽ mở từ đường đem ngươi ghi tạc vào gia phả làm đích nữ Mạnh gia, Mạnh gia tiểu thư thế nhân đều biết, nếu ngươi khiến Mạnh gia mất mặt, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Mạnh lão gia nói lời cảnh cáo, thân thể Trinh nương run rẩy giống như bị lời của Mạnh lão gia dọa sợ hãi, nhưng giọng nói lại kiên quyết:

https://thuviensach.vn

-Nữ nhi tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện tổn hại đến Mạnh gia, nếu làm ra chuyện có lỗi tới thanh danh Mạnh gia, không cần phụ thân ra tay, nữ nhi sẽ tự sát đổi lấy gia phong Mạnh gia, nữ nhi vĩnh viễn không quên ân dưỡng dục của Mạnh gia.

Mạnh lão gia vuốt chòm râu, vừa lòng gật đầu:

-Ngươi đã mệt mỏi cả ngày, đi nghỉ ngơi đi.

Trinh Nương lưu luyến nhìn Tần di nương, phúc thân nói:

-Phụ thân nghỉ ngơi, di nương nghỉ ngơi.

Trinh Nương ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu là kết cục đã định, nàng trở thành đích nữ, được ghi vào gia phả dòng chính nữ.

Tần thị là di nương, tuy nàng là thân mẫu của Trinh Nương, lúc này nàng cũng phải đứng lên né tránh, không dám nhận đủ lễ của Trinh Nương, Trinh Nương lại khóc lóc, Mạnh lão gia nói:

- Đi đi.

Trinh Nương cẩn thận bước đi, giống như không bỏ được Tần thị, giống như chờ đợi Mạnh lão gia thay đổi chủ ý, lề mề mới ra được tới cửa, Mạnh lão gia cũng chưa từng lên tiếng.

Trinh Nương đưa lưng về phía hắn, đứng yên bên cửa, đợi nửa chén trà nhỏ, cũng không nghe Mạnh lão gia lên tiếng, lúc này Trinh Nương mới rời khỏi sân viện của Tần di nương.

-Trinh Nương.

Sau khi nàng hoàn toàn rời khỏi, Tần di nương bi thương khóc rống, gọi tên nàng:

https://thuviensach.vn

-Trinh Nương, Trinh Nương.

Mạnh lão gia đỡ cánh tay của Tần di nương, thở dài:

-Sao ngươi tự làm khổ mình như vậy? Muốn nàng không thể an tâm sao?

- Tuy thiếp biết mình không được luyến tiếc nàng, nhưng lễ không thể bỏ, nàng là đích nữ, sao thiếp có thể nhận đủ lễ của nàng? Lão gia...lão gia...

Tần di nương khóc rống giống như ruột gan đứt từng khúc.

nhưng nàng biết giữ đại cục, tấm lòng từ mẫu, lại biết tuân thủ lễ giáo, khiến cho lão gia càng thương xót Tần di nương nhiều hơn.

-Cẩn thận nhi tử trong bụng ngươi, Trinh Nương chỉ lấy danh phận ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu, nàng là thân sinh nữ nhi của ngươi, ai cũng không đoạt được nàng.

Tần di nương khóc lóc trong lòng Mạnh lão gia, nức nở nói:

-Vì tốt cho Trinh Nương, vì tốt cho Mạnh gia, vì lão gia, dù có lấy tính mạng của thiếp, thì thiếp cũng cam lòng

Mạnh lão gia cảm thấy xúc động, Tần di nương dùng biểu hiện hoàn mỹ để lại ấn tượng sâu đậm trong lòng Mạnh lão gia.

Dù sau này Mạnh lão gia lại nạp thiếp, hoặc là sủng ái ai, thì Tần di nương vẫn là ái thiếp mà hắn coi trọng nhất, dù là Lâm thị đang dưỡng bệnh cũng không thể làm đối thủ của Tần di nương.

Tần di nương vẫn mong Lâm thị có thể sống sót, nàng không chết, Mạnh lão gia không có cách nào thú kế thê.

https://thuviensach.vn

Cũng vì Lâm thị dung túng Huệ Nương để nàng cùng Dương gia tam lang có tư tình, châm ngòi đám thứ tử, bạc đãi thứ nữ, ở trong lòng Mạnh lão gia địa vị của nàng đã xuống dốc không phanh.

Một khi Nhàn Nương chết bệnh, Trinh Nương gả vào Nhữ Dương vương phủ, không còn kẻ nào có thể uy hiếp địa vị của Tần di nương.

Nàng cũng không lo lắng Trinh Nương có được Nhữ Dương vương sủng ái thương tiếc hay không.

Trinh Nương có cũng được mà không có cũng không sao, nếu nàng không lợi hại, sao Mạnh lão lại muốn đem Trinh Nương ghi tạc dưới danh nghĩa Lâm thị?

Nàng tranh thủ tình cảm thủ đoạn là Trinh Nương dạy, Trinh Nương sao có thể thất bại? Tần di nương nằm ở bên người Mạnh lão gia.

Có nữ nhi không chịu thua kém, lại sắp có thêm nhi tử, sau này Tần di nương sẽ trôi qua những ngày tốt lắm.

Giống như Trinh Nương đã nói, nhi tử không cần tranh Mạnh phủ, con đường làm quan của hắn sau này so với người khác còn tiến xa hơn, sẽ khiến những người khác ngưỡng mộ.

Không chừng còn có thể đem về cho nàng chức cáo mệnh phu nhân, thì Tần di nương có nằm mơ cũng cười mà tỉnh dậy.

Trinh Nương trở về tú lâu, một ngày này nàng trải qua rất nhiều chuyện, cũng đã cùng Nhàn Nương nói chuyện.

Lúc này Trinh Nương càng kiên định cái ý niệm trong đầu, uống một ngụm trà nóng.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương cầm chén trà ấm áp, nhìn ánh trăng ngoài cửa sổ đến thất thần, đến khi nước trà lạnh, Trinh Nương mới than nhẹ một tiếng:

-Cứ như vậy đi, ta cũng mệt mỏi.

Qua hai ngày, Mạnh gia mở từ đường, Trinh Nương mặc một thân nguyệt bạch, tóc vấn sơ song kế.

Lần đầu tiên đi vào từ đường Mạnh gia, ở trước bài vị tổ tông Mạnh gia, có các trưởng bối Mạnh gia chứng kiến, làm lễ bái tổ tông Mạnh gia.

Mạnh lão gia lấy gia phả xuống, hạ nhân đã sớm mài mực, Mạnh lão gia cầm bút tự mình viết bên dưới tên của Lâm thị, kế bên Nhàn Nương, Huệ Nương viết thêm hai chữ Trinh Nương.

Trinh Nương vẫn trầm tĩnh quỳ gối, không vui không buồn, không giận không tham, bình tĩnh trầm ổn giống như chuyện này không liên quan gì đến nàng.

Trưởng bối Mạnh gia cảm thấy nàng có thể trở thành đích nữ, quả nhiên không phải là người tầm thường.

#####

An Bình hầu phủ

Nhu Nương đến từ đường, sau khi nhìn Trinh Nương trở thành đích nữ, trở về phủ lại nhìn thấy Yên Nhiên ủ rũ thất vọng nói:

-Giả không thành thật được, thật không thể giả được, trừ phi Trinh Nương có chỗ dựa vững chắc, nếu không ở yến hội xã giao, danh môn đích nữ sao có thể nguyện ý quan tâm một cái giả đích nữ? Mà thứ nữ chỉ biết hâm mộ nàng, còn danh môn chủ mẫu phu nhân...Yên Nhiên có nhớ những người có thể ngồi an ổn ở vị trí phu nhân danh gia vọng tộc đều là người

https://thuviensach.vn

không đơn giản, Trinh Nương có phải dùng thủ đoạn hay không, dù không tận mắt nhìn thấy, cũng sẽ đoán được mấy phần.

Cảm xúc uể oải ưu tư của Yên Nhiên đều biến mất, tuy nàng không thành công ngăn cản Trinh Nương trở thành đích nữ, nhưng nàng cũng có thu hoạch.

Trong phòng nàng còn có thiếp mời của An Ninh công chúa đưa tới, là An Ninh công chúa tự tay viết.

Kiếp trước Trinh Nương cũng từng nhận được, khiến nàng hâm mộ không thôi, Trinh Nương cố ý dẫn nàng theo, lúc đó nàng còn rất cảm kích Trinh Nương.

Lúc này cẩn thận nghĩ lại, có nàng hành sự lỗ mãng, mới có Trinh nương yên lặng bình tĩnh.

An Ninh công chúa chỉ mời Trinh Nương, nàng còn đi theo đến phủ công chúa, tính là cái gì đâu?

Có lẽ kiếp trước Trinh Nương không nghĩ như vậy, có lẽ nàng không có ý xấu, nhưng Yên Nhiên cả đời bị giáo huấn.

Nên kiếp này phải đem nàng phá hư một chút, có như vậy nàng mới không bị Trinh Nương lợi dụng.

Trinh Nương đã trở thành đích nữ, nhưng không có An Ninh công chúa, nàng ở trong kinh thành khuê tú nửa bước cũng khó đi.

Người có gan khiêu chiến quy củ sẽ bị trừng phạt, đích thứ chi đạo truyền thừa mấy nghìn năm, giả sao có thể biến thành thật.

Nếu Trinh Nương không biểu hiện tốt, thì nàng vĩnh viễn cũng không được thừa nhận.

https://thuviensach.vn

Dù Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh thương tiếc nàng hơn nữa, sẽ có năng lực thay thế Trinh Nương kết giao với đám mệnh phụ phu nhân sao?

Có thể vì quyền thế của Nhữ Dương vương phủ mà có người nịnh hót Trinh Nương, nhưng cũng không có tác dụng gì.

Yên Nhiên nắm chặt tay thành đấm, không chỉ có biểu ca muốn cường mạnh, mà nàng cũng như thế.

Mặc kệ biểu tẩu có phải là Văn tiểu thư hay không, cũng mặc kệ nàng có thể ngăn chặn được Trinh Nương hay không.

Thì Yên Nhiên vẫn có thể đè ép trên đầu Trinh Nương, kiêu căng không phải kiêu ngạo, muốn giống Nhàn Nương khiến cho người bên ngoài tâm phục khẩu phục, Yên Nhiên còn phải tận tâm trả giá nhiều lắm.

Nhu Nương gọi lại Yên Nhiên:

-Ngươi đang định đi đâu vậy?

- Hoa một bức liên hoa, làm lễ vật bái phỏng công chúa.

-Ngươi họa tốt?

Nhu Nương cười hỏi, Yên Nhiên trả lời:

-Nữ nhi sẽ làm cho An Ninh công chúa nhìn thấy nữ nhi là thật lòng, họa tốt hay không cũng không quan trọng, dù nữ nhi có cố gắng cả đời cũng không họa tốt được, nhưng nàng sẽ cảm nhận được tâm ý của nữ nhi, biết đâu An Ninh công chúa còn có thể chỉ điểm một hai.

Nhu Nương vừa lòng nhìn Yên Nhiên rời đi, nữ nhi so với trước kia càng hiểu chuyện hơn, nàng sẽ dạy dỗ Yên Nhiên nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Trước kia nàng nghĩ sai rồi, nàng không thể che chở Yên Nhiên cả đời, con đường của nàng cần chính nàng bước đi.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 58: Đi Đến Cuộc Hẹn

Edit:Yul Yuuki

Trải qua một kiếp người, tâm tính của Yên Nhiên so với thiếu nữ cùng tuổi trầm ổn hơn rất nhiều.

Mở ra giấy Tuyên Thành chuẩn bị vẽ tranh, An Ninh công chúa thích liên hoa ai cũng biết, nàng không chỉ thích thưởng thức liên hoa, mà càng am hiểu họa liên hoa.

Bút di chuyển trên giấy Tuyên Thành, một vòng lượn quanh mỗi hoa một vẻ.

Kiếp trước nàng muốn lấy lòng An Ninh công chúa mà họa liên hoa.

Kiếp này Yên Nhiên chỉ đơn thuần họa từng loại liên hoa trong hồ hoa viên sau hầu phủ.

Họa một canh giờ, cuối cùng Yên Nhiên cũng họa xong, thưởng thức tác phẩm của chính mình.

Đợi nét mực khô cạn, Yên Nhiên cuộn giấy Tuyên Thành lại, đưa cho nha hoàn hầu hạ bên cạnh:

-Cất cẩn thận, ngày mai ta mang nó đi gặp An Ninh công chúa.

-Dạ!

https://thuviensach.vn

An Ninh công chúa, ngươi mang đến cho ta cái gì? Yên Nhiên không thể quên, kiếp trước An Ninh công chúa đối với nàng rất lãnh đạm.

Nhưng cũng không thể trách An Ninh công chúa.

Yên Nhiên lấy một quyển du ký ra xem, bản thân không tốt sẽ tìm khuyết điểm của người khác mà chê trách.

Sẽ nghĩ mình bị hiểu lầm, bị lãnh đạm đều là lỗi của người khác.

Nàng vừa lật sách, vừa suy nghĩ, nàng không thể vì kiếp trước An Ninh công chúa đối xử lãnh đạm với mình mà tránh né nàng.

Kiếp trước nàng cũng sai, không thể khiến An Ninh công chúa nhìn ra bản tính của nàng.

Kiếp này nàng sẽ không phạm sai lầm nữa, đối với An Ninh công chúa mà nói, Yên Nhiên là một người mới.

Yên Nhiên lại lật xem một tờ, trọng sinh cũng tốt, mà cũng không tốt.

Nếu trong lòng luẩn quẩn rất dễ lâm vào mâu thuẫn, dù biết sau này ai sẽ trở thành phong vân.

Nhưng không nhất định hắn sẽ thích ngươi, ngươi cũng không chắc chắn có thể giúp đỡ hắn, khiến hắn cảm kích.

Kiếp trước của Yên Nhiên cũng không trải qua nhiều chuyện, sinh ra trong phú quý sống trong ngạo khí.

Sau khi biểu ca từ tước, nàng vẫn được hắn che chở, cuối cùng là nàng đóng cửa cô tịch mà chết.

Đối với chuyện phát sinh ở bên ngoài, Yên Nhiên cũng không hiểu biết nhiều.

https://thuviensach.vn

Du ký ghi lại phong cảnh ở Giang Nam, tiền đường giang thủy triều, tây tử ven hồ đoạn cầu...

Yên Nhiên khép sách lại, những nơi đó, kiếp trước nàng chưa từng đi đến.

Cứ cho rằng kinh thành là nơi tốt nhất phú quý phồn hoa nhất, kiếp này nàng muốn rời kinh đi du ngoạn.

#####

-Phu nhân sai nô tỳ đem sổ sách giao cho tiểu thư, phu nhân nói, "Nữu Nữu có chổ nào không hiểu, cứ việc tới hỏi nương."

Ma ma đắc lực bên người Nhu Nương đem ba bản sổ sách giao cho Yên Nhiên.

Sau khi Nhu Nương biết Nhàn Nương dạy Yên Nhiên xem sổ sách, liền có tâm tư muốn bồi dưỡng Yên Nhiên nhiều hơn nữa.

Trước kia tính tình Yên Nhiên rất hiếu động, rất khó khiến nàng ngồi yên xem sổ sách, Nhu Nương từng nói với nàng, lại khiến cho Yên Nhiên càng ngày càng rời xa nàng.

Trước khi Yên Nhiên xuất giá, Nhu Nương đã chuẩn bị cho nàng vài vị ma ma khôn khéo, tính phụ trợ Yên Nhiên.

Nhưng nô tỳ có khôn khéo hơn nữa, cũng không có cách gì ảnh hưởng đến chủ tử.

Yên Nhiên ở vương phủ từng bước gian nan, không phải cái gì nàng cũng không hiểu, không chủ trì được việc bếp núc.

Mà là vương phủ quá phức tạp, nàng hiểu biết này nọ, cũng không đủ ứng phó.

https://thuviensach.vn

Dù Nhàn Nương đã lưu lại nhiều thứ, nhưng Trinh Nương gả vào vương phủ còn sớm hơn nàng hai năm.

Đã nhìn thấy những vật lưu lại này nọ cùng nhân thủ còn lại, thì ước nguyện ban đầu của Nhàn Nương đã hoàn toàn bị loại bỏ.

Nàng tất nhiên sẽ gả vào danh gia vọng tộc, chủ trì việc bếp núc, thao túng sinh ý, cùng mệnh phụ tương giao, nàng phải nắm giữ tất cả.

Yên Nhiên xem sổ sách, này nọ đối với nàng mà nói cũng không khó.

Ở kiếp trước sau khi nàng bị đâm cho đầu rơi máu chảy, cũng có thể lo liệu Nhữ Dương vương phủ, phá được thủ đoạn ngầm của Trinh Nương.

Nhữ Dương vương phủ dưới sự chủ trì của nàng, cũng không sai, chỉ cần cho Yên Nhiên một năm, nàng sẽ đủ tư cách làm thế tử phi.

Nhưng...biểu ca nhường tước vị thế tử, tất cả thay đổi khiến Yên Nhiên ứng phó không nổi, địa vị thân phận chênh lệch.

Lúc đầu Yên Nhiên còn có thể chấp nhận, nhưng sau đó...nàng không tiếp thụ được.

-Nhất Thụ nhất khô héo, sao ta nhìn không thấu.

Yên Nhiên cười khổ, nếu nàng nhìn thấu phú quý, không phải chỉ biết an ủi biểu ca, mà phải cổ vũ hắn.

Dù biểu ca làm hầu gia, cũng không phải không có cơ hội trở nên nổi bật, rời khỏi Nhữ Dương vương phủ cũng không phải là thất bại, cũng không phải là nguyên nhân khiến phu thê bọn họ bị thế nhân vứt bỏ.

Là nàng không làm tròn vai trò hiền thê, Yên Nhiên hiểu rõ, kiếp này nàng phải làm hiền thê.

https://thuviensach.vn

Không được tùy hứng làm bậy, khiến trượng phu phải che chở, hiền thê cũng không phải để cho trượng phu nạp tiểu thiếp.

Yên Nhiên khép lại sổ sách, hầu phủ giàu có và đông đúc cũng không sánh bằng Nhữ Dương vương phủ.

Nhưng người tới cửa muốn kéo quan hệ thân gia, bằng hữu cũng ít hơn vương phủ rất nhiều, ít người, việc sẽ ít đi.

Kiếp trước Yên Nhiên có kinh nghiệm, sau khi trọng sinh lại được Nhàn Nương giáo dưỡng, xử lý mọi chuyện thành thạo.

Sau khi Nhu Nương xem xong, càng vừa lòng, nàng đem hơn phân nửa sự tình trong hầu phủ giao cho Yên Nhiên xử lý.

Một là muốn rèn luyện nàng, hai là... nàng lại có thai.

Lúc đang dùng vãn thiện(bữa tối), Nhu Nương nôn khan không ngừng, dọa hầu gia Lý Vĩnh Niên sợ hãi, liền sai người thỉnh ngự y vào phủ.

Sau khi ngự y bắt mạch, vui vẻ chúc mừng hầu gia, Nhu Nương có thai, Lý Nĩnh Niên cao hứng cầm tay Nhu Nương không chịu buông ra.

Yên Nhiên cười hì hì thưởng bạc cho ngự y, cùng bọn hạ nhân trong phủ.

Yên Nhiên đứng ở sau bình phong, nhìn mẫu thân ngượng ngùng hạnh phúc rúc vào trong lòng phụ thân.

Yên Nhiên biết, đời này cùng đời trước sẽ không giống nhau, nàng còn có đệ đệ hoặc là muội muội đang ở trong bụng mẫu thân, đợi bọn hắn trưởng thành nàng sẽ bảo hộ bọn hắn.

Yên Nhiên lặng lẽ rời đi, Nhu Nương hơn mười năm lại có thai, ngự y nói có chút nguy hiểm, Yên Nhiên sẽ giúp đỡ Nhu Nương xử lý tốt chuyện hầu phủ.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên năng suất khiến Nhu Nương cùng hầu gia cái gì cũng không cần quan tâm cứ việc tĩnh dưỡng hưởng thụ là được.

Yên Nhiên nhớ lúc Trinh Nương hoài thai, Nhữ Dương vương luôn ở bên cạnh nàng, chiếu cố nàng, lúc ấy nàng rất hâm mộ Trinh Nương.

Nàng cũng nghĩ tới lúc nàng vì biểu ca hoài nhi tử nối dòng mà vui sướng, nhưng....nàng không có thai, rõ ràng nàng cùng biểu ca đều không có tật xấu, vì sao không thể hoài thai?

Nếu nàng có thể sinh hạ hài tử, có lẽ Nhữ Dương vương sẽ không dễ dàng bỏ rơi biểu ca, biểu ca cũng không buồn bực mà chết.

Yên Nhiên đã mời đại phu bắt mạch, đều nói nàng không có vấn đề, Nhu Nương luôn điều dưỡng thân thể nàng, sao nàng không thể mang thai?

Không phải nàng có vấn đề, cũng không phải biểu ca có bệnh không tiện nói ra, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Vì Nhu Nương mang thai, Yên Nhiên ngồi trên xe ngựa đi đến chổ An Ninh công chúa, vẫn còn suy tư vấn đề này.

Nàng không tin nàng bị người hại, lúc nàng ăn uống đều rất chú ý cẩn thận, một lòng muốn hoài thai.

Trinh Nương luôn nói với nàng không cần sốt ruột, nếu vội vàng xao động sẽ khó có thai.

Sau đó Trinh Nương kéo nàng đi chùa miếu thắp hương, giúp nàng tìm kiếm phương thuốc, làm rất nhiều, khiến nàng cùng biểu ca rất cảm kích, nhưng...

Xe ngựa của An Bình hầu phủ chạy vào phủ công chúa bằng cửa hông bên phải, Yên Nhiên xuống xe, nàng dẫn theo hai đại nha hoàn Cẩm Tú,

https://thuviensach.vn

Cẩm Sắt cùng đi gặp An Ninh công chúa.

Yên Nhiên thay đổi nha hoàn bên người, một là không muốn để các nàng nhận ra nàng thay đổi, hai là nàng quên không được chuyện kiếp trước.

Nha hoàn của nàng vì muốn ở lại vương phủ mà đi nịnh hót Trinh Nương.

Ham phú quý, Yên Nhiên cũng có thể hiểu, nhưng kiếp này nàng sẽ không cho các nàng có cơ hội.

Yên Nhiên luôn luôn tùy hứng, muốn thay đổi nha hoàn, Nhu Nương cũng không cảm thấy kỳ quái, loại chuyện này nàng làm cũng không ít lần, Nhu Nương chỉ nhắc vài câu.

Yên Nhiên đi theo hạ nhân dẫn đường của phủ công chúa, đi vào nơi An Ninh công chúa đãi khách Yên Vũ Các.

Nơi này là kiến trúc hai tầng, Yên Nhiên vào cửa sau, nhìn thấy tầng một hơn mười vị tiểu thư đang ngồi trên ghế.

Các nàng hoặc là uống trà, hoặc là nói chuyện phiếm, ánh mắt thường liếc nhìn lầu hai.

Yên Nhiên biết rõ tâm tư của các nàng, chỉ có người được ở tầng hai, mới là người được An Ninh công chúa thân cận.

-Yên Nhiên.

Trinh Nương gọi, Yên Nhiên nhìn nàng, nàng mặc một thân y phục nguyệt bạch, váy dài thanh la, cài một cây trâm vãn phát, đánh một chút son phấn, càng có khí chất trầm tĩnh uyển chuyển.

Một đôi mắt ôn nhuận trong suốt, lộ ra ôn nhu thuần thiện, nàng khiến cho người khác có cảm giác thoải mái, muốn tới gần.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên cười:

-Trinh di.

- Ta không biết Yên Nhiên cũng đến.

Trinh Nương đứng dậy, tư thái đến bên người Yên Nhiên, vẫn như trước kia vô cùng thân thiết kéo cánh tay Yên Nhiên, cười dịu dàng nói:

-Mới vừa rồi quen biết được mấy vị tiểu thư, có nói đến ngươi, các nàng đều muốn gặp ngươi.

Yên Nhiên liếc mắt nhìn các vị tiểu thư bên cạnh Trinh Nương, một đám trang điểm thanh nhã đoan trang.

Tuy An Ninh công chúa thích hoa phục mỹ sức, nhưng không muốn có người giống nàng, nên yêu thích các vị tiểu thư thanh lịch.

Cũng vì nàng thích liên hoa, nên các vị tiểu thư mặc trang phục hay phục sức nhiều hoặc ít cũng có liên hoa.

Trinh Nương thì ngoại lệ, còn Yên Nhiên một thân y phục đỏ thẫm càng đặc biệt, ở trước mặt An Ninh công chúa, mà dám mặc y phục trân châu đỏ rực, còn trang điểm minh mỹ kiều diễm, chỉ có mình Yên Nhiên.

Lúc nàng vào cửa, các tiểu thư đều nhìn nàng, không thể phủ nhận Yên Nhiên mặc một thân y phục rất đẹp.

Nhưng nơi này là phủ của An Ninh công chúa, nàng nhất định sẽ bị An Ninh công chúa vắng vẻ.

Cũng không phải chỉ có một mình Yên Nhiên như vậy, trước kia cũng có một vị tiểu thư ăn mặc hơi hoa lệ.

https://thuviensach.vn

Đã bị An Ninh công chúa mời ra khỏi phủ, trở thành trò cười cho thiên hạ.

Yên Nhiên nói:

-Không dám làm phiền Trinh di, người cần biết ta đều biết.

Trinh Nương nhu hòa ngượng ngùng cười, ánh mắt ôn nhuận ấm áp, nhẹ giọng nói:

-Nghe nói tâm tình của An Ninh công chúa không được tốt, ngươi cẩn thận một chút, hôm nay ngươi mặc một thân y phục... không phù hợp, nếu là bình thường thì không sao, nhưng hôm nay...Yên Nhiên ngươi thay đổi y phục đi.

-Không cần, An Ninh công chúa đã mời ta đến, còn để ý chuyện nhỏ này sao?

Yên Nhiên nói nặng giọng, Trinh Nương cười vui vẻ hàm chứa vui mừng:

-Vẫn là Yên Nhiên có bản sự, khiến An Ninh công chúa hạ thiếp mời, cùng qua bên kia ngồi đi.

Trinh Nương chủ động lôi kéo Yên Nhiên, lúc này ngoài cửa lại có một vị tiểu thư tiến vào.

Nhìn Trinh Nương mỉm cười cảm kích, đến bên người Trinh Nương, ngượng ngùng nói:

-Đa tạ, đa tạ Mạnh tiểu thư.

Yên Nhiên nhìn khuôn mặt nàng có chút quen mắt, nhưng lại không nhớ đã gặp ở đâu.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương cười dịu dàng thân thiện giới thiệu:

-Nàng là tam tiểu thư của lễ bộ thị lang phủ. Vẫn luôn ở Hào Châu hiếu kính tổ phụ, tổ mẫu, mấy ngày trước mới trở về kinh thành.

Tề tam tiểu thư cũng là thân hữu(bạn thân) của Trinh Nương, nàng xuất thân từ dòng dõi thư hương.

Sau này gả cho Tư đại đô đốc, chiếu cố Trinh Nương không ít, Yên Nhiên phúc thân nói:

-Tề tiểu thư.

Tam tiểu thư đáp lễ, tuy nàng tò mò về Yên Nhiên, nhưng càng cảm kích Trinh Nương nhiều hơn, Trinh Nương nhẹ giọng nói:

-Vừa thay đổi thời tiết, tiểu nhật tử không được bình thường cũng không có gì lạ, tuy nói vậy, nhưng ngươi hồi phủ nên thỉnh ngự y bắt mạch mới tốt.

(Yul: tiểu nhật tử là ngày kinh nguyệt)

Tiểu nhật tử.... Yên Nhiên giống như bị sét đánh, nhớ tối hôm qua nàng lật xem sách thuốc mà Bình Nhất Chỉ sai người đưa tới.

Yên Nhiên nhìn Trinh Nương, trong mắt tràn đầy cay đắng, Trinh Nương vì Nhữ Dương vương an bài ngày để thiếp thất thị tẩm...

Nàng hỏi vì sao Trinh Nương lại an bài như vậy.

Ở trước mặt thái phi, Trinh Nương ngượng ngùng cúi đầu, nói với thái phi, là dựa theo sách thuốc ở Mạnh phủ.

Mà an bài ngày thị tẩm cho các thiếp thất, sắp xếp như vậy, sẽ khiến cho vương phủ khai chi tán diệp.

https://thuviensach.vn

Nàng dựa theo sách thuốc tính ra các ngày an toàn của di nương mà an bài.

Cảm thấy vương phủ sẽ có nhiều hậu nhân, thái phi khen ngợi Trinh Nương hiền lành hiểu chuyện, ban thưởng rất nhiều đồ tốt.

Còn nói so với Nhàn Nương nàng càng dịu ngoan, hiền lành, không ghen tuông độc đoán như Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương càng thương tiếc yêu thương Trinh Nương.

Nhưng bọn họ lại không nghĩ đến, Nhàn Nương ghen tị, nhưng vương phủ vẫn có thứ nữ được sinh ra.

Còn Trinh Nương dịu ngoan hiểu chuyện, cho đến lúc được độc sủng, ở trong vương phủ trừ nàng, không có di nương nào hoài thai.

Tính kế các vị thiếp thất nàng có thể lý giải, an bài cho các nàng không sinh hạ được hài tử nàng cũng có thể hiểu.

Nhưng vì cái gì lại làm như vậy với nàng? Mà nàng cũng dại dột tin tưởng.

Luôn dựa theo lời Trinh Nương mà chọn ngày gần gũi với biểu ca...

Nàng còn nhớ kiếp trước biểu ca nhẹ giọng an ủi nàng, tâm nàng đau như kim đâm, còn Trinh Nương lại nhìn nàng chê cười.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 59: Khi Nhục

Edit:Yul Yuuki

Lúc Trinh Nương cùng Tề tam tiểu thư nói chuyện, vẫn lặng lẽ đánh giá Yên Nhiên, chuyện nàng có thể đến phủ của An Ninh công chúa có chút ngoài ý muốn.

Yên Nhiên trốn tránh An Ninh công chúa không giống làm bộ, là ai đã giúp nàng nghĩ thông suốt.

Vẻ mặt Yên Nhiên không thay đổi, chậm rãi đi đến cầu thang, mỗi một bước đều rất nặng nề, nàng đã nói sẽ không hận Trinh Nương.

Từ lúc được trọng sinh, Yên Nhiên vẫn cảm thấy mình thật may mắn vì có thể trọng sinh, muốn thân nhân được hạnh phúc, nàng không có ý niệm trả thù.

Kiếp trước là kiếp trước, dù kiếp này có thể đem Trinh Nương dẫm nát dưới chân, thì thống khổ ở kiếp trước có thể tiêu trừ sao?

Nàng chỉ muốn trôi qua những ngày yên bình, biểu ca có thể đứng vững ở vị trí thế tử, có đại di cảnh giác Trinh Nương lưu lạinhiều nhân thủ.

Bên người biểu ca không có nàng làm phiền, dù Trinh Nương có nhiều mưu kế hơn nữa cũng không uy hiếp được biểu ca khỏe mạnh xuất sắc.

Đại di không cần Nhữ Dương vương, Trinh Nương không ghê tởm Nhữ Dương vương như nàng đã nói, còn có thể trở thành bảo bối trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Nàng vẫn luôn tránh né Trinh Nương, trừ những lần nhắc nhở biểu ca, đại di nhìn thấu diện mạo thật sự của Trinh Nương.

Yên Nhiên không hề biết kiếp trước mọi tội lỗi đều là Trinh Nương, nàng nguyện ý nhận lỗi về mình, là nàng không làm tốt.

Nhưng hôm nay... Yên Nhiên khổ sở đau đớn, kiếp trước nàng chờ đợi ngóng trông nhi tử, không phải Trinh Nương không biết, sao nàng lại làm như vậy?

Nếu nàng không muốn hỗ trợ, vì sao còn muốn dẫn nàng đi cầu thần bái phật, Yên Nhiên ăn bao nhiêu phương thuốc, có khi cả ngày...Cả ngày tiêu chảy.

Cũng vì ăn quá nhiều, nàng thậm chí bị kiết lỵ, nếu không phải có biểu ca luôn ở bên giường gọi tên nàng, thì có lẽ nàng sẽ không chống đỡ nổi.

(Yul: kiết lỵ giống tiêu chảykèm theo cảm giác đau là mót rặn, phân nhầy. Ta không biết cổ đại gọi cái này là gì nên để nguyên)

Nàng gầy gò đến nổi một trận gió thổi cũng có thể bay, trong lòng biểu ca tràn đầy áy náy, nhẹ giọng nói

『Trong mệnh nên có thì sẽ có, trong mệnh không có chớ cưỡng cầu, phật viết, tùy duyên, ta không trách biểu muội, trong mệnh vô tử, ta nhận, sau này không có nhi tử nối dòng thừa tước, chúng ta nhận nhi tử của tiểu đệ làm thừa tự cũng được.』

Lúc biểu ca còn làm thế tử, Trinh Nương không nói cho nàng biết vì bọn nàng là đối địch.

Lúc biểu ca từ tước, vì sao nàng cũng không nói, vì sao? Yên Nhiên cảm thấy ngực mình đau đớn ức nghẹn, nàng chưa bao giờ oán hận ai như thế, Trinh Nương đã làm được.

https://thuviensach.vn

-Yên Nhiên, Yên Nhiên.

Trinh Nương nhìn Tề tam tiểu thư cười cười xin lỗi, nhấc lên làn váy bước nhanh vượt qua người Yên Nhiên, nhẹ giọng nhắc nhở:

-An Ninh công chúa đang ở lầu hai, đã sai hạ nhân ở phủ công chúa dặn dò. Ai cũng không được quấy rầy, quy cử ở Yên Vũ Các là do An Ninh công chúa hạ lệnh, bất luận kẻ nào cũng không được phép bước lên lầu hai.

-Ngươi đi rồi sao? Ngươi lên lầu hai rồi sao sao?

Đôi mắt Yên Nhiên tối đen vô thần nhìn Trinh Nương, hỏi lại:

-Ngươi lên rồi?

Trinh Nương ngửa đầu nhìn về hướng trên cùng của cầu thang, ở bên dưới nhìn lên không thấy gì ở bên trên, Trinh Nương lắc đầu nói:

-Vẫn vô duyên chưa lên được lầu hai gặp An Ninh công chúa.

- Phải không? Thì ra ngươi còn chưa lên lầu hai?

Yên Nhiên không muốn né tránh Trinh Nương nữa, không muốn trốn trong góc phòng nhìn nàng, cho rằng mỗi người đều tự đi con đường của chính mình sẽ không liên lụy đến nhau.

Kiếp trước thất bại là do nàng không đủ khôn khéo, nhưng chỉ cần là địch nhân của Trinh Nương, đều đáng chết sao? Các nàng tranh đoạt này nọ với Trinh Nương, làm gì có người vô tội?

Nếu trời cao đã cho nàng cơ hội trọng sinh, nếu Trinh Nương không có An Ninh công chúa, thì nàng sẽ khó khăn nối tiếp khó khăn, Yên Nhiên nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi không thể đi lên, ta cũng không thể lên? Trinh di, ngươi quá coi thường ta rồi.

Yên Nhiên nhận cuốn tranh trong tay Cẩm Sắt, vượt qua người Trinh Nương, bước đến bên cạnh cầu thang, Trinh nương vội nói:

-Ta chỉ muốn tốt cho ngươi.

Yên Nhiên bước lên ba bậc thang, đưa lưng đối mặt với Trinh Nương:

-Ngươi làm nhiều chuyện tốt cho ta lắm, ta trưởng thành, phân biệt được chân tình giả ý, đúng rồi...

Yên Nhiên quay đầu cười yếu ớt nhìn các vị tiểu thư khác:

-Chúc mừng Trinh di trở thành đích nữ ghi tạc dưới danh nghĩa của ngoại tổ mẫu, rốt cục ngươi cũng đạt được tâm nguyện, vì trở thành đích nữ trả giá không ít đâu. Mẫu thân ta cùng đại di chỉ nhận thân muội muội(em ruột) là Huệ di, chắc ngươi cũng chẳng để ý, hiện nay ai mà không biết Trinh di hiếu tâm cảm động trời đất, cảm động ngoại tổ mẫu nhận ngươi làm đích nữ.

- Yên Nhiên...

Trinh Nương không biết nên nói cái gì mới tốt, vì câu này của Yên Nhiên, mà Tề tam tiểu thư đang rất cảm kích nàng cũng không biết nên dùng thái độ gì để đối mặt với nàng.

Thái độ của Yên Nhiên đại biểu cho thái độ của hai vị tiểu thư xuất sắc nhất đã xuất giá của Mạnh gia.

Tuy nói nữ nhi xuất giá sẽ không để ý đến chuyện ở gia mẫu, nhưng Nhàn Nương là Vương phi, Nhu Nương là hầu phu nhân.

https://thuviensach.vn

Dù các nàng không ảnh hưởng quyết định của Mạnh lão gia, thì Mạnh lão gia cũng không ảnh hưởng được các nàng.

Nữ tử xuất giá sẽ không còn là người Mạnh gia, nhưng phải suy nghĩ đến gia thế trượng phu của các nàng.

Trinh Nương cảm thấy mọi người xung quanh đang trào phúng, đùa cợt nàng, đôi mắt Trinh Nương tràn đầy đau đớn, hai má bỏng rát, lợi hại...

Trở thành đích nữ giống Trinh Nương thì không thể tranh luận, thứ nữ chính là thứ nữ, dù được ghi vào gia phả, ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu cũng không có cách gì thay đổi chuyện nàng xuất thân ti tiện.

Đế quốc Đại Minh đích thứ rõ ràng, nếu không được quý nhân cường thế coi trọng, thì những người có mặt đều khinh khi nàng, đích không phải đích, thứ không phải thứ.

Yên Nhiên thấy Trinh Nương bị ủy khuất, lại còn làm ra vẻ ngại ngùng tươi cười, đôi mắt nhìn Yên Nhiên tràn đầy bao dung.

Giống như đang nhìn tiểu hài đồng không hiểu chuyện, Yên Nhiên nở nụ cười, xoay người bước lên lầu hai.

Nàng là Mạnh Trinh Nương, dù có áp lực lớn hơn nữa, cũng sẽ không khuất nhục, nàng sẽ nhẫn nại mọi chuyện, sau này nàng đắc thế cũng không tự tay trả thù những người từng vũ nhục nàng.

Nhưng những người bên cạnh nàng sẽ đem những địch nhân của nàng khiến họ sống không bằng chết, khiến các nàng phải quỳ gối dưới chân Trinh Nương mà cầu xin...

Trinh Nương sẽ cười dịu dàng, cao cao tại thượng nhìn các nàng, thương hại các nàng, hoặc là nói với các nàng hãy yên tâm, nàng không hề ghi hận, cũng sẽ không trả thù.

https://thuviensach.vn

Thân ảnh của Yên Nhiên biến mất sau cầu thang, hạ nhân vẫn chắn ở cửa lại tránh ra nhường đường, người ở dưới lầu cũng có thể nghe giọng người đó nói:

-Công chúa điện hạ đợi người đã lâu, sao lúc này người mới đến?

- Công chúa điện hạ có trách tội ta?

- Xem người nói kìa, chủ nhân đã nói, dù người có phá hủy Yên Vũ Các, thì người vẫn là khách quý của chủ tử.

Yên Nhiên cười nói:

-Ta nào dám phá hủy Yên Vũ Các mà công chúa điện hạ yêu thích nhất

Tính nết của An Ninh công chúa chính là như vậy, người nàng coi trọng, mặc kệ có bao nhiêu người nói nàng không tốt, nàng cũng không quan tâm, trừ phi chính mắt nàng nhìn thấy, có chứng cứ thiết thực.

Một khi biết có người lừa nàng, lúc đầu An Ninh công chúa tốt với nàng bao nhiêu, thì sau này trả thù càng nặng.

Yên Nhiên nắm chặt cuốn tranh, đi đến hai bước, đứng trước bình phong, ngửi được mùi tùng hương nhàn nhạt, ở bên cạnh bình phong là một thiếu niên tuấn dật vẫn đứng yên lặng không rời, Yên Nhiên nói:

-Công chúa điện hạ, ta đến rồi.

- Vào đi.

Thiếu niên nghe giọng của An Ninh công chúa, kéo bình phong, hương thơm bay thẳng vào mũi, Yên Nhiên nhìn thấy An Ninh công chúa đang nằm tựa vào nhuyễn tháp, đắp chăn gấm ngang ngực,ở bên cạnh nhuyễn tháp đang pha trà nóng, An Ninh công chúa nhìn Yên Nhiên:

https://thuviensach.vn

-Cho ngươi tiến vào, còn ngây ngốc làm gì? Lại muốn né tránh ta? Ngươi nghĩ ta không có cách nào bắt ngươi?

Yên Nhiên đi đến bên người An Ninh công chúa, An Ninh công chúa nhìn thiếu nữ trước mặt đang mặc y phục trân châu hồng lụa, váy dài thanh la, nàng đang ôm một cuốn tranh trong ngực, là một cô nương xinh đẹp khả ái...

An Ninh công chúa nghĩ nàng cùng Yên Nhiên giống nhau, nàng bị phụ hoàng bảo hộ rất kĩ, nên không biết lòng người hiểm ác.

Bị người thiết kế yêu phải người không nên yêu, trước kia tính tình nàng ngây thơ hồn nhiên, bị tổn thương gần như hỏng mất.

Nhưng nàng sẽ khiến người tính kế nàng bị hủy hết tiền đồ, khổ không nói nổi...đại hoàng tử bị nhốt ở U Châu...Năm trước nàng còn đến thăm hắn.

- Ngươi tính ngồi bên người ta sao, hay là ngồi bên kia, chổ ghế đệm ta chuẩn bị cho ngươi?

Cách nhuyễn tháp không xa, là một chiếc ghế hoa lệ, đệm ghế rất mềm mại, ngồi lên sẽ rất thoải mái, Yên Nhiên nói:

-Ta đứng là được rồi, chưa muốn ngồi.

An Ninh công chúa lắc lắc đầu:

-Nhàn Nương nói ngươi giống nàng, ta lại nhìn không giống, ngươi có tâm tư rất tinh tế, người bị ngươi làm nhục chưa từng khổ sở nỉ non, ngươi...Mắt của ngươi bị cái gì? Đừng nói với ta là bên ngoài gió lớn, làm đau xót mắt....

https://thuviensach.vn

Trang họa trong tay Yên Nhiên rơi xuống đất, nàng ngồi xổm xuống, cánh tay che lại đôi mắt, nước mắt thấm vào ống tay áo, nàng đã từng nói không được khóc, nhưng không lần nào làm được.

Nàng còn cho rằng nước mắt của nàng đã chạy cạn ở kiếp trước, kiếp này nàng không thể khóc được nữa.

Đợi cho nàng khóc xong, lúc ngẩng đầu đôi mắt hồng hồng, An Ninh công chúa xem bức họa liên hoa của nàng, Yên Nhiên nghẹn ngào nói:

-Họa không đẹp.

- Sai rồi, ngươi họa rất tốt, thế nhân đều biết ta thích liên hoa ở trong bùn đất mà không bị lây nhiễm, sinh thần hàng năm thu được vô số tác phẩm liên hoa, ngươi đoán xem, ta sẽ xử trí như thế nào?

Yên Nhiên lắc đầu nói:

-Ta không biết.

An Ninh công chúa kéo Yên Nhiên, để nàng ngồi bên người, nghịch ngợm nói:

-Một ngọn lửa thiêu đốt sạch sẽ.

- Vì sao?

- Thứ nhất, ta là công chúa được phụ hoàng sủng ái nhất, không thể để người khác biết ta thích cái gì nhất, hay để ý cái gì, có những người vì ta mà lưu trữ, có những người sẽ hủy vật mà ta để ý, thứ hai, ở trong bùn mà không bị lây nhiễm...Ha ha ha, dù là phụ hoàng cũng có rất nhiều chuyện bất đắc dĩ, ta nói cho ngươi biết, trên đời này không có người nào chí thuần chí thiện, ta còn nghĩ mình đã tìm được một người, nhưng cuối cùng...Thiếu chút nữa ta đã bị lừa.

https://thuviensach.vn

An Ninh công chúa nói:

-Rất hợp ta ý, rất hợp ta ý.

Yên Nhiên nhẹ giọng nói:

-Không phải người thích liên hoa sao? Đóa hoa phong tư không chỉ một màu, khi thì thanh thuần, khi thì yêu dị, cách nhìn nhận khác nhau, liên hoa có thể thiên biến vạn hóa.

An Ninh công chúa nói:

-Liên hoa được Phật tổ dùng làm bồ đoàn, ngụ ý chí thuần, kinh Phật ghi lại, ác quỷ trên đỉnh Hy Mã Lạp sơn có hắc liên, hắc liên ngụ ý chí ác, cùng là hoa sen vì sao có thể chí thuần chí ác? Yên Nhiên, ngươi biết không?

- Già Nam tâm kinh đã nói, ác quỷ ở trên Hy Mã Lạp sơn gần nơi phật tổ tu luyện, liên hoa không có tội, ở trong tay Phật tổ là chí thiện, trong tay Ma Đà là chí ác.

(Yul: khúc này nói về phật giáo, nàng nào muốn tìm hiểu tự tìm hiểu nha)

An Ninh công chúa cầm cuốn tranh, gõ nhẹ lên trán Yên Nhiên, vui mừng cười nói:

-Tiểu nha đầu ngộ tính rất cao. Ta không biết ngươi đã trải qua chuyện gì, ngươi phải nhớ, mọi việc không thể quá cố chấp, đừng học theo đại di ngươi, nàng rất khó khăn vất vả mới bước ra khỏi ngõ cụt, lại bước vào ngõ hẻm khác, ta không kéo nàng trở lại được.

- Người không giống đại di, không nói đến thân phận, đại di có thế tử, vì hắn, dù đại di dốc hết tâm huyết cũng không oán không hận,đại di không

https://thuviensach.vn

phải là chui vào ngõ hẻm, nàng hiểu rõ người nào đối với nàng là quan trọng.

Yên Nhiên chưa từng làm mẫu thân, nhưng nàng hiểu được tấm lòng của Nhàn Nương, vì muốn biểu ca bình an, Nhàn Nương nguyện ý tính kế người trong thiên hạ.

Mẫu tử thâm tình, An Ninh công chúa lý giải không được, nhưng Yên Nhiên có thể hiểu rõ, vì kiếp trước nàng rất khát cầu nhi nữ.

(Yul: nhi nữ là nhi tử + nữ nhi)

Từng ảo tưởng sau khi có nhi tử sẽ đem tất cả những gì tốt đẹp nhất cho chúng, làm mẫu thân tấm lòng đều giống nhau, Trinh Nương cũng vậy.

P/s Trinh Nương trừ chuyện được tra nam yêu thích thì nàng còn có cái gì?

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 60: Cậy Thế

Edit:Yul Yuuki

An Ninh công chúa hỏi:

-Ngươi không thích Trinh Nương?

Yên Nhiên trầm tư một lúc, rồi nói:

-Thích không nổi, ta hơi sợ nàng, muốn cách nàng càng xa càng tốt, không cần gặp mặt nàng, nhưng nàng là tiểu di của ta, một khi đại di chết bệnh, nàng có khả năng sẽ gả vào Nhữ Dương vương phủ, cho dù đại di muốn ngăn cản cũng vô dụng. Một là Nhữ Dương vương điện hạ coi trọng nàng, hai là ngoại tổ phụ không thể mất đi thân gia như Nhữ Dương vương phủ. Lúc này Trinh đã là đích nữ, chuyện tỷ vong muội kế xưa nay đều có, nàng...Sẽ là Nhữ Dương vương phi, ta biết năng lực của nàng, lẽ ra không nên đắc tội nàng, phải cùng nàng giao hảo, hoặc là...

- Lừa gạt nàng tín nhiệm, âm thầm hại nàng?

An Ninh công chúa cười hỏi:

-Có phải Yên Nhiên nghĩ như thế?

Yên Nhiên dừng một chút, nói:

-Không phải, ta không giỏi đến mức có thể lừa được nàng tín nhiệm sau đó thiết kế hãm hại nàng, làm vậy chỉ sợ ta không thể không thích nàng, mà ngay cả hận nàng cũng không làm được.

https://thuviensach.vn

Nàng không phải là Trinh Nương, Yên Nhiên không thể làm ra chuyện vô tình như Trinh Nương được, An Ninh công chúa hỏi:

-Là ngươi sợ một khi nàng trở thành chính phi sẽ trả thù ngươi, là ngươi sợ chính mình không đủ thông minh liên lụy đến phụ mẫu, hoặc là liên lụy đến biểu ca của ngươi, đúng không?

Thân thể Yên Nhiên run rẩy, nhếch môi không chịu nói, tay của An Ninh công chúa vỗ vỗ vai nàng, rồi nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng:

-Nha đầu ngốc, thật là khờ, ngươi...Tâm tư quá nặng, cũng quá coi trọng Mạnh Trinh Nương, dù nàng trở thành kế phi, thì có thể tôn vinh như Nhàn Nương?

Yên Nhiên vẫn không lên tiếng, mày nhíu chặt, Trinh Nương lợi hại thế nào, nàng so với bất luận kẻ nào đều biết rõ ràng.

Trinh Nương chưa bao giờ làm sai việc gì, trong trí nhớ của Yên Nhiên mỗi lần nàng hạ một quyết định đều chính xác vô cùng.

Người từng bị nàng cảm động, bị nàng hàng phục, người từng khinh miệt nàng, đều hướng về phía nàng, nhận lỗi với nàng.

Người từng thương tổn nàng, sẽ thê thảm vô cùng. Người từng phản bội nàng, sẽ sống không bằng chết. Trinh nương là nữ nhân được trời xanh ưu ái.

An Ninh công chúa thấy bộ dạng Yên Nhiên như vậy, tâm càng mềm mại, bất đắc dĩ nói:

-Không hiểu mẫu thân ngươi dạy ngươi thế nào, tiểu thư hầu phủ ỷ thế hiếp người cũng chưa học được, thật là...

https://thuviensach.vn

- Không phải bên ngoài đều nói ta kiêu căng tùy hứng, còn không phải là ỷ thế hiếp người?

Trước kia Yên Nhiên làm không ít chuyện kiêu căng tùy hứng, vì Trinh Nương nàng còn xé bỏ bức họa của chất nữ Thừa tướng, quấy rầy yến hội ngắm hoa, đắc tội rất nhiều người.

Thanh danh của An Bình hầu phủ đại tiểu thư ở kinh thành cũng không dễ nghe.

Có những người nịnh bợ nàng, nịnh hót nàng, nhưng nàng nhìn không vừa mắt, người được nàng coi trọng lại không nhìn nàng.

-Yên Nhiên nói xem ta là ỷ thế hiếp người? Hay Là kiêu căng tùy hứng?

- Người không giống.

Yên Nhiên mở miệng phủ định:

-Sao người có thể giống ta được?

- Như thế nào không giống, ngươi có gặp tiểu thư phủ nào thề cả đời không gả? Ngươi có gặp nữ tử nào có thể quan minh chính đại dưỡng vô số thiến niên tuấn mỹ? Ngươi có gặp ai dám ở kinh thành phóng ngựa giơ roi, đánh luôn tể tướng? Ngươi có gặp ai dám xông vào hoàng cung, bất kính với bệ hạ? Có gặp ai, dám chém giết trượng phu sắp bái đường thành thân với mình? Chuyện này còn không phải là vi phạm thế tục? Chẳng lẽ những chuyện kia không phải ta làm?

Trong mắt Yên Nhiên có chút hoang mang:

-Người là An Ninh công chúa, là người bệ hạ thương yêu nhất.

An Ninh công chúa ho khan, Yên Nhiên đưa trà cho nàng, An Ninh công chúa uống nước trà, nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi đi mở cửa sổ phía đông ra đi, nói cho ta biết ngươi nhìn thấy cái gì.

Yên Nhiên nghe lệnh đến phía đông, mở cửa sổ, nhìn ra ngoài:

-Là hoàng cung, ta nhìn thấy hoàng cung...Không đúng...Là...

- Là mặt sau hoàng cung, nơi đó là bốn bức tường hoang vắng, ta sinh ra ở trong lãnh cung.

-An Ninh công chúa, người không phải...Hoàng hậu nương nương...

Yên Nhiên không thể tin quay đầu nhìn nàng, An Ninh công chúa là nữ nhi của hoàng hậu nương nương, An Ninh công chúa tự giễu nói:

-Ta không phải là thân sinh nữ nhi của mẫu hậu, thân mẫu của ta vì muốn ta có được xuất thân tốt, lấy mệnh ra đổi, hoàng hậu nương nương đã từng mưu hại sủng phi của phụ hoàng là Thục phi, nàng đã chết, Thục phi xuống đài, thân sinh nhi tử của Thục phi lúc sở sinh thân thể bị trúng kịch độc, ốm đau hơn mười năm, năm trước...Hắn rốt cục cũng được giải thoát, ta...Người duy nhất chịu ân huệ, trở thành nữ nhi của mẫu hậu, thành công chúa Đại Minh tôn quý nhất, được yêu thương nhất.

Yên Nhiên nắm chặt cửa sổ, thì thào tự nói:

-Ỷ thế hiếp người...Cậy thế...

- Yên Nhiên ngươi rất có linh tính, ngộ tính cũng tốt, chỉ thiếu người đánh thức ngươi, mẫu thân ngươi các nàng rất thương ngươi, việc này không tốt, rất không tốt.

-Hoàng hậu nương nương thương người sao?

An Ninh công chúa nở nụ cười:

https://thuviensach.vn

-Từ nhỏ ta đã biết tất cả, vẫn chôn dấu trong lòng, đối với mẫu hậu là hiếu thuận kính cẩn, lấy lòng phụ hoàng, ta là công chúa được yêu thương nhất, dù là thân sinh nữ nhi của mẫu hậu cũng không được sủng ái bằng ta, phụ hoàng rất thích ta, ngươi nói xem, mẫu hậu có thương ta không?

-Nàng...Nàng sẽ không hại người?

-Vì nàng không có cơ hội, ta dựa vào phụ hoàng, tám tuổi ta giúp đỡ mẫu hậu loại bỏ hài tử trong bụng Mai chiêu nghi, thuận tiện vu oan Tề phi, Mai chiêu nghi...là nữ tử lạnh lùng thanh cao...ta có thể loại bỏ được nàng là dựa vào mẫu hậu, ngươi nói xem, vì sao ta lại cam tâm tình nguyện nghe mẫu hậu bài bố? Bởi vì ta chưa đủ thực lực, phải học cách dựa thế, thuận tiện cũng nắm được nhược điểm của nàng, ta vì mẫu hậu làm rất nhiều chuyện, phụ hoàng càng sủng ái ta, mẫu hậu càng không thể rời bỏ ta, có phải là thân sinh hay không, còn quan trọng sao?

Yên Nhiên trầm tư, An Ninh công chúa nâng tay chỉ vào hoàng cung, nói:

-Ta có gan chém giết người lừa gạt ta, một là vì hắn đáng chết, hai là phụ hoàng muốn mượn việc này đả kích đảng Đông Lâm, ba là đại hoàng huynh đã khiến phụ hoàng cảm thấy nguy cơ, vì vậy sau khi ta giết người, vẫn bình yên vô sự mà rời đi, cho nên đại hoàng huynh từng ở rất gần vương vị lại bị giam cầm, Hiền phi từng cầm chiếu thư phế hậu trong tay lại bị hủy bởi ngọn lửa, Hiền phi thiếu chút nữa trở thành kế hậu, sau đó phải tự sát bỏ mình, ta biến mất ba năm, vì phụ hoàng làm rất nhiều chuyện mà hắn không thể làm, rút roi đánh tể tướng, là vì hắn nói những lời không nên nói...

Yên Nhiên nhìn chằm chằm mặt đất, chỉ cần An Ninh công chúa vẫn có thể mượn thế lực của bệ hạ, thì nàng có thể sống kiêu ngạo tùy hứng hơn bất cứ ai, kiếp trước nàng giúp Trinh Nương, sau đó Trinh Nương cũng sẽ giúp nàng, Trinh Nương là người nổi danh tri ân báo đáp.

https://thuviensach.vn

-Bệ hạ cũng sẽ có một ngày long về đại hải (chết), người không vì chuyện sau này mà an bài sao?

- Ngươi có thể hỏi ta câu này, ta thật cao hứng, Yên Nhiên, ngươi cảm thấy ta nên bảo vệ vị hoàng tử kia?

Yên Nhiên nghĩ đến người thắng cuối cùng là cửu hoàng tử, ý niệm trong đầu lóe lên, Yên Nhiên nhớ đương kim bệ hạ ở kiếp trước trị vì thêm hai mươi năm mới chết.

Yên Nhiên trở lại bên người An Ninh công chúa, nghênh tiếp ánh mắt của nàng, nói:

-Nếu ta là người, một người cũng không tuyển, lúc này còn quá sớm.

An Ninh công chúa cười lớn, nói:

-Biểu ca ngươi phá giải ván cờ Linh Lung, ngươi có biết chuyện này có ý nghĩa gì không?

An Ninh công chúa nhìn Yên Nhiên, Yên Nhiên cũng không muốn lừa gạt nàng:

-Là Linh Ẩn tự? Vạn Pháp Quan?

- Quả nhiên là nha đầu thông minh, trên đời này có thần tiên nghịch thiên tu hành, ta rời kinh còn có nhiệm vụ chính là tìm kiếm Linh Ẩn tự cùng Vạn Pháp Quan, ta nhiều lần tốn công, đi đến Phong Lĩnh sơn nhưng tay không mà về, ta không tìm được, nhưng hiện tại không giống như trước, Triệu Duệ Kỳ đã phá giải ván cờ Linh Lung, chắc chắn Linh Ẩn tự đã biết, tu hành cần chặt đứt trần duyên, Kỳ Si đại sư sẽ hiện thân cho hắn nhiều ưu việt, đến lúc đó cầu được một Thiên Chân Kinh hoặc là đan dược, phụ hoàng nhất định sẽ rất vui mừng.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên cũng có chút vui sướng:

-Nói như vậy biểu ca...

- Hắn có cơ duyên lớn, sau này chuyện gì cũng phải nhìn hắn, trước khi Triệu Duệ Kỳ gặp được Kỳ Si đại sư, phụ hoàng tuyệt đối sẽ không để kẻ nào thương tổn hắn, phụ hoàng muốn trường sinh, biểu ca ngươi cũng có thể dựa vào thế lực của phụ hoàng.

Yên Nhiên tươi cười vui vẻ, khiến An Ninh công chúa dở khóc dở cười, chọc trán nàng:

-Nha đầu ngốc, ưu việt là biểu ca ngươi, ngươi cũng không nhất định sẽ gả vào Nhữ Dương vương phủ, ngươi cao hứng làm gì? Sao khi làm thế tử phi, biểu ca ngươi còn có thể giống như bây giờ, vẫn thương ngươi như vậy?

-Không cần hắn che chở, ta là Lý Yên Nhiên, ta cao hứng, hắn có lợi, ta rất cao hứng.

Hai má Yên Nhiên ửng hồng, không giống như trước nữa, không phải sao? Biểu ca có hoàng đế chiếu khán, có chỗ dựa vững chắc là Linh Ẩn tự.

Dù Trinh nương tính kế thì thế nào? Nàng cũng không mượn được thế lực lớn nhất trong thiên hạ, "Ăn hiếp" biểu ca không được.

Kiếp trước Triệu Duệ Giác đại chiến thành danh, phía sau hắn có bao nhiêu người trả giá, tay ca ca bị chặt đứt, toàn quân bị diệt, một tướng công thành vạn xương khô.

Nếu Triệu Duệ Giác không có thế lực hộ thuẫn, không có người duy trì, không hiểu dựa thế, sẽ phai mờ giống như người khác.

https://thuviensach.vn

An Ninh công chúa có chút cảm động, Yên Nhiên rất thuần túy, giống như thủy tinh trong sáng trong suốt, người được nàng để ở trong lòng là người may mắn.

Chả trách Nhàn Nương lại bảo hộ nàng, chỉ là loại bảo hộ này, sau khi các nàng mất, Yên Nhiên sẽ bị người có tâm tư lợi dụng.

An Ninh công chúa đột nhiên đứng dậy, nắm tay Yên Nhiên, kéo đến tấm bình phong:

-Mở ra.

- Dạ.

Bình phong được mở ra, An Ninh công chúa cùng Yên Nhiên đứng ở gần cầu thang, An Ninh công chúa nói với Yên Nhiên:

-Ngươi nhìn phía dưới.

Yên Nhiên dạ một tiếng, liền nhìn xuống, thấy các vị tiểu thư khuê các tụm năm tụm bảy ngồi nói chuyện.

Bên người Trinh Nương không có một bóng người, dù người nàng đã từng giúp là Tề tam tiểu thư cũng không ở bên người nàng.

Dù Trinh Nương bình tĩnh hơn nữa, cũng có chút buồn bã mất mát, một mình ngồi yên.

-Dù được ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu, thì thứ nữ vẫn là thứ nữ, trừ ngoại tổ phụ của ngươi coi trọng nàng, thì lúc ngươi cho các nàng thấy thái độ của Nhàn Nương cùng Nhu Nương, sau lưng nàng không có thế lực gì nữa, dù Nhữ Dương vương...Sợ là đã bị đại di ngươi đuổi ra kinh thành, lúc này không rảnh bận tâm Trinh Nương, cho dù có biện pháp, Nhữ Dương vương cũng sẽ không ở trước mặt mọi người mà giúp đỡ Trinh Nương, hắn

https://thuviensach.vn

là người để ý thanh danh, chính phi còn sống, lại nhớ thương muội muội, mà Nhàn Nương còn có ân với hắn, thay lòng đổi dạ...Nhữ Dương vương gánh không nổi.

- Lúc này nàng càng đáng thương, một khi nàng làm kế phi, Nhữ Dương vương sủng ái tôn vinh nàng sẽ khiến nàng cảm kích, bởi vì nàng là người biết cảm ơn.

Này nọ đều là ở kiếp trước nàng được mọi người tung hô, là người tri ân báo đáp.

An Ninh công chúa trào phúng nói:

-Hiên nay nàng nay còn chưa trèo lên địa vị cao, chính là quân cờ trong tay người khác, ngươi là đại tiểu thư của hầu phủ, được Nhữ Dương vương phi yêu thích, bản công chúa cũng rất thích ngươi, muốn khó xử nàng, ngươi không cần giống như vừa rồi, phải tự mình động thủ, sai hai người làm việc, nàng có khổ cũng nói không nên lời, không phải ngươi nói nàng là người biết ơn sao? Đến lúc đó ngươi giúp nàng một phen, nhìn xem saunàynàng sẽ báo đáp ngươi thế nào.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 61: Đối Chọi

Edit:Yul Yuuki

Yên Nhiên nghe An Ninh công chúa nói xong, nhẹ nhàng lắc đầu:

-Nàng sẽ không.

- Hử?

An Ninh công chúa cảm thấy hứng thú nhìn Trinh Nương vẫn bình tĩnh thản nhiên, đối với những người xung quanh đang xì xầm nói về nàng lại nhìn như không thấy, giống như người bị các vị tiểu thư nói đến, không phải là nàng.

-Ngươi rất hiểu nàng?

Yên Nhiên đứng ở cầu thang, cũng đang nhìn Trinh Nương, nói:

-Từ nhỏ ta đã rất thân cận với nàng, gần đây mới cách xa nàng, ở gần không nhìn thấu nàng, ta cách xa một chút, lại nhìn thấu nàng, nàng là người tri ân báo đáp, nàng sẽ cố gắng khiến mình có năng lực lớn hơn nữa để giúp đỡ những người có ân huệ với nàng, còn người không cùng đường với nàng, nàng sẽ xem thường chuyện cầu xin ngươi giúp đỡ, nàng sẽ nói với ngươi, nàng bất lực, lúc ngươi cùng nàng là đối địch, ân huệ...không cần trông cậy. Ta cũng không cần nàng tri ân.

Hôm nay nàng đã hiểu phải dựa thế, nếu không sẽ như kiếp trước nhiều người tìm tới cửa, chọc giận nàng, bắt nạt nhục nhã nàng.

https://thuviensach.vn

Còn Trinh Nương ở kiếp trước vẫn là người thiện lương nhất, từ ái nhất, là Nhữ Dương vương phi đối xử với thứ nữ tốt nhất.

Yên Nhiên nhếch môi trào phúng, nàng có thể đối xử tử tế với thứ nữ của Nhữ Dương vương, vì vài vị thứ nữ lựa chọn thân gia rất tốt.

Vừa mới gả vào vương phủ, đã vì thứ nữ thỉnh lão sư, cùng các nàng làm châm tuyến nữ hồng, làm một từ mẫu khiến các nàng yêu mến.

Tất cả đều làm rất thuận lợi, trong vương phủ từ cao đến thấp, đều có cảm tình với nàng.

Nhữ Dương vương thái phi khen nàng hiền lành hiểu chuyện, dù là thứ nữ cũng không thua kém gì Nhàn Nương.

Kiếp trước Yên Nhiên không hiểu tại sao Trinh Nương đối xử tốt với thứ nữ, Trinh Nương cười nói với nàng, nàng cũng là thứ nữ, hiểu rõ thứ nữ rất gian nan.

『Sao ngươi có thể giống các nàng?』

『Như thế nào lại không giống? Đều sống dưới tay đích mẫu, ta so với các nàng còn may mắn là được gả cho vương gia, làm kế phi...』

Lời này sẽ có người nói cho Nhữ Dương vương biết, sau đó thứ nữ được gả cho phu quân phú quý.

Yên Nhiên nhớ rõ, lúc trước Nhữ Dương vương đối với Trinh Nương có chút lãnh đạm xa cách, lúc đó giống như đột nhiên phát hiện Trinh Nương là người thiện lương tốt đẹp, mà thương yêu sủng ái nàng.

Trinh Nương vì thứ nữ an bài nhân duyên tốt, đối với biểu ca...thân thiết hiền lành.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước Yên Nhiên không suy nghĩ nhiều, sau khi tỉnh ngộ, mới phát hiện ra.

Tuy nàng quan tâm biểu ca đủ điều, thì biểu ca cũng không bằng Triệu Duệ Giác, Triệu Duệ Giác là nhi tử của Trinh Nương.

Từng có người nói với nàng:

『Ngươi có thể tin tưởng kế thất sẽ đối xử tốt với nhi tử của nguyên phối?』

Lúc ấy Yên Nhiên cũng không nghe, vì nàng hạ thấp Trinh Nương, Yên Nhiên còn trả thù nàng, cuối cùng nàng nói đều là thật.

An Ninh công chúa chỉ xuống phía dưới:

-Yên Nhiên, nàng đến rồi.

Yên Nhiên nhìn xuống dưới, thấy một thân ảnh có chút quen thuộc có chút xa lạ, người tới dịu dàng đoan trang, thân thể uyển chuyển:

-Văn tiểu thư, là tiểu thư xuất sắc nhất của Văn gia, Văn Thục Hoa.

- Muốn nhìn nàng cùng Trinh Nương giao phong không?

Yên Nhiên cắn môi:

-Công chúa, ta cáo lui...

An Ninh công chúa kéo Yên Nhiên đang định đi xuống, cười lắc đầu:

-Nha đầu ngốc, ngươi đi xuống, hai người các nàng sao có thể biểu hiện? Văn Thục Hoa luôn đem tinh lực tập trung trên người ngươi, tin tức ở Nhữ Dương vương phủ giấu không được, ý đồ của Nhàn Nương muốn nhiều người biết, Văn gia phu nhân có thể đoán một hai, Trinh Nương trở thành

https://thuviensach.vn

đích nữ là Mạnh gia chuẩn bị vì Nhàn Nương chết bệnh, Văn Thục Hoa cùng Trinh Nương sẽ thử nhau, nếu ngươi xuất hiện, Văn Thục Hoa sẽ tranh chấp với ngươi, khiến những người có mặt ở đây hiểu rõ...

-Nàng mới là người thích hợp làm thế tử phi.

Yên Nhiên biết Văn Thục Hoa rất lợi hại, nhưng nàng ta có thể đấu thắng Trinh Nương sao?

-Ta muốn nhìn, công chúa.

- Ta thỉnh nàng đến, lại thỉnh Trinh Nương, là muốn cho ngươi thấy các nàng, đi theo ta.

An Ninh công chúa cũng không xuống thang lầu, hướng về phòng phía đông, đi đến bàn có đặt bình hoa, An Ninh công chúa bĩu môi.

Thiếu niên thanh tú tiến lên di dời bình hoa, vách tường nứt ra, An Ninh công chúa nhìn Yên Nhiên cười nói:

-Có dám cùng ta đi xuống?

- Dám.

An Ninh công chúa cầm tay Yên Nhiên:

-Tính tình của ngươi khiến ta rất thích, trực tiếp, thuần túy, không sợ ta hại ngươi?

- Người nói nhiều như vậy, sẽ hại ta sao? Ai đối với ta là tốt hay là xấu, đã trải qua Trinh di, ta còn không rõ ràng?

An Ninh công chúa lẩm bẩm một câu, nha đầu ngốc.

https://thuviensach.vn

An Ninh công chúa nắm tay Yên Nhiên đi xuống cầu thang, hai bên vách tường khảm rất nhiều Dạ Minh châu chiếu sáng.

Yên Nhiên đi xuống cầu thang, mở to mắt, chỉ vào phía trước nói:

-Sao lại như vậy? Sao lại như vậy?

An Ninh công chúa buông tay Yên Nhiên, cười nói:

-Giật mình?

Yên Nhiên chạy đến tấm thủy tinh ở phía trước, đưa tay đặt lên trên, Trinh Nương ở ngay trước mặt nàng, nàng nhìn rất rõ ràng.

Trinh Nương vẫn ngồi điềm tĩnh, không hề nhìn thấy Yên Nhiên... không chỉ có là nàng, mà tất cả những tiểu thư khuê các khác cũng không nhìn thấy.

-Không phải thủy tinh? Đây là chuyện gì?

An Ninh công chúa ngồi trên nhuyễn tháp, cười nói:

-Mười năm trước có một thợ thủ công, nghiên cứu ra loại gương này, ta khó khăn lắm mới có được phương thức, hao phí vạn kim, hao tốn năm năm mới chế tạo ra loại gương này, một khối cho phụ hoàng, một khối để ở Yên Vũ Các.

-Sao người không để ở Hồng Tụ Chiêu?

- Ngươi cũng biết Hồng Tụ Chiêu?

Kỹ viện lớn nhất kinh thành lão bản lại là An Ninh công chúa, Hồng Tụ Chiêu là kỹ viện đệ nhất thiên hạ, nữ tử ở trong này sẽ không bị ép buộc phải bán thân.

https://thuviensach.vn

Mà lấy tài nghệ kiếm sống, mặc kệ là phú thương hay là quan viên đến Hồng Tụ Chiêu cũng không được bắt buộc nữ tử trong Hồng Tụ Chiêu.

Mỗi tháng Hồng Tụ Chiêu đều biểu diễn, có khi mời khoa khôi Giang Nam vào kinh thành, Hồng Tụ Chiêu sinh ý tốt lắm, là nơi để các vị quan viên đến thả lỏng tâm tình.

Hồng Tụ Chiêu còn là nơi thăm dò tin tức, có đủ loại người đến đây, nào là văn thần, võ tướng, ngự sử, hoàng thương, mặc khách phong lưu...

-Ta nghe đại di nói.

Yên Nhiên có chút ngượng ngùng, An Ninh công chúa nói:

-Ta tạo ra Hồng Tụ Chiêu là muốn giúp các nữ tử phong trần có một con đường sống, nếu Hồng Tụ Chiêu dùng để hỏi thăm tin tức, Yên Nhiên...Trên đời này không có tường nào không bị gió lùa, một khi bọn quan viên biết được, Hồng Tụ Chiêu sẽ bị đạp đổ, huống hồ bọn họ có kinh nghiệm quan trường lại rất cảnh giác, sao bọn họ có thể dễ dàng nói ra bí mật với các nàng? Nếu có được tin tức cũng không ảnh hưởng đến đại cục, trong tay ta không cần bí mật của bọn quan viên.

-Ta hiểu.

Một khi An Ninh công chúa có mật thám trong tay, cũng không có địa vị siêu việt gì.

Dù đương kim bệ hạ nghi kỵ, thì trong tay hắn cũng có Cẩm y vệ, có Đông xưởng, có tin tức gì mà không biết? An Ninh công chúa vẫy tay kêu Yên Nhiên:

-Đến đây, ngồi xuống nhìn trò hay, các nàng cũng nên gặp mặt rồi.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên đi đến ghế đệm, ngồi xuống, Yên Nhiên bưng lên chén trà, thất thần nhìn ra bên ngoài, An Ninh công chúa nói:

-Một hồi không được lên tiếng, nghe thấy cái gì cũng không được làm ra bất kỳ động tĩnh gì, biết không?

Yên Nhiên liên tục gật đầu, An Ninh công chúa vỗ nhẹ tay nàng, Yên Nhiên đột nhiên nghe thấy giọng Trinh Nương.

Trinh Nương ngượng ngùng đôn hậu mỉm cười:

-Văn tiểu thư.

Văn Thục Hoa mặc một thân gấm Tứ Xuyên, làn váy dài thêu cánh hoa mai, thể hiện khí chất thanh cao ngạo khí, một cây trâm kim phượng cài trên mái tóc đen tuyền...

Văn Thục Hoa là một vị mỹ nhân, khác Yên Nhiên tươi đẹp, cũng không giống Trinh Nương dịu dàng mềm mại.

Nàng giống như một vị tài nữ được họa từ trong tranh, tràn đầy hơi thở thư hương.

Thi từ ca phú tinh thông, Yên Nhiên nắm chặt chén trà, trong trí nhớ của nàng Văn tiểu thư cùng biểu ca cùng đứng chung, bọn hắn như là tuyệt phối.

Biểu ca nói cái gì, nàng đều nghe hiểu, trả lời được, không giống nàng, không am hiểu thi từ ca phú, không am hiểu âm luật, đối với kinh sử tử tập lại không biết gì cả.

Sau khi trọng sinh không phải nàng không nghĩ đến chuyện tập làm thi từ, nhưng không có thiên phú nàng làm không nổi một bài thơ.

https://thuviensach.vn

Tứ thư ngũ kinh, Yên Nhiên xem một chút liền choáng váng đầu óc, này nọ Văn Thục Hoa mạnh hơn nàng rất nhiều.

-Mạnh tiểu thư.

Văn Thục Hoa mỉm cười gật đầu, trong mắt nàng không nhìn thấy khinh thị hay trào phúng, nàng khéo tươi cười.

Trinh Nương giống như cốc u lan, Văn Thục Hoa giống như hàn mai ngạo tuyết.

Mỗi người có phong thái riêng, Trinh Nương đứng bên cạnh tài nữ đệ nhất kinh thành Văn Thục Hoa cũng không thua kém.

An Ninh công chúa kéo Yên Nhiên, ở bên tai nàng nói nhỏ:

-Giả tạo, hai nàng đều ngụy trang, không đáng yêu như Yên Nhiên.

Đáng yêu lỗ mãng là người dễ dàng bị thương tổn nhất, Yên Nhiên cay đắng, An Ninh công chúa đem thần sắc biến hóa của Yên Nhiên ghi nhớ trong lòng, chờ lát nữa đi ra ngoài, sẽ nói tỉ mỉ với Yên Nhiên.

-Từ lâu đã nghe danh tài nữ đệ nhất kinh thành, hôm nay nhìn thấy Văn tiểu thư, thật là tam sinh hữu hạnh, Văn tiểu thư cao nhã thoát tục, không hổ là đệ nhất tài nữ.

-Làm gì có, Mạnh tiểu thư hiếu tâm cảm động trời đất, ta nghe như sấm bên tai.

Trinh Nương ngượng ngùng cúi đầu,

-Ngươi quá khen, là mẫu thân ưu ái.

Văn Thục Hoa giới thiệu với Trinh Nương hai vị thiếu nữ đang đứng kề bên, chỉ vào một thiếu nữ nói:

https://thuviensach.vn

-Nàng là ngũ tiểu thư của Trương Ngự sử, Trương tiểu thư, một vị khác là thất tiểu thư nhi nữ của Lễ Bộ hầu Vương đại nhân, đừng nhìn nàng không nói gì mà lầm, nàng viết chữ rất đẹp ngay cả ta cũng cảm thấy mặc cảm.

Hai người cùng chào hỏi Trinh Nương, Yên Nhiên nhìn vẻ mặt các nàng cũng không ngạo mạn khinh thị.

Trương tiểu thư, Vương tiểu thư là người mà Văn Thục Hoa dùng để làm khó dễ Trinh Nương, Văn Thục Hoa sẽ không tự mình đối chọi gay gắt với Trinh Nương, dùng người khác có thể đạt được mục đích, các nàng đều là cao thủ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 62: Lợi Dụng

Edit:Yul Yuuki

Vương tiểu thư ngây thơ tươi cười, trong mắt tràn đầy kính nể:

-Văn tỷ tỷ chọc ta, ai mà không biết chữ của Văn tỷ tỷ rất tinh diệu, ta có luyện thêm mười năm nữa cũng không bằng Văn tỷ tỷ, khắp kinh thành không có vị tiểu thư nào, có thể được Sách Thánh, Họa Thánh khen ngợi.

Văn Thục Hoa cười bình thản, này nọ đối với nàng cũng chẳng là gì.

Ở trong mật thất Yên Nhiên nắm chặt tay, luyện mười năm nữa cũng không bằng nàng?

Không đúng, Tuấn Khanh ca ca từng nói, viết chữ tùy tâm, viết chữ vẽ tranh là chuyện của chính mình, cần gì phải so sánh với nàng?

Yên Nhiên uống trà, dù không bằng Văn Thục Hoa thì thế nào? Viết chữ của chính mình, tự họa tự hiểu, chỉ cần có ý cảnh, tự nhiên sẽ có tri âm.

Cầm kỳ thư họa không phải là công cụ để khoe khoang, mỗi một vị tiểu thư đều được giáo dưỡng.

An Ninh công chúa thấy Yên Nhiên từ ưu tư chuyển qua bình thản.

Tiểu nha đầu đã muốn thông suốt, ở địa vị cao cầm kỳ thư họa cũng chỉ là thứ vô dụng.

Trương tiểu thư không hổ danh là nữ nhi của ngự sử, nói rất nhanh:

https://thuviensach.vn

- Văn tỷ tỷ lợi hại nhất là cái gì?

Vương tiểu thư phối hợp nói:

- Biết ngươi vẫn luôn thân cận Văn tỷ tỷ, hừ, không nói với ta.

Văn Thục Hoa thản nhiên thưởng thức trà, giống nhủ các nàng đang khen ngợi là ai khác không phải nàng.

Trong mắt Trinh Nương có một chút hứng thú, có tò mò, nhưng không như Văn tiểu thư đã nghĩ sẽ có thất bại, thuần phục...

Văn Thục Hoa thổi thổi lá trà:

-Hai vị muội muội lấy ta ra tranh cãi, người không biết sẽ cho là ta muốn giành vinh quang.

Yên Nhiên giật giật môi, cùng giọng nói của Trinh Nương truyền vào, giống nhau như đúc:

-Văn tiểu thư chính là tài nữ đệ nhất kinh thành, vinh quang nổi bật.

Tuy Yên Nhiên nói nhỏ, nhưng An Ninh công chúa vẫn nghe thấy, nhịn xuống ý cười, rõ ràng tính tình hai người bất đồng, nhưng lại nói giống hệt nhau.

Xem ra Yên Nhiên biết rõ Trinh Nương, còn Trinh Nương không nhất định sẽ biết rõ Yên Nhiên.

Nhàn Nương cũng có thể yên tâm một ít, binh pháp nói, biết người biết ta trăm trận trăm thắng.

- Trương tiểu thư mau nói xem, ta muốn biết Văn tiểu thư còn có tuyệt học gì?

https://thuviensach.vn

Trinh Nương không tiện không đố, ngón tay Văn Thục Hoa xiết chặt chén trà. An Ninh công chúa lắc đầu, ghé vào bên tai Yên Nhiên thấp giọng nói:

- Không biết nàng rèn luyện như thế nào, hoàn toàn không giống như nữ tử chưa cập kê, ta thấy nàng còn lớn tuổi hơn thế, còn có thể không bi không vui, dù Mạnh gia có am hiểu cách giáo dưỡng nữ nhi hơn nữa, cũng dưỡng không ra nàng, là có người giáo dưỡng, hay là có cơ duyên?

Yên Nhiên đè thấp giọng:

-Không biết, từ lúc ta nhìn thấy nàng đến tận bây giờ, vẫn là như vậy, ta chưa bao giờ thấy nàng phạm sai lầm, ngoại tổ mẫu trị gia rất nghiêm, tiểu thư trong phủ không thể dễ dàng ra ngoài, bên người nàng ma ma tỳ nữ đều không biết chữ, sao có thể dạy nàng?

Trong mắt An Ninh công chúa chợt lóe hàn quang, Yên Nhiên chuyên tâm nhìn ra bên ngoài, chưa phát giác An Ninh công chúa khác thường.

- Có biết Tung Sơn viện không, viện trưởng từng nói nếu Văn tỷ tỷ là nam nhi, hắn sẽ thu nàng ỉàm đò đệ.

Trương tiểu thư sinh động miêu tả tình cảnh lúc viện trưởng Tung Sơn viện gặp Văn Thục Hoa.

Không chỉ các nàng, mà các vị tiểu thư bên cạnh, sau khi nghe thấy càng tán thưởng, hâm mộ Văn Thục Hoa.

Nàng cũng được viện trưởng Tung Sơn viện khen ngợi, cũng giống như biểu ca, bọn họ quả nhiên là trời sinh một đôi.

Có thể được viện trưởng Tung Sơn viện nói, nếu nàng là nam tử, bề ngoài thì tiếc hận nàng không phải là nam tử, nữ tử đọc đủ thứ sách thánh hiền....

https://thuviensach.vn

Là hắn khinh thị, ý tứ của hắn là Văn Thục Hoa là nữ tử không xứng làm đồ đệ của hắn?

Yên Nhiên không biết nàng nghĩ có đúng hay không, nhỏ giọng đem suy nghĩ của mình nói với An Ninh công chúa.

Thấy An Ninh công chúa đứng dậy, đi lên bậc thang, Yên Nhiên kinh ngạc, nghĩ là An Ninh công chúa có chuyện cần xử lý.

Tuy nàng luyến tiếc không được xem các nàng đối chọi gay gắt, nhưng nàng lo lắng cho An Ninh công chúa, nên định đứng dậy đi lên cầu thang.

Lại nghe thấy An Ninh công chúa cười lớn, thiếu niên tuấn dật đi đến trước mặt Yên Nhiên, đưa tờ giấy cho nàng.

Lại bày giấy, bút, mực lên bàn. Yên Nhiên mở tờ giấy, mặt trên viết:

"Tiểu nha đàu, ta cười đủ sẽ đi xuống, ngươi nói rất đúng, nàng không đủ tư cách làm đò đệ của Lý lão đàu, buồn cười là thế nhân cũng chưa hiểu rõ ý tứ của Lý lão ảảu, ngày mai ta mang ngươi đi gặp Lý lão đàu, nắm râu hắn chơi đua."

Yên Nhiên chậm rãi ngồi xuống, thì ra là nàng chọc cười An Ninh công chúa, giọng của Trinh Nương lại bay vào lỗ tai Yên Nhiên:

- Tung Sơn viện là thái sơn bắc đẩu của đế quốc Đại Minh, Văn tiểu thư có thể được hắn coi trọng, tăt nhiên tứ thư ngũ kỉnh sẽ rất xuất chúng.

Yên Nhiên đã thành thói quen, Trinh nương nói một câu, nàng đều phải suy nghĩ thử xem có phải hay không phải có dụng ý.

Lúc Trinh Nương nói đến tứ thư ngũ kinh cố ý nhấn mạnh lời nói, nàng đang phản chiêu châm biếm Văn Thục Hoa.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhìn thấy các vị tiểu thư ở bên cạnh hai nàng đang mơ hồ, mà sắc mặt Văn Thục Hoa cũng rất khó coi.

Sau khi Trinh Nương nói xong, cách đó không xa có một người nói:

-Hoàng thượng đã giáo huấn, nữ tử không tài mới là đức, không biết Văn tiểu thư tài trí hơn người, nghĩ như thế nào?

Lúc này mọi người mới rõ ràng, trên mặt Trinh Nương có chút sợ hãi bất an, rũ mắt che đi ý trêu tức:

-Ta...Ta thật lòng khen ngợi Văn tiểu thư, chỉ là ta học không được nhiều chữ lắm, nên nói kém.

Trinh Nương đứng dậy chân thành nhận lỗi, Yên Nhiên cảm giác bên người có người, An Ninh công chúa đã trở lại ngồi xuống ghế đệm, ý cười còn chưa hoàn toàn biến mất, tay viết viết lên giấy Tuyên Thành:

"Ngươi thấy thế nào?"

Yên Nhiên cầm bút viết:

"Văn tiểu thư tài hoa hơn người, lại rất chú trọng thanh danh, chắc chắn sẽ tha thứ cho Trinh di vô ý phạm sai lầm, quá nhiều so đo, vốn là Văn tiểu thư gây nên?"

An Ninh công chúa gật đầu, viết hai chữ "Thông minh"

Lời này là nói Yên Nhiên, cũng có thể là Trinh Nương.

"Người chờ xem, rất phấn khích, Trinh di sẽ không đắc tội bất luận kẻ nào."

Phản kích mà không đả thương người thích sĩ diện, Trinh Nương rất giỏi chuyện này.

https://thuviensach.vn

Dù không có ai giúp đỡ Trinh Nương, thì Trinh Nương cũng không chịu thiệt.

Văn Thục Hoa tha thứ cho Trinh nương, rộng lượng cười cười, đối với vị tiểu thư có ý khiêu khích cũng từ chối cho ý kiến.

Trinh nương rũ mắt, Yên Nhiên vỗ vỗ cái trán, Văn Thục Hoa lựa chọn phản kích rất thỏa đáng.

Nếu giận dữ cãi lại, chẳng những phá hư hình tượng tiểu thư khuê các, mà còn làm cho người bên ngoài nghĩ rằng, nàng làm trái ý giáo huấn của hoàng thượng.

Yên Nhiên nhìn thấy vẻ mặt Văn Thục Hoa bình tĩnh có hàm chứa ý cười bí hiểm.

Tài học của Văn Thục Hoa cao hơn một bậc so với những người có mặt ở đây, khinh thường tranh cãi với các nàng, thanh giả tự thanh...

Không khí có chút khẩn trương, trên mặt Trương tiểu thư cùng vương tiểu thư mang theo lo lắng, lại không biết nên giúp Văn Thục Hoa như thế nào.

Trinh nương đột nhiên cười dịu dàng nói:

- Nếu ta nói, nữ tử không tài mới là đức cũng không phải thỏa đáng, người xưa cũng nói, có tài mới có đức, thánh nhân dạy đức là điều nữ tử cần phải có, nếu muốn có đức làm sao không có tài? Ta nghĩ ý tứ trong lời nói của hoàng thượng là nữ tử có thể có đại đức cao thượng, cũng có thể có tài, mới...Tài chủ trì việc bếp núc, tài dưỡng dục nhi nữ, tài hưng gia vượng tộc. Mà tài trị Quốc An bang, đối với nữ tử mà nói là quá nặng.

Cho dù ở trong mật thất, Yên Nhiên cũng có thể cảm giác rất nhiều vị tiểu thư thưởng thức Trinh Nương, Văn Thục Hoa nói:

https://thuviensach.vn

- Mạnh tiểu thư là người có tài, nghe ngươi nói chuyện, ta được rất nhiều lợi.

Vị tiểu thư vừa nói Văn Thục Hoa lúc này lại nói với Trinh Nương:

- Thì ra là ta hiểu lầmý tứ trong lời nói của hoàng thượng, Mạnh tiểu thư kiến thức bất phàm, ta bội phục.

Yên Nhiên nhìn An Ninh công chúa, có phải công chúa cũng sẽ thưởng thức Trinh Nương, là nàng giải trừ không khí lúng túng, Trinh Nương có một loại bản sự, không đắc tội bất luận kẻ nào, nàng có thể nói như vậy.

Yên Nhiên tự nhận là mình nói không được, An Ninh công chúa thưởng thức nàng cũng là dễ hiểu.

"Nha đầu ngốc, đã biết tính tình của nàng, mà còn bị nàng mê hoặc, thì ta không xứng làm An Ninh công chúa, trong hoàng cung người giống Trinh Nương tuy là không nhiều, nhưng không phải không có, ta thưởng thức nàng, nhưng càng thích càng đau ngươi."

Yên Nhiên nhìn chữ trên tờ giấy, sờ sờ đôi mắt, nhìn An Ninh công chúa cười rạng rỡ, nàng đau tiếc mình, mình cũng không cô phụ nàng.

An Ninh công chúa giật mình, ôm Yên Nhiên, cảm giác thân thể nàng run rẩy. Nha đầu ngốc.

Bên ngoài có người thỉnh giáo Văn Thục Hoa, có người suy nghĩ cẩn đánh giá Trinh Nương có đáng để thân cận hay không.

Nếu nàng không phải là thứ xuất, Yên Nhiên biết Trinh Nương cũng sẽ có danh tiếng như Văn Thục Hoa.

Trinh nương đối với chuyện bị lạnh nhạt lúc nãy cũng không thèm để ý, cười dịu dàng nghe Văn Thục Hoa giảng giải thơ từ của các vị tiểu thư.

https://thuviensach.vn

Khi thì gật đầu, khi thì nhíu mày, bộ dạng khiêm tốn ham học hỏi, khiến lòng người cảm động.

Yên Nhiên nhìn thấy Tề tam tiểu thư có chút do dự vẫn chưa tới gần nàng.

Trinh Nương cười giữ chặt tay nàng, lặng lẽ thì thầm hai câu, Tề tam tiểu thư liền vui vẻ hớn hở, cùng nàng thân cận.

Tuy không phải người nào cũng sẽ giống như Tề tam tiểu thư, nhưng đối với Trinh Nương, dù các nàng khinh thị xuất thân của nàng, thì cũng có chút thưởng thức nàng.

Yên Nhiên thì thào tự nói:

- Phật gia có câu, có nhân có quả... nhân quả tuần hoàn...

Kiếp trước Nhàn Nương đến lúc chết cũng không phát hiện ra Trinh Nương là người trí tuệ nhiều mưu.

Mà sau khi Nhàn Nương mất, Trinh Nương mới được nâng lên đích nữ.

Trước khi Trinh Nương trở thành kế phi vẫn không có tiếng tăm gì.

Kiếp này Nhàn Nương nhìn thấu Trinh Nương...

Mà Trinh Nương lại trở thành đích nữ trước khi Nhàn Nương mất, hơn nữa còn có thanh danh hiếu thuận.

Mặc kệ trong lòng xem thường Trinh Nương thế nào, thì chuyện hôm nay ở phủ công chúa nhất định sẽ lan truyền ra ngoài, Trinh Nương sẽ có chút danh tiếng.

Trừ An Ninh công chúa không thân cận với nàng, Trinh Nương được ưu việt cũng không kém hơn kiếp trước...

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhăn mày, không đúng,

Trinh Nương chỉ được ưu việt bên ngoài, lúc này nàng còn nhiều hung hiểm hơn, không tốt như kiếp trước.

Yên Nhiên tin tưởng đại di sẽ không dùng một chiêu, mà còn chuẩn bị ở phía sau.

Biểu ca không còn tin tưởng Trinh Nương, nàng giả từ mẫu không được, mà quan trọng nhất là An Ninh công chúa...

Chỉ cần nàng không thích Trinh Nương, Trinh nương đích thứ không rõ, sẽ không giống kiếp trước thuận lợi được đám mệnh phụ phu nhân tán thành.

Nàng có tài danh, có hiếu danh càng khiến đích nữ danh môn đối địch, còn có Nhữ Dương vương đang chờ thú trắc phi không thể mất.

Kiếp trước không có trắc phi vào cửa, Trinh Nương có thể thoải mái quét sạch đám di nương tiểu thiếp, mà được chuyên sủng.

Nhàn Nương tuyển hai vị Trắc phi, nhất định là có chỗ độc đáo, Yên Nhiên cười cười, dù Trinh Nương thắng lợi, cũng sẽ không thoải mái.

Khi đó địa vị của biểu ca đã không thể lay động, mặc kệ như thế nào, thì đương kim hoàng thượng cũng sẽ che chở biểu ca.

Còn có hai tòa núi lớn để dựa vào, là Linh Ẩn tự, Vạn Pháp Quan...

Yên Nhiên thấy không có gì hay để nghe nữa, muốn cùng An Ninh công chúa đi lên, Văn tiểu thư tới gần Trinh Nương, nói:

- Kinh thành tập hợp nhiều người quyền quý có cơ duyên như Mạnh tiểu thư cũng không nhiều lấm, nhìn cách nói chuyện hành xử của Mạnh tiểu

https://thuviensach.vn

thư, có thể nhìn ra phẩm tính, Mạnh lão gia để ngươi trở thành đích nữ, nhất định là coi trọng tính tình ngươi mà tích phúc.

- Được phụ thân thương yêu không vứt bỏ, ta sẽ giữ nghiêm lễ giáo, sẽ không làm chuyện càn rỡ.

Trinh nương cười dịu dàng, sau khi nhìn thấy Văn Thục Hoa gật đầu, Trinh Nương nhìn lên lầu hai:

- Yên Nhiên còn chưa xuống? Cũng không biết An Ninh công chúa là thích hay không thích nàng, mà có thể ở lầu hai lâu như vậy, Yên Nhiên rất lợi hại, trước đó vài làn có người An Ninh công chúa muốn gặp mà không được, lại là Yên Nhiên.

-Yên Nhiên?

Văn Thục Hoa đương nhiên hiểu rõ, được An Ninh công chúa coi trọng đối với các vị tiểu thư khuê các là có ý nghĩa gì, không tin hỏi:

-Là Lý Yên Nhiên?

Trinh Nương tươi cười giọng nói có chút kiêu ngạo:

-Chính là nàng, là An Bình hầu phủ đại tiểu thư, ngoại sinh nữ của ta, Lý Yên Nhiên, hai người bọn ta tuổi tác không chênh lệch nhiều, vẫn rất thân cận với nhau, Văn tiểu thư vừa trở lại kinh thành, không biết có biết chuyện oanh động nhất hiện nay không? Một là Nhữ Dương vương thế tử giải khai ván cờ Linh Lung, hai...Chính là Yên Nhiên, nàng cùng Thế tử đi thỉnh Bình Nhất Chỉ, còn giúp thế tử không ít chuyện, là Yên Nhiên mắng tỉnh Bình Nhất Chỉ khiến hắn thông suốt, nên Bình Nhất Chỉ sẽ không dùng nan đề làm khó dễ thân nhân cầu chẩn nữa, có rất nhiều người cảm kích Yên Nhiên, những lời nàng nói rất...

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên cầm chén trà muốn ném vô mặt Trinh Nương, nàng nói lời này, không phải có ý khen ngợi nàng, mà là muốn khơi mào mâu thuẫn giữa nàng và Văn Thục Hoa.

An Ninh công chúa nắm tay Yên Nhiên kéo nàng đi lên cầu thang.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 63: Tìm Hạnh Phúc

Trở lại lầu hai, An Ninh công chúa buông Yên Nhiên, ngồi lên tháp mỹ nhân.

Yên Nhiên cũng không giống vừa rồi ngồi kính cẩn. Mà tùy ý ngồi vào ghế, nhìn chằm chằm bồn hải đường bên cạnh cửa sổ.

An Ninh công chúa hỏi:

-Không có gì muốn nói?

Yên Nhiên nhìn chằm chằm đóa hoa hải đường:

-Không có.

- Không tức giận?

- Không đáng.

An Ninh công chúa nở nụ cười:

- Nói xem, Trinh Nương nói câu cuối cùng, không được đầy đủ là muốn khơi mào tranh đấu giữa ngươi cùng Văn Thục Hoa.

Yên Nhiên trả lời:

- Nhữ Dương vương điện hạ không thích ta, nếu biểu ca thú ta, đại di sẽ hao tổn tâm tư, thân thể nàng không tốt, lại quan tâm nhiều chuyện, nàng

https://thuviensach.vn

ghét bỏ đại di đi không đủ nhanh? Nên mới khẩn cấp muốn gả vào vương phủ?

- Ngươi biết là không phải, mà vẫn hạ thấp nàng, còn không phải tức giận.

An Ninh công chúa đùa giỡn Yên Nhiên:

- Văn Thục Hoa dùng hai kẻ ngu dốt, Yên Nhiên, ngươi phải nhớ kĩ, lần sau muốn đụng Trinh Nương cần tìm người thỏa đáng.

- Ta biết vị tiểu thư giúp Trinh Nương nói chuyện nàng...tuy nàng là đích nữ nhưng ngày tháng trôi qua còn không bàng thứ nữ, không ngờ hôm nay lại giúp đỡ nàng, lúc trước nàng bị thứxuăt tỷ tỷ ăn hiếp còn ít sao? Thật là khoan hồng độ lượng.

- Đây là chổ khôn khéo của Trinh Nương, sau này cũng không có ai hoài nghi nàng cùng Trinh Nương thông đồng, một cái xảo miệng giải quyết lúng túng, Trinh Nương tâm cơ thâm trầm, nàng có thể làm hữu, không thể làm tri lý.

An Ninh công chúa tổng kết.

- Nàng muốn đại di lo lắng cho ta, khiến đại di không có thời gian tính kế nàng.

Yên Nhiên căm giận nắm chặt tay, An Ninh công chúa nói đúng có thể làm hữu (bè) không phải bằng hữu, mà là minh hữu, kiếp trước...

An Ninh công chúa thật sự không biết tính nết của Trinh Nương?

Sau khi biểu ca từ tước vị, trải qua cung đình đấu đá An Ninh công chúa như thế nào lại không biết?

https://thuviensach.vn

Dù nàng nhìn thấu Trinh Nương cũng sẽ không giúp nàng, trong lòng tân đế coi Trinh Nương là mẫu thân.

An Ninh công chúa không hổ trợ cửu hoàng tử xưng đế nhiều, huống hồ người thương yêu nàng nhất, chổ dựa lớn nhất của nàng là tiên đế đã mất.

An Ninh công chúa sẽ không vì người không liên quan mà trở mặt với Trinh Nương.

Có lẽ lúc trước An Ninh công chúa giúp đỡ Trinh Nương cũng không phải đơn giản như nàng nghĩ.

Vì quyền quý mà kết minh, Yên Nhiên không biết kiếp này An Ninh công chúa có mục đích riêng hay không.

Trừ tình cảm thuần túy yêu mến của thân nhân giành cho nàng, còn những thứ khác có khi phải dùng một đời người mới hiểu được.

An Ninh công chúa nhìn Yên Nhiên tán thưởng:

- Lấy biểu hiện hôm nay của ngươi, khuyết điểm không che lấp được ưu điểm, Nhàn Nương không cần lo lắng cho ngươi.

Yên Nhiên nhẫn nhịn nói:

- Ta không muốn ở chung một chổ với biểu ca.

An Ninh công chúa kinh ngạc, sau đó bật cười, nhìn thấy Yên Nhiên vẫn quật cường nhìn chằm chằm nàng, nói:

- Tiểu nha đầu, tâm tư quá nặng, ta nhớ lúc ở chùa, ngươi cũng không thèm quay đầu mà còn tiêu sái rời đi. Bản công chúa từng gặp người hèn mọn, từng gặp nịnh bợ, từng gặp người ra vẻ thanh cao, từng gặp người khoe khoang tài học, từng gặp yêu sủng, nhưng chưa từng gặp người như ngươi.

https://thuviensach.vn

- Ta không phải...

Yên Nhiên bối rối, cuối thấp đầu:

- Người không biết cảm giác bị lừa gạt là như thể nào, hận nàng, càng hận chính mình.

Đây là tâm tình hiện giờ của Yên Nhiên, hận chính mình, vì sao tin tưởng nàng như vậy

Trong đôi mắt An Ninh công chúa tràn đầy thương tiếc, chớ trách nàng cùng trước kia không giống nhau.

Trước kia Yên Nhiên cùng Trinh Nương rất thân cận, hiện tại phải càng hận nàng.

Nhưng Yên Nhiên nói hận nhất là chính mình.

Hận Trinh Nương, trả thù Trinh Nương, nàng sẽ cảm thấy thoải mái.

Nhưng hận chính mình, chỉ biết đem hận ý để trong lòng, sẽ có một ngày tích lũy quá nhiều mà bạo phát, niết bàn trọng sinh, mới có thể hoàn toàn giải bỏ hận ý.

An Ninh công chúa thở dài nói:

- Nha đầu ngốc, ta chưa bao giờ gặp người nào ngốc như người.

Sau khi bị lừa gạt, sẽ rất khó tin tưởng người khác, An Ninh công chúa trừ chính mình, thì chưa bao giờ tin tưởng ai.

Yên Nhiên không cần thiết phải tin tưởng nàng, mới vừa rồi ở trong mật thất, Yên Nhiên vẫn tin tưởng nàng.

https://thuviensach.vn

An Ninh công chúa cũng chỉ có thể nói nàng là nha đầu ngốc, trong lòng nàng có một tia xúc động, muốn bảo hộ nàng.

- Người nên uống nhiều nước đường đỏ, An Ninh công chúa...

Yên Nhiên chậm rãi đứng dậy, sau khi do dự một lúc lâu, mới hạ quyết định quyết tâm nói:

- Ta nhớ mẫu thân đã từng nói, sinh đứa nhỏ sẽ không đau nữa.

- Ý của ngươi là muốn ta sinh đứa nhỏ? Hay muốn ta thành thân?

An Ninh công chúa cười quyến rũ:

- Ngươi không phát hiện tiểu thị(trai bao) bên người ta?

- Người chỉ gặp một người tham phú quý, cũng không giải thích với người trong thiên hạ để họ biết rõ ràng, vì sao không cho Bình tướng quân một một cơ hội?

- Công chúa điện hạ có mạnh mẽ hơn nữa, cũng cần một cánh tay kiên cường để dựa vào, vì một người vô sỉ, mà bỏ quên chân tình, thì công chúa điện hạ không phải là người mà ta kính nể nhất.

Yên Nhiên phúc thân, kéo bình phong đi ra ngoài, An Ninh công chúa nghe tiếng thở gấp bên ngoài bình phong, là kiểu thở sợ hãi.

Đúng là to gan, không chỉ khuyên nàng lập gia thất, còn dám nhắc tới Bình tướng quân...

An Ninh công chúa vân vê vòng châu ngọc trên tay, trong đầu hiện lên hình ảnh hắn ngây ngô nói:

-Tạ công chúa điện hạ đặt tên, từ nay trở đi ta gọi Bình Hộ.

https://thuviensach.vn

An Ninh công chúa ôm bụng:

-Đáng chết.

Không biết là mắng hắn làm đảo loạn tâm tư nàng, hay là Yên Nhiên dám nhắc tới hắn, cũng có thể là nàng mắng chính mình, mỗi tháng đều đau đớn.

Yên Nhiên yên lặng đứng nghe động tĩnh bên trong, xem ra An Ninh công chúa đến tiểu nhật tử nên buồn bực khó chịu.

Từng nghe mẫu thân nói, mỗi lần An Ninh công chúa đến ngày đều phản ứng rất lớn.

Mà chuyện của An Ninh công chúa cùng Bình Hộ, Bình tướng quân, Yên Nhiên cũng nghe được một ít tin tức.

Lúc này Bình tướng quân đã là quan cư Trấn Nam tướng quân, tên hắn là An Ninh công chúa ban cho, từng ở phủ công chúa làm kỵ nô(liên quan đến ngựa).

Sau đó, đến phía nam tiêu diệt Man Di lập được công lớn, một đường thăng chức, trở thành nhất phẩm Trấn Nam tướng quân.

Hắn cũng hơn ba mươi, không thú thê không nạp thiếp, trong mắt hắn chỉ có một người...An Ninh công chúa.

Kiếp trước Yên Nhiên nhớ Bình tướng quân chết vì bệnh dịch, trước khi chết hắn đã thổ lộ với An Ninh công chúa.

Cả đêm vì nàng thổi ngọc tiêu, An Ninh công chúa tự mình hạ táng hắn, cũng mặc kệ những người đang có mặt ở đó phản đối.

Hạ một mệnh lệnh hoang đường, cũng cầu được thánh chỉ, cam đoan mệnh lệnh của nàng sẽ được chấp hành, sau khi nàng chết sẽ cùng hợp táng

https://thuviensach.vn

với Bình tướng quân.

Hai người rõ ràng có tình cảm với nhau, lúc này thân phận cũng đã thích hợp, vì sao không thể ở cùng nhau?

Tiên triều không phải có chuyện Bình Dương công chúa gả cho đại tướng quân Vệ Thanh từng làm kỵ nô?

Nếu An Ninh công chúa đồng ý cùng hắn hợp táng, lúc này còn sống, vì sao không thể có được hạnh phúc?

Nếu An Ninh công chúa không có ý tốt với Yên Nhiên, thì Yên Nhiên sẽ không chủ động nói đến chuyện này

An Ninh công chúa đối xử với nàng tốt lắm, nàng đối xử thật lòng với mình, ngay cả mật thất cũng mang nàng vào.

Nhưng Yên Nhiên nghe thấy An Ninh công chúa nói đáng chết, sắc mặt liền thay đổi, cắn môi hừng hực đi xuống lầu.

Chuyện đã làm, sẽ không hối hận.

Nghe tiếng bước chân, các vị tiểu thư ngừng nói chuyện, ngẩng đầu nhìn cầu thang.

Tận mắt nhìn thấy Yên Nhiên xuống lầu, đám tiểu thư mới tin tưởng Yên Nhiên nhất định đã gặp An Ninh công chúa.

-Lý tiểu thư.

Văn Thục Hoa mở miệng, thần sắc mang theo một chút cảnh giác, mới vừa rồi những lời Trinh Nương nói.

Cùng chuyện Yên Nhiên từ lầu hai Yên Vũ Các bước xuống, khiến nàng không thể không nhìn kỹ người từng là bại tướng dưới tay mình...Lý Yên

https://thuviensach.vn

Nhiên.

Ánh mắt Trinh Nương lo lắng nhìn Yên Nhiên, giật giật môi giống như muốn vì Yên Nhiên mà nhận hết nguy hiểm.

Muốn đem Yên Nhiên bảo hộ ở sau lưng, ngồi bên người nàng là Tề tam tiểu thư cầm tay Trinh Nương, lắc đầu ngăn cản nàng, đè thấp giọng khuyên nhủ:

- Ngươi không thể ra mặt vì nàng.

Trinh nương thì thào nói:

- Nhưng nàng là Yên Nhiên...là Yên Nhiên...

Yên Nhiên bình tĩnh nói:

- Văn tiểu thư có việc?

Văn Thục Hoa đối với sự thay đổi của Yên Nhiên có chút giật mình, nhưng rất nhanh bình tĩnh lại:

-Đã nhiều ngày không thấy Lý tiểu thư, không biết dạo này ngươi bận việc gì? Rất ít đến văn hội.

- Ta thiên tư so ra kém Văn tiểu thư, ở hầu phủ học chút chuyện hứng thú, ta với ngươi giao tình cũng không tốt đến nổi có chuyện gì cũng phải nói.

Yên Nhiên không nhanh không chậm nói. Không chỉ có Văn Thục Hoa, mà các vị tiểu thư khác cũng phải nhìn Yên Nhiên bằng cặp mắt khác xưa.

Trước kia chỉ cần gặp Văn Thục Hoa, Yên Nhiên đều tức giận, sẽ điêu ngoa càn quấy.

https://thuviensach.vn

Hôm nay lại có thái độ khác thường, nhưng có thêm một phần ngạo khí cùng thong dong.

Văn thục hoa mỉm cười nói:

-Ba ngày không gặp mặt, phải thay đổi cách nhìn khác, cổ nhân nói không sai.

- Quá khen.

- Không biết thân thể An Ninh công chúa điện hạ như thế nào?

Văn Thục Hoa thành khẩn nói:

- Chúng ta đều lo lắng cho nàng, Lý tiểu thư đã được điện hạ ưu ái, hãy nói cho chúng ta biết tình trạng điện hạ như thế nào?Dù chúng ta không có duyên nhìn thấy điện hạ, từ trong miệng ngươi cũng biết phong thái của điện hạ ra sao.

- Ta nói Văn tiểu thư sẽ tin tưởng?

- Đương nhiên rồi, không phải ngươi vừa gặp điện hạ sao?

Yên Nhiên mỉm cười, đôi mắt hữu thần, cười khẽ:

- An Ninh công chúa điện hạ...

Văn Thục Hoa, Trinh Hương đều chú ý nghe Yên Nhiên nói:

- Nàng tâm khoan thể béo, đã hết ho khan.

(Yul: tâm khoan thể béo nghĩa là tâm tình vui vẻ thoải mái thân thể mập béo.)

An Ninh công chúa có đúng như lời Yên Nhiên nói hay không, mọi người không biết, nhưng bên trên vang lên không ít tiếng ho khan, Văn

https://thuviensach.vn

Thục Hoa thản nhiên nói:

-Lý tiểu thư vui đùa, một chút cũng không buồn cười.

- Nói như vậy, ngươi không tin lời ta nói?

- Ngươi nghĩ ta sẽ tin tưởng?

Văn Thục Hoa có chút khinh miệt hỏi lại, Yên Nhiên nói:

- Ngươi đã không tin lời ta nói, vì sao vừa rồi còn nói tin tưởng ta? Không phải lật lọng sao?"

Thần sắc Văn Thục Hoa bình tĩnh:

- Vì ta không ngờ Lý tiểu thư sẽ dựa vào An Ninh công chúa mà nói đùa.

- Ý của ngươi là nói ta không để công chúa điện hạ vào mắt?

Yên Nhiên nhìn các vị tiểu thư đứng xung quanh bốn phía, cười hỏi:

- Các vị cũng cho là vậy?

Trinh Nương đứng lên nói:

- Yên Nhiên sẽ không gạt người, nàng là người có chừng mực, sẽ không lấy thể diện của điện hạ ra vui đùa, Văn tiểu thư rất lo lắng cho công chúa điện hạ, nên trong lòng có chút nghi ngờ, điện hạ không việc gì là tốt rồi.

Ba phải, là điều Trinh Nương am hiểu nhất, Trinh nương nói một câu, Lý Yên Nhiên đại biểu cho An Bình hầu phủ.

Đương nhiên sẽ không giống những người có mặt ở đây đứng chung một chỗ với Văn Thục Hoa.

https://thuviensach.vn

Nếu đồng ý lời Trinh Nương sẽ không đắc tội hai bên, Yên Nhiên bình tĩnh nhìn Trinh Nương trong đầu hiện ra từng cảnh kiếp trước.

Kiếp trước Trinh Nương xuất giá trước, biết điệu thấp không ai nhìn thấu.

Kiếp này vì Yên Nhiên, sẽ không có được kết quả như kiếp trước.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 64: Rõ Ràng

Yên Nhiên thản nhiên nói:

-Lời ngươi nói là không muốn đắc tội hai bên, nói cũng như không.

Thần sắc Trinh Nương thần ngưng trọng, Yên Nhiên mặc kệ Trinh Nương, nói với Văn Thục Hoa:

-Nếu ngươi không tin lời ta nói, thì lên lầu nhìn là được? Lúc này chặn ta lại, chỉ muốn hỏi tình trạng thân mình của điện hạ?

Nếu Văn Thục Hoa có thể lên được lầu hai, cũng sẽ không ở dưới này chờ, Yên Nhiên rõ ràng đang cười nhạo nàng.

Trinh nương nhẹ giọng khuyên giải:

- Yên Nhiên, hành sự chớ bộc lộ tài năng.

Nếu nàng muốn làm người tốt, Yên Nhiên sẽ không khách khí, phủi phủi tay áo:

- Ta cùng nàng nói chuyện, liên quan gì ngươi? Ta có phụ mẫu giáo dưỡng, ngươi có tư cách gì dạy ta? Ngươi có năng lực dạy ta cái gì? Ngươi giỏi cái gì? Cầm kỳ thi họa? Châm tạc nữ hồng? Trong hầu phủ có tú nương, An Bình hầu phủ cũng không cần ta châm tuyến, ngươi và ta được giáo dưỡng khác nhau, ngươi vừa trở thành đích nữ, nên không biết phương pháp xử sự của đích nữ, ta là đích trưởng nữ của An Binh hầu phủ, ngươi muốn dạy ta cũng vô dụng, huống chi bộc lộ tài năng thì thế nào? Nơi nạy

https://thuviensach.vn

là phủ công chúa, An Ninh công chúa cũng chưa nói ta một câu, ngươi tự đem mình trở thành thượng khách của An Ninh công chúa?

Mặt Trinh Nương đầy lệ, Yên Nhiên nói:

-Tu đức hành phương có thể dạy dỗ người, đại di còn cân nhắc dạy dỗ ta, ngươi so với nàng còn lợi hại hơn? Ngươi và ta không giống nhau, câu này chính ngươi từng nói, muốn ta giống ngươi...Không được đâu.

sắc mặt Trinh Nương trắng bệch, Yên Nhiên không nhìn Trinh Nương nữa, nói với Văn Thục Hoa:

- Chuyện ngươi muốn biết, ta đã nói cho ngươi biết, tin hay không, tùy ngươi.

Yên Nhiên xoay người rời khỏi Yên Vũ Các, ngồi vào xe ngựa trở về An Bình hàu phủ.

Sau khi nàng đi, đám tiểu thư cũng không còn hứng thú trò chuyện, Lý Yên Nhiên vẫn là đại tiểu thư của hàu phủ, ngạo khí ngẩng cao đầu.

Nhưng so với dĩ vãng càng bình tĩnh cùng kiêu ngạo.

Tề tam tiểu thư an ủi Trinh Nương, Trinh Nương rưng rưng nước mắt lắc đàu:

- Yên Nhiên còn nhỏ, ta không trách nàng.

- Công chúa điện hạ phân phó, nàng đã tiếp khách xong, thỉnh chư vị tiểu thư rời khỏi Yên Vũ Các.

sử ma ma xuống lầu thông báo với mọi người:

- Còn nói một câu, An Bình hầu phủ đại tiểu thư là khách quý của phủ công chúa, được công chúa điện hạ yêu thích, người nào đắc tội với Lý tiểu

https://thuviensach.vn

thư; phủ công chúa sẽ không tiếp đãi, Mạnh tiểu thư; mời đi.

Trinh Nương xém ngất xỉu, Tề tam tiểu thư muốn nâng nàng, bị người bên cạnh kéo lại, nhẹ giọng nói:

- Ngươi choáng váng? Nàng có xuất sắc hơn nữa vẫn là thứ nữ, ngươi ở chung một chổ với nàng, bị người nhìn thấy sẽ bị xem nhẹ, chẳng lẽ ngươi muốn giống nàng, bị điện hạ đuổi ra khỏi cửa, nghe nói biểu dượng sẽ trở lại kinh thành làm quan, muốn nhờ cậy điện hạ trợ giúp, còn không biết suy nghĩ, ngươi định làm hỏng?

(Yul: biểu dượng là chồng của biểu cô)

Tề tam tiểu thư cúi đầu, thân thể Trinh Nương lung lay, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Một lúc lâu mới bình ổn được tâm tình, nhìn lên lầu hai phúc thân:

-Công chúa điện hạ, thần nữ cáo lui.

Trinh Nương rời khỏi Yên Vũ Các, lưu lại bóng lưng ẩn nhẫn kiên cường trong mát mọi người.

An Ninh công chúa chống cằm, đả kích nàng như vậy cũng không khiến nàng thất thố...

An Ninh công chúa phân phó người bên cạnh:

- Thỉnh Vô Vi đại sư vào kinh.

Một thứ nữ dưỡng trong khuê phòng, nếu không có người giáo dưỡng tuyệt đối sẽ không được như hôm nay, Dương ma ma thấp giọng hỏi:

- Điện hạ, có phải đã đánh giá nàng quá cao?

https://thuviensach.vn

- Khâm Thiên giám nói, sao chổi ngang trời, quốc hữuyêu nghiệt, ta không tin, nhưng phụ hoàng tin, phụ hoàng yêu thích, sẽ ảnh hưởng đến rất nhiều người.

An Ninh công chúa cười khẽ:

-Không biết nàng sẽ làm thế nào để giải quyết, thật muốn nhìn một chút.

#####

Yên Nhiên trở lại hầu phủ, đến vấn an Nhu Nương.

Yên Nhiên ngồi bên người Nhu Nương, xử lý gia vụ, Nhu Nương thưởng thức trà, nhìn Yên Nhiên xử lý mọi chuyện rõ ràng.

Nàng không ngờ Yên Nhiên trí tuệ như vậy, có nàng cùng Nhàn Nương dạy dỗ, Yên Nhiên xử lý chuyện sinh ý rất độc đáo.

Ở đế quốc Đại Minh thương nhân có địa vị thấp, nhưng hầu phủ cùng phần lớn thương nhân thường lui tới, chỉ là bọn nàng không ra mặt.

- Nữ nhỉ đã xem sách nông, cũng đã hỏi qua mười lăm người nông phu, năm nay khí hậu không thích hợp, nên chuẩn bị cẩn thận cho năm sau, sang năm, đầu mùa xuân ruộng tốt của hầu phủ nên đào thêm nhiều giếng nước.

- Nữu Nữu.

Nhu Nương mở miệng, Yên Nhiên nói:

- Nữ nhi chỉ lo trước tránh hoạ mà thôi, hàng năm tá điền thuê ruộng đất của chúng ta rất vất vả, phải tự tìm nước tưới, nhà nào thiếu nước thu hoạch sẽ không tốt, hầu phủ không thiếu ít bạc này, dù sang năm mưa thuận gió hoà, có được nhiều giếng nước, không chỉ thu hoạch được nhiều lương thực, mà đám tá điền có thể cảm động và ghi nhớ ân của hầu phủ, cũng coi

https://thuviensach.vn

như tích góp cho tiểu đệ trong bụng nương có một chút phúc khí, nương thiện tâm, không phải là chủ nhân hà khắc.

Yên Nhiên đem một đống lí do thoái thác nói ra, trong trí nhớ của nàng, sang năm có một trận tai hoạ lớn.

Ngàn dặm khô hạn, dân chúng khốn khổ, Yên Nhiên chỉ hy vọng hầu phủ bị tổn thất nhỏ nhất.

Cũng muốn giúp tá điền thuê đất của hầu phủ có một đường sống, vượt qua nạn hạn hán.

Lúc An Bình hầu phủ dàn dần xuống dốc, đối thủ muốn hại chết ca ca, tính thu mua tá điền Lý gia.

Sai tá điền nói Hạo Nhiên xa hoa dâm dục, tàn khốc vô tình, tính tình nóng nảy bắt nạt sĩ nhục tá điền...

Đối mặt với dụ hoặc của vàng bạc, phần lớn bọn họ đều cự tuyệt.

Yên Nhiên từ phủ công chúa trở về, trên đường vô tình nhìn thấy tá điền Lý gia bán lương thực, mới nhớ tới chuyện này. Nhu Nương cười gật đàu:

- Là Nữu Nữu thiện tâm, theo ý ngươi.

Yên Nhiên nhìn lướt qua sổ sách, bình thản nói:

- Nương, mảnh đất ở Tây Sơn bán cho Lưu gia đi.

Nhu Nương nói:

- Không phải ngươi không cho bán sao? Đòi chết đòi sống nói là muốn sửa lại thôn trang ở Tày Sơn, sao hôm nay lại muốn bán?

- Thôn trang ở đâu mà chảng tu sửa được? Ta không thích Tây Sơn.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên rất tùy hứng, nghe nàng nói như vậy Nhu Nương cũng không nghi ngờ:

- Lý phu nhân cũng nhắc vài lần, trước kia ta nghĩ lưu lại cho ngươi, nếu ngươi đã không thích, thì thuận nước đẩy thuyền bán cho Lưu gia cũng được. Bạc để chổ ngươi thích nơi nào thì mua, nương sẽ tu sửa thôn trang cho Nữu Nữu.

- Nữ nhi thích nơi nào nương cũng mua?

- Nói đi, ngươi muốn xây thôn trang ở nơi nào?

Nhu Nương rất sủng Yên Nhiên, trước kia Yên Nhiên không thân cận với nàng, hiện tại Yên Nhiên luôn vây quanh nàng, Nhu Nương càng sủng nàng nhiều hơn, Yên Nhiên ngồi bên người Nhu Nương, nói:

- Chúng ta mua đất dưới chân núi Ly Sơn đi.

- Ly Sơn? Nơi đó rất hoang vu, không đáng bao nhiêu bạc, Ly Sơn trừ mùa đông có cảnh tuyết rơi, thì không có gì hay mà nhìn, mùa đông ở trên Ly Sơn rất lạnh, lại cách xa kinh thành, lui tới cũng không tiện, dù cảnh tuyết ở Ly Sơn có đẹp hơn nữa, cũng không có người đến Ly Sơn chịu lạnh, nếu xây thôn trang dưới chân núi...Rất hoang vắng, Nữu Nữu không cần tiếc kiệm bạc dùm nương, chọn nơi khác đi, ngươi xem Phòng Sơn thế nào?

- Nương, nữ nhi thích cảnh tuyết rơi ở Ly Sơn, nương nghĩ thử xem, ở thôn trang có thể ngắm tuyết mai không phải đẹp lắm sao? Tuyết mai, không có trắng như tuyết, hoa mai cốt tinh thần, ở nơi lạnh giá, mới có ngạo tuyết hoa mai, chọn Ly Sơn đi, chúng ta mua hết đất hoang, cũng không có người giành với chúng ta.

Nhu Nương từ ái dịu dàng nhìn Yên Nhiên:

https://thuviensach.vn

- Ngươi nói Lưu gia? Nữu Nữu, hầu phủ chúng ta không sợ Lưu gia.

Kiếp trước chỉ vì mảnh đất ở Tây Sơn, mà Lưu gia kết thù với An Bình hầu phủ.

Ai cũng không ngờ được nhị thiếu gia Lưu gia lại bỏ văn tòng quân, lập được công lớn, sau này Lưu nhị thiếu gia dùng thế chèn ép ca ca.

Trọng sinh cả đời, Yên Nhiên sao xó thể không thay đổi, mặc kệ Lưu nhị thiếu gia có thể lập công hay không, Yên Nhiên cũng không muốn vì một mảnh đất mà kết thù với Lưu gia.

Thiên hạ to lớn, cần gì phải tranh giành một mảnh đất? Lúc nay ở dưới chân núi Ly Sơn nhiều đất hoang váng không ai hỏi thăm.

Nhưng hai năm sau, đất đai nơi đó thiên kim khó cầu, chung quanh Ly Sơn có ôn tuyền, mùa đông ngâm người trong nước nóng, ngắm tuyết thưởng mai là chuyện phong nhã.

Đến lúc đó, sẽ kiếm một khoản lớn, phải xem quyết định của ca ca. Yên Nhiên cười lắc đâu:

- Chúng ta không sợ Lưu gia, không phải nói là liên lụy đến phong thủy của Lưu gia sao? Việc này liên quan đến chuyện dòng họ, khó trách Lưu gia lại thận trọng, oan gia nên giải không nên kết, càn gì phải vì một miếng đất mà huyên náo không vui? Lại không phải là vật gì quan trọng, chúng ta cúi đàu không thấy ngẩng đầu thấy, giăng co căng thẳng, không tốt.

- Nữu Nữu hiểu chuyện, nương thật cao hứng, bán đi, mua đất hoang dưới chân núi Ly Sơn cho Nữu Nữu.

- Chúng ta bán cho Lưu gia, cũng phải nói rõ ràng, vì tình nghĩa hai phủ mới bán, đỡ phải để bọn hắn nghĩ hầu phủ chúng ta sợ bọn hắn.

https://thuviensach.vn

Hạo Nhiên không đi con đường giống kiếp trước, mà đi Tây Sơn quân doanh, không cần ở Ngự Lâm quân hao phí năm tháng.

Tuy Tây Sơn quân doanh huấn luyện khắc khổ nghiêm khắc, nhưng sau này tướng quân danh tiếng, cũng từ Tây Sơn quân doanh mà ra.

Yên Nhiên hy vọng tương lai ca ca cũng sẽ ở trong hàng ngũ danh tướng, làm rạng rỡ An Bình hàu phủ, không cần giống như kiếp trước cô đơn tịch mịch.

Yên Nhiên muốn dựa vào trí nhớ của chính mình, cố gắng hổ trợ ca ca, đầu tiên chính là...

-Khởi bẩm đại tiểu thư, Nhị tiểu thư Lâm gia đưa bái thiếp cho người.

Yên Nhiên nhận thiếp mời, chữ viết quen thuộc, cách viết quen thuộc, Yên Nhiên nói:

-Ngươi đi nói với bọn họ, ngày mai ta đi gặp Nhữ Dương vương phi, không đi hoa yến.

Nha hoàn truyền lời có chút giật mình, đại tiểu thư cùng Lâm nhị tiểu thư thân thiết như tỷ muội, cũng không dám nhiều lời vội đi ra trả lời, Nhu Nương hỏi:

-Sao vậy? Lâm Lam đắc tội ngươi?

-Nàng giao hảo với nữ nhi là vì đại ca, cũng không chỉ vì đại ca, mà là vì vị trí hầu phu nhân của An Bình hầu phủ.

Yên Nhiên không thể quên, lúc ca ca bị phế đi cánh tay, nàng ta ghét bỏ khinh bỉ, Yên Nhiên vội vàng về phủ chiếu cố ca ca.

Nàng lại đem tất cả tiền tài trong hầu phủ quản lý rất chặt chẽ, thậm chí không thỉnh đại phu cho ca ca.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên cùng nàng tranh cãi, Lâm Lam mới nói những lời thật lòng, nàng lấy lòng nàng, là vì muốn làm hầu phu nhân.

Vì muốn áp chế trên đầu Lâm đại tiểu thư, nếu Hạo Nhiên không phải là trưởng tử của An Bình hầu phủ, nàng sẽ không coi trọng Lý Hạo Nhiên phàm phu tục tử.

Là một tay Yên Nhiên thúc đẩy đoạn nhân duyên này...

Nhu Nương nói:

- Ai mà không nhìn trúng vị trí hầu phu nhân?NữuNữu a, chuyện thành thân là hai người cân nhắc lựa chọn, nếu ca ca ngươi không phải là trưởng tử, sẽ không giống như lúc này được đám tiểu thư thân thiết, liếc mắt

- Cũng không thể để ca ca thú một thê tử ham lợi mê phú quý.

Yên Nhiên tức giận bất bình:

-Ca ca tốt như vậy, lại không có vị tiểu thư nào thật lòng với hắn?

-Hắn giống biểu ca của ngươi, hầu phủ thế tử là Hạo Nhiên không thể dễ dàng mất thân phận, nương cũng không dám thú nhi tức nhìn trúng địa vị của ca ca ngươi, chỉ cần có sáu bảy phần thật lòng là đủ rồi.

-Nàng không có, nàng không có sáu bảy phần, mà một phần cũng không có, Lâm Lam không hề thưởng thức ca ca.

- Trước kia nữ nhi không biết, được đại di dạy bảo, còn có chuyện của Trinh di, nữ nhi ngẫm nghĩ một chút, mỗi lần nữ nhi cùng Lâm Lam ở cùng một chỗ, gặp đại tỷ Lâm Phong của nàng, nàng sẽ thẹn thùng nhắc tới ca ca, lúc bình thường lại không biểu hiện là thích ca ca nhiều.

- Lâm Phong?

https://thuviensach.vn

Nhu Nương nhớ Lâm đại tiểu thư trầm ổn:

- Nương nhớ kỹ, Lâm Lam tâm tư quá nặng, cách xa một chút cũng tốt, Nữu Nữu cũng không thể bị người ham lợi làm hỏng.

Yên Nhiên cười vui vẻ, trong vòng một ngày nàng đã giải quyết hai tai hoạ ngầm, nhào vào trong lòng Nhu Nương.

Yên Nhiên kiên định, nàng nhất định sẽ làm được, sẽ khiến người thân của nàng được hạnh phúc.

Nhu Nương ôm Yên Nhiên, thỏa mãn cười, nàng cùng Nhàn Nương bỏ ra tâm huyết cũng không uổng phí, Yên Nhiên hiểu chuyện, biết đạo lí đối nhân xử thế.

Nhu Nương vuốt đầu Yên Nhiên, nàng phải cảm tạ Trinh Nương, có thể là chuyện ngoài ý muốn, khiến Yên Nhiên nhìn thấu Trinh Nương, mới có thể hiểu chuyện như vậy.

Không ai có thể giả tạo một đời không lộ sơ hở, rời càng xa, càng có nhiều cơ hội nhìn thấu nàng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 65: Ra Mưu

Sau khi thuyết phục được Nhu Nương, Yên Nhiên gọi tổng quản hầu phủ tới, an bày chuyện mua đất.

Yên Nhiên sẽ không lập tức mua nhiều đất hoang ở chân núi Ly Sơn vì dễ khiến người chú ý.

Mặc kệ lúc này ai nói nàng ngốc, hay là sau này khen ngợi nàng biết nhìn xa trông rộng, Yên Nhiên cũng không hiếm lạ.

An Bình hầu phủ dù chỉ huân quý ở tầm trung, cũng không có nghĩa là không có người chú ý, làm việc phải cẩn trọng.

Lý tổng quản là gia nô của Lý gia, mẫu thân hắn là nhũ mẫu của An Bình hàu, đối với hầu phủ vẫn luôn trung thành và tận tâm.

Kiếp trước, lúc hầu phủ xuống dốc, hắn vẫn níu giữ An Bình hàu phủ.

Trước khi hắn mất, vẫn dặn dò trưởng tử hãy đi theo Hạo Nhiên.

Kiếp này Yên Nhiên sẽ tận lực khiến An Bình hàu phủ phú quý thường tồn.

Lý tổng quản sẽ không phản bội. Trước kia Yên Nhiên không thích Lý tổng quản, hắn rất nghiêm túc.

Nhưng hiện tại nàng đối với Lý tổng quản có mấy phần tôn kính, từ lúc Yên Nhiên phụ trợ Nhu Nương quản gia, tiếp xúc với Lý tổng quản nhiều hơn, so với trước kia thân cận hơn một chút.

https://thuviensach.vn

- Đại tiểu thư muốn xây thôn trang ở Ly Sơn, không phải hơi xa kinh thành sao? Nhiêu đó đất hoang có thể tu kiến rất nhiều thôn trang.

-Đất hoang tốt, nên mua nhiều một chút, trừ chuyện trồng mai, còn có thể trồng một ít cây ăn quả chịu hạn.

Lý tổng quản nhìn Nhu Nương, đại tiểu thư trở nên hiểu biết, nhưng có khi sẽ có ý tưởng ngây thơ, vẫn hay khiến Lý tổng quản đau đàu, Nhu Nương sủng nịch nói:

- Nghe lời Yên Nhiên đi xử lý đi, nàng muốn mua đất hoang trồng cây ăn quả, so với chuyện xuất môn cùng hồ nháo với một đám tiểu thư khuê các thì tốt hơn nhiều.

Mua mảnh đất hoang rộng lớn, cũng không tốn bao nhiêu bạc, hầu phủ hoàn toàn gánh vác được, Lý tổng quản suy nghĩ một hồi, nói:

- Mùa hè có thể lấy hồ nước trồng củ sen, xem như một món thu vào, mua đất hoang cũng phiền toái, bẩm phu nhân, để ta tự mình đi một chuyến?

- Vậy phiền toái Lý tổng quản.

Yên Nhiên nói:

- Nương, người nghỉ ngơi đi, nữ nhi bàn bạc với Lý tổng quản, nên mua mảnh đất như thế nào là thích hợp.

Nhu Nương để Yên Nhiên rời đi, sai hạ nhân truyền tin đến Lưu phu nhân, trao đổi mảnh đất ở Tây Sơn.

Như lời Yên Nhiên nói, dù bán cho Lưu gia, cũng không thể để Lưu gia cho rằng hầu phủ sợ bọn hắn.

https://thuviensach.vn

Nhu Nương xoa xoa cái trán, nếu dùng mảnh đất ở Tây Sơn đổi lấy giao tình với Lưu gia cũng được.

Lúc Hạo Nhiên trở về có nhắc tới Lưu nhị thiếu gia có chút năng lực.

Yên Nhiên cầm bản đồ Ly Sơn, khoa tay múa chân với Lý tổng quản, mua mấy mảnh đất thích hợp.

Lý tổng quản kinh ngạc, Yên Nhiên an bài thật sự rất hợp lý, tránh được một ít người quyền quý sở hữu đất hoang.

Dù bọn họ không cần, cũng sẽ không bán cho An Bình hầu phủ, bán đổi bạc, là điềm báo gia tộc vắng vẻ tịch mịch xuống dốc, là điềm xấu.

Cho nên huân quý nhân gia chỉ biết mua hoặc là sát nhập đất đai, rất ít khi bán đất ra bên ngoài.

Lưu gia nhận được tin tức của An Bình hàu phủ, kinh hỉ không thôi.

Ngày hôm sau Lưu phu nhân đã thu thập chỉnh tề, mang theo rất nhiều ngân phiếu đi đến An Bình hầu phủ, gặp Nhu Nương.

Trong lòng nàng tràn đầy cảm kích, cùng Nhu Nương hàn huyên vài câu, Lưu phu nhân nhìn thấy Yên Nhiên nhu thuận chăm sóc Nhu Nương.

Mặt mày tinh mỹ, tươi cười sáng lạn, khiến người khác muốn thân cận, nếu không phải nghe chuyện hàu phủ đại tiểu thư cao gả.

Có lẽ nàng sẽ vì nhi tử của mình mà càu một nhân duyên.

Lúc nàng cùng Nhu Nương trao đổi mua bán, Yên Nhiên cũng nói một hai câu, khiến cho không khí hòa hợp hơn.

Hầu phủ đồng ý bán, Lưu gia nguyện ý mua, Nhu Nương cười nói:

https://thuviensach.vn

- Trong phủ không thiếu bạc này nọ, nếu không phải thấy ngươi thật sự muốn mua, ta cũng không muốn bán, định lưu lại làm của hòi môn cho nàng.

-Đa tạ Mạnh phu nhân.

Lưu phu nhân hiểu ý tứ trong lời nói của Nhu Nương:

-Là liên quan đến phong thủy của dòng tộc Lưu gia, nếu không, ta cũng không thường xuyên tới cửa quấy rầy người.

- Phong thủy?

Nhu Nương cảm thấy hứng thú hỏi:

- Ngươi thỉnh phong thủy đại sư?

- Là nhi tử thứ hai của ta lúc đi du ngoạn tình cờ gặp Vô Vi đại sư, cơ duyên hảo hợp được Vô Vi đại sư chỉ điểm.

Lưu phu nhân có chút tự hào, Vô Vi đại sư là quốc sư của đế quốc, địa vị rất được tôn sùng.

Nhu Nương lo lắng liếc nhìn Yên Nhiên, nếu là lúc trước, nàng nhất định sẽ nhắc tới biểu ca tốt đẹp như thế nào, Triệu Duệ Kỳ phá giải ván cờ Linh Lung...Yên Nhiên nói:

- Nhi tử của phu nhân có cơ duyên tốt, thật khiển người ta hâm mộ.

Lưu phu nhân nhìn Yên Nhiên càng thuận mắt, ngồi một hồi, đưa hòm gỗ lên, Nhu Nương cũng chuyển hòm gỗ qua, hai người giao dịch, sẽ không đem bạc cùng khế ước đất đai, giáp mặt nhau mà lấy ra ngoài, đều tự hiểu trong lòng mà hành sự.

https://thuviensach.vn

Lưu phu nhân vừa lòng cáo từ, Tiêu quản sự bên người Yên Nhiên, đi cùng Lưu phu nhân đến nha môn thay đổi người sở hữu khế đất. Nhu Nương mở hòm gỗ, kinh ngạc nói:

- Xem ra Lưu gia thật sự coi trọng mảnh đất này, tin Vô Vi đại sư.

- Nương không tin phong thủy?

Yên Nhiên bóp chân cho Nhu Nương, Nhu Nương nói:

- Ta cũng không dám nghi ngờ quốc sư, nhưng phong thủy...huyền diệu lại là vật huyền diệu, nghe một chút là được.

-Dạ.

Nghe ý tứ của Lưu phu nhân, có được mảnh đất này sẽ phù hộ Lưu gia thăng quan tiến tước, có được cuộc sống tồn vinh, không biết nhi tử của Lưu phu nhân có xuất sắc như kiếp trước.

- Bẩm đại tiểu thư; Thế tử điện hạ phái người đem lễ vật đến đây.

Tay Yên Nhiên ngừng một chút, Nhu Nương nhìn nàng rõ ràng có tâm tư cự tuyệt, nói:

- Dù các ngươi không thể thành phu thê, thì vẫn là biểu huynh muội, mặc kệ sau này như thế nào, thì phần tình nghĩa này vẫn còn.

Nhu Nương vỗ nhẹ tay Yên Nhiên:

- Ngươi phải hiểu, hắn vẫn là Thế tử, người có địa vị càng cao, càng coi trọng thể diện, nếu không thích, tìm thời điểm thích hợp trả lại, trăm ngàn lần đừng trực tiếp cự tuyệt ngoài cửa.

Yên Nhiên ghi nhớ lời của mẫu thân, cùng lời Trinh Nương từng nói, không thích thì cự tuyệt, không thể dong dài dây dưa.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên tin tưởng Nhu Nương, có thể Trinh Nương không nói sai, nhưng Yên Nhiên cảm thấy nàng không làm giống như lời nàng nói.

Kiếp trước nàng chưa từng thấy Trinh Nương cự tuyệt ai mà không lưu tình, dù lúc đó nàng cùng Nhữ Dương vương giao hợp rất thống khổ, nhưng nàng cũng không cự tuyệt Nhữ Dương vương thân cận.

Hạ nhân đem hòm vuông để trước mặt Yên Nhiên, Yên Nhiên mở hòm, là cửu Vĩ cầm, trên dây đàn đặt một tờ giấy, trên giấy là cầm phổ của Phượng Cầu Hoàng.

Nhu Nương thở dài một hơi, đi vào phòng nghỉ ngơi, bọn chúng thật là oan gia, nói vô duyên, là một biểu huynh muội, có một phần tình cảm nan giải, nói hữu duyên, nhìn bộ dáng Yên Nhiên lại không giống.

Yên Nhiên đem hòm đóng lại, sai người cấp giữ, Phượng càu Hoàng làm lòng nàng rối loạn.

Nhữ Dương vương phủ.

Nhàn Nương đang đối mặt với Nhữ Dương vương:

-Nhàn Nương, bổn vương...

-Ngươi không cần nói, ngươi phải đi Giang Nam, thân thể ta chịu đựng không được, muốn nhàn nhã mấy ngày, mẫu thân nói sẽ giúp ta lo liệu vương phủ, vương gia hãy đi Giang Nam đi, không cần lo lắng cho ta, chính sự quan trọng hơn.

- Ngươi đi Giang Nam, lúc đi ngang qua Hoài Châu cần để tâm một chút, nơi đó có nhiều loạn dân.

Nhàn Nương đàm luận với vương vương về chuyện đi Giang Nam du hành, hắn cần giải chú ý vấn đề gì.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Nhữ Dương vương không vui, nhưng vẫn chịu đựng nghe Nhàn Nương công đạo, Nhàn Nương mỉm cười hỏi hắn:

- Ngươi còn có chuyện gì cần phân phó?

Nhữ Dương vương mím môi thành một đường, mỗi lần hắn rời kinh, Nhàn Nương đều như vậy, cẩn thận dặn dò.

Nhưng lần này hắn muốn nghe một câu, muốn nghe Nhàn Nương nói muốn hắn:

- Ngươi ở lại rất tốt?

(Yul: chẹp chẹp ông này muốn NN giữ ổng lại qua đêm43 43 43)

- Có một câu, vương gia trân trọng.

Nhữ Dương vương đứng lên, ngừng một hồi nói:

-Ngươi nghỉ ngơi đi, bổn vương về Lạc Ngọc Đảo chuẩn bị hành lý, sáng sớm ngày mai sẽ rời kinh, thân mình ngươi không tốt, không cần đưa tiễn.

-Đa tạ vương gia, ta chúc ngươi thuận buồm xuôi gió.

Nhữ Dương vương đợi không được, liền tức giận rời đi, Nhàn Nương cười cười, hắn chờ cái gì, nàng biết, nhưng hắn không cảm giác ra, lần này nàng nói rất ít, Triệu Dật Thanh còn có cái gì bất mãn.

-Chủ tử, người...

- Cái gì cũng đừng nói, ta đã sắp chết, còn không thể để ta thoải mái sao?

- Nhưng mà... Thế tử điện hạ...

Nhàn Nương vuốt tóc mai:

https://thuviensach.vn

- Kỳ Nhi luôn dựa vào ta thì có tiền đồ gì? Ta sẽ vì vương gia lưu lại ấn tượng khắc cốt ghi tâm, nhưng không phải lúc này...Nam nhân a, càng không chiếm được càng nhớ thương, nếu luôn nói cằn hắn, nhớ hắn, sẽ khiến hắn phiền chán.

- Trong lòng chủ tử biết rõ là được, nô tỳ sẽ sai người chuẩn bị?

- Đi Giang Nam, vương gia sẽ biết, tầm quan trọng của Yên Nhiên.

Nhàn Nương rất tin tưởng chuyện này, nếu không phải như thế, nàng sẽ không an bài Nhữ Dương vương đi Giang Nam.

Nhàn Nương dựa vào gối mềm, tự hỏi nàng bố trí bố cục có thiếu sót chổ nào không, Nhàn Nương hỏi:

- Vương gia dạo này vẫn uống dược?

- Dạ

-Ra lệnh cho người nọ nói bệnh không tiện nói ra của vương gia đã có chuyển biến tốt.

- Chủ tử, người muốn...

Nhàn Nương lấy thư An Ninh công chúa đưa tới:

- Lúc quốc sư đến kinh thành, vương gia cũng nên trở lại, đến lúc đó sẽ rất náo nhiệt, ngươi nói xem, nếu bệnh tình của vương gia có chuyển biến tốt, chỉ vì hắn tâm tâm niệm niệm Trinh Nương lại gặp nguy hiểm, hoàn toàn không có khả năng chữa khỏi, vương gia sẽ rất khổ sở, cần Trinh Nương ôn nhu hiền lành an ủi.

Sắc mặt Nhàn Nương tái nhợt nở ra nụ cười trào phúng, oan hồn cũng có mấy cái, nhất định sẽ xuống địa phủ chịu lửa đốt thân, đối với chuyện từng bước tính kế Trinh Nương sao nàng có thể nương tay.

https://thuviensach.vn

- Nàng tính kế để trở thành đính nữ, lại có gan tính kế vương gia... cũng là người thông minh lanh lợi, nàng muốn an bài gả vào vương phủ, thì đừng trách ta tính kế nàng, chúng ta đều là tính kế, vậy nhìn xem ai cao hơn ai.

Nhữ Dương vương rời khỏi vương phủ, Nhàn Nương ngủ đến khi mặt trời lên cao, nghỉ ngơi thật tốt.

Tuy thái phi phê bình kín đáo, nhưng nàng cũng không trách móc Nhàn Nương.

Lúc nhi tử rời đi, khẩn cầu nàng chiếu cố Nhàn Nương, cũng nói là hắn không cho Nhàn Nương đến đưa tiễn.

Thái phi giật mình không ít, bao nhiêu năm nay, nhi tử chưa từng vì Nhàn Nương mà nói một câu, rốt cuộc nàng dùng thủ đoạn gì?

Thái phi suy đi nghĩ lại, là vì Nhàn Nương sắp chết, nhi tử đối với nàng có chút thương tiếc, nói như thế nào thì nàng cũng là chính phi của nhi tử nàng.

Lo liệu Nhữ Dương vương phủ, không có công lao cũng có khổ lao, tuy thái phi oán hận nàng chuyên quyền xử lý gia vụ trong phủ.

Nhưng nể mặt nhi tử, lại nghĩ chuyện Nhàn Nương đem vương phủ chuyển giao cho nàng quản lý, thái phi tha thứ cho Nhàn Nương.

Dùng người có thể tin tưởng, lo liệu vương phủ, đối với thái phi cũng không có gì khó.

Chỉ là nàng phải để cho hạ nhân trong vương phủ biết, lời nói của ai nặng, nên muốn lập uy với người của Nhàn Nương mà thôi.

https://thuviensach.vn

Ma ma quản sự tìm Nhàn Nương tố khổ, nàng cũng không gặp lập tức đuổi đi, Nhàn Nương an tâm điều dưỡng trong vương phủ.

Sau khi Triệu Duệ Kỳ trở về từ chổ Bình Nhất Chỉ, vẻ mặt vẫn hoảng hốt suốt ba ngày.

Tặng lễ vật cho Yên Nhiên, thì vùi đầu trong thư phòng khổ học, lời của nương hắn vẫn vang vọng bên tai:

- Muốn thú Yên Nhiên, muốn bảo hộ nàng, ngươi phải trở nên cường đại.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 66: Tỉnh Ngộ

Sáng sớm nắng ấm áp hoà hợp.

Một thiếu niên anh tuấn mặc một thân cẩm y đi vào trong phòng, nhận khăn lụa từ tay nha hoàn Hồng Hạnh lau mồ hôi trên mặt.

Nha hoàn Hồng Hạnh lui ra phía sau một bước, một nha hoàn khác tên Tư Sắc bưng khay đựng trà sâm ấm nóng:

-Thế tử điện hạ, thỉnh dùng.

Triệu Duệ Kỳ nhận trà sâm uống một ngụm, dùng khăn nhỏ lau khóe miệng:

- Sau này không cần chuẩn bị trà nhân sâm, canh nóng là được.

Đem khăn lụa để lên khay, Triệu Duệ Kỳ buông chén trà, nha hoàn nói:

- Vương phi điện hạ phân phó...

- Ta sẽ nói với mẫu thân, ngươi theo lời ta nói mà chuẩn bị.

Triệu Duệ Kỳ nhấc chân bước vào trong, Tàn ma ma nghênh đón:

- Trời vừa sáng người đã đi ra ngoài, nếu lỡ trượt chân, hay bị đông lạnh, lão nô biết ăn nói thế nào với vương phi?

Tần ma ma đi theo sau Triệu Duệ Kỳ, không vui nói:

https://thuviensach.vn

-Không hiểu ai lại xúi giục thế tử điện hạ, bên ngoài đầy hàn khí, thân mình người...

- Tân ma ma, ta tự có chừng mực.

- Điện hạ.

Triệu Duệ Kỳ nhíu mày không vui,

Tần ma ma không dám nói gì nữa, tuy tính tình Triệu Duệ Kỳ hiền lành, cũng không đánh chửi người hầu hạ bên cạnh.

Nếu làm sai chuyện, cũng chỉ nói một câu là phạt roi, Tàn ma ma ỷ mình là nô tỳ tâm phúc của Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương thế tử là một tay nàng hầu hạ từ xưa tới nay, ở trước mặt Triệu Duệ Kỳ rất có thể diện.

Nếu có chút đồ vật tầm thường không dùng đến, Triệu Duệ Kỳ thấy nàng thích, sẽ ban cho nàng.

- Lão nô sai rồi.

Tần ma ma quỳ gối:

- Thế tử điện hạ, lão nô sai ròi.

- Sau này bản thế tử không muốn nghe ngươi ám chỉ biểu muội, ta tin nàng.

Sáng nào Triệu Duệ Kỳ cũng kiên trì chạy bộ, bắn tên, từ chổ Bình Nhất Chỉ trở về đến nay, trừ mỗi ngày đọc sách.

Sáng sớm, sau khi dùng ngọ thiện, trước khi vãn thiện (bữa tối), hắn đều ở trong đình viện hoặc là tản bộ, hoặc là luyện cung.

https://thuviensach.vn

Lúc mới bắt đầu hắn chỉ bắn được vài mũi tên trúng hồng tâm, sau nhiều ngày luyện tập số mũi tên trúng hồng tâm càng nhiều.

Lúc dùng bữa khẩu vị cũng tốt hơn rất nhiều, ngày xưa ăn mấy miếng thịt đã cảm thấy đày mỡ, lúc này cũng có thể ăn nhiều một chút.

Bình Nhất Chỉ tặng cho Triệu Duệ Kỳ rất nhiều bộ sách điều dưỡng thân thể, đều rất trân quý, cũng truyền Ngũ Cầm Hí của Hoa Đà thần y lưu lại, cho Triệu Duệ Kỳ:

- Thế tử điện hạ chỉ là khí huyết không lưu thông, chỉ cần điều dưỡng cẩn thận sẽ không khác gì người bình thường, nhưng phải nhớ không được nôn ra máu tổn thương thân thể.

(Yul: Ngũ Cầm Hí là một bài khí công cổ đại. Tương truyền bài này là do danh y Hoa Đà thời Tam quốc "thế kỷ 2 - 3" sáng tác, mô phỏng điệu bộ của năm loài thú là cọp, nai, gấu, khỉ và chim.)

Lúc bắt đầu rèn luyện, hắn cảm thấy mệt muốn chết đi, tay chân như không phải của hắn.

Không có biểu muội bên cạnh mỉm cười cổ vũ, Triệu Duệ Kỳ không muốn động đậy, hắn đã là Nhữ Dương vương thế tử, còn có ai có thể cướp vị trí của hắn?

Rèn luyện thân thể võ công, cũng không bằng luyện chữ, đọc nhiều sách.

Nhưng Triệu Duệ Kỳ ở trong ván cờ Linh Lung nhìn thấy nhiều tình cảnh, biểu muội cô độc tịch mịch một mình trong tòa phủ trống trải, hắn đau lòng, rất muốn ôm lấy nàng...

Bình Nhất Chỉ từng ngắm trăng tưởng niệm nữ nhi đã mất, từng nói với hắn:

https://thuviensach.vn

- Trăng có khi tròn khi khuyết, thế sự thay đổi thất thường.. Ai có thể ngờ, người đầu bạc tiễn người đàu xanh? Người chết đóng lại đôi mắt, cái gì cũng không biết, người chịu đau đớn thống khổ là người còn sống là thân nhân, nếu vì mình mà khiến cho thân nhân sớm thệ, sự thống khổ, hối hận, áy náy so với uống độc dược độc nhất thiên hạ còn muốn thống khổ hơn, mỗi khi nhớ tới nữ nhi của ta, hận không thể lấy thân chịu đựng, người đáng chết là ta, nếu ta không dạy độc dược cho hấn, thì sao nàng có thể chết...

Bình Nhất Chỉ say rượu nói liên miên cằn nhằn với Triệu Duệ Kỳ, nói rất nhiều.

Triệu Duệ Kỳ cũng không nói lời an ủi hắn, mà chỉ yên lặng lắng nghe, đối mặt với thống khổ áy náy của Bình Nhất Chỉ, hắn đã hạ quyết định.

Nhất định phải sống lâu hơn biểu muội, nếu người ở lại là người thống khổ, vậy để hắn gánh vác phần thống khổ này.

Đêm đó hắn cũng uống say, ngã bên người Bình Nhất Chỉ, nhắm mắt tiến vào mộng đẹp ngọt ngào...

Hôn lễ long trọng, hắn đẩy ra khăn voan che mặt thê tử...

Thê tử của hắn chỉ có thể là biểu muội người hắn tâm tâm niệm niệm chờ nàng trưởng thành.

Triệu Duệ Kỳ ngồi trước gương, phía sau là nha hoàn đang búi tóc cho hắn, có y phục phụ trợ, nhìn hắn có thêm mấy phàn khỏe mạnh tràn đầy sức sống.

Triệu Duệ Kỳ càng ngày càng tuấn dật, dạo này bên ngoài đều nói, Nhữ Dương vương thế tử cùng Ngọc lang không phân chia cao thấp.

Triệu Duệ Kỳ nói:

https://thuviensach.vn

- Được rồi.

Nha hoàn nâng ngọc quan thế tử:

- Điện hạ.

Triệu Duệ Kỳ tự mang ngọc quan, quay mặt nhìn vào gương, trong gương chiếu rọi dung nhan hắn có chút mơ hồ.

$Biểu ca, thực xin lỗi, ta không biết..Ta thực sự không biết...j

Hắn ôm chặt Yên Nhiên đang khóc nỉ non:

$Ta...Ta lại tin tưởng nàng như vậy...Thực xin lỗL.thựcxin lỗi...j

Dưới ngọn đèn, một nam tử đâm thủng ngón tay, đem máu nhỏ từng giọt trên nghiên mực, một giọt, hai giọt, ba giọt, nam tử văn nhược nước mắt tràn đ'ây...cầm bút viết lên tấu chương:

- Thần khải bẩm bệ hạ, thần không đáng được trọng dụng, thân mình gầy yếu... Kỳ Lân nhi Phiêu Kị tướng quân thần không thể sánh bằng...Vì không có tử kế nghiệp Triệu gia, khẩn càu từ tước vị Nhữ Dương vương thế tử...

Triệu Duệ Kỳ mở to đôi mắt, trong gương dung mạo của nam tử giống hắn...

Ở trong ván cờ Linh Lung ván hắn đã từng gặp...Đưa tay đụng vào, gương vẫn là gương, nhưng hình ảnh trong đầu trong mắt lại hiện ra rõ ràng.

Viết xong sổ con, nam tử kéo thân thể suy yếu, đi đến trước giường, ngồi xuống ôm thê tử đang ngủ say vào trong lòng, chôn đầu vào cổ nàng...

https://thuviensach.vn

FBiểu muộL.Biểu muộL.Chỉ có như thế...Những người đó mới bỏ qua chúng ta... sổ con đưa lên...Bệnh của nàng sẽ hết...Hoàng thượng vừa lòng, phụ vương cũng vừa lòng...Hoàng thượng sẽ không vì vị trí Nhữ Dương vương thế tử mà xung đột với thái hậu...Bọn họ sẽ bỏ qua cho chúng ta...jj

HNương, nương, thực xin lỗL.Thực xin

lỗi...jj

Mất đi thế tử vị hắn dẫn theo thê tử gian nan cầu sống, cũng không phải không có ăn không có uống.

Nhưng lại thừa nhận khuất nhục cùng trả thù, thái hậu không có cách gì so đo với hoàng thượng.

Không có cách gì đoạt lại kính trọng của hoàng thượng từ trong tay Nhữ Dương vương phi.

Nàng đem tất cả trả thù trên người bọn hắn, Yên Nhiên bị khiêu khích vũ nhục, đều tại hắn không chịu kiên trì giữ chặt thế tử vị.

Trời đất bao la, lớn nhất vẫn là hoàng thượng, hắn biết biểu muội thân mang kịch độc, sao hắn có thể kiên trì.

Nếu chỉ có một mình hắn, hắn có chết cũng phải chết trên vị trí thế tử, nhưng hắn còn có thê tử...Biểu muội... khuất nhục, vô tận khuất nhục, thế nhân coi thường hắn...Cuối cùng hắn chết trong lòng biểu muội...

Triệu Duệ Kỳ thống khổ nhắm mắt, trong đầu là những hình ảnh hỗn độn xâu chuỗi thành một quyển sách.

Thời thơ ấu phú quý đắc ý, thời thiếu niên cùng thê tử thân cận hạnh phúc.

Thời thanh niên thu liễm điệu thấp, trở lên tầm thường.

https://thuviensach.vn

Thời trung niên cô đơn tịch mịch, cuối cùng để lại một mình thê tử ôm hận chết đi.

Hắn nên hận, hận phụ vương vô tình vô nghĩa, hận thân mẫu chọn lựa kế phi" hiền lương thục đức".

Hận biểu muội tin người không đáng, hận người miệng lưỡi đày lễ nghi đạo đức lại lợi dụng hắn, cười nhạo hắn.

Hận đệ đệ, hận kế phi từng bước tính kế hắn, hận vị tân đế ngồi trên long ỷ, hận tiên đế trước khi chết không chịu lập thái tử, lại đột nhiên băng thệ.

Hận hoàng đế cùng hái hậu tranh đấu, hận tất cả mọi chuyện vì sao đều để hắn gánh vác...

Triệu Duệ Kỳ ôm ngực, không, không đúng, hắn nghiêng ngả lảo đảo đứng dậy, hạ nhân hầu hạ hắn kinh hô:

- Thế tử điện hạ.

Triệu Duệ Kỳ đẩy ngã bình phong, đi đến bên giường, mò dưới gối tìm một vật...là hà bao được tú rất vụng về.

Đôi mắt Triệu Duệ Kỳ trong suốt, ván cờ Linh Lung có thể nhìn thấy kiếp trước suy đoán kiếp này.

Không phải cao thủ cờ vây không giải được ván cờ Linh Lung, mà là lúc chơi cờ sẽ trầm mê nhìn thấy tương lai của kiếp này, sẽ mất đi tiên cơ.

Nếu ván cờ biểu hiện là kiếp này, như vậy biểu muội cả đời đều bị thống khổ áy náy đè nặng, có lẽ biểu muội có cơ duyên khác, hoặc là tiên phong như mộng.

(Yul: tiên phong như mộng nghĩa là nằm mơ thấy tương lai)

https://thuviensach.vn

Vì vậy nàng mới khắp nơi châm chích nhắm vào Trinh Nương, nhắc nhở hắn để ý Trinh Nương, cũng muốn rời xa hắn.

Đối với chuyện Yên Nhiên thay đổi khác lạ hắn cũng có chút nghi hoặc, nhưng lúc này đã hoàn toàn hiểu rõ.

Triệu Duệ Kỳ khẽ vuốt hà bao tú hoa hồng tường vi...

FBiểu ca, sao ngươi lại thích hồng tường vi a, nhìn rất bình thườngJ

Năm trước Yên Nhiên hỏi hắn thích hoa gì, hắn nói với nàng là hồng tường vi, thân mang gai đâm chọt lại có cánh hoa mềm mại.

Không yêu mẫu đơn phú quý, không thích hoa lan cao thượng, chỉ yêu thích loại hoa hồng tường vi leo trên giá đỡ.

Hắn nguyện ý làm giá đỡ hồng tường vi, để tường vi đỏ rực bao quanh thân hắn.

Đôi mắt Triệu Duệ Kỳ lóe sáng, nha đầu ngốc, không phải vì ngươi tin lầm Trinh Nương, mà trở thành bi kịch.

Là vì ta không đủ cường đại, không chống nổi sự thay đổi của hoàng quyền, tự nghĩ rằng, mình có thể bảo hộ người khác.

Triệu Duệ Kỳ nâng tay che đôi mắt, hắn sủng nịch nàng, che chở nàng, nhưng chuyện bên ngoài...

Hắn chưa bao giờ nói với nàng, chưa từng trãi lòng với nàng, nếu hắn đem tất cả mọi chuyện nói với nàng, có thể hay không, sẽ khiến nàng ít áy náy, khiến nàng không hối hận nhiều.

Tính khí Yên Nhiên thế nào, Triệu Duệ Kỳ rất rõ ràng, nàng sẽ không oán hận người bên ngoài, mà tự làm mình thanh tỉnh, sau đó sẽ trốn tránh, cho rằng làm như vậy là có thể không đem phiền toái đến cho hắn.

https://thuviensach.vn

- Đáng chết, ngu ngốc.

Triệu Duệ Kỳ mắng chính mình không đủ yêu nàng, hôm qua mẫu thân nói với hắn Yên Nhiên không phải là người không chịu đựng được mưa gió.

Yên Nhiên hiểu chuyện, mà hắn còn đem Yên Nhiên trở thành tiểu cô nương mà sủng nịch.

Nếu hắn vẫn không chịu tỉnh lại, Yên Nhiên sẽ càng ngày càng cách xa hắn.

Là hắn đem Yên Nhiên sủng đến nổi không biết thế sự, Triệu Duệ Kỳ miệng khô lưỡi đắng, hắn rốt cuộc là thích Yên Nhiên ngây thơ như trước đây, hay là thích nàng phong hoa tuyệt đại?

Nếu hắn sớm hiểu rồ ràng, thì Yên Nhiên cũng sẽ không trốn tránh hắn.

Hoàng quyền thay đổi, triều thần mới cũ chi tranh, tân hoàng cùng thái hậu so đo với nhau...

Triệu Duệ Kỳ nắm chặt tay thành nắm đấm, cuộc đời này hán sẽ không làm con rối tùy ý bọn họ đùa giỡn.

- Thể tử điện hạ?

Tần ma ma nhìn thấy sắc mặt Triệu Duệ Kỳ bình ổn, do dự tiến lên:

- Người nên đi thình an thái phi cùng vương phi.

Triệu Duệ Kỳ đem hà bao cất giữ cẩn thần, nhìn trên mặt đất có các mảnh nhỏ thủy tinh, nói:

- Đem này nọ thu thập sạch sẽ, chuyện hôm nay không được nói với bất luận kẻ nào, bản Thế tử nói là bất luận kẻ nào.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Triệu Duệ Kỳ băng lãnh, Tần ma ma vội nói:

- Dạ, xin tuân lệnh thế tử điện hạ.

Phủ thêm áo choàng, Triệu Duệ Kỳ rời khỏi sân viện của mình, lúc ra khỏi cửa viện, nhìn thoáng qua tấm biển, phân phó:

-Thay đổi nó.

- Xin hỏi điện hạ, đổi thành cái gì?

Theo hầu là Mậu Tường kính cẩn hỏi, thế tử điện hạ nhìn bề ngoài có vẻ văn nhược dễ thân cận.

Nhưng trừ biểu tiểu thư ra, không có người nào có thể tới gần hắn, hôm nay thế tử điện hạ lại có thêm một phần khí thế.

-Cẩn Tỉnh...Cẩn Tỉnh Viên.

- Tuân mệnh.

P/s đối mặt với hoàng quyền, không có thực lực sẽ bị nghiền nát, thế tử biểu ca cố gắng lên.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 67: Thiết Cục

Edit:Yul Yuuki

Sau khi Triệu Duệ Kỳ từ chổ thái phi trở về, đến thỉnh an Nhàn Nương xong, nói:

-Sân viện của nhi tử đổi thành Cẩn Tỉnh, người đem nha hoàn vừa đến tuổi xứng(gả) cho người đi.

Nhàn Nương vui mừng nhìn nhi tử:

- Sao lại nhắc tới việc này?

Triệu Duệ Kỳ trả lời:

- Nha hoàn tuổi tác lớn, tâm cũng lớn, nhi tử không muốn trong lòng biểu muội có vướng mắc.

- Một đám nha hoàn hầu hạ ngươi, sẽ có người nhớ thương muốn làm di nương, ngươi là Nhữ Dương vương thế tử, bộ dạng không hè kém, dù có quy củ đè nặng, cũng khó tránh có những người muốn bay lên cao, chỉ cần được làm di nương là nửa chủ tử của vương phủ rồi.

Triệu Duệ Kỳ nói:

- Biểu muội sẽ thương tâm.

Đôi mắt Nhàn Nương lướt qua một phần hâm mộ Yên Nhiên, nhi tử thật sự đặt nàng ở trong lòng.

https://thuviensach.vn

Có nữ nhân nào thấy trượng phu tam thê tứ thiếp mà không thương tâm? Nhàn Nương nắm chặt tay:

- Chỉ cần tâm tính ngươi kiên định, không bị sắc đẹp mê hoặc, dù các nàng dùng nhiều thủ đoạn hơn nữa cũng uổng phí, nói cái gì mà bất đắc dĩ, nói cái gì mà say rượu mê tình, nói cái gì mà đồng liêu ban tặng không thể cự tuyệt, nói cái gì mà làm cho bệ hạ yên tâm...Chỉ là lấy cớ mà thôi, trong lòng hắn không có ngươi, đương nhiên sẽ trái ôm phải ấp.

- Mẩu thân.

Nhàn Nương xoa xoa trán, tự giễu nói:

- Nói chuyện này để làm gì? Kỳ nhi, nếu sau này ngươi nhịn không được muốn thu nạp ai, hãy nói thẳng với Yên Nhiên, không được đặt điều lấy cớ.

- Nhi tử sẽ không để biểu muội thương tâm.

Triệu Duệ Kỳ biết Nhàn Nương cũng tin tưởng hắn, hắn chỉ có thể dùng hành động chứng minh.

Lúc này có nói gì, có kiên quyết hơn nữa thì cũng không có người tin tưởng, kiếp này hắn chỉ cần một mình biểu muội.

Nhàn Nương nói:

- Lúc này là tổ mẫu ngươi quản gia, nếu đem nha hoàn bên người ngươi xứng người, lan truyền ra ngoài sẽ ảnh hưởng đến thanh danh của ngươi, bên cạnh ngươi cũng không thể không có người hàu hạ, như vậy đi, chọn nha hoàn Xuân Ý xứng người trước.

- Xin mẫu thân lúc đem các nàng xứng người, hãy chọn người thỏa đáng...

Triệu Duệ Kỳ thấy sắc mặt Nhàn Nương ngưng trọng, dừng lại nói:

https://thuviensach.vn

- Mẩu thân?

- Kỳ Nhi, hôm nay ngươi có thể nói đem các nàng xứng người, thì có nghĩa các nàng đã phạm vào sai lầm không thể phạm, không biết bổn phận, tồn tại tâm tư không nên có, ở bên cạnh ngươi hầu hạ lại không bình tĩnh, đây là chuyện hậu trạch, ngươi không càn nhiều lời, ta tự có chừng mực.

Triệu Duệ Kỳ tâm địa hiền lương, sao Nhàn Nương có thể yên tâm?

-Kỳ Nhi, ngươi lại đây.

Triệu Duệ Kỳ ngồi bên người Nhàn Nương, Nhàn Nương nắm bàn tay hắn:

-Nghe ta nói, tay của ngươi không phải chỉ dùng để viết ra cẩm tú văn vẻ, còn phải cầm được bảo kiếm giết người, Nhữ Dương vương phủ địa vị hiển hách, có rất nhiều người chú ý, ngươi...Ngươi phải nhớ kỹ đối với người tính kế ngươi, mạo phạm người của ngươi, hạ thủ tuyệt đối không thể lưu tình.

Triệu Duệ Kỳ trịnh trọng gật đầu:

-Nhi tử nhớ kỹ, mẫu thân.

Nhàn Nương hỏi:

-Nếu người có quyền cao chức trọng tính kế Nhữ Dương vương phủ, nói xấu ngươi, ngươi sẽ làm thế nào?

- Ta sẽ không cho hắn có cơ hội tính kế ta.

Nhàn Nương nhẹ nhàng lắc đầu,

- Hôm nay ta sẽ nói với ngươi một chút chuyện trong triều đình, ngươi phải khắc ghi trong lòng, suy nghĩ cân nhắc cẩn thận, có những người là

https://thuviensach.vn

địch nhân nhưng cũng có thể dùng.

Nhàn Nương nói hơn một canh giờ, từ trọng thần của triều đại trước, cho đến bệ hạ cùng các vị hoàng tử, cuối cùng nói đến phi tần trong hậu cung.

Lúc nói đến phu nhân của trọng thần, Nhàn Nương thấy hắn nhíu mày, nói:

- Chuyện phu nhân của trọng thần, ta sẽ giao cho Yên Nhiên, Kỳ nhi, ta biết ngươi đau nàng, nhưng có một số việc phải tự nàng làm, ngươi không thể thay nàng, Yên Nhiên cũng muốn giúp ngươi, ta từng nói với ngươi, chỉ càn ngươi đứng vững vị trí thế tử, thực lực cường đại, dù Yên Nhiên có bị suy sụp, cũng sẽ không chịu thương tổn.

Triệu Duệ Kỳ thấy thần sắc Nhàn Nương mệt mỏi, nói:

-Người nghỉ ngơi đi, nhi tử không muốn mẫu thân... mẫu thân...

Triệu Duệ Kỳ khóe mắt chua xót, Nhàn Nương ôm nhi tử:

- Kỳ nhi, nương sẽ tận lực đem tất cả mọi chuyện an bài thật tốt, nhưng thể sự thay đổi thất thường, có thể có biến cố hay không nương cũng không nói được, chỉ cần ngươi không chịu thua kém, sẽ không có ai có thể xúc phạm ngươi, nhớ rõ phải đem những người này kéo ra thật xa, khiến bọn họ không thể thân cận ngươi, dù muốn tính kể ngươi, cũng không dễ dàng.

Triệu Duệ Kỳ gật đầu, Nhàn Nương nói:

- Đi đi.

Sau khi hắn rời khỏi, Nhàn Nương giống như mất hết khí lực, nằm xụi lơ trên giường, tay siết chặt đệm giường.

Đau, đến tận xương cốt, Nhàn Nương sống thêm một ngày, thì đau đớn càng tăng lên, sống càng lâu càng đau..

https://thuviensach.vn

Lúc đau đến tận cùng, Nhàn Nương từng nghĩ...đi thôi, nhưng nàng không bỏ được nhi tử, ngày qua ngày gắng nhẫn nại, Nhàn Nương cười trấn an Trần ma ma:

-Nếu có một ngày ta không còn đau nữa, ta sẽ cảm thấy không thoải mái.

- Chủ tử, uống nước.

Trần ma ma nâng Nhàn Nương dậy, đem chén trà đến gần môi nàng:

- Thế tử hiểu biết, người có thể yên tâm dưỡng tốt thân thể.

Nhàn Nương thở dài:

- Tuy Kỳ nhi hiểu chuyện, nhưng vẫn cần tôi luyện, cần có người chỉ điểm, lúc này càng cần người nâng đỡ, một khi ta cùng vương gia gặp chuyện không may...Nhữ Dương vương phủ sẽ bị những người trong triều cắn nuốt, lúc này Kỳ nhi không có năng lực chống lại đám cáo già trong triều, ta đi, còn vương gia ở lại, mới có thể che chở Kỳ nhỉ.

- Nô tỳ hiểu, loạn dân không thương tổn vương gia được.

-ừ.

Nhàn Nương dựa vào Trần ma ma, nhìn nhánh cây khô héo ngoài cửa sổ:

- Vương gia rất nhanh sẽ đến Hoài Châu, hy vọng bạo dân có thể làm vương gia thanh tỉnh, An Bình hầu phủ là thân gia mà Nhữ Dương vương phủ không thể mất.

Vương gia rời kinh, cần bệ hạ ân chuẩn.

Sáng sớm Nhữ Dương vương đã trình lên sổ con, đương kim hoàng thượng phái Cẩm Y vệ theo hỗ trợ, nói là theo hỗ trợ, chủ yếu vẫn là giám thị nhất cử nhất động của Nhữ Dương vương sau khi rời kinh.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương đi Giang Nam là vì thú trắc phi, có lý do hợp lý, nên bệ hạ đáp ứng thỉnh cầu của hắn.

Dù có Cẩm Y vệ đi theo, thì đoàn người của Nhữ Dương vương vẫn không nhiều lắm, Nhữ Dương vương là tướng lĩnh công huân lớn lao, võ nghệ bất phàm.

Lúc này thiên hạ thái bình, hắn chỉ dẫn theo hai cái thị vệ một gã sai vặt, tính luôn Cẩm Y vệ, cũng chỉ có mười người, Bọn hắn cưỡi ngựa cao to, quần áo đẹp đẽ quý giá, nhìn là biết quý phú bức người, người khác đối với bọn hắn càng tôn kính mà không dám gần gũi.

Một đường dài cũng không gặp chuyện gì, Nhữ Dương vương muốn sớm định ra chuyện thú trắc phi, rồi trở lại kinh thành bầu bạn với Nhàn Nương, cả đêm chạy đi...

Nhàn Nương càng không thèm để ý, hắn lại càng là muốn gần nàng, Nhàn Nương mạnh miệng mềm lòng, kỳ thật cũng là suy nghĩ cho hắn...

Ở Hoài Châu nhiều đồi núi, đường rất hiểm trở, Nhữ Dương vương di chuyển chậm một chút, ngồi trên lưng ngựa Nhữ Dương vương uống một ngụm nước.

Chợt nghe thấy một trận âm thanh, một đám người vây xung quanh bọn hắn.

Nhữ Dương vương nhìn thấy bọn chúng cầm côn bổng, gậy gộc, tên thủ lĩnh vẻ mặt dữ tợn, bộ dáng hùng hổ.

Hắn liền cảm thấy buồn cười, tuy bọn hắn không có nhiều người, nhưng vẫn thu thập được bọn loạn dân này, Nhữ Dương vương cũng không e ngại bọn chúng.

- Các ngươi muốn gì?

https://thuviensach.vn

- Mới vừa rồi các ngươi đi ngang qua một dòng suối nhỏ, đúng không?

Nhữ Dương vương gật đầu:

- Đúng.

- Vậy đúng rồi, các ngươi dám cưỡi ngựa đến đó, dòng suối nhỏ nước trong là suối thần, các ngươi không biết quy củ, người ngoại lai lại dám để vó ngựa đạp xuống suối thần, phá hủy phong thủy, Phật tổ sẽ đem tai hoạ giáng lên người chúng ta.

-Ca, đừng nhiều lời với bọn chúng, động thủ.

Hán tử bên cạnh nói:

- Các huynh đệ ỉên.

Không cho Nhữ Dương vương có cơ hội nói chuyện, liền xông tới.

Đất đai ở Hoài Châu cằn cỗi, không phải núi cao thì là rãnh sâu, tai hoạ liên tục, loạn dân tương đối bưu hãn.

Hoàng đế khai quốc chính là người Hoài Châu, vẫn hay chiếu cố Hoài Châu, quan viên địa phương đối với loạn dân cũng là nhắm một mắt mở một mắt.

Hoài Châu nối liền kinh thành cùng Giang Nam, là con đường lưu thông nam bắc.

Bởi vậy ở đây mới có nhiều bạo dân, đạo tặc, Nhữ Dương vương nhớ lúc hán chuẩn bị đi, Nhàn Nương từng nói phải để ý loạn dân ở Hoài Châu.

Nếu đến Hoài Châu phải tìm thống lĩnh Hoài Châu Lý đại nhân, Nhữ Dương vương tự phụ vào thân phận, vẫn không nghe, lúc cùng loạn dân giao thủ mới biết được.

https://thuviensach.vn

Loạn dân Hoài Châu không tầm thường, mỗi một người một cái côn, còn sử dụng công pháp do hoàng đế khai quốc sáng tạo Phong Ma côn pháp, đúng là cứng sợ ngang, ngang sợ không muốn sống.

Dù Nhữ Dương vương có võ nghệ cao cường hơn nữa, cũng bị một trận côn pháp điên loạn đánh cho đầu óc choáng váng.

Thị vệ cùng Cẩm Y vệ đi theo hắn cũng liên tiếp trúng chiêu, đã gần mất năng lực chống cự, Nhữ Dương vương thấy chuyện không ổn vội vàng hô to một tiếng:

- Bản vương là Nhữ Dương vương, còn không mau lui ra?

- Nhữ Dương vương? Chưa từng nghe.

Loạn dân tiếp tục tấn công, Nhữ Dương vương không ngăn được, trên đùi đã bị trúng một gậy, nhìn thấy gậy gộc chuẩn bị đánh vào vai, Nhữ Dương vương nói:

- Bản vương nhận thức thống lĩnh Hoài Châu... bản vương cùng Lý Vĩnh Khánh có quan hệ thân gia.

Lúc này tên thủ lĩnh nhìn thoáng qua, bọn hắn dám cướp đường cũng là vì quá nhàn rỗi, mới vừa rồi thấy thuộc hạ của hắn có chút công phu, nhìn cũng không dễ chọc, lúc này lại nói là có thân gia với thống lĩnh Hoài Châu.

- Ngươi nhận thức Lý đại nhân?

- Nhận thức(quen biết), ngươi mời hắn đến đi.

Nhữ Dương vương buồn bực, hắn khi nào thì nếm qua loại mệt nhọc này? Thống lĩnh Hoài Châu Lý Vĩnh Khánh là thân sinh đệ đệ của An Bình hầu.

https://thuviensach.vn

Nghe nói hắn rất yêu thương Yên Nhiên, đích thê Lý gia chỉ có thân sinh nhi tử là hai người bọn hắn.

Lý Vĩnh Khánh có tám nhi tử, nằm mơ cũng muốn có nữ nhi, nên đã đem Yên Nhiên trở thành thân sinh nữ nhi mà yêu thương.

Nhữ Dương vương nhớ Nhàn Nương từng nói hàng hóa vận chuyển lui tới phần lớn là dựa vào thống lĩnh Hoài Châu trợ giúp.

Trước kia hắn cũng không quan tâm, hiện tại xem ra...Vị trí thống lĩnh Hoài Châu rất quan trọng.

- Đem nhốt hắn trước đi, ta tự mình đi đến Thống Lĩnh phủ.

Nhữ Dương vương bị nhốt bên cạnh chuồng heo, heo nái kêu ục ục, chuồng heo bốc mùi khó ngửi, thiếu chút nữa khiến hắn nôn mữa.

Hắn vô cùng hối hận, sao hắn không nghe lời Nhàn Nương đề nghị, đi thăm hỏi thống lĩnh Hoài Châu.

Hắn cực kỳ mất mát, đường đường là Nhữ Dương vương lại không quan trọng bằng thống lĩnh Hoài Châu, thật sự là huyện quan không bằng huyện quản.

Hắn cứ nghĩ rằng dựa vào danh vọng của Nhữ Dương vương sẽ giải quyết được tất cả, nhưng hiện tại mới phát giác, người trước giờ hắn xem không vừa mắt, lại cứu mạng hắn.

Nếu hắn thật sự bị bạo dân đánh chết, dù sau này bọn chúng phải đền mạng thì có ích lợi gì?

Nhữ Dương vương ủ rũ suy nghĩ, là có người trong triều cố ý khó xử hắn? Cũng không phải không có khả năng này.

-Nè, Không phải ngươi khát nước sao? Uống nước?

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương ngẩng đầu nhìn thấy một thiếu nữ thanh lệ cỡ mười lăm mười sáu tuổi:

- Ngươi là...

- Ta đang cho heo ăn.

Thiếu nữ cầm ấm nước, đuổi lũ heo ra xa một chút, lúc này Nhữ Dương vương mới cảm thấy tốt hơn:

- Đa tạ cô nương.

Thiếu nữ cười giản dị, Nhữ Dương vương chưa bao giờ gặp ai thanh thuần như vậy.

- Uống nước đi, phụ thân ta một chút nữa sẽ trở lại.

Ngồi xuống, thiếu nữ lấy nước trong đút cho Nhữ Dương vương, nhẹ giọng nói:

- Người thật sự là vương gia?

Thấy Nhữ Dương vương gật đầu, lông mi thiếu nữ run rẩy, lấy khăn lụa lau mồ hôi cùng tro bụi trên mặt Nhữ Dương vương.

Sau khi nhìn thấy khuôn mặt Nhữ Dương vương tuấn dật, trong mắt thiếu nữ có chút dao động.

Nhữ Dương vương ngửi mùi thơm thoang thoảng trên người nàng, tuy không phải là hương liệu quý báo, nhưng cực kì tươi mát.

Nhữ Dương vương hỏi:

-Ngươi là ai?

https://thuviensach.vn

Đôi mắt thiếu nữ trong suốt, mày liễu, hơi thở sạch sẽ thuần mỹ, da thịt khỏe mạnh sáng bóng.

Nhữ Dương vương nhíu mày, nữ tử này khiến hắn có cảm giác rất thân thiết, thiếu nữ gõ trán hắn:

- Ngốc tử.

Sau đó cười khẽ le lưỡi, thiếu nữ chạy đi:

- Ta không tin ngươi là vương gia.

Nhữ Dương vương nhớ kỹ nàng, dám mắng hắn là ngốc tử, chút nữa sẽ không tha cho nàng, quanh quẩn Nhữ Dương vương vẫn còn mùi thơm thoang thoảng.

P/s Đúng là heo nọc bị nhốt ngay cạnh chuồng heo nái.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 68: Trọng Yếu

Edit:Yul Yuuki

Lúc anh hùng quẫn bách sẽ nhớ rõ ân của mỹ nhân, Nhữ Dương vương suy nghĩ mơ màng.

Dù gặp rủi ro mà vẫn có thể mê hoặc thiếu nữ, đủ để thấy mị lực của hắn như thế nào.

Mai Lan Trúc Cúc mỗi dạng mỗi vẻ,

Nhữ Dương vương đối với Nhàn Nương là vì áy náy mà sinh ra trìu mến.

Đối với Trinh Nương là che chở thương tiếc, muốn bảo vệ cốc u lan như Trinh Nương.

Đối với trắc phi mà hắn định nạp vào cửa là bất đắc dĩ cùng thưởng thức, làm nữ nhân của hán, cho các nàng danh phận, Nhữ Dương vương sẽ không bạc đãi các nàng.

Thiếu nữ vừa rồi, như cúc dại đày khắp núi đồi, đổi lại lúc bình thường, Nhữ Dương vương sẽ không để ý cúc dại phong tình.

Nhưng ngay lúc hắn buồn bực nhất, hương thơm hoa cúc xua tan tối tăm trong lòng hắn, Nhữ Dương vương không ngại bẻ đóa hoa cúc dại này về vương phủ.

#####

https://thuviensach.vn

- Phương Nhi, ngươi quyết định?

- Nương, ta không muốn sống cả đời ở Hoài Châu.

Một phụ nhân cỡ bốn mươi tuổi kéo thiếu nữ mới vừa rồi lưu lại ấn tượng sâu sắc với Nhữ Dương vương vẻ mặt không đồng ý:

- Nghe nói hắn là quý nhân, trong nhà thê thiếp thành đàn, nghe nương nói, phú quý như vậy chúng ta không cần, biểu ca ngươi là người thành thật, trong nhà cũng có vài mẫu ruộng tốt, hắn vẫn nhớ thương ngươi, có thứ gì tốt cũng đưa cho ngươi, có nương ở đây, phụ thân ngươi không miễn cưỡng ngươi được, ngươi đừng có cái tâm tư này, hãy yên ổn búi tóc chờ làm thê tử đi, người xưa nói tiến vào hầu môn sâu như biển, Phương Nhi, nghe lời của nương, nương luôn ngóng trông ngươi tốt.

Thiếu nữ nở nụ cười, nắm chặt tay phụ nhân:

-Hoài Châu nghèo khó, nếu không phải phụ thân ở bên ngoài...thì sao chúng ta có được những ngày lành? Phụ thân luôn cướp đường không phải không có chuyện gì xảy ra, một khi gặp phải người mạnh, thì làm sao bây giờ? Không phải tháng trước phụ thân bị người đả thương sao? Ở trong mắt đám quý nhân chúng ta chỉ là con kiến, ta không cam lòng gả cho biểu ca, nương, đó là một cơ hội tốt, bỏ lỡ sẽ rất đáng tiếc, ta theo hắn, một khi sinh hạ nhất nam bán nữ, phụ thân cùng ca ca cũng có cái dựa vào, thống lĩnh Hoài Châu cũng sẽ xem trọng chúng ta.

Phụ nhân mấp máy môi, nâng cổ tay áo lau khóe mắt:

-Vương phủ là nơi ăn tươi nuốt sống, tiểu thư kinh thành đều là người xuất chúng, là mỹ nhân, Phương Nhi ở trong mắt nương là tốt nhất, nhưng so sánh với các vị tiểu thư khuê các trong kinh thành...Nương lo lắng.

- Không phải chuyện xưa đều nói anh hùng cứu mỹ nhân sẽ là nhân duyên sao? Lúc này ta cứu hắn, chỉ cần có phần ân cứu mạng này, dù ta

https://thuviensach.vn

không bằng thê thiếp trong phủ của hắn, thì hắn cũng không dám bạc đãi ta, nương, ngươi đừng lo lắng, ta tự có chủ ý.

- Ngươi tính làm thế nào?

- Thả rắn cắn hắn, sau đó...Nếu hắn thật sự là Nhữ Dương vương, ta liền ủy thân cứu hắn, để thống lĩnh Hoài Châu nhìn thấy...Đại ca từng nói làm quan ai cũng muốn thể diện, ta không câu làm vương phi, làm phu nhân vương phủ còn không được sao? Nói như thể nào cũng là ân cứu mạng. Ta muốn nhìn xem người nọ muốn thể diện, muốn thanh danh, làm hỏng danh tiết của ta, thì thế nào cũng phải nạp ta, đi vào vương phủ ta sẽ làm cho vương phi vui vẻ, chỉ cần có chổ đứng trong vương phủ, từ nay về sau có tranh thủ được tình cảm hay không, đều dựa vào bản sự.

Phụ nhân nghe xong trợn mắt há hốc mồm, thì thào nói:

- Ta không nên để cho cô cô ngươi dạy ngươi, nàng một đời...Phương Nhi, chớ đi con đường của cô cô ngươi.

- Cô cô cả đời huyết lệ giáo huấn, ta đều nhớ kỹ, nương hãy yên tâm, ta biết nặng nhẹ, chỉ cần ta có thể đứng vững trong vương phủ, nhà chúng ta sẽ tốt hơn, nương hãy coi như là đem ta bán vào vương phủ làm nha hoàn.

Phụ nhân thấy nữ nhi kiên quyết, cũng không nói gì nữa, đành lắc đầu thở dài rời đi.

Phương Nhi là người có chủ ý, từ nhỏ đã rất thân cận với cô cô, nghe nói kinh thành có nhiều người phú quý.

Lại nghe cô cô nói rất nhiều quy củ, kinh nghiệm tranh thủ tình cảm, Phương Nhi vẫn nhớ kỹ trong lòng.

Từ trong lồng bắt ra con rắn lục, Phương Nhi trốn ở phía sau, thả rắn lên mặt đất:

https://thuviensach.vn

- Hy vọng ngươi thật sự là Nhữ Dương vương, nếu không phảL.Ta sẽ để Tiểu Hoa cắn chết ngươi.

Rắn bò trên mặt đất phát ra động tĩnh, tuy Nhữ Dương vương bị nhốt, nhưng vẫn luôn cảnh giác.

Lúc hắn cùng con rắn đối diện, Nhữ Dương vương không dám di động.

Nhưng vì lúc trước Phương Nhi đến đây, lưu lại hương khí chung quanh Nhữ Dương vương, hấp dẫn con rắn, nên nó chỉ biết công kích Nhữ Dương vương.

Song phương giằng co một hồi, Nhữ Dương vương có chút chịu không nổi:

- Người tới, người tới.

Con rắn độc màu xanh lục bò tới người Nhữ Dương vương, cắn một phát lên người hắn, nơi có hương khí nồng đậm nhất.

Nhữ Dương vương cảm giác đùi hắn đau đớn, ngực như bị đè ép, đầu óc choáng váng, hắn sẽ chết?

Hắn không chết trận xa trường, mà chết vì rắn độc cắn, Nhữ Dương vương thật sự không cam lòng.

Nhàn Nương còn ở kinh thành chờ hắn, Kỳ nhi còn chưa cập quan(trưởng thành), không gánh vác nổi Nhữ Dương vương phủ, còn có Trinh Nương...

Nhữ Dương vương ngã xuống đất, mí mắt nặng nề giống như không mở ra được.

- Ngươi làm sao vậy?

https://thuviensach.vn

Giọng nói vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, Nhữ Dương vương cố sức mở to đôi mắt, nhìn thấy thiếu nữ đứng trước mặt hắn, đôi mắt tràn đầy lo lắng.

- Cứu ta...Cứu ta...

Phương Nhi nhìn thấy ngọc bội bên hông hắn, hắn là Nhữ Dương vương, chậm rãi ngồi xuống, đôi mắt lượn lờ nước mắt:

-Phụ thân ta đi tìm thống lĩnh Hoài Châu còn chưa trở về, ca ca lại bị ngươi đả thương, bọn hắn sẽ không cứu ngươi, ta...Ta là nữ tử nhu nhược...Thật sự không có cách nào khác.

Ngập ngừng nói:

- Ta chỉ có thể giúp ngươi cởi bỏ dây thừng, bị rắn độc cắn trừ phi có người đồng ý vì ngươi hút độc, nếu không đại phu tới, cũng đã muộn, nếu là nơi khác, ta còn có thể giúp ngươi, nhưng ở trên đùi, ta thật sự không thể.

Phương Nhi cởi dây thừng cho Nhữ Dương vương, hắn nói:

- Cứu ta, cứu bản vương, ta sẽ không quên ân cứu mạng, ta sẽ báo đáp ngươi.

Phương nhi si mê lưu luyến nhìn dung nhan tuấn mỹ của Nhữ Dương vương, cánh tay run rẩy cởi bỏ y phục của Nhữ Dương vương.

Tuy đã sớm chuẩn bị tâm lý, nhưng dù sao nàng cũng là hoàng hoa khuê nữ, vì nam tử xa lạ mà cởi áo tháo thắt lưng, sao nàng có thể không sợ?

Cách đó không xa là đám người cẩm y vệ, nhắm chặt đôi mắt coi như không thấy.

Lúc này tính mạng quan trọng hơn, Vương gia được mỹ nhân cứu là tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Lúc Nhữ Dương vương tuyệt vọng, Phương Nhi đồng ý vì ngươi hút độc, giờ khắc này hắn sẽ nhớ kỹ một đời, chỉ có lúc tuyệt cảnh, thì ân cứu mạng mới có thể khắc cốt ghi tâm.

Phun ra nọc độc, mặt Phương Nhi trắng bệch, nhìn Nhữ Dương vương nói:

- Không sao ròi.

-Ngươi tên gì?

Nhữ Dương vương cầm chặt tay thiếu nữ, thiếu nữ cười khẽ:

- Ta là Phương Nhi, còn ngươi?

- Nhữ Dương vương Triệu Dật Thanh.

- Ngươi thật sự là vương gia?

Nhữ Dương vương gật đàu, Phương Nhi nói:

- Ta cứu ngươi, không cầu gì khác, chỉ cầu ngươi đừng trách phụ thân, ca ca của ta, cuộc sống của chúng ta rất khó khăn, không làm như vậy chúng ta sống không nổi, tha thứ cho bọn hắn được không?

Nhữ Dương vương đỡ thân thể thiếu nữ lung lay sắp đổ:

- Bản vương đáp ứng ngươi.

- Phương Nhi, ngươi là làm sao vậy?

Hán tử vừa rồi bắt nhốt Nhữ Dương vương từ ngoài cửa chạy vọt vào, đoạt lấy Phương Nhi trên tay Nhữ Dương vương, nước mắt chảy xuống:

-Nữ nhi...Nữ nhi...

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Phương Nhi trong suốt, ôn nhu nhìn Nhữ Dương vương, nở nụ cười hàm ý cảm ơn:

-Phụ thân, vương gia nói sẽ không trách ngươi, hắn nói không trách ngươi.

- Phương Nhi.

Sau khi Phương Nhi ngất đi, thống lĩnh Lý Vĩnh Khánh đi đến bên người Nhữ Dương vương, nhìn hắn nói:

-Vương gia đã lâu không gặp?

Nhữ Dương vương không đế An Bình hầu phủ vào mắt, cũng là không vừa mắt Lý gia.

Lý Vĩnh Khánh cũng chướng mắt Nhữ Dương vương, chỉ vì cố kỵ mặt mũi của Nhu Nương.

Hàng hóa của vương phủ có thể vận chuyển qua Hoài Châu, là do hắn chiếu cố trước sau.

Hán còn cho rằng lúc Nhữ Dương vương đi ngang qua Hoài Châu, sẽ tìm gặp hắn trước, không ngờ...Bọn hắn lại gặp nhau ở chỗ này.

Lý Vĩnh Khánh kính trọng ca ca và tẩu tử, nhưng hắn không giống ca ca An Bình hầu.

Trong phủ thiếp thất không ít, lại không có người nào sinh cho hắn một nữ nhi, người khác đều cầu nhi tử, hắn lại cầu nữ nhi.

Mỗi lần hồi kinh hắn đều đem Yên Nhiên sủng lên trời, ai dám nói Yên Nhiên không tốt, Lý Vĩnh Khánh liền đánh người.

https://thuviensach.vn

Làm thống lĩnh nhiều năm ở Hoài Châu, tính cách hắn càng bưu hãn, hoàng đế coi trọng lòng trung tâm của hắn, rất tín nhiệm hắn.

Lúc hắn thống trị Hoài Châu, án tử giảm đi rất nhiều, ở Hoài Châu, trừ hắn ra, thì không có người nào nguyện ý đến, nên hắn đã làm thống lĩnh ở đây năm sáu năm rồi.

Nhữ Dương vương bị rắn độc cắn không đứng dậy được, lo lắng nhìn Phương Nhi:

- Lý đại nhân, thỉnh đại phu được không? Phương Nhi cô nương là ân nhân cứu mạng bản vương, không nhìn thấy nàng bình an, bản vương sẽ lo lắng.

Lý Vĩnh Khánh nhìn thoáng qua vết thương trên đùi Nhữ Dương vương, hắn ở Hoài Châu kinh doanh nhiều năm, loại tuồng này không biết nhìn bao nhiêu làn.

Nữ tử Hoài Châu dựa vào thủ đoạn này, mà gả đi không ít, Lý Vĩnh Khánh cười tủm tỉm phân phó:

-Thỉnh đại phu.

- Dạ thống lĩnh đại nhân.

Nhữ Dương vương được tùy tùng nâng lên, Lý Vĩnh Khánh nói:

-Chuyện thẩm vấn bọn hắn, hạ quan không tiện nhúng tay, là kết tội hay là đặc xá, tùy vương gia định đoạt.

Đại phu đến chuẩn mạch cho Nhữ Dương vương cùng Phương Nhi, sau khi ăn canh dược xong, Phương nhi đã muốn thanh tỉnh, Nhữ Dương vương cũng có tinh thần.

https://thuviensach.vn

Hắn đã đáp ứng với Phương Nhi, Nhữ Dương vương sẽ không tính toán gì nữa, đặc xá tội cho bọn hắn, cũng nói với phụ mẫu Phương Nhi muốn thu nạp Phương Nhi vào vương phủ làm phu nhân.

Dưới Chính phi, Trắc phi, là phu nhân, Phương Nhi bay lên cành cao, càng không muốn xa rời Nhữ Dương vương.

Tuy Nhữ Dương vương vui mừng vì có Phương Nhi, nhưng vẫn chưa đắm chìm trong tư tình nhi nữ.

Hắn ở trong Thống Lĩnh phủ, có khi Lý Vĩnh Khánh giảng giải một ít chuyện ở Hoài Châu với hắn.

Nhữ Dương vương chính mắt nhìn thấy rất nhiều người quyền quý nịnh bợ Lý Vĩnh Khánh.

Nếu hắn thật dựa theo điều lệ xử lý, đám người huân quý sẽ không kiếm được bạc.

Tuy Hoài Châu bần cùng thiếu thốn, nhưng lại là tuyến đường trọng yếu.

Nhữ Dương vương trầm mặc, xem tâm ý của bệ hạ có thể sẽ để Lý Vĩnh Khánh làm thống lĩnh Hoài Châu thêm vài năm nữa.

Tính tình Lý Vĩnh Khánh ngay thẳng, trừ tính phong lưu, thì không còn tật xấu gì.

An Bình hàu phủ cũng không vô dụng như Nhữ Dương vương đã nghĩ, Yên Nhiên là An Bình hầu phủ đại tiểu thư.

Nhữ Dương vương một lần nữa suy tính thiệt hơn, nếu không có tài lực duy trì, Nhữ Dương vương phủ ở kinh thành sẽ gặp khó khăn.

#####

https://thuviensach.vn

Tuy Lý Vĩnh Khánh có một đống thiếp thất, nhưng đối với thê tử rất kính trọng, có chuyện gì cũng cùng thê tử thương lượng, sau khi đích thê sinh hạ bốn nhi tử, thì thiếp hàu mới thôi dùng dược, mới có thứ tử.

-Phu nhân chuẩn bị nhiều lễ vật cho Nữu Nữu, nếu không phải đại ca nhắc nhở, ta đã bị cuốn vào, rời khỏi Hoài Châu, ai còn nhận thức ta?

-Đã biết, lão gia, thiếp thân nhất định an bài thỏa đáng.

Phu thê Lý Vĩnh Khánh thương lượng đem lễ vật gửi đến kinh thành trước.

Trong kinh thành Yên Nhiên thở phào một cái, nghe nói bệ hạ xử lý chuyện Tiệt Vàng Tệ án, phạm quan miệng đầy máu đem diễn chợ bị ném thức ăn vào người.

Vụ án lớn coi như trôi qua, nhị thúc vẫn là thống lĩnh Hoài Châu, càng được bệ hạ tín nhiệm.

Yên Nhiên vỗ vỗ hai má, nàng thật sự không muốn nhìn thấy nhị thúc yêu thương nàng vì việc này mà bị bãi quan, Yên Nhiên không muốn nhìn thân nhân chịu khổ.

P/s 😢 😢 😢 ta hơi bận nên edit chậm. Hôm nào có nhiều time ta bù đắp cho các nàng nha😙 😙 😙

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 69: Đặt Cược

Tiệt Vàng Tệ án ở trong trí nhớ của Yên Nhiên chiếm vị trí rất quan trọng.

Nhị thúc ở Hoài Châu làm thống lĩnh cũng bị liên lụy, phụ thân dùng rất nhiều quan hệ mới giúp nhị thúc thoát tội.

Nhưng nhị thúc bị bệ hạ bãi miễn chức vị vĩnh viễn không được làm quan, liên lụy đến các vị đường ca.

Sau đó nhị thúc buồn bực mà chết, dù các vị đường ca có hầu phủ chiếu cố, nhưng hầu phủ cũng không bằng lúc trước, có năng lực chiếu cố bọn hắn bao lâu?

Các vị đường ca cả đời phải điệu thấp sống qua ngày.

- Yên Nhiên.

- Phụ thân.

Yên Nhiên đứng dậy đón nhận An Bình hàu đang đi vào thư phòng:

- Người không ở cùng mẫu thân?

Kiếp trước vì cứu nhị thúc, phụ thân đi khắp nơi cầu người, nhận hết ánh mắt xem thường của mọi người.

Cũng càu Nhữ Dương vương phủ, lúc đó Nhữ Dương vương cũng không dễ nói chuyện, cũng không để ý Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên ôm cánh tay của An Bình hầu, nàng không muốn phụ thân phải khúm núm, khẩn cầu người khác nữa. An Bình hàu nói:

- Mới vừa rồi nhị thúc ngươi gửi tin, tặng rất nhiều lễ vật, có rất nhiều thứ ghi rõ là đưa cho ngươi.

- Nhị thúc vẫn thương yêu nữ nhi nhất An Bình hầu nói:

- Nữu Nữu, đây là phụ thân đưa cho ngươi.

Yên Nhiên mở ra giấy Tuyên Thành, hốc mắt đỏ lên, An Bình hầu nói:

- Nếu Tuấn Khanh hiền chất nói ngươi am hiểu Trâm Hoa tiểu Khải, ta viết cho ngươi một ít, Tuấn Khanh hiền chất còn phải thi khoa cử, là đại sự cả đời, ngươi không nên quấy rầy hắn, vi phụ cũng viết một ít Trâm Hoa tiểu Khải, ngươi luyện trước đi.

Yên Nhiên cọ cọ cái mũi:

- Được, nghe người.

Yên Nhiên được An Bình hầu chỉ dạy luyện chữ, khuôn mặt An Bình hầu nghiêm túc, nhưng trong đôi mắt tràn đầy sủng nịch.

Trước kia Yên Nhiên luôn thích chạy ra bên ngoài, rất ít khi chịu ngồi xuống luyện chữ.

An Bình hầu là phụ thân của nàng, thương tiếc sủng nịch nàng, chỉ cần nữ nhi vui vẻ là được.

An Bình hầu nhìn chữ Yên Nhiên viết, ý cười càng dày đặc, càng xem Yên Nhiên như tri kỷ.

- Bệ hạ vẫn tức giận án tử.

https://thuviensach.vn

Tay Yên Nhiên cầm bút lông dừng một chút:

- Không phải đã qua rồi sao? Nhị thúc vô tội, không thể bị tiểu nhân liên lụy.

An Bình hầu còn nhớ rõ, một tháng trước, Yên Nhiên đi vào thư phòng, nói với hắn:

- Phụ thân, ta có một chuyện không hiểu.

Một ngày này bọn hắn nói chuyện rất lâu, nói đến Lý Vĩnh Khánh, nói đến tương lai của An Bình hầu.

An Bình hầu thấy nữ nhi đã trưởng thành vui mừng không thôi, tính khí nhi tử ngay thẳng, không biết luồn cúi.

Có tri kỷ là Phó Tuấn Khanh ở bên cạnh chỉ điểm, có Yên Nhiên thường xuyên nhắc nhở, An Bình hầu đối với tương lai càng yên tâm.

-Không hổ là người do Nhữ Dương vương phi dạy dỗ, ta hy vọng ngươi có thể học được nhiều kiến thức từ đại di ngươi, nhưng ở trong phủ cũng phải nhìn mẫu thân ngươi.

- Dạ.

Yên Nhiên dùng danh nghĩa của đại di Nhàn Nương mà nhắc nhở phụ thân chuyện nhị thúc gặp nguy hiểm.

Đại di không dễ dàng phạm sai lầm, nhưng có khi nàng quá quật cường, quá kiên trì.

Yên Nhiên có chút mê mang, kiên trì vì chính mình không tốt sao? Nhưng lúc này đại di vì tương lai của biểu ca mà dốc hết toàn lực, Yên Nhiên không có thương hại, chỉ có tiếc hận.

https://thuviensach.vn

An Bình hầu chuẩn bị đi bàu bạn bên người Nhu Nương, bước ra khỏi thư phòng vài bước, đột nhiên nhớ tới một chuyện, quay đầu nói:

- Nhữ Dương vương thế tử được bệ hạ ân chuẩn tham gia khoa cử.

- Biểu ca? Hắn đi thi khoa cử? Sao có thể như vậy được, hắn không phải cử nhân, sao người đọc sách trong thiên hạ có thể tin phục?

- Bệ hạ ân điểm, ai dám không phục? Tiên đế đã từng trải qua điều lệ này, chỉ là người mê muội chịu ân tham gia khoa cử.

- Thi rớt?

- Thêm một ghế hạng bét, không biết sao đại di ngươi lại muốn, lấy tài học được viện trưởng Tung Sơn viện khen ngợi, đợi hai mươi tuổi tham gia khoa cử, hắn còn không đậu được sao? Hiện tại chịu hoàng ân...thật sự rất sốt ruột.

- Phụ thân nói chủ khảo chăm thi, miệng phục nhưng tâm không phục?

An Bình hàu gật đàu nói:

- Chủ trì khoa khảo có ba người, toàn bộ đều trải qua gian khổ, khổ học, mới đề tên lên bảng vàng, chủ khảo là Âu Dương đại nhân, thời thiếu niên nhiều lần thi rớt, qua ba mươi tuổi mới thi đậu tú tài, sau đó là cử nhân, ròi trạng nguyên, được bệ hạ giao trọng trách, hắn rất coi trọng phẩm tính cử tử, người càng ổn trọng kiên trì bền bỉ sẽ được hắn yêu thích, còn giống như Nhữ Dương vương thể tử đi đường tắt, hắn sẽ không coi trọng.

- Còn các chủ khảo khác thì sao?Đều giống như Âu Dương đại nhân?

Yên Nhiên lo lắng, An Bình hàu nói:

- Bệ hạ chọn lựa chủ khảo, đều chọn lựa những người có tính khí hợp nhau, cũng không thể vì cử tử văn chương, mà khiến chủ khảo bất hòa, thế

https://thuviensach.vn

tử văn vẻ ta đã xem qua, cẩm tú hoa mỹ, đều rất hiểm lạ, sợ không được chủ khảo coi trọng.

An Bình hầu lo lắng, Yên Nhiên cũng biết, nhưng biểu ca đồng ý tham gia khoa cử, là chuyện tốt, so với chuyện điệu thấp tốt hơn rất nhiều, Yên Nhiên kiên định nói:

- Nữ nhi tin tưởng tài học của biểu ca, chắc chắn sẽ đề tên lên bảng vàng.

- Yên Nhiên, khoa cử lần này còn có kinh tài tuyệt thế Tuấn Khanh hiền chất, ngươi không thể xem nhẹ tài tử trong thiên hạ.

Không có người nào so với Yên Nhiên có thể hiểu rõ Phó Tuấn Khanh xuất sắc cỡ nào.

Kiếp trước hắn đỗ trạng nguyên tài văn xuất chúng, được học giả uyên thâm ca ngợi hắn là hội tụ trăm năm tinh hoa văn đàn.

Có thể nói là chưa từng có ai bằng hắn, sau này cũng không có ai, hắn là thước đo cho lục nguyên.

Yên Nhiên đứng dậy, sau có ngồi xuống, lại đứng dậy, rồi lại ngồi xuống, tâm tình không yên.

Theo lời phụ thân nói biểu ca đang trong hoàn cảnh xấu, lại cùng khoa với Phó Tuấn Khanh.

Yên Nhiên lo lắng nếu hắn thi rớt hoặc bại dưới Phó Tuấn Khanh sẽ khiến biểu ca ủ rũ.

Nàng nên làm gì bây giờ? Lúc Yên Nhiên ngẩng đầu, phụ thân đã đi rất xa rồi, nàng cũng không còn tâm tình luyện chữ.

Một lần lại một lần khuyên can chính mình, phải tin tưởng biểu ca, tin tưởng tài học của hắn.

https://thuviensach.vn

Dù không đỗ đạt trạng nguyên, cũng sẽ đậu được tiến sĩ.

Yên Nhiên thu lại giấy Tuyên Thành, mày nhíu chặt, biểu ca chịu hoàng ân tham gia khoa cử, có tên trong ba giáp là hoàn hảo, nếu không có, biểu ca tổn thất quá lớn, Yên Nhiên trái lo phải nghĩ, phân phó:

- Chuẩn bị xe ngựa, đi Nhữ Dương vương phủ.

-Dạ.

Từ lúc trọng sinh, Yên Nhiên sẽ không quất roi cưỡi ngựa tung hoành kinh thành, nàng ra ngoài đều đi xe ngựa.

Kiêu ngạo không chỉ ở bề ngoài, An Ninh công chúa chưa từng phóng ngựa trong kinh thành, nhưng ai dám nói nàng không phải là nữ tử ngạo khí nhất thiên hạ?

Trước kia nàng quá mức mạnh mẽ, kiêu ngạo ngang bướng, bất quá là che dấu nội tâm tự ti cùng áp lực của nàng mà thôi

Nàng được nói là tính khí giống Nhàn Nương là hầu phủ quý nữ, nhưng trừ kiêu căng thì nàng có điểm nào giống Nhàn Nương?

Yên Nhiên nắm chặt tay, kiếp trước nàng cũng biết rõ ràng, mới có thể liều mạng che dấu bản tính, liều mạng tranh đoạt sự chú ý cùng nhận thức của người khác.

Nhưng nàng thấy Trinh Nương tốt lắm được người người yêu thích, nàng liền học theo Trinh Nương cuối cùng cả đời thất bại.

Yên Nhiên mỉm cười, nàng sẽ không giẫm lên vết xe đổ, thu liễm tính tình, đem kiêu ngạo áp chế, tất cả đều là vì tương lai.

Xe ngựa An Bình hầu phủ trên đường chạy đến Nhữ Dương vương phủ, đi ngang qua quán rượu ven đường.

https://thuviensach.vn

Ở sát bên đường là quán rượu hai tầng, Phó Tuấn Khanh đang ngồi bên cửa sổ chợt buông chén rượu, kinh ngạc nhìn theo xe ngựa đến xuất thần.

Ngồi cùng bàn với hắn là vài bằng hữu, phần lớn đều giống hắn, từ tú tài, cử nhân một đường thi đỗ.

Nhữ Dương vương thế tử được hoàng ân tham gia khoa cử là sự tình đứng đầu kinh thành lúc này.

Có người trầm trồ khen ngợi, nhưng càng có nhiều người chờ xem Nhữ Dương vương thế tử bị chê cười.

- Các ngươi nói xem, rốt cuộc Nhữ Dương vương thể tử nghĩ như thế nào? Ta không tin người được viện trưởng Tung Sơn viện khen ngợi lại không biết thòi thể? Thiên hạ đều biết Âu Dương đại nhân thích người thật thà văn vẻ, hắn có thể đậu tiến sĩ mới là lạ.

Tên còn lại cười nói:

- Ta đi đánh cược hắn sẽ thi rớt, các ngươi đoán xem cược được bao nhiêu?

- Bao nhiêu? Bao nhiêu?

- Đặt Nhữ Dương vương Thể tử điện hạ đậu tiến sĩ, một ăn hai mươi.

Cử tử uống rượu cười vang:

-Ai mà đặt hắn đậu tiến sĩ? Còn không phải là đem bạc ném vào ao sao?

Phó Tuấn Khanh hoàn hồn, hỏi:

- ở noi nào đánh cược? Phường nào tiếp nhận?

- Sòng bạc Phát Tài.

https://thuviensach.vn

- Tuấn Khanh huynh bị chuyện này hấp dẫn, muốn thử vận may? Tuấn Khanh huynh đậu tiến sĩ một ăn một.

Phó Tuấn Khanh bình tĩnh mỉm cười, khuôn mặt tuấn dật vô song:

- Ta đi trước đây, đi đến sòng bạc Phát Tài.

Phó Tuấn Khanh đứng dậy đi xuống lầu, phía sau có người hỏi:

- Tuấn Khanh huynh đặt ai?

- Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, Nhữ Dương vương thế tử điện hạ nhất định đậu tiến sĩ, có cơ hội kiếm bạc, sao ta có thể bỏ qua, đánh cuộc khoa cử, là đánh cuộc ánh mắt.

Phó Tuấn Khanh rời khỏi quán rượu, mọi người bên trong đều trầm mặc, một lúc sau có người nói:

-Không phải là Phó Tuấn Khanh bị trúng tà đi, sao Nhữ Dương vương thế tử có thể đậu tiến sĩ?

- Nếu hắn đậu, không phải sẽ khiến người đọc sách trong thiên hạ ngượng chết sao? Gian khổ đọc sách, khổ học, nhiều lần dự thi chẳng phải là chê cười?

- Đúng vậy, đúng vậy, chủ khảo là người cương trực công chính, sẽ không làm ra chuyện nịnh nọt người quyền quý.

- Chỉ sợ là Phó huynh nhất thời vui đùa, chứ không phải thật.

Phó Tuấn Khanh xem trọng Nhữ Dương vương thế tử, khiến bọn hắn tăng thêm áp lực, nếu Triệu Duệ Kỳ chiếm một danh ngạch, bọn hắn liền thiếu một phần cơ hội đậu tiến sĩ, có người nói thầm:

https://thuviensach.vn

- Không biết thế tử điện hạ nổi điên cái gì, sinh ra đã là thể tử, có cẩmy ngọc thực lại còn muốn tranh giành với chúng ta?

Lời hắn nói cũng là suy nghĩ của rất nhiều người, đám cử tử không còn tâm tình uống rượu, đều tự hồi phủ đóng cửa đọc sách.

Tiểu nhị sòng bạc Phát Tài nhận được đơn cược, một người giống như tiên nhân trên trời nói với hắn:

-Đặt ba trăm lượng...Nhữ Dương vương thế tử đậu tiến sĩ.

-Này, này...

Vì người trước mặt quá tuấn mỹ, lừa gạt thần tiên sẽ bị báo ứng, tiểu nhị nhìn bốn phía, đè thấp giọng nói:

-Ngươi hãy sửa lại đi, hắn không có khả năng đậu tiến sĩ đâu, ba trăm lượng bạc không phải là số lượng nhỏ.

- Không cần.

Tiểu nhị mở ra, đem ngân phiếu định mức:

-Ôi, đáng tiếc.

Tiểu nhị nhìn theo tiên nhân phiêu nhiên rời đi, chẳng lẽ tiên nhân hạ phàm? Nếu không sao hắn lại đặt thế tử?

Phó Tuấn Khanh đứng ở trên lầu các, Nhữ Dương vương Thế tử, ngươi là vì danh? Hay là vì nàng?

#####

Yên Nhiên chạy đến Nhữ Dương vương phủ, xuống xe ngựa vội vàng đến thỉnh an Nhàn Nương, Nhàn Nương cười nói với nàng:

https://thuviensach.vn

-Kỳ nhi đang ở đình đài ngoại thư phòng, ngươi đi đi, không cần ở đây với ta.

Yên Nhiên bình tĩnh lại, nàng tới Nhữ Dương vương phủ làm cái gì? Bệ hạ đã ân chuẩn, Triệu Duệ Kỳ phải tham gia khoa cử, trốn tránh dự thi sẽ ảnh hưởng đến thanh danh của hắn.

-Biểu ca.

- Yên Nhiên, ngươi đi gặp hắn sẽ hiểu rõ, đi đi.

Nhàn Nương cười đưa tiễn Yên Nhiên, Yên Nhiên có thể đến Nhữ Dương vương phủ khiến nàng rất vừa lòng.

Có thể ở trước mặt nàng suy nghĩ cẩn thận, nàng càng vừa lòng hơn, Nhàn Nương thỏa mãn nhắm mắt, hy vọng Phật tổ khai ân.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 70+1: Tình Ngộ (1)

Đình đài thư phòng là nơi mà Triệu Duệ Kỳ thích nhất, Yên Nhiên đi đến đình đài Vũ Hoa Viện.

Ba gian phòng rộng mở, sáng ngời tạo thành thư phòng, mặt đường lát đá vũ hoa uốn lượn dẫn đến cửa thư phòng.

Sân viện thu thập sạch sẽ, chỉ có một gốc cây cổ thụ chọc trời, dưới tàng cây bày biện bàn thạch ghế đá.

Dùng đá vũ hoa phô trương làm đường, tương lai sẽ là bằng chứng buộc tội biểu ca xa hoa lãng phí.

Khiến Nhữ Dương vương không vui, cho rằng Triệu Duệ Kỳ giả vờ làm ra vẻ đơn giản.

Biểu ca là thế tử điện hạ dùng đá vũ hoa làm đường thì có sao? Nhữ Dương vương phủ cũng không phải cung cấp không nổi.

Người được Nhữ Dương vương yêu thích, sẽ được hắn sủng tận trời, người nọ làm cái gì cũng đúng.

Nhưng người không được Nhữ Dương vương thích, có nói đúng cũng thành sai.

Ngoài cửa phòng là hai nha hoàn xa lạ canh giữ, nhìn thấy Yên Nhiên liền thấp giọng thỉnh an:

-Biểu tiểu thư.

https://thuviensach.vn

Không phải nha hoàn thường hầu hạ biểu ca, Yên Nhiên liếc mắt một cái, nói:

-Ta có việc cần thỉnh giáo thế tử điện hạ.

Một người nói:

-Thế tử điện hạ đã từng phân phó, biểu tiểu thư có thể tùy ý đi vào, không cần nô tỳ thông báo, biểu tiểu thư thỉnh.

Yên Nhiên đi vào đình đài thư phòng, vẫn giống như trí nhớ của nàng, một cái bàn án, một ghế dựa, ở phía sau bức rèm che là một cái nhuyễn tháp.

Trên tường phía đông treo bức tranh Tây Hồ Nguyệt, trong thư phòng có rất nhiều bộ sách giá sách, nàng từng ngây thơ hỏi qua:

『Biểu ca, ngươi đều đọc sao?』

Triệu Duệ Kỳ vân đạm phong khinh nói:

『Không sai biệt lắm』

Nhiều bộ sách như vậy, hắn dùng bao nhiêu ngày để đọc, cuối cùng lại bị nói là tài học không tốt cơ trí bình thường.

Yên Nhiên bấm chặt móng tay, tâm đau quá, nàng không nên đến, sao biểu ca có thể thi rớt?

Tuy Âu Dương đại nhân cổ hủ cẩn thận, nhưng lại yêu thích người tài, biểu ca tài trí, đủ để ứng đối khoa cử thi hội.

Nếu lại khiến biểu ca giống như kiếp trước, cả đời mang danh tài trí bình thường, Yên Nhiên sẽ hối hận đến chết.

https://thuviensach.vn

Sau bàn học cũng không thấy thân ảnh của Triệu Duệ Kỳ, Yên Nhiên vén lên bức rèm che, Triệu Duệ Kỳ một thân lam y, nằm ngủ trên nhuyễn tháp.

Cổ áo rộng mở lộ ra chút da thịt, vài sợi tóc rũ trước ngực, tóc đen làm nền khiến da thịt càng trong suốt, nổi lên dung nhan bạch ngọc.

Lưu hương đốt cháy một mùi hương thanh đạm lượn lờ trong không khí, quấn quanh thiếu niên tuấn mỹ đang ngủ say.

Không biết có phải do ảo giác hay không, Yên Nhiên cảm thấy biểu ca so với trí nhớ của nàng càng tuấn dật.

Không giống trước kia ốm yếu bệnh tật, ngũ quan thâm thúy, da thịt cũng không tái nhợt như trước, Yên Nhiên chậm rãi tới gần hắn.

Chả trách người bên ngoài lại nói Nhữ Dương vương thế tử không kém gì Ngọc lang Phó Tuấn Khanh.

Hai gò má Yên Nhiên đỏ ửng, giống như nàng vụng trộm thấy người không nên thấy.

Cánh tay Triệu Duệ Kỳ còn hơi non nớt, Yên Nhiên vẫn nhớ rõ lúc bị hắn ôm vào trong lòng, cảm giác rất an tâm.

Yên Nhiên cắn môi, hắn là ấm áp, nhưng hắn không thuộc về ngươi, không hề thuộc về ngươi.

Yên Nhiên chậm rãi lui về phía sau, nàng không thể gần hắn.

Lúc nàng xoay người, Triệu Duệ Kỳ mở đôi mắt, trong mắt tràn đầy đau lòng cùng mất mác.

Tâm biểu muội vẫn còn đặt trên thân hắn, dù là dùng dung mạo, cũng phải lưu nàng lại.

https://thuviensach.vn

-Biểu muội, biểu muội, đừng đi.

Thì thào tự nói, khiến Yên Nhiên dừng bước, sau lưng căng thẳng, vì sao trong giấc mơ của hắn vẫn là nàng?

Yên Nhiên che miệng, nàng không thể đánh thức biểu ca.

-Yên Nhiên, ngươi nhất định phải rời khỏi ta?

Lúc này Yên Nhiên quay đầu lại, nhìn thấy Triệu Duệ Kỳ dựa đầu vào giường, ánh mắt ôn nhuận nhìn nàng.

-Ở lại bên ta, đừng rời khỏi.

- Thế tử điện hạ muốn miễn cưỡng ta?

-Ngươi biết rõ là không phải, ta bầu bạn bên cạnh biểu muội từ nhỏ đến lúc trưởng thành, ta vẫn ở bên cạnh ngươi, biết tính tình biểu muội như thế nào, ngươi làm bộ vô tình với ta, sao ta có thể tin tưởng?

Triệu Duệ Kỳ xốc chăn lên, chân trần đi đến trước mặt Yên Nhiên, cổ áo rộng mở càng lộ ra da thịt nhiều hơn.

Nâng tay đặt lên vai Yên Nhiên, Triệu Duệ Kỳ cường thế đè ép Yên Nhiên.

Khiến nàng không có cách gì trốn tránh hắn, cũng không có cách gì trả lời hắn.

Yên Nhiên cúi đầu nhìn xuống thảm lông dương trên mặt đất, là vận chuyển từ Ba Tư, giẫm lên rất mềm mại thoải mái, tốn không ít bạc của đại di...

Yên Nhiên tùy ý nhàm chán suy nghĩ vớ vẩn trong đầu, lúc này nàng không có cách gì đối mặt với Triệu Duệ Kỳ, thậm chí không dám nghĩ

https://thuviensach.vn

mình muốn gì.

Triệu Duệ Kỳ cũng không muốn miễn cưỡng nàng, bàn tay đặt trên bờ vai run rẩy, khiến hắn đau lòng.

Kỳ quái trong mộng bất quá chỉ là vài cảnh tượng, tình hình cụ thể thế nào Triệu Duệ Kỳ không rõ ràng, chỉ có thể cảm giác được bi thương.

Trong mộng hắn không biết làm sao, hắn cũng vô lực thay đổi, khiến Triệu Duệ Kỳ dao động.

Hắn tham gia khoa cử,lúc đầu không thể phủ nhận là hắn muốn cùng Phó Tuấn Khanh phân chia cao thấp, khiến Yên Nhiên biết hắn không thua kém Phó Tuấn Khanh.

Nhưng trải qua mộng cảnh, Triệu Duệ Kỳ muốn cường đại, cường đến nổi có thể bảo vệ được Yên Nhiên.

Khoa cử là bước thứ nhất, không ai có thể cướp tước vị của hắn.

Vài đoạn mộng cảnh đã có thể khiến hắn thống khổ, nhìn bộ dáng của Yên Nhiên, không hề ngắt quảng.

Thân ảnh của nàng ở trong mộng lâu hơn một ít, hắn không thể bức ép Yên Nhiên.

Triệu Duệ Kỳ muốn thú Yên Nhiên, chỉ có thể từ từ khiến nàng thoát khỏi ảnh hưởng trong mộng.

Hắn phải trở nên cường mạnh, để Yên Nhiên tin tưởng hắn.

Triệu Duệ Kỳ cầm tay Yên Nhiên, lúc Yên Nhiên hoàn hồn, đã bị Triệu Duệ Kỳ đặt trên ghế.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nâng mắt, thấy ánh mắt hắn sủng nịch ý cười, nàng lập tức nhìn chổ khác, nhìn giấy Tuyên Thành trên bàn, Triệu Duệ Kỳ cũng không miễn cưỡng nàng, hỏi:

-Dạo này ngươi đang luyện Trâm Hoa tiểu Khải?

- Phụ thân viết vài chữ mẫu cho ta, ta thích Trâm Hoa tiểu Khải chỉnh tề, một đường một nét đều hợp quy tắc.

Yên Nhiên không thích lối viết Thảo thư, nhưng Triệu Duệ Kỳ thích, luôn nói với nàng lối viết thảo thư như thế nào.

Triệu Duệ Kỳ đi đến giá sách, do dự tự hỏi một lúc, từ trên giá sách rút ra mấy quyển sách, Yên Nhiên lặng lẽ nhìn hắn.

Trước kia nàng rất thích nhìn hắn ở bên giá sách tìm sách, hốc mắt Yên Nhiên chua xót, đã lâu...đã rất lâu chưa bao giờ thấy...

Không chỉ vì biểu ca sớm thệ, tuy Trinh Nương đem hết bộ sách của biểu ca đưa qua, nàng cũng vì biểu ca chuẩn bị thư phòng.

Nhưng tình cảnh ở hầu phủ, không thể khiến Triệu Duệ Kỳ một lòng một dạ đọc sách.

Cũng bắt đầu từ lúc đó Yên Nhiên mới hiểu tài học không quan trọng bằng quyền thế, người huân quý đọc sách là nhã sĩ, còn người ăn bữa hôm lo bữa mai sao có thời gian đọc sách?

-Ngươi hồi phủ thì xem mấy quyển sách này đi, chủ yếu là Trâm Hoa tiểu Khải, ta có chút ít bảng chữ mẫu, ngươi cùng mang về đi.

Triệu Duệ Kỳ đem mấy quyển sách mấy bản tự đặt lên trên bàn ở trước mặt Yên Nhiên, Yên Nhiên cúi đầu, nhìn thấy hắn vẫn đi chân trần trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

-Cẩn thận cảm lạnh...

- Ta biết biểu muội sẽ quan tâm ta, ta sẽ mang hài.

Triệu Duệ Kỳ cười sung sướng, xuyên hài mềm, phân phó với nha hoàn bên ngoài bưng lên điểm tâm, mứt quả.

Đều là những thứ Yên Nhiên thích ăn, khẩu vị của nàng sẽ không thay đổi, việc nhỏ như vậy mà Triệu Duệ Kỳ vẫn biết.

Trong mắt Yên Nhiên lượn lờ hơi nước. Bên tai là giọng nói ôn nhu của biểu ca:

-Ăn đi, thích cái gì nói với ta.

Yên Nhiên vân vê mứt quả, Triệu Duệ Kỳ hiểu rõ nàng, lúc Yên Nhiên ngẩng đầu, Triệu Duệ Kỳ cầm lấy khăn mặt trên khay.

Không phải đưa cho nàng tự lau, mà hắn lau cho Yên Nhiên, đột nhiên Yên Nhiên nắm lấy tay hắn, lật lòng bàn tay lại, bàn tay bạch ngọc có rất nhiều vết thương nhỏ, Yên Nhiên nhìn đầu ngón tay hắn hỏi:

-Như thế nào lại như vậy?

- Không có gì, luyện võ đều như vậy, qua hai ngày nữa sẽ thành vết chai, sẽ không bị cung tiễn làm tổn thương. Biểu huynh cũng bị như thế, chỉ là ta luyện hơi muộn, phải chịu khổ thôi.

Triệu Duệ Kỳ không xem vết thương này là gì, nhưng biết Yên Nhiên đau hắn, ngữ điệu thay đổi, có chút tự hào nói:

-Tuy lúc này ta kém xa biểu huynh, nhưng ta có thể mười trúng năm, luyện tập thêm nữa, sẽ trúng được nhiều hơn, sau này không sợ ở trên chiến trường bắn hụt nhiều lần, khiến người chê cười.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên kinh ngạc:

-Biểu ca tính tòng quân? Không phải ngươi muốn thi khoa cử sao?

Yên Nhiên không thể nhẫn tâm như Trinh Nương, nhẫn tâm đem nhi tử ném tới chiến trường.

Nàng sợ Triệu Duệ Kỳ gặp chuyện không may, tình cảnh chiến trường thay đổi trong nháy mắt, một khi biểu ca gặp chuyện không may, nàng phải làm sao bây giờ...

Không đúng, biểu ca gặp chuyện không may nàng sẽ khổ sở, nhưng nàng vẫn là nàng.

-Trên chiến trường rất nguy hiểm, nhưng ta tin biểu ca nhất định có thể bình an.

Quyết định thắng bại trong chiến tranh có rất nhiều nhân tố, không thể để ca ca gặp lại bi kịch, trừ chuyện Triệu Duệ Kỳ phải cố gắng, thì Yên Nhiên không muốn để chuyện ngoài ý muốn xúc phạm tới hắn, Yên Nhiên tỏ vẻ thoải mái nói:

-Biểu ca cùng Tuấn Khanh ca ca giống nhau, văn võ song toàn, các ngươi đều chịu ân khoa, nhất định có thể trò chuyện với nhau, nếu không ngày mai ta cùng biểu ca đi bái phỏng Tuấn Khanh ca ca?

-Không cần biểu muội giới thiệu chúng ta với nhau, ta hắn đều nhận thức.

- Các ngươi nhận thức nhau?

Yên Nhiên mở to mắt, Triệu Duệ Kỳ buông khăn mặt ra, cười nói:

-Là nhận thức, sau khoa cử chúng ta sẽ quen thuộc hơn.

https://thuviensach.vn

-Biểu muội không cần lo lắng chuyện tương lai, ta sẽ không bị thương ở trên chiến trường.

Triệu Duệ Kỳ đối với chuyện này rất có lòng tin, Yên Nhiên biết chỉ cần không có người cố ý gây chuyện xấu, dựa vào binh pháp mà biểu ca nắm giữ, sẽ không thất bại, nàng thấp giọng nói:

-Ở trên chiến trường không chỉ có địch nhân, còn có chuyện ngoài ý muốn...

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 70+2: Tình Ngộ (1)

Kiếp trước, chuyện của ca ca lưu lại ấn tượng quá sâu trong trí nhớ của Yên Nhiên, Triệu Duệ Kỳ nói:

-Ngươi nói cũng có mấy phần đạo lý, là danh tướng không chỉ lo lắng địch nhân, mà còn phải suy xét yếu tố thắng trận. Nhữ Dương vương phủ lấy quân công mà sống yên ổn trong triều đình, ta có thể dự thi khoa cử, nhưng không thể làm quan văn, phụ thân vẫn còn, ta là thế tử, một ngày nào đó, ta sẽ kế thừa làm vương, đến lúc đó Man Di xâm phạm, sao ta có thể không quan tâm?

Yên Nhiên nghe xong, liền hiểu có lẽ đây là nguyên nhân mà kiếp trước biểu ca âm thầm học tập binh pháp.

Hắn vẫn muốn gánh vác trách nhiệm của Nhữ Dương vương phủ đánh lui Man Di để vương phủ trường tồn sừng sững không ngã.

Thời bình, Nhữ Dương vương hưởng bổng lộc triều đình nhàn nhã sống qua ngày.

Nhưng nếu chiến sự xảy ra, Nhữ Dương vương sẽ lĩnh quân đánh giặc.

Kiếp trước Triệu Duệ Giác chủ động xin đi giết giặc, không lưu cho biểu ca "tầm thường" có cơ hội thể hiện, kiếp này sẽ không như thế.

Yên Nhiên cầm giấy Tuyên Thành trên bàn, cười nói:

https://thuviensach.vn

-Biểu ca chuẩn bị thế nào, còn có một tháng, ngươi so với cử tử khác càng xuất sắc, tài năng sẽ khiến giám khảo cùng cử tử trong thiên hạ tâm phục khẩu phục.

- Ta chỉ muốn một người rõ ràng, ta không kém về hắn.

Triệu Duệ Kỳ cười khẽ, Yên Nhiên sửng sốt, nhìn giấy Tuyên Thành, rồi nhìn hắn, hỏi:

-Là Nhữ Dương vương điện hạ?

Triệu Duệ Kỳ cười không nói, Yên Nhiên tò mò, năn nỉ:

-Biểu ca, nói cho ta biết, được không? Ta nhất định sẽ không nói với bất kỳ ai...

Yên Nhiên thu hồi tay đang giữ chặt cổ tay áo Triệu Duệ Kỳ, đứng lên nói:

-Nếu biểu ca không có chuyện gì, thì ta đi về trước, không quấy rầy biểu ca đọc sách.

Triệu Duệ Kỳ nâng tay nắm cánh tay của nàng, trầm thấp nói:

-Biểu muội, giống trước kia không tốt sao?

-Không tốt, biểu ca còn phải thành thân với biểu tẩu, ta không thể trì hoãn ngươi, sau này ta còn phải lập gia thất, sao có thể ở cùng biểu ca không biết nặng nhẹ...Ta...Ta đi về trước...

Yên Nhiên không có cách gì đối mặt với biểu ca, mỗi lần gặp hắn, Yên Nhiên dù có thông minh hơn nữa vẫn bị u mê.

Sẽ không thể hạ quyết tâm xa lạ với Triệu Duệ Kỳ, có lẽ đợi hắn thành thân, Yên Nhiên sẽ ổn hơn.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ đi nhanh hai bước, đứng ở trước mặt Yên Nhiên, Yên Nhiên vội vàng rời đi thiếu chút nữa đâm đầu vào ngực hắn.

Lui ra sau nửa bước, nhìn chằm chằm mũi chân, nói:

-Biểu ca, ta muốn trở về.

Triệu Duệ Kỳ yên lặng nhìn Yên Nhiên, lông mi nàng run rẩy biểu hiện kích động, trầm mặc một lúc, Triệu Duệ Kỳ nói:

-Ngươi đợi đã.

Hắn yên lặng đi đến bên cạnh bàn đem điểm tâm, mứt quả bỏ vào trong hộp, đem hộp đưa tới tay Yên Nhiên:

-Hoa hồng bánh xốp là ngươi thích ăn nhất, mứt là đồ ngon nhất kinh thành, để ở chổ ta rất lãng phí, ngươi mang về ăn đi, trước khi dùng bữa, ăn một hai khối điểm tâm, trước khi ăn mứt quả nhớ rửa tay.

- Ừ.

Triệu Duệ Kỳ choàng áo cho Yên Nhiên:

-Bên ngoài gió lạnh, sau này ra ngoài nhớ mặc thêm y phục, ngươi sợ lạnh nhất, qua đợt này sẽ có thương nhân mang hàng da vào kinh, năm trước ngươi muốn có da Hỏa Hồ Ly, ta giúp ngươi đặt rồi, khi nào đưa tới, ta sẽ sai người đưa qua cho ngươi, làm mũ, hoặc là cổ áo, đều rất thích hợp, biểu muội thích nhất sắc đỏ.

-...

Yên Nhiên cất bước rời đi, vẻ mặt nàng hoảng hốt bước lên xe ngựa, đem hộp điểm tâm đặt trên đầu gối.

https://thuviensach.vn

Mùi điểm tâm, mứt quả phiêu tán trong không khí, Yên Nhiên rất muốn khóc.

Nàng xin lỗi một mảnh thâm tình của biểu ca, nàng sợ mình sẽ cô phụ biểu ca:

-Không thể tới gần ngươi, không thể tạm biệt ngươi, Lý Yên Nhiên, ngươi là họa của biểu ca, ngươi không thể hại hắn.

Ta sẽ làm thương tổn biểu ca? Ta đấu không lại Trinh Nương? Tâm tình Yên Nhiên rối loạn, lại không tìm được người giải bày.

Yên Nhiên không muốn nói với mẫu thân, Nhu Nương đang hoài thai, không thể mệt mỏi, Yên Nhiên không muốn để Nhu Nương phải lo lắng cho nàng.

Nàng cũng không thể nói với đại di, Nhàn Nương là mẫu thân của biểu ca, nếu biết nàng khi dễ biểu ca sẽ rất thất vọng.

Yên Nhiên từng trải qua một kiếp người so với đám khuê trung mật hữu của nàng thì lão thành hơn một ít.

Tuy có thể cùng nhau chơi đùa, nhưng vấn đề của Yên Nhiên các nàng giải quyết không được.

Đám người luôn vây quanh nàng không phải ai cũng vì nàng mà suy nghĩ, Yên Nhiên nói:

-Dừng lại...đi đến phủ của An Ninh công chúa.

- Dạ.

An Ninh công chúa cho Yên Nhiên quyền lợi tự do xuất nhập phủ công chúa.

https://thuviensach.vn

Lúc Yên Nhiên nhìn thấy An Ninh công chúa, cũng không nói gì nhiều, đem hộp điểm tâm đặt ở trước mặt nàng:

-Biểu ca cho.

An Ninh công chúa nhìn ra Yên Nhiên đang lo lắng hoang mang, buồn cười lắc đầu:

-Trước kia sao ta không phát giác Yên Nhiên thú vị như vậy, ngồi xuống nói cho ta biết, ngươi lại đi Nhữ Dương vương phủ? Không phải Nhữ Dương vương thế tử đang vùi đầu đọc sách sao? Không lẽ hắn mang hộp điểm tâm đi đến An Bình hầu phủ tìm ngươi, hoặc là ở trên đường gặp ngươi.

-Công chúa điện hạ, biểu ca không phải loại người nhàm chán như đám hoàn khố công tử, hắn có bản lĩnh, có năng lực.

Yên Nhiên có chút lo lắng, An Ninh công chúa quan trọng cỡ nào, nàng biết rõ.

Nếu để An Ninh công chúa nghĩ biểu ca giống đám người hoàn khố, văn dốt võ nát, thì sau này đối với tương lai của biểu ca rất bất lợi.

-Hắn còn có cái gì?

Giọng điệu của An Ninh công chúa mang theo một chút khinh thường:

-Sao bản công chúa không nhìn thấy hắn có chổ nào tốt?

Yên Nhiên cuống quít giải thích:

-Biểu ca có tài học, bộ dạng lại tốt, có thể sáng tác thi từ, có thể họa tranh, hiểu biết rất nhiều, sách trong thư phòng hắn đều xem qua, không chỉ vậy, hắn còn có rất nhiều bút ký tâm đắc, hắn học binh thư, thôi diễn sa

https://thuviensach.vn

bàn, dạo này còn luyện tập bắn cung, biểu ca là người tốt văn võ song toàn, quang trọng nhất là hắn sẽ không bị sắc đẹp mê hoặc, toàn tâm toàn ý...

Yên Nhiên nhìn ra An Ninh công chúa có ý chơi đùa nàng, An Ninh công chúa hỏi:

-Sao không nói tiếp? Ta muốn nghe thử, hắn ở trong lòng ngươi là người tốt thế nào.

- Công chúa điện hạ.

Yên Nhiên cúi đầu:

-Biểu ca tốt lắm là người rất tốt, là ta không xứng với hắn.

An Ninh công chúa lắc đầu, hỏi:

-Nếu hắn tốt như vậy, sao ngươi lại muốn bỏ qua hắn? Ngươi chưa cập kê, sao biết ngươi không xứng? Lui một vạn bước mà nói, dù hiện tại ngươi không xứng, nhưng tương lai thì sao.

An Ninh công chúa nâng đầu Yên Nhiên lên, cười nói:

-Yên Nhiên không được tự coi nhẹ mình, ngươi ở trong mắt hắn là thập toàn thập mỹ, hắn đối với ngươi lại là một mảnh thâm tình, vì sao muốn bỏ qua? Ta thấy đám tiểu thư trong kinh thành, chỉ có Yên Nhiên là người tốt nhất, nếu ngươi không xứng với hắn, vậy biểu ca ngươi còn có thể thú ai? Hay ngươi muốn hắn làm hòa thượng.

-Không phải...Không phải...Ta...Ta sẽ hại hắn.

Đôi mắt Yên Nhiên chảy ra nước mắt, thì thào nói:

-Người không hiểu, thương tổn hắn, đối với ta mà nói là điều thống khổ nhất.

https://thuviensach.vn

- Nha đầu ngốc.

An Ninh công chúa xoa đầu Yên Nhiên:

-Thật là khờ, sao ngươi biết ngươi sẽ thương tổn hắn?

- Ta biết.

Yên Nhiên nhỏ giọng cố chấp nói, tính khí Yên Nhiên quật cường, An Ninh công chúa biết rõ:

-Chỉ cần ngươi không phản bội tình cảm của hắn, thì sẽ không thương tổn hắn, theo lời ngươi nói, hắn tốt lắm rất mạnh mẽ, người ngoài có thể tổn thương được hắn sao? Yên Nhiên, ngươi cự tuyệt xa lạ, đối với hắn mà nói đó mới là thương tổn lớn nhất, các ngươi rõ ràng đều thương nhớ nhau, trai tài gái sắc, gia thế lương xứng, vì sao không thể ở chung một chỗ? Ta đang định tìm hắn trở về, chỉ cần hắn đồng ý thú, ta liền gả.

(Yul: khúc này AN nói về Bình tướng quân)

-Yên Nhiên, ngươi đừng vì chuyện tương lai mà tự vây khốn chính mình, ai cũng không biết tương lai sẽ như thế nào, chỉ cần ngươi đủ kiên cường sẽ không có người nào dám xúc phạm các ngươi, phu thê cùng minh, tâm ý tương thông, có chuyện gì mà không giải quyết được?

Yên Nhiên giống như bị đả kích, kinh ngạc xuất thần, lời nói của An Ninh công chúa không ngừng vờn quanh bên tai nàng.

An Ninh công chúa mở hộp điểm tâm, ăn không khách khí, làm mai, dù sao cũng phải có thù lao.

Hoa hồng bánh xốp này ăn vào miệng vị ngọt mà không ngấy, mùi vị thật ngon.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 71+1: Cơ Duyên (1)

An Ninh công chúa cũng không trông cậy những lời nàng nói sẽ khiến Yên Nhiên thông suốt ngay lập tức.

Dù có Nhàn Nương an bài mọi chuyện, thì Nhữ Dương vương phủ vẫn là một bãi nước đục.

An Ninh công chúa đau tiếc Yên Nhiên, cũng không muốn nàng bước chân vào Nhữ Dương vương phủ.

Nhưng Nhữ Dương vương thế tử Triệu Duệ Kỳ có cảm tình quá sâu nặng với Yên Nhiên, giữa hai người có ràng buộc quá sâu.

Dù An Ninh công chúa chưa từng gặp hắn, nhưng hâm mộ có, ghen tị có, nhưng nàng càng muốn bọn họ được hạnh phúc.

Bởi vì chân tình rất khó có, trên đời này người không có lương tâm thay lòng đổi dạ nhiều lắm.

An Ninh công chúa bất tri bất giác có tâm tư muốn bảo hộ hai người bọn họ.

- Hai ngày trước quốc sư đã vào kinh, sao quét ngang bầu trời đêm, Khâm Thiên giám dâng tấu chương lên phụ hoàng, nói là kinh thành có yêu nghiệt

- Quốc sư nói thế nào?

https://thuviensach.vn

An Ninh công chúa lỗ mãng sờ soạng hai má của Yên Nhiên, nàng trừng mắt, nói:

- Quốc sư là người khôn khéo, sao hắn có thể dễ dàng mở miệng, chuyện yêu nghiệt cũng chỉ là chuyện nhỏ sẽ không nguy hại đến giang sơn xã tắc, cứ tùy tiện để Khâm Thiên giám nháo loạn, dạo này hấn hay ở trong cung giảng Phật hiệu cho phụ hoàng.

Yên Nhiên nhẹ giọng nói:

- Hắn chưa nói, cũng không cẫn hắn nói? Chỉ cần tràm mặc là đã ngầm đồng ý.

An Ninh công chúa gõ trán Yên Nhiên:

- Nha đầu thông minh, buồn cười là trong triều có vài người hồ đồ lại nghĩ mình là người thông minh, dâng tấu chương nói là phụ hoàng đức hạnh suy giảm, mới có cái loại dị trạng này, một đám đều muốn làm Ngự sử, uy dương danh thàn, phụ hoàng còn nhìn không ra sao? Bản công chúa đợi xem bọn hắn sẽ mượn cơ hội này bức bách phụ hoàng sắc lập thái tử.

-Bệ hạ sẽ không sắc lập thái tử vào lúc này.

Yên Nhiên nhẹ giọng nói, An Ninh công chúa cười vui vẻ:

- Không nói đến chuyện này nữa, Yên Nhiên chỉ cần ngươi nhớ kỹ, phụ hoàng sẽ không để bọn họ gây áp lực mà sắc lập thái tử.

- Đa tạ công chúa điện hạ chỉ điểm.

Yên Nhiên chân thành bái tạ, An Ninh công chúa đối xử tốt với nàng, nàng sẽ nhớ kỹ.

- Ta cũng quan tâm nhiều một chút, phụ thân ngươi An Bình hầu là người rất thông minh, ta thấy đám chư hầu có đan thư thiết khoán, không

https://thuviensach.vn

có người nào hiểu biết hơn phụ thân ngươi.

An Ninh công chúa đánh giá cao An Bình hàu, nhìn thì vô vi không có năng lực, nhưng An Bình hầu lại tránh thoát rất nhiều đại sự.

Các đám hàu gia thường lui tới không phải bị đoạt tước, chính là bị lưu đày, cấm trở về kinh thành, chỉ có An Bình hàu địa vị được củng cố, ai cũng không tìm ra chuyện xấu.

-Phụ thân nói, An Bình hầu... là An Bình vui vẻ, đã kế thừa liệt hầu, còn cần tranh đấu cái gì. Tuân theo lời tổ tiên răn dạy, có chiến sự, sẽ tòng quân đền nợ nước, thời bình, thì an hưởng phú quý.

Yên Nhiên đem lời của An Bình hàu thường nói với nàng, nói cho An Ninh công chúa nghe.

Nếu lời này có thể rơi vào tai bệ hạ, đối với An Bình hàu phủ rất có lợi, Yên Nhiên rũ mắt, chỉ là lợi dụng An Bình công chúa, nàng sẽ tức giận sao?

An Ninh công chúa phụng phịu nói:

- Yên Nhiên.

- Công chúa điện hạ.

Yên Nhiên lo lắng bất an, nhưng ý thức nói với nàng, nàng làm đúng, điều này không phải là phản bội tín nhiệm của An Ninh công chúa đối với nàng.

- Ngươi nha, thật khiến người ta đau lòng, nha đầu ngốc.

An Ninh công chúa cầm tay Yên Nhiên:

https://thuviensach.vn

-An Bình hầu trung thành luôn hướng về phụ hoàng là chuyện tốt, sao ta lại trách ngươi? An Bình hầu phủ nhiều thế hệ tòng quân, công huân lớn lao, lại không tranh không thưởng, trong lòng phụ hoàng có cân nhắc, nếu có nhiều người giống như An Bình hầu, phụ hoàng sẽ bớt lo lắng. Liệt hầu công thần, phụ hoàng không sợ vinh dưỡng bọn họ, mà sợ nhất là tranh đấu.

Yên Nhiên thấp giọng nói:

- Lời ta nói đều là thật, mẫu thân đang hoài thai thân mình không tốt, phụ thân vẫn luôn ở cùng nàng, thật sự là không có tâm tư khác, ca ca ở Tây Sơn đại doanh chịu huấn luyện, muốn rời quân doanh đều phải xin phép, ta đã lâu không nhìn thấy hắn.

An Ninh công chúa cười hỏi:

- Muốn ca ca? Lo lắng cho hắn?

Yên Nhiên chớp mắt, kiêu ngạo cong lên khóe miệng:

- Ta biết ca ca là giỏi nhất.

- Thật không biết An Bình hầu sao lại dưỡng được ngươi, tiểu tâm can.

An Ninh công chúa vỗ tay Yên Nhiên:

-Được, bản công chúa sẽ nhớ kỹ.

Lãnh binh đánh giặc, tướng lĩnh rất nhiều người có tài, suy tính chính là nhân mạch của mình.

Hạo Nhiên được An Ninh công chúa ghi nhớ, là một phần cơ duyên tốt, hai má Yên Nhiên đỏ ửng, thì thào nói:

- Công chúa mới là tiểu tâm can, ta...

https://thuviensach.vn

Ta... Là tiểu nhân.

An Ninh công chúa cười lớn:

- Bản công chúa chính là thích ngươi như vậy.

Yên Nhiên không dám nhìn An Ninh công chúa, xấu hổ cúi đầu, cầm lấy mứt quả đặt ở bên miệng, lại nhớ tới lời biểu ca dặn.

Yên Nhiên bỏ mứt quả xuống đi đến bên bồn đồng rửa tay, An Ninh công chúa hỏi:

- Là Nhữ Dương vương thế tử dặn ngươi?

- ừ, biểu ca nói, mứt rất dính, phải rửa tay xong mới dùng...

Yên Nhiên nghe tiếng An Ninh công chúa cười to, Yên Nhiên nhếch môi:

-Công chúa điện hạ.

An Ninh công chúa càng cười lớn hơn, Yên Nhiên giận:

-Ta đi về.

- Hôm nay trở về, ngày mai lại đến phủ công chúa, Yên Nhiên a, nhớ nói cho ta biết, biểu ca ngươi còn nói cái gì?

Yên Nhiên chật vật chạy đi, An Ninh công chúa cười ra nước mắt, nhận ly trà ma ma đưa tới, An Ninh công chúa nói:

- Nhũ mẩu, ta thích Yên Nhiên, thật sự rất thích nàng.

Hàu bên người An Ninh công chúa là một vị ma ma cỡ bốn mươi tuổi mặt mũi hiền lành.

https://thuviensach.vn

Nàng họ Thương, là nhũ mẫu chăm sóc An Ninh công chúa lớn lên, biết tính khí của nàng như thế nào, nói:

- Nô tỳ nhìn thấy Lý tiểu thư là người ngây thơ lãng mạn, không có tâm tư muốn lấy lòng người.

- Trước kia thấy bản công chúa đều trốn tránh, hiện tại hết rồi, ai nói nàng không có?

An Ninh công chúa cười cười nói:

- Nhưng bản công chúa biết, giúp người của nàng, nàng sẽ nhớ rõ, tương lai bản công chúa gặp nạn, nàng sẽ không ngòi yên hay không quan tâm.

- Người còn có thể gặp nạn?

-Thế sự thay đổi thất thường, ai cũng không biết tương lai sẽ thế nào.

An Ninh công chúa thổi lá trà:

-Nhũ mẫu sai người nói với Khâm Thiên giám, bọn hắn sẽ tự biết nên đi đâu tìm yêu nghiệt.

- Công chúa, người cần gì phải chấp nhặt với loại người này?

An Ninh công chúa uống một ngụm trà:

- Cả đời này bản công chúa ghét nhất bị người khác lừa gạt, ngươi làm, Nhàn Nương sẽ không làm? Bản công chúa muốn nhìn xem nàng làm thể nào phá tan khốn cảnh, ngươi cũng đừng coi nàng là phế vật, có thể mê hoặc Nhữ Dương vương, không phải nữ tử tầm thường nào cũng có thể làm được? Không chừng ta cùng Nhàn Nương còn có thể thành toàn cho nàng, Trinh Nương thật sự khiến người ta nhìn không thấu, Mạnh gia tuyệt đối dưỡng không ra thứ nữ như Trinh Nương, đừng nói Mạnh gia, cho dù là dòng dõi cao hơn Mạnh gia, giáo dưỡng thứ nữ như đích nữ cũng không

https://thuviensach.vn

giáo ra Trinh Nương có đức hạnh như vậy, nếu nàng qua được cửa này, bản công chúa tự mình thỉnh quốc sư xem mệnh cách cho nàng, Trinh Nương... Trinh Nương không tầm thường.

Lúc Yên Nhiên ngồi trên xe ngựa trở về hàu phủ, nói:

- Đi Đạo Hương thôn.

Nhu Nương rất thích dùng điểm tâm ở Đạo Hương thôn, Yên Nhiên định mang về một ít, xe ngựa dừng trước cửa Đạo Hương thôn.

Mùi vị điểm tâm lượn lờ trong không khí, Yên Nhiên cảm thấy đói bụng, ở Đạo Hương thôn có rất nhiều loại điểm tâm, Yên Nhiên xuống xe ngựa, muốn tự mình chọn lựa.

Yên Nhiên mang theo cẩm sắt, chuẩn bị đi vào Đạo Hương thôn, bên cửa có một tiểu tử cỡ mười tuổi, mặc y phục đơn bạc.

Mang đôi hài rách lộ ra hai ngón chân cái, khuôn mặt nhỏ nhắn lem luốt đen thui, nhìn chằm chằm điểm tâm trên quày rồi chảy nước miếng.

Hắn đứng ở bên cửa, cũng không gây trở ngại cho người nào, nên không có ai đuổi hắn đi.

Tuy người làm trong Đạo Hương thôn xem không nổi hắn, nhưng lão bản Đạo Hương thôn nổi danh là người đạo đức lương thiện.

Có khi sẽ đem điểm tâm bán không được hoặc là điểm tâm làm không đẹp phân phát cho đám khất nhi.

(Yul: khất nhi là trẻ con ăn xin)

Nhìn tiểu hài đồng đáng thương như vậy, người làm suy nghĩ chờ lát nữa điểm tâm nào bán không được sẽ đem cho hắn.

https://thuviensach.vn

Lúc Yên Nhiên đi ngang qua hắn, đột nhiên dừng bước, cẩn thận nhìn hắn đánh giá.

Yên Nhiên nhìn đôi hài lộ ra hai đầu ngón chân cái trắng noãn hồng hào, nhìn bộ dạng hắn có chút quen thuộc, Yên Nhiên hỏi:

-Ngươi là ai?

- Chu Tiểu Thất

Đôi mắt nam hài chớp chớp, cọ cọ cái mũi:

-Tỷ tỷ có thể cho ta một ít điểm tâm của Đạo Hương thôn được không? Tiểu Thất rất đói, rất đói.

Yên Nhiên chăm chú nhìn hắn một lúc, cũng không nhiều lời, xoay người vào Đạo Hương thôn, chọn vài loại điểm tâm mà Nhu Nương thích ăn:

- Đem nhiêu đó gói lại.

- Xong rồi.

Người làm ân cần gói điểm tâm, Yên Nhiên thanh toán bạc, lại chỉ vào bánh xốp nói:

- Cái này nữa gói lại cho ta hai khối, hai khối.

Người làm thấy rất kỳ quái, nhìn rõ ràng là người hào phóng, sao chỉ mua có hai khối?

Nhưng bên trong bánh xốp có một lượng lớn tiêu cay, đại đa số người đều không thích ăn.

https://thuviensach.vn

Nhưng lão bản lại kiên trì mỗi ngày đều làm bánh xốp, có thể bán hai khối thì hai khối.

Người làm đem hai khối bánh xốp gói lại, đưa cho Yên Nhiên:

-Của người đây.

Tay trái Yên Nhiên cầm hộp điểm tâm, tay phải cầm hai khối bánh xốp, đi đến trước mặt tiểu hài tử, nhìn hắn đánh giá.

-Cho ngươi, ta mời ngươi ăn bánh xốp.

Đôi mắt nam hài(bé trai) lóe sáng trong suốt, giọng run rẩy:

- Tỷ tỷ thật sự đồng ý mời ta ăn điểm tâm?

- Không phải điểm tâm, là bánh xốp.

Yên Nhiên nhìn bộ dáng của tiểu tử này, càng nhìn càng xác định, đem bánh xốp để vào trong tay hắn:

- Quân tử nói, gạt người sẽ bị người lừa lại.

Yên Nhiên lên xe ngựa, buông màn xe nói:

- Không còn gì khác để chơi sao? Muốn khảo nghiệm nhân tâm? Lòng người dễ thay đổi, ai có thể giúp ai, hai khối bánh xốp cay, hy vọng ngươi nhớ kỹ, không phải người nào cho ngươi hai khối điểm tâm, đều là người có thiện tâm.

- Hồi phủ.

-Dạ!

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 71+2: Cơ Duyên (2)

Nam hài sờ soạng mặt mình:

- Này, ngươi đợi đã, đợi ta với...

Xe ngựa vẫn không dừng lại, hắn đuổi theo một lúc, mệt quá thở hổn hển dừng lại:

-Sao lại bị nhìn thấu? Lần trước bị Phó Tuấn Khanh nhìn ra, lần này... ngươi là ai a.

Chu Tiểu Thất cầm bánh xốp cắn một miếng:

- Cay, cay, cay.

Hắn không thể ăn cay, nước mắt nước mũi chảy ra, chảy dài trên khuôn mặt dơ bẩn, lấy tay quệt quệt, lộ ra da thịt trắng noãn, bên cạnh có hai người xuất hiện:

- Điện hạ.

- Cay quá, cay quá, ta muốn uống nước.

Người tới đưa bình da, nhẹ giọng khuyên:

- Nếu người còn không trở về, bệ hạ sẽ lo lắng.

Uống nước xong, Chu Tiểu Thất nhìn bánh xốp trong tay:

https://thuviensach.vn

- Nàng là tiểu thư gia nào? Nhìn nàng so với ta cùng lắm chỉ lớn hơn hai tuổi, lại dám giáo huấn ta...Hừ, nể tình nàng cho ta bánh xốp, ta sẽ không trách tội nàng, nhưng ta nhất định phải hỏi rõ, rốt cuộc làm sao nàng phát hiện ra, lần trước Phó Tuấn Khanh nói cổ ta không đúng, lần này đâu...Không phải các ngươi đều nói là không có vấn đề gì sao?

- Thuộc hạ nhìn ấn ký trên xe ngựa...Là An Bình hầu phủ.

-AnBình hầu?

Chu Tiểu Thất luyến tiếc không ném bánh xốp đi, mà gói lại bỏ vào trong ngực:

- Hồi cung.

-Dạ

Chu Tiểu Thất rửa mặt chải đầu khôi phục lại dung mạo phấn điêu mài ngọc, đem khối bánh xốp vứt lên bàn.

Hai tay nâng hai má, đôi mắt đen bóng lóe sáng:

- Bản điện hạ quả thật rất nhàm chán, quả thật không có gì chơi, vè sau ta sẽ đi tìm ngươi chơi.

Trở lại An Bình hầu phủ, Yên Nhiên tự đem điểm tâm cho mẫu thân, thấy phụ thân bầu bạn bên người mẫu thân.

Yên Nhiên đem điểm tâm giao cho đại nha hoàn của Nhu Nương là Uyên Ương, rồi lặng lẽ rời đi, Uyên Ương mang điểm tâm vào:

-Là Đại tiểu thư hiếu kính phu nhân, lúc nô tỳ tiếp nhận vẫn còn ấm, nhìn bên ngoài hộp là điểm tâm của Đạo Hương thôn, Đại tiểu thư thật là cẩn thận, biết khẩu vị của phu nhân.

https://thuviensach.vn

Đặt điểm tâm lên bàn, trong lòng Nhu Nương ấm áp, không phải nàng kén chọn một vài khối điểm tâm, mà quan trọng là tâm ý của Yên Nhiên.

An Bình hầu nhìn vẻ mặt thê tử dịu dàng lo lắng, nói:

- Không hổ là nữ nhi của chúng ta, biết hiếu thuận.

Nhu Nương tươi cười phai nhạt:

- Có thể thế nào, nàng cũng phải lập gia thất,ý tứ của đại tỷ...Ta thật sự luyến tiếc Yên Nhiên không muốn gả nàng vào vương phủ, nhưng Yên Nhiên cùng Kỳ nhỉ ràng buộc quá sâu, lại luyến tiếc không thể chặt đứt phần tìnhý khó có này, đại tỷ nói cũng có mấy phần đạo lý, ta nên tin tưởng Yên Nhiên có thể xử lý tốt gia sự trong vương phủ, nếu muốn vì Yên Nhiên tìm người tốt như Kỳ nhi, thật quá khó.

- Phu nhân không cân lo lắng, Nhữ Dương vương phủ tôn quý, nhưng nếu muốn thú Yên Nhiên, cũng không dễ dàng, chỉ có trăm phương nghìn kế mới có thể thú được nhi tức, thì bọn hắn mới không bạc đãi Yên Nhiên.

An Bình hàu có chủ ý, Nhữ Dương vương xảy ra chuyện ở Hoài Châu, hắn đều biết rõ ràng.

An Bình hàu gữi cho nhị đệ thư tín, thống lĩnh Hoài Châu sẽ khiến Nhữ Dương vương hiểu rõ, An Bình hầu phủ quan trọng cỡ nào.

Yên Nhiên tắm rữa tẩy đi một thân mệt mỏi, mặc y phục vải bông tựa vào đệm mềm đọc sách.

Phía sau là nha hoàn cẩm sắt đang dùng khăn nhỏ vuốt tóc nàng cho khô, nói:

- Mới vừa rồi vị kia...

https://thuviensach.vn

- Ta chỉ giáo huấn hắn, nếu người tốt người xấu chỉ cần bố thí điểm tâm sẽ phân biệt được, thì trên đời sẽ không có nhiều phân tranh như vậy, khó nhất chính là nắm bắt nhân tâm.

Yên Nhiên lật một trang sách:

-Nếu người có ác ý đem dược vật bỏ vào điểm tâm, hắn ăn sẽ bị trúng độc, dù bên cạnh có người canh chừng, thì cũng khó lòng phòng bị, tiểu hài đồng không hiểu biết, vì ngây thơ mà bị hại chết, thương tâm vẫn là phụ mẫu hắn.

- Nô tỳ không nhìn ra sơ hở của hắn.

- Cho dù che dấu tốt, vẫn sẽ không giống loại người như vậy, đôi mắt của hắn rất rõ ràng, cũng quá cơ trí, vừa nhìn liền biết là từ nhỏ đã được sủng ái, không biết đời người hiểm ác.

Hắn giống như nàng ở kiếp trước, vì vậy Yên Nhiên mới có thể nhiều lời nói vài câu.

Yên Nhiên không muốn bàn luận việc này nữa, dưỡng ra nhi tử như vậy nếu bị chuyện ngoài ý muốn, phụ mẫu của hắn sẽ rất đau lòng:

- Các ngươi đi xuống đi, ta muốn xem sách.

-Dạ.

Cẩm Sắt lui ra, Yên Nhiên đóng sách lại, kiếp này nàng nhất định phải sinh thật nhiều đứa nhỏ, đau bọn hắn, cùng bọn hắn chơi đùa, giáo dưỡng bọn hắn...

Quốc sư hồi kinh...Biểu ca càng có cơ hội đậu tiến sĩ, điểm tiền tam danh là Hoàng Thượng.

https://thuviensach.vn

(Yul:điểm tiền tam danh là ba cấp bậc đỗ đạt cao nhất trong khoa cử: thám hoa, bảng nhãn, trạng nguyên)

Người đời vẫn không biết chỗ Linh Ẩn tự, điều này lại trở thành bùa hộ mệnh cho biểu ca.

Không còn giống như kiếp trước, Yên Nhiên đối với kiếp này có một chút...

Bên trong cung điện hoa mỹ, bức rèm che rủ xuống đất, bên trong rèm che bay ra một ly trà, trúng người đang quỳ dưới đất, kèm theo một tiếng quát chói tai:

- Phế vật, bản cung nuôi không các ngươi, một đám phế vật.

- Nô tài đáng chết.

- Cút ngay.

Người nọ cúi đầu rời khỏi cung điện, phía sau bức rèm che truyền đến giọng nói nghiến răng nghiến lợi:

- Cơ hội tốt nhưvậy...Đám phế vật.

- Chủ tử, vẫn còn cơ hội, người đừng gấp.

-Hắn sẽ không nghe lời bản cung nói, tính tình cơ trí cổ quái, bệ hạ lại sủng ái yêu chiều hắn, sao có được cơ hội như ngày hôm nay? Không từ mà biệt, bản cung sai người hỏi thăm rõ ràng như vậy mà tên tiểu tử này lại phế đi biết bao nhiêu tâm tư? Thật vất vả mới tìm được dược liệu tốt...Thế nhưng để hắn tránh được.

Ngồi trên nhuyễn tháp là một nữ tử quyến rũ động lòng người, thất vọng nói:

https://thuviensach.vn

- Quên đi, lại đi hỏi thăm xem, khi nào thì hấn lại giả dạng ăn mày đi xin điểm tâm, có bệ hạ đau hắn sủng hắn, liền giả làm khất cái, thật là mất hết mặt mũi hoàng gia, đúng là loại có nương sinh không có nương giáo.

- Chỉ cần cửu điện hạ không chịu thua kém, sau này chủ tử cũng có thể dựa vào, bệ hạ chỉ là thương tiếc hắn tuổi nhỏ mà mất nương nên mới cưng chiều một ít, nô tỳ nhìn thấy thất điện hạ là mệnh bạc, không chừng một ngày nào đó liền...Thất điện hạ coi người như thân mẫu mà đối đãi, có hắn đứng mũi chịu sào cho cửu điện hạ, nhất định cửu điện hạ sẽ bình an.

- Ngươi không hiểu, hắn rất thông minh, chỉ cần giáo hắn một làn hắn sẽ nhớ rõ, khiến bệ hạyêu thích, huống hồ Như phL.Như phi là tâm can của bệ hạ, không ai có thể sánh bàng, lúc trước ngay cả hoàng hậu nương nương cũng phải lui qua một bên, nếu không phải NhưphL.Lúc đó bản cung chỉ là tài tử không được sủng mà thôi.

- Dạo này Tiểu cửu xa lạ với ta, hơn phân nửa nguyên nhân cũng là tại ta buộc hắn đọc sách, không đau hắn.

Ôi, bản cung cũng khổ tâm, hắn lại không hiểu, Tiểu cửu là miếng thịt trên người ta rơi xuống, sao bản cung có thể không đau hắn? Có thất điện hạ...Tiểu Cửu...Bản cung sợ hắn càng không muốn đọc sách.

- Không thể, Tiểu Thất không thể lưu... Lúc này ngoài cửa có nội thị hô lớn:

- Bệ hạ chiêu hạnh Tề phi nương nương ở Cam Lộ điện thị tẩm.

Tề phi ngừng nói, trong mắt hiện lên vui sướng, ma ma tâm phúc đứng bên cạnh nói:

- Chúc mừng chủ tử, bệ hạ sủng hạnh chủ tử năm ngày liên tiếp, ở trong hậu cung người là độc nhất vô nhị.

https://thuviensach.vn

Tề phi bình tĩnh đứng dậy, cửa cung điện được mở ra, ở cửa cung đặt một nhuyễn kiệu...

Tề phi đi tới, cỗ kiệu được nâng lên, tẩm cung của Tề phi khôi phục yên tĩnh.

Tiễn bước Tề phi, mới vừa rồi phụ nhân mật thám với nàng đi đến tủ quần áo, mở cửa tủ, tay Chu Tiểu Thất nắm chặt thành quyền, khàn khàn hỏi:

- Vì sao? Vì sao giúp ta?

- Thân mẫu người, Như phỉ nương nương lại ân nhân cứu mạng của nô tỳ, người có biết...Nô tỳ biết được Tề phi nương nương phái người đi hạ độc, nô tỳ có bao nhiêu lo lắng? Thất điện hạ, người không thể tùy hứng làm bậy nữa.

Chu Tiểu Thất từ trong tủ quần áo đi ra, nhìn phụ nhân trước mặt nói:

- Ăn tình hôm nay, bản điện hạ suốt đời khó quên.

Chu Tiểu Thất rời đi lặng yên không một tiếng động, trở lại tẩm cung, nhìn bánh xốp trên bàn, lại đặt vào trong miệng.

Quả nhiên, không thể dùng hai khối điểm tâm mà phân biệt được người tốt xấu, đa tạ, An Bình hầu phủ đại tiểu thư...Lý Yên Nhiên.

Vẻ mặt Mạnh lão gia hoảng hốt tiễn bước Khâm Thiên giám Lý đại nhân, thật sự không nghĩ ra, quý phủ của hắn lại có yêu nghiệt?

Mặc kệ là như thế nào, Mạnh lão gia cũng phải tra kiểm Mạnh phủ.

Sau khi Trinh Nương nghe xong tin tức này, trầm mặc một lúc lâu:

- Yêu nghiệt...Yêu nghiệt...

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 72: Tra Kiểm

Ở ngoài cửa giọng Xạ Nguyệt truyền vào khiến Trinh Nương bừng tỉnh:

-Các ngươi làm cái gì? Cửu tiểu thư đang nghĩ ở bên trong, bên trong là khuê phòng của cửu tiểu thư, các ngươi không được xông loạn.

-Chúng ta vài lão ma ma đương nhiên biết bên trong là khuê phòng của cửu tiểu thư, phụng mệnh phu nhân tra kiểm trong phủ, khuê phòng của mấy vị tiểu thư khác đều đã tra kiểm xong, Khâm Thiên giám Lý đại nhân vào phủ nói Mạnh phủ có yêu nghiệt, lão gia, phu nhân không thể không thận trọng, ngươi tránh ra, chúng ta vào tra kiểm nhanh rồi rời đi, sẽ không trì hoãn cửu tiểu thư nghỉ ngơi.

Xạ Nguyệt kiên trì không chịu tránh ra, ở ngoài cửa tranh cãi ầm ĩ, Trinh Nương hỏi:

-Ai đang ở ngoài cửa?

Vân Nhi đứng bên người Trinh Nương, nhìn ra ý tứ của Trinh Nương, liền nói:

-Xạ Nguyệt, cho các nàng vào đi.

Lúc này Xạ Nguyệt thối lui qua một bên, tuy Trinh Nương trước sau như một điệu thấp lạnh nhạt.

Nhưng cũng không để bọn nha hoàn hầu hạ khắc khẩu với nha hoàn khác.

https://thuviensach.vn

Người trong phủ đều biết cửu tiểu thư sẽ thay đại tiểu thư chết bệnh mà gả vào Nhữ Dương vương phủ làm kế phi.

Chuyện này cũng không phải là lời đồn đãi không có căn cứ, mà Nhữ Dương vương tự mình đăng môn cam đoan.

Đám nha hoàn hầu hạ bên cạnh Trinh Nương đều thơm lây, Trinh Nương nhắc nhỡ vài lần, cũng bán vài nha hoàn đắc ý làm bậy.

Nhưng chủ vinh nô quý, Trinh Nương muốn cẩn thận điệu thấp cũng không khống chế được đám hạ nhân.

Quản thúc quá nghiêm, có mua danh chuộc tiếng cũng không được, Trinh Nương chậm rãi buông tay.

Để Vân Nhi chọn lựa vài nha hoàn nghe lời là được, còn những nha hoàn mắt cao hơn đầu, đem bán ra ngoài là xong.

Một lão ma ma có vẻ mặt dữ tợn đi vào, theo sau là vài vị ma ma hữu lực, Trinh Nương nói:

-Thì ra Tần ma ma.

Tuy Lâm thị dưỡng bệnh, nhưng nàng lại sinh ra hai nữ nhi giỏi, vì Nhàn Nương cùng Nhu Nương Mạnh lão gia sẽ không dám bỏ qua Lâm thị.

Nhất là ý kiến của Nhàn Nương, Mạnh lão gia không dám không nghe, Lâm thị quản lý gia sự Mạnh phủ nhiều năm.

Dù bệnh tình nàng có chuyển biến tốt hay xấu đi, thì đại đa số hạ nhân ở Mạnh phủ vẫn phải xem sắc mặt của Lâm thị mà làm việc.

Dù lúc này gia sự Mạnh gia nằm trong tay trưởng tức (dâu lớn) cũng không dễ dàng đoạt được quyền to.

https://thuviensach.vn

Tần ma ma là người được Lâm thị tín nhiệm nhất, là cánh tay đắc lực của Lâm thị.

Những chuyện Lâm thị không tiện ra tay, Tần ma ma sẽ thay nàng xử lý sạch sẽ, Trinh Nương thấy Tần ma ma đến cũng có chút ngoài ý muốn.

Lúc Tần ma ma đối diện với Trinh Nương cũng không thu liễm kiêu ngạo, phúc thân:

-Bẩm cửu tiểu thư, phu nhân sai lão nô đến đây tra kiểm, phu nhân lo lắng có cái gì không sạch sẽ dơ bẩn va chạm tiểu thư, người là quý nữ tôn quý của Mạnh phủ, chẳng may bị kinh hách, phu nhân biết sẽ đau lòng, cũng sẽ ảnh hưởng đến tương lai của tiểu thư, đúng không? Là phu nhân quan tâm cửu tiểu thư nha.

Trinh Nương tươi cười điềm đạm:

-Nếu là hảo ý của mẫu thân, thì bên ngoài tùy ngươi tra kiểm, còn khuê phòng...Người như ngươi có thể kiểm?

-Cửu tiểu thư.

Tần ma ma nói:

-Ý tứ của phu nhân là phải tra kiểm, cửu tiểu thư đừng khó xử lão nô.

-Một lát nữa ta sẽ đến viện mẫu thân nói với người, sẽ không làm Tần ma ma khó xử.

Trinh Nương một bước cũng không nhường, Tần ma ma có mệnh lệnh của Lâm thị, dù có sợ hãi Trinh nương cũng phải hoàn thành mệnh lệnh chủ tử phân phó, quay đầu nói với đám ma ma phía sau:

-Tra.

https://thuviensach.vn

Các nàng không để ý tới lời Trinh Nương vừa nói, Trinh Nương trầm tĩnh đứng ở cửa khuê phòng.

Một vị ma ma muốn lách qua nàng vào phòng, Trinh Nương nói:

-Ngươi dám đụng ta?

-Cửu tiểu thư...

Trinh Nương nói:

-Bên ngoài tùy tiện các ngươi, nhưng bên trong không thể.

Tần ma ma tiến lên nói:

-Lão nô thất lễ, đắc tội cửu tiểu thư, lão nô cũng bất đắc dĩ.

Tần ma ma nâng tay muốn kéo Trinh Nương qua một bên, Trinh Nương nâng tay tán Tần ma ma, một cái tát vang dội, tần ma ma bụm mặt:

-Ngươi dám đánh ta?

-Ta là chủ, ngươi là bộc, vì sao không dám?

Vẻ mặt Trinh Nương âm hàn, đôi mắt đầy lãnh ý:

-Ta thật không biết là ai khuyến khích mẫu thân tra kiểm khuê phòng của tiểu thư, chuyện này còn không phải là làm hỏng thanh danh của tiểu thư Mạnh phủ? Để ngoại nhân biết được, thì biết đối đãi thế nào với thi lễ gia truyền Mạnh gia?

-Đám cẩu nô các ngươi muốn vây hãm mẫu thân mang danh không hiền không đức, bức chủ tử cắt tóc làm ni cô.

Trinh Nương lớn tiếng tố cáo, Tần ma ma còn chưa kịp nói gì, đã thấy Mạnh lão gia vào cửa.

https://thuviensach.vn

Mạnh lão gia nhìn thấy đôi mắt Trinh Nương đỏ ửng, khuôn mặt thanh tú tràn đầy khuất nhục, Trinh Nương nức nở nói:

-Phụ thân, nữ nhi bất hiếu.

Trinh Nương lấy cây kéo từ trong giỏ châm tuyến, đánh tan búi tóc, đặt kéo lên tóc:

-Nữ nhi sẽ thỏa mãn tâm nguyện của tiểu nhân mà làm ni cô, ân dưỡng dục của phụ thân mẫu thân, kiếp sau nữ nhi xin báo đáp, nữ nhi sẽ ở trước phật tổ vì phụ mẫu cầu phúc.

-Ngăn nàng lại, ngăn nàng lại.

Mạnh lão gia vừa hô, vừa tự tiến lên đoạt cây kéo trong tay Trinh Nương, dù tốc độ rất nhanh, vẫn có một đoạn tóc đen bay xuống, Trinh Nương nỉ non:

-Phụ thân.

Vẻ mặt Mạnh lão gia từ ái, an ủi Trinh Nương:

-Bình thường nhìn ngươi rất cơ trí, sao lúc này lại làm chuyện điên rồ?

-Nếu nữ nhi để các nàng vào khuê phòng, nữ nhi sẽ thành cái gì? Nếu không làm ni cô, thì trên đời này cũng khó có chổ cho nữ nhi dung thân.

Hốc mắt Trinh Nương đỏ bừng, nước mắt chảy dài hai bên má, Trinh Nương nỉ non đau thương.

Mạnh lão gia dời ánh mắt, Trinh Nương nức nở:

-Không chỉ có nữ nhi không thể sống, mà danh dự trăm năm của Mạnh gia cũng bị hủy hoại trong chốc lát, không thể vì một mình nữ nhi mà khiến phụ thân bị tổ tông quở trách, phụ thân buông tha nữ nhi đi.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương khóc thút thít nỉ non, Mạnh lão gia vừa đau lòng, vừa sợ hãi, một khi Trinh nương xảy ra chuyện không hay, sao hắn có thể kết thân với Nhữ Dương vương?

Mạnh lão gia đá một cước lên người Tần ma ma đang quỳ dưới đất:

-Người đâu, kéo xuống đánh năm mươi roi, để các nàng nhớ kỹ, khuê phòng của tiểu thư Mạnh gia không được đụng đến.

Năm mươi roi đánh xuống, không chết cũng tàn, tần ma ma khóc cầu:

-Lão gia tha mạng, lão gia tha mạng.

Vẻ mặt Mạnh lão gia âm lãnh, Tần ma ma quỳ đi vài bước, tự tát lên mặt mình:

-Là nô tỳ đáng chết, nô tỳ mạo phạm cửu tiểu thư, khẩn cầu cửu tiểu thư đại nhân đại lượng bỏ qua cho nô tỳ đi, sau này nô tỳ không dám mạo phạm cửu tiểu thư nữa, Cửu tiểu thư buông tha cho nô tỳ đi, van cầu người...

Tần ma ma nói xong lại nói đến hoàn cảnh trong nhà, trên có nương già, dưới có tiểu hài tử...

Trinh Nương cắn môi, đôi mắt rưng rưng có chút thương hại, thấy Tần ma ma vẫn dập đầu bang bang, Trinh Nương cầu tình Mạnh lão gia:

-Phụ thân, bỏ qua cho nàng đi, Tần ma ma là người thân cận bên cạnh mẫu thân, nếu trách phạt nàng, đối với bệnh tình của mẫu thân cũng sẽ không tốt, nếu thay đổi người khác đến hầu hạ, mẫu thân dùng không quen.

Trinh Nương dịu dàng thiện lương, khiến Mạnh lão gia thương tiếc:

-Cũng may có ngươi nhắc nhở ta, Trinh Nương, ngươi ở trong phòng nghỉ ngơi đi, phụ thâm đi gặp mẫu thân ngươi.

https://thuviensach.vn

-Phụ thân.

Trinh Nương lên tiếng không có cách gì giữ Mạnh lão gia lại, bước nhanh đuổi theo:

-Phụ thân, xin nghe nữ nhi một câu, việc này không thể trách mẫu thân, là tiểu nhân quấy phá, thân mình mẫu thân không tốt, không chịu được tức giận, người...

Mạnh lão gia thở dài:

-Ngươi thật là nữ nhi tốt, phụ thân sẽ phân trần với mẫu thân ngươi.

Trinh Nương tiễn bước Mạnh lão gia, Tần ma ma khóc nhìn Trinh Nương:

-Cửu tiểu thư.

Trinh Nương khoát tay nói:

-Ngươi đứng dậy đi, phụ thân sẽ miễn trách phạt các ngươi, ta....không nhìn được ai quỳ xuống đất cầu xin, đều là người...

Vân Nhi hiểu ý nâng Tần ma ma dậy, nhẹ giọng nói:

- Toàn bộ mạnh phủ ai mà không biết cửu tiểu thư là người thiện lương, thường giúp mọi người làm điều tốt, ta nói thẳng, chuyện này nếu đổi là người khác, ngươi không bị lột da mới là lạ.

-Ân tình hôm này của cửu tiểu thư, nô tỳ sẽ báo đáp người, là nô tỳ bị mỡ heo công tâm, mới dám mạo phạm cửu tiểu thư.

Tần ma ma không còn khí thế như lúc nãy, hiện giờ nàng đang mang ơn Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Nhìn Mạnh lão gia nổi giận đùng đùng rời đi, nàng biết chủ tử Lâm thị hoàn toàn bất lợi.

Lúc này Tần ma ma cũng không dám trở về bên cạnh Lâm thị, sợ làm không tốt sẽ bị Mạnh lão gia đánh chết.

Ở trong hậu trạch không phải đông phong áp đảo tây Phong, thì chính là tây Phong áp đảo đông phong.

Thấy Lâm thị đấu không lại cửu tiểu thư, dù Tần ma ma không định phản bội Lâm thị.

Nhưng thế nào cũng phải lưu cho mình một con đường lui, trước đây nàng luôn ỷ thế hiếp người. Lúc này nét mặt già nua hiện lên ý nịnh bợ, nàng còn có nhi tức, chất nữ làm hạ nhân ở quý phủ.

Tần ma ma lau nước mắt:

-Cửu tiểu thư đi nghỉ ngơi đi, lão nô sẽ quét tước sạch sẽ, lão nô làm loạn, lão nô sẽ thu thập. Vân Nhi cô nương, ngươi đỡ cửu tiểu thư đi, để lão nô dọn dẹp.

Thấy Tần ma ma nịnh bợ Vân Nhi như vậy, Xạ Nguyệt nhếch môi, Trinh Nương lại nói:

-Tần ma ma đi rửa mặt chải đầu đi, dọn dẹp phòng để cho các nàng làm, Xạ Nguyệt, ngươi đi chiếu cố Tần ma ma.

Trinh Nương lấy vài đồng tiền trong hộp đưa cho Tần ma ma:

-Tiền tiêu vặt hàng tháng của ta cũng không nhiều lắm, ngươi đừng ghét bỏ, mới vừa rồi là ta làm việc không chu toàn, lại hại ngươi phải dập đầu, lại tự bạt tai, trong lòng ta áy náy, tiền đồng tuy ít, nhưng là một mảnh tâm ý. Ta nhớ còn ít dược ngoại thương, Vân Nhi, ngươi mang tới cho nàng đi.

https://thuviensach.vn

-Dạ, cửu tiểu thư.

Tần ma ma hận không thể vì nàng lên núi đao xuống biển lửa.

Xạ Nguyệt không dám làm trái lời Trinh Nương, dẫn Tần ma ma đi rửa mặt chải đầu bôi dược.

Tần ma ma là người đắc lực của Lâm thị, trượng phu là quản sự, sao có thể để ý vài đồng tiền này?

Nhưng nàng biết thời thế, đưa cho Xạ Nguyệt một đôi trân châu kim trâm.

Tần ma ma mở miệng là Xạ Nguyệt cô nương, ngậm miệng cũng là Xạ Nguyệt cô nương.

Xạ Nguyệt vui vẻ không thôi, có thể khiến Tần ma ma phục thấp làm tiểu, Xạ Nguyệt cảm thấy rất có thể diện.

Cũng may Trinh Nương từng nghiêm khắc răn dạy nàng, nên nàng không dám nói chuyện riêng tư của Trinh Nương, nàng chỉ là đem Trinh Nương khen ngợi lên trên trời.

Trinh Nương ngồi trên ghế kinh ngạc xuất thần, Vân Nhi nhẹ giọng hỏi:

-Không phải đã xong rồi sao? Sao cửu tiểu thư còn sầu lo?

-Mẫu thân rất dễ ứng phó, phụ thân vì cửa hôn sự với Nhữ Dương vương mà sủng ái ta, nếu không phải nhờ điều này, ta sẽ không thuận lợi như vậy.

Trinh Nương cười tự giễu, là nam nhân mặc kệ là trượng phu, hay là phụ thân, đều canh cơ hội để lợi dụng.

-Lúc này ta bị coi là yêu nghiệt, cũng là nàng ban cho ta.

https://thuviensach.vn

-Người nói là?

-Là Nhữ Dương vương phi, là vị tỷ tỷ tốt của ta.

Trinh Nương chớp mắt:

-Vì sao nàng lại không chịu hiểu, ta chỉ cầu một đời bình an mà thôi, Nhữ Dương vương sẽ thú trắc phi, chẳng lẽ còn chưa đủ? Nàng thế nào cũng phải bức tử ta, thì mới cam tâm? Nhữ Dương vương...

Trinh nương nắm chặt tay thành quyền, nàng chưa bao giờ coi trọng Nhữ Dương vương.

Nhưng chịu không được thủ đoạn ác độc của Nhàn Nương, ánh mắt Trinh Nương vẫn nhìn đoạn tóc rơi trên mặt đất.

Nàng không tranh đấu, sẽ bị xem là yêu nghiệt mà bị xử trí, tất cả đều là Nhàn Nương bức nàng.

-Chủ tử, làm sao bây giờ? Người đối đầu là vương phi điện hạ a, vương gia không ở kinh thành, một người giúp đỡ cũng không có.

Trinh Nương điềm tĩnh cười nói:

-Ta tuyệt đối sẽ không đi cầu đại tỷ buông tha ta, nếu nàng muốn chơi, ta chơi với nàng.

P/s khổ kiếp trước NN có bức gì TN đâu, cũng không vây hãm nàng, luôn miệng nói nhân nghĩa lại hại vc nữ chính.

Cho chọn lựa...vẫn chọn làm kế phi, giờ cứ kêu ép nàng bức nàng, không hạ cờ để nàng tự tại như kiếp trước rồi hại nam 9 nữa á...

Mà phải công nhận TN rất bình tĩnh thông minh, không hề não tàn...

https://thuviensach.vn

Ngày mai ta ra hố mới nhá ^^ các nàng nhớ vote ủng hộ ta!!! * chụt chụt*

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 73: Ba Năm

Vân Nhi rất tin tưởng Trinh Nương, mỗi một bước Trinh Nương sẽ không đi nhầm, nhẹ giọng hỏi:

-Cửu tiểu thư tính làm thế nào?

Trinh Nương trầm mặc một lúc rồi chớp mắt, đôi mắt có chút giãy dụa, cười tự giễu:

-Ta cũng không tính làm chuyện, mà rất nhiều người đều làm, đại tỷ muốn dồn ta vào chỗ chết, ta không thể không làm gì, cũng không thể đi cầu khẩn nàng.

-Nữ nhân tội gì phải khó xử nữ nhân.

Trinh Nương thở dài một tiếng, Nhàn Nương không giữ được trượng phu, không quản giáo tốt nhi tử, vì muốn nhi tử thường tồn phú quý, mà đi tính kế thứ xuất muội muội.

Đứng ở lập trường của Nhàn Nương, nàng làm không sai, nhưng nàng là vô tội, vốn là bị ép buộc phải làm kế thất vương phi.

Tuy Trinh Nương không thể yêu thương Triệu Duệ Kỳ như mạng, nhưng sẽ cố gắng dạy dỗ hắn.

Thậm trí nàng còn muốn thành toàn cho Nhàn Nương, khiến Nhữ Dương vương chỉ nhớ thương một mình Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Dù sau này nàng có nhi tử, thì thế tử vẫn là Triệu Duệ Kỳ, nàng sẽ dạy nhi tử không chịu thua kém, tất cả đều tính toán rất tốt, nhưng Nhàn Nương luôn tạo khốn cảnh cho nàng.

- Dù là tượng đất cũng có ba phàn nóng nảy, một hai cái trắc phi, một đám phu nhân thiếp thất còn không đủ, còn muốn...còn muốn...

Trinh Nương rất thất vọng cách làm của Nhàn Nương, đứng dậy đi tới bên giường, lấy ra gói đồ được bao bằng vải tranh sơn dầu.

Trinh Nương từ từ mở ra, Vân Nhi đưa đầu qua xem, bên trong là một bộ sách cổ kính:

-Đây là?

- Đây là biện pháp phòng ngừa, phương thuốc chữa bệnh thiên hoa(đậu mùa), là của vịy nữ Mạnh gia cả đời không gả lưu lại.

Trinh Nương không nói sự thật với Vân Nhi, vị y nữ Mạnh gia chỉ ghi lại một chút biến chứng của bệnh đậu mùa và khả năng phòng bệnh.

Trinh Nương dùng danh nghĩa của tổ tiên Mạnh gia hiến sách cho bệ hạ, phổ độ chúng sinh, ai có gan nói nàng là yêu nghiệt?

Sao chổi trên trời không có một chút quan hệ nào với Trinh Nương.

Vân Nhi vui mừng tán thưởng:

-Cửu tiểu thư thật quá lợi hại, thiên hoa là bệnh nặng, hàng năm đều chết rất nhiều người, có phương thuốc chữa bệnh, người có công đức vô lượng, nô tỳ còn cho rằng người sẽ chờ Nhữ Dương vương điện hạ...

Trinh Nương nhếch môi:

https://thuviensach.vn

-Vân Nhi, ngươi phải nhớ kỹ, không phải ta có công đức vô lượng, tất cả công đức đều là của bệ hạ, ta chỉ tìm được phương pháp trị bệnh thiên hoa mà thôi, với lại, dựa vào người khác không bằng dựa vào chính mình.

- Nô tỳ nhớ kỹ.

- Chuẩn bị giấy mực.

Vân Nhi kinh ngạc, vẫn nghe lệnh mang văn phòng tứ bảo ra, Trinh Nương mở ra trang giấy.

Vừa mài mực vừa suy nghĩ tự hỏi nên hạ bút thế nào, Vân Nhi nhận thức được vài chữ cũng là Trinh Nương dạy.

Trinh Nương thường dạy chữ cho đám nô tỳ, chỉ có người biết chữ mới hiểu được đạo lý, Trinh Nương bắt đầu viết.

Tay Trinh Nương cầm bút lông di chuyển, chữ Khải tinh tế in lên mặt giấy.

Trước kia Lâm thị muốn có thanh danh là từ mẫu nên thỉnh tiên sinh về phủ, dùng hai ngày dạy chữ cho các nàng.

Nhưng tiên sinh dạy phần lớn đều là Tam Tự Kinh, Bách Gia Tính, còn về thư pháp cũng chỉ nói vội vàng mấy câu.

Trinh Nương vẫn luôn ghi nhớ, lúc không có người, nàng sẽ lặng lẽ luyện tập thư pháp.

Đương nhiên phần lớn thời gian, Trinh Nương dùng để luyện tú nghệ nữ hồng, sẽ không để Lâm thị biết nàng luyện chữ.

Sau đó Lâm thị nhiễm bệnh, Trinh Nương thoải mái hơn một chút, có thể tự tìm đường sống cho chính mình.

https://thuviensach.vn

Lúc Mạnh lão gia nhận được tin xác nhận của Nhữ Dương vương, Trinh Nương có thể thuận lợi thành đích nữ.

Trinh Nương ghi tạc dưới danh nghĩa của Lâm thị, còn là danh chính ngôn thuận.

Mạnh lão gia thỉnh sư phụ dạy chữ cho Trinh Nương, tài học của Trinh Nương từ từ triển lộ.

Ở cái nơi Đại Minh lại không phải là Đại Minh, mấy thi từ nổi danh vẫn có thể sử dụng.

Nhưng Trinh Nương khinh thường chuyện sao chép, nàng chuyên tâm luyện chữ cho tốt cũng đủ thể hiện người có giáo dưỡng, tài năng.

Trinh Nương viết thư xong, đợi nét mực khô, bỏ vào phong thư đưa cho Vân Nhi, ngượng ngùng nói:

-Đi đưa cho hắn.

Vân Nhi trêu đùa:

-Ai? Cửu tiểu thư không nói, làm sao nô tỳ biết nên đưa cho ai?

- Nghịch ngợm.

Trinh nương nghiêm mặt nói:

-Đưa cho Nhữ Dương vương.

Nhàn Nương không cần Nhữ Dương vương, nàng cũng không muốn, nhưng nàng và hắn sẽ sống với nhau.

Dùng thư để tăng thêm hiểu biết, cũng để Nhữ Dương vương biết nàng rất khó xử, Vân Nhi hỏi:

https://thuviensach.vn

- cửu tiểu thư viết chuyện của vương phi điện hạ?

- Không có, về chuyện của đại tỷ một câu ta cũng không nói.

Trinh Nương thấy Vân Nhi nghi hoặc, lạnh nhạt nói:

- Dù ta không nói, Nhữ Dương vương điện hạ sẽ không hỏi thăm sao? Ta không tin hắn không lưu nhân mạch ở kinh thành, ta chịu ủy khuất hắn sẽ biết, dùng việc này đã đủ để chứng minh, ta có thể cùng hắn sóng vai, có thể để hắn bảo hộ, nhưng lúc nguy cơ, ta cũng có thể bình an chờ hắn trở về, đại tỷ không có được điểm mềm mại này, lại không biết nữ nhân càng tỏ ra mạnh mẽ lại càng đáng thương, có rất nhiều nữ tử cương cường không có được hạnh phúc.

Vân Nhi nghe như mây mù dày đặc:

-Nô tỳ chỉ biết người nói đúng, nô tỳ sẽ đưa cho thân tính mà điện hạ lưu lại, là...Là Kinh Hồng truyền thư?

Trinh nương nhẹ nhàng gật đầu.

Mạnh lão gia phát tiết lửa giận lên đầu Lâm thị, trách phạt người hàu hạ bên cạnh Lâm thị, hắn hung ác nói:

- Nếu không phải Trinh Nương cầu tình, không vì mặt mũi của Nhàn Nương Nhu Nương, ta sẽ hưu ngươi.

Mạnh lão gia phẩy tay áo bỏ đi, đến viện của Tần di nương nghỉ ngơi, Lâm thị tức giận đến nổi bệnh nặng không dậy nổi.

Mỗi ngày Trinh Nương đều đến hàu hạ nàng, chuẩn bị thức ăn cho Lâm thị, không thể để nàng chết dễ dàng như vậy, Trinh Nương còn phải nhờ nàng lấy danh hiếu thuận.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương đem biện pháp chữa bệnh thiên hoa nói với Mạnh lão gia, hắn mừng rỡ như điên.

Đem Trinh nương trở thành phúc tinh, quan trọng là Trinh Nương toàn tâm toàn ý mưu hoa vì hắn, Mạnh lão gia liên tục nói:

- Trinh Nương a, người phụ thân coi trọng nhất chính là ngươi, sau này Mạnh gia trông cậy vào ngươi.

- Đó là chuyện nữ nhi phải làm, vì tổ tông tích đức, phụ thân có số làm quan, nên nữ nhi mới may mắn ở thư phòng tìm được này bản bí sách này.

- Tốt, tốt, phụ thân sẽ viết tấu chương trình lên bệ hạ, đám người Khâm Thiên giám, Ngự Sử luôn nói hoàng thượng thất đức? Có phương pháp cứu trợ vạn dân, bệ hạ có thể trở thành thiên cổ nhân Quân.

Trinh Nương uyển chuyển nói:

- Phụ thân, long thể bệ hạ vẫn khoẻ mạnh, chư vị hoàng tử còn chưa nhìn ra ai là người thích hợp với ngôi vị hoàng để, nữ nhi có xem sử sách, long công tuy ràng chói mắt quý nhất, nhưng rất dễ bắt, dễ mang tội.

Mạnh lão gia vuốt râu, nói:

-Lời này đại tỷ nhị tỷ của ngươi cũng từng nói qua, Mạnh gia tiểu thư...Ôi, đáng tiếc các ngươi đều là nữ tử.

-Dù là nữ tử, thì tâm vẫn hướng về Mạnh gia, nữ nhi cầu chúc phụ thân có số làm quan, từng bước thăng chức.

Trinh Nương tươi cười tín nhiệm, Mạnh lão gia càng cảm thấy Trinh Nương là khó có, Trinh Nương không chỉ là nữ nhi, mà còn là tri kỷ của hắn.

https://thuviensach.vn

Mạnh lão gia dâng lên tấu chương, là lúc triều đình đang tham thảo tìm biện phát chuẩn trị bệnh thiên hoa.

Mạnh lão gia tràm luân đã lâu lúc này lại toả sáng, hoàng thượng hỏi thăm rồ ràng.

Sau đó đem chuyện này giao cho Mạnh lão gia, cũng thăng quan cho hắn, trong khoảng thời gian ngắn, Mạnh gia vinh quang vô hạn.

Lúc Yên Nhiên ở cùng Nhu Nương, Mạnh phủ sai người đến báo tin cho Nhu Nương, Nhu Nương biết Lâm thị lại bị bệnh, lắc đầu nói:

-Mẫu thân có chút nhớ nhung không bỏ, Trinh Nương rất khó đối phó, chỉ có thể giao cho chúng ta làm, nàng chỉ cần an tâm điều dưỡng thân thể là được, Trinh Nương sớm muộn gì sẽ xuất giá, còn có thể trụ trong phủ bao lâu? Mẫu thân chỉ cần dưỡng tốt thân thể, mặc kệ người nào cũng không qua được nàng.

- Nương đừng lo lắng cho ngoại tổ mẫu, ngoại tổ phụ sẽ không dám hưu thê, ngoại tổ mẫu vì đại di mới đấu với Trinh Nương.

- Không chỉ vì đại tỷ, nàng thấy Trinh Nương thoát khỏi khống chế của nàng, nên tính áp chế nàng, ta cùng đại tỷ đối phó Trinh Nương còn phải cẩn thận, mẫu thân sao có thể đấu với Trinh Nương...

Nhu Nương hoài thai, thân mình không tốt, rất dễ mệt mỏi, đuổi hạ nhân ra ngoài, rồi nói với Yên Nhiên:

- Ta cũng hoảng hốt khỉ nghe chuyện chủng đậu, lẽ ra đây là chuyện tốt, nhưng...Nhưng Trinh nương lại được nhiều ưu việt như vậy, phụ thân càng sủng ái nàng, dân chúng được ân huệ sẽ nhớ kỹ Trinh Nương, đại tỷ...Ngươi đi tìm đại tỷ, dù sao cũng phải khiển nàng...

https://thuviensach.vn

- Nữu Nữu đang nghĩ cái gì? Những lời ta mới vừa nói, ngươi có thể nghe lọt sao?

Yên Nhiên bị lời Nhu Nương nói khiến nàng bừng tỉnh, mặt mày hớn hở:

-Nương, nữ nhi đi ngay, đi ngay, nữ nhi đi tìm đại di, người hãy an tâm, Trinh di...muốn được ưu việt, cũng phải trả giá.

- Chuẩn bị xe ngựa, đi Nhữ Dương vương phủ.

Yên Nhiên đi nhanh như một trận gió, Nhu Nương buồn bực lắc đầu, có Nhàn Nương trông chừng Yên Nhiên nàng sẽ không mắc sai lầm:

- Đứa nhỏ này...Còn nói không thèm để ý đến thể tử điện hạ?

Sau giờ Ngọ, Nhàn Nương còn chưa tỉnh ngủ, đã nghe thấy tỳ nữ truyền báo:

- Chủ tử, biểu tiểu thư muốn gặp người.

Nhàn Nương mở mắt, bờ môi cong lên lộ ra tươi cười, tay chống đầu, lười nhác nói:

- Để Yên Nhiên vào đi.

- Đại di.

Yên Nhiên phúc thân, thấy Nhàn Nương nằm trên giường, bình thản, yên tĩnh:

- Ta đánh thức người.

- Đến đây, ngồi bên cạnh ta.

Từ lúc Nhữ Dương vương đi Giang Nam, Nhàn Nương đem gia sự trong phủ giao cho thái phi, mỗi ngày nàng chỉ càn quan tâm nhi tử khắc khổ rèn

https://thuviensach.vn

luyện.

Nhàn Nương ngày ngày trôi qua rất nhàn nhã, tuy thân mình hao tổn không thể trở lại như xưa.

Nhưng những ngày nhàn nhã có thể giảm bớt đau đớn, sau khi Nhàn Nương đoạn tình, lòng dạ thoải mái hơn rất nhiều, khí sắc cũng tốt lắm, hai má đỏ ửng.

Yên Nhiên nói thẳng:

- Đại di người biết chuyện ngoại tổ phụ dâng lên phương pháp phòng ngừa bệnh thiên hoa.

-Trong đó còn có công lao của cửu muội muội, sáng nay người bên ngoại tổ mẫu ngươi đến truyền tin, nàng đấu không lại cửu muội muội.

Nhàn Nương dựa sát vào nhau gối mềm:

-Hôm nay ngươi đến Nhữ Dương vương phủ là vì chuyện này? Ngươi cùng Cửu muội muội lúc đó... ngươi lo lắng cho Kỳ nhi?

Nếu không thể bỏ qua biểu ca, thì quan tâm hắn cũng không có gì sai:

-Nghe mẫu thân nói, Nhữ Dương vương điện hạ cùng ngoại tổ phụ rất ăn ý, nếu người xảy ra chuyện không hay, vương gia cũng chỉ thủ ba tháng, biểu ca thủ ba năm, Trinh di cứ như vậy gả vào?

Nhàn Nương đã ở bên bờ sinh tử, không sống được lâu, nàng cũng không muốn gạt Yên Nhiên, nói:

-Nữ nhi Mạnh gia sẽ không làm thiếp, nàng cũng biết rõ, nên mới dám làm như vậy.

https://thuviensach.vn

- Đại di không nghĩ ra biện pháp nào sao? Nếu người nghĩ không ra, thì ít nhất cũng phải để biểu tẩu và nàng cùng gả vào cửa...

Yên Nhiên vẫn nhớ rõ, lúc nàng gả vào vương phủ, khắp nơi gặp gian nan, còn Trinh Nương đã có ba năm kinh nghiệm quản lý buôn bán.

Nhàn Nương cảm thấy hứng thú hỏi:

- Ngươi nghĩ ra biện pháp gì?

- Hiện tại không phải dân chúng đều gọi nàng ỉà Chủng Đậu nương nương sao? Không phải đều nói nàng được Phật tổ ban ân? Có công đức như vậy còn không đi chùa miếu lễ tạ thần linh? Bệ hạ mới tu kiến Chủng Đậu Cung, Chủng Đậu nương nương cũng phải ở trong Chủng Đậu Cung hai ba năm, dù sao nàng vẫn chưa cập kê, lập gia thất vẫn còn sớm.

Nhàn Nương cười lớn:

- Tốt, ta rốt cục cũng nhắm được mắt, ngươi thật sự trưởng thành, hiểu biết, vượt qua mong đợi của ta.

- Người...Này nọ là người an bài?

Nếu không phải Nhàn Nương an bày, thanh danh của Trinh Nương sẽ không lan truyền nhanh như vậy.

Trừ kinh thành đệ nhất mệnh phụ Nhàn Nương không có người nào có thể làm được điều này.

Có người thật lòng cảm kích Trinh Nương, nhưng Yên Nhiên không tin sau lưng lại không có Nhàn Nương trợ giúp.

An Ninh công chúa giao hảo với Nhàn Nương, chuyện yêu nghiệt, An Ninh công chúa nhất định sẽ nói với Nhàn Nương, nàng sẽ không giấu giếm Nhàn Nương, Yên Nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Người sớm biết bệnh thiên hoa?

- Là ta đoán Trinh Nương sẽ qua được cửa này; nàng nhìn thì dịu dàng kính cẩn nghe theo, nhưng lại là người có chủý, ta khiển vương gia rời kinh, chính là đề phòng nàng càu vương gia giúp đỡ.

Đôi mắt Nhàn Nương nhìn đống tro tàn:

-Ta còn xem nhẹ nàng, sự tình phát triển ngoài dự đoán của ta, đã như vậy, ta sẽ không ngu ngốc đi tiếp con đường ban đầu, thay đổi một ít khiến nàng có khổ cũng không có chổ tố, ngày mai hoàng hậu nương nương sẽ gặp nàng rồi hạ ý chỉ, Trinh Nương sẽ bị vây khốn ba năm.

Yên Nhiên nói:

-Vẫn là đại di lợi hại.

Từ lúc bắt đầu bày bố cục, nếu xảy ra biến cố, cũng không ảnh hưởng đến kết cục.

Nhàn Nương có thể tính mà không lộ chút sơ hở nào, Trinh Nương còn nghĩ là nàng thắng

Ngẫm nghĩ một chút, người thắng thật sự chỉ có một là Nhữ Dương vương phi.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 74+1: Quyết Định (1)

-Hoàng hậu nương nương có ý chỉ, Mạnh Trinh Nương tiếp chỉ.

Trinh Nương quỳ gối dập đầu:

-Có thần nữ.

- Mạnh thị phụ giúp quốc gia có công, được dân chúng cung phụng, đặc biệt cho phép Mạnh thị Trinh Nương đi đến Chủng Đậu Cung tu hành, phụng chiếu lệnh của bệ hạ sắc phong Mạnh thị Trinh Nương là Chủng Đậu Nữ, hưởng bổng lộc huyện chủ, khâm thử.

- Thần nữ khấu tạ long ân, khấu tạ hoàng hậu nương nương.

Trinh Nương dập đàu, tiếp ý chỉ, vẻ mặt bình thản không hề có ý không ưng thuận.

Mạnh lão gia rất cao hứng, thưởng bạc cho thái giám tuyên chỉ, Trinh Nương khéo léo ứng đối bọn hạ nhân đến chúc mừng, ngại ngùng nói:

- Phụ thân, nữ nhi không muốn gặp người bên ngoài, muốn về nghỉ ngơi.

- Đi đi.

Mạnh lão gia vẫn cho rằng đi Chủng Đậu Cung tu hành là chuyện tốt, Trinh Nương coi như đã có hôn ước với Nhữ Dương vương.

Hắn không quan tâm đến chuyện chung thân của Trinh Nương, Trinh Nương còn nhỏ, thành thân trễ một chút cũng không sao, đi tu hành có thể

https://thuviensach.vn

mang lại nhiều ưu việt cho Mạnh gia.

Trinh Nương trở lại tú lâu, Vân Nhi cùng đám nha hoàn đều chúc mừng nàng, Vân Nhi thấy vẻ mặt Trinh Nương bình thản.

Đem vài đồng tiền phân chia cho đám nha hoàn, đỡ Trinh Nương vào thư phòng.

- Hoàng hậu nương nương tự mình hạ ý chỉ, sao chủ tử lại mất hứng? Người không chỉ có thanh danh là Chủng Đậu Nữ, còn có bổng lộc của huyện chủ, không phải là chuyện tốt sao?

Trinh Nương ngồi trên thư án, cầm bút viết thư, tự giễu nói:

- Sao lại là chuyện tốt? Ta đi Chủng Đậu Cung làm sao tu hành? Là làm bia ngắm, làm con tin, bệnh thiên hoa loại bệnh này có nhiều sự tình hiếm lạ, có người chịu được, nhưng có những người... Tự xưng là cao hơn súc vật, dùng súc vật thử nghiệm rồi bẩm báo lên bệ hạ, một khi quá trình chữa trị xuất hiện chuyện ngoàiý muốn, tất cả đều là lỗi của ta, tu hành...Làm không tốt sẽ thành mất ấẫu.

Vân Nhi hoảng sợ nói:

- Vay phải làm sao bây giờ? Bệ hạ có thể nào trách cứ người?

- Hắn là hoàng đế, có chuyện gì không thể làm?

Trinh Nương an ủi Vân Nhi:

- Cũng may phương thuốc chữa bệnh thiên hoa không có vấn đề, ngươi hãy yên tâm ta sẽ không có chuyện gì.

- Chỉ là...Chỉ là...NhữDương vương phỉ, thù này...

https://thuviensach.vn

Sau khi Trinh Nương tiếp ý chỉ cũng biết sau lưng có người trợ giúp, chỉ có Nhữ Dương vương phi biết tâm tư của nàng.

Đã được ra hưởng thụ huyện chủ cung phụng, vậy huyện chủ cáo mệnh thì sao?

Không có cáo mệnh cũng chỉ là danh bất chính ngôn bất thuận mà thôi, Trinh Nương nắm chặt bút lông.

Giống như ở trước mặt nàng là Nhàn Nương đang ngồi ung dung đẹp đẽ quý phái, Trinh nương nhẹ giọng nói:

- Ngươi không biết khoảng cách sinh ra mỹ cảm, mông lung như có như không mới là dụ hoặc, Nhữ Dương vương điện hạ sẽ nhớ mãi không quên, dù ngươi có mang ta đến chân trời đi nữa, thì hắn vẫn như cũ sẽ nhớ rõ ta.

Trinh Nương nhếch môi, trên giấy viết lời ly biệt, vừa ngượng ngùng bất an, vừa sợ hãi lưu luyến chờ đợi đều được viết lên trang giấy.

Giữa những hàng chữ lộ ra tình ý, nàng không nói sẽ làm Nhữ Dương vương luôn nghĩ đến nàng.

Nhưng xem thư xong Nhữ Dương vương sẽ càng nhớ thương lo lắng cho nàng.

Trinh Nương cắt một luồng tóc, lấy ra hàu bao tú uyên ương hí thủy, đem luồng tóc bỏ vào trong.

Uyên ương ngụ ý trung trinh, Trinh Nương đem thư cùng hàu bao giao cho Vân Nhi, trịnh trọng nói:

- Nhất định phải đưa đến tay vương gia.

-Dạ.

https://thuviensach.vn

Dù nàng ở Chủng Đậu Cung, vẫn có thể thường xuyên viết thư cho Nhữ Dương vương, trấn an, an ủi hắn, so với những người đứng trước mặt hắn tương giao thì nàng khác lạ hơn.

Nữ tử muốn hiến thân cho Nhữ Dương vương nhiều lắm, không ít người tranh thủ tình cảm, chỉ có nàng...

Trinh Nương cong môi:

-Ta sẽ cho hắn biết, ta đi Chủng Đậu Cung tu hành, chỉ vì muốn xứng với hắn, khiến hắn biết chỉ có ta mới thích hợp làm Nhữ Dương vương phi.

Sau khi Yên Nhiên biết hoàng hậu nương nương hạ ý chỉ, lại đến Nhữ Dương vương phủ.

Lúc vào cửa, thì nhìn thấy Nhàn Nương đang cầm một bao thư, bên trong chậu than vẫn còn lưu lại một góc hầu bao, Yên Nhiên đi đến gần:

- Đại di, là thư của vương gia?

Nhàn Nương cười cười:

- Không phải, là có người tính đưa cho vương gia, ngươi cũng nhìn đi, ta không ngờ cửu muội muội có văn thái tốt như vậy, lúc trước nàng còn nói là đọc sách cũng không xong, chớ không phải cửu muội muội có thiên phú dị bẩm đi?

Yên Nhiên xem thư xong, nàng cũng không giật mình, Trinh Nương có bản sự thế nào nàng đã sớm biết, nói:

-Ta nhớ rõ thân mẫu của nàng chỉ biết được vài mặt chữ, không biết có phải nàng có sư phụ?

-Chuyện ở Mạnh gia, lúc này không dám nói, trước kia loại chuyện này sao có thể giấu diếm được ngoại tổ mẫu ngươi? Trinh Nương...Không phải

https://thuviensach.vn

yêu nghiệt, thì ai là yêu nghiệt? Nàng có thể nắm bắt tâm của nam nhân, ta thành thân lâu như vậy còn không bằng nàng, Yên Nhiên, ngươi có thể nhìn ra ý đồ trong thư của nàng?

-Không phải sẽ khiến Nhữ Dương vương điện hạ nhớ rõ nàng sao? Không đúng...Đợi chút còn có...

Yên Nhiên đọc lại rất nhanh:

-Là thái phi điện hạ, khuyên hắn hiếu thuận thật nhiều với mẫu thân, người cùng thái phi điện hạ trong lúc đó... nàng nói thế này không phải càng tỏ vẻ hiền lành? Còn nhắc đến thứ nữ với Nhữ Dương vương điện hạ, nàng nói chuyện này để làm gì? Là thương hại thứ nữ đều sống trong cảnh khổ? Hay là mờ ám, ám chỉ người không từ ái? Bạc đãi thứ xuất?

Trinh Nương đối xử rất tốt với thứ nữ trong vương phủ, quan tâm hôn sự của các nàng, vì các nàng lựa chọn phu gia tốt.

Chưa bao giờ nghĩ sẽ đem thứ nữ trở thành quân cờ, khiến Nhữ Dương vương cảm động không thôi, Trinh Nương có rất nhiều ưu việt.

Nhàn Nương vừa lòng cười nói:

- Ngươi có thể nghĩ đến những điểm này là tốt rồi, Trinh Nương có ý tưởng tốt lắm, nhưng ta quản lý vương phủ nhiều năm như vậy, bên người vương gia sao có thể không có người của ta? Nàng muốn ngàn dặm truyền thư, cũng phải xem ta có muốn cho nàng cơ hội này không, muốn giấu diếm ta sợ là uổng phí một phần tâm tư này rồi.

- Không phải nên nói cho biểu ca biết sao? Trinh di cũng sẽ hao phí một phàn tâm tư.

Yên Nhiên nhắc nhở Nhàn Nương, một khi Nhàn Nương mất, biểu ca cũng không đến mức bị Trinh Nương lừa gạt.

https://thuviensach.vn

Nếu trong lòng không có cảnh giác, nếu làm không tốt tương lai sẽ khiến Trinh Nương tìm được chỗ trống mà chui vào.

-Ngươi không nói ta cũng quên thông báo cho Kỳ nhi, dạo này nhìn hắn khổ học, mỗi ngày trừ thỉnh an thái phi cùng ta, thì hắn vẫn tự nhốt mình trong thư phòng, ta thật lo lắng hắn làm hư thân mình.

Nhàn Nương vừa nói, vừa đánh giá Yên Nhiên, vẻ mặt nàng lo lắng, Nhàn Nương nói:

- Nếu ta nói với hắn, khó tránh sẽ có ý bức bách hắn, các ngươi vẫn luôn thân thiết, ta đem việc này giao cho ngươi,

Yên Nhiên, giúp ta được không?

Yên Nhiên biết ý tứ của Nhàn Nương, nhưng nàng cũng không yên lòng, một khi đã như vậy, nàng sẽ không nói thêm gì nữa.

Sẽ không miễn cưỡng chính mình, không bỏ xuống được thì thôi, càn gì khiến mình phải thống khổ:

- Ta đi gặp hắn, thuận tiện nhắc tới cũng tốt, nhưng thư này?

- Ta cũng không nhận được thư tín gì đâu, vương gia có rất nhiều công hàm, không chừng đã đánh mất.

- Nàng sẽ không hỏi sao?

- Người truyền tin cầm bạc chạy mất, vương gia biết đi đâu mà tìm? Nàng sẽ không tiện đưa thư, ở trong Chủng Đậu Cung, hoàng hậu nương nương sẽ sai người trông chừng nàng, nàng sẽ không được tự tại như ở Mạnh phủ.

Yên Nhiên nghĩ đến hành động của Trinh Nương, nhắc nhở nói:

https://thuviensach.vn

- Dù hoàn cảnh có khó khăn hơn nữa, nàng vẫn trôi qua rất tốt, từ từ đem những người từng mượn sức, thu tóm nhân tâm hướng vè nàng.

- Ngươi không hiểu, sao ta lại cổ động hoàng hậu nương nương ban cho nàng bổng lộc huyện chủ? Trong cung có lễ nghi ma ma dạy quy củ rất nghiêm khắc, có bổng lộc huyện chủ, tuy không phải huyện chủ, nhưng không thể không có quy củ của huyện chủ, nàng ở nơi nào cũng sẽ bề bộn nhiều việc, sau này dù thư rơi vào trong tay vương gia, chỉ cần Kỳ nhi không chịu thua kém, nàng có tính kể nhiều hơn nữa đều uổng phí, ta không tin vương gia bị mỹ nhân vờn quanh, còn có thể nhớ rõ nàng ở nơi xa?

Yên Nhiên cũng không nói gì nữa, Trinh Nương sẽ không đơn giản như vậy.

Nhưng nếu nói Trinh Nương quá lợi hại, sẽ làm đại di lo lắng, biểu ca chỉ cần không chịu thua kém, Trinh Nương có dụng tâm nhiều hơn nữa cũng không thương tổn được hắn.

Yên Nhiên rời đi, Nhàn Nương nhắm mắt, nàng sẽ khiến người trong thiên hạ nhớ kỹ nàng, nhớ kỹ Mạnh Nhàn Nương.

Nếu Nhữ Dương vương dám bạc đãi Kỳ nhi, hắn sẽ bị người trong thiên hạ nhổ nước miếng, nhiêu đó cũng đủ để hắn chết đuối.

Càng không có cách gì sống yên ổn trong triều đình, địa vị quyền lực so với Trinh Nương còn quan trọng hơn.

P/s NN hạ cờ sau này những nước cờ này vây hãm vạn kiếp bất phục...

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 74+2: Quyết Định (2)

Trong thư phòng Triệu Duệ Kỳ khắc khổ ra sức học hành kinh sử tử tập, trên bàn xếp đầy bộ sách.

Tràn ngập chữ viết trên giấy Tuyên Thành rơi đầy trên mặt đất, Yên Nhiên đứng ở cửa.

Nhìn xuyên thấu qua bình phong, nhìn biểu ca khổ công học hành, trong trí nhớ của nàng lúc biểu ca đọc sách nàng luôn ở bên cạnh hắn.

Hoặc là ngắt lời, hoặc là làm nũng quấn quýt si mê, không cho biểu ca bỏ mặc nàng.

Triệu Duệ Kỳ luôn vui vẻ để mặc nàng hồ nháo, có khi còn đọc sách cho nàng nghe.

Tuy trong kinh sử tử tập có đạo lý quá lớn, Yên Nhiên không hiểu rõ, nhưng giọng của biểu ca rất dễ nghe êm tai...Nàng luôn nghe đến mê mẩn.

Yên Nhiên lắc lắc đầu, bước qua tấm bình phong, lặng lẽ nhặt giấy Tuyên Thành đang phân tán trên mặt đất, Triệu Duệ Kỳ ngẩng đầu, cười nói:

-Biểu muội.

Yên Nhiên nhìn thoáng qua mặt giấy, mặt trên viết hình như là sách luận, đem giấy Tuyên Thành đặt ở trên bàn, khuyên nhủ:

https://thuviensach.vn

- Tuy biểu ca càn khổ học, nhưng cũng phải chú ý thân mình, đừng để chưa kịp đợi đến ngày thi, thì đã mệt muốn chết rồi.

- Mỗi ngày lúc sáng sớm cùng chạng vạng ta đều bắn cung tản bộ.

Đôi mắt Triệu Duệ Kỳ tràn đầy ôn nhu, Yên Nhiên bị hắn nhìn mà hai má đỏ ửng, Triệu Duệ Kỳ nhẹ giọng nói:

- Biểu muội luôn tốt với ta, ta vẫn ghi tạc trong lòng, một khắc cũng không quên.

Yên Nhiên nhắm chặt mắt, lòng của nàng càng ngày càng mềm, Triệu Duệ Kỳ cũng không bức nàng, lời như có như không thở dài:

- Biểu muội luôn tốt với ta, nhưng ngươi không ở bên cạnh ta, có tốt với ta hơn nữa, ta cũng không vui vẻ, ngươi cái gì cũng không nói, lại bỏ quên tình cảm nhiều năm của chúng ta, ta vẫn ở chỗ cũ chờ ngươi,còn ngươi lại chạy mất, biểu muội có từng lo lắng cho ta?

- Ta...

Yên Nhiên càng ấy náy, Triệu Duệ Kỳ chậm rãi đứng dậy, chậm rãi tới gần Yên Nhiên:

- Có chuyện gì không thể cùng nhau giải quyết? Nếu tốt với ta, thì hãy ở lại bên cạnh ta, biểu muội, ta sẽ bảo hộ ngươi, lưu lại có được không?

Yên Nhiên nhìn hắn muốn mở miệng, lại không biết nói gì, biểu ca không có làm chuyện gì có lỗi với nàng.

- Nếu ta vụng về khiến ngươi bị thương, ảnh hưởng đến tiền đồ của ngươi, thì làm sao bây giờ?

Điểm này vẫn luôn là khúc mắc trong lòng Yên Nhiên, dù có thể đấu được Trinh Nương bảo trụ tước vị cho biểu ca, thì Yên Nhiên còn có rất

https://thuviensach.vn

nhiều chuyện cần phải đối mặt.

Triệu Duệ Kỳ cầm tay Yên Nhiên:

- Mặc kệ tương lai sẽ như thế nào, ta cũng ở bên cạnh ngươi, chúng ta đồng cam cộng khổ, biểu muội vẫn cho là tước vị thể tử đối với ta mà nói là quang trọng nhất?

Yên Nhiên chậm rãi gật đầu, Triệu Duệ Kỳ lắc đầu:

- Thế tử vị, ta vẫn muốn chiếm cứ, nhưng vị trí thế tử sao có thể quang trọng bằng biểu muội? Ngươi đã nói chỉ cần khổ học có bản lĩnh, dù ta không còn là thế tử, vẫn có thể khiến người đời coi trọng, vẫn có thể chiếu cố ngươi, tài học cùng biểu muội đều quang trọng.

Triệu Duệ Kỳ nhớ đến cảnh tượng, vì muốn giải độc cho Yên Nhiên mà hắn từ tước vị thế tử.

Nếu không phải yêu nàng như mạng, hắn thà rằng chết ở vị trí thế tử:

- Đây là trách nhiệm của ta, ta sẽ gánh vác, có biểu muội bâu bạn, kiếp này không uổng phí

- Biểu...Biểu ca.

Yên Nhiên bổ nhào vào trong lòng Triệu Duệ Kỳ, khóc rống lên đầy ủy khuất:

- Thực xin lỗL.Thực xin lỗi...

Thực xin lỗi vì nàng đã nghĩ sẽ buông tha hắn, thực xin lỗi vì nàng tự nghĩ để hắn tìm hạnh phúc, lại làm thương tổn hắn.

Nếu được trọng sinh, mà nàng chỉ nghĩ tranh đấu với Trinh Nương, thì nàng thật sự thẹn với lão thiên gia đã ưu ái nàng.

https://thuviensach.vn

Muốn biểu ca hạnh phúc, vì sao không thể là nàng? Kiếp trước kiếp này, nàng chỉ để ý hắn, hắn cũng chỉ để ý nàng.

Triệu Duệ Kỳ nhẹ giọng dỗ dành:

- Biểu muội, đừng khóc, đừng khóc.

Hắn ôm chặt nàng, đôi môi hôn lướt qua đỉnh đầu nàng:

- Biểu muội, đừng khóc, ta ở đây.

Hắn sẽ luôn luôn ở bên nàng, không bao giờ bỏ nàng một mình nữa, Triệu Duệ Kỳ vỗ vỗ lưng Yên Nhiên.

Yên Nhiên khóc rất lâu, sau đó đỏ mặt tránh né Triệu Duệ Kỳ, trốn qua một bên, đưa lưng về phía Triệu Duệ Kỳ.

Trong mắt Triệu Duệ Kỳ tràn đầy sủng nịch, nếu bước lại gần, Yên Nhiên sẽ giận.

Tuy hắn muốn nhìn nàng tức giận thẹn thùng, giương nanh múa vuốt, nhưng không phải lúc này, tương lai luôn có cơ hội.

- Qua hai ngày nữa sẽ đến mùa săn, ngươi có đi không?

Yên Nhiên nâng tay ôm má:

- Ta phải ở trong phủ chiếu cố nương, ca ca nói tìm da làm mũ cho ta.

- Biểu ca bận nhiều việc...Còn dự thi khoa cử, sẽ đi sao?

Yên Nhiên xoay người hỏi Triệu Duệ Kỳ, hắn cưỡi ngựa cũng không tốt lắm, trước kia gặp phải trường hợp này, có thể đẩy liền đẩy

- Phụ vương không ở kinh thành, chuyện này...Nhữ Dương vương phủ không thể không đi.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ cười tự tin:

- Biểu muội không cần lo lắng cho ta, tuy thuật tiễn của ta kém hơn người tinh thông, nhưng đã có thể mười trúng năm sáu, sẽ không khiến danh vọng của Nhữ Dương vương phủ kém đi, ta bầu bạn bên thánh giá, cũng không gặp chuyện gì nhiều, nếu có người muốn khiêu khích, ta sẽ khiến hắn có đến mà không có về.

Yên Nhiên tín nhiệm gật đầu, biểu ca hứa hẹn chuyện gì nhất định sẽ làm được.

Biểu ca văn võ toàn tài mới có thể thành danh, bãi săn lại là nơi tốt để thể hiện, một bảng tam giáp là bệ hạ khâm điểm, ấn tượng rất quan trọng, Yên Nhiên nói:

- Chủ khảo là mấy vị đại nhân cương trực công chính, thường xuyên được bệ hạ giao trọng trách, đã từng chủ trì năm sáu khoa cử, biểu ca có thể tìm được bài thi của cử tử trước đó từng được bọn hắn chủ trì khoa khảo? Nhìn xem quan khảo yêu thích loại gì, biểu ca sẽ có cơ hội nhiều hơn.

Triệu Duệ Kỳ nhíu mày, hắn không phải là văn nhân cổ hủ:

- Việc này có thể làm, biểu muội rất thông minh.

Yên Nhiên được Triệu Duệ Kỳ khen ngợi, như uống mật ngọt, tiếp tục đề nghị:

- Kỳ ngộ không thể thiếu, biểu ca đã từng nghe qua chuyện thuyết quán phố phường của một vị cử tử?

Chuyện phố phường nhàn sự không có người nào dám ở trước mặt Nhữ Dương vương thế tử mà nhắc tới.

Thấy Triệu Duệ Kỳ lắc đầu, Yên Nhiên ngẩng cao đầu đắc ý nói:

https://thuviensach.vn

- Đương kim bệ hạ là người rất nhân từ, cũng thích cải trang vi hành, ta nhớ...Hơn mười năm trước, có một vị cử tử bàn hàn đến kinh thành dự thi, vì không đủ bạc, nên bán họa ven đường, là hắn có vận khí tốt, nên mới được bệ hạ đang cải trang đi vi hành coi trọng, hỏi tính danh cùng mua tranh họa của hắn, cũng cùng hắn nói chuyện một hồi. Lúc bệ hạ chọn trạng nguyên, danh sách được đưa lên, bệ hạ trông thấy tên của hắn, dù lúc ấy hắn có vị trí không cao, nhưng bệ hạ nói hắn là người có chí khí, liền khâm điểm hắn làm trạng nguyên, chuyện này là mỹ sự, từ đó về sau phàm là cử tử vào kinh dự thi đều ở trên đường bán họa, trông mong có thể gặp được bệ hạ.

-Bọn họ đã gặp?

Triệu Duệ Kỳ cảm thấy hứng thú hỏi, Yên Nhiên lắc đầu nói:

- Không biết đâu, có lẽ sẽ gặp, có lẽ không, đã có châu ngọc ở phía trước, người sau cũng muốn noi theo.

- Biểu muôi muốn ta đi bán hoa?

-Biểu ca không cần cố ý đi bán họa, nhưng phần lớn cử tử đều mang theo tác phẩm đắc ý nhất, nếu biểu ca có thời gian thì đi xem đi, binh pháp có nói biết người biết ta trăm trận trăm thắng, sao không nhân cơ hội này đi xem thực lực của bọn họ?

Triệu Duệ Kỳ trầm mặc, hắn đã bị Yên Nhiên thuyết phục, nhưng nếu hắn đi một mình, thật sự không thú vị, Triệu Duệ Kỳ làm bộ khó xử:

-Nếu ta đi một mình, chẳng may bị người nhận ra, có khi nào sẽ khiến bọn họ nghĩ là ta sợ?

- Ta đi cùng biểu ca.

- Một lời đã định, ngày mai ta đi hàu phủ tìm ngươi...

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ nói rất nhanh, Yên Nhiên trừng mắt, lúc này mà nàng còn không biết mình bị biểu ca tính kế thì quá vô dụng rồi.

Triệu Duệ Kỳ vui vẻ cười nói:

- Biểu muội là người nhất ngôn cửu đỉnh. -Hừ.

Yên Nhiên hừ một tiếng, cầm đá mực mài mực:

- Nếu đi dạo phố, không thể đi tay không, dù sao biểu ca cũng phải viết cái gì đó, một khi gặp phải cử tử muốn tỷ thí, không thể không chuẩn bị gì.

Triệu Duệ Kỳ trầm tư một lúc, cầm bút lông chấm mực nước, viết lên giấy Tuyên Thành, Yên Nhiên mài mực, hán viết chữ.

Quanh quẩn hai người là một cỗ tình ý không thể vứt bỏ.

Truyện được đăng ở https://www.wattpad.com/user/Yul_Yuuki. Mọi trang wed khác đều là TRỘM. Mong các bạn vào wattpad ủng hộ editor.

Nhàn Nương đứng ngoài cửa, yên lặng rời đi, Triệu ma ma đỡ tay nàng, Nhàn Nương vui mừng tươi cười.

- Bọn chúng rất xứng đôi, có Yên Nhiên ở bên cạnh hắn, ta còn gì lo lắng?

- Chủ tử...

Nhàn Nương nói:

- Ngươi không cần khổ sở vì ta, sinh tử có số...Chỉ là sớm một chút hay muộn một chút mà thôi, sau khi vương gia trở lại kinh thành, ta sẽ đưa cho hắn một phân đại lễ từ biệt, lúc trước Uyển Như chết trong lòng hắn, hắn nhớ kỹ Uyển Như cả đời tốt đẹp, cũng không chịu nghe ta giải thích, Trinh Nương có thể hiểu rõ vương gia, nhưng ta sinh sống mười mấy năm với

https://thuviensach.vn

hắn, đã trải qua rất nhiều mưa gió, chảng lẽ ta còn không hiểu vương gia bàng nàng? Ta khinh thường diễn trò, nhưng trước khi chết, vì Kỳ nhỉ, ta không thể không diễn.

- Lát nữa ngươi đi đến quý phủ của An Ninh công chúa, nói cho nàng biết ngày mai Kỳ nhi cùng Yên Nhiên sẽ đi dạo bày quán, nói cho nàng biết rõ ràng.

-Dạ.

Nhàn Nương suy nghĩ một lúc rồi nói:

- Cũng không thể chỉ trông cậy vào bệ hạ, ta âm thầm giúp đỡ vài tên cử tử... ngày mai để bọn hấn đi bày quán, khó xử Kỳ nhỉ.

- vẫn là chủ tử lo lắng chu toàn, thế tử điện hạ tài hoa sẽ càng tốt đẹp.

Nhàn Nương thở dài:

- Ta chỉ sinh có mình hắn, trừ hắn ra, còn có thể thay ai suy nghĩ?

Nhàn Nương vì Nhữ Dương vương suy nghĩ cả đời, phút cuối cùng mới hiểu, nàng yêu sai người rồi.

Lúc này trong mắt Nhàn Nương trừ Triệu Duệ Kỳ ra, thì không còn người nào nữa:

- Chuyện ta sai ngươi làm, phải nhanh chóng làm cho tốt, cơ thể của ta chống đỡ không được.

Triệu mama rưng rưng nước mắt nói:

Dù nói trường mệnh trăm tuổi phúc thọ lâu dài, cũng không thể tăng thêm một ngày thọ cho Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Nếu như làm theo tính toán của Nhàn Nương, thì nàng không còn sống hơn ba tháng, tất cả đều là vì Triệu Duệ Kỳ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 75: Cải Trang

Không phải Triệu Duệ Kỳ chưa từng đến An Bình hầu phủ, cũng từng gặp An Bình hầu.

An Bình hầu đối xử với hắn là cung kính có thừa, hòa nhã lại không đủ, nhưng cũng tốt hơn tình cảnh ngày hôm nay.

Tuy An Bình hầu đã để Triệu Duệ Kỳ ngồi, nhưng hắn lại cảm thấy đứng có lẽ còn thoải mái hơn.

An Bình hầu nhíu mày nhìn về phía Triệu Duệ Kỳ trong ánh mắt có mấy phần địch ý.

Triệu Duệ Kỳ có tình trạng như ngày hôm nay, chính là sau khi Yên Nhiên hồi phủ đã từng nói cái gì đó với An Bình hầu.

An Bình hầu rất thương yêu đau tiếc Yên Nhiên, hắn thường xuyên nói "Tiểu tử chỉ dùng để rèn luyện, nữ nhi là để nuông chiều"

Tuy có rất nhiều người cười nhạt khinh thường, nhưng An Bình hầu vẫn làm đến cùng hết mực nuông chiều Yên Nhiên.

-Nhị di phu.

Triệu Duệ Kỳ bị An Bình hầu nhìn chằm chằm đến nổi đứng ngồi không yên, đành đứng lên nói:

-Ta yêu thương biểu muội cũng giống như nhị di phu.

https://thuviensach.vn

An Bình hầu hừ lạnh một tiếng:

-Yên Nhiên không cần ngươi đau tiếc, có ta cùng ca ca của nàng, ai dám bắt nạt, phụ bạc nàng?

-Có thêm ta, không phải sẽ rất tốt sao, nhị di phu, biểu muội là mạng của ta.

Triệu Duệ Kỳ nói năng rất có khí phách, nếu không qua được cửa lAn Bình hầu, con đường thú thê tử sẽ càng khó.

Hôn sự của hắn cùng Yên Nhiên phải được những người thân yêu thương nàng đồng ý, Triệu Duệ Kỳ không hy vọng mình sẽ miễn cưỡng nàng gả qua.

An Bình hầu vẫn lãnh đạm như cũ:

-Nói thì dễ nghe lắm, Nhữ Dương vương phủ có tình trạng gì, ngươi nghĩ ta không biết? Yên Nhiên từ nhỏ đã bị ta cùng phu nhân nuông chiều, ta nói thẳng với ngươi, ta biết Yên Nhiên có nhiều khuyết điểm, nhưng nàng có tâm tư tinh thuần mới xứng làm nữ nhi của ta, ta thà bảo vệ nàng cả đời không biết thế gian đau khổ, lòng người khó lường.

-Thế tử điện hạ nói cái gì mà sông cạn đá mòn, cái gì mà yêu còn hơn mạng cũng vô dụng, nếu ngươi thật lòng muốn thú Yên Nhiên, hãy lo liệu Nhữ Dương vương phủ trước đi, dù ta ở trong phủít khi ra ngoài, nhưng cũng từng nghe nói Nhữ Dương vương thái phi coi trọng Văn gia tiểu thư, nữ nhi của ta không phải là vật thay thế.

Triệu Duệ Kỳ nói:

-Ta sẽ hóa giải hiểu lầm của tổ mẫu cùng biểu muội, không phải đại di phu hơi xem thường biểu muội sao? Nàng hiểu biết còn hơn người nghĩ, dù không có người hay ta bảo hộ, thì biểu muội cũng không bị ai thương tổn,

https://thuviensach.vn

nàng không chỉ đơn giản là nữ tử được người nuông chiều, mà nàng còn có thể khiến ta yên tâm, xứng làm thế tử phi.

-Có An Ninh công chúa cùng thân mẫu dạy dỗ, ai cũng không thể khinh thường biểu muội.

Sắc mặt An Bình hầu thâm trầm:

-Có lời này tuy bất kính, An Ninh công chúa cùng Nhữ Dương vương phi là quý nhân, nhưng An Ninh công chúa chưa từng lập gia thất, thanh danh thì nửa khen nửa chê, bên người lại mang theo một đám thiếu niên tuấn dật, điểm này khiến ta rất chướng mắt, Yên Nhiên có thể theo nàng học trí mưu, nhưng không thể học vẻ phong lưu, dù thế nhân đều biết, An Ninh công chúa giữ thân trong sạch, nhưng có nam nhân nào nhìn loại chuyện này lại thuận mắt? Thật lòng khen ngợi?

-Về phần Nhữ Dương vương phi, thế tử điện hạ cho rằng cuộc đời này nàng trôi qua rất tốt? Vì phụ thân ngươi dốc hết tâm huyết, để vương phủ phú quý trường tồn lại hao hết tâm tư, ta thừa nhận mẫu thân ngươi có trí tuệ không kém gì nam nhân, tài năng của nàng không thua kém gì đấng mày râu, là son phấn trong anh hùng, nhưng cả đời nàng cầu cái gì? Nàng có được cái gì?

-Thế tử điện hạ không hiểu, ta thà để Yên Nhiên gả cho người tầm thường, chuẩn bị cho nàng thật nhiều đồ cưới, đủ để cam đoan cả đời nàng cơm áo không lo, khiến Yên Nhiên bình an vui vẻ cả đời, đây mới là điều mà người làm phụ thân như ta sở cầu.

An Bình hầu thở dài:

-Nhìn xem ngươi vì Yên Nhiên tìm hai vị sư phụ thế này, các nàng đều không biết nhìn người, nếu thế tử điện hạ muốn thú Yên Nhiên, thì nên học theo ta mới đúng.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Triệu Duệ Kỳ xấu hổ, An Bình hầu làm người ngay thẳng, có gì nói đó, vì thế đắc tội một số người.

Nhưng có bệ hạ che chở, không có ai dám tới cửa khi dễ An Bình hầu, hôm nay Triệu Duệ Kỳ mới biết, An Bình hầu ngoài việc làm người ngay thẳng, còn là người thấu hiểu nhân tâm.

-Đợi qua khoa cử, sanh tôn(cháu ngoại trai) chắc chắn sẽ đăng môn thỉnh giáo.

-Một lời đã định?

- Một lời đã định.

Hai người hứa hẹn, An Bình hầu vuốt chòm râu:

-Nếu không phải Yên Nhiên coi trọng ngươi, ta cũng mặc kệ ngươi, ta nói cho ngươi biết, phu thê thấu hiểu lẫn nhau, tư vị đó rất tuyệt vời không thể nói rõ.

Triệu Duệ Kỳ gật đầu đồng ý.

Yên Nhiên đi vào đại sảnh, nhìn thấy Triệu Duệ Kỳ đứng ở bên người phụ thân, hỏi:

-Hai người đang nói cái gì?

An Bình hầu sủng nịch cười nói:

-Một chút việc vặt.

An Bình hầu ra vẻ phụ thân, lo lắng dặn dò:

-Ngươi cùng Thế tử điện hạ xuất môn phải để ý nhiều một chút, tuy ngươi không đắc tội ai, nhưng cũng có người ghen tị với thế tử điện hạ, nếu

https://thuviensach.vn

chẳng may gặp phải, ngươi phải bình tĩnh một chút, nếu có người cố ý khiêu khích ngươi, lập tức đánh cho ta, xảy ra chuyện gì ta sẽ gánh vác.

Triệu Duệ Kỳ giật giật mí mắt, Yên Nhiên cười hì hì nói:

-Nữ nhi nhớ rõ.

- Đi sớm về sớm, về trễ một khắc, phạt ngươi sao chép kinh thư.

-Dạ, phụ thân.

Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ rời khỏi hầu phủ, giờ khắc này An Bình hầu mới nở nụ cười.

Triệu Duệ Kỳ kiên trì gần nửa giờ, biểu hiện của hắn khiến An Bình hầu tương đối vừa lòng.

Nếu không phải phía sau hắn còn có Nhữ Dương vương phủ, An Bình hầu sẽ càng vừa lòng hơn.

-Mới vừa rồi phụ thân cùng biểu ca nói chuyện gì?

Yên Nhiên tò mò hỏi:

-Có cái gì không thể nói cho ta nghe?

Yên Nhiên thấy Triệu Duệ Kỳ không muốn nói, cao giọng gọi:

-Biểu ca.

Triệu Duệ Kỳ cười nói:

-Phụ thân ngươi rất thích ta, muốn đem ngươi gả cho ta.

- Nói bậy, phụ thân sẽ không nói như vậy.

https://thuviensach.vn

Hai má Yên Nhiên ửng đỏ biểu lộ thẹn thùng xấu hổ, Triệu Duệ Kỳ nhìn nàng không rời mắt, đem dáng vẻ của nàng lúc này ghi tạc trong lòng,

-Nếu biểu muội không tin lời ta, vậy còn hỏi ta làm chi?

Yên Nhiên trừng mắt nhìn Triệu Duệ Kỳ:

-Không thèm tranh cãi với ngươi.

Yên Nhiên bước nhanh đến phố cử tử, bởi vì sắp tới ngày khoa cử, có rất nhiều cử tử bày quán bán tranh.

Hai bên đường có rất nhiều bày quán, có khi cử tử vì bày quán mà khắc khẩu với nhau, ai cũng muốn chiếm vị trí dễ nhìn thấy nhất.

Cử tử bày quán phần lớn đều mặc y phục nguyệt sắc nho sam, đầu đội khăn vuông.

Nhìn có vẻ phiêu dật tiêu sái, bọn hắn hoặc là đứng hoặc ngồi, tuy trong tay vẫn cầm cuốn sách.

Nhưng đa số ánh mắt của bọn họ đều nhìn người tới lui trên đường, nhìn y phục của người đi đường, tuổi, khí thế...

Mà thử phán đoán xem có phải là hoàng đế cải trang vi hành hay không.

Một khi có người khí thế bức người đi ngang qua, bọn hắn nếu không phải ngâm thơ từ, thì chính là ngâm nga kinh sử tử tập, ngóng trông được chú ý.

Triệu Duệ Kỳ lắc đầu:

-Đầu cơ trục lợi, cái gì cũng có thể làm.

https://thuviensach.vn

Giọng nói của Triệu Duệ Kỳ tràn đầy khinh thường, nhìn bọn hắn bày tác phẩm, dù văn vẻ vượt bậc, phẩm tính chỉ như vậy, sẽ làm bẩn danh học đồ Khổng Mạnh, nhưng Yên Nhiên lại nhìn ngắm rất cao hứng:

-Thánh nhân từng nói, thiên hạ rộn ràng, đều vì lợi mà đến, có đường tắt mà không đi, thì cũng không phải là người thông minh.

-Đại di từng nói phải học cùng tắc biến, biến tắc thông, ôm sách vở khổ học, lại không hiểu đạo lí đối nhân xử thế, dù đậu tiến sĩ cũng chỉ là thư ngai tử(mọt sách), không làm được quan phụ mẫu trấn an lê dân bá tánh, dù đạo Khổng Mạnh không có bao nhiêu, nhưng bao hàm toàn diện, gập khuôn làm theo sẽ là người có tài trí bình thường sao.

(Yul: cùng tắc biến, biến tắc thông, thông tắc cửu nghĩa là Sự vật phát triển tới cực điểm, khi cùng tận, thì tất phải biến hóa, sau khi biến hóa liền thông đạt, nhờ thông đạt mà được dài lâu.)

Yên Nhiên vừa đi vừa thưởng thức tranh chữ, Triệu Duệ Kỳ đi sau nàng, nghe lời Yên Nhiên nói, Triệu Duệ Kỳ không còn khinh mạn, mà thật sự nhìn tranh chữ.

Hắn có thể tham gia khoa cử, cũng là đi đường tắt, hắn có tư cách gì giễu cợt cử tử cùng khoa?

Nếu hắn không phải là nhi tử của Nhàn Nương, không phải sinh ra trong Nhữ Dương vương phủ, hiện tại có thể khảo thi nhiều lần, làm tú tài cũng rất khó, sao có thể được như hôm nay cùng so sánh với tài tử trong thiên hạ.

Yên Nhiên xem rất náo nhiệt, Triệu Duệ Kỳ tĩnh tâm đi sau nàng, hắn phát hiện một bày quán bên đường có ít văn vẻ độc đáo.

Cũng có mấy bức họa phong ưu tú, Triệu Duệ Kỳ cảm thấy hứng thú dừng lại cùng cử tử bày quán trao đổi một hai.

https://thuviensach.vn

Hắn cùng Yên Nhiên khó nén quý khí, dù đám cử tử muốn gặp bệ hạ, nhưng cũng biết đó là cơ hội xa vời.

Nếu có thể lọt vào mắt quý nhân, tương lai cũng có nhiều ưu việt, tuy Triệu Duệ Kỳ còn nhỏ tuổi.

Nhưng cách nói năng bất phàm, nói đến kinh sử tử tập cũng không phải nói bốc nói phét.

Mỗi một câu đều nói có dẫn chứng, cùng nhau đàm luận học vấn, cử tử cũng được rất nhiều lợi ích.

Cử tử có tài học nguyện ý nói vài câu cùng Triệu Duệ Kỳ, bày quán cầu vận may đã không còn quan trọng, cùng đồng liêu trao đổi mới là chuyện đáng chú ý.

Yên Nhiên bị đám cử tử chen chúc đẩy ra ngoài, đám cử tử vây xung quanh Triệu Duệ Kỳ.

Hoặc là thỉnh giáo, hoặc là cãi lại quan điểm của Triệu Duệ Kỳ, vô cùng náo nhiệt.

Yên Nhiên lui ra phía sau vài bước, mỉm cười nhìn Triệu Duệ Kỳ bị đám cử tử vây quanh, đối mặt với vấn đề bén nhọn mà bọn hắn đưa ra, Triệu Duệ Kỳ vẫn thong dong ứng đối, không có một chút bối rối.

Đám cử tử càng tụ hợp nhiều hơn, Yên Nhiên nhìn ra ở trên đường này có gần một nửa cử tử bị Triệu Duệ Kỳ hấp dẫn, dù không gặp được bệ hạ, thì biểu ca vẫn có thu hoạch.

-Ngươi nói không ổn, Khổng Tử viết...

Yên Nhiên cảm thấy có người cố ý khó xử biểu ca, là biết thân phận của biểu ca? Hay là...

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhíu mày, không thể hành sự lỗ mãng, cứ nhìn xem sao rồi tính, Triệu Duệ Kỳ ứng đối tận lực chu toàn, không cho người khác có cơ hội phản bác hắn.

Đề tài đàm luận càng nói càng sâu, rất ít người có thể đuổi kịp ý nghĩ của Triệu Duệ Kỳ, nghe hắn giảng giải kinh sử tử tập còn hơn nghe người khác nói nhiều.

Mặc kệ là cố ý hay có người an bài, biểu ca sẽ mượn cơ hội này hiển lộ tài danh.

Qua hôm nay, ai còn dám khinh thường Triệu Duệ Kỳ được hoàng thượng ân chuẩn thi khoa cử.

Yên Nhiên cảm giác có người tới gần, trước mặt xuất hiện một thiếu niên mặc y phục đẹp đẽ quý giá.

Hắn đội ngọc quan, mặc cẩm phục, mặt trắng như ngọc, răng trắng môi hồng, con ngươi đen tối nổi lên quý khí.

Yên Nhiên nhìn hắn có chút quen mắt, nhưng không thể nhớ đã từng gặp hắn ở đâu.

Vị thiếu niên này ăn mặc như vậy gần như tuyên bố với những người có mặt ở đây là ta xuất thân phú quý, phụ thân ta là trọng thần quyền quý.

Yên Nhiên nghĩ hắn đến nhìn biểu ca, nên dời qua bên cạnh nửa bước, trong mắt thiếu niên hiện lên thất vọng:

-Ngươi không biết ta?

- Ngươi là?

Yên Nhiên cố gắng hồi tưởng, nhìn hắn:

https://thuviensach.vn

-Chúng ta có quen biết?

- Ở cửa Đạo Hương thôn...

Thiếu niên trông mong nhìn Yên Nhiên, đáng thương nói:

-Tỷ tỷ cho ta một phần điểm tâm đi, ta đói.

- Ngươi là cái tên giả dạng làm khất nhi? Hôm nay sao lại ăn mặc như thế này?

-Ngươi nói rất có đạo lý, người cho ta điểm tâm không phải đều là người tốt, vật đưa vô miệng phải thận trọng.

Thiếu niên cười khẽ nháy mắt mấy cái:

-Ta hiểu ra rất nhiều, đa tạ ngươi.

- Nói cảm tạ thì không cần, là thuận tay mà thôi.

Y phục hoa lệ ai cũng có thểmặc, nhưng quý khí trên người thiếu niên này không phải là người tầm thường có thể nuôi dưỡng ra, Yên Nhiên hỏi:

-Hôm nay ngươi đi với ai?

- Ta đi với phụ thân ta, vừa mới nhìn thấy ngươi nên tới đây chào hỏi, ngươi có thể gọi ta là Tiểu Thất.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn
dtv-ebook.com

Chương 76: Biến Hóa

Tuy Tiểu Thất nói như vậy, Yên Nhiên cũng không thể tùy tiện gọi hắn là Tiểu Thất.

Nhìn là biết hắn có xuất thân bất phàm. Đã trải qua một kiếp, Yên Nhiên so với người khác càng cẩn trọng hơn, cười nói:

-Thất công tử.

Tiểu Thất giật mình, không hài lòng bỉu môi:

-Phụ thân ta muốn gặp hắn.

- Lệnh tôn ở nơi nào

Trong lòng Yên Nhiên cảm thấy quái dị, lại nhìn về hướng Triệu Duệ Kỳ đang đàm luận với đám cử tử.

Từ sau khi nàng nghĩ thông suốt, Yên Nhiên sẽ không miễn cưỡng chính mình nữa.

Nàng đã đáp ứng với Triệu Duệ Kỳ, hai người bọn nàng sẽ như lúc trước.

Kiếp trước lúc tân hôn, bọn nàng đã trải qua một đoạn thời gian rất ngọt ngào.

Kiếp trước nàng bại trong tay Trinh Nương, Yên Nhiên hận không dậy nổi, nhưng kiếp này ai dám phá hư hạnh phúc của nàng.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên sẽ đối địch với người đó, thấy Triệu Duệ Kỳ bị đám cử tử vây quanh, Yên Nhiên tự hào cười cười:

- Chỉ sợ biểu ca không thể thoát thân.

Tiểu Thất bĩu môi, toàn bộ phố cử tử này không phải vì muốn gặp phụ hoàng mà tồn tại sao? Cơ duyên như vậy...Tiểu Thất nói:

- Nếu không phải biết ngươi là người tốt, ta cũng không nói với phụ thân đâu.

- Thất công tử; tài học của biểu ca không cần ngươi hay ta giúp đỡ.

Yên Nhiên rất tin tưởng Triệu Duệ Kỳ, Tiểu Thất thấy Yên Nhiên như vậy, liền làm điệu bộ giống người trưởng thành lắc đầu:

- Ta rốt cục cũng gặp một người ngốc, Lý tỷ tỷ...

Yên Nhiên nhíu nhíu mày:

- Ngươi biết ta?

Có thể gọi dòng họ của nàng, Yên Nhiên càng cảnh giác Tiểu Thất hơn.

Người nàng tuyệt đối tín nhiệm chỉ có bốn người, phụ thân, mẫu thân, ca ca, biểu ca.

- Ngày đó ở cửa Đạo Hương thôn, ngươi ngồi trên xe ngựa có ăn ký của An Bình hàu phủ. Trong kinh thành ai mà không biết An Bình hầu họ Lý. Ta nghe nói An Bình hầu chỉ có một nữ nhi cùng tuổi với Lý tỷ tỷ là biết được thôi.

Tiểu Thất ra vẻ thần bí nhắc nhở:

https://thuviensach.vn

-Nếu Lý tỷ tỷ cùng Nhữ Dương vương thế tử không gặp phụ thân ta, sẽ là chuyện rất tiếc nuối...

Nhưng vào lúc này, đầu phố cử tử xuất hiện một lão giả quần áo ngăn nắp phú quý.

(Yul: lão giả là người cao tuổi)

Tướng mạo đường đường, khí thế bức người, ở phía sau hắn là năm sáu tên tùy tùng bộ dáng hiên ngang.

Lão giả đưa mắt đảo quanh phố cử tử, nhìn thấy Triệu Duệ Kỳ cũng coi như không thấy.

Đứng trước một bày quán không người ở cách đó không xa, giống như đang thưởng thức tranh chữ, văn vẻ.

Đám cử tử không còn hứng thú nói chuyện, nhìn thấy lão giả liền sửng sốt, sau đó lại mừng thầm.

Hoàn toàn đem vị lão giả này trở thành vị kia, đường công danh đối với bọn hắn mà nói, mới là điều quan trọng nhất.

Trao đổi học vấn bất quá là nước cờ đầu tiên để có hoàng kim ốc, giai nhân dung nhan như ngọc mà thôi, có đường tắt mà không đi mới là kẻ ngốc.

Một người chắp tay với Triệu Duệ Kỳ nói:

- Ta bày quán ở phía trước có khách nhân tới nên xin cáo từ, ngày khác sẽ cùng công tử đàm luận.

Nói xong liền chạy đến bày bán của mình, nói với lão giả có khí thế bất phàm:

https://thuviensach.vn

- Lão tiên sinh, càn cái gì, này là mấy bức họa do vãn sinh họa ra...

Lão giả kiêu căng gật đầu, cũng không nói gì, có hắn mở đàu đi trước, các vị cử tử khác đều noi theo.

Vội vã cáo từ chạy đến bày quán của mình, phô bày những tác phẩm xuất sắc nhất nhằm thu hút lão giả.

Lúc này đám người vây quanh Triệu Duệ Kỳ đã ít hơn phân nửa, còn bên cạnh lão giả bị cử tử vây đầy.

Triệu Duệ Kỳ cười lắc đầu, trong lòng đối với cử tử cùng khoa cử có chút thất vọng, cũng có cử tử khinh thường mắng:

- Nịnh nọt, tiểu nhân.

- Công tử có tài học bất phàm, cùng công tử nói chuyện, ta có được rất nhiều ích lợi, xin hỏi cao danh quý tánh của công tử? Nhìn cách công tử nói năng hắn là cử tử dự thi năm nay, không biết công tử có thi viết mùa thiHương?

Triệu Duệ Kỳ thanh nhã cười:

-Đều là người đọc sách trong thiên hạ, có thể cùng chư vị huynh đệ thỉnh giáo, ta cũng ngộ ra nhiều điều, có thể đề tên lên bảng vàng, quý phủ sẽ khai báo tin mừng, các vị huynh đài sẽ biết được, nếu như không đậu được tiến sĩ, ta cũng xấu hổ khi nhắc tới gia môn.

Triệu Duệ Kỳ không muốn nổi danh, Yên Nhiên tức giận muốn dậm chân, nàng cùng hắn dạo phố cử tử là muốn nổi danh.

Đôi mắt Yên Nhiên chuyển động, từ bên hông lấy ra bình nước bằng da hươu, đi đến bên người Triệu Duệ Kỳ:

https://thuviensach.vn

- Triệu biểu ca, uống chút nước cho nhuậnyết hầu, ta thấy vừa rồi biểu ca rất là vất vả, nếu biểu ca mệt mỏi, đại di sẽ quở trách ta.

Triệu Duệ Kỳ nhíu mày không đồng ý, nhưng Yên Nhiên đã đưa bình nước đến trước mặt hắn.

Mà hắn cũng không có cách gì cự tuyệt biểu muội, thở dài một hơi, cầm bình nước uống mấy ngụm, giọng nói trầm thấp:

- Khiến biểu muội lo lắng rồi, nhưng nổi danh không phải là điều mà ta sở cầu.

Dựa vào bản sự của hắn không khó để đậu tiến sĩ, Yên Nhiên cười nói:

-Biểu ca mang trên người là chức trách của vương phủ, ngươi có tài học khiến đám cử tử khâm phục, còn dấu đầu hở đuôi làm gì? Đại di đã dạy biểu ca những gì? Ngươi đã quên rồi sao?

Triệu Duệ Kỳ trầm tư, nhìn Yên Nhiên nói:

- Là ta cổ hủ.

Triệu Duệ Kỳ chắp tay hướng mọi người chung quanh:

- Ta họ Triệu, tên Duệ Kỳ, là nhân sĩ kinh thành.

-Hương Sơn Chu Đại Niên.

- Hò Bắc Lâm Vĩnh Khang.

- Dư Hàng Triệu Thể Thành.

- Quảng Châu Lý Kim Ngọc.

Đám cử tử đều tự báo gia môn, Triệu Duệ Kỳ mỉm cười gật đầu:

https://thuviensach.vn

-Có thể quen biết với chư vị huynh đài, là vinh hạnh của Triệu mỗ, chúc các vị huynh đài đề tên lên bảng vàng.

Triệu Duệ Kỳ chắp tay từ biệt, cùng Yên Nhiên rời đi, nhìn biểu huynh muội bọn họ có một cử tử vỗ vỗ đầu:

- Ta nghĩ hắn là Nhữ Dương vương thế tử điện hạ, là bệ hạ ân chuẩn cho hắn tham gia khoa cử.

Người nọ kinh hô một tiếng, hấp dẫn đám cử tử tụ hợp lại, mọi người thật sự là không thể tưởng được, mới vừa rồi giảng giải học vấn với bọn hắn.

Lại chính là người khiến bọn hắn xem không vừa mắt, đi cửa sau để tham gia khoa cử Nhữ Dương vương thế tử.

- Thế tử điện hạ tài học xuất chúng, bệ hạ thật anh minh, nhìn xa hiểu rộng, nên mới chấp thuận cho thế tử điện hạ tham gia khoa cử.

Mặc kệ ai không phục Triệu Duệ Kỳ đi cửa sau thì lúc này cũng không có ai dám nói hắn hữu danh vô thực, có người trong lòng còn nghi vấn hỏi:

- Không có người giả mạo?

- Ngu ngốc.

Tiểu Thất giống như tiểu đại nhân nói:

- Ngươi không phát hiện mới vừa rồi nữ tử kia lấy bình nước đưa cho hắn? Mặt trên có ăn ký của An Bình hầu phủ, có thể khiến An Bình hầu phủ đại tiểu thư gọi là biểu ca, xưng hô đại di, trừ Nhữ Dương vương phủ thì còn ai nữa? Nếu hắn không phải là thế tử, sau khi tham gia khoa cử, không phải sẽ bị lộ sao? Nhữ Dương vương phủ cũng tốt, An Bình hầu phủ cũng thế, không đụng nổi người này.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thất ưỡn ngực giáo huấn đám cử tử, lão giả đứng ở phía sau chỉ tay vào Tiểu Thất:

- Ngươi...Ngươi...

Tiểu Thất quay đầu làm mặt quỷ nói:

- Ngươi ở đây chơi tiếp đi, ta đi tìm phụ thân.

Tiểu Thất liền chạy mất dạng, lão giả cảnh giác nhìn xung quanh, thu lại khí thế bức người.

Sai bọn tùy tùng đẩy đám cử tử đang vờn quanh hắn, không còn hứng thú thưởng thức tranh chữ, bước nhanh rời khỏi phố cử tử, vừa đi vừa nói thầm:

-Thật sự là không may, thật vất vả mới đi ra ngoài đùa giỡn, lại đụng phải tiểu chủ nhân.

Triệu Duệ Kỳ hỏi Yên Nhiên:

- Biểu muội tâm tư thế nào ta đều hiểu rõ, sao vừa rồi ngươi không muốn ta đi gặp lão giả kia? Chúng ta đều nhìn ra, tên lão giả kia mặc một thây phục vải dệt đều là cống phẩm, trên đời này người có thể sử dụng cống phẩm chỉ đếm trên đầu ngón tay...Biểu muội...

-A.

Yên Nhiên đang ngây người thì bị Triệu Duệ Kỳ gọi, không suy nghĩ đến thân phận của Tiểu Thất nữa.

Yên Nhiên luôn cảm thấy Tiểu Thất xuất thân không tầm thường, hắn mặc một thân y phục còn trân quý hơn lão giả kia.

https://thuviensach.vn

Vân cẩm Giang Nam, một năm chỉ có mười thước cống phẩm, hoàng hậu có, quý phi cũng chưa chắc có được vân cẩm, Tiểu Thất...Tiểu Thất...

- Biểu ca không phải là người vô dụng phải xua nịnh bệ hạ để được đi đường tắt, nếu để biểu ca gặp lão giả chỉ biết khoe khoang kia, không phải sẽ làm bẩn biểu ca sao?

Yên Nhiên cười nói:

-Biểu ca có tài danh, chúng ta không cần vì nịnh nọt mà tranh đấu, biểu ca không muốn làm, ta cũng không muốn biểu ca mất đi phẩm chất, một chút công danh lợi lộc ta cũng không hiếm lạ.

Huống hồ người này cũng không phải là bệ hạ, năm Triệu Duệ Kỳ hai tuổi đã bị sắc phong làm Nhữ Dương vương thế tử, nhưng chưa từng gặp đương kim bệ hạ.

Tuy Yên Nhiên cũng rất khó có thể gặp bệ hạ, nhưng kiếp trước nàng đã từng gặp, tên lão giả kia cũng có mấy phần giống bệ hạ, nhưng lại không phải là hoàng đế.

Yên Nhiên biết tính tình của Triệu Duệ Kỳ như thế nào, đương nhiên sẽ không miễn cưỡng hắn đi thân cận, huống hồ đối tượng còn không phải là bệ hạ.

Chuyện ngu xuẩn như vậy Yên Nhiên sẽ không làm.

Bệ hạ rất sủng ái yêu chiều thân mẫu sớm thệ của thất hoàng tử, Yên Nhiên đột nhiên nhớ tới, kiếp trước thất hoàng tử bị nhiễm bệnh dẫn đến chết bệnh là cách đây mấy ngày, đương kim bệ hạ...

Bệ hạ bi thương không thiết triều ba ngày, hạ thánh chỉ công báo cả nước, dừng lại chuyện kết thân gả thú trong ba tháng.

https://thuviensach.vn

Truy phong thất hoàng tử là Tuệ thân vương, lấy phong hào Tuệ, đủ để thấy thất hoàng tử trí tuệ như thế nào.

Nhưng đến tận bây giờ Yên Nhiên vẫn chưa từng nghe tin thất hoàng tử nhiễm bệnh.

Yên Nhiên còn nhớ cửu hoàng tử bi tương luyến tiếc thất hoàng tử trong lễ tang, mới được bệ hạ coi trọng.

Bệ hạ từ từ đem tình yêu thương của mình đối với thất hoàng tử đặt lên người cửu hoàng tử.

Cho nên sau đó cửu hoàng tử mới có tư cách cùng các vị hoàng tử khác tranh đoạt đế vị.

Thất hoàng tử đã vượt qua kiếp sinh tử, Yên Nhiên không biết cửu hoàng tử có đăng cơ hay không.

Sao thất hoàng tử có thể vượt qua kiếp sinh tử? Là chết bệnh hay còn nguyên nhân khác? Trong cung người có khẩu phật tâm xà nhiều lắm.

Triệu Duệ Kỳ xấu hổ cầm tay Yên Nhiên, khẽ vuốt nhẹ tay nàng, rồi nắm chặt:

- Người hiểu ta chỉ có mình biểu muội.

Yên Nhiên đỏ mặt, không thể nghĩ thấu chuyện của thất hoàng tử, chuyện hậu cung triều đình cách xa Yên Nhiên.

Sau khi cửu hoàng tử đăng cơ liền đoạt tước vị của biểu ca, Yên Nhiên từng có ý muốn lấy lòng cửu hoàng tử.

Nhưng trong lòng nàng vẫn luôn bất bình khó chịu, không thể bình thản đối mặt với cửu hoàng tử.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy cửu hoàng tử sẽ nghĩ đến Trinh Nương người khiến hắn tôn kính đối xử như thân mẫu.

Nếu có thể Yên Nhiên thà không cần phần tiên tri này, nếu cửu hoàng tử không trở thành hoàng đế...

Mà là một người khác...thì tốt quá, nhưng lấy năng lực hiện tại của Yên Nhiên sẽ không làm ra chuyện đại sự gì.

Mà nàng lại không thể nịnh bợ cửu hoàng tử, chỉ nghĩ không gần không xa tôn kính thủ lễ, thuận tiện không thể để cho Trinh Nương được như nguyện.

Hai người đang hưởng thụ phần tình cảm ngọt ngào khó có này, thì Tiểu Thất từ phía sau chạy tới:

-Tỷ tỷ, Lý tỷ tỷ đợi ta với, đợi ta với.

Tiểu Thất lên tiếng đánh vỡ không khí ngượng ngùng, Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ thối lui nửa bước.

Yên Nhiên nhìn Tiểu Thất đang chạy lại gần nàng, đôi mắt hắn tràn đầy ý thân cận.

Giống như nàng ở kiếp trước tin tưởng thân cận Trinh Nương.

Yên Nhiên dùng khăn nhỏ lau mồ hôi trên trán hắn, động tác rất ôn nhu, nói:

-Sao ngươi lại đến đây? Giống như khối bánh mật, muốn mặc kệ cũng không được.

Tiểu Thất cười xán lạn:

https://thuviensach.vn

-Tỷ tỷ, ta chính là bánh mật nha, nếu ngươi bị dính sẽ không xong, không xong đâu.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 77: Cảnh Báo

Tiểu Thất vui vẻ cười híp mắt, vẻ mặt hưởng thụ, Triệu Duệ Kỳ kéo Yên Nhiên, nhắc nhở nói:

-Biểu muội.

-Ngươi mau về nhà đi, đừng để phụ mẫu ngươi lo lắng, sau này đừng chạy loạn nữa, ta lo ngươi sẽ bị người nào đó lừa.

Yên Nhiên lo lắng dặn dò, nhìn thấy bộ dạng Tiểu Thất hoàn toàn tin tưởng nàng, khiến lòng nàng mềm mại.

Sau khi lau mồ hôi trên trán hắn, Yên Nhiên thu hồi khăn lụa:

- Nếu ta là người xấu thì sao?

-Lý tỷ tỷ không phải là người xấu, Tiểu Thất biết.

Yên Nhiên nhìn đôi mắt Tiểu Thất tràn đầy tín nhiệm, nàng nở nụ cười chua xót.

Kiếp trước không ít lần mẫu thân nhắc nhở nàng đừng quá tin tưởng Trinh Nương, Yên Nhiên tỏ vẻ hung ác nói:

-Ai nói? Ta là người xấu, ta hay tính kể người khác.

- Tiểu Thất.

https://thuviensach.vn

Sau lưng Yên Nhiên truyền đến một giọng nói trầm thấp, Yên Nhiên quay đàu nhìn lại.

Nhìn thấy một lão giả mặc y phục bình thường khoảng năm mươi tuổi.

Khuôn mặt hình chữ quốc (chữ quốc: H) mày rậm, có ba chòm râu, đôi mắt ôn nhuận quang mang, giống như một lão tiên sinh hồi hương dạy học.

- Phụ thân.

Tiểu Thất chạy đến bên người lão giả, chỉ vào Yên Nhiên, nói:

- Nàng là Lý tỷ tỷ, phụ thân, chính là Lý tỷ tỷ đã dạy Tiểu Thất rất nhiều thứ.

Tiểu Thất đứng bên người lão giả trừng mắt nhìn Yên Nhiên:

- Tiểu Thất thích Lý tỷ tỷ, đáng tiếc nàng đã có người trong lòng, nếu không Tiểu Thất nhất định sẽ để phụ thân đi An Bình hầu phủ cầu thân.

Lão giả sủng nịch nhéo nhéo hai má Tiểu Thất, cẩn thận đánh giá Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ,

- Tiểu nhi(trẻ nhỏ) khiến hai vị chê cười ròi.

- Không có gì, Thất công tử rất cơ tri

Triệu Duệ Kỳ lễ phép nói.

- Triệu công tử có rãnh không? Lão hủ có thể thỉnh Triệu công tử đi trà lâu ngòi một lát, được không? Lão hủ có mấy vấn đề muốn thỉnh giáo Triệu công tử.

(Yul: lão hủ ý là người già yếu vô dụng)

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ nhìn Yên Nhiên, thấy nàng không phản đối, liền chắp tay nói:

-Mời.

Triệu Duệ Kỳ cùng lão giả vừa đi vừa đàm luận thơ từ văn vẻ, Tiểu Thất đi bên cạnh lão giả yên lặng lắng nghe.

Yên Nhiên đi phía sau, nhìn vẻ mặt nàng vẫn bình thản không có gì khác lạ.

Nhưng bàn tay bên trong tay áo của nàng đã nắm chặt thành quyền thể hiện trong lòng nàng đang kích động.

Là đương kim bệ hạ, lão giả cùng biểu ca nói chuyện rất vui vẻ là đương kim bệ hạ...

Kiếp trước Yên Nhiên đã từng gặp hoàng thượng một lần, lúc ấy hắn vì thất hoàng tử mà khóc nức nở...

Yên Nhiên nhìn Tiểu Thất...Hắn chính là thất hoàng tử? Là hoàng tử được bệ hạ sủng ái nhất?

Nhìn sắc mặt Tiểu Thất hồng hào khỏe mạnh, thân thể có chổ nào không tốt?

Lão giả cùng Triệu Duệ Kỳ nói chuyện rất vui vẻ, có khi Tiểu Thất cũng xen mồm vào.

Triệu Duệ Kỳ nhìn Tiểu Thất cười nói:

- Thất công tử có trí tuệ hơn người, ta rất bội phục

Lão giả rất tự hào cười nói:

https://thuviensach.vn

-Hắn là nhi tử mà ta thương yêu nhất, cũng là nhi tử thông minh nhất.

Yên Nhiên ngồi bên cạnh Triệu Duệ Kỳ, thay bọn hắn châm trà, cũng không nói gì nhiều.

Nhìn lão giả có ý thưởng thức Triệu Duệ Kỳ, Yên Nhiên nở nụ cười. Biểu ca sẽ có mười mấy năm yên bình.

Nếu thất hoàng tử không bị nhiễm bệnh qua đời, không chừng cửu hoàng tử cũng không thể làm hoàng đế.

Yên Nhiên không ngờ Tiểu Thất coi nàng như tỷ tỷ, chỉ càn hoàng đế nắm giữ hoàng quyền không có ác cảm với biểu ca, thì biểu ca có thể giữ vững vị trí thế tử.

- Tỷ tỷ, ngươi cười cái gì?

Lúc Yên Nhiên hoàn hồn, đối diện với đôi mắt sáng trong suốt của Tiểu Thất, hai má Yên Nhiên ửng hồng, thẹn thùng:

- Không có cười cái gỉ.

Lão giả nhìn Yên Nhiên cười từ ái, Yên Nhiên càng xấu hổ đỏ mắt, Tiểu Thất giống như hiểu ra:

- Thì ra tỷ tỷ nghĩ tới Triệu ca ca.

- Tiểu Thất a, phụ thân từng nói với ngươi thể nào? Không được vô lễ.

- Phụ thân, nhi tử nhớ rõ.

Tiểu Thất lấy tay bịt kín đôi mắt, nhưng ngón tay lại tách ra, Triệu Duệ Kỳ nói:

- Lão tiên sinh, nàng là biểu muội của ta.

https://thuviensach.vn

- Thanh mai trúc mã, biểu ca biểu muội, là nhân duyên tốt.

Trong giọng nói của lão giả mang theo cảm hoài, Tiểu Thất đưa tay đặt lên tay lão giả, khuyên giải an ủi nói:

- Phụ thân, mẫu thân chưa từng trách người.

Yên Nhiên hơi nhíu mày, thân mẫu của thất hoàng tử có thân thế rất thần bí.

Có người nói nàng là cung phi, cũng có người nói nàng là nữ tử dân gian, mặc kệ là loại truyền thuyết gì.

Thì thân mẫu của thất hoàng tử cũng là nữ tử duy nhất khiến hoàng đế ghi nhớ trong lòng.

Mà nữ tử thần bí kia lại chưa từng xuất hiện, lại mang theo sự chung tình của đế vương.

Kiếp trước, sau khi thất hoàng tử qua đời, trong hoàng cung cũng không có hoàng tử hay công chúa được sinh ra, hoàng đế hạ thánh chỉ, không tuyển tú.

Lão giả cô đơn lắc đầu, nếp nhăn càng hiện rõ trên khuôn mặt:

- Là ta miễn cưỡng mẫu thân ngươi, dám đem nàng giữ lại bên người, nàng có trách ta hay không, ta hiểu rõ.

Sao nàng có thể không trách hắn, nếu không phải hắn vận dụng quyền lực cao nhất, thì sao nàng chịu bầu bạn bên cạnh hắn?

Đối với nàng mà nói, chết là một loại giải thoát, thứ duy nhất nàng luyến tiếc là Tiểu Thất, cũng là nhi tử duy nhất mà nàng lưu lại cho hắn.

https://thuviensach.vn

Lão giả nhìn Tiểu Thất trong mắt tràn đày từ ái, tình thương của người làm phụ thân.

Yên Nhiên mím môi, nàng cũng thương tiếc Tiểu Thất, vì thế, nàng mở miệng hỏi:

- Thất công tử gọi là Tiểu Thất, cho tiểu nữ mạo muội hỏi một câu, có phải hắn xếp thứ bảy?

- ừ, Tiểu Thất có sáu ca ca, hai đệ đệ.

Ánh mắt lão giả sắc bén, Yên Nhiên biết nàng bị hoàng thượng quan sát, tuy đương kim bệ hạ là người quân phong.

(Yul: quân phong là người sống nề nếp theo cách sống của binh đội)

Nhưng không có nghĩa là hắn không cáu kỉnh, nếu Yên Nhiên đã mở miệng thì sẽ không hối hận.

Tiểu Thất còn sống, không giống như kiếp trước, chỉ sợ tương lai phát sinh biến hóa gì đó.

Yên Nhiên cũng muốn một công đôi việc, hoàn toàn chấm dứt cơ hội kế vị của cửu hoàng tử.

Yên Nhiên trầm ổn nói:

- Nhìn lão tiên sinh cũng lớn tuổi, nhìn Tiểu Thất thí..Chắc đại công tử đã muốn thành gia lập nghiệp rồi, lão tiên sinh hân là tôn tử vây quanh.

Lão giả nói:

- Trưởng tôn(cháu lớn nhất) chỉ nhỏ hơn Tiểu Thất một chút.

- Đại ca lớn hơn ta mười tuổi, Lục ca cũng lớn hơn ta năm tuổi.

https://thuviensach.vn

- Tiểu Thất có lòng thuần thiện, thích cùng đám huynh trưởng thân cận ở chung một chổ, ta thấy lão tiên sinh rất yêu thương Tiểu Thất, nhưng...

Yên Nhiên bình thản nói:

- Nhưng gia đại nghiệp đại, khó tránh có chút phân tranh, lúc trước có chuyện tranh giành gia sản của An Quốc bác phủ, đã nháo ra một trận chê cười, nào có một chút tình cảm huyết nhục gia tộc, bệ hạ anh minh đã sớm giải quyết chuyện này, nhưng trưởng tử nhỏ nhất của An Quốc bác phủ lại bị hại chết, hắn là người đáng thương nhất.

- Biểu muội, nói chuyện này làm gì.

Triệu Duệ Kỳ xin lỗi lão giả, giải thích:

- Nàng cũng là người thiện tâm dễ mềm lòng, không chịu được cảnh người một nhà người lại vì tước vị mà tranh đấu với nhau, nàng...Nàng nhìn Tiểu Thất lại nhớ tới hài đồng đáng thương kia, An Quốc bác yêu thương nhất chính là vị trưởng tử nhỏ nhất này.

Yên Nhiên cúi đầu, Triệu Duệ Kỳ giải thích vừa đúng lúc, bệ hạ là người anh minh sẽ suy tính nhiều hơn, Yên Nhiên nhỏ giọng nói:

- Thất phu vô tội hoài bích có tội, đưa rất nhiều thứ tốt cho một người còn không có cách gì, để tự bảo vệ mình, thì không phải là thương hắn, mà là hại hắn, nếu An Quốc bác có thể hiểu được điểm này, thì tiểu hài đồng mới sáu tuổi kia cũng không chết sớm, hắn cũng không bi thương đau đớn đến hư thân thể, cuối cùng An Quốc bác phủ bị hủy đan thư thiết khoán, từ xưa đến nay có bao nhiêu huân quý danh môn vì tranh đấu mà bị hủy đan thư?

(Yul: Thất phu vô tội, hoài bích kỳ tộicó nghĩa là người không có tội,nhưng người có vật quý bên mình sẽ mang lại tai hoạ, cũng có ý so sánh người có tài hoa hay ý tưởng,nhan sắc,...cũng có thể mang đến tai hoạ.)

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Tiểu Thất lóe sáng, ai đối tốt với hắn, hắn đã phân biệt rõ ràng.

Nếu không phải gặp được Yên Nhiên ở cửa Đạo Hương thôn, thì hắn có thể đã ăn điểm tâm tẩm độc.

Lúc này Yên Nhiên lại nhắc nhở phụ thân hắn, Tiểu Thất cảm động, lại giả vờ vô tri nói:

- Ca ca ta rất yêu thương ta, ta lại không muốn tranh đấu cái gì với bọn hắn, Lý tỷ tỷ yên tàm, sẽ không có ai hại ta.

Lúc nãy thần sắc Tiểu Thất có chút biến hóa, lão giả đang tràm tư không phát hiện ra.

Nhưng Yên Nhiên lại nhìn thấy rõ ràng, không hổ là đứa nhỏ trưởng thành trong hoàng cung, ngây thơ cũng có hạn.

Vị nào làm phụ mẫu trưởng bối mà không hy vọng nhi tử bọn họ hữu ái, huynh hữu đệ cung.

(Yul: huynh hữu đệ cung nghĩa là anh em hoà thuận thân ái tôn kính lẫn nhau.)

Nhưng người có thể làm như Khổng Dung nhường lê thì rất ít, huống chi Khổng dung chỉ cho lê, mới có được thanh danh to lớn như vậy.

(Yul: Khổng Dung nhường lê là câu chuyện trong tam tự kinh.)

Yên Nhiên chưa bao giờ nghe nói có vị huynh trưởng nào nhường tước vị, "lê" không thể nào so sánh với phú quý quyền lực.

Tiểu Thất kính trọng huynh trưởng, không tranh đoạt vị trí thái tử cùng bọn hắn, sẽ khiến bệ hạ vừa lòng.

https://thuviensach.vn

Giờ này ngày này, tranh đoạt vị trí thái tử càng diễn ra ác hệt, nếu Tiểu Thất vẫn được hoàng đế coi trọng, lại không có cách bảo hộ hắn chu toàn.

Thì sớm muộn gì hắn cũng đi đến tử lộ, trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Không phải Tiểu Thất không thông minh, mà là hoàng tử sẽ không có người nào ngu xuẩn.

Nhiều người đấu với một mình Tiểu Thất, rất có khả năng sẽ là ngọc trai tranh chấp, ngư ông đắc lợi.

Kiếp trước cửu hoàng tử chính là nhờ như vậy mới ngồi lên ngai vàng, trước khi bệ hạ băng hà, cửu hoàng tử vẫn nội liễm điệu thấp che giấu rất sâu.

Trừ chuyện thú thê tử là quận chúa của Nhữ Dương vương phủ, thì không có gì đặc biệt.

Lão giả thổi nhẹ lá trà, nếp nhăn trên khóe mắt lộ rõ, không biết sao lại thở dài:

- Nhi tử thiếu, sợ không có cách gì tiếp nhận cơ nghiệp tổ tông, nhi tử nhiều, ta lại không thể nào lựa chọn.

- Xem ra nhi tử của lão tiên sinh đều không chịu thua kém, mới có thể khiến người khó xử như thế.

Ở dưới bàn Triệu Duệ Kỳ cầm tay Yên Nhiên:

- Tại hạ cho rằng vô luận lập đích lập trưởng, hay là lập hiền lập yêu, đều không thích hợp.

- Thích hợp? Thích hợp?

https://thuviensach.vn

Lão tiên sinh cười lớn:

-Hay, hai chữ này dùng rất thỏa đáng.

Thích hợp như trung dung, nhưng tập trung nhiều ưu điểm, mà không phải chỉ có một ưu điểm, lão tiên sinh nói:

-Hôm nay lão phu gặp được hai vị tiểu hữu, trong lòng lão phu rất vui sướng, Nhữ Dương vương phủ đã có người nối nghiệp, An Bình hầu phủ giáo dưỡng khuê nữ rất tốt.

- Phụ thân, Tiểu Thất cũng cảm thấy Lý tỷ tỷ rất tốt.

Tiểu Thất chớp chớp mắt nhìn Yên Nhiên:

- Hai ngày nữa ta tìm Lý tỷ tỷ chơi đùa. Lão giả nói:

- Ngươi làm tốt công khóa mới được xuất môn.

Yên Nhiên đã nhắc nhở, hắn không thể vì cưng chiều Tiểu Thất, mà mặc hắn phóng túng.

Người bên cạnh hắn quá ít, đưa hắn giao cho thân mẫu của cửu hoàng tử chiếu cố, không phải là thượng sách.

Hoàng đế đều là người đa nghi, tuy nàng rất hiền lành, nhưng không phải là thân mẫu của Tiểu Thất, nàng cũng không thăng được hoàng phi.

Trên đời này sẽ không có người nào không đau tiếc thân sinh nhi tử, mà đau tiếc nhi tử của người khác.

Sắc trời không còn sớm, lão giả dẫn theo Tiểu Thất cáo biệt Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên phúc thân hành lễ, Triệu Duệ Kỳ chắp tay, nhìn theo phụ tử lão giả rời đi.

-Biểu muội, hắn là loại người gì?

Yên Nhiên ngẩn đầu, nhìn Triệu Duệ Kỳ:

-Nếu ta nói hắn là bệ hạ, biểu ca tin không?

- Tin.

Triệu Duệ Kỳ đứng đối diện Yên Nhiên:

-Biểu muội, ta...Vĩnh viễn sẽ không hoài nghi ngươi.

Triệu Duệ Kỳ xoay người đi ở phía trước Yên Nhiên, Yên Nhiên đi theo sau hắn, nhẹ giọng nói:

-Biểu ca, kiếp này ta sẽ không giữ chân ngươi, ta cũng không tùy hứng nữa, sẽ không thương tổn ngươi.

Triệu Duệ Kỳ giật mình, xoay người nhìn Yên Nhiên cười nói:

-Tốt.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 78: Ban Thưởng

Triệu Duệ Kỳ gặp được bệ hạ, Yên Nhiên cao hứng vô cùng.

Sau khi trở về hầu phủ, Yên Nhiên tươi cười sáng lạn, lúc dùng vãn thiện, An Bình hầu cùng Nhu Nương liếc mắt nhìn nhau rồi yên lặng không nói gì.

Yên Nhiên dùng vãn thiện xong, ngồi bầu bạn với Nhu Nương một lúc, rồi mới trở về phòng nghỉ ngơi.

An Bình hầu nâng đỡ thê tử nói:

- Ta thấy thế tử điện hạ là thật lòng chờ đợi Yên Nhiên, nếu tùy tiện phản đối sẽ khiến hai hài tử không dễ chịu, cũng phá hỏng tình cảm nhiều năm giữa bọn chúng.

- Nhưng mà...Nếu Đại tỷ không...Ta còn có thể chia rẽ bọn chúng sao? Đại tỷ không chịu được bao lâu nữa, đương nhiên Trinh Nương sẽ gả vào, phụ thân sẽ không thay đổi chủý.

Nhu Nương xoa trán:

- Cũng không phải là ta lo lắng Trinh Nương, nếu Nữu Nữu đã biết Trinh Nương khó đối phó, sẽ không tin tưởng nàng nữa, Nữu Nữu là ta dưỡng, nàng không phải là người vụng về cái gì cũng không biết, ta lo lắng nhất là thái phi điện hạ, nàng vẫn không thích Yên Nhiên, có đạo hiếu đè nặng Yên Nhiên, sao nàng có được những ngày tự tại?

https://thuviensach.vn

- Dù thế tử điện hạ có yêu thương Yên Nhiên hơn nữa, thì thái phi điện hạ vẫn tổ mẫu của hấn, Trinh Nương lại là người sát ngôn quan sắc, ta đoán nàng nhất định sẽ dùng thái phi điện hạ gây khó xử cho Yên Nhiên.

(Yul: sát ngôn quan sắc nghĩa là tùy mặt gửi lời, thăm dò ý tứ qua lời nói và sắc mặt, đoán ý qua lời nói...)

An Bình hầu trấn an Nhu Nương:

- Thái phi điện hạ không thể không thích Yên Nhiên, chưa nói đến chuyện Yên Nhiên xuất thân từ nhất mạch tương truyền hầu phủ, so với Văn gia tiểu thư thì mạnh hơn nhiều, chỉ nói...

- Lão gia, lão gia, trong cung ban thưởng, bệ hạ cùng hoàng hậu nương nương sai người đến ban thưởng.

Ở Đại Minh đôi khi đế vương sẽ ân thưởng cho huân quý liệt hầu, sức ảnh hưởng của An Bình hầu phủ đối với chuyện triều đình không nhiều.

Lại không phải là sủng thần của bệ hạ, trừ ngày tết hoàng thượng ân thưởng cho mỗi liệt hầu, thì An Bình hầu phủ rất khó nhận được ban thưởng khác.

Bệ hạ ban thưởng là đại biểu cho trình độ ân sủng cùng tín nhiệm, An Bình hầu có chút vui sướng, cũng có ngoài ý muốn.

Sai người bài trí hương án, nghênh đón thái giám tổng quản cùng nữ quan bên phía hoàng hậu nương nương phái tới.

Yên Nhiên nghe được tin này, là có thể đoán được bệ hạ muốn ban thưởng cho nàng, nhưng lại không thể ngờ, hoàng hậu nương nương cũng sẽ đưa đồ vật tới đây.

https://thuviensach.vn

Nàng im lặng quỳ gối sau lưng phụ mẫu, thái giám tổng quản lớn tiếng tuyên chỉ:

- An Bình hầu giáo dưỡng tốt nhi nữ, trưởng tử oai hùng bất phàm, vì nước tận trung, đích nữ thông minh thanh tú, phẩm hạnh giai như đáng thưởng.

An Bình hầu áp chế kinh ngạc, dập đầu nói:

-Tạ chủ long ân.

-Hoàng hậu nương nương truyền phượng chỉ, An Bình hầu phủ đại tiểu thư Lý thị Yên Nhiên dịu dàng hiền thục, là điển phạm(khuôn mẫu) khuê tú trong kinh thành, đặc biệt ban thưởng một đôi ngọc Như Ý, một đôi trâm Ô Kim Hoàn, hai thanh Ngà Voi bảo phiến, bốn viên Nam Hải trân châu, đặc mệnh Lý thị Yên Nhiên ba ngày sau tiến cung tham gia Trâm Hoa yến.

-Khấu tạ hoàng hậu nương nương ân điển.

Yên Nhiên tiếp nhận ân thưởng của hoàng hậu nương nương, rồi nâng Nhu Nương đứng dậy.

Nhu Nương giật mình, Yên Nhiên có thể tham gia Trâm Hoa yến hội? Nhưng hiện tại không tiện hỏi.

Đưa hầu bao ban thưởng cho thái giám truyền chỉ cùng nữ quan, sau đó hạ lệnh cho tổng quản trong phủ tiễn bọn họ rời phủ.

Có thể được hoàng hậu nương nương ban thưởng, cũng không phải đơn giản là nàng được An Ninh công chúa yêu thích.

Hay là... thất điện hạ được giao cho hoàng hậu nương nương nuôi nấng? Nếu đúng như vậy, Yên Nhiên càng lo lắng.

https://thuviensach.vn

Chuyện này còn không phải là khiến cho tất cả mọi người đều đối phó thất hoàng tử?

Dưỡng bên người hoàng hậu nương nương, chính là trưởng tử. Chẳng lẽ hoàng thượng nghe không hiểu?

Yên Nhiên nói thất hoàng tử cần bảo hộ, nhưng không phải là loại bảo hộ này...

Nhu Nương cùng An Bình hàu nhìn Yên Nhiên đang trầm tư suy nghĩ, Nhu Nương cười hỏi:

- Nữu Nữu muốn mặc gì khi tham gia Trâm Hoa yến? Ta sẽ giúp ngươi chuẩn bị thật tốt, tranh thủ khiến Nữu Nữu diễm áp quần phương.

Yên Nhiên lắc đầu nói:

- Nữ nhi không muốn diễm áp quần phương, nương, y phục trang sức nữ nhi tự mình chuẩn bị, nương đang hoài thai, thân mình quan trọng cần nghĩ ngơi nhiều.

Yên Nhiên ngồi bên người Nhu Nương, nhìn thấy phụ thân vẫn còn kinh ngạc, Yên Nhiên đem mọi chuyện hôm nay nói cho phụ mẫu nghe.

- Nữ nhi từng nghe phụ thân nói đến bệ hạ, nữ nhi suy đoán có lẽ là bệ hạ.

An Bình hầu cười gật đàu:

- Đây là cơ duyên ngàn năm một lần của ngươi cùng Thế tử điện hạ, ta cũng không thể ngờ, các ngươi chỉ xuất môn có một lần đã gặp được bệ hạ.

- Lão gia nói rất đúng, Yên Nhiên được hoàng hậu nương nương khen ngợi, sau này sẽ không có người nào dám lắm miệng phá hủy thanh danh của Yên Nhiên.

https://thuviensach.vn

Nhu Nương vì tiền đồ của nữ nhi mà vui sướng:

- Có thể vào cung tham gia Trâm Hoa yến hội không phải nhìn xuất thân, hay xem tài hoa, nhưng không phải ai cũng có thể đi, năm ròi Nữu Nữu rất muốn tham gia Trâm Hoayến, lần này được hoàng hậu nương nương ân chuẩn, sao ta có thể bỏ mặc khiến người ủy khuất? Nữu Nữu có thể hết khổ, nương đương nhiên sẽ vui mừng.

Yên Nhiên cười đau xót:

- Nương.

An Bình hầu nhìn Nhu Nương, cả hai người đã không còn lo lắng đến chuyện Yên Nhiên gả vào Nhữ Dương vương phủ.

Thái phi điện hạ khó có thể bỏ qua Yên Nhiên, tiểu thư có thể được hoàng hậu nương nương khen ngợi, rất ít.

Thái phi để ý nhất chính là thể diện của Nhữ Dương vương phủ, chỉ cần Yên Nhiên đủ xuất sắc, được quý nhân ưu ái.

Không chừng Nhữ Dương vương Thái phi sẽ tự mình từ tới cửa càu thân.

An Bình hầu đã sớm có chủ ý, Nhữ Dương vương thế tử muốn thú Yên Nhiên phải khiến Nhữ Dương vương tự mình đăng môn cầu thú.

Chuyện này không đơn giản là cho An Bình hàu phủ sĩ diện, quan trọng nhất là thể hiện vương phủ rất coi trọng Yên Nhiên.

Qua hôm nay, Yên Nhiên không kém gì huân quý danh môn trong kinh thành.

Nhữ Dương vương phủ.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương nghe xong tin tức này, cười rất vui vẻ, sai người gọi nhi tử tới, hỏi những gì xảy ra.

Nhàn Nương cẩn thận hỏi thăm tướng mạo của vị lão giả kia, tràn đầy kinh hỉ nói với Triệu Duệ Kỳ:

- Hắn chính là bệ hạ, Kỳ nhi có cơ duyên tốt

- Biểu muội cũng nói hắn là bệ hạ, nhi tử cùng bệ hạ cũng không nói thêm cái gì, ngược lại là biểu muội...

- Hai người các ngươi là một thể, bệ hạ nói các ngươi là thanh mai trúc mã chính là xem trọng hai người các ngươi, Yên Nhiên tốt, ngươi cũng sẽ tốt.

Nhàn Nương nói:

-Đợi phụ thân ngươi từ Giang Nam trở về, ta sẽ thỉnh hắn cùng thái phi đi An Bình hầu phủ cầu thân, việc này nên sớm định ra, đỡ phải xảy ra chuyện gì đấy.

Triệu Duệ Kỳ thần bí cười nói:

- Liền nghe theo mẫu thân.

- Kỳ nhi, hay là ngươi muốn làm cái gì?

- Đợi nhi tử qua mùa thi hương, ròi bẩm với mẫu thân cũng không muộn.

Nhàn Nương cũng không truy vấn nữa, nhi tử trưởng thành, tự có chủ ý.

Mà tình trạng thân thể của nàng cũng không cho phép nàng bảo hộ Triệu Duệ Kỳ cả đời.

https://thuviensach.vn

Sau khi dặn dò hắn cẩn thận giữ gìn thân thể, Nhàn Nương để Triệu Duệ Kỳ đi đọc sách.

Nhàn Nương nhìn thư tín từ Giang Nam truyền về:

-Vương gia thật đúng là mệnh đào hoa, vương phủ lại chuẩn bị có thêm một vị phu nhân.

- Chủ tử, nô tỳ đã đem tất cả mọi chuyện an bài thỏa đáng, người..

Người sẽ không thay đổi chủ ý?

Nhàn Nương lắc đầu cười nói:

-Sống lâu mấy ngày hay chết sớm mấy ngày đối với ta mà nói, cũng không có gì khác biệt. Có đôi khi người còn sống lại không tranh được người chết, không phải Uyển Như là một ví dụ sao? Lúc ta còn sống khỏe mạnh luôn hy vọng vương gia có thể hiểu ta..Hiểu ta, nhưng hắn lại hết lần này đến lần khác khiến ta thất vọng lạnh tâm, nay ta đã sắp chết, cả đời ta quật cường kiêu ngạo cũng nên buôngxuống.

Nhàn Nương nhìn đình viện, ôn nhu nói:

-Vì Kỳ nhi, ta phải khiến vương gia cả đời này nhớ kỹ ta, khiến người trong thiên hạ nhớ kỹ Nhữ Dương vương phi phong hoa tuyệt đại như thế nào, Trinh Nương có làm nhiều chuyện hơn nữa cũng không qua được ta, một khi vương gia muốn phế Kỳ nhi, thì hắn không có cách gì ngăn chặn miệng lưỡi của người trong thiên hạ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 79: Hồi Kinh

Sau khi Yên Nhiên vào cung tham gia Trâm Hoa yến hội, tuy không có tài nghệ bằng các quý nữ danh môn, từ lâu đã thành danh.

Nhưng Yên Nhiên dựa vào một khúc Phượng Hoàng Niết Bàn, đã hoàn mỹ diễn tấu ra phong tư phượng hoàng dục hỏa trọng sinh giương cánh bay cao, nhạc khúc ý cảnh không ai có thể sánh bằng.

Không phải ai cũng có cơ hội Niết Bàn trọng sinh, một khúc này khiến thế nhân ấn tượng.

Mà Yên Nhiên lại còn bầu bạn bên người An Ninh công chúa, khiến Yên Nhiên càng được coi trọng.

Hoàng hậu nương nương vẫn luôn đối xử không mặn không nhạt với đám danh môn quý nữ.

Nhưng đối với Yên Nhiên lại có thêm mấy phần yêu mến, hay nói chuyện với nàng.

Điều này càng tăng thêm địa vị của Yên Nhiên, người bên ngoài hỏi An Ninh công chúa, có phải Yên Nhiên là đồ đệ của nàng, An Ninh công chúa tiếc nuối nói:

- Ta rất muốn nhận Yên Nhiên, nhưng người có thể làm sư phụ của nàng chỉ có thể là Nhữ Dương vương phi.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên được thế nhân khen ngợi, sau khi nàng hồi phủ, cũng không thấy gì vui sướng, tự nhốt mình ở trong phòng.

Một làn lại một làn đạn tấu Trường Tương Tư, Nhu Nương đứng ở cửa nghe một lúc, rồi lắc đầu thở dài rời đi

Yên Nhiên trưởng thành, nhưng cũng có rất nhiều phiền não, có khi Nhu Nương lại muốn nữ nhi như lúc ban đầu, vĩnh viễn không biết đời người gian khổ.

Tiếp nhận quyền cầm giữ hậu viện từ tay Nhàn Nương, thái phi cũng không thể xử lý mọi chuyện bằng lực của mình.

Nàng cũng không thể bãi bỏ quy củ do Nhàn Nương chế định ra, dù sao vương phủ ở trong tay Nhàn Nương rất phú quý và tôn quý.

Còn dần dần trở thành đệ nhất danh môn trong kinh thành, nàng biết nặng nhẹ.

Trừ phát tác với vài hạ nhân mà ngày xưa xem không vừa mắt, thì nàng chủ trì vương phủ cũng không khác gì Nhàn Nương.

Lúc này vương phủ nằm trong tay nàng, không cần xem sắc mặt của nhi tức.

Nhữ Dương vương thái phi cảm thấy hết sức thỏa mãn, nàng giờ này ngày này mới có quyền hành đầy người.

Cũng vì trượng phu không tin nàng, bỏ qua nàng đem vương phủ giao cho Nhàn Nương.

Hôm nay đối với nàng mà nói mười mấy năm uất khí rốt cục cũng bình phục.

https://thuviensach.vn

Tâm bình khí hòa, tâm nhãn sẽ cao thêm một tầng, Thái phi tâm tâm niệm niệm muốn làm vương phủ vĩnh viễn phú quý.

Nàng cũng không khó chịu với Nhàn Nương nữa, đối với chuyện Nhàn Nương lựa chọn Yên Nhiên cho tôn tử cũng không quá mức chán ghét như lúc đầu.

Nhất là nghe nói Yên Nhiên được đế hậu yêu thích, An Ninh công chúa coi trọng.

Bất quá thái phi vẫn kiên trì muốn Triệu Duệ Kỳ phải thú Văn gia tiểu thư.

Nàng chỉ có một tôn tử là Triệu Duệ Kỳ, có tổ mẫu nào mà không đau tiếc tôn tử?

Trước kia vì có khúc mắc với Nhàn Nương, lại biết không thể mượn sức tôn tử, nên đối với hắn có chút lãnh đạm.

Dạo này, Triệu Duệ Kỳ không chỉ có tình trạng thân thể chuyển biết tốt, mà học kỵ xạ cũng rất xuất chúng.

Triệu Duệ Kỳ có thời gian sẽ đến bầu bạn bên cạnh thái phi, cùng nàng đánh bài, nhàn thoại việc trong phủ.

Trong lúc đó tổ tôn hai người thân mật hơn một chút, lúc nói chuyện phiếm Triệu Duệ Kỳ sẽ nói đến chổ tốt của Yên Nhiên, thái phi từ từ phai nhạt thành kiến với Yên Nhiên.

Yên Nhiên trong lời Triệu Duệ Kỳ là hoạt bát, ngây thơ, hiếu thuận, chân thành.

Tuy thái phi vẫn nghĩ để Yên Nhiên làm thế tử phi thì hơi kém, nhưng lão ma ma bên cạnh nàng rất nhiều năm lại khuyên giải nàng:

https://thuviensach.vn

- Nếu đối với mọi chuyện mà thể tử phi không cần người quan tâm, sao người còn có lạc thú?

Thái phi cân nhắc một lúc cũng thấy có lý, giống như Nhàn Nương, nào có chịu nghe nàng nói?

Văn gia tiểu thư nhìn thì dịu dàng kính cẩn nghe theo, nhưng biết người biết mặt không biết tâm.

Yên Nhiên dễ dàng khiến nàng nhìn thấu vui giận, so với người bằng mặt không bằng lòng thì tốt hơn nhiều.

Quan trọng nhất là Yên Nhiên có thể mang đến sự chú ý của đế hậu, điểm này khiến thái phi rất vừa lòng.

Tuy nàng vẫn không lập tức tỏ thái độ, nhưng có khi nàng sẽ sai người đưa cho Yên Nhiên một ít đồ vật này nọ.

Sau khi lão ma ma khuyên nhủ thái phi xong, nhận được rất nhiều bạc do Triệu Duệ Kỳ ban thưởng.

Hơn nữa Triệu Duệ Kỳ còn ra mặt giải quyết chuyện thị phi của nhi tử nàng.

Sau khi Nhàn Nương nghe xong, vui mừng nở nụ cười, Triệu Duệ Kỳ không phải chỉ sủng nịch Yên Nhiên, mà hắn còn hiểu rõ hàm nghĩa của hai chữ bảo vệ.

Nửa tháng sau, Nhữ Dương vương xử lý chuyện ở Giang Nam, ước định sang năm sẽ thú trắc phi vào cửa, sau đó hắn mang theo ân nhân cứu mạng hồi kinh.

ở trước mặt Nhàn Nương, Nhữ Dương vương có chút xấu hổ, giải thích nói:

https://thuviensach.vn

- Không phải bản vương không tuân thủ hứa hẹn, mà thật sự là nàng đã cứu bản vương, ta vốn định đem nàng lưu tại trong nhà, chờ cưới trắc phi xong sẽ nâng nàng vào cửa, nhưng mà, ngoại gia của nàng...Bản vương thật sự lo lắng.

Nhàn Nương ở bên trong bức rèm che Lưu Ly, nhìn thiếu nữ đang nhám hai mắt cúi đầu đứng im

Thân thể ốm yếu tới gàn đệm ngồi, trong mắt hiện lên hứng thú:

- Là nàng cầu vương gia mang nàng trở về?

- Không phải.

Nhữ Dương vương mê muội nhìn dáng vẻ nhu nhược, khiến hắn muốn yêu thương Nhàn Nương.

Lúc rời khỏi kinh thành, hắn vẫn nghĩ tới Trinh Nương, nhưng càng tưởng niệm Nhàn Nương nhiều hơn.

Nàng rất cần hắn bảo hộ, cả đời Nhàn Nương ngang ngược cương cường, trước lúc lâm chung lại lộ ra dáng vẻ nhu nhược thật khiến Nhữ Dương vương quyến luyến.

Sợ Nhàn Nương hiểu lầm hắn, Nhữ Dương vương giải thích nói:

-Nàng cố ý ở lại ngoại gia, chỉ là thấp giọng khóc xin khẩn cầu bản vương đừng quên nàng, Hoài Châu rất nhiều điêu dân, bản vương lo lắng phụ mẫu nàng...Lo lắng bọn họ đem nàng xứng cho người khác, nói thế nào thì nàng cũng là ân nhân cứu mạng bản vương, vì bản vương hút độc rắn, cũng coi như là người của bản vương.

Sau bức rèm che, thiếu nữ nghe thấy lời này, liền quỳ xuống đất, kính cẩn thành thật cúi đầu, giọng run rẩy:

https://thuviensach.vn

- Nô tỳ không dám cầu làm vương gia phu nhân, khẩn cầu Vương phi điện hạ chấp thuận cho nô tỳ hầu hạ vương gia, vương gia đối với vương phi là tình thâm ý trọng, nô tỳ không dám hy vọng xa vời...Chỉ là tình thế bức bách, nô tỳ không có cách nào trơ mắt nhìn điện hạ bị chết vì rắn độc...Không phải vương gia có lỗi với vương phi điện hạ, là nô tỳ khiến cho hai người khó xử.

Đôi mắt lượn lờ hơi nước, nàng khẽ nâng đàu, nhìn về phía Nhữ Dương vương không hối không hận không oán.

Nàng nhìn ra Nhữ Dương vương rất để ý Nhàn Nương, có chút tán thưởng vương gia là người si tình.

Nhàn Nương híp mắt, nhẹ giọng nói:

- Hoài châu không chỉ có nhiều điêu dân, còn có rất nhiều oán nữ si tình, vương gia đụng phải nàng?

Nhữ Dương vương nói:

- Nhàn Nương, là bản vương không đúng, mang người vè mà không nói với nàng một tiếng.

Lời này coi như là giải thích đi, Nhàn Nương càng hứng thú, vuốt vuốt làn váy, Nhàn Nương nói:

- Ngẩng đầu ta xem.

- Nô tỳ gặp qua vương phi điện hạ.

Trước mặt nàng là một thiếu nữ xinh đẹp động lòng người, tuy không so được với đám di nương trong phủ có da thịt trắng nõn, nhưng lại có hơn mấy phần phong thái mạnh mẽ.

https://thuviensach.vn

Có thể thiết kế cục diện vây khốn Nhữ Dương vương, Nhàn Nương đối với nàng cũng có chút kỳ vọng.

Dựa theo mưu trí của nàng, cũng đủ làm Trinh Nương bận rộn một chút, nàng hầu hạ Nhữ Dương Vương sớm hơn Trinh Nương gần ba năm.

Lại có ân cứu mạng, nàng không phải là người có thể dễ dàng quét dọn.

-Ngươi cứu vương gia một mạng cũngđã cứu toàn gia chúng ta, một khi vương gia xảy ra chuyện không may, vương phủ sẽ suy sụp.

Nhàn Nương nói lời cảm tính, Nhữ Dương vương cầm tay Nhàn Nương, an ủi nói:

- Ta không sao.

Nhàn Nương nói:

- Trước khi ta an bài ngươi ở trong vương phủ, thì ngươi phải học quy củ ở vương phủ, không phải ta khỉnh thường ngươi, dù sao người ngươi hầu hạ lại là Nhữ Dương vương, ta sẽ sai người giáo dưỡng ngươi thật tốt, sau khi trắc phi vào cửa, ngươi chính là vương gia phu nhân, tuy ủy khuất ngươi, nhưng sau này nếu ngươi sinh nhi nữ, vương gia cùng kể phi sẽ thỉnh phong(tăng cấp) cho ngươi.

- Vương phi điện hạ.

Sao nàng có thể ngờ được, vị vương phi trước mặt này...Mệnh đã không còn lâu.

Lúc nàng nhìn thấy Nhàn Nương, nàng đã có chút hối hận, mẫu đơn chói mắt như vậy, làm sao còn để ý tới nhánh hoa ven rừng? Vương gia rất dễ quên nàng.

- Nô tỳ nguyệný hàu hạ vương phi điện hạ.

https://thuviensach.vn

- Thôi, ngươi có phần tâm này là được rồi, ngươi hầu hạ vương gia thật tốt, học tốt quy củ, trong vương phủ còn có vài vị di nương, qua hai ngày nữa ta sẽ an bài ngươi đến gặp các nàng, ngươi cùng các nàng cũng không giống nhau, ngươi không chỉ là ân nhân của vương gia, mà còn là ân nhân của chúng ta.

Nhàn Nương cười rộng lượng phân phó:

- Mở tư khố của ta, lấy ra mười thước gấm vóc, mười thước gấm Tứ Xuyên, bốn bộ trang sức, sáu hộp trân châu trụy giác, lấy viên Dạ Minh châu lúc ta xuất giá mang theo cũng đưa cho nàng, coi như là tấm lòng cảm kích của ta.

- Nô tỳ...Nô tỳ khấu tạ đại ân của vương phi điện hạ.

- Ngươi dẫn nàng đến bái kiến mẫu thân, khẩn càu mẫu thân an bài chỗ ở cho nàng.

-Tuân mệnh, vương phi.

Để các nàng rời đi, Nhàn Nương nói với Nhữ Dương vương:

-Trong phủ mẫu thân phải thay ta gánh vác trách nhiệm, mẫu thân còn để ta an tâm tĩnh dưỡng, ngay cả thỉnh an cũng miễn, mỗi ngày đều phái người đến hỏi thăm tình trạng của ta, ta thật có lỗi với mẫu thân, đáng lẽ nàng phải an hưởng tuổi già, lại phải vì ta mà lao tâm lao lực.

- Mẫu thân sẽ không trách nàng.

Nhàn Nương rũ mi, lông mi dài che lấp đôi mắt:

- Vương gia đã đi một đường dài vất vả, hãy trở vè Lạc Ngọc Đảo nghỉ ngơi đi, có cái gì muốn nói...Ngày mai nói...

- Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương nâng cằm Nhàn Nương lên, thương tiếc nói:

- Nàng vẫn cứ quật cường như thế... Bản vương lưu lại được không?

Nhàn Nương cố nén tức giận:

- Thân mình của ta không thể hầu hạ được ngươi.

Nhữ Dương vương gàn sát vào nàng, đôi môi muốn dán vào hai má gầy yếu của nàng:

- Ta còn có vài chuyện muốn nói với nàng, Nhàn Nương, ta muốn ở lại với nàng.

Trong lòng bàn tay của Nhàn Nương đầy mồ hôi lạnh, bắt lấy đệm chăn, cưỡng chế ghê tởm, đưa mắt nhìn đi nơi khác:

- Ta không thể lây bệnh khí cho ngươi, vương gia, ngươi đi về nghỉ ngơi đi.

Nhàn Nương tránh thoát khỏi Nhữ Dương vương, nằm xuống xoay lưng về phía hắn, thì thào nói:

- Ta mệt mỏi.

Nhữ Dương vương đứng ở trước giường, nhìn Nhàn Nương rất lâu, bi thương, mất mát thở dài rồi xoay người rời đi.

Nhàn Nương tràn đầy nước mắt cay đắng, Giang ma ma đau lòng nói:

- Chủ tử, sao người phải khổ như vậy.

- Thì ra giả làm vẻ mặt như vậy cũng không có khó khăn, ngươi xem ta diễn có tốt không?

Nhàn Nương lau nước mắt, cười nói:

https://thuviensach.vn

-Một đời này của hắn mới là đáng buồn nhất, tuy cuối cùng ta vẫn thất vọng, nhưng ít nhất cũng biết cái gì là thật tình, hắn đã từng thích ta, ta cũng không phải đơn phương, tương tư.

-Nhưng sau khi ta đi, nữ nhân ở lại bên người hắn, có ai đối xử thật lòng với hắn? Trinh Nương cầu có được một người có thể cho nàng sống an nhàn vinh hoa, hắn mang về vị ân nhân cứu mạng lại cầu phú quý, vậy còn hai vị trắc phi kia, nếu không phải vì gia tộc, thì sẽ không đồng ý gả vào vương phủ làm trắc phi.

-Thật đáng buồn cho Nhữ Dương vương, nếu không có thân phận vương gia, thì hắn còn lại cái gì?

- Chủ tử.

Nhàn Nương nở nụ cười:

-Giả ý vĩnh viễn không thật lòng, ta thật lòng hy vọng một ngày nào đó hắn có thể nhận ra, đáng tiếc ta không nhìn thấy, nếu ngươi thấy hãy đến trước mộ phần của ta nói với ta một tiếng...Không cần, ta đối với hắn vô tình không hận, không niệm không oán, nếu như có kiếp sau, hắn cũng chỉ là người không liên quan mà thôi, vĩnh viễn không ảnh hưởng đến ta.

Nhữ Dương vương hồi kinh, kéo ra cuộc đời tinh quang sáng ngời của Nhữ Dương vương phi, là màn diễn xuất đẹp mắt nhất, hoàn mỹ nhất.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 80: Phụ Tử

Nhàn Nương ngủ yên ổn, còn Nhữ Dương vương ở Lạc Ngọc Đảo lại trằn trọc ngủ không yên.

Dù đôi mắt đã nhắm lại, thì hắn vẫn có thể trông thấy Nhàn Nương, Nhữ Dương vương xoay người, hạ nhân trực đêm bên ngoài hỏi:

-Vương gia muốn uống trà sao?

Nhữ Dương vương ngồi dậy, phủ thêm áo khoác nói:

-Ngươi không cần vào.

- Dạ.

Hắn xuống giường, đi đến bàn tròn, rót một ly nước trà còn nóng, nhẹ nhàng nhấp môi.

Cứ nghĩ đã quên mất chuyện cũ, lúc này lại nhớ...

Lúc tân hôn hắn kinh diễm nhìn Nhàn Nương tuyệt mỹ động lòng người, từng cùng nàng cầm sắt cùng minh, hai người cùng ở chung một chỗ.

Sau đó hắn cầm binh xuất chinh, lúc đó hắn rất khổ sở, không muốn chia lìa Nhàn Nương.

Hắn còn nhớ rõ Nhàn Nương cười nói với hắn:

https://thuviensach.vn

『Chúc vương gia đắc thắng khải hoàn, vương phủ đã có ta lo liệu duy trì, vương gia hãy an tâm.』

Hắn không biết lúc người khác ra trận, thê tử bọn họ sẽ nói cái gì, nhưng Nhàn Nương giống như không hề luyến tiếc hắn.

Sau đó hắn mất tích trên chiến trường, Nhàn Nương ở trước Kim Loan Điện dâng ra huyết thư, lại ở trong thiên lao sinh hạ nhi tử...

Vương tử phụ quốc lại lưu luyến si mê Nhàn Nương...

Tất cả đều đè nặng lên ngực hắn, hắn tránh né Nhàn Nương, chọn Uyển Như dịu dàng coi hắn là trời.

Nhàn Nương không cần hắn, có hắn hay không có hắn, Nhàn Nương vẫn sống rất tốt.

Có ý nghĩ này, nên hắn cùng Nhàn Nương liên tiếp khắc khẩu.

Đáng lẽ chiến công của hắn là độc nhất vô nhị, nhưng Nhàn Nương làm thế.

Người bên ngoài luôn nói, hắn thú được vương phi tốt, càng nghe hắn càng bất hòa với Nhàn Nương.

Hắn muốn nhìn xem, không có hắn sủng ái duy trì, Nhàn Nương có thể sẽ chịu thua, sẽ biết không có gì có thể thay thế hắn.

Lúc trước Nhàn Nương vẫn luôn bình thản, đến nay hắn đã không đợi Nhàn Nương chịu thua được nữa.

Nhữ Dương vương không thể không thừa nhận, Nhàn Nương vĩnh viễn sẽ không cúi đầu trước mặt hắn, chỉ sợ bệnh của nàng càng ngày càng trầm trọng.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương đau lòng, Nhàn Nương càng quật cường, hắn càng muốn tới gần nàng.

Cả đêm này, Nhữ Dương vương ngủ không an ổn, thức sớm rửa mặt chải đầu, thu thập chỉnh tề, rồi đi thỉnh an thái phi, ở ngay cửa sân của thái phi, lại gặp nhi tử Triệu Duệ Kỳ đang luyện kiếm.

-Phụ vương an.

Lúc Nhữ Dương vương ở Giang Nam cũng đã đi tìm danh y bắt mạch, phần lớn đều nói hắn không thể có con nối dòng.

Lúc đó hắn mặc thường phục đến cầu khám, sau khi danh y biết hắn không thể có tử, uyển chuyển đề nghị hắn, nên lo lắng cho nhi tử thừa tự.

-Kỳ nhi.

Triệu Duệ Kỳ là nhi tử thừa tự duy nhất của hắn, Nhữ Dương vương đối với Triệu Duệ Kỳ có chút khúc mắc.

Trước kia sở dĩ hắn không thích Triệu Duệ Kỳ không mưu không lược thể chất ốm yếu.

Chỉ vì nhi tử ốm yếu bị sinh non là vì hắn, lúc đối mặt với Triệu Duệ Kỳ, hắn cảm thấy áy náy.

Hơn nữa Nhữ Dương vương phủ nhiều thế hệ theo quân, nhi tử văn nhã sẽ chặt đứt truyền thừa vương phủ.

Nhưng hiện tại trong lòng của Nhữ Dương vương, huyết mạch nối dòng so với truyền thừa vương phủ còn quan trọng hơn.

Nhưng khi hắn hồi kinh lại nhìn thấy Triệu Duệ Kỳ thay đổi, vẫn nho nhã như cũ, nhưng thân mình không còn suy yếu.

https://thuviensach.vn

Sau khi Triệu Duệ Kỳ luyện kiếm, thân thể so với trước kia càng thêm rắn chắc, vẻ mặt hồng hảo khỏe mạnh, không còn tái nhợt.

-Ngươi kéo được mấy thạch cung?

- Bẩm phụ vương.

Triệu Duệ Kỳ cung kính với Nhữ Dương vương, không giống lúc bình thường tùy ý trò chuyện với Nhàn Nương.

-Tám thạch.

(Yul: 1 thạch = 15 cân, 1 cân=500g. Tám thạch= 120 cân= 60kg)

Triệu Duệ Kỳ luyện tập bắn tên bao nhiêu ngày hắn vẫn còn nhớ, ngắn ngày như vậy đã có thể kéo ra tám thạch cung cứng, Nhữ Dương vương kinh hỉ nói:

-Giỏi, Kỳ nhi tiến bộ không nhỏ, đi, phụ thân dạy ngươi bắn tên.

- Dạ, phụ vương.

Phụ tử hai người tới luyện võ trường trong vương phủ, từ nhỏ Triệu Duệ Kỳvẫn mong đợi phụ thân coi trọng.

Nhưng mỗi lần đều thất vọng, có thể được phụ thân chỉ điểm là mơ ước của hắn.

Triệu Duệ Kỳ tập trung bắn tên, bắn ra mấy mũi tên đều ở chính giữa hồng tâm, Nhữ Dương vương vui mừng khen ngợi:

-Tốt, Kỳ nhi bắn rất tốt.

Tuy mưu lược của Triệu Duệ Kỳ có vẻ non nớt, nhưng Nhữ Dương vương vẫn hy vọng, nói lời thấm thía:

https://thuviensach.vn

-Luyện tập kỵ xạ có thể làm tướng lĩnh, nghiên học binh pháp mới có thể làm chủ soái.

- Nhi tử nhớ kỹ.

-Tư thế bắn tên của ngươi có chút không đúng, dùng sức không nhỏ, nhưng sức lực mũi tên bay đi không đủ, ở trên chiến trường sẽ không xuyên được khôi giáp của kẻ địch.

Nhữ Dương vương điểm mũi chân cầm cung, đặt mũi tên nhọn, đem dây cung kéo thành hình trăng tròn.

Buông dây cung, "phanh" mũi tên nhọn đâm xuyên thấu qua hồng tâm, Triệu Duệ Kỳ kính nể nói:

-Phụ vương mới là thần bắn.

- Có muốn học?

- Khẩn cầu phụ vương chỉ giáo.

Nhữ Dương vương vòng nhi tử vào trước ngực, tay đè tay dạy hắn dùng sức thế nào.

Khuỷu tay đặt ở độ cao nào, Triệu Duệ Kỳ liền hiểu rõ, Nhữ Dương vương càng có hứng thú dạy.

Trong lúc vô tình phụ tử bọn họ đã kéo gần quan hệ thân thuộc, Nhữ Dương vương thấy Triệu Duệ Kỳ có tiến bộ, rất vui vẻ, nói:

-Cứ luyện tập theo cách này, Kỳ nhi có thể vượt qua ta.

Triệu Duệ Kỳ che đi lãnh ý trong đôi mắt, thần phục nói:

-Vậy còn phải là rất lâu rất lâu, mới có thể bằng tám phần phụ vương.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương cười nói:

-Không có chí khí, thánh nhân từng dạy, trò giỏi hơn thầy là chuyện thường, ngươi phải có chí khí hơn phụ thân mới đúng.

-Nhi tử nhất định sẽ cố gắng.

Nhữ Dương vương dẫn Triệu Duệ Kỳ đi thỉnh an thái phi, vừa đi vừa công khóa Triệu Duệ Kỳ.

Nhữ Dương vương cũng không còn nghiêm khắc không cho phép hắn học kinh sử tử tập.

Thậm chí hắn còn đem một chút sự tình có nội dung sâu sắc trên triều đình, lời lẽ dễ hiểu giảng giải cho Triệu Duệ Kỳ nghe.

Triệu Duệ Kỳ có thu hoạch quý giá, kinh nghiệm xử sự cách làm người.

Thái phi thấy phụ tử bọn họ cùng đến thỉnh an nàng rất cao hứng, nhi tử tôn tử là chổ dựa lớn nhất cho nàng dựa vào.

Giữ phụ tử bọn họ ở lại dùng bữa, phụ từ tử hiếu, khiến mặt mày thái phi vui vẻ.

Nhi tử hiếu thuận, tôn tử cũng rất hiếu thuận, nàng ở trong vương phủ giữ quyền quản gia, như vậy nàng cũng không còn gì tiếc nuối.

-Mẫu thân, mỗi ngày phụ thân đều dạy nhi tử một canh giờ binh thư, một canh giờ tiễn pháp.

Nhàn Nương cầm lược, chải luồn tóc trước ngực, từ trong gương Nhàn Nương nhìn thấy nhi tử đang áy náy, Nhàn Nương xoay người, nói:

-Nhi tử đến bên người nương.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên là người duy nhất mà Triệu Duệ Kỳ muốn bảo vệ thương tiếc, đối với mẫu thân, hắn chỉ có kính ngưỡng, ngồi bên gối mẫu thân:

-Mẫu thân.

Lúc bị phụ thân vắng vẻ, Nhàn Nương nói với hắn, phụ thân không phải không thích hắn, mà là áy náy, không có cách gì đối mặt với hắn.

Lúc đó Nhàn Nương cùng Nhữ Dương vương khắc khẩu càng nhiều, mà nàng cũng chưa bao giờ ở trước mặt Triệu Duệ Kỳ nói Nhữ Dương vương không tốt.

Năm đó Nhàn Nương tới Kim Loan Điện áp chế miệng lưỡi dèm pha của thế nhân, nhưng phụ thân...

Triệu Duệ Kỳ đặt tay lên đầu gối mẫu thân, rốt cuộc phụ thân đã bỏ lỡ bao nhiêu?

-Kỳ nhi, ta cùng phụ thân ngươi ân ân oán oán không liên quan đến ngươi, ngươi là cốt nhục của hắn, kính nể hắn là điều phải làm.

Nhàn Nương buông chiếc lược, bàn tay vuốt ve khuôn mặt Triệu Duệ Kỳ, đôi mắt ôn nhuận sáng ngời:

-Nam nhân mà Mạnh Nhàn Nương ta coi trọng, sao có thể là người có tài trí bình thường?

-Cũng không thể vì hắn thay lòng đổi dạ, bạc đãi ta, mà khiến phụ tử bọn ngươi phản bội kết thù, gả cho phụ thân ngươi là chính ta tự chọn, ta sẽ không cho phép mình hối hận, hắn kỵ xạ, cầm binh bố trận, không phải tướng lĩnh nào cũng có thể sánh bằng, năm đó hắn phong nhã hào hoa, là người khiến ta quyến luyến ái mộ, chỉ là...Chỉ là hắn không phải là phu quân của ta.

https://thuviensach.vn

-Là phụ thân bỏ lỡ người, là hắn sai lầm rồi.

Nhàn Nương lắc đầu:

-Mai Lan trúc cúc mỗi loài mỗi vẻ, mẫu đơn phú quý, không phải ai cũng sẽ yêu thích quý trọng, đúng sai đối với ta mà nói đã không còn quan trọng.

-Ngươi cùng vương gia là phụ tử, huyết mạch tương liên, cùng vương gia phụ từ tử hiếu, tương lai sau này đối với ngươi đối với Yên Nhiên rất có lợi, vương gia coi trọng đau tiếc nhi tử, thì vị trí của ngươi bất kể ai cũng không thể dao động. Ngươi không cần vì ta mà bất hòa với vương gia, cũng không cần áy náy, thứ ta để ý nhất không phải này đó, mà là ngươi có trôi qua tốt hay không, hạnh phúc hay không.

-Nương...

Giọng Triệu Duệ Kỳ nức nở, hốc mắt ẩm ướt, Nhàn Nương xoa đầu hắn:

-Kỳ nhi, nhớ rõ phải đối xử tốt với Yên Nhiên.

-Dạ. Nhi tử sẽ rất thương, rất thương biểu muội, ai cũng không thể ăn hiếp nàng.

-Yên Nhiên là chính ta nhìn nàng trưởng thành, lại là chân truyền của ta, không có ngươi, người khác cũng không ăn hiếp được nàng.

Nhàn Nương cười thở dài:

-Có nàng ở bên cạnh ngươi, ta càng yên tâm.

Một người là nhi tử của nàng, một người là đồ đệ kế tục y bát của nàng, nếu bọn hắn hạnh phúc ân ái cả đời, sẽ bù lại cả đời tiếc nuối của Nhàn Nương.

Ngoài cửa hiện lên bóng dáng của Triệu ma ma, Nhàn Nương nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi đi đọc sách đi, nương còn chờ ngươi đỗ trạng nguyên.

-Nương, người nhất định phải đợi nhi tử đỗ trạng nguyên.

- Có khi nào ta đáp ứng chuyện gì với ngươi mà không giữ lời?

Triệu Duệ Kỳ lau khóe mắt, đứng dậy đi thư phòng khổ học, Yên Nhiên khiến hắn nhận biết đương kim bệ hạ, có cơ hội này, Triệu Duệ Kỳ càng kiên định nói:

- Cử tử trong thiênhạ, vị trí trạng nguyên ta muốn.

-Chủ tử, người vương gia mang về đã an bài, các vị di nương hỏi thăm tin tức, nghe nói thái phi đem nàng an bài ở Thính Âm Phường...

-Không cần quan tâm đến nàng, nàng là người đối mặt với kế phi, ta không cần phân tâm.

Nhàn Nương cười nói:

-Ngươi sai người truyền tin tức cho Yên Nhiên, ngày mai để nàng đến vương phủ.

- Dạ.

Triệu ma ma giúp Nhàn Nương đứng dậy, thấp giọng nói:

-Vương gia hồi kinh, cửu tiểu thư ở Chủng Đậu Cung...Có phải cửu tiểu thư sẽ viết thư cho vương gia?

-Trinh Nương sợ vương gia quên nàng, nhất định sẽ viết thư.

Trong mắt Nhàn Nương hiện tinh quang, nói:

-Sai người nói cho thái phi biết, chưa gả vào vương phủ đã nhớ thương vương gia, vương gia bị sắc đẹp mê hoặc, nhưng thái phi lại không dễ lừa

https://thuviensach.vn

gạt, nữ tử chưa gả đã để Kinh Hồng truyền thư tình cho vương gia.

-Thái phi điện hạ không thích loại nữ tử ngả ngớn như vậy, sau này cửu tiểu thư vào phủ sẽ nếm mùi đau khổ.

-Ngươi đừng xem thường nàng, nàng sẽ khiến thái phi thay đổi cách nhìn, chẳng qua khiến nàng hao phí chút sức lực mà thôi.

-Người nói xem, có thể thái phi điện hạ sẽ ghét cửu tiểu thư hay không? Khiến nàng không vào được vương phủ?

-Thái phi coi trọng nhất là quyền chưởng quản trong vương phủ, và vương gia, vương gia thích người nào, dù trong lòng nàng không vui, thì vẻ mặt cũng không phản đối, Trinh Nương ở Chủng Đậu Cung ba năm, thái phi còn có thể cầm giữ vương phủ ba năm, hưởng qua loại tư vị này, sao thái phi có thể đồng ý buông tha quyền lợi? Ba năm sau kế phi, tôn tức(cháu dâu) đều nhập môn, thái phi sẽ tin tưởng ai? Trinh Nương vì muốn có danh thanh tốt, sẽ không tranh đấu việc chủ trì bếp núc với Yên Nhiên.

-Trinh Nương rất cẩn thận, huống chi ta cũng sẽ không cho nàng có cơ hội tranh quyền, nàng phải thiếp thị chi lễ kế phi với ta, sao có thể so với thế tử phi mà vương phủ cầu có?

Nhàn Nương ngồi trên kháng sàng, Triệu ma ma lót thảm dưới chân nàng, Nhàn Nương đưa tay xoa trán, tự hỏi thật lâu, sau đó nói:

-Trước kia trong lòng ta luôn suy nghĩ vì vương gia sợ hắn vướng mắc, đem chuyện cũ đè ép đi xuống, nay vì Kỳ nhi, ta phải chuẩn bị thật nhiều, lúc trước ta có thể áp chế, thì lúc này cũng có thể khơi mào cho thế nhân biết.

-Chủ tử, An Ninh công chúa tới thăm.

- Sao nàng lại đến đây?

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương sửng sốt một lúc, rồi nói:

-Mau mời An Ninh công chúa vào.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 81: Lo Xa

An Ninh công chúa đột nhiên đến đây, Nhàn Nương càng quan tâm, Nhàn Nương nghe Triệu Duệ Kỳ nói đã gặp bệ hạ.

Thất hoàng tử có thân mẫu thần bí theo lời Triệu Duệ Kỳ thì chính là Tiểu Thất.

Trong lòng Nhàn Nương không muốn Yên Nhiên tới gần thất hoàng tử.

Thất hoàng tử không có tộc mẫu duy trì, trừ chuyện được hoàng đế thiên vị ra, thì ở trong cung đình quỷ dị kia không hề có căn cơ.

Mà hoàng đế cưng chiều vô cùng có khả năng trở thành bùa đòi mạng thất hoàng tử.

Nhữ Dương vương phủ tuyệt đối không thể trộn lẫn vào cuộc tranh đoạt thái tử vị.

ủng hộ lập công duy trì là chuyện phiêu lưu mạo hiểm quá lớn, dù thành công, cũng khó có thể an toàn trở ra.

Lấy địa vị của Nhữ Dương vương phủ lúc này, chỉ cần không làm chuyện hồ đồ, mặc kệ ai trở thành thái tử, kế thừa đế vị, cũng không thể bạc đãi Nhữ Dương vương phủ.

Nhàn Nương trông mong cả đời Triệu Duệ Kỳ được phú quý, nàng gọi Yên Nhiên vào Vương phủ là vì nguyên nhân này.

https://thuviensach.vn

Một là dạy nàng chuẩn bị đối mặt này nọ, hai là nhắc nhở Yên Nhiên không nên thân cận với thất hoàng tử.

Tuy thất hoàng tử rất đáng thương, nhưng thương hại một vị hoàng tử, lại là hoàng tử được bệ hạ sủng ái nhất, là chuyện rất nguy hiểm.

An Ninh công chúa vào cửa, nhìn khí sắc Nhàn Nương suy yếu, trong lòng liền tràm xuống, nhìn chung quanh chỉ có ma ma thân cận bên người Nhàn Nương không còn ai khác, sắc mặt An Ninh công chúa rất khó coi:

- Ngươi như vậy còn dám xưng là cái gì kinh thành đệ nhất mệnh phụ?

-Nhiều người hầu hạ rất quấy nhiễu khiến lòng ta phiền.

Ở trước mặt An Ninh công chúa Nhàn Nương không cần miễn cưỡng duy trì kiên cường, thân thể bệnh trạng ốm yếu không còn chống chọi bao lâu cũng tùy ý phô bày.

Nhàn Nương cũng cảm nhận được chút tình cảm tri kỷ mà vui sướng.

Tuy các nàng chỉ gặp nhau vài lần, không thể nói được trăm câu, nhưng có những người trời sinh chính là tri kỷ, có những người trời sinh chính là cừu địch.

- Ngươi nha, tức chết ta.

An Ninh công chúa bước nhanh vài bước đỡ Nhàn Nương đang định đứng dậy, cẩn thận giúp nàng ngồi xuống, lấy chăn lông đắp lên đùi Nhàn Nương rồi nàng mới ngồi xuống:

- Còn khách khí với ta?

Nhàn Nương hỏi:

https://thuviensach.vn

- Nhìn bộ dạng ngươi hùng hùng hổ hổ như vậy, là từ đâu đến? Lại tính đi đâu?

An Ninh công chúa vui sướng hớn hở nói:

- Chỉ có ngươi mới biết tính khí của ta, Nhàn Nương, ta cũng không khách sáo, lát nữa ta sẽ đi gặp quốc sư, mới nãy ta bị mẫu hậu gọi tiến cung.

Nhàn Nương nhíu mày, suy nghĩ một lát rồi thử hỏi:

- Là vì thất hoàng tử?

Hoàng hậu nương nương ban thưởng cho Yên Nhiên quá nặng, dù Yên Nhiên có chút bản sự, được An Ninh công chúa ưu ái.

Nhưng hoàng hậu nương nương là mẫu nghi thiên hạ, tuyệt đối không khả năng dễ dàng nâng cao địa vị của Yên Nhiên, nàng trọng thưởng nhất định sẽ có sở cầu.

Đương kim hoàng hậu vô tử, mới khiến cho vị trí thái tử bị bỏ trống, nếu hoàng hậu nhận nuôi nhi tử, gia mẫu hoàng hậu có vài vị đại nho, trải qua mấy đời đế sư(thầy vua).

Nghe nói là hậu duệ của Khổng nhân, trong đám hoàng tử chỉ có thất hoàng tử là thích hợp nhất.

An Ninh công chúa gật đầu:

- Mầu hậu từ lâu đã muốn chọn một người trong đám hoàng tử, trước kia nàng không dám đánh chủý lên người thất đệ đệ, thân mẫu hắn ở trong lòng phụ hoàng có vị trí rất quan trọng, phụ hoàng sẽ không dễ gì để thất đệ nhận người ngoài làm mẫu thân, nhưng hôm nay...Phụ hoàng mở miệng,

https://thuviensach.vn

mẫu hậu cũng tinhý, mà đám huynh đệ của hắn...Sẽ không trơ mắt nhìn thất đệ trở thành đích trưởng tử, tất sẽ có một phen tranh đấu gay gắt.

- Bệ hạ thương tiếc thất hoàng tử?

Làm mẫu thân Nhàn Nương đối với hành động lần này của bệ hạ có ý phê bình, chuyện này còn không phải là đem thất hoàng tử đặt lên đầu ngọn sóng?

Vì quan hệ Quân Thần, mà An Ninh công chúa đang ở trước mặt, Nhàn Nương chỉ đành nhẹ giọng nói:

- Thất hoàng tử là đứa trẻ đáng thương nhất.

An Ninh công chúa thở dài:

-Hoàng tử không thể thương xót, chuyện này còn không phải là phụ hoàng muốn cho thất đệ cơ hội sao? Thất đệ trí tuệ hơn người, nhưng nếu muốn leo lên vị trí thái tử, trừ chuyện hắn được phụ hoàng cưng chiều, thì phần trí tuệ của hắn lúc này lại không đủ.

-Hoàng hậu nương nương có phải quá vội vàng? Bệ hạ long thể khoẻ mạnh, vị hoàng tử này nếu trở thành thái tử sẽ không dám bất hiếu với hoàng hậu nương nương?

Vô tử hoàng hậu vẫn có thể ngồi vững hậu vị, nhưng nếu nhận thất hoàng tử làm nhi tử, hoàng hậu không chắc có thể bình an.

Thất hoàng tử không phải là tiểu hài tử còn nằm trong tả lót, hắn có trí nhớ về thân mẫu, dưỡng mẫu có tốt hơn nữa cũng không thay thế được thân mẫu.

An Ninh công chúa cười khổ:

https://thuviensach.vn

- Ta từng khuyên mẫu hậu, nhưng nàng nghe không vô, ta có thể hiểu mẫu hậu...Nàng ngòi ở hậu vị cũng rất khó khăn, Hiền phi, Đức phi, Huệ phi có người nào đơn giản? Hậu cung ba ngàn mỹ nhân, có người nào không muốn leo lên phân vị? Trước kia không có cơ hội, nay phụ hoàng mở miệng ân chuẩn, dù mẫu hậu không có ý, thì gia tộc mẫu hậu sao có thể không để ý.

Tài học uyên thâm càng muốn đem chủ trương đặt lên triều đình, có lẽ bọn hắn không cần vàng bạc, nhưng lại không thể không để ý hay bị ảnh hưởng bởi quyền lực của đế vương.

Khổng Tử chu du thiên hạ, không phải trăm nhà trăm miệng tuyên dương tư tưởng Khổng Tử sao? Hoàng hậu là hậu nhân củaKhổng Tử, đương nhiên hiểu rõ sự ảnh hưởng của đế vương quan trọng như thế nào.

Tuy ở đế quốc nho học chiếm địa vị chủ đạo, nhưng mấy năm gần đây các phái học thuyết phát triển, đương kim bệ hạ tin tiên Phật.

Đám đại nho đem tâm tư đặt lên người các vị hoàng tử, các vị hoàng tử trưởng thành có tâm tranh đấu muốn giành vị trí thái tử thì phía sau luôn có người hổ trợ.

Thất hoàng tử cần học hỏi nhiều, lại thông minh, tuổi còn nhỏ rất dễ bị ảnh hưởng, An Ninh công chúa nói:

-Bọn hắn sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, sao phụ hoàng lại không biết? Hắn thật lòng thương yêu thất đệ, muốn vì thất đệ gia tăng thế lực.

Nhàn Nương xoa trán, tính kế Nhữ Dương vương, phòng bị Trinh Nương đã hao phí rất nhiều tâm sức của Nhàn Nương, nàng thật sự không quan tâm bệ hạ sẽ lập ai làm thái tử.

Nhàn Nương lưu lại Nhữ Dương vương, không tính kế tính mạng của hắn cũng không phải là nàng luyến tiếc, mà điều quan trọng hơn là nhi tử

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ chống đỡ không nổi Nhữ Dương vương phủ.

Đừng nhìn Nhữ Dương vương phủ phú quý mà làm, một khi Nhàn Nương cùng Nhữ Dương vương chết đi, vương phủ phú quý sẽ khiến tiểu nhân chú ý nhiều hơn.

Đương kim bệ hạ thanh tẩy liệt hầu vương phủ không hề nương tay, lúc xưa rất nhiều người bị bệ hạ thu thập.

Nhàn Nương biết An Ninh công chúa không phải đến gặp nàng để tố khổ:

-Hoàng hậu nương nương trôi qua cũng không dễ dàng, bệ hạ niệm tình phu thê tình ý nếu thật lòng nói những lời như vậy, đối với hoàng hậu nương nương mà nói cũng là chuyện tốt.

An Ninh công chúa nói:

-Chỉ sợ phụ hoàng đã sớm có ý định lập thái tử.

Nhàn Nương rũ mi, giống như không có nghe thấy lời An Ninh công chúa vừa nói, An Ninh công chúa tiếp tục nói:

- Một lát nữa ta còn phải đi gặp quốc sư, thân mẫu Tiểu Thất là...Ta chỉ nói với một mình ngươi, lai lịch của nàng không tầm thường, có quan hệ sâu xa với Thần Tiên Động Phủ.

Nhàn Nương kinh ngạc:

- Chả trách bệ hạ lại nhớ thương Thần Tiên Động Phủ, là muốn tìm nàng?

- Nàng đã mất, sao phụ hoàng có thể tìm được?

An Ninh công chúa tự giễu nói:

https://thuviensach.vn

- Phụ hoàng có thể nhớ kỹ nàng cả đời đã là chuyện không dễ dàng, rất nhiều nam tử thể gian bạc tình bạc nghĩa.

Nhàn Nương vỗ vỗ tay An Ninh công chúa:

- Cũng không hẳn vậy, phò mã của ngươi chính là người si tình, nhi tử của ta trong lòng trong mắt chỉ có Yên Nhiên.

Nghe lời này, vẻ mặt An Ninh công chúa hơi hòa hoãn:

- Không nói chuyện này nữa, thân mình ngươi không tốt, ta không nên nói thêm cái gì, nhưng ta cũng không thể gạt ngươi, thất đệ rất ít khi đối xử với người ngoài giống như cách đối xử với Yên Nhiên, tính tình Yên Nhiên...Ta không nói ngươi cũng biết, làm bằng hữu làm thân nhân đều tốt, nàng... Cũng coi như là cứu thất đệ, ta chỉ nói với một mình người, dù phụ hoàng có ý tứ muốn thử, nhưng lại thật lòng toan tính vì thất đệ, mẫu hậu lại muốn nhận thất đệ...Mười ngày sau ở bãi săn, ngươi hãy nói nhi tử ngươi đểý một chút.

Nhàn Nương nói:

- Ta sẽ nhắc hắn để ý.

- Nếu ngươi còn khách khí với ta nữa, thì sau này có cái gì ta cũng không nói.

An Ninh công chúa dặn dò Nhàn Nương chú ý thân thể:

- Có cái gì cần ta hỗ trợ?

Tuy Nhàn Nương không nói, nhưng An Ninh công chúa cảm giác Nhàn Nương đã tính kế mưu hoa, Nhàn Nương lắc đầu:

-Bây giờ chưa cầu công chúa hổ trợ, ta muốn bảo trụ nhi tử cả đời phú quý, so với chuyện công chúa đang quan tâm, cũng không đáng là gì.

https://thuviensach.vn

-Ngươi đừng nói như vậy, Nhàn Nương, ta rất ghen tị với ngươi, nếu ngươi là nam tử, chắc chắn sẽ phong hầu bái tướng. Tuy hiện tại nói đến chuyện năm đó có rất ít người biết rõ, nhưng ta biết có rất nhiều người đã từng ghi tạc ngươi vào lòng.

Nhàn Nương đã từng là nữ tử linh động quyết liệt như vậy, khiến bao nhiêu người khắc tâm, trước kia An Ninh công chúa cố ý tránh né Nhàn Nương...

Nàng muốn cùng Nhàn Nương phân cao thấp, sau khi ngoài ý muốn biết được thân thể Nhàn Nương không tốt, tâm tư so sánh cũng phai nhạt.

An Ninh công chúa cũng hiểu rõ, dù nàng so với Nhàn Nương, dù nàng suy yếu như thế, vì trúng độc mà thống khổ, cũng không làm suy giảm hào quang của Nhàn Nương.

- Ta mới là người phải ghen tị với công chúa, tuy ngươi không có mắt nhìn ngươi, nhưng ngươi có gan chém chết hấn, ta làm không được. Huống hồ bên người ngươi đã sớm có người si tình chờ đợi. Thân là nữ tử chỉ cầu có người thật tâm.

Nhàn Nương cười cay đắng:

- Cả đời ta không câu được một người thật lòng.

An Ninh công chúa lắc đầu thở dài, dù lúc này Nhữ Dương vương hối hận quay đầu, Nhàn Nương cũng không cần hắn:

- Trinh Nương ở Chủng Đậu Cung nghe nói trôi qua rất tốt, ta cũng không thể không bội phục thủ đoạn của nàng, mọi người trong Chủng Đậu Cung đều coi nàng là người tốt, mặc kệ ai an bài người vào, cũng không thể nói một câu không tốt vè Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

- Ta nói chuyện này không phải muốn làm ngươi ngột ngạt, không nói đến tình cảm giữa chúng ta, thì ta cũng rất thích Yên Nhiên, nhìn ra được nha đầu này không phải biểu ca sẽ không gả, ta nhắc nhở ngươi một câu, hiện nay thân mẫu của cửu hoàng tử chính là vì thân mẫu thất đệ mất đi, mới được phụ hoàng sủng ái, mà có phân vị như ngày hôm nay, nàng từng là người được phụ hoàng tín nhiệm, đã có cửu đệ, lại đối xử tốt với thất đệ, chỉ cần là người sáng suốt, sao có thể không nhìn ra? Hiện tại phụ hoàng đối với nàng có chút hoài nghi, nên mới muốn vì thất đệ tìm chổ dựa.

Nhàn Nương nhẹ nhàng gật đàu:

- Trinh Nương quả thật là người không tầm thường, có thể tìm ra nhược điểm của người khác, khiến họ thân cận nàng.

-Quan trọng nhất là nàng còn rất cẩn thận, ăn uống cũng rất cẩn thận. Ta không thích Trinh Nương, nhưng không thể không bội phục nàng, mặc kệ có bao nhiêu mệt mỏi khó khăn, nàng vẫn có thể sống sót.

-Ta hiểu ý tứ của công chúa, Yên Nhiên, Kỳ nhi ta đều quản giáo.

- Người khác có không bàng chính mình có, bọn họ không chịu thua kém, đương nhiên tước vị thế tử sẽ vững chắc.

An Ninh công chúa đứng dậy cáo từ rời khỏi Nhữ Dương vương phủ, Nhàn Nương mệt mỏi nhắm mắt:

- Ngươi đi mời vương gia đến đây, việc này phải hỏi ý tứ của vương gia.

- Ý của công chúa điện hạ là?

- Công chúa muốn Kỳ nhi chú ý thất hoàng tử, ở bãi săn rất dễ phát sinh những chuyện ngoàiý muốn.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương nhận được tin tức từ Nhàn Nương, vội vàng chạy đến bên người nàng, Nhàn Nương đem chuyện An Ninh công chúa tới đây nói cho hắn biết, còn nhắc đến thất hoàng tử.

Nhữ Dương vương nhíu chặt mày, trong đôi mắt tràn đầy lo lắng, Nhàn Nương thấy hắn không có tâm tư tham lam muốn lập công, nàng yên tâm không ít.

Tuy hắn cô phụ nàng, nhưng vẫn là người có kiến thức. Dù có lúc hắn sẽ vì lo lắng bất công mà hành sự không chu toàn, nhưng chỉ cần hắn thật lòng muốn biết, thì không ai có thể lừa gạt được hắn.

-Vương gia, người xem chuyện này...

- Kỳ nhi không có sự lựa chọn nào khác.

Nhữ Dương vương nói:

-Bãi săn không chỉ là nơi khảo nghiệm bản lĩnh của các vị hoàng tử, mà còn khảo nghiệm quân thần, nếu bệ hạ có ý muốn lập thất hoàng tử làm thái tử...Bệ hạ có thật lòng coi trọng Kỳ nhi hay không, còn chưa biết rõ.

Nhàn Nương cũng nói ra ý tưởng của mình, nếu là trước kia Nhữ Dương vương nhất định sẽ không nghe đề nghị của nàng, nhưng lúc này hắn vì trí tuệ của Nhàn Nương mà cảm thấy may mắn.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 82: Ra Chiêu

Nhữ Dương vương nhìn Nhàn Nương lo lắng cho nhi tử, trước kia hắn luôn biết người hiểu nhi tử nhất chỉ có Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương yên lặng cảm thán, lại nhìn Nhàn Nương ngẫu nhiên hiện lên khẩn cầu.

Dù lúc hắn nhìn nàng, Nhàn Nương liền cúi đầu, nhưng Nhữ Dương vương tin tưởng hắn không nhìn lầm.

Đi vài bước đến trước mặt Nhàn Nương, nàng so với trước kia càng gầy yếu.

Nhữ Dương vương chậm rãi ngồi bên người Nhàn Nương, chần chờ một chút, rồi vươn tay kéo Nhàn Nương vào trong lòng.

Hắn cảm nhận thân thể nàng khẽ run rẩy, Nhữ Dương vương thương tiếc vuốt lưng nàng.

- Nhàn Nương.

Nhàn Nương nằm trong lòng hắn, khóe miệng cong lên:

- Kỳ nhi là nhi tử của ngươi cùng ta, là huyết mạch kéo dài giữa ta và ngươi, ta...Ta muốn hắn bình an, vương gia...

Nhàn Nương mềm mại cầu xin thương xót:

- Giúp ta chiếu khán Kỳ nhi được không?

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương nhìn Nhàn Nương say đắm, giọng nói trầm thấp đáp ứng:

-Được.

Hắn tiếp cận Nhàn Nương, tới gần phiếm môi hồng nhợt nhạt, Nhàn Nương cố gắng nhẫn nại.

Nàng đánh giá mình quá cao rồi, há mồm phun ra vật ô uế trong dạ dày,

Nhữ Dương vương bị Nhàn Nương ói vào người cũng không quan tâm, ôm nàng nói:

- Thể nào? Không thoải mái?

- Vương gia, thực sự xin lỗi.

Nhàn Nương dùng sức đẩy Nhữ Dương vương, ghé người vào thành giường, nôn mửa, nước mắt chảy dài bên gò má, khuôn mặt càng thêm tái nhợt:

- Ọe, ọc...

Nhữ Dương vương đau lòng vô cùng, nhất là lúc nhìn thấy Nhàn Nương rơi lệ, đau xót la hét:

- Nhàn Nương, tìm ngựy, gọi ngựy đến.

Qua một lúc lâu, Nhàn Nương cũng ngừng nôn mửa, nha hoàn đưa nước cho nàng xúc miệng.

Sau đó Nhàn Nương nhắm mắt, lúc nàng nghĩ Nhữ Dương vương đã rời đi, thì cả người bị bế lên, bên tai là giọng của hắn:

- Ta ôm nàng đến giường la hán nghỉ tạm.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương là người thích sạch sẽ, lúc Nhữ Dương vương đi thay đổi y phục khác, nghe người bên cạnh nói, Nhàn Nương nôn mửa rất nhiều lần.

Mấy ngày gần đây ăn cái gì phun cái đó, Nhữ Dương vương nhớ lúc nàng ở trước mặt hắn luôn tỏ vẻ không có chuyện gì, không muốn hắn lo lắng.

Nghĩ đến đây, tâm của hắn lại nhói đau.

Triệu ma ma nhìn Nhữ Dương vương xem Nhàn Nương như trân bảo mà nâng niu.

Hăn chỉ huy nha hoàn thu thập dơ bẩn, châm hương liệu xua tan mùi vị, nàng âm thầm thở dài, chủ tử không muốn bị vương gia đụng chạm nên mới nôn mửa.

Không thể khiến vương gia nghi ngờ, nàng vội nghĩ ra biện pháp giải vây để ứng phó với hắn cho qua chuyện.

Cũng không phải nàng bịa chuyện chủ tử thường hay nôn mửa, tính tình chủ tử rất cố chấp, có gì cũng không chịu nói với vương gia.

Tuy vương gia vừa bạc tình lại vừa đa tình, nhưng nếu chủ tử sớm dùng thủ đoạn...

Thì hai người cũng không có tình cảnh như bây giờ.

Chỉ là chủ tử vĩnh viễn sẽ không làm nữ tử khiến vương gia đau lòng, Triệu ma ma lau khóe mắt.

Nếu lúc trước chủ tử không dốc hết tâm sức vì vương phủ, sớm nhận ra người nàng quý trọng ái mộ lại không xứng với nàng.

Có lẽ nàng sẽ không...Triệu ma ma lui ra xa, mơ hồ có thể nhìn thấy Nhàn Nương cuộn mình ngủ yên trong lòng Nhữ Dương vương.

https://thuviensach.vn

Trong mắt vương gia tràn đầy thương tiếc, muộn...Vương gia...người đã bức chủ tử dùng tâm kế với người, tất cả đều đã muộn.

Lúc Triệu Duệ Kỳ tới thỉnh an mẫu thân, thấy Nhữ Dương vương cũng ở đây, Triệu Duệ Kỳ hơi giật mình:

- Phụ vương, mẫu thân.

Nhàn Nương nói:

- Qua hai ngày nữa ngươi sẽ theo phụ vương ngươi đi bãi săn, vị Thất công tử kia, ta đã hỏi An Ninh công chúa, hắn chính là thất hoàng tử.

Triệu Duệ Kỳ suy tư một lát rồi nói:

- Nhi tử hiểu ý tứ của mẫu thân.

- Tự lượng sức mình, ta không muốn ngươi gặp chuyện.

- Dạ.

Nhữ Dương vương ngập ngừng muốn nói lại thôi, nhẹ thở dài, Nhàn Nương cười nói:

-Ta cùng An Ninh công chúa nhất kiến như cố, ta nghĩ hoàng hậu nương nương cùng bệ hạ đều biết chuyện An Ninh công chúa đến vương phủ, sợ là bệ hạ đang bày mưu tính kế, trên đường ngẫu nhiên gặp nạn, bệ hạ chấp thuận cho Kỳ nhi tiếp cận thất hoàng tử, nhưng cũng không thể quá thân cận.

(Yul: Nhất kiến như cố nghĩa là tuy mới gặp lần đầu mà như đã thân quen từ bao giờ.)

-Nhi tử hiểu.

https://thuviensach.vn

Không thể quá thân cận cũng không thể quá xa cách, Nhữ Dương vương phủ có thể hướng về phía thất hoàng tử, nhưng không thể làm việc thay thất hoàng tử.

Tiền căn hậu quả trong đó khiến Triệu Duệ Kỳ đắn đo, Nhữ Dương vương rất vừa lòng, có thể nghe ra ý tứ trong lời Nhàn Nương nói, không hổ là nhi tử của hắn.

- Nếu có chuyện gì không hiểu, nên học hỏi vương gia.

Nhàn Nương nhìn Nhữ Dương vương, nở nụ cười hàm ý yên tâm, Nhữ Dương vương gật đầu:

- Hắn là nhi tử của bản vương.

Ngoài cửa tùy tùng Minh Yên thân cận bên người Nhữ Dương vương đi vào, Nhàn Nương nói:

-Sắc trời không còn sớm, Kỳ nhi, không phải ngươi còn chưa đi gặp tổ mẫu sao? Vương gia cùng Kỳ nhi đi chung không?

Minh Yên đứng bên người Nhữ Dương vương ghé vào tai hắn nói nhỏ hai câu.

Lúc Triệu Duệ Kỳ nghe thấy cửu tiểu thư, liền nhìn về phía Nhàn Nương, Nhàn Nương đang dựa lưng vào đệm mềm, nhìn vẻ mặt nàng không có gì là không ổn.

Đôi mắt rất bình tĩnh, Triệu Duệ Kỳ yên tâm hơn phân nửa, Nhữ Dương vương nói:

- Bản vương đã biết, ngươi lui xuống đi.

Minh Yên khom người cúi đầu với Nhàn Nương, rồi lui ra ngoài, vẻ mặt Nhữ Dương vương hơi lúng túng:

https://thuviensach.vn

- Kỳ Nhi ngươi đi gặp tổ mẫu trước đi, ta...Ta còn có chuyện cần xử lý.

Nhàn Nương tươi cười coi như không có gì:

- Vương gia ở cùng ta lâu rồi, trì hoãn chuyện quan trọng của vương gia, là thiếp thân không phải.

Nhữ Dương vương càng xấu hổ:

- Không có gì. Nhàn Nương hãy nghỉ ngơi đi, bản vương xử lý xong, lại đến bầu bạn bên nàng.

Nhàn Nương cười nói:

- Cung tiễn vương gia.

Triệu Duệ Kỳ cảm giác giống như Nhữ Dương vương đang chạy trối chết, đợi hắn đi rồi, Triệu Duệ Kỳ mới mở miệng:

- Mấu thân.

- Kỳ nhi, đi gặp tổ mẫu, ngươi cũng biết nên nói thế nào?

- Nhi tử nói phụ vương có chính sự cần xử lý, không thể cùng ta đi gặp tổ mẫu.

- Nói thêm hai câu, hắn định cùng ngươi và tổ mẫu dùng bữa, tản bộ, sau khi vương gia nhận được tin do Minh Yên truyền tới, cái gì cũng không để ý, cũng không để ý tới nương, vội vã đi thư phòng xử lý chuyện quan trọng, một khắc cũng không trì hoãn.

Triệu Duệ Kỳ giật mình, nói:

-Dạ

- Kỳ nhi, đừng trách nương.

https://thuviensach.vn

- Nương.

Triệu Duệ Kỳ tới gần Nhàn Nương:

- Là phụ vương có lỗi với nương, là cửu di...

- Không có nàng thì cũng sẽ có người khác, lúc trước cũng là nương lộ ra ý đò muốn để nàng làm kế thất, tuy ta có tâm muốn sửa lại chủý nhưng Trinh Nương đã có mục đích, nàng cố gắng đùa giỡn thủ đoạn lung lạc vương gia, ta cũng không thể nhắm mắt làm ngơ.

Nhàn Nương nâng tay vỗ nhẹ tay Triệu Duệ Kỳ:

- Ta chỉ sinh hạ có mình ngươi, có cái gì còn luyến tiếc hơn ngươi?Dù ta không thể vì ngươi lưu lại căn cơ hùng hậu, nhưng ngươi cùng Yên Nhiên cũng biết Trinh Nương là người như thể nào, sẽ không bị nàng lừa gạt, mà nàng càng không dễ dàng đối phó các ngươi.

Này cũng là Nhàn Nương thiết kế trùng trùng điệp điệp chướng ngại cho Trinh Nương.

Nhàn Nương không có ra tay mà kết quả như thế nào là do Trinh Nương chọn lựa.

Nếu đổi người khác làm kế phi, chưa nói đến chuyện Nhàn Nương bày biện bố cục cho Trinh Nương đều trở thành uổng phí.

Mà Nhàn Nương cũng không còn tinh lực hay thời gian để mưu tính một lần nữa, cho dù đổi một người khác cũng tốt hơn là Trinh Nương.

Sau khi Triệu Duệ Kỳ nói đến chuyện của Nhữ Dương vương, rồi mỉm cười nói với thái phi:

- Phụ vương bận việc, tôn nhi ở cùng tổ mẫu.

https://thuviensach.vn

Thái phi cười gật đàu, Triệu Duệ Kỳ vô cùng tận tâm hiếu thuận với nàng, đợi Triệu Duệ Kỳ đi rồi, Thái phi nghe hạ nhân bẩm báo:

- Là Mạnh gia cửu tiểu thư truyền thư cho vương gia.

Thái phi nhíu chặt mi:

- Nhi tử ta có trả lời tin?

- vương gia sai người đem nhiêu lễ vật đặc sản từ Giang Nam đến Chủng Đậu Cung cho Mạnh cửu tiểu thư; về phần có truyền thư đi hay không, do người hầu hạ đứng cách xa, không thể nhìn rõ.

- Đều nói thú thê sẽ quên nương, hôm nay xem như ta đã lĩnh giáo.

Trong lòng thái phi ứa nghẹn:

- Vị cửu tiểu thư ở Chủng Đậu Cung tu hành thật có bản sự, còn chưa gả vào đâu, đã câu dẫn nhỉ tử ta thất hòn lạc phách.

- Có cần nô tỳ đi cảnh cáo nàng?

- Cảnh cáo nàng? Bị mất mặt còn không phải là Nhữ Dương vương phủ sao?

- Chính thê trọng bệnh, muội muội lại câu dẫn tỷ phu...Thật là chuyện ô uế.

Thái phi thở dài:

- Nhi tử của ta cũng thật hồ đồ, chuyện này là bị người đâm chọt sau lưng, một lát nữa ta tự mình nói với hắn...

Thái phi nhìn nha hoàn đang đứng bên ngoài bình phong:

https://thuviensach.vn

- Trước kia có Nhàn Nương chống đỡ, ta không tiện nhúng tay vào hậu viện của hắn, lúc này nàng tuyển định kế phi lại làm ra chuyện mất mặt như vậy, vì Nhữ Dương vương phủ ta không thể không suy nghĩ.

Trước kia thái phi không thích Yên Nhiên còn có một lý do khác, Nhàn Nương rất bá đạo, kế phi là muội muội nàng, thế tử phi lại là chất nữ của nàng.

Thái phi rất không vui, sau khi Nhữ Dương vương hồi kinh đã nói với thái phi chuyện ở Hoài Châu.

Sau khi thái phi quản gia, cũng biết Hoài Châu rất quan trọng, trong lòng nàng càng nghiêng về phía Yên Nhiên, nhưng Trinh Nương...Thái phi nói:

- Dạo này ta ăn ngủ không tốt, luôn nhớ thương muốn gặp lại thân nhân. Loan Nguyệt lúc còn nhỏ là phấn điêu ngọc mài, hiện tại chắc nàng trổ mã không ít, đứa nhỏ như vậy sẽ mang theo phúc khí.

(Yul: phấn điêu ngọc mài là gương mặt đẹp như tượng điêu khắc, da mịn như viên ngọc đã mài giũa)

-Nghe Cữu lão gia nói, mệnh cách của nàng rất tốt, người tới cửa cầu thân cũng rất nhiều, Cữu lão gia tháng trước đã thăng quan, ở phía nam làm Bố Chính Sứ.

-Đón Loan Nguyệt vào kinh.

- Dạ.

Thái phi gọi bốn đại nha hoàn hầu hạ bên người tới, rồi nói:

- Ta hỏi thẳng các ngươi, ai muốn được hầu hạ vương gia?

Bốn thiếu nữ cùng e thẹn đỏ mặt, có hai người nhu nhược nói:

https://thuviensach.vn

- Xin nghe thái phi điện hạ phân phó.

Thái phi lựa chọn người xong, lúc Nhữ Dương vương đến thỉnh an, thái phi liền ban thưởng cho hắn.

Nhữ Dương vương không muốn làm mẫu thân mất mặt, nên chấp nhận hai thông phòng.

Trong đó có một người ngượng ngùng ôn nhu giống như Trinh Nương, giải quyết được nỗi tương tư của Nhữ Dương vương đối với Trinh Nương.

Sáng sớm, lúc hắn đi tìm Nhàn Nương, cảm thấy hơi xấu hổ với nàng, Nhàn Nương cười nói:

- Mẫu thân ban thưởng người cho vương gia, không thể giống đám thông phòng bên người, đã được mẫu thân dạy dỗ sẽ hầu hạ vương gia tốt hơn.

Nhữ Dương vương nhìn Nhàn Nương trong đám người thiếp thất do người khác đưa qua ban tặng, hắn có thể tìm thấy nữ tử giống như Trinh Nương.

Nhưng rất khó tìm thấy nữ tử nào giống như Nhàn Nương, trên đời này nữ tử như Nhàn Nương rất ít, một khi Nhàn Nương mất đi, hắn biết làm thế nào để ký thác (gửi gắm) tưởng niệm?

- Chủ tử, thái phi để người bên ngoại gia vào kinh, có phải định thế tử...

- Loan Nguyệt cùng Kỳ nhi thua kém bối phận, nàng không phải vì Kỳ nhi mà đến đây.

- Nếu nàng đến vì vương gia, vậy cửu tiểu thư? Nô tỳ sợ tâm huyết của người thành uổng phí.

Nhàn Nương vuốt luồn tóc, nói:

https://thuviensach.vn

- Trước khi mưa gió thổi đến, Loan Nguyệt giao cho Trinh Nương đối phó, nhưng ngươi cũng đừng xem thường Trinh Nương, nàng từng nói sẽ không làm trắc phi, ta cá Trinh Nương thắng, hai bên đùa giỡn thủ đoạn người được diễm phúc là vương gia, Trinh Nương thắng cũng sẽ đắc tội thái phi, điều này còn không phải là hợp ý ta sao?

Mười ngày sau, ngự giá đến bãi săn, trọng thần huân quý trong triều đều đi theo.

Các vị hoàng tử vờn quanh ngự giá của hoàng đế, Yên Nhiên còn đang lo lắng cho mẫu thân, nhưng Nhu Nương lại khiến nàng không còn tâm tư ở yên trong phủ.

-Yên Nhiên giúp nương nhìn xem có vị tiểu thư nào thích hợp vớica ca ngươi không? Ca ca ngươi cũng không còn nhỏ đâu.

Yên Nhiên không muốn ca ca gặp phải bất hạnh như kiếp trước, lần này nàng sẽ mở to mắt, cố gắng tìm người thích hợp cho ca ca.

Ca ca yêu thích võ nghệ, không thể tìm một vị tiểu thư văn nhược, bãi săn là cơ hội tốt nhất để quan sát, Yên Nhiên theo An Bình hầu đi bãi săn.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 83: Kiếm Pháp

Nghe lời mẫu thân phân phó, Triệu Duệ Kỳ đối với thất hoàng tử vẫn không gần không xa, nhưng lúc ở bãi săn, ánh mắt vẫn nhìn thất hoàng tử nhiều lần.

Triệu Duệ Kỳ chú ý đến thất hoàng tử cũng không khiến mọi người hiếu kỳ, chuyện thất hoàng tử được giao cho hoàng hậu nuôi nấng đã đồn khắp kinh thành.

Trước khi quốc sư rời khỏi kinh thành đã từng ở trước mặt hoàng thượng nói thất hoàng tửcó mệnh cách cao quý.

Câu này có rất nhiều người nghe thấy, vì thế thất hoàng tử bị rất nhiều người có mặt ở đây chú ý.

Chỉ có Yên Nhiên là ngoại lệ, lực chú ý của nàng đều đặt lên đám tiểu thư, vì ca ca tuyển chọn nữ tử thích hợp.

Khiến ca ca hạnh phúc cả đời, điều này là mục tiêu lớn nhất của Yên Nhiên lúc này.

Yên Nhiên muốn mượn cơ hội này ở chung với vị tiểu thư mà nàng coi trọng, tiện thể cũng chú ý đến phẩm hạnh của các nàng.

Kiếp trước ca ca bị thê tử ruồng bỏ, mà nàng lại là tỷ tỷ của nàng ta, nên khiến Yên Nhiên chú ý nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Ở trước mặt Yên Nhiên là nữ tử hoạt bát lanh lợi, cũng có một chút thẹn thùng, giống như trong trí nhớ của nàng, vì sao nàng biểu hiện khác lúc bình thường? Yên Nhiên cảm thấy kỳ quái, càng chú ý nàng nhiều hơn.

Một ngày sương sớm, Yên Nhiên ngẫu nhiên nghe thấy tỷ muội các nàng cãi nhau, mới hiểu ra nàng để ý ca ca.

Cho nên nàng ở trước mặt Yên Nhiên mới câu nệ không dám biểu hiện, Yên Nhiên nghe nàng nói:

-Đúng, ta là không biết thẹn thùng, ái mộ Lý công tử, ngươi không hiểu hắn tốt như thế nào, mãng phu? Hắn không phải, ngươi không cần cố ý ở trước mặt ta nói Lý tiểu thư thích ngươi, muốn tác hợp cho các ngươi, ta...Coi trọng hắn là chuyện của ta, không liên quan tới hắn.

-Nếu Lý tiểu thư thực sự có ý tác hợp cho các ngươi, nhìn không thấu tâm tư của ngươi, thì nàng không xứng làm thượng khách của An Ninh công chúa.

Yên Nhiên lặng lẽ rời đi, bước chậm trong rừng cây, sương sớm lắng đọng trên hoa cỏ, lá vàng rơi đầy đất, bên tai là tiếng chim hót.

Lúc này Yên Nhiên đang nhìn chằm chằmcon bạch hổ ở cách đó không xa, bạch hổ đang liếm chân trước, khiêu khích đối diện với Yên Nhiên, giống như đang nói, có bản lĩnh thì bắt ta đi.

Ở bãi săn, dù là tiểu thư thì trong tay cũng có cung tiễn, hoặc là bảo kiếm, Cẩm Thư đi theo sau Yên Nhiên hỏi:

-Tiểu thư không dùng cung tiễn?

Yên Nhiên đem bảo kiếm nâng lên trước mặt, vung lên một trận kiếm hoa.

https://thuviensach.vn

Cái gì là coi trọng? Cái gì là thích? Năm đó nếu không phải tại nàng...Ca ca cũng đã để ý nàng ấy.

Sau khi Lý Hạo Nhiên bị phế bỏ cánh tay, đã từng gặp lại nàng, bọn hắn cũng không nói cái gì, chỉ là cùng uống một ly.

Yên Nhiên vung kiếm quét ngang lá vàng, nàng xuất gia làm ni cô, là chính mình hiểu lầm nàng, nghĩ nàng chướng mắt ca ca.

Nhưng thật ra nàng rất thích ca ca, không muốn gả cho người khác.

Yên Nhiên dừng kiếm, kiếm pháp này là Nhàn Nương truyền cho nàng, đến hôm nay nàng mới xem như hoàn toàn thông hiểu đạo lí.

Yên Nhiên còn nhớ Nhàn Nương từng nói với nàng, bộ kiếm pháp này chiêu cuối cùnglà tình ái không bền vững.

Ở đế quốc Đại Minh không kiêng kỵ chuyện tiểu thư luyện tập kiếm thuật, nhưng tiểu thư huân quý có thể luyện kiếm, hiểu kiếm pháp lại rất ít.

Nghe nói lúc Đại Minh khai quốc, hoàng hậu từng là cao thủ kiếm thuật, từng vì hoàng đế đả bại người ngoài đến khiêu chiến, nhưng truyền thuyết này lại khó suy diễn.

Khai quốc hoàng hậu dịu dàng kính cẩn nghe theo, sao có thể là cao thủ kiếm thuật?

Nhưng lúc khai quốc chinh chiến, nữ tử giỏi võ công đều được chứng thực, chỉ có nữ tử có năng lực tự bảo vệ mình, có tài năng kiên trì chờ đến lúc trượng phu hoặc thân nhân đến cứu viện.

Đại Minh khai quốc, Man Di trải rộng khắp phương trời, là thời loạn thế.

Đại Minh đế quốc đã có trăm năm, thái bình phồn vinh và đông đúc, có binh lính anh dũng trấn thủ biên cương không e ngại Man Di xâm lược.

https://thuviensach.vn

Cho nên nữ tử luyện kiếm ngày càng ít, các nàng càng chú trọng đến đức hạnh, châm tạc, bề ngoài.

Nếu không phải Nhàn Nương yêu cầu Yên Nhiên luyện kiếm, thì nàng cũng không luyện tập kiếm pháp mỗi ngày.

Lúc Nhàn Nương giao cho nàng kiếm pháp đã từng nói, nàng sẽ không hại Yên Nhiên:

"Sẽ có một ngày ngươi sẽ dùng đến."

Yên Nhiên sâu sắc cảm thấy Nhàn Nương đang an bài cái gì đó, muốn mở miệng hỏi rồi lại nuốt xuống.

Lúc rời khỏi kinh thành, Yên Nhiên nhìn Nhàn Nương càng ngày càng gầy yếu, có khi nàng còn ho ra máu.

Trong lòng Yên Nhiên rất khó chịu, khuyên nàng nghĩ ngơi thật nhiều, nhưng Nhàn Nương lại nói với nàng

-Sau khi ta chết cũng coi như là nghĩ ngơi rồi, nếu không an bài thỏa đáng, ta có chết cũng không nhắm được mắt.

-Vì nhi tử, ta nguyện ý gánh vác tội nghiệt.

Yên Nhiên luônáy náy, kính nể Nhàn Nương, dù nàng trọng sinh,cũng không thể suy nghĩ được như Nhàn Nương.

Lúc Nhàn Nương còn sống giống như mẫu đơn sáng lạn, trước khi chết cũng sẽ giống như khói lửa cháy rực nở rộ trong trời đêm.

Khiến cho vạn vật ảm đạm không ánh sáng, Yên Nhiên tin tưởng Nhàn Nương sẽ lưu lại truyền thuyết cho hậu nhân.

https://thuviensach.vn

Nàng không biết nên làm cái gì để giúp Nhàn Nương, điều duy nhất nàng có thể làm...

Yên Nhiên nắm chặt chuôi kiếm, luyện tốt kiếm pháp, làm theo những gì Nhàn Nương căn dặn.

-Ngươi thật là lợi hại, Lý tỷ tỷ thật là lợi hại.

Giọng nói của Tiểu Thất truyền đến, Yên Nhiên tìm chổ thanh tĩnh vắng vẻ, không ngờ còn có người.

Yên Nhiên nhìn xung quanh, lại không nhìn thấy thất hoàng tử, trên cây tươi tốt vươn ra một cánh tay:

-Lý tỷ tỷ, ta ở trên này.

Yên Nhiên đi đến gốc cây, ngửa đầu nhìn lên thì thấy Tiểu Thất đang che giấu người trong táng lá.

Đôi mắt trong suốt tràn đầy kính nể đang nhìn nàng, Yên Nhiên mềm lòng một ít, biết rõkhông nên thân cận với Tiểu Thất:

-Sao ngươi lại trốn lên cây rồi?

Thân thể Tiểu Thất quơ quơ, giống như muốn ngã xuống đất, Yên Nhiên kinh hô:

-Cẩn thận.

Tiểu Thất nhìn Yên Nhiên cười nghịch ngợm, trượt người từ trên cây xuống đất, đứng ở trước mặt Yên Nhiên, vuốt đầu tóc, đắc ý dào dạt nói:

-Trèo cây, từ lúc ta ba tuổi đã biết trèo rồi.

-Không trì hoãn điện hạ thưởng thức phong cảnh.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên xoay người bước đi, mới vừa rồi nàng thiếu chút nữa đã bị hắn hù chết.

Nếu hắn thật sự ngã xuống, thì phải làm sao bây giờ? Cây cao như vậy ngã xuống sẽ bị thương.

-Lý tỷ tỷ.

Tiểu Thất chạy theo Yên Nhiên, vẻ mặt đáng thương nói:

-Ngươi đừng giận, ta không phải cố ý.

Yên Nhiên bước nhanh hơn, Tiểu Thất đuổi theo không rời, hắn là hoàng tử được nhiều ân sủng, dù là phi tần đắc sủng nhất ở trong cung cũng không dám đắc tội với hắn.

Mỗi lần gặp hoàng hậu nương nương, nàng vẫn luôn khách khí với hắn.

Tiểu Thất là hoàng tử kiêu ngạo, ngạo mạn vẫn phải có, nhưng lúcđối diện với Yên Nhiên, Tiểu Thất thường quên mất điều đó.

Có lẽ là vì nàng cứu hắn một mạng, cũng có lẽ vì nàng thay hắn lau mồ hôi, có lẽ vì nàng nhìn hắn bằng ánh mắt khác những người kia...

-Lý tỷ tỷ, ta sẽ không trêu chọc ngươi nữa.

Yên Nhiên dừng lại cước bộ, Tiểu Thất vui vẻ nhướng mày, muốn nói thêm mấy câu dỗ ngọt Lý tỷ tỷ, ai ngờ Yên Nhiên lại phẫn nộ nhìn hắn:

-Ngươi đừng quên thân phận của mình, ngươi là hoàng tử điện hạ, ta chỉ là nữ nhi liệt hầu, có gì đáng giá để ngươi đùa giỡn? Cho dù ngươi cố ý ta có thể làm cái gì?

Yên Nhiên đã từng muốn hấp dẫn lực chú ý của Trinh Nương, mà làm ra rất nhiều chuyện ngu xuẩn, lúc này nhìn Tiểu Thất như vậy nàng lại nghĩ

https://thuviensach.vn

đến kiếp trước.

-Một khi ngươi không cẩn thận, ngã xuống thì phải làm sao bây giờ? Nếu bị thương thì phải làm sao? Chỉ là vì trêu chọc một người không liên quan địa vị thấp, ngươi cũng thực sự có tiền đồ. Dù ta lo lắng cho ngươi, thì phải làm thế nào đây? Ngươi lại muốn chứng minh cái gì? Ta nói cho ngươi biết, một khi ngươi bị thương chỉ làm thân nhân thật lòng đau tiếc ngươi khổ sở ưu thương, người không coi trọng ngươi, sẽ cười nhạo ngươi ngu xuẩn, ngươi được bệ hạ sủng ái, hoàng hậu nương nương cũng rất thích ngươi, bên cạnh ngươi có thị vệ, cung nữ hầu hạ, rất nhiều người đều quan tâm ngươi, vì sao còn cầu khẩn người không quan tâm đến ngươi làm gì?

-Lý tỷ tỷ, đừng khóc.

-Ai khóc? Ngươi nhìn ở đâu mà thấy ta rơi nước mắt?

Yên Nhiên cố ý mở to mắt, đừng nói là nước mắt, trong mắt không hề có chút ẩm ướt, Tiểu Thất nói:

-Ngươi không rơi nước mắt, nhưng trong lòng ngươi đang khóc.

Yên Nhiên xoay người không nhìn Tiểu Thất nữa, miệng vẫn quật cường nói:

-Ngươi nhìn lầm rồi, ta không khóc.

Ánh mắt Tiểu Thất lóe sáng, chịu thua nói:

-Được, được, không khóc, Lý tỷ tỷ không khóc.

Rõ ràng so với nàng còn nhỏ hơn, lại còn dỗ nàng, Yên Nhiên cắn môi, Tiểu Thất đứng trước mặt Yên Nhiên, thần sắc không hiểu nói:

-Ta sinh trưởng ở trong cung, ai thật lòng ai giả ý, trước kia ta cũng không thèm để ý, nhưng hiện tại ta đã trưởng thành.

https://thuviensach.vn

-Trưởng thành, sẽ muốn rất nhiều thứ, ngươi cân nhắc tốt lắm?

Tiểu Thất cười khẽ nháy đôi mắt:

- Có Lý tỷ tỷ, ta cùng phụ hoàng là được.

Tiểu Thất rất thông minh, bầu bạn bên cạnh hoàng đế so với chuyện muốn làm thái tử điện hạ còn tốt hơn nhiều, Yên Nhiên nói:

- Chuyện hôm nay, không được nói với người khác.

-Được.

Tiểu Thất suy nghĩ đắn đo một lúc rồi nói:

-Bộ kiếm pháp này...

Yên Nhiên ngây ngẩn cả người, nhìn sắc mặt Tiểu Thất rất thận trọng, không hiểu hỏi:

-Kiếm pháp có vấn đề? Ngươi đã từng nhìn thấy ai luyện qua?

Tiểu Thất cúi đầu nghĩ nghĩ, nhìn chằm chằm mũi chân:

-Ta không muốn giấu Lý tỷ tỷ, cũng không thể không tuân theo tổ huấn Chu gia, tổ huấn này hoàng huynh hoàng đệ không biết rõ, nhưng ta biết...Là phụ hoàng tự mình nói với ta, ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, ta chưa bao giờ gặp ai luyện qua bộ kiếm pháp này, ta nhìn thấy bích họa trên tường Quan Sư Cung.

Tiểu Thất cúi thắt lưng, vội nói:

-Ta phải đi tìm phụ hoàng, Lý tỷ tỷ hẹn gặp lại, Tiểu Thất cam đoan với ngươi, sẽ không làm chuyện gì nguy hiểm nữa, ngươi yên tâm đi, Tiểu Thất sẽ sống thật lâu thật lâu.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhìn Tiểu Thất rời đi, luồn tóc tung bay, Yên Nhiên lắc đầu cười khổ, không biết nên nói hắn như thế nào mới tốt.

Tổ huấn hoàng thất Yên Nhiên không có hứng thú hỏi thăm, Quan Sư Cung là cung điện mà khai quốc hoàng hậu từng ở, sau khi khai quốc hoàng đế có được giang sơn vẫn chỉ có một mình nàng.

Dù nàng không thể sinh nhi dục nữ, hoàng đế nhận nhi tử của thân đệ đệ làm thừa tự rồi sắc lập làm thái tử.

Đến lúc thái tử có thể ở chủ trì chuyện triều chính, hoàng đế cùng hoàng hậu phiêu nhiên tự tại. Không hề quyến luyến vị trí chí tôn.

Không quan tâm thái tử có phải là thân sinh nhi tử hay không vẫn để làm đế vương, chưa bao giờ nghĩ tới chuyện để thân sinh nhi tử kế thừa đế vị.

Lúc ấy dân gian trăm họ lưu truyền, đế hậu hiện thế chỉ vì cứu dân chúng trong nước sôi lửa bỏng.

Giải trừ mối họa đau khổ do Man Di mang đến, bọn họ chính là truyền nhân của Thần Tiên Động Phủ.

Hay là hoàng hậu nương nương thật sự biết kiếm pháp? Nàng đã từng luyện tập qua loại kiếm pháp này?

Yên Nhiên không rõ, nếu thất hoàng tử đã nói như thế, có thể hiểu bộ kiếm pháp này đã thất truyền từ lâu.

Vì sao kiếm phổ lại nằm trong tay Nhàn Nương? Chuyện bí ẩn này quấy nhiễu Yên Nhiên:

-Đại di đang suy nghĩ cái gì?

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 84: Bắn Tên

Trên bãi săn lấy kỵ xạ xưng hùng, tuy hiện tại không giống thời khai quốc chú trọng võ nghệ.

Nhưng đương kim bệ hạ đối với kỵ xạ lại rất để ý, bệ hạ ở trên bãi săn toàn thân khoác hoàng kim giáp, đầu đội long khôi (mũ rồng), đai lưng đeo thiên tử kiếm.

Chứng minh với người trong thiên hạ, đế quốc thần võ chưa ngừng lan tỏa.

Thiên tử đã như thế, thì đám hoàng tử ở bãi săn cũng liều mạng triển khai kỵ xạ.

Cùng với đám hữu giá (người đi cùng) trọng thần huân quý phần lớn đều cưỡi ngựa săn bắn thể hiện thân thủ, cuối cùng thì tai ương vẫn là con mồi bị săn.

Ngày này hoàng thượng xuất ra thanh ngọc Như Ý làm phàn thưởng, đứng ở địa vị cao bệ hạ nói:

- Hôm nay săn bắn, ai săn được nhiều con mồi nhất, trẫm sẽ ban chuôi kiếm Như Ý này cho người đó.

Yên Nhiên ở trong đám tiểu thư huân quý, nghe các nàng nhỏ giọng xì xầm, đều là nói chuôi Như Ý này có bao nhiêu trân quý.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên ngẩng đầu nhìn thấy trên tay thái giám tổng quản đang cầm một cái khay, chuôi Như Ý tỏa ra ánh sáng ôn nhuận đang đặt trên đó.

Yên Nhiên nắm chặt dây cương, đưa mắt nhìn đám quan viên huân quý tìm Nhữ Dương vương, sau đó lại nhìn về phía biểu ca Triệu Duệ Kỳ.

Năm đó Trinh Nương ở vây trường...chính là bãi săn này, từ trong miệng cuồng bạo dã hùng(gấu) cứu nhi tử Triệu Duệ Giác.

Không để ý sinh tử cứu nhi tử, tình mẫu tử vĩ đại cảm động rất nhiều người, cũng đả động đến bệ hạ.

Hoàng thượng đem chuôi Như Ý này ban cho Trinh Nương, nàng được ban thưởng chữ Đức là điển phạm của nữ tử vẹn toàn.

Lan truyền thiên hạ, người người nhắc tới đều là khen ngợi, thế nhân quên thân phận thứ nữ của nàng.

Trinh Nương không chỉ có thanh danh tốt, còn chiếm được thương tiếc của Nhữ Dương vương, ôn nhu lương thiện chiếm được lòng người.

Lúc ấy nàng cũng rất kính nể Trinh Nương, vây quanh nàng ngây ngốc khen ngợi.

Nhưng chuôi ngọc Như Ý này...Là nàng đánh vỡ...Còn liên lụy biểu ca bị Nhữ Dương vương trách đánh, nàng nhìn ngọc Như Ý đang tốt đẹp...Sao có thể bị vỡ nát? Nàng không hề dùng lực.

Nếu lúc đó không có Trinh Nương cầu tình, Nhữ Dương vương sẽ không dễ dàng bỏ qua cho biểu ca cùng nàng.

Sau khi ngọc Như Ý bị vỡ nát, trong vương phủ có người tung tin đồn nói nàng mệnh số không tốt, phúc phận mỏng, chịu không được phú quý.

https://thuviensach.vn

Dù có Trinh Nương an ủi, nàng vẫn bị lời đồn thổi trong vương phủ làm cho tức giận đến phát bệnh, cho đến khi Trinh Nương phát mại(bán) vài hạ nhân lắm miệng ra khỏi phủ, rồi giúp đỡ nàng lo liệu vương phủ, thì bệnh tình của Yên Nhiên mới từ từ tốt lên.

Nhưng đến lúc đó khách nhân đến vương phủ phần lớn là gặp Trinh Nương, vây quanh nàng... Còn Yên Nhiên chịu vắng vẻ, nàng cũng không còn xuất hiện trước mặt người bên ngoài nữa.

Nàng cũng không thể nói mình bị ngọc Như Ý làm hại, nhưng Như Ý vỡ nát, Yên Nhiên cũng tự biết nàng không phải là người có phúc, Triệu Duệ Giác chơi đùa vài ngày cũng không bị gì, nàng vừa cầm lên đã bị vỡ, Yên Nhiên không muốn có vật Như Ý kia.

Tiếng ngựa thét dài trong bãi săn, hoàng thượng ra lệnh, mọi người bắt đầu săn bắn, tuy các vị tiểu thư không thể giành thắng lợi, nhưng phần lớn đều thúc ngựa, tay cầm cung tiễn, chạy ra bãi săn bắn, chủ yếu là xem thanh niên tài tuấn biểu hiện.

- Biểu muội.

Lúc Yên Nhiên hoàn hồn, không biết từ lúc nào thì Triệu Duệ Kỳ đã đến bên người nàng, nhìn theo hướng lúc nãy nàng nhìn đến sửng sờ:

- Biểu muội muốn ngọc Như Ý?

- Không muốn.

Mặc kệ kiếp trước tại sao ngọc Như Ý bị vỡ nát, Yên Nhiên cũng không quan tâm, nếu mệnh cách của nàng không tốt, không có phúc khí, sẽ có cơ hội trọng sinh sao?

Những lời này không còn ảnh hưởng đến Yên Nhiên nữa, nàng chính là nàng, chân chính còn sống, bù lại tiếc nuối của kiếp trước, không khiến

https://thuviensach.vn

những người quan tâm nàng phải thất vọng, khiến thân nhân có được hạnh phúc.

- Biểu ca, ta nói với ngươi.

Yên Nhiên nói từng câu từng chữ:

- Ta không muốn ngọc Như Ý, ta cũng không muốn nhìn thấy nó.

Triệu Duệ Kỳ cười nói:

-Ta biết, ngươi không muốn ngọc Như Ý, lại càng không muốn ta gặp nguy hiểm.

Yên Nhiên thoải mái thừa nhận:

-Biểu ca nói không sai, ngươi so với ngọc Như Ý còn quan trọng hơn rất nhiều.

Trên bãi săn có nhiều người xuất chúng, đám hoàng tử sẽ vì ngọc Như Ý mà nổ lực hết mình, mặc kệ là ai chặn ngang một đòn cũng không có được ưu việt.

Triệu Duệ Kỳ luyện tập kỵ xạ không được bao lâu, so với đám người tinh thông kỵ xạ thì kém hơn rất nhiều, đao kiếm không có mắt.

Bãi săn lại là nơi hay xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cần gì phải tranh giành với đám hoàng tử? Vô duyên vô cớ đắc tội với người.

Triệu Duệ Kỳ vui vẻ, nói với Yên Nhiên:

- Ngọc Như Ý không càn, nhưng ta vẫn muốn biểu hiện cho ngươi xem, đứng gần nhìn càng cẩn thận.

Nhìn thấy thất hoàng tử dẫn người đi xa, Triệu Duệ Kỳ nói:

https://thuviensach.vn

- Biểu muội, ngươi phải tự để ý nhiều một chút, chờ ta trở lại.

Yên Nhiên gật đầu nói:

- Biểu ca cũng vậy, căn thận, chớ cùng người tranh chấp.

Triệu Duệ Kỳ quất roi giục ngựa đi tìm thất hoàng tử, Yên Nhiên từng nghe Nhàn Nương nói, hoàng thượng ngầm đồng ý cho Nhữ Dương vương phủ thân cận với thất hoàng tử.

Nàng cũng nghĩ giống Nhàn Nương, nàng biết thân cận quá cũng không tốt, thất hoàng tử...

Yên Nhiên thở dài, hiện giờ hắn vẫn còn sống bay nhảy, vận mệnh sớm thệ đã cải biến...

- Lý tiểu thư.

Văn tiểu thư một thân nhung trang giục ngựa đi đến trước mặt Yên Nhiên, trong mắt Văn tiểu thư, tuy Yên Nhiên cũng mặc nhung trang, nhưng lại bất đồng với người khác.

Khôi giáp trên thân nàng lại có vẻ mềm dẻo linh hoạt, ở trên bãi săn Yên Nhiên cũng không biểu hiện, ít khi thấy nàng săn bắn, chỉ là bắt hai con tiểu bạch thỏ hoặc là phi ngựa.

Nàng cho rằng người bên ngoài sẽ không chú ý tới nàng, nhưng ánh mắt của Văn Thục Hoa chưa từng rời khỏi người Yên Nhiên.

Yên Nhiên không hề có ý niệm giành thắng lợi ý, lại càng không muốn gặp phiền phức.

Ở bãi săn nàng cũng không trốn tránh Văn Thục Hoa, nhưng cũng không muốn tới gần nàng.

https://thuviensach.vn

Nếu đã đáp ứng với biểu ca, Yên Nhiên sẽ không sợ Văn Thục Hoa, cũng không muốn để ý đến nàng.

Đã trải qua hai kiếp người, có một số chuyện Yên Nhiên nhìn rất bình thản. Văn Thục Hoa nói:

- Lý tiểu thư là khai quốc liệt hầu, lại là thượng khách của An Ninh công chúa, công chúa điện hạ yêu thích kỵ xạ, ở bãi săn lại không nhìn thấy tư thế oai hùng của Lý tiểu thư, thật là tiếc nuối, hôm nay là cơ hội cuối cùng, ngươi không muốn phóng ngựa rong ruổi, kỹ áp quàn phương?

(Yul: kỹ áp quần phương trong câu này nghĩa là kỹ thuật kỵ xạ nổi trội chấn áp mọi người)

Yên Nhiên nắm dây cương, bình thản nói:

- Không muốn.

Yên Nhiên vỗ nhẹ ngựa, nàng càng là như thế, Văn Thục Hoa càng không thoải mái:

- Nhữ Dương vương phủ nhiều thể hệ theo quân, kỵ xạ không tinh thông không xứng với thể tử, tuy ta xuất thân từ trong quan văn quý phủ, vẫn có thể kéo cung bắn tên, ngươi còn không bàng ta sao?

Yên Nhiên tính rời đi nghe vậy dừng lại:

- Xứng hay không xứng không phải dựa theo lời của ngươi, dù Nhữ Dương vương điện hạ lãnh binh giết giặc, cũng không yêu càu vương phi đi theo, lên chiến trường giết địch.

Văn thục hoa cười lạnh nói:

- Nhiều ngày không thấy, tài ăn nói của Lý tiểu thư càng tốt, xứng hay không xứng tạm thời không nói, ở bãi săn lại không săn bắn, đối với thanh

https://thuviensach.vn

danh của An Bình hầu phủ cũng không tốt.

Văn Thục Hoa rút ra cung tiễn từ sau lưng, Yên Nhiên nhìn động tác của nàng liền hiểu.

Nàng đã luyện tập không ít, không chỉ am hiểu thi họa, đối với kỵ xạ cũng không phải không biết gì.

Văn thục Hoa ngưng thần im lặng, dây cung kéo ra, tiếng mũi tên xé gió lướt đi, mũi tên bắn trúng một con nai con, Văn Thục Hoa đắc ý cười cười:

-Lý tiểu thư thấy thế nào?

Yên Nhiên kỵ xạ lơ lỏng tầm thường, điểm này Văn Thục Hoa lý giải đúng rồi.

Yên Nhiên trước kia như thế nào, nàng đều sưu thập tư liệu, xem xong càng ngày càng khó chịu.

Yên Nhiên trừ chuyện xuất thân tốt ra, thì cái gì cũng thua nàng.

Văn Thục Hoa đối với chuyện có thể gả vào Nhữ Dương vương phủ càng nắm chắc.

Lợi dụng Yên Nhiên lỗ mãng kiêu căng, khiến Văn Thục Hoa nổi danh trong kinh thành.

Mặc kệ Yên Nhiên làm cái gì cũng không qua được nàng.

Đang lúc nàng nghĩ mình đã nắm chắc phần thắng, Yên Nhiên đột nhiên lại thay đổi, khiến Văn Thục Hoa trở tay không kịp.

Dạo này Nhữ Dương vương thái phi đối xử với nàng rất lạnh đạm, cũng không nhắc tới chuyện kết thân.

https://thuviensach.vn

Mới vừa rồi nàng nhìn thấy thế tử cùng Yên Nhiên đàm tiếu, nàng chưa bao giờ nhìn thấy Triệu Duệ Kỳ đối xử với nữ tử nào lại ôn nhu đến như vậy.

Yên Nhiên chớp chớp mắt, chim ưng trên trời bay xà xuống, giống như đang tính ngậm đi con mồi mà Văn Thục Hoa vừa bắn trúng, cướp mồi trước mặt mọi người.

Yên Nhiên rút ra cung tiễn, mũi tên bay xuyên thấu chim ưng, Văn Thục Hoa ngây ngẩn cả người, cả đám thị vệ, cùng vài người nam tử cũng ngây người, Yên Nhiên thu lại cung tiễn, quay đầu giục ngựa rời đi, không nói một lời.

-Cung pháp tốt, thật là thần bắn.

Yên Nhiên đi xa một khúc tự nhéo cánh tay, vận khí tốt lắm, thiếu chút nữa là lộ rồi, cùng biểu ca luyện cung, sao có thể thua hắn nhiều, Nhàn Nương dạy nàng múa kiếm, đồng thời cũng truyền thụ kỵ xạ cho nàng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 85: Chọn Lựa

Trên bãi săn, hồng nhan cũng chỉ làm đẹp, vì bệ hạ xuất ra ngọc Như Ý, đám hoàng tử anh dũng tranh đầu.

Yên Nhiên cùng Văn tiểu thư tỷ thí, cũng chỉ như một đóa hoa nhỏ trên cành hoa, cũng không gây động tĩnh gì lớn.

Những người có mặt ở bãi săn, ánh mắt của bọn họ đều tập trung vào đám hoàng tử.

Tuy triều thần huân quý cũng săn bắn, nhưng bọn họ cũng đang cân nhắc xem vị hoàng tử nào ưu tú xuất sắc nhất.

Phỏng đoán tâm tư của hoàng thượng, ủng hộ lập công, không phải ai cũng có thể thờ ơ.

Yên Nhiên cưỡi ngựa quanh bãi săn, tùy ý lượm nhặt hai con tiểu bạch thỏ.

Muốn có được ngọc Như Ý không thể lấy nhiều thủ thắng, nếu có người săn được lão hổ hay dã hùng.

Dù người khác cho săn một trăm con tiểu bạch thỏ cũng không thắng được.

Vì vậy tiểu bạch thỏ bị những người đó xem nhẹ, dù bị bắn, thì bọn họ cũng lười nhặt lên.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên không cần dùng cung tiễn, tìm được vài con tiểu bạch thỏ bị bỏ lại, nhổ mũi tên trên người chúng nó.

Tuy mỗi mũi tên đều có kí hiệu, Yên Nhiên coi như không thấy, vứt đi mũi tên, Yên Nhiên mang theo đám tiểu bạch thỏ thảnh thơi trở lại doanh trại.

Nàng không quan tâm ai giành được ngọc Như Ý, dù gì cũng là một trong đám hoàng tử mà thôi.

Yên Nhiên chỉ cầu biểu ca có thể bình an, hắn đuổi theo thất hoàng tử, tự nhiên nàng lại cảm thấy lo lắng.

Sau đó lại nhớ đến thị vệ bên người thất hoàng tử cũng không ít, không có chuyện gì phải mạo hiểm.

Cho dù Thất hoàng tử có nguy hiểm, biểu ca sẽ không vì hắn mà không để ý đến sinh tử.

Trinh Nương có thể liều mạng cứu tính mạng của nhi tử, đó là tình mẫu tử.

Thất hoàng tử cùng biểu ca gặp nhau có một làn, nếu gặp phải dã hùng, biểu ca sẽ không vì cứu thất hoàng tử mà không để ý tính mạng.

Đám người trở về doanh trại cư trú càng ngày càng nhiều, bệ hạ sai người bắt đầu đếm số lượng con mồi.

Yên Nhiên có chút xao động, đến bây giờ mà biểu ca còn chưa có trở về, nàng nắm thật chặt dây cương.

Trong lòng lo lắng, liên tiếp nhìn ra cửa doanh trại, lời tán thưởng liên tục truyền đến bên tai, nàng coi như mắt điếc tai ngơ.

- Các khanh đều đã về đông đủ?

https://thuviensach.vn

- Hòi bệ hạ, Thất hoàng tử chưa trở về doanh.

- Thất hoàng tử chưa từng hồi doanh?

Mới vừa rồi vẻ mặt hoàng đế còn ôn hòa, lúc này sắc mặt ngưng trọng:

-Ngươi nói thất hoàng tử? Hắn không có trốn tránh ở đâu sao?

-Bẩmbệ hạ, thần từng nhìn thấy thất hoàng tử cưỡi ngựa chạy theo hướng Tây Bắc.

Hoàng đế nhìn quanh bốn phía, muốn tìm bóng dánh của nhi tử ở nơi nào đó, nhưng cuối cùng vẫn khiến hắn thất vọng.

Cánh tay run rẩy, thần sắc thân thiết lo lắng, dù địa vị có cao tới đâu thì hắn cũng chỉ là một người phụ thân đau tiếc nhi tử.

Có một người hiểu tấm lòng của hoàng đế, hắn chính là Nhữ Dương vương.

Khác với hoàng thượng, Nhữ Dương vương càng nóng nẩy hơn, lúc này hắn mới ý thức được Triệu Duệ Kỳ là nhi tử duy nhất của hắn.

Một khi Triệu Duệ Kỳ có chuyện không hay xảy ra, sẽ không còn người nào kế thừa tước vị của hắn, quanh vinh của hắn.

Trước khi rời khỏi kinh thành, hắn đã thề son sắt với Nhàn Nương cam đoan với nàng nhi tử sẽ không gặp nguy hiểm.

Hiện tại nhi tử đi theo thất hoàng tử không thấy tung tích, hắn biết ăn nói thế nào với Nhàn Nương?

Nhữ Dương vương giống như kiến bò trên chảo lửa, nôn nóng bất an.

https://thuviensach.vn

- Người đâu, mau tìm cho trẫm, có lật tung đất nơi này cũng phải tìm ra thất hoàng tử.

- Tuân chỉ.

Trên bãi săn người người giục ngựa chạy đi tiếng ngựa hí vang vọng khắp nơi.

Hoàng thượng đã phái người tìm thất hoàng tử, nhưng đến lúc ánh chiều tà, doanh trại đèn đuốc sáng lên vẫn không tìm thấy thất hoàng tử.

Thần sắc hoàng thượng càng bất an, Nhữ Dương vương cũng càng ngày càng lo lắng.

Nếu không có An Bình hầu ngăn chặn, hắn sẽ tự đi tìm Triệu Duệ Kỳ.

- Ngươi không biết, Kỳ nhi đối với bản vương có ý nghĩa như thế nào.

- Ta cũng là người có nhi tử, sao có thể không biết?

An Bình hầu cố gắng trấn an Nhữ Dương vương:

- Thất hoàng tử cũng không thấy bóng dáng, ta nghĩ không chừng bọn hắn ở chung một chỗ, hoàng thượng đối với thất hoàng tử thế nào, ngươi còn nhìn không ra?

Nhữ Dương vương vốn rất chướng mắt An Bình hầu, nhưng lúc hắn lo lắng, cũng chỉ có An Bình hàu an ủi hắn, Nhữ Dương vương thở dài:

- Hoàng thượng càng coi trọng thất hoàng tử, bản vương càng lo lắng.

- Ta sẽ tận lực nhờ người quen thuộc tìm kiếm thế tử điện hạ, phó thống lĩnh bảo hộ hoàng thượng đến bãi săn đã từng cùng ta chinh chiến, hắn đối với địa hình địa thế ở bãi săn rất quen thuộc, nếu có tin tức sẽ lập tức thông báo với ta.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương là chủ soái cầm binh, sau khi hồi kinh vì không muốn hoàng thượng nghi kỵ, nên xa cách với đám thuộc hạ tướng lĩnh.

Không thân cận giống như phó tướng cùng An Bình hầu, mà An Bình hầu lại là người hào sảng hiếu khách, có thể hỗ trợ tuyệt đối sẽ không chối từ.

ở trong quân đội rất được nhiều người yêu quý, hắn cũng không phải là cái loại liệt hầu vì tước vị mà khinh thị người khác.

Trước kia Nhữ Dương vương luôn nghĩ An Bình hầu kết giao với giáo úy là tự hạ thấp thân phận.

Nhưng lúc cần dùng đến, Nhữ Dương vương mới hiểu rõ người làm được việc lại là nhân vật tiểu tốt.

Hán đi cầu thị vệ thống lĩnh, sẽ không có người để ý tới hắn, nếu muốn thăng tiến mọi người sẽ cố gắng tìm kiếm thất hoàng tử.

Nhữ Dương vương đánh giá An Bình hầu cao một phần, sau đó nhìn thấy giáo úy tới gần An Bình hầu thì thầm hai câu.

sắc mặt An Bình hầu đại biến, lại hòa nhã vỗ vỗ bả vai giáo úy, Nhữ Dương vương nghe hắn nói:

- Đa tạ ngươi, ngày khác chúng ta cùng nhau uống rượu.

Giáo úy khiêm tốn nói vài câu rồi rời đi, Nhữ Dương vương lo lắng hỏi:

- Có phải là tin tức của Kỳ nhi?

- Hắn mới vừa nóL.Thế tử điện hạ có thể cùng thất hoàng tử cùng ngã xuống đoạn nhai.

-Nơi nào?

https://thuviensach.vn

Trong giọng nói của Nhữ Dương vương mang theo chút hy vọng, An Bình hầu trả lời:

- Được xưng là đoạn nhai, trừ hướng Tây Bắc thì có thể là chỗ nào nữa?

Nhữ Dương vương nắm chặt nắm đấm:

- Đáng chết, sao Kỳ khi lại chạy tới đó?

Vì thất hoàng tử...Đáng chết...

An Bình hầu ưu sầu, thở dài nói:

-Hoàng Thượng chắc cũng nhận được tin tức rồi, thất hoàng tử sẽ không vô duyên vô cớ chạy đến đoạn nhai, hy vọng bọn hắn có thể bình an...Vương gia, ta cáo từ trước.

An Bình hầu nhanh chóng rời đi, Nhữ Dương vương hỏi:

-Ngươi đi làm cái gì?

- Gặp nữ nhi của ta.

An Bình hầu cũng không quay đầu lại, Triệu Duệ Kỳ gặp chuyện không may, sao Yên Nhiên có thể không thương tâm? An Bình hầu sợ Yên Nhiên đi đoạn nhai.

Trăng lên cao, không khí ở bãi săn vô cùng khẩn trương, sau khi hoàng thượng biết tung tích của thất hoàng tử.

Yên lặng một lúc lâu cũng không lên tiếng, đoạn nhai...Đoạn nhai ở bãi săn này được gọi là Quỷ Môn Quan.

Bên dưới đoạn nhai vô số cự thạch mọc lên như nấm, phía Tây Bắc bãi săn là sào huyệt của dã thú, thường xuyên có hổ báo lui tới.

https://thuviensach.vn

Thất hoàng tử cùng Nhữ Dương vương thế tử ngã xuống vách núi đen mọi người nhận được tin này trong lòng luôn tự hiểu bọn họ dữ nhiều lành ít.

Cũng không có người ra đề nghị phương pháp giải cứu, mà đều chuẩn bị lo hậu sự cho thất hoàng tử.

Người lên tiếng đề nghị chuẩn bị hậu sự bị hoàng đế phẫn nộ lôi xuống chém đầu.

Hoàng đế hạ mệnh lệnh toàn lực nghĩ cách cứu viện thất hoàng tử, phái rất nhiều người đi đoạn nhai tìm thất hoàng tử cùng Nhữ Dương vương thế tử.

- Bệ hạ, khởi bẩm bệ hạ, Văn tiểu thư cưỡi ngựa rời khỏi doanh trại, chạy đến hướng Tây Bắc đoạn nhai.

- Nàng đi làm cái gì?

- Nghe nói là vì nàng có tình thâm ý trọng với Nhữ Dương vương thế tử điện hạ, thần ngăn cản nàng không được, nếu không cho nàng rời đi...Nàng liền đặt đao lên cổ.

Hoàng đế thở dài:

- Nữ nhi của Văn ái khanh cũng là người cương cường, noi theo Thần Hiền Võ hoàng hậu tìm phu.

- Chỉ là trẫm không biết Văn gia cùng Nhữ Dương vương phủ kết thân khinào?

Nhữ Dương vương cùng Văn Ngự Sử đồng thời quỳ xuống đất, Nhữ Dương vương nói:

https://thuviensach.vn

-Thần không có kết thân gia với Văn đại nhân, thỉnh hoàng thượng minh giám.

Hoàng Thượng lạnh nhạt nhìn lướt qua hai người, trong lòng Nhữ Dương vương tràm xuống.

Lời Nhàn Nương nói vẫn còn vang vọng bên tai hắn, Nhữ Dương vương thế tử tuyệt đối không thể thú nữ nhi của Ngự Sử.

Mà vị Văn tiểu thư này nhìn thì hiền thục đoan trang, nhưng lại làm ra chuyện thế này, thật sự không thể khiến Nhữ Dương vương nhìn thuận mắt.

Dù bọn chúng có đính ước, cho dù đã thành thân, thì Văn thị cũng không thể bỏ lại tất cả đi tìm phu.

Lo liệu vương phủ giáo dưỡng nhi nữ cũng là trách nhiệm của Nhữ Dương vương thế tử phi.

Nào có chuyện trong mắt trong đầu chỉ có Triệu Duệ Kỳ mà không còn gì khác, Nhữ Dương vương hoàn toàn chặt đứt ý niệm sính Văn gia tiểu thư làm nhi tức.

Tương lai sau này của vương phủ tuyệt đối không thể giao cho Văn thị.

Ở trước mặt Nhữ Dương vương giống như xuất hiện lại tình cảnh Nhàn Nương đưa tiễn hắn xuất chinh.

Nàng mỉm cười nói với hắn không cần lo lắng vương phủ, không cần lo lắng cho mẫu thân nhi tử, hãy yên tâm ở trên chiến trường giết địch lập công.

Trước kia Nhữ Dương vương cảm thấy Nhàn Nương bạc lạnh, trừ vinh hoa phú quý thì nàng chẳng quan tâm gì đến hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này Nhữ Dương vương đã hiểu rõ Nhàn Nương, nàng không muốn hắn phân tâm, vì gia trạch mà ưu tư.

Đối với chuyện Triệu Duệ Kỳ đang sống chết không rõ, sao Nhữ Dương vương có thể không lo lắng.

Trượng phu ở trên chiến trường chém giết, Nhàn Nương cũng rất để ý. Chỉ sợ nàng vì lo lắng cho hắn, mà lưu lại kinh thành.

Không chỉ lo liệu gia vụ, phụng dưỡng mẫu thân, còn khiến bệ hạ an tâm, nhận binh tướng thì gia quyến sẽ làm con tin không được rời khỏi kinh thành.

Hoàng thượng tiếp tục hỏi:

-Trừ chuyện nàng nói sẽ đi tìm Nhữ Dương vương thế tử, còn nói cái gì khác không?

- Bẩm hoàng thượng, Văn tiểu thư để lại một bao thư, hơn nữa thỉnh thần chuyển giao cho người.

- Mang lên.

Hoàng đế nhìn thư:

- Thi từ hay, hay cho câu tình thế nào cũng chung đôi, cùng sinh cùng tử, hôm nay trẫm đã lĩnh giáo tài nữ tài học đệ nhất kỉnh thành, lĩnh giáo sự trung trinh của nàng.

Trên trán Nhữ Dương vương mồ hôi nhỏ giọt, ánh mắt hoàng thượng lạnh như băng liếc nhìn khiến tim hắn đập nhanh, Văn đại nhân vội vã thỉnh tội:

- Thần giáo dưỡng nữ nhi không nghiêm, khẩn càu bệ hạ tha lỗi.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng đưa thư đến trước mặt Văn đại nhân:

- Tuy hai phủ các ngươi chưa từng kết thân, Văn thị lại bắt chước bừa, học không đâu vào đâu, nàng có thể so với Hiền hoàng hậu sao? Nếu Nhữ Dương vương thế tử bình an trở về, nàng...

- Bệ hạ, An Bình hàu càu kiến.

Hoàng đế nói:

- Tuyên.

An Bình hàu đi vào, hành lễ nói:

- Thần bái kiến bệ hạ.

- Ngươi có chuyện gì?

Hoàng Thượng đã từng gặp Triệu Duệ Kỳ cùng Yên Nhiên, lúc ấy còn có tâm tác thành cho bọn họ.

Nhìn bọn họ hắn lại nhớ đến tình cảnh lúc xưa của mình, vì được người âu yếm đáp ứng mà vui mừng...

Đó là phần kí ức sâu thẳm trong trí nhớ của hoàng đế, không đợi An Bình nói đã hỏi tiếp:

- Nữ nhi ngươi ở nơi nào?

Biểu ca biểu muội có tình có ý, không giống Văn thị, nữ nhi của An Bình hầu phải lo lắng cho Triệu Duệ Kỳ mới đúng, cho nên hoàng đế mới hỏi như vậy.

- Bẩm bệ hạ, thần nữ đang ở trong lều trại, nàng chưa từng bước ra ngoài nửa bước.

https://thuviensach.vn

Trước khi An Bình hầu đến đây đã nghe chuyện Văn Thục Hoa để lại thư rồi trốn đi.

Nàng là muốn ăn cả ngã về không, sao Yên Nhiên có thể học theo nàng? Khi hắn chạy đến chổ Yên Nhiên thì thấy nữ nhi đang thút thít đỏ bừng mắt.

Nếu nàng không lo lắng cho Triệu Duệ Kỳ mới lạ đó, An Bình hầu nói với hoàng thượng:

- Mặc dù đoạn nhai có dây thừng cũng khó lòng đi xuống, thần biết một con đường, có thể tìm thất hoàng tử cùng Nhữ Dương vương thể tử nhanh nhất.

- Nói mau.

Hoàng thượng sốt ruột thúc giục, biết nhi tử có khả năng ngã xuống dưới, hoàng thượng cũng biết rất khó tìm kiếm, nghe nói phía dưới đoạn nhai có rất nhiều tảng đá đổ chắn đường.

-Lợi dụng thủy triều, có thể di dời cự thạch.

An Bình hầu nói chậm rãi, hoàng thượng, cùng đám triều thần liên tục gật đầu.

Yên Nhiên quỳ gốitrước nguyệt (trăng), chắp tay cầu khẩn:

-Biểu ca, ngươi nhất định phải đợi cứu viện, không cần cô phụ ta đã nghĩ ra biện pháp, biểu ca...Kiên trì, ngươi nhất định sẽ đợi được cứu trợ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 86: Tiền Căn

Đoạn nhai bị che kín bởi những tảng đá to lớn, chặn con đường sống.

Nhữ Dương vương thế tử Triệu Duệ Kỳ ngồi trên một tảng đá, xé mảnh y phục bị nhánh cây cắt nát, trên mặt bị cắt vài vết thương, đụng nhẹ cũng cảm thấy đau đớn.

Trong mắt Triệu Duệ Kỳ lo lắng, từ bên thắt lưng lấy ra hà bao, vẻ mặt mệt mỏi lộ ra vui sướng, hà bao của biểu muội đưa cho hắn không có mất.

Ngón tay nhẹ nhàng vuốt lên hoa văn cây tử đằng, Triệu Duệ Kỳ suy nghĩ, nếu như đánh mất hà bao, không biết khi nào biểu muội mới làm cái khác cho hắn.

Hắn cố gắng xóa đi nhu tình trong mắt, tình cảnh trước mắt rất gian nan, phải còn sống rời khỏi đoạn nhai, mới có thể thú biểu muội.

Mở hà bao ra, mùi thơm nhàn nhạt quanh chót mũi, Triệu Duệ Kỳ lấy dược trị ngoại thương, bôi lên vết thương trên mặt.

Thất hoàng tử đang nằm úp sấp chật vật ở bên cạnh Triệu Duệ Kỳ, mệt mỏi mở ra đôi mắt:

-Ta nói...Thế tử điện hạ, chúng ta có thể ra khỏi đây hay không còn không biết, ngươi còn rảnh bôi dược lên mặt?

Triệu Duệ Kỳ tiếp tục bôi dược, giống như không có nghe ra ý tứ đùa cợt của thất hoàng tử, thất hoàng tử liếc mắt xem thường:

https://thuviensach.vn

-Bản hoàng tử biết mình liên lụy đến ngươi, nhưng Yên Nhiên tỷ tỷ sẽ không ghét bỏ ngươi, ngươi có thể đừng bôi thuốc mỡ được không?

-Biểu muội sẽ không ghét bỏ thần, nhưng thần không muốn để người bên ngoài nghị luận biểu muội xứng với người mặt xẹo hốc hác.

-Ngươi...Ngươi...

Thất hoàng tử xoay người nhìn lên trời, đêm khuya đầy sao, dù có nguyệt sáng phụ trợ nhưng lúc này hắn vẫn cảm thấy rất chật vật và cô độc:

-Ngươi cùng Yên Nhiên tỷ tỷ là tuyệt phối, bản hoàng tử không ngờ ngươi lại là loại chung tình, không giống Nhữ Dương vương.

-Thần kế tục dũng khí, mưu lược của phụ thân, hết lòng vì Quân yêu nước vậy là đủ rồi.

-Nói cũng đúng, nếu mẫu phi ta còn sống, chướng mắt nhất chính là Nhữ Dương vương.

Khóe mắt thất hoàng tử ướt át, che giấu nước mắt:

-Lúc ta sáu tuổi mẫu thân...Mẫu thân chết bệnh, trước lúc lâm chung...Ta nhìn nàng được giải thoát. Nàng áy náy với ta, nhưng nàng vẫn chết, cho dù..Cho dù Thần Tiên Động phủ cho nàng tục mệnh đan, nàng vẫn lựa chọn cái chết.

Triệu Duệ Kỳ yên lặng nghe, thất hoàng tử tiếp tục nói:

-Nàng là người Thần Tiên Động Phủ, nàng muốn hóa vũ thành tiên, cũng tại vì gặp phải phụ hoàng, nghe nói nàng sắp đắc đạo phi thăng, vận mệnh suy diễn, tình kiếp khó qua, chuyên tâm tu tiên lại bị phụ hoàng dùng quyền lợi tối cao phá hỏng tâm sức của nàng, nhốt nàng bên người phụ hoàng.

https://thuviensach.vn

(Yul: hóa vũ thành tiên = đắc đạo thành tiên)

-Thất hoàng tử...

Triệu Duệ Kỳ có thể hiểu, mẫu thân của hắn không phải cũng giống vậy sao?

Vốn là mẫu đơn diễm áp quần phương, nhưng bị phụ thân biến thành tuyệt tình tuyệt ái, sắp héo rũ suy tàn.

Nhưng Nhàn Nương còn đau tiếc nhi tử, sẽ cố gắng vì hắn an bài tất cả, so vớimẫu phi của thất hoàng tử thì nàng càng xứng đáng làm mẫu thân.

Thất hoàng tử cười khổ:

-Không phải nàng không quan tâm ta, nhưng trong lòng nàng đại đạo mới quan trọng nhất, phụ hoàng phá hủy con đường phi thăng của nàng, sao nàng có thể thích phụ hoàng, nhất là...Mẫu phi ta từng nói, nàng chịu không nổi hậu cung ba ngàn mỹ nữ của phụ hoàng, ở trước mặt nàng thì thâm tình chân ý, giống như không có nàng sẽ sống không nổi, nàng nói những gì phụ thân nói đều là những lời dối trá nhất trên đời.

Thất hoàng tử mở to mắt nhìn lên trời cao, giống như chỉ cần làm như vậy nước mắt sẽ không rơi:

-Ta không hận mẫu phi, thật sự, một chút cũng không hận nàng, phụ hoàng nói mẫu phi là người rất đơn thuần, người như vậy ở bên cạnh phụ hoàng sống thêm một ngày, sẽ thống khổ thêm một ngày, nàng kiên trì đến lúc ta sáu tuổi, còn nghĩ rằng đã tìm được người đáng giá tín nhiệm để chiếu cố ta, nên mới yên tâm ra đi. Mẫu phi hoàn toàn không biết lòng người khó đoán, ở trong mắt nàng, hắc chính là hắc, bạch chính là bạch, mỗi người đều có tư tâm, sau khi nàng ta có cửu đệ, ta biết mọi chuyện đã thay đổi, nhưng ta cũng không để ý, nếu không phải lúc trước mẫu phi

https://thuviensach.vn

ngoài ý muốn giúp đỡ một người, nếu không phải gặp Yên Nhiên tỷ tỷ, thì ta có lẽ đã chết rồi.

-Ta biết ngươi cáu giận ta liên lụy đến ngươi, nhưng nếu ta không ngã xuống đoạn nhai...Thì phụ hoàng vĩnh viễn cũng không tin bọn họ muốn mạng của ta, mà hắn còn cho rằng chổ dựa lớn nhất của ta là Thần Tiên Động Phủ...Linh Ẩn tự, Vạn Pháp Quan sẽ không để ý đến sự sống chết của ta, tuy ta là nhi tử của mẫu phi, nhưng lục khiếu, kinh mạch không thông, không có cách gì kế thừa y bát của mẫu phi.

Hắn giống như bầu trời đêm, cả người đầy vết thương, không có ai tới gần hắn...Triệu Duệ Kỳ ôm Tiểu Thất:

-Thần...Thần không oán hận thất hoàng tử.

Tiểu Thất nức nở, cũng không né tránh vòng ôm ấp của Triệu Duệ Kỳ, hắn không được Thần Tiên Động Phủ quan tâm, lại vì xuất thân là hoàng thất màbị người thiết kế hãm hại.

Vẻ mặt hắn luôn mang theo nét hồn nhiên vui cười bất quá là che giấu tâm hồn vỡ nát của hắn mà thôi.

Hắn cũng không thèm để ý đến bất cứ kẻ nào, nhưng cũng không có nghĩa là hắn không khát cầu người khác để ý?

-Ngươi không biết, ta bị mang đến Thần Tiên Động Phủ, bọn họ...Trong mắt bọn người đại đạo cốt tiên, phàm nhân giống như con kiến, lúc biết ta không có cách nào tu hành, bọn họ không còn để ý đến ta, thậm chí quên ta không giống bọn họ, cần phải ăn cơm, nghe rất buồn cười đúng không?Ta thiếu chút đã bị chết đói.

Triệu Duệ Kỳ nói:

https://thuviensach.vn

-Thần tiên nhìn rõ hồng trần, không vui không giận, không bi không oán, có thể bọn họ cũng không biết hỉ nộ ái ố.

-Ai nói bọn họ cái gì cũng có thể nhìn thấu?

Tiểu Thất ngửa đầu nhìn Triệu Duệ Kỳ, trong mắt hiện lên cơ trí giảo hoạt:

-Nếu nhìn thấu, thì bọn họ đã sớm phi thăng thành tiên rồi. Ta thiếu chút nữa là bị chết đói, nhưng bọn họ lại không biết, ta chiếm giữ miếu, đốt cháy đan phòng, ha ha...Ha ha...Bọn họ chưa bao giờ nghĩ ta lại dám làm như vậy, bọn họ quá coi thường ta rồi, cũng quá xem trọng chính mình, xung quanh đan phòng cũng không bố trí cơ quan gì, chỉ là dùng trận đồ...Ta nói cho ngươi biết, lúc ta hai tuổi đã xem trận đồ đó rồi.

-Bọn họ không trách ngươi?

- Trong mắt bọn họ ta chính là phế vật, một tên phế vật có thể phóng hỏa đốt đan phòng sao?

Tiểu Thất cay đắng, có đắc ý, cũng có chua xót.

Triệu Duệ Kỳ muốn phù chính thất hoàng tử, xoay người nhảy xuống, quỳ một gối ở trước mặt thất hoàng tử.

Cắn ngón trỏ, dùng máu vẽ một trận đồ đơn giản trên mặt đất, Tiểu Thất mở to mắt:

-Ngươi cũng biết?

- Tađã từng xem một quyển đơn lẻ, bên trong có mấy trận đồ đơn giản.

Triệu Duệ Kỳ không nói hết với thất hoàng tử, cuối bản đơn lẻ là một trận đồ phức tạp đến cực hạn.

https://thuviensach.vn

Nếu lấy tính mạng thi triển đại giới, có thể khiến cho thời gian đảo lưu.

Thời gian đảo lưu chính là mơ ước thiết tha của biết bao nhiêu người, nhưng thi triển trận pháp ngoài chuyện từ bỏ tính mạng, còn phải có thành tâm...Thành tâm vì người đó mà đảo lưu.

Hơn nữa khả năng thành công lại rất thấp, trăm ngàn năm qua có rất nhiều người có phúc phận biết đến trận đồ này.

Nhưng người có thể thi triển, hầu như không có, ai cũng không biết khi nào, lúc nào thời gian sẽ đảo lưu, ai lại cam nguyện vì người kia mà làm giá y.

Triệu Duệ Kỳ họa trận đồ ngụ ý trung thành, là chọn chủ, lấy máu thay mực, cao giọng nói:

-Lão thiên ở trên cao, Triệu Duệ Kỳ nguyện nhận thất hoàng tử làm chủ, nếu ruồng bỏ chủ nhân, nguyện ý chịu liệt hỏa đốt người...

Thất hoàng tử từ trên tảng đá nhảy xuống, tự cắn ngón tay của mình, dùng máu nhỏ giọt vào trận đồ, phá lời thề của Triệu Duệ Kỳ, Tiểu Thất đánh lên vai Triệu Duệ Kỳ:

-Bản hoàng tử làm chuyện vô sỉ với ngươi.

Hắn nói ra bí mật, có ý muốn đổi lấy sự trung thành của Triệu Duệ Kỳ.

Hôm nay hắn lỗ mãng đuổi theo con mồi, theo tâm ý của người muốn ám hại hắn, phân tán thị vệ, tự rớt xuống đoạn nhai, tất cả đều là hắn an bài.

Nhưng lúc hắn rơi xuống đoạn nhai Triệu Duệ Kỳ lại ra tay cứu giúp...Mà hắn lại kéo Triệu Duệ Kỳ cùng rơi xuống.

Nhữ Dương vương phủ là trợ lực lớn nhất mà hắn muốn có, thế tử Triệu Duệ Kỳ đáng giá để hắn mượn sức.

https://thuviensach.vn

Tất cả kế hoạch đều hoàn hảo, nhưng hắn lại đánh giá sai nhân tâm, xem nhẹ lực ảnh hưởng của Yên Nhiên đối với hắn.

Triệu Duệ Kỳ đã đem tính mạng giao cho hắn, nếu hắn nổi lên suy nghĩ xấu xa muốn hy sinh Triệu Duệ Kỳ, thì Yên Nhiên tỷ tỷ phải làm sao bây giờ?

Nàng sẽ hận hắn cả đời, huống chi mới vừa rồi Triệu Duệ Kỳ còn ôm hắn...

Tiểu Thất quay người, khàn khàn nói:

-Ta tính kế ngươi, cũng muốn được Nhữ Dương vương thế tử duy trì, nhưng ta không muốn bức bách ngươi phải trung thành.

Triệu Duệ Kỳ nói:

-Thất hoàng tử, ta Triệu Duệ Kỳ nguyện trung thành với ngươi.

- Không miễn cưỡng?

Tiểu Thất nhìn chằm chằm Triệu Duệ Kỳ:

-Người Thần Tiên Động Phủ chỉ theo đuổi trường sinh, theo đuổi hóa vũ thành tiên, bọn hắn sẽ không giúp gì cho ta, hiện nay trừ chuyện được phụ hoàng sủng ái ra, thì ta chỉ có hai bàn tay trắng...Trận đồ ngươi cũng hiểu, hao phí nhiều lắm, nếu dùng trận đồ, Thần Tiên Động Phủ sẽ biết, bọn họ sẽ tới bắt ta, căn cứ theo mật ước, ngôi vị hoàng đế thay đổi, bọn họ tuyệt đối không thể nhúng tay, trận đồ không thể dùng.

-Thực lực của ta so với ca ca đệ đệ còn kém xa, Yên Nhiên tỷ tỷ từng nói, phụ hoàng sủng ái ta chính là bùa đòi mạng.

Triệu Duệ Kỳ nắm lấy vạt áo của Tiểu Thất, cúi đầu hôn lên đấy:

https://thuviensach.vn

-Điện hạ không cho thần dùng trận đồ tuyên thệ trung thành, thần liền dùng phương pháp của tổ tiên, năm đó tổ tiên thần từng dùng phương pháp này tỏ rõ sự trung thành với khai quốc hoàng đế, tổ tiên thần từng là một phương chư hầu, mà khi đó khai quốc hoàng đế chỉ là một thư sinh bình thường, Nhữ Dương vương phủ từng nói đến điển cố (chuyện xưa), hậu nhân Triệu gia am hiểu nhất là mạo hiểm, dù bên cạnh người không có thiên quân vạn mã, thần cũng không né tránh, thần nguyện ý trung thành với điện hạ, chấn hưng đế quốc.

Trong ánh mắt của thất hoàng tử hiện lên kinh hỉ, nâng Triệu Duệ Kỳ dậy, bọn hắn cao thấp cách biệt, nhưng Tiểu Thất lại đánh vào vai Triệu Duệ Kỳ, rồi nói:

-Ta nhớ kỹ.

Tiểu Thất tới gần Triệu Duệ Kỳ, cười nói:

-Về sau ta sẽ gọi ngươi là tỷ phu.

Triệu Duệ Kỳ nhận thất điện hạ làm chủ, là suy nghĩ sâu xa cho con đường sau này.

Đương nhiên cũng có một phần nhiệt huyết, hắn không muốn cứ băn khoăn suy nghĩ con đường vô tận.

Nắm giữ thực lực tài năng sẽ giúp hắn bảo trụ được tước vị, Nhữ Dương vương không chỉ xem xét trong phủ, mà còn phải lo lắng người bên ngoài.

Thất hoàng tử có thể bày ra cục diện hôm nay, đủ để thấy năng lực của hắn cũng không kém.

Còn một điểm Triệu Duệ Kỳ vẫn để ở trong lòng, Tuy thất hoàng tử nói là không thèm để ý, nhưng đã đề cập tới bí mật này, Triệu Duệ Kỳ chỉ có thể đưa ra lựa chọn.

https://thuviensach.vn

-Vì sao nhất định phải gọi bên biểu muội?

- Hì hì...

Tiểu Thất giống như thường ngày hoạt bát sinh động:

-Yên Nhiên tỷ tỷ không hề yếu kém hơn ngươi, nàng nha...Sẽ khiến những người có mặt ở đây chấn động, quan trọng là ta thích Yên Nhiên tỷ tỷ nhất.

Thấy Triệu Duệ Kỳ nghi hoặc, Tiểu Thất càng cười vui vẻ, có thể múa ra bộ kiếm pháp như vậy, tư chất của Yên Nhiên không phải nữ tử tầm thườngnào cũng có thể sánh bằng.

Chỉ có hắn nhìn ra Yên Nhiên múa kiếm rất huyền diệu, có Triệu Duệ Kỳ trung thành duy trì, Yên Nhiên tỷ tỷ cũng sẽ toàn lực duy trì chính mình.

Tiểu Thất vui sướng, trong lòng lại tự phỉ nhổ chính mình, hắn học được tâm cơ thâm trầm.

Nhưng chuyện hôm nay cả đời hắn sẽ không quên, sẽ không cô phụ Triệu Duệ Kỳ trung thành duy trì.

P/s: Vì sao cơ hội trọng sinh lại giành cho Yên Nhiên, tuy Yên Nhiên rất thảm, nhưng trên đời không phải không có người so với nàng còn thảm hại hơn.

Tác giả bắt đầu viết truyện này đã suy nghĩ nhất định có người nào đó đã trả giá cái gì đấy, mới khiến Yên Nhiên có cơ hội trọng sinh, chương này có lẽ giải thích điều này.

Triệu Duệ Kỳ là nam nhân tốt, hắn yêu sâu, yêu thật, vì Yên Nhiên cam nguyện trả giá, hắn đem cơ hội trọng sinh nhường cho Yên Nhiên.

https://thuviensach.vn

Khiến Yên Nhiên có cơ hội trọng sinh thay đổi số phận không còn tiếc nuối, có lẽ Yên Nhiên sẽ không chọn hắn, nhưng hắn không oán không hối.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 87: Thủy Triều

Tuy Triệu Duệ Kỳ có luyện võ một thời gian, nhưng vì sinh non thể trạng ốm yếu từ trong bụng mẹ vì vậy không thể dễ dàng trở nên cường tráng.

Cả ngày chưa ăn gì, cũng không còn khí lực. Cự thạch lại mọc lên như nấm, mỗi một bước đều hết sức gian nan.

Thất hoàng tử được nuông chiều từ bé, thân thể không được cường tráng, lại còn nhỏ hơn Triệu Duệ Kỳ vài tuổi.

Hàu như đều dựa vào Triệu Duệ Kỳ, sau đó được Triệu Duệ Kỳ cõng trên lưng, Tiểu Thất ghé vào vai Triệu Duệ Kỳ nói:

- Tỷ phu, còn bao lâu nữa mới lên được trên đó?

- Thần không biết.

- Ta vừa khát lại vừa đói.

- Điện hạ đã quyết định lấy thân mạo hiểm, lại không nghĩ đến tình cảnh lúc này? Cũng không chuẩn bị một chút đồ ăn?

- Tỷ phu, ta biết ngươi tức giận.

Giọng Tiểu Thất nhuyễn một ít, nhìn con đường trước mặt ngang ngạnh cự thạch:

- Ta không biết ở dưới đáy vực lại khó đi như vậy, ta không có lừa ngươi.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ nhìn cự thạch trùng trùng điệp điệp ở trước mặt thở dài một hơi.

Bỏ Tiểu Thất xuống, ngồi lên tảng đá ở bên cạnh, dựa đầu vào tảng đá:

- Sau này lúc điện hạ ra kể sách, thỉnh người hãy lo lắng chu toàn.

Tiểu Thất cắn cắn móng tay, nhu nhược nói:

- Nhất định phụ hoàng sẽ đến cứu chúng ta.

Triệu Duệ Kỳ nhắm mắt ừ một tiếng, hoàng đế muốn làm gì mà không được.

Chỉ là không biết bọn hắn có thể chờ đến lúc hoàng đế chuyển dời cự thạch hay không.

Cũng không biết là bao lâu, dựa đàu vào vai Triệu Duệ Kỳ, trán thất hoàng tử truyền nhiệt độ lên vai hắn.

Triệu Duệ Kỳ trợn mắt, đưa tay đặt lên trán Tiểu Thất, nóng?

ở vùng núi hoang vu, nếu để hắn ngủ, sẽ rất nguy hiểm, Triệu Duệ Kỳ lay người thất hoàng tử.

- Ta muốn ngủ.

- Ta kể chuyện xưa cho ngươi nghe, nếu ngươi ngủ sẽ không nghe được.

Triệu Duệ Kỳ ôm chặt thất hoàng tử:

- Nói một chút chuyện của ta cùng biểu muội, ngươi nhìn nàng lúc này có vẻ hiểu chuyện, nhưng lúc còn nhỏ nàng rất nghịch ngợm...

Thất hoàng tử cố gắng mở mắt, chuyện của Yên Nhiên tỷ tỷ, hắn rất hứng thú rất muốn biết.

https://thuviensach.vn

- Nàng từng trèo cây, lúc ngã xuống, có ta làm đệm lưng cho nàng, biểu muội cười rất vui vẻ, ta vẫn nhớ rõ, lúc ta bị phạt chép sách, nàng giúp này ta mài mực, tính khí biểu muội không tốt lắm, có một lần ta cố ý nhìn một vật cổ xưa của tiền triều mà không quan tâm đến nàng, ngươi đoán thử xem sau đó thể nào...

-Yên Nhiên tỷ tỷ đập vỡ cổ xưa?

- Không phải, nàng về phủ cầm rất nhiều đồ cổ xưa trân quý, cũng không thèm ngó ngàng đến ta.

Triệu Duệ Kỳ nở nụ cười sủng nịch:

-Vì muốn chuộc lỗi với nàng, ta quăng ngã hai món đồ cổ xưa, ta muốn trong mắt trong đầu biểu muội chỉ có ta, nhưng phá hủy xong rồi, nhìn trên mặt đất đầy những mảnh đồ sứ, lại khiến ta hiểu rõ một đạo lý.

Tiểu Thất cảm thấy hứng thú hỏi:

- Cái gì? Ngươi đau lòng tiếc đò cổ?

- Nếu trong lòng yêu mến nhau thì không nên thử nhau, đố kỵ rất khó chịu.

Đột nhiên Tiểu Thất nói:

- Nghe thử, giống như tiếng thủy triều? Là tiếng nước.

Triệu Duệ Kỳ chống đỡ đứng dậy, nói:

- Là thủy triều, điện hạ mau cùng thần đi lên chỗ cao.

- Không phải chúng ta không có nước uống sao?

- Nước này không thể uống, nước quá mặn.

https://thuviensach.vn

Giọng nói Triệu Duệ Kỳ khàn khàn, lúc này nói một câu, yết hầu sẽ đau rát.

Hai người chật vật đi lên chổ cao, nhìn thủy triều dâng lên đến cổ chân bọn họ, Tiểu Thất hỏi:

- Có bao phủ chúng ta không?

- Sẽ không.

Triệu Duệ Kỳ cũng không biết có thể hay không, nhưng lúc này hắn chỉ có thể an ủi Tiểu Thất.

Lúc thủy triều dâng đến ngực bọn hắn, Triệu Duệ Kỳ cõng Tiểu Thất trên lưng, kiên định nói:

-Không có chuyện gì, tin tưởng thần.

Tiểu Thất mệt mỏi nhắm mắt, nhưng đúng vào lúc này lại nghe thấy cách đó không xa có người hô:

- Thất điện hạ? Thất điện hạ?

Tiểu Thất sợ mình nghe nhầm, hỏi:

- Có người kêu ta?Hay là ta nghe lầm.

Trong mắt Triệu Duệ Kỳ tràn đầy đầy vui sướng:

- Điện hạ không có nghe lầm, có người đến tìm chúng ta.

Dùng biện pháp do An Bình hầu nghĩ ra, lợi dụng thủy triều phối hợp xích sắt mở ra cự thạch dưới đáy núi.

Thống lĩnh ngự tiền thị vệ nhìn thấy thất hoàng tử bình yên vô sự, thở phào một hơi:

https://thuviensach.vn

-Điện hạ, thần phụng mệnh hoàng thượng đón tiếp người trở về.

Triệu Duệ Kỳ bỏ thất hoàng tử xuống, thối lui về sau vài bước, thất hoàng tử chảy nước mắt vui mừng:

- Phụ hoàng...Phụ hoàng...

Sau đó hôn mê bất tỉnh, thống lĩnh thị vệ bảo vệ thất hoàng tử, lo lắng gọi:

- Điện hạ, điện hạ.

Triệu Duệ Kỳ cúi đầu tràm mặc đi theo sau thống lĩnh thị vệ, thất hoàng tử ngất xỉu, càng suy yếu, mới có thể khiến bệ hạ tức giận.

Nhận áo choàng do thị vệ đưa tới, lúc Triệu Duệ Kỳ nhận y phục, thị vệ thấp giọng nói:

- Văn gia tiểu thư để lại thư rời rời khỏi doanh trại tìm kiếm thế tử điện hạ, mới vừa nghe nói, Văn tiểu thư gặp phải mãnh hổ bị một chút thương tổn.

Tay Triệu Duệ Kỳ dừng một chút, xoay người lên ngựa, áo choàng phía sau tung bay, hắn nói với thị vệ cung cấp tin tức:

- Đa tạ.

Dây cương run lên, Triệu Duệ Kỳ giơ roi hồi doanh.

Thái y đã sớm chờ trong doanh trại.

Hoàng thượng nhìn thấy nhi tử hôn mê, đau lòng không thôi, vẫn canh giữ bên người thất hoàng tử, cầm chặt bàn tay nhỏ bé của hắn:

- Tiểu Thất.

https://thuviensach.vn

Thái y toàn lực cứu trị thất hoàng tử, bẩm báo với hoàng thượng:

- Bẩm bệ hạ, thất hoàng tử bị kinh hách, lại bị nhiễm phong hàn, nhưng chỉ cần nghỉ tạm mấy ngày chắc chắn sẽ tốt lên, thần khẩn càu bệ hạ hãy bảo trọng long thể.

- Trẫm phải nhìn thấy Tiểu Thất tỉnh lại, nếu không trẫm sẽ bất an.

Thất hoàng tử nằm trên giường, lông mi khẽ nhúc nhích, Thái y nói:

- Bệ hạ, thất hoàng tử tỉnh.

- Phụ hoàng...ô ô...Phụ hoàng....

Tiểu Thất giãy dụa bật dậy nhào vào lòng hoàng thượng, tay cầm chặt long bào.

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng noãn lúc này vì bệnh trạng mà tái nhợt:

- Tiểu Thất còn nghĩ...Còn nghĩ là mẫu phi tới đón Tiểu Thất, nghĩ là sẽ không còn gặp lại phụ hoàng, vừa rồi mẫu phi nói để nhi thần đi theo nàng, nhi thần không bỏ được phụ hoàng...

Hoàng thượng vuốt ve hai má nhi tử, nhớ tới nữ nhân mà đời này hắn thích nhất, cũng là áy náy nhất.

Hắn để nàng sinh hạ Tiểu Thất nhưng đó cũng không phải là điều nàng muốn.

- Tiểu Thất lúc này không phải là lúc đi tìm mẫu phi ngươi, trầm không cho phép ngươi đi.

- Phụ hoàng.

Tiểu Thất đem mặt chôn vào trong ngực hoàng thượng, nức nở nói:

https://thuviensach.vn

- Là Tiểu Thất không tốt, khiến phụ hoàng lo lắng.

- Trẫm sẽ không để ngươi phải chịu đau khổ như vậy nữa.

Hoàng thượng muốn Tiểu Thất an tâm dưỡng bệnh, mật thám trong tay hắn sẽ trình báo kết quả là ai muốn tính mạng của Tiểu Thất.

Ở gian lều khác.

Nhữ Dương vương khẩn trương nhìn nhi tử đang băng bó miệng vết thương:

-Kỳ nhi.

Trên tay trên ngực Triệu Duệ Kỳ quấn đầy băng vải, suy yếu nói:

-Phụ vương, nhi tử không có việc gì.

Nhữ Dương vương vỗ nhẹ bờ vai Triệu Duệ Kỳ, có lo lắng, cũng có vui sướng, thở dài nói:

- Kỳ nhi cứu thất hoàng tử, Nhữ Dương vương phủ không còn lựa chọn nào khác, nhưng Kỳ nhi phải nhớ rõ, hoàng thượng long thể khoẻ mạnh, chuyện lập vị vẫn còn sớm.

- Nhi tử cứu thất hoàng tử là thần tử trung tâm, không có nghĩa là phụ thân muốn gia nhập với hắn.

Nhữ Dương vương vui mừng nói:

- Kỳ nhi thật sự đã trưởng thành.

- Đúng rồi...Văn gia tiểu thư rời khỏi doanh trại tìm ngươi nên bị thương, ta nhìn ý tứ của hoàng thượng không chừng sẽ ban cho ngươi làm trắc phỉ.

Nhữ Dương vương nhìn thấy Triệu Duệ Kỳ lo lắng, trấn an nói:

https://thuviensach.vn

- Cũng chỉ là trắc phi mà thôi, thể tử phỉ còn không phải là biểu muội ngươi sao, sau khi hòi kinh ta sẽ tự mình đến An Bình hàu phủ càu thân.

-An Bình hầu...Trước kia ta xem thường hắn, nhưng hắn có thể nghĩ ra biện pháp cứu thất hoàng tử, trừ ngươi ra thì hắn cũng là công thần, bệ hạ sẽ ban thưởng không nhẹ, An Bình hầu xứng đáng làm nhạc phụ của Kỳ nhi.

Triệu Duệ Kỳ ngẩng đầu, kiên quyết nói:

-Nhi tử không thú trắc phi, chỉ cần một mình biểu muội là đủ.

Nhữ Dương vương bị lời nói của Triệu Duệ Kỳ làm chấn động, tươi cười dần dần biến mất:

-Ta còn nghĩ ngươi đã trưởng thành, hiểu chuyện, chẳng lẽ cả đời này ngươi chỉ níu giữ một mình biểu muội ngươi? Tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường, huống chi ngươi còn là thế tử, chỉ có một mình thế tử phi thì ra thể thống gì?

Trước khi Triệu Duệ Kỳ mở miệng, bên ngoài lều trại có người nói:

-Vương gia, thế tử điện hạ, hoàng thượng tuyên triệu thế tử điện hạ.

Triệu Duệ Kỳ thay y phục, Nhữ Dương vương thấp giọng nói:

-Ngươi không thể tùy hứng, trên vai ngươi gánh vác trách nhiệm của toàn bộ Nhữ Dương vương phủ, biểu muội ngươi cũng là người hiểu chuyện, chỉ cần tâm của ngươi luôn hướng về nàng, thì nàng sẽ không để ý.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 88: Văn Gia Suy Tàn

-Nhi tử có chừng mực, phụ vương hãy yên tâm.

Triệu Duệ Kỳ giống như bị những lời của Nhữ Dương vương làm hắn động tâm, cúi đầu rũ mắt.

Nhữ Dương vương an tâm một chút, nếu Triệu Duệ Kỳ sống chết không nghe, Nhữ Dương vương sẽ đánh hắn bất tỉnh.

Sau đó Nhữ Dương vương sẽ đi khấu tạ ân tứ hôn của hoàng thượng.

Tuy Nhữ Dương vương không tính sính Văn gia tiểu thư làm thế tử phi, nhưng Văn ngự sử ở trong đám huân quý danh môn rất có thể diện.

Văn tiểu thư chạy đi tìm Triệu Duệ Kỳ, mặc kệ thích hay không thích nàng, vì thể diện của Văn ngự sử.

Văn Thục Hoa phải gả cho Nhữ Dương vương thế tử, chỉ là không được làm chính phi mà thôi.

Hoàng thượng không có khả năng không lo lắng vấn đề thanh danh thể diện.

Dù chướng mắt Văn Thục Hoa, cũng phải chấp nhận để chuyện này trôi qua, Nhữ Dương vương nắm bờ vai Triệu Duệ Kỳ:

-Sau này ngươi đối đãi với trắc phi như thế nào, hoàng thượng cũng không hỏi, Văn gia cũng không dám hỏi, là sủng hay bỏ mặc còn không phải là tùy tâm ý của ngươi sao? Hoàng thượng biết ngươi cùng Yên Nhiên

https://thuviensach.vn

là lưỡng tình tương duyệt, ngươi tiếp nhận Văn Thục Hoa, là lưu lại thể diện cho tử sĩ trong thiên hạ, hoàng thượng sẽ nhớ rõ phần tốt đẹp này của ngươi.

Triệu Duệ Kỳ gật đầu nói:

-Nhi tử hiểu rõ.

Nhữ Dương vương tươi cười, cảm thấy nhi tử thật hiểu chuyện.

Nhưng lúc diện kiến hoàng thượng, Nhữ Dương vương mới phát giác, hắn yên tâm quá sớm, tính khí nhi tử quật cường giống như Nhàn Nương.

-Khởi bẩm bệ hạ, thần không phải là kháng chỉ không tuân, thần đã từng đáp ứng với biểu muội, đời này kiếp này chỉ thú một mình nàng, cũng không cần cái gì mà trắc phi thị thiếp, thần cùng Văn gia tiểu thư chưa từng gặp mặt, cũng chưa nói quá hai câu, chẳng lẽ chỉ vì nàng rời khỏi doanh trại tìm người, mà thần phải nạp nàng làm trắc phi? Thần không muốn vi phạm hứa hẹn, cũng không nguyện cô phụ biểu muội, thỉnh bệ hạ minh giám.

Triệu Duệ Kỳ quỳ một gối trước mặt hoàng thượng, bên trong đại trướng còn có các vị đại thần theo hầu bên người hoàng đế.

Mặt mũi Văn ngự Sử đỏ bừng, sau khi Văn Thục Hoa trở về, hắn cũng không để ý thương thế trên người nữ nhi.

Hung hăng đánh nàng mấy bạt tay, cũng nói sẽ không nhận nàng là nữ nhi của hắn nữa.

Nhưng Văn ngự sử vì sĩ diện, để Văn Thục Hoa làm trắc phi, thì hắn đã thấy mất mặt lắm rồi.

Nhưng hắn cũng không thể vì nữ nhi mà mất đi địa vị thanh lưu của Văn gia.

https://thuviensach.vn

Vì thế Văn ngự sử ỷ vào chút thể diện ở trước mặt hoàng thượng khẩn cầu hoàng thượng tứ hôn.

Với địa vị của Văn gia, thì Văn Thục Hoa có thể làm thế tử phi, nhưng vì nàng một thân một mình để thư lại rồi rời khỏi doanh trại.

Nên chỉ có thể ủy khuất làm trắc phi, Văn ngự sử chỉ suy nghĩ nhanh chóng khiến nàng thành thân, để Văn gia không còn mất mặt vì nàng.

Nhưng Triệu Duệ Kỳ cự tuyệt, Văn ngự sử xấu hổ không chịu nổi, quỳ mạnh xuống đất, nước mắt chảy dài:

-Bệ hạ thần không có cách gì dạy dỗ nữ nhi, thần nữ chung tình với thế tử, không ngờ thế tử...Thần có lỗi, là thần thẹn với người đọc sách trong thiên hạ, thần không xứng làm ngự sử thanh lưu, cầu bệ hạ bãi miễn chức quan của thần.

Văn ngự sử cởi mũ quan, dập đầu bang bang, hoàng thượng chắp tay sau lưng.

Nhìn Văn ngự sử đang đập đầu liên tục, hắn cũng là tiến sĩ đỗ đầu hai giáp danh truyền thiên hạ.

Là Giang Nam danh sĩ, từng vài lần gặp hung hiểm không sợ chết, vạch trần đại án Giang Nam làm rối kỉ cương, khiến thế nhân ca tụng.

Vài lần ở trên Kim Loan Điện khẳng khái bày tỏ không ham quyền quý, vạch trần đám người quyền quý có ý mưu nghịch.

Ở trên trán hắn còn có một vết sẹo, là năm đó đụng cột nguyện chết khuyên can, hắn là gương mẫu thanh lưu.

-Văn ái khanh...

Hoàng thượng nhìn Triệu Duệ Kỳ:

https://thuviensach.vn

-Lời hắn nói ngươi có nghe thấy không?

Triệu Duệ Kỳ ngẩng đầu, cao giọng nói:

-Thần muốn nói, thần cùng Văn tiểu thư không quen biết, nàng chung tình với thần, thì thần phải thú sao? Trước đây thần rất kính nể Văn ngự sử làm người cương liệt, nhưng lúc này thần khinh thường hắn nói chuyện mông tế bệ hạ. Thần đã từng hứa hẹn với ai trong lòng thần hiểu rõ ràng, kiếp này thần sẽ không cô phụ biểu muội, cũng chưa từng bội tình bạc nghĩa với Văn thị.Thần cùng biểu muội là lưỡng tình tương duyệt, sao có thể để người bên ngoài chen chân vào, tuy Văn đại nhân không nói rõ, nhưng hắn nói xấu thần, thỉnh bệ hạ minh giám.

(Yul: mông tế nghĩa là che đậy, khiến người khác không biết được sự thật.)

-Nếu Nhữ Dương vương thế tử không có tình ý với thần nữ, thì sao thần nữ có thể không để ý nguy hiểm rời doanh tìm ngươi?

Văn ngự sử định lấy lui làm tiến, nhưng Triệu Duệ Kỳ không cho hắn một chút thể diện nào.

-Ngươi cùng hầu phủ Lý tiểu thư là hữu tình, giống như sinh tử có nhau, nhưng lúc ngươi gặp nguy hiểm, nàng ở nơi nào? Nàng hoàn toàn không để ý đến chuyện sống chết của ngươi.

-A, bản hầu xin hỏi Văn đại nhân một câu, lúc ngươi đụng cột nguyện chết khuyên can, lúc ngươi ở Giang Nam tra rõ đại án kinh thiên động địa lâm vào tử cảnh, thê tử ngươi ở đâu?

An Bình hầu vẫn luôn trầm mặc lúc này tiến lên một bước, khí thế bức người nhìn về phía Văn ngự sử:

https://thuviensach.vn

-Ta là võ tướng, cũng đã xuất chinh đánh Man Di, ta cùng thê tử cũng tình thâm ý trọng, nhưng ta chưa bao giờ nghĩ sẽ đem theo nàng ra chiến trường, làm thê tử không phải luôn đi theo trượng phu, mà phải lo liệu gia vụ phụng dưỡng công công bà bà, giáo dưỡng nhi nữ, khiến cho huyết mạch kéo dài đây mới là hiền thê, một khi ta chết trận sa trường, thì ta cũng không cần lo lắng cho An Bình hầu phủ không gượng dậy nổi, nhi nữ phụ mẫu không người chăm sóc, bởi vì ta có hiền thê.

-Nữ nhi ngươi không quan tâm này nọ chạy đi tìm người, là vứt bỏ lễ nghi đạo đức, nói dễ nghe là si tình, còn nói khó nghe...Cùng dâm bôn có gì khác nhau?

(Yul: dâm bôn nghĩa là trốn đi ăn nằm lén lút với nhau.)

An Bình hầu cười lạnh:

-Sính làm thê, chạy làm thiếp, Văn gia ngươi là thư hương thế gia, vũ phu như ta còn biết tục lễ, thế mà ngươi không biết? Ngày xưa ngươi có chút công lao, nhưng bệ hạ cũng không bạc đãi ngươi, liên tiếp thăng chức cho ngươi, ngày tết cũng ban thưởng, ngươi lại dùng công lao trước kia bức bách bệ hạ tứ hôn, cái này là ngươi hết lòng vì Quân? Cái này là làm người ngay thẳng?

An Bình hầu cười lớn:

-Ngươi cho rằng khiến bệ hạ tứ hôn là có thể che lấp chuyện gièm pha nữ nhi ngươi dâm bôn, gièm pha chính là gièm pha, có che lấp cũng không được, Văn gia các ngươi đã bị người trong thiên hạ cười đến rụng răng.

- An Bình hầu.

Hoàng thượng nhìn hắn trách cứ, vẻ mặt không ưng thuận, lời nói có chút thân cận:

https://thuviensach.vn

-Văn khanh chỉ là nhất thời hồ đồ, trẫm còn chưa nói gì, ngươi ra mặt làm cái gì?

An Bình hầu chắp tay, cúi đầu nói:

-Thần biết sai, chỉ là thần khôngnghe nổi Văn đại nhân chỉ trích tiểu nữ, đảo lộn đúng sai, nữ nhi hắn vì thế tử dâm bôn được coi là chung tình, vậy tiểu nữ khổ tâm suy nghĩ kế sách cứu viện thế tử, thì là cái gì? Thần không phục.

-Ngươi trình lên biện pháp lợi dụng thủy triều di dời cự thạch, là nữ nhi ngươi nghĩ ra?

- Hồi bẩm hoàng thượng, thần chỉ có thể phụng mệnh xuất chinh đánh giặc, còn muốn thần suy nghĩ này nọ...Thần chỉ nói thay mà thôi.

Lời An Bình hầu nói ra khiến những người có mặt ở đây đều khiếp sợ.

Biện pháp tuyệt diệu như vậy lại là Lý Yên Nhiên nghĩ ra.

Cũng không phải bọn hắn tự coi nhẹ chính mình, nhưng cũng không có ai có thể nghĩ ra, hai nữ tử này ai ưu ai kém, cao thấp phân chia.

Vì Triệu Duệ Kỳ kháng lệnh khiến Nhữ Dương vương tức giận vô cùng, nhưng lúc này hắn lại trầm mặc.

Hắn nghĩ đến Nhàn Nương đang ở kinh thành, Nhàn Nương sẽ không cả ngày nói yêu thương ái mộ hắn, cũng sẽ không học theo đám nữ nhân dịu dàng mềm mại.

Nhưng hắn có thể yên tâm đem vương phủ giao cho nàng, nếu lúc trước hắn mất tích trên chiến trường.

Nhàn Nương bỏ trốn đến biên cương...Chỉ sợ Nhữ Dương vương phủ đã sớm bị bệ hạ tức giận mà san bằng, dòng tộc Triệu thị sẽ bị xét nhà diệt tộc.

https://thuviensach.vn

『Thanh Nhi, hãy đối xử tử tế với Nhàn Nương, nàng có thể giúp ngươi, cũng là vương phi duy nhất có thể hưng thịnh Nhữ Dương vương phủ』

Trước lúc lâm chung phụ thân dặn dò Nhữ Dương vương, hắn đã đáp ứng nhưng không làm được.

Nhữ Dương vương nghĩ tới Nhàn Nương, trong lòng đau xót, hắn rất muốn gặp lại Nhàn Nương.

-Phụ hoàng, nếu Văn ngự sử vì nữ nhi không đức mà thỉnh tội, thì người hãy khoan hồng độ lượng tha tội cho hắn đi, Văn ngự sử cũng không còn mặt mũi gặp người trong thiên hạ, hãy ân chuẩn hắn trí sĩ (nghĩ hưu) đi.

Thất hoàng tử ngây thơ nháy mắt:

-Nhữ Dương vương thế tử cứu nhi thần, An Bình hầu đích trưởng nữ nghĩ ra diệu pháp giải cứu nhi thần, bọn họ đều là ân nhân của nhi thần, Nhữ Dương vương thế tử chân tình son sắc, người cần gì phải làm hắn khó xử?

-Bệ hạ...

Văn Ngự Sử cuống quít nói:

-Thần...

Thất hoàng tử nói:

-Ngươi gọi phụ hoàng làm cái gì? Hay là ta nói sai rồi? Hay là ngươi muốn dùng chuyện từ quan để uy hiếp phụ hoàng? Đô Sát Viện có rất nhiều ngự sử, người ngay thẳng trung thành với phụ hoàng có rất nhiều, không phải chỉ có mình ngươi.

Ánh mắt hoàng thượng hiện lên ý vị sâu xa, thất hoàng tử ngẩn đầu nhìn hoàng thượng:

https://thuviensach.vn

-Phụ hoàng.

- Tiểu Thất nói có đạo lý, ngươi có thể vì trẫm phân ưu, trẫm cảm thấy rất an ủi.

Hoàng Thượng nhìn Văn ngự sử:

-Nếu Văn khanh đã khẩn cầu, trẫm cũng không thể cưỡng ép giữ ngươi lại, trẫm ân chuẩn cho ngươi trí sĩ hồi hương, còn nữ nhi...

Văn ngự sử hoàn toàn ủ rũ, hắn thật sự hối hận, lúc trước sinh hạ nữ nhi sao hắn không bóp chết nàng, trí sĩ...

Hắn mới ba mươi sáu tuổi, là lúc bắt đầu quanh vinh, trước kia hắn liều mạng như vậy là vì cái gì.

Còn không phải là lưu danh sử sách, là trung thần sao? Nhưng hết thảy đều bị Văn Thục Hoa phá hỏng.

Văn gia không chỉ làm trò cười cho người trong thiên hạ, mà hắn còn trở thành người trí sĩ hoa mắt ù tai.

Văn ngự sử giống như mất hết sức sống, già thêm mười mấy tuổi, này nọ có thể trách ai?

Nếu không phải hắn muốn che lấp, trực tiếp đem Văn Thục Hoa đưa vào am ni cô.

Thì có lẽ hắn vẫn còn làm ngự sử, nữ nhi có thể quan trọng hơn quyền lực chức quan sao?

Hoàng thượng hỏi Triệu Duệ Kỳ:

-Ngươi có thể cam đoan cả đời này không nạp trắc phi? Trẫm có thể ban Văn thị làm thiếp thất cho ngươi.

https://thuviensach.vn

-Thần không cần.

Triệu Duệ Kỳ cao giọng nói:

-Kiếp này thần chỉ thú một chính phi, thần nguyện ý noi theo Thánh Tổ thật tâm đối đãi với chính phi.

Hoàng đế giật mình, đôi mắt âm u sâu lắng, giống như rõ ràng, lại giống như hồ đồ, cuối cùng buồn bã nói:

-Văn thị đưa đến am cắt tóc làm ni cô.

-Tuân chỉ.

- Tạ bệ hạ.

Triệu Duệ Kỳ dập đầu tạ ơn, hoàng đế ôn hòa nhìn Tiểu Thất:

-Thất hoàng tử chung mẫn thanh tú, giao do hoàng hậu nuôi nấng.

Chuyện Triệu Duệ Kỳ cự tuyệt tứ hôn không khiến đại thần chú ý nữa, lúc này bọn họ chỉ chú ý chuyện hoàng thượng đem thất hoàng tử giao cho hoàng hậu.

Tuy chưa nói sẽ ghi tạc dưới danh nghĩa của hoàng hậu, nhưng Thất hoàng tử có thể coi là trưởng tử.

Hoàng hậu có thất hoàng tử, hậu phương càng củng cố, mà thất hoàng tử dù không có gia mẫu hộ thuẫn chỉ cần dựa vào sự sủng ái của hoàng đế.

Thì gia tộc ngoại gia của hoàng hậu nương nương nhất định sẽ phụ tá thất hoàng tử.

Các vị đại thần bắt đầu đánh giá xem xét thất hoàng tử.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế giống như còn ngại sóng gió không đủ, sau khi nhận được tin mật thám bẩm báo.

Hoàng đế tức giận trách phạt tam hoàng tử, nói hắn không nhìn quân phụ, không nhìn tay chân.

Biếm tam hoàng tử thành thứ dân, xóa tên khỏi gia phả, thuận tiện dội nước lạnh vào đám hoàng tử đang muốn tranh đoạt vị trí thái tử, cũng tuyên cáo với thiên hạ:

-Khi nào trẫm long về đại hải, mới có thể sắc lập thái tử, ai vọng ngôn đến thái tử vị, tru di cửu tộc.

Người bày mưu tính kế cho tam hoàng tử, cùng đại thần đầu nhập tam hoàng tử, dưới cơn giận dữ của hoàng đế, toàn gia sao trảm.

Dẫn đi diễu chợ bị ném uế phẩm miệng đầy máu tươi, triều thần ngậm chặt miệng, không dám nói đến vị trí thái tử.

Hoàng đế dùng mấy trăm đầu người đổi lấy năm năm thái bình, cũng khiến người trong thiên hạ được lĩnh giáo cái gì là đế vương giận dữ, thây chất thành đống.

Sau khi hồi kinh, hoàng đế lấy lý do hầu hạ không chu toàn, bụng dạ khó lường đem thân mẫu của cửu hoàng tử từ phân vị phi giáng xuống cấp thấp nhất là thải nữ.

Sau đó ở trong cung của nàng tìm được chứng cứ mưu hại cung phi, hoàng đế ban cho nàng ba thước bạch lăng.

Cửu hoàng tử mất mẫu thân, hoàng đế giao cho Hoàn tần không được sủng ái nuôi nấng.

https://thuviensach.vn

Thất hoàng tử thường quan tâm tiếp đón bảo hộ cửu hoàng tử, khiến cửu hoàng tử rất cảm kích.

-Điện hạ, nô tỳ có thể yên tâm đi gặp chủ nhân.

Thất hoàng tử rũ mi, lão ma ma tố giác thân mẫu cửu hoàng tử, đưa ra chứng cứ phạm tội, đã uống thuốc độc tự sát, Thất hoàng tử nói:

-Hậu táng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 89: Trúc Trắc

Thất hoàng tử có được thứ hắn muốn, một khi thất hoàng tử khiêm cẩn sẽ rất đáng sợ.

Dù hắn vẫn như trước đây ngây thơ thuần hậu, thì thế nhân cũng không dám khinh thị hắn.

Không có thân mẫu chăm sóc, hơn nữa thân mẫu còn phạm vào lỗi lầm quá lớn.

Chuyện này sẽ ảnh hưởng tiền đồ cả đời của cửu hoàng tử, đại thần trong triều đương nhiên sẽ không duy trì hay đặt hy vọng lên người cửu hoàng tử.

Sau khi hồi kinh Yên Nhiên nghe nói trong cung biến đổi to lớn, thế cục lúc này đã không còn giống thế cục kiếp trước.

Đáng lẽ thất hoàng tử bệnh chết lại trở thành trưởng tử nuôi dưỡng dưới danh nghĩa của hoàng hậu.

Sau đó cửu hoàng tử mất đi thân mẫu, trong trí nhớ của Yên Nhiên thái hậu nương nương là người cực kỳ thủ đoạn.

Ép bức hoàng thượng thở không nổi, hoàng thượng luôn tìm kiếm tình thương mẫu tử trên người Trinh Nương.

Thái hậu nương nương cũng không vì vậy mà làm khó dễ Trinh Nương.

Trinh Nương và thái hậu, là do hoàng đế ở giữa trung hòa, Yên Nhiên vỗ trán, trong mắt tràn đầy sung sướng

https://thuviensach.vn

Không phải vì nàng có giao hảo với thất hoàng tử, Yên Nhiên biết mình không có năng lực lấy lòng hai bên như Trinh Nương.

Yên Nhiên cũng không phải đơn giản vì tiền đồ biểu ca rộng lớn mà vinh quang.

Quan trọng nhất là Yên Nhiên không còn sợ hãi cửu hoàng tử, Yên Nhiên biết kiếp này cửu hoàng tử còn chưa trí tuệ ẩn nhẫn, đã bị thất hoàng tử phế bỏ.

Hoàn tần thất sủng không có cách nào giáo dưỡng tốt cửu hoàng tử, cửu hoàng tử muốn xuất đầu lộ diện cũng rất khó khăn, mà thất hoàng tử...

Không vào hang cọp sao bắt được cọp con, nếu hắn đã phá hủy mẫu tử cửu hoàng tử, thì sẽ không lưu lại cơ hội trở mình cho cửu hoàng tử.

-Yên Nhiên, vì sao thất hoàng tử lại muốn che chở cửu hoàng tử?

- Là kế sách của thất hoàng tử, một là thu mua lòng người, lúc cửu hoàng tử bị người khác chấm chọc khiêu khích, thất hoàng tử sẽ cố ý che chở, khiến cửu hoàng tử cảm kích, mẫu phi của cửu hoàng tử vì bệ hạ giáng cấp phân vị phi sau đó bị ban chết, cũng không liên quan gì đến thất hoàng tử. cửu hoàng tử sẽ tin và coi hắn như thân huynh trưởng, sau này có chuyện gì, thất hoàng tử đều biết. Hai là làm cho bệ hạ cùng triều thằn xem, cửu hoàng tử không còn uy hiếp đến thất hoàng tử, thất hoàng tử đối xử tử tế với hắn, sẽ làm bệ hạ yên tâm.

- Ngươi có thể nhìn ra hai điểm này là tốt rồi, nếu cửu hoàng tử muốn giải tội cho thân mẫu mà sửa lại án sai, thỉ sẽ chống đối với bệ hạ, vì người hạ lệnh là bệ hạ, bệ hạ sẽ không có khả năng sai lầm, sao bệ hạ có thể dễ dàng tha thứ cho cửu hoàng tử ra mặt chống đối hắn? Thất hoàng tử cũng không đơn giản.

https://thuviensach.vn

Cửu hoàng tử xem như phế, bát hoàng tử còn nhỏ mà tính tình đã thô bạo, không được đương kim hoàng đế yêu thích.

Các vị hoàng tử nhỏ tuổi khác vẫn còn muốn núp ở phía sau, có nhiều chuyện không thể làm.

Kiếp trước Yên Nhiên từng nghe biểu ca nói, cửu hoàng tử đoạt được đế vị trong đó Trinh Nương có công lớn nhất, ai cũng không nghĩ tới cửu hoàng tử lại có được đế vị.

- Đại di nói rất đúng, thất hoàng tử mưu trí không phải người bình thường là có thể sánh bàng.

Trước khi rời khỏi bãi săn, nàng đã gặp Triệu Duệ Kỳ, hắn sẽ không gạt nàng.

Nhìn thấy hoàng thượng vì thân mẫu của thất hoàng tử mà đặc thù sủng ái hắn, Yên Nhiên nghĩ khả năng thất hoàng tử thượng vị rất cao:

- Bệ hạ cảm thấy áy náy với thất hoàng tử.

Nhàn Nương nói:

- Áy náy cũng tốt, cho tới tận bây giờ Nhữ Dương vương phủ vẫn phụng ý chỉ của hoàng thượng mà duy trì thất hoàng tử, nhưng tâm tư của hoàng thượng cũng không dễ đoán, Yên Nhiên phải nhớ kỹ, lúc nào cũng phải nhắc nhở Kỳ nhi, hết lòng vì Quân vĩnh viễn đặt ở vị trí thứ nhất, không thể vì thất hoàng tử mà làm ra chuyện nguy hại đến các vị hoàng tử khác.

- Dạ, đại di.

Yên Nhiên đem chăn bên cạnh đắp lên đùi Nhàn Nương, giọng nức nở:

-Sao người gầy như vậy? Sao không ăn uống nhiều một chút, đại di, biểu ca còn chưa có đậu trạng nguyên đâu.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương nhẹ nhàng vuốt ve hai má của Yên Nhiên, ngón tay nàng gầy trơ xương.

Yên Nhiên có thể cảm thấy góc cạnh của xương ngón tay, nàng nhìn khuôn mặt Nhàn Nương gầy yếu tái nhợt.

Cố nén xúc động, Yên Nhiên tự nhắc nhở chính mình, kiêu ngạo như Nhàn Nương sẽ không càn bất luận kẻ nào thương hại.

Nhàn Nương cười hỏi:

- Đừng nói đến chuyện phiền lòng này,

Kỳ nhi ở trước mặt mọi người cự tuyệt ý tứ hôn của hoàng thượng, còn nói cả đời này chỉ cần một mình ngươi, một khi Kỳ nhi đã hạ quyết định sẽ không thay đổi, Văn gia tiểu thư bị hoàng thượng hạ lệnh xuất gia, lúc vương gia hồi kinh đã nói với ta rồi, hắn nói sẽ chọn ngày đi An Bình hầu phủ cầu thân, chuyện của ngươi cùng Kỳ nhi không có biến cố gì nữa, hoàng hậu nương nương nể mặt thất hoàng tử, sẽ duy trì Kỳ nhi, không chừng bệ hạ sẽ tứ hôn cho các ngươi.

Yên Nhiên hơi ngượng ngùng, nàng là đối tượng khiến đám tiểu thư danh môn trong kinh thành phải hâm mộ.

Nhàn Nương cảm khái nói:

- Có nữ nhân nào mà không muốn có được người toàn tâm toàný với mình.

Sau khi Nhữ Dương vương trở lại kinh thành, trong mắt trong lòng đều là Nhàn Nương.

Đối xử với nàng tốt vô cùng, thậm chí Nhữ Dương vương còn thừa nhận là hắn hiểu lầm Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Nhưng này nọ cũng chưa từng làm Nhàn Nương cảm động, nàng đã buông bỏ, sẽ không bao giờ nhặt lại.

- Ta ngăn cản vương gia.

Nhàn Nương giải thích với Yên Nhiên:

- Trong kinh thành đang nghị luận về hôn sự của các ngươi, tuy Văn đại nhân đã trí sĩ, nhưng không ít đòng liêu thân cận với hắn, đều là những người có bản tính quật cường, cố chấp... Vì tương lai của các ngươi...Ta định...định đợi sau khi Kỳ nhi đậu tiến sĩ, sẽ để các ngươi đính ước.

- Tất cả xin nghe đại di an bày.

- Yên Nhiên.

-Dạ?

- Ngươi phải nhớ; ta sẽ không hại ngươi, cũng sẽ không khiến ngươi bị ủy khuất, hôn sự giữa ngươi và Kỳ nhi phải được tất cả mọi người chúc phúc.

- Ta tin tưởng sự an bày của đại di.

Yên Nhiên tới gần Nhàn Nương, nhẹ giọng nói:

- Người để ta luyện tập kiểm pháp...Lúc ở bãi săn từng bị thất hoàng tử nhìn thấy; hắn nói những lời rất kỳ quái.

Nhàn Nương cảm thấy hứng thú hỏi:

- Hắn thấy ngươi múa kiểm pháp? Chiêu thức bị trúc trắc ngươi đã thông hiểu đạo lí chưa?

https://thuviensach.vn

- Không biết như thế nào mà luyện kiểm thông thuận hơn rất nhiều, sau này cũng không thấy gì trúc trắc...

Yên Nhiên bị Nhàn Nương nắm chặt tay, nhìn thấy Nhàn Nương kinh hỉ nàng không hiểu:

-Đại di?

- Múa kiểm cho ta xem, Yên Nhiên, múa kiếm.

Yên Nhiên không muốn trái ý Nhàn Nương, lấy bảo kiếm trong phòng Nhàn Nương, Yên Nhiên nói:

- Ta vào trong sân nhỏ múa kiểm, người đứng bên cửa sổ là có thể thấy.

Nhàn Nương đi vài bước đến bên cửa sổ, Nhàn Nương sốt ruột nói:

- Đi đi, ta xem.

Yên Nhiên ở trong sân nhỏ ngưng thần tĩnh khí, rút ra bảo kiếm, triển khai kiếm thế, đem kiếm vũ diễn luyện.

Nhàn Nương càng xem càng vui mừng, thì thào nói:

- Thì ra chiêu này là nhưvậy...Ta luyện tập mười năm cũng không có cách gì ngộ ra, ai dám nói tư chất của Yên Nhiên không tốt? Yên Nhiên...Là thiên tài.

Nàng có thể luyện thành bộ kiếm pháp này, thì Nhàn Nương cũng có thể yên tâm bày bố cục.

Nhàn Nương càng xem trọng Yên Nhiên.

ở cửa viện, có một người đang đứng sừng sững nơi đó, bóp nát đèn Lưu Ly trong tay, trợn mắt há hốc mồm nhìn Yên Nhiên đang múa kiếm, trong

https://thuviensach.vn

mắt có kinh hỉ, có may mắn...Càng không thể bỏ qua.

- Vương gia.

Minh Yên đứng bên cạnh Nhữ Dương vương thấp giọng nói:

- Tay của người...

Mảnh vỡ của đèn Lưu Ly cắt qua ngón tay Nhữ Dương vương, đầu ngón tay chảy máu, Nhữ Dương vương nhìn vết thương trên ngón tay, cười nói:

- Đau, bản vương đau, không phải nằm mơ.

- vương gia đèn Lưu Ly định đưa cho vương phỉ...Hay là để nô tài đi lấy Dạ Quang Bôi mang tới?

Nhữ Dương vương nói:

- Bản vương tự mình đi lấy, lễ vật tặng Nhàn Nương, bản vương sẽ không để người khác đụng vào.

Lại nhìn thoáng qua Yên Nhiên đang chuẩn bị thu kiếm, Nhữ Dương vương sung sướng nói:

- Bản vương không ngờ; hôm nay lại có thể nhìn thấy bộ kiếm pháp thất truyền từ lâu, Kỳ nhi so với bản vương càng có phúc khí.

Nhữ Dương vương không muốn kinh động đến Nhàn Nương nên lén lút rời đi.

Nhàn Nương cũng làm bộ như không biết, Nhàn Nương nhìn Yên Nhiên cười nói:

- Ngươi tốt lắm, ngươi cùng Kỳ nhi đều tốt.

- Đại di, bộ kiếm pháp này...

https://thuviensach.vn

- Đừng hỏi, sau này chờ ngươi gả vào vương phủ sẽ rõ ràng.

Nhàn Nương lấy khăn giúp Yên Nhiên lau mồ hôi:

- Không phải ta không muốn nói cho ngươi biết, chỉ là...Tuy tước vị của phụ thân ngươi là thừa kế hầu tước, truy ền từ khai quốc, nhưng việc này chỉ có khai quốc vương phủ mới hiểu được một hai.

- Nếu người đã nói như vậy, ta sẽ không hỏi nữa.

Nếu Yên Nhiên không được trọng sinh, nàng sẽ không có cách gì hiểu rõ nhân quả luân hồi trong kiếm pháp, người có thể sáng chế ra bộ kiếm pháp này mới chính là thiên tài.

Lạc Ngọc Đảo.

Nhữ Dương vương cực kỳ cao hứng, Minh Yên bôi dược cho hắn:

-Lát nữa đưa bái thiếp qua An Bình hầu phủ, bản vương mời hắn uống rượu, chúng ta là thân gia, lại là huynh đệ đồng liêu, không thể xa lạ.

- Tuân mệnh.

Minh Yên nói:

- Vương phi sẽ rất cao hứng khi người thân cận với An Bình hầu.

- Trước kia bản vương đã xem thường An Bình hầu, dù Yên Nhiên không biết kiếm pháp, bản vương vẫn thân cận với hắn, hiện nay...Càng không có lý do gì để xa lạ, cũng may ở trước mặt mọi người Kỳ nhỉ đã nói ngoài Yên Nhiên sẽ không thú ai khác, nếu không có chuyện Văn thị dâm bôn... Bản vương phải đi An Bình hầu phủ câu thân, bản vương thật sự lo lắng đêm dài lấm mộng.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương không yên lòng suy nghĩ miên man, cuối cùng vỗ đàu:

- Là bản vương đa tâm, bọn chúng từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, là lưỡng tình tương duyệt, tính tình Yên Nhiên lại giống Nhàn Nương, trung trinh quật cường, sao có thể cô phụ Kỳ nhi...

- Vương gia, vương gia.

- Chuyện gì?

- Bên ngoài vương phủ có một nữ tử cầu kiến vương gia.

Tên tùy tùng sợ Nhữ Dương vương không tin, không phải ai cũng có thể nhìn thấy Nhữ Dương vương, vội nói:

- Cầm theo lệnh bài của người, nói là có chuyện rất quan trọng, còn dặn là không thể nói với vương phi điện hạ.

Nhữ Dương vương có chút không vui, hắn đang chuẩn bị đi bầu bạn bên người Nhàn Nương:

-Lệnh bài?

Minh Yên nhắc nhở nói:

- Nếu thật sự cầm theo lệnh bài của người, thì đăng môn có thể là Mạnh gia cửu tiểu thư.

Trinh Nương? Từ lúc ở bãi săn biết Nhàn Nương trôi qua không dễ dàng, lại bị An Bình hầu say rượu đánh giá hắn sống trong phúc mà không biết hưởng, không kính trọng thê tử Nhàn Nương.

An Bình hầu nói với hắn, không biết có bao nhiêu người hâm mộ hắn vì có thể thú được Nhàn Nương làm vương phi.

https://thuviensach.vn

Từ nay về sau trong lòng Nhữ Dương vương chỉ nghĩ đến Nhàn Nương.

Nữ tử mà hắn vừa gặp đã thương, trinh tiết, dịu dàng, trong nhu có cương, hiểu hắn...Trinh Nương cũng bị hắn quên mất.

Lúc này nghe hạ nhân bẩm báo, hắn nhớ lại đã hơn nửa tháng nay Trinh Nương chưa viết thư cho hắn, bình thường cứ bảy tám ngày là hắn có thể nhận được thư của nàng.

Nàng sẽ kể cho hắn nghe chuyện thú vị ở Chủng Đậu Cung, hoặc là nói nàng đang trồng loại hoa cỏ gì, hoặc là hỏi tình trạng thân thể của hắn.

Dù Trinh Nương không hề nhắc đến chuyện ái mộ hắn, nhưng Nhữ Dương vương đọc thư của nàng, vẫn cảm nhận được Trinh Nương tưởng niệm hắn, mà hắn cũng cảm thấy Trinh Nương rất tốt đẹp.

-Dẫn nàng tiến vào từ cửa hông...

Nhữ Dương vương suy nghĩ cho danh tiết của Trinh Nương, sửa miệng:

-Hay để bản vương tự đi một chuyến, đỡ phải để vương phi hiểu lầm Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 90: Trinh Nương Mất Tích

Đi vào cửa hông của vương phủ, nữ tử quỳ gối trước mặt Nhữ Dương vương:

-Vương gia...Van cầu ngài mau đi cứu cửu tiểu thư đi...Cửu tiểu thư mất tích năm ngày, nô tỳ thật sự không còn cách nào, bất đắc dĩ mới đến cầu vương gia.

Nhữ Dương vương nhìn Minh Yên ý bảo hắn nâng nữ tử kia lên, lãnh lùng hỏi:

- Là ai phái ngươi tới? Dám bại hoại danh dự của Mạnh gia cửu tiểu thư? Mạnh thị Trinh Nương đã được hoàng hậu nương nương khen ngợi, lúc này đang ở Chủng Đậu Cung tu hành, được dân chúng trong thiên hạ cung phụng. Gan của ngươi thật lớn, dám đến đây nói với bản vương là nàng mất tích? Dù nàng mất tích, cũng là chuyện của Mạnh gia, liên quan gì đến bản vương.

Nữ tử khóc lóc, không để ý Minh Yên đang ngăn cản, chạy thẳng đến trước mặt Nhữ Dương vương:

-Nô tỳ là Vân Nhi hầu hạ bên người cửu tiểu thư, nô tỳ biết người đối với cửu tiểu thư là tình thâm ý trọng, cửu tiểu thư cũng từng nói, nếu có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, nhất định phải cầu cứu người, người không thể không để ý tới cửu tiểu thư.

Vân Nhi lại quỳ xuống:

https://thuviensach.vn

-Sao nô tỳ có thể không để ý đến khuê dự của cửu tiểu thư? Nô tỳ cố gắng che giấu, nhưng cửu tiểu thư mất tích năm ngày, nô tỳ thật sự giấu không được, chỉ có thể đến cầu người, Nhữ Dương vương điện hạ, van cầu người hãy cứu cửu tiểu thư đi, van cầu người.

Nhữ Dương vương nhíu mày:

- Ngươi là nha hoàn bên người Trinh Nương?

- Dạ. Nô tỳ hầu hạ cửu tiểu thư đã lâu, cửu tiểu thư đi Chủng Đậu Cung tu hành, nô tỳ cũng đi theo hầu hạ, cửu tiểu thư viết thư tín cho vương gia, cũng là nô tỳ đưa cho người của vương gia, nếu vương gia không tin, có thể gọi người đến kiểm chứng.

Nhữ Dương vương nhìn Minh Yên, thấy hắn gật đầu, biết nữ tử đang khóc lóc trước mặt hắn là người được Trinh Nương tín nhiệm.

Nhữ Dương vương lo lắng cho Trinh Nương, nhưng trong lòng vẫn nghi ngờ.

Nhưng Vân nhi lại khóc lóc như vậy, có phải Trinh Nương...Nhữ Dương vương hừ lạnh:

- Nói rõ ràng Trinh Nương mất tích như thể nào.

Thân thể Vân Nhi nhẹ nhàng run rẩy, môi trắng bệch, run rẩy nói:

-Năm ngày trước, cửu tiểu thư ở phía sau Chủng Đậu Cung chăm sóc hoa cỏ, mấy bồn hoa đó giống như là mạng của cửu tiểu thư, cửu tiểu thư nói là lưu lại cho vương gia xem.

-Nói điểm quan trọng.

Nhữ Dương vương lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

-Nàng mất tích ở đâu?

Mấy bồn hoa cỏ cũng giống như mệnh của Trinh Nương, tuy là vì lấy lòng của Nhữ Dương vương, nhưng mệnh của Trinh Nương cũng rất hèn hạ.

Rốt cuộc Nhữ Dương vương vẫn chung tình với Trinh Nương, hắn biết Trinh Nương sẽ gặp một số chuyện vụng vặt khó giải quyết.

Nhưng Nhữ Dương vương lại nghĩ nàng là thứ xuất chưa bao giờ gặp khó khăn bên ngoài nên không biết cách ứng đối cũng là chuyện bình thường, không giống như Nhàn Nương đã lăn lộn từ lâu.

- Trên núi phía sau Chủng Đậu Cung, nô tỳ đợi rất lâu cũng không thấy cửu tiểu thư trở về, nên đến sau núi tìm kiếm, lại không thấy bóng người, nô tỳ sốt ruột vổ cùng, sau đó tìm thấy khăn tử của cửu tiểu thư.

Vân Nhi lấy khăn tay trong áo đưa cho Nhữ Dương vương:

- Tuy nô tỳ không trí tuệ, nhưng cũng biết chuyện này trọng đại, liền nói dối với người ngoại là cửu tiểu thư không thoải mái, cầnyên tĩnh nghĩ ngoi trong phòng, đã nhiều ngày nay nô tỳ ngày đêm không ngừng cầu nguyện, cửu tiểu thư có thể bình an trở về, nhưng cửu tiểu thư... Vương gia, hai ngày nữa hoàng hậu nương nương sẽ đến Chủng Đậu Cung, cửu tiểu thư có thể né tránh mọi người, nhưng không thể không gặp hoàng hậu nương nương, một khi bị người phát hiện cửu tiểu thư không ở Chủng Đậu Cung, tội kháng chỉ không tuân sẽ lấy mạng cửu tiểu thư, nếu nô tỳ có biện pháp, thì đã không đến cầu vương gia.

Nhữ Dương vương nhìn khăn tử trong tay nhìn tú phẩm chắc chắn là Trinh Nương, trên khăn viết hai cái chữ bằng máu...Cứu mạng.

Chữ viết cũng chính tay Trinh Nương viết, nhìn chữ là có thể biết trong lúc nguy cơ vội vàng viết ra, lại dùng máu.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương đau lòng Trinh Nương, lúc này cũng không thể không nghĩ nhiều:

- Trinh Nương có kết thù với ai không? Vân Nhi lắc đàu:

- Cửu tiểu thư ôn như cung kính, lương thiệu chưa bao giờ tranh giành với ai, có chuyện tốt, vật quý sẽ muốn tặng cho người khác, cũng chưa từng lời qua tiếng lại với ai, ai sẽ vô duyên vô cớ thương tổn cửu tiểu thư? Trừ... Trừ...Nô tỳ không dám nói.

- Bản vương ra lệnh ngươi nói.

- Nếu cửu tiểu thư biết được sẽ trách phạt nô tỳ.

- Ngươi có muốn cứu Trinh Nương không? Bản vương sẽ không để Trinh Nương phạt ngươi.

Vân Nhi giống như đã hạ rất quyết tâm rất lớn, nhìn Nhữ Dương vương, hung hăng tự đánh chính mình hai cái tát:

- Các nàng đều là chủ tử, nô tỳ không dám nói các nàng này nọ, nhưng vì cứu cửu tiểu thư, nô tỳ chỉ có thể nói sự thật, thị phi đúng sai, do vương gia quyết định.

Trên khuôn mặt Vân Nhi hiện rõ dấu bàn tay, nhìn rất đáng thương, cũng rất áy náy.

- Trước kia biểu tiểu thư cùng cửu tiểu thư rất tốt, cửu tiểu thư coi biểu tiểu thư như tri kỷ, lại coi nàng như vãn bối mà chăm sóc trước sau, ở bên cạnh chỉ điểm cho biểu tiểu thư rất nhiều thứ, sau đó...Biểu tiểu thư biết chuyện cửu tiểu thư sẽ trở thành kể phi của vương gia, liền đối xử lạnh nhạt với cửu tiểu thư cũng không nói chuyện với cửu tiểu thư nữa. Tuy cửu tiểu thư rất thương tâm, nhưng chưa bao giờ trách biểu tiểu thư, luôn nói với nô tỳ, biểu tiểu thư còn nhỏ không hiểu chuyện, sau này sẽ tốt hơn, nô tỳ có

https://thuviensach.vn

thể nhìn ra, biểu tiểu thư chỉ để ý đến Nhữ Dương vương phủ phú quý, để ý vương phi, cửu tiểu thư xuất thân hèn mọn, nào dám so sánh với vương phi điện hạ? Biểu tiểu thư từng nói, rất tức giận chuyện vương gia thú kế phi, mặc kệ ai làm kế phi nàng cũng không bỏ qua.

Nhữ Dương vương nhíu mi đôi mắt u ám:

- Tiếp tục nói.

- Lúc trước vương phi điện hạ lo lắng cho thế tử sợ không có người chăm sóc, lo lắng vương gia thú kế phi có tâm tư không an phận, sẽ ám hại thế tử điện hạ, liền càu khẩn cửu tiểu thư sau khi vương phi điện hạ mất, hãy gả cho vương gia, chăm sóc thế tử điện hạ, lúc trước cửu tiểu thư không muốn, nàng không quyến luyêh vương phủ phú quý, luôn nói bình an vui vẻ an nhàn qua ngày là được, sau đó không chịu nổi vương phi điện hạ liên tục khẩn cầu, là người một nhà huyết mạch tương liên, cửu tiểu thư cũng sợ thể tử điện hạ không có thân nhân chiếu cố sẽ gặp nguy hiểm, không có người thân bên cạnh chỉ đạo, với tính tình đôn hậu văn nhược, sao thể tử điện hạ có thể gánh vác trọng trách Nhữ Dương vương phủ? Cửu tiểu thư không đành lòng nhìn vương phỉ điện hạ chết không nhắm mắt, lại biết vương gia là người tình thâm ý trọng, cũng không biết làm sao đành đáp ứng với vương phỉ điện hạ.

(Yul: 😯😯😯)

-Nhưng ai ngờ, không hiểu tại sao lại thành thế này, vương phi điện hạ thay đổi chủ ý muốn cửu tiểu thư gả cho người khác, cửu tiểu thư là người cố chấp, một khi đã quyết định sẽ rất khó thay đổi, từ nhỏ chỉ đọc nữ giới, trong lòng chỉ chứa được một người, cửu tiểu thư thà làm ni cô, cũng không muốn tái giá, vương phi điện hạ âm thầm dây dưa với cửu tiểu thư, muốn khuyên nàng thay đổi chủ ý, cửu tiểu thư không còn cách nào, mới dựa vào bệnh thiên hoa, tránh né vào Chủng Đậu Cung.

https://thuviensach.vn

(Yul: ta edit mà cứ cười thôi)

Nhữ Dương vương nắm chặt tay thành đấm, Nhàn Nương...Nhàn Nương sẽ hại Trinh Nương?

Nếu không phải phát sinh ra rất nhiều chuyện, thì Nhữ Dương vương nghe những lời này, nhất định sẽ đi chất vấn Nhàn Nương.

Sao nàng không chấp nhận người ngoài, sao nàng có thể vì ghen tỵ mà ra tay ác độc như vậy.

Trinh Nương không chỉ là người mà hắn ái mộ, mà nàng còn là thân muội muội của Nhàn Nương.

Lợi dụng Trinh Nương đồng tông huyết mạch bảo hộ nhi tử, sau đó phát hiện Trinh Nương là người trí tuệ, bài bố nàng không được nên ra tay hung ác...

Hắn vì lời Vân Nhi nói mà suy diễn, Nhữ Dương vương xoay người đi vào vương phủ, sau đó dừng lại:

-Nhàn Nương, Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương đứng yên nói:

- Người đâu, chuẩn bị ngựa, bản vương tự mình đi Chủng Đậu Cung.

Nhữ Dương vương cưỡi ngựa, hạ mệnh cho thị vệ mang theo Vân Nhi, đoàn người cùng đi đến Chủng Đậu Cung.

Sau khi Yên Nhiên cùng Nhàn Nương nghe được tin tức, Nhàn Nương cười rất vui vẻ, nói với Yên Nhiên:

- Ta không sao, không cần lo lắng cho ta.

https://thuviensach.vn

- Đại di... Vương gia...

- Nếu là trước kia ta sẽ để ý, nhưng hiện nay cứ để mặc bọn hắn bị nàng ép buộc đi, Yên Nhiên, ngươi chỉ càn nhớ Trinh Nương là người không dễ dàng đối phó.

- Người nói nàng muốn ép buộc cái gì? Vì sao vương gia lại muốn đến Chủng Đậu Cung?

Dạo này, Nhàn Nương cũng không có đếm xỉa tới Trinh Nương, nghĩ nàng sẽ ở trong Chủng Đậu Cung thành thật an phận trong ba năm.

Mà chuyện Nhàn Nương an bài cũng chưa đến lúc, nên không chú ý đến hướng đi của Trinh Nương.

Thấy Yên Nhiên nghi vấn, Nhàn Nương lắc đàu:

- Ta cũng không rõ.

- Hay là để ta sai người đi hỏi thăm?

- Làm tốt chuyện của chính mình là được rồi, Trinh Nương cũng không thể lật trời, loại người giống như Trinh Nương, chỉ cần ngươi càng coi trọng nàng, thì nàng càng có cơ hội biểu hiện, không chừng sẽ bắt lấy sơ hở của ngươi mà phản công. Không nhìn nàng ngược lại còn tốt hơn.

Nhàn Nương nói lời thấm thìa:

- Bản thân mới là trọng yếu, trông cậy vào người khác ra mặt, vẫn có vẻ hẹp hòi, ta không hy vọng ngươi giống như Trinh Nương, ngươi là quý khí tôn vinh, ngươi không cần phải tính kế như Trinh Nương, dù nàng vắt hết óc cũng không tính kế được ngươi, các ngươi kém nhau rất xa.

-Ta nhớ kỹ, đại di.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên đáp ứng với Nhàn Nương, nàng cũng biết Nhàn Nương nói đúng.

Nhưng rời khỏi vương phủ, Yên Nhiên vẫn sai người âm thầm đi Chủng Đậu Cung thám thính tin tức.

Yên Nhiên tự giễu chính mình không bằng Trinh Nương, không học được thủ đoạn đáng sợ của nàng.

Cũng không bằng Nhàn Nương, không học được ngạo khí ninh chiết bất loan.

(Yul: ninh triết bất loan có thể hiểu là thà chết không nhún nhường)

- Ta là ta, ta không phải là Mạnh Trinh Nương, cũng không phải là đại di chói mắt ngạo khí Nhữ Dương vương phi.

Yên Nhiên có thể học được sở trường, nhưng con đường của mình phải tự mình đi.

Sau khi trở lại An Bình hầu phủ, Yên Nhiên nhận được tin tức...Trinh Nương mất tích.

Nhữ Dương vương đang sai người tìm kiếm nàng. Yên Nhiên không hiểu, Trinh Nương là người rất cẩn thận, đi một bước tính ba bước, sao có thể đột nhiên mất tích?

Nàng suy nghĩ xem Trinh Nương tính dựa vào chuyện mất tích để làm cái gì? Hoặc là có được cái gì.

Mặc kệ hoàn cảnh có bao nhiêu nguy hiểm, thì Trinh nương vẫn có thể bình tĩnh phân tích tìm đường sống.

Cũng có thể nghịch chuyển cục diện, thường là chuyện xấu biến thành chuyện tốt.

https://thuviensach.vn

- Rốt cuộc là nàng cố ý? Hay thật sự bị người bắt đi?

Yên Nhiên cũng không thể làm cái gì, nếu đem tin tức Trinh Nương mất tích truyền ra ngoài.

Thì danh dự trăm năm của Mạnh gia sẽ bị hủy hoại trong chốc lát, hơn nữa Yên Nhiên không đoán được dụng ý của Trinh Nương.

Trừ chuyện sai người cẩn thận lưu ý, thì Yên Nhiên vẫn làm theo lời Nhàn Nương, làm tốt quyết định của chính mình, im lặng xem biến.

Chỉ cần biểu ca thành tài có tiền đồ, dù Trinh Nương có mưu tính nhiều hơn nữa cũng chỉ uổng phí tâm tư.

Cửu hoàng tử bị đạp đỗ, Yên Nhiên tin đối với thất hoàng tử thì nàng có ảnh hưởng hơn Trinh Nương.

Nhữ Dương vương lo lãng tìm kiếm Trinh Nương, hắn không buông tha cho bất kỳ dấu vết gì để lại.

Huy động thị vệ, rốt cục cũng có được chút tin tức, Nhữ Dương vương tự mình nghĩ cách cứu viện Trinh Nương.

Nhữ Dương vương vừa lo lắng cho an nguy của Trinh Nương, lại vừa cảm thấy áy náy.

Trinh Nương mềm mại như vậy sao có thể chịu nổi người khác đối đãi hung ác?

Hán là nam tử lại không thể bảo hộ nàng chu toàn, Nhữ Dương vương thống hận người bắt cóc Trinh Nương.

ở trong sân đình hẻo lánh, đình viện mọc đày cỏ dại, mấy gian phòng ở thì cũ nát không chịu nổi, trên cột, nóc nhà treo đầy mạng nhện.

https://thuviensach.vn

Bên trong chỉ có mấy con chuột lâu lâu chạy qua, ở trong góc tường có một thiếu nữ, nàng chính là người đã mất tích mấy ngày nay...Mạnh Trinh Nương.

Y phục của nàng rất bẩn, mặt cũng bẩn, nhưng đôi mắt bình tĩnh sáng ngời, có ý liều chết.

Ở cách đó không xa, có một tên hán tử vừa uống rượu, vừa dâm tà nhìn về phía Trinh Nương...

-Con quỷ nhỏ này cũng có mấy phần lẳng lơ, đợi có được bạc, vài huynh đệ chúng ta sẽ thương ngươi...Ợ...Nào cùng uống vài chén...

P/s Ai là người ra tay bắt cóc TN? Lý do là gì? 🤔 🤔 🤔 các nàng đoán xem...

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 91: Cứu Viện

Trinh Nương nhìn gã đạo tặc đang uống rượu.

Hắn bị rượu kích thích, ném bát rượu xuống đất, lắc lư đi về phía nàng, Trinh Nương trốn tránh, gã đạo tặc say khướt nói:

-Như thế nào? Không phải mới vừa rồi ngươi còn đòi uống rượu với ca ca sao? Trốn cái gì? Lại đây cho Tình ca ca thơm một cái.

Gã đạo tặc nhào về phía Trinh Nương, Trinh Nương tháo gỡ dây thừng trói tay nàng lúc nãy.

Nắm chặt dây thừng, thừa dịp gã đạo tặc còn đang ngẩn người, đem dây thừng vây quanh cổ hắn.

Thân thể Trinh Nương linh hoạt xoay chuyển nửa vòng, nắm chặt dây thừng buộc thành thòng lọng giật mạnh ra phía sau.

Nàng biết sức lực nam nữ đối lập, nếu tên đạo tặc phản ứng lại, rất dễ dàng thoát khỏi.

Nhưng Trinh Nương cũng không dễ chết như vậy.

Trong chốc lát, Trinh Nương ở sau lưng gã đạo tặc xoay người lưng đối lưng dùng sức kéo chặt dây thừng xuống dưới.

Gã đạo tặc say rượu, đá chân đánh tay, vẫn không thoát khỏi mà dây thừng càng lúc càng chặt...

https://thuviensach.vn

Thân thể sau lưng nàng không còn động đậy, Trinh Nương cũng không dám thả lỏng, cho đến khi thân thể hắn dần dần lạnh...

Trinh nương ngã ngồi trên mặt đất, đem tử thi đẩy ra, trên mặt nàng đầy mồ hôi, thân thể run rẩy, đôi mắt vẫn sáng ngời:

-Không thể trách ta...Là tại ngươi...Ta chỉ là phòng vệ, nữ tử thất trinh sẽ chết.

Trinh Nương không biết khi nào thì ba người khác sẽ xuất hiện, nơi này không thể ở lâu.

Trinh Nương cố gắng đứng dậy, thấy người nọ chết không nhắm mắt, mắt trợn trắng, sắc mặt xanh tím...

Trinh Nương vội vàng mở cửa, y phục ướt đẫm mồ hôi bị gió lạnh thổi qua, Trinh Nương rùng mình, hai chân run rẩy chạy ra bên ngoài, cố gắng chạy khỏi chỗ giống như địa ngục này.

Trinh Nương cũng không biết đây là đâu, chạy vài bước tinh thần liền tỉnh táo.

Nhìn xung quanh cảnh vật rất lạ lẫm, lại nhìn đống rơm trong ruộng lúa, Trinh Nương quyết đoán cởi hài ra, dùng sức ném ra xa, xóa đi dấu chân trên mặt đất.

Sau đó trốn vào trong đống rơm, tim đập liên hồi, Trinh Nương khó có thể bình tĩnh.

Nàng không ngờ Văn Thục Hoa lại muốn tính mạng của nàng đến như vậy.

Trước khi Văn Thục Hoa đến bãi săn, đã từng theo mẫu thân nàng đến Chủng Đậu Cung.

https://thuviensach.vn

Là vì đệ đệ của nàng mà đến Chủng Đậu Cung lấy dược, mẫu thân nàng rất cảm kích Trinh Nương.

Văn Thục Hoa cũng là người hiếu thuận, dù chướng mắt Trinh Nươngcó thân phận thứ xuất, thì ở trước mặt mẫu thân cũng sẽ nhân nhượng ba phần.

Trinh Nương là người sắc bén thông minh, am hiểu nhất là suy đoán tâm tư qua lời nói.

Cho nên mẫu thân Văn Thục Hoa có ấn tượng rất tốt với Trinh Nương, nói chuyện phiếm với nàng cũng không kiêng dè.

Lúc nói đến chuyện dạo này Nhữ Dương vương thái phi đối đãi với Văn Thục Hoa rất lãnh đạm.

Lúc này khắp kinh thành đã truyền ra tin tức, một khi Nhàn Nương mất, Mạnh gia sẽ để nữ nhi tái giá duy trì quan hệ thân gia với Nhữ Dương vương phủ.

Mạnh gia đã để thất tiểu thư xuất giá, chỉ còn cửu tiểu thư có thanh danh hiếu thuận mới thích hợp ứng chọn.

Nàng nhắc tới Nhữ Dương vương phủ cũng muốn nói cho Trinh Nương biết tâm tư của nàng.

Trinh nương cười dịu dàng lắng nghe, cũng không nói gì, chỉ là lúc đưa các nàng rời cung, có nói với Văn Thục Hoa một câu.

"Có dũng khí noi theo Hiền hoàng hậu không? "

Văn Thục Hoa luôn nghĩ mình sẽ gả vào Nhữ Dương vương phủ, nhưng cuối cùng lại tặng vị trí thế tử phi cho Lý Yên Nhiên.

Văn Thục Hoa không cam lòng, nàng cũng từng đọc sử sách, biết Hiền hoàng hậu đã làm gì, có Trinh Nương chỉ điểm, Văn Thục Hoa tính noi

https://thuviensach.vn

theo.

Lúc Nhữ Dương vương thế tử gặp nạn mất tích, Văn Thục Hoa cho rằng cơ hội đã tới, liều lĩnh chạy đi, mới có chuyện sau đó.

Xuyên qua đống cỏ khô, Trinh Nương khẩn trương nhìn ra bên ngoài, nàng cảm thấy rất ủy khuất.

Lúc nàng nói lời này, dù Văn Thục Hoa không thể làm thế tử phi, vì không ai lại để người không để ý đến gia tộc vì tình mà chạy đi tìm người làm chính phi.

Nhưng tình ý của Văn Thục Hoa là khó có, hoàng thượng sẽ vì mặt mũi của Văn gia mà tứ hôn cho nàng làm trắc phi.

Nhữ Dương vương phi Mạnh Nhàn Nương chỉ bị bệnh, không ảnh hưởng đến chuyện thế tử thú trắc phi.

Trắc phi vào cửa trước, cho dù Yên Nhiên làm thế tử phi, thì giữa nàng và thế tử luôn tồn tại một người, thì cảm tình của hai người sẽ có trắc trở.

Dù Trinh Nương có tư tâm, nhưng chỉ muốn khảo nghiệm thế tử cùng Yên Nhiên mà thôi, Trinh nương cắn môi, thì thào nói:

-Yên Nhiên...Ta không có ý xấu.

(Yul: 😦 😦 😦)

Trinh Nương suy đoán rất nhiều, ở trong Chủng Đậu Cung nàng biết bãi săn sẽ xảy ra chuyện đại sự.

Cho nên nàng mới nói như vậy với Văn Thục Hoa, nàng dự đoán chuẩn tất cả mọi chuyện.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ Triệu Duệ Kỳ lại dám cự tuyệt, nam nhân tam thê tứ thiếp trong huân quý danh môn không phải là chuyện rất bình thường sao?

Trinh Nương nghe người bên ngoài kể lại, chính miệng thế tử điện hạ nói, kiếp này chỉ cần một mình biểu muội, Trinh Nương vừa hâm mộ, cũng vừa ghen tị.

Nhưng Trinh Nương cũng rất cảnh giác, Văn Ngự Sử chí khí chưa mất, lại phải trí sĩ.

Còn Văn Thục Hoa bị đưa đến am ni cô cắt tóc xuất gia, Văn gia không dám oán giận hoàng đế, không dám oán trách Nhữ Dương vương phủ.

Không chừng sẽ trả thù nàng, từ lúc nhận được tin tức từ bãi săn truyền đến, Trinh Nương vẫn luôn đề phòng.

Đáng lẽ người do Văn Thục Hoa phái tới sẽ không có cơ hội xuống tay, là vì Trinh Nương quá cảnh giác.

Nhưng nàng phát hiện dạo này Nhữ Dương vương càng lãnh đạm với nàng.

Tuy vẫn thường gữi thư lui tới, nhưng Trinh Nương cảm thấy Nhữ Dương vương đã mất hứng thú với nàng.

Khoảng cách sinh ra mỹ cảm, cũng không thích hợp với Nhữ Dương vương luôn bị mỹ nhân vờn quanh.

Trinh Nương muốn quan tâm hắn, thổ lộ với hắn, coi hắn như tri kỷ.

Nhưng Nhữ Dương vương càng ngày càng ít tâm sự kể chuyện buồn sầu với nàng.

Mà giữa những hàng chữ luôn kiêu ngạo nhắc tới nhi tử, lúc nhắc tới Nhàn Nương cũng không giống trước kia.

https://thuviensach.vn

Trước kia hắn luôn nói Nhàn Nương ngang ngược sai lầm...

Trong lòng Trinh Nương rối loạn, nếu Nhữ Dương vương chỉ nhớ tới điều tốt đẹp của Nhàn Nương, tương lai sau này nàng sẽ không có cơ hội thay thế Nhàn Nương.

Cũng tại Nhàn Nương ép nàng đi vào vương phủ, phá vỡ khát cầu chỉ mong sống bình thản an nhàn của nàng.

Trinh Nương không muốn làm Nhữ Dương vương kế phi đứng dưới Nhàn Nương.

Nàng cũng phải vì đứa nhỏ của nàng mà suy tính, nàng sẽ không sống dưới cái bóng của Nhàn Nương.

Vì thế Trinh Nương tính toán muốn dựa vào chuyện Văn gia có thể đến trả thù, đem tất cả chứng cớ chỉ về phía Nhàn Nương.

Đến lúc đó Nhữ Dương vương sẽ không còn tình ý với Nhàn Nương nữa.

Chỉ có một mình Trinh Nương thì không đủ lực làm việc này, dù nàng có tính kế toàn diện chu đáo hơn nữa, nếu không có người hỗ trợ cũng không thành công.

Trinh Nương suy nghĩ rất lâu, chỉ có phụ thân Mạnh lão gia là có thể lợi dụng.

Nàng viết cho Mạnh phủ một bao thư, trên đó viết là Nhàn Nương muốn hại nàng, cầu Mạnh lão gia bảo hộ, nàng tình nguyện không gả vào Nhữ Dương vương phủ.

Nhữ Dương vương là người được Mạnh lão gia coi trọng nhất, sau khi được Nhữ Dương vương hứa hẹn thú Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Sau đó còn được Trinh Nương đưa phương pháp trị bệnh thiên hoa, hắn được rất nhiều lợi ích, Trinh Nương cũng vì hắn mà đi Chủng Đậu Cung tu hành.

Nhàn Nương luôn đứng về phía Lâm thị, dù gì Nhàn Nương cũng sắp chết rồi không còn mang lại ưu việt gì cho gia tộc nữa.

Mạnh lão gia cũng hồ đồ không lo sơ hở, nghe theo lời Trinh Nương phân phó âm thầm tiến hành.

Trinh Nương nói với Vân Nhi, phải nói như thế nào, làm như thế nào, tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng.

Quả nhiên Văn gia sai người bắt nàng để trả thù, nhưng trí giả thiên lự, tất hữu nhất thất.

(Yul: nguyên câu:

Trí giả thiên lự, tất hữu nhất thất.

Ngu giả thiên lự, tất hữu nhất đắc.

dịch:

Kẻ khôn nghĩ ngàn việc, ắt có một việc sai.

Kẻ ngu nghĩ ngàn việc, ắt có một việc đúng.)

Không ngờ Văn gia lại xuống tay hung ác như vậy, dám ở Chủng Đậu Cung hôn mê nàng.

Nếu không phải Trinh Nương đã ăn giải dược từ trước, nói không chừng trong lúc nàng hôn mê đã bị hại hoặc chà đạp.

https://thuviensach.vn

Suốt năm ngày Trinh Nương châm ngòi, trấn an dùng thủ đoạn của nữ nhân ứng đối với bọn ác đồ.

Tuy nàng cũng ăn chút mệt, bị chiếm một ít tiện nghi, nhưng nàng vẫn bảo vệ được trinh tiết.

Có thể sống đến giờ này ngày này, Trinh Nương cũng không dễ dàng, năm ngày đã là cực hạn.

Cũng là thời gian ước định Nhữ Dương vương tới cứu viện, Trinh Nương dùng đôi môi đổi lấy một chén rượu.

Đánh vỡ bát rượu, dùng mảnh nhỏ cắt đứt dây thừng, giết chết tên ác đồ muốn phi lễ nàng.

Nếu lúc đó nàng đi sai một bước, thì nửa đời sau Trinh Nương phải ở trong chùa am.

Trinh Nương xoa mặt, giống như trên mặt nàng vấy bẩn máu tươi, đôi mắt mở to tràn đầy nước mắt, hai hàng lệ chảy xuống:

-Bức ta, là các ngươi bức ta không thể không làm như thế, vì ta muốn sống sót, Nhàn Nương, ta chưa bao giờ thích Nhữ Dương vương, ngươi không cần ép ta nữa, hắn là của ngươi, ta vĩnh viễn sẽ không thích hắn, ta chỉ coi hắn như lão bản(ông chủ) mà cung phụng!

(Yul: k biết sao ta edit mà cứ cười thế này 😄 😄 😄 TN buồn cười thật.)

Thần sắc Trinh Nương đau khổ, vì sao các nàng không buông tha cho nàng? Nàng chưa bao giờ yêu Nhữ Dương vương.

Trinh Nương bị nhiều người bài bố mà không biết phải làm thế nào, nàng nghĩ nếu nàng trở thành người cao quý, có phải sẽ không bị những người kia bài bố.

https://thuviensach.vn

Nam nhân thay lòng đổi dạ như Nhữ Dương vương, Trinh Nương chưa bao giờ coi trọng hắn, Nhữ Dương vương quá bẩn.

Nghe thấy tiếng bước chân, Trinh Nương ẩn mình vào đống cỏ khô, ba tên đồng lõa đi vào phòng ốc, mê đắm nói:

-Tiểu mỹ nhân, ca ca đã trở lại, các ca ca sẽ thỏa mãn ngươi...Hắc hắc...Mỹ nhân...

Lời nói dâm tà khiến Trinh Nương lạnh cả người, nàng muốn có quyền thế.

Nàng không bao giờ dấng thân vào nguy hiểm như thế này nữa, có được địa vị Nhữ Dương vương phi sẽ không có người nào dám mạo phạm nàng.

Trinh Nương im lặng, trong đống cỏ khô nàng nhìn thấy ba người đang cuống quít từ trong phòng chạy ra:

-Đại ca, ngươi đợi đệ, đệ sẽ bắt con xú nha đầu kia giết nó báo thù cho ngươi.

Bọn hắn tìm thấy hài thêu, cũng tính đuổi theo đường này, Trinh Nương nhẹ nhàng hô hấp, bọn hắn đã chạy qua nàng....

Nhưng một lát sau bọn hắn lại hổn hển chạy về, đi đến gần đống cỏ khô, Trinh Nương nắm chặt tay thành quyền, hốc mắt đau xót, hô hấp khó khăn.

-Xú nha đầu, hay là ngươi đang ẩn thân trong đống cỏ khô? Đi ra, ngươi đi ra cho ta...

Trinh Nương thấy ác đồ rút đao bên thắt lưng bổ nhào vào đống cỏ khô, tâm nàng nhảy ra ngoài.

Ngồi chờ chết chính là chết, chẳng lẽ nàng vẫn không đợi được Nhữ Dương vương sao?

https://thuviensach.vn

Nam nhân đúng là không đáng tin cậy, Trinh Nương từ trong đống cỏ khô lănra ngoài, nàng từng học một ít thuật phòng thân đơn giản, ác đồ cười nói:

-Quả nhiên ngươi ở trong này, xú nha đầu thông minh.

Thấy Trinh Nương trốn tránh, ác đồ rất hưởng thụ loại đùa giỡn này, mỗi khi chế trụ được Trinh Nương.

Hoặc là sờ soạn nàng, hoặc là xé ống tay áo của nàng rồi bỏ nàng ra, bọn hắn giống như mèo vờn chuột.

Trinh Nương thật sự sợ hãi, nhưng nàng nghe thấy tiếng vó ngựa, mơ hồ có thể thấy được bóng người.

Trinh Nương đột nhiên chạy lên, cướp thanh đao trong tay ác đồ, cắt qua tay nàng...

Lúc Nhữ Dương vương giơ lên cung tiễn, thấy được cảnh tượng khiến hắn rung động, người Trinh Nương đầy máu đang cầm kiếm đưa lên cổ.

-Đừng.

Nhữ Dương vương hô to, chỉ thấy tay Trinh Nương run rẩy, mũi kiếm soẹt qua đùi, Trinh Nương té ngã xuống đất, trung trinh nói:

-Các ngươi chớ mơ tưởng hủy đi sự trong sạch của ta, ta thà chết cũng không để các ngươi được như nguyện.

- Bắn tên.

Nhữ Dương vương ra lệnh một tiếng, ba kẻ bắt cóc bị thị vệ bắn chết, Nhữ Dương vương đi vài bước đến bên người Trinh Nương, Trinh Nương rưng rưng nước mắt mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

-Vương gia, ta bảo vệ cho ngươi.

- Trinh Nương.

Nhữ Dương vương ôm Trinh Nương, vào trong lòng, cảm động nói:

-Bản vương biết.

Trinh Nương yên tâm nhắm mắt lại, nàng an toàn không có việc gì, quan trọng là Nhữ Dương vương chịu chạy tới kiếm nàng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 92+1: Câu Dẫn (1)

Tay Nhữ Dương vương run rẩy sờ mặt Trinh Nương, nhìn thấy y phục rách nát trên người nàng.

Kéo áo choàng trên vai, bao bọc cả người Trinh Nương, ngón tay nàng bị đao cắt vẫn còn chảy máu.

Trong mắt Nhữ Dương vương tràn đầy là đau tiếc, nếu hắn đến chậm một bước, không chừng sẽ không còn thấy Trinh Nương.

Trinh Nương khiến hắn rung động, cảm động, những nữ tử bên người hắn không thể sánh bằng.

Hắn bế Trinh Nương lên, nàng mềm mại dịu dàng như vậy, lại có đủ dũng khí muốn thủ tiết mà tự sát, vì hán...

Nhữ Dương vương nghĩ người tốt đẹp như Trinh Nương trong lòng trong mắt chỉ có hắn.

Nghĩ đến đây Nhữ Dương vương giống như ăn mật ngọt, Trinh Nương chân thành tha thiết ái mộ hắn.

Trước kia có Nhàn Nương, hiện tại có Trinh Nương, Nhữ Dương vương rất tự hào.

Nhữ Dương vương cũng không suy nghĩ nhiều, Trinh Nương bị thương như vậy không thể trở lại nơi không an toàn như Chủng Đậu Cung.

https://thuviensach.vn

Không ai có thể cam đoan không còn dư nghiệt muốn ám hại Trinh Nương.

Hắn ôm Trinh Nương trở về Nhữ Dương vương phủ, cũng may, dù Nhữ Dương vương bị Trinh Nương cảm động, thì vẫn còn một chút lý trí.

Sai người dẫn Vân Nhi đang khóc lóc nức nở hồi Chủng Đậu Cung, rồi sau đó làm bộ đi cùng 'Trinh Nương' đến Nhữ Dương vương phủ vấn an Nhàn Nương.

Không phải Trinh Nương không thể rời khỏi Chủng Đậu Cung, quan trọng là ai có thể khiến Trinh Nương xuất môn.

Nhàn Nương vẫn cùng hoàng hậu nương nương có giao tình, dùng chiêu bài vấn an Nhàn Nương, hoàng hậu nương nương sẽ ngầm đồng ý.

Còn hoàng thượng thì đã sớm quên ở Chủng Đậu Cung còn có Trinh Nương đang tu hành.

Nhữ Dương vương dùng áo choàng che khuôn mặt Trinh Nương, Trinh Nương vẫn còn thanh tỉnh, theo bản năng đem mặt áp vào trong ngực Nhữ Dương vương.

Nàng không thể mang thanh danh không tốt là câu dẫn tỷ phu, tất cả đều là bất đắc dĩ.

Nàng muốn có cuộc sống phú quý, là sai sao? Nàng không muốn bị người bài bố vận mệnh. Là sai sao?

Không biết Nhữ Dương vương ôm tiểu thư nhà ai mà phóng ngựa ngoài đường, ở trong kinh thành lan truyền, mấy ngày gần đây hắn đang tìm kiếm một người.

https://thuviensach.vn

Lúc này nhìn hắn khẩn cấp trở về vương phủ như vậy, đại đa số đều nghĩ đó là nữ tử trong lòng Nhữ Dương vương.

Lúc Nhữ Dương vương tìm được Trinh Nương, thì Yên Nhiên cũng nhận được tin tức.

Nếu nàng phá hủy thanh danh của Trinh Nương, thì thanh danh Mạnh gia cũng bị hủy.

Yên Nhiên có thể không thèm để ý thanh danh trăm năm của Mạnh gia, nhưng nàng không thể để mẫu thân bị người cười nhạo.

Chỉ cần nghĩ đến chuyện Trinh nương dựa vào điểm này, mới không sợ hãi, thì Yên Nhiên buồn bực vô cùng, làm chuyện xấu, còn được ưu việt, còn để các nàng giúp đỡ che giấu.

- Trinh Nương...Trinh Nương...

Kiếp trước, Trinh Nương không làm nhiều chuyện như vậy, nàng yên ổn gả vào Nhữ Dương vương phủ.

Yên Nhiên cho rằng nàng tin sai người, nếu Trinh Nương không dùng tâm kế thủ đoạn hung ác cao tay, có lẽ kiếp này Yên Nhiên có thể không hận Trinh Nương?

- Bẩm đại tiểu thư, nô tài mới phát giác Mạnh cửu tiểu thư cùng Mạnh lão gia giúp đỡ Văn gia che giấu dấu vết, có phải là không muốn khiến Văn gia quá khó coi?

Sao Trinh Nương có thể hảo tâm như vậy? Đối với người vô dụng, dù có khóc đến chết thì Trinh Nương cũng không quan tâm.

Tuy thanh lưu trung sĩ hứa hẹn sẽ cầu tình cho Văn ngự sử, nhưng ý kiến của thanh lưu có thể hoàng thượng sẽ không quan tâm.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhíu chặt mi:

- Việc này khoan hãy nói với mẫu thân ta, mẫu thân đang hoài thai thân mình không tốt, ta không muốn mẫu thân phải quan tâm.

Yên Nhiên hấp tấp nhảy lên ngựa:

- Theo ta đi đến Mạnh phủ.

Ngồi xe ngựa quá chậm, Yên Nhiên đành phải cưỡi ngựa, một đường chạy thẳng đến Mạnh phủ.

Yên Nhiên hỏi:

-Ngoại tổ phụ ở đâu?

- Lão gia ở trong thư phòng...Yên Nhiên biểu tiểu thư...

Yên Nhiên chạy đến thư phòng, ngoài cửu thư phòng bị gã tùy tùng ngăn cản, Yên Nhiên nói:

-Ta muốn gặp ngoại tổ phụ.

- Thỉnh biểu tiểu thư đợi tiểu nhân vào bẩm báo.

Một lát sau gã tùy tùng đi ra nói:

- Lão gia mời người đi vào.

Yên Nhiên bước vào thư phòng, Mạnh lão gia đang cầm bút lông viết chữ không ngừng.

Ngẩng đầu liếc nhìn Yên Nhiên một cái, bộ dạng nhàn nhã lạnh nhạt, trong lòng Yên Nhiên càng tức giận.

https://thuviensach.vn

Không ngừng nhắc nhở chính mình, hắn là ngoại tổ phụ, có thể ngoại tổ phụ nối giáo cho giặc làm ra chuyện thương tổn đến đại di.

Trinh Nương là nữ nhi của hắn, còn đại di thì không phải sao?

Nếu không có đại di, thì Mạnh gia đã sớm suy bại sao có thể có vinh quang như ngày hôm nay, sao có thể sống yên ổn ở kinh thành?

Gia tộc trăm năm truyền thừa không phải chỉ có một mình Mạnh gia, có rất nhiều danh gia vọng tộc hiển hách nhất thời thế đều suy bại.

Mạnh lão gia buông bút lông, ánh mắt Yên Nhiên nhìn hắn, khiến hắn không được thoải mái.

Không hổ là ngoại sinh nữ được Nhàn Nương thích nhất, rất giống Nhàn Nương.

Mạnh lão gia đối với Nhàn Nương, dù có lòng đau thương thì Nhàn Nương cũng không cần.

Người bên ngoài nói hán dưỡng được nữ nhi tốt, Mạnh lão gia cũng rất tự hào.

Nhưng người khác càng tán thưởng Nhàn Nương thì càng khiến hắn khó xử, giống như hắn có vị trí như ngày hôm nay, đều là dựa vào Nhàn Nương.

So với Nhàn Nương, thì Trinh Nương hiểu biết hơn nhiều, không khoa trương, không chói lọi vinh quang.

Mọi chuyện đều lấy hắn làm chủ, sau khi Mạnh lão gia để Trinh Nương trở thành đích nữ.

Thì Nhàn Nương cùng Nhu Nương cũng không thông cảm cho hắn, hoàn toàn không quan tâm đến Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Mạnh lão gia không có sĩ diện, cũng không còn coi trọng Nhàn Nương nữa.

Yên Nhiên sắp đính thân với ngoại tôn Nhữ Dương vương thế tử, Mạnh lão gia đối với chuyện này cũng không quan tâm nhiều.

Nàng là An Bình hầu phủ đại tiểu thư, mang họ Lý, tuy nói là quan hệ thân gia, là ngoại tôn nữ của Mạnh lão gia.

Nhưng tương lai sau này người được ưu việt là Lý gia.

Ở trong lòng Mạnh lão gia, Yên Nhiên tuyệt đối không thể so với Trinh Nương đang có hôn ước với Nhữ Dương vương.

Mạnh lão gia tươi cười nói:

- Ngươi tới vấn an ngoại tổ mẫu sao?

Yên Nhiên thấy xung quanh không có người hàu hạ, nàng tới gần Mạnh lão gia:

- Người từng nói, nếu ta có chuyện gì không hiểu có thể đến hỏi người, hôm nay ta có một chuyện khó xử, không biết người có thể giúp ta giải thích nghỉ hoặc này hay không?

Mạnh lão gia vuốt cằm:

- Chuyện gì khiến ngươi khó xử?

- Ta muốn hỏi người, đại di đang là Nhữ Dương vương phi có phải là nữ nhi của người không?

Mạnh lão gia biến sắc:

- Ngươi hồ đồ rồi sao?

https://thuviensach.vn

- Đều là nữ nhi của ngươi vì sao nặng bên này nhẹ bên kia?

Ánh mắt Yên Nhiên âm u sắt bén, Mạnh lão gia chột dạ không dám đối diện với nàng, lo lắng hỏi:

- Ngươi biết cái gì?

Sắc mặt Yên Nhiên bình tĩnh, chẳng lẽ Trinh Nương gặp nạn, còn có duyên cớ khác? Yên Nhiên chắc chắc nói:

-Ta cái gì cũng biết.

-Nhớ kỹ thanh danh trăm năm của Mạnh gia không dễ có, ta đến hỏi ngoại tổ phụ, nếu người không giải thích nghi hoặc của ta cho rõ ràng, thì ta sẽ đi tìm đại di phu Nhữ Dương vương.

Yên Nhiên xoay người muốn đi, Mạnh lão gia thất kinh bắt lấy cánh tay của Yên Nhiên, trong mắt hiện lên vẻ tàn khốc:

- Ngươi muốn hại chết Trinh Nương? Hủy hoại thanh danh trăm năm của Mạnh gia?

Yên Nhiên quật cường nói:

- Lúc ngươi hãm hại đại di, sao không nghĩ là ngươi muốn hại chết nàng, còn làm hại thanh danh trăm năm của Mạnh gia?

- Trinh Nương là bất đắc dĩ, Nhàn Nương...Ta cũng đau lòng, nàng là số khổ, còn trẻ tuổi đã mang trọng bệnh, Nhàn Nương không yên lòng nhất chính là thể tử điện hạ, có Trinh Nương chiếu cố cho hắn không phải rất đáng vui mừng sao? Trinh di của ngươi tâm địa thuần thiện, sẽ không bạc đãi các ngươi, nàng cùng Nhữ Dương vương cầm sắt cùng minh, đối với các ngươi chỉ có lợi...

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên đột nhiên vung mạnh tay, từ lúc nàng luyện tập kiếm pháp, sức lực mạnh hơn trước kia rất nhiều.

Trong lúc phẫn nộ, Yên Nhiên quăng ngã Mạnh lão gia té xuống đất:

- Trinh Nương tâm địa thuần thiện mà đi vu hãm đại di? Nàng còn chưa có vào Nhữ Dương vương phủ đâu, tâm tư đen tối như vậy, ai dám tin tưởng nàng sẽ chiếu cố tốt biểu ca? Trinh Nương vô tình vổ nghĩa lại được ngươi nâng niu trong lòng bàn tay, tìm mọi cách giúp đỡ che lấp cho nàng, còn đại di mang quanh vinh đến cho gia tộc Mạnh gia lại bị ngươi vứt bỏ như rơm rạ, ngươi không sợ sau này Trinh Nương đắc thế rồi sẽ bán đứng ngươi sao? Ngay cả tỷ tỷ cũng dám hãm hại, trong lòng nàng có Mạnh gia sao?

- Cùng Nhữ Dương vương cầm sắt cùng minh đối với biểu ca chỉ có lợi?

Lời này ngươi đi lừa quỷ đi.

Đôi mắt Yên Nhiên đỏ ngầu, Mạnh lão gia không tự giác lui về phía sau nửa bước:

-Dù lúc này ngươi nói cho Nhữ Dương vương điện hạ biết, thì cũng không có chứng cớ chứng minh mọi chuyện do Trinh Nương an bài, Yên Nhiên, ngươi nghe lời ngoại tổ phụ đi, Trinh Nương sẽ không hại ngươi, không phải trước kia các ngươi rất tốt sao? Ngươi chỉ cần ngoan ngoãn nghe lời là được.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 92+2: Câu Dẫn (2)

Yên Nhiên không cần hỏi nữa, Trinh Nương cẩn thận như thế sao có thể để mình lâm vào nguy hiểm.

Chuyện Văn gia muốn bắt cóc nàng, có thể là thật sự.

Nhưng người thận trọng như Trinh Nương nhất định đã sớm biết chuyện này.

- Trước kia mắt ta mù mới có thể thân cận với nàng.

Yên Nhiên nhắm mắt cố gắng bình tĩnh, nàng không thể xúc động, nhất định Trinh Nương đã an bày ổn thỏa.

Nhữ Dương vương sẽ không tin người thề sống thề chết thủ tiết như Trinh Nương lại là cố ý.

Nếu nàng đi Nhữ Dương vương phủ tố giác Trinh Nương, sẽ bị Trinh Nương đùa bỡn, Nhữ Dương vương sẽ nghĩ nàng càn quấy.

Không chừng còn bị Trinh Nương thừa dịp làm khó dễ đại di.

Kế hoạch của đại di còn chưa triển khai hoàn toàn, biểu ca còn chưa đậu trạng nguyên.

Lý Yên Nhiên, ngươi không thể khiến đại di bị Trinh Nương tức chết.

Nhìn Mạnh lão gia, Yên Nhiên biết hắn tuyệt đối sẽ không đứng ra chỉ chứng Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương phải chết, Mạnh gia trừ Trinh Nương ra, thì không có ai có thể gả vào Nhữ Dương phủ.

Hiện tại trong lòng hắn không ai quan trọng bằng Trinh Nương.

Lúc này nàng không tìm thấy chứng cớ, không chắc sau này vẫn không tìm thấy.

Yên Nhiên đã không còn là Yên Nhiên của kiếp trước, vì người nàng để ý chịu một chút ủy khuất cũng không sao.

Yên Nhiên phân tán phẫn nộ, nâng Mạnh lão gia lên:

-Là ta còn nhỏ không hiểu chuyện, ngoại tổ phụ nói cũng đúng, tương lai sau này của Mạnh gia mới là điều quan trọng nhất.

Mạnh lão gia hồ nghi nhìn Yên Nhiên, Yên Nhiên giúp hắn ngồi xuống, Mạnh lão gia nhìn Yên Nhiên quỳ trước mặt mình, chấn động hỏi:

-Ngươi làm cái gì?

- Ta không nên chống đối với ngoại tổ phụ, ta bồi tội với người.

Yên Nhiên nhận sai:

-Mới vừa rồi là ta sốt ruột, không lo lắng chu toàn, khẩn cầu ngoại tổ phụ tha thứ.

Yên Nhiên dịu ngoan nhận sai, Mạnh lão gia thở dài:

- Bỏ đi, bỏ đi.

Yên Nhiên đứng lên, đem chén trà đưa cho Mạnh lão gia:

- Là ta lo lắng cho thanh danh của Mạnh gia, nên nhất thời lỗ mãng, người không hiểu Trinh dL.Nàng cùng Nhữ Dương vương điện hạ là không

https://thuviensach.vn

rời không bỏ, nếu để người bên ngoài biết đại di hãm hại nàng...Đại di cũng là nữ nhi Mạnh gia, đến lúc đó thanh danh của người...Nếu bị Ngự sử biết được mà viết sổ con buộc tội, cho dù Nhữ Dương vương có chung tình với Trinh di nhiều hơn nữa, mà Mạnh gia bị hủy thanh danh, thì hắn cũng không dám thú Trinh di, nếu đại di vì chuyện này mà buông bỏ nhân gian, sẽ khiến hoàng hậu nương nương tức giận, đối đãi với Trinh di cũng không có sắc mặt tốt, không chừng sẽ tứ hôn để nàng gả cho người khác, vị

trí Nhữ Dương vương phi có rất nhiều người thương nhớ, Mạnh gia cũng khó có thể sống yên ổn ở kỉnh thành.

- Trinh Nương đã nói, nàng sẽ khuyên Nhữ Dương vương...

Mạnh lão gia có chút xấu hổ:

- Ngươi nói Nhàn Nương chớ lo, Nhữ Dương vương có Trinh Nương...Sẽ không trách nàng, ta cũng vì tương lai của Mạnh gia, Nhàn Nương sẽ hiểu, người bên ngoài cũng không biết.

- Người đã quên chuyện Vương gia bị gièm pha? Lúc ấy Vương lão gia cũng cho rằng người bên ngoài sẽ không biết, nhưng nhất thời sơ sẩy, thanh danh của Vương gia mất sạch, ủ rũ rời khỏi kinh thành, từ nay về sau không thể xoay người, ngoại tổ phụ không thể khiến Mạnh gia trở thành trò cười cho thiên hạ.

Yên Nhiên thấy Mạnh lão gia chần chờ do dự, áp chế ghê tởm, tiếp tục nói:

-Nếu Văn gia tạo nghiệt, muốn hại Trinh di, chúng ta cần gì phải giúp đỡ Văn gia giấu diếm? Trinh di là nữ tử từng được hoàng hậu nương nương khen ngợi, để Văn gia gánh trọng trách, lúc này hoàng thượng đang lo không có cớ gì để thu thập đám thanh lưu, nói không chừng bệ hạ còn ân thưởng rất nhiều cho ngoại tổ phụ, cả ngày bị đám thanh lưu giám sát, hở một chút là liều chết khuyên can, trong lòng hoàng thượng có thể không

https://thuviensach.vn

phiền chán sao? Nếu không phải hoàng thượng phiền chán Văn ngự sử, thì sao có thể để Văn ngự sử trí sĩ, còn Văn thị thì vào trong am ni cô cắt tóc xuất gia?

- Ngoại tổ phụ tài hoa hơn người, chỉ là không gặp thời gặp thế, một khi được hoàng thượng ưu ái, tất nhiên ngoại tổ phụ sẽ được trọng dụng, Mạnh gia cũng không thể chỉ dựa vào nữ nhi đã xuất giá để giữ thể diện, người được thăng chức, các vị cữu cữu(cậu) cũng nhận được ưu việt, Mạnh gia chỉ phồn diệp mậu, lại có nữ nhi xuất giá tương trợ, ai còn dám xem thường người? Khỉnh thị Mạnh gia?

(Yul: Chi phồn diệp mậu là miêu tả cành lá sum suê rậm rạp, dùng để ví von gia tộc thịnh vượng, nhiều con cháu. Phồn: phồn thịnh. Mậu: tươi tốt, cỏ cây sum suê.)

- Người từng nói, đại di là niềm kiêu ngạo của người, là kiêu ngạo của Mạnh gia, ngoại tổ phụ không thể để người khác vu hãm đại di, dù sao cũng phải để nàng thanh bạch mà ra đi...

Yên Nhiên gạt lệ, Mạnh lão gia thở dài một tiếng:

- Ta cũng đau lòng Nhàn Nương, ta sẽ xử lý-

Nam nhân trên đời này đều thương tiếc, yêu thương nữ tử mềm mại yếu đuối.

Yên Nhiên khinh thường điều này, nhưng không thể không thừa nhận, chỉ cần yếu đuối mềm mại như vậy cũng đủ khiến nam nhân mềm lòng.

Yên Nhiên tin biểu ca không phải là người như thế.

Yên Nhiên rời khỏi Mạnh phủ, sai thủ hạ nhìn chằm chằm Mạnh lão gia, chỉ càn làm, thì sẽ lộ sơ hở.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Yên Nhiên chịu ủy khuất nhất định sẽ đòi lại gấp bội trên người Trinh Nương.

Thiếu chút nữa Nhữ Dương vương đã ôm Trinh Nương vào Lạc Ngọc Đảo nơi duy nhất ở vương phủ không cho phép nữ tử đặt chân vào.

Trên đường đi đến Lạc Ngọc Đảo lúc đi ngang qua càu kíêudoại cầu nhỏ ngắn), nhìn Trinh Nương im lặng mềm mại trong lòng.

Hắn lại nhớ đến Nhàn Nương, bước chân ngừng lại không thể bước tiếp:

- ĐL.Đi đến Toái Ngọc Hiên.

Sau khi dàn xếp ổn thỏa cho Trinh Nương, Nhữ Dương vương khẽ vuốt ve trán Trinh Nương.

Hắn sai nha hoàn đổi y phục khác cho nàng, mới vừa rồi nha hoàn hồi bẩm với hắn.

Thân thể Mạnh cửu tiểu thư bạch ngọc không tỳ vết, trừ dấu vết bị dây thừng cứa vào da thịt làm ửng đỏ, thì không có người nào chạm vào nàng.

- Trinh Nương.

Nhữ Dương vương nhẹ giọng gọi tên nàng, Trinh Nương tốt đẹp thuần khiết chậm rãi mở đôi mắt.

Đôi mắt trong suốt ẩm ướt dịu dàng, cũng không phải là loại nữ tử mềm mại tầm thường chỉ có thể dựa vào nam nhân.

Trong đôi mắt ẩn chứa nước mắt cũng có thể chuyển hóa thành hàn băng.

Nhữ Dương vương nắm chặt tay Trinh Nương:

- Nàng tỉnh rồi, nàng đói bụng không?

https://thuviensach.vn

Trinh Nương biết Nhữ Dương vương mang nàng về vương phủ, tuy là danh bất chính ngôn bất thuận.

Nhưng có thể ở bên cạnh Nhữ Dương vương, Trinh Nương không sợ hắn sẽ quên mình.

Nàng cũng biết mình không thể ở Nhữ Dương vương phủ quá lâu, Nhàn Nương nhất định sẽ đuổi nàng đi, Trinh Nương giãy dụa muốn đứng dậy:

-Làm sao vậy?

Nhữ Dương vương đỡ Trinh Nương:

-Trên người nàng đang có thương tích, không thể nhúc nhích, đây là vương phủ, không ai có thể tổn thương nàng.

-Ta không thể ở Nhữ Dương vương phủ, ta phải hồi Chủng Đậu Cung.

Trinh Nương làm bộ sắp rơi xuống giường, Nhữ Dương vương ôm Trinh Nương:

-Sao nàng có thể nghĩ như vậy? Ta biết nàng không muốn gây phiền toái cho ta, nhưng ta không có cách gì trơ mắt nhìn nàng chịu thương tổn nữa, cô đơn một mình trở về Chủng Đậu Cung...Trinh Nương ta đau lòng lo lắng cho nàng.

Trong mắt Trinh Nương tràn đầy nước mắt, giống như dòng suối, cuốn lấy Nhữ Dương vương, môi anh đào mấp máy:

- Vương gia.

Ôn hương trong tay, ấm ngọc trong ngực, Trinh Nương là nữ tử hắn tâm tâm niệm niệm.

https://thuviensach.vn

Sao Nhữ Dương vương có thể nhẫn nhịn được, đôi môi bạc mỏng áp lên môi Trinh Nương.

Trinh Nương hơi sửng sốt, rũ mi che lại đôi mắt, ghê tởm, dù sao cũng phải cho hắn ưu việt, coi như hi sinh vì vị trí cao...

Trinh Nương thật ngọt, Nhữ Dương vương càng ngày càng không bỏ được nàng.

Bàn tay to lớn vuốt ve trên thân thể Trinh Nương, dù nàng từng chịu ủy khuất, nhưng Nhữ Dương vương càng đau lòng thương tiếc Trinh Nương.

Trinh Nương thật tốt đẹp, Nhữ Dương vương hoàn toàn lạc lối.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 93: Máu Xử Nữ

Lúc Trinh Nương bị Nhữ Dương vương đặt lên giường, cổ áo mở rộng, Trinh nương sống chết xô đẩy Nhữ Dương vương:

-Dừng tay, buông tay.

Nhữ Dương vương ngẩng đầu nhìn Trinh Nương, trong mắt là tràn đầy dục hỏa.

Nàng cảm thấy bị khinh nhục? Nhữ Dương vương không tin lại hôn lên người Trinh Nương.

Trinh Nương nâng tay đấy đầu Nhữ Dương vương:

- Vương gia, ngươi muốn ta phải đàu đâm tự sát sao?

Nhữ Dương vương buông lỏng Trinh Nương, xoay người xuống giường, có chút xấu hổ, tự sửa sang lại y phục.

Cũng biết vừa rồi hắn quá mức càn rỡ, mạo phạm Trinh Nương, xấu hổ giải thích:

- Ta cùng nàng là lưỡng tình tương duyệt, bản vương nhất thời có chút... Trinh Nương, nàng hãy an tâm ở lại vương phủ dưỡng thương, bản vương sẽ không như thế nữa.

Trinh Nương giữ chặt cổ áo, giống như khó xử luyến tiếc nhìn Nhữ Dương vương, sau đó đưa lưng về phía hắn, thì thào nói:

https://thuviensach.vn

-Ta kính trọng vương gia, cũng thỉnh vương gia tôn trọng ta, ta không muốn khiến người bên ngoài nghị luận, đợi vương gia chọn ngày cầu thú đàng hoàng, thiếp thân sẽ hầu hạ vương gia.

Nhữ Dương vương nói:

- Nàng hãy nghỉ ngơi trước đi, bản vương muốn nhìn thử xem là ai dám to gan thương tổn ngươi, bản vương không sẽ bỏ qua cho nàng.

Trinh Nương ôn nhu nói:

- Tình thâm ý trọng mới chứa nhiều cử chỉ điên cuồng, nàng...Cho dù nàng cao quý thì cũng chỉ là nữ tử tầm thường lạc vào võng tình mà thôi, vương gia, ta đã bình an, tất cả mọi chuyện không càn truy cứu nữa.

- Nàng tâm địa thật thiện lương, việc này cứ giao cho bản vương xử lý, nếu ngay cả nàng mà cũng không bảo hộ được, bản vương còn làm Nhữ Dương vương làm gì.

Lúc Trinh Nương quay đầu, đã thấy Nhữ Dương vương đi tới cửa, Trinh Nương nói:

-Vương gia, ta có việc muốn nói.

Nhữ Dương vương dừng lại:

-Nếu nàng cầu tình cho nàng ta...

Trinh Nương ngồi dậy:

- Ta muốn cầu vương gia tìm một vị ma ma đáng tin cậy đến đây nghiệm thân.

- Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương rống to một tiếng, trong mắt tràn đầy thất vọng:

- Bản vương không hề nghi ngờ trinh tiết của nàng, nàng tội gì phải để ma ma nghiệm thân, vũ nhục tín nhiệm của bản vương đối với nàng? Bản vương vẫn muốn nàng...Mạnh Trinh Nương.

Trinh Nương thống khổ lắc đầu:

- Cũng vì vương gia đối với ta là tình thâm ý trọng, ta cần phải lấy thân trong sạch phụng dưỡng vương gia, ta biết vương gia là người rộng lượng, không phải sợ vương gia...Là Trinh Nương không thể nói rõ, cũng không đành lòng nhìn vương gia bị người khác nghị luận, vương gia, nghiệm xem rõ ràng, ta cũng có thể yên tâm thoải mái gả vào vương phủ, nếu...Ta thà chết, cũng không liên lụy đến vương gia.

-Bản vương không đáp ứng, Trinh Nương, bản vương tin tưởng nàng.

Tình cảnh lúc Trinh Nương thủ tiết rất thảm thiết vẫn hiện rõ ràng trong đầu hắn.

Nhữ Dương vương kiên quyết phản đối:

- Nàng đừng nghĩ nhiều, hãy nghỉ ngơi đi.

- Vương gia, ta van cầu người.

Trinh Nương nhu nhược quỳ gối trên mặt đất, nước mắt trong suốt chảy dài trên khuôn mặt:

- Vì tương lai của chúng ta, lúc này hãy nghiệm xem rõ ràng đi, cầu người.

Nhữ Dương vương không biết nên nói cái gì mới phải, qua một lúc lâu, lúc Trinh Nương ngẩng đầu lên, Nhữ Dương vương đã đi rồi.

https://thuviensach.vn

Vân Nhi nâng đỡ Trinh Nương đứng lên, trong lòng lo lắng, hắn sẽ đáp ứng sao? Hay là hắn thật sự tin tưởng nàng?

Trong lòng Trinh Nương biết rõ là sai lầm, cũng biết không nên chờ đợi.

- cửu tiểu thư, sao người phải khổ như vậy? Vương gia cũng không có nhắc đến, mà người lại muốn mời ma ma nghiệm thân.

- Ngươi không hiểu, hiện tại hắn không nói, nhưng tương lai thì sao?Một khi nhàn ngôn toái ngữ truyền ra ngoài, một hai người nói hắn không cần thiết phải tin tưởng, nhưng nhiều người nói...Không phải sự thật vẫn là sự thật, lúc này ta chủ động nhắc tới, chính là muốn chứng minh trong sạch của ta, ta không thẹn.

(Yul: nhàn ngôn toái ngữ có hai nghĩa

1. không bằng lòng, không thỏa mãn, không căn cứ (lời nói)

2. Những lời nói không quan hệ tới việc chính,nói tào lao, tán nhảm)

- Nhưng để ma ma nghiệm thân, cửu tiểu thư sao có thể chịu được khuất nhục này?

Lúc này khuôn mặt Trinh Nương cũng trắng bệch, ôn nhu nói:

-Nhắm mắt lại sẽ trôi qua, ta coi như...

Coi như xuyên đến Thanh triều, có rất nhiều nữxuyên đều trải qua chuyện nghiệm thân này, Vân Nhi nói:

- Lúc động phòng hoa chúc, có lạc hồng không phải đã đủ chứng minh rồi sao? Vương gia còn có thể không tin người?

- Lạc hồng cũng có thể làm giả, trong lòng hắn vẫn tồn tại kiêng kị.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương vẫn chờ được ma ma đến nghiệm thân, cởi y phục nằm trên giường lạnh như băng

Trinh Nương nhắm mắt, cười khổ tự giễu, ngươi kỳ vọng cái gì? Nam nhân cổ đại sao có thể không coi trọng trinh tiết?

Ngươi thật sự rơi vào kịch bản não tàn, tiểu thuyết ngoại tình cho trượng phu đội nón xanh?

Ma ma nghiệm thân đưa ngón tay vào trong trêu chọc Trinh Nương, di chuyển tìm kiếm.

Tuy động tác mềm nhẹ, nhưng Trinh Nương bị khuất nhục thân thể bạch ngọc mềm mại run rẩy, khuất nhục hôm nay, là vì tương lai sau này.

-Thân thể tiểu thư mềm mại, da dẻ bóng loáng tinh tế, bộ dạng cũng xinh đẹp, bên ngoài thật tốt....

Ma ma nghiệm thân rất chu đáo, di chuyển ngón tay, giọng khinh bỉ nói:

- Lão nô đã nhìn rất nhiều nữ tử, chỉ có tiểu thư trong ngoài đều có thể khiến vương gia hưởng thụ, là vưu vật hầu hạ vương gia, tiểu thư người thật là khít, bên trong vừa chặt lại vừa nóng.

- Đừng nói nữa.

Thân thể Trinh Nương run rẩy lợi hại, ma ma nghiệm thân lau chùi chất lỏng trên tay:

- Tiểu thư có thể đứng dậy, đúng rồi, quên nói một câu tiểu thư có tính lẳng lơ, dễ tiết ra dịch động tình.

Ma ma nghiệm thân không biết Trinh Nương là kế phi tương lai, nghĩ vương gia muốn tìm nữ tử trong sạch để thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

Vì vậy lúc nói chuyện giọng điệu trêu tức, tiểu thư danh môn huân quý sao có thể để hạ nhân nghiệm thân?

Từ nhỏ đã giáo dưỡng trong khuê phòng sao có thể pha trộn với nam nhân?

Lúc Nhữ Dương vương phân phó, cũng không nói thân phận thật sự của Trinh Nương, vì vậy ma ma nghiệm thân cũng không biết lý do Trinh Nương nghiệm thân.

-Tiểu thư hãy nghỉ ngơi đi, sau này đắc sủng, cũng đừng quên lão nô.

Trinh Nương run rẩy mặc lại y phục, chuyện này so với lúc nãy bị Nhữ Dương vương khinh bạc càng khuất nhục hơn:

- Vấn Nhi.

Vân Nhi cho ma ma nghiệm thân hai đỉnh bạc, ma ma phúc thân nói:

- Tiểu thư là tấm thân xử nữ, ta đi hòi bẩm vương gia.

Nàng vui tươi hớn hở rời đi, Vân Nhi ôm Trinh Nương đang khóc nức nở, cũng khóc theo nàng:

- Cửu tiểu thư.

Trinh Nương lau nước mắt, có chút đau đớn chua sót, đem vị trí Nhữ Dương vương kế phi trở thành công việc, xem hắn là lão bản.

Cũng không dễ như nàng đã tưởng tượng, trong đó có khuất nhục, đánh mất tôn nghiêm, có ai hiểu?

Sau khi Nhữ Dương vương biết được tin Trinh Nương vẫn còn là xử nữ, phân phó hạ nhân chăm sóc cho Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Sau đó hắn đi đến sân viện của Nhàn Nương, đứng trước cửa, hắn lại chần chờ, hắn nên trách tội Nhàn Nương sao?

Vì Trinh Nương đáng lẽ hắn phải trách cứ Nhàn Nương ghen tị, nhưng Nhàn Nương hại Trinh Nương là vì quá coi trọng hắn, ghen tị quá nặng.

Nhữ Dương vương thở dài, vẫn đi vào cửa viện.

Trong phòng giống như có tiếng đàn đang truyền đến, Nhữ Dương vương nghe một lúc, mới vội vàng xông vào, hoảng hốt nói:

- Nhàn Nương.

Ngồi sau đàn cổ là Nhàn Nương nhẹ nhàng nói:

- Mạnh Trinh Nương vào phủ? Sao vương gia không ở với nàng?

- Ngươi...Ngươi không cần đàn nữa, thân thể ngươi không chịu nổi.

Nhữ Dương vương có thể khinh bạc Trinh Nương, nhưng đối với Nhàn Nương, hắn lại không dám làm như vậy.

Dù nàng có suy yếu hơn nữa thì nàng vẫn là Mạnh Nhàn Nương, Nhữ Dương vương thấp giọng nói:

-Nàng là muội muội của ngươi.

- Làm khó vương gia nhớ đến thủ khúc này.

Nhàn Nương nhếch môi:

- Ta cũng không dám có muội muội tốt như Mạnh Trinh Nương.

- Vương gia cũng từng đọc sử sách, xin hỏi vương gia một câu, Đại Tiểu Chu hậu chắc ngươi cũng không xa lạ đi, Nam Đường Lý Hậu Chủ thật có phúc khí, nhưng Tiểu Chu Hậu...hình như là hoàng hậu vong quốc

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương đỏ mặt, Nhàn Nương tiếp tục nói:

- Ngươi có chuyện gì muốn hỏi ta sao?

Ta tính để nàng gả cho vương gia làm kể phi, cũng ngóng trông vương gia cùng nàng cầm sắt cùng minh, nhưng vương gia, ta còn chưa có chết đâu, vương phỉ vẫn còn, thì người nào có thể vào hậu viện của vương gia? Người nào có thể ở lại Toái Ngọc Hiên?

- Ta thấy nàng ấy bị thương, nên lo lắng đưa vào vương phủ, bản vương không trách tội ngươi, Nhàn Nương, tất cả đều đã qua, bỏ đi có được không?

-Ta Mạnh Nhàn Nương chưa từng làm, sao có thể nói đã qua?

Mạnh Nhàn Nương nâng cao giọng:

- Lúc trước người trên đàu quả tim của ngươi ta cũng không động thủy Mạnh Trinh Nương đáng giá để ta động thủ sao?

Nhữ Dương vương nhìn Nhàn Nương:

- Là hiểu Vâm, là hiểu lâm.

- Vương gia, cho ta công đạo đi, ta thanh bạch gả vào vương phủ, ta không muốn bị nói là đố kỵ làm dơ bẩn Nhữ Dương vương phỉ.

- Bản vương sẽ điêu tra rõ ràng, cho ngươi công đạo.

Nhữ Dương vương xoay người rời khỏi, đã đi rất xa mà bên tai vẫn còn nghe thấy tiếng đàn của Nhàn Nương.

Trinh Nương khiến hắn quý trọng, Nhàn Nương lại làm hắn đau lòng, loại đau đớn này giống như đau tận xương tủy, Nhàn Nương kiêu ngạo như thế sao có thể dùng thủ đoạn hèn hạ.

https://thuviensach.vn

-Chủ tử.

Nhàn Nương nói:

- Nói với Yên Nhiên, ta đã an bài xong, Nhữ Dương vương nhất định sẽ tra kiểm.

-Dạ.

Tiếng đàn của Nhàn Nương uyển chuyển trầm thấp, nàng cười nói:

- Nếu Trinh Nương dám tiến vào Nhữ Dương vương phủ, là nàng nghĩ ta không chấp chưởng được vương phủ?

Ta sẽ nói với nàng, vương phi lúc nào cũng là vương phỉ, nàng dám tiến vào, thì phải trả giá đại giới.

- Vương gia sai người nghiệm thân cho cửu tiểu thư, nói là tấm thân xử nữ chưa mất.

Nhàn Nương đạn sai một âm tiết, có chút kinh ngạc, cũng có chút thất vọng nói:

- Đường đường tiểu thư Mạnh gia, vì muốn Nhữ Dương vương tin tưởng, lại để ma ma hạ lưu nghiệm thân, nàng thật sự làm nhục thanh danh trăm năm của Mạnh gia. Nàng coi tiểu thư danh môn là cái gì? Là ca kỹ nô tỳ sao?

-Phụ thân nhất định chưa từng dạy dỗ nàng, tiểu thư Mạnh gia bị hoài nghi trinh tiết. Không phải tự sát, cũng không phải nghiệm thân, mà là chém giết người dám hoài nghi nàng.

Nhàn Nương dừng tay, nhạc khúc im bặt, Nhàn Nương vỗ về dây đàn:

https://thuviensach.vn

-Nếu nàng không xem ta là tỷ tỷ, nếu nàng không xứng làm tiểu thư Mạnh gia, ta sẽ dựa theo thủ pháp của ca kỹ, ngươi cầm An Miên Hương đi đến Toái Ngọc Hiên, ta...Muốn máu xử nữ của Mạnh Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 94: Ước Định Ba Năm

Lúc Triệu ma ma lĩnh mệnh đi đến Toái Ngọc Hiên, sắc trời đã dần tối đen.

Tuy sân viện Toái Ngọc Hiên không lớn, bài trí cũng không quá xa hoa, nhưng ở trong tinh xảo lộ ra thanh nhã.

Hơn nữa ở phía đông Toái Ngọc Hiên còn có tường hoa, lúc hoa tường vi nở rộ, Toái Ngọc Hiên tràn ngập sắc hương.

Tuy vương phi cực kỳ yêu mẫu đơn, nhưng có khi cũng tới Toái Ngọc Hiên ngồi ngắm hoa tường vi.

Triệu ma ma nâng mắt nhìn tường hoa phía đông, nếu vương phi có thể qua được năm nay, nàng sẽ không bao giờ đến Toái Ngọc Hiên nữa.

Ma ma quản sự ở Toái Ngọc Hiên, đã sớm nhận được tin tức, biết Triệu ma ma muốn tới, cũng yên lặng không bẩm báo cho Trinh Nương biết.

Triệu ma ma lấy một đỉnh bạc đưa cho ma ma quản sự ở Toái Ngọc Hiên:

- Ngươi đi uống chén rượu cho ăm người, vương phi điện hạ phân phó muốn ta cùng cửu tiểu thư đơn độc nói chuyện.

- Lại khiến Triệu tỷ tỷ tốn kém.

-Cửu tiểu thư huyên náo, vương gia, vương phi không được yên tĩnh, vương phi điện hạ sợ chuyện này truyền vào trong cung, nên để ta công đạo

https://thuviensach.vn

mấy câu với cửu tiểu thư. Ngày mai ta sẽ đặt mua một bàn rượu ở phía tây, cùng ngươi uống một hai chén.

Ma ma quản sự liên tục gật đầu đáp ứng, vương phi điện hạ chưởng quản vương phủ nhiều năm.

Tuy lúc này đã đem chuyện quản gia giao cho thái phi, nhưng đám hạ nhân các nàng cũng không dám làm trái ý vương phi phân phó.

Vương gia ôm Mạnh cửu tiểu thư về đây, người khác cũng chỉ nói vương gia phong lưu, nhưng đối với Mạnh cửu tiểu thư...

Người không tuân thủ quy củ ai lại coi trọng? Thái phi điện hạ giả câm vờ điếc, có lẽ vì giữ thể diện cho vương phi.

Nghe nói thái phi gửi tin cho ngoại gia, qua hai ngày nữa biểu tiểu thư sẽ vào kinh.

Người ở Toái Ngọc Hiên nhàn tản thối lui, Triệu ma ma đi vào bên trong.

Trinh Nương tràn đầy ủy khuất, năm ngày bị bắt cóc không có một ngày yên ổn.

Lúc này Trinh Nương rất buồn ngủ, Vân Nhi ghé vào đầu giường tuy nghe lời Trinh Nương gác đêm.

Nhưng nàng rất buồn ngủ, ở trong vương phủ ai có thể hại các nàng? Đám ma ma nha hoàn trong Toái Ngọc Hiên rất hòa nhã, cũng rất kính trọng Trinh Nương.

Vân Nhi cũng quá mệt, nhưng nếu bên ngoài có động tính, nàng sẽ tỉnh lại ngay.

Triệu ma ma lặng lẽ lấy một lọ sứ đen thui từ trong ngực, mở nắp đưa vào mũi ngửi.

https://thuviensach.vn

Sau đó rón ra rón rén bước vào cửa phòng, lướt qua tấm bình phong...

Châm An Miên Hương...

Triệu ma ma đến bên giường, xốc lên màn che thủy thanh mạn, lọt vào trong tàm mắt là khuôn mặt Trinh Nương thanh tú tinh xảo.

Chân mày nhíu lại thể hiện sự bất an, da thịt trơn bóng trắng mịn tinh tế, vòng eo thon gọn, dáng người kiều mỵ.

Khiến Triệu ma ma nhíu mày chữi thầm, tiểu yêu tinh câu dẫn nam nhân.

Nếu không phải nàng đùa giỡn thủ đoạn, không chừng chủ tử còn có thêm mấy ngày thoải mái.

Triệu ma ma cởi tiết khố của Trinh Nương, từ trong ngực lấy ra một chiếc khăn trắng noãn, đặt ở hạ thân Trinh Nương.

Ngón giữa điểm điểm trên bụng Trinh Nương, Trinh Nương khó chịu nhíu chặt mày nhưng không thể mở được mắt.

Triệu ma ma chà lau sạch sẽ vết máu, thấy không có gì sơ sót, mặc lại tiết khố cho Trinh Nương.

Đêm động phòng nàng không có lạc hồng, không biết vương gia có thể tin tưởng trinh tiết của nàng hay không.

Nghe Yên Nhiên tiểu thư nói tất cả tai họa đều là Trinh Nương tự thiết kế.

Khăn trắng dính lạc hồng nhìn thật chói mắt, không phải gặp tai nạn, cũng không phải bị phá thân.

Nàng là xử nữ, nhưng nàng dám tính kế chủ tử, thì phải chịu chủ tử trả thù.

https://thuviensach.vn

Thu lại khăn trắng, Triệu ma ma dập tắt An Miên Hương, từ lúc vào cửa cho đến khi làm xong việc cũng chỉ bằng thời gian uống một chén trà nhỏ.

Triệu ma ma thu thập hương liệu xong, cố ý dẫm mạnh chân:

- cửu tiểu thư, cửu tiểu thư.

An Miên Hương phiêu tán, Vân Nhi, Trinh Nương đều tỉnh lại, Trinh Nương mơ màng cảm giác bụng có một chút trướng đau.

Mở to mắt thấy mình đang ở Toái Ngọc Hiên, còn tưởng là bị nạn thổ phỉ dọa, nên gặp ác mộng liên tục, cũng không có nghĩ nhiều:

-Là ai?

Vân Nhi dụi măt, vén màn lên, nâng Trinh Nương dậy:

- Nghe giọng giống như Triệu ma ma bên người vương phi điện hạ.

Trinh Nương sửa soạn lại y phục, kéo chăn lên cao, mỉm cười nói:

- Vào đi.

Triệu ma ma đến bên cạnh Trinh Nương, phúc thân nói:

- Chủ tử sai nô tỳ tới hỏi cửu tiểu thư mấy càu, càu thứ nhất, ngươi có từng nghĩ tới thanh danh của Mạnh gia, câu thứ hai, chổ hoàng hậu nương nương, chủ tử sẽ càu An Ninh công chúa nói tốt mấy câu cho cửu tiểu thư, chủ tử không cân cửu tiểu thư phải cảm kích, câu thứ ba, sau này chủ tử không có muội muội giống như cửu tiểu thư, câu cuối cùng, chủ tử hỏi cửu tiểu thư, muốn làm kế phi, hay làm trắc phi.

Triệu ma ma cũng mặc kệ Trinh Nương có phản ứng gì, truyền lời xong, phúc thân, xoay người rời đi, Vân Nhi tức giận:

https://thuviensach.vn

- Thật quá hôn xược, dù vương phi điện hạ tin dùng sai khiển, thì cũng chỉ là nô tỳ mà thôi, sao có thể nói chuyện với chủ tử như vậy?

Đầu Trinh Nương đau như búa bổ, cũng vì mấy câu của Nhàn Nương mà tâm ý hoảng loạn.

Tiểu thư Mạnh gia chưa thành thân, chưa đính ước mà đã tiến vào Nhữ Dương vương phủ.

Gây tổn hại danh dự, Nhàn Nương chặt đứt tình tỷ muội, Trinh Nương cũng không cần phải dựa cột nịnh bợ Nhàn Nương, Trinh Nương thở dài:

- Chỉ sợ chúng ta không thể ở lại vương phủ.

- Cửu tiểu thư, người muốn làm gì? Thân mình còn rất suy yếu, ngựy đã nói người phải nghỉ ngơi nhiều.

Trinh Nương nắm tay Vân Nhi:

-Đi chuẩn bị bút mực, ta viết cho vương gia một bức thư, rồi chúng ta trở về Chủng Đậu Cung.

-Cửu tiểu thư.

Vân Nhi không hiểu, Trinh Nương nhìn Toái Ngọc Hiên bày biện khéo léo tinh xảo:

- Ta có thể đường đường chính chính tiến vào, sao phải để cho người ngoài dèm pha?

Trinh Nương để lại một phong thư, kéo thân thể suy yếu cùng Vân Nhi rời khỏi Nhữ Dương vương phủ từ cửa hông.

Vân Nhi thuê một chiếc xe ngựa, các nàng lặng lẽ trở về Chủng Đậu Cung.

https://thuviensach.vn

Triệu ma ma đem khăn lụa nhiễm máu đến trước mặt Nhàn Nương, Nhàn Nương nhìn lướt qua:

- Mang đi đốt, ít nhất cũng phải để liệt tổ liệt tông Triệu gia biết, hậu duệ của bọn hắn không phải thú loại nữ tử mà ai cũng có thể làm phu.

-Dạ.

- Nô tỳ thấy ý tứ của cửu tiểu thư là sẽ rời đi, Vương gia làm sao...

-Ta không rảnh nghĩ đến hắn.

Nhàn Nương thản nhiên cười nói:

-Ta phải dưỡng tốt thân thể, xem nhi tử của ta cưỡi ngựa dạo phố.

-Vị phụ thân vô tình lại hồ đồ của ta, cuộc đời này chỉ là thần tử nhàn tản, hắn nghĩ có thể giấu diếm được vương gia sao? Chỉ cần vương gia quyết tâm làm cái gì, nhất định sẽ tra được chân tướng, chỉ là hắn không cần thiết phải tin tưởng mà muốn tra kiểm, không chừng hắn lo lắng Trinh Nương là Uyển Như thứ hai, lừa mình dối người mà thôi.

Nhữ Dương vương thất hồn lạc phách rời khỏi sân viện của Nhàn Nương, hắn sẽ cho Nhàn Nương một cái công đạo.

Nhưng khi hắn tra kiểm, mới phát hiện tất cả manh mối đều không giống như hắn đã nghĩ.

Văn gia, Mạnh gia, Trinh Nương lần lượt thay đổi, Văn gia sẽ không nói đến Trinh Nương.

Văn gia tỉ mỉ bồi dưỡng đích nữ lại dễ dàng bị một thứ nữ lừa dối, loại chuyện này rất mất sĩ diện.

https://thuviensach.vn

Trừ phi Nhữ Dương vương đi hỏi Trinh Nương, nếu không đoạn án rối rắm này có mệt chết cũng tra không ra.

Chỉ là mơ hồ biết được, Trinh Nương cùng Văn gia tiểu thư bất hòa, mới có chuyện bắt cóc làn này.

Nhữ Dương vương không dám biết lý do các nàng bất hòa, hắn tự nhốt mình trong Lạc Ngọc Đảo.

Bên trái là Nhàn Nương, bên phải là Trinh Nương, Nhữ Dương vương chỉ cần nghĩ đến Nhàn Nương người làm cho hắn đau lòng, là hắn đã hết sức thống khổ:

-Nhàn Nương, Nhàn Nương, ta nên làm sao bây giờ?

Minh Yên nhìn thấy thần sắc Nhữ Dương vương thống khổ, nắm tờ giấy trong tay, khuyên nhủ:

- cửu tiểu thư sẽ không để chính mình rơi vào cạm bẫy, nô tài cho rằng người nhẫn tâm nhất là Mạnh lão gia, hổ dữ còn không ăn thịt con, vương phi điện hạ vì Mạnh gia hao phí một đời, nếu không có vương phi sao Mạnh gia có ngày hôm nay? cửu tiểu thư lại vì Mạnh lão gia mà phải đi Chủng Đậu Cung tu hành, còn phải tu hành đến ba năm, Mạnh lão gia thấy vương phi điện hạ không thể lâu dài, trở nên vô dụng, cho dù muốn tính kế nâng cửu tiểu thư, còn không phải là ngóng trông vương gia hoàn toàn chán ghét vương phi, khiến vương gia không thể không thú cửu tiểu thư, nô tài thấy hắn là người hồ đò.

- Là hắn? Hắn không chỉ muốn hại Trinh Nương? Mà còn muốn bản vương chán ghét vứt bỏ vương phi.

Nhữ Dương vương đã tìm được cái cớ tốt nhất, lúc này thư của Trinh Nương được đưa đến, Nhữ Dương vương nhìn thư:

https://thuviensach.vn

"Thiếp cùng Quân hiểu nhau, mê muội Quân thương yêu, cảm kích không thôi, chỉ có một nguyện vọng duy nhất được bầu bạn bên người Quân, núi không dời, thiên địa hợp, cũng không ngại hướng về Quân, nhưng trên đời sao có mười việc như ý cả mười? Thiếp thân phụng Hoàng mệnh, không có cách gì bầu bạn bên cạnh Quân, vương phi điện hạ đã trở thành dầu hết đèn tắt, nhưng lúc nào cũng nhớ nhung Quân, thiếp cảm động chân tình mà vương phi điện hạ giành cho Quân, khẩn cầu Vương gia...

Ở chổ này có một chấm mực hiện rõ, Nhữ Dương vương có thể cảm thấy Trinh Nương đang giãy dụa, nàng thay đổi xưng hô, từ Quân quay qua vương gia:

" Khẩn cầu vương gia đối xử tử tế với gia tỷ, đưa nàng đến cuối đoạn đường, gia tỷ không còn tiếc nuối, mà thiếp cũng cảm động và nhớ nhung ân đức của vương gia, là thiếp đã khiến vương gia khó xử, thiếp khấu tạ vương gia, vương phi điện hạ là trưởng tỷ của thiếp, không có nàng không có vương phủ quanh vinh, không có nàng không có Mạnh gia tôn vinh, mặc kệ là thiện hay ác, thiếp cũng chưa từng oán hận gia tỷ, khẩn nguyện vương gia biết được tấm lòng của thiếp...Đối xử tử tế với trưởng tỷ, cũng là đối xử tử tế với thiếp.

(Yul: Ta chưa thấy NN nói xấu TN trước mặt NDV bao giờrgồ) -)

" Ước định ba năm, nếu Quân thủ tín, thiếp sẽ khoát hồngy, gả cho Quân làm thê, nếu như quân đã quên ngày hẹn ước, thiếp cũng sẽ ở Chủng Đậu Cung chúc phúc cho Quân an lành, cùng kể phi trăm năm hảo hợp.

Nhữ Dương vương đọc đi đọc lại thư tín của Trinh Nương:

-Nàng cũng là người đáng thương, bị phụ thân tính kế như vậy, nếu bản vương tới chậm một chút, nàng sẽ là hương tiêu ngọc vẫn.

Nhữ Dương vương đem tất cả oán hận đổ lên đầu Mạnh lão gia, hận hắn tàn nhẫn, vô tình, hồ đồ.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương biết chuyện kinh thành nghị luận, Mạnh lão gia dựa vào đại nữ nhi mới có được ngày hôm nay.

Thê nhân đều nói Nhữ Dương vương là nam tử có phúc khí nhất, Nhữ Dương vương phi là hiền thê.

Nhữ Dương vương đã từng thống hận những lời nói này, quân công của hắn là một đao một thương chém giết giành lấy.

Nhàn Nương chỉ là người phía sau khiến hắn vô ưu, không có hắn Nhữ Dương vương phủ sẽ không có ngày hôm nay.

Nhưng hiện tại hắn đã biết Nhàn Nương cũng không dễ dàng, hắn cùng Nhàn Nương cùng nhau chống đỡ gây dựng Nhữ Dương vương phủ.

Là phu thê bọn hắn đồng tâm hiệp lực khiến Nhữ Dương vương phủ phồn thịnh.

Nếu Nhữ Dương vương chỉ dựa vào quân công, thì không thể có được ngày hôm nay phú quý, đông đúc, xa hoa.

Tính tình Nhữ Dương vương cao ngạo, hắn không thể hợp tác sinh ý với đám thương nhân hèn mọn.

Cũng không được như Nhàn Nương biết rõ là tham quan nhưng vẫn có thể giao du.

Này nọ đều là Nhàn Nương giúp hắn xử lý, hắn cứ việc ở trên chiến trường dương oai, không cần cố kỵ triều đình ám tiễn.

Chỉ cần Nhàn Nương còn ở kinh thành, không người nào có thể đoạt được quân công của hắn.

Nhàn Nương không chỉ làm con tin, còn là người cực kỳ quan trọng giúp đỡ hắn nhiều nhất.

https://thuviensach.vn

Đám Mệnh phụ giao tranh, nương nương trong cung thử thách khó dễ, Nhữ Dương vương vẫn không hao tổn một chút tâm tư.

Trước kia hắn xem nhẹ, nhưng hiện nay hắn đã hiểu,Nhàn Nương vì hắn đã trả giá biết bao nhiêu.

- Ngươi cầm lệnh bài của bản vương đi đến Mạnh phủ, nói với Mạnh lão gia, Nhàn Nương là chính thất vương phi của bản vương, bản vương ngưỡng mộ nàng, nếu hắn còn dám tính kế vương phi, bản vương sẽ khiến hắn trí sĩ, hôn sự giữa bản vương cùng Trinh Nương cũng...Cũng từ bỏ.

Nhữ Dương vương thống khổ phun ra hai chữ này, Trinh Nương đáng thương có thể thương xót.

Trước kia Nhàn Nương quá mức sắc bén, bén nhọn giống như một cây đao, luôn đâm hắn bị thương.

Cùng hắn tranh phong, hắn từng hận, từng oán, chỉ là nể mặt phụ thân sớm thệ, mà miễn cưỡng sống với Nhàn Nương.

Nhưng những vết thương trong lòng hắn do Nhàn Nương gây ra, đã khiến hắn không thể quên được Nhàn Nương.

Nhận được lời cảnh cáo của Nhữ Dương vương, Mạnh lão gia sợ tới mức bệnh nặng rất lâu.

Có lòng muốn giải thích tất cả với Nhữ Dương vương, nhưng lại sợ Trinh Nương thất bại.

Chặt đứt quan hệ thân gia cùng Nhữ Dương vương phủ, Mạnh lão gia không dám nói gì, đem tiếng xấu gánh vác trên vai.

Cũng vì nể mặt Nhàn Nương, cho nên Mạnh lão gia mới có thể đối xử với thê tử tốt hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn cũng không thể xem nhẹ thân mẫu của Trinh Nương.

Tửu lâu phồn hoa náo nhiệt, phần lớn đều nghị luận chuyện hoàng gia sau đó sẽ khen ngợi các nữ tử.

Nói nàng khó có như thế nào, trượng phu ở bên ngoài, nói nàng thế nào phụng dưỡng công công bà bà.

Lo liệu gia vụ, làm thế nào níu giữ sản nghiệp tổ tiên lưu lại cho trượng phu, làm thế nào chu toàn hoàn khố công tử, thà chết cũng không tư thông.

-Này nọ đã là cái gì, nhớ năm đó Nhữ Dương vương phi ở trước Kim Loan Điện dâng lên huyết thư, ý chí kiên cường, ở trong thiên lao sinh hạ hài tử... nàng cũng chỉ có vài mẫu ruộng tốt, Nhữ Dương vương phi có thể làm Nhữ Dương vương phủ vinh hoa phú quý, còn hơn cả trước kia, có bao nhiêu danh sĩ trong lòng kính nể vương phi điện hạ?

Yên Nhiên rời khỏi tửu lâu, tình cờ chạm mặt với một người, đã lâu rồi không gặp, Phó Tuấn Khanh.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 95: Chậm Một Bước

-Yên Nhiên muội muội.

- Tuấn Khanh ca ca.

Bình thản xưng hô, khiến Phó Tuấn Khanh cay đắng, Nhữ Dương vương thế tử ở bãi săn tỏ rõ tâm ý với hoàng đế.

Hắn đối với biểu muội là tình thâm ý trọng, tuy hắn không nói không phải biểu muội sẽ không thú.

Nhưng lại nói cả đời này chỉ cần một mình biểu muội, hoàng thượng sẽ thành toàn cho hắn.

Thật ra Phó Tuấn Khanh cũng không tính vào tửu lâu, lúc đi ngang qua, vô tình ngẩng đầu lại nhìn thấy bóng dáng quen thuộc.

Hắn liền dừng lại ngửa đầu nhìn Yên Nhiên đang ngồi bên cửa sổ, so với lần gặp trước đây, mặt mày nàng càng tinh xảo.

Trong lòng hắn vẫn luôn tưởng niệm, định thi khoa cử xong, sẽ khẩn cầu hoàng thượng tứ hôn, mỗi khi đọc sách mệt mỏi, hắn đều nhớ tới nàng.

Không phải vì Lý Hạo Nhiên mà hai người bọn hắn mới quen biết.

Hắn nhớ kỹ nàng, tuy kiêu căng nhưng tâm địa rất tốt, nhưng lúc hai người gặp lại, Yên Nhiên hoàn toàn quên hắn.

https://thuviensach.vn

Lúc đó hắn rất khó chịu, Yên Nhiên còn nói hắn giống nữ tử, sau này không có ai dám gả cho hắn.

Vì thế hắn chán ghét nàng, cho đến lần gặp mặt ở Tây Sơn, Yên Nhiên ra mặt giải thích, trong mắt nàng ẩn chứa sầu lo.

Phó Tuấn Khanh đau lòng, nếu là trước kia hắn có thể thẳng tay đẩy Yên Nhiên ra xa.

Nhưng đối mặt với nàng luôn gọi hắn là Tuấn Khanh ca ca, thì hắn hoàn toàn hãm sâu vào.

Phó Tuấn Khanh xuống ngựa, mặc kệ thế nào hắn cũng muốn hỏi Yên Nhiên một câu.

Nàng có thích Triệu Duệ Kỳ hay không?

Ngoài cửa tửu lâu hai người chạm mặt nhau, như xa như gần, Phó Tuấn Khanh nhìn nàng rõ ràng hơn.

Yên Nhiên rất sinh động, trong mắt tràn đầy vui sướng, bộ dạng nàng thật tốt, chờ đến lúc nàng cập kê, sẽ càng tao nhã.

Phó Tuấn Khanh lướt qua Yên Nhiên nhìn vào trong tửu lâu, nơi đó có lão giả đang tuyên dương Nhữ Dương vương phi.

Dù hắn không biết, nhưng rõ ràng là Yên Nhiên an bài. Cổ họng cay đắng, thản nhiên cười nói:

-Ta mời muội uống rượu.

Phó Tuấn Khanh xoay người, ở nơi đông đúc như tửu lâu có rất nhiều người nhận ra hắn, Yên Nhiên ngập ngừng, sau đó cầm tay Cẩm Sắt leo lên xe ngựa.

https://thuviensach.vn

-Đi theo Phó công tử.

Đến một tửu lâu khác có ít người lui tới, bài trí cực kỳ đơn giản, nhưng rất sạch sẽ.

Trong tửu lâu không chỉ có tửu hương, còn có Trúc Tử hương, hai người ngồi vào chổ.

Yên Nhiên ngồi đối diện Phó Tuấn Khanh, Yên Nhiên cầm ống trúc được làm thành chén rượu nhìn thưởng thức.

Bên ngoài có khắc hoa văn, nhìn rất khác biệt, Yên Nhiên cười dịu dàng nói:

-Chỉ có Tuấn Khanh ca ca mới có thể phát hiện ra nơi thanh nhã rất khác biệt như thế này.

Yên Nhiên xuyên qua màn trúc, cách đó không xa đang trồng trúc tía, đã là cuối thu, trúc tía trở thành tàn trúc:

-Đáng tiếc, nếu lúc trúc tíatươitốt nhất mà có thể đến đây uống Trúc Diệp Thanh, thì thật tao nhã.

Khuôn mặt Phó Tuấn Khanh tuấn mỹ lộ ra cay đắng:

-Không cần tiếc, sang năm sợ là không có cơ hội mời muội uống rượu, tàn trúc không có cách gì che dấu trúc tử kiên cường cứng cỏi.

Yên Nhiên nhấp một ngụm Trúc Diệp Thanh, uống vào rất thanh đạm, cảm nhận hương vị xa xưa.

Tuy không ngon bằng rượu thượng đẳng, nhưng hương vị rất khác biệt, Yên Nhiên nói:

-Muộithích lão bản nơi này ủ Trúc Diệp Thanh.

https://thuviensach.vn

-Sang năm Tuấn Khanh ca ca cũng sẽ thú tẩu tử, đương nhiên không thể mời muội tới đây uống rượu.

Yên Nhiên buông chén rượu, thật lòng tán thưởng Phó Tuấn Khanh:

-Ngọc lang...Người có thể xứng với Ngọc lang, có thể ở trước mặt ngươi không xấu hổ không ham hư vinh cũng không dễ tìm, Tuấn Khanh ca ca phải dụng tâm tìm kiếm tẩu tử.

Gió nhẹ thổi qua màn trúc, lướt qua mái tóc Ngọc lang, hắn ngửa đầu uống rượu, phong thái phong lưu.

Nhiều người bắt chước theo Ngọc lang cũng chỉ là bắt chước bừa, Yên Nhiên nhìn hắn thưởng thức, ngày xưa hắn thích nhất là Trúc Diệp Thanh, Phó Tuấn Khanh hỏi:

-Muội có biết lòng ta thích dạng nữ tử gì không? Ta không thích sẽ không thú.

Yên Nhiên suy nghĩ đến kiếp trước về phong tư của Nạp Lan đại tiểu thư, phu thê bọn hắn là cầm sắt cùng minh, cả đời không rời không bỏ, biết bao nhiêu người khao khát, Yên Nhiên nói:

-Dạo này muội khổ học sách từ, cũng suy đoán chính xác vài điều, hay là để muội giúp Tuấn Khanh ca ca nhìn xem?

Thôi, nàng chưa bao giờ biết tình cảm của hắn, Phó Tuấn Khanh áp chế cay đắng:

-Muội nói xem.

Cả đời làm ca ca của nàng cũng tốt, cần gì phải khiến nàng phức tạp khó xử.

-Tuấn Khanh ca ca, ý trung nhân là...

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhìn thấy bóng người xuất hiện ngoài cửa, liền cảm thán đúng là duyên:

-Ngươi nhìn nàng thử xem, có cảm xúc đặc biệt gì không?

Lúc Phó Tuấn Khanh quay đầu, vừa đúng lúc nhìn thấy một nữ tử mặc một bộ thanh y.

Tay cầm bình rượu, mặt mày tinh xảo thanh nhã, đôi mắt Yên Nhiên là kiêu ngạo, mà mắt nàng là trầm tĩnh như nước, bờ môi ẩn chứa ý cười thản nhiên.

Nhìn thấy nàng giống như luồn gió thanh mát thổi qua tim, rất thoải mái...

Nàng cũng tán thưởng Phó Tuấn Khanh tuấn mỹ, là tán thưởng, chứ không phải si mê.

Nhìn Phó Tuấn Khanh cười dịu dàng, rồi uyển chuyển xoay người, hòa nhập vào đám người.

-Nạp Lan tiểu thư tự mình lấy rượu cho tổ phụ, mỗi lần nhìn thấy nàng, muội rất hâm mộ Nạp Lan lão thái gia thật có phúc khí, dưỡng ra tôn nữ thanh tú thiện lương, Nạp Lan tiểu thư giống như tiên sơn họa, lộ ra tiên khí.

-Ngươi hâm mộ Nạp Lan lão thái gia có phúc khí, nhưng hắn lại đang phát sầu.

Một lão giả vuốt chòm râu, buồn bã nói:

-Chuyện hắn sầu nhất chính là phải làm sao tìm được tôn nữ tế(cháu rể), người tầm thường sẽ ủy khuất nàng dịu dàng thanh nhã, nhiều người phú quý lại hoàn khố, không xứng với thi họa song tuyệt Nạp Lan đại tiểu thư.

https://thuviensach.vn

Nạp Lan? Phó Tuấn Khanh nhíu mày, lại nghĩ đến một người, Nạp Lan Dung.

Hoàng thượng từng vài lần hạ chiếu mời hắn làm sư phụ cho hoàng tử, Nạp Lan Dung đều khéo léo từ chối.

Tuy thanh danh của hắn không bằng Tung Sơn Viện học giả uyên thâm, nhưng so tài học, Nạp Lan Dung cũng không kém.

Chỉ là tính tình của hắn có chút quái dị, rất ít tương giao với ai, trưởng tử làm quan lên đến tổng đốc thì nhiễm bệnh, tráng niên sớm thệ.

Hoàng thượng bi thương vô cùng, hạ lệnh hậu táng, truy phong làm Văn Chính hầu.

Nữ tử mới vừa rồi sợ là nữ nhi duy nhất của Văn Chính hầu, sau khi phụ mẫu song vong, nàng vẫn đi theo tổ phụ tổ mẫu, kế tục Nạp Lan tộc.

-Thi họa song tuyệt? Sao lại không có nghe nói?

-Ngươi nghĩ Nạp Lan tiểu thư là nữ tử tầm thường ham danh hám lợi? Nàng vẽ tranh làm thi từ là do tâm tình, chứ không có khoe khoang với người khác.

-Tuấn Khanh ca ca.

Yên Nhiên rót rượu cho Phó Tuấn Khanh:

-Thế nào? Nàng có phải là người trong lòng của Tuấn Khanh ca ca không? Muội thấy Nạp Lan tiểu thư rất tốt, khí chất cao nhã, nàng thật sự là tài nữ, cư sĩ tiền triều có lẽ cũng giống như nàng, phúc hữu thi thư khí tự hoa...Muội rất hâm mộ.

(Yul: phúc hữu thi thư khí tự hoa nghĩa là trong lòng có sách vở đương nhiên vẻ mặt sẽ sáng sủa)

https://thuviensach.vn

Dù có cơ hội trọng sinh, dù Yên Nhiên có cố gắng thi từ văn chương đều kém xa tài nữ chân chính.

Yên Nhiên hiểu, một người thi từ hạn hẹp không phải vì trọng sinh mà trở thành tài nữ song tuyệt.

Kiếp trước có rất nhiều người viết thi từ hay, nhưng Yên Nhiên chưa bao giờ nghĩ sẽ sao chép của bọn họ rồi nói là của mình.

Phó Tuấn Khanh nhìn không ra Yên Nhiên cùng Nạp Lan tiểu thư có gì giống nhau.

Hắn thừa nhận Nạp Lan gia tiểu thư tao nhã trác tuyệt, nhưng hắn không nghĩ sẽ thú nàng làm thê, nhẹ giọng an ủi Yên Nhiên:

-Thi từ của muội chỉ kém một chút, nhưng thắng phần khắc khổ, nếu so sánh thì không hề kém hơn người bên ngoài.

-Không có thiên phú, dù có khắc khổ hơn nữa cũng chỉ là thi từ tầm thường mà thôi.

Yên Nhiên thoải mái cười nói:

-Tuấn Khanh ca ca hãy yên tâm, muội sẽ không tự xem nhẹ chính mình, muội có phụ mẫu thân nhân yêu thương, lại là nữ nhi liệt hầu, so với người bên ngoài thì muội hạnh phúc hơn họ nhiều lắm

-Điểm này của muội, ta rất...Là...

- Cái gì?

Yên Nhiên nhìn thấy Phó Tuấn Khanh nhấp nháy môi, lại không lên tiếng, thân thể hướng về phía trước:

https://thuviensach.vn

-Đang nói cái gì? Có thể được Tuấn Khanh ca ca khen một câu cũng thật là khó.

Phó Tuấn Khanh nhìn chén rượu, bên trong chén rượu phản chiếu bóng dáng hắn:

-Muội chọn đúng?

Yên Nhiên sửng sốt một lúc, nhìn trúc tía ở bên ngoài:

-Ừ, muội nghĩ càng nhiều càng không rời bỏ được, trước kia muội hy vọng biểu ca có thể hạnh phúc phú quý, nhưng biểu ca lại dùng hành động để nói với muội, không có muội, biểu ca sẽ không hạnh phúc.

Lại uống một chén rượu, đầu óc Yên Nhiên có chút u mê, sương mù:

-Thật là kỳ quái, loại chuyện này muội sẽ không nói cho ai biết, không ngờ hôm nay lại nói với Tuấn Khanh ca ca, ở cùng một chỗ với Tuấn Khanh ca ca, muội như thế nào lại...

Yên Nhiên chớp mắt, Trúc Diệp Thanh tuy rất đạm, nhưng tác dụng chậm, Phó Tuấn Khanh cũng không ngờ Yên Nhiên chỉ uống có hai chén rượu liền say.

Yên Nhiên để sát mặt vào Phó Tuấn Khanh, hắn muốn né tránh, lại không muốn, lúc này Yên Nhiên cười nói:

-Muội biết Ngọc lang đại tài, có mưu kế quỷ thần khó lường, tương lai sau này sẽ kiêu ngạo làm quan, làm tể tướng, muội vẫn...Vẫn luôn suy nghĩ làm cách nào để kết giao với Tuấn Khanh ca ca...Muội là người xấu, muốn Tuấn Khanh ca ca chiếu cố ca ca, muội không tốt...

Trong mắt Yên Nhiên tràn đầy men say, cũng có hơi nước lập lờ, Phó Tuấn Khanh đỡ cánh tay của Yên Nhiên:

https://thuviensach.vn

-Ta không trách muội, Yên Nhiên muội muội là cô nương tốt.

-Ta thế nào cũng sẽ chiếu cố Hạo Nhiên huynh, Yên Nhiên....

Phó Tuấn Khanh ngậm miệng lại, Triệu Duệ Kỳ từ bên ngoài tửu lâu đi vào trong, giọng nói ôn nhuận như ngọc:

-Biểu muội, ta tới đón muội hồi phủ.

Vẻ mặt Yên Nhiên rạng rỡ nở nụ cười hạnh phúc, nụ cười mà Phó Tuấn Khanh chưa bao giờ nhìn thấy.

Thân thể lắc lư đứng dậy, đi đến trước mặt Triệu Duệ Kỳ, đôi tay che lấy lỗ tai, nũng nịu nói:

-Ta biết sai rồi, biểu ca.

Trong mắt Triệu Duệ Kỳ tràn đầy ôn nhu sủng nịnh:

-Muội lúc nào cũng nhận sai, nhưng rốt cuộc là muội biết sai rồi, hay là ta làm sai.

- Hì hì...Giống nhau mà, giống nhau mà...

Phó Tuấn Khanh nhìn thiếu nữ trước mặt ngây thơ đáng yêu hoàn toàn rút đi kiêu ngạo đề phòng.

Nhìn Yên Nhiên như vậy thật khiến cho người ta cam nguyện sủng nịch, thay nàng đỡ hết gió mưa.

Là hắn đến chậm một bước, Phó Tuấn Khanh nâng chén về phía Triệu Duệ Kỳ, Triệu Duệ Kỳ đỡ cánh tay của Yên Nhiên.

Đưa tay lấy chén rượu của Yên Nhiên đã dùng qua, còn lưu lại nửa chén Trúc Diệp Thanh.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ uống đáp lễ với Phó Tuấn Khanh, sau khi buông chén rượu cười nói:

-Phó công tử, chúng ta cũng có thể là tri kỷ.

-Ai nói không phải, tri kỷ...sau khoa cử, ta với ngươi không say không về, lấy tri kỷ đối đãi.

-Được.

Triệu Duệ Kỳ nói:

-Lấy ân khoa tiến hành, trong lời đàn luận của thiên hạ, có thể cùng Phó huynh tương giao, quả thật là vinh hạnh trong đời, ngươi ta mặc kệ là ai đứng đầu bảng, cũng phải uống một chén lớn.

Phó Tuấn Khanh gật đầu:

-Người đọc sách trong thiên hạ, có thể khiến ta coi như tri kỷ chỉ có Triệu công tử.

Hai người cùng cười lớn, là đối thủ cũng là tri kỷ, Yên Nhiên rót rượu cho Phó Tuấn Khanh cùng Triệu Duệ Kỳ:

-Uống đi, hai vị tuyệt thế tài tử, không đúng, không thể dùng tuyệt thế tài tử, dùng cái gì đây? Triệu Phó song huy? Nghe cũng không xuôi tai, mặc kệ, uống rượu xong sau này nhất định phải làm hảo hữu.

Yên Nhiên nắm tay bọn hắn đặt lên nhau, vỗ vỗ:

-Quan thế song tử, nghe rất hay.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 96: Trường Thi

Sáng sớm trên mặt đất đã biến thành một mảnh trắng xoá, tuyết bao trùm sân viện.

Trong Nhữ Dương vương phủ hạ nhân lui tới, đều mặc nhiều lớp y phục.

Nhàn Nương ngồi trên kháng sàng, nhìn nha hoàn ở bên ngoài cửa sổ đang thở ra hơi thở màu trắng, nha hoàn dọn dẹp sân viện sợ lạnh nên đội một đôi che tai.

Nhàn Nương vuốt luồn tóc, từ lúc trúng độc, mái tóc màu đen bóng mượt đã bạc màu.

Tóc dài xõa ra, khiến Nhàn Nương càng đẹp đẽ quý giá, mặt mày thêm mấy phàn yêu mị.

Khóe miệng Nhàn Nương cong lên, trên mặt mang theo vui sướng:

- Thật tốt, ta vẫn có thể nhìn thấy mặt trời ngày hôm nay.

Nhữ Dương vương đứng ở cửa, tay bưng trâu nhũ(sữa bò), si mê nhìn Nhàn Nương.

Ngày xưa mặt mày Nhàn Nương lộ ra ngạo khí, lúc này lại quyến rũ yêu dị, khiến lòng Nhữ Dương vương ngứa ngáy.

Nhưng lời Nhàn Nương nói, khiến hắn đau lòng đến cực điểm, mỗi ngày sáng sớm có thể mở được mắt, Nhàn Nương sẽ cảm thấy hạnh phúc, sẽ cảm thấy thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

- Nhàn Nương.

-ừ.

Nàng cũng không quay đầu nhìn Nhữ Dương vương, cười ra tiếng:

- Rất thú vị, tiểu nha đầu ngã rất đau đi.

Trong mát Nhàn Nương hiện ra vẻ hồn nhiên mà trước đây, Nhữ Dương vương chưa bao giờ nhìn thấy.

Nhữ Dương vương tham lam nhìn ngắm dung nhan yêu mị của nàng, nhưng lại không dám tự ý ôm nàng vào lòng.

Tuy phu thê bọn hắn là danh chính ngôn thuận, nhưng Nhữ Dương vương vẫn không dám.

Đã hơn một năm hai người bọn hắn đã không chung đụng thân thiết.

Trước kia Nhữ Dương vương khinh thường Nhàn Nương, mỗi lần đến phòng Nhàn Nương phần lớn chỉ nằm chung giường mà thôi.

Nếu không phải vì cho vương phi thể diện, hắn sẽ không đến.

Hiện nay dù hắn muốn cũng không đủ tư cách thân cận Nhàn Nương, phu thê bọn hắn rất gần, nhưng lại rất xa.

Tiểu nha hoàn ngoài cửa sổ bị trượt chân té ngã đã đứng dậy, oán giận than thở hai câu.

Rồi cầm cái chổi dọn dẹp tuyết trên đường, bộ dạng tiểu nha đầu rất đáng yêu khiến Nhàn Nương cười rất thoải mái.

Đây là chuyện dù Nhữ Dương vương làm thế nào cũng không được, dù hắn đã mời gánh hát, tạp kỹ tốt nhất kinh thành.

https://thuviensach.vn

- Trâu nhũ.

Nhữ Dương vương đem chén sứ đưa cho Nhàn Nương:

- Dạ dày nàng yếu, không uống được dê nhũ(sữa dê), bản vương nghe người ta nói trâu nhũ rất thích hợp với nàng.

Nhữ Dương vương nhìn tay Nhàn Nương tiếp nhận chén sứ, trên chén sứ có khắc một đóa hồng mai.

Ngón tay Nhàn Nương trắng nõn trong suốt đặt trên đóa hồng mai, hoa mai như gặp tuyết trắng, biến thành đỏ rực trang phong.

- Khiến vương gia lo lắng rồi.

Nhàn Nương tao nhã uống trâu nhũ, lúc uống vào miệng rất tanh nồng khiến nàng nhíu mày, nhưng nàng vẫn uống hết.

Lông mi thưa thớt không thể lấn át được mệt mỏi trong đôi mắt, tuy mỗi ngày hắn đều bầu bạn bên người Nhàn Nương.

Nhưng Nhữ Dương vương vẫn có thể nhìn ra Nhàn Nương đang dần dàn gày yếu.

Sức sống của nàng đang bị xói mòn, cả ngày Nhàn Nương đều mệt mỏi ngủ say.

Sáng sớm lúc Triệu Duệ Kỳ đến thỉnh an là lúc tinh thần nàng tốt nhất trong ngày.

Nhữ Dương vương ngồi bên cạnh Nhàn Nương, trong mắt tràn đầy thương tiếc, Nhàn Nương buông chén sứ:

- Sinh lão bệnh tử, mỗi người đều phải trải qua, chỉ là chết sớm hay muộn mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương cố gắng áp chế chua xót, cầm lấy áo choàng ngân hồ khoác lên vai Nhàn Nương:

- Sau khi Kỳ nhi đến đây thỉnh an, ta sẽ ôm nàng đi phòng ăm tròng hoa, trong đó có trồng mấy bòn mẫu đơn rất hiếm lạ, nàng sẽ thích xem.

- Ta còn có thể nhìn thấy mẫu đơn nở rộ, lòng ta rất vui vẻ.

Nhàn Nương không muốn để Nhữ Dương vương tới gần nàng, nhưng vì Kỳ nhi, nàng không thể không nhẫn nhịn.

Sách trong thư phòng Mạnh gia, Nhàn Nương đã từng xem qua, nam nhân càng đối xử lạnh nhạt, thì hắn càng bám níu.

Không phải Nhàn Nương không biết, chỉ là nàng không muốn làm, lúc này nàng đã gần như dầu hết đèn tắt.

Nàng đã nghĩ thông suốt, phải khiến Nhữ Dương vương sủng nịch, nâng niu che chở trong lòng bàn tay.

Chỉ cần trong lòng Nhữ Dương vương vị trí của nàng càng nặng, đối với tương lai sau này của Kỳ nhi càng có lợi.

Nhàn Nương mỉm cười, như có như không, khiến Nhữ Dương vương cao hứng vô cùng. Nhữ Dương vương nói:

- Thưởng, người nào có thể khiến Nhàn Nương thoải mái, bản vương sẽ hậu thưởng.

Bờ môi Nhàn Nương chứa ý cười, nhẹ giọng nói:

- Thân mình ta không tốt, không có cách gì hàu hạ mẫu thân, Loan Nguyệt biểu muội từ xa đến vương phủ làm khách, ta lại không có cách gì đi nghênh đón chăm sóc nàng, ngược lại còn khiến nàng giúp đỡ ta hầu hạ mẫu thân, Loan Nguyệt biểu muội là quý nữ lúc tuổi già của cữu cữu, là

https://thuviensach.vn

tiểu thư được chiều chuộng sủng ái, tuy cữu cữu giàu có và đông đúc, nhưng vài ngày trước ta có được mấy hộp bột phấn, là vật cung cấp cho các vị công chúa dùng, bôi lên mặt khác xa các loại son phấn tầm thường, nàng cũng đến tuổi trăng tròn, lại trổ mã xinh đẹp, cặp mắt to như hồ nước trong veo, nhìn rất đáng yêu.

- Lúc vương gia đi thỉnh an mẫu thân, giúp ta đưa cho Loan Nguyệt biểu muội, đúng rồi, còn có mấy bộ trang sức kiểu mới từ trong cung truyền ra, cũng đưa cho biểu muội. Không phải vì mặt mũi của cữu cữu, chỉ nhìn nhâm phẩm của biểu muội, ta đã muốn thương yêu nàng.

Nhàn Nương sai người mang bột phấn, trang sức đưa cho Nhữ Dương vương, nhìn Nhữ Dương vương có chút dao động.

- Vương gia nhìn thử xem còn thiểu cái gì không? Đáng lẽ chuyện này phải do ta tự hỏi biểu muội, nhưng ta thật sự không ra được cửa, thân mình không tốt, lại lo lắng va chạm mẫu thân, mẫu thân chỉ có một thân đệ, vương gia cũng chỉ có một vị cữu cữu, chúng ta không thể để biểu muội chịu ủy khuất

Tuy Nhàn Nương chuẩn bị son phấn, trang sức không phải là vật rất quý trọng, nhưng nếu không có tình có quan hệ, thì dùng bạc cũng mua không được.

Thí dụ như son phấn, trừ công chúa hoàng gia hàng năm được đặc biệt cung cấp mấy hộp.

Thì dù là Quý phi ở trong cung cũng không có cách gì khiến Nội Vụ phủ cung cấp.

Trang sức kiểu mới đa dạng phần lớn là hoàng hậu nương nương đưa.

- Nàng hãy lưu lại cho bản thân đi, biểu muội không dùng cũng được.

https://thuviensach.vn

- ta đã sớm qua tuổi bôi son chét phấn, ta cũng không xuất môn, vật quý này để ta dùng rất đáng tiếc, coi như là một phần tâm ý của ta đối với biểu muội đi.

Nhữ Dương vương gật đầu đáp ứng rồi nhìn Nhàn Nương:

-Mầu thân chỉ là niệm tình ngoại gia, cữu cữu bận rộn nhiều việc...Nên mới để biểu muội đến kinh thành vãn an mẫu thân.

- Là ta khiển mẫu thân khó xử, lúc ấy...Vươnggia không cần băn khoăn vì ta, ta đã nghĩ thông suốt, lời mẫu thân nói cũng có đạo lý, cữu cữu gia so với Mạnh gia càng có thể giúp vương phủ nhiều hơn, nếu ta đã vào cửa Triệu gia, ngoại gia sao có thể quan trọng hơn phu gia? Ta ngóng trông vương phủ có thể phú quý trường tòn...

Ngón tay Nhữ Dương vương đè lên môi Nhàn Nương, hai người đối diện nhau, Nhữ Dương vương nói:

- Bản vương vì nàng nguyệný thú nữ nhi Mạnh gia làm kế phi, Nhàn Nương, có lẽ bản vương đã thất tín rất nhiều lần với nàng, nhưng lúc này bản vương sẽ thủ tín.

- Vương gia...

Nhữ Dương vương cúi đầu, Nhàn Nương mím môi theo bản năng, Nhữ Dương vương hôn hai má của nàng, bàn tay dịu dàng vuốt ve hai má nàng, thở dài một tiếng:

- Bản vương đi gặp mẫu thân.

Lúc hắn đi rồi, Nhàn Nương dùng khăn tử chà lau hai má, trào phúng hỏi:

- Vì ta? Hay là vì Trinh Nương?

https://thuviensach.vn

- Chủ tử, Loan Nguyệt biểu tiểu thư đến là vì vương gia?

-Sai người truyền tin tức cho Trinh Nương đi.

Anh mắt Nhàn Nương từ ái nhìn nhi tử vừa tiến vào:

- Chuyện này ta sẽ không quản, để xem nàng có năng lực bảo vệ vị trí kế phi hay không, Loan Nguyệt...Lớn lên giống như Uyển Như, chỉ là trong mất của Uyển Như không có vương gia, nhưng Loan Nguyệt lại có, không phải mẫu thân đã từng nói, nàng rất kính nể chiến công của vương gia sao? Trinh Nương nhất định sẽ đắc tội với mẫu thân, cho nên phải nói là Loan Nguyệt tới giúp ta.

Nhàn Nương không tin Trinh Nương có thể lấy lòng hai bên, nàng nói với nhi tử:

- Ngươi chúý thân thể nhiều một chút, ôn sách đừng quá chú tâm.

- Dạ, mẫu thân.

- Lúc ngươi đi thỉnh an tổ mẫu, nhớ kiêng dè Loan Nguyệt, nàng chỉ lớn hơn ngươi hai tuổi, lại là trưởng bối của ngươi, nếu nháo ra chuyện gì, ngươi cùng nàng đều khó coi.

- Nhi tử sẽ không làm việc càn rỡ.

- Phẩm hạnh của ngươi, nương còn không biết sao? Nương chỉ muốn ngươi cảnh giác một chút.

-Nhi tử biết.

Triệu Duệ Kỳ vẫn lo lắng cho Nhàn Nương, ngồi bên người nàng hỏi han thân mình.

Chủng Đậu Cung.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương nhận được tin tức của Loan Nguyệt, thần sắc ngưng trọng, lắc đầu cười khổ nói:

- Biểu muội, vì sao phải có biểu muội.

- Vương gia sẽ không quên cửu tiểu thư. Vân Nhi khuyên nhủ:

- Loan Nguyệt biểu tiểu thư sẽ uổng phí tâm tư, Vương gia đối với người là đau tiếc săn sóc, vì tìm người mà nhọc lòng khổ tâm, người mới là đầu quả tim của vương gia.

-Không được nói bậy.

Trinh Nương trừng mắt cảnh cáo Vân Nhi, Vân Nhi nhận sai:

-Nô tỳ sai rồi.

- Người trên đầu quả tim của vương gia, không nhất định là người có kết quả tốt, chỉ có vị trí chính phi mới có thể bảo đảm kiếp này vô ưu.

Trinh Nương bỏ qua chuyện phiền lòng, chuyên chú thiêu thùa may vá, thần sắc Vân Nhi lo lắng.

Dạo này Nhữ Dương vương rất ít gửi thư tới, nếu không may bị Loan Nguyệt mê hoặc, mà quên mất cửu tiểu thư thì biết làm thế nào cho phải?

- cửu tiểu thư.

Vân Nhi lên tiếng, Trinh Nương hoang mang nói:

- Ta nghĩ không hiểu vì sao phải làm như thế? Là vì ta không thể không gả cho Nhữ Dương vương? Vì phú quý mà ta phải lấy lòng hắn? Theo hắn? Hắn có điểm nào xứng với ta? Chỉ vì hắn là vương gia có vương phủ phú quý vinh hoa sao? Sao ta lại bị đại tỷ coi trọng kéo vào ao nước đục này?

https://thuviensach.vn

Sáng nào Trinh Nương cũng ngồi trước gương nhìn thật lâu, nàng thay đổi, trở thành người mà chính nàng cũng không biết.

Nàng chỉ là muốn thuận theo thời đại mà sống sót, dấn thân vào thứ nữ nàng còn có thể thế nào? Không đấu tranh chỉ có chết, nàng chưa bao giờ nghĩ hại người.

Vân Nhi nhìn thấy thần sắc Trinh Nương khác lạ, nhẹ giọng khuyên nhủ:

- Người cửu miếu đều đã bái, chỉ còn miếu cuối cùng này cúi đầu sẽ tu thành chính quả, trăm ngàn lần không thể rúc đầu vào sừng trâu(ngõ cụt), người bên ngoài là vì vương phủ phú quý, nô tỳ biết cửu tiểu thư không phải là người thô tục tầm thường, dù thế nào cũng không yêu thích hay ngưỡng mộ vương phủ phú quý, người từng nói với nô tỳ, Nhữ Dương vương phủ ẩn giấu nhiều hung hiểm, nếu không có vương phi nắm giữ phủ đệ, giúp đỡ Nhữ Dương vương, không chừng vương phủ sẽ bị người đoạt tước, vương gia không rời bỏ được người, người hãy vì thể tử điện hạ mà suy nghĩ, vì Yên Nhiên tiểu thư mà suy nghĩ.

Trinh Nương thì thào nói:

- Vĩ bọn họ? Đáng giá sao? Ngày ngày An ổn, ở trong Chủng Đậu Cung cũng được....

- Chủng Đậu Cung không thể ở lâu dài, người cũng không thể quay về Mạnh phủ, một khi Mạnh lão gia biết người cùng Nhữ Dương vương...Hãy suy nghĩ cho di nương, suy nghĩ cho thiếu gia, cửu tiểu thư, người không thể lui bước, người từng nói lui một bước chính là vách núi đen sâu vạn trượng.

Trinh Nương khôi phục bình tĩnh:

- Ta hiểu, ngươiyên tâm ta sẽ không thua, Loan Nguyệt...Biểu muộL.Sao ta lại không bằng nàng? Ta tự có chủ trương.

https://thuviensach.vn

Vân Nhi rời đi lấy bút mực, dù cửu tiểu thư châm tuyến xuất sắc, cũng không bằng giai nhân gàn ngay trước mặt.

Trinh Nương mở ra trang giấy, dùng bút miêu tả bản vẽ, nàng sẽ khiến Nhữ Dương vương biết, trên đời này nữ tử thấu hiểu hắn, trừ nàng không còn ai khác.

Trời sáng, nắng ấm hài hòa, ngoài cửa trường thi có rất nhiều cử tử tụ tập, không ai gây tiếng động xôn xao, cử tử dự thi đến chổ nhận vật phẩm, nhận bút mực, hộp cơm, cũng y phục.

ở trường thi làm theo nghi thức, cởi y phục của chính mình mặc vào đồng phục cử tử.

Cử tử mang theo hộp cơm văn chương dựa theo số thứ tự đứng thẳng hàng theo từng hàng trước cửa trường thi, không có người nào ngoại lệ.

Dù là Nhữ Dương vương thế tử cũng phải mặc một thân y phục cử tử, đứng bên cạnh hắn chính là Ngọc lang Phó Tuấn Khanh.

- Khai Long mở cửa, Khai Long mở cửa.

Cửa trường thi chậm rãi mở ra, đám cử tử theo thứ tự tiến vào trường thi, trừ tiếng y phục ma sát, thì không nghe thấy tiếng người xôn xao.

Cả đời người đọc sách không phải chỉ có một lần khoa cử, có cử tử nhiều lần thi thử nhưng không đậu.

Nhưng chỉ sợ đã thi qua khoa cử, bọn hắn thi hội không thể so với lần đầu trải qua tình cảnh này.

Vì vậy bọn cử sĩ hưng phấn thì ít, khẩn trương thì nhiều.

Đế quốc có quy định, nếu ngang nhau, sẽ lấy cử tử lần đầu tiên tham gia khoa khảo, lấy vậy mới công bằng.

https://thuviensach.vn

Đứng ở trên lầu trường thi Khai Long, hoàng đế mặc thường phục, nâng tay chỉ vào đám cử tử đang bước vào Khai Long.

-Tiểu Thất, anh tài trong thiên hạ đều nằm trong tay trẫm.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 97: Chọn Đúng Người, Chọn Sai Người

Lúc trường thi mở cửa, ở An Bình hầu phủ Yên Nhiên đang đứng ngồi không yên.

Nhu Nương nhìn Yên Nhiên đang bồn chồn lo lắng nhẹ giọng nói:

- Nữu Nữu, rót cho nương chén trà.

Nhu Nương nói xong, Yên Nhiên như mất hồn mất vía đi đến bàn tròn, cầm lấy ấm trà châm trà, chén trà đầy, nước trà tràn ra:

- Yên Nhiên.

Nhu Nương đoạt ấm trà trong tay nữ nhi:

- Có nóng không?

Yên Nhiên lấy lại tinh thần, áy náy nói:

- Nữ nhi khiến nương lo lắng rồi.

Nhu Nương dùng khăn tử lau nước trà trên bàn tay Yên Nhiên:

- Ngươi phải tin tưởng hắn, là ngươi chọn hắn. Nương cùng phụ thân ngươi đều biết hắn là người tình thâm ý trọng, cũng không định ngăn đón các ngươi nữa, nhưng Yên Nhiên lúc này bộ dáng ngươi là thế nào.

Nhu Nương nắm tay Yên Nhiên ngồi lên kháng sàng ở gàn cửa sổ:

https://thuviensach.vn

- Ngươi là đứa nhỏ có hiểu biết, hiện tại nương cũng rất yên tâm, ngươi gả vào Nhữ Dương vương phủ cũng không đơn giản là làm thê tử của biểu ca ngươi, mà ngươi làm thế tử phi, tương lai là Nhữ Dương vương phi, trên thân gánh chịu trách nhiệm trọng trách.

- Nương, nữ nhi biết.

Yên Nhiên gật đàu:

- Là... Là do nữ nhi không biết biểu ca ở trường thi đang trong tình huống gì, không biết hắn có thể...

Chuyện này thay đổi vận mệnh của biểu ca, là lần đầu thi khoa cử, sao Yên Nhiên lại không khẩn trương?

Tuy nàng đã tự an ủi chính mình, biểu ca nhất định có thể đậu tiến sĩ, nhất định nổi danh.

Nhưng không có cách gì áp chế lo lắng trong lòng, chuyện từng trải qua ở kiếp trước khiến Yên Nhiên hiểu rõ ràng.

Cho dù đại di an bài tất cả, nếu bọn họ không cẩn thận sẽ có khả năng phá tan ưu thế cùng cố gắng.

Mặc kệ là ai cũng không đáng tin cậy chỉ có thể tin vào chính mình. Rõ ràng hiện tại so với quá khứ đã thay đổi.

Nhưng Yên Nhiên vẫn còn khẩn trương, vẫn nhớ rõ bộ dạng biểu ca buồn bực không vui.

Kiếp trước biểu ca từng hâm mộ Triệu Duệ Giác có thể hành xử tùy ý...

Nhu Nương nhìn nữ nhi đang cúi đầu, hàng lông mi run rẩy bất an:

https://thuviensach.vn

- Năm đó lúc Nhữ Dương vương lãnh binh xuất chinh, lão gia cũng là phó tướng đồng hành. Ta cùng đại di ngươi đưa tiễn trượng phu ra chiến trường, ai cũng nói điều không tốt, không biết bọn hắn có thể bình an về kinh hay không, bọn hắn đi rồi, đại di ngươi lo liệu vương phủ, nơi đó có biết bao nhiêu người lạnh lùng chế giễu thổi gió? Đại di ngươi đêu có thể bình tĩnh phản đòn, lúc phụng dưỡng thái phi, nàng sẽ không biểu lộ nhớ thương Nhữ Dương vương, chỉ có đêm hôm khuya khoắt, thì nàng mới

có thể biểu lộ tâm tình, lúc trời sáng ở trước mặt mọi người, nàng lại là Nhữ Dương vương phi ổn trọng tự tin. Sau đó nàng té xỉu, mới biết nàng đã hoài thai, nhưng nàng vẫn trước sau như một...Chuyện sau đó ngươi cũng biết rồi.

-Dạ.

- Biểu ca ngươi tính tình giống đại di ngươi, thích ai sẽ đem tất cả thậm chí cả tính mạng tình nguyện đặt vào tay người đó. Cuối cùng Nhữ Dương vương vẫn cô phụ đại di ngươi.

Nhu Nương nhẹ nhàng vuốt ve trán Yên Nhiên:

-Nữ nhi của ta không gặp phải người phụ lòng bạc tình như Nhữ Dương vương. Lúc đó đại di ngươi rất lo lắng cho hắn, cũng tin tưởng hắn sẽ khải hoàn. Lúc ngươi ở bãi săn có hiểu biết, nên không đi tìm biểu ca ngươi, lúc này hắn đang ở trường thi khảo thí, tuy chịu khổ một chút, nhưng tính mạng không lo, vậy mà ngươi còn lo lắng cho hắn.

Yên Nhiên không có cách gì nói rõ với Nhu Nương:

- Còn nương thì sao? Không phải nương cũng lo lắng cho phụ thân sao?

Nhu Nương cười nói:

https://thuviensach.vn

- Sao có thể không lo lắng cho hắn? Năm đó đại di ngươi có thai, phụ thân ngươi xuất chinh, thì tổ mẫu ngươi bị bệnh nặng, nàng muốn trước khi nàng nhắm mắt có thể nhìn thấy phụ thân ngươi, nhưng nương biết rõ chí hướng của phụ thân ngươi, nếu bỏ lỡ làn này không chỉnh chiến, không biết khỉ nào mới có cơ hội xuất chỉnh, nương hao hết tâm tư chiểu cố tổ mẫu ngươi, trấn an nàng nói lão gia sẽ nhanh chóng trở về, nói với nàng tin tức đã truyền ra chiến trường, ta hạ lệnh che lại miệng đám người có mặt trong phủ, câu tổ mẫu ngươi có thể chống đỡ đợi phụ thân ngươi hòi kinh.

- Tổ mẫu vẫn không đợi được? Phụ thân không trách nương?

- Từ xưa trung hiếu không thể lưỡng toàn, điểm này lão gia hiểu còn rõ ràng hơn nương.

Yên Nhiên đỡ Nhu Nương dựa người vào đệm:

- Lão gia không thể gặp mặt mẫu thân lần cuối, vẫn là tiếc nuối. Nhưng khiến mẫu tử bọn hắn không thể gặp mặt nhau, trách nhiệm này do nương gánh vác toàn bộ, năm đó tổ mẫu ngươi thường xuyên khó dễ nương, sau khi phụ thân ngươi xuất chinh, có thể nói là nương không có một ngày tốt lành, trời còn chưa sáng đã phải đi phụng dưỡng tổ mẫu ngươi, vừa đứng là đứng cả ngày, cho đến lúc nàng nghỉ ngơi, nương mới có thể trở về phòng. Thừa dịp nàng ngủ trưa, nương còn phải xử lý gia vụ, dù bị như vậy, thì nương cũng không nói một câu với phụ thân ngươi, chỉ nói với hắn tất cả đều tốt, đừng nhớ đừng lo, cho đến lúc tổ mẫu ngươi hấp hối, ta quỳ gối trước mặt tổ mẫu ngươi, thừa nhận mình chưa báo tin cho lão gia biết, tổ mẫu ngươi nói với ta, nàng đã sớm biết.

Nhu Nương nhìn vòng tay trên tay nàng, đã đeo nhiều năm như vậy, mà màu xanh biếc giống như trong suốt màu nước trong.

Ánh sáng dịu dàng không chói mắt, chỉ cần là người trong nghề nhìn một cái liền biết vật này bất phàm, có thể nói là thiên kim khó cầu.

https://thuviensach.vn

- Đây là lời của tổ mẫu ngươi trước khi chết bệnh nói với ta, là Lý gia truyền gia chi bảo, tổ mẫu ngươi tưởng niệm nhi tử, nhưng cuối cùng nàng hiểu rõ ràng, lão gia chỉ có thể hết lòng vì Quân, hiếu đặt ở phía sau ta gánh vác phần trách nhiệm này, lão gia không biết, cũng không cần thống khổ vì lựa chọn, hắn ở trên chiến trường sẽ không phân tâm, chuyên tâm nghênh chiến Man Di, người bên ngoài nói ta vô tình, không để ý đến ý nguyện của bà bà trước khi lâm chung, người nói lời này không hiểu tâm tư của ta, ta cũng không vì lời các nàng nói mà tức giận, chỉ càn phụ thân ngươi hiểu ta... Hiểu ta là đủ.

(Yul: truyền gia chi bảo là bảo vật gia truyền.)

- Tuy ta không làm được chuyện khiến thể gian đều biết, như đại di ngươi đến trước Kim Loan Điện, nhưng ta cũng làm được chuyện mà một người thê tử cần phải làm, Nữu Nữu, biểu ca ngươi cũng sẽ có một ngày ở trên chiến trường, ngươi cùng nương, cùng đại di ngươi, đều phải đối mặt nhưng lại không cùng một dạng.

Nhu Nương vuốt ve hai má của Yên Nhiên:

- Nghe không hiểu? Ngươi có con đường của mình, tự ngươi phải bước đi.

- Phụ thân không trách nương, nhưng nếu là Nhữ Dương vương...

Ánh mắt Nhu Nương sáng ngời:

- Đây cũng là chuyện mà nương muốn nói với ngươi, nhìn đúng người rồi quyết định nên làm thế nào, đại di ngươi đời này đã chịu thiệt thòi, nàng kiêu ngạo, cương cường, thật ra nàng nhìn người còn hoàn mỹ chính xác hơn nương nhiều, nhưng nàng đã rơi vào, vì kiêu ngạo lại không chịu thua, thủ đoạn tranh thủ tình cảm có không ít, nhưng nàng lại không làm, cũng không nói, tin tưởng hắn sẽ hiểu nàng, nhưng Nhữ Dương vương... Không phải là người như thể, Nhữ Dương vương cùng phụ thân ngươi không cũng

https://thuviensach.vn

một loại người, hắn không hiểu thế nào là đau tiếc người, cũng không biết vì thê tử mà suy tính, không phải cứ đem người âuyểm nâng niu trong lòng bàn tay, đem tất cả thứ tốt đẹp trên thể gian này bày ra trước mặt thì chính là tình thâm. Nhữ Dương vương không hiểu đại tỷ, cho tới bây giờ vẫn không hiểu.

Nhàn Nương có sự kiên trì cùng kiêu ngạo, Nhu Nương cũng có kiến thức cùng lý trí.

Yên Nhiên dựa đầu vào vai Nhu Nương, rốt cuộc kiếp trước nàng đã bỏ lỡ bao nhiêu?

Vì sao tin lời người ngoài cho rằng mẫu thân là người yếu đuối vô dụng, cho rằng mẫu thân không để ý sự sống chết của tổ mẫu.

Không cho tổ mẫu cùng phụ thân gặp mặt lần cuối, ở trong lòng hoàng đế, chữ trung đặt ở trên đầu.

Một khi phụ thân đang lâm chiến lại lựa chọn trở về kinh phụng dưỡng tổ mẫu.

Cho dù lúc đó An Bình hầu không bị cái gì, nhưng sau này hoàng đế nhất định sẽ tìm cớ đoạt tước hủy đan thư khiết khoán.

Yên Nhiên nghe nói mẫu thân từng bị phụ thân lúc khải hoàn, phạt quỳ ở từ đường.

Nhưng nghe ca ca nói, lúc nửa đêm phụ thân quỳ cùng nàng, còn đưa cho nàng y phục cùng điểm tâm.

Phụ thân chỉ phạt cho người ngoài thấy, mặc kệ là kiếp trước, hay là kiếp này, mẫu thân vẫn luôn được phụ thân tôn trọng.

https://thuviensach.vn

Đám thiếp thất thông phòng của phụ thâm đều bị mẫu thân vô thanh vô thức thu thập, mà phụ thân lại không hề hay biết.

Tuy không thấy được tổ mẫu chính là tiếc nuối, nhưng trong lòng phụ thân rất cảm kích.

Như lời mẫu thân đã nói, không cần đối mặt lựa chọn giữa trung với hiếu, tổ mẫu giảng giải gia truyền cho mẫu thân đủ để giải thích tất cả.

- Nương rất giỏi giang.

Nhu Nương cười lắc đầu:

- Nương không giỏi giang, từ nhỏ kiến thức, tài học, năng lực của nương đều kém hơn đại di ngươi, nương từng chán nản, mất mát, cũng từng ghen tị. Nhưng sau đó nương đã nghĩ thông suốt, trên thế gian này không có người giống nhau, ta cần gì phải sống chết so sánh sao sáng hơn trăng? Cho dù trăng sáng, thì sao ở trong trời đêm cũng có vị trí của chính mình. Cuộc đời này đã trải qua, tuy nương không được hưởng thụ bằng đại di ngươi, không có địa vị chói mất như nàng. Nhưng cuộc sống phu thê của nương so với đại di ngươi còn hạnh phúc hơn nhiều lắm.

- Nữu Nữu sinh trong hàu phủ, một đời vinh hoa phú quý, lập gia thất cũng là môn đăng hộ đối với người ta.

Nhu Nương càm tay Yên Nhiên:

- Có được người đồng tâm, cả đời không rời. Đời này nương cũng có thể nhắm mắt.

- Nương.

- Trước kia nương không vui khi để ngươi gả cho thế tử, ngươi rất xúc động, tính tình lại quật cường, không bị đầu rơi máu chảy tuyệt đối không

https://thuviensach.vn

quay đầu, nếu đã nhìn nhận ai là người tốt, thì mặc kệ nàng làm cái gì, thì ngươi cũng có thể tìm cớ thuyết giải nàng là người tốt, trừ phi ngươi... Trừ phi ngươi có thể nhận ra, nhưng lúc ngươi nhận ra, tất cả đều đã muộn, biểu ca ngươi lại quá đểý đến ngươi, ngươi nói, hắn đều nghe, cho dù không ủng hộ thì cũng không muốn để ngươi thương tâm, sẽ theo ngươi, gạt ngươi, nhưng ngươi cùng thế tử có ràng buộc, nương lại không đành lòng chia rẽ, nương biết ngoài hắn thì không có người nào đối với ngươi tình thâm như vậy.

Nhu Nương nói bóng nói gió rồi chuyển lời:

- Lúc này nương đã yên tâm, tuy Nữu Nữu còn có một chút khuyết điểm, nhưng khuyết điểm không che lăp được ưu điểm... Nữu Nữu sinh ra đã là mỹ ngọc nguyên vẹn, không thể kém hơn người bên ngoài. Thể tử cũng biết nên làm như thế nào là tốt nhất với ngươi, tình huống của Nhữ Dương vương phủ rất phức tạp, các ngươi đòng tâm, sẽ không chịu khổ.

- Ta có điều này, muốn nói với Nữu Nữu, không chỉ lựa chọn người đáng giá, mà còn phải tin tưởng hấn.

- Dạ, nữ nhi nhớ rõ.

Đại di đã chọn sai người, cho dù có tin tưởng hắn lần nữa, thì cũng không thể nào trở lại lúc phu thê cầm sắt cùng minh.

Mẫu thân không xuất sắc bằng đại di, nhưng nàng chọn đúng người, có thể vui vẻ hạnh phúc cả đời.

Kiếp trước nếu không phải nàng tùy hứng, ra sức tác hợp ca ca cùng khuê mật, nếu mẫu thân không bệnh tật, thì có lẽ đã không có nhi tức không xứng chức như vậy.

Ba ngày sau, hoàng hôn gió lạnh cuồn cuộn tuyết rơi, trời hơi âm u.

https://thuviensach.vn

Trường thi mở ra đại môn, cử tử vì khoa cử tỷ thí mà bị tra tấn ba ngày, vẻ mặt mệt mỏi rời khỏi trường thi.

Trong mắt bọn họ thỉnh thoảng sẽ có vui sướng, hoặc có tiếc hận, hoặc có mất mát, hoặc có thống khổ.

Yên Nhiên ngồi trong xe ngựa lặng lẽ đẩy ra màn xe, nhìn về phía đại môn trường thi, nàng chỉ muốn nhìn biểu ca một chút thôi.

Một đám lại một đám cử tử đi qua, lúc Yên Nhiên sốt ruột, thì Triệu Duệ Kỳ xuất hiện ở cửa, bên người hắn vẫn là người giống như lúc đi vào...Ngọc lang Phó Tuấn Khanh

Hai người bọn hắn sóng vai đi ra trường thi, bọn họ cũng không cần hỏi thi như thế nào.

Tuy vẻ mặt có chút mệt mỏi, nhưng đôi mắt bọn hắn rất bình tĩnh, mấy người xung quanh tự động lui ra phía sau.

Không có ai tới gần hai người bọn hắn.

-Triệu huynh, lúc yết bảng dạo phố sẽ gặp.

- Phó huynh, một lời đã định.

Giám khảo khoa cử tuyển năm bài thi xuất sắc nhất để chung một chỗ, trong đó có hai bài thi mở ra đặt song song với nhau.

Hai bài này khiến bọn hắn tranh cãi rất nhiều, bài nào cũng xuất chúng, chủ quản thật sự khó có thể chọn lựa:

-Đi ra công bố.

- Triệu Duệ Kỳ.... Phó Tuấn Khanh...

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 98: Không Có Bảng Nhãn, Thám Hoa

Đám chủ khảo tranh luận mấy ngày cũng không thể kết luận ai xếp hạng cao thấp.

Một người là Ngọc lang Phó Tuấn Khanh, một người là Nhữ Dương vương thế tử.

Đối mặt với hai bài thi vô cùng xuất sắc, mọi người ở đây đều im lặng.

Chủ khảo vuốt chòm râu thở dài:

-Nếu là người bình thường, bản quan còn có thể định ra ai xếp hạng đầu, tuy Nhữ Dương vương thế tử chịu long ân của bệ hạ mới có thể tham gia khoa cử thi hội, cũng vì bệ hạ cổ vũ huân quý thế gia đi thi khoa cử, mà không phải dựa vào tước vị kế thừa, tâm tư của bệ hạ thế nào, thân là thần tử không thể lý giải, Phó Tuấn Khanh cũng tài hoa hơn người, trời cao yêu mến đế quốc, mới có hai vị kiệt xuất kỳ tài xuất hiện.

- Sau này ai dám nói Nhữ Dương vương thế tử tài học tầm thường, bản quan sẽ bắt hắn ăn bài thi của thế tử điện hạ

Người khác thổn thức gật đầu:

-Có thể làm ra cẩm tú văn vẻ như thế, mà nói thế tử điện hạ tài học tầm thường, thật sự là trò cười trong thiên hạ.

-Đúng vậy, nếu có người phỉ báng thế tử điện hạ, còn không phải có ý nói chúng ta đều là loại người có mắt không tròng sao.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ làm văn chương thật sự rất tốt, nhưng không có tốt đến nổi khiến đám giám khảo phải nịnh hót như thế.

Tài hoa hơn người cũng chỉ là thiếu niên chưa cập quan cùng Ngọc lang chưa nhược quán.

Dù kiến thức có cao hơn nữa cũng không thể so với bọn hắn là đại nho khổ học sách thánh hiền.

Bọn hắn không tiếc lời ca tụng níu giữ Nhữ Dương vương thế tử, một phần là hắn thực sự có tài học.

Một phần khác là được ngoại gia của hoàng hậu nương nương chiếu cố.

Ngoại gia bên phía hoàng hậu chính là ân sư của hoàng thượng, được người đọc sách tôn trọng.

Tuy người xưa nói thư sinh tạo phản, ba năm không thành.

(Yul: thư sinh yếu ớt mà can dự vào việc binh đao tạo phản thường khó thành công)

Nhưng muốn bọn hắn khoe khoang mồm mép, nâng cao hoặc hạ thấp người nào đó, bọn hắn tuyệt đối có thể làm được.

Hiện nay thất hoàng tử được nuôi dưỡng bên người hoàng hậu nương nương.

Đương nhiên bọn hắn sẽ chú ý đến Nhữ Dương vương thế tử, cũng không cần cố ý chiếu cố, có thể lên đến vị trí này không có quan viên nào là người vụng về.

Mặc dù vì chuyện của Văn ngự sử, đám thanh lưu không muốn gặp Nhữ Dương vương thế tử.

https://thuviensach.vn

Nhưng thanh lưu cũng là người đọc sách, mà người đọc sách không phải ai cũng là thanh lưu.

Hơn nữa Nhữ Dương vương thế tử từng được viện trưởng Tung Sơn Viện khen ngợi.

Ai cũng có thể nhìn ra bệ hạ rất coi trọng thế tử điện hạ, nếu đổi lại là người khác đặt song song với Triệu Duệ Kỳ.

Thì bọn họ đã sớm đề cử hắn làm trạng nguyên.

Phó Tuấn Khanh cũng giống thế tử điện hạ, xuất thân, bối cảnh, từng trải, văn vẻ, tài hoa đều là người vang danh.

Bọn họ cũng không thể áp chế che khuất Phó Tuấn Khanh.

-Hãy đem ngũ danh mở ra, sai người sao chép, mang đến trường thi công bố.

- Dạ.

Mỗi lần thi khoa cử xong, đều đem ngũ danh văn chương tốt nhất dán lên bảng, lựa chọn công bằng.

Đám phụ tá nhanh tay nhanh chân làm việc, tuy chủ khảo luôn thay đổi, nhưng đám phụ tá chủ khảo làm việc rất năng suất.

-Đại nhân, người xem, những cử tử văn vẻ này nên sắp xếp danh tự như thế nào? Bệ hạ đã thúc giục vài lần rồi.

Hoàng thượng là người điểm trạng nguyên, nhưng thành tích thi hội chủ yếu là do giám khảo sắp xếp.

Ai được sắp xếp ở vị trí thứ nhất, hoàng thượng sẽ thuận thế điểm người này làm trạng nguyên.

https://thuviensach.vn

Rất ít khi vị trí trạng nguyên lại rơi xuống người đứng bên dưới. Chủ khảo suy tư rất lâu.

-Đặt song song, Nhữ Dương vương thế tử cùng Ngọc lang đặt song song, còn lại tam danh đặt vào giấy khác dâng lên.

- Hoàng thượng anh minh, quyết đoán, chọn ai làm trạng nguyên, chúng ta đều tâm phục khẩu phục.

Đem nan đề giao cho hoàng thượng, để hoàng thượng tự xử lý.

Vì thế lúc hoàng đế nhìn tên hai ngườiđặt song song có chút ngoài ý muốn, hơi do dự, chủ khảo nói với hắn:

-Bệ hạ, thần thật sự khó có thể phân định hai người bọn họ ai cao ai thấp, cung thỉnh bệ hạ phân định.

Hoàng Thượng đã từng gặp Ngọc lang, cũng từng gặp Nhữ Dương vương thế tử.

Xem bài thi của hai người bọn họ, hoàng thượng cảm thán:

-Nhân tài, nhân tài khó có.

Chủ khảo cùng với đám giám khảo đều gật đầu, có câu nói này của hoàng thượng đã đủ chứng minh bọn hắn cũng không có thiên vị tư tâm làm rối kỉ cương.

Hoàng thượng còn xem ba bài thi còn lại:

-Trình độ của đám cử tử này so với hai năm trước tiến bộ hơn nhiều, các học viện, phủ viện giáo hóa dân chúng cũng coi như dụng tâm.

Quan viên địa phương muốn thăng chức, chiến tích là không thể thiếu.

https://thuviensach.vn

Nơi cai quản có bao nhiêu tú tài, có bao nhiêu cử nhân, có bao nhiêu danh sĩ đều góp phần vào chiến tích.

Đế quốc này là văn hay là võ đều được coi trọng, dù quan viên văn võ khác nhau.

Nhưng bọn hắn đều một lòng vì nước, đọc sách khiến người sáng suốt, vẫn luôn tuân theo giáo huấn của khai quốc hoàng đế.

Chỉ sợ võ tướng mà văn nhân luôn miệng nói là người thô tục cũng đã học thuộc binh thư.

-Bệ hạ anh minh thần võ, dân chúng phải chuyên cần đọc sách, mới có nhiều nhân tài làm việc vì bệ hạ.

Ngón tay hoàng thượng di chuyển lên tên của Phó Tuấn Khanh cùng Triệu Duệ Kỳ, mỉm cười nói:

-Truyền chỉ, tuyên hai người bọn hắn tiến cung, trẫm tự khảo nghiệm bọn

hắn.

-Tuân chỉ.

Thái giám vội vàng đến Nhữ Dương vương phủ cùng Phó phủ truyền tin.

Yên Nhiên ôm Mao Mao Cầu trong lòng, con mèo nhỏ màu trắng kêu meo meo.

Đám lông tơ xù lên nhìn rất đáng yêu, lỗ tai non mềm màu hồng nhạt, chóp mũi phấn hồng khiến Yên Nhiên yêu thích vô cùng, cứ nhìn thấy nó cho dù là người có ý chí sắt đá, thì tâm cũng mềm mại.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên lặng lẽ đem móng vuốt của con mèo nhỏ đặt vào phấn hồng, đi vài bước đi đến trước mặt Triệu Duệ Kỳ mỉm cười nhìn hắn, Triệu Duệ Kỳ hỏi:

-Biểu muội thích không?

- Biểu ca, cúi đầu, cúi đầu.

Yên Nhiên cầm lấy móng vuốt của Mao Mao Cầu, lúc Triệu Duệ Kỳ nghe lời nàng cúi đầu xuống.

Yên Nhiên vội áp móng vuốt của con mèo nhỏ vào giữa mi tâm của hắn, móng vuốt nhỏ ấn lên một đóa hoa mai, Yên Nhiên cười rộ lên.

Triệu Duệ Kỳ chạm tay vào mi tâm, quay mặt nhìn vào gương, trong gương phản chiếu hình dáng biểu muội đang tươi cười nở rộ.

Triệu Duệ Kỳ cong khóe môi để lộ sự sủng ái yêu chiều, Yên Nhiên cười khẽ, nói:

-Tranh họa thượng thần trên trán đều có ấn ký, biểu ca cũng có sao.

- Ngươi có thể phong thần?

Ngón tay Triệu Duệ Kỳ nhẹ nhàng đặt lên bờ môi đang tươi cười của Yên Nhiên.

Đôi mắt ôn nhuận chuyên chú, Yên Nhiên không phát hiện động tác của hắn, cười nói:

-Ta chỉ phong biểu ca làm thần, người khác...Hừ, muốn ta phong cũng không có cơ hội đâu.

Triệu Duệ Kỳ nhớ kỹ mỹ mạo của biểu muội, đột nhiên xoay người nhìn về phía nàng:

https://thuviensach.vn

-Nhớ kĩ chỉ có thể phong một mình ta.

Yên Nhiên đỏ mặt, Triệu Duệ Kỳ cầm cổ tay nàng, giọng trầm thấp:

-Biểu muội?

- Ừ, ta đáp ứng.

Yên Nhiên uốn éo thân, nghiêng người nói với Triệu Duệ Kỳ:

-Biểu ca cũng học thói xấu...

- Thế tử điện hạ, trong cung có người tới đây truyền chỉ, bệ hạ hạ lệnh kêu người tiến cung.

Yên Nhiên có chút thẹn thùng, trong mắt lại có mấy phần khẩn trương.

Hôm nay chính là ngày yết bảng, sáng sớm nàng tới Nhữ Dương vương phủ, đã từng đáp ứng với biểu ca sẽ cùng nhau chia sẻ niềm vui sướng.

Biểu ca không có khả năng thi trượt, Yên Nhiên tin tưởng vị trí trạng nguyên là hắn hoặc Phó Tuấn Khanh.

Nhưng vì sao hoàng thượng lại triệu kiến, hay là có biến hóa?

Triệu Duệ Kỳ nâng tay nhẹ nhàng đụng chạm bàn tay của Yên Nhiên, sờ nhẹ đầu Mao Mao Cầu:

-Meo meo.

Mao Mao cầu cọ cọ tay hắn, Triệu Duệ Kỳ khuyên nhủ:

-Không có việc gì, chờ ta.

Thấy nàng gật đầu, Triệu Duệ Kỳ sờ soạng hai má của Yên Nhiên:

https://thuviensach.vn

-Mao Mao Cầu, chờ ta.

Nói xong cười khẽ rồi rời đi, lúc Yên Nhiên phản ứng lại, chạy đến cửa, tức giận nói:

-Ngươi mới là Mao Mao Cầu.

Lúc nhỏ Yên Nhiên giống như cái đuôi nhỏ luôn đi theo hắn, trước đây Yên Nhiên có khuôn mặt nhỏ nhắn tròn trịa đáng yêu.

Tay chân nhỏ bé béo ú, so với các tiểu hài đồng cùng lứa thì thấp hơn một chút.

Lúc Triệu Duệ Kỳ đi nhanh, nàng theo không kịp sẽ ngồi bệch trên mặt đất khóc lóc lăn lộn.

Mỗi lần đều là hắn ôm nàng, nắm bàn tay béo ú của nàng, Triệu Duệ Kỳ sẽ cảm thán một câu: "Mao Mao Cầu"

Lúc Triệu Duệ Kỳ đưa con mèo nhỏ cho Yên Nhiên, Yên Nhiên lập tức nhớ đến lúc nhỏ hắn từng gọi nàng là Mao Mao Cầu.

Không ngờ hắn không có quên, Yên Nhiên nở rộ tươi cười, ai cũng không thể ngờ, sau khi nàng lớn lên thân thể béo ú lại dài ra.

Yên Nhiên dựa người vào ghế, ngón tay nhẹ nhàng gãi dưới cằm con mèo nhỏ:

-Ngươi nói thử xem, biểu ca có thể đậu trạng nguyên không?

-Meo meo.

- Dù không đậu trạng nguyên, ta cũng rất cao hứng, chỉ cần biểu ca có tiền đồ, không có người nào ăn hiếp hắn, ta sẽ rất cao hứng.

https://thuviensach.vn

-Meo meo.

- Meo meo.

Yên Nhiên học theo tiếng mèo kêu:

-Meo meo...

Yên Nhiên sờ mũi phấn nộn của nó:

-Ta sẽ kêu tiếng mèo, còn ngươi sẽ nói tiếng người nha.

-Meo meo...

Yên Nhiên cười rất vui vẻ:

-Meo meo.

Nhàn Nương chưa đi đến cửa đã nghe thấy tiếng mèo kêu, cách bình phong nhìn thấy Yên Nhiên ôm ấp con mèo trong lòng.

Nhàn Nương sủng nịch lắc đầu, nhỏ giọng nói với Triệu ma ma nhẹ chân rời đi.

-Nàng vẫn là đứa nhỏ.

- Lúc thế tử điện hạ ôm con mèo nhỏ đưa cho biểu tiểu thư, nô tỳ nhìn thấy thế tử điện hạ rất vui vẻ.

Nhàn Nương cong khóe môi, có một loại hâm mộ không nói nên lời:

-Bọn chúng là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, sẽ có những bí mật mà chúng ta không thể biết, nhìn bộ dạng của Yên Nhiên lúc nãy, khiến ta yên tâm không ít, trước kia ta chỉ suy nghĩ che chở Kỳ nhi, tận lực an bài thật tốt cho hắn, sau khi ta chết, nếu Kỳ nhi vẫn ngây thơ ở trong vương phủ sẽ không tốt, nhưng ta là thân mẫu của Kỳ nhi, không thể để hắn cả

https://thuviensach.vn

ngày lục đục với nhau, Kỳ nhi còn chưa cập quan, đã có bộ dạng lão luyện, phòng bị, ta rất đau lòng, Kỳ nhi ở trước mặt Yên Nhiên có thể buông xuống cảnh giác, Yên Nhiên hoạt bát rất thích hợp với hắn.

-Thế tử điện hạ cùng biểu tiểu thư là trời sinh một đôi, sẽ giống như điển tịch xưa, nắm tay cả đời, bên nhau đến già.

Nhàn Nương cười gật đầu, nắm thật chặt áo choàng:

-Không phải sứ thần Nam Chiếu quốc sắp đến rồi sao? Ngươi có nghe nói là ai không?

-Là...Nam Chiếu quốc Nhiếp Chính vương điện hạ đích thân tới.

Nhàn Nương nhắm lại đôi mắt, nhẹ giọng hỏi:

-Vương gia đâu?

Triệu ma ma cúi đầu:

-Nô tỳ nghĩ thế tử điện hạ nhất định sẽ đậu trạng nguyên, thời gian này trong phủ sẽ rất náo nhiệt.

- Vương gia đâu?

- Chủ tử.

- Vương gia đâu?

-Đang ở cùng thái phi điện hạ và Loan Nguyệt tiểu thư thưởng trà, chơi cờ, là thái phi điện hạ phân phó.

Ánh mắt Nhàn Nương sáng ngời:

-Lúc này ta còn có thể ghen tị sao? Mẫu thân cũng không thể trói tay chân bắt ép vương gia, Loan Nguyệt cũng không dễ đối phó.

https://thuviensach.vn

-Chủ tử, người có từng...

Nhàn Nương khẽ thở dài một tiếng:

-Ta nói không hối hận sợ không có người tin, Yên Nhiên cũng từng nói không chiếm được sẽ nhớ thương lưu luyến, Uyển Như so về dung mạo, tài trí cũng không phải xuất chúng, nhưng vương gia vẫn luôn lấy những thứ tốt đẹp đắp lên người nàng, cả cuộc đời vương gia cũng không thể tìm thấy nữ tử hoàn mỹ.

Mộ Dung Thương, ngươi so với Triệu Dật Thanh cường hơn bao nhiêu? Nhàn Nương lẩm bẩm nói:

-Đáng thương đáng tiếc đều là nữ tử si tình, nếu có kiếp sau...Ta...Vẫn muốn làm nữ tử.

Hoàng đế nhìn hai người trước mặt, nhất thời khó có thể lấy ai hay bỏ ai, suy nghĩ một lúc lâu, bỗng nhiên cười nói:

-Truyền chỉ, đầu bảng là hai người bọn hắn, danh tự đặt song song, không có bảng nhãn, thám hoa, mười năm sau, trẫm xem thành tựu của các ngươi rồi quyết định ai là trạng nguyên.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 99: Nhiếp Chính Vương (1)

Hoàng Thượng ra quyết định mà từ trước đến nay chưa từng xảy ra.

Ngoài cửa trường thi dán hoàng bảng đệ nhất, không giống trước kia có trạng nguyên, bảng nhãn, thám hoa, mà chỉ có hai cái tên đặt song song nhau...Triệu Duệ Kỳ, Phó Tuấn Khanh.

Nhị bảng tam bảng được dán lên tràn ngập tên, ở cửa trường thi người người vây kín đến xem.

Lúc trước có rất nhiều người chê cười Nhữ Dương vương thế tử, nhưng sau khi nhìn thấy bài thi của hắn, đa số đều tâm phục khẩu phục.

Cũng có một số người lòng dạ nhỏ nhen tiểu nhân tỏ ý khinh thường, nhưng cũng không dám nói giám khảo làm việc thiên tư.

(Yul: thiên tư là thiên vị+ việc tư)

Hoặc là nói Nhữ Dương vương phi vì muốn nhi tử có thể đậu tiến sĩ mà lấy xem đề thi.

Nếu nói ra lời này không chỉ đơn giản đắc tội Nhữ Dương vương phủ, mà còn có thể đắc tội chủ khảo, rồi đắc tội bệ hạ.

Ra đề mục là bệ hạ, trên đời này có ai có thể thu mua hoàng đế? Có vài vị danh sĩ thi trượt.

Bọn hắn hoài nghi khoa cử làn này có người miêu ngấy, bọn hắn bất bình, bọn hắn đến tửu lâu mua say.

https://thuviensach.vn

(Yul: miêu ngấy nói nôm na ngắn gọn là để chỉ một vài việc không thể lộ ra ánh sáng, lén lút, không hợp với lẽ thường, việc gì đó để lại dấu vết...)

Tụ tập một chỗ oán giận ông trời bất công, oán giận tài học của bọn họ không được thế nhân tán thành.

- Nếu Triệu Duệ Kỳ không phải là Nhữ Dương vương thế tử, khoa cử lần nãy cũng không đến lượt hắn nổi danh.

- Nếu hắn không có mẫu thân tốt, thì hắn có thể đặt song song với Phó Tuấn Khanh sao?

- Mười năm sau định trạng nguyên, ha ha...Bệ hạ chiếu cố Nhữ Dương vương phủ, huân quý liệt hầu.

Bọn hắn cảm giác mọi người đều say chỉ có bọn hắn tỉnh, lúc này có một thư sinh đi vào tửu lâu.

Bắt chuyện với đám danh sĩ thi trượt đang say rượu, đàu tiên là tỏ vẻ tiếc hận cho đám danh sĩ thi trượt.

Rồi hùa theo bọn hắn gào mắng ông trời bất công, sau đó nói đến lời đồn thổi trong cung mà hắn may mắn nghe được.

Nói là Nhữ Dương vương phi làm thế nào để thuyết phục hoàng hậu nương nương, làm thế nào....

Đem mọi cừu hận của bọn hắn chuyển dời lên người Nhữ Dương vương phi.

Tạo thành một câu chuyện nếu không có Nhữ Dương vương phi, Triệu Duệ Kỳ sẽ không đậu được tiến sĩ.

Tin tức trong cung vĩnh viễn là đề tài đứng đầu kinh thành, nên có rất nhiều người tham dự thảo luận.

https://thuviensach.vn

- Ta vì chư vị mà cảm thấy đáng tiếc, gian khổ đọc sách mười năm, leo núi vượt biển tăng cường kiến thức, sống cảnh màn trời chiếu đất mới hiểu được lời thánh nhân dạy bảo, lại không bàng thiếu niên còn chưa cập quan luôn ở phía sau Nhữ Dương vương phi

Danh sĩ thi trượt trong lòng uất ức khó nguôi, càng cáu giận Triệu Duệ Kỳ, thì càng hận bọn hắn không có Nhữ Dương vương phủ là núi lớn để dựa vào.

- Không thể dễ dàng bỏ qua như vậy, phải khiến Nhữ Dương vương phi trả giá đại giới.

- Đúng, phải như thế.

Tên thư sinh kia mở miệng khuyên can bọn hắn:

-Chư vị có vài câu bất bình, nói với nhau là được, Nhữ Dương vương phủ thế lớn, Nhữ Dương vương phi là kinh thành đệ nhất mệnh phụ, đắc tội không nổi, chư vị có lòng tự trọng không chịu dựa vào quyền quý danh môn, ta kính nể tài học của chư vị, thật sự không đành lòng nhìn chư vị khiến hoàng thượng tức giận, hoàn toàn chặt đứt tiền đồ của chính mình.

Danh sĩ Nam Lĩnh tức giận quăng ngã chén rượu, vung tay hô to:

- Để quốc dưỡng sĩ gần ba năm, sao ta có thể vì quy ền quý siểm nịnh mà mất lòng tự tôn, trên Kim Loan Điện trung thần đụng cột liều chết khuyên can được sử sách lưu danh, này cũng là tấm gương cho chúng ta. Chư vị có dũng khí theo ta đi đến cổng hoàng cung nói lời khuyên can không?

- Cùng đi, cùng đi.

Đậu tiến sĩ là số ít, thi trượt chiếm đa số, tin tức truyền đi rất nhanh, Nhữ Dương vương phi từng là danh thoại được truyền lưu trong kinh thành.

https://thuviensach.vn

Dù là nữ tử quyết tuyệt, kiên nghị, trung trinh, nhưng cũng có những lời đồn đãi làm người bá đạo, vơ vét của cải, ương ngạnh.

Nhữ Dương vương phi không có cách nào khiến những người có mặt ở đây kính nể nàng.

Đoàn người mượn men say rời khỏi tửu lâu, ở mấy chỗ tửu lâu khác đều có loại người giống như tên thư sinh kia.

Bọn hắn tụ tập cùng một chỗ, đứng ở cửa cung nơi trạng nguyên cưỡi ngựa dạo phố.

Chờ Triệu Duệ Kỳ đi ra sẽ nhục mạ hắn, thi trượt là chuyện đã rồi, nhưng bọn hắn khó chịu với Triệu Duệ Kỳ khi đi cửa sau tham gia khoa cử.

- Chuyện người phân phó đều làm thỏa đáng, đa số cử tử thi trượt đang đứng chờ ngoài cửa hoàng cung, người mà người đã an bài cũng ở trong đó.

- Các ngươi làm rất tốt.

- Người còn có gì phân phó?

- Không có, chỉ tiếc nàng không tận mắt nhìn thấy.

Xe ngựa ngừng ngoài tửu lâu chậm rãi di chuyển, chạy ra ngoài kinh thành, người mới vừa rồi ghé gần xe ngựa đáp lời đưa tày sờ sờ ngân phiếu trong tay áo, buồn bực lắc đầu:

- Đại tiểu thư cùng thế tử điện hạ đang giận dỗi? Thế tử điện hạ đậu tiến sị sao nàng...

Nghe thấy đại tiểu thư phân phó, hạ nhân có thể hiểu ý đồ của chủ nhân là đến nơi này.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa chạy nhanh về hướng Chủng Đậu Cung, Yên Nhiên tựa người vào đệm nhắm mắt dưỡng thần.

Thần sắc Yên Nhiên rất bình tĩnh, từ lúc nàng sai người nhác đến ngày xưa huy hoàng của đại di.

Có người khen ngợi, có người hạ thấp.

Tuy khen nhiều hơn chê cười, ở kinh thành cũng có vài phần oanh động, nhưng không đạt được mục đích mà Yên Nhiên cần.

Vì thế lúc biết biểu ca đậu hoàng bảng, Yên Nhiên an bài chuyện này, định chấn động kinh thành, khiến cho thế nhân nhớ rõ mấy chục năm.

Mao Mao Cầu giống như không cam lòng bị vắng vẻ, cọ đầu vào chân Yên Nhiên:

- Meo meo meo meo.

Yên Nhiên đưa ngón tay đụng chạm chóp mũi của nó:

- Biểu ca nhất định sẽ không bị bọn hắn làm khó dễ, đại di là lương mẫu hiền thê, kiêu ngạo xuất sắc như vậy, vì sao phải để nàng thay thế? Thế nhân đều quên Nhữ Dương vương phi từng như mẫu đơn, ta sẽ khiến bọn hắn nhớ kĩ một đời.

- Đây là ai? Nhìn thì dịu dàng mềm mại, nhưng toàn thân khí chất thật khiến người ta ghi nhớ trong lòng.j

Là Nhữ Dương vương phi, ngươi không biết nàng? Nàng thật sự là nữ tử hiếm thấy ở trên đời, nhi tử là thế tử điện hạ, nữ nhi là hoàng hậu nương nương, nàng ở trước mặt bệ hạ còn có thể ngòi, bệ hạ còn lén gọi nàng là nhạc mẩu.jỊ

https://thuviensach.vn

『Trừ nàng không có người nào xứng làm Nhữ Dương vương phi, được Nhữ Dương vương điện hạ đặt ở đầu quả tim, thật khiến người ta hâm mộ.』

『 Chúng ta đều rất hâm mộ, Nhữ Dương vương phi thông minh, quả quyết, kiên nghị, hiền lành, thiện lương.... tất cả phẩm chất tốt đẹp của nữ tử trên thế gian này đều quy tụ vào nàng, cho nên chỉ có nàng mới xứng có được hạnh phúc.』

- Meo meo

Con mèo nhỏ kêu thảm thiết, móng vuốt cào lên mu bàn tay của Yên Nhiên.

Yên Nhiên giật mình, nhìn trên tay nàng còn dính lông tơ của con mèo nhỏ.

- Đau sao?

Yên Nhiên vuốt ve trấn an con mèo, đó là kiếp trước đêm cung đình yến hội.

Nàng là hầu gia phu nhân nên cũng phải đi, nàng không chỉ nghe thấy lời khen ngợi Trinh Nương, mà còn có thể nhìn thấy người đang ngồi trên địa vị ở trên cao kia, Nhữ Dương vương phi...Mạnh Trinh Nương.

Thứ nữ của Nhữ Dương vương phủ xuất giá nói nàng thiện lương như thế nào, hiền lành như thế nào.

Những người từng chịu ân huệ của Trinh Nương cùng đám mệnh phụ nói nàng làm người rộng lượng thế nào.

Thấu hiểu lòng người ra sau? Lấy việc giúp đỡ người khác làm niềm vui là người xuất sắc nhất Mạnh gia...Mạnh Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Thân đệ đệ thú quận chúa, vị quận chúa điện hạ kia cũng nói nàng rất tốt, những người có mặt đều nói nàng xuất sắc, tao nhã tuyệt thế.

Nhữ Dương vương quyến luyến nhìn Trinh Nương không muốn rời xa, Yên Nhiên có thể nhìn ra, trong lúc đó, giống như trên đời này chỉ có mình Trinh Nương.

Yên Nhiên nhận hết vắng vẻ, nàng rất thương tâm, bị người đùa cợt nàng rất thống khổ, nàng vừa ghen tị lại vừa hâm mộ...

Trở lại phủ đệ biểu ca quỳ gối trước linh bài của mẫu thân tới sáng, Yên Nhiên cũng đứng ngoài cửa cả đêm... nàng áy náy, biểu ca còn áy náy hơn nàng.

- Đau thấu tâm can không phải nỗi đau thể xác có thể so sánh được, ta...Sao có thể dễ dàng tha thứ cho nàng xóa đi sự tồn tại của đại di, ta muốn mọi người nhớ kỹ Nhữ Dương vương phi chỉ có thể là đại di, không có nàng... Vương phủ tuyệt đối không có ngày hôm nay.

- Mao Mao Cầu, ta nói cho ngươi biết, ta đi chủng đậu cung là không có ý tốt, ta là người xấu...

Yên Nhiên đắc ý cười:

- Ta muốn dựng rào cản trong lòng Trinh Nương, mặc kệ nàng cố gắng nhiều thế nào, cũng không thể phá vỡ rào cản này, sau này thể nhân nhắc tới nàng... Có lẽ sẽ nói, Nhữ Dương vương kể phi cũng không sai, nhưng so với Nhữ Dương vương chính phi thì kém xa, Nhữ Dương vương chính phi mới là phong hoa tuyệt đại, phong tư yểu điệu.

Chủng Đậu Cung được xây dựng cách kinh thành mười dặm.

Vì có Trinh Nương ở đây tu hành, nên Yên Nhiên chưa bao giờ đặt chân đến đây, lần này cũng là lần đàu nhìn thấy hoàn cảnh ở Chủng Đậu Cung.

https://thuviensach.vn

Nói là Chủng Đậu Cung nhưng cũng không phải là cung điện xa hoa, nhìn có mấy phần mộc mạc.

Là vì trước đây nơi này hơi hẻo lánh lại xây dựng Chủng Đậu Cung, người ở chung quanh nơi này rất thưa thớt.

Nhìn có mấy phần hoang vắng, cũng may là có dân chúng đến Chủng Đậu Cung cúng bái, nếu không sẽ rất vắng vẻ tịch mịch.

Yên Nhiên mang khăn che mặt, con mèo nhỏ nằm dựa lên vai nàng.

Dù sao cũng là bệ hạ tự mình hạ chỉ xây dựng Chủng Đậu Cung, không thể nâng kiệu hay đi xe ngựa vào trong.

ở ngay tấm bia đá Yên Nhiên bước xuống xe ngựa, đi vào Chủng Đậu Cung.

Không có nhiều người đi đường, phần lớn là dân phụ bá tánh, đi đến cúng bái Chủng Đậu nương nương.

Tuy nàng không mặc y phục bắt mắt, nhưng dân chúng vẫn nhường đường cho Yên Nhiên.

Vật liệu may mặc không lừa được người, trên thân Yên Nhiên lại có loại khí chất quý nhân.

Yên Nhiên không vội gặp Trinh Nương, nàng muốn đi dạo quanh đại điện Chủng Đậu Cung.

ở đại điện cung phụng tượng đá của Chủng Đậu nương nương, đứng trước tượng là một nam tử mặc trường phục màu xanh, đàu đội cao quan, bộ dáng hiên ngang to lớn...

Yên Nhiên nhìn xà da trường kiếm bên hông hắn, hắn là người luyện võ, trên người hắn có khí thế tướng quân.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương cùng phụ thân nàng cũng có loại khí thế này, Yên Nhiên bước qua bên cạnh hai bước.

Thấy được góc cạnh khuôn mặt của hắn, ngũ quan như điêu khắc, tuấn dật bất phàm.

Nhưng tóc mai đã ẩn hiện sương sắc(màu bạc) biểu thị tuổi tác của hắn không nhỏ.

Nhưng nhìn tướng mạo của hắn, chắc không đến bốn mươi tuổi, toàn thân quý khí.

Cũng không phải loại người chịu gian khổ bôn ba vì miếng cơm manh áo.

Yên Nhiên nhìn hắn có chút quen mắt, nhưng nhớ lại đám người huân quý trong kinh thành.

Không có người nào giống như hắn, rốt cuộc hắn là ai...

Yên Nhiên suy nghĩ một lúc, mặc kệ hắn có thân phận gì cũng không liên quan đến nàng.

Yên Nhiên bắt đầu xem tượng tạc Chủng Đậu nương nương, không giống Mạnh Trinh Nương...

Nhận ra điều này Yên Nhiên cười đến cong lưng, Mao Mao Cầu ở trên vai nàng cảm thụ được sự vui vẻ của nàng, cọ cọ khăn che mặt nàng:

- Meo meo.

Nó cũng cảm nhận được? Yên Nhiên đi xung quanh đại điện, tính ra cũng mất một canh giờ.

https://thuviensach.vn

Lúc này chắc biểu ca đã biện hộ vì đại di cả đời vinh quanh, đã đến lúc đi tìm Trinh Nương.

Yên Nhiên cất bước rời đi, đột nhiên nghe một giọng nói trầm thấp:

- Đứng lại.

Giọng nói áp bách khí thế, Yên Nhiên tin tưởng tên nam tử kia là người cầm nắm quyền lực trong tay.

Yên Nhiên dừng một chút, rồi bước ra khỏi đại điện, hai gã hán tử dáng người cao lớn chặn trước mặt nàng.

Dân chúng xung quanh vội vàng rời đi, sợ phiền toái hên lụy, Yên Nhiên quay đàu nhìn thoáng qua trung niên nam tử mới lên tiếng, nói:

- Người đâu, kéo hai người bọn hấn ra cho ta.

- Dạ, đại tiểu thư.

Tuy Đại Minh đế quốc không có người dám gây chuyện ở kinh thành, nhưng Yên Nhiên rời phủ vẫn mang theo ba bốn tên thị vệ.

Nghe thấy đại tiểu thư phân phó, thị vệ canh giữ cách đó không xa tiến lên giằng co với hai hán tử chặn đường.

Lúc này nam tử trung niên mới quay đàu, đưa mắt đánh giá Yên Nhiên:

- Thú vị, thật thú vị.

Yên Nhiên hừ lạnh:

-Ta không cảm thấy có gì thú vị.

- Yên Nhiên, là Yên Nhiên sao?

https://thuviensach.vn

Giọng nói của Trinh Nương truyền đến, Yên Nhiên quay đầu nhìn chăm chú.

Trinh Nương mặc y phục tử sắc, váy dài bách hoa, khuôn mặt khả ái bước ra ngoài, cười dịu dàng nói:

-Ngươi vẫn luôn nóng nảy như vậy, ở Chủng Đậu Cung không được tranh cãi ầm ĩ với người khác.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 100: Nhiếp Chính Vương (2)

Mỗi ngày trừ chuyện thêu thùa, có khi Trinh Nương sẽ đứng một bên nhìn dân chúng đến Chủng Đậu Cung cúng bái Chủng Đậu nương nương.

Đối với dân chúng, nàng là Mạnh cửu tiểu thư từ ái thiện lương, thỉnh thoảng sẽ ban cho dân chúng một ít ân huệ.

Vì vậy dân chúng đến Chủng Đậu Cung rất kính nể Trinh Nương.

Nhưng muốn dùng mấy đấu gạo, vài câu thiện lương, hoặc là dùng mấy khối tơ lụa, mà muốn dân chúng ca tụng giúp Trinh Nương nổi danh cũng không dễ làm.

Nàng biết chuyện này không đủ để nổi danh, huống chi nàng cũng không có nhiều lợi thế.

Trước kia Mạnh lão gia thường cung cấp tiền bạc cho nàng, nhưng sau khi bị Nhữ Dương vương cảnh cáo, Mạnh lão gia oán hận Trinh Nương.

Tuy không hoàn toàn chặt đứt liên hệ với nàng, nhưng cũng không còn giống như trước đây nói gì nghe đấy.

Trinh Nương lại cách xa, không thể tác động ảnh hưởng tới Mạnh lão gia.

Thiếu bạc Trinh Nương chỉ còn lại lời nói là ưu thế, nhưng đối với dân chúng nghèo khổ dân, lời nói không thể bằng chén cơm manh áo.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương thấy có ít hiệu quả, nên đối với chuyện định mượn sức dân chúng mà nổi danh cũng phai nhạt.

Nàng bắt đầu chú ý đến những quan to huân quý đến Chủng Đậu Cung, đáng tiếc những triều thần thật sự huân quý, trong tay cầm nắm quyền lực rất hiếm đến Chủng Đậu Cung.

Đám mệnh phụ ngạo mạn vô cùng, Trinh Nương dùng hết sức lực cùng chiêu thức cũng khó lọt vào mắt các nàng.

Ở Đại Minh đích thứ phân chia, không phải Trinh Nương được ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu là có thể dễ dàng trôi qua, dễ dàng thừa nhận đích nữ.

Nàng cần có người dẫn dắt tiến vào vòng xã giao của đám mệnh phụ phu nhân.

Từng đặt kỳ vọng lên người An Ninh công chúa, nhưng An Ninh công chúa lại coi trọng nữ tử là Yên Nhiên.

Đối đãi với Trinh Nương rất là lãnh đạm, An Ninh công chúa cũng không quan tâm đến cảm nhận của Trinh Nương.

Muốn làm thế nào thì làm thế đấy, ở trước mặt An Ninh công chúa rất nhiều lần Trinh Nương vấp phải trắc trở.

Nàng chỉ đành đặt kỳ vọng vào người khác, vì vậy nàng luôn quan sát những người đến đây cúng bái.

Nàng có dung mạo thanh tú, khí chất u lan văn nhã, cách làm người xử sự lại hào phóng, không hề rụt rè hèn mọn như thứ xuất.

Cách nói chuyện tao nhã, lại có tay nghề châm tuyến tốt, Trinh Nương cũng được vài vị đại gia tiểu thư coi trọng.

https://thuviensach.vn

Nhưng đám mệnh phụ lại cảnh giác nàng, không xa lạ cũng không thân cận.

Mặc kệ Trinh Nương tìm cách lấy lòng, hay biểu hiện hiền lương khéo hiểu lòng người, thì cũng không có cách gì kéo gần khoảng cách.

Mà các vị tiểu thư giao hảo với Trinh Nương, lúc hồi phủ đều bị mẫu thân giáo huấn.

Cho nên lúc gặp Trinh Nương, các nàng có thể cảm thấy mới lạ, nhưng không thân cận.

Có lẽ nếu không phải nàng cùng Nhữ Dương vương có hôn ước, thì các nàng cũng không nói chuyện với nàng.

Là vì nàng là thứ nữ, Trinh Nương chỉ biết cười khổ, thừa nhận vận mệnh trêu cợt?

Trinh Nương không phục, nàng càng muốn sống thật nổi trội vinh hoa.

Nhữ Dương vương cùng Trinh Nương vẫn thường xuyên truyền thư qua lại, Trinh Nương biết Nhữ Dương vương phủ mới đến một vị biểu tiểu thư.

Lúc Nhữ Dương vương nhắc tới biểu muội, có nhiều lời khen ngợi, nói nàng là một vị muội muội đáng yêu xinh đẹp.

Khi Trinh Nương hồi âm cũng sẽ khoa trương khen gợi nàng, nhưng cũng nhắc nhở Nhữ Dương vương.

Nhàn Nương sẽ không thích hắn cùng biểu tiểu thư thân cận, khẩn cầu Nhữ Dương vương hãy để tỷ tỷ Nhàn Nương vui vẻ vượt qua mấy ngày cuối cùng.

Biểu tiểu thư cùng Nhữ Dương vương còn có thể ở chung với nhau rất nhiều năm, nhưng Nhàn Nương chỉ còn sống không được bao nhiêu ngày.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương vừa đưa phong thư này đi, rất nhanh đã nhận được hồi âm của Nhữ Dương vương.

Nhữ Dương vương nói, Trinh Nương là nữ tử thiện lương nhất, độ lượng nhất.

Nhữ Dương vương thấy Nhàn Nương đột nhiên rộng lượng cũng rất nghi hoặc, Nhàn Nương đối xử rất tốt với biểu muội.

Sau khi xem kĩ thư tín của Nhữ Dương vương, trong lòng Trinh Nương đã hiểu rõ.

Nhàn Nương đã hoàn toàn buông bỏ Nhữ Dương vương, nhưng nàng cũng có chút hoài nghi.

Tình cảm nhiều năm như vậy nói buông bỏ là buông được sao? Nữ nhân cổ đại còn có thể quyết tuyệt hơn người hiện đại?

Trinh Nương mặc kệ Nhàn Nương nghĩ như thế nào, vẫn hồi âm nói với Nhữ Dương vương.

"Cho dù tỷ tỷ đối xử tốt với biểu tiểu thư, thì vương gia vẫn nên ở cùng tỷ tỷ nhiều hơn, nàng có miệng mà khó nói lên lời, Vương gia hãy ở trước mặt tỷ tỷ khen ngợi biểu tiểu thư, tính tình tỷ tỷ ta hiểu được một chút, rất cương liệt, không chừng vương gia sẽ khiến tỷ tỷ chính miệng nói ra tình yêu của nàng đối với vương gia, ta...Chân thành hy vọng vương gia có thể đối xử tử tế với tỷ tỷ, thật lòng hy vọng tỷ tỷ có thể sống sót, dù kiếp này ta cùng vương gia vô duyên, cũng mong vương gia cùng tỷ tỷ hạnh phúc cả đời."

Trinh Nương như nguyện có được sự trìu mến, cảm kích của Nhữ Dương vương.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương ở trước mặt Nhàn Nương diễn trò ân ái với nữ nhân khác.

Trinh Nương không tin Nhàn Nương từng yêu sâu đậm Nhữ Dương vương lại có thể bình thản như thường.

Trong lòng Trinh Nương áy náy với Nhàn Nương, nhưng nếu không phải nàng kéo nàng vào.

Nếu không phải nàng làm đủ loại khó dễ, thì sao Trinh Nương có thể rơi vào tình trạng này?

Con thỏ nóng nảy còn có thể cắn người, nàng chỉ là tự vệ phản kích.

Dù xuyên thành thứ nữ thì nàng cũng không muốn bị Nhàn Nương áp chế, nàng chỉ muốn an ổn tự tại qua ngày.

Yên Nhiên nhẹ nhàng đẩy Trinh Nương ra, bình tĩnh hỏi:

-Ta khi nào thì cùng ngươi khác khắc khẩu? Trinh di ở Chủng Đậu Cung tu hành, ta hảo ý đến thăm ngươi, bị người xa lạ ngăn trở chặn đường, Trinh di không nói giúp ta, vừa đi ra đã không hỏi rõ phải trái đã nói ta khắc khẩu với người khác, ta còn không bằng một nam tử xa lạ.

Trước kia Yên Nhiên xem nhẹ quá khứ, nhưng hiện tại thì không.

Trinh Nương vừa ra liền nói nàng cố tình gây sự, là để nàng bộc lộ sự hiểu biết?

Sao Yên Nhiên có thể để Trinh Nương được như ý, liếc mắt nhìn trung niên nam tử đang đứng bên cạnh.

Lại nhìn Trinh nương có chút kinh ngạc, nàng không ngờ Yên Nhiên sẽ phản kích, chọc phá tấm lòng của nàng, Yên Nhiên hé môi, nói:

https://thuviensach.vn

-Ta không biết hắn, nhưng mới vừa rồi ngữ khí của hắn giống như làm chủ Chủng Đậu Cung, Trinh di ở Chủng Đậu Cung tu hành có lẽ quen biết với hắn, chắc mới vừa rồi lời ta nói đã khiến Trinh di khó xử, nếu hắn là người quen của Trinh di, ta sẽ tha thứ sự vô lễ của hắn.

Trinh Nương nói:

-Yên Nhiên càng nói càng kỳ cục, sao ta có thể nhận thức hắn? Ở Chủng Đậu Cung tu hành cần phải kiêng dè, cùng ta nói chuyện vô tâm cũng không sao, nhưng ở bên ngoài ngươi phải cẩn thận, nên biết danh tiết đối với nữ tử là quan trọng nhất, đừng cho rằng một câu nói vô tâm là không có hại, có khi sẽ bức tử người tốt, Yên Nhiên ngươi là hầu phủ đại tiểu thư, kiêu căng một chút cũng không ảnh hưởng đến toàn cục, nhưng không thể thương tổn người khác.

Nàng tận tình khuyên bảo Yên Nhiên, hoàn toàn vì Yên Nhiên mà suy nghĩ.

Trinh Nương diễn xuất, khiến cho Yên Nhiên ghê tởm, trước khi nàng mở miệng phản bác, Trinh Nương cười dịu dàng nói:

-Được rồi, được rồi, ta biết Yên Nhiên là nữ tử thiện lương nhất, ngươi còn chưa hiểu chuyện, sau này chú ý nhiều một chút là được.

Trinh Nương khoan dung đặt tay lên vai Yên Nhiên, giống như trưởng bối từ ái:

-Sẽ có một ngày ngươi hiểu lí lẽ.

Yên Nhiên gạt tay Trinh Nương:

-Có loại hiểu biết giống như ngươi, thì ta thà cả đời cũng không hiểu, hôm nay ta nhìn lời nói cử chỉ của ngươi, cuối cùng đã hiểu cái gì là chỉ hươu bảo ngựa, cái gì là da mặt dày.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên không khách khí, khiến Trinh Nương xấu hổ đến run rẩy thân thể.

Tuy đã dùng khăn che mặt, nhưng biểu hiện bị ủy khuất vẫn phát huy tốt, Trinh Nương xoay người, cúi đầu cong lưng với nam tử kia, ôn nhu nói:

-Khiến người chê cười rồi.

Trinh Nương khách khí với hắn, Yên Nhiên có thể hiểu, Trinh Nương nhìn người rất chuẩn.

Trinh Nương sẽ không đi sai một bước nào, cũng không bỏ cơ hội.

Yên Nhiên nhíu mày suy nghĩ một lúc, đột nhiên nhìn thấy bên hông nam tử treo hà bao hình dạng...

Không phải của đế quốc, hắn không phải là người Đại Minh, loại hà bao này Trinh Nương không có cơ hội thấy qua.

Nhưng nàng nghe Nhàn Nương nói xung quanh đế quốc đều là hoàng tộc.

-Thì ra là Nam Chiếu quốc Nhiếp Chính vương điện hạ.

Trong giọng nói của Yên Nhiên mang theo trào phúng:

-Người đại giá đến Chủng Đậu Cung....Là vì nhận thức Mạnh cửu tiểu thư đang tu hành?

Nam Chiếu quốc Nhiếp Chính vương Mộ Dung Thương, Trinh Nương nhịn không được hiếu kỳ, hắn chính là Mộ Dung Thương?

Nam Chiếu quốc vẫn là phiên ban phụ thuộc Đại Minh, nghe nói phong cảnh rất đẹp, lãnh thổ Nam Chiếu quốc không rộng lớn bằng Đại Minh.

https://thuviensach.vn

Nhưng dân chúng thuần phác, yêu thích hòa bình, hơn nữa cuộc sống của dân chúng rất ấm no và đông đúc.

Hằng năm có rất nhiều người đi du ngoạn ở Nam Chiếu quốc.

Kỳ quái là đã nhiều năm như vậy, Nam Chiếu chinh chiến thôn tính rất nhiều phiên bang ở xung quanh

Nhưng vẫn luôn hữu hảovới Đại Minh. Lúc trước Nam Chiếu quốc đem hoàng thái tử phái đến kinh thành rèn luyện.

Nói là rèn luyện, nhưng kỳ thật là làm con tin, lúc đó Nhiếp Chính vương Mộ Dung Thương không phải là hoàng thái tử mà con tin của Nam Chiếu.

Lúc Mộ Dung thương còn trẻ rất tuấn dật phi thường, cũng giống như Ngọc lang, tài học, dung mạo đều là đứng đầu, nổi danh khắp kinh thành.

Lúc đầu hắn tới kinh thành để du ngoạn, nhưng không biết vì cái gì mà hắn ở trước mặt hoàng đế khẩn cầu xin lưu lại kinh thành.

Còn nói rất nhiều lời chân thành khiến hoàng đế cảm động, thả huynh trưởng của hắn là hoàng thái tử về Nam Chiếu, còn hắn lưu lại kinh thành.

Ba năm sau, Mộ Dung thương lặng yên rời khỏi kinh thành không rõ tung tích.

Nhưng đương kim bệ hạ chưa từng trách phạt Nam Chiếu quốc, cũng không để Nam Chiếu hoàng thái tử trở lại kinh thành.

Đợi đến lúc Mộ Dung Thương xuất hiện, cũng là lúc Nam Chiếu nội loạn.

Hắn lãnh binh bình định đám hoàng tử phản loạn, Nam Chiếu hoàng đế cũng chính là hoàng huynh của hắn trước khi chết bệnh muốn truyền ngôi

https://thuviensach.vn

cho hắn.

Nhưng hắn từ chối, sau đó phụ tá chất tử còn nằm trong tã lót đăng cơ, hắn cũng trở thành Nam Chiếu Nhiếp Chính vương.

Hàng năm vẫn tiến cống cho đế quốc, Mộ Dung Thương dùng võ công bình định hơn mười bộ lạc ở phía nam Nam Chiếu quốc, mở rộng lãnh thổ.

Lúc hắn thống trị, Nam Chiếu càng ngày càng phồn vinh và đông đúc, người như thế...Lại đến Chủng Đậu Cung, thật sự khiến người khác không ngờ được.

Mộ Dung Thương cúi đầu nhìn thoáng qua hà bao của chính mình:

-An Bình hầu phủ đại tiểu thư quả nhiên có ánh mắt sắc bén linh hoạt, giống như lệnh đường đều là người thông minh.

Yên Nhiên kinh ngạc, Trinh Nương cũng nghi hoặc, Nhu Nương quen biết nhân vậy truyền kỳ Mộ Dung Thương?

Kiếp trước Yên Nhiên cũng không biết chuyện này, trong trí nhớ của Yên Nhiên thì Mộ Dung Thương cũng không trở lại kinh thành.

-Rời khỏi kinh thành hơn mười năm, cảnh còn người mất hoa đã tàn.

Mộ Dung Thương cảm khái nói, lại thấy Yên Nhiên muốn xoay người rời đi, Mộ Dung Thương gọi nàng lại, cảm thấy thú vị hỏi:

-Mới vừa rồi do không biết thân phận của bản vương ngươi muốn rời đi cũng có thể lý giải, nhưng lúc này ngươi đã biết, còn không muốn nhìn thấy bản vương?

Yên Nhiên dừng lại cước bộ, cười nói:

https://thuviensach.vn

-Không nhìn người là phạm vào luật lệ đế quốc? Tôn kính người xưng một tiếng Nam Chiếu Nhiếp Chính vương điện hạ là đủ, thân là con dân của đế quốc, không cần lấy lòng một vương gia của phụ quốc.

Thần sắc Mộ Dung Thương ngưng trọng, tay vịn vào trường kiếm:

-Tuy ngươi không phải là con dân của Nam Chiếu, nhưng bản vương muốn giết ngươi cũng không có ai vì ngươi mà lên tiếng.

-Nhiếp Chính vương điện hạ, ngươi dám sao? Ngươi dám ban ngày ban mặt rút kiếm giết ta? Đơn giản là vì ta không chịu nịnh bợ nịnh hót ngươi? Ngươi đừng quên hiện tại chổ ngươi đang đứng không phải là Nam Chiếu quốc, mà là Đại Minh đế quốc.

Mộ Dung Thương đột nhiên hỏi:

-Ngươi rất được Nhữ Dương vương phi yêu thích, đúng không?

Yên Nhiên lại nhìn thoáng qua Trinh Nương đang đứng bên cạnh, Nam Chiếu Nhiếp Chính vương không chỉ nhận thức Nhu Nương, mà còn nhận thức Nhàn Nương, Yên Nhiên cười khẽ:

-Người nói lời này có đạo lý gì? Ta được đại di yêu thích? Mỗi lần gặp dân chúng Đại Minh kiêu ngạo đều nói lời này, ngươi quá xem trọng chính mình, cũng quá xem thường dân chúng Đại Minh.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 101: Nhiếp Chính Vương (3)

Yên Nhiên tuyệt đối không để người khác hiểu lầm Nhàn Nương.

Mặc kệ Nam Chiếu Nhiếp Chính vương có nhận thức Nhàn Nương hay không.

Yên Nhiên cũng không cho Trinh Nương tìm kiếm cơ hội để phát huy con đường sống.

Trinh Nương không hiểu dân chúng Đại Minh đế quốc có gì kiêu ngạo, dù nàng biết Đại Minh không phải là Đại Minh trong lịch sử.

Nhưng nàng là thứ nữ không thể tùy tiện xuất môn, cơ hội đến thư phòng xem sách cũng không nhiều.

Vì vậy Trinh Nương tự nghĩ là Đại Minh đế quốc có bối cảnh giống như lịch sử.

Nàng sẽ không biết dân chúng đế quốc kiêu ngạo, lấy quốc vi tôn.

Nàng từng ngẫu nhiên đọc qua sách sử được ghi chép, nhưng Trinh Nương nghĩ là văn nhân viết văn vẻ.

Nam Chiếu quốc Nhiếp Chính vương...Trinh Nương vẫn nghĩ đến Nhàn Nương.

Mộ Dung Thương cười lớn:

https://thuviensach.vn

- Tiểu thư của Đại Minh để quốc đều giống như ngươi? Đã mười mấy năm chưa trở lại Đại Minh, thì ra vẫn là như thế.

- Các nàng so với ta còn tốt hơn, tính khí ta rất ngang bướng.

Yên Nhiên suy nghĩ rồi nói:

- Lúc trước Nhiếp Chính vương điện hạ ở lại kinh thành ba năm, nhận thức rất nhiều người, hơn mười năm trôi qua, đã là cảnh còn người mất, điện hạ tự mình làm sứ giả đến Đại Minh, cũng nên cẩn thận.

- Ngươi quá quật cường.

Trinh Nương cười nói:

- Thỉnh Nhiếp Chính vương điện hạ đến bên cạnh điện nghỉ tạm, ta sai người chuẩn bị trà bánh cho người. Hậu viện Chủng Đậu Cung có nước trong mát dùng để nấu trà, rất ngọt lành, người hãy thử nhấm nháp.

Trinh Nương hào phóng thong dong, giống như một vị chủ nhân hiếu khách.

Vừa có thể tỏ vẻ khiêm tốn trước mặt Mộ Dung Thương, lại thể hiện sự khác biệt so với Yên Nhiên, nàng rất lễ phép.

Trong giọng nói không còn câu nệ như lúc đàu không biết thân phận của hắn, mà mang theo mấy phần tự tại.

Mộ Dung Thương có thể cảm giác Trinh nương có ý cầu toàn, nhưng loại càu toàn này cũng không khiến người ta phiền chán.

Tuy không nhìn thấy dung mạo của Trinh Nương, nhưng nhìn cử chỉ hắn có thể biết nàng là nữ tử thanh tú.

https://thuviensach.vn

Nếu là lúc bình thường, Mộ Dung Thương nguyện ý thưởng thức Trinh Nương.

Nhưng Yên Nhiên quật cường kiêu ngạo mới khiến hắn chú ý, Yên Nhiên luôn nói lời cảnh cáo.

Nhưng hắn nhịn không được vẫn muốn biết tình hình của Mạnh Nhàn Nương.

Quyền lợi, thân là Nam Chiếu quốc Nhiếp Chính vương trên thân hắn luôn gách vác trách nhiệm.

Nam Chiếu cùng Đại Minh liên minh, thế gian đều biết đến, Mộ Dung thương muốn hỏi thăm Yên Nhiên về tình trạng hiện tại của Nhàn Nương.

Đồng thời cũng muốn thám thính một chuyện ở Chủng Đậu Cung, Nam Chiếu quốc đang có tai hoạ ngầm đó là thiên hoa.

- Không biết...

- Khẩn cầu điện hạ đừng mở tôn khẩu, muốn biết chuyện gì ở Chủng Đậu Cung thỉnh điện hạ trình quốc thư lên đương kim bệ hạ.

Yên Nhiên ngăn cản lời Mộ Dung Thương muốn nói, rồi nói với Trinh Nương:

-Ngươi có thể vì điện hạ đun nước pha trà, không biết có thể cho ta một ly trà không?

- Yên Nhiên.

Trinh Nương tỏ vẻ tức giận nói:

- Ngươi còn khách sáo với ta sao? Ta sẽ tự tay nấu nước pha trà cho ngươi, giữa chúng ta không cần phải nói những câu khách sáo như vậy, chỉ

https://thuviensach.vn

cần ta có thể làm, nhất định sẽ giúp ngươi, có chuyện gì phiền lòng ngươi cũng đừng để trong lòng, tuy ta không trí tuệ bàng đại tỷ, nhưng chúng ta gần tuổi, so với các nàng thì ta càng hiểu rõ ngươi.

Kiếp trước cũng vì câu nói này của Trinh Nương, cho nên Yên Nhiên có chuyện gì cũng nói với nàng, chuyện gì cũng hỏi ý kiến của nàng.

Không phải những lời Trinh Nương nói không có chút hữu dụng nào, nhưng Yên Nhiên không phân biệt được đâu là thật, đâu là giả.

- Tuy chúng ta gần tuổi nhau, nhưng tính tình khác nhau, ngươi cũng không thể hiểu rõ ta, hôm nay ta đến Chủng Đậu Cung là báo với ngươi một tin, danh tự của biểu ca cùng Phó Tuấn Khanh được đặt song song đứng đầu hoàng bảng, hoàng thượng nói mười năm sau sẽ dựa theo thành tựu của bọn hắn mà định ra ai sẽ là trạng nguyên.

vẻ mặt Trinh Nương vui sướng, nở nụ cười tràn đầy nắng ấm áp:

- Chuyện này thật đúng là chuyện tốt, thê tử điện hạ thật sự không chịu thua kém, đại tỷ sẽ vui mừng thành bộ dạng gì đây? A di đà phật, thế tử điện hạ vận khí thật tốt.

Mộ Dung Thương nghe tin thế tử đậu hoàng bản, là nhi tử của Nhàn Nương sao?

Nàng sinh hạ nhi tử thật có tiền đồ, vì Nhàn Nương chung tình tâm hướng về Nhữ Dương vương mà gả vào Vương phủ.

Khiến hắn vĩnh viễn không thể quên được nữ tử múa kiếm kiêu ngạo như mẫu đơn.

Mười mấy năm nay hắn vẫn không quên được nàng.

-Biểu ca đậu hoàng bảng không phải dựa vào vận khí, mà là thực lực.

https://thuviensach.vn

- A, là ta nói sai rồi, thể tử điện hạ có thể được đặt song song với Phó công tử đương nhiên là dựa vào thực lực.

Trinh Nương cười khẽ, dịu dàng nói:

- Yên Nhiên đừng nóng giận, là ta nói sai rồi, thế tử điện hạ còn chưa nhược quán mà đã có thành tựu như thế, thật là chuyện tốt, nói vận khí hay thực lực cũng giống nhau.

- Ta không nghĩ như vậy, biểu ca khổ học mới có ngày hôm nay, vận khí đều là trò của tiểu nhân.

Trinh Nương lắc đầu nói:

- Có tài học mà không gặp vận khí tốt, cũng không thể nổi danh, nếu không phải đại tỷ cầu hoàng thượng ban cho thế tử điện hạ thân phận cử tử, thì sao hắn có được ngày hôm nay?Đây là vận khí.

- Bệ hạ không có nói như vậy, biểu ca có thể đậu hoàng bảng, dù có thi lại, thì vẫn đậu đàu bảng mà thôi.

Yên Nhiên đối chọi với Trinh Nương:

- Ta không thích có người nói biểu ca đậu hoàng bảng là nhờ vào vận khí, bọn hắn không biết biểu ca khổ học, chỉ nghĩ hắn là Nhữ Dương vương thế tử, lại không biết biểu ca vì vị trí thế tử phải làm bao nhiêu thứ? Có những người...Chướng mắt đại di, không biết ở sau lưng nói nàng như thế nào đâu, bọn họ cũng không biết Nhữ Dương vương phủ có thể phú quý như ngày hôm nay, không chỉ đơn giản là dựa vào Nhữ Dương vương điện hạ.

- Ta không tranh cãi với ngươi nữa, ta đi đun nước pha trà.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương đối xử với Yên Nhiên giống như tiểu hài đồng càn sủng nịch:

- Còn có điểm tâm, đều là thứ ngươi thích ăn, Yên Nhiên ngươi hãy chờ một chút, điểm tâm là tự ta làm.

Trinh Nương nhìn Mộ Dung Thương cười xin lỗi:

-Nếu nàng đã mạo phạm người, khẩn cầu điện hạ đừng để trong lòng.

Trinh Nương rời đi, ở sau đại điện, sai Vân Nhi đứng trong góc nghe động tĩnh.

Ở Chủng Đậu Cung nàng vẫn là có thể nghe lén, trực giác nói với nàng, Mộ Dung Thương không đơn giản, Nhiếp Chính vương?

Trinh Nương nhìn ấm nước, Nam Chiếu hoàng đế sẽ dễ dàng tha thứ cho Nhiếp Chính vương chuyên quyền trong bao lâu?

Trong trí nhớ của nàng Nhiếp Chính vương luôn không có kết quả tốt.

Khi vung đắp hoàng đế đủ lông đủ cánh, đó cũng là đường chết của hắn.

- Bản vương nhận thức nàng.

-Ai?

Yên Nhiên giả ngu, Mộ Dung Thương lơ đễnh nói:

- Lúc nãy bản vương gọi ngươi lại, là vì bản vương cảm giác ngươi giống nàng, nhưng lúc này bản vương biết mình lầm rồi, ngươi không phải nàng.

- Điện hạ còn có thể nhớ rõ Nhữ Dương vương phi?

https://thuviensach.vn

Trong mắt Yên Nhiên hiện lên khinh thường, khóe mắt đảo qua góc Chủng Đậu Cung.

Nơi này là địa bàn của Trinh Nương, muốn để nha hoàn hỏi thăm tin tức cũng rất dễ dàng.

- Nhữ Dương vương phi cả thiên hạ này đều biết, điện hạ nhớ rõ nàng cũng không có gì kỳ quái.

- Không phải đơn giản là...

- Xin hỏi điện hạ đến nơi này làm gì?

Thấy Mộ Dung Thương xấu hổ, Yên Nhiên cười nói:

- Bởi vậy điện hạ cũng không cần như thế, trong lòng điện hạ chỉ chứa Nam Chiểu quốc.

Yên Nhiên không nói nữa, xoay người đi đến thiên điện, lúc trở về phải lập tức đem chuyện này nói cho đại di biết.

Yên Nhiên không hề hiếu kỳ chuyện Mộ Dung Thương quen biết đại di, nữ tử giống như đại di, có nam tử ái mộ là chuyện rất bình thường.

- Yên Nhiên, nếm thử xem.

Trinh Nương đem điểm tâm giao cho Yên Nhiên, nâng tay rót trà cho Yên Nhiên:

- Chỉ là loại trà tầm thường, Yên Nhiên cứ coi như nếm thử một chút mới mẻ đi.

Yên Nhiên nâng ly trà lên, nhìn lá trà xanh biết trong ly trà:

- Ngươi có biết hôm nay ta tới làm gì không?

https://thuviensach.vn

Trinh Nương lấy khăn che mặt xuống, nở nụ cười, uống một ngụm trà:

- Ta rất thích tính tình của Yên Nhiên, vẫn muốn kết giao với ngươi, nhưng ngươi lại có địchý với ta, chúng ta không thể như trước kia nữa sao?

- Nếu Trinh di không muốn làm Nhữ Dương vương phi, có lẽ ta...Không, dù vậy, ta cũng không thân cận với ngươi.

Yên Nhiên đặt ly trà xuống bàn, nhìn Trinh Nương nói:

- Ta sợ, càng phiền chán phải suy xét phán đoán ý tứ của ngươi, cho dù lúc này ta rất khát, cũng không muốn uống nước trà của ngươi, không muốn ăn điểm tâm này nọ.

- Không phải ta, thì cũng sẽ có người khác làm vương phi.

- Nhưng các nàng không phải là ngươi.

Yên Nhiên cười khổ, không đứng bên phía đối lập với Trinh Nương, vĩnh viễn sẽ không biết Trinh Nương đáng sợ đến cỡ nào.

Trinh Nương đặt ly trà xuống, nâng tay cầm lấy chén trà trước mặt Yên Nhiên.

Thổi lá trà trên mặt nước, ngửa đầu uống hơn phân nửa ly:

- Yên Nhiên, ta chưa bao giờ nghĩ sẽ hại ngươi.

Yên Nhiên nhìn Trinh Nương, nếu không từng trải qua một kiếp, Yên Nhiên vĩnh viễn sẽ không nghĩ ra Trinh Nương có nhiều tâm tư đến như vậy.

- Mặc kệ ngươi có muốn hại ta hay không, thì chúng ta cũng không có khả năng giống như trước kia, ngươi có người ngươi muốn, mà ta cũng có người càn bảo hộ.

https://thuviensach.vn

Nàng tuyệt đối không để Trinh Nương thương tổn biểu ca, Yên Nhiên cười nói:

- Hôm nay ta đến đây là muốn nói cho ngươi biết, đại di nhất định sẽ khiến thể nhân nhớ kỹ một đời, kế phi có làm thế nào cũng không thể xóa đi lưu quang của nàng, ai cũng không thể, cho dù là ngươi.

- Ngươi làm cái gì?

Trinh Nương lo lắng, nếu trong lòng nam nhân nhớ kỹ điều tốt đẹp của nữ nhân khác.

Dù ngươi có ở bên cạnh làm rất nhiều chuyện cũng không thể thay thế.

Đều nói người sống không cần so sánh với người chết, nhưng chỉ sợ người chết có một phần tốt.

Thì người bên cạnh người đó cũng sẽ nghĩ ra những điều vô cùng tốt đẹp áp đặt lên người đã chết.

Âm dương cách biệt người sống tranh đấu không qua người chết.

Nhìn ý tứ của Yên Nhiên, không chỉ muốn Nhữ Dương vương nhớ kỹ Nhàn Nương, mà còn muốn khiến cho những người có mặt ở đó đều nhớ kỹ nàng.

Đặt hết tình cảm lên người vô tâm như Nhữ Dương vương sẽ sống rất mệt mỏi.

Cũng may nàng không phải chỉ biết có tình yêu, Trinh Nương cười nói:

- Trong lòng Nhữ Dương vương điện hạ phải là đại tỷ.

- Ta không quan tâm ngươi nói thật lòng, hay là giả bộ, câu này rất xuôi tai.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên tươi cười nở rộ, ánh mắt lướt qua Trinh Nương nhìn về hướng kinh thành:

- Hôm nay là ngày biểu ca đậu hoàng bảng, là ngày hắn cưỡi ngựa dạo phố, cũng là ngày hắn vì đại di biện bạch, để những người đó nhớ rõ chuyện đại di đã từng làm.

-Ngươi có từng suy nghĩ, đại tỷ càng xuất sắc, thì Nhữ Dương vương càng không để ý đến nàng?

Trinh Nương cầm điểm tâm đặt lên môi:

- Ngươi nghĩ ngươi đang làm chuyện tốt? Thật ra ngươi đang hại đại tỷ, Yên Nhiên, ta khuyên ngươi từ bỏ đi, đại tỷ rất xuất sắc, nhưng nàng rất cương cường, rất hiếu thắng, có lẽ nam nhân vô dụng sẽ nghe lời nàng, sẽ cảm kích nàng, nhưng Nhữ Dương vương điện hạ không phải

là người vô dụng, muốn đại tỷ có được hạnh phúc, không phải người như ngươi có thể làm được.

Yên Nhiên cười ha hả:

- Ngươi sai rồi.

Tiếng cười của nàng khiến Trinh Nương sửng sờ im lặng suy nghĩ, là nàng làm sai, hay là phạm sai lầm rồi?

ở bên ngoài hoàng cung, đám người bao vây che chắn trước ngựa của Triệu Duệ Kỳ đã nhường đường.

Thần sắc Triệu Duệ Kỳ lạnh lùng nói:

-Ta vì nương mà vinh.

https://thuviensach.vn

Lúc biện luận ngoài cửa hoàng cung, Triệu Duệ Kỳ dựa vào tài ăn nói khiến thế nhân nhớ kỹ Nhữ Dương vương phi.

Phối hợp với ám cọc mà Yên Nhiên đã bố trí, Nhữ Dương vương phi càng nổi tiếng.

Triệu Duệ Kỳ mặc phục sức trạng nguyên, ở trước mặt Nhàn Nương làm đại lễ, dập đầu nói:

-Nương, nhi tử đậu trạng nguyên, không làm nương mất mặt.

Đôi mắt Nhàn Nương phiếm hồng:

-Kỳ nhi, Kỳ nhi.

Nàng có thể nhìn thấy nhi tử danh dương thiên hạ, vài ngày nữa chịu khổ là đáng giá.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 102: Đồng Ý

Thế nhân đang chờ xem mười năm sau rốt cuộc ai có được thành tựu to lớn.

Dù có đến hai người cùng hưởng tôn vinh trạng nguyên, thì Nhữ Dương vương phủ cùng Phó phủ vẫn mở yến tiệc để ăn mừng.

Sau khi Triệu Duệ Kỳ ở ngoài cửa cung biện bạch với đám cử tử, có rất nhiều tân khách đến Nhữ Dương vương phủ.

Đám mệnh phụ phu nhân biết thân mình Nhàn Nương không tốt, phần lớn chỉ chúc mừng vài câu, liền đi tìm thái phi điện hạ.

Thái phi điện hạ bị người vây quanh khen ngợi nên rất đắc ý, trưởng tôn không chịu thua kém có tiền đồ.

Nàng ở Nhữ Dương vương phủ nói một không ai dám nói hai, nhi tử tôn tử hiếu thuận, ngày ngày trôi qua rất thoải mái.

Nếu chất nữ ngoại gia có thể trở thành kế phi, thì thái phi càng cao hứng.

Loan Nguyệt tiểu thư giúp đỡ thái phi tiếp đón tân khách, hành vi cử chỉ tự nhiên hào phóng, lời nói hoạt bát.

Người đến Nhữ Dương vương phủ chúc mừng đều là người tinh mẫn, trên mặt thì nịnh hót thân cận Loan Nguyệt.

Nhưng trong lòng suy tư thầm nghĩ, không phải nghe nói Nhữ Dương vương phi chỉ định kế phị là muội muội bên gia mẫu sao? Chẳng lẽ thay đổi

https://thuviensach.vn

người?

Trương phu nhân giao hảo với Nhàn Nương sau khi nhìn thấy Loan Nguyệt, vội vàng từ chổ thái phi quay lại tìm gặp Nhàn Nương.

-Chúng ta cũng không phải người ngoài cho nên ta có mấy câu muốn nói với ngươi, ngươi thật sự không lo lắng sao, biểu tiểu thư nhập môn không thể yên tâm hơn muội muội bên gia mẫu, một khi nàng sinh hạ nhi tử, thái phi điện hạ...Nhàn Nương, ngươi không thể hồ đồ.

Nhàn Nương nói:

-Tỷ muội gia mẫu có thể tin tưởng nhưng nếu chọn phải người lang tâm cẩu phế, mà Kỳ nhi lại tin nàng, ngươi nói sẽ tốt hơn sao? Hiện tại ta cũng đã nhìn ra, không phải muội muội bên gia mẫu cũng có thể giúp đỡ ngươi, ngươi cũng biết thái phi là thứ nữ, kiến thức, trí tuệ, khí độ sao có thể vượt qua đích nữ? Dù có chút cơ trí, nhưng gặp chuyện đại sự khó tránh sẽ hồ đồ phạm sai lầm, đối với chuyện bồi dưỡng thứ nữ...Chúng ta còn không rõ ràng sao?

Cùng Nhàn Nương nói chuyện là Tả Đô Ngự Sử phu nhân, ngoại gia họ Trương.

Chỉ cần nàng mở miệng, người bên ngoài sẽ nói nàng hiền lành rộng lượng, đối đãi thứ tử thứ nữ rất hòa thuận.

Vì thế trượng phu càng ngưỡng mộ yêu thương nàng, nhưng nàng biết rõ chuyện mình làm.

-Thứ nữ...Một khi có được thế lực, vụng về còn đỡ, sẽ không biết thủ đoạn của chúng ta, nếu là người trí tuệ, không áp chế đích nữ để xả giận mới là lạ, càng có tâm kế càng thông minh, thì trả thù càng tàn nhẫn.

https://thuviensach.vn

-Nếu là người vụng về ta cũng không lo lắng đem vương phủ đưa vào tay nàng, nhưng nếu nàng cải trang thành từ mẫu đôn hậu, ai biết nàng nghĩ như thế nào? Một khi có ý niệm hại Kỳ nhi, không phải sẽ càng hung hiểm hơn sao? Ta thà để biểu muội gả vào, ít nhất Kỳ nhi còn có lòng cảnh giác, mẫu thân là người khôn khéo, sao có thể bất công để người bên ngoài nghị luận biểu muội là không hiền? Ta không muốn tương lai sau này của Kỳ nhi có miệng mà khó trả lời, ngược lại thân di không thể khiến Kỳ nhi không mở miệng được.

Trương phu nhân nói:

-Biết người biết mặt không biết tâm, thân nhân xuống tay không chừng còn ác độc hơn.

Nàng cùng Nhàn Nương tương giao đã hơn mười năm, biết Nhàn Nương suy tính hậu sự, nàng càng thương tiếc Nhàn Nương càng ngày càng gầy yếu:

-Ta nhìn khí sắc của ngươi rất tốt, không chừng vì chuyện thế tử đậu trạng nguyên là chuyện vui, khiến bệnh của ngươi có thể tốt hơn.

-Kỳ Nhi đậu hoàng bảng ta rất vui mừng, thân thể nhẹ nhàng thoải mái hơn rất nhiều, nhưng ta tự biết thân mình ta như thế nào, không thể tốt lên, khụ khụ khụ...Khụ khụ khụ...Có thể sống đến ngày hôm nay, thì ta đã rất cảm kích trời xanh rồi.

Nhàn Nương dùng khăn tử che miệng ho khan, Trương phu nhân đau xót vỗ vỗ sau lưng nàng:

-Nhàn Nương.

- Không có việc gì, ta có Kỳ nhi là đủ rồi.

Nhàn Nương cầm chặt tay Trương phu nhân:

https://thuviensach.vn

-Sau khi ta đi, hãy giúp ta chiếu cố Yên Nhiên, mặc kệ ai làm kế phi, Yên Nhiên vẫn là nhi tức của ta.

-Nhàn Nương ngươi hãy nói cho ta biết, có phải muội muội bên gia mẫu ngươi có cái gì...

Nhàn Nương cười cay đắng, lắc đầu:

-Không có việc gì.

- Ngươi còn có cái gì không thể nói với ta? Nếu Nhữ Dương vương điện hạ dám đối xử tệ bạc với thế tử, kế phi không từ(hiền lành từ ái), ta sẽ nói lão gia dâng sổ con buộc tội Nhữ Dương vương làm chuyện hoang đường.

-Vương gia sẽ không, Vương gia vẫn sẽ đau tiếc nàng, cũng không để Kỳ nhi chịu khổ.

Nhàn Nương rũ mắt, Trương phu nhân rất đau lòng, Trương phu nhân vỗ vỗ tay Nhàn Nương:

-Ngươi không muốn nói ta cũng không ép ngươi nữa, nhi tức của ngươi ta nhất định sẽ chiếu cố nàng.

- Làm phiền Trương tỷ tỷ lo lắng.

- Giữa chúng ta không cần khách khí.

Nàng lại cùng Nhàn Nương hàn huyên một lúc, thấy sắc mặt Nhàn Nương mệt mỏi, dặn dò nàng cẩn thận thân thể sau đó cáo từ.

Lúc Trương phu nhân ngồi trên xe ngựa rời khỏi Nhữ Dương vương phủ, tiếc hận thở dài:

-Nhàn Nương thật là số khổ.

https://thuviensach.vn

- Nương vì sao lại nói như vậy?

-Nếu không phải muội muội bên gia mẫu của nàng làm ra chuyện gì, thì Nhàn Nương sẽ không phó thác ta chiếu cố nhi tức.

Trương phu nhân nắm tay nữ nhi:

-Phụ thân ngươi là Tả Đô ngự sử, vì chuyện của Văn gia mà nhìn thế tử điện hạ rất vừa mắt, ta hiểu rõ Nhàn Nương, nếu không phải bị ép buộc, nàng sẽ không như thế. Ngươi không học qua thi từ Nam Đường Lý Hậu chủ sao? Đại Tiểu Chu Hậu được thế nhân truyền tụng hoa mỹ, nhưng ai biết Đại Chu Hậu chịu nhiều cay đắng? Như thế xem ra vị Mạnh gia tiểu thư đang tu hành ở Chủng Đậu Cung cũng không phải là người tuân thủ quy củ, ngay cả Nhàn Nương cũng không thể nắm rõ phẩm hạnh của nàng, không chừng Mạnh cửu tiểu thư đã sớm cùng Nhữ Dương vương điện hạ gặp gỡ tương hứa (hứa hẹn), hừ, tùy tiện nhớ thương nam nhân? Không cảm thấy thẹn.

-Nương đừng nóng giận, nếu thật sự là vị Mạnh cửu tiểu thư kia gả vào Nhữ Dương vương phủ, chúng ta không để ý đến nàng là được.

Trương phu nhân ở trong đám mệnh phụ trung lưu rất có uy vọng, nếu bị nàng chán ghét thì đừng mơ tưởng sẽ dễ dàng chen chân vào vòng xã giao.

Nhàn Nương chính là coi trọng điểm này, cho nên hôm nay mới có sự an bày, huân quý mệnh phụ đã có An Ninh công chúa.

Trinh Nương không tạo nổi sóng gió, lúc này còn có thêm Trương phu nhân.

Trinh Nương càng không thoát nổi chướng ngại do Nhàn Nương bố trí, dù có tốn nhiều tâm sức cũng khó thay đổi.

Dù Nhữ Dương vương thích nàng, cũng không có khả năng giúp nàng.

https://thuviensach.vn

Huống chi lúc động phòng Trinh Nương lại không có lạc hồng, Nhữ Dương vương không nghi ngờ mới lạ.

Ở bên ngoài Trinh Nương không bày ra cục diện gì, ở trong vương phủ lại có thái phi, trắc phi cản tay ngáng chân.

Quản lý gia vụ đương nhiên sẽ rơi vào tay Yên Nhiên, Yên Nhiên đã được Nhàn Nương dạy dỗ, có thể bảo trụ Nhữ Dương vương phủ tôn vinh trường tồn.

Nhàn Nương ăn tuyết lê ngon ngọt, môi cong lên, lúc này nàng còn có cái gì phải lo lắng?

-Vương phi điện hạ, Yên Nhiên tiểu thư đến.

Yên Nhiên rời khỏi Chủng Đậu Cung cũng không hồi phủ, mà sai người đánh xe ngựa đến Nhữ Dương vương phủ, vào cửa quỳ gối hành lễ:

-Đại di.

Nhàn Nương cười vui vẻ để Yên Nhiên ngồi bên cạnh mình, rồi hỏi:

-Đã gặp biểu ca ngươi?

- Không có, lúc vừa đến vương phủ, nghe nói có rất nhiều danh sĩ đến tìm biểu ca, một lát nữa ta sẽ đi chúc mừng biểu ca.

-Người Kỳ nhi muốn nhìn thấy nhất chính là ngươi, để lát nữa ta sai người gọi Kỳ nhi đến đây, để các ngươi trò chuyện, ta nhìn cũng vui vẻ, người nịnh nọt vây quanh Kỳ nhi nhiều lắm, cũng đã lâu rồi, nếu để bọn hắn nói tiếp, ta lo lắng Kỳ nhi...

-Biểu ca sẽ không.

Yên Nhiên nói:

https://thuviensach.vn

-Hắn sẽ không kiêu ngạo, dù có nhiều người tâng bốc thổi phồng hơn nữa, thì hắn vẫn bình tĩnh.

Nhàn Nương sai người thông tri cho Triệu Duệ Kỳ biết Yên Nhiên đến đây, chắc chắn nhi tử ngốc của nàng sẽ hận không thể lập tức bay đến đây.

-Ngươi có chuyện gì?

Nhàn Nương uống một ngụm trà:

-Nhìn ngươi vừa tiến vào, liền đoán được ngươi có tâm sự.

Yên Nhiên suy nghĩ một lúc, nên nói như thế nào mới thỏa đáng, đại di không phải loại người biết có người ngưỡng mộ mình mà cao hứng.

Nàng chỉ coi đó là phiền toái, huống chi Yên Nhiên cũng không biết năm đó đã xảy ra chuyện gì, nhẹ giọng nói:

-Ta mới tới Chủng Đậu Cung nhìn thấy Nam Chiếu Nhiếp Chính vương điện hạ...Mộ Dung Thương, hắn biết mẫu thân, cũng biết đại đi.

-Hắn đi Chủng Đậu Cung?

Yên Nhiên nhìn ra đối với Nhàn Nương chuyện Mộ Dung thương ở kinh thành hoặc là đi Chủng Đậu Cung cũng không phải là chuyện ngoài ý muốn, gật đầu nói:

-Lúc ta đi đến đó, thấy hắn đang đứng trước tượng Chủng Đậu nương nương.

Nhàn Nương nói:

-Nam Chiếu có tai hoạ ngầm không phải là đế quốc, mà là bệnh thiên hoa, Mộ Dung Thương thân là Nam Chiếu Nhiếp Chính vương khát cầu phương pháp trị bệnh thiên hoa.

https://thuviensach.vn

-Bệ hạ sẽ nói cho hắn biết?

- Sẽ không.

Nhàn Nương lắc đầu nói:

-Năm đó khai quốc hoàng đế đã ước định với Nam Chiếu quốc, đế quốc vĩnh viễn sẽ không xâm nhập thôn tính Nam Chiếu quốc, sau đó hoàng đế kế thừa ngôi vị đem công chúa gả cho Nam Chiếu quốc chủ, cẩn thận suy nghĩ mà nói, Nam Chiếu quốc chủ cũng là huyết mạch hoàng gia, chỉ là sau lần hòa thân đó, Nam Chiếu quốc không bao giờ đồng ý thú công chúa của đế quốc, đương kim hoàng thượng không muốn Nam Chiếu giải quyết được bệnh thiên hoa, nếu muốn phương pháp trị bệnh, Nam Chiếu quốc phải trả giá đại giới.

-Chỉ là phương pháp trị bệnh thiên hoa...

- Trinh Nương chỉ đưa ra cách phòng tránh, còn bệnh thiên hoa là bệ hạ sai người nghiên cứu ra, bệ hạ sẽ không để cho Mộ Dung Thương dễ dàng biết được. Hắn cũng hiểu được điều này, cho nên mới suy nghĩ đi Chủng Đậu Cung thử thời vận, Trinh Nương gặp phiền toái không nhỏ đâu, ta không biết hiện nay Mộ Dung Thương có bộ dạng gì...Năm đó hắn vinh quang không hề kém Ngọc lang, có biết bao nhiêu nữ tử âm thầm ái mộ, đến nổi không phải hắn sẽ không gả, lúc này hắn là Nhiếp Chính vương cầm quân quyền trong tay, nếu hắn muốn sủng nịch một người, rất ít ai có thể ngăn cản được.

Yên Nhiên nhìn Nhàn Nương:

-Còn người?

- Năm đó trong mắt trong đầu ta chỉ có một mình Nhữ Dương vương, hắn có làm nhiều điều hơn nữa cũng có liên quan gì đến ta đâu?

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Mộ Dung Thương từng ái mộ đại di, Yên Nhiên nghĩ đến Trinh Nương...

-Không chừng Nhiếp Chính vương cũng không làm gì được nàng.

Trinh Nương không phải loại người thủy tính dương hoa, tuy trở thành Nhữ Dương vương phi tôn quý vinh hoa, nàng cũng hưởng thụ người bên ngoài ái mộ.

(Yul: thủy tính dương hoa nghĩa là dễ dàng thay đổi như dòng nước, lả lướt nhẹ nhàng như hoa dương. Chỉ nữ giới có tác phong tùy tiện hay tình cảm không chuyên nhất.)

Nhưng nàng vẫn thủy chung đứng bên người Nhữ Dương vương, đối với nam nhân khác cũng không có sắc thái gì.

Nhàn Nương nói:

-Có làm được gì hay không làm được gì cũng không liên quan đến chúng ta, chỉ cần đứng nhìn là được, thiên hoa...Ha ha, có rất nhiều người nhớ thương nàng.

Lúc Triệu Duệ Kỳ đi vào phòng, nhìn thấy Yên Nhiên đang tươi cười vui vẻ.

Dù bị người bao vây mệt mỏi, nhưng chỉ cần nhìn thấy Yên Nhiên mệt mỏi khổ cực gì cũng tan biến, hành lễ với Nhàn Nương:

-Mẫu thân.

Nhàn Nương biết Yên Nhiên da mặt mỏng, nên nói:

-Ngươi dẫn nàng đi dạo Kính Hồ ở sau sân viện đi, nàng náo loạn ta nãy giờ, ta muốn nghĩ một lát.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ đi đến bên cạnh Yên Nhiên, trầm giọng nói:

-Biểu muội.

Yên Nhiên mặt đỏ, lẩm bẩm:

-Ta tự đi, không cần làm phiền biểu ca.

Ánh mắt Nhàn Nương càng trêu đùa, thì mặt Yên Nhiên càng đỏ.

Triệu Duệ Kỳ nắm tay nàng, dẫn nàng xuất môn, phía sau là tiếng cười vui vẻ của Nhàn Nương.

-Thật xứng đôi.

-Lúc ta đậu hoàng bảng, nương cũng không cười vui vẻ đến như vậy.

Triệu Duệ Kỳ giải thích.

-Ta cũng vậy.

Yên Nhiên nghe xong trong lòng tan chảy như mật ngọt, nhu thuận theo sau Triệu Duệ Kỳ.

-Biểu ca...

- Hử?

-Không phải ngươi đã nói muốn thỉnh hoàng thượng tứ hôn sao?

Triệu Duệ Kỳ dừng lại, kinh hỉ nhìn về phía Yên Nhiên đang thẹn thùng xấu hổ, lắp bắp hỏi:

-Nàng đồng ý?

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên ngẩng đầu, đối diện với đôi mắt tràn đầy vui mừng của biểu ca, nhẹ giọng nói:

-Ta muốn gả cho chàng.

(Yul: khúc này YN hoàn toàn chấp nhận TDK cho nên ta sẽ thay đổi cách xưng hô ta- chàng vs ta- nàng nhá)

-Ta đi cầu kiến hoàng thượng.

Triệu Duệ Kỳ định chạy ra ngoài, liền bị Yên Nhiên kéo lại:

-Ngày mai đi.

-Được.

Triệu Duệ Kỳ gật đầu đáp ứng, Yên Nhiên đồng ý kết thân.

Giờ khắc này lòng hắn tràn đầy vui sướng, Triệu Duệ Kỳ do dự một lúc lâu, mới đem Yên Nhiên ôm vào trong lòng:

-Biểu muội, thật tốt.

Hai má Yên Nhiên đụng vào ngực hắn, nhắm lại đôi mắt:

-Là biểu ca tốt.

Tốt đến nổi khiến cho nàng không thể ly khai, khiến cho nàng không thể nhìn thấy ai khác.

Nhàn Nương vuốt luồn tóc trước ngực, ánh mắt sáng ngời hữu thần, Mộ Dung Thương vào kinh thành.

Màn trình diễn cuối cùng cũng sắp bắt đầu, Nhàn Nương nhắm mắt lại:

-Hắn cũng nên tới báo thù.

https://thuviensach.vn

- Thị vệ của Nhữ Dương vương phủ... Điều ly khai...

- Dạ.

-Sai người truyền tin tức cho vương gia, Mộ Dung Thương đi đến Chủng Đậu Cung, nghe nói hắn cùng Trinh Nương trò chuyện rất vui vẻ.

-Dạ.

- Sai người thông tri với bọn hắn, Trinh Nương tu hành ở Chủng Đậu Cung là nữ nhân được vương gia coi trọng nhất.

- Dạ.

-Ngươi không cần khổ sở, ta sống đến ngày hôm nay đã quá đủ rồi.

Đại Minh đế quốc không chỉ có nghênh đón Nam Chiếu Nhiếp Chính vương Mộ Dung Thương.

Còn nghênh đón một đám người đáng lẽ không nên xuất hiện ở nơi này.

Bọn hắn ẩn mình trong kinh thành Đại Minh đế quốc, chuẩn bị đòn phản kích cuối cùng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 103+1: Mộng Xuân (1)

Một sân viện vắng vẻ, vài tên hán tử hắc y nhân ngồi vây quanh bàn tròn.

Trên bàn bày mở một tấm bản đồ, một người trong đó chỉ vào tấm bản đồ rồi nói:

- Đây là Nhữ Dương vương phủ.

- Cẩu tặc Nhữ Dương vương cả ngày trốn trong vương phủ, nếu huynh đệ chúng ta liều mạng tấn công vào vương phủ, sẽ không thể qua mắt hoàng đế Đại Minh, năm vạn binh mã của Tư đại thống lĩnh sẽ phái người bao vây diệt trừ chúng ta, trên bản đồ vương phủ có hơn một trăm gian phòng, ai biết cẩu tặc Nhữ Dương vương trốn ở góc nào?

- Nhữ Dương vương xuất chinh sẽ chấp chưởng binh quyền, nhưng hắn cũng phải làm theo luật lệ của Đại Minh đế quốc, kế thừa tước vị vương gia, sau khi hồi kinh sẽ giao binh quyền, thị vệ vương phủ chỉ để hù dọa bá tánh tầm thường, so với huynh đệ chúng ta còn kém xa. Nhữ Dương vương có bản lĩnh trên chiến trường, còn võ công thì không đủ dùng, một tay ta cũng có thể bóp chết hắn.

-Ngươi nói này nọ có ích lợi gì? Cẩu tặc Nhữ Dương vương là rùa đen rụt cổ, ngươi có thể tóm được hắn? Có thể bóp chết hắn? Người Đại Minh rất giảo hoạt giả dối, cách kinh thành không xa còn có Tây Sơn doanh, lần này chúng ta lẻn vào đế đô, một là vì báo thù năm đó Nhữ Dương vương ở trên chiến trường lừa gạt giết hơn mười vạn huynh đệ của chúng ta, hai là vì thiếu chủ cần phải lấy được phương thuốc chữa trị bệnh thiên hoa.

https://thuviensach.vn

- Đại ca, ta nghe nói Nam Chiếu Nhiếp Chính vương cũng đến đế đô, chúng ta cùng Nam Chiếu giống nhau đều e ngại thiên hoa.

Tên thủ lĩnh vuốt chòm râu, đã lẻn vào đế đô được vài ngày, đến tận bây giờ cũng không có một chút phương pháp hành động:

- Phái người đi hỏi thăm đã có tin tức chưa?

- Nếu Không phải vì muốn thuận lợi vào đế đô, huynh đệ chúng ta cũng không cần hoá trang thành thương nhân, giọng người Man Di khác tiếng nói Đại Minh để quốc, vừa mở miệng nhất định sẽ bị lộ, sai người hỏi thăm cũng phải thật cẩn thận, chỉ có Tiểu Lục Tử thông minh cơ trí nhất đã tự đi hỏi thăm tin tức, bây giờ còn không có động tĩnh, chờ đợi muốn nghẹn thở.

"Thùng, thùng, thùng"

Tiếng đập cửa có tiết tấu vang lên:

-Là tiểu lục tử.

Tên hán tử canh cửa mở cửa ra, một thiếu niên dáng người so với bọn hắn thì thấp bé hơn một chút, linh hoạt tiến vào.

- Chư vị ca ca.

Một bàn tay to lớn chụp lên đầu vai thiếu niên, tên thủ lĩnh híp mắt hỏi:

- Có tin tức gì không?

Tên thiếu niên ôm vai:

- Đại ca, nhẹ tay một chút, tiểu đệ không chịu nổi thiết sa chưởng của đại ca đâu.

https://thuviensach.vn

- ít nói lời vô nghĩa đi, Tiểu Lục Tử nói mau, lão tử chờ đợi bực bội muốn chết.

- Hôm nay tiểu đệ nghe được một tin tức, vừa đúng lúc có thể đem hai chuyện cùng giải quyết một lúc. Nhữ Dương vương phi bị Uyển cô nương hạ độc, sống không được bao lâu, nghe nói nàng muốn để cho muội muội làm kế thất vương phi, đại ca có biết muội muội của nàng là ai không?

Thấy mọi người lắc đầu, Tiểu Lục Tử đắc ý nói:

- Muội muội của nàng đang ở Chủng Đậu Cung tu hành, được xưng là Chủng Đậu nữ, không chừng nàng ta biết phương thuốc trị thiên hoa, tìm nàng so với tìm người khác còn dễ hơn nhiều, nghe nói Nhữ Dương vương rất coi trọng nàng, thường xuyên viết thư lui tới, nếu chúng ta bắt nàng, rồi truyền tin cho Nhữ Dương vương...Không tin Nhữ Dương vương không mắc câu, đợi lấy được phương thuốc, chúng ta sẽ xử lý đôi cẩu nam nữ này, vừa có thể báo thù, lại vừa hoàn thành mệnh lệnh mà thiếu chủ phó thác, thật là nhất cử lưỡng tiện.

- Biện pháp này có thể dùng, Tiểu Lục Tử đầu óc nhanh trí, quyết định như vậy đi, ngày mai chúng ta đi Chủng Đậu Cung.

- Tốt rồi, cơn hận này rốt cuộc cũng có thể giải quyết rồi, mười vạn oan hòn... Cẩu tặc Nhữ Dương vương, xem ta giết chết hắn.

- Đại ca khoan hãy nóng vội, Nhữ Dương vương không thể dễ dàng xử lý hắn như vậy, mười vạn người chỉ vì một câu lừa gạt của hắn mà bị giết chết, mười mấy năm nay mọi người bị kìm hãm chèn

ép không thể lăn biên, sống ở chỗ lạnh khủng khiếp, sinh dưỡng nhi tử vô cùng vất vả, cẩu tặc Nhữ Dương vương giả dối đa đoan, phải lóc từng miếng thịt trên người hắn mới hả giận.

- Tùy ngươi xử trí.

https://thuviensach.vn

Tên hán tử thủ lĩnh giải quyết dứt khoát, đám người Man Di bọn họ chỉ còn vài người có thực lực sức mạnh.

Tuổi còn nhỏ thì không biết, còn người lớn tuổi vĩnh viễn nhớ kĩ Nhữ Dương vương làm thế nào nói mấy câu lừa gạt đem mười vạn thanh niên Man Di giết chết.

Cho đến tận bây giờ, tiểu hài đồng chỉ càn nghe thấy danh Nhữ Dương vương đã sợ tới mức không dám khóc nỉ non.

Máu nhiễm đỏ cánh đồng hoang vu, không thể mọc cỏ, đất đai ở đây tất cả đều là oan hồn.

Người Man Di thể hình cao lớn, rất dễ dàng nhận ra, đế quốc khống chế con đường lưu hành rất nghiêm.

Bọn hắn đã vài lần thử trả thù nhưng chưa tới được kinh thành đã bị thị vệ đế quốc phát hiện.

Làn này may mắn có thể thuận lợi đến đế đô, đường đi thông suốt, lại có Tiểu Lục Tử đàu óc nhanh nhẹn cơ trí.

Đám người Man Di nghĩ lần này nhất định có thể báo thù Nhữ Dương vương.

Đêm hôm khuya khoắt, Tiểu Lục Tử nhìn chằm chằm đỉnh màn, bọn hắn có thể thành công sao?

Nhữ Dương vương...Phụ huynh của hắn đều chết dưới tay Nhữ Dương vương.

Không thể tha cho hán, Tiểu Lục Tử cảm thấy chuyện này quá mức thuận lợi, hay là có vấn đề gì?

https://thuviensach.vn

Tiểu Lục Tử xoay người, mặc kệ, báo thù là quan trọng nhất, không chừng Nhữ Dương vương đắc tội với ai đó, cho nên người đó muốn mượn tay bọn hắn để trừ bỏ hắn.

Không chừng chính là đế quốc hoàng đế, không phải mọi người luôn nói công cao hơn chủ, chỉ có con đường chết.

Hắn nghĩ đến chuyện như vậy, trong lòng cảm thấy an tâm hơn rất nhiều.

Ban đêm ở Nhữ Dương vương phủđèn đuốc sáng ngời, Nhàn Nương yêu thích đèn lồng, ban đêm trong vương phủ treo đầy đèn lồng.

Trong đình viện ánh đèn tản ra ánh sáng dịu nhẹ, Nhữ Dương vương cùng mẫu thân, biểu muội dùng xong vãn thiện.

Hắn cự tuyệt biểu muội dịu dàng như nước ngăn đón cùng nước mắt muốn lưu giữ hắn, nhưng hắn vẫn nhẫn tâm rời khỏi nàng, mà đi đến sân viện của Nhàn Nương.

Hình ảnh được ánh nến phản chiếu qua bình phong, khiến Nhữ Dương vương mê say.

Nhìn chằm chằm vào bóng dáng của Nhàn Nương phản phất sau tấm bình phong.

Bóng dáng quyến rũ mảnh khảnh khiến Nhữ Dương vương cảm thấy tốt đẹp nhất.

Tiếng đàn du dương, mùi lư hương bay lượn lờ trong không trung, Nhàn Nương mặc một thân y phục đỏ bạc tú hoa mẫu đơn.

Làn váy dài tú cánh hoa, một cây trâm vãn kế đơn giản cài lên mái tóc, một đôi tay bạch ngọc nhẹ nhàng tùy ý rẩy dây đàn...

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương bước qua tấm bình phong, nhìn thấy Nhàn Nương ung dung đẹp đẽ quý phái.

Lúc trước hắn phiền chán Nhàn Nương nhất chính là điểm này, hắn rõ ràng thích nữ tử chung tình dịu dàng tinh thuần, ôn nhu thuận theo.

Nhưng hôm nay hắn thà chết say ở bên người Nhàn Nương cũng không cảm thấy tiếc nuối.

Nhữ Dương vương say mê gọi:

-Nhàn Nương.

Giọng nói trầm thấp, giống như sợ nàng tan biến, Nhàn Nương tiếp tục đánh đàn, không để ý tới hắn.

Nhữ Dương vương thong thả tới gần nàng, đem mỹ mạo của nàng khắc sâu tận đáy lòng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 103+2: Mộng Xuân (2)

Nhữ Dương vương nâng tay, cánh tay lơ lửng giữa không trung, ánh mắt hai người chạm vào nhau.

Đôi mắt Nhàn Nương trong suốt sạch sẽ, cao ngạo ung dung, làm cho hắn hổ thẹn.

Nếu không phải trong lòng hắn khát vọng Nhàn Nương, thì có lẽ Nhữ Dương vương đã sớm xoay người rời đi.

Lúc trước hắn hoàn toàn không thèm để ý đến Nhàn Nương, lúc này lại càng có nhiều khát vọng.

Mỗi lần chiêu hạnh thông phòng thị tẩm, trong đầu trong mắt trong suy nghĩ của hắn đều là Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương muốn đưa tay sờ lên hai má Nhàn Nương, bàn tay có thể cảm nhận da thịt tinh tế đến mức tận cùng.

Ai có thể tin tưởng mệnh Nhàn Nương không còn lâu, tâm Nhữ Dương vương co rút đau đớn.

Nhàn Nương ngừng đánh đàn, đôi mắt u buồn, nhẹ giọng nói:

- Vương gia có còn nhớ năm đó, đã đáp ứng gì với ta?

Nhữ Dương vương đang mê mang, đột nhiên vọt tới bên người Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc vẫn không khống chế được mà đem nàng ôm vào trong ngực, Nhàn Nương nhẹ giọng:

- Vương gia có còn nhớ rõ...

- Bản vương không cho phép, không cho phép... Ta không nhớ...

Nhữ Dương vương giãy dụa:

- Nàng không thể thuỷ táng, Nhàn Nương, cái gì ta cũng có thể đáp ứng với nàng. Nhưng tuyệt đối không đáp ứng chuyện nàng thuỷ táng.

- Vương gia.

- Không được.

Nhữ Dương vương nâng mặt Nhàn Nương lên nhìn khuôn mặt nàng, vừa quyến luyến lại mang theo thống khổ:

- Vì sao nàng không chịu hiểu, nam nhân tam thê tứ thiếp là chuyện rất bình thường, phu thê chúng ta đi đến tình cảnh ngày hôm nay, ta có trách nhiệm, chẳng lẽ nàng không có?

Nhàn Nương nhắm mắt, che giấu chán ghét trong đôi mắt:

- Vương gia đã đáp ứng rồi.

- Thuỷ táng không có cách gì để hậu nhân cung phụng, nàng không vì Kỳ nhỉ mà suy nghĩ sao? Hắn không có cách gì phụng dưỡng nàng đã rất đáng tiếc, lúc này nàng lại không cho hắn cơ hội tế bái nàng, Kỳ Nhi sẽ rất khổ sở?

- Nhàn Nương, để ta suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương nhìn thấy Nhàn Nương do dự, cúi đầu để sát vào nàng:

-Sau khi ta chết sẽ cùng nàng hợp táng, chỉ hợp táng với một mình nàng.

Vứt bỏ kế phi? Nhưng nàng không muốn gặp lại hắn, để cho hắn cùng tam thê tứ thiếp hợp táng không phải rất tốt sao? Nhàn Nương nhẹ giọng nói:

-Ta không thể ích kỷ, vương gia không phải chỉ có một mình ta.

Nhữ Dương vương cảm giác như tâm bị đâm một nhát rất đau đớn:

- Nhàn Nương, Nhàn Nương.

Rốt cuộc hắn cũng nhịn không được khát vọng đối với Nhàn Nương, dù hắn biết mình lỗ mãng, tự tôn kiêu ngạo đều bị ném sạch.

Nhữ Dương vương hôn lên môi Nhàn Nương, khàn khàn nói:

- Triệu Dật Thanh chỉ để ý một mình Mạnh Nhàn Nương.

Nhàn Nương định đẩy hắn ra, nhưng vẫn để mặc hắn hôn, cánh tay đặt lên thắt lưng của Triệu Dật Thanh, hé môi than nhẹ:

- Thanh ca.

Nhữ Dương vương hôn càng nhiệt liệt, cánh tay gắt gao xiết chặt Nhàn Nương vào lòng.

Thân thể mềm mại dính sát vào ngực hắn, trong miệng Nhàn Nương khẽ "ưm" một tiếng.

Càng tăng thêm nhiệt tình cho Nhữ Dương vương, bế Nhàn Nương lên giống như bảo bối trân quý dễ vỡ.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương thật cẩn thận, biết Nhàn Nương không dễ dàng động tình.

Lúc hắn ôm nàng đi về phía giường, cũng không ngừng hôn môi, vành tai của nàng, ma sát bộ ngực nàng, quấn quít lấy nàng...

Ánh mắt Nhàn Nương hoang quang mê ly, lúc nằm xuống giường, vẻ mặt có chút khẩn trương.

Nhữ Dương vương cởi y phục, lộ ra thân hình cường tráng màu lúa mạch ôm chặt thân thể đang run rẩy của Nhàn Nương, hôn môi an ủi nàng:

- Đừng sợ.

Lúc ánh mắt bọn hắn lần lượt thay đổi, Nhữ Dương vương là khát cầu, mà Nhàn Nương là mê mang, là hoang mang.

Lúc Nhữ Dương vương vội vàng cởi bỏ y phục của Nhàn Nương, Nhàn Nương khẽ "ưm" một tiếng...

Lúc bàn tay Nhữ Dương vương còn đang đụng chạm bộ ngực no đủ của nàng....

Thân thể liền ngã xuống giường, trong miệng lẩm bẩm quyến luyến:

- Nhàn Nương.

Nhàn Nương vươn tay đẩy Nhữ Dương vương, hai má hắn ửng hồng, nặng nề thở dốc.

Nhìn bộ dạng hắn lúc này đủ để chứng minh trong đầu trong mắt hắn đang tiếp tục làm chuyện lúc nãy, Nhàn Nương sửa soạn lại y phục.

- Tình nhân trong mộng so với sự thật còn hoàn mỹ hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Nhàn Nương nhìn xuống hạ thân của Nhữ Dương vương, rất nhiều nữ nhân đã dùng qua, nàng còn có thể hiếm lạ sao?

- Thật nực cười, Triệu Dật Thanh, ngươi dựa vào cái gì nghĩ là ta còn có thể bị ngươi đặt ở dưới thân? Ngươi dựa vào cái gì cho rằng ta sẽ chung tình với ngươi? Có thể dễ dàng tha thứ cho ngươi tam thê tứ thiếp? Trước kia là ta ngốc, hiện nay ta chê ngươi bẩn.

- Chủ tử.

Triệu ma ma đem hương liệu đặt ở bên giường, kể từ đó Nhữ Dương vương sẽ mộng xuân hoàn toàn.

Triệu ma ma còn cho rằng sẽ không dùng dược, nhưng nghe Nhàn Nương phát ra ám hiệu.

Liền châm Thiên Ma hương lấy từ chổ Bình Nhất Chỉ, tục truyền đây là lúc Thần Tiên Động phủ khảo nghiệm đệ tử nhập môn đã sử dùng hương liệu này.

Thiên Ma hương sẽ khiến người ta lâm vào khát vọng sâu nhất.

Nhàn Nương quyến rũ Nhữ Dương vương nhiều ngày như vậy, giữa bọn họ cũng đã hơn ba năm chưa ân ái.

Nhữ Dương vương đã khát cầu Nhàn Nương đến cực hạn, Thiên Ma hương hắn không tránh được, Nhữ Dương vương cũng chỉ là tục nhân.

Cuộc đời này của hắn ở trên chiến trường là vô địch tướng quân, nhưng đối với nữ tử, hắn chưa bao giờ hiểu, tự xưng là đa tình trọng tình, ai cần hắn trọng tình?

-Ta không muốn để cho hắn đụng ta, ta từng nghĩ sẽ cùng hắn...Nhưng lúc ta bị hắn ôm lấy, ta chỉ có cảm giác ghê tởm.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương đứng trước cửa sổ, súc miệng, chùi môi:

- Ghê tởm, chưa bao giờ cảm thấy ghê tởm như thế.

Nhàn Nương cũng đã từng làm không ít chuyện thương thiên hại lý:

- Thân mình ta là sạch sẽ, không muốn liên quan tới hắn nữa. Nhưng ta lại muốn hắn nhớ kỹ ta cả đời, nhớ kỹ lúc ta tốt đẹp nhất, không phải cầu tình cảm của hắn, là vì ta muốn khiến hắn đối xử thật tốt với Kỳ nhi, hắn nhớ kỹ ta, sẽ không tệ bạc với Kỳ nhi.

Nhữ Dương vương ở trên giường quay cuồng, ôm chăn nệm rên rĩ thở dốc, Nhàn Nương tiếp tục nói:

- Người sống vĩnh viễn không tranh được người chết, lòng ta hướng về hắn mười lăm năm, hắn cũng phải nhớ kỹ ta mười lăm năm, như vậy mới công bằng, dù ta có nhiều điều không tốt, đợi sau khi ta

đi thì ở trong mắt hắn ta là đều tốt đẹp nhất, tính tình Nhữ Dương vương vẫn luôn như thế, luôn đem thứ tốt đẹp nhất đặt lên người đã chết.

- Trước kia ta luyến tiếc hắn, trân trọng hắn, cho rằng cuối cùng hắn cũng sẽ hiểu rõ ta. Vì hắn tay ta dính đầy huyết tinh, không để hắn ở chiến trường bị phân tâm, ta ở kinh thành nhìn giống như hưởng vinh hoa phú quý, ta...Đi từng bước kinh tâm, trừ những chuyện thế nhân cần biết, còn được bao nhiêu người biết chuyện dơ bẩn? Cùng hắn tranh phong là Bắc Đường tiên phong Trung Nghị hầu như thế nào bị bệ hạ xử trảm, cả tộc bị lưu đày? Chủ quản Quân Nhu quan như thế nào đem lương thực tốt nhất đúng hạn đưa đến tay hắn? Cho tới tận bây giờ hắn vẫn không nghĩ tới nguyền nhân trong đó, trên chiến trường chém giết là dũng khí là vận dụng binh pháp, nhưng trên triều đỉnh, địch nhân đều nhìn không thấy. Cũng may...Cũng may hắn không còn cơ hội ra chiến trường nữa, cũng may Yên Nhiên cùng Kỳ nhi tâm đầu ý hợp, cũng may Yên Nhiên kế thừay bát của

https://thuviensach.vn

ta cùng An Ninh công chúa, nếu không ta không thể tin Trinh Nương có thể làm giống ta.

Hắn chưa bao giờ thấy người bên cạnh hắn có gì ưu việt, vẫn luôn tìm kiếm nữ tử hoàn mỹ nhất.

- Hắn chỉ có thể ở trên thân người chết mới có thể tìm được.

Lúc sắc trời u tối tờ mờ sáng, Nhữ Dương vương tỉnh dậy, một đêm hoang đường làm cho hắn vui sướng vô cùng.

Giống như chưa từng trải qua hưởng thụ, Nhữ Dương vương nhắm mắt hồi tưởng...

Nhàn Nương giống như tiên tử rất mê người, bàn tay mò qua bên cạnh, bắt vào khoảng không....

Nhữ Dương vương mở to đôi mắt, trên thân nhẹ nhàng khoan khoái, là Nhàn Nương giúp hắn lau rửa.

Đệm chăn trên giường cũng đổi mới, Nhàn Nương thích sạch sẽ.

- Nhàn Nương...Nhàn Nương...

- Vương gia, ta ở đây.

Nhữ Dương vương vén màn lên, nhìn thấy Nhàn Nương đang ngồi trang điểm.

Hắn mỉm cười thỏa mãn, yên tâm, nàng vẫn còn, hình ảnh này đến chết cũng khó quên.

Trinh Nương viết thư cho Nhữ Dương vương chưa bao giờ chậm trễ, ở trong thư Trinh Nương thường nói vài chuyện bình thường nhỏ nhặt.

https://thuviensach.vn

Như nàng thấy dạng hoa cỏ gì, như nàng gặp người nào, như nàng xem sách gì.

Hiểu rõ đợi chờ là hạnh phúc, có khi nàng sẽ nói với Nhữ Dương vương nàng bị bệnh nhẹ.

Trinh Nương trừ chuyện có thế hy vọng Nhữ Dương vương lo lắng cho nàng.

Thì nàng cũng muốn Nhữ Dương vương biết nàng là nữ tử nhu nhược, càn yêu thương chiều chuộng.

Nàng không cần tỏ ra kiên cường không chịu thua, Trinh Nương không muốn trở thành Mạnh Nhàn Nương.

Nàng nhu nhược, cần nam tử bảo hộ, nhưng Trinh Nương cũng có tính mềm dẻo.

Cũng có kiên cường, sẽ dựa vào Nhữ Dương vương, nhưng sẽ không làm nữ tử giống như thố tia hoa.

Nhữ Dương vương đặt thư Trinh nương xuống bàn, mấy ngày gần đây tâm tư của hắn đều đặt trên người Nhàn Nương.

Trinh Nương bị hắn lãng quên, thư đưa đến cũng không lập tức xem.

Nhàn Nương rất cần hắn kề bên, Loan Nguyệt biểu muội chung tình khiến hắn rất khó xử.

Tâm tư mẫu thân thế nào Nhữ Dương vương cũng biết rõ, nhưng hắn không muốn thất tín cô phụ Trinh Nương.

Đành phải để Loan Nguyệt chịu ủy khuất làm trắc phi, Nhữ Dương vương muốn Loan Nguyệt hiểu rõ nam nhân trong thiên hạ cũng có mấy người tốt lắm.

https://thuviensach.vn

Nếu nàng không thể chịu đựng làm trắc phi, Nhữ Dương vương nguyện ý thả nàng rời đi.

Tuy lời này chưa nói ra, nhưng Nhữ Dương vương cho rằng hắn biểu hiện cũng đủ rõ ràng, Loan Nguyệt đã hiểu rõ ý tứ của hắn.

-Nam Chiếu Nhiếp Chính vương? Nhàn Nương?

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 104: Nhữ Dương Vương Gặp Nạn

Nhữ Dương vương cũng không quên Mộ Dung Thương, năm đó hắn ái mộ Nhàn Nương, lúc này hắn lại đi vào đế đô...

Nhữ Dương vương cũng đoán hắn sẽ đến Chủng Đậu Cung, Mộ Dung Thương rất được nữ tử yêu thích.

Nhữ Dương vương lo lắng Trinh Nương ở Chủng Đậu Cung tu hành không biết Mộ Dung Thương là người quỷ kế đa đoan mà trúng bẫy của hắn.

-Chuẩn bị ngựa, bản vương đi Chủng Đậu Cung.

Thừa dịp Nhàn Nương ngủ trưa, Nhữ Dương vương rời khỏi ương phủ, hắn cần nói mấy câu với Trinh Nương.

Trinh Nương sẽ không bị Mộ Dung Thương mê hoặc, phương thuốc trị thiên hoa không thể rơi vào tay Nam Chiếu.

Chuyện này không phải chỉ đơn giản là tình cảm của Nhữ Dương vương đối với Trinh Nương.

Quan trọng là Nam Chiếu không phải Đại Minh đế quốc, Nhữ Dương vương vẫn luôn chủ kiến quân thần. Nhàn Nương đang ngủ say bị Triệu ma ma lay tỉnh:

-Vương gia rời phủ.

https://thuviensach.vn

-Sai người báo tin cho thái phi cùng Loan Nguyệt, Vương gia đi gặp Trinh Nương.

-Dạ.

Tuy Nhàn Nương đã đem gia vụ giao cho thái phi, nhưng Nhàn Nương đã từng chưởng quản Nhữ Dương vương phủ nhiều năm.

Dù quyền quản lý hậu trạch không nằm trong tay nàng, thì vẫn có thể làm rất nhiều chuyện.

Nhữ Dương vương đi gặp Trinh Nương lại bị mất tích và gặp nạn, đối với thái phi luôn coi nhi tử như mạng mà nói thì Trinh Nương chính là hồng nhan họa thủy.

Cho Trinh Nương thêm một tảng đá chèn ép lên người, Nhàn Nương cũng vui vẻ ban tặng cho nàng.

Triệu ma ma đi rồi, Nhàn Nương lại an tâm ngủ say, nàng phải dưỡng tinh thần thật tốt để ứng đối tình thế ác liệt sắp phải đối mặt.

Sắc trời tối đen, Nhữ Dương vương còn chưa hồi phủ, sau khi Nhàn Nương tỉnh ngủ liền bị thái phi gọi đi, thái phi hỏi Nhàn Nương:

-Vương gia còn chưa hồi phủ?

- Nhi tức cũng không biết vương gia đi đâu, có lẽ là đi gặp các lão bằng hữu, mấy ngày gần đây vương gia vẫn luôn ở trong phủ cũng ít khi xuất phủ thăm bằng hữu.

Nhàn Nương cung kính giải thích, sau khi thái phi biết nhi tử đi gặp Trinh Nương, nàng có cảm giác như ăn ruồi bọ.

Cho nên đối với Nhàn Nương một lòng muốn cho muội muội gả vương phủ cũng thấy chướng mắt.

https://thuviensach.vn

Trước kia nàng ghen tị ngăn đón không cho Nhữ Dương vương nạp trắc phi.

Lúc này đã sắp chết còn không quên an bài người bên gia mẫu tiến vào vương phủ tiếp tục làm vương phi.

Thái phi càng thích Loan Nguyệt, thì càng cáu giận Nhàn Nương.

-Tổ mẫu.

Triệu Duệ Kỳ ở bên cạnh lên tiếng.

-Mẫu thân cũng vì lo lắng cho phụ thân.

Đối với tôn tử không chịu thua kém tiền đồ, thái phi sẽ không ở trước mặt tôn tử khiến Nhàn Nương khó coi, cho nên ôn hoà nói:

-Kỳ Nhi có hiểu biết, sau Quỳnh Lâm yến sẽ gia nhập Hàn Lâm viện, đã có ta ở đây, còn cần ngươi chiếu cố? Ngươi nghĩ ta không thể lo lắng chu toàn cho Kỳ nhi.

Nhàn Nương cười cười:

-Là nhi tức suy nghĩ nhiều, Kỳ nhi có người chiếu cố, sao nhi tức có thể lo lắng?

Thái phi gương mặt sáng ngời:

-Ngươi là nói?

-Tất cả đều nghe vương gia.

Nhàn Nương lần đầu tiên ở trước mặt thái phi tỏ rõ thái độ:

-Vương gia nói như thế nào liền... Khụ khụ khụ...

https://thuviensach.vn

-Biểu tẩu.

Loan Nguyệt đỡ Nhàn Nương, đôi mắt dịu dàng thân thuết nhìn Nhàn Nương, rồi quay đầu làm nũng với thái phi:

-Biểu tẩu thân mình không tốt, cô cô cho biểu tẩu ngồi, có được không?

Nhàn Nương dùng khăn tử che miệng, suy yếu nói:

-Mẫu thân, nếu không có gì phân phó, nhi tức xin cáo từ, nhi tức không muốn lây bệnh khí qua mẫu thân.

Đẩy cánh tay của Loan Nguyệt, Nhàn Nương nói với nàng:

-Biểu muội là người có phúc khí, mẫu thân thích ngươi, thì ngươi hãy thay ta bầu bạn bên người mẫu thân đi.

- Ta biết, biểu tẩu hãy để ý thân mình.

Đôi mắt Loan Nguyệt ẩm ướt sương mù giống như nàng mới là người bị nhiễm bệnh. Triệu Duệ Kỳ đỡ Nhàn Nương.

-Tổ mẫu, ta đưa mẫu thân trở về phòng.

Thái phi gật đầu đáp ứng, rồi nhắc nhở:

-Ngày mai Quỳnh Lâm yến, Kỳ nhi hãy sớm chuẩn bị, phụ thân ngươi ngay thời điểm mấu chốt lại đi kết giao, không chỉ dạy đường lối cho ngươi, khi nào hắn trở về ta sẽ nói với hắn. Bệ hạ coi trọng ngươi, nhưng ngươi còn trẻ tuổi ủy nhiệm chức quan sẽ không cao.

-Tôn nhi đã là Nhữ Dương vương thế tử, chức quan thấp một chút cũng không sao.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ nâng đỡ Nhàn Nương rời đi, Loan Nguyệt ngồi bên người thái phi:

-Cô cô, biểu tẩu thật đáng thương.

- Nàng cương cường một đời, nghĩ là an bài tất cả tốt lắm, ai ngờ lại dưỡng bạch nhãn lang, nàng còn sống mà Mạnh Trinh Nương lại dám thông đồng với tỷ phu, thật là không biết thẹn, ta là người thiện tâm nên mới không nói nhiều lời với biểu tẩu ngươi, ta thấy Mạnh Trinh Nương biết rõ ngày mai là ngày lành của Kỳ nhi, cho nên không muốn biểu ca ngươi giúp Kỳ nhi, ác độc đỉnh điểm, sao ta có thể cho phép nữ tử như nàng vào cửa.

-Nhưng biểu tẩu...

- Nha đầu ngốc, biểu tẩu ngươi đã ngầm đồng ý rồi, nàng sẽ không miễn cưỡng vương gia thú Mạnh gia tiểu thư làm kế phi.

Thái phi nhìn Loan Nguyệt nói:

-Ta sẽ nói Thanh nhi thú ngươi, chỉ cần hắn gật đầu, vị trí vương phi sẽ là của ngươi.

Loan Nguyệt ngượng ngùng cúi đầu:

-Cô cô, biểu tẩu sẽ đổi ý sao, Mạnh Trinh Nương là muội muội của nàng

-Ngươi không hiểu nàng, nàng nói một không nói hai, chỉ cần lựa chọn cái gì, cho dù bị đâm cho đầu rơi máu chảy cũng không quay đầu lại, nếu nàng đã nói, sẽ không đổi ý.

-Vương phủ có được như ngày hôm nay có không ít công sức của nàng, chỉ tiếc hồng nhan bạc mệnh.

https://thuviensach.vn

Thái phi thổn thức không thôi, trong lòng Loan Nguyệt rất vui sướng, nàng sẽ là Nhữ Dương vương kế phi? Thật sự là quá tốt.

Một đêm này Nhữ Dương vương cũng không hồi phủ, tuy trước kia hắn cũng từng như vậy.

Nhưng thái phi biết hắn đi gặp Trinh Nương, cho nên thái phi càng chướng mắt Trinh Nương.

Lại suy nghĩ có phải Trinh Nương giữ hắn lại? Ở Chủng Đậu Cung, không biết có thể hay không...

Nếu để gạo nấu thành cơm, thì Trinh Nương đừng mơ tưởng làm kế phi.

Kim điện.

Quỳnh Lâm yến, hoàng đế hoàng hậu ngồi vào chủ vị, văn võ bá quan tề tựu.

Ở phía sau bức rèm che mặt là vài vị công chúa chưa thành thân, cử tử xuất chúng đều tề tập ở đây, các vị công đều suy nghĩ chọn lựa phu quân.

Công chúa đế quốc cũng không lo gả, phò mã không thể ban tặng thực quyền, chỉ cần là phò mã đều có chức đô úy là chức suông.

Một bên khác, là chỗ của các vị hoàng tử ngồi, Thất hoàng tử luôn nhìn Triệu Duệ Kỳ cùng Ngọc lang Phó Tuấn Khanh.

Hai người bọn hắn được sắp xếp ngồi gần nhau ở nơi dễ thấy nhất.

Tuy có rất nhiều người nhìn bọn hắn, nhưng không phải ai cũng có thể không hề cố kỵ giống thất hoàng tử, thất hoàng tử còn hay gật đầu. Hoàng đế nói:

-Tiểu Thất.

https://thuviensach.vn

- Phụ hoàng, nhi thần đang đánh giá xem Nhữ Dương vương thế tử cùng Ngọc lang ai hơn ai, bọn hắn ngồi cùng một chổ thật khó đánh giá.

Người bên ngoài xầm xì to nhỏ, hoàng đế răn dạy nói:

-Hai người bọn hắn đều là trụ cột quốc gia, không phân biệt được cao thấp.

-Nhi thần muốn nói là bộ dạng ai tốt hơn.

Thất hoàng tử bĩu môi, hoàng thượng mỉm cười;

-Đương nhiên là Phó Tuấn Khanh.

Nhìn thấy thần sắc các vị công chúa e thẹn, hoàng thượng cười hỏi:

-Đời người có tứ đại hỉ sự(4 chuyện vui), trẫm để các ngươi đề danh bảng vàng, cho các ngươi đứng đầu khoa, các ngươi còn có yêu cầu gì? Trẫm nhất định sẽ ân chuẩn.

Có thể thấy hoàng thượng rất thưởng thức bọn họ, Triệu Duệ Kỳ đứng dậy quỳ gối trước mặt hoàng thượng.

Tay Phó Tuấn Khanh đang cầm chén rượu khẽ run một cái, rũ mắt dùng hết khí lực bình ổn tâm tình.

"Hắn là ca ca, là ca ca"

- Khẩn cầu bệ hạ tứ hôn.

Thất hoàng tử cười ha ha nói:

-Cuối cùng ngươi cũng không nhịn được.

Nhữ Dương vương thế tử ở bãi săn thổ lộ tâm tình, ai cũng biết lòng hắn hướng về An Bình hầu phủ đại tiểu thư.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế cười hỏi:

-Nàng đồng ý?

- Dạ, biểu muội cũng nguyện ý.

Triệu Duệ Kỵ xấu hổ cúi đầu:

-Cầu bệ hạ thành toàn.

Hoàng thượng gật đầu, nhìn hoàng hậu nói:

-Chuyện này giao cho nàng, Triệu khanh cùng Lý thị Yên Nhiên lưỡng tình tương duyệt, trời cao tác thành.

-Xin nghe theo ý chỉ của hoàng thượng.

Tứ hôn cho đại thần đều là hoàng hậu nương nương ra mặt, tứ hôn không phải chỉ hạ thánh chỉ là xong.

Mà hoàng hậu nương nương sẽ ban phúc cho tân phu thê, an bày hôn lễ cho bọn họ.

An Bình hầu ngồi trong đám người huân quý, được mọi người vây quanh chúc mừng.

Cũng có chút khen gợi chàng hiền tế tương lai này, biểu hiện của hiền tế khiến hắn rất vừa lòng.

Yên Nhiên gả cho hắn sẽ không bị ai khi dễ, trên đời này không thể đẹp cả đôi đường.

Nếu Nhàn Nương có thể sống, An Bình hầu càng yên tâm hơn.

Ánh mắt của hắn đảo qua đám người huân quý danh môn, vị trí của Nhữ Dương vương trống không.

https://thuviensach.vn

An Bình hầu nghi hoặc nhíu chặt mày, đáng lẽ Nhữ Dương vương không nên vắng mặt.

Nhi tử được vinh quang lại không đến xem, thật là kỳ quái.

Thị vệ Nhữ Dương vương phủ cầm thư tín trong tay, là do tiểu khất cái đưa tới.

Hắn còn nghĩ là trò đùa, liền đuổi tiểu khất cái đi, định ném bỏ thư.

Nhưng hắn lại nhìn thấy ấn ký của vương gia trên bao thư, hắn cũng không biết phải làm sao.

Nhữ Dương vương còn chưa hồi phủ, lại nhận được thư tín có ấn ký, hắn không dám tự tiện vứt đi.

Liền lặng lẽ đem thư tín đi đến sân viện của thái phi, đưa thư vào tay thái phi.

Nhữ Dương vương luôn mang theo ấn ký không rời, sau khi thái phi nhận thư vội vàng xé mở.

Đọc thoáng qua thư tín, thái phi ngã ngửa lên kháng sàng, sắc mặt trắng bệch:

-Trời ơi, trời ơi....Nhi tử của ta.... Nhi tử của ta.

Thái phi nước mắt chảy dài, hô hấp dồn dập, Loan Nguyệt giúp thái phi thuận khí:

-Cô cô, cô cô.

- Trời ơi, trời ơi.

https://thuviensach.vn

Thư tín trong tay thái phi rơi xuống đất, Loan Nguyệt nhặt lên xem, thân thể run rẩy:

-Sao có thể? Sao có thể? Biểu ca sao có thể rơi vào tay Man Di?

-Đều là tại sao chổi kia, nếu không phải nàng thông đồng với biểu ca ngươi, thì sao hắn lại mang theo có vài người xuất môn? Man di rất hận hắn, nhi tử...Nhi tử của ta...

Thái phi đập ngực dậm chân, thất thanh khóc rống:

-Không biết hắn phải chịu bao nhiêu tội, ta.....Nếu hắn có gì không hay xảy ra, ta cũng không muốn sống nữa.

Nhữ Dương vương không muốn để Trinh Nương bị hỏng danh tiết, dạo này trong kinh thành cũng có những lời đồn đãi nói hắn sẽ thú Trinh Nương làm kế phi.

Nhữ Dương vương cũng không muốn khiến Nhàn Nương mất mặt, chính phi còn chưa chết đã nhớ thương muốn thú kế phi.

Chuyện này đối với Nhữ Dương vương mà nói cũng không phải là chuyện tốt, xấu danh bạc tình bạc nghĩa nhất định sẽ rơi xuống đầu hắn.

Hơn nữa dạo này thanh danh của Nhàn Nương rất nổi, Nhữ Dương vương không dám trêu chọc chuyện xấu.

Vì thế lúc hắn đi gặp Trinh Nương cũng không mang theo nhiều thị vệ, kết quả bị đám người Man Di phục kích bắt đi.

-Cô cô, hay là đem chuyện này nói với biểu tẩu?

Tuy Loan Nguyệt cũng sốt ruột, tâm hoảng ý loạn, nhưng lúc này thái phi chỉ biết khóc hoàn toàn không đáng tin cậy.

https://thuviensach.vn

Nàng đã từng nghe đủ loạn sự tích về Nhữ Dương vương phi:

-Không chừng biểu tẩu có biện pháp cứu biểu ca, phương thuốc trị bệnh thiên hoa cũng phải có người tiến cung cầu bệ hạ.

Thái phi gào khóc không kịp thở:

-Đi gọi Nhàn Nương, nàng....Nàng sẽ có biện pháp...

Loan Nguyệt sai người thỉnh Nhàn Nương đến đây, hơn nữa còn chặn miệng nha hoàn hầu hạ bên cạnh thái phi.

Trước khi Nhàn Nương hạ quyết định, tin tức không thể bị lộ ra ngoài.

Loan Nguyệt an ủi thái phi, chờ Nhàn Nương đến nhanh một chút.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 105+1: Nhàn Nương Tử (1)

Sau khi Nhàn Nương nhận được tin tức, khẽ cong môi chứa ý cười, Nhàn Nương cài trâm trân châu lên đầu:

-Ta vẫn thích thời điểm này.

- Chủ tử.

Tay Triệu ma ma run rẩy:

-Người...Người...

Nhàn Nương đứng lên, mặc bộ hồng y trên thân khiến bề ngoài nàng mảnh khảnh thân thể mềm mại.

So với dĩ vãng nàng càng gày yếu hơn rất nhiều, nhưng gầy yếu vẫn không giảm khí thế của nàng.

Nhàn Nương vỗ vỗ tay Triệu ma ma:

- Chết không có gì đáng sợ, ta không sợ chết, so với chuyện ở trong vương phủ lặng yên không một tiếng động mà chết đi, còn không bàng oanh oanh liệt liệt làm cho thể nhân nhớ kỹ ta cả đời.

- Sau khi ta đi, Kỳ nhi cùng Yên Nhiên còn cần ngươi chăm sóc, nhớ rõ đem những vật ta lưu lại cho Kỳ nhi bảo quản thật tốt, sau đó hãy đem tất cả giao cho Yên Nhiên, lúc này chắc hoàng thượng đã đáp ứng tứ hôn, ta không còn gì tiếc nuối.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Triệu ma ma chua xót:

- Nô tỳ nhớ kỹ, chủ tử...Nô tỳ nhất định sẽ không cô phụ người.

- Ngươi như vậy khiến ta rất lo lắng sao có thể mang ngươi đi gặp thái phi, ngươi hãy lưu lại đi, Loan Nguyệt cũng không phải là nữ tử tầm thường, nàng rất thông minh không thể để nàng nhìn ra sơ hở.

Lúc Nhàn Nương rời khỏi phòng, Triệu ma ma quỳ xuống, thấp giọng nức nở.

Nhàn Nương giống như phượng hoàng bay khỏi lồng giam, dục hỏa niết bàn.

Nhàn Nương cầm trên tay là thư tín dùng máu để viết, cũng không rõ có phải dùng máu của Nhữ Dương vương hay không.

Vừa xem xong thư, thái phi liền nắm chặt cánh tay của Nhàn Nương:

- Nhi tức ơi, ngươi xem chuyện này phải làm như thế nào mới tốt?

(Yul: cái bà lão này thật đáng ghét)

- Cô cô, biểu tẩu sẽ có chủy.

Loan Nguyệt tín nhiệm nhìn về phía Nhàn Nương, nâng đỡ thái phi, chờ Nhàn Nương quyết đoán.

Trong đầu Loan Nguyệt hiện lên một ý niệm hoang đường, làm chủ Nhữ Dương vương phủ thật sự là cô cô sao?

Không phải biểu tẩu đã đem quyền chưởng gia vụ giao cho thái phi rồi sao?

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương tràm ổn ngăn chận không khí khẩn trương bối rối trong vương phủ.

Nhàn Nương cùng Loan Nguyệ nâng đỡ thái phi ngồi ở lên kháng sàng gần cửa sổ, Nhàn Nương bình tĩnh nói:

-Chuyện này phải nói với bệ hạ.

- Không được, nói với bệ hạ sẽ hại chết nhi tử của ta.

Thái phi lau nước mắt:

-Ta biết hắn có lỗi với ngươi, nhưng Nhàn Nương ơi, một đêm phu thê trăm ngày ân, ngươi không thể trơ mắt nhìn hắn ở trong hiểm cảnh mà không cứu. Mạnh Trinh Nương là muội muội của ngươi, hãy hỏi nàng phương thuốc trị bệnh thiên hoa để cứu Thanh nhi đi, nếu bệ hạ biết được...Bệ hạ như thế nào cũng không đồng ý dùng phương thuốc cứu Thanh nhi đâu, nếu ngươi sợ mất mặt, thì để ta đi nói với Trinh Nương.

- Mẩu thân hãy nghe ta nói, chưa nói đến

chuyện có thể có phương thuốc trị thiên hoa hay không, một khi Man Di đổi ý thì phải làm sao bây giờ? Giao ra phương thuốc cũng không đổi được vương gia, nếu phương thuốc trị thiên hoa đưa cho Man Di, Nhữ Dương vương phủ gánh vác không nổi lửa giận của bệ hạ, đến lúc đó Nhữ Dương vương phủ sẽ mang tội danh thông đòng với địch phản quốc là không thể tránh, mẫu thân, đoạt tước là việc nhỏ, một khi bị xét nhà diệt tộc, chúng ta đều là tội nhân Triệu gia.

-ÔÔ...Ô ô...Không thể...Không thể... Sao hoàng thượng chịu cứu Thanh nhi...

Loan Nguyệt giúp thái phi lau nước mắt:

https://thuviensach.vn

- Biểu tẩu có phải đã có biện pháp giải cứu vương gia, có năng lực phá hủy quỷ kế của Man Di?

- Ta không có mười phần nắm chắc, nhưng đương kim bệ hạ là minh chủ, bệ hạ tuyệt đối sẽ không nhìn vương gia bị rơi vào trong tay Man Di mà không cứu, phương thuốc trong tay Trinh Nương không đủ để thủ tín Man Di.

-Ai đi? Ai đi gặp bệ hạ?

Nhàn Nương nói:

- Mẩu thân hãy ở trong vương phủ chờ đợi, vương gia rất nhanh sẽ trở về.

- Biểu tẩu.

Loan Nguyệt kinh ngạc nhìn về phía Nhàn Nương, nàng vẫn như thế ung dung cao quý, khí thế cường đại khiến cho rất nhiều nữ tử ở trước mặt nàng đều xấu hổ không sánh bằng.

Nàng có thể thay thế được Nhàn Nương sao? Loan Nguyệt thì thào nói:

- Người để ý.

- Ngươi giúp ta chăm sóc mẫu thân.

Loan Nguyệt nhìn theo bóng dáng Nhàn Nương rời đi, nàng không còn tâm tư thay thế Nhàn Nương.

Loan Nguyệt trấn an thái phi, nàng biết một khi vương gia được cứu trở về.

Vương gia sẽ khó có thể quên Nhàn Nương, nếu bộ dạng chật vật của vương gia bị Nhàn Nương nhìn thấy.

https://thuviensach.vn

Có lẽ kế phi còn có thể thay thế được Nhàn Nương, nếu không, mặc kệ là ai làm kế phi đều phải sống dưới bóng của Nhàn Nương.

Ngày tháng sau này trôi qua so với Nhàn Nương còn khó khăn hơn, đôi mắt Loan Nguyệt lóe sáng, Nhữ Dương vương phủ không thể trông chờ.

- Lại là như thếnày...Lúc trước nàng vì ta mà đi Kim Loan điện...Hôm nay nàng lai vì Thanh nhi...

vẻ mặt thái phi hoảng hốt, cảnh tượng trong trí nhớ trước kia và hiện tại giao thoa nhau.

Thái phi thì thào tự nói:

- Nhàn Nương từng nói, Nhữ Dương vương phủ sẽ không suy sụp.

Loan Nguyệt lắc đầu cười khổ, hôm nay ở Kim Loan điện bày Quỳnh Lâm yến.

Triều thần huân quý danh môn đều chứng kiến cảnh tượng Nhàn Nương đi đến Kim Loan điện.

Mặc kệ kết quả thế nào, Nhữ Dương vương phi Mạnh Nhàn Nương vẫn được thế nhân biết đến, tương lai...

Loan Nguyệt không thể nghĩ tiếp vì nàng cùng Nhữ Dương vương không thể có tương lai.

Coi như nghe theo thái phi an bài, là vì địa vị Nhữ Dương vương phi hiển hách.

Cho dù Loan Nguyệt thành thân với người khác cũng không thể so với Nhữ Dương vương có địa vị cao.

https://thuviensach.vn

Nhưng làm Nhữ Dương vương phi vĩnh viễn không có khả năng hắn sẽ chỉ có một mình nàng.

Loan Nguyệt cảm thấy ủy khuất, nàng cũng không phải không tìm được nam nhân tốt.

Nhữ Dương vương vẫn nên lưu lại cho Mạnh Trinh Nương cảm hóa đi, Loan Nguyệt vừa an ủi thái phi, vừa suy nghĩ nên làm thế nào thoát khỏi Nhữ Dương vương phủ.

(Yul: Loan Nguyệt thông minh ý nắm k dc thì bỏ cũng k có lấy lý do này nọ bla bla....)

Nhàn Nương khoát thêm áo choàng lông chồn cưỡi ngựa chạy đến cửa hoàng cung.

Ngự tiền thị vệ nhận ra Nhữ Dương vương phi, tuy có chút kỳ quái khi thấy nàng cưỡi ngựa đến đây nhưng vẫn hành lễ nói:

- Gặp qua vương phi điện hạ.

Nhàn Nương xuống ngựa ngoài cửa cung, nói với thị vệ canh cửa:

- Thỉnh thông truyền bệ hạ, thần phụ có chuyện quan trọng cần bẩm tấu.

Nhàn Nương chuyển lệnh bài đặt hữu của Nhữ Dương vương phủ, khai quốc vương phủ có tư cách khấu kiến bệ hạ.

Thị vệ tiếp nhận lệnh bài, chạy vào trong cung thông bẩm.

Quỳnh Lâm yến tiệc rượu say sưa linh đình, hoàng thượng hứng trí bừng bừng, sai tân tiến sĩ làm thi từ.

Mới vừa rồi Phó Tuấn Khanh làm một bài thi có ý cảnh thơ rất được hoàng thượng khích lệ.

https://thuviensach.vn

Còn một vị khác được bệ hạ tứ hôn là Nhữ Dương vương thế tử lại bồn chồn không yên.

- Triệu khanh, ngươi là làm sao vậy?

Hoàng đế nhìn rất rõ ràng, hôm nay Triệu Duệ Kỳ rất khác thường:

- Không thoải mái?

- Hồi bệ hạ, thần...Thần cũng không biết như thế nào mà tâm hoảng ý loạn...

- Phụ hoàng, hôm nay Nhữ Dương vương không tới, thế tử cùng Nhữ Dương vương là phụ tử liền tâm, không biết có phải Nhữ Dương vương...

Thất hoàng tử nói thay Triệu Duệ Kỳ, hắn đối với chuyện Nhữ Dương vương không đến cũng có chút kinh ngạc, lúc ở bãi săn Nhữ Dương vương rất quan tâm Triệu Duệ Kỳ.

- Khởi bẩm bệ hạ, Nhữ Dương vương phi càu kiến.

Những tiếng nói chuyện trong Kim Loan điện ngừng lại, hoàng đế nói:

- Tuyên.

Nhàn Nương dừng bước trước cửa Kim Loan điện, thâm tràm hít một hơi, mười mấy năm trước nàng từng đến Kim Loan điện minh thệ(thề).

Hôm nay nàng lại tới nữa, Kim Loan điện trong trí nhớ của nàng so với lúc trước cũng không có gì thay đổi.

vẫn là nơi uy nghiêm, hai bên là Bạch Ngọc Điêu, Nhàn Nương cất bước đi vào.

Những người có mặt ở đây ánh mắt đều dừng trên thân nàng.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương phi mặc một thân hồng y, tuy gày yếu, nhưng vẫn ung dung đẹp đẽ quý giá như xưa.

Đôi mắt thu thủy trong suốt sáng ngời, lúc mọi người nhìn chằm chằm đánh giá, nàng vẫn trầm ổn bình thản quỳ gối:

- Thần phụ tham kiến bệ hạ.

Ai nói Nhữ Dương vương phi mệnh không dài lâu? Nhìn nàng lúc này hoàn toàn không hề có biểu hiện của bệnh trạng.

Chỉ là so với trước kia thì gầy yếu hơn nhiều, nhưng gầy yếu không phải là không sống được.

Lời đồn đại trong kinh thành về chuyện Nhữ Dương vương phi nhiễm bệnh nan y là không thể tin.

- Ngươi đến Kim Loan điện là có chuyện gì?

Trong mắt hoàng đế hiện lên mấy phần thưởng thức Nhàn Nương, nếu không phải độ tuổi không thích hợp, hắn sẽ thú Nhàn Nương làm hoàng hậu.

Bỏ lỡ nàng rất đáng tiếc, nếu Nhàn Nương vào cung, vị trí hoàng hậu sẽ bất ổn.

Vì thế hoàng đế chỉ có thể trơ mắt nhìn Nhữ Dương vương thú Mạnh Nhàn Nương.

Mấy năm nay biểu hiện của Mạnh Nhàn Nương không hề khiến hoàng đế thất vọng.

Nhàn Nương thân mang thánh ý, hoàng thượng từ trong tay Nhàn Nương biết được không ít tội chứng của đám đại thần.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương vì nước cống hiến, Nhàn Nương trí tuệ nhạy bén thay hắn làm việc, cho nên hoàng đế dễ dàng tha thứ cho Nhữ Dương vương phủ.

Nhàn Nương nâng mắt, đụng chạm ánh mắt của hoàng đế, rồi cúi đầu nói:

-Khởi bẩm bệ hạ Man Di trà trộn vào kinh thành cướp đi trượng phu của thần phụ là Nhữ Dương vương.

Triệu Duệ Kỳ đứng bật dậy, sắc mặt hoảng hốt:

- Mầu thân.

- Ngươi từ đâu biết được chuyện này?

Hoàng đế nhíu mày hỏi, Nhữ Dương vương rơi vào tay Man Di còn có thể sống?

Hắn là đế quốc tướng lĩnh khiến Man Di hận nhất cũng là kiêng kị nhất.

- Thỉnh bệ hạ dự lãm(xem qua).

Nhàn Nương không giấu diếm đem thư dâng lên, hoàng đế rất nhanh đã đọc xong, nhíu chặt mày.

Trên thư nhắc tới chuyện Nhữ Dương vương đi Chủng Đậu cung tư hội với Mạnh Trinh Nương.

Nam tử hoa tâm phong lưu hoàng đế cũng không quan tâm, nhưng Nhữ Dương vương tư hội thê muội(em vợ) bị Man Di bắt.

Dùng tính mạng của hắn uy hiếp Nhàn Nương muốn phương thuốc trị thiên hoa, đây là phản quốc không phải là phong lưu.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế rất thất vọng Nhữ Dương vương, cũng may hắn còn có nhi tử có tiền đồ.

Nếu có thể cứu sẽ chấp thuận để hắn được vinh dưỡng, còn cứu không được...

Nếu lúc này tước vị Nhữ Dương vương đưa cho Triệu Duệ Kỳ kế tục, thì Triệu Duệ Kỳ còn rất non nớt.

So với Nhữ Dương vương còn chịu nhiều uy hiếp hơn, không chừng còn có thể đánh mất Nhữ Dương vương phủ.

Hoàng đế đem thư đưa cho hoàng hậu, hoàng hậu lướt mắt đọc xong, đương nhiên sẽ hiểu ý tứ của hoàng đế.

Chỉ sợ vị Chủng Đậu nữ Mạnh thị Trinh Nương đang ở Chủng Đậu cung không được hoàng thượng yêu thích.

Tạm thời không nói đến chuyện câu dẫn tỷ phu, vì nàng Nhữ Dương vương mới có thể hồ đồ phạm sai lầm.

Mới có thể cho Man Di cơ hội, nếu bình an vô sự thì thôi, một khi có chuyện hết thảy đều là lỗi của nữ tử này.

-Bệ hạ, hãy nghe thử xem Nhữ Dương vương phi nói thế nào.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 105+2: Nhàn Nương Tử (2)

Hoàng hậu thu hồi thư tín, An Ninh công chúa rất coi trọng Mạnh Nhàn Nương, lại thêm một phần nể mặt thất hoàng tử.

Hoàng hậu đã có biện pháp trừng trị Mạnh Trinh Nương, hoàng hậu hận nhất chính là chuyện muội muội câu dẫn tỷ phu.

Năm đó muội muội tiến cung thăm nàng cũng như thế này mà trở thành Mai phi.

Đương nhiên Mai phi đã sớm bị nàng giết chết, nhưng lúc đó bị khuất nhục nàng vẫn nhớ kỹ.

Nhàn Nương quỳ xuống, dập đầu nói:

-Trung với đế quốc, trung với hoàng thượng là tổ huấn của Nhữ Dương vương phủ, thần phụ không dám không tuân tổ huấn, theo lý không nên đến Kim Loan điện khiến bệ hạ khó xử, nhưng phu quân Nhữ Dương vương gặp nạn, thần phụ cũng không thể trơ mắt nhìn hắn bị Man Di tra tấn.

-Hơn mười năm trước, phu quân xuất chinh dùng mưu kế giết hơn mười vạn thanh niên cường tráng của Man Di, trải qua vài năm nghỉ ngơi lấy lại sức, thiếu niên Man Di cường tráng đã trưởng thành, có huyết hải thâm cừu với đế quốc đương nhiên sẽ tìm cách trả thù, đế quốc cùng Man Di không thể cùng tồn tại...Nếu không sẽ là không chết không ngừng, thần phụ cho rằng...Có thể nhân cơ hội này dùng tuyệt hậu kế.

https://thuviensach.vn

Năm đó khai quốc hoàng đế đánh đuổi Man Di, trên đường chạy trốn Man Di còn tàn sát bừa bãi bá tánh vô tội.

Hơn nữa khai quốc hoàng đế còn lưu lại ra sắt khiến, Man Di vĩnh viễn là địch nhân của đế quốc, vĩnh viễn không tiếp nhận Man Di tiến cống xưng thần.

(Yul: sắt khiến = thiết lệnh: nghĩa là chiếu chỉ không thay đổi áp dụng đời này qua đời khác)

Cũng vì sắt khiến này, mà Man Di cùng đế quốc liên tục chiến tranh.

-Tuyệt hậu kế sách an bang?

Hoàng đế cảm thấy hứng thú hỏi. Nhàn Nương ngẩn đầu, nói:

-Lúc trước là phụ thân thần phụ cùng muội muội dâng phương thuốc thiên hoa, thần phụ từng xem qua sách y do Mạnh gia cô nãi nãi viết, vô tình nhìn thấy một phương thuốc, lúc bệnh thiên hoa phát tác, dùng phương thuốc này có thể giảm bớt, nhưng ba tháng sau toàn thân sẽ thối rữa, thiên hoa tràn lan khắp người, nếu thiên hoa là từ cõi chết trở về, khi người bệnh dùng phương thuốc này sẽ là thập tử vô sinh, cho nên dùng phương thuốc vào lúc này rất thỏa đáng.

Trên Kim Loan điện đám người có mặt không khỏi hút một ngụm khí lạnh.

Tuy không chết không hết thù, nhưng biện pháp của Nhữ Dương vương phi có thể nói là thâm hiểm hung ác đến đỉnh điểm, đại học sĩ đi ra nói:

-Vương phi điện hạ, đế quốc vì trời hành đạo, vì lễ nghi bang, sao có thể làm ra chuyện âm ngoan như vậy?

https://thuviensach.vn

- Lễ nghi là dùng cho người thần phục đế quốc, Man Di không ở trong phạm vi đế quốc cần chiếu cố.

Nhàn Nương mỉm cười:

-Đại học sĩ từ bi dùng sai chổ, năm đó Man Di tàn sát bừa bãi dân chúng nước ta, giết bá tánh thường dân giống như con kiến, bọn hắn có bao giờ nghĩ sẽ lưu tình với người hán, khai quốc hoàng đế từng nói, Man Di...Giết không tha, ngươi muốn vi phạm sắt khiến sao?

-Này...Này...

Đại học sĩ một lời cũng không thể phản bác, Nhàn Nương nói:

-Ngươi có biết mỗi lần cùng Man Di chinh chiến có biết bao nhiêu tướng sĩ máu nhiễm sa trường? Có bao nhiêu nhà thê ly tử tán, có bao nhiêu vị phụ mẫu làm người đầu bạc tiễn người đầu xanh? Dân chúng vì đế quốc an ổn, cam nguyện đầu rơi máu chảy, lúc này có biện pháp không cần tốn nhiều công sức, đã có thể đại thương Man Di, vì ngươi luôn miệng nhân hậu mà buông tha? Đại học sĩ có dám đối mặt với binh lính chết trận sa trường? Có dám đối mặt với dân chúng trong thiên hạ?

-Thần nói lỡ lời, là thần ngu dốt.

Đại học sĩ xấu hổ quỳ gối, hướng hoàng thượng dập đầu thỉnh tội.

Hoàng đế nhìn chằm chằm Nhàn Nương, không chỉ có là hoàng đế, mà tất cả những ai có mặt trên Kim Loan điện đều nhìn Nhữ Dương vương phi.

-Đệ nhất mệnh phụ của đế quốc ta...Không hổ là đệ nhất mệnh phụ đế quốc.

Hoàng đế hỏi:

-Ngươi có thể nắm chắc?

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương kiên định nói:

-Thần phụ thập phần nắm chắc, thỉnh bệ hạ yên tâm.

- Tốt, trẫm phái ngự lâm quân dùng phương thuốc trao đổi Nhữ Dương vương.

Hoàng đế ra quyết định, không cần tốn sức đánh một trận chiến, chi phí quân lính giảm rất nhiều.

Hoàng đế không cần tăng thuế làm khổ dân chúng, lại có danh là minh Quân, cớ sao không làm.

Chỉ cần dùng được phương thuốc, hắn sẽ trọng thưởng Nhàn Nương.

Phương thuốc như vậy mà vị nữ thần y Mạnh gia cũng có thể tạo ra, chứng tỏ tiểu thư Mạnh gia không phải là người tầm thường.

-Bệ hạ, thần phụ nguyện ý đi trao đổi vương gia với Man Di.

Nhàn Nương còn nói thêm:

-Chỉ có thần phụ đích thân đi, Man Di mới có thể hoàn toàn tin tưởng, huống hồ trượng phu của thần phụ còn đang nằm trong tay Man Di, thần phụ không thể an tâm, thần phụ từng đáp ứng với hắn, cùng sinh cùng tử...Nhi tử của thần phụ đã trưởng thành thành tài, thần phụ đem vương phủ giao cho hắn cũng có thể yên tâm.

-Ngươi nói là sự thật?

-Không dám lừa gạt bệ hạ, cho dù thần phụ thay phu quân chịu chết, cũng là cam tâm tình nguyện.

Hoàng hậu há miệng muốn nói, cuối cùng lại trở thành một tiếng thở dài.

https://thuviensach.vn

-Si nữ, liệt nữ.

Khóe mắt Triệu Duệ Kỳ ướt át:

-Mẫu thân.

- Ngươi lưu lại.

Nhàn Nương lạnh lùng nói, Triệu Duệ Kỳ gật đầu:

-Nhi tử...Tuân mệnh...

Đi cứu viện Nhữ Dương vương rất mạo hiểm, ai cũng không biết Man Di có thể thủ tín hay không.

Nhữ Dương vương phi đã hiến kế sách dùng phương thuốc nếu nàng lưu lại kinh thành ai cũng không thể nói nàng một câu không tốt.

Hoàng đế hoàng hậu lại càng không thể bạc đãi nàng, nhưng nàng lại cam nguyện trải qua nguy hiểm.

Cho dù là đại nam tử hay đại trượng phu thì trong lòng cũng không thể không hâm mộ Nhữ Dương vương có một vị thê tử không rời không bỏ, cùng sinh cùng tử.

-Đi đi, trẫm ân chuẩn.

Hoàng đế từ trên long ngự đứng dậy, nhìn theo bóng dáng Nhàn Nương rời đi.

Nhàn Nương lưu lại bóng hình cuối cùng trong tâm trí mọi người...

Nhàn Nương nở nụ cười không hối không hận không oán.

Đi đến nơi ước định, Nhàn Nương đối diện với Man Di:

https://thuviensach.vn

-Ta là Nhữ Dương vương phi, dựa theo ước định mà đến đây, các ngươi thả vương gia ra, ta cho các ngươi phương thuốc.

Tên thủ lĩnh che mặt, dưới chân hắn là Nhữ Dương vương đang bị vải thô che kín mắt, hắn lớn tiếng nói:

-Sao ta biết phương thuốc là thật hay là giả?

- Ta sẽ không lấy tính mạng của trượng phu ta mà vui đùa, về phần không biết là thật hay giả, thì ngươi hãy tìm người bị bệnh thiên hoa mà thử nghiệm.

Nhàn Nương tự tin nói:

-Nếu ngươi không tin, ta cũng không còn gì để nói, nhưng thế nhân đều biết ta thà chết, cũng không muốn trượng phu gặp nguy hiểm.

-Còn có một chuyện, chuyện Nhữ Dương vương gặp nạn không giấu được bao lâu, nếu các ngươi không nhanh chóng rời khỏi kinh thành, dù có phương thuốc cũng trốn không thoát.

-Đại ca, mụ đàn bà này có danh si tình, có lẽ phương thuốc là thật.

Tiểu Lục Tử nói thầm bên tai tên thủ lĩnh, rồi liếc mắt nhìn Nhàn Nương:

-Bộ dạng nàng thật xinh đẹp, Nhữ Dương vương sống trong phúc mà không biết hưởng, huống chi không phải chúng ta...

-Được, ta tin ngươi.

- Đem vương gia giao cho ta.

Nhàn Nương đem phương thuốc đặt trên mũi tên, kéo dây cung nhắm bắn, dọa Man Di muốn nhảy dựng.

https://thuviensach.vn

Một tên Man Di nắm chặt Nhữ Dương vương:

-Cho ngươi.

Cánh tay dùng sức ném Nhữ Dương vương vào bên trong góc nhà tranh:

-Phương thuốc...

Nhữ Dương vương đau đớn kêu rên, hắn bị Man Di đánh gãy chân, hoàn toàn không thể đứng dậy, trên người cũng tràn đầy vết thương.

Nhưng lúc hắn nghe thấy giọng Nhàn Nương, thì hắn đã quên đau đớn, thiếu chút nữa khóc rống lên, Nhàn Nương tới cứu hắn.

Nhàn Nương bắn tên, mũi tên cắm trên mặt đất, quay ngựa đi về phía nhà tranh.

Rồi xoay người xuống ngựa, Nhàn Nương nói với đám thị vệ:

-Các ngươi lưu lại đây, vương gia gặp nạn, lúc này không muốn nhìn thấy các ngươi.

Thị vệ gật đầu, tản ra bốn phía, Nhàn Nương đi vào nhà tranh, kéo vải thô đang che đôi mắt của Nhữ Dương vương:

-Vương gia.

- Nhàn Nương.

Môi Nhữ Dương vương nứt nẻ khô rát, trên mặt đầy vết máu.

Nhưng vào lúc này, một mũi hỏa tiễn bay đến đỉnh nóc nhà, sau đó nhà tranh bốc cháy, nơi đâu cũng là lửa, Nhữ Dương vương hoảng hốt:

-Làm sao bây giờ?

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương không muốn chết ở chỗ này, Nhàn Nương cởi áo choàng khoát lên người Nhữ Dương vương.

-Áo choàng này lót bên trong áo là da lông phòng cháy, Thanh ca mặc đi.

Nhữ Dương vương ngây ngẩn cả người:

-Nàng...Nhàn Nương...

Nhàn Nương từ trong cổ tay áo lấy ra ngân châm:

-Năm đó ta cũng học được một chút.

Đem ngân châm đâm vào huyệt vị trên cánh tay, lửa càng lúc càng cháy to, người bên ngoài la lên:

-Vương gia, vương phi.

- Thanh ca, ta thà chết, cũng mong ngươi còn sống.

Nhàn Nương nhìn Nhữ Dương vương:

-Dù sao ta cũng sắp chết rồi, vì ngươi...Ta không hối hận, thuỷ táng không thể làm, thì hoả táng cũng sạch sẽ.

-Không, Nhàn Nương chúng ta cùng đi ra, cùng nhau đi, ta sẽ không cô phụ nàng nữa.

Chân Nhữ Dương vương run rẫy không thể đứng dậy, tay túm chặt ống tay áo của Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương ngửa đầu nhìn Nhàn Nương, nghẹn ngào nói:

-Ta không cho phép nàng chết, Nhàn Nương...Ta sai rồi....Sai rồi.

(Yul: nói sai mấy lần r có biết quay đầu k? Có quay cũng muộn rồi)

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương khẽ mỉm cười, lúc bọn hắn lần đầu gặp mặt cũng là lúc Nhàn Nương đang đánh đàn.

Nhàn Nương khẽ hôn lên trán hắn, nâng đỡ Nhữ Dương vương đứng dậy, dùng hết toàn lực xô hắn ra bên ngoài.

Nhữ Dương vương nhìn thấy Nhàn Nương bị hỏa thiêu đốt....

-Nhàn Nương.

- Kiếp sau...Kiếp sau...

Nhàn Nương mất đi khí lực:

-...Từ nay về sau ta và ngươi là người qua đường...

Nàng ngã về phía sau, chậm rãi đóng lại đôi mắt:

-Kỳ nhi, nương có thể vì ngươi làm gì đều đã làm, nương không phải là mẫu thân tốt, không thể nhìn ngươi thú Yên Nhiên...Đừng trách nương...

Triệu Duệ Kỳ cưỡi ngựa chạy đến, nhìn nhà tranh bị thiêu đốt, khóc rống:

-Nương, nương.

Hắn quỳ xuống, Yên Nhiên nhận được tin tức cũng đã chạy đến, nàng quỳ gối bên người Triệu Duệ Kỳ, ôm lấy hắn:

-Biểu ca, ta ở đây, đại di...Đại di vĩnh viễn còn sống.

Triệu Duệ Kỳ đem mặt chôn sâu vào hõm vai của Yên Nhiên, nức nở nỉ non.

Ánh lửa thiêu đốt chiếu rọi khuôn mặt thống khổ của Nhữ Dương vương:

https://thuviensach.vn

-Nhàn Nương, vì sao nàng không cho ta cơ hội, kiếp sau ta còn thú nàng...

Tình đến sâu đậm, Nhữ Dương vương nước mắt chảy dài.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 106: Nghi Vấn

Nhữ Dương vương phi vì cứu trượng phu mà táng thân trong biển lửa.

Chuyện nàng đến Kim Loan điện cầu đi giải cứu cùng sinh cùng tử với trượng phu đã truyền khắp thiên hạ.

Còn chuyện phương thuốc bị hoàng đế áp chế, đem chuyện này liệt vào đế quốc cơ mật.

Không cho phép bất luận kẻ nào nói đến phương thuốc này, hoàng đế biết chuyện này sẽ hủy diệt Man Di.

Nhưng lợi hại trong lòng đều suy tính, hoàng đế đối với Man Di không có gì phải đồng tình.

Chỉ dựa vào chuyện Nhữ Dương vương phi liều mình cứu phu quân đã đủ khiến mọi người khen ngợi.

Đám sĩ phu xướng ca tụng Nhữ Dương vương phi, viết thi từ chỗ nào cũng có, ai dám nói Nhàn Nương xa hoa cao ngạo, sẽ bị người trong thiên hạ thóa mạ.

Hoàng thượng tự mình hạ lệnh khen ngợi Nhàn Nương là tiết phụ, liệt phụ, nâng cao địa vị của Nhữ Dương vương phi lên tới vị trí khó ai có được.

Chủng Đậu Cung.

https://thuviensach.vn

Sau khi Trinh Nương nghe tin, ngồi yên lặng tu bổ hoa cỏ, thì thào tự nói:

-Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?

- Cửu tiểu thư, người đừng lo lắng, Nhữ Dương vương phi đã chết.

-Nàng đã chết, nhưng nàng vĩnh viễn ở trong lòng thế nhân trong thiên hạ, dù tương lai sau này ta có làm nhiều hơn nữa, thì bọn họ cũng sẽ nói ta kém hơn đại tỷ.

Trinh Nương bi thương, cười khổ nói:

-Hôm nay ta rốt cuộc cũng rõ ràng, luận về hung ác nham hiểm không ai có thể so với Nhàn Nương, vẫn là câu nói kia, người muốn chết, hoặc nhẹ tựa lông hồng, hoặc nặng tựa thái sơn.

Trinh Nương còn chưa vào cửa, trong lòng đã sâu khắc cảm nhận được tương lai sau này của kế thất rất bi ai.

Không phải không sở hữu được phu phân của nguyên phối, cũng không phải quan hệ phu thê không hòa hợp.

Mà nàng cũng không phải là đồ ngốc, nhưng đột nhiên Nhàn Nương thay đổi thủ đoạn.

Khiến cho mọi sách lược của Trinh Nương đều thất bại, trừ thanh xuân, thì nàng còn có cái gì?

Cho dù Nhữ Dương vương vô tình hơn nữa, thì hắn vĩnh viễn cũng không quên Nhàn Nương vì hắn mà chết.

Chỉ cần hắn dám quên Nhàn Nương, bạc đãi nhi tử của Nhàn Nương, hắn sẽ bị người trong thiên hạ thóa mạ đến chết.

https://thuviensach.vn

Xấu danh vong ân phụ nghĩa sẽ theo Triệu Dật Thanh đến suốt đời, vì sĩ diện vì tước vị, Nhữ Dương vương sẽ không dám đối xử thật tốt với nàng.

Huống chi Nhữ Dương vương vì đến tìm nàng mà bị bắt giữ, chỉ cần nghĩ đến đây, Trinh Nương cảm thấy ủy khuất vô cùng.

Tuy người khác không biết, nhưng Nhữ Dương vương biết, hoàng đế hoàng hậu cũng biết, Trinh Nương ôm ngực, thần sắc hoảng hốt tự hỏi:

-Ta thật sự phải gả cho hắn sao?

Thần sắc Vân Nhi ảm đạm:

-Ngoài việc gả cho Nhữ Dương vương điện hạ, thì tiểu thư không còn lựa chọn nào khác.

Trinh Nương cười khổ:

-Đại tỷ khiến ta không còn sự lựa chọn.

Lau sạch nước mắt, Trinh Nương phấn chấn trở lại:

-Nữ tử quá chói mắt sẽ khiến nam nhân cảm thấy bị áp lực rất lớn, đại tỷ sẽ là ác mộng cả đời của Nhữ Dương vương, ta...Chỉ có thể xuống tay ở chổ khác.

-Người định viết thư cho vương gia?

Thấy Trinh Nương phô bày trang giấy tay cầm bút, Vân Nhi nhắc nhở:

-Nghe nói vương gia tự nhốt mình ở trong phòng, ai cũng không gặp, tang sự của Nhữ Dương vương phi là thế tử điện hạ cùng thế tử phi tương lai cùng nhau xử lý, thái phi điện hạ cũng bị bệnh.

https://thuviensach.vn

Dù Trinh Nương viết thư, Nhữ Dương vương cũng không xem, tay Trinh Nương dừng một chút:

-Không xem không có ý nghĩa là ta không thể viết, thư này...Ta tính để sau này mới để cho hắn nhìn thấy, không phải lúc này.

Trên đời không có chuyện gì thập toàn thập mỹ, Nhàn Nương suy tính cũng coi như thành công.

Nhưng đối với Nhữ Dương vương mà nói là đè nặng gông xiềng.

Cả đời này Trinh Nương không thể thay thế Nhàn Nương, nàng chỉ có cách tìm đường vòng lối tắt cho chính mình.

Trinh Nương viết chữ lên trang giấy, Vân Nhi cũng không dám quấy rầy nàng nữa.

Trinh nương đột nhiên ngừng bút, hỏi Vân Nhi:

-Vân Nhi, ngươi nói chuyện này có phải có chút kỳ quái? Là trùng hợp sao?

Trinh Nương không tin Nhàn Nương có thể vì Nhữ Dương vương mà ngay cả tính mạng cũng không thèm để ý.

Nghĩ đến cùng nàng cũng vì nhi tử, dựa theo hành động hung ác quyết tuyệt của Nhàn Nương, trong lòng Trinh Nương run rẩy, có mấy phần ấn tượng mơ hồ....

Có phải nàng đã rơi vào vòng bẫy của Nhàn Nương? Tính mạng cũng không quan tâm, có chuyện gì mà không dám làm?

Trước mặt nàng giống như xuất hiện hình ảnh cao ngạo của Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Giống như Nhàn Nương nhìn nàng khinh miệt cười lạnh, Trinh Nương ở trước mặt nàng bé nhỏ giống như một con kiến.

Sau lưng Trinh Nương đầy mồ hôi lạnh...Bụng đột nhiên trướng đau, bút lông nhỏ từng giọt mực trên giấy.

Nhàn Nương làm cái gì cũng ngoan độc hung ác, có phải nàng đã quá sơ suất?

Trinh Nương ôm bụng, Vân Nhi rót một ly trà nóng:

-Chủ tử, người đi lên kháng sàng nghỉ ngơi một chút đi, để ngày mai rồi hãy viết thư gửi đi.

Trinh Nương nắm chặt tay Vân Nhi, trong đầu trong mắt hiện ra cảnh tượng tình tiết cung đấu.

-Người đang đến tiểu nhật tử, trăm ngàn lần đừng để bị lạnh.

Vân Nhi đắp chăn lên người Trinh Nương, lại đốt thêm mấy ấm lò, Trinh Nương đột nhiên bắt lấy cổ tay nàng:

-Nhàn Nương có thể hay không....Có thể hay không phá...

Trinh Nương cắn môi, thống khổ nhắm mắt, Nhàn Nương, đừng khiến ta hận ngươi.

Ở cổ đại mỗi lần đến tiểu nhật tử đều rất phiền toái, Trinh Nương biết rất khó giữ nên phải dưỡng thật tốt, nếu bị cung hàn rất khó sinh hạ nhi tử.

-Hãy chuẩn bị nước đường đỏ, canh gừng, ta nghỉ một lát là được.

Vân Nhi đáp ứng rời đi chuẩn bị, Trinh Nương nửa mê nửa tỉnh trong giấc mộng tất cả đều là bóng dáng của Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Nàng đang ngủ vẫn nhíu chặt mày, ta chưa từng nghĩ sẽ tranh đấu với ngươi, là ngươi bức ta.

Nhữ Dương vương phủ.

Ở trong linh đường là Yên Nhiên mặc một thân bạch y đang thắp nhang cho Nhàn Nương.

Đôi mắt nàng sưng đỏ vì khóc quá nhiều, nhìn biểu ca mặc đồ tang đang quỳ gối trước linh cữu, trong lòng Yên Nhiên đau xót vô cùng.

Đã ba ngày rồi một giọt nước hắn cũng không uống, Yên Nhiên đi đến bên người hắn:

-Biểu ca nghỉ một lát đi, ta sẽ canh giữ đại di.

Triệu Duệ Kỳ giống như đầu gỗ, vẫn quỳ thẳng tắp, ngay cả biểu muội người hắn thích nhất cũng không thể lay chuyển hắn.

-Ta nhìn thấy nương ngã vào trong biển lửa...Nương nhìn ta mỉm cười...

Nhàn Nương không chỉ tạo áp lực cho Nhữ Dương vương, mà nàng cũng lưu lại khắc sâu sự tự trách cho nhi tử.

Nếu hắn không chịu thua kém hiểu chuyện, Nhàn Nương có thể không cần dùng biện pháp quyết tuyệt như thế?

Yên Nhiên quay đầu nhìn thoáng qua linh bài, vì đêm khuya, trừ Lạt Ma hòa thượng đang đọc kinh thư, thì phần lớn khách viếng đã rời đi.

Trong linh đường trừ quan tài thì chỉ còn mấy ánh nến u ám chiếu sáng.

-Biểu ca.

Yên Nhiên nhẹ giọng khuyên nhủ:

https://thuviensach.vn

-Đại di không muốn nhìn thấy ngươi khổ sở như vậy, biểu ca giữ gìn thân mình.

- Là ta sai.

Triệu Duệ Kỳ lẩm bẩm, Yên Nhiên há miệng, không thể để biểu ca tiếp tục yên lặng, nàng kéo y phục của Triệu Duệ Kỳ:

-Ngươi rõ ràng không hiểu, đại di thấy ngươi như vậy sẽ càng khó chịu, có phải ngươi muốn theo nàng phá hư thân mình, ngươi không sợ đại di chết không nhắm mắt sao? Nàng làm này nọ là vì...Vì...

Yên Nhiên cúi người thấp giọng nói bên tai Triệu Duệ Kỳ:

-Là vì ngươi, đại di thà chết, cũng muốn biểu ca bình an kế thừa tước vị.

- Chẳng lẽ ngươi còn không rõ ràng? Đại di thà ra đi oanh oanh liệt liệt, cũng không muốn lặng yên không một tiếng động khẩn cầu chết đi.

-Biểu muội.

Triệu Duệ Kỳ vùi đầu vào người Yên Nhiên, thấp giọng nức nở:

-Biểu muội.

Yên Nhiên ôm chặt bờ vai của hắn, Triệu Duệ Kỳ vùi đầu trong y phục của nàng, hắn khóc...

Phát tiết ra so với chuyện chôn giấu trong lòng thì tốt hơn rất nhiều.

-Biểu ca muốn hiếu thuận đại di, muốn khiến thế nhân nhớ kỹ nàng, biểu ca phải trở thành người xuất sắc nhất.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 107+1: Thành Thân (1)

Sau bảy bảy bốn mươi chín ngày, tang lễ của Nhữ Dương vương phi mới xem như đã trôi qua.

Ngày đó Nhàn Nương hạ táng, mọi người nhìn thấy Nhữ Dương vương một đêm đầu bạc.

Trước kia sợi tóc tối đen như mực lúc này đã trở thành tuyết trắng, so với trước kia Nhữ Dương vương giống như già hơn mười tuổi.

Bởi vì hai chân của hắn bị đánh gãy, tuy đã tìm Bình Nhất Chỉ nối xương, lại dùng rất nhiều dược liệu trân quý.

Sau này hắn đi lại vẫn giống như người bình thường, nhưng nếu muốn cưỡi ngựa chinh chiến thì rất khó.

Nhữ Dương vương ngồi trên xe lăn đưa tiễn linh cữu của Nhàn Nương rời khỏi vương phủ.

Vòng kinh thành nhập vào phần mộ tổ tiên của Triệu gia, hạ nhân vẫn phụ giúp Nhữ Dương vương đẩy xe lăn.

Dân chúng trong kinh thành kính nể Nhàn Nương đều chứng kiến cảnh Nhữ Dương vương vừa áy náy cảm kích, vừa tình thâm ý trọng với Nhàn Nương.

Lễ tang của Nhàn Nương phần lớn là do Yên Nhiên lo liệu, cũng vì nàng tương lai sẽ là thế tử phi, lại làngoại sinh nữ của Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Cũng không có gì khiến người bàn tán,chỉ là khiến người khác kinh ngạc, khi biết Yên Nhiên an bài rất tốt, chiếu cố từng người đến viếng thăm.

Mai táng gả thú là chuyện rườm rà nhất, Yên Nhiên có thể làm được chuyện mà rất nhiều người không thể làm.

Người bên ngoài cũng khen Nhu Nương, dưỡng được nữ nhi tốt.

Quan tài được chôn xuống mồ, đứng bên bia văn, Nhữ Dương vương tự cắn nát ngón giữa, ở trên tấm bia đá viết.

Ái thê Mạnh thị Nhàn Nương chi mộ, phu quân Triệu Dật Thanh lập.

Trong quan tài được chôn dưới mộ phần là y phục và di vật của Nhàn Nương.

Còn tro cốt của Nhàn Nương đã bị Triệu Duệ Kỳ vụng trộm lấy đi rồi, dựa theo lời Nhàn Nương phân phó chôn ở chân núi Thanh Sơn.

Nhàn Nương không muốn liên quan dính líu gì đến Nhữ Dương vương nữa.

Yên Nhiên đỡ thân hình gầy yếu của biểu ca, đưa mắt nhìn Nhữ Dương vương đang rưng rưng nước mắt, một đầu tóc trắng...

Dung nhan tiều tụy suy yếu, Yên Nhiên hơi ngẩng đầu, nhìn trời cao, giống như Nhàn Nương hiển linh vẫn chưa đi xa.

Nàng đang nhìn bọn hắn, thế nhân sẽ nói hắn vì tình mà đầu bạc, quá tiện nghi cho Nhữ Dương vương rồi.

Nhữ Dương vương cũng không phải là người si tình đỉnh điểm, hắn sẽ cảm động Nhàn Nương liều mình cứu mạng hắn.

https://thuviensach.vn

Hắn sẽ bi thương, nhưng tuyệt đối không có khả năng chỉ trong một đêm mà đầu bạc trắng.

Lúc đại di ném Nhữ Dương vương ra ngoài đã dùng kim châm đâm vào huyệt vị của hắn.

Lúc ấy Nhữ Dương vương nhất định sẽ không cảm giác mình bị kim châm.

Triệu ma ma bên người Nhàn Nương mang cho Yên Nhiên một rương sách ghi chép, tất cả đều là Nhàn Nương lưu lại cho nàng.

Ở trong sách có rất nhiều bút ký của Nhàn Nương, là sau khi Nhàn Nương bị trúng độc, nàng đã bắt đầu nghiên cứu y thuật.

Vị y nữ cô nãi nãi Mạnh gia có y thuật thế nào nàng đều đọc qua, cũng chỉ có thể kéo dài tính mạng thêm vài năm.

Kiến thức của Nhàn Nương đối với y thuật không hề kém đại phu, nhất là châm cứu đâm huyệt vị.

So với Bình Nhất Chỉ thì Nhàn Nương nghiên cứu còn muốn cao thâm hơn, lưu lại bộ sách này chứng minh Nhàn Nương trả giá rất nhiều, nàng cũng không phải là thiên phú.

Yên Nhiên không thể không hoài nghi, sao Trinh Nương có thể biết? Nàng học ai, hay là Trinh Nương có cơ duyên nào đó.

Hay nàng cũng trọng sinh? Trinh Nương có tính mềm dẻo, mặc kệ là gặp hoàn cảnh mệt mỏi khó khăn như thế nào.

Thì nàng vẫn luôn có thể tìm được đường sống, Yên Nhiên cũng không dám khinh thường Trinh Nương, nàng cần thủ hộ biểu ca.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương dùng tính mạng lưu lại ưu thế, nếu Yên Nhiên làm không tốt, sao nàng có mặt mũi gặp lại Nhàn Nương dưới kia.

Vì thế Yên Nhiên nghiên đọc bộ sách mà Nhàn Nương lưu lại, thúc giục chiếu cố biểu ca, đồng thời cũng không bỏ qua hay xem nhẹ Trinh Nương.

Sau lễ tang, Nhữ Dương vương ở trong vương phủ điều dưỡng, bệnh tình của thái phi chuyển biến tốt hơn.

Loan Nguyệt vẫn bầu bạn bên người thái phi, thừa dịp Nhữ Dương vương đến thăm thái phi, liền quỳ gối trước mặt bọn hắn.

Nếu lúc này nàng không nói ra, Loan Nguyệt thật sự sợ thái phi ra lệnh để nàng làm kế phi.

Nhữ Dương vương đầu đầy tóc bạc, giống như đoản mệnh, Loan Nguyệt cũng không muốn mình còn đang ở tuổi thanh xuân lại phải bầu bạn bên người đại thúc.

Còn không có phong thái phong cảnh bằng nguyên phối cũng không thể thay thế được biểu tẩu.

-Ta kính nể biểu tẩu, mười người như ta, trăm người như ta cũng không bằng một mình biểu tẩu, Loan Nguyệt tự biết thân biết phận, không dám cầu mong những thứ không thể có, đợi bệnh tình cô cô chuyển biến tốt, biểu tẩu đã mất, ta cũng không thích hợp ở lại vương phủ nữa.

Giọng Nhữ Dương vương khàn khàn khô khốc:

-Ngươi ghét bỏ bản vương?

- Loan Nguyệt không dám.

Loan Nguyệt thầm nghĩ hỏng rồi, nếu để Nhữ Dương vương ghi hận, giận dữ ép buộc nàng làm trắc phi.

https://thuviensach.vn

Chắc chắn phụ mẫu nàng sẽ không phản đối, Loan Nguyệt không muốn cả đời bị hủy hoại trong tay hắn.

Cho dù hắn bị bệnh vẫn là Nhữ Dương vương, là danh tướng của đế quốc, thế lực của Nhữ Dương vương phủ cũng không yếu.

Nếu không Loan Nguyệt đã không bị phụ mẫu đưa đến kinh thành.

Cho dù nàng có thể gả cho người khác, nhưng chỉ cần một câu của Nhữ Dương vương, con đường công danh, tương lai sau này của phu quân nàng sẽ rất nhấp nhô bập bênh.

-Biểu ca.

Đôi mắt Loan Nguyệt dịu dàng như nước hồ thu lúc nào cũng có thể dâng trào nước mắt.

Ánh mắt của Loan Nguyệt đụng phải ánh mắt của Nhữ Dương vương, nước mắt liền chảy xuống.

Trong đôi mắt tràn đầy thâm tình cùng thống khổ, Loan Nguyệt khẽ cắn môi, nói không ra hơi:

-Người như thế nào... Như thế nào lại hiểu lầm...Loan Nguyệt, rời khỏi người, Loan Nguyệt...Sống không bằng chết...

Thái phi cảm động lau nước mắt:

-Vậy hãy lưu lại đi, ta làm chủ...

- Không.

Loan Nguyệt lắc đầu, nước mắt chảy dài theo gò má, Loan Nguyệt ôm ngực giống như đau thấu tâm can nói:

https://thuviensach.vn

-Ta kính nể biểu tẩu, sao có thể để biểu tẩu ra đi mà không thể an tâm? Biểu tẩu an bài...Loan Nguyệt có thống khổ hơn nữa cũng nguyện ý chấp nhận, biểu ca đối với biểu tẩu là mối tình thắm thiết, Loan Nguyệt không thể bại hoại biểu ca, cô cô, dù ta có đau khổ hơn nữa nhưng vì biểu ca ta cũng nguyện ý nhẫn nại chấp nhận, tuy biểu tẩu không nói gì, nhưng trong lòng biểu tẩu nhất định rất tín nhiệm thân sinh tỷ muội.

-Hài tử ngốc, hài tử ngốc.

Thái phi ôm Loan Nguyệt:

-Ngươi như thế sao ta có thể bỏ được?

- Là ta cùng biểu ca vô duyên, là Loan Nguyệt phúc mỏng..

Loan Nguyệt khóc nức nở trong lòng thái phi, còn liếc mắt nhìn về phía Nhữ Dương vương, hắn thật sự già đi rất nhiều, nếp nhăn nơi khóe mắt đều hằn sâu.

Nhữ Dương vương không biết suy nghĩ thật sự của Loan Nguyệt, chỉ cảm thán nói:

-Ta sai người đưa ngươi hồi phủ, ngươi hiểu chuyện như vậy, bản vương sẽ đem một trăm mẫu ruộng tốt ở chân núi Tây Sơn tặng cho ngươi, xem như một phần của hồi môn...

-Ta không cần, biểu ca...Ta...Ta không thể nhận...

Loan Nguyệt nức nở nói đứt quãng, thần sắc cực kỳ thống khổ, giống như Nhữ Dương vương là người mà nàng khó có thể dứt bỏ.

-Nếu không phải vì nguyện vọng của biểu tẩu, dù ta có chết cũng không rời khỏi vương phủ.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương khoát tay áo, Minh Yên tiến lên đẩy xe lăn đưa Nhữ Dương vương rời đi, Loan Nguyệt bổ nhào vào trong lòng thái phi khóc rống thất thanh.

Thái phi cảm động không thôi, cũng ban tặng cho Loan Nguyệt vài hòm trang sức trân quý.

Hơn nữa còn cho nàng một vạn lượng bạc, Loan Nguyệt không chỉ có được ưu việt, còn có thể kết hạ ân tình với Nhữ Dương vương phủ.

Tương lai sau này một khi nàng có chuyện cần cầu vương phủ, nhất định bọn họ sẽ không từ chối.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 107+2: Thành Thân (2)

Lúc Loan Nguyệt chuẩn bị rời khỏi vương phủ, vừa vặn gặp phải Yên Nhiên, nàng cười khẽ:

-Lý tiểu thư.

Yên Nhiên phúc thân làm lễ, Loan Nguyệt đỡ cánh tay của Yên Nhiên.

-Không dám nhận.

- Người hồi phủ?

-Ta đi đã gần nửa năm, gặp qua rất nhiều chuyện, cũng suy nghĩ cũng rất nhiều điều, đã đến lúc trở về rồi.

Loan Nguyệt thấy ánh mắt Yên Nhiên hiện lên nghi hoặc:

-Không phải ai cũng biết rõ phía trước là ngõ cục đường cùng vẫn có dũng khí tiếp tục tiến lên, biểu tẩu lưu lại rất nhiều trở ngại, dấu vết quá sâu, ta cũng không phải gả không được, cần gì phải sống chết treo cổ lên một ngọn cây?

-Chúc người thuận buồm xuôi gió, nếu tương lai có việc gì cần giúp đỡ, có thể tới tìm ta.

Yên Nhiên hiểu rõ không cần nói thêm gì nữa, đưa tiễn Loan Nguyệt lên xe ngựa, Loan Nguyệt gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

-Nếu gặp nạn nhất định sẽ đến cầu thế tử phi điện hạ, Lý tiểu thư hãy chiếu cố thế tử điện hạ thật tốt, đừng khiến Nhữ Dương vương phi phải thất vọng, thân là nữ tử ta kính nể nàng, cũng đau xót thương tiếc nàng...Thế tử điện hạ cùng ngươi là tình thâm ý trọng, hai người các ngươi là trời cao tác thành, hôn lễ sẽ không có gì bất trắc, ta chúc phúc các ngươi bách niên giai lão.

- Đa tạ biểu cô.

Yên Nhiên nhìn theo bóng dáng Loan Nguyệt rời khỏi Nhữ Dương vương phủ.

Sau đó xoay người đi tìm Triệu Duệ Kỳ, lúc Loan Nguyệt đến kinh thành, nhất định đã có suy nghĩ muốn trở thành Nhữ Dương vương phi.

Nhưng nàng lại buông xuống, tìm kiếm một lối đi khác tự tìm hạnh phúc cho chính mình.

Loan Nguyệt có chổ đáng giá để Yên Nhiên học tập.

Loan Nguyệt tâm kế không đơn giản, nhưng Yên Nhiên không chán ghét nàng.

-Biểu ca, chúng ta đều sống ở trong thế tục, ai cũng muốn trôi qua thật tốt thật hạnh phúc.

Triệu Duệ Kỳ nói:

-Ta hiểu rõ.

Triệu Duệ Kỳ cầm chặt tay Yên Nhiên:

-Ta sẽ đem lại hạnh phúc cho nàng.

- Không, chúng ta cùng nhau hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên tới gần Triệu Duệ Kỳ:

-Biểu ca, ta sẽ chờ chàng đến thú ta.

Ba năm sau.

Giữ đạo hiếu ba năm cũng đã trôi qua, Nhữ Dương vương thế tử đã là quan cư quang lộc.

Là sủng thần của hoàng đế, hắn đưa ra chế độ cải cách thuế, giúp đế quốc tăng thêm số lượng thu vào rất nhiều.

Còn Phó Tuấn Khanh đã là tuần phủ cũng được xưng là thanh niên một thế hệ nhân tài kiệt xuất của đế quốc.

Đáng lẽ dựa theo phong tục của đế quốc, Nhữ Dương vương thủ Nhàn Nương một năm đã được coi là tình thâm ý trọng.

Cho dù đã thủ một năm đến lúc Nhữ Dương vương cùng Mạnh gia kết thân, cũng nói là vì hoàn thành nguyện vọng của Nhàn Nương.

Hơn nữa lúc Nhữ Dương vương hạ sính Mạnh thị Trinh Nương, ở trước mặt mọi người tỏ rõ thái độ.

Nói là sẽ đợi nhi tử Triệu Duệ Kỳ thành thân trước, sau đó hắn mới thú kế phi vào cửa.

Vì thế, Yên Nhiên gả vào Nhữ Dương vương phủ sớm hơn Trinh Nương.

Trong ba năm này, không chỉ khiến Triệu Duệ Kỳ thành thục, ổn trọng.

Mà Yên Nhiên cũng đồng dạng trở thành danh viện của đế quốc, có An Ninh công chúa chỉ điểm, hoàng hậu nương nương hướng dẫn.

https://thuviensach.vn

Bản thân Yên Nhiên cũng không phải ngu ngốc, nàng ở trong kinh thành rất có thanh danh.

Tuy tính kiêu ngạo khó có thể thay đổi, nhưng ai nhắc tới nàng đều phải khen một tiếng...Quý nữ thế gia.

Là một năm trước, lúc sứ giả phiên bang đến đế quốc dự yến hội, một sứ giả của một quốc gia hèn mọn.

Nói là tiểu thư đế quốc nhu nhược tầm thường, không có phong thái của khai quốc hoàng hậu.

Hơn nữa còn cố ý đưa ra nan đề, muốn chiêm ngưỡng kiếm pháp mà khai quốc hoàng hậu từng múa.

Tuy hoàng đế rất tức giận, nhưng cũng không thể từ chối, đang lúc khó xử.

Tất cả nến trong yến hội đều tắt, trong đại điện một mảnh tối đen, đợi đến lúc ánh nến được thắp lên.

Xuất hiện bóng hình xinh đẹp của một nữ tử hiện lên tấm bình phong, bảo kiếm trong tay nữ tử vung lên.

Múa ra kiếm pháp mà mọi người đều nghe nói đã thất truyền từ rất lâu.

Hoàng hậu nhẹ giọng thủ thỉ bên tai hoàng đế:

-Là An Bình hầu phủ Lý Yên Nhiên, là đồ đệ của nha đầu An Ninh.

Hoàng đế chuyên tâm thưởng thức kiếm pháp, nhìn thấy sứ thần phiên bang khiếp sợ.

-An ninh không phụ trẫm tin tưởng, thu nhận được đồ đệ tốt, Nhữ Dương vương thế tử thật có phúc khí, bọn họ là trời cao tác hợp.

https://thuviensach.vn

Tuy hoàng đế chưa nói người múa kiếm là ai, nhưng ngày hôm sau hoàng hậu liền hậu thưởng Lý Yên Nhiên.

Người múa kiếm thành công giải khai khó xử, Yên Nhiên được nâng cao địa vị, không cần phải khéo léo vẫn kết giao được vài vị hảo hữu.

An Ninh công chúa từng nói với Yên Nhiên, thân phận của nàng là quyết định.

Nàng không cần phải quá khách khí với những người có mặt, hoặc là hạ thấp thân phận để kết giao.

Nhữ Dương vương phủ giăng đèn kết hoa, trước hôn lễ một ngày An Bình hầu phủ đem hồi môn của Yên Nhiên đưa đến vương phủ.

Khiến cho dân chúng kinh thành biết cái gì gọi là mười dặm hồng trang.

Đã sắp đến Nhữ Dương vương phủ, mà rương đồ hồi môn cuối cùng còn chưa ra tới cửa hầu phủ.

Tuy quảng đường từ vương phủ đến hầu phủ không phải quá xa, nhưng của hồi môn đủ khiến người nghẹn họng nhìn trân trối.

Đồ hồi môn cũng không phải là thật giả lẫn lộn, xuất ra món nào cũng có thể coi là trân phẩm.

Khiến cho dân chúng kinh thành nhìn muốn chảy nước miếng, các vị tiểu thư huân quý danh môn chưa xuất giá lại âm thầm may mắn.

Vì hôn kỳ của các nàng không trùng với Yên Nhiên.

Cũng vì hoàng đế tứ hôn, cho nên hoàng hậu nương nương tự mình lo liệu.

https://thuviensach.vn

Ngày đó hôn lễ có thể nói là oanh động cả kinh thành, so với công chúa hoàng tử xuất giá hay nạp thế tử phi.

Thì hôn lễ của Nhữ Dương vương thế tử còn trang trọng hơn một chút, còn rất náo nhiệt.

Yên Nhiên mặc đại lễ phục hồng y làm lễ bái phụ mẫu tạ ân dưỡng dục.

Cho đến lúc ngồi lên kiệu hoa, hay là lúc cùng biểu ca đối mặt bái đường, Yên Nhiên vẫn luôn hoảng hốt.

Triệu Duệ Kỳ đỡ nàng, bờ môi Yên Nhiên khẽ cong lộ ra tươi cười, nàng là Nhữ Dương vương thái tử phi.

Nàng được thái phi cùng Nhữ Dương vương đích thân đến cửa cầu thú làm thế tử phi.

Hôn lễ long trọng náo nhiệt, không giống kiếp trước, họ nói nàng trèo cao Nhữ Dương vương phủ.

Yên Nhiên nhắm mắt theo đuôi Triệu Duệ Kỳ cùng đi vào phòng tân hôn, nàng sẽ ở cùng biểu ca cả đời này.

Lúc Triệu Duệ Kỳ đẩy ra khăn voan, hắn cùng Yên Nhiên nhìn nhau mỉm cười.

Uống rượu lễ hợp cẩn, ăn bánh gạo, người bên ngoài đem đậu phộng long nhãn vung vãi vào người bọn hắn hoặc chung quanh.

Tất cả những chuyện này Yên Nhiên đều cảm thấy rất mới mẻ, ngón tay đụng tới đậu phộng, nàng không bao giờ ngu ngốc ngớ ngẩn nữa.

Bọn nàng sẽ có rất nhiều rất nhiều đứa nhỏ, nàng sẽ bầu bạn bên người bọn nhỏ đến lúc bọn chúng trưởng thành, nhìn bọn chúng thành thân thú gả.

https://thuviensach.vn

Sau khi kết thúc buổi lễ, mọi người trong phòng sớm lui ra ngoài, chỉ còn lưu lại hai người trong phòng tân hôn.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 108+1: Hôn Kỳ (1)

Triệu Duệ Kỳ nhìn Yên Nhiên:

-Biểu muội.

Yên Nhiên e thẹn đỏ mặt, Triệu Duệ Kỳ cúi đầu hôn lên môi Yên Nhiên:

- Thật ngọt

Hắn càng hôn càng sâu, thân thể Yên Nhiên mềm mại, tay Triệu Duệ Kỳ nhẹ dàng di động đốt lửa trên người Yên Nhiên.

Môi lưỡi quấn quýt, phát ra từng tiếng chậc chậc khiến người đỏ mặt, bàn tay to lớn bao phủ lên gò đào đẫy đà.

Xoa nắn đủ hình dạng, thật mềm...

Kiếp trước nàng rất thích biểu ca, nhưng lúc ấy nàng vẫn luôn có mấy phần tự ti, biểu ca tốt như vậy mà thuộc về nàng, là nàng trèo cao.

Lúc này Yên Nhiên hoàn toàn, toàn tâm với biểu ca, biểu ca đã trở thành Quang Lộc đại phu có thể ở đế quốc thi triển tài năng.

(Yul: Quang Lộc đại phu là tên một chức quan. Có từ nhà Hán làm chưởng nghị luận, đến nhà Minh, nhà Thanh là hàm chánh nhất phẩm, là bậc cao nhất trong các quan văn. Tương đương với chức cố vấn bây giờ.)

Nàng không còn là thế tử phi ngây thơ cả tinh luôn trốn tránh ở sau lưng hắn.

https://thuviensach.vn

Trên bức tường, treo một bức họa thiên thanh hòa hợp, là tự tay hoàng đế họa, Yên Nhiên xứng đôi với biểu ca, nàng sẽ bảo hộ hắn.

Màn che đỏ rực rũ xuống, Yên Nhiên nằm trên giường, cảm nhận khích thích từ biểu ca mang lại:

- Biểu ca, biểu ca.

Tay nàng giữ chặt ống tay áo của Triệu Duệ Kỳ, Triệu Duệ Kỳ cúi đầu hôn mày liễu, chóp mũi, môi, lúm đồng tiền...

- Ta ở đây, ta ở đây.

Nàng gọi một tiếng, Triệu Duệ Kỳ đều trả lời, y phục cởi bỏ, da thịt đụng chạm, thân thể quấn quýt.

Khóe mắt Yên Nhiên chảy ra nước mắt, lúc nàng cô đơn cô tịch ở trong hầu phủ.

Cho dù nàng gọi rát cổ họng thì biểu ca cũng không xuất hiện, dù mùa đông nàng lạnh co rút, biểu ca cũng không thể sưởi ấm cho nàng...

Triệu Duệ Kỳ chuyên tâm đốt lửa trên người Yên Nhiên, thấy thân thể nàng thả lỏng.

Môi anh đào hé mở phát ra tiếng rên rỉ nỉ non, Triệu Duệ Kỳ toàn thân ướt đẫm.

Lần mò đến cửa động, dùng cự vật ma sát ngoài cửa động vài cái, thấy nơi đó ướt đẫm dịch nhờn.

Rất dễ đi vào, màu hồng phấn nơi mép thịt khẽ mở rồi đóng, rất dụ hoặc.

Triệu Duệ Kỳ nhịn không được, điều chỉnh tư thế giữ chặt eo Yên Nhiên.

https://thuviensach.vn

Dùng lực đâm mạnh vào nơi mềm mại của Yên Nhiên, nơi đó chật hẹp khán khít như có vô vàng miệng nhỏ hút chặt lấy cự vật của hán.

Triệu Duệ Kỳ khẽ rên một tiếng đúng lúc nghe thấy tiếng Yên Nhiên đau đớn nhíu chặt mày.

Khẽ hôn lên mí mắt ẩm ướt, giọng khàn khàn hỏi:

- Như thế nào? Đau sao?

Triệu Duệ Kỳ cố gắng kìm chế ý định muốn di chuyển, đợi Yên Nhiên thích ứng với hắn.

Dù biết Yên Nhiên khó chịu đau đớn nhưng hắn luyến tiếc không muốn rời khỏi, hôn môi Yên Nhiên trấn an nàng:

- Ngoan, một lát nữa sẽ không đau.

Yên Nhiên ôm chặt thắt lưng của Triệu Duệ Kỳ, cả người dính sát vào nhau:

- Biểu ca, biểu ca.

Cùng hắn kết hợp, trong ngươi có ta, trong ta có ngươi cảm giác thật tuyệt vời.

Tuy là lần đầu của Yên Nhiên, nhưng một chút đau đớn hay cảm giác không khoẻ cũng không quan trọng bằng biểu ca.

Kiếp trước biểu ca rất văn nhược, thân thể suy yếu vô cùng, nhưng kiếp này thân thể hắn cường tráng đã có thể che chở Yên Nhiên.

Thấy Triệu Duệ Kỳ nhẫn nhịn, trán đầy mồ hôi, nàng e lệ nói:

- Biểu ca đừng chịu đựng, ta không sao.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên đem cả khuôn mặt chôn sâu vào ngực hắn, da thịt trắng nõn lộ ra màu phấn hồng.

Triệu Duệ Kỳ từ từ hoạt động, cẩn thận trêu chọc nàng, dần dần hắn thầm nghĩ sâu hơn một chút, sâu hơn một chút nữa.

Giữ chặt vòng eo của biểu muội, luật động càng lúc càng nhanh, Yên Nhiên nỉ non sau đó phát ra tiếng rên khẽ.

- Đừng...Sâu quá...Sâu quá...

- Cho ta...Biểu muộL.Cho ta...

Yên Nhiên cố gắng phối hợp với Triệu Duệ Kỳ, thả lỏng thân thể để hắn ra vào dễ dàng hơn, sâu hơn...

Triệu Duệ Kỳ đâm chọt vào chổ sâu nhất trong thân thể nàng, phóng thích ra ngoài.

Nơi giao hợp giữa hai người chảy ra chất dịch màu ngà trắng lẫn tia máu xử nữ.

ở dưới thân hắn là Yên Nhiên tóc đen như mực xõa lên đệm, thân thể màu phấn hồng đày vết hồng ngân do hắn tạo ra...

Khuôn mặt đỏ ửng ngực phập phồng, đôi mắt mê mang nhuốm màu tình ái, vì mới trải qua cao triều hoan ái, nhũ hoa dựng đứng màu phấn hồng...

U nguyệt co rút, sắc dụ mê người Triệu Duệ Kỳ há miệng ngậm lấy nhũ hoa khẽ mút...

Yên Nhiên xấu hổ vặn vẹo thân thể, u nguyệt co rút lại kích thích cự vật to lớn của Triệu Duệ Kỳ đang vùi sâu trong thân thể Yên Nhiên trở nên cứng ngắt.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ gầm nhẹ một tiếng, giữ chặt eo nhỏ của nàng, kéo ra cự vật lại đâm sâu vào.

Luật động vài cái càng lúc càng nhanh càng sâu, muốn sâu thêm một chút.

Lại bắt đàu một vòng hoan ái mới, Yên Nhiên mệt mỏi mê man ngất đi.

Triệu Duệ Kỳ điều chỉnh tư thế ra vào sâu hơn mãnh liệt hơn, hắn càng đánh càng hăng, khiến Yên Nhiên tỉnh lại rồi lại ngất đi.

(Yul: sự lợi hại của trai tân>.<)

Sau một lúc lâu mới đạt đến cao triều thỏa mãn bắn sâu trong nơi ẩm ướt chật hẹp ấy.

Cự vật vẫn nằm sâu trong thân thể Yên Nhiên.

Triệu Duệ Kỳ luyến tiếc không muốn rút ra, ẩm ướt khán khít khiến hắn quyến luyến không muốn rời khỏi, hắn ngủ không được.

Nếu không phải vì lo lắng đây là lần đầu của nàng, hắn tuyệt đối sẽ không chỉ mai khai (khai bao) hai lần, phải năm lần, sáu lượt mới tốt.

Triệu Duệ Kỳ cũng chỉ là phàm phu tục tử, biểu muội là nữ nhân duy nhất của hắn, cũng là người duy nhất hắn yêu thương.

Triệu Duệ Kỳ quyến luyến cúi đầu khẽ hôn mắt nàng, biểu muội, đã gả cho hắn...

Dù lúc này Triệu Duệ Kỳ cảm thấy rất hạnh phúc, nhưng hắn sợ trước mặt chỉ là một giấc mộng, tỉnh mộng, sẽ không thấy biểu muội nữa.

Hăn không dám ngủ, Triệu Duệ Kỳ từng cảm thấy biểu muội bài xích hắn, tuy cuối cùng biểu muội vẫn trở thành thê tử của hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn khó có thể quên lúc trước biểu muội từng xa lánh làm hắn thống khổ.

Triệu Duệ Kỳ yên lặng hạ quyết tâm, phải đối xử với biểu muội thật tốt, tốt đến nỗi khiến nàng không nỡ rời xa hắn.

An Ninh công chúa đã cảnh cáo hắn, nữ nhân có cương cường hơn nữa vẫn sẽ muốn dựa vào nam nhân.

Có nhiều vinh hoa phú quý, quyền lợi địa vị cũng không bằng người trong lòng.

Hắn còn nhớ rõ An Ninh công chúa nói, "Nam nhân có bản lĩnh hay không có, chỉ cần có thể bảo vệ được thê tử đó mới là điều quan trọng nhất".

Ngụ ý quyền thế địa vị không thể thiếu, nếu không muốn Yên Nhiên bị người bắt nạt khinh thị khi nhục.

Thì Triệu Duệ Kỳ phải luôn cảnh giác.

P/S: thịt ít chúng ta mua thịt thêm vào, thịt nhạt chúng ta bỏ muối bỏ mắm...

Thấy sự lợi hại của H chưa😅😅😅😅

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 108+2: Hôn Kỳ (2)

Sáng sớm Yến ma ma đã đến lấy nguyên khăn đem đi, thái phi tự thiêu nguyên khăn báo cho liệt tổ liệt tông biết.

Yên Nhiên mới gả vào phủ đến bái kiến thái phi, Nhữ Dương vương, mấy năm gần đây gia vụ trong vương phủ vẫn là thái phi quản lý.

Nhưng tuổi tác đã cao thái phi cũng có chút lực bất tòng tâm, nên đem việc vặt giao cho Nhữ Dương vương Lý trắc phi xử lý.

Sau khi Nhàn Nương qua đời một năm thì quyền to vẫn ở trong tay thái phi.

Nhữ Dương vương cũng không thèm để ý vương phủ thu vào bao nhiêu bạc.

Nhàn Nương sẽ đem tất cả an bài thỏa đáng, hắn ăn mặc ở dùng cũng rất xa hoa lãng phí.

Sau khi Lý Trắc phi quản sự, tuy vương phủ vẫn trước sau như một phú quý vinh hoa.

Nhưng vẫn không tìm được cảm giác chủ mẫu như Nhàn Nương, Nhữ Dương vương cũng không quan tâm đến sinh ý của vương phủ.

Vương phủ thu vào so với trước kia giảm hơn một nửa, Lý Trắc phi bận việc đến sứt đầu mẻ trán, không giống Nhàn Nương xử lý thành thạo.

Nhữ Dương vương càng nhớ kỹ Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Hiện nay cấm địa trong vương phủ chính là sân viện Nhàn Nương từng ở.

Nhữ Dương vương không cho phép bất cứ nữ nhân nào đi vào, mỗi lần hắn đến sân viện đều tưởng nhớ Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương nhìn Yên Nhiên cử chỉ đoan trang, lại nhớ Nhàn Nương từng chỉ dạy Yên Nhiên, hắn nói:

-Ngươi đã vào cửa Triệu gia, trừ chuyện khai chi tán diệp, thì hãy phụ giúp trắc phi quan tâm đến gia vụ trong vương phủ.

- Dạ, phụ thân.

Yên Nhiên đáp ứng, Điền trắc phi ngồi bên cạnh cười nói:

- Thế tử phi điện hạ vào cửa, cuối cùng Lý tỷ tỷ cũng được thoải mái.

Lý Trắc phi cũng không muốn bị so sánh với Nhàn Nương, nàng chịu trách nhiệm quản gia chính là danh bất chính ngôn bất thuận.

Có rất nhiều sai làm làm tổn thất sinh ý, mà tất cả chủ ý sai làm này đều là dựa theo ý tứ của thái phi.

Nàng cũng không muốn mang trên lưng danh tiếng xấu, thế tử phi đã vào cửa, nếu nàng không chịu uỷ quyền, người bên ngoài sẽ nghĩ nàng thế nào?

Tỷ muội gia mẫu vì nàng làm trắc phi mà bị người khinh thị, nếu có thêm danh bất lương không hiền, đám tỷ muội càng khó gả.

Nàng cũng muốn cùng Nhữ Dương vương mau sinh nhi tử, cho dù biết tương lai không hề có cơ hội kế thừa tước vị.

Nhưng cũng có thể phong làm hàu gia, vương phủ phú quý cũng có một phần của nàng.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương tóc mai đã bạc không thể bì lại thanh niên khí thế.

Nếu không thừa dịp hắn còn dùng được, thì tương lai sau này của nàng lúc trở thành quả phụ càng thê lương.

- Vương gia nói rất đúng, ta thật sự rất vụng về, mới là phải đem chuyện quản gia giao cho thế tử phi điện hạ, một lát nữa ta sẽ đưa sổ sách qua cho thể tử phi điện hạ xem.

Lý Trắc phi thoải mái uỷ quyền, không chỉ khiến Điền trắc phi thất vọng, mà sắc mặt thái phi cũng có chút khó coi.

Yên Nhiên là người của Nhàn Nương, nàng sẽ không nghe thái phi bài bố.

Lý trắc phi nâng mắt cười nói:

- Còn có một chuyện, chìa khóa khố phòng, sổ lớn nằm trong tay thái phi điện hạ, thế tử phỉ điện hạ có gì không hiểu rõ, có thể thỉnh giáo thái phi điện hạ.

Lý trắc phi đang kêu oan, nếu đã hào phóng giao ra hết của nợ này, thì Lý trắc phi cũng phải khiến Nhữ Dương vương rõ ràng.

Không phải nàng không giỏi việc buôn bán, mà là thái phi chỉ huy lung tung.

Hơn nữa vương phủ không có vương phi chủ trì, có rất nhiều chuyện sinh ý không phải trắc phi là có thể ra mặt.

Nàng còn phải vì thanh danh thể diện, để thái phi ra mặt, nhưng thái phi sống an nhàn sung sướng bị Nhàn Nương dưỡng quá tốt.

Không hiểu sinh ý, không hiểu xã giao, nàng cũng không thể đánh mất thể diện.

https://thuviensach.vn

Cho nên sinh ý của Nhữ Dương vương phủ mới có thể xuống dốc không phanh.

Thái phi trừng mắt nhìn Lý trắc phi liếc mắt một cái, nói:

- Ta còn có thể quản mấy ngày? Đợi tôn tức quen việc, ta sẽ đem sổ lớn giao cho nàng.

- Tôn tức còn phải nhờ tổ mẫu chỉ dạy, tục ngữ có câu gia có một lão như có một bảo, tổ mẫu ăn muối còn nhiều hơn tôn tức ăn gạo, có thể học hỏi tổ mẫu mấy phần đã là phúc khí của tôn tức.

Nói mấy câu đã đem mặt mày thái phi hớn hở cười vui vẻ, lễ gặp mặt cũng nhiều hơn một chút.

Tuy tôn tức được Nhàn Nương chỉ dạy, nhưng cũng chính mình tự đến hàu phủ hạ sính.

Nhàn Nương đã đi ba năm, cũng khó có thể ảnh hưởng đến Yên Nhiên, thái phi rất vừa lòng Yên Nhiên, so với Nhàn Nương còn có thể nghe lời hơn.

Sau lễ gặp mặt, Yên Nhiên lại cùng thái phi nhàn thoại việc nhà, tuổi tác càng cao càng thích náo nhiệt.

Yên Nhiên gọi ma ma hàu hạ bên người thái phi cùng nhau đánh bài, cho đến lúc Yên Nhiên thua sạch, làm nũng nói:

- Tổ mẫu thắng hết bạc thắng rồi, lần sau không chơi bài cùng tổ mẫu nữa.

Thái phi ôm Yên Nhiên dụ dỗ:

- Lần sau cho ngươi thắng.

https://thuviensach.vn

Nói nói cười cười, cho đến lúc cùng thái phi dùng ngọ thiện, trước khi Yên Nhiên rời đi:

- Hôn sự của kế phi không phải cũng cần xử lý rồi sao? Lúc trước phụ thân nói sau khi tôn tức vào cửa, liên thú nàng, mà kì hạn tu hành ba năm ở Chủng Đậu Cung cũng đã qua, nghe nói nàng đã trở về Mạnh gia.

-Cứ đợi đã, không phải vội, xử lý cả hai việc vui sẽ khiến người quá mệt mỏi, chúng ta cũng không phải là chủ tử khắc nghiệt, cũng không thể bắt bọn nô tài làm việc quá sức, cứ để bọn nô tài nghỉ ngơi một chút đi.

- vẫn là tổ mẫu suy nghĩ sâu xa, vậy ba tháng sau lại nói?

Thấy thái phi gật đầu, Yên Nhiên đỡ thái phi nằm xuống, nhẹ chân rời đi, thái phi vẫn nhắm mắt nói với vị ma ma bên cạnh:

- Nàng so với Nhàn Nương còn hiểu chuyện hơn, Nhàn Nương tài năng nhưng bạc mệnh, vành tai của Yên Nhiên có bộ dạng rất tốt, là đại phú đại quý hưng gia vượng tử.

- Nô tỳ cảm thấy thế tử điện hạ là người hiền lành.

Nhàn Nương chưa bao giờ chơi bài cùng thái phi.

Yên Nhiên trở lại tân phòng, xoa bả vai, ba tháng, đã đủ để nàng nhìn thấu vương phủ.

Thái phi rất dễ lừa, lúc ấy không phải đại di không nghĩ sẽ lừa thái phi, chỉ là nàng chuyên tâm chấn hưng vương phủ.

Đại di đem quyền quản gia nắm giữ gắt gao, thái phi có thể cao hứng mới lạ.

Hơn nữa lão vương gia trước lúc lâm trung còn dặn dò, trong lòng thái phi nhất định sẽ có vướng mắc với đại di.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên suy nghĩ nên làm thế nào để thái phi chủ động đem quyền quản gia giao ra.

Hay là làm cách nào khiến thái phi mất quyền lực chỉ còn hư danh, có đại di lưu lại nhân mạch.

Yên Nhiên lại có khuê mật là An Ninh công chúa làm ngoại ứng, không lo không đạt được mục đích.

Nàng cẩn thận tính toán sổ sách mà Lý trắc phi đưa tới, tình huống trong vương phủ so với tưởng tượng của nàng còn ác liệt hơn.

Mạnh phủ.

Trinh Nương sống một mình trong tú lâu, sau khi từ Chủng Đậu Cung trở về, Trinh Nương vẫn tận lực dung nhập vào Mạnh gia.

Nhưng ba năm cách biệt, dù là tình cảm mẫu tử cũng bị phai nhạt, huống chi di nương còn sinh hạ nhi tử.

Tâm tư của nàng đều đặt trên người nhi tử, cũng không nhớ Trinh Nương nhiều.

Mạnh lão gia vẫn đối xử với nàng rất ôn hoà, cũng không trông cậy đích mẫu lo liệu hôn sự của nàng.

Trinh Nương có chút sốt ruột, lại thấy hôn lễ của Yên Nhiên hết sức long trọng.

Nếu nói Trinh Nương không hâm mộ là nói dối, cho đến lúc nàng nghe nói hôn kỳ sẽ định sau ba tháng nữa, thì nàng mới cảm thấy an tâm.

Trinh Nương châm tuyến liên tục, tú khăn lụa, tú giá y, Vân Nhi đi vào nói:

https://thuviensach.vn

- cửu tiểu thư, chuyện người sai nô tỳ đi hỏi thăm...

Trinh Nương cười dịu dàng nói:

- Ngươi đừng vội, từ từ nói.

- Ở kinh thành không nhìn thấy Man Di, nô tỳ từng hỏi thương nhân Ba Tư, nhưng thật sự không thể hỏi thăm chuyện năm đó Man Di có đường ẩn trong tay là từ đâu mà có.

Vân Nhi nhận lỗi nói:

-Là nô tỳ vô dụng.

Trinh Nương lắc đầu nói:

-Cũng không có chứng cớ, ta cũng không muốn phá hủy Nhữ Dương vương phủ, chỉ cần Nhữ Dương vương hoài nghi là được.

Lúc này hắn càng cảm động nhớ nhung Nhàn Nương bao nhiêu, thì sau này sẽ càng hận nàng bấy nhiêu.

Cho dù không phải Nhàn Nương làm, thì nàng vẫn đem nước bẩn hắt lên người Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 109: Hoài Nghi

Trinh Nương đang chuẩn bị hôn lễ cho ba tháng sau.

Yên Nhiên ở trong Nhữ Dương vương phủ như cá gặp nước, rất được thái phi yêu thích.

Khi xã giao cử chỉ thích hợp, Nhữ Dương vương thế tử phi hiền lành, thanh danh dần dần truyền xa.

Yên Nhiên vẫn được hoàng hậu nương nương yêu thích, lại có uy vọng của Nhàn Nương, nàng tự mình cố gắng.

Có biểu ca săn sóc, Yên Nhiên trôi qua ngày tháng thật sự rất thoải mái.

Không giống như kiếp trước thanh danh bị hỏng, sau đó mặc kệ làm thế nào cũng không cứu lại được.

Nàng lại không cần đề phòng biểu ca di tình biệt luyến(thay lòng đổi dạ), nàng thật sự rất hài lòng với cuộc sống này.

Sau khi Triệu Duệ Kỳ qua hiếu kỳ, hoàng đế ủy nhiệm trọng trách cho hắn, không chỉ là chức vị tham mưu.

Triệu Duệ Kỳ bận rộn càng khiến Nhữ Dương vương "thanh nhàn", đối với Nhữ Dương vương từng có dã tâm rất lớn mà nói chính là một sự đả kích.

Sau một đêm tóc bạc cả đầu, ánh mắt người khác nhìn hắn mang theo hàm ý khác.

https://thuviensach.vn

Vì thế hắn rất ít khi ra ngoài, đối với trắc phi thiếp thất cũng rất lãnh đạm.

Nhữ Dương vương giống như lão giả tâm như tro tàn chỉ chờ chết, hoàn toàn không có tinh thần.

Thái phi rất lo lắng cho Nhữ Dương vương, biến đổi biện pháp khiến trắc phi thị thiếp đi hầu hạ hắn.

Tuy thái phi đối xử tốt với Triệu Duệ Kỳ, nhưng ở trong mắt thái phi nhi tử so với tôn tử còn quan trọng hơn.

Thái phi từng giáo huấn trách mắng hắn, nhưng không có hiệu quả, thái phi rất thất vọng, cũng đã dùng hết tâm lực với nhi tử.

Nhưng Nhữ Dương vương cũng không lấy lại tinh thần, chỉ có chút tinh thần khi nhận được thư của Trinh Nương.

Thân mẫu cũng không so được với kế phi còn chưa vào cửa, trong lòng thái phi uất nghẹn không thôi.

Nàng lấy hết cớ để giản lược hôn sự, dặn dò Yên Nhiên chuyện hôn lễ thú kế phi.

Yên Nhiên vẫn rất nghe lời, nhưng lúc này lại nói với thái phi:

-Tổ mẫu xin thứ lỗi, tôn tức thật sự không có cách gì lo liệu hôn lễ, thú kế phi có rất nhiều quy củ, tôn tức còn nhỏ tuổi không hiểu hết quy củ, thỉnh tổ mẫu tha lỗi.

Yên Nhiên vẫn nhớ rõ nàng là nhi tức của ai, nàng vĩnh viễn sẽ không quên đại di.

Mặc kệ kế phi có phải là Trinh Nương hay không, thì nàng cũng không quản chuyện hôn lễ này.

https://thuviensach.vn

Nếu nàng làm tốt, người bên ngoài sẽ nói nàng bạc tình vong ân, làm không tốt, sẽ nói nàng không rộng lượng.

Hôn lễ này là ao nước bẩn, nàng không muốn tranh, cũng không nguyện tranh.

Thái phi vẫn mãi khuyên bảo, nhưng Yên Nhiên vẫn không đáp ứng, thái phi chỉ đành từ bỏ.

Tự mình lo liệu hôn lễ cho Nhữ Dương vương, thái phi đã có ấn tượng không tốt với Trinh Nương.

Hôn lễ hoàn toàn dựa theo quy củ mà tiến hành, cứng nhắc mà đơn giản.

Trinh Nương nghe người đàm thoại lúc Nhàn Nương thành thân có bộ dạng gì.

Lúc Yên Nhiên thành thân có bộ dạng gì, đối với hôn lễ đơn giản như thế này, Trinh Nương cũng mặc kệ trong lòng uất ức ứa nghẹn.

Ở trước mặt người ngoài vẫn không lộ ra ý không ưng thuận.

Trinh Nương từng truyền thư cho Nhữ Dương vương, nàng viết nếu hắn không thể quên được Nhàn Nương.

Không muốn nữ nhân khác chiếm cứ vị trí vương phi, thì nàng thà xuất gia cũng không muốn Nhữ Dương vương phải khó xử.

Trong thư vô vàng những câu từ quan tâm Nhữ Dương vương, giữa các hàng chữ tràn ngập luyến tiếc tình ý khó giải bày.

Nhữ Dương vương thật sự không quên được Nhàn Nương, nhưng đối với Trinh Nương cũng có một phần tình cảm khó có thể dứt bỏ.

https://thuviensach.vn

Hôn lễ càng đến gần, Nhữ Dương vương càng lên tinh thần, đối với tương lai sau này cùng sống với Trinh Nương.

Trong lòng hắn cũng có mấy phần chờ mong.

(Yul: cực phẩm rồi. Đúng bạc tình bạc nghĩa...)

Trước khi hôn kỳ diễn ra hai bên thân gia không thể gặp mặt, bọn họ vẫn gửi thư tín qua lại.

Trinh Nương rất quan tâm Nhữ Dương vương, cổ vũ hắn, an ủi hắn, cùng hắn chìm vào hồi ức từng vinh quang theo năm tháng.

Cùng hắn nhớ tới Nhàn Nương, Trinh Nương giống như tri kỷ, giống như một dòng nước ôn tuyền ấm áp chảy nhẹ vào nội tâm khô héo của Nhữ Dương vương.

Mỗi lần nhận được thư, Nhữ Dương vương giống như có thể cảm thấy hắn chưa từng mất đi sức trẻ, vẫn là tướng lĩnh hăng hái ngoài sa trường, vẫn là Nhữ Dương vương điện hạ.

- Nhàn Nương? Là Nhàn Nương sao?

Nhữ Dương vương nắm chặt bức thư do Trinh Nương gửi tới, trên thư đề cập đến chuyện sinh ý giữa vương phủ cùng thương nhân Ba Tư.

"Vương gia đưa trang sức của Ba Tư đến cho thiếp, thiếp rất thích, là tỷ tỷ lưu lại sao? Tỷ tỷ cùng thương nhân Ba Tư rất quen thuộc."

Trinh Nương nói cũng không nhiều lắm, nhưng lại nhắc nhở Nhữ Dương vương.

Lúc Nhàn Nương còn sống quen biết rất nhiều người, có Nhiếp Chính vương điện hạ, thương nhân Ba Tư, không chừng còn có Man Di...

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương đi qua đi lại ở trong phòng, nhiều ngày không di chuyển hai chân ẩn ẩn đau đớn.

Rơi vào trong tay Man Di đối với Nhữ Dương vương mà nói chính là sỉ nhục lớn nhất.

Nếu không phải hai chân bị đánh gãy, thì hắn đã không như lúc này, không có cách gì lãnh binh báo thù.

Nếu là Nhàn Nương tính kế, đối với nàng có chỗ nào tốt?

-Nàng hận ta? Hận ta?

Nhữ Dương vương tay vịn chặt góc bàn, tìm bức thư mà một tháng trước hắn mới đọc do Trinh Nương gữi tới.

"Vương gia hãy quan tâm thế tử điện hạ thật nhiều, hắn mất đi mẫu thân, kế mẫu cũng không có cách gì thay thế được thân mẫu. Thế tử điện hạ cần người cẩn thận chỉ dẫn, trong lòng nhi tử phụ thân chính là người được tôn trọng nhất."

"Chỉ là tỷ tỷ kiệt xuất như vậy, thế tử điện hạ cũng khó quên được tỷ tỷ, thiếp chưa bao giờ nghĩ sẽ thay thế vị trí của tỷ tỷ ở trong lòng thế tử điện hạ, thiếp từng nghe một câu mẫu vì tử cường"

"Mặc kệ nữ tử có nhu nhược nhiều hơn nữa, thì lúc nguy cơ cận kề vẫn nghĩ đến nhi tử, thà buông bỏ tính mạng cũng muốn an bài tốt nhất cho nhi tử của mình, tuy tỷ tỷ đã mất, nhưng nàng lại để rất nhiều thứ cho thế tử".

"Thiếp đoán trước khi tỷ tỷ mất, nhất định sẽ dặn dò vương gia chiếu cố thế tử điện hạ, sao người có thể làm tỷ tỷ thất vọng, khiến cho nàng không cam lòng ra đi, nàng vì vương gia mới mất mạng, sinh mệnh là quý giá, cũng là thứ không ai có thể mua được".

https://thuviensach.vn

"Tỷ tỷ chịu hy sinh tính mạng, nhất định là vì thứ gì đó rất quý giá, ví dụ như tình thương của mẫu thân,thiếpthật sự kính nể tỷ tỷ."

Nhàn Nương có bao nhiêu quyết tâm? Xuống tay có bao nhiêu ngoan độc?

Nhữ Dương vương từng cùng nàng trôi qua nhiều năm như vậy, nghe nhiều, cũng thấy nhiều.

Nhữ Dương vương cầm chặt bức thư, trên trán nổi gân xanh, hắn giống như nhìn thấy Nhàn Nương...

Nàng đang cười nhạo hắn, cười nhạo hắn ngốc, hắn bị nàng đùa bỡn xoay vòng.

Dù biết Nhàn Nương mưu tính, thì phải làm thế nào đây? Có nói cho ai biết cũng không có ai tin tưởng.

Hoàng đế đã nhận định Nhàn Nương là trinh tiết liệt phụ, người bên ngoài nghĩ hắn bị điên.

-Nhàn Nương, vì sao? Vì sao hận ta? Ta đối với nàng còn chưa đủ tốt sao?

Nhữ Dương vương quét sạch đồ vật trên bàn xuống đất, điên cuồng gào thét:

-Vì sao? Vì sao hại ta?

Ba năm nay hắn vẫn luôn hoài niệm Nhàn Nương đến mức khờ dại.

Nhữ Dương vương vừa khóc vừa cười, thống khổ rên rĩ, trong lòng đã có hoài nghi tất nhiên sẽ nảy sinh vô số nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương nghĩ đến chuyện hắn không có cách gì có thêm nhi tử, có phải là do Nhàn Nương làm?

Nhữ Dương vương giống như điên dại, hoài nghi áp đảo hết tất cả...

Nhưng trong đáy lòng ở chỗ sâu nhất có một đạo thanh âm:

"Trinh Nương lừa gạt ngươi, Nhàn Nương sẽ không hại ngươi."

Hắn cũng không dùng vãn thiện, Yên Nhiên nghe hạ nhân hồi bẩm, hôm nay Nhữ Dương vương rất khác thường.

Đã hơn một năm chưa từng tức giận, hôm nay lại nổi giận lôi đình...

Nhữ Dương vương cùng Trinh Nương thư từ qua lại, Yên Nhiên đều biết, nàng cũng không có ngăn cản.

Yên Nhiên cảm giác hôm nay không bình thường, Nhàn Nương mưu hoa nàng cũng biết, hay là Trinh Nương đã phát hiện ra cái gì?

Yên Nhiên cân nhắc một lúc lâu, gọi Triệu ma ma mà Nhàn Nương lưu lại cho nàng.

Nhẹ giọng phân phó, cũng may hạ nhân trong vương phủ hơn phân nửa đều nằm trong tay Yên Nhiên, Triệu ma ma phúc thân:

-Thế tử phi điện hạ, lão nô sẽ đi làm, chắc chắn sẽ khiến vương gia nhớ kỹ chổ tốt của vương phi cả đời.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 110: Đoạn Tuyệt

Ban đêm, Trinh Nương dừng châm tuyến, tay nàng cầm giá y đỏ rực.

Tuy nói hình thức nữ tử xuất giá tự tú y phục là giống nhau, nhưng cũng có đa dạng sự lựa chọn cùng may tú y phục.

Trinh Nương bỏ thêm đồ vật vào trong áo, mặc lên sẽ nhìn nàng càng phát triển.

Vân Nhi bưng nước ấm cho Trinh Nương ngâm chân, ánh mắt kính nể nhìn Trinh Nương tự thú giá y.

- cửu tiểu thư thật là vất vả, một châm một tuyến đều tự mình tú, không giống các vị tiểu thư phủ khác lúc thành thân tất cả đều được phu nhân chuẩn bị đồ hồi môn, lúc này đã đến lúc, mà phu nhân lại nói thân mình không tốt, mặc kệ người không thèm quan tâm, nhưng người là Nhữ Dương vương phi, nô tỳ thấy ủy khuất thay người.

Trinh Nương thu dọn y phục vừa tú, thân thể ngã về phía sau, Vân Nhi cởi giầy của nàng.

Một đôi chân như ngọc ngâm vào trong nước, trong nước tràn ngập những cánh hoa khô.

Tuy phong tục của Đế quốc không bắt nữ tử phải bó chân, nhưng đôi chân cùng trinh tiết quan trọng như nhau.

https://thuviensach.vn

Đôi chân được gọi là trinh tiết thứ hai, chỉ có trượng phu mới có thể thấy được.

Đôi chân của nàng là cực tốt, không chỉ có da thịt trắng nõn, quan trọng nhất là không lớn không nhỏ.

Chỉ bằng một bàn tay của nam tử trưởng thành, ngón chân như đạm phấn trân châu, mềm mại hồng hào.

Trinh Nương vừa ngâm chân, vừa nhắm mắt thả lỏng, nếu không phải hôn kỳ đã tới gần, nàng ngàn vạn làn cũng không dám thức khuya tú giá y.

Trinh Nương không muốn hỏng đôi mắt, đưa tay nhấn nhẹ huyệt vị trên mắt, nhẹ giọng hỏi:

- Hôm nay Nhữ Dương vương phủ có đưa thư không?

Vân Nhi nói:

-Nô tỳ đến chổ Đèn Thập Phần, không thấy thư của vương gia.

- Hay là vương phủ có biến hóa?

Vân Nhi ngẩng đầu nhìn Trinh Nương, bộ dạng Trinh Nương rất phát triển, mặt mày tinh xảo, dung mạo xuất chúng khí chất yên tĩnh trấn định.

Mặc kệ là gặp phải chuyện gì, cửu tiểu thư vẫn có thể suy tính kỹ càng.

Bờ môi Trinh Nương khẽ cong tràn đầy ý cười, nhẹ giọng nói:

- Nha đàu ngốc, không có tin tức mới là tin tốt a.

- Nô tỳ không hiểu.

- Nhất định Nhữ Dương vương điện hạ đã nghĩ đến những lời ta nói, ta cũng không nói xấu đại tỷ, chỉ cần trong lòng Nhữ Dương vương có nghi

https://thuviensach.vn

ngờ, đại tỷ bố trí đại cục liền bị phá.

Trinh Nương là tiểu thư trong khuê phòng, không có nhiều nhân lực để hỏi thăm tin tức.

Huống chi Nhàn Nương dám làm thì nhất định sẽ xử lý sạch sẽ, chỉ dựa vào nàng có tra cũng không ra.

Lúc này Trinh Nương không cầu có thể đảo điên ấn tượng về Nhữ Dương vương phi trong lòng dân chúng.

Nàng chỉ muốn một mình Nhữ Dương vương hoài nghi mà thôi.

- Nàng ra chiêu, ta sẽ tiếp chiêu.

Đôi mắt Trinh Nương hiện rõ kiên quyết, giống như đang nói chuyện với ai đó, lầm bầm làu bầu:

- Cơm còn phải ăn từng ngụm, trăm ngàn lần không thể sốt ruột Ngu Công dời núL.Ta cũng có khả năng giải khai áp chế của ngươi. Ngươi cứ chờ xem.

Vân Nhi há miệng, sau đó lại ngậm lại, cửu tiểu thư không có nói chuyện với nàng.

Trong mắt Trinh Nương hiện lên hình bóng của Nhàn Nương, nàng mặc y phục hoa lệ tú mẫu đơn đang đứng ở trước mặt nàng.

Giống như lần đầu gặp mặt, cao ngạo tự tin, Trinh Nương nghiêng người về phía trước, trợn mắt nói:

- Ngươi không sai, ta cũng không sai, nếu luận xem ai tính kể ai trước, đại tỷ, ngươi còn kém, không phải ai cũng chấp nhận để ngươi bài bố.

https://thuviensach.vn

Bị khi dễ lên trên đầu, còn không phản kháng, cũng vì tạm nhân nhượng cho lợi ích toàn cục.

Nhàn Nương có xuất sắc hơn nữa cũng là phàm nhân, không phải thần tiên Phật tổ.

Trinh Nương vuốt tóc mai, cho dù là thần tiên, cũng không khi dễ được nàng.

- Cửu tiểu thư, di nương vẫn khóc, không ngừng khóc, nô tỳ lo lắng nàng khóc hỏng thân mình, tiểu thiểu gia đọc sách chuyện này...

Vân Nhi xấu hổ cúi đầu:

-Người sắp phải xuất giá rồi, cần gì phải làm người xấu? Tiểu thiếu gia là trí tuệ, tương lai sau này là chổ cho người trông cậy, di nương lại xem hắn như vận mệnh.

-Cũng vì hắn là thân đệ đệ mà ta có thể dựa vào, cho nên ta mới suy nghĩ giáo dưỡng hắn thật tốt.

Trinh Nương tu hành ba năm, thân đệ đệ của nàng cũng đã lớn, bị thân mẫu xem như châu ngọc mà cưng chiu.

Không có Trinh Nương ở bên cạnh trông chừng, thân mẫu sẽ sủng nhi tử lên tận trời.

Dưỡng ra tính tính xấu kiêu ngạo ngang ngược, đã là đứa trẻ bốn tuổi vậy mà một chữ cũng không biết.

Có chuyện gì không được như ý liền làm loạn phát cáu, chỉ càn không thuận theo hắn, hắn liền lăn lộn trên mặt đất.

Phương pháp xử lý thứ tử không phải chỉ có một cách, đối với hắn áp dụng phương thức sủng giết là thích hợp nhất.

https://thuviensach.vn

Hiện tại hắn còn nhỏ, hồ nháo một chút còn có thể nói là đáng yêu ngây thơ.

Bởi vì hắn là nhi tử có được lúc về già của Mạnh lão gia, Mạnh lão gia sủng hắn.

Tương lai trưởng thành, nếu vẫn cứ sủng chiều như thế, nhất định hắn sẽ trở thành ác bá.

Mạnh thị đưa hắn cho tiểu thiếp nuôi dưỡng, địa vị xuất thân rất thấp, hắn lại không có bản sự.

Tương lai sau này hắn không tăng thêm phiền toái cho Trinh Nương là may rồi, làm sao có thể dựa vào?

Nếu đổi lại người khác, Trinh Nương cũng không cần phí nhiều tâm tư như vậy.

Trở lại Mạnh phủ Trinh Nương nhìn ra vấn đề, đoạt quyền quản giáo đệ đệ trong tay thân mẫu, dạy hắn biết chữ, tu chỉnh tính tình ác liệt.

Trinh Nương mất một phen võ mồm mới đá động được di nương.

Sau giờ ngọ, thân đệ đệ Mạnh Triết trả thù Trinh Nương, không chỉ đẩy nàng, còn xé sách vở, văn chương ném đầy trên đất.

Biến thư phòng thành đống hỗn độn, Trinh Nương áp chế tính tình giảng giải đạo lý cho hắn nghe.

Nhưng Mạnh Triết căn bản nghe không vào, đứa nhỏ của người khác, sao có thể trở thành thân sinh của mình?

Dù không phải thân sinh nhi nữ nhưng không chịu nghe lời cũng nên bị trừng phạt.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương cầm roi trúc đánh vào lòng bàn tay hắn, nàng xuống tay có chừng mực.

Nhưng Mạnh Triết khóc đến kinh thiên động địa, gào thét khiến toàn bộ Mạnh phủ đều biết.

Trinh Nương cúi đàu nhìn vết thương trên cánh tay:

- Nàng còn khóc cái gì? Không phải nàng đã thay nhi tử báo thù rồi sao?

Vân Nhi đưa bình thuốc mỡ, khuyên nhủ:

- Di nương nhất thời nóng giận, nên mới đánh người.

- Thôi.

Thật ra Trinh Nương cũng có tâm muốn dạy bảo đệ đệ, nhưng lúc nàng bị đánh thì phàn tâm này cũng đã không còn.

Sớm muộn gì nàng cũng xuất giá, cũng không phải là người Mạnh gia.

Nếu Mạnh Triết đã không thể trông cậy, nàng coi như không có đệ đệ này, tương lai sau này nếu hắn chọc họa đã có người khác sầu lo.

Nàng đã nói rõ ràng với di nương, có chuyện gì cũng không thể trách nàng.

Cho dù di nương cầu nàng, giúp hay không còn không phải là tùy thuộc vào tâm trạng của nàng sao?

Tâm tình tốt, thì quan tâm một chút, tâm tình không tốt...Dù sao cũng không phải thân đệ đệ thật sự.

- Ngươi đi thông báo với di nương một tiếng, sau này ta sẽ không xen vào chuyện của Triết nhi nữa, hắn có chuyện gì cũng đừng tới tìm ta.

https://thuviensach.vn

- Dạ, cửu tiểu thư.

Vân Nhi chuẩn bị rời đi, Trinh Nương kêu nàng lại, dù gì cũng đã vài năm gọi nàng là nương, cuối cùng nói:

- Còn nữa, Mạnh gia thi lễ gia truy ền, làm gì có đạo lý để cho tôn tử văn dốt võ nát, nói nàng mở to mắt nhìn thứ xuất huynh trưởng có tình cảnh gì, lúc về già có quý tử...Phụ thân khỏe mạnh thì không sao, nhưng nếu phụ thân có chuyện, không thể nói quý tử có nhiều tài vật.

Trinh Nương đã nói đến như thế, tương lai Mạnh Triết là tốt hay là xấu, nàng cũng không cần quan tâm.

Sau khi Vân Nhi truyền lời xong đi trở về, nói:

- Di nương hối hận đã đánh người, hỏi nô tỳ xem người đã bôi dược chưa? Có dùng dược thượng hạng hay không? Là nàng hồ đò, nàng nói ngày mai sẽ đến thăm người.

Trinh nương cười nói:

- Ngày mai di nương đến, thông báo với ta một tiếng, ở trước mặt nàng không được nói đến thương thể của ta, đỡ khiến nàng lo lắng, thương thể đã tốt hơn nhiều.

Nàng không muốn quan tâm đến di nương nữa, là nàng thương tổn nàng, nếu di nương không cảm kích, mẫu tử gì đấy cũng thôi đi.

- Tuân mệnh.

Vân Nhi đáp ứng, cửu tiểu thư xa lạ với di nương, mỗi khi đụng chuyện liền không thèm để ý đến người.

Cho nên cửu tiểu thư mới có thể như thế, nhưng di nương là thân mẫu của nàng, như vậy...

https://thuviensach.vn

Vân Nhi lắc đàu xua tan ý tưởng hoang đường vừa nghĩ đến, cửu tiểu thư làm cái gì cũng đúng.

Nhữ Dương vương phủ.

Sau khi Nhữ Dương vương phát tiết xong, nằm ở trên giường trợn mắt nhìn đỉnh màn.

- Nhàn Nương, có phải nàng đùa giỡn ta?

Trong phòng trừ ánh trăng bên ngoài cửa sổ, cũng chỉ châm một ngọn nến, đột nhiên ngọn nến tắt.

cửa sổ mở, từng trận gió lạnh thổi vào, Nhữ Dương vương ngửi thấy một mùi hương quen thuộc.

Là Nhàn Nương...Là hương liệu mà Nhàn Nương thích nhất.

Nhữ Dương vương xoay người đứng lên, ra vẻ trấn tĩnh nói:

- Ai? Dám giả thần giả quỷ làm loại chuyện tiểu nhân này; đi ra cho bản vương, đi ra đây cho bản vương.

Cửa sổ đóng lại, mở ra, đóng lại, mở ra, Nhữ Dương vương kinh hãi, rồ ràng ở cửa sổ không có người, Nhữ Dương vương hô:

- Người tới, cầm đèn, người tới. Cầm đèn.

Gọi nửa ngày cũng không có người tiến vào, tuy vài năm nay Nhữ Dương vương không để bọn nô tài hàu hạ bên người, nhưng hắn vẫn có một hai tên nô tài để sai bảo.

- Minh Yên, Minh Yên.

https://thuviensach.vn

Bị Nhữ Dương vương gọi Minh Yên sợ tới mức tiểu trong quần, hơn nửa đêm lại có nữ quỷ nổi lơ lửng.

Minh Yên là tên nhát cáy, không biết như thế nào lại xỉu mất.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 111: Mục Đích

Nhữ Dương vương ở trong phòng kêu to cũng không có người để ý, hắn rút ra bảo kiếm, vung loạn vào hư không:

-Ai, đi ra đây cho bản vương.

Giọng nói vững vàng, có thể nhìn ra Nhữ Dương vương là người từng trải qua chiến trường chết chóc.

Nhưng cánh tay cứng ngắc chậm chạp, cũng có thể nhìn ra hắn đã là anh hùng tuổi xế chiều, Nhữ Dương vương nay đâu bằng xưa.

- Vương gia không còn nhớ ta?

-Ai?Ngươi là ai?

Ở ngoài cửa sổ thình lình xuất hiện một bóng người, là giọng nói của nữ tử.

Nhữ Dương vương cầm bảo kiếm trong tay, can đảm bước đến sát cửa sổ.

Mới vừa rồi còn nhìn thấy bóng người lúc này lại không thấy, chỉ nghe một tiếng thở dài tức tưởi:

-Âm dương cách hiệt..Ta có thể nhìn thấy vương gia một lần đã là phúc khí lớn nhất.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương tìm kiếm ngoài cửa sổ, nhìn không thấy bóng người, đang lúc tìm kiếm chung quanh, sau lưng Nhữ Dương vương thổi đến một trận gió lạnh.

- Vương gia, đừng quên ta.

- Nhàn Nương? Ngươi là Nhàn Nương?

Nhữ Dương vương nắm chặt kiếm, bóng người phiêu tán.

- Sẽ không, Nhàn Nương sẽ không dấu đàu lòi đuôi...Nàng sẽ không...

Nhữ Dương vương dựa vào cửa sổ, người nọ không phải là Nhàn Nương, là ai? Ai đang giả thần giả quỷ?

- Không đúng, là Uyển Như.

Rốt cục Nhữ Dương vương cũng nhớ đến âm thanh từng rất quen thuộc là Uyển Như.

Nàng còn dám tới nhìn hắn? Nhữ Dương vương siết chặt chuôi kiếm, hán nhớ Uyển Như gần mười năm.

vẫn luôn hận Nhàn Nương ngoan độc, cho đến lúc Nhàn Nương sắp chết đi hắn mới rõ ràng ai là người toàn tâm toàn ý vì hắn...

Nhữ Dương vương ngửa đàu nhắm chặt mắt:

- Nhàn Nương; ta lại sai lầm ròi.

Sao hắn có thể hoài nghi Nhàn Nương? Nàng là nữ tử cương cường như vậy, sao có thể tính kế hắn.

Đến giờ khắc cuối cùng Nhàn Nương vẫn tâm tâm niệm niệm hắn.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương nhớ lại lúc trước, lúc hắn bị Man Di bắt đi, chịu tra tấn vũ nhục.

Sau đó hắn nghe thấy giọng nói của Nhàn Nương, lúc hắn hãm sâu trong tuyệt cảnh Nhàn Nương đã xả thân cứu hắn.

Điều đó còn không đủ để chứng minh Nhàn Nương chung tình với hắn sao?

Cuộc đời này hắn chỉ có thể có một nhi tử duy nhất là Triệu Duệ Kỳ, mặc kệ hắn thú ai làm kế phi, cũng không thể có thêm nhi nữ.

Tước vị của hắn trừ trưởng tử, còn có thể truyền cho ai? Nhàn Nương hoàn toàn không cần phải dùng hết thủ đoạn.

Nhữ Dương vương đã từng đáp ứng với Uyển Như, chỉ cho Nhàn Nương vị trí vương phi vì thể diện.

Không hề có tình yêu nam nữ, hiện nay ngày ngày khắc khắc hắn đều tưởng niệm Nhàn Nương, nghĩ đến nàng mà lòng đau như cắt.

Vì thế Uyển Như mới đến đây nhắc nhở hắn chớ quên lời thề.

- Nực cười, thật nực cười. Ngươi có thể mê hoặc bản vương nhất thời, nhưng không thể mê hoặc bản vương cả đời, ta nói cho ngươi biết, ta chưa bao giờ thích ngươi, ngươi chỉ là đồ chơi mà thôi.

Tay Nhữ Dương vương đập mạnh vào song cửa sổ, hắn không muốn bị một nữ nhân rắn rết mê hoặc nữa.

- Cao quý như mẫu đơn, trí tuệ hơn người, vì vương phủ vì ta mà hy sinh tất cả, Nhàn Nương mới là người khiến ta khắc cốt ghi tâm.

- Vương gia, vương gia.

https://thuviensach.vn

Minh Yên thanh tỉnh lại vội vàng chạy vào châm nến, nhìn thấy Nhữ Dương vương vẫn mạnh khỏe, Minh Yên thở phào nhẹ nhõm.

- Mới vừa rồi..Vương gia?

- Chả trách ba năm nay nàng không chịu đi vào giấc mộng của ta.

Nhữ Dương vương từng hy vọng có thể ở trong mộng nhìn thấy Nhàn Nương.

Nhưng nàng chưa bao giờ tiến vào giấc mộng của hắn.

- Bản vương không tin nàng; thật sự là lỗi của bản vương.

- Vương gia?

- Ngươi mau dẫn đường, bản vương phải đi từ đường, nhìn Nhàn Nương.

Nhữ Dương vương lau khóe mắt ướt át, đi đến từ đường sám hối với Nhàn Nương, sao hắn có thể không tín nhiệm Nhàn Nương?

Liên tiếp nói lỡ lời hoài nghi nàng, Nhữ Dương vương hối hận vô cùng, hắn cảm thấy áy náy, hoài niệm.

Tình yêu say đắm, nhớ đến chuyện trước kia, Nhàn Nương vì hắn, vì Nhữ Dương vương phủ dốc hết tâm huyết...

Nhữ Dương vương ở trước bài vị của Nhàn Nương thề thốt:

-Nhàn Nương hãy tin bản vương, bản vương sẽ không bao giờ hoài nghi nàng, Nhàn Nương, hãy vào trong mộng của bản vương đi, để bản vương có thể gặp được nàng.

Nhữ Dương vương càng sám hối với Nhàn Nương, càng phát giác Trinh Nương rất giống Uyển Như.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng nàng không có nói Nhàn Nương không tốt, nhưng vì sao lại khiến hắn hiểu lầm?

Hắn thề sẽ không bị nữ nhân đùa bỡn nữa, hắn không muốn nghĩ Trinh Nương là người có tâm kế, Nhữ Dương vương cũng không muốn làm người ngu ngốc.

- Trinh Nương rất tốt, Nhàn Nương, nàng ấy là nàng lưu lại cho ta.

- Vương gia.

Vương phu nhân người đã từng cứu mạng Nhữ Dương vương cầm theo đèn lồng đi đến từ đường.

(Yul: nàng này cứu lúc ở chuồng heo ý)

Nhữ Dương vương quay đầu nhìn lại. Trong mắt nàng tràn đầy thân thiết.

-Người lại đến xem vương phi điện hạ nữa rồi, nếu vương phi điện hạ biết người bi thương như vậy, nhất định sẽ rất thương tâm. Người hãy cẩn thận giữ gìn thân mình.

Nàng cũng như Nhữ Dương vương, cứ cách ba ngày sẽ đến đây tế bái Nhàn Nương.

Tự mình quét tước từ đường, Nhữ Dương vương cũng không hoài nghi nàng dụng tâm cố ý.

Nàng cũng đã từng cứu mạng Nhữ Dương vương, ở trước linh bài của Nhàn Nương, mà Nhữ Dương vương nhớ kỹ nàng có mấy phần ưu việt.

Diện mạo, gia thế cũng không như trắc phi, nhưng nàng dựa vào ân cứu mạng Nhữ Dương vương.

https://thuviensach.vn

Dựa vào tính tình không gây chuyện không tranh thủ tình cảm, mà ở trong Nhữ Dương vương đứng vững gót chân.

- Qua ngày hôm nay, sợ nàng sẽ bị vương gia nhớ kỹ.

Yên Nhiên từ trong thùng tắm bước ra ngoài, dùng khăn lau sạch bọt nước, phủ thêm y phục.

Ngồi xuống bàn trang điểm cầm khăn lau tóc, từ trong gương nhìn thấy vẻ mặt Triệu ma ma nghi hoặc.

-Ngươi không hiểu?

- Lão nô cho ràng người sẽ làm chủ tử tự nhắc nhở vương gia, không ngờ lại tiện nghi tiện nhân Uyển Như kia.

Yên Nhiên nhếch môi:

- Ta không muốn khiến đại di đã ra đi mà còn không được an tĩnh, nàng đời đời kiếp kiếp cũng không muốn gặp lại vương gia, khiến đại di hiển linh, là vũ nhục nàng, sao ta có thể làm ra chuyện này?

Nàng là một lần sống lại kiếp người, so với người bên ngoài càng tin tưởng thần quỷ.

Chỉ vì một chút chuyện nhỏ nhặt này mà quấy rầy hồn phách của đại di không được an ổn.

Thì Yên Nhiên đã cô phụ công dạy dỗ của Nhàn Nương, huống chi dựa theo tính tình của đại di, Nhữ Dương vương sẽ biết.

Nhàn Nương hiện thân sẽ khiến Nhữ Dương vương hoài nghi sau lưng có người thao túng.

https://thuviensach.vn

Tuy hiện tại trong vương phủ có hơn phân nửa là thuộc hạ của Yên Nhiên, nhưng làm việc vẫn phải thật cẩn thận.

Nếu không phải vì Trinh Nương xúi giục Nhữ Dương vương, thì Yên Nhiên cũng sẽ không làm như vậy.

- Tiện nghi tiện nhân Uyển Như, khiến vương gia còn có thể nhớ rõ nàng.

- Uyển Như là Uyển Như, nàng không có khả năng so với đại di, nếu có ai có diện mạo giống như nàng?

Yên Nhiên cong môi:

- Trinh di dịu dàng kính cẩn nghe theo, sẽ khiến vương gia thường xuyên nhớ tới Uyển Như. Nếu vương gia không phát hiện Trinh di ngoài mềm trong cứng, có tính mềm dẻo, thì nàng chỉ có thể sống dưới bóng Uyển Như.

Triệu ma ma hỏi:

-Thế tử phi thật thông minh, để nàng buồn bực ủy khuất, chỉ là...Vương gia có thể nhìn thấy Mạnh cửu tiểu thư khác biệt?

Yên Nhiên lau khô mái tóc, chỉnh lại y phục.

- Trước kia không có cơ hội, hiện nay thì khác, ta sẽ không để nàng có cơ hội tranh thủ biểu hiện, nếu Trinh di vẫn tiếp tục dịu dàng mèm mại, thì cả cuộc đời này vương gia cũng sẽ không quên Uyển Như, như vậy vương gia càng nhớ rõ đại di mới là nữ tử độc nhất vô nhị.

- Nàng không chỉ không so được với đại di, không chừng còn không so được với Uyển Như, dù vương gia hận nàng, nhưng cũng sẽ nhớ rõ Uyển Như cả đời.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Yên Nhiên đã khiến Nhữ Dương vương hoàn toàn nhớ kỹ Uyển Như.

Chỉ cần gặp nữ tử giống như Uyển Như, hắn sẽ nhớ tới cảnh tượng ngày hôm nay mà tâm sinh cảnh giác.

Yên Nhiên đứng dậy đi vào tân phòng, nha hoàn bưng bát canh bổ lên, Yên Nhiên đem canh bổ uống sạch.

Sau khi súc miệng xong, nàng bước qua tấm bình phong, vén lên màn, trên giường là biểu ca đang nằm ngủ say.

Ngón tay Yên Nhiên nhẹ nhàng lướt chân mày của hắn, vì đế quốc thi hành một phương án, hắn bận việc suốt nửa tháng.

Hôm nay hoàng đế đã phê chuẩn thi hành, cho nên hắn mới thả lỏng tâm tình...

Biểu ca, ngươi cứ việc ở bên ngoài bận rộn vì đế quốc, vương phủ hãy giao cho ta.

Lúc Yên Nhiên di chuyển ngón tay đến bờ môi hắn, Triệu Duệ Kỳ há mồm ngậm lấy.

Yên Nhiên muốn rút tay về, Triệu Duệ Kỳ ôm chặt thắt lưng của nàng, kéo nàng lên giường, màn rũ xuống đất...

Tiếng y phục xột xoạt cởi bỏ truyền ra, tiếng thở dốc nặng nề của nam nhân kèm theo tiếng rên rỉ yêu kiều...Ban đêm còn rất dài...

p/s k có H đâu mấy sói ơi(2> © © ©

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 112: Hiền Lương Thục Đức

Gần tới hôn kỳ, tuy Trinh Nương nói vẫn quan tâm không lơ là Nhữ Dương vương.

Nhưng bận rộn chuẩn bị hôn kỳ khiến nàng không rảnh rỗi chiếu cố hắn, Trinh Nương biết tương lai sau này muốn an ổn phải dựa vào Nhữ Dương vương.

Nàng còn chưa xuất giá đã liên lục cùng Nhữ Dương vương phủ gửi thư lui tới.

Trước kia không có người chú ý, nhưng hôm nay đã khác ngày xưa.

Nhữ Dương vương thú kế phi ở kinh thành được xem là đại sự, rất nhiều người nhìn, Trinh Nương phải thận trọng.

Khách nhân đến Mạnh phủ rất nhiều, Lâm thị mượn cớ ốm đau không ra tiếp đón.

Di nương toàn tâm toàn ý đều đặt lên người nhi tử, bỏ sót Trinh Nương, còn chưa nói đến chuyện Mạnh gia là thi lễ gia truyền tuyệt đối sẽ không có chuyện để di nương ra mặt xã giao.

Dù có tẩu tử giúp đỡ, rốt cuộc vẫn không phải thân ruột thịt, Trinh Nương chỉ có thể tự thân tự lực, sợ có người lừa gạt nàng.

Khuôn mặt Trinh Nương thanh lệ, lại biết trang điểm, y phục trang sức không quá trân quý.

https://thuviensach.vn

Nhưng Trinh Nương phối hợp rất tốt, dù chỉ là một chiếc khăn nhỏ, một cái đai lưng đều tự mình tú hoa.

Mỗi loại mỗi dạng đều rất tinh xảo độc đáo, nhẹ quét hàng mi, to son điểm phấn.

Trinh Nương giống như hoa hải đường nở rộ, là một vị mỹ nhân khó có.

Nam nhân ngoài miệng nói rất dễ nghe, nhưng không có nam nhân nào lại thích xấu nữ.

Trinh Nương khắc sâu nhớ kỹ điều này, nữ tử có dung mạo phải kèm theo khí chất xuất chúng.

Từ lúc xuyên tới đây, Trinh Nương vẫn luôn chú ý bảo dưỡng, trang điểm cũng không qua loa.

Ba phần diện mạo bảy phần điểm tô, Trinh Nương tuyển chọn trang sức phụ trợ cho khí chất của nàng.

Nàng vừa kết hợp kỹ xảo hiện đại cùng son phấn cổ kim, lấy thừa bù thiếu.

Lúc này nàng không thể ẩn dấu tài năng, bởi vậy trong kinh thành có một lời đồn.

Nhữ Dương vương kế phi tương lai có khí chất uyển chuyển hàm xúc, phong tư quanh co khúc khuỷu, khó có được.

Nàng hòa thuận mềm mại, cùng nàng nói chuyện sẽ rất thoải mái, vừa không phải ngạo mạn, lại không phải hiền hoà mềm mại không có chủ ý.

Trinh Nương được ví von không phải nữ tử tầm thường nào cũng có thể sánh bằng.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nghe thấy lời đồn này, nói với Triệu ma ma:

-Nàng chính là nàng, sẽ biểu hiện những điều tốt đẹp của nàng, rất ít ai có thể phản cảm nàng.

-Thế tử phi đừng lo lắng, đến Mạnh gia thăm viếng có thể là loại người gì? Không phải vô dụng vô danh, chính là tầm thường hám lợi, dù nàng có thể nổi danh cũng có ích lợi gì? Có vị danh môn phu nhân nào xem trọng nàng?

Yên Nhiên khẽ mỉm cười:

-Nói cũng đúng.

Đã sớm nằm trong sự dự đoán của nàng, cho dù Trinh Nương tô điểm thanh danh, cũng không thể bước vào tầng lớp huân quý mệnh phụ.

-Bái thiếp đã phát ra ngoài?

- Hồi thế tử phi nghe lời căn dặn của người đã phát ra ngoài.

Yên Nhiên nhấp ngụm trà Yên Chi, môi nhợt nhạt phấn hồng:

-Nói với nàng, chuyện này ta nhớ kỹ.

- Nàng là người thông minh, biết dựa vào người.

-Có thể từ Hoài Châu mà đến vương phủ, lại có thể ở trong vương phủ đứng vững gót chân, nàng cũng không phải là kẻ ngu dốt.

Yên Nhiên khẽ cong môi:

-Nàng không chỉ muốn dựa vào ta, Trinh di vào cửa...Nàng sẽ hiểu, cuối cùng nàng chỉ có thể đi theo ta, bởi vì Trinh di nhìn bên ngoài thì hiền lành rộng lượng, nhưng nàng cũng là người ghen tuông vô cùng.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước, Nhữ Dương vương sủng ái một đám thiếp thất lần lượt bị thất sủng.

Là phạm sai lầm lớn bị đưa đi chùa miếu cắt tóc tu hành, hoặc là chết trong cuộc chiến tranh thủ tình cảm.

Cuối cùng Nhữ Dương vương chỉ để lại một hai thiếp thất không được sủng tự mình bài trí.

Trinh Nương vì hiền danh nên chưa từng bạc đãi các nàng, chỉ là cả cuộc đời này các nàng cũng không thể thấy được Nhữ Dương vương.

Dùng cả đời cô tịch cô đơn thành toàn cho Nhữ Dương vương phi được danh hiền lương thục đức.

Đương nhiên chuyện trừ bỏ thiếp thất, không một người nào không phải do Trinh Nương ngầm hạ thủ.

Tất cả đều là lỗi của các nàng, các nàng tranh thủ tình cảm là sai, các nàng vì tương lai mà tính toán cũng là sai.

Thương tổn Trinh Nương là sai, để cho gia mẫu thân nhân được chút ưu việt cũng là sai lầm...

Các nàng sai nhất là gặp Trinh Nương, cũng tại các nàng ngu xuẩn, xem thường Trinh Nương.

Làm việc không cẩn thận lộ ra nhược điểm, bị Trinh Nương nắm lấy, cuối cùng phải chịu kết cục thê thảm.

Trinh Nương giống như tiên tử thuần khiết, nàng rõ ràng không cần phải để ý.

Nhữ Dương vương sủng nàng, thì nhìn ai cũng không vừa mắt, chỉ cảm thấy một mình Trinh Nương là tốt đẹp nhất.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên Yên Nhiên cười lớn, cười kiếp trước mình quá ngu xuẩn, kiếp này nàng sẽ không ngu xuẩn nữa:

-Ta sẽ không vì thanh danh dễ nghe, mà bày bố thiếp thất.

Kiếp trước nàng từng hỏi Trinh Nương, nếu không thích, vì sao còn muốn giúp vương gia nạp thiếp? An bài ngày cho các nàng thị tẩm?

Trinh Nương rộng lượng cười nói, bởi vì nàng là vương phi.

Còn không phải là muốn thanh danh dễ nghe sao.

Nàng không muốn bị người bài bố, vậy thì có nữ tử nào trong vương phủ mà không bị nàng bài bố?

Mỗi lần trừ bỏ một thiếp thất, Nhữ Dương vương đều phát giác Trinh nương rất tốt đẹp.

Hoặc là rộng lượng, thong dong, hoặc nội liễm, hoặc là công bằng, hoặc bình thản, hoặc trí tuệ hơn người.

Chính những điều này đã khiến Nhữ Dương vương khăng khăng một lòng đối đãi tốt với nàng.

Kiếp này Trinh Nương không còn được như kiếp trước, Yên Nhiên muốn biết Trinh Nương sẽ làm thế nào loại bỏ thiếp thất.

Hay là vẫn giống như kiếp trước, thể hiện hiền lương thục đức?

Các vị phu nhân không cần chuyên sủng, dịu dàng mềm mại, hai vị trắc phi xuất thân cao quý, một đám thiếp thất, ai cũng không cam nguyện làm nền.

-Thế tử phi không phải sẽ giúp đỡ...

https://thuviensach.vn

- Ta không có tư cách hỏi đến hậu viện của vương gia, ta làm tốt chuyện của chính mình là đủ rồi.

Yên Nhiên tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào chuyện tranh thủ tình cảm, Nhữ Dương vương cũng không giống kiếp trước, tất cả đều thay đổi.

-Ta sẽ nhớ kỹ bà bà của ta chỉ có một mình đại di, ta sẽ không quên nàng, chỉ cần ta cùng biểu ca không thân cận với Trinh Nương, Nhữ Dương vương sẽ hiểu rõ ràng, không quá phận cũng không quá xa lạ, ngự sử cũng không thể nói biểu ca bất hiếu, nàng muốn châm ngòi phát huy tìm đường sống cũng không dễ, kế phi so với biểu ca chỉ lớn hơn một tuổi, sao có thể thân cận.

Kiếp trước nàng là đồ ngốc, thấy Trinh Nương trở thành kế phi vẫn rất cao hứng.

Người kế thừa Nhữ Dương vương phủ đã tỏ thái độ, Trinh Nương giao tế càng dễ dàng khiến cho huân quý danh môn tiếp nhận nàng.

Thật nực cười nàng khắp nơi giúp đỡ Trinh Nương, sau khi nàng ta đứng vững gót chân sinh hạ nhi tử....

Yên Nhiên ôm ngực đau đớn, là kiếp trước, kiếp này nàng sẽ thủ hộ biểu ca, sẽ không có chuyện có miệng mà khó trả lời.

-Đúng rồi, chuyện ta sai ngươi đi làm ra sao rồi?

-Hồi bẩm thế tử phi, lão nô sai người lặng lẽ hỏi thăm, vùng ngoại thành quả thật có án tử thông dâm, tên kia là tư sinh tử (con riêng)...Giết người thì đền mạng, phán xử trảm lập tức hành quyết.

Yên Nhiên gọi Triệu ma ma đến gần, Triệu ma ma vừa nghe, vừa gật đầu,

https://thuviensach.vn

-Lão nô hiểu rõ.

- Ta muốn toàn bộ kinh thành đều biết đến hai án tử này, nhớ kỹ, là toàn bộ kinh thành đều biết đến, nếu kiện lên cấp trên phải đi tìm Phủ Doãn đại nhân, Phó đại nhân sẽ giúp nàng.

-Dạ.

Sau khi Triệu ma ma rời đi, Yên Nhiên cũng đã hiểu rõ đại di, chỉ cần để ý người thân được bình an, dù trên tay dính đầy máu tươi, thì nàng cũng sẽ làm.

Đêm hôm khuya khoắt, chỉ còn năm ngày nữa Trinh Nương sẽ gả vào Nhữ Dương vương phủ.

Hôm nay nghe nói Nhữ Dương vương tự mình đưa thiếp mời thỉnh bằng hữu tri giao đến vương phủ.

Nghe nói lúc hắn nhắc tới vương phi đã mất, rất hoài niệm, Trinh Nương nghe kinh thành truyền tin đồn đãi.

Là phu thê thế tử đối với nàng chỉ là xa cách chứ không phải thân cận, Trinh Nương thở dài:

-Yên Nhiên nghĩ sai rồi, ta chưa từng nghĩ sẽ thay thế đại tỷ.

- Chủ tử, nước ấm đã tới.

- Ừ, ngươi đi ra ngoài đi.

Trinh Nương đuổi nha hoàn ra ngoài, ngay cả Vân Nhi cũng không lưu lại, Trinh Nương đóng chặt cửa phòng.

Từ trong hộp gỗ lấy một bao giấy, đem bột phấn trong bao giấy đổ vào trong nước.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương cởi tiết khố, dùng nước hòa với dược rửa sạch hạ thân, chỗ đau đỏ bừng...

Tay Trinh Nương chà lau dưới hạ thân...Nàng có đau hơn nữa cũng phải nhẫn nại.

Đôi tay chống vào bồn đồng, Trinh Nương chậm rãi đem hạ thân ngâm vào trong nước.

Nàng đau đớn mặt đầy mồ hôi, nhẫn nại, nhẫn nại, Trinh Nương cắn môi, kìm chế không phát ra tiếng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 113+1: Xử Án Tử (1)

Ngâm trong nước ước chừng nửa canh giờ, dược liệu trong nước cũng đã hấp thu, Trinh Nương mặc vào tiết khố đứng dậy.

Trong bồn nước ẩn hiện màu hồng nhạt, nàng bưng đồng bồn lên, đem nước đổ vào chậu hoa trong phòng.

Từng là đóa hoa nở rộ, lúc này đã có dấu vết suy tàn, ngón tay Trinh Nương đụng chạm đóa hoa, thì thào tự nói:

-Chỉ còn năm ngày.

Đem ấm nước nóng đổ vào trong bồn đồng, Trinh Nương leo lên giường, từ trong hộp gỗ dưới gối lấy ra một lọ thuốc mỡ.

Tay nàng run rẩy, nhưng vẫn mở nắp dược, lấy ra thuốc mỡ màu trắng, bôi lên ngón tay.

Từ từ đưa ngón tay vào trong thân thể, Trinh Nương cắn chặt khăn nhỏ, giống như có một ngàn mũi kim châm đâm vào trong thân thể nàng.

-Đau...Ô ô....

Vì lo sợ người bên ngoài nghe thấy âm thanh sẽ tiến vào, Trinh Nương nhét khăn vào trong miệng.

Ngón tay di chuyển bôi thuốc mỡ vào bên trong, sau khi làm xong, Trinh Nương không còn khí lực.

https://thuviensach.vn

Vì đau đớn toát ra mồ hôi ướt đẫm y phục đơn bạc trên thân thể.

Ngày tháng Trinh Nương ở Mạnh gia cũng không tốt lắm, tuy Mạnh lão gia không bạc đãi nàng, nhưng nàng cũng không được nhiều ưu đãi.

Lúc này Mạnh lão gia chỉ coi trọng ngoại tôn nữ Nhữ Dương vương thế tử phi.

Lúc Nhu Nương tới thăm Lâm thị, từng một mình nói chuyện với Mạnh lão gia.

Sau đó Mạnh lão gia càng lãnh đạm với Trinh Nương. Trinh Nương muốn mỗi ngày đều dùng nước ấm để tắm rửa, trù phòng(phòng bếp) cũng không cung cấp.

Phong tục nơi này mặc dù là hậu duệ quý tộc cũng không có thói quen mỗi ngày tắm rửa.

Đau đớn đã qua đi, Trinh nương thu thập dược vật, chỉ có thể dùng nước lạnh chà lau mồ hôi trên thân thể.

Nước mắt ứa đọng trong hốc mắt, bụng đầy ủy khuất một giọt nước mắt lăn dài trên má, rơi xuống bồn nước.

Nước mắt làm ánh mắt Trinh Nương mơ hồ, Trinh Nương chớp mắt nhìn thấy bóng dáng Nhàn Nương.

Trinh Nương gắt gao cắn chặt môi dưới, đôi mắt hiện lên oán hận, ngón tay Trinh Nương xua tan bóng hình trên mặt nước, thân ảnh Nhàn Nương tan biến.

-Ngươi thật hung ác, ngươi hủy diệt trinh tiết của ta, ngươi có từng nghĩ ta chính là muội muội của ngươi.

https://thuviensach.vn

-Không phải ta đã nói, Nhữ Dương vương yêu ai thích ai ta cũng không để trong lòng, ta chưa bao giờ muốn hắn thật lòng với ta, ta chẳng qua chỉ muốn làm tốt nhiệm vụ kế phi mà thôi, ngươi...

Chân Trinh Nương mềm nhũn, quỳ ngồi trên mặt đất:

-Ngươi ngoan độc hung ác không muốn buông tha ta, Mạnh Nhàn Nương ngươi quá độc ác, ngươi muốn sau khi ta thành thân sẽ bức tử ta, sao ta có thể để ngươi được như nguyện?

(Yul: phải nói từ khúc này rất hay lun. NN suy tính mọi nước cờ TN sẽ đi...Không có khe hở hoàn toàn vây hãm TN trong bẫy)

-Thật ra ta vốn không định tranh đấu, tuy ta sẽ không đối đãi với nhi tử của ngươi giống như thân sinh nhi nữ của ta, nhưng ít nhất ta vẫn sẽ để hắn cơm áo không lo, tước vị của nhi tử ta sẽ tự hắn chém giết giành lấy, nhưng nay...Mạnh Nhàn Nương, sao ta có thể tha thứ cho ngươi, dù ta có thiện lương hơn nữa, dù ta có thể thông cảm cho ngươi vì nhi tử mà khổ tâm an bày, nhưng ta...Không có cách gì tha thứ cho ngươi.

Trinh Nương thống khổ đi về phía giường, nàng có thể không cần những ngày sủng ái bình thản.

Cũng có thể không xen vào tình cảm giữa Nhàn Nương cùng Nhữ Dương vương.

Nhưng nàng tuyệt đối không thể sống mà không có danh dự, nếu không phải nàng có tính cảnh giác cao.

Nếu không phải nàng ở Chủng Đậu Cung gặp người từng trãi có kinh nghiệm, thì nàng đã không biết chỉ vì ở lại Nhữ Dương vương phủ một ngày! Mà lạc hồng đã bị Nhàn Nương phá.

https://thuviensach.vn

Sao nàng có thể không hận? Trinh Nương chà lau nước mắt nơi khóe mắt.

Lau thân thể thật sạch sẽ, ở trên bàn trang điểm lấy một bình thủy tinh, nàng đem nước hoa mà tự mình gia công tinh luyện xoa lên thân.

Ở mấy chỗ huyệt đạo, dùng sức ấn, làm cho hoa nước thẩm thấu vào trong da.

Đế quốc có cất rượu, đương nhiên cũng có cất chứa dụng cụ.

Lúc Trinh nương ở Chủng Đậu Cung tu hành, dưỡng hoa làm cỏ, góp nhặt rất nhiều đóa hoa, thí nghiệm hơn một năm mới làm ra tinh dầu nước hoa.

Nàng đọc rất nhiều bộ sách về phương diện này, làm ra huân hương mỹ nhân, ở trong huân hương nàng bỏ thêm một ít dược liệu đặc thù, mùi huân hương đủ để che dấu vị dược liệu.

Trinh Nương có được thành tích như ngày hôm nay, là vì lúc ở Chủng Đậu Cung nàng đã thí nghiệm rất nhiều lần.

Bởi vì hương liệu phối hợp không đúng, chế tác hương liệu khiến nàng bị bệnh sởi.

Nhưng khốn cảnh cũng không ngăn cản được nàng tiếp thục chuyện nghiên cứu.

Nàng biết rõ mình không có nhiều chổ để dựa vào, Nhữ Dương vương là một chỗ dựa chắc chắn lâu dài.

Muốn khiến nam nhân nhớ kỹ nàng, thì nàng nhất định phải thật xuất sắc.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương vẫn luôn chú ý bảo dưỡng thân thể, trên thân có mùi hương, sẽ khiến Nhữ Dương vương càng mê muội nàng.

(Yul: người gì mà nói một đằng làm 1 nẻo>.<)

-Vân Nhi, ta xong rồi, mang nước xuống đi.

Lúc Vân Nhi tiến vào cửa phòng, ngẩng đầu nhìn lên, thấy một vị mỹ nhân nằm trên giường.

Trinh Nương tựa vào đầu giường, tay cầm cuốn sách, mái tóc dài rũ ở trước ngực.

Lúc nhìn Vân Nhi đôi mắt Trinh Nương dịu dàng hàm chứ ý cười nhẹ dàng:

-Vất vả ngươi rồi.

Trinh Nương yên tĩnh, ngọn đèn thắp sáng xung quanh Trinh nương ẩn hiện một tầng quang hoa, Vân Nhi xoa đôi mắt, thật lòng khen ngợi:

-Cho dù là tiên nữ trên trời cũng chỉ có thể mỹ đến như vậy, không có người nào mà không yêu thích cửu tiểu thư.

Trinh Nương cuốn lại quyển sách, làm bộ muốn đánh Vân Nhi, bờ môi phiến hồng lộ ra một chút quyến rũ thẹn thùng phong tình, cười khẽ:

-Không được nói bậy, trên đời nào có ai cũng yêu ai? Ta lẫn lộn trong hồng trần, cũng chỉ là phàm nhân biết hỉ nộ ái ố.

Trinh Nương cười dịu dàng, đôi mắt bình thản, lại ẩn hiện hoang mang.

-Nếu có thần tiên, ta sẽ quỳ cầu khiến ta...

- Cửu tiểu thư?

https://thuviensach.vn

Trinh Nương lau khóe mắt, cười nhạt nói:

-Không có việc gì.

Trở về không được, nàng chỉ có thể sống trong thân xác của Mạnh Trinh Nương...

Lúc Vân Nhi thu thập đồng bồn, đương nhiên sẽ ngửi được mùi thơm trên người Trinh Nương.

Cửu tiểu thư có bộ dạng thật tốt, mùi thơm lại mới lạ bất đồng, lúc gả vào vương phủ nhất định sẽ đắc sủng.

-Cửu tiểu thư hãy nghĩ ngơi sớm đi, sách thì ngày mai lại đọc, cẩn thận giữ gìn đôi mắt.

Một quyển sách, Trinh Nương đọc rất nhiều lần, chỉ có trong sách nàng mới được tự do, Vân Nhi lại khuyên nhủ:

-Người gả vào Nhữ Dương vương phủ, vương gia đối với người tình nùng ý đậm, người hãy thỉnh vương gia mang người xuất môn, chính mắt nhìn thấy núi sông phong tục của đế quốc, dù không thể biết nhiều hơn đọc sách, nhưng người muốn đi thế nào thì đi, muốn làm gì cũng được.

Trinh Nương nói:

-Được như ngươi nói thì tốt rồi, Nhữ Dương vương phi trên thân gánh trách nhiệm, sao có thể muốn làm gì thì làm?

-Không biết như thế nào, Yên Nhiên lại hiểu lầm ta, không biết khi nào mới có thể cởi bỏ khúc mắc của nàng.

-Thế tử phi điện hạ sẽ hiểu nổi khổ tâm của người, sau này người sẽ thường gặp mặt, giúp đỡ nàng, tiểu nhân khó có thể xúi giục, thế tử phi điện hạ sẽ giống như trước kia luôn thân cận với người.

https://thuviensach.vn

-Hy vọng như thế.

Vân Nhi tắt đèn rời đi, Trinh Nương đắp chăn, sau khi Vân Nhi rời khỏi, Trinh Nương không hề buồn ngủ mở to đôi mắt.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 113+2: Xử Án Tử (2)

Sau mấy ngày tẩy trừ, đau đớn càng tăng lên, Trinh Nương không sợ đau, nhưng nàng không biết có thể qua mặt Nhữ Dương vương hay không.

Tuy thanh lâu thường dùng thủ đoạn, nhưng cũng chỉ dùng để qua mắt! Khách làng chơi cùng Nhữ Dương vương sao có thể giống nhau?

Tuy hắn dễ bị lời dịu dàng dỗ ngọt, đa tình tự phụ, nhưng hắn không phải là xử nam mới nếm thử trái cấm, sao có thể không có cảm giác?

Không thể không dùng huân hương mỹ nhân, Trinh Nương xoa đôi mắt, không thể khóc.

Nếu nàng không trấn định, rất dễ bị người khác nhìn ra sơ hở, nàng không có lừa gạt Nhữ Dương vương.

Nàng thật sự là xử nữ, chẳng qua không có lớp màng ngăn cách mà thôi.

Trong đàu trong mắt Trinh Nương hiện ra một ý niệm, hay là thẳng thắn nói với Nhữ Dương vương....

Bất quá ý niệm vừa chợt lóe rồi cũng biến mất rất mau, nam nhân ở hiện đại còn không có cách gì thừa nhận thê tử không còn trong trắng.

Huống chi là thời phong kiến cổ đại, giáo dục dạy dỗ đám sĩ phu từ nhỏ tới lớn.

Bạn bè của nàng ở hiện đại, chỉ vì không phải là xử nữ, sau khi kết hôn tình cảm vợ chồng không tốt, cãi nhau là chuyện thường.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương không dám hy vọng xa vời là Nhữ Dương vương có thể hiểu, dù không có lạc hồng thì nàng vẫn là tấm thân trong trắng.

Trinh Nương không dám đánh cược, nàng nhớ lại lúc còn ở Chủng Đậu Cung, bị người khác vạch trần nói nàng không phải là xử nữ, nàng hoàn toàn không thể tin được.

Có một hôm khi nàng đang dâng hương Chủng Đậu nương nương, gặp phải một bà lão cỡ năm mươi tuổi gì đó, y phục tầm thường.

Nhìn ngũ quan của người này có thể thấy lúc còn xuân sắc nhất định là một vị mỹ nhân.

Nhưng trên mặt bà lão tràn đày nếp nhăn, da dẻ u ám thô rát so với người khác có vẻ già dặn hơn.

Bà lão nhìn Trinh nương một lúc lâu, rồi lắc đầu nói:

" Xin hỏi người là Chủng Đậu nữ?"

Trinh Nương nhìn y phục trên người bà lão không giống người phú quý, nhưng theo thói quen Trinh Nương vẫn mỉm cười gật đầu, bà lão nói:

"Người làm ra phương thuốc cứu mạng tôn tử của ta, là ân nhân của bà lão này, nhìn ngươi chắc còn chưa có thành thân, nhưng đã trộm tình, đừng trách bà lão này nói chuyện khó nghe, Lý tam nương tử ở cách vách, lúc tân hôn không có lạc hồng, bị phu gia tức giận đánh chết, gia mẫu của nàng ở trong thôn này cũng khó ngẩng đầu làm người."

Lúc ấy Trinh Nương không tin, nhưng bà lão tuông ra lời thề son sắt, nàng cẩn thận suy nghĩ.

Nhớ tới chuyện nàng từng ở lại Nhữ Dương vương phủ một ngày, tuy lúc ấy nàng mê man...

https://thuviensach.vn

Nhưng thân thể cũng không được thoải mái, hơn nữa hạ thân...

Trinh Nương mời bà lão đơn độc nói chuyện riêng, thám thính thân phận của bà lão này.

Hồi xưa bà là kỹ nữ thanh lâu, nhan sắc mặn mà từng rất có phong cảnh, sau đó tuổi già sắc suy, liền trở thành tú bà.

Vì vậy những âm tư trong thanh lâu bà biết được không ít, cũng học được cách xem dáng người nữ tử, là xử nữ hay không phải xử nữ.

"Bà già này một đời mệnh khổ, bị phụ thân nhẫn tâm bán vào thanh lâu, lúc còn trẻ lại không gặp được người tốt.

Bọn công tử chỉ nói những lời ngoài miệng cho dễ nghe, chuộc thân làm thiếp là hy vọng xa vời, phủ nào chịu nạp nữ tử thanh lâu làm thiếp? Bà già này đã thấy rất nhiều người, lúc này còn có thể nói, sau này muốn nói cũng không được, nữ tử thanh lâu đón khách mỗi ngày, ta cũng tạo ra không ít xử nữ đâu, tầm hoa văn liễu! Khách nào mà không thích trinh nữ, đưa bạc cũng nhiều, các cô nương kiếm bạc, rất kính nể ta, dựa vào chiêu thức ấy, năm đó ta làm tú bà cũng rất phong cảnh."

"Đã làm kỹ nữ người nào không bị dính thai? Thân mình sớm hỏng rồi, ta nuôi dưỡng nhi tử lại là kẻ táng tận lương tâm, lừa sạch số bạc cả đời ta tích tụ. Cũng may tôn tử rất hiểu chuyện lại hiểu thuận, ta cũng có chút an ủi sống qua ngày. Nhưng năm trước tôn tử bị thiên hoa, mà vẫn có thể sống qua cửa ải này, ta đa tạ người...Đã giúp ta không đến nổi phải sống một mình không có ai có thể dựa vào."

Trinh Nương mua bí pháp trong tay bà lão, cho nên mới có chuyện giống vừa rồi.

Một năm trước nàng cùng Nhữ Dương vương đính ước không biết như thế nào lại bị bà lão kia biết được, liền đến áp chế Trinh Nương...Nàng...

https://thuviensach.vn

- Không thể trách ta, là ngươi áp chế ta, là ngươi...

Trinh Nương lập tức ngồi dậy, trên trán tràn đầy mồ hôi, thở hổn hển, nàng lại nằm mơ, trong mộng lại là chai rượu thuốc...

Ở trong mộng bà ta cứ như vậy chết đi, Trinh Nương che ngực, trên tay dinh dính khó chịu.

Rõ ràng là sạch sẽ, nếu không phải tại Nhàn Nương âm ngoan, nếu không phải tại bà lão tham lam, sao nàng phải chịu tâm hồn khiển trách.

Trinh Nương trách Nhàn Nương bài bố cuộc sống của nàng, bức ép nàng làm kế phi của Nhữ Dương vương.

Sau đó lại sợ nàng đắc sủng, thương tổn thế tử, liền sai người dùng bí pháp chọc phá màng trinh của nàng.

Này nọ hết thảy làm sao Trinh Nương có thể không hận? Giữa các nàng rốt cuộc là ai tính kế ai trước, dĩ nhiên không thể phân định rõ ràng.

Trinh Nương oán hận Nhàn Nương ngập trời vẫn phải thâm trầm chôn dấu ở trong lòng.

Đế đô tửu quán tú trà, hôm nay có chuyện rất náo nhiệt, vì tân phủ doãn Phó đại nhân tiếp nhận hai án tử.

Một án là tư sinh tử cắt đứt yết hầu kẻ thông gian với kế mẫu.

Một án khác chính là tư sinh tử thông gian với kế mẫu, khiến phụ thân tức giận muốn chết.

Hai án tử chấn động toàn bộ kinh thành, khiến dân chúng hỏi thăm không dứt.

https://thuviensach.vn

- Giết người thì đền mạng có cái gì phải dài dòng? Luật lệ của đế quốc chúng ta không khoan dung cho hung thủ.

- Đúng, đúng, huống chi người hắn giết lại là kể mẫu, đây chính là tội bất hiếu, súc sinh cũng không bàng, phán xử trảm lập tức hành quyết đã là khai ân, người bất hiểu phải bị thiên đao vạn mảnh

- Ngươi nói không đúng, tuy nói kế mẫu cũng là mẫu thân, nhưng không có ân sinh dưỡng, sao có thể phán định là bất hiếu, ngươi phải nhớ kỹ hắn là tư sinh tử, không phải thân sinh nhi tử.

- Nhưng hắn giết người, ta không hiểu hắn có cái gì mà dám kêu oan, Phó đại nhân thực sự tiếp nhận đơn kiện của thê tử hắn sao?

-Trong chuyện này nhất định có ẩn tình, kế thất a, đều là tuổi nhỏ, xuân xanh mơn mởn lại phải gả cho đại thúctinh lực không đủ, khó trách sẽ có chuyện kế thất thông gian, hắc hắc, hai vụ án tử này đúng là náo nhiệt nha.

Những lời ngôn luận như thế ở khắp kinh thành truyền bên tai không dứt, ai cũng tự có quan điểm.

Nhưng cùng thống nhất một điều, kế thất dần dần bị người bên ngoài nhìn bằng ánh mắt khác thường.

Rất nhiều người làm kế thế ở yên trong phủ đệ không dám ra ngoài. Bọn nam nhân thú kế thất, cũng bắt đầu tra kiểm phủ đệ.

Sợ chính mình bị đội mũ trên đầu mà không hay biết, nhất là những nam tử tuổi tác đã lớn, đối với kế thất trong lòng sinh ra cảnh giác.

Hai vụ án tử này giống như Yên Nhiên đã suy nghĩ, nàng muốn khiến tất cả kế thất sắp tái giá tăng thêm một đạo gông xiềng.

Nhữ Dương vương cũng biết người bên ngoài đang bàn tán chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Phó Tuấn Khanh thẩm tra xử lí tiếp nhận đơn kiện, đã bắt đàu thẩm tra xử lí hai vụ án này.

Đem hai vụ án tử bàn luận ra bên ngoài, ở đế quốc đang là sự kiện luân lý thảo luận lớn nhất.

Yên Nhiên có thể biết được hai vụ án tử này, đều là dựa vào kiếp trước, nhớ lúc ấy nghe nói đến hai vụ án này.

Trinh Nương nói với Yên Nhiên, kế thất bị giết kia rất đáng thương, nàng bị tiểu thiếp hãm hại.

Tư sinh tử không biết phân biệt tốt xấu lại làm hại tính mạng của nàng...

Lúc ấy Yên Nhiên rất tin tưởng nàng, Trinh Nương đối xử với nàng tốt lắm, có Trinh nương làm kế mẫu, nàng ngu ngốc lại cảm thấy thật may mắn.

Yên Nhiên không muốn Trinh Nương khổ sở, biết được huyện quan thẩm tra xử lí vụ án này là lão bằng hữu của phụ thân.

Nàng gữi cho hắn một bao thư, dặn dò hắn hãy công bằng xử lý, nghiêm khắc luật lệ đế quốc.

Vụ án tử này rất nhanh được phán quyết tư sinh tử đầu người rơi xuống đất, Trinh Nương từng cảm thán:

"Thiên lý tuần hoàn, báo ứng khó tránh, giết người đền mạng".

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 113+3: Xử Án Tử (3)

Yên Nhiên khẽ lắc đầu xóa đi tình cảnh kiếp trước, Trinh Nương rất cảnh giác, nếu nàng gặp phải nguy hiểm so với người thường càng cẩn thận hơn.

Kiếp trước nàng chịu thiệt trong lòng suy nghĩ đơn thuần, kiếp này nàng sẽ dùng hai cọc án tử này, cấp một phần đại lễ tân hôn cho Trinh Nương.

- Thế tử phi điện hạ, dạo này Lý trắc phỉ thường dùng hương liệu này nọ nàng dùng rất nhiều, hôm qua mẫu thân nàng đến vương phủ, lại cung cấp cho Lý trắc phi một ít hương liệu.

Nha hoàn cẩm sắc nhẹ giọng nói tin tức trong phủ cho Yên Nhiên biết. Yên Nhiên hỏi:

- Có biết là loại hương liệu gì không?

- Nàng cẩn thận giấu diếm, nô tỳ thực sự không biết.

Lý trắc phi là một trong số thiếp thất ở trong vương phủ rất muốn có đứa nhỏ.

Sau khi Yên Nhiên gả vào vương phủ, tu sửa lại sân viện phía đông, nơi đây là sân viện cư ngụ của trắc phi thiếp thất.

ở trước cửa viện đặt khung cửa sắt, vương phủ có quy củ buổi tối cửa sắt nhất định phải khóa lại.

Như vậy không có kẻ nào cũng không có cách gì dùng lời đồn đãi tổn thương đến biểu ca.

https://thuviensach.vn

- Không cần để ý tới Lý trắc phi, mỗi tháng phân cho các vị trắc phỉ thiếp thất hương liệu lúc này hãy tạm dừng, nếu có người tới hỏi thì cứ nói hương liệu Nam Dương còn chưa có mang tới, cũng vì hương liệu rất dễ dàng bị người động tay động chân, vương phủ sẽ không mua hương liệu ở bên ngoài, nói các nàng tiết kiệm một chút, qua hai tháng nữa, sẽ bổ sung hương liệu bồi thường cho các nàng.

-Dạ.

Yên Nhiên mỉm cười ý tứ hàm xúc, Lý trắc phi vì vương gia chuẩn bị cơm canh cái gì cũng chú ý.

Nàng muốn trước khi kế phi vào cửa, tốt nhất có thể hoài thai, nhưng Nhữ Dương vương...

Không biết hắn có thể chịu đựng nổi hương liệu hổ lang(giống xuân dược) hay không, mặc dù có thể mạnh khỏe rời khỏi phòng của Lý trắc phi.

Nhưng lúc tân hôn với Trinh Nương, không biết có còn cảm giác hay không...

Vụ án kế thất thông gian cũng rất thú vị, Yên Nhiên sai người hỏi thăm tin tức, vị kế thất kia vô cùng lẳng lơ, tính tình cũng rất táo bạo.

Tuy ở đế quốc thông gian không phải là tội ác tày đình cần răn đe khiển trách, quan phủ sẽ không phán quyết tử hình.

Trầm lồng trư phần lớn là phu gia vì mất sĩ diện dòng tộc mà gây nên, quan phủ đối với chuyện họ làm cũng chỉ đành nhắm một mắt mở một mắt.

Dòng tộc xử lý dâm phụ xong, sẽ bẩm báo với quan phủ một tiếng, quan phủ cũng chỉ răn dạy vài câu chứ không giải quyết gì.

- Chủ tử, hương liệu không phải hôm qua mới...

https://thuviensach.vn

Triệu ma ma gõ đầu nha hoàn cẩm Thư:

- Nha đầu ngốc, một khi Lý trắc phi muốn động thủ tay chân lại bị vương gia phát hiện, sẽ đổ lên đầu thế tử phi, khiến người gặp phiền toái, thế tử phi là nhi tức của vương gia, lại luôn quan tâm đến chuyện hậu viện của vương gia còn ra thể thống gì?

Cẩm Thư cúi đầu nhận sai, đôi mắt tràn đầy kính nể, Triệu ma ma nhìn Yên Nhiên trong lòng yên tâm không ít.

Sâu trong đáy lòng thầm mặc niệm:

" Chủ tử, thể tử phi so với tưởng tượng của người còn khôn khéo hơn, thế tử không cần ưu lo."

Yên Nhiên tươi cười trong đó cũng có một phần cay đắng, tất cả đều là kiếp trước liên tiếp vấp phải trắc trở chịu nhiều giáo huấn.

Có hai vị thiếp thất là nàng giúp đỡ Trinh Nương giải quyết, có lẽ từ lúc đó trở đi Nhữ Dương vương càng nhìn nàng không thuận mắt.

Thẩm phán án tử, cho phép người ở bên ngoài vây xem, Phó Tuấn Khanh ngồi sau thư án.

Trước tiên thấm án vụ kế thất thông gian cùng tư sinh tử, vị kế thất kia chỉ mới hai mươi tuổi.

Bộ dạng rất xinh đẹp, một thân y phục Yên Chi hồng mỏng váy dài vây lấy thân hình.

Thân thể phong lưu, móng tay của nàng tô trát hồng sắc, nâng tay dùng ngón tay chỉ vào lão nhân bên cạnh khoảng chừng năm mươi tuổi bờ môi lộ ra tươi cười quyến rũ:

- Đại nhân, người nhìn xem bọn ta xứng đôi sao?

https://thuviensach.vn

- Ngươi...Ngươi đồ dâm phụ...

Lão nhân tức giận đến sắc mặt đỏ bừng.

- Ta là dâm phụ, còn ngươi chính là đồ vô dụng phế vật, ta cũng từng nghĩ sẽ cùng ngươi sống qua ngày, nhưng hôm nay ngươi có một tiểu thiếp, ngày mai lại có thêm một thông phòng, vét sạch thân thể ngươi, mà ngươi lại dùng thủ đoạn hèn hạ...Ngươi dựa vào cái gì mà muốn ta níu giữ, dựa vào cái gì mà không để tìm người khiến ta vui vẻ?

Phó Tuấn Khanh vỗ mộc gỗ lên bàn:

- Im miệng, không được nói năng hỗn xược trước mặt bản quan.

- Nếu có được trượng phu tuấn mỹ như đại nhân, đương nhiên ta sẽ không trộm tình, hắn vừa già lại vừa xấu, một bầy thiếp thất thông phòng, dựa vào cái gì mà bắt ta phải vì hắn thủ thân như ngọc, hắn cho rằng hắn có bạc là có thể bắt ta khăng khăng một mực hầu hạ hắn?

Nữ tử biết nàng nhất định phải chết, nhưng lúc nàng trộm tình đã sớm nghĩ tới kết cục suy tàn này.

Nàng nói ra sự thật, nói chuyện cũng không cần cố kỵ:

- Tỷ muộiyêu mến thiểu niên lang quân, hồng nhan bạc mệnh nhan sắc suy tàn ai chịu nổi? Ngươi nghĩ ta sẽ không oán không hối một lòng chung tình với ngươi, ngươi nghĩ thật nực cười.

'Ầm" Tên lão giả bị thê tử kích thích bất tỉnh té xỉu, người bên ngoài vây xem nghị luận bàn tán.

-Cũng đúng, có thanh xuân tỷ muội nào lại yêu lão trượng?

- Nếu hắn không có bạc, thì ai sẽ để ý đến hắn?

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương mặc thường phục giả dạng giấu thân trong đám dân chúng đang vây xem náo nhiệt.

Nhìn nữ tử đang quỳ gối trên công đường, hắn tuyệt đối không thừa nhận mình là lão giả(ông già).

Nhưng một đàu tóc trắng, hắn được xem là thanh niên cường tráng sao? Tuổi của Trinh Nương chỉ bằng nửa tuổi hắn, nàng sẽ cam nguyện bầu bạn bên hắn cả đời?

Nếu hắn vẫn giống như trước kia là Nhữ Dương vương hào hoa phong nhã, thì lúc này hắn sẽ không hoài nghi Trinh Nương.

Phó Tuấn Khanh phán xử nữ tử kia bị giam ngục ba năm, nữ tử khanh khách cười nói:

- Làm phiền đại nhân chu đáo.

Nàng đứng lên, nhìn thoáng qua tư sinh tử ở bên cạnh:

- Lúc trước là ngươi đã cứu tính mạng của ta, là ta không biết xấu hổ mặt dày đi câu dẫn ngươi, là ta hạ dược ngươi mới xảy ra chuyện này, hết thảy đều tại ta xem trọng thanh niên tuấn tú như ngươi.

-... Mẩu...

Tư sinh tử cắn chặt môi, hai chữ mẫu thân nói không ra khỏi miệng, nàng còn nhỏ tuổi hơn hắn.

- Tất cả đều là lỗi của ta, không liên quan đến ngươi, sớm muộn gì cũng chết, không bàng để cho hậu nhân một cảnh /cỳ.

Nữ tử chạy nhanh đến cây cột đập mạnh đàu, huyết chảy đầy đất, tư sinh tử cầm chặt tay nàng, áy náy hối hận.

https://thuviensach.vn

Vì sao hắn không mang theo nàng cao chạy xa bay, rõ ràng hắn đã hứa với nàng.

- Một bước sai từng bước sai.

Vụ án tử này không có cách gì nói nữ tử trộm tình là đúng, nhưng suy nghĩ căn nguyên cặn kẽ.

Nếu không có tình cảm với tư sinh tử, nếu hắn còn chưa thành thân, không từng cứu mạng nàng, thì nàng cũng sẽ không gả đến đây.

Về vụ án khác tư sinh tử giết chết kế mẫu, tư sinh tử kia chỉ có một câu:

- Nàng phản bội phụ thân, nàng đáng chết, huống chi nàng cùng gian phu giết chết phụ thân, chẳng lẽ nàng không đáng chết?

Phó Tuấn Khanh hiểu biết tình hình cụ thể.

Ngày thứ hai dâng sớ lên bệ hạ, toàn bộ ngự sử thanh lưu cùng tiến vào, vì chuyện này mà trên triều các đại thần tranh luận mất ba ngày.

Dần dần diễn biến thành tranh chấp hiếu đạo, cuối cùng hoàng đế tiếp thu ý kiến của Phó Tuấn Khanh, phán tư sinh tử giam trong ngục mười năm.

Sau khi tuyên án, hoàng đế phân chia quan hệ giữa tư sinh tử cùng kế mẫu, xác minh bọn hắn không có quan hệ huyết thống.

Hai vụ án tử này trước ngày Trinh Nương thành thân thì chấm dứt, sau khi Trinh nương nghe xong phán quyết, cười nói:

- Nên như thế.

Dù trong lòng nàng không hề muốn như thế, nhưng ai cũng không biết.

https://thuviensach.vn

Án tử này oanh động khắp kinh thành, Nhữ Dương vương không thể nào không hay biết.

Trinh Nương bấu chặt ngón tay, là trùng hợp sao? Sao nàng có thể cam tâm sống dưới bóng của Nhàn Nương?

Nàng cùng Nhàn Nương có cừu oán.

Đêm cuối cùng trước ngày gả đi, Trinh Nương lại dùng dược, đem huân hương mỹ nhân đặt vào trong hà bao.

Cũng đem nước hoa thoa khắp thân, hương khí so với ngày thường còn đậm hơn.

Tuy nàng tin tưởng lúc Nhữ Dương vương muốn nàng nhất định sẽ chảy máu.

Nhưng nàng chỉ tin tưởng chính mình, bởi vậy Trinh Nương chuẩn bị kim châm, chuẩn bị khuyên khăn nguyên vẹn nhiễm máu, còn chuẩn bị bình dược.

Thu xếp mọi chuyện ổn thỏa, Trinh Nương tựa người vào giường chờ trời sáng.

Ngày mai chính là ngày nàng thành thân, gả cho Nhữ Dương vương một đêm đầu bạc khốn khổ vì tình.

Trinh Nương nhắm mắt lại, chuyện này không phải là điều nàng lựa chọn, nhưng lại là con đường tốt nhất mà thứ nữ có thể đi.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 114+1: Hôn Lễ (1)

Cũng vì hai vụ án tử này ảnh hưởng đến dân chúng trong kinh thành, cho nên chuyện Nhữ Dương vương thú kế phi không náo nhiệt như đã tưởng tượng...

Nhữ Dương vương phi Mạnh Nhàn Nương đã mất từng được hoàng đế khen ngợi, mà thế tử điện hạ, lại được bệ hạ trọng dụng tín nhiệm.

Nhữ Dương vương đối với vương phi quá cố là tình nồng ý đậm, tuân thủ nguyện vọng của Nhàn Nương để vương phủ tiếp tục kết thân với Mạnh gia.

Mạnh thị Trinh Nương là sau khi đại tỷ mất thay thế gả vào, có hoàn cảnh như thế, Nhữ Dương vương phủ sẽ không xử lý hôn lễ long trọng.

Mặc dù kế phi cũng là Nhữ Dương vương phi danh chính ngôn thuận, cao hơn đám nữ nhân thiếp thất trong vương phủ, chỉ dưới chính phi.

Hạ sính, thú hỏi làm đầy đủ, tám người nâng kiệu hoa đứng đợi trước cửa khuê phòng của Trinh Nương.

Sáng sớm Trinh Nương thay lễ phục vương phi ngồi đợi đến giờ, đôi mắt nhu nhuận có vài nét ngượng ngùng, bất an cùng ưu tư.

Lúc tân khách đang nhìn chăm chú, nàng đi đến trước mặt Mạnh lão gia, quy củ dập đầu.

https://thuviensach.vn

-Nữ nhi đa tạ ân dưỡng dục của phụ thân, xin nghe theo lời phụ thân dạy bảo.

Thần sắc Trinh Nương lộ ra một chút ủy khuất bất đắc dĩ, giống như chuyện nàng gả vào Nhữ Dương vương phủ là bất đắc dĩ.

Tân khách thấp giọng nói chuyện với nhau:

-Nghe nói nếu không phải vương phi quá cố cầu xin nàng chăm sóc thế tử điện hạ, thì Mạnh cửu tiểu thư cũng không định gả vào vương phủ.

- Ta còn nghe nói, trước lúc vương phủ hạ sính Mạnh cửu tiểu thư đã từng kiên quyết phản đối, nói là không muốn thay thế đại tỷ, không muốn làm kế phi, là Mạnh lão gia tận tình khuyên bảo, Mạnh cửu tiểu thư vì Mạnh gia, vì chất tử là thế tử nên mới ngượng ép đáp ứng, nàng từng viết thư gửi cho Nhữ Dương vương, thỉnh Nhữ Dương vương điện hạ hãy chọn cao môn quý nữ khác làm phi, nàng nguyện ý nhường, dù bởi vì từ hôn mà cả đời không gả đi được, thì nàng vẫn không muốn làm kế phi.

Một vị phụ nhân mặt tròn phúc hậu nhỏ giọng nói:

-Ta nói cho các ngươi biết chuyện này, sáng nay nghe nói Mạnh lão gia cường ngạnh ép buộc nàng thay hỉ phục, là nữ tử khuê các sao có thể phản kháng phụ mẫu? Thân mẫu nàng cùng đệ đệ còn ở Mạnh gia, nếu không phải vì sĩ diện của vương phi sớm thệ, nếu không phải vì mềm lòng sợ thế tử điện hạ không có người chăm sóc, thì nàng đã không chịu đáp ứng, Mạnh cửu tiểu thư là bất đắc dĩ mới phải gả vào Nhữ Dương vương phủ.

Tân khách đến Mạnh phủ, cái gì liên quan đến Trinh Nương đều nói hết ra, bọn họ cũng có mấy phần thiện ý nịnh bợ Trinh Nương.

Ở trong miệng các nàng Trinh Nương là một người hiếu thuận, hiểu chuyện, biết quan tâm, ẩn nhẫn, kính trọng đại tỷ sớm thệ, yêu mến chất tử.

https://thuviensach.vn

Vì gia tộc, vì thân nhân hy sinh một đời hạnh phúc. Người không biết còn cho rằng Mạnh gia lấy dây cột nàng ép lên kiệu hoa.

Nhu Nương đến tham gia lễ thành thân của Trinh Nương, lúc này chậm rãi mở miệng:

-Không phải cửu muội muội gả vào Nhữ Dương vương phủ sao? Nghe các ngươi nói như vậy ta lại cảm thấy giống như phụ thân ta đẩy nàng vào hố lửa. Thứ nhất nàng gả đi không phải làm thiếp, thứ hai đồ hồi môn xa xỉ chứ không phải tầm thường rẻ mạt, thứ ba vào cửa chính là nhất phẩm vương phi, thứ tư hưởng thụ vinh hoa phú quý của Nhữ Dương vương phủ, thứ năm thế tử điện hạ đã thú thế tử phi, biết chuyện hiểu lẽ, biết quan tâm, không cần nàng chăm sóc...Dù ta phải hành lễ hạ bái với nàng, nhưng các ngươi nói những lời này, sao ta lại chưa từng nghe qua? Các ngươi so với Mạnh gia chúng ta còn biết rõ hơn? Nếu thật sự như lời các ngươi nói, thì ta không rõ ràng một chuyện, ngươi có cái gì ủy khuất?

Ánh mắt Nhu Nương trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn thẳng vào Trinh Nương, từ khi nàng hạ sinh tiểu nhi tử, thân thể liền bị phá hư.

Nhưng An Bình hầu rất đau nàng, nàng có đích trưởng tử kề cận, nữ nhi là thế tử phi.

Ngày tháng Nhu Nương trôi qua cũng rất hài lòng.

Nhu Nương chịu nữ nhi ủy thác, mới có thể thay đổi chủ ý về gia mẫu đưa tiễn Trinh Nương xuất giá.

Cho nên mới nghe được những lời này, Nhu Nương âm thầm cảm thấy may mắn nàng đến thật đúng lúc.

Mạnh Trinh Nương quả thực là đạo đức giả, sĩ diện danh tiếng đều muốn, giống như nàng vì Mạnh gia, vì thế tử mà hy sinh bản thân.

https://thuviensach.vn

Thần sắc Trinh Nương xấu hổ, cúi đầu nhẹ giọng nói:

-Ta không cảm thấy ủy khuất, nhị tỷ đừng hiểu lầm ta.

Nhu Nương vỗ nhẹ cổ tay áo, nói:

-Ta mặc kệ ngươi cảm thấy ủy khuất hay không ủy khuất, ngươi chỉ cần nhớ kỹ một điều, nếu không phải đại tỷ sớm thệ, thì ngươi hoàn toàn không có tư cách gả vào Nhữ Dương vương phủ. Nếu hưởng thụ quý phú tôn vinh của vương phủ, thì cũng đừng bày ra vẻ mặt không thèm để ý đến phú quý vinh hoa, ngươi bày ra bộ dạng thanh cao cho ai xem? Cửu muội muội, ta xin khuyên ngươi một câu, trăm ngàn lần đừng sinh trong phúc mà không biết hưởng, tuy là kế phi, chỉ thấp hơn đại tỷ mà thôi, so với đám tỷ muội Mạnh gia, địa vị của ngươi là cao nhất, hay là ngươi muốn chúng ta hâm mộ ngươi?

-Nhị tỷ thật sự hiểu lầm ta rồi, cho tới tận bây giờ ta cũng chưa bao giờ nghĩ như vậy, đều là thân tỷ muội, một bút không thể viết ra hai chữ Mạnh, sao ta có thể muốn như thế? Là tỷ muội cần phải yêu quý giúp đỡ lẫn nhau.

Nhu Nương đứng dậy:

-Ta cũng không dám để ngươi giúp đỡ, nếu trên trời đã rơi xuống miếng bánh ngon lên đầu ngươi, cửu muội muội nên nhận lấy là được, còn làm bộ làm tịch, làm ra vẻ này nọ chỉ khiến Nhữ Dương vương điện hạ hiểu lầm, ta là nhạc mẫu của thế tử điện hạ, tiểu tế của ta được bệ hạ trọng dụng tin dùng, cả triều ai mà không biết đến bản sự của hắn? Cửu muội muội đừng lo lắng, hắn không cần ngươi chiếu cố, huống hồ bên người hắn còn có thế tử phi, dù nha đầu này không quá khôn khéo, nhưng chủ trì bếp núc hậu viện là chính tay ta dạy nàng, lại thừa nhận chính thống giáo dưỡng hầu môn đích nữ, so với cửu muội muội nửa đường nâng đích...không giống nhau.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Trinh Nương xấu hổ, dù thứ nữ được ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu thì vẫn là thứ nữ, Nhu Nương khẽ cười nói:

-Ta sẽ không tiễn ngươi, dạo này thân mình mẫu thân so với trước kia đã tốt hơn một chút, ta còn phải đi xem sao, nếu đã không còn chuyện gì cần phải quan tâm, mẫu thân sẽ cảm thấy nhẹ nhàng hơn.

Nhu Nương mặc kệ Trinh Nương, thong dong xoay người rời đi, Trinh Nương gắt gao cắn chặt môi.

Đón nhận ánh mắt giễu cợt của tân khách, nàng không an bài người nọ nói những lời này.

Nàng chỉ để các nàng nói vài câu mà thôi, như thế nào lại phát sinh nhiều biến cố như vậy, các nàng thật sự tới hỗ trợ?

Thần sắc Trinh Nương trở nên bình thản, giống như chuyện vừa rồi chưa từng xảy qua, quỳ gối ngửa đầu nói:

-Nữ nhi nhất định không phụ sự nhờ vả của đại tỷ, không cô phụ sự kỳ vọng của phụ thân.

Tân khách thu hồi ý đùa cợt, Mạnh thị Trinh Nương không đơn giản.

Mạnh lão gia nói vài câu, đem khăn voan trùm lên đầu Trinh Nương:

-Phải hiếu kính thái phi điện hạ, hầu hạ vương gia, chăm sóc thế tử điện hạ, đây là trách nhiệm của ngươi.

- Dạ.

Trinh nương rũ bỏ ảo não, tận lực bình phục tâm trạng, suy nghĩ tương lai tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Nàng không thể để Yên Nhiên thực hiện được ý đồ, Trinh Nương đoán mới vừa rồi hẳn là Yên Nhiên an bài.

Bà bà nhi tức vĩnh viễn là thiên địch, tư sinh tử cùng kế phi cũng không thể chung đường.

Yên Nhiên lại kính trọng Nhàn Nương như vậy, sao nàng có thể thân cận với mình?

Trách nhiệm của nàng chính là thay tỷ tỷ thủ hộ thế tử, nhưng không phải thân sinh nhi tử, sao có thể không có khúc mắc.

Trinh Nương được Yến ma ma do vương phủ phái tới cõng trên lưng, đưa vào trong kiệu.

Sau khi nghe thấy tiếng người qua lại trên đường tới xem náo nhiệt, Trinh Nương nhẹ nhàng vén lên hỉ khăn.

Đánh giá kiệu hoa, tứ giác nạm vàng mang ngọc, phía trước khảm trân châu trụy giác.

Rèm kiệu được tú tinh xảo không phải tú nương tầm thường nào cũng có thể tú thành.

Mặc dù chỉ là một kiệu hoa, nhưng cũng có thể nhìn ra Nhữ Dương vương phủ phú quý xa hoa vô cùng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 114+2: Hôn Lễ (2)

Trinh Nương không phải là người vì phú quý mà động tâm, nhưng nàng cũng là nữ nhân.

Ai mà không muốn gả cho người anh tuấn tài phú, phu thê nghèo hèn phải bề bộn trăm việc.

Tuy nàng dùng thủ đoạn, tất cả cũng chỉ vì con đường sống mà thôi, Trinh Nương khẽ đẩy rèm che, vụng trộm nhìn ra bên ngoài đánh giá.

Tám người nâng kiệu đều mặc y phục màu đỏ, đám người ở phía trước mở đường cầm tám đèn cung đình.

Theo sau là nha hoàn mặc hồng y đang cầm các loại lễ vật ngụ ý cát tường.

Tám vị ma ma trang sức chỉnh tề vây quanh kiệu hoa, Yến ma ma cùng Hỉ ma ma đi gần sát kiệu, ở hai bên đường có binh lính ngăn cản dân chúng chen lấn xem náo nhiệt.

Trinh Nương dù có lạnh nhạt hơn nữa, thì lúc này trong lòng không kiềm chế được mà mừng rỡ.

Ánh mắt dừng lại trên thân ảnh cao to đang cưỡi ngựa ở phía trước, Nhữ Dương vương mặc bào phục vương gia trên người, rộng lớn vai lưng, uy nghi khí thế.

Trinh Nương đỏ mặt trong lòng có chút tâm an.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương đầu đội vương mạo(mũ vương gia), Trinh Nương cố ý xem nhẹ lời đồn đãi nói Nhữ Dương vương một đêm đầu bạc vì tình.

Ở trong mắt nàng Nhữ Dương vương ổn trọng thành thục, lại chịu nền giáo dục phong kiến sĩ phu.

Dù Nhàn Nương để lại đám trắc phi thiếp thất ngáng đường, thì bọn họ có năng lực tới đâu?

Trinh nương yên lặng buông mành che, khăn voan rũ xuống, trước mặt nàng là một mảnh đỏ sậm.

-Ta là chính thất vương phi, các nàng dám lướt qua ta sao? Người trong vương phủ không phải là loại người không biết tuân theo quy củ.

Nhữ Dương vương cũng chỉ hơn ba mươi mà thôi, còn nàng đang là lúc thanh xuân.

Dù không thể làm nữ nhân cuối cùng của Nhữ Dương vương, nhưng ít nhất nàng sẽ lưu lại dấu vết khó phai mờ trong lòng Nhữ Dương vương.

Lãng tử quay đầu, đối xử với nữ tử cuối cùng khiến hắn động tâm luôn luôn sủng ái yêu chiều.

Trinh Nương sẽ làm tốt nhiệm vụ vương phi này, nàng cùng Nhữ Dương vương chỉ lên giường, chứ không nói đến chuyện tình cảm.

Khóe môi Trinh Nương khẽ cong lộ ra nụ cười tự tin, nàng sẽ đem nghĩa vụ làm thê tử cùng tình cảm tách biệt.

Vừa không khó chịu khi bị Nhữ Dương vương vắng vẻ, cũng không muốn vừa vào cửa liền chuyên sủng.

Một khi Nhữ Dương vương chủ động thân cận nàng, Trinh Nương cũng không đẩy hắn ra.

https://thuviensach.vn

Giữa nàng và hắn chỉ có quyền lợi cùng nghĩa vụ, sẽ không xen lẫn tình cảm dư thừa.

Chỉ là sau khi Nhữ Dương vương phát hiện ra nàng tốt đẹp, chung tình với nàng, nàng cũng không thể làm thế nào, không phải sao?

Nàng chỉ có thể cam đoan bản thân nàng sẽ không yêu Nhữ Dương vương.

-Mạnh Nhàn Nương vết xe đổ của ngươi, sao ta có thể rập khuôn đi theo ngươi? Tình yêu ở nơi chốn này, ta sẽ không có, cũng không cần có.

Không động tình, không động tâm, cho dù Nhữ Dương vương có bao nhiêu nữ nhân, Trinh Nương vẫn có thể tâm bình khí hòa sống an ổn.

Tương lai sau này nàng có nhi nữ, trên đời này nàng sẽ không cô đơn một mình nữa.

Cho dù Nhàn Nương tính kế nàng thế nào đi nữa, thì nàng vẫn như cũ vẫn gả vào Nhữ Dương vương phủ làm vương phi.

Kiệu hoa vào đại môn Nhữ Dương vương phủ, chỉ có chính phi mới có thể tiến vào từ đại môn.

Cỗ kiệu được nâng đỡ rất yên ổn, nhưng lúc cỗ kiệu lướt qua cửa vương phủ.

Trinh Nương ngồi bên trong hơi bị xóc nảy một chút, đôi bông tai Bích Tỉ trên tai lắc lư, Trinh nương tươi cười thêm một phần, bên ngoài Hỉ ma ma nói:

-Cung thỉnh vương phi điện hạ rời kiệu.

Trinh Nương hít sâu một hơi, nàng là thứ nữ lại có thể trở thành chính phi của Nhữ Dương vương phủ quyền quý.

https://thuviensach.vn

Cẩn thận sờ vật chuẩn bị trên thân, Trinh Nương nắm tay Yến ma ma bước ra khỏi kiệu hoa.

Lúc đến gần chậu than, nàng ở phía sau Nhữ Dương vương, Trinh Nương có thể thấy được một góc mãng bào tung bay trước mặt.

Là vương gia, chỉ có khai quốc kế thừa tước vị vương gia mới có thểxuyên mãng bào.

Hai người đứng gần nhau, bái thiên địa, bái cao đường, cuối cùng là phu thê giao bái.

Lúc Trinh Nương làm lễ bái, nhìn thấy bàn tay của Nhữ Dương vương, lúc hắn nâng nàng đứng dậy, ngón tay khẽ kéo ý muốn nói nàng hãy an tâm.

Vương phủ vẫn còn ở trong tay Nhữ Dương vương, Thế tử Triệu Duệ Kỳ đã làm quan văn, là đế quốc tham mưu.

Nhưng Nhữ Dương vương phủ dùng công huân gia truyền, chiến công là nguồn gốc, chiến tích là vững chắc nhất.

Các đời các triều trừ khai quốc công thần, rất ít quan văn nào được kế thừa làm vương gia.

(Yul: khúc này chắc các nàng đã hiểu vì sao TN luôn nói tước vị của nhi tử nàng, tự hắn chiến đấu giành về)

Trinh Nương đi vào tân phòng, ngồi yên ổn trên giường, chờ Nhữ Dương vương vén lên hỉ khăn.

Nhữ Dương vương nhận gậy hỉ xứng từ trong tay Yến ma ma, hắn nắm thật chặt.

https://thuviensach.vn

Trước khi Nhữ Dương vương cùng Trinh Nương thành thân vẫn chưa từng gặp mặt.

Trong ấn tượng của hắn Trinh Nương uyển chuyển hàm xúc mềm mại, tính tình quả quyết.

Sau khi Trinh Nương cập kê không biết bộ dạng nàng sẽ như thế nào, có phải là so với trước kia càng phát triển hơn?

Có được như Nhàn Nương....Nhữ Dương vương vẫn nghĩ đến Nhàn Nương.

Vẫn chờ đợi Nhàn Nương ở trong mộng, nhưng cho đến tận ngày hôm nay nàng cũng chưa từng đến thăm hắn.

-Thỉnh vương gia vén lên hỉ khăn, từ nay về sau cùng vương phi điện hạ vừa lòng đẹp ý, bạch thủ giai lão.

Hỉ ma ma thấy Nhữ Dương vương ngây người, liền mở miệng nói mấy lời cát tường nhắc nhỡ.

Nhữ Dương vương xua tan ý niệm trong đầu, Nhàn Nương, ta đã làm theo điều nàng mong muốn, là thú muội muội của nàng làm chính phi.

Gậy hỉ xứng thăm dò đưa vào dưới khăn voan, Trinh Nương nắm chặt hai tay, trong lòng bàn tay nàng vì khẩn trương mà đổ đầy mồ hôi.

Nàng muốn lưu lại ấn tượng thật đẹp trong lòng Nhữ Dương vương, đồng thời đối với chuyện sắp sửa động phòng trong lòng vẫn luôn kích động lo lắng.

Nàng có thể lừa gạt được hắn sao? Đã sống hai kiếp người, chỉ có hôm nay là ngày khiến Trinh Nương sợ hãi nhất.

https://thuviensach.vn

Lời bà lão kia nói vẫn còn khắc sâu trong tâm trí nàng, nữ tử không khiết(bẩn) bị phu gia tức giận đánh chết...

Trước mặt bỗng nhiên sáng ngời, khăn voan được vén lên, Trinh Nương điều chỉnh tâm tình.

Khẽ ngẩng đầu nhìn về phía Nhữ Dương vương, thần thái dịu dàng mềm mại...

Nàng nhìn Nhữ Dương vương...Hắn tóc bạch cả đầu, khóe mắt cũng có nếp nhăn.

Hình ảnh trong trí nhớ của nàng là lúc hắn tuấn mỹ bất phàm không giận mà uy....

Nhưng lúc này lại là dung nhan suy tàn, có loại cảm giác cô đơn tịch mịch, ngay cả lễ phục thành thân cũng không che lấp được nỗi cô đơn.

Trinh Nương che dấu sự thất vọng, xấu hổ uyển chuyển lưỡi không xương:

-Vương gia.

"Phanh", gậy hỉ xứng trong tay Nhữ Dương vương rơi xuống đất, hắn nhìn Trinh Nương trong mắt lộ ra một chút sợ hãi.

Hắn sợ hãi khi nhìn thấy dung mạo Trinh Nương thanh lệ u nhã, lúc Trinh Nương ngẩng đầu nhìn hắn, tay Nhữ Dương vương không cầm nổi gậy hỉ xứng.

Thần sắc của nàng giống như Uyển Như....

-Vương gia vui mừng khi thấy mỹ mạo của vương phi điện hạ.

Hỉ ma ma xoay người nhặt gậy hỉ xứng lên, trong lòng thầm nghĩ:

https://thuviensach.vn

"Chưa bao giờ nhìn thấy bộ dạng tân lang như thế, cười như không cười giống như gặp phải áp lực gì đó, ngay cả gậy hỉ xứng cũng không giữ được".

Hỉ ma ma lặng lẽ giương mắt nhìn về phía hắn, vừa đúng lúc nhìn thấy ánh mắt Nhữ Dương vương lộ ra chán ghét.

Tuy biến mất rất nhanh, nhưngbà đã từng thấy rất nhiều tân lang, cũng không phải chưa bao giờ thấy chuyện tân lang không hài lòng tân nương.

Nhưng đại đa số tân lang không hài lòng tân nương là vì dung mạo, hoặc là tân nương có thanh danh không được tốt.

Tuy Nhữ Dương vương phi Mạnh thị Trinh Nương không thể nói là khuynh quốc khuynh thành, nhưng cũng là mỹ nhân khó thấy.

Thanh danh cũng không sai, Chủng Đậu nữ...sao lại khiến vương gia không vui mừng?

Hay là trong đó còn có duyên cớ khác? Hỉ ma ma suy nghĩ như thế, nhẹ giọng nhắc Nhữ Dương vương đến bên người tân nương tử.

-Vương gia vương phi nên dùng lễ hợp cẩn.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 114+3: Hôn Lễ (3)

Lúc Trinh Nương nghe nói đến lễ hợp cẩn, ngón trỏ nhảy dựng, thân thể mềm mại căng thẳng mất tự nhiên.

Nhữ Dương vương thấy thế tâm tình càng thêm trầm trọng, nàng mất hứng khi gả cho hắn?

Là hắn miễn cưỡng nàng?

Nhận chén rượu, Trinh Nương nhìn Nhữ Dương vương nở nụ cười mềm mại.

Cùng hắn giao tay, Trinh Nương giống như xấu hổ thẹn thùng mất thăng bằng nghiêng mình ngã về phía trước.

Nhữ Dương vương theo bản năng đỡ lấy nàng, móng tay ở ngón trỏ bên bàn tay phải của Trinh Nương khẽ đụng đến chén rượu trong tay Nhữ Dương vương...

Thân thể Trinh Nương mềm mại không xương dựa vào lòng Nhữ Dương vương.

Khiến cho Nhữ Dương vương rung động, sắc đẹp mê người dù hắn cách nàng một thân lễ phục, nhưng vẫn nhận ra Trinh Nương có bộ dạng rất đày đặn quyến rũ.

Trong khoang mũi có thể ngửi được mùi thơm nữ tử rất mới lạ, vừa đạm, lại vừa câu dẫn lửa nóng.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày gần đây Nhữ Dương vương bị mùi hương ở trong phòng Lý trắc phi huân muốn ngạt thở.

Lúc này lại ngửi được mùi vị tươi mát trên thân thể Trinh Nương, rất thoải mái.

- Tân nương tử đừng gấp, lễ hợp cẩn còn chưa có uống đâu.

Hỉ ma ma lên tiếng trêu đùa, mặt Trinh Nương xấu hổ ửng hồng, hàng lông mi tinh tế run rẩy như hồ điệp, cắn môi, khẽ nói:

-Xin lỗi, vương gia.

Thanh âm nhỏ như tiếng mèo con, bộ dạng thì yêu kiều mềm mại, cào cấu lòng Nhữ Dương vương như có một ngọn đuốc.

-Ở trước mặt bản vương không ai dám cười nhạo nàng.

Hắn liếc nhìn cảnh cáo Hỉ ma ma:

- Không được nhiều lời.

Hỉ ma ma tự biết mình đã nói lỡ lời, liên tục phúc thân nhận sai:

- Vương phi điện hạ chớ phiền muộn, lão nô biết sai rồi.

Trinh Nương khẽ ngẩng đầu, cho dù có vương gia làm chỗ dựa cho nàng, thì cũng không thể nói trực tiếp như vậy:

- Vương gia uống tửu hợp cẩn.

Nhữ Dương vương cùng Trinh Nương đối ẩm, lúc uống rượu ngon vào miệng, Nhữ Dương vương khẽ nhíu mày.

Uống hết rượu hợp cẩn, Hỉ ma ma nhìn tư thế của Trinh Nương khi uống rượu, cười nói:

https://thuviensach.vn

- Phu thê hòa hợp, nhi nữ song toàn, chúc mừng vương gia, chúc mừng vương phi, sớm sinh quý tử.

Sắc mặt Nhữ Dương vương cũng không có nét vui mừng, hắn cũng không thể có nhi nữ.

Chuyện này hắn vẫn luôn giấu diếm rất tốt...

Trinh Nương cũng giống như những tân nương mới gả, vẻ mặt e lệ, xấu hổ, sau khi dùng xong bánh gạo, Trinh Nương nghe Hỉ ma ma hỏi một:

- Sinh hay không sinh?

Trinh Nương rũ mắt nghiêm mặt, đáp:

- Sinh.

Thông tục thú gả đã xong, Nhữ Dương vương có tâm với Trinh Nương, nên không cho trắc phi thông phòng đến phòng tân hôn khiến nàng phiền muộn.

Nhữ Dương vương nhìn chằm chằm Trinh Nương, giống như phải khảm nàng vào trong lòng.

Tay Trinh Nương nắm chặt đệm chăn, thẹn thùng gợi lên phong tình, da thịt bạch ngọc tráng nõn mê người.

Nhữ Dương vương trong lòng khó nhịn, bàn tay đụng chạm hai má Trinh Nương, mới đụng chạm một chút, khuôn mặt Trinh Nương đã ửng hồng.

Trinh Nương thẹn thùng e thẹn càng khiến tâm Nhữ Dương vương ngứa ngáy khó chịu.

Lúc động tình đôi mắt so với lúc bình thường càng sáng ngời hơn, thân thể Trinh Nương càng mềm mại uyển chuyển.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương nâng cằm của Trinh Nương, đối diện với nàng:

- Trinh Nương? Mạnh Trinh Nương?

- Vương gia, là thiếp.

Nhữ Dương vương an tâm, là Trinh Nương, Nàng giống như tuyết liên thuần khiết sao có thể có tâm kế?

Nhưng trong lòng Nhữ Dương vương luôn tồn đọng một phần nghi hoặc.

- Bản vương ra ngoài tiếp đón tân khách, nàng hãy rửa mặt chải đầu tháo trang sức trước đi, bản vương đi rồi sẽ sớm trở về.

Trinh Nương bắt lấy ống tay áo của hắn, Nhữ Dương vương quay đầu nhìn, Trinh Nương e lệ thu tay lại:

- Vương gia hãy uống một chút rượu thôi, thiếp thân lo lắng cho người.

Giọng Nhữ Dương vương ôn hòa thêm mấy phần, giống như sợ thương tổn đến Trinh Nương, thanh âm trầm thấp từ tính:

- Bản vương biết hôm nay là ngày gì, chờ ta.

-Dạ.

Trinh Nương giống như e thẹn thụt cổ, xấu hổ nói:

-Không nói với người nữa.

Hợp lúc biểu hiện ra lưu luyến, nhìn thấy Nhữ Dương vương cười vui vẻ rời đi.

Trinh Nương thở phào một cái, thu thập đồ vật hợp cẩn, Vân Nhi giúp Trinh Nương cởi bỏ lễ phục nặng nề.

https://thuviensach.vn

Trong phủ đường hoàng tràn thiết, bát bảo lầu các đồ vật trân quý cổ xưa, trên vách tường treo tranh chữ của danh nhân.

Tây sương phòng rèm che Lưu Ly rũ xuống, Trinh Nương bình tĩnh quan sát tân phòng, Vân Nhi cười nói:

- Nô tỳ nghe nói là tự vương gia bố trị mỗi một đồ vật cổ xưa ở đây đều là vương gia tuyển chọn cho người, còn không phải là vì không muốn người bị ủy khuất sao?

Rất khó nhìn thấy đồ vật nào ở trong Nhữ Dương vương phủ mà không đáng giá bạc vàng, Trinh Nương thở dài:

-Ta biết vương gia thương tiếc ta, nhưng ta càng hy vọng có thể nhìn thấy hắn hăng hái sa trường, cũng không phải ta muốn hắn lãnh binh chém giết, chỉ điểm giang sơn, mà ta thật sự không đành lòng nhìn thấy Nhữ Dương vương suy sút như vậy.

Hắn có thể bình thản trôi qua ngày tháng trong vương phủ, nhưng cũng không thể không có một chút quyền bính nào.

Càn phải biết hướng đi kế vị trong triều đình, nâng đỡ Nhữ Dương vương phủ không thể là thế tử, mà phải là hắn...Nhữ Dương vương.

Trinh Nương cũng nghe nói mấy năm gần đây Nhữ Dương vương rất suy sút, nàng sẽ từ từ thay đổi hắn, khiến hắn có sức sống.

Nếu không hắn sẽ thành đại thúc già nua chờ chết, Trinh Nương đối với tương lai sau này ở trong vương phủ đã có quy hoạch.

Nàng muốn Nhữ Dương vương sủng nàng, nhưng tuyệt đối không thể chịu được một đại thúc vô năng sủng nàng.

https://thuviensach.vn

Nếu Nhữ Dương vương chỉ còn lại cái thùng rỗng, nàng ở vương phủ còn có thể ngẩng đầu sao?

Tuy nàng không thích xã giao này nọ với đám mệnh phụ, nhưng cũng không thể chịu nhục.

Vũ nhục nàng, còn không phải là vũ nhục Nhữ Dương vương sao? Nếu vương gia vẫn còn quyền lực trong tay, thì mới vừa rồi Nhu Nương dám nói lời trào phúng nàng sao?

Là vì Thế tử...Trinh Nương xoa trán, nàng sẽ không giúp đỡ thế tử, nhưng sẽ dạy dỗ hắn bị quản chế vì thê tộc mà không có tiền đồ.

-Ân oán rõ ràng, đại tỷ, ta không giống ngươi.

Trên giường đã phơi bày nguyên khăn, Trinh Nương cẩn thận suy nghĩ.

Ngân châm kẹp vào đầu nhẫn tròn, nàng cũng không có quên gì, Trinh Nương yên lặng chờ đợi Nhữ Dương vương.

Nhữ Dương vương phủ rất náo nhiệt, Triệu Duệ Kỳ cùng Yên Nhiên bình thản ứng phó tân khách.

Hôn lễ trong vương phủ không phải do thế tử phi chủ trì xử lý, phu thê bọn hắn cũng không cần quá nhiệt tình.

Nhưng cũng sẽ không làm Trinh Nương khó coi, không thân không gần, ôn hoà, nhưng cũng vừa đủ.

Hoàng đế vừa sửa chữa lễ nhạc, tư sinh tử đã trưởng thành thì phải đối đãi với kế mẫu như thế.

Yên Nhiên thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Ở Mạnh gia của ngoại tổ phụ, nàng là tiểu di của ta, ở vương phủ nàng là kể phi, di cùng kể phi không thể đối xử giống nhau.

Tân khách hiểu rõ thái độ của thế tử phi đối với kế phi, vẫn coi là kế mẫu mà tôn trọng, chứ không phải coi như thân di bên ngoại tổ phụ mà thân cận.

Yên Nhiên không phải là kẻ tiểu nhân sẽ mở miệng nói Trinh Nương thị phi này nọ, như vậy nàng sẽ tự hạ thấp thân phận của chính mình.

Sẽ bị người khác nhìn không nổi, nói nàng bụng dạ hẹp hòi không hiểu chuyện.

Tiệc tửu trôi qua phân nửa, Nhữ Dương vương nhìn thấy Triệu Duệ Kỳ cùng Yên Nhiên rời đi.

Hán cũng định trở về tân phòng bầu bạn cùng Trinh Nương, một khắc xuân tiêu đáng giá ngàn vàng.

Trinh Nương lại nhớ thương hắn rất lâu, nhưng lúc hắn rời bàn tiệc lại nghe thấy lời Yên Nhiên nói:

- Biểu ca, ta cùng chàng đi thắp cho mẫu thân nén hương đi, nói với nàng một tiếng, rốt cuộc Trinh di cũng trở thành kếphi.

- Hôm qua ở trong mộng ta gặp mẫu thân.

Triệu Duệ Kỳ đem áo choàng khoác lên người Yên Nhiên

- Cẩn thận lạnh.

Triệu Duệ Kỳ nắm tay Yên Nhiên, hai bàn tay đan xen vào nhau, Yên Nhiên nói:

- Mẩu thân khích lệ biểu ca, cũng sẽ nói ta đã trưởng thành, có thể chăm sóc biểu ca rất tốt.

https://thuviensach.vn

- Ta biết hôm nay nương còn có thể tới gặp nàng.

-Hôm nay? Vì sao?

Triệu Duệ Kỳ nhìn Yên Nhiên chăm chú, cười nói:

- Nương chờ đợi điều gì còn căn ta phải nói sao?Biểu muội?

- Chuyện này cũng không phải chỉ có mình ta là có thể làm được, một lát nữa dâng hương cho mẫu thân, chàng nói đi, không liên quan đến ta.

- Được, ta sẽ nói với nương, sẽ cố gắng cày cấy, khổ cực nàng rồi...

Yên Nhiên dẫm lên chân Triệu Duệ Kỳ:

- Không nói với chàng nữa.

Nhữ Dương vương trốn sau đại thụ, đàu dựa vào thân cây, nhìn về phía từ đường, Nhàn Nương...

Hắn nhìn nhi tử cùng nhi tức cùng nhau dâng hương, nhìn bọn chúng rời đi, bọn chúng thật xứng đôi.

Hắn muốn lúc hắn còn trẻ, cũng sẽ cùng Nhàn Nương vui đùa, khi đó hắn vẫn là thiếu niên phong nhã hào hoa.

Mà hiện nay hắn đã già đi...

Sau khi tưởng niệm Nhàn Nương, Nhữ Dương vương trở về tân phòng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 115: Động Phòng Huyết Tinh

Cước bộ Nhữ Dương vương chậm chạp thể hiện sự trầm trọng, vương phủ chuẩn bị lễ hợp cẩn có người động tay động chân.

Rốt cuộc là ai muốn hãm hại Trinh Nương? Hay là Trinh Nương nàng ấy...

Nhữ Dương vương không muốn đem Trinh Nương đánh đồng với Uyển Như.

Hắn không tin người thuần khiết, tốt đẹp, thiện lương, mềm mại dịu ngoan như Trinh Nương sẽ hạ dược Mê Nhân Trí trong lễ hợp cẩn.

Nếu thật sự là Trinh Nương, thì vì sao nàng lại làm như vậy?

Nhi tức Yên Nhiên chủ trì việc bếp núc, nàng cùng Nhàn Nương giống nhau sẽ không dùng loại thủ đoạn kê đơn ti bỉ như thế này.

Hôn lễ là do hai vị trắc phi cùng nhau lo liệu, nhi tức hoàn toàn không nhúng tay...

Mà trắc phi không có lý do gì mà phải kê đơn hắn, Trinh Nương...

Nhữ Dương vương nghĩ đến chuyện Trinh Nương từng ở Chủng Đậu Cung tu hành ba năm.

Khách hành hương người đến người đi, cũng không phải sẽ không xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

https://thuviensach.vn

Còn có lần đó Trinh nương gặp nạn, hay là...

Dù Nhữ Dương vương đã an bài ma ma nghiệm thân, nhưng loại người như hắn chỉ tin tưởng chính mình.

Từ nhỏ hắn đã trải qua huấn luyện, mê dược tầm thường không có tác dụng với hắn.

Tuy dược rất đạm, lại trộn lẫn với rượu, nhưng hắn uống vẫn có thể nhận ra.

Lúc trước còn vì chuyện thú được Trinh Nương mà vui sướng trong lòng, lúc này chuyển đổi thành sầu lắng.

Nhữ Dương vương đứng bên ngoài sân viện tân phòng rất lâu, Trinh Nương ngồi trên kháng sàng gần cửa sổ.

Nhìn xuyên qua cửa sổ có thể nhìn thấy Nhữ Dương vương đang ở trong sân viện ngửa đầu nhìn trăng.

Nương theo ánh trăng, lại có ánh đèn lồng trong sân chiếu sáng, Trinh Nương có thể nhìn thấy vẻ mặt của Nhữ Dương vương không phải là vui sướng.

Mày kiếm nhíu chặt như có như không ẩn hiện sự tối tăm trầm mặc, không hề có bộ dạng hưng phấn của tân lang.

Trinh Nương quay đầu nhìn về phía gương soi trên bàn trang điểm, dung mạo thanh lệ mềm mại đáng yêu, da thịt trắng nõn hồng hào như trẻ nhỏ.

Dáng người linh lung kiều diễm, rốt cuộc nàng có điểm nào khiến hắn không hài lòng?

Vừa mới vào cửa, mà hắn đã ở bên ngoài bồi hồi lo lắng không muốn tiến vào tân phòng.

https://thuviensach.vn

Nếu cứ để như vậy thì nàng làm sao có thể đứng vững sống yên ổn trong vương phủ.

Dù hắn hoài niệm Nhàn Nương, cũng không thể tưởng niệm vào ngày khác sao? Nghĩ nàng sẽ hiếm lạ hắn?

Tất cả cũng chỉ vì tương lai sau này ở vương phủ vì cuộc sống an ổn cho nên nàng mới cam chịu mà thôi.

Nhìn Nhữ Dương vương tóc bạc cả đầu, trong lòng nàng thật sự cũng có mấy phần sợ hãi.

Chỉ cần nghĩ đến lúc nửa đêm tỉnh giấc, thấy hắn nằm ở bên người, thì trong lòng Trinh nương đã nổi lên mấy phần hàn ý ghê tởm, Trinh Nương nhẹ giọng nói:

-Vân Nhi, đóng bức màn lại đi.

Vân Nhi đóng màn lại, nhẹ giọng an ủi Trinh Nương:

-Chắc là vương gia uống quá nhiều rượu có chút say, vì không muốn khiến người khó chịu, cho nên mới đứng ở bên ngoài đợi tỉnh rượu mới vào cửa.

-Lấy áo choàng lại đây.

- Cửu tiểu thư, à không, vương phi điện hạ người muốn xuất môn?

Trinh Nương mang giày thêu vào, lấy ra một cái rổ, đem điểm tâm, bầu rượu, chén rượu bày trên bàn bỏ vào.

-Ta sai ngươi chuẩn bị vàng mã sao rồi?

Trong đồ hồi môn lại cất chứa vàng mã là điềm xấu, vì vậy sau khi Trinh Nương gả vào Nhữ Dương vương phủ, mới sai Vân Nhi tìm ma ma quản sự

https://thuviensach.vn

muốn có vàng mã, Vân Nhi cầm hoá vàng ra nhẹ giọng hỏi:

-Người định làm cái gì? Hay là đi bái tế tiên vương phi?

(Yul: người đã khuất sẽ dùng từ "tiên" trước chức danh vị để thể hiện sự tôn kính)

-Đúng, ta đi thắp nén hương cho đại tỷ, thỉnh nàng hãy an tâm, ta nhất định sẽ chiếu cố thế tử thật tốt.

Trinh Nương nhìn thấy Nhữ Dương vương đang đi thong thả dưới tàng cây, nàng đem áo choàng khoác lên người.

Trinh Nương dẫn Vân Nhi cùng đi ra ngoài, không phải Trinh Nương chỉ có một mình Vân Nhi là nha hoàn hồi môn.

Mà nàng còn dẫn theo hai tiểu nha đầu, Đan Thanh, Diệu Hồng, vương phủ lại an bài thêm mấy người hầu hạ nàng.

Tiểu nha hoàn đi phía trước cầm đèn lồng, tuy trong lòng nghi hoặc không hiểu vì sao lúc này vương phi lại xuất môn.

Nhưng trong vương phủ có quy củ không cho phép nô tỳ hỏi chủ tử này nọ.

Trinh Nương cười xin lỗi:

-Ngươi hãy đi trước dẫn đường, đường lối trong vương phủ ta không biết, ta muốn đi tế bái đại tỷ.

Mỹ nhân dưới ánh đèn, càng nhìn càng kiều diễm, Nhữ Dương vương đi lên vài bước chặn đường Trinh Nương.

Vẻ mặt Trinh Nương ngạc nhiên giật mình có chút ngơ ngác.

https://thuviensach.vn

-Vương gia, thiếp muốn đi nhìn tỷ tỷ.

Dưới ánh trăng tóc trắng nhè nhẹ phản chiếu, sắc mặt Nhữ Dương vương trắng bệch.

Càng nhìn gần càng dọa người, Trinh Nương cũng không dám để lộ ra chút dị thường nào.

Đôi mắt dịu dàng thủy nhuận nhìn Nhữ Dương vương, cũng khó trách hắn càng ngày càng suy sút.

Không có chuyện gì làm, không có bằng hữu, lại có bộ dạng như ông lão thế này làm sao có thể phấn chấn.

Tuy tuổi tác giữa bọn hắn hơn kém nhau một nửa niên kỉ, nhưng bất quá năm nay Nhữ Dương vương cũng mới hơn ba mươi tuổi.

Chẳng lẽ tóc không thể dùng thuốc nhuộm? Trinh Nương cũng không thể nhìn trượng phu suy sút đến chết.

Dù phải gả cho đại thúc cũng phải là nam tử có phong tư trác tuyệt thành thục là nam nhân có mị lực mới phải.

Nhữ Dương vương nhìn thấy ý chân thành trong mắt Trinh Nương, đưa tay cầm lấy cổ tay nàng, kéo đến trước người.

Mùi hương độc đáo như có như không quấn quýt quanh chót mũi, hai má Trinh Nương đỏ bừng, thẹn thùng than nhẹ:

-Sẽ làm người khác nhìn thấy, vương gia, đừng như vậy.

Bàn tay trắng nõn như bạch ngọc khẽ đẩy Nhữ Dương vương, hờn dỗi nói:

-Vương gia.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương nhẹ nhàng vuốt ve an ủi gò má tinh tế mềm nhẵn của nàng:

-Gọi bản vương là Thanh...

Chỉ có Nhàn Nương mới có thể gọi hắn như vậy, lúc tân hôn động phòng hoa trúc, ở dưới ánh đèn Nhàn Nương tuyệt mỹ đến mức tận cùng.

Lúc động tình, luôn gọi hắn là Thanh ca, Trinh Nương nhìn thấy Nhữ Dương vương thất thần.

Người có thể khiến hắn thất thần cũng chỉ có thể là Nhàn Nương, Trinh Nương không ngờ Nhàn Nương lại có ảnh hưởng lớn tới Nhữ Dương vương như thế, xem ra trước kia thư nàng gửi cho hắn đã không có tác dụng.

Nàng cũng không phải muốn bôi đen Nhàn Nương, nhưng cũng không muốn Nhữ Dương vương lại bị Nhàn Nương mê hoặc.

Nhàn Nương làm chuyện sai trái sẽ có ngày bị vạch trần, thời gian nghịch đảo nể một phần tình cảm tỷ muội Trinh Nương sẽ cố hết sức khiến Nhữ Dương vương nguôi giận.

Trinh Nương tươi cười hiền lành, ẩn chứa an lành hòa hợp:

-Thiếp vẫn nên gọi là vương gia là được rồi, vương phủ không thể không có quy củ.

Nhữ Dương vương vuốt ve hai má của nàng, xoay người một cái bế Trinh Nương lên:

-Đi, cùng bản vương về phòng.

- A, vương gia.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương có vẻ giật mình bắt đầu giãy dụa, nói là giãy dụa, lại không khác gì câu dẫn.

Thân thể ma sát đụng chạm, tuy cách vài lớp y phục, nhưng trên người Trinh Nương mùi thơm độc đáo càng lúc càng đậm.

Lúc Nhữ Dương vương bước nhanh ra cửa, trong lư hương đã châm hương liệu, đạm mà không ngấy.

Hương vị thoang thoảng, trong tân phòng toàn bộ vật dễ cháy đều được che đậy bằng chụp màu đỏ.

Khóe miệng Trinh Nương khẽ cong, e lệ đem mặt chôn sâu vào cổ Nhữ Dương vương, môi hồng hé mở, hơi thở nhẹ nhàng tươi mát nhẹ giọng nỉ non:

-Người làm vậy ngày mai thiếp làm sao gặp người khác được? Các nàng sẽ chê cười thiếp không có bộ dáng của vương phi, thiếp chính là....Lúc này còn không hiểu chuyện sẽ bị người khinh thị đến mức nào nữa đây.

-Ai dám lắm miệng, bản vương nhất định sẽ không bỏ qua cho kẻ đó.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 115+2: Động Phòng Huyết Tinh (2)

Nhữ Dương vương giống như đối đãi với trân bảo huân hiếm nhất trên thế gian này.

Hắn đặt Trinh Nương ở trên giường, thấy nàng rũ đầu buông xuống hàng mi dài cong vuốt, vô cùng dịu ngoan.

Nhữ Dương vương chuẩn bị cởi bỏ y phục, tay Trinh Nương đặt lên đệm gấm đã phô bày nguyên khăn.

-Sao thiếp lại để ý đến bọn hạ nhân nhàn rỗi nói lỡ lời? Đi theo bên người thiếp đều là người trung thành và tận tâm, chỉ là thiếp không muốn...Không muốn bị Yên Nhiên hiểu lầm.

(Yul: tào lao)

Nhữ Dương vương cởi áo khoác, kéo Trinh Nương ôm vào trong ngực, cánh tay có chút ẩm ướt.

-Nhi tức là người biết chuyện hiểu lý biết quan tâm, sẽ không nói những lời thị phi về trưởng bối, nàng còn nghĩ Yên Nhiên vẫn là đại tiểu thư hầu phủ điêu ngoa bốc đồng sao? Từ sau khi Nhàn Nương đi, nhi tức càng hiểu chuyện càng hiền hiếu.

Trinh Nương ngẩn đầu, vui mừng cười nói:

-Đã hơn ba năm thiếp không gặp nàng, lúc trước nàng vẫn là tiểu hài tử, cả ngày vây quanh thiếp, tuy tuổi tác giữa bọn thiếp không sai biệt lắm,

https://thuviensach.vn

nhưng thiếp vẫn xem nàng như là...

Trên thân chợt lạnh, Nhữ Dương vương kéo mở tiết y của nàng, áo yếm tú hoa Hải Đường lộ ra.

Dây áo buộc qua chiếc cổ trắng nõn, bàn tay Nhữ Dương vương đặt lên da thịt tinh tế mềm nhẵn của Trinh Nương.

Da thịt mềm mại có thể so với tơ lụa thượng đẳng nhất, Trinh Nương lập tức đẩy Nhữ Dương vương ra.

Trinh Nương tiến vào trong chăn gấm, e lệ nhìn Nhữ Dương vương, nhìn đôi mắt thiên chân vô tà của nàng như muốn mạng của hắn! Khẽ ngẩng đầu.

Nàng không biết bộ dạng lúc này của nàng có bao nhiêu phần khiến hắn động tâm?

Nhữ Dương vương cởi bỏ y phục tiến vào trong chăn gấm, từ sau lưng chế trụ vòng eo của nàng.

Bàn tay hướng về phía trước, đặt lên nơi đẫy đà của nàng, ngón cái ngón trỏ xoe xoe đầu nụ hoa.

Trinh Nương xấu hổ không biết làm như thế nào mới phải, thanh âm liên tiếp rên rỉ:

-Vương gia...Vương gia...Sợ...Thiếp sợ....

Thân thể yêu kiều mềm mại của Trinh Nương bị Nhữ Dương vương đặt ở dưới thân.

Nhữ Dương vương hôn lên môi Trinh Nương, khiêu khích mở hàm răng của nàng.

https://thuviensach.vn

Truy đuổi cái lưỡi bướng bỉnh thơm tho, đem lời của nàng nuốt vào trong bụng.

Khi thân mình của Trinh Nương càng lúc càng mềm mại Nhữ Dương vương rời môi nàng kéo theo một sợi chỉ bạc óng ánh(là nước miếng).

Nhờ vào ánh đèn mà đánh giá ngắm nhìn thân thể nhu mì xinh đẹp, vòng eo như nhánh dương liễu mềm dẻo không thể nắm.

Cặp đùi thon dài, u ốc thần bí đen huyền, cái bụng phẳng mịn đôi gò đào dựng đứng mê hoặc.

Nhữ Dương vương khàn khàn nói:

-Sao nàng lại mềm mại như...Trinh Nương...

Trinh Nương gắt gao nhắm chặt đôi mắt, hàng mi rũ khẽ run rẩy bất an lại chứa ý tứ e lệ.

Trong đầu trong mắt cố nhớ đến lần đầu tiên nhìn thấy Nhữ Dương vương...

-Thỉnh vương gia thương tiếc thiếp.

Bàn tay Nhữ Dương vương bắt đầu xoa nắn trên người Trinh Nương từ cao xuống thấp, nằm ở trên thân nàng vừa hôn lại vừa cắn.

Bàn tay di chuyển trên da thịt tinh tế như tơ, hắn có tâm thương tiếc Trinh Nương.

Nhưng thân thể Trinh Nương quá tuyệt mỹ, Nhữ Dương vương khống chế không được.

Mùi hương độc đáo quanh quẩn bên chóp mũi, hạ thân như lửa nóng...

https://thuviensach.vn

Hắn vuốt ve càng ngày càng dùng sức, tay đặt gần sát u cốc, nhẹ nhàng vân vê hạt trân châu chôn sâu trong suối cốc, ngón tay đưa vào bên trong vòng cào nới rộng.

Một chút lại một chút càng ngày càng đâm sâu, nước từ trong khe cốc chảy ra càng lúc càng nhiều ướt đẫm bàn tay của Nhữ Dương vương.

Hắn nâng mắt nhìn biểu hiện của Trinh Nương.

Thân thể của nàng khiến hắn mê muội, không một chỗ nào không khiêu gợi, không một chỗ nào không mê người.

Nhìn cửa miệng u cốc chổ hai mép thịt như cửa động mở ra đóng lại nuốt lấy ngón tay hắn.

Tiếng rên rỉ nỉ non của Trinh Nương khe khẽ bên tai, mép thịt phấn nộn vừa đóng vừa mở dụ hoặc vô cùng, phấn kích vô cùng.

Nhữ Dương vương thật dự muốn vọt vào trong tàn phá, nhưng nhớ đến lúc uống rượu hợp cẩn thì trong lòng hắn lại tồn tại nghi hoặc.

Hương khí khiến đầu óc hắn hôn trầm(không minh mẫn), nhưng vẫn chưa đánh mất lý tính.

Nhìn Trinh Nương bộ dạng yêu kiều mềm mại đang nỉ non, trong lòng Nhữ Dương vương có chút yên tâm, hôn lên vành tai của nàng, khàn khàn gọi:

-Trinh Nương.

Vòng chân của nàng qua bên hông, Trinh Nương giữ chặt nguyên khăn đặt dưới hạ thân, chiếc nhẫn trên tay ẩn hiện mũi nhọn lạnh lẽo.

Thân thể quyến rũ đặt tay sờ soạn lên thân trượng phu, cánh tay tự nhiên ôm sát cổ hắn, nhỏ giọng nỉ non:

https://thuviensach.vn

-Vương gia.

Như ngại như vui mà rên rỉ thật là câu hồn, rốt cuộc Nhữ Dương vương cũng không nhịn được nữa, trong mắt chỉ còn lại dã tính.

Còn cái được gọi là lý trí đã không còn...

Hắn giữ chặt eo nàng thân thể đẩy mạnh về phía trước, cả người Trinh Nương giống như bị gậy gộc đâm xuyên qua.

-Đau.

So với lúc nàng bôi dược còn đau hơn, Nhữ Dương vương lập tức đâm đến chỗ sâu nhất trong người nàng, căng chặt vượt quá sức tưởng tượng của hắn.

Giống như có rất nhiều cái miệng nhỏ nhắn hút chặt lấy cự vật của hắn, không chỉ căng chặt mà còn rất nóng.

Rút ra đưa vào chính là hưởng thụ cực khoái, Nhữ Dương vương lắc đầu, không thích hợp...Không thích hợp...

Tuy căng chặt giống như xử nữ, nhưng lúc hắn tiến vào giống như không có gì trở ngại, trực tiếp đâm thẳng vào trong.

Hắn không phải lần đầu mai khai, dù nha hoàn thông phòng lần đầu tiên thị tẩm, không có căng chặt bằng Trinh Nương.

Nhưng cũng sẽ cảm giác được có một tầng trở ngại, hắn không thể vì khoái cảm cực hạn mà quên điểm này...

-Vương gia, thiếp đau.

Trinh Nương khóc lóc nói, so với tưởng tượng của nàng còn đau đớn hơn.

https://thuviensach.vn

-Đau quá, van cầu vương gia...Tha cho thiếp đi.

Dù đau đớn vô cùng, thì Trinh Nương vẫn còn nhớ ngâm châm trong nhẫn, lúc nàng chuẩn bị đâm phá ngón tay, Nhữ Dương vương bứt ra, Trinh Nương hét lên một tiếng:

-Đau.

Máu tươi nhiễm đỏ nguyên khăn, hạ thân Nhữ Dương vương đầy máu, nhưng hắn giống như dã thú càng đổ máu càng hăng.

Điên cuồng đâm mạnh vào trong thân thể của Trinh Nương, tiếng kêu cót két của thành giường tiếng phành phạch của da thịt đụng chạm.

Có thể biết bên trong cuồng dã đến mức độ nào.

Hạ thân Trinh Nương đau đớn vô cùng, vách tường đau rát cào xé, mà Nhữ Dương vương như con thú điên gầm gú đâm mạnh liên tục vào trong.

Như muốn xé rách con mồi, há mồm cắn lên gò đào đang đong đưa theo lực đẩy, ngậm cắn mút mạnh, cắn lung tung lên người Trinh Nương.

Tiếng kêu đau đớn dần dần yếu ớt, nàng đã đau đến nổi không còn khí lực kêu la.

Trên thân nàng đã bôi qua mỹ nhân dược, nhất là ở chổ vành tai, ngực, Nhữ Dương vương...

Hắn hắn là chịu không nổi...Giống như da thịt bị cắt từng miếng, mỗi một lần rút ra đều kèm theo huyết tinh.

Trinh Nương cắn môi nhẫn nại, nếu không phải tại Nhàn Nương...Sao ta có thể thừa nhận này nọ?

https://thuviensach.vn

Có lẽ vì Trinh Nương bôi dược trên thân phát huy hiệu quả, cho nên Nhữ Dương vương không để ý Trinh Nương đang khóc lóc cầu xin.

Giống như đang đóng cọc đóng đinh mỗi một lần đều đóng thật mạnh vào u cốc.

U cốc vì đau đớn mà bóp chặt, máu từ trong khe cốc chảy ra theo động tác ra vào của hắn.

Trinh Nương đã cực khổ chịu đựng, bàn tay chạm vào nguyên khăn nhiễm toàn máu, nàng chuẩn bị là dư thừa.

Nếu cứ để cho Nhữ Dương vương ép buộc tiếp, không chừng nàng sẽ chết ở trên giường, Trinh Nương dùng khí lực toàn thân há miệng hô:

-Người đâu, cứu mạng.

Đêm động phòng lại kêu người đến cứu mạng đối với Trinh Nương mà nói chính là sự sỉ nhục.

Nhưng có lẽ tính mạng là thứ quý giá nhất, mà Trinh nương cũng không muốn chết, nàng đẩy vai Nhữ Dương vương:

-Vương gia...Thiếp đau...

Nhữ Dương vương thô bạo, có khác gì cưỡng dâm đâu, Trinh Nương không chỉ đau thân thể, mà tâm nàng cũng đau.

Bờ môi hé ra nụ cười khổ, chức vụ kế phi cũng không dễ làm, dù coi Nhữ Dương vương giống như ngưu lang(trai bao).

Nhưng có ngưu lang nào mà chỉ lo hưởng thụ của mình mà không để ý đến thân chủ.

https://thuviensach.vn

Cho dù có nghĩ đến nhiều cách để tự an ủi bản thân thì Trinh Nương vẫn không thể chịu nổi cảnh này.

Lúc này nàng đang bị một nam nhân đặt ở dưới thân biểu diễn động tác ân ái, giữa nàng và hắn có yêu tình sao?

Nàng không thể phản kháng, chỉ có thể thừa nhận, bởi vì trên thân nàng là Nhữ Dương vương, là trượng phu hợp pháp của nàng.

Dù người bên ngoài nghe thấy Trinh Nương kêu gào cứu mạng, nhưng cũng không có ai dám tiến vào.

Trinh Nương chỉ có thể tự cứu mình, trước khi nàng hôn mê nếu không đánh ngất Nhữ Dương vương thì nàng thật sẽ chết.

Nhớ tới ngân châm trên nhẫn, bàn tay cố gắng di chuyển đến sau lưng Nhữ Dương vương ở huyệt đạo nơi nào đó đâm mạnh vào.

Nhữ Dương vương rống to một tiếng, cả người co rút, ngã lên người Trinh Nương kêu to:

-Đau, đau.

Miệng hắn nghiêng lệch, chảy ra nước miếng, Trinh Nương vẫn còn thanh tỉnh, nhưng không có khí lực để đẩy hắn ra...

Một giọt lại một giọt máu rơi xuống da thịt bạch ngọc của nàng, Trinh Nương cố sức mở ra đôi mắt, màu đỏ...Là máu? Ai chảy máu?

-Vương gia, vương gia, trời ạ, vương phi điện hạ.

P/s: để ta giải thích sơ qua cái vụ này.

NDV bị chứng " thượng mã phong" do ham muốn quá mạnh.

https://thuviensach.vn

Thứ nhất NDV luôn bị vị Lý trắc phi huân hương khích dục ở chương trước có nói.

Thứ hai TN muốn NDV mơ hồ k nhớ rõ đêm tân hôn xxyy nên dùng Mê Nhân Trí.

Sau đó còn sợ NDV mê mang làm việc không tới nơi, cho nên nàng ta bôi mỹ nhân dược lên thân thể nhiều nhất ở vành tai ngực.

(Yul: tự làm tự chịu)

NDV trúng dược quá nặng lên cơn điên cuồng mất hết lý trí sau đó lại bị TN đâm vào huyệt đạo. Vì vậy xuất hiện cái hiện tượng trên.

Còn TN vì bôi dược do bà lão tú bà ở tận chương trên chỉ(lúc TN phát hiện mình mất trinh.)

Thuốc này là của thanh lâu kỹ nữ hay dùng công hiệu hồng hào vùng kín, căng chặt se khít như xử nữ....

Nói sâu xa hơn là kỹ nữ tiếp khách khu vực đó sẽ nhão thùn k co bóp mạnh, dùng dược này vách thành âm đ*o sẽ căng cứng se khít tạo cảm giác như mới lần đầu giao hoan, thủ thuật hay dùng để giả xử nữ trong chốn thanh lâu.

Nhưng có nhược điểm thành vách bên trong căng cứng bóp chặt sẽ khiến nữ nhân bị thương khi bị đâm vào(k có độ giãn đàn hồi cao) cũng có thể khiến nam nhân bị mắc kẹt không thể rút ra...

Vì điều này TN mới tin chắc mình sẽ chảy máu khi ox, nàng còn phòng thêm chiếc nhẫn...

TN còn là xử nữ vì vậy chổ đó càng bôi càng căng chặt lúc NDV đút vô TN càng đau đớn gấp mấy lần bình thường.

https://thuviensach.vn

Do NDV mất lý tính chỉ còn lại dã tính khiến TN có cảm giác bị cưỡng gian cho nên xuất hiện chiệu chứng "co thắt âm đ*o".

Tất cả điều này đều là TN tự làm tự chịu. Nói sâu xa hơn ta k muốn các nàng bỏ lỡ cái hay của khúc này.

Điều này ở chương "máu xử nữ" NN đã nói qua. Là NN bày bố bàn cờ chờ TN từng bước đi theo nước cờ mà NN bày bố. 😣 😣 😣 ta đọc còn thấy nhức nhối vô cùng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 115+3: Động Phòng Huyết Tinh (3)

Lúc Vân Nhi vừa nghe thấy tiếng Trinh Nương kêu cứu mạng, một lát sau lại kêu thêm một tiếng, rồi im lặng không có động tĩnh.

Do các cửa sổ đều là đóng, các nàng lại canh giữ ở cửa, cho nên không có khả năng có thích khách lướt qua các nàng mà tiến vào tân phòng.

Lão ma ma có kinh nghiệm ngăn dạy Vân Nhi:

-Lần đầu chịu sủng đều là như vậy, phá thân kêu đau hai ba tiếng là chuyện bình thường, sau đó sẽ nếm thử mùi vị cá nước giao hoan thì tốt rồi, Vân Nhi cô nương, ngươi hãy yên tâm, vương gia hiểu ý sẽ đau tiếc vương phi điện hạ, nếu lúc này ngươi vọt vào trong, quấy rầy hưng trí của vương gia, chỉ sợ ngay cả vương phi cũng không bảo hộ được ngươi.

Vân Nhi lại đợi một hồi lâu, cho đến lúc bên trong không có thanh âm gì nữa.

Vân Nhi biết Trinh Nương là người yêu thích sạch sẽ, hoan hảo qua đi, nhất định sẽ gọi nàng vào trong hầu hạ rửa mặt chải đầu.

Nhưng đến tận bây giờ cũng không nghe thấy chủ tử gọi nàng, Vân Nhi lo lắng không đợi được.

-Ta sẽ vào xem sao, lặng lẽ đi vào, bảo đảm không kinh động đến vương gia.

https://thuviensach.vn

Đợi đến lúc Vân Nhi xuyên thấu qua tấm bình phong nhìn thấy tình cảnh trên giường.

Thân thể của vương gia cùng vương phi cùng giao triền(đè lên nhau), toàn thân là máu.

Vân Nhi lùi chân làm đổ tấm bình phong, tiếng thét chói tai cắt ngang sự yên tĩnh trong Nhữ Dương vương phủ.

Hỉ ma ma vọt vào trong nhìn thấy cảnh tượng này liền biết không tốt, sợ tới mức chân tay mềm nhũn ngồi bệch trên mặt đất.

-Mau, mau đi thông tri với thái phi, vương gia không tốt.

Trong phòng một mảnh hỗn loạn, Hỉ ma ma lấy lại tinh thần:

-Trăm ngàn lần đừng di động vương gia, tuyệt đối không nên động vào vương gia.

-Ma ma, vương gia chảy máu mũi, sắc mặt cũng không tốt, phải làm sao bây giờ?

Nếu Nhữ Dương vương xảy ra chuyện không hay, đám hạ nhân các nàng sẽ khó thoát khỏi cái chết.

Trừ Hỉ ma ma hiểu biết nhiều chuyện, thì các vị ma ma đã thành thân đều xem nhẹ vị vương phi đang nằm ở trên giường kia.

Có thể khiến nam nhân mê thành bộ dạng như vậy chỉ có loại nữ tử không đàng hoàng mới làm ra được.

Loại tình huống này phần lớn chỉ xuất hiện trên thân đám người thanh lâu danh kỹ.

https://thuviensach.vn

Không ngờ vương phi lại mang dị bẩm, cũng không biết vương gia có phúc khí hay vô phúc.

Thú thê thú hiền, nạp thiếp nạp mỹ, chính thê ở trên giường lại có thể làm ra hành động thiếp thất danh kỹ?

Các nàng đều là hạ nhân không dám nói lời chê cười vương phi, nhưng thái phi nửa đêm còn bị đánh thức sẽ không cố kỵ nhiều như vậy.

Nàng trung niên đã thủ tiết, thủ nhiều năm như vậy vẫn là âm dương không đều.

Nhìn thấy bộ dạng nhi tử như thế đương nhiên sẽ lo lắng vô cùng, thái phi tiến lên hung hăng tán Trinh Nương một cái tát.

-Ngươi tỉnh lại cho ta...Có phải ngươi chính là hồ ly tinh chuyển thế? Mau buông tha ta của nhi tử a.

Xuất hiện loại chuyện này, phải là nữ tử tỉnh lại trước, tận lực thả lỏng hạ thân, thì hạ thể của nam tử mới có thể rời khỏi.

(Yul: có ai không hiểu k? Nói thô tục là dính lẹo ý😣😣😣)

Trinh Nương bị một cái tát này đánh tỉnh, trước mặt là một lão phụ nhân không quen biết, nhưng xem bộ dạng này hẳn là thái phi.

-...Mẫu thân...

-Ngươi mau buông lỏng, buông tha nhi tử của ta.

- Lỏng?

Trinh Nương không hiểu chuyện gì đang xảy ra, thái phi lạnh lùng nói:

-Nếu ngươi không chịu buông ra, ta sẽ sai người phá vỡ.

https://thuviensach.vn

Hỉ ma ma tiến đến bên người Trinh nương nhẹ giọng nói hai câu bên tai nàng.

Trinh Nương trợn mắt há hốc mồm, tại sao có thể như vậy? Nhìn Nhữ Dương vương giống như dương khí đều tiết hết ra ngoài.

Nằm ghé vào thân thể nàng, Trinh Nương hoảng hốt gọi:

-Vương gia.

- Người trăm ngàn lần đừng hoảng hốt, đừng buộc chặt nữa, thân thể vương gia quan trọng hơn.

-Ta khống chế không được.

Trinh Nương tận lực làm cho chính mình thả lỏng, nhưng bị một đống người vây xem như vậy, nàng muốn thả lỏng cũng không được.

Thái phi xua tay nói:

-Các ngươi đều lui hết ra ngoài cho ta.

Tuy đã ít người, nhưng Trinh Nương vẫn không thể buông lỏng:

-Mẫu thân, nhi tức không thể...Hãy đánh ngất nhi tức đi, tính mạng vương gia quan trọng hơn.

-Ngươi xỉu rồi, nhi tử của ta còn mệnh sao?

Thái phi tức giận sắc mặt trắng bệch, Trinh Nương chậm rãi nhắm mắt, chậm rãi điều chỉnh hơi thở.

Thả lỏng, bình tĩnh thả lỏng, coi những người đang đứng bên cạnh đều là cây cỏ không khí.

https://thuviensach.vn

Thả lỏng, im lặng thả lỏng....Trinh Nương vừa thả lỏng được một chút, lại nghe thấy giọng nói quen thuộc:

-Phụ thân không sao chứ? Tổ mẫu.

Vương phủ nháo ra động tĩnh lớn như vậy, Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ sao có thể không hay biết.

Lúc Nhữ Dương vương cùng Trinh nương ở trong tân phòng nháo động ra huyết án.

Thì thế tử đang ở trong phòng ấm áp tình cảm, mùi hương phiêu lãng trong không khí.

Triệu Duệ Kỳ tinh tế hôn môi âu yếm biểu muội, khi thì ôn nhu, khi thì sủng nịch hôn khẽ.

Yên Nhiên bị Triệu Duệ Kỳ hôn trên thân thể, giống như bị cọng lông vũ lướt qua người.

Cho đến lúc nàng hoàn toàn động tình, Triệu Duệ Kỳ mới kiên định ôn nhu tiến lại gần.

Chỉ cần nàng nhíu mày, hắn sẽ dừng lại, đợi nàng thích ứng, môi anh đào bay ra tiếng rên rỉ, là do hắn vận động chậm hay là nhanh...

Không đợi đến lúc Triệu Duệ Kỳ chuẩn bị lâm trận chiến thứ hai, thì Triệu ma ma đã vội lên tiếng bẩm báo.

Hai người bọn hắn biết chuyện này trọng đại, mặc lại y phục cùng đi đến tân phòng.

Bởi vì trong lòng Nhữ Dương vương vẫn còn Nhàn Nương, hắn cũng biết Nhàn Nương là người hay ăn dấm chua.

https://thuviensach.vn

Cho nên chưa có đem Trinh Nương an bài vào sân viện mà Nhàn Nương từng ở qua.

Nơi ở của Trinh Nương, cách chổ ở của Yên Nhiên hơi xa, ở giữa cũng cách nhau bởi khung cửa sắt.

Đợi đến lúc cửa sắt được mở ra, Triệu Duệ Kỳ đỡ lấy nàng:

-Đi chậm một chút, để ý dưới chân.

- Biểu ca, chàng nói xem Trinh....Nàng như thế nào lại có thể như thế?

Yên Nhiên thật sự không thể nói ra khỏi miệng, Triệu ma ma đi phía trước soi đèn lồng.

Triệu ma ma không đem chuyện Trinh Nương mất máu xử nữ nói cho Yên Nhiên biết.

Nhàn Nương đã từng dặn dò, hậu quả của chuyện dơ bẩn này cứ để một mình nàng gánh vác, Trinh Nương chảy máu...

Trong lòng Triệu ma ma vui sướng, để xem Nhữ Dương vương còn có thể sủng ái mềm mại đáng yêu như Trinh Nương nữa hay không.

Không sợ chết trên người nàng? Triệu ma ma tự mình động thủ....

Biết được chổ thẹn thùng của Trinh Nương vừa căng lại vừa nóng, nhưng chặt quá cũng không tốt, không phải sẽ hại vương gia gặp hạn sao?

Vì Trinh Nương cùng Nhữ Dương vương khỏa thân đắp chung chiếc chăn mỏng.

Dù là Yên Nhiên hay Triệu Duệ Kỳ cũng không tiện vào cửa, đứng cách bình phong rất xa.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên ngửi được mùi máu tươi, nàng cũng không phải là thiếu nữ khuê các không hiểu đời.

Mùi huyết tinh nặng như vậy, rốt cuộc Trinh Nương đã để lại bao nhiêu máu?

Trong phòng tràn ngập mùi vị tanh nồng, Yên Nhiên mặt đỏ, lui ra phía sau vài bước, Triệu Duệ Kỳ che ở trước người Yên Nhiên, lên tiếng hỏi:

-Tổ mẫu, bên trong ổn chứ?

- Hai người các ngươi lập tức rời đi.

Sao thái phi có thể để tôn tử cùng tôn tức lây dính dơ bẩn này nọ?

-Hồi bẩm tổ mẫu, hạ nhân hầu hạ trong sân viện của phụ thân, có phải nên răn dạy một phen?

Yên Nhiên liền nghĩ đến chuyện phong tỏa tin tức, Nhữ Dương vương miệt mài dâm dục, Nhữ Dương vương kế phi không hiền.

Chuyện này đối với biểu ca có ảnh hưởng nghiêm trọng, đại di lưu lại Nhữ Dương vương phủ không thể suy tàn trên tay nàng, thái phi nói:

-Cũng may là ngươi nhắc ta, nếu không ta gấp quá mà quên mất, lúc này giao cho ngươi xử trí, nhớ lấy không thể để lộ một chút tiếng gió nào ra ngoài, Nhữ Dương vương phủ không chịu nổi trắc trở, phụ thân của các ngươi không thể xảy ra sự cố nữa.

Lần trước là Nhàn Nương liều mình cứu Nhữ Dương vương chuyện này oanh động cả thiên hạ.

Thế nhân tán thưởng Nhàn Nương trung trinh, đồng thời cũng chê trách Nhữ Dương vương.

https://thuviensach.vn

Đường đường là vương gia, từng là danh tướng đế quốc lại bị vài tên Man Di bắt được.

Còn để thê tử chạy tới cứu, Nhữ Dương vương làm người cũng quá vô dụng đi.

Nam tử hán đại trượng phu có người nào tránh ở sau lưng thê tử mình? Tuy nói thú Trinh Nương là nguyện vọng của Nhàn Nương.

Nhưng các mệnh phụ phu nhân trong kinh thành vẫn truyền đãi lời đồn đại là Trinh Nương câu dẫn Nhữ Dương vương.

Nếu không phải nàng câu dẫn Nhữ Dương vương, thì sao có thể nâng thành đích nữ? Sao có thể có cơ hội trở thành kế phi?

Tuy lúc Nhàn Nương còn sống không thường lui tới với người ngoài, nhưng đã từng nói với các vị hảo hữu tri giao cũng như An Ninh công chúa.

Sẽ không can thiệp vào chuyện Nhữ Dương vương thú ai làm kế phi, An Ninh công chúa cũng chứng thật điều này.

Thế nhân cũng không chê cười Nhữ Dương vương bạc tình, ngược lại trào phúng Trinh Nương không trinh tiết.

Huân quý danh môn đều dưỡng dục thứ nữ, lúc các nàng hâm mộ Trinh Nương bay lên cành cao, trong lòng nhất định rất khó chịu.

Các nàng đều nghị luận Trinh Nương rất nhiều. Thật vất vả mới có thể bình ổn.

Nếu sự việc hôm nay lan truyền ra ngoài, thanh danh của Nhữ Dương vương phủ sẽ mất sạch.

Yên Nhiên trả lời:

https://thuviensach.vn

-Tôn tức hiểu rõ, sẽ cố hết sức không để cho các nàng nói bậy.

Triệu Duệ Kỳ túm chặt cánh tay của Yên Nhiên.

-Biểu ca?

Yên Nhiên không hiểu mở miệng hỏi, ánh mắt Triệu Duệ Kỳ thâm thúy mang theo lo lắng:

-Biểu muội có biết phải giết một người răn dạy trăm người, nếu nàng không thể ra lệnh thì để cho ta...

Yên Nhiên thản nhiên cười nói:

-Ta là Nhữ Dương vương thế tử phi, ta hiểu rõ, biểu ca, ta không có yếu ớt đến như vậy.

Kiễng mũi chân, Yên Nhiên để sát môi vào tai của Triệu Duệ Kỳ, đôi mắt như ngọc tinh sáng:

-Biểu ca thương tiếc ta, ta cũng muốn bảo hộ biểu ca.

Triệu Duệ Kỳ cười gật đầu:

- Ta sẽ nhớ rõ.

Yên Nhiên đi xử lý chuyện này, hạ nhân trong vương phủ thực sự có người nghị luận đàm tiếu.

Yên Nhiên trượng tễ kẻ lắm miệng ở trước mặt những người có mặt ở đây.

Thanh âm lạnh lẽo như búa nặng gõ vào trong lòng bọn họ:

-Ai dám nói bậy, ta sẽ đưa các ngươi đi theo bọn hắn cùng ôn chuyện.

https://thuviensach.vn

- Nô tỳ không dám.

Yên Nhiên dùng hơn mười mạng người để lập uy, trời nhanh chóng sáng lên.

Rốt cục Nhữ Dương vương cũng thoát ra khỏi thân thể Trinh Nương, hắn trải qua một đêm bị mất máu cùng ép buộc, càng nhìn càng có vẻ thương lão(già nua).

Trinh Nương ngẩng đầu nhìn ra phía bên ngoài, đôi bàn tay siết chặt.

Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ đang nắm chặt tay nhau, ánh bình minh chiếu rọi trên thân bọn họ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 116+1: Ai Hạnh Phúc (1)

Triệu Duệ Kỳ đối lập với Nhữ Dương vương phong nhã hào hoa, lúc hắn chăm chú nhìn Yên Nhiên, giống như trên đời này chỉ có một mình nàng là nữ nhân.

Cũng không phải hoàn toàn như thế, dù trên đời có rất nhiều nữ tử, thì trong lòng trong mắt hắn cũng chỉ có một mình Yên Nhiên, không thể chứa thêm người khác.

Nhữ Dương vương thế tử điện hạ được hoàng đế coi trọng, làm quan đế quốc là Quang Lộc đại phu.

Tham mưu chính vụ, hơn nữa hắn ở trong đám văn nhân còn có thanh danh hiển hách...

Trinh Nương cũng không phải coi trọng Triệu Duệ Kỳ, mà là hâm mộ Yên Nhiên có thể có được trượng phu xuất sắc như thế.

Nàng chỉ mới là thiếu nữ đã phải bầu bạn bên cạnh lão già Nhữ Dương vương.

Cuộc sống trong vương phủ lúc này không giống như nàng đã từng nghĩ đến.

Vân Nhi lên tiếng cắt đứt suy nghĩ của Trinh Nương:

-Vương phi điện hạ, người nên dùng dược.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương chậm rãi đứng dậy, một lần nữa tẩy trừ vết ứ xanh tím trên thân thể.

Hạ thân của nàng ẩn ẩn đau đớn, cả người giống như lăn trì, nhớ lại đêm động phòng kia, thật sự kinh hoàng ám ảnh.

Nàng chỉ cảm thấy đau đớn, còn Nhữ Dương vương thì điên cuồng mãnh liệt tấn công, cuối cùng còn...

Trinh Nương không muốn nghĩ đến chuyện thống khổ khó xử này nữa, nhận lấy chén dược, dùng thìa quấy.

-Bình đại phu nói như thế nào? Thân mình vương gia thế nào? Có dùng dược chưa?

Sau khi trải qua đêm động phòng kinh thiên động địa, thái phi làm chủ đem Nhữ Dương vương di chuyển đến sân viện mà Nhàn Nương từng ở.

Hoàn toàn không cho Trinh Nương có cơ hội chiếu cố Nhữ Dương vương, mỗi khi Trinh Nương nghĩ đến thái phi trong lòng liền nổi lên hàn khí.

Thái phi chán ghét cừu hận nàng cũng không thèm che dấu, nghe nói Nhữ Dương vương là nhi tử rất hiếu thuận.

Nếu nàng cùng Thái phi xung đột, Nhữ Dương vương tuyệt đối sẽ không đứng về phía nàng.

-Đại phu nói người tâm sự quá nặng, vương phi điện hạ hãy nghĩ thông suốt, nghỉ ngơi dưỡng tốt thân thể, vương gia sẽ hiểu nổi khổ tâm của người.

Vân Nhi an ủi Trinh Nương, nhìn nàng uống chén dược, mày liễu vì cay đắng mà nhăn lại.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương có dung mạo tinh xảo thanh lệ so với đám nữ quyến trong vương phủ càng mỹ lệ lấn áp quần phương.

Cũng không phải nói thế tử phi trổ mã không xinh đẹp bằng Trinh Nương, mà là khí chất bất đồng, thế tử phi có vẻ xinh đẹp quý khí.

-Thế tử phi điện hạ trượng tễ mười mấy người, trong vương phủ sẽ không có người dám nghị luận đến chuyện đêm đó.

Trinh Nương biện bạch dùm Yên Nhiên khẽ nói:

-Yên Nhiên cũng vì vương phủ mà suy nghĩ, nàng cũng vì ta, nhưng lại thương tổn đến mạng người, nhất định lương tâm sẽ bất an, cho dù bọn họ đã ngậm miệng, ta vẫn sẽ ở trước mặt Phật tổ mà sám hối, tội nghiệt giết người này hãy để một mình ta gánh vác.

-Vương phi đối xử với thế tử phi thật là tốt.

Vân Nhi giúp Trinh Nương xoa bóp bả vai.

-Bình đại phu là do thế tử phi thỉnh về, hắn ở lại vương phủ vì vương gia bắt mạch, nhất định vương gia sẽ bình an vô sự.

Trinh Nương uống dược xong, tuy đêm động phòng xảy ra biến cố, nhưng cũng may vượt qua được cửa ải khó nhất là nghiệm xem trinh tiết.

Nhữ Dương vương không thể vì chuyện mất trinh mà xử trí nàng, Trinh Nương tự tin bản thân mình có thể thay đổi ấn tượng của thái phi đối với nàng, còn Nhữ Dương vương...

Nàng cũng không thể thả lỏng, nhưng chỉ cần nghĩ đến chuyện hỏng bét kia, trong lòng liền băn khoăn, chỉ sợ Nhữ Dương vương cũng sẽ như thế, nhất định cần thời gian hòa hoãn.

https://thuviensach.vn

Hiện tại điều quan trọng nhất chính là phải đứng vững gót chân trong vương phủ.

Bày ra uyển chuyển hàm xúc thiện lương của mình, tuy chuyện chủ trì bếp núc là do thái phi làm chủ

Nhưng phần lớn sự tình đều là Yên Nhiên an bài...Trinh Nương đưa chén dược cho Vân Nhi, nói:

-Tuy ngươi là nha hoàn hồi môn của ta, nhưng hiện nay người làm chủ vương phủ là thế tử phi, ngươi làm việc phải thật cẩn thận, có thể nhường nhịn thì nhường nhịn, đừng nháo loạn mâu thuẫn với nha hoàn bên người Yên Nhiên, hiện nay ta cũng xem là bà bà của nàng, trưởng bối khiêm nhượng vãn bối cũng là chuyện phải làm.

-Dạ, vương phi điện hạ.

- Đúng rồi, Đan Thanh rất được các vị ma ma yêu thích, sau này lúc đưa đồ vật cho thái phi, ngươi sai nàng đi đi.

- Tuân mệnh.

-Còn có Diệu Hồng, nàng cũng là người mà ta mang vào vương phủ, tính tình nhẹ nhàng, thích nói thích cười, không cần quản thúc nàng, không vi phạm quy củ trong vương phủ là được.

-Vương phi thiện tâm, nô tỳ đã hiểu.

Vân Nhi đem nệm đặt sau lưng Trinh Nương để Trinh Nương dựa vào thoải mái hơn.

-Sáng nay tứ quận chúa tới thăm người, Diệu Hồng cùng quận chúa đùa giỡn một lúc lâu, hơn nữa còn đem kính vạn hoa do người làm đưa cho tứ quận chúa.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương nói:

-Kính vạn hoa cũng không đáng giá gì, nàng thích là được.

Trinh Nương tuyển lựa nha hoàn hồi môn đều là trung tâm, đồng thời cũng có mục đích nhiệm vụ riêng.

Nàng không thích nha hoàn leo lên giường chủ tử, Nhữ Dương vương có bao nhiêu nữ nhân nàng không thèm để ý.

Nhưng trong sân viện của nàng phải thật sạch sẽ.

-Phụ thân ngươi đã chấp quản thôn trang của ta, mẫu thân cùng tẩu tử của ngươi lại giúp ta lo liệu cửa hàng, chờ ta đứng vững trong vương phủ, sẽ không bạc đãi các ngươi.

-Có thể hầu hạ vương phi, là vinh hạnh của nô tỳ, trước giờ vương phi cũng không có bạc đãi nô tỳ, một nhà nô tỳ cảm động và nhớ nhung đại ân đại đức của người.

Trinh Nương vỗ vỗ tay của Vân Nhi, nhẹ giọng tâm tình:

-Hiện tại có một việc ngươi phải nhớ rõ, của hồi môn của đại tỷ...Trước lúc ta thành thân đại tẩu có đi tìm ta, mấy năm nay đại tỷ kiếm được không ít sinh ý riêng cho mình, chỉ sợ đại ca có chút ham mắt, thế tử là trọng thần triều đình, chuyện sinh ý không thể xen vào, Yên Nhiên lại bận rộn lo liệu vương phủ, sẽ không rảnh chiếu cố, ta vừa là tiểu di của thế tử, lại vừa là kế mẫu...

- Ý tứ của người là? Giúp đỡ thế tử phi điện hạ quản lý?

Trinh Nương lắc đầu:

-Lúc ta còn ở ngoại gia không có nghe hiểu ý tứ trong lời nói của đại tẩu, cũng không có đáp ứng, đồ hồi môn của đại tỷ nhiều hay ít, vương gia cùng

https://thuviensach.vn

thái phi cũng chưa có lên tiếng, ta cũng không thể lắm miệng, nếu đại ca có bản lĩnh thì đến tìm Yên Nhiên đi, hôm nay ta nói với ngươi những lời này, là vì muốn nói cho ngươi biết rõ, của hồi môn của đại tỷ không dính líu gì đến ta. Người khiến kế thất khó ứng đối nhất chính là nguyên phối đích trưởng tử, dễ dàng bị người chọn khuyết điểm để lên án chuyện nguyên phối lưu lại của hồi môn, ta thế nào cũng không qua nổi đại tỷ, về vấn đề bạc vàng cũng không thể để người lời ra tiếng vào. Bạc là vật cần, ta tin một câu, quân tử ái tài thủ chi hữu đạo, ta tuyệt đối sẽ không tính kế bạc vàng hồi môn của đại tỷ.

(Yul: Quân tử ái tài, thủ chi hữu đạo ý nói người quân tử coi trọng của cải nhưng lấy của cải phải đúng đạo lý).

-Ngươi không cần lo lắng cho ta, tương lai sau này nhi nữ của ta cũng không thiếu bạc dùng, ta tích góp từng chút này nọ, đều là vì bọn chúng.

-Vẫn là vương phi suy nghĩ rõ ràng, nô tỳ nhớ kỹ, cũng sẽ không để người bên ngoài ăn nói lung tung, người đối với đồ hồi môn mà đại tiểu thư lưu lại...cũng không động vào.

Vân Nhi hiểu ý tứ của Trinh Nương, sẽ đem lời Trinh Nương nói lan truyền ra ngoài, thái phi cũng thế, mà thế tử cũng vậy, sẽ chuyển đổi ấn tượng với vương phi.

Vân Nhi nhìn Trinh Nương điềm tĩnh nhu hòa, ai cũng sẽ thích nàng, chỉ là hiện tại không ai biết chủ tử tốt.

Đợi chủ tử đứng vững gót chân ở vương phủ, lung lạc được Nhữ Dương vương, thì vương phi sẽ phong cảnh vô hạn.

Trinh nương nói:

-Bệnh của vương gia không biết đến khi nào mới tốt lên, lễ lại mặt không chừng sẽ bị chậm lại, vương gia trừ thế tử, còn có các vị quận chúa sắp

https://thuviensach.vn

trưởng thành xuất giá, ba vị quận chúa này...Nếu tứ quận chúa lại đến nhớ đánh thức ta dậy, ta muốn nhìn nàng một chút.

-Tuân mệnh, nô tỳ đoán ngày mai tứ quận chúa có thể đến, nghe người trong phủ nói, thân mẫu của tứ quận chúa là thông phòng đầu tiên của vương gia, mỗi lần thị tẩm xong đều dùng dược, làm hỏng thân mình, cho đến lúc đại tiểu thư sinh hạ nhi tử, thái phi mới làm chủ không để thông phòng dùng dược, nàng rất vất vả mới sinh hạ được tứ quận chúa.

Trong mắt Trinh Nương trong hiển lộ một chút thương hại, làm hỏng thân mình lại sinh hạ nữ nhi thân thể sẽ không tốt.

-Thật là đáng thương, ta phải đau tiếc các nàng.

Quận chúa sớm muộn gì cũng phải lập gia thất, đối xử tử tế với các nàng thì Trinh Nương sẽ rất có lợi.

Nếu các nàng thật lòng hướng về mình, thì Trinh Nương thì sẽ vì các nàng mà tuyển chọn phu gia tốt.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 116+2: Ai Hạnh Phúc (2)

Nhữ Dương vương đang ở trong phòng điều dưỡng thân mình, đem chén dược đập mạnh xuống đất:

-Cút, cút ra ngoài cho bản vương.

Đêm động phòng lại nháo ra loại chuyện như vậy, lúc Bình Nhất Chỉ đến vương phủ bắt mạch, từng nói với Nhữ Dương vương.

Hắn vốn máu huyết không thông, lại dùng quá nhiều hương liệu trợ hứng cho nên mới xảy ra hiện tượng chảy máu mũi.

Thật ra cũng không nghiêm trọng lắm, nhưng lại bị người đâm sai huyệt đạo, thiếu chút nữa viếng thăm tổ tiên.

Bình Nhất Chỉ đề nghị hắn tu thân dưỡng tính, trong hai năm này tốt nhất nên giảm bớt chuyện giao hoan.

Cũng không phải nói không thể ân ái này nọ, mà phải tận lực giảm bớt, nếu để tình trạng này xảy ra làn nữa, tánh mạng của Nhữ Dương vương Dương cũng khó bảo toàn.

-Đáng chết.

Nhữ Dương vương đấm một quyền lên giường, tuy biết Bình Nhất Chỉ sẽ không ăn nói lung tung hàm hồ.

Nhưng thiếu chút nữa chuyện này bị người khác biết được, lại xảy ra vào đêm tân hôn.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương phẫn nộ vô cùng, hắn cũng không phải là tiểu hài tử chưa từng thấy nữ nhân bao giờ, sao có thể xúc động mất lý trí?

Tâm tình của hắn rất không tốt, không chịu dùng chén dược, Minh Yên thu thập mảnh vụng, hồi bẩm:

- Vương phi đã không có gì trở ngại, vương phi sai người đến truyền lời, qua hai ngày nữa sẽ đến thăm vương gia.

Sắc mặt Nhữ Dương vương ngưng trọng, rong đuổi trên thân thể Trinh Nương quả thật đem lại cho hắn hưởng thụ cực hạn.

Nhưng có hưởng thụ nhiều hơn nữa cũng không quan trọng bằng tính mạng.

Nhữ Dương vương nhớ lại tư thái của Trinh Nương dáng người yêu mị giống như ma nữ...

Hán đưa tay đấm mạnh vào đầu, có phải hắn đã quên cái gì không?

- Vương gia?

Minh Yên là người mà Nhữ Dương vương tín nhiệm coi trọng nhất, mà hắn lại coi trọng Vân Nhi nha hoàn bên người vương phi.

- Là thái phi điện hạ để vương phi dưỡng bệnh.

Lặng lẽ đánh giá sắc mặt của Nhữ Dương vương, thấy Nhữ Dương vương có một phần tình ý với vương phi, Minh Yên tiếp tục nói:

- Vương phi bị mất máu cho nên thân mình mới suy yếu, điều dưỡng hai ngày sẽ không có việc gì.

Bình Nhất Chỉ cũng đã nói với Nhữ Dương vương, nữ tử luôn khôi phục nhanh hơn nam tử.

https://thuviensach.vn

Chảy máu...Chảy máu...Nhữ Dương vương bắt lấy cánh tay của Minh Yên:

- Chảy máu?

- Vương phi điện hạ chảy máu nhiễm đỏ cả nguyên khăn, đệm chăn cũng bị nhiễm đỏ.

Vương phi nũng nịu mềm mại như vậy lại là lần đầu bị phá thân, làm sao chịu nổi vương gia rong ruổi?

Tất nhiên là bị Vương gia thô bạo thương tổn cho nên mới có thể đổ máu không ngừng.

Vương phi có thể khiến vương gia không thể khống chế được, tất nhiên là người có bản lĩnh.

Hắn theo vương gia nhiều năm như vậy, lại chưa bao giờ thấy vương gia mất kiềm chế với ai như thế.

- Vương gia?

Sắc mặt Nhữ Dương vương xám trắng, cánh tay vô lực rũ xuống:

- Ngươi đi ra ngoài đi, bản vương muốn ở một mình.

Minh Yên nói:

- Nô tài canh giữ bên ngoài, vương gia có gì phân phó hãy gọi nô tài một tiếng.

Hắn nhẹ chân nhẹ tay rời đi, tay Nhữ Dương vương che lại đôi mắt, hắn nghĩ tới đêm đó.

https://thuviensach.vn

Khi đó chỉ là hoài nghi, khi rảnh rỗi nghĩ tới hắn cũng tự hỏi có phải hắn đã nghĩ sai rồi.

Có lẽ bởi vì Trinh Nương quá tốt đẹp cho nên hắn mới không có cảm giác.

"Vương gia bị người đâm sai huyệt vị."

Lời này của Bình Nhất Chỉ chỉ nói với một mình Nhữ Dương vương, lúc ấy bên người hắn chỉ có một mình Trinh Nương.

Nếu Trinh Nương muốn khiến hắn hôn mê mà đâm sai huyệt đạo, dẫn tới chuyện máu tươi nhiễm đỏ nguyên khăn, ai còn có thể nói nàng không trinh?

Nhữ Dương vương không muốn tin chuyện Trinh Nương không còn trinh tiết.

Nhưng sự thật bày ra trước mặt, chẳng lẽ hắn vẫn chưa hiểu biết hết Trinh Nương?

Biểu hiện của Trinh Nương đều là giả dối? Hắn đã bị Uyển Như đùa giỡn một lần, lúc này lại bị Trinh Nương đùa giỡn tiếp?

Nhữ Dương vương bị tổn thương lòng tự tôn, đối với Trinh Nương có sự hoài nghi, cũng muốn tìm cớ chứng minh tất cả đều tại hắn suy nghĩ quá nhiều.

Trinh Nương là thuần thiện tốt đẹp, nhưng như vậy đâu đủ chứng minh nàng còn trinh tiết.

Nhữ Dương vương không thể nghĩ ra, rốt cuộc Trinh Nương có còn là xử nữ hay không? Chuyện này giống như một cái gai đâm chọc vào trong lòng.

https://thuviensach.vn

Lúc này hắn cũng không còn sức lực để đứng dậy, càng không có sức lực đi chất vấn điều tra Trinh Nương.

Phải đợi đến lúc hắn dưỡng tốt thương thế, Nhữ Dương vương nhắm chặt mắt.

ở nơi Nhàn Nương từng ở, trong lòng hắn cảm thấy an tâm, năm đó hắn quyền thế không bằng hoàng tử Nam Chiếu.

Bộ dạng cũng không bằng hắn, nhưng Nhàn Nương lại lựa chọn hắn, sự hối hận khắc sâu ở trong lòng hắn.

Hắn vẫn luôn tưởng niệm Nhàn Nương, chỉ có Nhàn Nương mới không lừa hắn.

Trước kia hắn đã bỏ lỡ Nhàn Nương, hiện nay càng tưởng niệm nhớ nhung nàng.

Trước kia hắn chán ghét nơi Nhàn Nương trú ngụ, hiện nay lại chuyển thành thưởng thức.

Nhàn Nương mặc y phục đẹp đẽ quý giá, trước kia hắn hèn mọn xem nàng là người xa hoa lãng phí ái mộ hư vinh.

Nhưng lúc này lại cảm thấy chỉ có hoa phục mỹ lệ mới xứng với Nhàn Nương.

Trước kia bên người Nhàn Nương luôn ngồi đầy nữ quyến, khi đó Nhữ Dương vương chán ghét Nhàn Nương thích người nịnh bợ a dua.

Hiện nay Nhữ Dương vương biết vòng xã giao mệnh phụ có bao nhiêu quan trọng.

Trước kia hắn luôn ghét bỏ Nhàn Nương nịnh bợ quan viên đại thần kết giao với đám nương nương trong cung.

https://thuviensach.vn

Nhưng nhìn thấy vương phủ ngày càng giảm bớt thu vào, hắn rốt cục cũng rõ ràng Nhàn Nương sống cũng không dễ dàng.

Từ khi Yên Nhiên gả vào vương phủ, thương nhân mậu dịch đều thông thuận, không hổ là nhi tức do Nhàn Nương dạy dỗ.

Làm việc giống như Nhàn Nương rất khôn khéo giỏi giang, lúc nhi tử Triệu Duệ Kỳ đến thỉnh an Nhữ Dương vương.

Hắn có thể nhìn ra nhi tử ẩn chứa bóng dáng của Nhàn Nương, con đường làm quan của Triệu Duệ Kỳ vô cùng sáng lạng.

Thanh niên trai tráng ngũ quan tuấn lãng, cùng thê tử là cầm sắt cùng minh.

Này nọ tất cả đều khiến hắn hâm mộ, hắn cũng từng giống như Triệu Duệ Kỳ, lúc trước vì sao không chịu quý trọng?

Nhữ Dương vương cùng Trinh Nương tách nhau dưỡng bệnh, cứ như vậy ngày ngày trôi qua.

Sau nửa tháng có một ngày, sáng sớm sương phủ đám cỏ trên mặt đất, Yên Nhiên cầm bảo kiếm trên tay nhìn Triệu Duệ Kỳ hừ nói:

- Biểu ca, xem kiếm.

Triệu Duệ Kỳ nghiêng người, hai thanh bảo kiếm đụng vào nhau phát ra thanh âm thanh thúy.

Kinh động chim chóc trên cây bay đi hết, rốt cuộc Triệu Duệ Kỳ vẫn là nam tử, dù Yên Nhiên có chiêu kiếm tinh diệu, thì nàng cũng chỉ biết có một bộ kiếm pháp.

Sau khi Triệu Duệ Kỳ tập võ, ngày ngày chưa từng buông bỏ, dù không bằng võ tướng, nhưng kiếm pháp của hắn cũng không hề thua kém.

https://thuviensach.vn

Cùng biểu muội so chiêu, hắn chỉ phòng thủ không tấn công nhiều, hoặc là hơi chật vật né tránh.

Lúc bọn họ bốn mắt nhìn nhau, trong mắt Yên Nhiên là đắc ý kiêu ngạo, mà trong mắt hắn tràn đầy sủng nịch.

Hai người bọn họ múa kiếm lộ ra số vô chiêu thức giống nhau, nhưng vẫn có thể dung hợp cùng một chỗ.

Yên Nhiên thanh kiếm là mũi nhọn, còn Triệu Duệ Kỳ là bao dung, bao dung tất cả mũi nhọn vội vàng xao động của nàng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 116+3: Ai Hạnh Phúc (3)

Sáng sớm Trinh Nương đi thỉnh an thái phi, nhưng hạ nhân nói thái phi vẫn chưa dậy, để nàng đợi ngoài cửa.

Trinh Nương đứng một lúc lâu, nghe cách đó không xa có tiếng bảo kiếm đụng chạm.

Trong lòng Trinh Nương có chút tò mò, trong vương phủ không thể trà trộn thích khách, là ai mới sáng sớm đã luyện kiếm?

Nàng đi theo thanh âm vọng lại, nhìn thấy thế tử một thân y phục đỏ sậm trong tay cầm bảo kiếm dựng thẳng đứng.

Ngưng thần nhìn thế tử phi, nhìn hai người bọn hắn đang đụng kiếm nhìn nhau...Bàn tay Trinh Nương vô ý rủ xuống thân váy dài.

- Biểu ca, chàng lại thua rồi?

- Thua sao? Ta nhớ rõ là nàng kém ta nửa chiêu.

Hai má Yên Nhiên đỏ ửng, đôi mắt giảo hoạt cười khẽ:

-Phải không? Ta thua chàng nửa chiêu?

Trinh Nương nhìn Yên Nhiên ném bảo kiếm xuống đất, ngay lúc thế tử còn đang sững sờ, nàng đã đưa tay tập kích thế tử, gõ lên đầu hắn một cái:

-Như thế nào? Còn dám nói ta thua?

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ buông bảo kiếm xuống đất, chắc chắc nói:

-Nàng giở trò gian trá.

- Mới không có đâu, một khi chưa nhận thua, thì làm sao có thể phân định thắng thua?

Yên Nhiên cười vui vẻ tràn đầy sức sống, vẻ mặt là hạnh phúc sáng rọi, Trinh Nương nhìn hai người bọn họ, móng tay vô thức bấu chặt làn váy.

Lại nghe Yên Nhiên tiếp tục nói:

-Không phải chỉ có bảo kiếm mới có thể ngăn địch, ta nói cho chàng biết, chỉ cần có thể đánh bại địch nhân, dùng phương pháp gì cũng được, nếu thật sự đánh không lại, gian trá hậu chiêu cũng có thể dùng một chút, cho tới tận bây giờ ta chưa bao giờ nói mình là quân tử.

Yên Nhiên ôm cánh tay của Triệu Duệ Kỳ:

-Dù sao ta vẫn thắng, dựa theo quy ước mà chúng ta đã nói, chàng có chịu nhận phạt hay không?

- Nhận, gặp phải nàng, có khi nào ta lật lọng đâu?

Triệu Duệ Kỳ vuốt nhẹ gò má của Yên Nhiên, tươi cười càng ôn nhuận.

Ở trong mắt Trinh Nương hắn không phải là Nhữ Dương vương thế tử có danh phận hiển hách.

Mà là một nam nhân bình thường yêu thương sâu đậm thê tử của mình.

Trinh Nương không giống Yên Nhiên một lòng một dạ tín nhiệm Triệu Duệ Kỳ, nàng từng hỏi thăm chuyện Triệu Duệ Kỳ ở bên ngoài quan trường xã giao.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương thế tử có thể sánh cùng Ngọc lang, đương nhiên sẽ được rất nhiều nữ tử động tâm nhung nhớ.

Trong kinh thành phong nguyệt không thiếu những thanh niên tài tuấn.

Triệu Duệ Kỳ rất ít khi đặt chân đến nơi phong hoa tuyết nguyệt.

Có người mời hắn đến phủ xả giao phần lớn đều khéo léo từ chối.

Cho dù chấp nhận cũng chỉ đến thưởng thức ca múa, hoặc là một mình uống rượu, cũng không để nữ nhân tới gần hắn trong vòng ba thước.

Điều kiện của Triệu Duệ Kỳ lại tốt vô cùng, đủ khiến đám tiểu thư đem lòng ái mộ.

Nếu có thể làm trắc phi của thế tử cũng đủ nở mày nở mặt, nhưng hắn đối xử với đám tiểu thư ái mộ hắn cũng không có sắc thái gì.

Hoàn toàn đối lập với Yên Nhiên hữu lễ không thể thì bất hòa, hắn mắng ngăn nhiều vị tiểu thư đến bật khóc, cũng có người phong danh hiệu cho hắn là si tình.

Chuyện này cũng không có gì kỳ quái, chỉ cần nhìn cách hắn đối xử săn sóc Yên Nhiên liền rõ ràng cái gì gọi là tình thâm bất hối.

Yên Nhiên tươi cười đầy mặt...Nhìn rất chói mắt, không đơn giản chỉ có một mình nàng, mà trong kinh thành có rất nhiều người hâm mộ Yên Nhiên.

Cũng không phải không có biểu ca biểu muội kết thân, nhưng chỉ có bọn họ là chung thủy là tốt đẹp, chưa bao giờ hồng hạnh vượt tường.

Yên Nhiên tính tình cương liệt còn nóng nảy dễ dàng xao động, tuy đã thay đổi.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc nói chuyện với người thân cận có khi sẽ khiến người khác bị tổn thương tự ái, vậy mà Triệu Duệ Kỳ vẫn bao dung sủng ái nàng.

Nếu Yên Nhiên đắc tội với ai, hắn sẽ giúp đỡ trước sau, người có tâm muốn tìm nàng trả thù, đều bị Triệu Duệ Kỳ diệt trừ cơ hội.

Nhữ Dương vương thế tử cũng không phải giống người bên ngoài tưởng tượng là ôn nhu văn nhược.

Hắn biết bảo hộ Yên Nhiên, cũng biết cự tuyệt ái mộ của nữ tử khác, Trinh Nương há to miệng ngạc nhiên, Triệu Duệ Kỳ cõng Yên Nhiên.

-Biểu ca, trên lưng chàng là ta hay là hầu bao của chàng?

- Giống nhau, nàng cũng nặng như hầu bao bên hông ta.

Yên Nhiên vặn lỗ tai hắn:

-Chàng nói ta nặng? Có phải chàng ghét bỏ ta béo?

-Không nặng, không nặng, dù có nặng hơn nữa ta vẫn có thể cõng được.

Triệu Duệ Kỳ cõng Yên Nhiên trên lưng chạy bộ trong sân nhỏ, Yên Nhiên chuyển giận thành vui, ôm cổ hắn:

-Biểu ca, chàng thật tốt, cho dù ta béo chàng cũng không thể ghét bỏ ta nha.

- Không chê không vứt bỏ nàng, nàng béo một chút mới tốt.

Trinh Nương xoay người, Yên Nhiên có được hạnh phúc, vậy còn nàng? Hạnh phúc ở đâu?

Trở lại sân viên của thái phi, Trinh Nương nhìn thấy một người chậm rãi đi tới, ánh mặt trời chiếu gọi thân thể hắn ẩn một tầng hào quang.

https://thuviensach.vn

Ánh chiếu chói mắt khiến Trinh Nương không mở được mắt, nhất thời có mấy phần mê tình.

Nhưng lúc người này người đi vào, nàng nhìn thấy màu bạc óng ánh...Trong lòng chua chát vô cùng, áp chế ủy khuất, Trinh Nương quỳ gối nói:

-Vương gia.

Thanh âm trước sau như một thật êm tai, Nhữ Dương vương chăm chú nhìn Trinh Nương một lúc, rồi nâng nâng tay.

Trinh Nương đứng dậy, Nhữ Dương vương cũng không cần nàng nâng đỡ, hắn không có già đến mức độ đó.

-Nhìn thấy vương gia thân thể đã khỏe mạnh, thiếp thực sự rất cao hứng.

Trinh Nương cúi đầu lau nước mắt vui sướng nơi khóe mắt:

-Hôm nay thời tiết rất ấm áp, vương gia cũng phải hoạt động thân thể thật nhiều, mới vừa rồi thiếp đi thỉnh an mẫu thân, hạ nhân nói mẫu thân còn chưa dậy, hiện nay mẫu thân đã lớn tuổi rất sợ tiếng ồn, chắc lúc này đã ngủ đủ, vương gia hãy đi cùng thiếp đến thỉnh an mẫu thân.

Nàng ngẩng đầu, ánh mắt hàm chứa e lệ ngại ngùng, đôi mắt trong trẻo nhìn về phía Nhữ Dương vương có ý chờ đợi.

Đôi mắt Nhữ Dương vương bình tĩnh lạnh nhạt chỉ vì bộ dạng này mà bị đánh vỡ.

Dù trong lòng hắn có điều hoài nghi Trinh Nương, nhưng lúc này hắn không có cách gì cự tuyệt Trinh Nương, Nhữ Dương vương theo bản năng gật đầu:

-Được.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương tươi cười so với ánh nắng còn ấm áp hơn, trong tâm Nhữ Dương vương lướt qua một dòng nước ấm.

Bước chân di động đuổi theo Trinh Nương, chuyện hắn hoài nghi nàng không phải là trinh nữ, khiến hắn đau khổ này nọ, vào lúc này ở trong lòng Nhữ Dương vương đã phai nhạt ít nhiều.

Trinh Nương mỉm cười bắt đầu nói chuyện cây cỏ, nào là có thể thấy được cây cối gì, tập tính gì, làm thế nào chăm sóc....

Dù hắn không có hứng thú, nhưng nghe giọng nói của Trinh Nương tâm tình cũng tốt lên một chút.

Nàng tràn đầy sức sống, tươi trẻ sống từng ngày, nàng chỉ giống Nhàn Nương mặc y phục tinh tế.

Còn lại đều bất đồng, Nhàn Nương? Nhữ Dương vương có chút thất thần, hắn lại nhớ Nhàn Nương.

Nàng cũng từng tản bộ ở nơi này, luyện kiếm, hắn từng luyện cùng nàng...

Trinh Nương kéo kéo cổ tay áo của Nhữ Dương vương:

-Vương gia, người xem đằng kia có phải là thế tử?

Nhữ Dương vương hoàn hồn, chớp chớp đôi mắt, đối với Trinh Nương sự hoài nghi cũng không có biến mất.

Chỉ là đối mặt với Trinh Nương mềm mại dịu dàng, lời hắn muốn hỏi không ra khỏi miệng.

Chỉ có thể đem nghi hoặc chôn sâu trong lòng, nếu sai người kiểm chứng thê tử không phải trinh nữ, Nhữ Dương vương biết để mặt mũi ở đâu.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn về phía Trinh Nương, vẻ mặt lãnh mạc, đối đãi với Trinh Nương không còn thân cận như trước kia:

-Là Kỳ Nhi, trên lưng hắn là?

- Yên Nhiên... Trên lưng thế tử là Yên Nhiên.

Trinh Nương nắm chặt ống tay áo của Nhữ Dương vương, ngưỡng mặt khẩn cầu nói:

-Vương gia, chúng ta qua bên kia đi, thiếp vừa nhìn thấy có vài cây cối xanh tốt.

Nhữ Dương vương vẫn không nhúc nhích, Trinh Nương lại nói:

-Thế tử chắc đã luyện kiếm, sáng sớm luyện kiếm thân thể sẽ rất tốt, người xem không phải so với trước kia thế tử đã tốt hơn rất nhiều sao? Luôn ở trong phòng sẽ buồn bực sao có thể khỏe mạnh? Yên Nhiên cùng Thế tử luyện kiếm, cũng chỉ nháo loạn cùng nhau mà thôi.

Trinh Nương đứng ở trước mặt Nhữ Dương vương, muốn dùng thân thể yêu kiều nhỏ nhắn che lại bọn họ,

-Bọn chúng vẫn...

- Phụ thân.

Triệu Duệ Kỳ buông Yên Nhiên xuống, Yên Nhiên sửa sang lại y phục, khôi phục lại bộ dạng xinh đẹp, đoan trang đi bên cạnh Triệu Duệ Kỳ.

Hai ngườinhư một đôi bích nhân, càng lúc càng đến gần, đứng trước mặt Nhữ Dương vương cùng Trinh Nương, cùng nhau hành lễ:

-Phụ thân an, mẫu thân an.

https://thuviensach.vn

- Thế tử, thế tử phi.

Trinh Nương quy củ né tránh lễ của bọn họ, ánh mắt hơi lo lắng nhìn về phía Nhữ Dương vương, ôn nhu khuyên nhủ:

-Vương gia, bọn chúng vẫn là đứa nhỏ, từ từ dạy dỗ sẽ hiểu biết quy củ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 117+1: Giao Phong (1)

Nhữ Dương vương nhìn nhi tử cùng nhi tức đang đứng trước mặt, vẫn chưa nghe ra ý của Trinh Nương.

Bỏ qua cho bọn chúng, cũng không có ý tứ muốn trách mắng bọn chúng, ở trong lòng Nhữ Dương vương không hề xem cảnh tượng này có gì đáng trách phạt.

Lúc hắn đa tình sâu đậm, chuyện gì quá phận hắn cũng đã làm qua. Tuy hậu duệ danh môn huân quý cần chú ý quy củ.

Nhưng tình cảm phu thê thân thiết cũng không có ảnh hưởng đến toàn cục.

Trinh Nương quan sát tỉ mỉ Nhữ Dương vương nhìn biểu hiện của hắn không thích hợp.

Mặc kệ là tức giận hay là mở miệng răn dạy cũng không có xuất hiện như Trinh Nương từng nghĩ.

Ban ngày ban mặt, bọn chúng lại vui đùa ầm ĩ ngọt ngào tình cảm là không sai?

Triệu Duệ Kỳ che chở Yên Nhiên, tính mở miệng, thì Yên Nhiên đã cười cười giành nói trước:

-Là người muốn dạy đạo cho nhi tức? Là dạy nhi tức châm tạc nữ hồng? Hay là y phục trang dung có gì không thỏa đáng?

https://thuviensach.vn

Trong mắt Trinh Nương ẩn chứa bao dung thương cảm,giống như không nghe thấy lời nhi nữ, nghiêng đầu nhìn Nhữ Dương vương:

-Chúng ta hãy mau đi thỉnh an mẫu thân đi.

Yên Nhiên quỳ gối trước mặt Nhữ Dương vương, tư thái tao nhã hào phóng, hoàn toàn đối lập với Trinh Nương dịu dàng mềm mại.

Trong giọng nói của nàng mang theo mấy phần hoài niệm phỏng đoán hỏi:

-Không phải phụ thân cùng đại di, không đúng, cùng mẫu thân cũng như thế sao? Nam nhân thế gia đối xử với thê tử không chỉ đơn giản là kính trọng mà còn có sủng nịch, nói chuyện luôn có nề nếp quy củ, làm sao giống phu thê, có lẽ vương phi lúc còn ở ngoại gia quý phủ chuyên chú làm nữ hồng, mới không biết, ta cùng biểu ca biết vương phi có hảo ý, nhưng phụ thân...Người nghe nàng nói, lại cho rằng nhi tức cùng biểu ca làm cái gì tổn hại sĩ diện gièm pha vương phủ, nhi tức thật ủy khuất.

Kiếp trước Yên Nhiên luôn luôn tôn kính Nhữ Dương vương không dám gần gũi, cũng có sợ hãi.

Trinh Nương từng nói với nàng, nhi tức cùng công công không thể thân cận, nàng tin, nên không dám đàm tiếu với Nhữ Dương vương.

Dù Nhữ Dương vương không thích Yên Nhiên, thì hắn cũng không suy nghĩ nhi tức cùng công công không có gì mà không thể thân cận.

Nhưng cũng không thể một câu cũng không nói, không có cách gì trao đổi sẽ sinh ra hiểu lầm.

Yên Nhiên không có cách gì xem hắn như phụ thân, nhưng vẫn có thể xem hắn như trưởng bối.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần hành xử đúng mực, tư tưởng có dơ bẩn mấy cũng tan biến.

Yên Nhiên trực tiếp vạch trần ý tứ dụng tâm của Trinh Nương, Nhữ Dương vương nhíu mày, thần sắc có chút xấu hổ.

Người chân chính tổn hại đến thanh danh vương phủ chính là bọn hắn, không đúng, là Trinh Nương...

Nếu không phải nàng câu dẫn chính mình thì làm thế nào lại nháo ra gièm pha lớn đến như vậy.

Hơn nửa tháng, Nhữ Dương vương mới có thể xuất môn, ở trước mặt nhi tử nhi tức thật sự khó có thể ngẩng đầu.

-Nhữ Dương vương phủ là người một nhà, ở trong nhà thân thiết một chút, thì có làm sao? Người thật sự nghĩ nhiều rồi.

Triệu Duệ Kỳ bổ sung một câu, phu thê bọn hắn phối hợp rất ăn ý, Trinh nương cắn chặt môi dưới, Nhữ Dương vương nói:

-Nàng vẫn chưa hiểu một ít quy củ, nhưng nàng cũng vì các ngươi mà suy nghĩ.

Nhữ Dương vương hòa nhã nói với Yên Nhiên:

-Lúc ngươi rảnh rỗi hãy đến cùng trò chuyện với nàng nhiều một chút, mẫu thân ngươi là người trí tuệ, rất nhanh sẽ hiểu rõ ràng.

Yên Nhiên nói:

-Nếu mẫu thân không phản đối, nhi tức cũng rất muốn cùng nàng nói chuyện, nhưng mẫu thân còn phải chiếu cố các vị muội muội sợ sẽ bề bộn nhiều việc.

https://thuviensach.vn

Những câu này của nàng mang theo ý đâm chọc, ngón tay của Trinh Nương bấu mạnh vào trong da thịt, dưỡng đứa nhỏ của trượng phu cùng người khác sinh ra.

Dù là nữ nhân rộng lượng hiền lành đến đâu thì trong lòng cũng thấy khó chịu.

Ý tứ của Yên Nhiên chính là nàng gả vào vương phủ là vì đứa nhỏ? Tuy bọn chúng đều là thứ nữ, nhưng...

Trinh Nương tươi cười có chút mất tự nhiên, nhẹ giọng cãi lại:

-Yên Nhiên.

Nhữ Dương vương không biết chuyện hậu trạch cong cong vòng vòng, cũng lười suy nghĩ xem Trinh Nương có phải đang bị nhi tức khi dễ hay không.

Hắn coi trọng Yên Nhiên, cũng thưởng thức quý khí kiêu ngạo của Yên Nhiên, thế tử phi khí phái phải là như thế.

Nhữ Dương vương nhìn lướt qua nhi tử cùng nhi tức, nhìn bảo kiếm khiến hắn nhớ lại lúc còn lãnh binh chém giết.

Đó là một đoạn hồi ức huy hoàng theo năm tháng, đôi mắt Trinh Nương u ám, cưỡng chế khó xử, nàng bị nhi tức khi nhục đá xoáy.

Thế mà Nhữ Dương vương một câu cũng không nói, hắn là trượng phu của nàng sao?

Nhữ Dương vương ở trong vương phủ chính là núi lớn để nàng dựa vào, nàng chỉ có thể theo hắn, mở miệng săn sóc nói:

-Vương gia chỉ điểm thế tử hai ba chiêu đi, các ngươi là phụ tử, nên thân cận nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương tán dương liếc mắt nhìn Trinh Nương:

-Kỳ nhi?

- Phụ thân, thỉnh.

Triệu Duệ Kỳ nghiêng người sang bên cạnh, phụ tử hai người một trước một sau đi về phía trước.

Tuy hai chân của Nhữ Dương vương không chịu được mệt nhọc, nhưng cũng không đến nổi không múa được kiếm pháp.

Yên Nhiên cười dịu dàng nói:

-Biểu ca, đừng giữ khí lực nha, hãy để phụ thân nhìn thấy kiếm pháp của chàng.

-Phụ thân, biểu ca còn phải học hỏi theo người, phụ thân hãy chỉ giáo cho biểu ca thật nhiều, kiếm pháp gia truyền không truyền cho biểu ca thì thật lãng phí.

Bọn hắn cùng cười cười, lúc Nhữ Dương vương rút bảo kiếm ra khỏi vỏ, ánh mắt suy sút biến mất.

Cả người giống như một thanh bảo kiếm lạnh lẽo mũi nhọn bắn ra bốn phía.

Tương phản với Triệu Duệ Kỳ triển khai kiếm thế giản dị tự nhiên, hắn hiểu lời biểu muội vừa nói có hàm nghĩa gì.

Đối với Nhữ Dương vương không thể khiêm tốn, người phụ thân nào cũng muốn trông cậy vào nhi tử có bản sự không chịu thua kém.

Tuy hắn hận phụ thân vô tình bạc nghĩa với mẫu thân, nhưng mẫu thân từng nói với hắn.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ phụ mẫu có bao nhiêu oán hận, thì hắn vẫn là nhi tử của Nhữ Dương vương.

Lúc này người trước mặt luôn đối với hắn từ ái phụ tử nhưng cuối cùng lại vứt bỏ hắn, không cần hắn.

Ở trong ván cờ Linh Lung, Triệu Duệ Kỳ từng nhìn thấy vài đoạn trích, hắn giao trả vị trí thế tử...

Mặc dù vẻ mặt Nhữ Dương vương có chút tiếc hận không đồng ý, nhưng lúc Nhữ Dương vương nhìn hắn rời đi, trong mắt ẩn hiện rõ ý tứ không bao giờ muốn nhìn thấy hắn nữa.

Triệu Duệ Kỳ thà tin tưởng tất cả chỉ là ác mộng, đôi mắt bình tĩnh sáng trong xẹt qua một tia ánh sáng.

Nắm chặt bảo kiếm trong tay cắt ngang một nửa vòng, đâm thẳng tới trước ngực Nhữ Dương vương, bảo kiếm đụng chạm, âm thanh bén nhọn lạnh lẽo.

Kiếm pháp của Nhữ Dương vương so với Triệu Duệ Kỳ mới luyện tập vài năm thì xuất sắc hơn nhiều.

Cũng có vẻ thực tiễn hơn, bảo kiếm có thể tìm được nơi dùng ít sức, chổ sơ hở.

Triệu Duệ Kỳ chiếm thế tấn công, dần dần bị Nhữ Dương vương áp chế, nhưng có câu quyền sợ trẻ trung.

Nhữ Dương vương khí huyết trống rỗng, trên đùi lại bị thương, kéo dài đánh lâu thì không thể, giao thủ lâu, bọn hắn chiến đấu lực lượng ngang nhau.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 117+2: Giao Phong (2)

Trinh Nương nhẹ giọng nói:

-Kiếm pháp của vương gia thật tinh diệu, thế tử sẽ học được.

Yên Nhiên mày cũng không nhíu, nói thẳng:

- Hậu sinh khả úy,, nhất định phụ vương cũng vui mừng.

Trinh Nương cười lạnh nhạt hỏi:

- Yên Nhiên có phải đã hiểu lầm ta?

Ánh mắt của nàng mang theo từ ái, giống như thường ngày, ôn nhu động lòng người, lúc giơ tay nhấc chân đều mang phong phạm tao nhã.

Giống như một bức thanh u non nước, Yên Nhiên khẽ cong khóe miệng, kiếp trước nàng ở bên cạnh Trinh Nương thật thoải mái, còn chưa sáng mắt sao:

- Ta chưa từng hiểu làm ngươi, trước kia còn không rõ ràng, đi đêm không sợ gặp quỷ sao?

- Yên Nhiên, ta...

- Dù ngươi có nói gì đi nữa, thì ta cũng không nghe.

Yên Nhiên mở to đôi mắt:

- Biểu ca.

https://thuviensach.vn

Chiêu kiếm của Nhữ Dương vương xoẹt qua y phục của Triệu Duệ Kỳ, cắt mở lớp y phục.

Nhữ Dương vương nửa quỳ trên mặt đất, đùi không chịu nổi chiêu số đột nhiên biến hóa.

Triệu Duệ Kỳ nhìn thoáng qua khe hở trên y phục, đem bảo kiếm tra vào trong vỏ kiếm, xém chút nữa...

- Phụ vương, chiêu này gọi là gì?

Hắn nâng Nhữ Dương vương dậy, vẻ mặt mang theo kính nể nói:

- Nếu không phải cùng người so chiêu, đổi lại là Yên Nhiên không chừng đã bị thương.

- Ngươi tính toán đâu ra đấy dù mới luyện kiếm bốn năm, lại có thể tiến bộ như vậy, vi phụ thật là cao hứng.

Có thể khiến cho Nhữ Dương vương sử dụng chiêu này, hắn cũng không có dự đoán được.

Trinh Nương cười dịu dàng nói,

- Lão tử anh hùng, nhi hảo hán, vương gia, thế tử đừng khiêm tốn nữa, mới vừa rồi Yên Nhiên còn cùng ta nói, thế tử là hậu sinh khả úy, tương lai nhất định có thể kế thừa chí hướng của vương gia.

(Yul: lão tử anh hùng nhi hảo hán= hổ phụ sinh hổ tử)

Thần sắc Nhữ Dương vương hơi nghiêm khắc, vỗ vai Triệu Duệ Kỳ:

- Kỳ nhi không thể kiêu ngạo tự mãn, càn phải cố gắng.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ gật đầu, Trinh Nương nói với Nhữ Dương vương trong giọng nói mang theo một phần kính nể:

- Chiêu kiếm của vương gia hành tẩu nhanh như ảnh, thiếp thân được mở rộng tầm mắt.

Hắn thu bảo kiếm, trên đùi đã có cảm giác không khoẻ, Triệu Duệ Kỳ vừa đúng lúc buông tay, tránh khỏi Trinh Nương, nói:

- Biểu muội nói hậu sinh khả úy ta tin tưởng, nhưng câu sau đó... biểu muội nhất định không nói.

Hắn tín nhiệm mỉm cười ánh mắt nhìn về phía Yên Nhiên, bờ môi lộ ra một chút ôn nhu tươi cười, Trinh Nương rũ mắt, chỉ nghe hắn nói:

- Biểu muội biết được chí hướng của ta, ta cùng phụ vương bất đồng, ta luyện kiếm chỉ muốn cường thân kiện thể, không phải giống như phụ vương.

Nhữ Dương vương nhíu mày, hắn chỉ có thể có một nhi tử là Kỳ nhi, tuy hiện tại hắn còn chưa tới tuổi phải thoái ẩn.

Nhưng chân bị thương tổn nhất định không thể tiếp tục ra chiến trường.

Lúc hắn nghe thấy kế thừa chí hướng, trong lòng Nhữ Dương vương có chút không vui, hắn còn chưa đến nổi phải trông cậy vào nhi tử.

Sau đó lại nghe Triệu Duệ Kỳ nói tiếp câu này:

- Kỳ nhi, ngươi không muốn thừa tước?

Người thừa kế Nhữ Dương vương tất nhiên phải trải qua rèn luyện, cho đến tận bây giờ hoàng thượng vẫn chưa cho Triệu Duệ Kỳ chức quan cố định, cũng là vì điều này.

https://thuviensach.vn

Mặc dù hắn làm quan văn, tương lai sẽ có một ngày cầm binh xuất chinh, đây chính là thay Nhữ Dương vương gánh vác trách nhiệm.

Đời đời tương truyền chiến công, chỉ là kế thừa tổ tông bình thường, chứ không có cách gì lập lên chiến công hiển hách.

Nhưng người thừa kế không có nhát gan sợ hãi chiến tranh.

- Trách nhiệm vương phủ nhỉ tử hiểu rõ.

Đôi mắt Triệu Duệ Kỳ yên tĩnh bàng quang:

- Phụ vương dùng võ lực xưng hùng, lấy mưu kế tập kích bất ngờ để thủ thắng, nhi tử cũng không phải là tử chiến, nhi tử muốn giống nho tướng tam quốc Chu Công Cẩn, thân thể nhi tử căn cơ không được tốt, nếu cứ cầu vũ lực sẽ không ổn.

- Bày mưu tính kế, quyết thắng ngàn dặm.

Yên Nhiên đi tới, cùng Triệu Duệ Kỳ nhìn nhau cười:

- Biểu ca muốn làm nho tướng như vậy sao.

Trinh Nương cười xin lỗi nói:

- Ta không có lý giải được chí hướng của thể tử, nghe Yên Nhiên nói, ta còn kém.

Nếu cứ trốn tránh không bằng hào phóng nhận sai, Nhữ Dương vương cũng không đoán được Triệu Duệ Kỳ có quyết định như vậy.

Nho tướng cũng từng là chuyện mà hắn muốn theo đuổi, nhưng ở trên chiến trường hắn liền hiểu rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Muốn trở thành nho tướng tính toán không lộ ra chút sơ hở không phải là chuyện dễ dàng gì.

Nhưng chỉ cần nhi tử có thể kế thừa tước vị vương phủ là được, Nhữ Dương vương vừa lòng cười nói:

-Tốt, có chí khí, bản vương chờ xem ngươi.

- Có phải đã đến lúc chúng ta cân đi thỉnh an mẫu thân ròi không?

Trinh Nương ôn nhu nhắc nhở, Nhữ Dương vương nói:

- Nhìn canh giờ lúc này chắc mẫu thân cũng đã tỉnh, cùng đi đi.

Bọn hắn theo sau Nhữ Dương vương cùng tiến tới sân viện của thái phi,

Trinh Nương rũ mắt.

Qua ngày hôm nay nàng phải xem lại lễ pháp một lần nữa, không thể dùng tri thức cổ đại trong kí ức của nàng mà cân nhắc thời đại mất quyền lực này.

Bản thảo có thể dễ tìm, nhưng chân chính thế gia danh môn ước định này nọ, nàng có thể học ai đây?

Lâm thị không thể trông cậy, Nhu Nương sẽ không giúp nàng, người cùng nàng giao hảo phần lớn cũng chỉ là biết được da lông bên ngoài.

Trinh Nương rơi vào khó khăn, sau nàng lại xuyên vào triều đại mất quyền lực này.

Dù đã sớm phát hiện niên đại giống như Minh Thanh, nhưng có rất nhiều dân tộc khác với triều Minh Thanh.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương vẫn luôn để ý, quả nhiên quy củ trong giới huân quý danh môn khác xa những gì nàng có thể tưởng tượng.

Cho dù nàng không thể hô phong hoán vũ, cũng chỉ mong có thể bình an trôi qua ngày tháng là được.

Trinh Nương lặng lẽ đưa mắt nhìn Nhữ Dương vương, trong lòng nổi lên cay đắng.

Có thế tử so sánh, hắn càng biểu hiện rõ nét già nua, cũng là người làm kế thất, vì sao nàng lại gặp trắc trở?

Trong lòng Trinh Nương hâm mộ nữ tử làm kế thất có được trượng phu chán ghét chính thê.

Cho dù suy nghĩ nhiều tâm sự như thế, thì Trinh Nương vẫn phải nhỏ giọng ân cần trò chuyện bên tai Nhữ Dương vương.

Trinh Nương cảm thấy ngày tháng trôi qua rất chân thật, làm kế thất áo cơm không lo.

Nhìn địa vị có vẻ tôn quý, nhưng nguyên phối đích trưởng tử đã thành thân, hoàn toàn không để ý tới nàng.

Trượng phu thì thiếp thất thành đàn, lại còn có trắc phi có gia mẫu ở địa vị xuất thân cao.

Trinh Nương nhận ra nếu muốn ở trong vương phủ trôi qua ngày tháng im lặng yên bình có chút khó.

Còn chưa nói đến chuyện Nhàn Nương lưu lại cọc ngầm, mà Yên Nhiên lại có địch ý với nàng.

Trong lòng Nhữ Dương vương luôn nhớ thương chính thê sẽ rất khó để đối phó...

https://thuviensach.vn

Trinh nương nhìn thấy Nhữ Dương vương, Triệu Duệ Kỳ đi vào trong phòng.

Trước mặt nàng đột nhiên xuất hiện một cánh tay, ngăn cản không cho nàng vào cửa, Trinh Nương dừng bước:

-Ngươi là?

- Căm ma ma, tổ mẫu có việc gì cần phân phó sao?

Yên Nhiên hỏi, nàng đi theo sau biểu ca, có người ngăn cản Trinh Nương, thì nàng cũng không vào được.

Cầm ma ma mặt tròn phúc hậu mỉm cười tránh đường:

- Thái phi chờ người đã lâu, người mau vào đù bên ngoài gió lạnh, nếu người bị cảm lạnh không biết thái phi sẽ đau lòng như thế nào đâu.

Bình thường Cầm ma ma cũng thân cận với nàng, nhưng tuyệt đối không thân thiết như ngày hôm nay.

Yên Nhiên tự hiểu, thái phi đang cố ý làm khó dễ Trinh Nương, trừ Loan Nguyệt là ngoại lệ.

Thì có người nào làm mẫu thân lại muốn nhìn nhi tử thú thê động phòng thiếu chút nữa đánh mất tính mạng?

Ở trong lòng thái phi, nhi tử so với tôn tử còn quan trọng hơn.

Thái phi không thích Nhàn Nương, phiền chán nữ nhi Mạnh gia, Trinh Nương phải phế chút công phu mới thay đổi được ấn tượng của thái phi đối với nàng.

Trinh Nương lmông hổ là Trinh Nươríg, nàng còn có thể ôn nhu trấn an Yên Nhiên:

https://thuviensach.vn

- Thái phi thương ngươi, muốn ngươi đi vào, ngươi vào đi, nhớ rõ phải hâu hạ thái phi cùng vương gia thật tốt, ta ở bên ngoài đợi là được rồi.

Trong lời nói không hề mang theo oán giận hay ủy khuất, Yên Nhiên cảm thấy tình cảnh này rất quen thuộc.

Mặc kệ là người có ý chí sát đá đến đâu, hay là người có bao nhiêu thành kiến với nàng.

Cuối cùng cũng bị Trinh Nương làm cho cảm động, nàng lại bắt đầu?

Yên Nhiên chuyển động tâm tư, nói:

-Ta đi vào trước, thỉnh an tổ mẫu.

Trinh Nương nhìn Yên Nhiên đi vào trong phòng ấm áp, nói không thất vọng là nói dối, nhưng nàng biết rõ đêm động phòng xảy ra chuyện như vậy.

Thái phi tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cho nàng, từ từ sẽ đến, dù là tảng đá cũng có lúc lạnh lúc nóng.

Huống chi nàng cũng không trông cậy thái phi sẽ thật tâm với nàng vì vậy cũng không cần tốn phí tâm sức.

Chỉ cần không có trở ngại, không để nàng thấy được khuyết điểm là xong.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 117+3: Giao Phong (3)

Lúc Yên Nhiên vào phòng, thấy Nhữ Dương vương cùng Thái phi ngồi trên chủ vị.

Triệu Duệ Kỳ đứng gần bên, Nhữ Dương vương nhìn thấy một mình Yên Nhiên vào cửa thì có chút sửng sốt.

Sau đó lại tiếp tục cùng thái phi nói chuyện, đơn giản chính là hỏi thân thể trạng huống, có cái gì muốn ăn hay không muốn ăn, nô tỳ hầu hạ có được hay không, đều là chuyện tầm thường mỗi ngày.

Thái phi cũng rất để ý đến nhi tử, vẫn hỏi Nhữ Dương vương không ngừng, Yên Nhiên nói:

- Tổ mẫu, người gặp phụ vương liền không còn thương tôn tức với biểu ca nữa.

- Ngươi nha, ai nói ta không đau ngươi?

Thái phi hé miệng cười, ngón tay chỉ chỉ vào Yên Nhiên:

- Ta đã lâu không gặp phụ vương ngươi, cho nên mới nói mấy câu.

Đây là lần đầu tiên sau khi Nhữ Dương vương thú kế phi, mới đến thỉnh an thái phi.

Đã hơn nửa tháng hắn vẫn luôn ở trong phòng dưỡng bệnh, thái phi cố kỵ mặt mũi của Nhữ Dương vương.

https://thuviensach.vn

Tuyệt đối ngậm miệng không nói hắn dưỡng bệnh là vì chuyện gì, trong lòng Nhữ Dương vương biết rõ ràng.

Còn muốn vì Trinh Nương nói hai ba câu lời hay ý đẹp cầu tình cho nàng, lúc này cũng buông bỏ tâm tư.

- Nếu tổ mẫu thật sự đau tôn tức, vậy một chút nữa có canh gà để dùng không?Hay là tôm sủi cảo? Có đậu phông bánh xốp không? Hay là thịt viên?

Nhữ Dương vương giương mắt nhìn, này nọ phần lớn đều là món hắn thích ăn, thái phi gật đầu nói:

- Có, có, đều có, này nọ đều là tôn nhi cùng Thanh nhi thích ăn, nhìn bộ dạng ngươi tham ăn như vậy, sợ là đói bụng đi.

- Tổ mẫu anh minh, tôn tức cùng biểu ca luyện kiếm, sau đó lại xem phụ vương cùng biểu ca múa kiểm, bọn họ trừ chuyện đổ thiệt nhiều mò hôi, nhất định mệt muốn chết rồi, chúng ta đều rất đói bụng.

- Không ngờ là như thế các ngươi không phải đến thỉnh an ta, mà là muốn ăn nhiều đồ ăn chổ ta.

- A, bị tổ mẫu phát hiện, thỉnh an, là tới thỉnh an, nhưng tổ mẫu từ ái làm sao có thể để phụ vương đói bụng được? Người cũng luyến tiếc không muốn chúng ta chịu khổ, đò ăn ngon nhanh chóng bưng lên đi, tổ mẫu...

Yên Nhiên làm nũng, chọc thái phi cười to, Nhữ Dương vương bất giác mỉm cười.

Tuy nàng là do Nhàn Nương tự tay dạy dỗ, nhưng lại không mưu lược giống Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương sẽ không như thế, nàng có lẽ đã từng thế, chỉ là hắn không có chú ý tới.

Nhữ Dương vương nói:

- Nhi tử có một chuyện cần bẩm báo với mẫu thân.

Thái phi ý bảo Nhữ Dương vương tiếp tục nói, chỉ càn không phải cầu tình cho Mạnh thị Trinh Nương là được.

Lúc thái phi nhìn thấy Nhữ Dương vương cả người đầy máu, đã sợ tới mức hồn vía lên mây.

Buổi tối hôm đó nếu chậm một chút nữa, hắn sẽ bị Trinh Nương hấp tới khô.

(Yul: TN là máy sấy khô)

Trong mắt thái phi Trinh Nương chính là hồ ly tinh chuyển thế chuyên môn câu dẫn nam nhân.

Nếu không phải thì sao Nhữ Dương vương ăn mệt nhiều như vậy, thiếu chút nữa cả mạng cũng dâng lên, đã như thế thì làm sao có thể bày ra vẻ mặt ôn hòa với Trinh Nương?

Thái phi tuyệt đối không thừa nhận nhi tử có gì không tốt, đều là tại Trinh Nương mê hoặc câu dẫn.

Nhữ Dương vương nói:

- Nhi tử muốn đem Lạc Ngọc Đảo gia nhập sân viện.

Yên Nhiên rũ mắt, dù Nhữ Dương vương cả ngày đứng ở trong phòng đại di từng ở, thì đại di cũng không tới gặp hắn.

https://thuviensach.vn

Thái phi cũng không thích nhi tức cường thế là Nhàn Nương trong mắt hoàn toàn không có bà bà này.

Nhưng nhìn thấy Nhữ Dương vương sẽ không dễ dàng thay đổi chủ ý hoài niệm Nhàn Nương so với cả ngày cùng hồ ly tinh ở chung một chỗ thì tốt hơn nhiều.

Thái phi không muốn làm trái tâm ý của nhi, trong lòng thầm oán hận Triệu gia có phải thiếu nợ oan tình với Mạnh gia?

Trái một cái phải một cái đều thú vào cửa, thái phi nói:

- Ta đã sớm nhìn ngươi ở Lạc Ngọc đảo là không thuận tiện, vương phủ nhiều gian phòng như vậy lại không đủ cho ngươi trụ còn cần chen chúc trên đảo? Chuyển về là tốt, phòng ở không cần rộng lớn, nhưng ta cũng phải thỉnh phong thủy sư về xem sao.

Triệu Duệ Kỳ nhíu mày:

- Bài trí trong phòng nương không thể di dời.

Hắn vẫn chưa nói thẳng là phản đối không thỉnh phong thủy sư, nhưng vẫn biểu bộ ý không tán thành.

-Kỳ nhi nói đúng, bài trí trong phòng không thể động, duy trì nguyên dạng.

Nhữ Dương vương băn khoăn mặt mũi của thái phi:

- Dạo này vương phủ cũng không mấy thuận lợi, mới phải thỉnh phong thủy sư đến xem trạng huống.

- Nếu phải thỉnh phong thủy sư, hay là lấy cớ vương phủ cần tu sửa làu các ở phía tây một lần nữa?

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhẹ giọng nói:

- Phụ vương vừa thú kế phi, kinh thành mớiyên tĩnh, tôn tức thật sự không muốn để người nhàn tản lắm mồm luôn lấy vương phủ ra nói chuyện thị phi.

Nhữ Dương vương gật đầu, đem vương phủ giao cho Yên Nhiên, hắn cũng có thể yên tâm.

Mấy năm gần đây Nhữ Dương vương phủ nhàn thoại tuyên truyền, này nọ không phải là chuyện mà Nhữ Dương vương mong muốn nhìn thấy.

Thái phi cũng tán thưởng:

- Cũng là ngươi suy nghĩ chu toàn, ta già rồi đầu óc theo không kịp ngươi, việc này cứ làm theo lời ngươi nói.

- Tôn tức chỉ là giúp người kiểm phần bổ sung, đại sự vẫn phải nghe theo người.

- Nha đầu miệng thật là ngọt.

Thái phi tươi cười đầy mặt, nói với Cầm ma ma:

- Bày thiện.

-Dạ.

Trinh Nương đứng ở cửa nghe rõ âm thanh động tĩnh trong phòng, nghe Nhữ Dương vương hoài niệm Nhàn Nương, nghe vương gia thái phi đều rất coi trọng Yên Nhiên.

Cũng nhận ra Yên Nhiên hiện tại rất cơ trí, này nọ giống như tảng đá đặt ở trong lòng Trinh Nương, con đường phía trước rất khó đi.

https://thuviensach.vn

Đám nha hoàn mặc y phục giống nhau bưng thức ăn vào phòng, Trinh Nương còn đang suy nghĩ có gọi nàng đi vào hầu hạ thái phi dùng bữa hay không.

Nhưng đợi rất lâu cũng chưa thấy ai gọi, Trinh Nương cười khổ, thái phi một chút tình cảm cũng không lưu cho nàng.

Nhưng nàng được thú sính đàng hoàng lại gả vào vương phủ kế phi, chỉ cần Trinh Nương không phạm sai lầm lớn.

Thì vương phủ không có khả năng đình thê tái thú, sau này thái phi còn phải trông cậy vào bọn hắn, đáng lẽ không có trở ngại mới đúng.

Trinh Nương cũng không hiểu, rõ ràng thái phi cũng không phải là người thông minh.

Nếu không tiên Nhữ Dương vương cũng sẽ không lướt qua nàng mà đem quyền chấp chưởng gia vụ trong vương phủ giao cho Nhàn Nương.

Bà bà quá tinh minh, nhi tức sẽ khó chịu, nếu bà bà quá hồ đồ hoặc là tùy tâm sở dục cũng không cần đối phó.

Lúc dùng bữa, Yên Nhiên giúp đỡ chia thức ăn, Nhữ Dương vương vẫn muốn mở miệng lại phát hiện không có lời nào để nói.

Thê tử cùng thân mẫu, người luôn luôn lấy chử hiếu làm đàu như hắn vẫn luôn nghiêng về phía mẫu thân.

Huống chi hắn còn đang hoài nghi Trinh Nương, tân nương chịu ủy khuất, ở trong đám huân quý danh môn thì chuyện này rất bình thường.

Sau khi dùng điểm tâm xong, Nhữ Dương vương trở về phòng tiếp tục dưỡng bệnh.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ rời phủ lo công vụ, sau khi Nhữ Dương vương ra cửa nói với Trinh Nương vẫn đứng đợi từ sáng tới giờ:

- Về đi.

Trinh Nương yên lặng đi theo sau Nhữ Dương vương, trừ một câu này, thì suốt cả đường đi một câu hắn cũng không nói.

Lúc đầu Trinh Nương còn tính toán sẽ biểu hiện mình không trách thái phi, nhưng những lời muốn nói lại bị Nhữ Dương vương trầm mặc mà giữ nguyên trong miệng.

Cho đến lúc ly biệt, Nhữ Dương vương mới nói:

- Tinh thành sở trí, kim thạch vi khai.

(Yul: câu trên là câu thành ngữ nghĩa là thành tâm thành ý, vàng đá cũng bị cảm động)

Hắn trước sau như một vẫn đi đến sân viện của Nhàn Nương, Trinh Nương vừa thành thân lại cùng hắn hai người hai nơi.

Còn có lời gì có thể nói, Trinh Nương cắn chặt răng, hắn còn muốn làm cho nàng mặt nóng dán mông lạnh?

Không được vương gia coi trọng, không được thái phi yêu thích, hạ nhân trong vương phủ còn để nàng vào mắt sao?

Trinh Nương tâm sự nặng nề, tiến vào cửa viện đột nhiên có một bóng người rơi xuống.

Trinh Nương theo bản năng tiếp nhận được, thụt lùi hai bước vẫn đứng không vững.

https://thuviensach.vn

Trong lòng nàng là người, hơn nữa còn rất nặng, thân thể Trinh Nương chống đỡ không nổi.

Nàng ngã ngồi trên mặt đất, cột sống chấn động một chút, nửa người tê đau.

Trinh Nương sợ tới mức biến sắc, sẽ không xui xẻo như vậy, nàng nghe nói có người ngã sấp xuống đập cột sống chẳn dây thần kinh, nàng cũng bị vậy?

- Tứ quận chúa, tứ quận chúa.

Một vị ma ma ăn mặc như nhũ mẫu vội vàng chạy đến, từ trong lòng của Trinh Nương ôm lấy tiểu cô nương béo mập:

- Tứ quận chúa sao có thể chạy loạn như vậy? Từ trên tường nhảy xuống đất nếu ngã sấp xuống thì biết làm thể nào?

- Vương phi điện hạ, người làm sao vậy?

Vân Nhi định nâng chủ tử lên, Trinh Nương vội nói:

- Đừng đụng vào ta, ta có thể tự đứng dậy.

Tiểu cô nương đụng ngã Trinh Nương đang hoang mang nhìn nàng.

Người trước mặt là tân mẫu phi? Nhớ di nương dặn dò, phải được tân mẫu phi yêu thích mới được.

Nhưng nàng mới đụng ngã mẫu phi, có phải mẫu phi sẽ không thích nàng?

Tiểu cô nương bỏ tay nhũ mẫu, chạy đến bên người Trinh Nương, không để ý Vân Nhi đang ngăn trở, đỡ lấy Trinh Nương, ân cần nói:

https://thuviensach.vn

-Mẫu phi, nữ nhi nâng người đứng lên.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 118+1: Châm Ngòi (1)

Tứ quận chúa khoảng sáu bảy tuổi, cánh tay nhỏ bé mũm mĩm, thân mẫu của nàng không được Nhữ Dương vương sủng ái.

Dù hạ sinh được tứ quận chúa vẫn chưa được nâng thành phu nhân, vẫn là một thị thiếp không danh không phận.

Nhàn Nương sẽ không tự mình nuôi nấng thứ nữ, nàng vẫn luôn mặc kệ thứ nữ không hỏi tới.

Dù vậy thì mỗi vị thứ nữ đều có đầy đủ ma ma nha hoàn hàu hạ, một năm y phục đủ cả bốn mùa, trang sức trâm hoàn đều phù hợp với thân phận quận chúa vương phủ.

Bạc tiêu vặt hàng tháng, hay thưởng thêm bạc, một văn cũng không thiếu, ăn mặc ở dùng cũng chưa từng bạc đãi các nàng.

Nhưng yêu mến sủng ái yêu chiều là không thể trông mong, tứ quận chúa chưa bao giờ gặp Nhàn Nương.

Nhưng nghe các vị tỷ tỷ cùng thân mẫu nói tiên vương phi rất lợi hại.

Nàng tò mò bộ dạng của vương phi sẽ như thế nào? Cho nên mới có thể vụng trộm đến thăm tân vương phi.

Nha hoàn bên người tân vương phi đối xử với nàng tốt lắm, lại cho nàng kính vạn hoa rất mới lạ, còn kể chuyện xưa cho nàng nghe.

https://thuviensach.vn

Dù là thân mẫu di nương đối xử với nàng cũng không có tốt được như vậy, bởi vậy nàng vẫn luôn nguyện ý đến nơi đây.

Trước giờ nàng luôn bướng bỉnh trèo cây cũng chưa có người nào mở miệng răn dạy.

Mới vừa rồi lúc nàng đang ở trên cây, nhìn thấy tân vương phi bước vào cửa.

Nàng liền sốt ruột cho nên mới từ trên cây rơi xuống, cũng may là tân vương phi tiếp được nàng.

Vì chuyện này mà nàng có ấn tượng tốt với Trinh Nương, cho nên nàng mới chủ động tiến lên muốn nâng Trinh Nương dậy.

Nhưng lúc nàng vươn tay, lại bị Trinh Nương bỏ qua...

Trinh Nương cũng không phải muốn đối đãi như thế với thứ nữ, nàng từng nghĩ sẽ đối xử tử tế với các nàng.

Tuyển chọn phu gia tốt cho các nàng, nữ hài tử ở cổ đại đều rất đáng thương, phần lớn gia tộc đều lấy thứ nữ đi đổi ích lợi.

Giống như nàng vẫn chưa thể thoát khỏi sự ảnh hưởng của gia tộc, cho nên mới bị buộc đi lên con đường kế thất vương phi này.

Mặc dù hai gia tộc là thân gia, thì Trinh Nương vẫn hy vọng nàng có thể tìm con đường tốt nhất cho đám thứ nữ.

Tuyệt đối không thể vì lợi ích mà coi thường hạnh phúc của các nàng, số phận nàng đã như vậy thật sự không muốn người khác bị vận mệnh trêu cợt.

(Yul: nói hay lắm tàn nói k à)

https://thuviensach.vn

Lúc này nàng không muốn để tứ quận chúa nâng dậy, Trinh Nương ngồi im trên mặt đất không dám nhúc nhích.

Nếu di động thương thế càng tăng thêm, làm sao bây giờ? Trinh Nương quát lên:

- Đừng đụng ta.

Tứ quận chúa mặt mày choáng váng, nước mắt lưng tròng nhìn về phía Trinh Nương:

- Mầu phi.

Khuôn mặt tròn tròn nhỏ nhắn tràn đầy sợ hãi ủy khuất, nếu như là lúc bình thường, Trinh Nương sẽ an ủi nàng.

Nhưng hiện tại Trinh Nương lo lắng cho thương thế của mình hơn, ngồi một lúc lâu, hai chân khôi phục tri giác.

Trinh Nương buông lỏng tâm hơn một phân nửa, nâng cánh tay lên:

- Vân Nhi.

Lúc này người nàng tín nhiệm nhất chính là Vân Nhi, Vân Nhi cẩn thận nâng Trinh Nương dậy:

- Người cảm thấy thế nào? Có cần gọi tháiy tới xem không?

Trinh Nương đi về phía trước hai bước, trừ thắt lưng ẩn ẩn đau, thì không có chuyện gì phát sinh, nhẹ nhàng lắc đầu:

- Không cần phiền toái, ta mới trở về từ sân viện của mẫu thân lại thỉnh tháiy đến vương phủ, người không biết sẽ nghị luận thành cái dạng gì, không chừng còn có thể nói là ta cố ý để mẫu thân đẹp mặt...Có khổ hơn nữa hay khó khăn hơn nữa thì ta vẫn sống tốt, ta không sao.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương nói lời này có một nửa là nói với tứ quận chúa, nhưng nhìn tứ quận chúa không có phản ứng gì, chỉ biết thương tâm...

Trinh Nương hé nở nụ cười từ ái có một phần áy náy:

- Ngươi là tứ quận chúa Như Hỉnh?

Đại quận chúa đã xuất giá, trong phủ chỉ còn lại ba vị quận chúa, các nàng tuổi tác kém nhau hai ba tuổi.

Còn lại là nhị quận chúa Như Lam, tam quận chúa Như Nghê, tứ quận chúa Như Hinh.

Trinh Nương tươi cười càng có vẻ ôn nhu:

- Mới vừa rồi là ta không tốt, ngươi đừng để ở trong lòng.

Nhũ mẫu của tứ quận chúa cong lưng cúi đầu:

-Là nô tỳ không trông chừng tốt quận chúa, khiến vương phi điện hạ phiền muộn, thỉnh người hãy tha thứ cho quận chúa.

Trinh Nương lấy ra khăn nhỏ muốn lau nước mắt thay tứ quận chúa, lại bị nàng né tránh, ánh mắt khiếp sợ nhìn về phía Trinh Nương:

-Không cần.

Trinh Nương cũng không miễn cưỡng nàng, nhẹ giọng ôn nhu nói:

-Ta không trách ngươi, tại sao còn phiền muộn?

- Ta biết tứ quận chúa có ý tốt, nhưng ta phải nói cho ngươi biết, nếu thấy người bị thương, đang ngòi trên mặt đất thì trăm ngàn lần không thể di động hay nâng hắn dậy, phải đợi đến lúc xác định là không có gì đáng ngại, mới có thể nâng dậy.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương thu khăn tay, cười dịu dàng nắm lấy bàn tay nhỏ bé của tứ quận chúa.

Đứa nhỏ này còn chưa tới thời kỳ phát dục mà thân thể đã nặng như vậy, không chừng đến lúc trưởng thành sẽ là gái béo?

Mặc dù thời Đường rất thịnh hành mỹ nữ đẫy đà đầy đặn, nhưng không phải ai cũng yêu thích tôn trọng người mập mạp.

Nhưng nếu không cho nàng ăn nhiều, khống chế nàng thèm ăn, không chừng sẽ bị người ta nói là bạc đãi thứ nữ.

Có Nhàn Nương ở phía trước làm gương, Trinh Nương chỉ có thể làm càng hoàn mỹ, tuyệt đối không thể gánh vác thanh danh bạc đãi thứ nữ.

Cũng may nàng là quận chúa của Nhữ Dương vương phủ, dù béo một chút cũng có thể gả đi.

Phu gia ở đế quốc có rất nhiều người đều nguyện ý cùng Nhữ Dương vương phủ kết thân.

Trinh nương suy nghĩ như thế, buông bỏ tâm tư giảm béo cho nàng, tiểu hài tử hoàn toàn không biết cái gì đối với nàng mới là tốt.

Trở về phòng, Trinh Nương kéo tứ quận chúa ngồi xuống, nhìn nàng có bộ dạng ngây thơ hồn nhiên, Trinh Nương lại không thể hạ quyết tâm.

Nữ tử có dung mạo phải làm sao lưu lại ấn tượng đầu tiên thật tốt.

Nếu ấn tượng đầu tiên không tốt, dù có nét đẹp nội tâm hay có tâm linh thanh mỹ cũng không nhất định có cơ hội khiến người nhận ra.

- Mầu phi còn đau sao?

https://thuviensach.vn

Tứ quận chúa chậm rãi tới gần Trinh Nương, trong ánh mắt tràn đầy vẻ lấy lòng, Trinh Nương cảm thấy thật đáng thương.

Tuy Nhàn Nương cam đoan các nàng cơm áo không lo, nhưng tiểu hài tử không phải chỉ có ăn mặc, bọn chúng còn cần tình yêu thương.

Trinh Nương vén tóc mai trên trán nàng, cười nói:

- Không đau, ngươi không đụng ta đau.

Tứ quận chúa giống như rũ bỏ gánh nặng thở phào nhẹ nhõm, mới vừa rồi mẫu phi biểu hiện rất thiện lương yêu mến là thứ nàng chưa từng có được, trong lòng mang theo chờ đợi hỏi:

- Mấu phi, nữ nhi còn có thể đến thăm người sao?

Đứa nhỏ hồn nhiên ánh mắt kỳ vọng khiến Trinh Nương xúc động, mỉm cười nói với tứ quận chúa:

- Ta hiểu rõ Như Hinh cô độc, ngươi lúc nào cũng có thể đến, ta cùng ngươi...

- Khởi bẩm vương phi điện hạ, thế tử phi cầu kiến.

Trinh Nương không ngờ Yên Nhiên sẽ đến đây, nàng hơi ngây người, dù lúc nàng đang dưỡng bệnh thì Yên Nhiên cũng chỉ phái người đến liếc nhìn nàng một cái.

Là chuyện gì đáng để Yên Nhiên tự mình đến? Trinh Nương cảm giác bả vai tứ quận chúa run rẩy có ý tứ trốn tránh, Trinh Nương mềm mại nhẹ giọng nói:

- Đừng sợ, thế tử phi sẽ không trách phạt ngươi.

- Mau mời nàng tiến vào.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương nâng giọng:

- Yên Nhiên? Mau vào đây.

Trước giờ Yên Nhiên luôn đối xử tôn kính mà không thân cận với Trinh Nương.

Sau khi Nhữ Dương vương rời đi, thái phi chỉ lưu lại nàng, dặn dò nàng xem chừng Trinh Nương.

Yên Nhiên biết thái phi không hài lòng Trinh Nương, nhưng Yên Nhiên không muốn bị trộn lẫn với các nàng.

Đối với những lời thái phi công đạo nàng chỉ gật đầu xưng vâng, cũng không nhiều lời hay nói thêm cái gì.

Thái phi thỉnh phong thủy sư một là vì trừ tà, không muốn Nhàn Nương đã chết mà còn tiếp tục mê hoặc nhi tử.

Hai là vì Trinh Nương, Thái phi vẫn luôn nghĩ Trinh Nương là hồ ly tinh, phong thủy sư có thể nhìn thấu chân thân của Trinh Nương hay không, thì đã thú vào cửa cũng không thể muốn hưu là hưu.

Nhưng cũng không thể trơ mắt nhìn Trinh Nương đạp hư nhi tử của mình.

- Ta phụng mệnh lệnh của tổ mẫu, đến nói với mẫu phi một tiếng, lúc mời phong thủy sư về phủ, sân viện các chủ tử trong vương phủ đều phải xem qua.

Sau khi Yên Nhiên vào cửa liền nói thẳng, Trinh Nương nhíu nhíu mày:

- Mỗi một vị chủ tử đều bị phong thủy sư xem qua?

- Tổ mẫu phân phó như thế.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhìn tứ quận chúa, Trinh Nương lại bắt đầu bày ra tình thương từ mẫu sao?

Làm cho thứ xuất quận chúa đều nói nàng tốt đẹp, hôn sự của nhị quận chúa cùng tam quận chúa đã an bài thỏa đáng.

Kiếp trước chỉ có tứ quận chúa...Nàng không biết vì sao Trinh Nương vẫn đối đãi với nàng rất thản nhiên.

Đối tượng nghị thân cũng không phải không tốt, nhưng phải rời khỏi kinh thành ở rất xa.

Sau khi nàng xuất giá cũng không quay trở lại kinh thành, nhìn tình cảnh ngày hôm nay, giống như Trinh Nương rất thích nàng.

Yên Nhiên cũng không biết Trinh nương có thể giống như kiếp trước hay không, hai vị quận chúa sẽ không dễ dàng tiếp cận Trinh Nương.

Nếu tình cảnh đã không còn giống như kiếp trước, thì Yên Nhiên không thể dùng sự tình kiếp trước cân nhắc cho kiếp này.

-Tứ muội muội sao lại không đi học?

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 118+2: Châm Ngòi (2)

Nhữ Dương vương phủ luôn thỉnh tiên sinh dạy học cho các vị quận chúa, hơn nữa còn thỉnh ma ma trong cung về dạy quy củ lễ tiết.

Còn thỉnh tú nương dạy nữ hồng châm tuyến, trước kia vẫn là Nhàn Nương an bài.

Sau khi Nhàn Nương qua đời, Yên Nhiên tiếp nhận đối với chuyện này cũng không có thả lỏng.

Nàng không giống Nhàn Nương có khúc mắc với thứ nữ, các nàng đều là muội muội của biểu ca, giáo dưỡng quận chúa cũng biết Nhữ Dương vương phủ gia giáo ra sao.

Yên Nhiên dựa vào quan hệ với An Ninh công chúa, rất dễ dàng thỉnh sư phụ mà nhiều huân quý danh môn cũng thỉnh không được.

Tuy các vị sư phụ nghiêm khắc một chút, nhưng mỗi người đều có thực học, còn sẽ không dùng cách xử phạt về thể xác, Yên Nhiên rất yên tâm.

-Giờ này không phải là nên đi học sao? Ngươi như thế nào lại đến bên người mẫu phi?

-Ta...Ta...

Tứ quận chúa trốn trong lòng Trinh Nương, bàn tay mập mạp nhỏ bé siết chặt ống tay áo của Trinh Nương, tìm kiếm bảo hộ.

https://thuviensach.vn

Giống như Yên Nhiên là lão yêu quái rất đáng sợ, Trinh Nương vỗ vỗ cánh tay của nàng, hỏi:

-Ngươi trốn học?

- Là nữ nhi không thích...Không thích lão sư, mẫu phi, nàng luôn nói ta...

Trinh Nương nhìn bộ dạng của nàng rất đáng thương đau lòng không thôi, thay nàng lau nước mắt:

-Thế tử phi nói cũng có đạo lý, trốn học là không đúng, ngươi nói cho ta biết, vì sao sư phụ không thích ngươi?

Yên Nhiên bất quá chỉ dựa theo quy củ hỏi một câu, nhưng nhìn Trinh Nương giống như từ mẫu hỏi han thân nữ nhi như vậy, liền nói:

-Tứ muội muội không chịu dụng công, tất nhiên sư phụ sẽ nghiêm khắc.

-Không có nguyên nhân nào khác sao?

Trinh Nương dịu dàng vuốt ve hai má của nàng, trong mắt tràn đầy ôn nhu, nhìn về phía Yên Nhiên:

-Đem việc này giao cho ta xử lý, thế nào? Ta có thể hiểu nàng, chúng ta đều là...Đều là thứ nữ.

Lúc này Nhữ Dương vương vừa rảo bước tiến vào cửa phòng, nhìn thấy vẻ mặt Trinh Nương yên tĩnh, ôn nhu có thể say chết người, hắn dừng bước, Trinh Nương...

Rốt cuộc nàng có lừa gạt hắn hay không?

Lúc Nhữ Dương vương trở về phòng, lại nghĩ đến Trinh Nương bị thái phi lạnh nhạt, trong lòng cũng không được thoải mái.

https://thuviensach.vn

Cũng không có việc gì làm, hắn định cùng Trinh Nương nói tâm ý của thái phi, trấn an nàng vài câu.

Không ngờ vừa mới đến cửa liền thấy tình cảnh này, hắn bị trầm luân mê hoặc.

Trên người Trinh Nương phát ra khí chất nhu hòa, Yên Nhiên biết Nhữ Dương vương đến, nàng cũng không hề hoang mang nói:

-Thứ cho ta nói một câu, mẫu phi cùng bọn muội muội không giống nhau, các nàng là quận chúa của Nhữ Dương vương phủ, từ lúc sinh ra đã được hưởng thân phận quận chúa bổng lộc triều đình, ngoại tổ gia làm sao có thể so với vương phủ? Mặc dù thỉnh sư phụ cũng không phải là người có tài có danh, người chuyên tâm làm nữ hồng châm tuyến, cũng chỉ nhận thức được vài cái mà thôi, cùng quận chúa sở học giáo dưỡng làm sao giống nhau? Không phải người được ghi tạc dưới danh nghĩa của ngoại tổ mẫu sao? Làm sao lại nói là thứ nữ?

Yên Nhiên nói những lời đâm thẳng vào nội tâm của Trinh Nương, sắc mặt nàng thay đổi, cúi đầu bờ môi lộ ra nụ cười cay đắng:

-Ngươi nói cũng đúng, ta sao có thể so sánh sở học cùng quận chúa, nhưng Yên Nhiên, hiện nay ta là Nhữ Dương vương chính phi, dù ta có lòng đau tiếc ngươi, thì ngươi có phải cũng nên chú ý ngữ khí khi nói chuyện? Lấy chuyện hôm nay ra nói, tứ quận chúa trốn học là không đúng, nhưng ngươi không hỏi rõ trắng đen đã nói nàng phạm sai lầm rồi, có phải ngươi nói cũng không thỏa đáng?

-Có hai điểm ngươi nói sai rồi, một là hiện nay quả thật người là Nhữ Dương vương phi, nhưng thỉnh chỉnh sửa chính phi là kế phi, hai là ta tin tưởng tài học của tiên sinh được thỉnh về, các nàng tuyệt đối không dám trách phạt tứ muội muội. Hôm nay nàng trốn học đến thăm người, người không trách tội, còn giúp nàng tìm rất nhiều lý do, ngày mai thì sao? Từ

https://thuviensach.vn

nay trở đi thì sao? Nàng có thể dưỡng thành thói quen xấu, có gì không hài lòng liền tìm người kể lể ủy khuất, nếu không được như ý sẽ nói người khác bạc đãi nàng, người có nghĩ tới tương lai sau này của nàng hay không?

Trước khi Trinh Nương biện bạch, Yên Nhiên tiếp tục nói:

-Có lẽ người thật sự đau tứ muội muội, nhưng người chân chính đau nàng cũng không phải là theo nàng, người không thể giúp nàng cả đời.

Kiếp trước Yên Nhiên rất ỷ vào Trinh Nương, cũng luôn cảm thấy tiên sinh dạy dỗ không tốt, mẫu thân luôn dài dòng.

Trinh Nương vẫn nói với nàng như vậy, hoặc là nói tiên sinh là vì muốn tốt cho nàng...

Yên Nhiên đứng dậy cong lưng cúi gối:

-Nếu người không muốn nghe, ta cũng không nói nhiều, người là kế mẫu của các vị muội muội, so với ta thì thân cận hơn, chỉ là quận chúa của vương phủ cũng không thể giáo dưỡng như các vị tiểu thư tầm thường, các nàng xuất môn đại biểu cho thể diện của vương phủ, thỉnh người hãy cân nhắc.

Yên Nhiên đi ra cửa, không có gặp Nhữ Dương vương, Yên Nhiên đoán hắn đã trốn ra ngoài, như thế cũng tốt đỡ phải gặp mặt rồi xấu hổ.

Yên Nhiên càng nghĩ càng giận, rõ ràng nhờ vào chuyện ghi tạc dưới danh nghĩa đích mẫu Lâm thị mới có thể trở thành Nhữ Dương vương kế phi.

Còn làm ra bộ dạng bị đích nữ ép bức, hôm nay còn dùng bộ dạng thứ nữ để lý giải tứ quận chúa.

https://thuviensach.vn

Hai mặt đều để nàng chiếm, Yên Nhiên không cho nàng thể diện, không chừng nàng còn nói cái gì với Nhữ Dương vương.

Ngoại tổ mẫu không phải là người hiền lành rộng lượng, tuy ngoại tổ mẫu đối xử với thứ nữ không thể nói là không tốt, nhưng cũng không phải là từ mẫu.

Có hai vị thứ xuất đã bị nàng gả ra ngoài đổi lấy ưu việt, nghe mẫu thân nói, ngoại tổ mẫu cũng từng muốn lợi dụng Trinh Nương.

Nhưng Trinh Nương cao chiêu, khiến ngoại tổ mẫu mặt xám mày tro, cũng từ lúc đó ngoại tổ phụ mới xem trọng Trinh Nương, khắp nơi thiên vị giúp đỡ nàng.

Sau đó ngoại tổ mẫu dưỡng bệnh, Mạnh phủ thế nào một chuyện nàng cũng không biết?

Có vị di nương đắc sủng, khéo hiểu lòng người rất được Mạnh lão gia nể trọng.

Trinh Nương ở Mạnh phủ ngày ngày trôi qua cũng không kém hơn đích nữ bao nhiêu.

Chỉ là sau đó đại di dùng mưu kế đem nàng đưa đến chủng đậu cung tu hành.

Ngoại tổ mẫu cũng không phải là người thiện lương, nhưng cũng không động đến Trinh Nương.

Đại gia tộc đừng nói là thứ nữ, vì lợi ích của gia tộc hy sinh đích nữ thì có sao?

Cũng chỉ đem vận khí tốt phá cho hư thôi, Yên Nhiên đột nhiên nghĩ đến dạo này đang thương nghị hôn sự của nhị quận chúa.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước nàng là bằng chứng, chứng minh Trinh Nương nhân hậu, đối xử tử tế với thứ nữ.

Yên Nhiên cong khóe miệng, kiếp trước nhị quận chúa đã từng đùa cợt, vũ nhục nàng.

Dù Yên Nhiên không định trả thù nàng đến thân bại danh liệt, nhưng cũng phải dọa nàng thuận tiện để Trinh Nương cảm nhận được cái gì gọi là ở thế khó xử.

Là đứng ở về phía lập trường của nhị quận chúa mà chọn tế, hay là đứng về phía lợi ích của Nhữ Dương vương phủ.

Muốn vẹn cả đôi đường sợ là không dễ.

Nghĩ thông suốt tâm tình Yên Nhiên liền tốt hơn, thái phi đưa thiếp mời thỉnh phong thủy sư, nghe nói là thỉnh Vu Quốc sư.

Tuy có bối cảnh rất sâu, đối với phong thủy tướng thuật hiểu biết thâm hậu, nhân tiện còn có thể nhìn xem quỷ quái.

Hắn chỉ có khuyết điểm lớn nhất là tham tài, thiên vị bí bảo, Yên Nhiên đoán nhất định thái phi đã chuẩn bị một phen.

Chỉ cần thái phi chán ghét Trinh Nương, phong thủy sư tuyệt đối sẽ không nói Trinh Nương có gì tốt.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 118+3: Châm Ngòi (3)

-Dạo này nha hoàn Đan Thanh bên người vương phi thường xuyên đưa đồ vật cho thái phi?

-Dạ.

Cẩm Sắt nghiêm cẩn trả lời:

-Nghe nói thái phi chưa bao giờ gặp Đan Thanh, nhưng có thể nói, các vị ma ma trong sân viện của thái phi có mấy phần thiện ý với nàng.

-Vương phi lợi hại nhất chính là lung lạc lòng người, đem người phù hợp nhất an bài ở vị trí thích hợp, Đan Thanh không phải vì thái phi đưa đồ vật này nọ, mà nhiệm vụ chủ yếu của nàng chính là kết hảo với các vị ma ma bên người thái phi.

Trong mắt Yên Nhiên có ý đùa cợt:

-Nàng sao có thể không hiểu rõ ràng, tuy thái phi không phải là người khôn khéo, nhưng nếu hạ nhân bên người mà quản không được, không phải là quá vô dụng sao? Các vị ma ma không phải ai cũng không có nhi nữ, dù Đan Thanh khiến các nàng vui mừng hơn nữa thì có thể lướt qua thân sinh nhi nữ sao? Còn không nói đến chuyện chủ tử của các nàng chính là thái phi, phản bội thái phi các nàng sẽ không dám.

-Nhưng nô tỳ nhìn Đan Thanh như cá gặp nước, ở trước mặt các vị ma ma rất có thể diện.

https://thuviensach.vn

Cẩm Sắt nâng đỡ Yên Nhiên ngồi xuống, Triệu ma ma bưng chén dược vừa vào cửa liền nói:

-Chén dược này là chén cuối cùng mà Bình đại phu khai đơn cho thế tử phi, 0chuyện này người không thể sốt ruột, người cùng thế tử nhất định sẽ có tin tức tốt, càng sốt ruột càng không dễ dàng.

Không phải Yên Nhiên sốt ruột, suy nghĩ cặn kẽ mới thỉnh Bình Nhất Chỉ vào vương phủ khai đơn thuốc điều dưỡng cung huyết dược liệu bổ dưỡng.

Nàng nhìn Triệu ma ma, Yên Nhiên rất tin tưởng nàng, quay mặt nói với Cẩm Sắt:

-Có thể diện cũng là thái phi cho, hãy sai người nhìn chằm chằm, trò hay rất nhanh sẽ ra sân.

Yên Nhiên uống dược, Triệu ma ma nói:

-Nhìn vương gia có lẽ thân thể đã không còn gì đáng ngại, có phải lễ gặp mặt không thể kéo dài hơn nữa? Nếu lão nô sớm làm xong việc, vương phi muốn nhập môn còn có thể lui về?

Cũng vì động phòng huyết án, Nhữ Dương vương dưỡng bệnh trì hoãn lễ gặp mặt.

Trinh Nương còn chưa có chính thức bái kiến thái phi, cũng không có gặp các chủ tử khác trong vương phủ.

Yên Nhiên uống dược xong, dùng nước súc miệng xua tan cay đắng, phun vào trong ống nhổ, rồi nói:

-Việc này ta không thuận tiện nói ra, phải đợi vương gia mở miệng.

https://thuviensach.vn

-Vương gia làm sao biết được chuyện này? Một khi chậm lại quá lâu, vương phi bị ủy khuất, thái phi sẽ đem việc này đổ lên người thế tử phi.

Triệu ma ma nhắc nhở Yên Nhiên, lúc nay Yên Nhiên đã yên lặng nắm giữ quyền lực thay thái phi.

Nếu lễ gặp mặt còn chậm lại nữa, một khi biện bạch, Yên Nhiên sẽ luôn không phải, thái phi sẽ không gánh vác thay nàng

-Mặc dù vương gia không hiểu, vương phi còn có thể không biết?

Yên Nhiên trầm mặc một hồi:

-Không chừng nàng muốn mượn chuyện này để biểu hiện cái gì đó, như vậy mới có thể đổ lên đầu ta.

Trinh Nương không thể không biết, nàng đang đợi... Đợi Yên Nhiên bỏ qua nàng, hoặc là mượn chuyện đại di để sinh sự.

Yên Nhiên không muốn đại di bị Trinh Nương quấy rầy, rõ ràng không cam lòng vì Trinh nương xuất lực, nhưng nàng cũng không có biện pháp khác:

-Đợi biểu ca trở về, ta sẽ thỉnh biểu ca đi nói với vương gia.

Triệu ma ma trấn an Yên Nhiên nói:

-Chủ tử từng nói một câu, người không thể luôn chiếm thế thượng phong, cân nhắc nặng nhẹ lợi hại mới là thượng sách, vương phi là người có tâm kế, từ từ sẽ đến...

-Người muốn đi đâu?

- Đi gặp tổ mẫu.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nở nụ cười:

-Ta sẽ không để biểu ca đi chuyển lời, dù ta thành toàn cho nàng thì cũng phải chừa cho nàng một chút tai hoạ ngầm.

Nếu nói trên đời này người hiểu Trinh Nương nhất trừ Yên Nhiên thì không còn ai.

Tâm tư thủ đoạn của Trinh Nương nàng đã xem hơn mười năm, lúc chết đi rồi sống lại đã là hai mười mấy năm, dù là người ngốc hơn nữa cũng sẽ có tiến bộ.

Trinh Nương rất giỏi đoán ý am hiểu lòng người, chẳng lẽ nàng không biết?

Yên Nhiên đi đến sân viện của thái phi, lại gặp nha hoàn Đan Thanh, lúc nàng hành lễ, Yên Nhiên nói:

-Không hổ là nha hoàn hồi môn được vương phi mang đến, nhìn xem, các ngươi cũng không bằng nàng.

-Thế tử phi điện hạ quá khen, nô tỳ không dám so sánh với Cẩm Sắt tỷ tỷ.

Đan Thanh khiêm tốn cung kính hành lễ, Yên Nhiên cười nói:

-Mẫu phi lại đưa món ăn gì cho tổ mẫu?

-Là mấy món điểm tâm do vương phi tự tay làm, nô tỳ đã giao cho thái phi.

Yên Nhiên cười khẽ:

-Thật sự là phiền mẫu phi lo lắng, người không biết còn cho rằng Nhữ Dương vương phủ ngay cả điểm tâm cũng không cung nổi cho tổ mẫu.

https://thuviensach.vn

Không cho Đan thanh có cơ hội biện bạch, Yên Nhiên nhìn thoáng qua phòng, nói:

-Mặc dù tổ mẫu muốn thay đổi hương vị, nhấm nháp tay nghề của mẫu phi, cũng không thể để mẫu phi mỗi ngày đều phải xuống bếp, nếu tổ mẫu thật sự thích dùng, chỉ cần hỏi mẫu phi phương thức làm là được, ta thật sự sợ nàng mệt.

-Thế tử phi điện hạ lo lắng quá rồi, chủ tử hiếu thuận thái phi không có gì là vất vả.

Đan Thanh nhìn chằm chằm mũi chân, nhẹ giọng cãi lại:

-Chủ tử không thể so với thế tử phi điện hạ, nhưng giống như người đều muốn hiếu thuận với thái phi, là hiếu tâm.

Yên Nhiên liếc mắt nhìn Đan Thanh, người bên cạnh Trinh Nương cũng không đơn giản:

-Thật không hiểu mẫu phi làm thế nào dạy dỗ các ngươi...

-Chủ tử thỉnh người vào.

Yên Nhiên cười cười, đi vào trong phòng, thái phi giữ chặt tay nàng, từ ái nói:

-Bên ngoài gió lớn, cũng không chịu xuyên nhiều y phục một chút, nếu bị cảm phong hàn thì biết làm thế nào?

Yên Nhiên ngồi bên người thái phi, uống một ngụm trà nóng:

-Là tôn tức đột nhiên nhớ tới một chuyện, cho nên mới đến quấy rầy tổ mẫu.

-Ta vừa thức dậy, cả ngày đều có người đến chổ ta la cà.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên nhìn thái phi cho mèo ăn điểm tâm, thì ra tâm huyết của Trinh Nương đều nằm trong bụng mèo, làm bộ nghe không hiểu:

-Nếu tổ mẫu ngại phiền, cứ đuổi đi là được.

Thái phi nói:

-Nếu có thể đuổi đi thì tốt rồi, thật sự nghĩ ta là bà lão hồ đồ? Quên đi không nói nữa, ngươi đến đây có việc gì?

-Mẫu phinhập môn đã hơn nửa tháng, có phải nên gặp mặt bọn muội muội?

Thần sắc thái phi lập tức âm trầm, nhìn Yên Nhiên:

-Ngươi đến gặp ta để nói chuyện lễ gặp mặt?

-Mới vừa rồi ở trong phòng mẫu phi tôn tức nhìn thấy tứ muội muội, cũng gặp phụ vương, người cũng biết phụ vương là người trọng tình, mẫu phi dịu dàng xinh đẹp, phụ vương lại ngưỡng mộ nàng, một khi phụ vương hiểu lầm, tình cảm mẫu tử giữa người và phụ vương sẽ...

-Hắn có thể vì kế thất mà bất hiếu sao? Nhữ Dương vương phi của chúng ta thật có bản sự.

Thái phi nhíu chặt mày, có vẻ rất khó chịu.

-Người cũng nhìn thấy tình trạng ngày hôm nay, phụ vương xoay người liền đi gặp mẫu phi, dù nàng hiếu thuận người, sẽ có lúc....

Yên Nhiên lộ vẻ khó xử:

-Người là vì muốn tốt cho phụ vương, nhưng tôn tức sợ phụ vương không rõ ràng, nàng lại thấu hiểu lòng người, thời gian qua đi người chịu

https://thuviensach.vn

thiệt không chừng chính là tổ mẫu, người chỉ có một mình nhi tử là phụ vương.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 119+1: Trinh Nương Bi Thương (1)

Mặc dù thái phi có lúc sẽ hồ đồ, nhưng đối với nhi tử Nhữ Dương vương thì rất để ý.

Đã quen sống an nhàn sung sướng, sợ nhất chính là nhi tử cùng mẫu thân lại không hiểu nhau.

Mặc dù kiếp này thái phi rất yêu thương tôn tử, nhưng thành thật mà nói cũng không bằng được Nhữ Dương vương.

Tôn tử là Nhàn Nương sở sinh, cách thái phi một cái bụng, cũng vì thế mà mọi chuyện thái phi đều thuận theo nhi tử.

Nhi tử thích ai, nàng cũng thấy thích, nhi tử chán ghét ai, nàng cũng sẽ cảm thấy phiền chán.

Yên Nhiên nhìn thấy thái phi đang suy nghĩ cân nhắc, từ từ nhấp một ngụm trà nóng.

Kiếp trước đại di cùng thái phi huyên náo không vui vẻ, thứ nhất là quản gia, thứ hai là đại di kiên quyết để biểu ca thú nàng.

Mà điều quan trọng nhất chính là Nhữ Dương vương không thích đại di, còn đối xử với Trinh Nương lúc nào cũng tốt.

Thái phi phải trông cậy vào nhi tử mà sống cả đời, đương nhiên sẽ là yêu ốc cập ô, hận ốc cập ô.

https://thuviensach.vn

(Yul: câu trên thấy hay nên ta giữ nguyên, nó đồng nghĩa với câu tục ngữ: yêu ai yêu cả đường đi lối về, ghét ai ghét cả tông ti họ hàng.)

Nhưng trước đó Nhàn Nương đã nhường quyền, giảm bớt xung đột cùng thái phi.

Yên Nhiên lại là thế tử phi mà đích thân thái phi cùng Nhữ Dương vương đến An Bình hầu phủ hạ sính.

Còn có thánh chỉ tứ hôn của hoàng thượng, đem lại tôn vinh cho Nhữ Dương vương phủ, nàng cũng coi như được thái phi yêu thích.

Thái phi nhìn nàng cùng Triệu Duệ Kỳ cũng thuận mắt hơn rất nhiều...

Nhưng Trinh Nương lại không giống như vậy, Nhữ Dương vương không biểu hiện rõ bản thân hắn thích Trinh Nương nhiều hay ít.

Cũng vì huyết án đêm động phòng nháo ra gièm pha, thái phi cực kì không thích Trinh Nương.

-Thanh nhi là hiếu tử, ngươi đa tâm rồi.

Thái phi sẽ không đem ưu tư biểu lộ ra ngoài, lúc nâng chung trà từ từ nói:

-Một lát nữa ta sẽ xem niên lịch, tìm ngày tốt lành uống chén trà của nhi tức.

Yên Nhiên thuận theo thái phi nói hùa vài câu, lễ gặp mặt đã được định ra, Yên Nhiên lấy lý do không hiểu rõ lễ cho nên không tự tay lo liệu.

Thái phi cũng hiểu được mấy phần vì vậy cũng không miễn cưỡng nàng.

Mục đích đã thành Yên Nhiên ở lại bầu bạn bên người thái phi một lúc.

https://thuviensach.vn

Thỉnh giáo thái phi một ít chuyện khó khăn gặp phải trong việc chủ trì bếp núc, thái phi rất vui ý giảng giải cho Yên Nhiên.

Yên Nhiên chăm chú lắng nghe, thái phi nhìn Yên Nhiên ánh mắt bộc lộ sự từ ái, hiểu biết lại không chuyên quyền tôn tức như thế nàng rất thích.

Thái phi giữ Yên Nhiên lại dùng vãn thiện, sau đó mới để Yên Nhiên rời đi.

Thái phi đem niên lịch ném lên bàn, bất đắc dĩ thở dài:

-Ta như thế nào lại để cho vương gia thú nữ nhi Mạnh gia.

-Lão nô nhìn thấy vương gia rất hiếu thuận với người, tuy hôm nay có vài lần muốn mở miệng nói mấy câu vì nàng mà cầu tình, nhưng cuối cùng cũng không nói câu nào, không phải sao? Ở trong lòng vương gia người vẫn là người quan trọng nhất.

Thái phi hơi đắc ý nhướng mày, cuộc đời này trung niên đã phải tang phu, còn thủ tiết nhiều năm như vậy.

Thái phi đã sớm xem nhi tử Nhữ Dương vương chính mình vận mạng của mình.

-Tuy là nói như thế, nhưng ta không thể không đề phòng nàng, nhi tử chính là người dễ mềm lòng, nhìn vào đôi mắt của nàng lại khiến ta càng phiền chán, giống như muốn khóc mà cũng không được? Không phải ta nói này nọ nhắc nhở hắn, không chừng hắn đã bị Trinh Nương lừa gạt, trời đất chứng giám ta chưa từng muốn làm bà bà ác độc? Ta không cho nhi tức sắc mặt hoà nhã, còn không phải là đau lòng hắn sao? Cả đời này ta cũng chưa từng sợ đến như vậy, đều vì nhi tức yêu mị câu dẫn, nhi tử ngốc của ta, như thế nào lại nhìn không ra? Trông mong nhìn nàng, thật sự là...

https://thuviensach.vn

-Người đừng tức giận tổn hại thân mình, có lẽ vương gia tìm vương phi là có việc gì đó.

-Mặc kệ là thật lòng đau nàng, hay là tìm nàng có việc, ta cũng không muốn nằm trong quỷ kế của nàng, nàng không giống Nhàn Nương, nàng là người biết nắm bắt lòng nam nhân. Lúc trước Nhàn Nương vừa gả vào, bọn hắn cũng tình nồng ý đậm, tình ý triền miên sao ta có thể không đa tâm? Mỹ nhân ôn hương chính là nấm mồ của anh hùng, ta thật sự sợ hắn mai một hùng tâm tráng chí, cũng may là hắn còn có thể nghe lời ta nói, Nhàn Nương lại là người kiêu ngạo đến tận xương, không muốn giải thích, cũng không muốn tỏ ra yếu đuối, cho nên ta mới...Vương gia phải ra chiến trường chinh chiến mới có Nhữ Dương vương phủ tôn vinh như ngày hôm nay.

Trong lời nói của thái phi biểu lộ đến chuyện trước kia, Nhàn Nương khinh thường giải thích, thái phi có thể vô lo vô nghĩ nói nàng này nọ không tốt.

Một lần hai lần Nhữ Dương vương không tin, nhiều lần thế nào lại không tin?

Lại có Uyển Như kề bên bầu bạn, Nhữ Dương vương càng lúc càng xa cách Nhàn Nương.

-Vị tân vương phi mới tiến vào kia cũng chỉ có nhi tử ngốc của ta mới tin tưởng nàng so với bạch liên còn hồn nhiên hơn, nàng sẽ khóc, sẽ giả vờ, sẽ diễn trò, đáng giận nhất chính là làm việc rất cẩn thận, ta phải mở to mắt trông chừng nàng, tuyệt đối không thể để nàng nguy hại tới Nhữ Dương vương phủ, từ trong mắt nàng ta có thể nhìn ra nàng cũng chẳng có vừa ý vương gia bao nhiêu. Ta sống hơn nửa đời người sao có thể chưa gặp loại người như nàng, nàng ta coi trọng nhất chính là vương phủ phú quý. Thật sự cho rằng người khác không nhìn thấu suy nghĩ trong lòng nàng? Cái gì mà hồn nhiên trầm tĩnh, cái gì mà yên tĩnh hiền lành? Bất quá cũng chỉ là

https://thuviensach.vn

nữ nhân hầu hạ nhi tử của ta mà thôi, làm nhiều thủ đoạn bịp bợm liền khác biệt? So với người khác còn cao quý hơn? Nực cười, ai coi trọng nàng.

-Trang mô tác dạng gì đó, ta cũng không thể để Thanh nhi đối với nàng là nói gì nghe nấy, Nhữ Dương vương phủ này nàng đừng mơ tưởng nhúng tay vào, ta tin tưởng tôn tức cũng sẽ không tin tưởng nàng ta chỉ biết suốt ngày làm ra vẻ đạo mạo, hôm nay dùng thủ đoạn, ngày mai dùng quỷ kế, thật sự tự cho rằng nàng là người thông minh nhất? Người bên ngoài tùy tiện vài lời hay làm vài động tác là có thể lừa gạt?

(Yul: Trang mô tác dạng là giả vờ làm mô phỏng, chỉ làm hình dáng.)

Ma ma bên người vỗ nhẹ lưng thái phi giúp thái phi thuận khí, mỗi khi nhắc tới Trinh Nương, thái phi cực kì phẫn hận.

Giống như Trinh Nương sẽ cướp mạng nhi tử của mình, nhẹ giọng trấn an thái phi nói:

-Vương gia chính là nhất thời cảm thấy mới mẻ, đến bây giờ vẫn còn ở trong sân viện tiên vương phi, trong mắt nào có nàng?

-Tuy ta khinh thường nàng, nhưng chưa từng coi khinh nàng, luận về thủ đoạn không cần mặt mũi câu dẫn nam nhân, nhất định Nhàn Nương đấu không lại nàng, có bộ dạng tốt, lại biết trang điểm, nam nhân rất thích cái dạng này, nếu đã thú vào cửa, lễ gặp mặt nhất định phải làm, ta cũng không muốn đến lúc đón năm mới, nàng lại đi nói lung tung bại hoại thanh danh của vương phủ, cũng không muốn để nàng lấy cớ mà diễn trò.

Đôi mắt thái phi lóe sáng, Trinh Nương giỏi diễn trò, chẳng lẽ chính mình lại không giỏi?

-Đi, đưa một rổ hoa quả qua chổ nàng, thuận tiện nói với nàng từ nay trở đi chính là ngày lành, nói nàngchuẩn bị bái kiến dòng họ.

https://thuviensach.vn

Định ra ngày làm lễ gặp mặt, cho dù thái phi không cam lòng thì cũng phải chuẩn bị.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 119+2: Trinh Nương Bi Thương (2)

Sau khi Yên Nhiên rời đi, Trinh Nương tiếp đón Nhữ Dương vương, sau khi sai người dâng trà cho hắn, Trinh nương nói:

-Hôm nay thiếp làm việc không thỏa đáng, biết rõ Yên Nhiên rất quật cường, đáng lẽ phải từ từ nói cùng nàng mới phải, thiếp cũng không phải tán đồng chuyện tứ quận chúa trốn học, làm quận chúa của vương phủ chịu quy củ cần phải học tập thật nhiều, nhưng dù sao thì nàng vẫn chỉ là đứa nhỏ, chàng không biết lúc nàng tránh né Yên Nhiên rút đầu vào lòng thiếp, nhìn bộ dáng của nàng thật đáng thương, thiếp chỉ là không đành lòng cho nên mới thay nàng nói mấy câu cầu tình với Yên Nhiên, ai ngờ Yên Nhiên lại hiểu lầm thiếp.

Trinh Nương mặt ủ mày chau, khuôn mặt u sầu khiến người khác đau lòng.

Nhưng Nhữ Dương vương giống như không nhìn thấy Trinh Nương, vẫn luôn nhìn chằm chằm lá trà trôi nổi trong chén trà, lại nghe được Trinh Nương than nhẹ:

-Phải làm như thế nào mới tốt đây, Yên Nhiên càng ngày càng hiểu lầm thiếp, trước kia rõ ràng nàng không phải như thế.

Nhữ Dương vương theo bản năng ngẩng đầu chạm vào đôi mắt thủy nhuận của Trinh Nương, bên trong đôi mắt tràn ngập thống khổ không muốn để người biết đến:

https://thuviensach.vn

-Yên Nhiên hiểu lầm thiếp như vậy, thiếp thật sự rất khổ sở, luôn suy nghĩ tìm cách bù lại hoặc giải thích, nhưng nàng không cho thiếp cơ hội.

-Kỳ Nhi đã là thế tử, nàng còn lo lắng cái gì nữa?

Trong mắt Trinh Nương buồn khổ hiện lên rõ ràng:

-Nếu Yên Nhiên nhất thời hiểu lầm thiếp cũng không sao, thiếp có thể cố gắng để nàng hiểu rõ ràng giải tỏa hiểu lầm, nhưng thiếp lo lắng tình cảm giữa thiếp cùng thế tử lại bị nàng ảnh hưởng, làm kế mẫu sao lại khó đến như vậy? Thiếp không muốn cùng Yên Nhiên tranh đấu chủ trì việc bếp núc, thanh thanh nhàn nhàn cùng chàng trôi qua ngày tháng yên bình không phải rất tốt sao? Ai lại muốn để chuyện phiền lòng quấy rầy? Rõ ràng Yên Nhiên là người rất trí tuệ nhưng lại chui rúc vào sừng trâu, muốn làm cho nàng hiểu rõ ràng cũng rất khó.

Khóe mắt Trinh Nương chảy ra hai hàng lệ, đè nén thống khổ, Nhữ Dương vương nói:

-Nhi tức cái gì cũng chưa nói, nàng lại nói với ta thật nhiều.

- Chúng ta không phải là phu thê sao?

Trinh Nương xoay người lại, lau nước mắt:

-Bên người thiếp một người có thể nói chuyện cũng không có, nếu không nói với chàng...Thiếp biết nói cùng ai bây giờ? Đúng rồi, vương gia không thích nghe này đó, sau này thiếp sẽ không nói nữa, là thiếp sai, lấy chuyện vặt làm phiền vương gia, là thiếp sai...

Trinh Nương cố gắng đè nén tiếng nức nở, đôi mắt hàm chứa nước mắt ủy khuất liếc nhìn Nhữ Dương vương, u oán chợt lóe rồi biến mất.

https://thuviensach.vn

-Mặc kệ Yên Nhiên có biết hay là không biết tâm sự của tứ quận chúa, thì đứa nhỏ này vẫn làm cho thiếp đau lòng, nếu thiếp đã vào cửa, cũng không thể trơ mắt nhìn nàng tự ti, không chịu đi học, thì nguyên nhân cũng không phải chỉ vì nàng là đứa nhỏ, tuổi tác này tâm tư rất mẫn cảm, nếu người dẫn đường nghiêm khắc bức bách, rất dễ khiến nàng chán ghét học tập, đối với tương lai sau này của nàng sẽ là hậu hoạn vô cùng.

-Nếu thiếp đã gả cho vương gia, thì các vị quận chúa đều là nữ nhi của thiếp, thiếp không thể nào nhìn các nàng đi sai đường.

Trong nội tâm của Nhữ Dương vương buông lỏng một phần, mở miệng hỏi:

-Đơn giản chỉ là vì nàng gả vào vương phủ?

Trinh Nương cười chua chát, thấp giọng nói:

-Nhi nữ của vương gia cũng là nữ nhi của thiếp, thiếp đau bọn chúng giống hệt chàng, huống chi nhìn nàng...Mặc dù bị Yên Nhiên giễu cợt, thiếp vẫn sẽ nói, thiếp cũng từng trải qua một đoạn thời gian không được người thừa nhận.

-Trinh Nương.

Trong giọng nói của Nhữ Dương vương ẩn chứa đau lòng.

-Nói đến cùng cũng là có được có mất, tuy thiếp trải qua những ngày tháng không được như ý, nhưng thiếp châm tạc nữ hồng chính là luyện ra khi đó, khi thiếp trầm mê trong nữ hồng, thiếp đã nghĩ nếu nhân sinh có thể như tú châm thì tốt rồi, chỉ cần cố gắng dụng tâm là có thể tú ra tú phẩm tinh mỹ, ai khắc khổ nhiều nhất thì sẽ là người có châm tuyến tốt nhất, không phân chia đích thứ, xuất thân.

Trinh Nương tươi cười điềm đạm:

https://thuviensach.vn

-Kỳ thật thiếp biết có một ngày Yên Nhiên sẽ ghét bỏ thiếp là thứ nữ, chỉ là lúc thiếp cùng nàng vui đùa, nàng rất tôn trọng thiếp, lúc ấy thiếp rất vui vẻ, cũng từng hy vọng xa vời bọn thiếp sẽ vẫn thân mật khăng khít như vậy, lúc Yên Nhiên tới gần thân cận thiếp, nàng không cho thiếp khéo léo từ chối, cũng bởi vì nàng gả cho thế tử, lại biết thiếp sẽ gả cho vương gia, cho nên lúc nàng rời khỏi cũng không cho phép thiếp giữ lại.

Nhữ Dương vương nâng cằm Trinh Nương lên, hai hàng lệ chảy dài trên khuôn mặt khiến người thương tiếc.

Nhữ Dương vương cũng rất đau lòng nhìn Trinh Nương nhưng nhìn khuôn mặt chứa đầy nước mắt của Trinh Nương...

Trinh Nương lau khóe mắt:

-Cho dù nàng tới gần thân cận, hay là xa lạ bất hòa, thiếp cũng chưa từng trách nàng, ngày đó vui đùa thiếp vẫn nhớ rõ, dù Yên Nhiên đã quên, thiếp sẽ thay nàng nhớ kỹ.

Nhữ Dương vương xưng hô Yên Nhiên là nhi tức, mà trong lời nói của Trinh Nương hắn luôn có cảm giác nhi tức cùng thê tử chính là khuê trung mật hữu.

Hắn lớn hơn Trinh Nương rất nhiều, có phải Trinh Nương đang nhắc nhở hắn chính là trâu già gặm cỏ non? Có phải Trinh Nương coi đó là sở thích của hắn?

Cho dù hắn có đa tình hơn nữa, cũng sẽ không hứng thú đối với loại tình cảm cấm kỵ này.

Hắn tuyệt đối không nghĩ sẽ đem thê tử trở thành nữ nhi trở thành nhi tức là đồ vô sỉ.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương có đạo đức phẩm hạnh rất cao, luôn xem Yên Nhiên giống như vãn bối, nếu không có việc cần chạm mặt nhi tức, thì hắn tuyệt đối sẽ không chủ động tiếp cận.

Trinh Nương nói Yên Nhiên bất hòa xa lạ với nàng, Nhữ Dương vương lại nghĩ đến khía cạnh khác:

-Nàng nói từ khi nhi tức biết nàng muốn gả cho bản vương cho nên vẫn luôn bất hòa xa lạ với nàng?

Trinh Nương cúi đầu nhẹ giọng nói:

-Thiếp thật sự không trách nàng, chỉ là có chút lo lắng, lo nàng sẽ ảnh hưởng đến thế tử, dù sao thiếp cũng là thay ủy thác của đại tỷ đến đây giáo dưỡng hắn.

-Nàng là bà bà của nhi tức, nếu nhi tức vẫn giống như trước kia cùng nàng trước sau như một không lớn không nhỏ, nàng mới phải đau đầu, bản vương nhìn thấy nhi tức đối với nàng kính cẩn có thừa, cũng rất hiếu thuận, ta không hề cảm thấy nhi tức có chỗ nào không thỏa đáng. Kỳ nhi đã thành gia lập nghiệp, nàng cùng hắn là quan hệ tư sinh tử cùng kế mẫu, nếu thân cận cũng không ổn, nhi tức là bản vương vì Kỳ Nhi chọn trong liệt hầu đích nữ, từ lúc gả vào đến nay, vẫn rất hiếu thuận hiểu biết, cùng Kỳ nhi cử án tề mi, giao Kỳ nhi cho nàng, bản vương cùng thái phi đều rất yên tâm.

Nhữ Dương vương ngừng một lúc rồi tiếp tục nói:

-Nhi tức sư thừa An Ninh công chúa, Nhàn Nương cũng từng dạy nàng mấy ngày, ở trong vòng xã giao lui tới so với người tầm thường còn cao hơn một đầu, vương phủ giao cho nàng lo liệu, nàng cũng có thể thanh nhàn, tuy bản vương không thể cho nàng phú quý trường tồn cùng ngày tháng, nhưng vẫn có thể cho nàng điều mà nàng hy vọng nhất là ngày tháng thanh nhàn an ổn.

https://thuviensach.vn

(Yul: sư thừa là thừa hưởng kiến thức của người thầy người dạy dỗ truyền dạy)

-Hồi bẩm vương phi điện hạ, thái phi sai ma ma mang trái cây đưa tới đây, cũng truyền lời là từ nay trở đi là ngày lành sẽ cho người bái kiến dòng họ.

Trinh Nương nói:

-Ta đã biết, thưởng cho người tới truyền lời một ít bạc vụn, không thể thất lễ.

Trái cây đưa tới đặt ở trước mặt Trinh Nương cùng Nhữ Dương vương, Nhữ Dương vương nói:

-Chắc là nhi tức nói chuyện cùng mẫu thân, nàng rất giống Nhàn Nương, đối với người thân rất tốt nhưng cũng sẽ không biểu lộ ra ngoài, nàng còn nói nhi tức đã quên nàng?

Nhữ Dương vương sợ Trinh Nương hiểu lầm Yên Nhiên, dù Trinh Nương có xuất sắc như thế nào đi nữa, thì nàng vẫn là thứ nữ.

So với Nhàn Nương các nàng còn kém rất xa, Nhữ Dương vương trầm trọng thở dài một hơi:

-Không phải nàng không thông minh, chỉ là không có người giáo dưỡng nàng.

- Vương gia.

Trong cổ họng Trinh nương như đang ứ nghẹn thứ gì đó, nuốt không được, mà phun cũng không ra.

Trong lòng buồn khổ ủy khuất không thôi, kém rất xa...Nàng so với nữ nhân cổ đại ngu muội mà kém rất xa? Các nàng có biết cái gì gọi là khoa

https://thuviensach.vn

học? Nàng âm u thở dài:

-Chàng nói cũng đúng, thiếp sẽ nhớ kỹ thân phận của mình.

-Sau này nàng hãy nhìn xem nhi tức làm như thế nào, qua mấy ngày nữa ta sẽ nói nhi tức tìm cho nàng ma ma giáo dưỡng, lễ tết mệnh phụ phải vào cung bái kiến hoàng hậu nương nương, vương phủ luôn luôn chịu ân huệ của bệ hạ được thánh nhân coi trọng, đi sai một bước không chừng sẽ bị ngự sử bắt được nhược điểm, này đó ngự sử cũng không có việc gì làm, suốt cả ngày chỉ nhìn chằm chằm vào công lao huân quý liệt hầu, thật sự có thể tức đến chết người. Nếu nàng đã gả cho bản vương ở trong cấp bậc lễ nghĩa cũng không thể bị người ta nói ra nói vào, lễ nghĩa vương phi so với sở học của nàng ở Mạnh gia bất đồng.

-Rất nhiều ngự sử nhìn chằm chằm bắt nhược điểm của huân quý liệt hầu sao?

Trinh Nương cưỡng chế tức giận, bắt nàng đi theo làm theo Yên Nhiên người chẳng có gì có thể sánh bằng nàng thật sự khiến nàng rất bực bội.

Nhữ Dương vương không thèm để ý gật đầu:

-Ngự sử thanh lưu nhìn Kỳ nhi không vừa mắt, là lúc trước do ai làm chuyện Văn gia huyên náo lớn đến như vậy? Kỳ nhi phẩm hạnh lựa chọn không hề mắc lỗi, cũng không thể bảo toàn hắn sẽ không bị đám người đó đem chủ ý đánh lên thân, nàng là kế mẫu, trước đó trong kinh thành lại có hai tông án tử, tuy ta tin phẩm hạnh của nàng cùng Kỳ nhi, nhưng chỉ sợ người bịa đặt dèm pha thị phi, sau này nàng nên kiêng dè Kỳ nhi, nhi tức sẽ chiếu cố hắn thật tốt, nàng chỉ cần chuyên tâm hầu hạ bản vương là được.

Trinh Nương bấm chặt móng tay vào lòng bàn tay, Nhữ Dương vương như vậy còn có thể ở trong triều đứng vững gót chân?

https://thuviensach.vn

Những lời nàng vừa mới nói khi nãy mà hắn cũng chưa thể lý giải? Hắn không bị người tranh đấu đạp đổ thật sự là kỳ hoa.(Yul: nhờ NN hết đó thím trinh ạ)

Hay là hắn hoàn toàn không thèm để ý đến lời của nàng? Trinh Nương cố nhịn nhẫn nại nuốt xuống tức giận, than nhẹ:

-Ngự Sử có cổ hủ hơn nữa, cũng là mệnh quan được bệ hạ bổ nhiệm mệnh lệnh.

Nhữ Dương vương chớp chớp mắt, đứng lên đi ra bên ngoài, Trinh Nương cầm áo choàng đi theo sau hắn:

-Vương gia không ở lại dùng thiện sao?

- Không được, bản vương không đói.

Nhữ Dương vương phủ thêm áo choàng, màu tóc bạc rũ xuống, đưa lưng về phía Trinh Nương:

-Sở trường lớn nhất của nàng chính là cẩn thận, còn có tâm địa thiện lương, nàng đau Kỳ nhi trong lòng bản vương hiểu rõ ràng, mới vừa rồi nàng nói đến nữ nhi...Chuyện của các nàng giao cho nàng, bản vương thú nàng vào cửa cũng là vì muốn cho nữ nhi có mẫu phi chiếu khán, cho dù nhi tức làm được, rốt cuộc vẫn là ngang hàng, làm huynh trưởng và tẩu tử khó tránh khỏi không có phương diện, bản vương nhìn tỷ muội bọn chúng cùng ngươi chơi đùa rất vui vẻ, nàng hãy dụng tâm với bọn chúng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 119+3: Trinh Nương Bi Thương (3)

Nhữ Dương vương rời khỏi, Trinh Nương cười khổ, yên tĩnh trong phòng cũng sẽ được phú quý, nhưng nàng lại có cảm giác tâm không yên.

Hồi tưởng những lời mới vừa rồi đã nói, Trinh Nương không hiểu, rõ ràng Nhữ Dương vương có cảm động có thương tiếc nàng, vì sao cuối cùng lại thay đổi, khác với những gì nàng đã suy đoán.

Không thể lại dùng tâm tư trước kia để đối đãi với Nhữ Dương vương, giữa bọn nàng đã xảy ra rất nhiều chuyện.

Nàng cũng từ thiếu nữ biến thành vương phi, nàng phải cẩn thận quan sát Nhữ Dương vương, trước kia có rất ít cơ hội, chỉ thông qua thư tín khó tránh khỏi sơ suất.

Nghe thấy bên ngoài có tiếng tiểu nha hoàn cười vui vẻ, Trinh nương hỏi:

-Xảy ra chuyện gì?

Vân Nhi rời phòng ra bên ngoài xem chuyện gì, tiếng cười vui ngừng lại, Vân Nhi trở về quỳ gối nói:

-Nô tỳ bày thiện cho người được không? Hôm nay có món canh hầm, món mà người thích nhất.

Trinh Nương hơi hơi nhíu mi, hỏi:

-Rốt cuộc là chuyện gì? Còn phải để ta tự mình đi hỏi?

https://thuviensach.vn

Thấy không thể gạt được Trinh Nương, Vân Nhi nhẹ giọng nói:

-Là Thế tử điện hạ mua lễ vật tặng cho thế tử phi, bị tiểu nha hoàn canh cửa nhìn thấy, lúc này đã lan truyền toàn bộ vương phủ.

- Lễ vật? Là cho thế tử phi?

- Dạ.

Trinh Nương cong khóe môi:

-Thanh xuân thật tốt đẹp, bọn họ cũng là tân hôn là thời điểm tình nồng ý mật, tặng lễ vật cũng không có gì lạ, ngươi đi căn dặn bọn nha hoàn trong sân không cho phép nói đến chuyện này nữa, Yên Nhiên da mặt mỏng, nói nữa sẽ khiến nàng tức giận. Thế tử có hảo ý, nếu chẳng may chọc giận Yên Nhiên, không phải sẽ uổng phí khổ tâm tư của thế tử sao, vương gia nói rất đúng, ta phải vì vương phủ hòa thuận mà suy nghĩ, ta ngóng trông bọn họ cùng nhau tốt đẹp cả đời.

-Nô tỳ đi làm ngay.

Vân Nhi cũng chưa nói thế tử đưa lễ vật gì, nàng đoán chủ tử cũng không muốn nghe.

Vương gia thờ ơ lạnh nhạt, còn luôn hoài niệm tiên vương phi, còn chưa có nhìn ra chủ tử tốt đẹp đến cỡ nào.

Một ngày nào đó chủ tử tao nhã cố gắng thể hiện, nhất định vương gia sẽ nâng niu như châu như bảo mà sủng ái chủ tử.

Trinh Nương không có lòng dạ ăn cơm, miễn cưỡng dùng mấy miếng đồ ăn liền sai người mang xuống.

Nàng không có cách gì bình lặng, làm nữ hồng cũng không yên lòng, hồi tưởng tất cả ngày hôm nay, rốt cuộc vấn đề ở đâu?

https://thuviensach.vn

Trinh Nương tâm sự trùng trùng điệp điệp nằm ở trên giường, nhìn vị trí trống trải bên cạnh.

Trong lòng Trinh Nương cũng có một phần bi thương, trượng phu Nhữ Dương vương trước sau như một không chịu ngủ ở đây.

Trong lòng hắn luôn luôn tưởng niệm vợ trước, chuyện này so với chuyện hắn đi tìm trắc phi thị tẩm còn khiến nàng khó chịu hơn.

Trắc phi là người sống, nàng có thể dễ dàng đấu bại, nhưng nàng sao có thể tranh đấu với người đã chết.

Nằm trên giường Trinh Nương mở to đôi mắt nhìn về phía trước, phảng phất như nhìn thấy Nhàn Nương.

Nàng ở trên cao trào phúng nhìn chính mình, trong vương phủ, trong kinh thành tràn đầy bóng dáng của Nhàn Nương.

Trinh Nương mỏi mệt nhắm mắt, nàng đã chết, đã chết...

Chớp mắt đã đến lễ gặp mặt, thái phi biết đồ hồi môn của Trinh Nương chỉ là đẹp ngoài mặt mà thôi, trang sức trân quý không nhiều lắm.

Thái phi sai người đem hai bộ trang sức kiểu mới từ trong cung truyền ra cho Trinh Nương.

Tay nghề khéo léo không thể chê, trâm châu nạm vàng khảm ngọc theo từng bước đi lay động là vật mà người tầm thường không thể có.

Chỉ là hình thức hơi trầm trọng, không phù hợp với khí chất như cốc u lan của Trinh Nương.

Thật ra Trinh Nương đã tự tuyển chọn một bộ trang sức trân châu tốt lắm, nhưng thái phi đưa trang sức cho nàng chuyện này Nhữ Dương vương cũng biết.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương không có cách gì nói cùng Nhữ Dương vương trang sức có khuyết điểm.

Chỉ có thể theo ý tứ của thái phi đeo trang sức tinh mỹ quý trọng lên người.

Phải như thế mới có thể, thể hiện rõ ràng nàng cùng thái phi là bà bà nhi tức rất hòa thuận.

Nếu Trinh Nương dám nói một câu thái phi không tốt, Nhữ Dương vương sẽ cho rằng nàng không biết phân biệt.

Vì phối hợp theo trang sức, Trinh Nương phải thay đổi cả thân y phục, nàng đã sớm chuẩn bị y phục thanh nhã lại không thể dùng.

Một thân y phục hồng sắc theo thông tục hoàn toàn che dấu khí chất đặc thù của Trinh Nương.

Mặc bộ y phục này trang trọng đoan trang có thừa, nhưng linh khí lại không đủ, càng không có gì làm cho gương mặt sáng ngời gió xuân.

Trinh Nương nhìn vào gương, nàng thật sự muốn vứt bỏ bộ y phục này, vứt bỏ mẫu đơn.

Mặc kệ nàng thừa nhận hay không thừa nhận, thì hồng sắc mẫu đơn chỉ thích hợp với một người duy nhất chính là Nhàn Nương.

Nàng mặc vào có khác gì những vương phi tầm thường? Nàng không thích hợp hồng sắc.

-Vương gia đến.

Lúc Nhữ Dương vương nhìn thấy Trinh Nương, cũng không cảm thấy kinh diễm, cũng không cảm thấy thất vọng.

https://thuviensach.vn

-Đi thôi, đừng để mẫu thân đợi lâu.

Trinh Nương nhắm mắt đi theo Nhữ Dương vương, búi tóc song phi cài trâm thoa quý trọng từng bước rung động ép cổ nàng đau đớn, trên cổ lại mang vòng ngọc thạch hạng quyển.

Trinh Nương rất phẫn nộ, nàng không ngờ lại như vậy, đều là thái phi an bài:

-Vương gia.

- Ừ?

Trinh Nương định nói ra khỏi miệng, lại im lặng, ngại ngùng e lệ cười nói:

-Thiếp có chút lo lắng, sợ làm sai cấp bậc lễ nghĩa.

-Không có người chuyên môn dạy bảo nàng sao? Dựa theo những gì đã học mà làm theo là được.

Nếu Trinh Nương ăn mặc như ngày thường, có lẽ Nhữ Dương vương sẽ hiểu ý mà cảm thấy thương hại.

Nhưng hôm nay hắn sẽ không, huống hồ có vài chuyện, Nhữ Dương vương nghi hoặc quá nặng.

Hắn không muốn bị nữ nhân đùa giỡn nữa, hắn phải khống chế được chính mình.

Trinh Nương cũng biết Nhữ Dương vương đích thân đến đây đi cùng nàng, đã muốn cho nàng thể diện, hiện tại không thể yêu cầu nhiều.

Trước khi vào cửa Trinh Nương khẽ nói:

https://thuviensach.vn

-Đa tạ vương gia.

Mặc dù cả thân y phục quý trọng, thì vẻ mặt Trinh Nương vẫn trước sau như một mang theo tươi cười.

Nhữ Dương vương nghiêng đầu nhìn nàng một cái rồi dời đi ánh mắt, không thể phủ định Trinh Nương có thể khiến hắn động tâm.

Cho dù chưa biết rõ nàng là thật lòng hay giả ý, thì vẫn sẽ làm cho hắn động tâm mà thôi.

-Mẫu thân, dùng trà.

Trinh Nương tươi cười hàm chứa kính cẩn, đem chén trà nâng qua đỉnh đầu, đưa đến trước mặt thái phi.

Thái phi nhận chén trà, uống một ngụm, đem bao lì xì đưa vào tay Trinh Nương, từ ái cười nói:

-Nhi tức ngoan, là mẫu thân thương ngươi, một khi vương gia ủy khuất ngươi, ngươi phải nói cho ta biết, ta sẽ giáo huấn hắn.

-Vương gia đối xử với nhi tức tốt lắm.

Trinh Nương xấu hổ cúi đầu, thái phi tươi cười càng từ ái:

-Thẹn thùng, ngươi nha, thật là làm cho người ta đau lòng, ngươi lại không giống đại tỷ ngươi, mà như là...

-Mẫu thân.

Nhữ Dương vương mở miệng nhắc nhở, thái phi cười nói:

-Chuyện qua rồi không nhắc lại nữa, ngươi hãy làm tốt điều mà đại tỷ ngươi ủy thác, chiếu cố vương gia thật tốt.

https://thuviensach.vn

-Dạ.

Yên Nhiên nhìn thần sắc Trinh Nương không hề biến hóa, giống như là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

Nhìn nàng bình thản nhận trắc phi, phu nhân dâng trà, đối với mỗi một người đều là hòa nhã, lại có mấy phần xa lạ.

Tay Yên Nhiên bị cầm lấy, bên tai là tiếng của biểu ca:

-Ta vĩnh viễn sẽ không để nàng giống như nàng ta.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 120: Hạnh Phúc Giản Đơn (1)

Trắc phi kính trà cho Trinh Nương thần sắc không chút thay đổi cũng không sợ hãi.

Điều này khiến cho thái phi đang chuyên tâm muốn xem kịch vui có chút thất vọng.

Hai vị trắc phi xuất thân tốt, xuất lực trợ giúp vương phủ so với Trinh Nương còn nhiều hơn.

Nếu không phải lúc trước Nhàn Nương định các nàng làm trắc phi, thì các nàng hoàn toàn đủ tư cách làm kế phi.

Còn chưa nói đến chuyện các nàng đều là đích nữ, mà lại ở trước mặt thứ nữ như Trinh Nương vừa cung vừa kính, thật là ngoài dự kiến của thái phi...

Dù trong lòng Trinh Nương có chút lo sợ bất an, nhưng biểu hiện của nàng vẫn rất hoàn mỹ.

Ôn hòa lương thiện, hiền lương thục đức đều cố gắng thể hiện, vừa không làm khó dễ trắc phi, lại có ngạo khí của vương phi, làm việc không hề khiếm khuyết.

Nàng bị vây ở vương phủ cơ hội để biểu hiện cũng không nhiều lắm, lễ gặp mặt này nhất định phải nắm lấy.

Yên Nhiên kính trà xong cùng biểu ca lui về chỗ cũ, Trinh Nương tuyệt đối sẽ không buông tha cơ hội bày ra sự hoàn mỹ.

https://thuviensach.vn

Viêc chủ trì bếp núc đã nằm trong tay nàng cùng thái phi, kiếp này Trinh Nương không cần nhường, đương nhiên sẽ không thể lấy cớ khiến Nhữ Dương vương đau tiếc.

Nhìn ánh mắt Trinh Nương từ ái nhìn về phía vài vị quận chúa, Trinh Nương đang định đem chủ ý đánh lên người các vị quận chúa.

Trắc phi phu nhân mọi người cũng không phải ngồi không, Trinh Nương sẽ giả vờ giả vịt thỉnh cầu Nhữ Dương vương thương tiếc sủng ái, chẳng lẽ các nàng vào vương phủ còn sớm hơn Trinh Nương lại không biết?

Mặc dù nhìn Trinh Nương không vừa mắt, thì các nàng cũng sẽ không biểu lộ ra ngoài, thậm chí sẽ tìm cơ hội cho Trinh Nương ở trước mặt Nhữ Dương vương biểu hiện ủy khuất.

Đem sự khinh khi hèn mọn giấu trong lòng, đem sự cung kính đối với kế phi bày ra ngoài.

Nhữ Dương vương uống một ngụm trà, đối với tình cảnh thê thiếp trong phủ hòa thuận rất vừa lòng.

Hắn đồng ý cùng Trinh Nương đến đây, cũng là muốn cho Trinh Nương có chỗ dựa tâm.

Nhưng thấy một đám trắc phi phu nhân đều rất tôn kính Trinh Nương, Nhữ Dương vương biết hắn đã suy nghĩ quá nhiều.

Nghe Trinh Nương cùng thái phi nói đùa, cùng trắc phi xưng hô tỷ muội, tâm tình của Nhữ Dương vương rất tốt.

Mặc kệ là ai cũng không muốn trong phủ cả ngày đấu đá thị phi.

-Nhi tử có việc cần bẩm báo phụ vương, tổ mẫu.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ một thân bào phục lam sắc tiến lên một bước, tuy dáng người thon dài thể hiện văn nhược.

Nhưng trên khuôn mặt như ngọc lộ ra khí sắc khỏe mạnh, ánh mắt nho nhã phong tư.

Tuy Nhữ Dương vương đối với nhi tử duy nhất của mình ngoài mặt thì nghiêm khắc, nhưng nội tâm là sủng thương.

Nhi tử là cốt nhục duy nhất mà Nhàn Nương lưu lại cho hắn.

Trước khi Nhàn Nương chết mấy ngày, nàng đã đem rất nhiều vật thiêu hủy, Nhữ Dương vương chỉ có thể nhìn Triệu Duệ Kỳ mà hồi ức Nhàn Nương.

Trước kia hắn không thích Triệu Duệ Kỳ nguyên nhân là vì nhi tử giống như Nhàn Nương.

Nhưng nay, Nhữ Dương vương cảm thấy nhi tử không chỉ giống Nhàn Nương, mà càng giống hắn.

Mới vừa rồi nhi tử cùng nhi tức đứng chung một chỗ, Nhữ Dương vương có chút hoảng hốt giống như hắn đang nhìn thấy hắn cùng Nhàn Nương.

Nhàn Nương càng không chịu đi vào giấc mộng tìm hắn, thì hắn càng suy nghĩ nhớ đến nàng, đem dung mạo của nàng khắc sâu đến tận xương tủy.

Tuy Trinh Nương đang cùng tứ quận chúa nhỏ giọng trò chuyện, nhưng khóe mắt thoáng nhìn Nhữ Dương vương, trong mắt hắn ẩn hiện tình phụ tử, hắn thật lòng đau tiếc thế tử.

-Chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Đã làm nghiêm phụ thành thói quen, dù Nhữ Dương vương thật sự yêu thương Triệu Duệ Kỳ, thì cũng không biểu lộ ra ngoài, chỉ hỏi một câu:

-Gặp phải chuyện gì khó xử?

Triệu Duệ Kỳ nói:

-Phía sau nhi tử đã có tổ mẫu trông chừng, ở triều đình lại có phụ vương ủng hộ chiếu cố, cũng không gặp việc gì khó. Chỉ là mấy ngày gần đây nhi tử suy nghĩ muốn đi Tây Sơn Hồng Phong, bệ hạ thấy nhi tử vất vả cho nên ban cho nhi tử mấy ngày hưu mộc, vì vậy nhi tử tính mang theo biểu muội đi Tây Sơn biệt viện ở lại mấy ngày.

Trinh Nương nhìn Yên Nhiên rũ mi mắt, nhưng vẻ mặt tràn đầy hạnh phúc làm thế nào cũng không che dấu được.

Ở trên búi tóc của nàng mang theo một cây trâm, chắc là lễ vật mà Triệu Duệ Kỳ tự mình chọn lựa, Trinh nương cười dịu dàng nói:

-Khó có được tình cảm như bọn họ, thế tử ở trong triều rất là vất vả, có mấy ngày hưu mộc du ngoạn cùng Yên Nhiên cũng là chuyện tốt.

Trong giọng nói của Trinh Nương mang theo mấy phần trêu chọc, lại có một phần đề điểm:

-Nhưng mà sủng kiều thê cũng không thể quên vương gia cùng thái phi, thế tử cũng nên ở dưới gối bọn họ hầu hạ mới tốt.

Triệu Duệ Kỳ xa cách nói:

-Có mẫu phi chăm sóc phụ vương, hầu hạ tổ mẫu, ta có gì phải lo lắng? Chỉ là ta đi biệt viện có ba bốn ngày, mà vừa nghe mẫu phi nói lại giống như ta đi sẽ không trở về. Bình thần y từng nói hàng năm ta nên đi Tây Sơn tĩnh dưỡng thả lỏng mấy ngày có như vậy thì đối với thân thể mới có lợi,

https://thuviensach.vn

cũng vì đường đi vất vả mệt nhọc cần người chăm sóc, cho nên mới suy nghĩ mang biểu muội cùng đi, thân thể da thịt là phụ mẫu cho, ta càng phải yêu quý, cũng đỡ phải làm cho phụ vương, tổ mẫu lo lắng.

Nhữ Dương vương chỉ có duy nhất một nhi tử bảo bối, thái phi cũng chỉ có một kim tôn.

Bình đại phu đã nói như thế, sao bọn hắn có thể nói gì, Nhữ Dương vương nhíu nhíu mày, nếu không phải là Triệu Duệ Kỳ, mà là Trinh Nương...

Nhữ Dương vương nói:

-Tây Sơn phong diệp(lá phong) rất đẹp,nếu không ngại thì chúng ta cũng đi xem sao, biệt viện cũng đủ lớn để ở lại, mẫu thân nên đi lại nhiều một chút đối với thân thể người mới có lợi.

Thái phi thấy Nhữ Dương vương có hiếu tâm nên rất vừa lòng, cười gật đầu:

-Được, chúng ta đều đi nhìn phong diệp.

- Sẽ không quấy rầy đến thế tử?

Vẻ mặt Trinh Nương mang theo một phần khó xử, Triệu Duệ Kỳ trả lời:

-Có cái gì mà quấy rầy? Mẫu phi suy nghĩ quá nhiều rồi, người còn có thể ở cùng một chổ với biểu muội sao? Phụ thân cần người hầu hạ.

Trinh Nương tươi cười không giảm, vui vẻ nói:

-Như thế thì tốt quá, ta sợ sẽ quấy rầy kinh hỉ mà thế tử giành cho Yên Nhiên.

Nàng quay đầu nhìn Nhữ Dương vương xấu hổ nói:

https://thuviensach.vn

-Dẫn vài vị quận chúa đi theo có được không? Nếu luôn nhốt các nàng ở trong vương phủ, sẽ dưỡng các nàng thành thiển cận hạn hẹp kiến thức.

-Mẫu phi lời này không ổn, nói hạn hẹp kiến thức thiển cận là không đúng, bọn muội muội có sư phụ dạy dỗ, đọc đủ thứ thi thư, biết lễ nhạc, thì sẽ mở khai nhãn giới, nếu cả ngày chạy ra bên ngoài, đối với các nàng mà nói cũng không phải chuyện tốt, sẽ bị người chê cười.

Yên Nhiên thản nhiên nói, khiến cho ánh mắt Trinh Nương nhiễm màu ưu thương, giật giật khóe môi:

-Ngươi rõ ràng biết rõ ta không có ý tứ này.

- Mẫu phi ở trong Mạnh phủ của ngoại tổ phụ cũng không được đọc sách nhiều lắm, sợ là không hiểu đọc sách có ưu việt gì.

Nàng cũng không bịa đặt vô cớ, Trinh Nương đọc sách vở mấy tháng, sau đó liền bị Lâm thị quản giáo luyện tập nữ hồng.

Nhữ Dương vương nhíu chặt chân mày, lời Yên Nhiên nói hắn tin tưởng, nhưng nếu chỉ là người đọc sách mấy tháng, sao có thể nói ra những lời đạo lý?

Trinh Nương lời nói cử chỉ lộ ra cao nhã, nếu không trải qua bồi dưỡng chẳng lẽ sinh ra đã có?

-Cổ nhân nói phúc có thi thư khí từ hoa, chắc mẫu thân cũng từng nghe qua.

(Yul: phúc có thi thư khí từ hoa nghĩa là người có ăn học hiểu biết cũng là một vẻ đẹp)

Yên Nhiên một bước cũng không nhường, Trinh Nương cắn cắn môi, ánh mắt thương hại nhìn về phía các vị quận chúa vẫn đang nhu thuận đứng

https://thuviensach.vn

thẳng người khẽ nói:

-Không thể cho các nàng thả lỏng mấy ngày sao? Dù thế nào đi nữa thì các nàng cũng là nữ nhi của vương gia, Yên Nhiên cần gì phải khắp nơi khó dễ người ta? Lúc ngươi còn ở trong khuê phòng, trừ chuyện đi học ra, thì cũng từng xuất môn kết giao bằng hữu.

Thái phi mừng rỡ khi thấy tôn tức khiến Trinh Nương khó coi, nghe Trinh Nương nói như vậy, liền xen vào:

-Nàng là được An Ninh công chúa mời đi.

- Nếu ta nói cả gia cao thấp đều đi, thì sẽ không thiếu các nàng.

Nhữ Dương vương có cảm giác rất bực mình, mới vừa rồi không khí còn hòa thuận vậy mà lại bị phá hủy.

Trong mắt Trinh Nương lộ ra cảm kích, Yên Nhiên hỏi:

-Có phải các vị trắc phi cũng đi?

Trinh nlNương tươi cười hơi ngừng một chút, chủ động rộng lượng nói:

-Nếu cả gia đều đi, thì các nàng đương nhiên cũng đi cùng.

-Đa tạ vương phi điện hạ, đa tạ vương gia.

Hai vị Trắc phi tiến lên phúc thân, lại nhìn Nhữ Dương vương ẩn tình đưa tình, hoặc là tình ý kéo dài.

Yên Nhiên nhìn thấy thần sắc Nhữ Dương vương hơi sửng sốt, lại thấy Trinh Nương điềm đạm tươi cười.

Giống như hai vị Trắc phi nhìn Nhữ Dương vương tỏ vẻ thâm tình mà coi như không thấy không quan tâm.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Yên Nhiên khẽ cong, không có nữ nhân nào nhìn mà giả vờ như không thấy.

Nếu Trinh Nương ghen tị, nàng sẽ cao hứng, cũng không phải chỉ có Trinh Nương hiểu được tận dụng mọi thứ.

Nếu Trinh Nương thờ ơ, nàng cũng cao hứng, không động tâm không chung tình Trinh Nương có thể hầu hạ Nhữ Dương vương?

Trinh Nương là thật tình hay là giả ý, nhất thời Nhữ Dương vương nhìn không ra.

Nhưng ngày ngày trôi qua không tin hắn đã từng trải qua đả kích là Uyển Như mà lại không rõ ràng.

Không phải tất cả nam nhân đều nghĩ sẽ phục tùng nghe lời nữ nhân, đều suy nghĩ lấy mặt nóng dán mông lạnh, trên đời này không phải chỉ có một mình Trinh Nương là nữ nhân.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 121: Hạnh Phúc Giản Đơn (2)

-Biểu muội?

- Ừ?

Lúc Yên Nhiên hoàn hồn, đã thấy Triệu Duệ Kỳ đứng ở trước mặt nàng.

-Không trở về thu thập này nọ sao?

-...Ừ...

Triệu Duệ Kỳ ở trước mặt trưởng bối đỡ lấy cánh tay của nàng, nhìn về phía đám người thái phi cười nói:

-Ta cùng biểu muội trở về trước, nàng đã quen chiều chuộng, tùy tay dùng vật gì đó đều mang theo, nàng lại hay quên không chịu nhớ rõ, ta không nhìn không được...

- Biểu ca.

Yên Nhiên xấu hổ đỏ bừng hai má, tim đập thật nhanh, bỉu môi nói:

-Ta không có vứt đồ bừa bãi, như thế nào lại nói ta không xử lý tốt?

- Khi nào thì ta nói nàng ném đồ tứ tung?

Triệu Duệ Kỳ nén cười, đè thấp âm thanh chỉ có hai người có thể nghe thấy, nói:

https://thuviensach.vn

-Dám to gan oan uổng ta, để chờ xem, biểu muội làm thế nào khiến ta tâm bình khí hòa? Hử?

Yên Nhiên đỏ mặt bỏ chạy ra ngoài, Triệu Duệ Kỳ sờ sờ mũi, cười cười nói với các trưởng bối:

-Nàng thẹn thùng, ta sẽ đi xem.

Một trước một sau một đôi bích nhân cùng rời đi, trong lòng Trinh Nương hâm mộ không thôi, nhị quận chúa, tam quận chúa cũng thật lòng hâm mộ, Trinh Nương nói:

-Tương lai sau này các ngươi cũng sẽ xứng với một người trọng tình tựa như thế tử.

Các vị quận chúa mặt đỏ bừng, nhị quận chúa nói:

-Mẫu phi, nữ nhi chưa muốn gảcho người đâu.

Các nàng không phải thẹn thùng xấu hổ đến đỏ bừng mặt, mà các nàng bị câu nói này của Trinh Nương làm cho tức khí.

Giống như các nàng đều suy nghĩ muốn mau mau xuất giá, như vậy các nàng còn có thể diện sao?

Trong mắt thái phi hiện lên sự hèn mọn, ngươi cho rằng các vị quận chúa đều giống như Trinh Nương ngươi nắm chặt nam nhân không chịu buông?

-Ta xem ra, ngươi muốn đặt danh cho tôn tử, ta mà có thể ẳm được tằng tôn tử(chắt) có chết cũng nhắm mắt, gặp được liệt tổ liệt tông Triệu gia cũng có thể ăn nói.

Thái phi nhìn Nhữ Dương vương vừa cười vừa nói, nhưng nhìn thấy ánh mắt hắn ẩn hiện hoang mang, lại hỏi một câu:

https://thuviensach.vn

-Ngươi làm sao vậy?

- Thiếp nhìn vương gia là đang suy nghĩ muốn đặt danh cho tôn tử.

Lý Trắc phi cười nói. Nhữ Dương vương cười cười, giảm bớt xấu hổ:

-Nhìn bộ dáng của bọn chúng, danh cũng nên suy nghĩ trước.

Trinh Nương ngồi yên tĩnh nghe Nhữ Dương vương cùng thái phi nói đến cái tên gì mới tốt.

Cả phòng nữ tử tươi cười đầy mặt nói đến phu thê Triệu Duệ Kỳ, giống như sợ bọn hắn rời khỏi, giống như bọn hắn là nhân vật chính.

Nhưng sao không ai nói phu thê Triệu Duệ Kỳ có hành động cử chỉ không hợp quy củ? Chí thân chí sơ mới là phu thê.

(Yul: chí thân chí sơ nghĩa là vừa thân mật vừa xa lạ cũng gần đồng nghĩa câu" tương kính như tân")

Ở trước mặt trưởng bối, lễ giáo quy củ là mây bay?

Kỳ thật mọi người có thể khoan dung với bọn hắn như thế chủ yếu là vì bọn hắn còn ở thời kỳ tân hôn, ngọt ngào triền miên một chút, đối với trưởng bối mà nói thì cũng không ảnh hưởng đến toàn cục.

Hơn nữa phải sớm chiều thân cận mới có thể sớm sinh hạ đích trưởng tử.

Triệu gia dòng chính không thịnh, huyết mạch tùy thời có thể đoạn tuyệt, thái phi cùng Nhữ Dương vương còn mong bọn hắn có thể thân thiết hơn nữa.

Đế quốc mấy trăm năm nay, tuy phong tục cùng trước kia có chút khắt khe, nhưng công lao huân quý danh môn, phu thê trong phủ vô cùng thân thiết cũng là chuyện thông thường.

https://thuviensach.vn

Cho dù ở trước mặt trưởng bối khác họ khác người, cũng không xem là thất lễ.

-Biểu ca, vì sao?

Bàn tay của Yên Nhiên bị Triệu Duệ Kỳ nắm chặt, lòng bàn tay ấm nóng truyền nhiệt độ.

-Biểu ca không phải là người càn rỡ.

- Một là ta muốn sủng nịch biểu muội, cho dù trước đây hay là sau này vẫn sẽ như vậy, chúng ta là phu thê danh chính ngôn thuận, hà tất phải sợ người ta nói ra nói vào, biểu muội không thể bị lễ giáo trói buộc. Hai là mẫu phi yêu phụ vương một đời, phụ vương không hiểu tình, ta muốn khiến hắn hiểu rõ ràng lưỡng tình tương duyệt là như thế nào, đều không phải dối trá giống như nàng, cho tới tận bây giờ nàng sẽ không động tâm với phụ vương, dựa vào cái gì lại muốn làm cho phụ vương đem nàng đặt ở đầu quả tim?

Trinh Nương không hiểu tình? Cả hai kiếp làm người Yên Nhiên vẫn không rõ ràng.

Cuối cùng Trinh Nương có động tâm với Nhữ Dương vương hay không.

Mà cho dù cuối cùng tâm của nàng vẫn không nhúc nhích thì cũng không gây trở ngại đến tâm tư muốn chuyên sủng của Trinh Nương.

Nếu có khả năng ai lại muốn để tiểu thiếp vây quanh trượng phu của mình.

Lúc Yên Nhiên còn đang sững sờ, Triệu Duệ Kỳ ấn nàng ngồi xuống ghế ở trước bàn trang điểm.

https://thuviensach.vn

Lấy bút chuẩn bị họa tranh, nâng cằm ái thê, cẩn thận đem dung mạo của nàng khắc sâu ở trong lòng.

-Biểu ca?

Yên Nhiên không hiểu, không phải mới vừa rồi Triệu Duệ Kỳ nói trở về chuẩn bị đồ vật này nọ sao? Hay Triệu Duệ Kỳ chỉ lấy cớ để mang nàng rời đi.

-Ngươi?

- Xuỵt.

Ngón trỏ của Triệu Duệ Kỳ đặt lên môi Yên Nhiên.

Yên Nhiên nhìn hắn đem ngón trỏ của mình đặt lên bờ môi, vươn đầu lưỡi liếm một chút.

Đôi mắt đen tối mỉm cười nhìn nàng, Yên Nhiên đỏ bừng hai má, xấu hổ cúi đầu.

-Ngọt lắm, có hương vị của biểu muội.

Triệu Duệ Kỳ vừa nói xong câu này liền nghênh đón cánh tay Yên Nhiên vươn đến đánh nhẹ lên người hắn.

Triệu Duệ Kỳ bắt lấy cổ tay của nàng, da thịt tinh tế khiến cho lòng hắn gợn sóng, mê muội nhìn biểu muội.

Đưa đầu đụng trán nàng, tay Yên Nhiên bị hắn nắm chặt đặt ở trước ngực.

Bốn mắt nhìn nhau không rời, Yên Nhiên giật mình, nàng xứng đáng có được biểu ca thâm tình sao?

https://thuviensach.vn

Kiếp trước nếu không phải vì lời nói của nàng, biểu ca...

Triệu Duệ Kỳ nhẹ giọng nói:

-Cùng biểu muội ở chung một chỗ, có như thế nào thì vẫn tốt.

Hắn cầm bút vì ái thê họa tranh, Yên Nhiên nhìn chằm chằm hắn, nàng không thể nhớ kỹ kiếp trước, bởi vì kiếp trước cả đời nàng làm không tốt.

Kiếp này nàng phải đối xử thật tốt với biểu ca, hắn nói hắn cùng nàng ở chung một chỗ, có như thế nào thì vẫn rất tốt.

Còn không phải là hạnh phúc sao? Yên Nhiên may mắn được trọng sinh bù lại tiếc nuối, còn may mắn hơn nữa là có được nam nhân chung tình tốt như biểu ca luôn hướng về nàng.

Bọn hắn chính là trời sinh một đôi, trước kia nàng còn muốn buông tay biểu ca, trong lòng Yên Nhiên hối hận không thôi, muốn đánh chính mình một cái tát, cũng may biểu ca không tức giận, so với trước kia càng đau sủng nàng.

Triệu Duệ Kỳ khiêm cẩn hoạ tranh, trong lòng Yên Nhiên là ngọt ngào là vui sướng.

Dù biểu ca không nói, thì nàng vẫn hiểu rõ ràng, bọn nàng cũng không phải cố ý ở trước mặt người khác biểu hiện ân ái.

Là biểu ca không muốn để thái phi hoặc là Trinh Nương lấy cớ đem thông phòng thiếp thất đưa cho hắn.

Dùng săn sóc ân ái để tỏ rõ thái độ cho thế nhân biết trong lòng trong mắt hắn chỉ có một mình nàng, người khác không thể thay thế.

Đồng thời hắn cũng khiến nàng an tâm, hắn đã nói vĩnh viễn sẽ không để cho nàng phải uống trà của thiếp thất.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần hắn không muốn, không ai có thể miễn cưỡng hắn.

-Biểu ca biết ta không thích cho nên mới kéo ta trở về.

Mặc dù có biểu ca cam đoan, nhưng Yên Nhiên vẫn không thích bầu không khí ở đó.

Cho dù nhìn Trinh Nương không thoải mái, nhìn Trinh Nương khó chịu, thì nàng vẫn không thích.

Có lúc Yên Nhiên muốn làm nam nhân, nữ tử không phải là người, vì sao không thể để một nam tử xứng với một nữ tử?

Nếu nói nam tử tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường là bản năng, vậy sao phò mã thú công chúa lại không dám tam thê tứ thiếp? Đơn giản là công chúa có địa vị cao hơn hắn...

Đại di kiêu ngạo như vậy cũng không có cách gì làm được, Yên Nhiên chớp chớp đôi mắt, là nàng suy nghĩ nhiều, nàng đã có một trượng phu tình thâm ý trọng, hắn nói cả đời chỉ cần một mình nàng.

Trên đời này không phải nữ tử nào cũng sẽ may mắn như Yên Nhiên, nhưng Yên Nhiên tin tưởng vẫn sẽ có người được hạnh phúc giống như nàng.

Triệu Duệ Kỳ khẽ cười:

-Đừng nhúc nhích, chưa họa xong.

Yên Nhiên không dám nhúc nhích, Triệu Duệ Kỳ thấp giọng nói:

-Biểu muội thật xinh đẹp sao ta có thể cô phụ? Tuy ta không muốn để cho nam nhân thế gian nhìn ra biểu muội tốt đẹp, nhưng cũng không muốn đem biểu muội cất giấu mai mòn tài hoa, biểu muội tài hoa đủ để thế nhân

https://thuviensach.vn

chú ý, ta muốn khiến cho nam nhân trên đời này phải hâm mộ ta có phúc khí thú được biểu muội làm thê.

Triệu Duệ Kỳ sẽ không áp đặt Yên Nhiên, hắn không ngại để nàng phô triển tài hoa, điều hắn để ý duy nhất là biểu muội có chung tình hướng về hắn hay không.

Triệu Duệ Kỳ tin tưởng biểu muội rất xuất sắc, hắn sẽ không để cho thê tử bị bôi đen, hoặc là để cho người trào phúng biểu muội cao gả.

Trước khi mất Nhàn Nương đã từng nói với Triệu Duệ Kỳ, phàm là nữ tử kiêu ngạo, tài hoa hơn người phần lớn đều có nhân duyên bất hạnh.

Người duy nhất ngoại lệ là khai quốc hoàng hậu, Nhàn Nương đã chọn sai người, yêu sai người, nàng dùng cả đời tình trường nhấp nhô dạy Triệu Duệ Kỳ.

Triệu Duệ Kỳ buông bút, nói với Yên Nhiên:

-Biểu muội, rất đẹp, ta không lừa nàng.

Yên Nhiên nhìn tranh họa người này là nàng sao? Danh Mi Như Hoa là nàng? Trên trán có một đóa hoa tường vi nở rộ.

Triệu Duệ Kỳ ôm Yên Nhiên vào trong lòng:

-Vừa lòng sao? Bức tranh mỹ nhân của ta có khiến biểu muội vừa lòng không?

- Không...Không cho phép họa tranh cho người khác.

Yên Nhiên ngửa đầu nhìn biểu ca:

-Không cho phép.

https://thuviensach.vn

Sao nàng lại quên biểu ca không chỉ am hiểu thi thư, đồng thời họa tranh cũng cực tốt, hắn từng họa sơn thủy, từng họa hoa điểu, họa ngư(cá)....

Nhưng chưa bao giờ họa người, nhất là nữ nhân:

-Đôi tay này, đôi mắt này là của ta, của ta.

Yên Nhiên có chút tùy hứng cường điệu, Triệu Duệ Kỳ mỉm cười nhìn nàng hồ nháo.

-Của nàng, là của biểu muội.

Triệu Duệ Kỳ ôm chặt Yên Nhiên:

-Của nàng, đều là của nàng, ai cũng đừng nghĩ cướp đi biểu muội.

Yên Nhiên vòng tay ôm chặt biểu ca áp đầu vào ngực hắn, nơi này chỉ có nàng và hắn.

-Chờ ta già đi, lại họa nàng.

Yên Nhiên nức nở, cố nén nước mắt:

-Không thể, ta già đi rồi không cho chàng họa.

-Nha đầu ngốc, cho dù nàng trở thành lão phụ nhân, thì trong lòng ta nàng vẫn là lão phụ nhân đẹp nhất.

Yên Nhiên đấm nhẹ ngực hắn:

-Ta không ngốc, biểu ca mới ngốc, mỗi năm sinh thần đều tặng lễ vật, năm sau chàng định đưa cái gì? Chúng ta còn ở chung một chỗ rất nhiều rất nhiều năm. Lễ vật năm sau không thể thua năm nay.

Hai ngày trước là sinh thần của nàng, bởi vì không phải là chỉnh thọ, lại vì Nhữ Dương vương thú kế phi, động phòng xảy ra huyết án.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương xém chết trên thân Trinh Nương, thái phi vội vàng chăm sóc nhi tử, làm sao còn nhớ nàng.

Hôm sinh thần thái phi chỉ đặt mấy bàn tiệc, tặng hai bộ trang sức là xong, vương phủ gièm pha không thể để người ngoài biết.

Yên Nhiên cũng không mời bằng hữu, cứ như vậy sinh thần vô cùng đơn giản trôi qua.

-Nàng quá coi thường ta, hàng năm ta đều đưa lễ vật đặt biệt cho nàng, dù chúng ta nắm tay nhau đến trăm năm, thì hằng năm ta vẫn sẽ đem kinh hỉ lại cho nàng, một năm so với một năm còn tốt hơn.

Khai quốc đế hậu ái mộ nhau, nàng cùng biểu ca cũng là như thế, vì nhau hy sinh tính mạng cũng mong đối phương có thể sống sót, trọng sinh cuộc đời rốt cuộc Yên Nhiên cũng cảm thụ được.

Đẩy ra hỉ khăn của nàng cũng là biểu ca, vì biểu ca nàng cam tâm tình nguyện xử lý gia vụ trong vương phủ.

Sinh mệnh của nàng không thể rời khỏi biểu ca, tương lai sau này già đi, còn có thể có...

P/s 😂 😂 😂 truyện sắp hoàn rồi. Thanks các tình yêu đã gắng bó với ta cùng truyện suốt mấy tháng qua nha.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 122+1: Hoan Ái Tủi Nhục (1)

Đại môn Nhữ Dương vương phủ mở rộng, bảy tám chiếc xe ngựa có trật tự từ trong vương phủ chạy ra ngoài.

Xe lớn nhất dẫn đầu mạ vàng khung xe, màng che tử sắc, bốn góc xe trạm trụy bảo thạch hình dạng thanh tước, mọi người bên đường đều dừng bước, nhỏ giọng bàn tán:

-Là vương phi điện hạ.

Đúng là Trinh Nương đang ngồi trên xe ngựa quy cách vương phi, bên ngoài xe ngựa rất là hoa lệ, bên trong trang hoàng cũng không thua kém.

Đệm mềm thoải mái gấm Tô Châu, ấm trà chén trà khảm châu ngọc, dưới chân trải thảm Ba Tư.

Mặc dù là xe ngựa nhưng bên trong vách tường đều khắc hoa văn phức tạp, giương mắt nhìn lên trên đỉnh có thể thấy được bảo thạch.

Trinh Nương một thân thanh đạm lịch sự tao nhã ngồi trong xe ngựa phú quý có chút không phù hợp.

Lẽ ra thanh âm ồn ào bên ngoài xe ngựa sẽ không truyền vào bên trong, là do Vân Nhi lặng lẽ kéo nhẹ màn che xe ngựa nhìn ra phía ngoài.

Bên ngoài ẩn ẩn truyền đến tiếng dân chúng tránh đường nghị luận.

Vân Nhi đắc ý nhếch miệng, Trinh Nương đang tựa người vào đệm mềm khẽ nói:

https://thuviensach.vn

-Vân Nhi.

- Dạ, vương phi điện hạ.

Vân Nhi buông màn che ngăn cách tiếng nghị luận bên ngoài, ở trong xe ngựa Trinh Nương có thể nằm, bên trong rất rộng rãi chứa năm sáu người cũng không có vẻ chật chội.

Trinh Nương nghiêng người về phía trước, bàn tay khẽ sờ vào da lông quang thủy, cái này không biết đã săn bắn bao nhiêu chồn thủy.

Trinh Nương khẽ thở dài một hơi:

-Phú quý đối với ta mà nói là trầm trọng gánh nặng, ta thà là một người tầm thường ngồi trên một chiếc xe ngựa tầm thường.

-Người chính là thanh tâm quả dục, lại có vương gia đau tiếc ngưỡng mộ, là vương phi điện hạ danh chính ngôn thuận, hưởng hết phú quý không phải là chuyện rất bình thường sao? Người còn không biết, nô tỳ nghe nói mỗi lần đại tiểu thư xuất hành xe ngựa so với hôm nay còn muốn hoa lệ hơn, tuy người thích điềm đạm thanh nhã, nhưng cũng phải cố kỵ đến sĩ diện của vương gia, không phải sao? Ở trong kinh thành rất nhiều quyền quý danh môn ai mà không xa hoa lãng phí.

Trong mắt Trinh Nương hiện lên mấy phần bất đắc dĩ:

-Ngươi chỉ nhìn thấy vương phủ phú quý, vì phần phú quý này Yên Nhiên ăn biết bao nhiêu mệt? Ngươi nghĩ bạc là từ trên trời rơi xuống sao? Hiện nay vương gia không ở trong triều đình, trọng trách của vương phủ đều đặt trên lưng thế tử, hắn còn chưa đến hai mươi, lại phải gánh chịu trọng trách như vậy, ta nhìn hắn mà đau lòng, đại tỷ hưởng thụ phú quý này đó là do nàng tự kiếm bạc, nàng có thể an tâm hưởng thụ, còn ta...Ta có cái gì...

https://thuviensach.vn

-Từ lúc gả vào vương phủ đến nay, ta chưa từng vì vương gia ra một phần khí lực, không kiếm được một lượng bạc, cho dù ta đang sống trong phú quý nhưng tâm khó có thể an.

Thần sắc Trinh Nương mang theo mấy phần buồn sầu, xe ngựa dừng, Nhữ Dương vương không thể cưỡi ngựa lâu, bị Triệu Duệ Kỳ khuyên nhủ leo lên xe ngựa.

Trinh Nương nhìn thấy Nhữ Dương vương lập tức thu hồi nét buồn khổ trên mặt, cười dịu dàng đỡ Nhữ Dương vương ngồi xuống, đôi tay trắng thuần vì hắn rót trà:

-Vương gia.

Nhữ Dương vương tựa người vào đệm mềm, trong mắt ẩn hiện vẻ cô đơn, từng ở trên lưng ngựa rong đuổi nửa tháng mà lúc này chỉ có thể ngồi xe ngựa rời kinh thành.

Nhữ Dương vương nắm chặt tay thành quyền, cho dù hắn không cam lòng thì có thể làm gì?

Cũng không phải vì nhi tử khuyên giải hắn mới lên xe ngựa, mới vừa rồi lúc hắn cưỡi ngựa hai chân lại ẩn ẩn đau.

Nhi tử nhìn thấy hắn khác thường cho nên mới cho hắn bậc thang để xuống, hắn là chiến tướng có danh tiếng trong đế quốc chính trực dũng mãnh mà lại rơi vào tình cảnh anh hùng tuổi xế chiều?

-Lúc thiếp ở ngoại gia có nghe nói Tây Sơn phong diệp rất đẹp, cũng hâm mộ Yên Nhiên có thể đi thưởng thức phong diệp, hiện nay thiếp nhờ phúc khí của vương gia mới có thể đi Tây Sơn nhìn phong diệp, thiếp thật sự rất cao hứng.

https://thuviensach.vn

Bàn tay Trinh nương mềm mại nhỏ bé cầm cánh tay Nhữ Dương vương, đôi mắt dịu dàng tràn đầy vui sướng:

-Tây Sơn Hồng Phong rốt cuộc có gì khác kinh thành, Vương gia có thể nói cho thiếp biết được không? Đỡ để lát nữa lại bị Yên Nhiên cười nhạo.

Giọng điệu nhẹ nhàng, muốn đem suy nghĩ của Nhữ Dương vương dẫn tới Tây Sơn Hồng Phong, là tướng quân đế quốc lại không có cách gì cưỡi ngựa, đối với Nhữ Dương vương mà nói chính là chuyện rất tàn khốc.

Bàn tay Trinh Nương ấm áp đặt lên đầu gối Nhữ Dương vương, bộ dạng tràn đầy bao dung nhìn Nhữ Dương vương, giống như nàng nguyện ý vì Nhữ Dương vương mà hy sinh tất cả, nàng nhẹ giọng nói:

-Đại tỷ cũng không muốn nhìn chàng như thế.

Nhữ Dương vương gào lên:

-Không cho phép ngươi nhắc đến Nhàn Nương.

Sau đó hắn nhắm mắt dưỡng thần, không nói chuyện cùng Trinh Nương nữa.

Mỗi lần chân đau Nhữ Dương vương đều nghĩ đến hắn là vì đến nhìn Trinh Nương mới có thể bị bắt.

Hắn ở trong triều yên lặng cũng không phải vì chân bị thương, phần lớn là hắn cảm thấy vì tư tình mà bị Man Di bắt đi chính là sự sỉ nhục.

Tuy hắn thành công đem chuyện tư hội với Trinh Nương che dấu, thế nhân đều cho rằng hắn ra ngoài kết giao nhất thời vô ý bị rơi vào bẫy nên mới thất thủ.

Bởi vậy Trinh Nương cũng không biết rõ nguyên nhân. Hơn nữa năm đó Nhàn Nương ở trên Kim Loan Điện rất chói mắt.

https://thuviensach.vn

Dù đã hơn ba năm, Nhữ Dương vương vẫn có thể cảm giác người bên ngoài nhìn hắn bằng ánh mắt khác thường trào phúng.

Tuy Trinh Nương giống như cốc u lan khiến người trìu mến, nhưng giờ khắc này trong lòng Nhữ Dương vương tràn đầy hối hận.

Mới vừa nghe Trinh Nương nhắc đến Nhàn Nương, thì mấy phần trìu mến đối với Trinh Nương tồn đọng trong lòng hắn cũng biến mất.

Trinh Nương xê dịch sang bên cạnh, nếu hắn đã lạnh lùng xa cách không muốn nàng tới gần, còn nói nàng không xứng nhắc tới Nhàn Nương.

Trinh Nương tức giận, cũng không thể không cần nguyên tắc mà đi thỏa hiệp.

Chẳng lẽ phải vì cuộc sống yên ổn mà phải tìm mọi cách lấy lòng hắn? Trong lòng Trinh Nương ứa nghẹn, nàng cũng không muốn đánh đồng với Nhàn Nương.

Bởi vì nàng không muốn sống dưới bóng của Nhàn Nương.

Nàng dựa vào đệm mềm khác, bưng chén trà bạch sứ lên, trong đầu suy tư làm thế nào để thi triển tài năng đạt được kết quả tốt nhất.

Trinh Nương cúi đầu nhìn lá trà trôi nổi trong chén trà, ánh mắt thoáng nhìn Nhữ Dương vương bộ dạng giống như đang ngủ.

Xem ra cho dù nàng giận dỗi hắn, thì Nhữ Dương vương cũng không thèm để ý.

Hắn hoàn toàn cự tuyệt giao đổi với nàng, Trinh nương cảm giác sâu sắc có mấy phần khó giải quyết, đến Tây Sơn biệt viện nên an bài như thế nào? Có lẽ có thể dùng Yên Nhiên.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương lấy sách dạy pha trà ở kế bên, lật từng tờ một, giống như đọc sách giết thời gian.

Chặng đường di chuyển bằng thời gian uống nửa chung trà, đột nhiên Trinh Nương mở ấm trà nhìn vào bên trong.

Âm thanh va chạm truyền tới, khiến Nhữ Dương vương mở mắt, nhìn thấy Trinh Nương một lúc lại nhìn sách, một hồi lại nhìn lá trà.

Thần sắc rất sinh động có hơn mấy phần thú vị, Nhữ Dương vương hỏi:

-Nàng sao vậy? Lá trà có vấn đề?

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 122+2: Hoan Ái Tủi Nhục (2)

Trong lòng Trinh Nương mừng rỡ, nhìn Nhữ Dương vương:

-Trong sách nói cực phẩm mao tiêm trà chính là loại trà mà chúng ta hay dùng.

Nhữ Dương vương không hiểu nhìn về phía Trinh Nương, hắn cũng có thói quen dùng trà:

-Nàng uống thấy hương vị không đúng?

-Cũng không phải như vậy, sau khi đại tỷ mất, dù có Yên Nhiên cùng thái phi miễn cưỡng cầm giữ vương phủ, nhưng mẫu thân tuổi tác đã cao, rất ít khi xuất môn xã giao, Yên Nhiên vẫn là đứa nhỏ có tâm tính, vương phủ muốn như ngày xưa, sợ là...

Trinh Nương cõi lòng sầu lo:

-Không phải thiếp không cho vương gia dùng trà này, nếu vương gia yêu thích, thiếp cũng suy nghĩ muốn làm vương gia hài lòng, nhưng dạo này vương phủ quá mức xa hoa lãng phí. Dựa vào bổng lộc của vương gia cùng thế tử làm sao có thể chống đỡ được? Rơi vào tai người có tâm, thiếp lo lắng bọn hắn sẽ bịa đặt hại thế tử.

Cánh tay Trinh Nương bị Nhữ Dương vương cầm lấy, ánh mắt hắn sáng quắc, thần sắc Trinh Nương điềm đạm có thêm mấy phần e lệ:

https://thuviensach.vn

-Thiếp cũng chỉ vì vương phủ mà suy nghĩ, hiện nay triều đình không yên ổn, các vị hoàng tử đều muốn ngôi vị thái tử, chỉ sợ vương phủ không cẩn thận, đối với thế tử cùng chàng cũng không có gì ưu việt.

Ánh mắt Nhữ Dương vương ẩn hiện mũi nhọn, bàn tay dịu dàng vuốt ve hai má của Trinh Nương, giống như đang ngắm trân bảo.

Từ lúc Nhữ Dương vương lên xe ngựa, Vân Nhi và đám nha hoàn hầu hạ đều lui ra ngoài, cho nên trong xe ngựa chỉ có hai người bọn họ.

-Trinh Nương, nàng như thế nào lại biết chuyện triều chính?

-Thiếp nhận thức vài thứ, ở trong thư phòng tìm thấy mấy bản sách sử, lấy sử làm gương, có thể khiến người sáng suốt, Nhữ Dương vương phủ vinh hoa phú quý là hoàng thượng ban cho, một khi xa hoa lãng phí quá nặng không biết thu liễm, sẽ khiến đế vương giận dữ máu chảy thành sông, thế tử không am hiểu chiến sự, không có cách gì gánh vác chức trách quật khởi Nhữ Dương vương phủ, thế tử văn nhược sẽ khiến cho nhiều người bỏ qua Nhữ Dương vương phủ. Thiếp cũng biết thế tử có chí khí, nhưng nho tướng văn võ song toàn là người đế vương kiêng kị nhất, hiện tại thế tử quá chói mắt.

Trinh Nương lui người về phía sau, Nhữ Dương vương đang ở rất gần nàng:

-Vương gia.

-Nàng nói Kỳ nhi phải tầm thường thì mới tốt?

-Thiếp không có ý tứ này, thế tử có thể thu liễm một chút, hiển lộ khuyết điểm thì bệ hạ mới thả tâm.

Trước ngực Trinh Nương bị bàn tay to lớn phủ lấy, Nhữ Dương vương hoàn toàn không giống như những gì nàng sở liệu.

https://thuviensach.vn

-Sống quá xa hoa lãng phí sẽ bị rất nhiều người ghen ghét, mậu dịch trên biển cùng với thuyền có phải cũng nên giảm bớt số lượng? Lúc thiếp ở trong phủ có nghe nói Yên Nhiên lại sai quản sự mua thêm thuyền.

Tay Nhữ Dương vương mò vào trong vạt áo của Trinh Nương.

-Có vấn đề gì?

Trinh Nương không dám phản kháng Nhữ Dương vương, Nàng cảm thấy bị khuất nhục nước mắt lưu chuyển trong đôi mắt:

-Chẳng lẽ chàng còn không rõ ràng, Yên Nhiên không có kinh nghiệm hoàn toàn hành động theo cảm tính.

Nhữ Dương vương bế Trinh Nương lên, cắn cắn cổ của nàng, tay mò xuống phía dưới tới gần u cốc.

Đâm ngón tay trêu chọc ngọc châu trong khe cốc, Trinh Nương ngửa cổ về phía sau:

-Chàng đừng như vậy, thiếp là vương phi của chàng.

- Nhìn mấy bản sách sử liền có thể khuyên giải bản vương? Trinh Nương, nàng vẫn nên hầu hạ bản vương thật tốt là được rồi.

Nhữ Dương vương cởi y phục của Trinh Nương, hôn môi Trinh Nương cùng gương mặt đầy nước mắt:

-Bản vương thật sự rất muốn thân thể của nàng, căng chặt muốn đòi mạng, nóng ấm đến đòi mạng.

Trinh Nương muốn giãy dụa, nàng cảm giác được sự khuất nhục, chính phi phải chịu đối đãi như thế sao?

-Vương gia...ưm....

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương đã đem đỉnh cự vật đưa vào trong thân thể Trinh Nương, trên ngực chợt lạnh, Nhữ Dương vương há miệng liếm mút nhũ hoa.

Trinh Nương rên rĩ một tiếng, lập tức lấy tay che miệng, u cốc khô khốc không kịp tiết nước, khiến thân thể chịu đau đớn nhưng không đau bằng nổi đau trong lòng nàng.

Nàng không biết phu thê người khác sẽ như thế nào, nhưng nàng biết Nhàn Nương hay là Yên Nhiên cũng chưa từng chịu ủy khuất như thế này.

Giống như nàng là kĩ nữ ngoài việc lấy lòng phục tùng Nhữ Dương vương thì không thể làm gì khác.

Trinh Nương càng giãy dụa, Nhữ Dương vương càng dễ dàng xâm nhập, đâm sâu vào trong u cốc:

-Động, động nữa đi, tiểu yêu tinh động nữa đi nào, bản vương sủng nàng.

Nàng càng lộn xộn giãy dụa càng khiến Nhữ Dương vương khích thích hưởng thụ.

Trinh Nương đầu óc trống rỗng, tùy tiện hắn muốn làm gì làm, này nọ cũng là trách nhiệm của thê tử.

Nước mắt chảy dài, chuyện duy nhất mà nàng có thể làm chính là không để cho người bên ngoài nghe thấy động tĩnh bên trong.

Tâm của nàng đau quá, thân thể đau quá...

Nhữ Dương vương không biết thương hoa tiếc ngọc, cứ lâm trận là điên cuồng đâm chọt, chỉ nghĩ đến hưởng thụ của bản thân.

Mặt kệ Trinh Nương đau đớn, căng chặt se khít mút chặt cự vật như muốn hút cạn tinh lực của hắn...

https://thuviensach.vn

Hoan ái qua đi, Nhữ Dương vương trìu mến khẽ hôn môi Trinh Nương, cự vật vẫn còn nằm trong u cốc ấm áp ẩm ướt.

Đã lâu rồi hắn không được thoải mái đến như vậy, mặc kệ Trinh Nương có còn trinh tiết hay không, thì nàng vẫn có một khối thân thể tuyệt hảo.

Có thể khiến hắn dục tiên dục tử. Bởi vì Trinh Nương có khó được, cho nên Nhữ Dương vương tạm thời buông ra chuyện hoài nghi trinh tiết của nàng.

Từ từ hắn sẽ biết rõ ràng, nhưng trước khi làm rõ, cũng phải để hắn hưởng thụ sung sướng khuê phòng.

Mặt Nhữ Dương vương chôn sâu trong ngực Trinh Nương, tâm tình sung sướng khoan mũi tràn đầy mùi thơm, nói:

-Biết được vài thứ cũng không cần nói lung tung, nếu đọc mấy quyển sách mà có thể biết được chuyện triều chính, thì trên đời này sẽ không còn kẻ ngu dốt. Bản vương sẽ không ghét bỏ nàng, chỉ cần nàng hầu hạ bản vương thật tốt, giúp bản vương chiếu cố đám nữ nhi, bản vương sẽ mãi sủng nàng.

Nhữ Dương vương nhấp nhô đầu tóc bạc, môi cắn mút nụ hoa trước ngực nàng, trong lòng Trinh Nương tức giận bi thương, kế thất...Làm kế thất phải bi ai đến vậy sao?

Nhữ Dương vương săn sóc vuốt ve Trinh Nương:

-Kỳ nhi là nhi tử duy nhất của bản vương, nếu bình thường, thì ở kinh thành Nhữ Dương vương phủ không thể đứng vững gót chân, có gặp liệt tổ liệt tông Triệu gia cũng sẽ cảm thấy hổ thẹn, Nhữ Dương vương phủ vì bản vương cùng Nhàn Nương mà quật khởi tôn vinh, trở thành công lao huân quý đệ nhất gia, chỉ có làm cho bọn hắn biết vương phủ vẫn mãi cường đại, thì bọn hắn mới không dám tùy tiện động thủ.

https://thuviensach.vn

-Bệ hạ đâu?

-Nha đầu ngốc, bệ hạ đã xem Kỳ nhi trở thành trụ cột, nàng không hiểu đế vương tâm thuật(mưu tính).

Nhữ Dương vương lại hôn môi Trinh Nương, rút cự vật ở trong thân thể nàng, từ trên người nàng bò dậy, sửa sang lại y phục hỗn độn.

-Nàng cũng thu thập một chút đi, rất nhanh sẽ đến Tây Sơn.

Trinh Nương động thân mình:

-Đế vương tâm thuật?

-Đế quốc cầm binh cùng tiền triều(triều đại trước) khác nhau, bệ hạ có phương pháp độc đáo cai quản nô thần, mới vừa rồi nàng nói sai rồi, không hiểu cũng không sao, nhưng nhi tức không phải làm việc theo cảm tính, cũng không phải học theo Nhàn Nương cố ý xa hoa lãng phí, nàng mua thuyền là dựa theo ý tứ trong cung.

P/s: tra nam cũng đâu ngu lắm đâu😅😅😅😅

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 123+1: Hài Tử Rất Khó Dạy (1)

Ý tứ trong cung? Trinh Nương mờ mịt mặc lại y phục, rốt cuộc Yên Nhiên được bao nhiêu quý nhân trong cung yêu thích? Nàng có bao nhiêu núi lớn để dựa vào?

Trừ An Ninh công chúa, thì còn có người nào nữa? Là hoàng hậu nương nương?

Trinh Nương từng nghe nói Thất hoàng tử đối với Triệu Duệ Kỳ có vài phần kính trọng.

Triệu Duệ Kỳ đã từng cứu mạng Thất hoàng tử, nhưng Thất hoàng tử được ghi tạc dưới danh nghĩa của hoàng hậu nương nương lại được hoàng thượng sủng ái.

Trong mắt người ngoài hắn là lựa chọn tốt nhất cho ngôi vị thái tử, nhưng Trinh Nương biết hắn chỉ là vật hi sinh là bia ngắm cho kẻ khác.

Hoàng tử đắc sủng nhất chính là loại sương khói đạn, nghe nói Thất hoàng tử rất trí tuệ, cũng nghe nói hắn ỷ vào sự sủng ái của hoàng thượng mà làm không ít chuyện hồ nháo, các vị hoàng tử lớn hơn sẽ không phục.

(Yul: sương khói đạn theo nghĩa đen là ống phóngđạn khóitạo mànsươngnhằm ngụy trang cho xe tăng tránh kẻ địch, theo nghĩa bóng gần đồng nghĩa với "kẻ chết thay")

Các vị hoàng tử nhất định sẽ tranh đoạt ngôi vị thái tử, hiện tại người đắc sủng đắc nhất chưa chắc sẽ là người thắng cuối cùng.

https://thuviensach.vn

Ngược lại không chừng người không có cơ hội kế thừa lại thừa dịp bọn hắn tranh chấp mà hưởng lợi.(truyện được đăng ở wattpad.)

Trinh Nương từng thấy nhiều triều đại có nhiều hoàng tử tranh đoạt, nàng không hề xem trọng Thất hoàng tử.

-Còn không xuống xe?

Nếu không phải Nhữ Dương vương cố kỵ lời Bình Nhất Chỉ cảnh cáo, thì hắn nhất định sẽ ân ái hai ba lần...

Trinh Nương vừa mềm mại lại căng chặt thân thể thật tiêu hồn, nam nhân đã hưởng qua loại tư vị này rất khó quên.

Nghe tiếng nàng rên rỉ vui sướng như cầu xin, Nhữ Dương vương có cảm giác như trở lại lúc cùng Nhàn Nương thành thân.

Hắn ở trên người Trinh Nương rong đuổi có thể nhớ lại hồi ức từng phong nhã hào hoa năm ấy.

Nhi tử hiểu biết có tài cán, hơn nữa còn được hoàng thượng tin dùng, nhi tức xử lý sự việc trong vương phủ rất gọn gàng ngăn nắp.

Dù Nhữ Dương vương nhàn rỗi cũng không muốn quản lý sinh ý, trước kia này nọ đã có Nhàn Nương xử lý, hơn nữa nàng cũng không lấy chuyện tài chính đến phiền hắn.

Nhi tức cẩn thận thủ lễ, tuyệt đối sẽ không một mình chạm mặt Nhữ Dương vương, hắn là người nhàn nhã nhất trong vương phủ.

Nhữ Dương vương sẽ hoài niệm Nhàn Nương, nhưng hắn đem cảm tình cùng hồi ức phân chia rất rõ ràng, no ấm nghĩ dâm dục, hắn không phản cảm cùng Trinh Nương ân ái.

https://thuviensach.vn

Cho dù hoài nghi Trinh Nương, thì hắn cũng không có cách gì lãnh đạm với Trinh Nương.

Nhữ Dương vương tự mình nâng đỡ Trinh Nương xuống xe ngựa, Trinh Nương mềm mại...

Bờ môi Nhữ Dương vương khẽ cong chứa mấy phần ý cười, một màn này bị thái phi nhìn thấy.

Bộ dáng Trinh nương kiều diễm ướt át quyến rũ, vừa xem liền biết bọn hắn ở trong xe ngựa làm cái gì.

Thái phi không có cách gì khiến Nhữ Dương vương thanh tâm quả dục, cũng không thừa nhận nhi tử không biết yêu quý thân thể, tất cả đều là tại Trinh Nương dụ dỗ câu dẫn.

Ở trên xe ngựa cũng không buông tha cho nhi tử, thật là lẳng lơ dâm dục.

Thái phi nhìn về phía Lý trắc phi, ở đây trừ các vị quận chúa chưa xuất giá, thì tất cả phu nhân đều biết.

Trinh Nương không có cách gì che dấu phong tình, bị Nhữ Dương vương chải vuốt bộc lộ mị hoặc.

Lý trắc phi là người nhạy bén liền nhận ra ám chỉ của thái phi.

Nhưng nàng không chỉ nhìn ra ý tứ của thái phi, mà nàng càng nhìn ra ánh mắt của Nhữ Dương vương ẩn chứa đau sủng cùng vừa lòng.

Nếu nói nàng không ghen tị là nói dối, tuy nàng mở miệng khó xử Trinh Nương sẽ khiến thái phi vui vẻ.

Nhưng vạch trần chuyện Nhữ Dương vương ở trên xe ngựa giao hoan, Nhữ Dương vương có thể không ghi hận nàng sao?

https://thuviensach.vn

Còn chưa nói đến chuyện ở trước mặt nhi nữ, nhi tức nhi vạch trần chuyện Nhữ Dương vương phong lưu, sau này chờ thất sủng đi.

Lý trắc phi làm bộ không nhìn thấy không hiểu, dùng khăn tử lau khóe miệng.

Đắc tội thái phi còn có thể giả bộ hồ đồ, nhưng đắc tội Nhữ Dương vương sẽ không có gì tốt.

Ở ngoại gia nàng cũng từng chịu giáo dục chính thống, quan sát sắc mặt người khác, cân nhắc nam nhân cũng không kém hơn Trinh Nương.

Thái phi có thể ép buộc nhi tử sủng ái nàng sao? Lý trắc phi nghiêng người bước đi.

Đến sau lưng thái phi bên cạnh xe ngựa nói chuyện với nhị quận chúa có chút say xe, nhỏ giọng hỏi:

-Choáng váng sao? Một hồi sai người chuẩn bị một chút bạc hà, rất nhanh sẽ tốt hơn.

Nhị quận chúa nhỏ giọng nói lời cảm tạ, nàng có thể cảm thấy không khí không thích hợp.

Chính phi cũng không thể biết là đắc sủng hay là không được sủng, thái độ của phụ vương rất ái muội.

Các nàng chỉ biết phụ vương không có cách gì quên được Nhàn Nương, Trinh Nương mới vào cửa lại không được thái phi yêu thích.

Thế tử phi đối với kế phi cũng rất lãnh đạm xa cách, các nàng là thân thích mà còn như vậy.

Thế tử phi cũng không phải là người khó ở chung, trừ chuyện nàng kính trọng tiên vương phi ra, thì kế phi mới nhập môn cũng không phải là người

https://thuviensach.vn

giống như vẻ bề ngoài ngại ngùng yên tĩnh.

Làm thứ xuất quận chúa từng bước đi đều phải cẩn thận, các nàng so với người bình thường càng biết xem hướng gió.

Nhị quận chúa cùng tam quận chúa tôn trọng kế phi, nhưng không thấy rõ ràng tương lai phía trước thì các nàng sẽ không tùy tiện tới gần kế phi.

Tuy kế phi nắm giữ tương lai sau này của các nàng, đáng lẽ các nàng phải lấy lòng.

Nhưng nếu kế phi muốn ở trong vương phủ đứng vững gót chân, dù là giả hiền lành cũng sẽ không tùy tiện đem các nàng tùy ý xứng người.

Nếu như kế phi làm chuyện quá phận, các nàng sẽ có cớ nháo đến chổ thái phi, thái phi sẽ càng lãnh đạm kế phi.

Hai vị quận chúa lớn nhất đã sớm suy tính tương lai, đối với kế phi sẽ không gần không xa.

Không thể thân cận kế phi nếu không sẽ khiến thái phi chán ghét, phụ vương rất hiếu thuận với thái phi

Chỉ cần có chuyện vì kế phi mà ngỗ nghịch với thái phi bị truyền ra ngoài, thì danh dự của Nhữ Dương vương phủ sẽ mất hết.

Đương nhiên các nàng cũng không thể đứng về phía đối lập với Trinh Nương, một khi kế phi được nhiều người yêu thích, các nàng thân cận cũng không muộn.

Trắc phi có tâm tư của trắc phi, quận chúa có tâm tư của quận chúa.

Thái phi không tìm thấy người có thể sai sử, không có ai chịu làm mũi nhọn, ngu ngốc không phân biệt được hướng gió.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên đang cùng biểu ca đùa giỡn, nàng sẽ không hỗ trợ thái phi, cũng không phải nàng không muốn khiến Trinh Nương đẹp mặt, nhưng nàng khinh thường làm chuyện đó.

-Mẫu phi, môi của người như thế nào lại sưng lên? Là ong mật chích sao?

Trinh Nương bị mọi người có mặt ở đây liếc nhìn đánh giá, nàng quẫn bách xấu hổ đến nổi muốn tìm một cái hố để nhảy vào.

Là sỉ nhục, Trinh Nương chưa bao giờ cảm thấy bị sỉ nhục đến như vậy...

Nhữ Dương vương không hiểu này đó, thấy Trinh Nương đỏ bừng hai má, thân thể run rẩy mềm mại...

Trong lòng phát sinh mấy phần trìu mến, còn thấp giọng hỏi nàng có phải hoạt động không thoải mái?

Lúc hắn bị Trinh Nương buông bỏ cánh tay, Nhữ Dương vương cũng không tức giận, bởi vì trong lòng hắn đã có hoa mẫu đơn kiêu ngạo tồn tại.

Hắn không đem Trinh Nương đặt tới vị trí của Nhàn Nương, Trinh Nương là cần đau tiếc che chở, không kiêu ngạo bằng Nhàn Nương, thú Trinh Nương về không phải là để hầu hạ hắn sao?

Trước kia ở trong thư Trinh Nương đã từng biểu đạt loại tâm ý này, trước kia Nhữ Dương vương còn cho rằng Trinh Nương là người rất trí tuệ.

Nhưng hôm nay hắn không nghĩ như vậy, lúc nghe tứ quận chúa nói câu này, sắc mặt Nhữ Dương vương có mấy phần xấu hổ:

-Kỳ nhi, ta có lời muốn nói với ngươi.

Nhữ Dương vương cùng Triệu Duệ Kỳ rời đi, để một mình Trinh Nương ở lại chịu ánh mắt soi mói của mọi người.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương cắn nhẹ môi dưới, tứ quận chúa ngây thơ nhìn nàng:

-Trên cổ mẫu phi còn có rất nhiều vết đỏ, nhất định là ong mật chích bậy, nữ nhi có dược trị sưng đỏ, trộn với nước rồi bôi lên vết thương, rất nhanh sẽ không đau nữa, nữ nhi đi lấy cho mẫu phi.

Nàng rất cao hứng khi mình có thể đi lấy dược cho mẫu phi dùng.

Trinh Nương túm chặt tay nàng, nở nụ cười dịu dàng từ ái, thấp giọng nói:

-Không cần đi, ta không sao.

- Sao có thể không có việc gì? Nữ nhi cũng từng bị ong mật chích, rất là đau.

-Chúng ta vẫn nên đi vào biệt viện trước đi, sớm thu xếp chuẩn bị, rồi ta sẽ kể chuyện xưa cho ngươi nghe.

Trinh Nương cố gắng bình tĩnh, Yên Nhiên đi đến bên người thái phi:

-Tứ muội muội vẫn nên giáo dưỡng thật tốt, ngây thơ một chút cũng không sao, nhưng ít nhất cũng nên biết được cái gì nên nói cái gì không nên nói, ta cùng các vị tiên sinh từng nói đến chuyện này, tứ muội muội quá ngây thơ thật lòng, cho nên không phân biệt được tốt xấu, cho nên tiên sinh mới nghiêm khắc hơn một chút, mẫu phi, người còn cho rằng tiên sinh trách móc nặng nề tứ muội muội sao?

Tứ quận chúa ngây thơ hỏi:

-Mẫu phi, nữ nhi nói sai rồi sao?

Thân thể béo mập trốn sau lưng Trinh Nương, trắc phi quận chúa cúi đầu, nhịn cười rất vất vả.

https://thuviensach.vn

Tứ quận chúa không biết nhìn sắc mặt, cũng vì tham ăn béo mập mà tự ti, tiên sinh quản giáo lại nghiêm khắc.

Nếu quận chúa vương phủ quận chúa ăn nói không suy nghĩ sẽ khiến vương phủ gặp tai họa.

Nếu không cẩn thận đắc tội với người, không chừng sẽ khiến vương phủ có thêm nhiều kẻ địch, cho nên tứ quận chúa rất ít khi ra ngoài xã giao.

Yên Nhiên nhìn thần sắc Trinh Nương quẫn bách, không phải ngươi rất quan tâm tứ quận chúa luôn muốn biểu hiện sự hiền lành.

Tình cảnh ngươi gặp bây giờ, để xem ngươi có thể thừa nhận hay không.

Trinh Nương thu hồi xấu hổ cùng ngượng ngùng, ý cười trong mắt vẫn giống như trước ấm áp dịu dàng.

Đưa tay nắm lấy bàn tay nhỏ bé mập mạp của tứ quận chúa:

-Ta không có trách ngươi, nhưng sau này trước khi nói chuyện phải suy nghĩ đắn đo, ngây thơ không hiểu thế sự cũng không phải là chuyện tốt, nhưng mà đừng lo, ta là mẫu phi của ngươi đương nhiên sẽ không để ngươi tiếp tục như vậy.

-Mẫu thân, vào biệt viện thôi.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 123+2: Hài Tử Rất Khó Dạy (2)

Trinh Nương tự nhiên hào phóng, giống như chuyện vừa rồi bị xấu hổ không phải là nàng.

Thái phi nhíu mày, ý bảo Yên Nhiên nâng mình vào cửa, ánh mắt Trinh Nương ảm đạm, nắm tay tứ quận chúa, đi theo sau thái phi cùng Yên Nhiên vào biệt viện.

Tây Sơn biệt viện cũng giống như Nhữ Dương vương phủ phú quý sạch sẽ, lúc Nhàn Nương còn ở trên đời đã từng tu kiến biệt viện.

Mặc dù đã ba bốn năm chưa từng sử dụng, thì biệt viện vẫn rất sạch sẽ, lúc bọn hắn chuẩn bị đến biệt viện bọn nô tài ở đây đã nhận được tin tức.

Đem sân viện quét tước lần nữa. Lúc trước là Nhàn Nương tự tay thiết kế biệt viện, bởi vậy phong cách ở đây cũng là theo ý thích của Nhàn Nương, mỗi một chỗ đều là Nhàn Nương tỉ mỉ bố trí.

An bài xong sân viện, Trinh Nương sửa sang lại hành lý, Trinh Nương đứng ở trước cửa sổ nhìn Nhữ Dương vương đang đứng thẳng người dưới tán cây ngô đồng.

Hắn đang tưởng niệm Nhàn Nương, trên người Trinh Nương còn lưu lại dấu vết hoan ái.

Hắn tùy ý tính tình muốn hoan ái với nàng, khiến cho nàng bị xấu hổ bị người cười nhạo mà hắn lại rời đi bỏ nàng một mình.

https://thuviensach.vn

Để nàng nhận hết ánh mắt trào phúng của trắc phi cùng bọn tiểu bối, trong mắt Trinh Nương hiện lên hận ý, môi mắt nheo lại xẹt qua mấy phần mũi nhọn.

- Vân Nhi, ngươi lấy áo choàng đến đây.

Dù có hận Nhữ Dương vương hơn nữa, thì Trinh nương cũng không thể vắng vẻ hắn, chỉ có đem hận ý chôn dấu dưới đáy lòng.

Giống như vừa rồi nàng rất phiền muộn tứ quận chúa, thì cũng phải đem nàng giữ ở bên người.

Xoảng...một âm thanh thanh thúy ở phía sau lưng Trinh Nương truyền đến, Trinh Nương quay đầu nhìn lại.

Ở dưới chân tứ quận chúa có rất nhiều mảnh nhỏ:

-Mẫu phi, thực sự xin lỗi, nữ nhi rất thích bát thủy tinh muốn nhìn một chút, không ngờ lại để rơi xuống đất.

Ngây thơ vô tội trở thành vũ khí đả thương người, tứ quận chúa ngồi xuống nhặt những mảnh nhỏ.

Trinh Nương rất thích bát thủy tinh kia, bước nhanh đi đến bên người tứ quận chúa kéo nàng dậy, nhẹ giọng nói:

-Không sao, sau này cẩn thận một chút là được.

Trinh Nương trìu mến vì tứ quận chúa lau đi nước mắt:

-Đồ vật này nọ chỉ là vật ngoài thân, sao ta có thể trách ngươi? Sau này đừng nhặt những mảnh vụn, cẩn thận đứt tay.

-Đa tạ mẫu phi, người thật sự quá tốt.

https://thuviensach.vn

Bốn quận chúa vùi đầu vào lòng Trinh Nương:

-Mẫu phi là tốt nhất, là người tốt nhất, nữ nhi rất thích mẫu phi, nếu ai dám ăn hiếp mẫu phi nữ nhi...Nữ nhi nhất định sẽ không tha thứ.

Trinh Nương bị nàng dùng sức đụng xém té ngã, lui về phía sau hai bước mới đứng vững, từ ái vuốt ve tóc nàng:

-Ta cũng rất thích ngươi, tứ quận chúa là tiểu cô nương rất đáng yêu.

Trinh Nương liếc mắt thoáng nhìn qua rèm cửa, suy đoán Nhữ Dương vương cũng sắp vào phòng.

Hoài niệm Nhàn Nương cũng không thể không ăn cơm, Trinh Nương ôm tứ quận chúa ngồi trên kháng sàng, dịu dàng cười nói:

-Tứ quận chúa của chúng ta cũng là kinh thành danh viện, sao có thể kém hơn người bên ngoài? Ngươi chỉ cần tự tin một chút là được.

-Mẫu phi.

Tứ quận chúa nhìn Trinh Nương toàn thân từ ái sủng nịch mỉm cười, nàng cảm giác tình thân ấm áp dào dạt.

Chỉ cần theo Trinh Nương, nàng có thể trôi qua rất tốt, nghĩ đến trước kia khiến người chán ghét phiền muộn, nàng rơi lệ càng nhiều:

-Nữ nhi so với các vị tỷ tỷ thì thua kém rất nhiều, cũng không bằng các vị bằng hữu của các tỷ tỷ, các nàng đều cười nữ nhi...Chê cười nữ nhi.

Đôi mắt Trinh Nương ẩm ướt giống như sắp rơi nước mắt, Nhữ Dương vương dựa người vào khung cửa.

Hắn chưa bao giờ nói cùng ai, lúc hắn bằng tuổi tứ quận chúa, bộ dạng nhìn như là tiểu đậu đinh(còi cọc nhỏ bé), tập võ rất lao lực, so với các vị

https://thuviensach.vn

đường huynh đệ thì thua kém không bằng.

Thái phi chỉ biết nói hắn cố gắng chăm chỉ luyện tập, cũng chưa từng quan tâm đến hắn.

Nhữ Dương vương chìm đắm trong ánh mắt ấm áp của Trinh Nương, giờ khắc này trên thân nàng có hào quang thánh khiết nhu hòa, rất thoải mái.

-Ta kể cho ngươi nghe câu chuyện xưa.

Trinh Nương vuốt hai má của tứ quận chúa, đem vẻ mặt ôn nhu dịu dàng bày ra ngoài:

-Trước kia có một tiểu cô nương, nàng cũng giống như ngươi bây giờ, vì bề ngoài tầm thường thua kém các vị tỷ muội, cho nên không có một vị bằng hữu nào muốn chơi chung với nàng, có một ngày nàng đi đến cửa hàng bán trang sức, thấy một cây trâm gài tóc rất xinh đẹp, nàng cho rằng nếu nàng cài trâm này lên tóc thì nàng sẽ rất mỹ lệ. Nàng xuất ra toàn bộ bạc tích tụ mua lấy cây trâm này, sau khi nàng rời khỏi cửa hàng, tâm tình rất tốt, tươi cười rất xán lạn, nàng vui vẻ trò chuyện cùng bằng hữu, các nàng đều nói nàng trở nên rất xinh đẹp, sau đó đến buổi tối, nàng mới phát hiện vì quá cao hứng, mà nàng đã quên không cài trâm lên tóc, nhưng mà các vị bằng hữu đều nói nàng rất đẹp.

Trinh Nương dịu dàng nhìn tứ quận chúa, hướng dẫn từng bước hỏi:

-Ngươi biết vì sao không?

- Các nàng đang trêu cợt nàng ấy.

- Sao ngươi lại nghĩ như vậy?

-Bởi vì...Bởi vì cây trâm kia chưa gài lên đầu, không mang trâm búi tóc sẽ hỗn độn, người còn nói nàng tươi cười xán lạn, như vậy có khác gì nha

https://thuviensach.vn

đầu điên đâu? Nếu không phải trêu cợt nàng thì là cái gì?

Khóe miệng Trinh Nương co rút, huyệt thái dương giật giật ẩn ẩn đau đớn, lão sư dạy trẻ cũng không dễ làm.

Cổ đại giáo dục khác biệt hiện đại? Tứ quận chúa thấy Trinh Nương im lặng lại cho rằng nàng nói đúng, tiếp tục nói:

-Còn có một loại khả năng khác là các vị bằng hữu kia thương hại nàng, thương xót nàng, cho nên mới cố ý nói dối, đáng giận chính là các nàng làm ra vẻ thiện lương cho người khác xem, để trưởng bối biết được các nàng có bao nhiêu thiện lương, có bao nhiêu hiền lành thương xót người khác, các trưởng bối nhất định sẽ xem trọng các nàng, tiểu cô nương kia thật là đáng thương bị người lợi dụng mà không biết...Nàng rất ngốc, bên người đều là kẻ lợi dụng tâm tư xấu xa.

- Á.

Tứ quận chúa kêu lên:

-Mẫu phi, người nhéo nữ nhi đau quá.

Trinh Nương không tự giác dùng sức bấm vào tay tứ quận chúa, trẻ con chỉ giỏi chém gió, trẻ con chỉ giỏi chém gió...

Trong lòng Trinh Nương không ngừng mặc niệm câu này, nàng hoài nghi tứ quận chúa là thiên chân thật, hay là giả vờ ngây thơ.

-Là ta nhất thời quên nhắc đến, trong chuyện xưa này các vị bằng hữu của tiểu cô nương đều là rất thành thực rất đáng yêu, các nàng sẽ không nói dối, các nàng thật lòng khen tiểu cô nương kia.

Trinh Nương cố gắng bổ cứu(bổ sung+ cứu chữa), không thể để Nhữ Dương vương rời đi.

https://thuviensach.vn

-Không đúng, nếu các vị bằng hữu kia đều là người tốt, thì sao không có người nào chơi cùng nàng? Nàng quên mang trâm cũng không nhắc? Tiên sinh từng nói ăn mặc không chỉnh tề mà dám đi gặp người là rất thất lễ.

-Nàng không phải chỉ cài một cây trâm.

-Lại càng không thỏa đáng, lúc học lễ nghi quy củ tiên sinh cũng không có nói như thế, trâm gài nhiều nhất có thể mang hai cái, nhưng nhan sắc phối hợp phải thích hợp, tốt nhất vẫn là mang một trâm, mới vừa rồi người cũng nói nàng rất coi trọng cây trâm kia, cũng không chịu suy nghĩ mình mang trên đầu có thích hợp hay không, huống chi các vị tiểu thư huân quý danh môn sao có thể ra phố mua trâm? Dù có xinh đẹp hơn nữa thì có thể so với trang sức trong cung thịnh hành mới mẻ độc đáo? Trang sức chúng ta dùng đều là thỉnh người có tay nghề tốt làm ra, thế tử phi đưa cho chúng ta rất nhiều trang sức trong cung ban thưởng, bệ hạ cùng hoàng hậu nương nương ban cho trang sức không phải là tốt nhất sao?

Ngực Trinh Nương như bị tảng đá đè ép rất khó thở, nàng cuối cùng cũng hiểu, tiểu hài tử rất khó dạy, dây dưa rất khó nói rõ, nói nàng không hiểu biết, nàng sẽ nói rất nhiều đạo lý.

Nói nàng hiểu biết, thì nàng lại không nghe hiểu những lời chính mình ám chỉ.

Là nàng ngốc không thể so sánh với những gì đọc trong sách, gì mà tiểu hài tử thông minh lanh lợi dễ nghe lời...Không phải thân sinh nhi nữ sao có thể dưỡng dạy?

-Thật ra ta muốn nói là tự tin, tự tin là người đẹp nhất.

Trinh Nương bị tứ quận chúa tra tấn đến khó chịu, không còn khí lực để giải thích, tứ quận chúa ngây thơ hỏi:

https://thuviensach.vn

-Mẫu phi nói không giống tiên sinh đã nói, tự tin là đẹp nhất? Chẳng lẽ ăn mặc lam lũ chỉ cần tự tin sẽ là mỹ nhân?

-Ta không phải có ý tứ này.

Cuối cùng nàng cũng lĩnh giáo được tiểu hài đồng cùng mười vạn câu hỏi vì sao?

Ở cổ đại tiểu hài tử không phải trưởng thành rất sớm sao, ngây thơ vô tà, sao nàng có thể quản được thứ nữ.

Nếu thứ nữ tâm ngoan giả dối, Trinh Nương sẽ có biện pháp ứng phó, nếu thứ nữ nhát gan yếu đuối, Trinh nương sẽ dạy nàng tự tin.

Dạy như vậy sau này mới có lợi, nếu thứ nữ tâm cao khí ngạo, Trinh Nương sẽ ở trước mặt Nhữ Dương vương biểu diễn.

Quận chúa của Nhữ Dương vương phủ, ngoài trắc phi thì Trinh Nương dự đoán rất khó đối phó.

Dựa theo chuyện xảy ra hôm nay là có thể nhìn ra manh mối, ở ngoài mặt các nàng đều kính cẩn với nàng.

Nhưng các nàng không phạm sai lầm, không tranh thủ tình cảm, sao nàng có thể làm cho Nhữ Dương vương chán ghét các nàng?

-Vậy mẫu phi có ý tứ gì?

Tứ quận chúa chớp mắt:

-Mẫu phi?

Trinh Nương miễn cưỡng cười nói:

https://thuviensach.vn

-Ngồi xe ngựa cả ngày chắc ngươi cũng mệt mỏi, đi vào sương phòng nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai ta sẽ nói tỉ mỉ cho ngươi hiểu.

-Nữ nhi trở về sẽ cẩn thận suy nghĩ, có chổ nào không rõ ràng, ngày mai sẽ hỏi lại mẫu phi, người cũng nghĩ ngơi sớm đi.

Tứ quận chúa cáo từ rời đi, Trinh Nương muốn xụi lơ trên giường, trước tiên là hoan ái với Nhữ Dương vương, sau đó lại bị người cười nhạo, cuối cùng lại bị một tiểu hài tử ngây thơ đào căn hỏi để.

(Yul: đào căn hỏi để nghĩa là hỏi rõ nguồn gốc ngọn nguồn truy hỏi cặn kẽ)

Hôm nay đủ loại chuyện phát sinh đã vét sạch toàn bộ khí lực của nàng, chắc chắn Nhữ Dương vương đã rời đi, Trinh Nương không có cách gì không hận tứ quận chúa.

-Hồi bẩm vương phi điện hạ, thái phi căn dặn để cho người nghỉ ngơi không cần đến hầu hạ, có thế tử phi là đủ rồi.

Ngoài cửa có người hồi bẩm, Trinh Nương nói:

-Ta đã biết.

-Thái phi điện hạ sợ người không hiểu quy củ trong vương phủ, cho nên sai hai vị ma ma đến hầu hạ chỉ điểm người.

Trinh Nương nói:

-An bài chổ ở cho hai vị ma ma trước đi, ngày mai hãy đến gặp ta.

Thái phi phái người tới là sợ nàng làm chuyện mất mặt, có thể khiến nàng mất mặt cũng chỉ có nhi tử của thái phi.

Nếu có sai cũng là lỗi của nhi tức, Nhữ Dương vương là hoàn mỹ.

https://thuviensach.vn

-Còn có...Vương gia nói hôm nay sẽ đến chổ Lý trắc phi nghỉ ngơi.

-Ta biết rồi.

Móng tay Trinh Nương bị gãy, Nhữ Dương vương xem nàng là cái gì.

-Biểu ca, đừng loạn, đừng loạn.

Yên Nhiên cười né tránh, Triệu Duệ Kỳ bắt lấy cánh tay của nàng.

-Thơm quá.

Sau khi biểu muội tắm rữa xong hương khí tập kích người, giọng hắn tràn ngập từ tính thổi nhẹ bên tai Yên Nhiên:

-Ngày mai ta cùng nàng đi Tây Sơn, có một chỗ phong diệp đỏ tươi, chỉ có hai người chúng ta...

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 124: Gia Đấu Không Đơn Giản

Sáng sớm hôm sau.

Trinh Nương trằn trọc hơn nửa đêm mới ngủ, nàng thức dậy sớm dùng nước lạnh rửa mặt chải đầu.

Trinh Nương soi gương thấy mí mắt có vần thâm, Vân Nhi đang chải tóc cho Trinh Nương cảm giác Trinh Nương khác thường.

Vương gia đến biệt viện ngày đầu tiên lại nghỉ ở phòng Lý trắc phi, thái phi thì không cho Trinh Nương hầu hạ.

Còn phái hai vị ma ma đến đây, chả trách đêm qua chủ tử ngủ không an ổn.

Vân Nhi không dám nói với Trinh Nương lúc Nhữ Dương vương rời đi sắc mặt âm u rất khó coi, nàng nhìn còn sợ.

-Chủ tử, hôm nay vấn trụy mã kế được không? Dùng đôi phượng ẩn châu mà hoàng hậu nương nương ban thưởng cho người.

-Không cần, trang điểm đơn giản là được, chúng ta ở trong biệt viện không cần xuất môn, làm như vậy rất phức tạp lại mệt mỏi.

Trinh Nương biết cho dù trang dung quý khí hơn nữa cũng không bằng Nhàn Nương.

Nếu mẫu đơn được gọi là vương trong loài hoa thì không phải đóa hoa tầm thường nào cũng có thể sánh bằng.

https://thuviensach.vn

Nàng không muốn ở trước mặt Nhữ Dương vương gợi lên hồi ức về Nhàn Nương.

Trong mắt Trinh Nương hiện lên cay đắng, lại có thêm mấy phần tiêu sái, nàng không muốn vì Nhữ Dương vương mà phải thay đổi chính mình.

-Dù tương lai sau này của ta phải trông cậy vào hắn, thì ta cũng không muốn mình sống mà phải lấy lòng hắn mỗi ngày.

Vân Nhi biết tính tình chủ tử khác biệt so với nhiều người, nên không nói gì thêm.

Trên đời này dù là hoàng hậu nương nương tôn quý cũng phải dựa vào sự sủng ái của hoàng thượng mà sống qua ngày, không phải sao?

Nàng chưa bao giờ gặp ai có thể ảnh hưởng thay đổi nam nhân, có lẽ chủ tử sẽ là ngoại lệ.

-Hồi bẩm vương phi điện hạ, trắc phi, phu nhân tới thỉnh an người.

Tiểu nha đầu canh cửa cung kính thông báo, Trinh Nương nói:

-Ta miễn cho các nàng không cần đến thỉnh an, không cần theo quy củ hầu hạ ta.

-Không phải nô tỳ lắm miệng, vương phi điện hạ miễn chuyện thỉnh an là không ổn, người là vương phi, mỗi ngày trắc phi phải đến hầu hạ người, tổ tông truyền xuống quy củ cũng không thể vì người thương tiếc trắc phi mà sửa lại.

Cầm ma ma là do thái phi đưa tới đây vừa đẩy ra màn che bước vào cửa, không đợi Trinh Nương nói chuyện, Cầm ma ma chậc chậc hai tiếng:

-Vương phi điện hạ bộ dạng thật sự rất tốt, mi thanh mục tú sợ là tiên nữ trên trời cũng không được như người. Nhưng hiện nay người là Nhữ Dương

https://thuviensach.vn

vương phi không thể trang dung tầm thường, nếu để cho ngoại nhân thấy được sẽ cho rằng vương phủ nhập bất thu xuất, khiến cho vương phi không có trang sức quý trọng để đeo, y phục của người quá thanh nhã, chớ trách thái phi sai nô tỳ đến đây hầu hạ người, toàn thân y phục của người chỉ thích hợp sống trong phủ thanh lưu, nhưng mặc trong Nhữ Dương vương phủ lại có vẻ không đủ khí chất đoan trang.

(Yul: nhập bất thu xuất nghĩa là thu vào không đủ xuất ra, làm không đủ tiêu)

-Người không biết tỷ tỷ của người, cũng chính là tiên vương phi một bộ y phục cũng hao phí trăm vạn hoàng kim.

Cầm ma ma tiến lên phía trước, đến gần hộp gỗ đựng trang sức, vừa xem vừa lắc đầu:

-Trừ ngọc thạch thì chính là trân châu, vàng bạc thiếu, hay là thế tử phi chưa đưa trang sức cho người?

Trinh Nương thanh cao điềm đạm cười nói:

-Ta không thích trang sức quá quý trọng, ta thích tự mình trang dung, không cần phải quá phô trương lãng phí, đem vàng bạc đeo hết lên người.

Nàng ẩn hàm ý từ chối, Cầm ma ma có chổ dựa là thái phi, Nhữ Dương vương cũng không sủng ái kế phi nhiều.

Trong vương phủ thái độ của các vị chủ tử đối với kế phi cũng rất bình thường, cho nên Cầm ma ma to gan hơn rất nhiều, lại có thái phi ám chỉ.

-Vương phi điện hạ cũng không thể nói như thế, mặc y phục mộc mạc sẽ không có khí thế, sao có thể lập uy với trắc phi phu nhân? Vương gia cũng không phải không cấp nổi người những ngày tháng xa hoa, người cần gì

https://thuviensach.vn

phải ủy khuất bản thân? Lúc đi ra ngoài xã giao cũng sẽ khiến người ta xem nhẹ mấy phần.

Trinh Nương lạnh lùng liếc Cầm ma ma, Cầm ma ma rõ ràng muốn trang điểm lại cho nàng:

-Hỗn xược, trong mắt ngươi còn có vương phi là ta không?

- Lão nô là vì vương phi điện hạ mà suy nghĩ, người thật sự oan chết nô tỳ.

Nếu Cầm ma ma được thái phi sai bảo đến đây, tất nhiên sẽ không bị một hai câu nói của Trinh Nương dọa phải trở về.

Các nàng ở nơi này lăn lộn nửa đời người, sao có thể là người đơn giản? Cầm ma ma một không tức giận cao ngạo, hai không nhắc tới chổ dựa là thái phi, chuyện Cầm ma ma có thể làm là quỳ trên mặt đất kêu khóc:

-Lão nô là vì vương phi, là vì quy củ trong vương phủ, có vương phi phủ nào mà ăn mặc mộc mạc so với trắc phi phu nhân còn không bằng? Lại có vương phi phủ nào mà không chịu để cho trắc phi thỉnh an hầu hạ? Người là kế phi a, có thể nào...Có thể nào thương tiếc trắc phi? Nếu vương phủ chính thứ không phân, trắc phi so với chính phi còn giống vương phi hơn, thì ngự sử làm sao có thể buông tha cho vương gia? Nội phủ không sửa chữa nhất định sẽ bị chụp tội danh lên đầu, vương gia phải vào cung thỉnh tội, người cũng sẽ bị hoàng hậu nương nương gọi tiến cung răn dạy một hai, Nhữ Dương vương phủ mấy năm nay được tiên vương phi tích lũy thể diện cũng sẽ bị lạnh nhạt phai mờ...Ô ô...Lão nô thẹn với thái phi...Ô ô...

Trinh Nương bị Cầm ma ma khóc lóc in ỏi làm cho đau đầu, nàng chỉ là không muốn ăn mặc theo thông tục phú quý mà bị nói giống như trời sắp sụp xuống.

https://thuviensach.vn

Phú quý bức người là tốt sao? Có khác gì đám nhà giàu mới nổi? Nhữ Dương vương phủ xa hoa lãng phí như thế thì tương lai sau này biết làm thế nào?

Vương phi quý trọng cũng không phải chỉ dựa vào trang điểm phục sức.

Trinh Nương cũng là nữ nhân, mặc kệ là yêu hay không yêu Nhữ Dương vương thì nàng cũng không muốn tiểu thiếp cả ngày ở bên người lắc lư qua lại.

Nhắc nhở trượng phu của nàng không phải chỉ có một mình nàng, nàng đã nghĩ mắt không thấy tâm không phiền, nhắm mắt làm ngơ.

Cũng có thể bày biện vẻ hiền lành khoan dung với trắc phi phu nhân, có được thanh danh vang vọng, nhưng nghe những lời Cầm ma ma nói, Trinh Nương lại có mấy phần dao động.

Người khác làm như vậy đều có thể đổi lấy thanh danh tốt, sao đến phiên nàng lại là liên lụy đến Nhữ Dương vương?

-Đủ rồi, mới sáng sớm ngươi đã nhao nhao náo náo còn ra thể thống gì?

Vẻ mặt Trinh Nương âm trầm nói:

-Ta là vương phi muốn như thế nào mà không được? Còn cần ngươi lắm miệng? Tuy y phục của ta màu sắc thanh nhã, nhưng có bộ nào mà không tinh xảo? Trang sức khảm ngọc thạch trân châu cũng đều là trân phẩm khó có, phần lớn là do hoàng hậu nương nương ban thưởng, ngươi dám nói không quý trọng? Đem vàng bạc mặc ở trên người, lòe loẹt tỏa sáng đó là phô trương thô tục, ta xuất thân từ Mạnh gia có thi lễ gia truyền, so với ngươi càng hiểu rõ quy củ đúng mực.

-Nếu ngươi vẫn tiếp tục khóc lóc ỉ ôi, thì đừng trách ta vô tình, ngươi được thái phi phái tới đây hầu hạ ta thì chính là nô tài của ta, ngươi còn

https://thuviensach.vn

định ngồi lên đầu ta sao?

Trinh Nương nhấn mạnh hai chữ nô tài, trong khoảng thời gian ngắn trong phòng yên tĩnh không một tiếng động.

Trinh Nương giống như mũi kiếm, ánh mắt sắc lạnh khiến cho bọn hạ nhân sợ hết hồn, thì ra vương phi ôn nhu cũng có bộ mặt như thế này.

Cầm ma ma nghẹn ngào nói:

-Tiên vương phi cả ngày xuyên kim mang ngân, y phục ngăn nắp, khí thế bức người, là kinh thành đệ nhất mệnh phụ, người nào dám nói nàng phô trương thô tục? Nàng là tỷ tỷ của người, mà người còn cho rằng nàng phô trương thô tục?

(Yul: xuyên kim mang ngân là mặc vàng đeo bạc)

Nhữ Dương vương vào cửa, nhìn thấy hai vị trắc phi cùng phu nhân đứng thẳng người ở đông thứ gian.

Bộ dáng kính cẩn, nghe lời từ bên trong phòng truyền ra Nhữ Dương vương nhíu mày.

-Vương gia.

Lý trắc phi quỳ gối:

-Thỉnh an vương gia.

Lúc vương gia còn chưa tỉnh dậy nàng đã sửa soạn này nọ đến đây thỉnh an Trinh Nương.

Hầu hạ Nhữ Dương vương rửa mặt chải đầu là nha hoàn của nàng, Lý trắc phi không có được sủng mà kiêu, so với những người có mặt ở đây còn đến sớm hơn.

https://thuviensach.vn

Khiến cho người khác không bắt được lỗi, Nhữ Dương vương nhìn về phía nàng trong ánh mắt lộ ra một phần khen ngợi.

Là người làm tròn bổn phận biết tuân thủ quy củ, so với Trinh Nương...

Nhữ Dương vương ngồi trên kháng sàng ở gần cửa sổ, Trinh Nương nghe thấy động tĩnh vội vàng đi ra.

Tuy sắc mặt bình thường, nhưng đôi mắt có chút phiếm hồng:

-Vương gia.

Nhữ Dương vương bình thản chỉ vào phía đối diện.

-Ngồi.

Trinh Nương cười điềm đạm ngồi xuống, nhìn về phía trắc phi phu nhân cười hiền lành:

-Đã để các ngươi đứng hầu lâu, ta vốn định để các ngươi miễn thỉnh an cho đỡ vất vả.

Lý trắc phi kính cẩn phúc thân:

-Đa tạ hảo ý của vương phi, trong lòng thiếp rất cảm kích, nhưng huân quý nhân gia có quy củ là thần hôn định thỉnh, thiếp không dám vi phạm.

(Yul: thần hôn định thỉnh nghĩa là sớm chiều thỉnh an)

Nàng tự mình dâng trà cho Trinh Nương, đã có trắc phi dẫn dắt, các vị phu nhân cũng không nhàn rỗi, vội vàng việc trước tiếp bước việc sau.

Trong lòng Trinh Nương có mấy phần kinh ngạc, trắc phi có phẩm cấp cũng sẽ hầu hạ nàng như vậy.

https://thuviensach.vn

Chả trách Nhàn Nương đến chết cũng không cho trắc phi vào cửa, Trinh Nương vụng trộm nhìn thoáng qua Nhữ Dương vương, cũng không thể rụt rè.

Nhữ Dương vương nhìn thấy Cầm ma ma bước ra đông thứ gian.

-Vương phi cần gì vì bọn nô tài mà tức giận?

Điền trắc phi nói tiếp:

-Nhìn xem, vương phi bị ủy khuất, đôi mắt cũng phiến hồng, dù Cầm ma ma là người do thái phi sai tới giáo dạy vương phi quy củ, nhưng nếu không thích thì đuổi đi là được, thái phi điện hạ thương người, sao có thể vì một nô tỳ mà trách cứ người?

Trinh Nương cắn môi, một màn này dừng ở trong mắt Nhữ Dương vương, Nhàn Nương khi nào thì bị việc nhỏ thế này làm cho khổ sở?

Người là hắn chủ động cầu thú vào phủ, hắn phải cho Trinh Nương thể diện, mềm mại đáng yêu chẳng phải lúc đó hắn đã từng thích?

-Nếu là nô tỳ do mẫu thân đưa tới chổ vương phi, bản vương nể mặt mẫu thân tha cho ngươi một mạng, mới sáng sớm đã ở trước mặt vương phi kêu khóc, trong mắt ngươi còn có tôn ti cao thấp? Kéo ra ngoài đánh hai mươi gậy.

-Dạ.

Cầm ma ma cũng không khóc lóc cầu xin, dập đầu nói:

-Là nô tỳ va chạm vương phi điện hạ, nô tỳ bị trừng phạt là đúng tội, tuy nô tỳ chịu đánh, nhưng chỉ cần có thể khiến cho vương phi điện hạ hiểu rõ quy cũ trong vương phủ, thì nô tỳ cam tâm tình nguyện.

https://thuviensach.vn

Cầm ma ma giống như dũng sĩ tự bước ra ngoài, chứ không phải bị kéo đi, cũng không liều mạng nhận sai khẩn cầu Trinh Nương thương xót.

Trong phòng mặc kệ là đám nha hoàn hay là trắc phi phu nhân lúc nhìn về phía Trinh Nương trong ánh mắt đều chứa mấy phần khinh miệt.

Thứ nữ vương phi không đủ khí chất tôn quý, lại hẹp hòi, thể diện vương phủ là ở trên người vương phi.

Xem ra kế phi không chống đỡ nổi Nhữ Dương vương phủ, trừng trị một nô tài mà cũng phải để vương gia lên tiếng, bộ dáng lại kiều mỵ thua xa trắc phi tiểu thiếp.

-Vương gia.

Trinh Nương mở miệng nói:

-Việc này hay là để cho thiếp tự xử trí đi.

-Không cần, sau này nếu còn ai dám mạo phạm nàng cứ việc hạ thủ sửa trị, nàng là Nhữ Dương vương phi không phải ai cũng có thể bắt nạt khi nhục, mẫu thân có hảo ý sai Cầm ma ma đến bên cạnh nàng, lúc này ma ma đã chịu roi gậy sau này sẽ nhớ kỹ, một lát nữa bản vương sẽ đi gặp mẫu thân, chỉ cần các nàng không dám hỗn xược là được.

Nhữ Dương vương có ý bảo hộ Trinh Nương, nhưng vương gia nhúng tay vào sẽ khiến người khác xem thường Trinh Nương.

Liếc nhìn y phục Trinh Nương đang mặc, y phục tinh tế, nhưng hắn lại cảm thấy thiếu mấy phần quý khí.

Trước kia thích nàng vì nàng cao nhã có khí chất giống như cốc u lan, thương tiếc nàng thân là thứ nữ ngày tháng trôi qua không dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Nhưng nay đã có được Trinh Nương, Nhữ Dương vương lại cảm thấy cốc u lan cao nhã không trấn giữ được vương phủ.

Nếu nàng mặc như vậy mà xuất môn, thật sự thương tổn đến thể diện của vương phủ.

Lại nhìn thoáng qua cách ăn mặc của trắc phi, nếu để các nàng xuất môn có thể khiến ngoại nhân hiểu lầm Nhữ Dương vương sủng thiếp diệt thê, trắc phi ăn mặc so với Trinh Nương còn tốt hơn nhiều.

Từ trên xuống dưới xem trạch đấu đùa bỡn tình cảm, từng đọc tiểu thuyết gia đấu, nhưng Trinh Nương cũng không phải sẽ trở thành cao thủ trạch đấu.

Huống chi nàng còn xuyên qua triều đại mất quyền lực(k có trong lịch sử), không thể ra chiêu với trắc phi phu nhân.

Trên vai Trinh Nương như có một tòa núi đè nặng, nếu nàng mất sự sủng ái của Nhữ Dương vương, thì ngày tháng sau này ở trong vương phủ sẽ bị người cắn xé đến xương cốt cũng không còn.

Những lời mới vừa rồi nói ra lại không lấy được lòng Nhữ Dương vương, nàng chỉ có thể thay đổi chủ ý.

Trinh Nương bày ra bộ dạng mà Nhữ Dương vương thích nhất, dịu dàng tươi cười:

-Làm phiền vương gia lo lắng, một lát nữa thiếp sẽ tự đi thỉnh tội với thái phi.

-Nhi tức không đưa trang sức cho nàng? Trang sức lỗi thời không phù hợp phong cách vương phi.

-Có đưa, chỉ là thiếp không thích nên không dùng.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương ngượng ngùng cười nói:

-Thiếp chỉ thích đơn giản u tĩnh.

Nhữ Dương vương thở dài:

-Là bản vương làm khó nàng, nhưng nếu nàng đã gả vào vương phủ thì vẫn nên dựa theo quy củ mà làm.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 125: Diễn Trò Hòa Hảo

Ở Tây Sơn biệt viện, Trinh Nương cho rằng nàng sẽ thoải mái, điều chỉnh tâm lý do chênh lệch tình cảnh.

Nhữ Dương vương cũng không dẫn Trinh Nương xuất môn, hôm nay quanh quẩn lỗ tai nàng là chuyện thế tử dẫn theo thế tử phi cùng thưởng thức cảnh sắc.

Rồi nói đến ngày mai bọn hắn lại đi đâu, bọn hắn cả ngày ân ân ái ái.

Trinh Nương ứng phó với tứ quận chúa, hiện nay nàng đã biết tiểu hài tử rất khó chơi, tính tình tứ quận chúa ngay thẳng khiến nàng rất đau đầu.

Từ lúc Nhữ Dương vương phạt trượng Cầm ma ma do thái phi đưa tới, thì thái phi cũng không mắng Trinh Nương, cũng không ngáng chân nàng, càng không ở trước mặt Nhữ Dương vương nói nàng này nọ.

Lúc thái phi gọi Trinh Nương tới, ở trước mặt Nhữ Dương vương, thái phi dùng ngữ khí hòa nhã, nói là mình không quản giáo tốt nô tài, khiến Trinh Nương tức giận.

Trinh Nương lại không thể nói rõ dụng ý của thái phi, ở trước mặt Nhữ Dương vương diễn màn bà bà nhi tức hòa hảo.

Cho dù trong lòng các nàng có vướng mắc, cũng sẽ không ở trước mặt Nhữ Dương vương nháo loạn.

Ai cũng không nghĩ để Nhữ Dương vương bị đối phương kéo đi.

https://thuviensach.vn

Đang lúc Trinh Nương cho rằng việc này sẽ trôi qua, thì thái phi đột nhiên đòi nàng hầu hạ.

Loại hầu hạ này lại làm cho Trinh Nương khổ không nói nổi, cũng hiểu rõ ràng cái gì gọi là nàng dâu bị khinh bỉ.

Lúc đầu thái phi không để ý đến Trinh Nương, lúc này mọi chuyện đều nể trọng nàng.

Trinh Nương ở chổ thái phi từ sáng sớm cho đến tối muộn.

Sáng sớm thái giúp nàng lựa chọn trang sức y phục.

Lúc thái phi dùng bữa gắp thức ăn cho nàng, ra ngoài xem phong diệp, cũng dắt nàng đi theo, còn phải cùng thái phi nói chuyện phiếm...Cả ngày Trinh Nương bị thái phi xoay quanh.

Thái phi không cho nàng ngồi, nàng tuyệt đối không dám ngồi, bắt nàng quỳ, nàng cũng phải quỳ

Mới đến Tây Sơn biệt viện hai ba ngày, mà Trinh Nương cảm giác so với lúc ở trong vương phủ còn mệt hơn.

-Nhi tức, ta đau chân chóng mặt mệt mỏi.

Trinh Nương nửa quỳ cạnh giường bóp chân cho thái phi, thái phi nhắm mắt ngủ một hơn một giờ.

Trinh Nương chỉ thừa dịp uống trà một chút, rồi quỳ hơn một canh giờ bóp chân cho thái phi, trên người nàng mang trang sức trầm trọng(nặng).

Trinh Nương khổ sở nhưng biết nói cùng ai? Bà bà lập quy củ với nhi tức từ xưa đã có, nàng cũng không thể trở thành ngoại lệ.

https://thuviensach.vn

Trước kia nàng luôn nghĩ biện pháp tiếp cận thái phi, muốn thay đổi ấn tượng của thái phi đối với mình.

Nhưng hôm nay Trinh Nương quá mệt mỏi, ngay cả khí lực để oán hận thái phi cũng không có.

-Vương gia an.

Nha hoàn trông cửa thấy Nhữ Dương vương tới liền thỉnh an, thái phi mở to mắt, cầm lấy tay TrinhNương kéo đứng dậy, ý cười không tới đáy mắt nói:

-Đứa nhỏ này như thế nào còn quỳ dưới đất, ta chỉ nói chân có chút trướng đau, ngươi liền nhu cả nửa ngày, chắc mệt muốn chết rồi, trên trán đầy mồ hôi.

Nhữ Dương vương vào cửa liền thấy thái phi từ ái chà lau mô hôi trên trán Trinh Nương.

Trong mắt Nhữ Dương vương hiện lên mừng rỡ hắn cũng không muốn mẫu thân cùng thê tử bất hòa.

Nhàn Nương tuy tốt, nhưng khiến hắn chịu đủ loại áp lực, Nhữ Dương vương nhớ trước đây mình đã từng giúp đỡ mẫu thân đối kháng Nhàn Nương.

Mặc dù Trinh Nương kém xa Nhàn Nương, nhưng chuyện hiếu đạo lại mềm mại kính cẩn, ít nhất sẽ không làm cho hắn phiền não.

-Mẫu thân.

- Đến rồi sao?

-Hôm nay mẫu thân nghỉ ngơi được không?

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương ngồi bên cạnh thái phi, nha hoàn dâng trà cho hắn, là một tiểu nha đầu thanh tú hai má đỏ ửng, hô hấp hơi dồn dập, đôi mắt lộ ra e lệ, Nhữ Dương vương cũng không nhìn nàng.

-Hai ngày trước Kỳ nhi nói có một nơi rất tốt, nói là phong diệp đỏ tươi, bên cạnh còn có ôn tuyền, ngày mai chúng ta cũng đi thưởng phong diệp.

Thái phi nâng tay chống đầu:

-Ta đã nghe tôn tức nói qua, bị ta ép hỏi tôn tức xấu hổ mặt đỏ bừng, ta nghĩ bọn chúng sẽ nhanh đơm hoa kết trái.

Nhữ Dương vương nói:

-Nhi tử cũng ngóng trông bọn chúng có tin mừng.

-Cũng vì muốn mau có tằng tôn tử, cho nên ta nói với tôn tức, không cần thỉnh an hầu ta, cũng vì thế mà mệt mỏi nhi tức.

Thái phi cười nói:

-Nhi tức có thể trách ta bất công, nhưng huyết mạch chi chính là quý giá nhất, ngươi cũng ngóng trông sớm có tôn tử để ôm đúng không?

-Sao nhi tức dám trách cứ người, thế tử cực kì đau tiếc Yên Nhiên chắc chắn sẽ sớm có tin tức tốt, bọn hắn sẽ có nhi nữ đáng yêu, thế tử cả ngày đều ở cùng Yên Nhiên, trong mắt thế tử sẽ không có người khác, chỉ là thân mình Yên Nhiên..

Trinh Nương mang theo mấy phần ưu sầu, lại có mấy phần lo lắng, thái phi nói:

-Ngươi lo lắng nhiều rồi, mặc dù An Bình hầu phủ căn cơ không bằng vương phủ, nhưng nuôi dưỡng tôn tức vẫn luôn chú ý điều dưỡng tẩm bổ, hầu phủ đích trưởng nữ đại tiểu thư không chỉ nghiêm khắc bồi dưỡng, mà

https://thuviensach.vn

còn phải phú quý dưỡng thân, ta xem nói Mạnh thị Nhu Nương là người thông minh hiểu lý, chuyện bồi bổ điều dưỡng nàng sẽ không quên, thân mình tôn tức không cần lo lắng, ngươi có nhìn thấy hai vị ma ma khuôn mặt phúc hậu đi theo hầu tôn tức không? Ta đoán là An Ninh công chúa điện hạ đưa cho Yên Nhiên, cũng phải được hoàng hậu nương nương chấp thuận, hai vị ma ma này chuyên môn phụ trách điều dưỡng thân mình cho công chúa, tôn gia có bí phương điều dưỡng thân hoài tự.

-Vương phi trước...

Trên mặt thái phi lộ ra mấy phần hoài niệm:

-Ta không vừa lòng chuyện nàng khoa trương lãng phí, nhưng nàng là chủ tử đi một bước tính ba bước, không đúng, phải là đi một bước tính mười bước trăm bước, nàng đã sớm lựa chọn chấp nhận tôn tức, cũng chỉ có một nhi tử duy nhất, làm sao có thể tìm một nữ tử hoài dựng(mang thai) gian nan làm nhi tức? Cho dù nàng cùng Lý gia hữu ái hơn nữa, cũng không thể so với nhi tử duy nhất, Triệu gia chúng ta chi chính không thịnh, bọn chúng thân cận là chuyện tốt. Thân mình tôn tức ngươi không cần lo lắng.

Trinh Nương cười thản nhiên, vì muốn có tôn tử mà không cần Yên Nhiên tuân theo quy củ.

Nàng là kế phi không phải là bà bà thật sự của Yên Nhiên, thái phi nói những lời này với nàng, có nghĩa Nhữ Dương vương phủ rất coi trọng chi chính nối dòng, đừng nghĩ mượn tay thái phi đối phó Yên Nhiên, muốn trì hoãn chuyện sinh hạ tằng tôn tử, thái phi sẽ không thuận theo.

Nàng thấy Nhữ Dương vương cũng gật đầu, Trinh Nương tâm lạnh mấy phần, trượng phu không thể trông cậy, ai sẽ cứu nàng khỏi khổ ải?

Thái phi đã quen sung sướng thể hiện quy củ bà bà với nàng, nhưng trước kia nàng không nghe nói Nhàn Nương phải quy củ với thái phi.

https://thuviensach.vn

Là thái phi cho rằng nàng là quả hồng mềm? Dễ khi dễ?

-Nàng dịu dàng hiểu biết, mẫn cảm biết điều, hãy ở cùng mẫu thân nhiều một chút.

-Nhi tử nói lời này rất đúng, hiện nay ta một khắc cũng không rời nhi tức, nàng còn có một ưu điểm là rất cẩn thận, ta cũng không cần nhiều lời phân phó, nàng luôn đoán được ý ta, có nàng ở bên người, ta cũng bớt lo.

Thái phi từ ái vỗ vỗ tay Trinh Nương, nhìn Nhữ Dương vương cười nói:

-Ngươi có giành nhi tức với ta không? Trắc phi ngươi nạp vào phủ ai ta cũng chướng mắt, nhi tức này ta rất yêu thích, sau này nếu như ngươi dám vắng vẻ nàng, ta sẽ tìm ngươi tính sổ.

-Nàng có thể khiến mẫu thân vui vẻ, nhi tử cao hứng còn không kịp, làm sao tranh giành với người?

Nhữ Dương vương sang sảng cam đoan không giành Trinh Nương, bên người đã có trắc phi hầu hạ.

Để Trinh Nương bầu bạn bên người mẫu thân cũng là chuyện tốt, không chừng còn có thể kéo dài kiến thức.

Trắc phi phu nhân không quyến rũ bằng Trinh Nương, nhưng thân thể hắn còn phải điều dưỡng, không thể thường xuyên ân ái.

Ở bên cạnh Trinh Nương, Nhữ Dương vương khó khống chế, đối với trắc phi phu nhân còn có thể thủ được.

Đi đến phòng các nàng, cũng không nhất định phải hoan ái.

Đám trắc phi phu nhân đứng hầu hạ bên ngoài nghe thế liền mừng rỡ, thái phi giữ kế phi là tạo cơ hội cho các nàng tranh thủ tình cảm.

https://thuviensach.vn

Vốn còn lo lắng trong mắt vương gia chỉ có kế phi thiên kiều bá mị, nhưng vương gia là hiếu tử sẽ không trái ý thái phi.

Như vậy số lần các nàng thị tẩm sẽ tăng lên rất nhiều, không chừng còn có thể mang thai trước kế phi.

Thái phi nghe thấy Nhữ Dương vương đáp ứng, âm thầm vui vẻ, xem ngươi làm thế nào dụ dỗ câu dẫn nhi tử của ta.

Trinh Nương cũng biết tâm tư xấu xa của thái phi, tính tách nàng cùng Nhữ Dương vương.

Trinh Nương tự nhận mình không phải là người rời khỏi nam nhân liền không sống được.

Từng nghĩ Nhữ Dương vương yêu ai, tìm ai, hoan ái với ai thì nàng cũng không để tâm.

Nhưng nếu nàng không thể tranh đấu giành sự sủng ái của Nhữ Dương vương, thì sẽ bị thái phi tra tấn đến chết.

Một khi trắc phi phu nhân hoài thai sinh hạ nhi nữ, đối với thế tử cũng là uy hiếp, nếu nàng đã đáp ứng với Nhàn Nương sẽ chiếu cố thế tử hết sức mình thì nàng phải giữ lời.

(Yul: lại lấy lý do vì người khác)

Lúc Trinh Nương vừa định mở miệng, ngoài cửa có người bẩm báo:

-Thế tử điện hạ, thế tử phi hồi phủ.

Tâm đang u oán, gặp phải khốn cảnh, Trinh Nương nghe vậy liền ngẩng đầu.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ cùng Yên Nhiên dìu nhau vào cửa, vẻ mặt Yên Nhiên tràn đầy hạnh phúc, nhìn nhân sinh nồng đậm sung sướng, thái phi hoảng hốt hỏi:

-Tôn tức làm sao vậy?

Lúc này Trinh Nương mới thấy Triệu Duệ Kỳ đang nâng đỡ Yên Nhiên.

-Chân bị thương?

- Lúc trên núi không cẩn thận trật chân, biểu ca đã xử lý rồi, không có việc gì.

Yên Nhiên ngượng ngùng cúi đầu, Triệu Duệ Kỳ cẩn thận giúp nàng ngồi xuống ghế:

-Là ta không nên cùng nàng vui đùa ầm ĩ, nàng trốn tránh không kịp nên mới bị trật chân.

Triệu Duệ Kỳ lau mồ hôi trên trán, từ trong lòng lấy ra một cái bao nhỏ

-Biểu muội ở trên núi hái trái cây, nghe dân chúng Tây Sơn nói, trái cây trên núi có ngọt có chua rất ngon miệng, mà cũng chỉ ở Tây Sơn mới có, nói là thần quả, một trăm người vào núi cũng không nhất định có thể thấy được, tổ mẫu hãy nếm thử.

Trái cây đỏ ửng rất mê người, thái phi vân vê một quả:

-Đây là Thánh Nữ quả, là tôn tức hái được, Thánh Nữ quả không phải ai cũng có thể gặp, chỉ những người có phúc khí mới có duyên nhìn thấy.

(Yul: ta k biết quả gì luôn. Tha thứ cho sự bất tài của ta 😭😭😭)

Triệu Duệ Kỳ cười nói:

https://thuviensach.vn

-Tổ mẫu là anh minh nhất.

- Thánh Nữ quả khó có được, rửa sạch sẽ hãy dùng.

Trinh Nương ngăn thái phi ăn trái cây.

Thái phi đem trái cây bỏ vào trong miệng:

-Ngươi không hiểu Thánh Nữ quả, sở dĩ được gọi Thánh Nữ là lấy từ sạch sẽ thánh khiết, dùng nước rửa qua hương vị sẽ chua chát.

Yên Nhiên nhìn Trinh Nương đang ngẩn người:

-Mẫu phi chưa từng tới Tây Sơn, chả trách không biết, người cũng nếm thử xem.

Nhữ Dương vương bốc Thánh Nữ quả, thánh khiết....Bỏ vào trong miệng chua chát vô cùng, Trinh Nương nói:

-Nếu không phải nhờ phúc của vương gia, thì cả đời này thiếp cũng không thể ăn được Thánh Nữ quả.

Một câu này đem Nhữ Dương vương nâng thật cao, cũng ám chỉ nàng ở ngoại gia có địa vị hèn mọn. Yên Nhiên nói:

-Chân núi Tây Sơn nếu không phải quyền quý thế gia sẽ không được tu kiến biệt viện, ngoại tổ gia không đủ tư cách, đừng nói là người, lúc mẫu phi cùng mẫu thân của ta chưa xuất giá cũng chưa từng tới Tây Sơn biệt viện.

Ai so với ai càng đáng thương? Trinh nương tính mượn chuyện này đổi lấy lòng thương tiếc của Nhữ Dương vương.

Cũng phải xem Yên Nhiên có cho phép hay không, nếu làm được xem như Trinh Nương có vận khí tốt.

https://thuviensach.vn

Đụng phải Yên Nhiên không chọc nàng hai câu về sau sẽ áy náy, Trinh Nương luôn ám chỉ mình bị ủy khuất.

Yên Nhiên nhớ rõ khiếp trước Trinh Nương không phải như thế, tuy cũng làm vương gia thương xót đau lòng nàng.

Nhưng không có làm rõ ràng như vậy, không chừng là thời thế thay đổi, Trinh Nương muốn như kiếp trước khắp nơi vừa ý, làm cho người khác quý trọng, khen ngợi, thương hại sợ là không thể.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 126: Không Cần Thiếp

Chân Yên Nhiên bị thương, không thể đứng lâu, Trinh Nương đè Yên Nhiên ngồi xuống:

-Ngươi hãy ngồi đi, cẩn thận chân đau, lúc dưỡng bệnh không cần theo quy củ.

Thái phi nói:

-Nhitức thương ngươi, mau ngồi đi.

Yên Nhiên ngồi xuống, nàng cũng không thèm để ý đến lời nói dụng ý của Trinh Nương, thái phi nói với Trinh Nương:

-Không chỉ có ngươi đau nàng, mà ta cùng vương gia cũng đau tiếc tôn tức, dù ngươi không lên tiếng, thì ta còn có thể để cho tôn tức bị thương mà phải đứng sao? Vương phủ trọng quy củ, cũng không phải khắc nghiệt.

Trinh Nương kính cẩn khom lưng:

-Người nói rất đúng, là nhi tức nghĩ nàng còn trẻ tuổi không biết nặng nhẹ, vì sĩ diện mà cố nén đau đớn, có ai mà không biết vương phủ đều là người phúc hậu.

Trinh Nương tận lực biểu hiện khiêm tốn kính cẩn, khiến thái phi không thể nói Trinh Nương không tốt,

Nhữ Dương vương ở ngay trước mặt, thái phi không thể không có chuyện gì lại kiếm việc khiến Trinh Nương thực hiện được tâm tư, chôn vùi

https://thuviensach.vn

cục diện trước mắt.

Thái phi không lay chuyển được Nhàn Nương, chẳng lẽ còn không thu thập được kế phi Trinh Nương?

Nếu vậy nàng sống đến độ tuổi này thật sự là sống không bằng cẩu rồi, Thái phi nhìn Trinh Nương nở nụ rất từ ái, giống như Trinh Nương là người nàng yêu thương nhất.

Sau khi dùng bữa xong, thái phi kéo Trinh Nương ngồi cùng, như kiểu mẫu tử vô cùng thân thiết:

-Chắc là mệt muốn chết đi, sau này ngươi chỉ cần chiếu cố ta là được, đừng để tâm đến Kỳ nhi cùng vương gia, chẳng lẽ bên người bọn hắn lại không có người hầu hạ sao?

-Người tới, lấy nhân sâm trăm năm đến đây.

Thái phi vỗ vỗ tay Trinh Nương cười nói:

-Mang về bồi bổ thân mình, mỗi ngày nhớ nấu nước dùng.

-Đa tạ mẫu thân.

Trinh Nương đứng dậy cảm tạ thái phi, bên người vương gia có người hầu hạ.

Nàng nhìn trắc phi phu nhân vây chung quanh Nhữ Dương vương, Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ trò chuyện to nhỏ với nhau.

Nàng đang tĩnh tâm cũng phải gợn sóng, thái phi nói:

-Không đáng gì, nữ tử thanh xuân cũng gặp thời phải nhớ bảo dưỡng tốt, không cần sợ tốn bạc, vương phủ không thiếu này đó.

https://thuviensach.vn

Thái phi hơi nhếch môi, chỉ vào Điền trắc phi:

-Sau này nhớ phải hầu hạ vương phi dưỡng dung, phương thuốc ngươi mang từ ngoại gia đến đây dùng rất tốt, ngự y cũng nói là phương thuốc khó có.

Điền trắc phi dịu dàng phúc thân:

-Thiếp lĩnh mệnh, nhất định sẽ hầu hạ vương phi điện hạ thật thỏa đáng.

Trinh Nương muốn mở miệng cũng không có cơ hội, Nhữ Dương vương tán thưởng gật đầu, Điền gia cũng là hiển hách thế gia, gia sản dược thiện đều có thể đại biểu cho thế gia hưng thịnh.

Chỉ là thế gia cũng có lúc xuống dốc, tuy Điền gia không bằng Nhữ Dương vương phủ, nhưng ngoại gia của Điền trắc phi rất có danh tiếng.

Mạnh gia là thanh lưu huân quý, thi lễ gia truyền nhưng không phải là thế gia, Trinh Nương lại ở ngoại gia trôi qua những ngày gian khổ.

Dựa theo tâm kế của Lâm thị tuyệt đối không có khả năng mọi chuyện đều giao cho Trinh Nương.

Dù có phương thuốc, Trinh Nương cũng không thể biết được.

-Mẫu thân nghĩ rất thỏa đáng, nàng phải bồi bổ thân mình.

Trinh Nương vui vẻ tươi cười, khăn tử trong tay thiếu chút nữa bị xé nát, sao nàng dám dùng dược của Điền trắc phi.

Dù không đến mức hạ độc, nhưng bên trong hàm chứa đặc thù công hiệu gì? Đời này Trinh Nương đừng hy vọng có cốt nhục của chính mình, thái phi làm sao có thể muốn tốt cho nàng, hay là thái phi không muốn ôm tôn tử?

https://thuviensach.vn

Trinh Nương nhíu mày, trắc phi phu nhân số lần thị tẩm...Không bị thái phi ngăn trở, hay là thái phi chỉ muốn có thứ tôn, chứ không muốn có thêm đích thứ tôn?

Lão phu nhân này có ý tưởng cũng quá kỳ quái, Trinh Nương không biết thái phi yêu thương Triệu Duệ Kỳ đến mức độ này.

Không phải thái phi rất chướng mắt Nhàn Nương sao? Không phải thái phi luôn bất hòa với Nhàn Nương sao?

Yên Nhiên biết âm tư(âm mưu+ tư tâm) ẩn sâu trong vương phủ, cân nhắc dụng ý của thái phi.

Thái phi rũ mắt che giấu tâm tư của mình, có nhi tử làm sao thái phi có thể đắn đo Trinh Nương? Tâm tư của nhi tử không thể đặt lên thân Trinh Nương.

Thái phi không vừa lòng về phẩm hạnh của Trinh Nương, sinh ra tôn tử giáo dưỡng cũng khó khăn.

Huống chi mục đích để Trinh Nương nhập môn không phải là chăm sóc thủ hộ thế tử sao? Nếu không sinh được nhi tử, thì Trinh Nương sẽ không quên chức trách của mình.

Nhữ Dương vương phủ đã có thế tử xuất sắc, không cần có thêm người làm nền, kế phi sinh hạ nhi tử, sao có thể so với đích trưởng tử.

Sau khi dùng vãn thiện, Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ tính cáo lui về phòng nghỉ ngơi, lúc này Trinh Nương nói:

- Nhi tức biết ngày tiểu nhật tử(đến tháng) của trắc phi muội muội, muốn bài bố lại ngày thị tẩm, nhi tức còn trẻ tuổi thỉnh mẫu thân trợ giúp, nhi tức không dám một mình phụng dưỡng vương gia.

https://thuviensach.vn

Thân thể Yên Nhiên cứng đờ, Triệu Duệ Kỳ nhìn nàng, ý hỏi làm sao vậy? Yên Nhiên khẽ lắc đầu ý bảo nàng không có việc gì.

Lại tới nữa, lập ngày thị tẩm, chỉ cần Nhữ Dương vương dựa theo những ngày này đi đến phòng trắc phi phu nhân.

Trinh Nương vừa có thể, thể hiện sự hiền lành rộng lượng vừa có thể không một tiếng động khiến trắc phi phu nhân không thể mang thai.

Yên Nhiên không biết nàng từ chỗ nào mà biết được biện pháp này, kiếp trước cả đời Yên Nhiên không có đứa nhỏ, Nhữ Dương vương trừ Triệu Duệ Giác cũng không còn nhi nữ nào khác.

Có lẽ đây là một trong số nguyên nhân khiến Trinh Nương vẫn luôn được sủng ái.

Ngày thị tẩm cũng chỉ tiến hành hai ba tháng, Nhữ Dương vương liền sủng một mình Trinh Nương.

Mà nàng lại giúp Trinh Nương xử trí thông phòng, trong lòng Yên Nhiên cay đắng.

Lúc nàng rõ ràng, thân thể biểu ca đã không tốt, muốn có đứa nhỏ rất khó khăn.

Trinh Nương ngại ngùng nói đến các ngày sẽ an bài, các vị trắc phi phu nhân, cùng với thông phòng mà vương gia thích đều được chiếu cố sắp ngày, Thái phi vừa nghe vừa gật đầu.

Trừ mùng một với mười lăm phải đến phòng chính thê theo quy định, thì ngày Trinh Nương được thị tẩm cũng không nhiều.

-Ngươi đứa nhỏ này cũng quá hiền lành, chỉ lo cho người khác, không nghĩ cho chính mình, ngươi thật để ý nhi tử của ta sao?

https://thuviensach.vn

Này cũng quá rộng lượng đi, Nhữ Dương vương nhíu chặt mày, nàng không thèm để ý đến hắn?

Trinh Nương giải thích:

-Không phải như mẫu thân suy nghĩ, bởi vì nhi tức để ý vương gia, cho nên mới an bài ngày thị tẩm, thứ nhất là không muốn vương gia không có người hầu hạ, nếu đến ngay ngày nhật tử của các vị muội muội, không phải vương gia sẽ thất vọng sao? Hai là lập quy củ, vương gia theo ngày mà đi, cũng khiến cho trắc phi muội muội cùng phu nhân ít tranh chấp, hậu viện vương phủ cũng không đến mức nháo ra chuyện chê cười vì tranh thủ tình cảm, ba là...Nhi tức muốn vương gia được thư thái.

Trinh Nương ngượng ngùng cúi đầu.

-Vương gia thư thái, thiếp cũng cao hứng, giữ lại mấy ngày tùy vương gia sủng ai, cũng không đến mức đêm đêm sênh ca(hoan ái) làm hỏng thân thể.

Nhữ Dương vương có nhiêu đó nữ nhân cũng đủ dùng, Trinh Nương sắp xếp ngày lành, dù có người trúng chiêu chỉ cần không phải là trắc phi phu nhân thì Trinh Nương không sợ, nhất là hai vị trắc phi nhất định phải canh phòng nghiêm ngặt.

Nhữ Dương vương nhíu mày, thái phi không nói được khuyết điểm của Trinh Nương, mà Trinh Nương làm việc rất chu đáo.

Tuy có chút nghi hoặc, nhưng lại khó nói ra cái gì, Trinh Nương nhìn Yên Nhiên nói:

-Sau này ngươi cũng phải vì thế tử mà chuẩn bị.

- Không cần phiền mẫu phi lo lắng, ta đã sớm nói thú được biểu muội sẽ không nạp trắc phi.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ Kỳ cầm chặt tay Yên Nhiên, trước khi Trinh Nương mở miệng:

-Hoàng Thượng cũng đáp ứng rồi, thanh lưu nho sinh đều nói nhi tử có phẩm hạnh đoan chính, không háo sắc phong lưu, nhi tử ở trong Hàn Lâm viện được mấy phần thanh danh tốt, nhi tử không muốn chỉ vì nhất thời hảo sắc, mà thanh danh cả đời bị hủy.

Trinh Nương rũ mắt, trong phòng nữ nhân nào mà không hâm mộ Yên Nhiên.

-Nguyện chuyên tâm một người, đến chết không phân rời.

Chỉ thấy Triệu Duệ Kỳ nhẹ giọng nói gì đó với Yên Nhiên, sau đó hắn khom người với Nhữ Dương vương cùng thái phi:

-Là nhi tử tự định ra, không phải biểu muội không hiền, thỉnh tổ mẫu phụ vương thứ lỗi.

Nhữ Dương vương trầm mặc rất lâu rồi thở dài một tiếng, hắn cũng đáp ứng với Nhàn Nương, nhưng cuối cùng không làm được.

Thần sắc thái phi phức tạp liếc nhìn Yên Nhiên một cái, nói:

-Việc này Kỳ nhi làm rất khinh suất, thôi bỏ đi, theo ý chỉ của hoàng thượng, nếu tôn tức trong ba năm không có tin mừng, ta sẽ vì huyết mạch Triệu gia mà suy nghĩ, ta sẽ không để ngươi giữ mình trong sạch.

Triệu Duệ Kỳ nói:

-Tôn nhi nhất định sẽ để người ba năm ẩm hai tằng tôn tử.

-Ngươi...

Thái phi không biết phải làm sao đành cười nói:

https://thuviensach.vn

-Ta biết ngươi đau tôn tức, có đế hậu khai quốc tình sâu ý trọng, có Trương đại nhân, Lý đại nhân là đại nho trọng thần lại không có thông phòng thiếp thất, ta cũng không phải là người hà khắc, sao có thể trách cứ nàng? Ngươi không muốn có trắc phi, thì ta còn có thể cưỡng chế ngươi sao? Tôn nhi là người có chủ ý, tôn tức khuyên không được ngươi, cứ để tôn tức thu xếp cho ngươi, ngươi không cần cũng không uổng phí?

Triệu Duệ Kỳ nói:

-Tổ mẫu anh minh.

Từ trên xuống dưới mọi nơi đều là Yên Nhiên lo lắng cho Triệu Duệ Kỳ, trong lòng Trinh Nương khó chịu vô cùng.

Rõ ràng Yên Nhiên không muốn mình thương tâm nên không nạp trắc phi cho hắn, vậy mà hắn lại nói đó là quyết định của hắn.

Còn giúp Yên Nhiên biện giải, sợ thái phi trách phạt Yên Nhiên, thái phi có một câu nói mà Trinh Nương rất tán đồng.

Nam nhân không muốn nạp thiếp, nữ nhân có làm nhiều hơn nữa cũng là uổng phí.

Cái gì mà bức bách bất đắc dĩ, vì lo lắng cho thê tử thú thị thiếp về phân ưu, cũng là lấy cớ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 127: Ngựa Đực

Trinh Nương cười kiểu chúc phúc Yên Nhiêu, giống như nàng đang nhìn một đôi rất tốt đẹp.

Mỉm cười dịu dàng trong mắt tràn đầy từ ái. Yên Nhiên cảm động vì biểu ca chung tình với mình.

Nhưng nhìn thấy Trinh Nương như vậy, nàng chỉ cảm thấy ghê tởm, ghê tởm tràn ngập toàn thân.

Cuộc đời sai lầm cũng không nên quy kết đổ lỗi cho nhân sinh, dù là hận, thì nàng vẫn hận Mạnh Trinh Nương của kiếp trước.

-Ngươi an bài ngày?

Thái phi mở miệng, Trinh Nương vội hỏi:

-Có chổ nào không thỏa đáng sao?

Chuyện hậu viện của công công, Yên Nhiên không thể nói xen vào.

Thái phi muốn nói ra chổ nào không ổn, nhưng lại cảm thấy rơi vào kế của Trinh Nương.

Đám trắc phi phu nhân vẫn đứng ở một bên hầu hạ, có người vui mừng cũng có người ưu sầu.

Quy định ngày đến phòng, lại ngăn chặn chuyện chuyên sủng.

https://thuviensach.vn

-Mẫu phi.

Tuy hai vị quận chúa sắp cập kê vì chuyện Trinh Nương an bài ngày thị tẩm cho Nhữ Dương vương mà trốn ra ngoài.

Nhưng tứ quận chúa rất thích kề cận Trinh Nương, nàng vụng trộm đứng ngoài cửa lại nghe rất rõ ràng.

Đứng bên cạnh tấm bình phong đôi mắt khát cầu muốn thân cận Trinh Nương:

-Nữ nhi muốn ở cùng mẫu phi.

Cho dù Trinh Nương không kiên nhẫn với tứ quận chúa, nhưng ở trước mặt Nhữ Dương vương sẽ không quở trách nàng.

-Lại đây đi, một lát nữa ta cùng ngươi trở về phòng.

Tứ quận chúa đi đến bên người Trinh Nương, khuôn mặt tròn chịa phấn nộn khiến người yêu thích.

Thái phi không muốn gặp tôn nữ, nhưng nhìn bộ dáng của nàng cũng dịu đi mấy phần.

-Các ngươi giống như thân sinh mẫu tử rất thân cận, nhìn nhi tức rất thân thiện với các tôn nữ, ta có thể an tâm rồi.

Yên Nhiên nhẹ giọng nói:

-Tứ muội muội có phải có gì không biết? Ta nhìn vẻ mặt muội rất hoang mang, tính hỏi mẫu thân cái gì sao?

Tứ quận chúa cẩn thận nói:

-Không...Không có...Chỉ là...Chỉ là...

https://thuviensach.vn

.

Yên Nhiên không biết tứ quận chúa đang hoang mang cái gì, nhưng có cảm giác tứ quận chúa nói ra nhất định sẽ làm Trinh Nương khó coi.

Có lẽ kiếp trước tứ quận chúa xa gả là vì nàng so với Yên Nhiên còn hồn nhiên hơn.

Có thể dễ dàng chọc phá trăm phương ngàn kế biểu hiện diễn trò của Trinh Nương.

Lúc Yên Nhiên tính cổ vũ tứ quận chúa mở miệng, lại thoáng nhìn biểu ca.

Nếu nàng lợi dụng tứ quận chúa thì so với Trinh Nương có gì khác nhau?

Kiếp trước Trinh Nương thương tổn nàng, tính kế nàng, cho nên nàng có thể hợp tình hợp lý lợi dụng người vô tội để tính kế Trinh Nương?

Nếu tứ quận chúa vì đắc tội Trinh Nương mà gặp bất hạnh, tương lai sau này có phải nàng sẽ oán hận mình?

Nếu nàng cũng có thể trọng sinh, có phải nàng cũng sẽ trả thù mình?

Người khác thương tổn ngươi, cứ tìm kẻ đầu sỏ gây nên là được, lợi dụng người vô tội thật sự khiến người khinh thường.

Ánh mắt Yên Nhiên ánh không còn lo lắng, nàng không phải mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành, tài học cũng không nổi tiếng.

Nhưng kiếp trước lúc nàng khốn khổ nhất, có lúc nàng phát hỏa oán giận biểu ca.

Nhưng chưa bao giờ cúi đầu trước người nào, biểu ca chính là thích nàng như vậy.

https://thuviensach.vn

Nàng biết câu vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, nhưng nàng sẽ không làm, lời nói của Yên Nhiên mang ý thấm thía:

-Không hiểu có thể hỏi tiên sinh, vương phủ thỉnh tiên sinh đến dạy các ngươi đều là uyên thâm đa tài.

Tứ quận chúa gật đầu:

-Tẩu tử thỉnh tiên sinh tốt lắm, chỉ là...Mẫu phi nói nếu có chỗ nào khó hiểu, không rõ ràng có thể hỏi mẫu phi, mẫu phi sẽ không giống tiên sinh, sẽ không trách cứ ta lỗ mãng, phải không? Mẫu phi?

Ánh mắt tứ quận chúa trông mong nhìn Trinh Nương xin giúp đỡ, cho dù Yên Nhiên đối xử tốt với nàng, thì nàng cũng không dám quá phận mà tiếp cận.

Trước kia lúc Yên Nhiên còn chưa gả vào vương phủ, nàng từng nghe nha hoàn bên người nói Yên Nhiên là tiểu thư mà vương phi thích nhất.

Vương phi cao quý như vậy, minh diễm như vậy, nàng không dám tới gần, chỉ dám trốn trong bụi hoa ngắm nhìn mẫu phi.

Kết quả...Nàng bị ong mật chích, vương phi cũng không thấy nàng, nàng vẫn nhớ rõ bộ dáng vương phi ngửi đóa hoa.

-Này đâu, có vấn đề gì quá khó khăn chỉ cần thỉnh giáo tiên sinh là được.

Lúc này Trinh Nương không dám đảm nhiệm nhiều việc.

-Mẫu phi đã dạy nữ nhi phải thành thực, nói là người một nhà dù có hỏi sai lầm cũng sẽ không trách cứ nữ nhi, có đúng không?

Trinh Nương từ ái khẽ vuốt nhẹ hai má của tứ quận chúa:

-Mẫu phi có bao giờ trách ngươi?

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương chăm chú nhìn Trinh Nương ngại ngùng mỉm cười, Yên Nhiên kéo Triệu Duệ Kỳ, nàng thật sự không muốn xem Trinh Nương biểu diễn.

-Biểu ca, chúng ta trở về phòng trước đi, ta có chút mệt.

Triệu Duệ Kỳ cầm cổ tay nàng:

-Biểu muội, đừng sợ, ta ở đây.

Không phải nàng đã quá để ý đến Trinh Nương? Yên Nhiên hé miệng nở nụ cười.

Nếu nàng trở thành nữ tử không từ thủ đoạn điên cuồng trả thù thì càng không xứng với biểu ca, hắn ở đây, hắn vẫn luôn luôn ở đây.

-Mẫu phi, nữ nhi có một chuyện không rõ ràng, trước tiên nói đến chuyện nữ nhi không phải cố ý nghe lén mẫu phi nói chuyện, lúc ở bên ngoài, nhị tỷ tỷ cùng tam tỷ tỷ ở chung một chỗ, nữ nhi không thể nói chuyện với các tỷ ấy, ở hành lang gấp khúc tổ mẫu dưỡng hoạ mi rất xinh đẹp, nữ nhi cầm đồ ăn ra chơi với hoạ mi.

Yên Nhiên dừng lại cước bộ, giọng tứ quận chúa tiếp tục truyền tới:

-Nữ nhi nghe nói cái gì thị tẩm không thể hiểu rõ ràng, nhưng nghe di nương nói sau khi thị tẩm nữ nhi sẽ có đệ đệ muội muội, không phải sao? Mẫu phi?

Thần sắc Nhữ Dương vương xấu hổ vô cùng, thái phi ho khan hai tiếng, lớn tiếng hỏi:

-Ai trông cửa? Sao có thể để nàng nghe được chuyện này?

-Thái phi điện hạ tha mạng, nô tỳ biết sai rồi.

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa ba nha hoàn quỳ xuống dập đầu, ai cũng không ngờ tứ quận chúa lại thính như vậy, lúc đùa giỡn với hoạ mi lại có thể nghe thấy chuyện khuê phòng, thái phi nói:

-Đuổi ra khỏi vương phủ.

- Tổ mẫu...Tôn nữ...

Tứ quận chúa trốn trong lòng Trinh Nương, nước mắt chảy dài nhẹ giọng hỏi:

-Mẫu phi, nữ nhi lại làm sai sao? Các nàng vẫn luôn đi theo nữ nhi, cũng không làm cái gì, mẫu phi...

Trinh Nương lau nước mắt cho nàng, ôn nhu khuyên nhủ:

-Mẫu thân, đuổi các nàng ra khỏi phủ không phải quá nặng rồi sao? Trách phạt một chút răn dạy quy củ có vẻ khoan dung với hạ nhân trong vương phủ hơn, tứ quận chúa nhát gan, nếu chịu kinh hách lần này sợ là tương lai càng không thích nói chuyện, nha hoàn bên người nàng cả ngày kinh hồn bạt vía hầu hạ sẽ không chu toàn, không vì cái gì khác, chỉ vì tứ quận chúa, khẩn cầu mẫu thân bỏ qua cho các nàng.

-Ngươi nói những lời này...Gia chủ còn phải nhân nhượng với nô tài?

Thái phi có chút tức giận, nhớ nhi tử vẫn còn ở đây, kiềm nén nói:

-Nhi tức ta sẽ chậm rãi dạy dỗ, tuy nàng hiếu thuận, nhưng muốn đủ tư cách để trở thành vương phi còn cần phải dạy dỗ nhiều.

- Nhi tức a, ta nói với ngươi, ngươi đã là vương phi, ngự hạ chi đạo không thể quá khoan dung.

(Yul: ngự hạ chi đạo nghĩa là cách quản lý người, dùng người)

https://thuviensach.vn

Trinh Nương cúi đầu nói:

-Mẫu thân dạy bảo nhi tức sẽ nhớ kỹ, chỉ là nhi tức không đành lòng nhìn tứ quận chúa rơi lệ.

-Mẫu phi...Nữ nhi...

Tứ quận chúa khóc nấc thở không thông, vẫn nói ra nghi vấn trong lòng:

-Thị tẩm là có thể có đệ đệ muội muội? Mẫu phi an bài ngày để phụ vương sủng hạnh trắc phi phu nhân, chẳng lẽ trong lòng mẫu phi không khổ sở sao?

-Phụ vương ngươi là vương gia, ta là vương phi, chỉ cần phụ vương ngươi vui vẻ, ta thế nào cũng được.

Trinh Nương cố toát ra khí chất nhu hòa.

-Nhưng mẫu phi thật sự xem phụ vương là trượng phu sao? Nữ nhi nghe tiên sinh nói, không có nữ tử nào mà không ăn giấm, tiên sinh còn dạy nhị tỷ tỷ làm thế nào được chuyên sủng, người mình để ý không phải nên nắm giữ sao?

Đôi mắt của tứ quận chúa ngập tràn nước mắt, Nhữ Dương vương nhíu chặt mày, thái phi ngã người dựa vào nệm, cong môi trào phúng:

-Ngươi biết cái gì, mẫu thân ngươi là nữ tử hiền lành khó tìm trong thiên hạ, lấy chuyện chăm sóc phụ vương ngươi làm chủ, còn chuyện khác a, ta nghĩ nàng sẽ không để ý đâu.

-Hầu hạ phụ vương nữ nhi có thể hiểu, chỉ là...Chỉ là...

Tứ quận chúa cúi đầu xoa nắn ngón tay, nói:

https://thuviensach.vn

-Phụ vương ấn theo ngày sủng hạnh trắc phi phu nhân, là dựa theo ngày do mẫu phi lập ra, phụ vương là người chứ không phải ngựa trong chuồng Nhữ Dương vương phủ...Ngựa đực, luôn nghe theo ý nguyện của chủ nhân đến ngày liền...Liền...Nữ nhi từng vụng trộm đi qua chuồng ngựa, nghe quản sự chuồng ngựa nói an bài con ngựa đực xứng với con ngựa cái, mẫu phi thiện lương tốt đẹp như vậy, phụ vương không thể yêu thương mẫu phi nhiều một chút sao?

Trong phòng yên tĩnh không tiếng động, sắc mặt Nhữ Dương vương vô cùng khó coi, ngực phập phồng lên xuống, thái phi thở dài:

-Lúc ta nghe cũng thấy có chổ không thích hợp, vẫn không bằng tứ nha đầu có thể nhìn xem rõ ràng, nhi tức a, ngươi hiền lành rộng lượng như vậy thật sự xem nhi tử của ta là trượng phu sao?

Trinh Nương cắn chặt môi, Yên Nhiên đi tới:

-Tứ muội muội, ta có vật trân quý muốn cho ngươi xem, hãy đi theo ta.

-Không, ta muốn đi theo mẫu phi...

- Tứ muội muội rất hiếu thuận với mẫu phi, nhưng hiện nay mẫu phi còn có chuyện quan trọng, một lát nữa sẽ chơi đùa cùng ngươi.

Yên Nhiên dẫn tứ quận chúa đi, Nhữ Dương vương đứng bật dậy, dù nhịn đã lâu vẫn cảm thấy phẫn nộ, hắn đi vài bước đến trước mặt Trinh Nương, túm cánh tay của nàng:

-Mẫu thân, hãy nghỉ ngơi đi, nhi tử có chuyện cần nói với vương phi.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 128: Tin Mừng

Sau khi Nhữ Dương vương kéo Trinh Nương rời đi, thái phi mỉm cười lộ ý tứ hàm xúc:

-Đã lâu rồi ta chưa thấy vương gia tức giận như thế, Tứ nha đầu chính là kiếp nạn của Mạnh Trinh Nương, mà kiếp nạn này là chính nàng tự tìm lấy.

Nhữ Dương vương không để ý mặt mũi thái phi, đối đãi như thế với Trinh Nương, đủ nhìn ra hắn rất phẫn nộ, thái phi âm u nói:

-Ngươi hãy đi nói với tôn tức, thay ta chiếu khán tứ quận chúa.

- Tuân mệnh.

Tay Trinh Nương bị Nhữ Dương vương nắm chặt đau đớn, xương cốt giống như bị hắn bóp nát.

Lúc đi trên đường bọn hạ nhân nhìn Trinh Nương bị kéo đi, liền nhỏ giọng bàn tán, Trinh Nương mất mặt vô cùng.

Nhưng phải làm thế nào để Nhữ Dương vương nguôi giận mới quan trọng nhất.

-Vương gia.

Vẻ mặt Nhữ Dương vương lạnh như hàn sương, hạ nhân trong sân viện không ai dám nói:

-Cút ngay.

https://thuviensach.vn

Vân Nhi đành lui xuống, sau lưng Trinh Nương đau xót, nàng bị Nhữ Dương vương ấn vào cây cột.

Trước mặt là Nhữ Dương vương đang nổi giận lôi đình, bên tai là tiếng chất vấn không cam lòng:

-Trinh Nương, Mạnh Trinh Nương, ngươi có xem bản vương là trượng phu của ngươi không? Ở trong mắt ngươi bản vương là súc sinh buộc dây xích quanh cổ? Vòng trên cổ ta còn dây xích trên tay ngươi? Ngươi nói lâm hạnh ai thì ta liền lâm hạnh người đó?

-Vương gia.

Sau lưng Trinh Nương như hỏa thiêu đau đớn, đôi mắt lộ ra bối rối:

-Sao người có thể tin tưởng lời nói của một tiểu hài đồng? Tứ quận chúa là bị Yên Nhiên giựt dây, thiếp đối với vương gia như thế nào, người nhìn không ra sao?

-Đừng có bày bộ dáng ủy khuất cho bản vương xem, trước kia nước mắt của ngươi khiến bản vương đau lòng, hiện nay bản vương chỉ cảm thấy ghê tởm.

Nhữ Dương vương chán ghét khiến cho tâm Trinh Nương băng giá.

-Nhi tức là một tay Nhàn Nương dạy dỗ, nàng giống Nhàn Nương kiêu ngạo cương liệt, trước kia bản vương cũng hoài nghi nhi tức bất kính với ngươi, nhưng hôm nay bản Vương nhìn ra nàng nhìn thấu kỹ xảo thị tẩm mà ngươi sắp xếp, nhưng ngại cho thân phận của ngươi, nàng không nói một câu, trước khi tứ nha đầu mở miệng hỏi, nàng còn cố kỵ mặt mũi của bản vương cho nên cố ý ngăn cản, nhưng ngươi...Ngươi lại không nhìn ra hảo ý của nhi tức, lại còn thiện lương, từ ái hỏi tứ nha đầu.

https://thuviensach.vn

Ngón tay Nhữ Dương vương lạnh như băng chạm nhẹ lên khuôn mặt của Trinh Nương.

Miệng hắn xuất hiện nhiều tơ máu, giọng hắn giống như từ trong Diêm La điện truyền ra, âm lãnh, hối hận, thống khổ:

-Bản vương luôn tự nói với chính mình, ngươi không phải Uyển Như, ngươi không phải nàng.

- Rõ ràng các ngươi không giống nhau, vì sao...Vì sao...

Tay Nhữ Dương vương lướt đến cổ của Trinh Nương, bàn tay xiết chặt, trừ Nhàn Nương thì không có ai thật lòng thích hắn.

Dù hắn có nhiều nữ nhân hầu hạ đi nữa, thì hắn vẫn cảm giác lạnh lẽo cô đơn.

Không phải triều chính từng bước kinh tâm, không phải chiến trường nguy hiểm tùy thời có thể chết.

-Bản vương đối mặt không phải là địch nhân, đối mặt không phải người, mà là một đám mỹ nhân rắn rết.

Trinh Nương hô hấp dồn dập, bởi vì hít thở không thông nên cảnh tượng trước mặt mơ hồ.

Ngực như bị đá đè nặng, bao nhiêu lời biện giải muốn nói đều ứa nghẹn trong cổ họng, nàng sẽ chết sao? Nhàn Nương thật lòng thích hắn?

Trong mắt Trinh Nương hiện lên giễu cợt, trước kia nàng cũng cho rằng Nhàn Nương động tâm động tình với hắn.

Sau đó nàng càng hoang mang, nhận được tin Nhàn Nương chết, nàng mới hiểu rõ ràng nữ nhân cổ đại hung ác quyết liệt, so với nàng càng đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Thân thể Trinh Nương trượt dài theo cây cột, nàng quỳ ngồi trên mặt đất, trên cổ trắng nõn lưu lại vết bầm, nàng há to miệng thở dốc, yết hầu đau rát không phát ra tiếng:

-A...a...

Nhữ Dương vương vô lực rũ tay, giống như hắn biết cho dù hiện tại không quên được Uyển Như, thì hắn cũng không có cách gì bóp chết Trinh Nương.

-Vì sao?

- Vương...Vương...

Trinh Nương há miệng, yết hầu bị thương tổn làm nàng thất thanh(mất tiếng).

Nhữ Dương vương không có được đáp án, cô đơn suy sút đi ra ngoài, lúc này Trinh Nương túm chặt ống tay áo của hắn:

-Vương...Gia...Đừng đi...

Đối mặt với đôi mắt mong mỏi của Trinh Nương, Nhữ Dương vương vẫn nhẫn tâm bỏ qua Trinh Nương.

-Ngươi cần thời gian bình tĩnh, bản vương cũng cần thời gian để bình tĩnh.

Trong phòng chỉ còn lại một mình Trinh Nương, Nhữ Dương vương cũng một mình nghỉ ngơi, Tây Sơn biệt viện yên tĩnh vô cùng.

-Tứ muội muội.

- Hả?

https://thuviensach.vn

- Vì sao ngươi lại nói những lời như vậy?

-Mẫu phi nói nếu có gì không hiểu thì cứ hỏi nàng.

Tuy tứ quận chúa cùng Yên Nhiên ngồi cùng một chỗ, nhưng biểu hiện của nàng thể hiện sự bất an.

-Tẩu tử, ta lại hỏi sai rồi sao? Phụ vương thật sự không thể thích mẫu phi sao? Không thể sủng ái mẫu phi nhiều một chút sao?

Hai kiếp làm người Yên Nhiên vẫn không hiểu thấu tứ quận chúa, mặc kệ là tứ quận chúa cố ý hay vô tình, thì nàng cũng đã đắc tội Trinh Nương.

Kiếp trước để lại ấn tượng quá sâu, phàm là người Trinh Nương không thích nhất định sẽ gặp chuyện không hay ho.

Mọi chuyện không những không thuận lợi, cuối cùng còn có kết quả rất thê thảm, hoặc là khẩn cầu Trinh nương giúp đỡ.

Phàm là người chống lại Trinh Nương, đột nhiên sẽ biến thành ngốc tử, hay là sinh đứa nhỏ, thì cũng là nhi tử chết, nữ nhi sống.

Ở trong kí ức của Yên Nhiên chỉ nhớ Trinh Nương sinh một đôi long phượng thai, cũng chỉ có một mình mẫu tử Trinh Nương bình an.

Yên Nhiên có mấy phần lo lắng cho tứ quận chúa, mặc kệ nàng hiểu hay giả vờ không hiểu, cũng không thể để nàng xa gả, trực tiếp bị Trinh nương "tra tấn".

-Tứ muội muội sau này nói chuyện, vẫn nên chú ý nhiều một chút mới tốt, chắc tiên sinh đã dạy ngươi, đánh người không đánh mặt, vạch trần người không nói rõ chỗ yếu, nói thật cũng không phải là chuyện tốt.

-Nhưng mẫu phi từng nói nàng thích người chân thành tha thiết, mẫu phi nói nếu ta nói nói sai cái gì, thì nàng cũng không trách ta.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên kiên nhẫn giảng giải đạo lý cho tứ quận chúa hiểu:

-Đó là chuyện không quan hệ gì đến nàng, mới vừa rồi ngươi không phát hiện nàng không vui?

-Ta thật sự không muốn để mẫu phi một mình trông phòng, tẩu tử phải tin tưởng ta, ta thật sự muốn tốt cho mẫu phi, nếu phụ vương là...Súc sinh, ta có thể làm cái gì đây? Mẫu phi có tức giận với ta không? Ta...

Tứ quận chúa rời khỏi Yên Nhiên:

-Ta đi tìm mẫu phi, nàng thiện lương từ ái như vậy, nhất định sẽ tha thứ cho ta.

-Tứ muội muội, tứ muội muội.

Tứ quận chúa xông tới cửa thì quay đầu lại cười với Yên Nhiên:

-Tẩu tử không cần lo lắng cho ta, mẫu phi thiện lương từ ái, ta so với tẩu tử còn biết rõ hơn.

Yên Nhiên nhìn nàng như một cơn gió xoáy chạy nhanh ra khỏi cửa:

-Nàng? Nàng?

Trong trí nhớ của nàng khuôn mặt của tứ quận chúa dần dần mơ hồ, tứ quận chúa béo mập trước mắt lại dần dần rõ ràng.

Kiếp trước nàng tự coi mình là đích nữ hầu phủ xem không nổi thứ nữ trong vương phủ.

Sau khi gả vào lại làm thế tử phi, từng nghe Trinh Nương nói tứ quận chúa là người khiêm tốn nhát gan.

Yên Nhiên chưa bao giờ để nàng vào mắt, hay liếc nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Ai cũng không có cách gì phủ nhận Trinh Nương thiện lương, cho dù không thích tứ quận chúa, kiếp trước nàng...Mà nàng lại...

-Biểu muội?

Triệu Duệ Kỳ vào phòng đi đến bên Yên Nhiên:

-Nghĩ cái gì mà xuất thần như vậy?

Mười ngón tay đan xen vào nhau, Yên Nhiên dựa sát vào trong lòng Triệu Duệ Kỳ, biểu ca vẫn sẽ luôn như vậy, vẫn luôn ấm áp bao dung.

Dù nàng gây ra đại họa, thì biểu ca cũng sẽ không do dự mà bao dung nàng.

-Tứ muội muội đi...

Yên Nhiên cười lắc đầu:

-Không có việc gì, biểu ca không cần lo lắng cho ta.

Hắn bao dung nàng, nàng cũng không muốn biểu ca vì chuyện hậu viện mà phiền não, Triệu Duệ Kỳ môi lướt nhẹ qua trán của thê tử:

-Có chuyện gì không giải quyết được nhất định phải nói cho ta biết.

- Ừ.

Yên Nhiên đột nhiên đẩy Triệu Duệ Kỳ ra, nôn không ngừng:

-Ọe...Ọe...Biểu ca...Ta thật sự khó chịu.

Triệu Duệ Kỳ đỡ lấy Yên Nhiên:

-Biểu muội.

https://thuviensach.vn

Hắn không sợ Yên Nhiên nôn lên người hắn:

-Người đâu, mau tới đây.

Ma ma hầu hạ Yên Nhiên bước vào cửa liền nhìn thấy cảnh này, vẻ mặt mang theo vui sướng.

Thế tử phi đã chậm trễ hơn một tháng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 129: Thánh Mẫu Không Dễ Làm

Một phen này nọ qua đi, sắc mặt thái phi vui mừng rời khỏi, trước khi đi còn dặn dò Triệu ma ma phải hầu hạ nàng thật chu đáo.

Yên Nhiên nhẹ nhàng vuốt ve bụng, trong mắt tràn đầy kinh hỉ, nàng muốn làm mẫu thân sắp điên rồi.

Rốt cục hôm nay cũng được đền bù mong muốn, nàng vui mừng bật khóc, là đứa nhỏ của nàng cùng biểu ca.

-Biểu muội đừng khóc, đừng khóc biểu muội.

Kinh hỉ khiến Triệu Duệ Kỳ thất thần ngơ ngác ngẩn người, bị âm thanh nức nở của biểu muội làm cho thanh tỉnh.

Hắn cẩn thận săn sóc lau đi nước mắt của biểu muội, nhẹ giọng nói:

-Cẩn thận đau mắt.

Nước mắt càng ngày càng nhiều, lúc này Triệu Duệ Kỳ hoảng lên:

-Làm sao vậy? Không thoải mái? Ta....Ta sai người thỉnh thái y.

Yên Nhiên túm tay hắn, đem cả người vùi vào trong ngực Triệu Duệ Kỳ:

-Biểu ca, ta có hài nhi.

- Có chổ nào không thoải mái sao?

-Là cao hứng, biểu ca biết không ta rất muốn làm mẫu thân.

https://thuviensach.vn

Thân thể Triệu Duệ Kỳ cứng ngắc, không phải hắn không muốn ôm Yên Nhiên, mà hắn sợ không nhẹ không nặng tổn thương đến nàng, tay chậm rãi vỗ nhẹ lưng Yên Nhiên.

-Ta biết, biểu muội sẽ là mẫu thân tốt nhất.

Yên Nhiên muốn đem ủy khuất buồn tủi ở kiếp trước nói hết cho hắn biết, nhưng lại sợ hắn lo lắng, Yên Nhiên nức nở:

-Biểu ca.

-Hai ngày nữa ta sẽ mang nàng trở lại kinh thành, thỉnh Bình Nhất Chỉ bắt mạch cho nàng, thông tri (báo tin) cho nhạc phụ nhạc mẫu.

-Ừ.

Triệu Duệ Kỳ đỡ Yên Nhiên nằm xuống, tự mình đắp chăn cho nàng, Yên Nhiên thì thào nói:

-Biểu ca?

- Ta ở đây.

Triệu Duệ Kỳ chờ Yên Nhiên đi vào giấc ngủ, trong đôi mắt vui sướng sủng ái yêu chiều ẩn chứa một chút u buồn.

Biểu muội hoài thai đầu, sao hắn có thể bỏ nàng lại mà rời khỏi kinh thành.

Tin tức Yên Nhiên có thai truyền đến tai Nhữ Dương vương, hắn cũng rất cao hứng, rốt cuộc hắn cũng có người nối nghiệp.

Hắn càng hoài niệm Nhàn Nương, nếu Nhàn Nương còn sống, nhất định nàng sẽ rất cao hứng.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương sẽ không vì thất vọng Trinh Nương, mà lâm hạnh nữ nhân khác khiến Trinh nương thương tâm làm ra những hành động ngu xuẩn.

Trong lòng Trinh Nương không có hắn, không xem hắn là trượng phu của nàng.

Nhữ Dương vương cần gì phải vì vũ nhục Trinh Nương chọc tức Trinh Nương mà miệt mài túng dục.

Vì thế hắn ở Tây Sơn biệt viện tu thân dưỡng tính, cũng ít lâm hạnh trắc phi phu nhân.

-Mẫu phi, người trách phạt nữ nhi đi, nữ nhi sai rồi.

Ở trước cửa phòng của Trinh Nương, tứ quận chúa quỳ gối vẻ mặt sám hối, nước mắt chảy dài nhỏ giọng cầu xin:

-Nữ nhi lại làm cho mẫu phi thương tâm, mẫu phi nhân từ thiện lương như vậy hãy tha thứ cho nữ nhi đi, mẫu phi muốn trách phạt nữ nhi thế nào cũng được, nhưng ngàn vạn lần không thể không gặp nữ nhi a, mẫu phi, van cầu mẫu phi đừng giận nữ nhi nữa.

Tứ quận chúa quỳ gối ở cửa gần nửa canh giờ, Trinh Nương ngồi ở trong phòng âm thầm bi thương, cổ họng Trinh Nương vẫn còn đau rát.

Mới vừa rồi Triệu Duệ Kỳ thỉnh đại phu, nàng cũng biết tin Yên Nhiên có thai, trong lòng Trinh Nương có mấy phần hâm mộ.

Nàng một mình phiêu bạc đến nơi mất quyền lực lịch sử, không có một người nào thật lòng với nàng.

Trinh Nương cảm thấy cô độc, có lẽ có nhi nữ rồi sẽ không như vậy nữa, nàng có thể dạy bọn chúng thành tài, có thể bầu bạn chơi đùa với bọn

https://thuviensach.vn

chúng.

Có thể...Trinh Nương có thể làm rất nhiều chuyện, không giống như lúc này chỉ có một mình nàng.

Có nhi tử, Nhữ Dương vương cũng sẽ thương hắn, sẽ từ từ hiểu rõ ràng tình yêu giống như Triệu Duệ Kỳ Yên Nhiên sẽ không thích hợp với vương phủ.

Nước thấm đất, khe rãnh đá mòn, tình yêu sẽ có một ngày biến mất, trách nhiệm cùng tình thân mới là vĩnh hằng.

Hôm nay Triệu Duệ Kỳ nhìn Yên Nhiên ngàn tốt vạn tốt, một khi Yên Nhiên già đi, nhan sắc suy tàn.

Đến lúc đó Triệu Duệ Kỳ di tình biệt luyến(thay lòng đổi dạ), Yên Nhiên sao có thể thừa nhận được?

Rõ ràng hai người bọn họ yêu nhau rồi sẽ bằng mặt không bằng lòng, sẽ thương tổn lẫn nhau.

Trinh Nương lo lắng sau này Yên Nhiên sẽ chịu khổ, hảo ý của nàng Yên Nhiên lại không hiểu rõ ràng, trong mắt trong tâm Yên Nhiên chỉ có một mình Triệu Duệ Kỳ.

-Vương phi điện hạ, tứ quận chúa đang ở bên ngoài khẩn cầu người tha thứ.

Trinh Nương thay y phục cổ cao, đủ để che dấu vết bầm do Nhữ Dương vương gây ra, nuốt một ngụm nước trà, tiếng nói đứt quãng:

-Ngươi...Ngươi đi nói với tứ quận chúa, ta không trách...Không trách nàng.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương tin tưởng nàng có thể hồi tâm Nhữ Dương vương, nàng biết biện pháp dùng để đối phó với nam nhân.

Hiện nay Nhữ Dương vương hận nàng bao nhiêu, thì tương lai sau này đợi cho mọi chuyện sáng tỏ, Nhữ Dương vương sẽ áy náy càng đau tiếc nàng.

Nàng không sợ thất sủng, nhưng nếu muốn sinh nhi nữ bầu bạn bên người, thì không thể thiếu Nhữ Dương vương.

-Nô tỳ đã khuyên tứ quận chúa, nhưng nàng không chịu trở về, nhất định phải nhìn thấy người, phải nhận được sự tha thứ của người.

Vân Nhi thấp giọng nói:

-Trong vương phủ các vị chủ tử đang nhìn, tuy tứ quận chúa là thứ xuất, mà lại quỳ ở bên ngoài, nếu nghĩ là người không để cho nàng đứng dậy, không biết sẽ truyền ra lời vô liêm sỉ thế nào nữa, người mới bị vương gia ngộ thương, lại bị những lời nhàn ngôn toái ngữ, chỉ sợ tình cảnh của người càng khó khăn.

Trinh Nương âm u thở dài, bị thế tục quấn thân nào có chút thanh nhàn:

-Phải nhìn thấy nàng?

- Chủ tử, vì tương lai sau này người gắng nhịn một chút.

-Lấy ơn báo oán, dùng cái gì trả ơn?

Trinh Nương thong thả đứng dậy:

-Vương phủ phú quý ta hoàn toàn không để trong mắt.

Nàng ra cửa từ ái kéo tứ quận chúa đứng dậy, cười nhu hòa:

https://thuviensach.vn

-Nha đầu ngốc, ta chưa từng trách ngươi, có gì mà tha thứ với không tha thứ?

- Ô ô, mẫu phi.

Tứ quận chúa dập đầu vào trong lòng Trinh Nương, khóc lớn:

-Nữ nhi sợ mẫu phi sẽ không đau tiếc nữ nhi nữa, sợ mẫu phi không muốn gặp nữ nhi.

Trinh Nương thiếu chút nữa bị đẩy ngã, miễn cưỡng ôm nàng:

-Sẽ không, sẽ không.

- Đêm nay nữ nhi sẽ ngủ cùng mẫu phi, phụ vương không có ở đây, nữ nhi ở cùng người, đỡ để người tịch mịch khó nhịn.

-....

Cổ họng Trinh Nương đau đớn vô cùng:

-Tịch mịch khó nhịn không thể dùng ở chỗ này.

- Mẫu phi tài học thật cao, nữ nhi muốn mình giống như mẫu phi.

Tứ quận chúa ngại ngùng cười nói:

-Có thể thế tử phi rất lợi hại, nữ nhi nhìn thấy nàng liền sợ, nàng không có điểm nào....

Giống như đang nói chuyện rất bí mật, tứ quận chúa nói nhỏ vào tai của Trinh Nương:

-Không bằng mẫu phi, thế tử ca ca rất thích nàng, mẫu phi biết không, sau khi biết thế tử phi có thai, thế tử ca ca vui mừng muốn điên rồi, thái phi xem nàng như bảo bối, thật sự là ngậm trong miệng sợ tan.

https://thuviensach.vn

-Bọn hắn là tình thâm ý trọng, chờ ngươi trưởng thành sẽ rõ ràng, lúc này Yên Nhiên có tất cả mọi thứ mà nữ tử thế gian khát cầu, nhưng nếu nàng không biết quý trọng, hạnh phúc sẽ vỗ cánh bay đi.

-Thế tử ca ca không có cánh, sẽ không bay, cả đời hắn sẽ ở cùng thế tử phi, dù thế tử phi kém hơn mẫu phi, nhưng thế tử ca ca chính là hạnh phúc của thế tử phi.

Tứ quận chúa nắm chặt tay Trinh Nương, nói liên miên cằn nhằn từ chuyện này đến chuyện kia.

Hiện nay ở đế quốc Triệu Duệ Kỳ cùng Yên Nhiên là kim đồng ngọc nữ, Trinh Nương nghe thấy thần sắc hơi mất tự nhiên.

Trong lòng đủ loại mùi vị, muốn bỏ qua tứ quận chúa, Trinh Nương lại lo lắng thanh danh.

Tứ quận chúa giống như keo chó, dính vào thì bỏ không được, vì thế Trinh Nương trở thành bảo mẫu, tứ quận chúa luôn kề cận bên cạnh nàng.

Trắc phi hầu hạ Nhữ Dương vương đi Tây Sơn thưởng thức phong diệp, Trinh Nương thì hầu hạ thái phi.

Sau khi Yên Nhiên có thai, luôn chiếu khán đứa nhỏ trong bụng, thái phi nắm toàn bộ quyền lực trong vương phủ.

Trinh Nương bị thái phi giao "trọng trách", dùng việc vụn vặt sai bảo nàng, Trinh Nương xem như đã rõ kế mẫu không dễ làm, hiểu rõ thủ đoạn của bà bà tra tấn nhi tức ở cổ đại.

Hồi kinh đã một tháng, Trinh Nương cũng chậm trễ một tháng, nàng có chút mừng thầm, ngày tháng chịu khổ chắc đã trôi qua.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 130: Tuyệt Hậu

Thế tử phi có thai, Nhữ Dương vương vội trở lại kinh thành, tin tức tốt liền truyền đến tai Nhu Nương khiến nàng cao hứng không thôi.

Vội vàng mang theo dược liệu tự đến vương phủ thăm hỏi, Nhu Nương ngồi bên cạnh Yên Nhiên.

-Ngươi mới mang thai đầu cần phải để ý nhiều một chút, một khi hoài dựng không cẩn thận hỏng thân mình sẽ liên quan đến đại sự cả đời.

Yên Nhiên ngây ngô cười, từ lúc Nhu Nương vào cửa liền thấy bộ dạng của nàng như vậy, Nhu Nương chọc vào trán nàng:

-Ngươi nha.

- Nương, nữ nhi rất cao hứng, thật sự cao hứng.

Yên Nhiên liên tiếp nói mấy câu cao hứng, cũng không đủ biểu đạt vui sướng hạnh phúc của nàng.

Nhu Nương cầm tay Yên Nhiên:

-Tốt lắm, tốt lắm, ngươi đừng lộn xộn.

Lúc Nhu Nương hoài thai Hạo Nhiên, cũng không có cao hứng bằng Yên Nhiên lúc này.

Ở cùng Yên Nhiên thật lâu, Nhu Nương chuẩn bị cáo từ, vẻ mặt có mấy phần muốn nói lại thôi.

https://thuviensach.vn

Lúc này tiểu nha hoàn cầm điểm tâm dâng lên, quỳ gối nói:

-Là thế tử điện hạ đưa cho người, thế tử điện hạ nói buổi tối hắn sẽ trở về đúng giờ, chuyện kia sẽ không đi.

Nhu Nương hỏi:

-Sao lại thế? Ngươi không cho Kỳ nhi đi?

-Là biểu ca nói ai cũng không quan trọng bằng nữ nhi, hắn xử lý xong công vụ sẽ trở về bầu bạn với nữ nhi.

Nhu Nương vỗ nhẹ tay Yên Nhiên, thấp giọng nói:

-Có lời này ta không định nói, nhìn ngươi cùng Kỳ nhi trôi qua rất tốt, ta cũng yên tâm, nhưng Nhữ Dương vương phủ chỉ có một mình Kỳ nhi là dòng độc đinh, ngươi lại hoài dựng sẽ không hầu hạ được hắn...

-Nương, biểu ca nói chỉ cần một mình nữ nhi, cũng nói như thế ở trước mặt thái phi vương gia.

-Đó là ngươi chưa mang thai, hắn đối với ngươi tốt, ta cũng biết được. Nhưng thân mình người càng ngày càng trọng, chỉ sợ đến lúc đó thái phi sẽ an bài người cho hắn, hoặc là hắn ở bên ngoài....Hay là ngươi hãy an bài hai nha hoàn thành thật nghe lời hầu hạ hắn.

Nhu Nương bình thản nói:

-Lời nói không dễ nghe, nhưng tương lai sau này của các nàng là sống hay chết đều ở trong tay ngươi.

-Không cần, biểu ca không nói nữ nhi sẽ không chủ động đem biểu ca tặng cho người bên ngoài, nếu hắn nói...

Yên Nhiên quật cường cắn môi:

https://thuviensach.vn

-Cho dù hắn nói nữ nhi cũng không an bài, có thanh danh hiền lành gì đi nữa cũng không bằng biểu ca kề cận bên người.

-Yên Nhiên, sao ngươi có thể có cùng ý nghĩ với An Ninh công chúa? Ngươi không phải là An Ninh công chúa.

Trong mắt Nhu Nương hiện lên đau thương, nếu có thể nàng cũng không muốn nghĩ như vậy?

Nàng chính là đề phòng đám nha hoàn không biết thân biết phận leo lên giường chủ tử.

-Nữ tử sống trong cửa cao gia lớn đều là như vậy, nương cũng không phải là người không thông tình đạt lý, nương sẽ không hại ngươi, dù ngoài miệng Kỳ nhi không nói, nhưng trong lòng khó mà không nghĩ đến. Ngươi không thể giữ hắn bên người, từ nha môn trở về vương phủ sẽ bị người trào phúng, ngươi nhẫn tâm nhìn Kỳ nhi bị người khác chê trách? Nếu xuất môn xã giao, tửu lâu thuyền hoa...Nơi đó có nữ tử nào sạch sẽ, thủ đoạn câu dẫn nam nhân... Nghe lời nương tìm một người thành thật nghe lời làm thông phòng cho Kỳ nhi...

Yên Nhiên kiên quyết lắc đầu:

-Nữ nhi hiểu rõ ý tứ của nương, biểu ca sẽ không cần nô tỳ thị tẩm, cũng sẽ không bị nữ nhân bên ngoài câu dẫn, nữ nhi tin tưởng biểu ca, mọi người đều không tin hắn có thể không cần người khác, nhưng nữ nhi tin.

- Yên Nhiên.

-Nữ nhi tin tưởng.

Nhu Nương lắc đầu thở dài:

-Nha đầu ngốc.

https://thuviensach.vn

Từ từ rồi khuyên nàng, ngày tháng còn dài, lúc này trong mắt trong lòng thế tử bị niềm vui sướng chiếm cứ vì sắp được làm phụ thân.

Không có dục cầu bất mãn. Nhu Nương dặn dò Yên Nhiên chú ý thân mình, rồi trở về phủ.

Nhu Nương quan tâm nàng, Yên Nhiên biết, nhưng biểu ca yêu nàng như vậy, mà nàng cũng yêu biểu ca, vì sao phải chấp thuận ngoại nhân xen chân vào? Yên Nhiên khó chịu trong người:

-Ọe...Ọe...

Nha hoàn bưng ống nhổ, mới vừa rồi Yên Nhiên ăn bao nhiêu thì phun ra bấy nhiêu, Triệu ma ma đau lòng không thôi:

-Thế tử phi, uống miếng nước đi.

Yên Nhiên uống mấy ngụm nước ô mai mới áp chế được ghê tởm, mệt mỏi nghiêng người:

-Làm mẫu thân đều phải như thế sao?

Nàng vì mang thai mà ốm nghén, cũng là lúc phải an bài thông phòng hầu hạ Triệu Duệ Kỳ.

Mới vừa rồi Triệu ma ma không ở bên cạnh hầu hạ, đương nhiên sẽ không biết Nhu Nương cùng Yên Nhiên nói chuyện gì:

-Qua một thời gian nữa sẽ ổn, một lát nữa lão nô sẽ tự mình đi sắc dược cho người uống, năm đó lúc chủ tử hoài thế tử điện hạ, phun ra so với người còn nhiều hơn, chủ tử nằm trên giường ba tháng, rất vất vả mới ổn định được, lại vì chuyện vương gia ở trên chiến trường mang danh phản quốc...Người không biết, lúc ấy trong kinh thành không ai không mắng chửi Nhữ Dương vương, nhiều người đoạn tuyệt lui tới với vương phủ, thái

https://thuviensach.vn

phi bị bệnh không dậy nổi, hạ nhân trong phủ cũng không ít, lúc ấy vương phủ không phú quý như lúc này, bổng lộc cũng đừng nghĩ đến, hàng hóa đều bị người chèn ép chặn giữ, nếu không phải chủ tử dùng bạc hồi môn thu chi giảm bớt, thì có lẽ vương phủ cũng không mua nổi một lóng gạo bát mì, lúc ấy còn phải chịu danh phản tặc phản quốc.

Yên Nhiên biết lúc đó rất gian nan, vậy mà đại di vẫn có thể bình an sinh hạ biểu ca, nàng...

Luôn rối rắm chuyện thông phòng, thật sự thẹn với đại di. Biểu ca là người trọng tình trọng nghĩa, trải qua hai kiếp Yên Nhiên tin tưởng điều này.

-Triệu ma ma, Tiểu Hồng có việc tìm người.

Triệu ma ma nghe thấy tên Tiểu Hồng, có chút sửng sốt, rời đi một lúc lâu mới trở về.

-Thế tử phi.

Triệu ma ma ý nói có chuyện muốn nói riêng với Yên Nhiên.

-Các ngươi lui hết đi.

-Tuân mệnh, thế tử phi điện hạ.

Nha hoàn hầu hạ bên người Yên Nhiên nghe theo phân phó lui hết ra ngoài, Triệu ma ma nghiến răng nghiến lợi nói:

-Kế phi thật sự là có bản lĩnh, nàng cũng có thai.

Đôi mắt Yên Nhiên đang bình tĩnh liền hiện lên kinh đào hãi lãng(sóng to gió lớn), Triệu Duệ Giác, là hắn sao?

https://thuviensach.vn

Kiếp trước Yên Nhiên vô tử cho nên nàng rất thương yêu Triệu Duệ Giác, nhưng cuối cùng hắn lại đoạt thế tử vị.

Không phải nói hắn không tốt, được Trinh Nương giáo dục, Triệu Duệ Giác thông minh lanh lợi, quả cảm cơ trí.

Nếu nàng không nói với Trinh Nương chuyện biểu ca sa bàn thôi diễn(bày binh bố trận), hắn vẫn đánh thắng.

-Nàng vẫn là người rất phúc khí.

Yên Nhiên có mấy phần thất vọng, vẫn không thể tránh được Triệu Duệ Giác?

Triệu ma ma đè thấp thanh âm:

-Bình Nhất Chỉ từng nói vương gia không thể có nhi tử nối dòng, chủ tử cũng đã khiến vương gia ghi nhớ sâu sắc điều này, trong lòng vương gia chỉ có thế tử là nhi tử duy nhất.

Lần đầu nghe nói đến chuyện này, Yên Nhiên vô cùng ngạc nhiên, sắc mặt khẽ biến:

-Không có khả năng, Trinh Nương không thể hồng hạnh xuất tường.

Mặc kệ là thích hay không thích Trinh Nương, thì Yên Nhiên vẫn sẽ tin tưởng trinh tiết của Trinh Nương, Triệu ma ma cong khóe môi:

-Chủ tử chính là muốn cho kế phi một lòng muốn sinh hạ nhi tử có thể hiểu rõ ràng, dù nàng sinh nhi tử, thì ở trong mắt Nhữ Dương vương cái gì cũng không phải, mà chỉ là sỉ nhục.

Kiếp trước, Nhữ Dương vương rất yêu thương Triệu Duệ Giác, luôn nói hắn là nhi tử ưu tú nhất của Triệu gia.

https://thuviensach.vn

Có thể nói là đem hắn sủng đến tận trời, nếu Nhữ Dương vương hoài nghi xuất thân của Triệu Duệ Giác, thì dù hắn có ưu tú hơn nữa cũng không thể dao động được địa vị của biểu ca.

Không đúng, dù hắn có ưu tú cũng không thể xuất sắc hơn biểu ca, đôi mắt Yên Nhiên ánh ngời:

-Triệu ma ma, ta không quan tâm kế phi thật sự có thai hay không có thai, nhưng chuyện vương gia không thể có thêm nhi tử nối dòng phải nói với nàng.

-Thế tử phi...Người...Để cho vương gia tự ra tay không phải rất tốt sao?

Yên Nhiên nói:

-Ta so với ngươi còn hung ác hơn, so với đại di còn ngoan độc hơn, đem quyền lựa chọn giao cho kế phi, ta nghĩ nếu kế phi muốn lưu lại nhi nữ, dựa vào thủ đoạn của kế phi nhất định có thể làm được, nhưng nếu nàng muốn vương gia tin tưởng, sợ là không thể, Triệu ma ma động thủ đi, ta...Ta sẽ không cho bất luận kẻ nào có cơ hội, vương gia chỉ có một nhi tử là biểu ca.

Lúc đại di bày bố kết cục, Yên Nhiên không biết, có lẽ lúc đó đại di vẫn còn chút lưu luyến Nhữ Dương vương cho nên không đành lòng.

Trinh Nương có thai chính là hồng hạnh xuất tường, đời này Nhữ Dương vương không có khả năng không lâm hạnh trắc phi phu nhân.

Một lần hai lần Nhữ Dương vương sẽ không hoài nghi, nhưng một khi liên tiếp có nữ nhân hoài dựng.

Hậu viện Nhữ Dương vương phủ không phải ai cũng có thể tiến vào, không có khả năng người nào cũng phản bội Nhữ Dương vương.

https://thuviensach.vn

Lấy ngoan tuyệt chấm dứt hậu hoạn, Trinh Nương sẽ có nhiều biện pháp để lưu lại đứa nhỏ, nhưng có nhiều thủ đoạn hơn nữa cũng vô dụng, Yên Nhiên nói:

-Tốt nhất là nói với Trinh Nương tin tức này dù không dễ dàng, nhưng không phải là không làm được.

-Tuân mệnh.

Triệu ma ma rời đi an bài.

Thừa dịp Nhàn Nương lưu lại người, lúc này Yên Nhiên phải xuống tay, không cần phải sợ biểu ca tranh đấu không lại Triệu Duệ Giác.

Mà nàng cũng muốn để Trinh Nương vào thế khó xử thống khổ, Yên Nhiên nghe thấy tiếng bước chân vang lên.

Ngẩn đầu nhìn thấy Triệu Duệ Kỳ đi vào, biểu ca sạch sẽ nho nhã, chuyện xấu xa này hãy để một mình nàng làm.

Nếu sau này chết đi xuống điện Diêm La không được luân hồi chuyển thế, nàng cũng cam tâm tình nguyện.

-Biểu ca.

- Không thoải mái sao?

Triệu Duệ Kỳ đau lòng dịu dàng vuốt ve hai má của biểu muội, nàng gầy đi một ít, Yên Nhiên lắc đầu,

-Không có việc gì.

Dựa sát vào trong ngực biểu ca, Yên Nhiên an tâm nhắm mắt...

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 131: " Thánh Khiết "

Triệu ma ma lĩnh mệnh đi an bài dược có vấn đề cho Nhữ Dương vương dùng.

Sau khi nghe nói Nhữ Dương vương không chút nghi ngờ dùng chén dược, Triệu ma ma dựa người vào hành lang gấp khúc, ngẩng đầu nhìn trời đêm, thấp giọng nói:

-Chủ tử, lão nô đã hoàn thành nhiệm vụ.

-Còn thế tử phi người cũng có thể an tâm, nàng không phải là người nhân từ nương tay.

Yên Nhiên không biết, lời cuối cùng Nhàn Nương dặn dò Triệu ma ma, chỉ chờ Trinh Nương nhập môn sau ba tháng.

Sẽ xuống tay với Nhữ Dương vương, cần phải xác nhận Nhữ Dương vương không có khả năng có nhi tử nối dòng.

Nhàn Nương liền dùng tính mạng để tính kế, một khi Nhàn Nương tuyệt tình sao có thể luyến tiếc Nhữ Dương vương?

Nàng chỉ cho Trinh Nương ba tháng, nếu Trinh Nương không có cách gì làm Nhữ Dương vương thù oán Nhàn Nương, nếu không thể hoài dựng thân mình thì cả cuộc đời này Trinh Nương đừng mơ tưởng có nhi nữ.

Lúc đầu Nhữ Dương vương dùng dược, chuyện nhi tử nối dòng đã rất gian nan, sau đó ở trong liệt hỏa bị thương chân.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương lại đâm trúng huyệt đạo khiến hắn một đêm đầu bạc, nam nhân suy sụp máu huyết thương tổn rất lớn.

Nhàn Nương hiểu rõ Nhữ Dương vương, dù hắn giả vờ đau khổ hay thật sự đau khổ, thì hắn cũng không lập tức nạp trắc phi, hoặc là ở trong hậu viện miệt mài dúng tục.

Ba năm qua đi, Trinh Nương vào cửa, lúc đó Nhữ Dương vương đã điều dưỡng máu huyết, hắn đối với Trinh Nương là muôn vàn sủng ái.

Trinh Nương lại có tài năng thiên phú là rất biết hầu hạ nam nhân, thiên lôi câu động địa hỏa.

(Yul: thiên lôi câu động địa hỏa theo nghĩa đen: Thiên lôi (lửa trời) dẫn động địa hỏa (lửa đất). Nghĩa bóng: Ám chỉ trạng thái kích tình nóng bỏng giữa đôi tình nhân. Một bên là "thiên lôi", một bên là "địa hỏa", vậy thì nếu ở gần nhau....)

Nhàn Nương có tám phần nắm chắc, cho nên Trinh Nương mới có thể thụ thai, cũng vì vậy mà Nhàn Nương cho nàng thời gian là ba tháng.

Lúc an bày bố cục, Nhàn Nương lo lắng tận lực toàn diện, mượn tay thái phi ban thưởng dược liệu có thành phần ngừa thai cho trắc phi phu nhân.

Nếu Nhàn Nương tính sai, người kia cũng phải đổi bằng mạng, trên đời không có chuyện gì nhất định sẽ thành công.

Cũng không phải Nhàn Nương không tín nhiệm Triệu Duệ Kỳ cùng Yên Nhiên, mà nàng không muốn để Trinh Nương đắc ý.

Nhàn Nương không phải là người rộng lượng, có lẽ đối với người khác nàng có thể cười, nhưng đối với Trinh Nương...

https://thuviensach.vn

Nếu Trinh Nương đã tính kế để được gả vào vương phủ làm kế phi, không phải chỉ có hạnh phúc phú quý, còn có khó khăn suy sụp, ngươi trốn không thoát.

Nguyện đánh cuộc phải chịu thắng thua, Nhàn Nương thân là chính phi đương nhiên sẽ lưu lại chuẩn bị, bài bố ván cờ giành cho người đến sau.

Trinh Nương có thể hết khổ hay không, Nhàn Nương cũng không quan tâm.

Cho đến tận hôm nay, Nhàn Nương bày hạ bố cục hoàn toàn thu tóm trong tay, để lại cho Trinh Nương một con đường tàn cục nan giải.

Trong phòng, đèn được đốt lên, Trinh Nương hé môi hàm chứa ý cười, đôi mắt hiển lộ vui sướng.

Thân là nữ tử nàng rất tự tin, là mình đang mang thai, điều này không cần hoài nghi.

Thậm chí Trinh Nương còn có thể cảm nhận được nàng hoài thai là nhi tử, có lẽ...Là long phượng thai?

Mỗi khi nghĩ đến, vui sướng tràn ngập trong lòng, trong mắt là cảnh tượng tương lai tươi sáng.

Nàng sẽ bầu bạn bên cạnh bọn chúng, dạy bọn chúng thành người, bọn chúng cùng nàng như chân với tay.

Là chổ dựa vững chắc cho nàng dựa vào ở nơi xa lạ này, cũng là động lực duy nhất duy trì nàng tranh đoạt Nhữ Dương vương.

- Nếu không có các ngươi, ta thà không sủng không yêu mà trôi qua ngày tháng, thì Yên Nhiên cũng sẽ không đuổi ta đi.

https://thuviensach.vn

Vân Nhi là nha hoàn mà Trinh Nương tín nhiệm nhất, biết được Trinh Nương có tin vui, nàng cao hứng vô cùng:

-Chủ tử, này thật sự là thiên đại việc vui, sao không nhanh chóng thông báo cho vương gia biết?

Trinh Nương mỉm cười:

-Lúc này ta không định nói với hắn, đợi thai an ổn rồi nói cũng không muộn.

- Chủ tử.

Vân Nhi mở miệng tỏ vẻ phản đối:

-Người không nói, còn phải ở trước mặt thái phi lập quy củ, tứ quận chúa cả ngày không rời người, mà tứ quận chúa không biết nặng biết nhẹ, nô tỳ lo sợ nàng sẽ va chạm người, hiện nay người đã có thai không chịu được mệt nhọc.

Trong mắt Trinh Nương hiện lên sầu lo:

-Yên Nhiên cũng mới có thai, hiện nay trong vương phủ nàng chính là trân bảo nâng niu trong tay sợ vỡ ngậm trong miệng sợ tan, nhận hết mọi sủng ái, nếu lúc này ta cũng nói mình có thai, chắc chắn vương gia sẽ rất mừng rỡ, mà vắng vẻ Yên Nhiên, đó không phải là điều ta mong muốn.

(Yul: TN nói như kiểu YN với TN là chung phu ấy😂😂😂😂)

-Người tâm địa rất thiện lương, hiện nay vương phủ chỉ có một mình thế tử, nếu người sinh hạ nhi tử cũng là đích trưởng tử, đương nhiên thế tử phi sẽ mất hứng, còn không phải là bởi vì người đoạt vinh quang của nàng sao.

Trinh Nương lại an ủi Vân Nhi:

https://thuviensach.vn

-Chớ có nói bậy, sao thế tử phi có thể là người bụng dạ hẹp hòi? Ta chỉ là không muốn Yên Nhiên bị kích thích, hoài dựng thân mình càng phải chú ý tâm bình khí thuận, một khi Yên Nhiên có chuyện gì, ta biết làm thế nào đối mặt với đại tỷ đã mất? Huống chi trong vương phủ cũng không phải chỉ có ta cùng Yên Nhiên, còn có trắc phi phu nhân, một khi các nàng có tư tâm, lợi dụng Yên Nhiên khiến ta gặp nguy hiểm, rồi làm người xem náo nhiệt, ta cùng Yên Nhiên trở mặt thành thù, thì vương phủ còn có ngày tháng an lành sao?

-Người toàn tâm toàn ý vì người khác lo lắng, vì vương gia mà suy nghĩ, chịu khổ là người a.

-Ta là vương phi sao có thể không vì vương phủ mà suy tính? Ta vẫn ngóng trông vương gia cùng thế tử có thể ở chung hòa hảo, nhi tử trong bụng ta...Tước vị của hắn phải dựa vào chính hắn.

Đôi mắt Trinh Nương điềm tĩnh tràn đầy tin tưởng, nàng tự mình giáo dưỡng huyết mạch thân sinh nhi tử sẽ trở thành người xuất sắc nhất, Trinh Nương biết rất nhiều phương pháp dạy dỗ.

-Nhưng chổ thái phi phải làm sao bây giờ?

- Trước kia ta an phận chịu nàng sai sử là vì ta muốn nàng thừa nhận ta, nhưng hiện nay huyết mạch mới là quan trọng nhất, nói không chừng ta cũng phải động một chút thủ đoạn.

Trinh Nương nhấp môi, âm u thở dài:

-Ta cũng là vì huyết mạch Triệu gia mà suy nghĩ.

-Ngươi đem kẹo đường cho tứ quận chúa, ta biết nàng rất thích ăn, lúc này thời tiết đang chuyển lạnh, sai phòng bếp chuẩn bị canh tứ vật cho tứ quận chúa, tiểu hài tử phải bảo dưỡng thật tốt.

https://thuviensach.vn

Vân Nhi nghe có chút hồ đồ, ý tứ của Trinh Nương chính là bảo nàng đi làm việc.

Vân Nhi biết Trinh Nương sẽ không thay đổi chủ ý, đành lĩnh lệnh rời đi.

Trinh Nương đứng dậy lục tìm kinh Phật, một lần lại một lần nhẹ giọng đọc kinh tẩy trừ tội nghiệt.

(Yul: không còn gì để nói😦😦😦)

Tay phải chuyển động Phật châu, khuôn mặt thanh lệ thánh khiết, không phải nàng muốn trả thù tứ quận chúa, là vì sự bình an của nhi tử, Phật tổ sẽ hiểu cho nàng.

Trinh Nương tụng niệm kinh thư một canh giờ, sau khi rửa mặt Trinh Nương nằm ở trên giường.

Trong cơn buồn ngủ mông lung là hình ảnh Nhữ Dương vương vui mừng không kiềm chế được.

Cũng vì nàng có thai Nhữ Dương vương sủng nàng như trân bảo nâng niu trong tay không rời.

Tuy được tra nam ngựa đực sủng ái không phải là điều nàng mong đợi, nhưng có thể trở thành người mà nam nhân yêu nhất, cũng là loại chuyện đáng cao hứng.

Triệu Duệ Kỳ ôn nhu văn nhã yêu thương Yên Nhiên như vậy, vì sao nàng không được?

Trinh Nương xem thường tình cảm giữa Yên Nhiên cùng Triệu Duệ Kỳ, nàng chỉ coi Nhữ Dương vương là lão bản.

Trong lòng tràn ngập tính kế, cảm tình sao có thể so với sinh tử, lưỡng tình tương duyệt đáng bao nhiêu?

https://thuviensach.vn

Từ lần đầu gặp gỡ Nhữ Dương vương, Trinh Nương vẫn luôn quan sát hắn, từ trong thư tín lui tới nàng cũng biết, Nhữ Dương vương oán hận Nhàn Nương cương cường.

Hắn luôn tiếc nuối chỉ có một nhi tử duy nhất là Triệu Duệ Kỳ, sau đó Nhữ Dương vương cũng ít nhắc tới chuyện nhi tử nối dòng.

Theo Trinh nương phân tích suy ra kết luận là Nhữ Dương vương chấp nhận số mệnh.

Nếu trời cao ban tặng, hắn có thêm nhi tử, nhất định sẽ yêu thương như mạng, dù sao hắn cũng đã khát cầu nhi tử nhiều năm nay.

Trinh Nương đã ngủ say mà khóe môi vẫn cong lên, trong mộng vĩnh viễn là tốt đẹp nhất.

Qua hai ngày, tứ quận chúa vẫn luôn quấn quít lấy Trinh Nương lại bị kiết lỵ.

Trinh Nương hạ lệnh trượng tễ bốn nha hoàn hầu hạ bên người tứ quận chúa, còn sai người đem tứ quận chúa chuyển qua sân viện khác để tĩnh dưỡng.

Còn nói kiết lỵ là bệnh có thể lây nhiễm, Trinh Nương bận rộn thỉnh an hầu hạ thái phi đương nhiên không thể đi thăm tứ quận chúa.

Lại qua hai ngày, thần sắc thái phi hoảng hốt, tinh thần không đủ luôn lải nhải nói trước mặt có vầng sáng.

Thái y chuẩn không ra bệnh, thái phi đành phải tĩnh dưỡng, Trinh Nương không cần hầu hạ lập quy củ, mỗi ngày chỉ cần đi thỉnh an, Trinh Nương coi đó là vận động rèn luyện thân thể.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 132: Nhân Tâm

Nhữ Dương vươngphủ phát sinh nhiều biến hóa, cũng vì Yên Nhiên có thai bị ốm nghén nghiêm trọng cho nên không chú ý Trinh Nương làm cái gì.

Tứ quận chúa bị chuyển đến Qua Thiên viện, Yên Nhiên là nghe Triệu ma ma thuận miệng nhắc tới.

Cưỡng chế nôn mửa, mặc kệ mỗi ngày Yên Nhiên ăn bao nhiêu, thì cũng phun ra hết.

Dù vậy Yên Nhiên vẫn cố gắng ăn, chỉ cần có thể để thai nhi hấp thu, nôn mửa hay thống khổ nàng cũng cam tâm tình nguyện.

-Ngươi đang nói tứ muội muội? Nàng đang ở Qua Thiên viện?

Triệu ma ma bưng canh gà trên tay, trả lời Yên Nhiên:

-Dạ, đã qua đó được vài ngày, vương phi điện hạ muôn vàn sủng ái nàng này nọ lại không kể cận chăm sóc còn không phải là sợ bị tứ quận chúa liên lụy...Thế tử phi muốn đi đâu? Người còn chưa uống canh gà.

Yên Nhiên đứng dậy xuống giường, mấy ngày liền đều nôn mửa khiến sắc mặt nàng tái nhợt đi rất nhiều.

Cả người suy yếu, Yên Nhiên kéo áo choàng phủ vào người, cao giọng phân phó:

-Chuẩn bị nhuyễn kiệu, ta tự đi vấn an tứ muội muội.

https://thuviensach.vn

-Thế tử phi đang có thai, không thể vọng động, huống chi tứ quận chúa còn có thể lây nhiễm bệnh cho người, hãy để lão nô thay người đến nhìn tứ quận chúa.

Triệu ma ma chặn Yên Nhiên lại:

-Người dù sao cũng phải vì hài tử trong bụng mà suy nghĩ, vì thế tử điện hạ mà suy nghĩ, thế tử vẫn luôn ngóng trông mẫu tử người bình an.

Yên Nhiên sợ run, nhưng vẫn kiên quyết:

-Ta tự mình đi, Triệu ma ma ngươi tránh ra.

-Tứ quận chúa là thứ xuất, người cần gì phải coi trọng như thế? Nàng chưa chắc biết chuyện, là trùng hợp.

-Mặc kệ là như thế nào, ta cũng không thể biết mà không quan tâm, ngươi không cần phải nói, chuẩn bị nhuyễn kiệu, ta sẽ chú ý.

Trọng sinh tính tình Yên Nhiên vẫn chưa thay đổi nhiều, dù kiếp trước nàng bị Trinh Nương lừa gạt, thì kiếp này nàng vẫn tin tưởng thứ nữ.

Mặc kệ tứ quận chúa là thiên chân thật hay là giả vờ, nếu không phải nàng luôn vạch trần Trinh Nương, thì Trinh Nương cũng sẽ không nhốt nàng.

Trinh Nương đối với địch nhân luôn không quan tâm không hỏi tới, lúc bình thường thì nói tốt lắm, nhưng tứ quận chúa mang bệnh lại bị đánh chết, ai sẽ để ý tới nàng?

Yên Nhiên không thể trơ mắt nhìn tứ quận chúa chết trẻ, Yên Nhiên cũng không phải tùy tiện đi cứu tứ quận chúa.

Đi đường dùng nhuyễn kiệu thay đi bộ, vào trong sân viện cũng không đụng chạm tứ quận chúa.

https://thuviensach.vn

An bài này nọ xong xuôi liền rời khỏi, sau khi trở về phòng sẽ tắm rửa sạch sẽ, sẽ không lây nhiễm bệnh.

Bình Nhất Chỉ từng dặn dò Yên Nhiên cần phải chú ý, thăm bệnh không ở trong phạm vi nguy hiểm.

Ngồi trong nhuyễn kiệu đi vào Qua Thiên viện, nơi này cách chính viện rất xa, ở trong vương phủ rất ít chủ tử nào đến nơi này, sân viện cực kì hoang vắng.

-Người nào?

Ma ma canh cửa nhìn rõ người ngồi trong kiệu, vội vàng quỳ gối:

-Thỉnh an thế tử phi.

Yên Nhiên nói:

-Mở cửa, ta vào thăm tứ muội muội.

- A...Này...

Ma ma canh cửa hiển lộ khó xử.

Yên Nhiên vén màn kiệu, lộ ra thần sắc không ưng thuận:

-Thất thần làm cái gì?

-Hồi bẩm thế tử phi điện hạ, là vương phi không cho bất luận kẻ nào tiếp cận tứ quận chúa, sợ bệnh của nàng lây nhiễm qua người, nô tỳ nhất định sẽ hầu hạ tứ quận chúa chu đáo, xin người hãy yên tâm.

-Yên tâm? Ta chỉ gặp các ngươi còn chưa vào sân viện, không biết tứ muội muội sống chết thế nào, ta có thể yên tâm? Tránh ra, các ngươi mau tránh ra cho ta.

https://thuviensach.vn

Thái phi sinh bệnh, Yên Nhiên có thai, tuy Trinh Nương không được Nhữ Dương vương sủng ái.

Nhưng nàng là vương phi vẫn có thể nắm giữ một phần quyền lợi, hơn nữa tứ quận chúa vẫn được Trinh Nương chăm sóc, nàng cũng có tư cách nhúng tay vào nơi ở của tứ quận chúa.

-Người thật sự suy nghĩ nhiều rồi, vương phi điện hạ khóc nói muốn chiếu cố tứ quận chúa, nếu không phải thái phi đột nhiên bị bệnh, vương phi điện hạ bị ngất xỉu, thì nhất định người sẽ canh giữ bên người tứ quận chúa, dù vương phi điện hạ không khỏe vẫn dặn dò nô tỳ hầu hạ chăm sóc tứ quận chúa thật tốt, thế tử phi điện hạ thân mình quý trọng, thật sự không nên gặp tứ quận chúa, ngăn chặn người là vì muốn tốt cho người, nô tỳ thật sự oan uổng.

Lại ngất xỉu? Sắc mặt Yên Nhiên trắng bệch, móng tay bấu chặt vào thành kiệu, ngón tay tái nhợt.

Kiếp trước Trinh Nương ngất xỉu vào ngày giỗ của Nhàn Nương, nàng cùng biểu ca cho tới tận bây giờ cũng không muốn để Trinh Nương đến tế bái Nhàn Nương...

Kiếp trước Nhữ Dương vương nổi giận lôi đình đôi mắt hiện lên cừu hận, lúc này Yên Nhiên nhớ lại còn run sợ.

-Nàng lại ngất xỉu?

-Vương phi điện hạ cũng không tốt lắm, vừa lo lắng cho tứ quận chúa lại vừa lo lắng cho thái phi điện hạ, đại phu nói là lo lắng vất vả, là đại phu khổ khuyên, cho nên vương phi mới không có tới chăm nom tứ quận chúa.

-Nàng ngất xỉu rất đúng lúc, rất thỏa đáng.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên cười tiêu sái, luôn câu nệ hướng về quá khứ, trên lưng đeo yêu hận tình cừu của kiếp trước, bỏ qua thật đáng tiếc cho cơ hội trọng sinh, Yên Nhiên nói:

-Các ngươi tránh ra.

Trong mắt vị ma ma canh cửa hiện lên kích động, quỳ sát xuống đất:

-Thế tử phi điện hạ, thỉnh người trở về.

-Các ngươi không chịu để ta đi vào?

-Thế tử phi điện hạ vì sao người không tin vương phi, lại cố ý khó xử nô tỳ, muốn đi vào nơi nguy hiểm? Hiện nay người đang mang thai một khi có chuyện, dù tứ quận chúa hết bệnh, cũng sẽ áy náy đến chết, trong vương phủ nhi tử nối dòng là quan trọng nhất, người...

-Còn không chịu tránh ra? Ngay cả mệnh lệnh của ta cũng không nghe, trong mắt các ngươi chỉ có vương phi không có ta? Người đâu, bất kính với chủ tử, phạt ba mươi trượng, đánh thật mạnh cho ta.

Yên Nhiên không đợi ma ma nói xong, trực tiếp sai người kéo xuống phạt trượng.

Các nàng càng ngăn trở, tứ quận chúa càng nguy hiểm, nhưng Yên Nhiên cũng không ngu xuẩn như kiếp trước, phân phó với Triệu ma ma:

-Đá văng cửa đi vào, nhìn xem tình trạng tứ quận chúa như thế nào.

-Dạ.

Triệu ma ma tiến lên đá văng cửa viện, nếu Trinh Nương phóng vật dơ bẩn lên người tứ quận chúa, với đôi mắt lão luyện của Triệu ma ma nhất định có thể nhìn ra.

https://thuviensach.vn

(Yul: vật dơ bẩn là vật hại người)

Yên Nhiên ngồi trên nhuyễn kiệu được nâng vào sân viện, mùi tanh tưởi nồng đậm khiến Yên Nhiên ghê tởm.

Trong sân viện cỏ dại mọc thành từng bụi, Triệu ma ma vào phòng nhìn thấy tứ quận chúa nằm úp sấp trên mặt đất.

Thân thể gầy gò không còn bao nhiêu thịt, xuống tay thật tàn nhẫn, trong lòng Triệu ma ma chua xót.

Nhàn Nương xem nhẹ thứ nữ, nhưng nàng không đạp hư các nàng, đây là...Là muốn ép chết tứ quận chúa.

-Tứ quận chúa, tứ quận chúa.

Triệu ma ma nhìn không nổi, tiến lên bế tứ quận chúa đang nằm dưới đất.

Y phục dơ bẩn nhìn không ra màu sắc, trên váy đầy hạt hoàng(phân lỏng)...Là không thể khống chế.

(Yul: 😢😢😢)

-Tứ quận chúa tỉnh tỉnh, tỉnh tỉnh.

Môi tứ quận chúa xanh tím:

-Lạnh quá, lạnh quá.

Kinh thành so với Tây Sơn thì lạnh hơn một chút, trong phòng tứ quận chúa không có một chậu than, nàng là người bệnh, còn nhỏ như vậy, Yên Nhiên đỡ khung cửa:

-Triệu ma ma mang nàng ra ngoài.

https://thuviensach.vn

- Tứ quận chúa, thế tử phi tới cứu người, người hãy cố gắng kiên trì.

Triệu ma ma bế tứ quận chúa, tứ quận chúa béo mập trước đây đã không còn, Yên Nhiên ôm ngực, khẽ nói:

-Tứ muội muội, ngươi sẽ không sao, tẩu tử cam đoan ngươi nhất định bình yên.

- Tẩu tử...Mẫu phi...

Lúc Yên Nhiên đem tứ quận chúa rời khỏi Qua Thiên viện, Trinh nương cũng nhận được tin tức.

Nếu nàng tâm ngoan thủ lạt, ở trên người tứ quận chúa phóng ít vật dơ bẩn, thì Yên Nhiên nhất định sẽ sẩy thai:

-Nàng vẫn còn trẻ tuổi nên rất liều lĩnh bồng bột.

Trinh Nương không chút hoang mang đứng dậy nói:

-Ta đi gặp vương gia.

-Vương gia, tứ quận chúa giao cho nô tỳ chăm sóc thiếp thật sự không yên lòng, chàng đem nàng giao cho thiếp chiếu cố đi, nếu không phải thân thể thiếp không khỏe, nhất định thiếp sẽ không rời khỏi nàng...

Đôi mắt Trinh Nương rưng rưng nước mắt:

-Từ lúc thiếp gả vào vương phủ đến nay, nàng là người thân thiết với thiếp nhất, vương gia, hãy để thiếp chiếu cố tứ quận chúa đi.

Nhữ Dương vương buông sách, nhìn thoáng qua Trinh Nương:

-Ngươi muốn chiếu cố nàng, bản vương sẽ không ngăn cản.

-Vương gia, thế tử phi thỉnh người đi qua, tứ quận chúa sợ là không ổn.

https://thuviensach.vn

Minh Yên nghiêng ngã lảo đảo chạy vào:

-Thế tử phi điện hạ đã sai người thỉnh Bình thần y, tứ quận chúa bị nô tỳ hại khổ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 133: Vận Khí

Trinh Nương nghe Minh Yên bẩm báo trong lòng âm thầm sốt ruột, Yên Nhiên thỉnh Bình Nhất Chỉ cứu tứ quận chúa?

Không phải Trinh Nương lo sợ quỷ kế của nàng bị vạch trần, mà nàng không định hại tứ quận chúa bị mất mạng.

Chẳng qua là nàng muốn cho tứ quận chúa một chút giáo huấn, sai khiến nô tỳ hầu hạ dùng chút mánh lới.

Sao lại huyên náo đến mức muốn bỏ mạng? Trinh Nương cũng không hối hận, rưng rưng nước mắt khẩn cầu:

-Vương gia, chàng đi nhìn tứ quận chúa đi.

Nhữ Dương vương không ưng thuận nhíu mày:

-Nhi tức còn trẻ tuổi, nàng cũng hồ nháo theo? Bản vương là đại phu sao? Tứ nha đầu là thứ xuất lại có thể bắt bản vương tự mình đến xem? Nàng tự đi nhìn là được, nếu nhi tức đã thỉnh Bình thần y chắc chắn tứ nha đầu không có việc gì, nếu thật sự có đại sự nàng sai người thông báo cho bản vương.

-Vương gia, chàng là...Là phụ vương của tứ quận chúa, chàng...

Nước mắt chảy dài trên khuôn mặt, Trinh Nương khóc không thành tiếng, đột nhiên vọt tới trước mặt Nhữ Dương vương.

https://thuviensach.vn

Cướp quyển sách trong tay Nhữ Dương vương, Vân Nhi, Minh Yên đều ngây ngẩn cả người.

Vân Nhi âm thầm lo lắng, vương phi lại vì tứ quận chúa mà giằng co với vương gia, thật sự là dọa người.

-Vương phi điện hạ.

Nhữ Dương vương nhíu mày, Trinh Nương nức nở nói:

-Thứ xuất cũng là cốt nhục của chàng, lúc tính mạng của tứ quận chúa nguy nan, chàng có thể thờ ơ sao? Chàng là người nhân từ, vì sao luôn lấy đích thứ phân biệt đối đãi với tứ quận chúa, rõ ràng chàng cũng rất quan tâm đến nàng.

Nước mắt nhỏ giọt xuống mu bàn tay Nhữ Dương vương, Nhữ Dương vương nhẹ giọng nói:

-Trinh Nương.

- Chàng đối xử với tứ quận chúa là từ ái, thiếp không chung tình sai người, chàng không phải là người lãnh khốc vô tình, đúng không?

Hai mắt đẫm lệ mông lung ngóng trông câu trả lời, Nhữ Dương vương có mấy phần động dung:

-Cũng không phải là bản vương vô tình, việc này nàng có thể xử lý tốt, đi đi, nàng hãy ở cùng tứ nha đầu nhiều một chút, cần cái gì thì đến nói cho bản vương biết.

- Vương gia.

Nhữ Dương vương đứng dậy khoát tay lên vai Trinh Nương:

https://thuviensach.vn

-Ta là trụ cột trong phủ, đích thứ phân chia là quy củ của vương phủ, nàng thiện lương từ ái, bản vương biết, nhưng nàng đã không còn là thứ nữ Mạnh gia, mà là vương phi của bản vương, sau này nàng cũng phải phân biệt đích thứ, hiểu chưa?

Trinh Nương vùi đầu vào trong ngực Nhữ Dương vương, khóc lóc nỉ non, cánh tay Nhữ Dương vương cứng ngắc, chậm rãi vỗ lưng nàng.

Trong mắt có một tia ôn nhu tình ý, khóe miệng Trinh Nương khẽ cong:

-Thiếp sẽ chiếu cố tứ quận chúa thật tốt, chàng yên tâm đi, chuyện Yên Nhiên không thể nghĩ, thiếp sẽ nghĩ thay.

Trinh Nương nhẹ nhàng đẩy Nhữ Dương vương, xoay người bước đến cửa, ngoái đầu nhìn lại cười nói:

-Thiếp chỉ biết vương gia không phải là người ngoan tâm hung ác, thiếp...Một mảnh si tình đã sớm dừng trên thân chàng, là do thiếp đơn thuần hèn mọn muốn khiến chàng cao hứng, chỉ cần chàng được sung sướng, dù thiếp có chịu ủy khuất lớn hơn nữa thì thiếp vẫn có thể thừa nhận.

Lần đầu thổ lộ trước mặt Nhữ Dương vương, hai má Trinh Nương ửng hồng, ngượng ngùng xấu hổ nói:

-Không biết thiếp đang nói cái gì nữa, chàng hãy quên đi.

Trinh Nương vội vàng bỏ chạy ra ngoài, Nhữ Dương vương ngồi xuống, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Sâu trong đáy lòng có chút vui sướng, nàng chung tình với hắn? Là thật hay là giả? Rất ít có nữ tử nào dám đối diện hắn tuyên cáo.

https://thuviensach.vn

Uyển Như là một, Trinh Nương là hai, cả đời Nhàn Nương cũng chưa từng nói thích hắn.

Nhưng Nhữ Dương vương xác định Nhàn Nương đồng ý vì hắn trả giá sinh mệnh là thật lòng thích hắn.

-Nhàn Nương, ta không có lỗi với nàng, ta đối với Trinh Nương là thương tiếc, nhưng không phải là tình yêu.

Trinh Nương chạy ra khỏi viện, liền dừng chân khôi phục lại sắc mặt lạnh lùng, Vân Nhi chạy tới, Trinh Nương nói:

-Nô tỳ hầu hạ tứ quận chúa không thể để lại, ngươi về phòng lấy ra nhược điểm mà ta đã chuẩn.

- Dạ, chủ tử.

Vân Nhi quỳ gối, vỗ vỗ ngực:

-Mới vừa rồi hù chết nô tỳ, sao người dám làm như vậy với vương gia? Nô tỳ còn cho rằng vương gia sẽ tức giận.

- Ta đã sớm đoán vương gia sẽ không đi nhìn thứ nữ.

-Vậy người còn?

Trinh Nương khẽ cong môi ý tứ hàm xúc:

-Vân Nhi, ngươi không hiểu nam nhân, không hiểu loại nam nhân giống như vương gia.

Trinh Nương nắm chặt tay thành quyền, hiệu quả không sai, tuy không có cách gì khiến Nhữ Dương vương hoàn toàn tiêu trừ nghi kỵ tứ quận chúa.

https://thuviensach.vn

Nhưng sẽ thay đổi cách nhìn của Nhữ Dương vương đối với nàng, Trinh Nương thấp giọng nói:

-Vì các ngươi cái gì nương cũng làm.

Đi đến sân viện của tứ quận chúa, hai mắt Trinh Nương phiếm hồng bước nhanh vào phòng, lo lắng hỏi:

-Tứ quận chúa? Nàng thế nào? Yên Nhiên, mau nói cho ta biết, tứ quận chúa có bình an không? Bình thần y nói như thế nào?

Tứ quận chúa đã thay đổi y phục sạch sẽ, Bình Nhất Chỉ cũng đã bắt mạch kê dược.

Yên Nhiên ngồi sau bình phong, trong mắt nổi lên lãnh ý nhìn Trinh Nương biểu diễn.

Nhìn Trinh nương xuyên qua bình phong, nhìn nàng từ ái dịu dàng vuốt ve hai má của tứ quận chúa, nhìn nàng cảm tạ Bình thần y, nhìn nàng làm rất nhiều chuyện.

Yên Nhiên nhắm mắt, vì sao? Kiếp trước nàng lại cho rằng Trinh Nương hiền lương từ ái?

Không phải Yên Nhiên không nghĩ mượn chuyện này chèn ép Trinh Nương, tứ quận chúa ra nông nổi này, Yên Nhiên rất muốn giúp nàng báo thù, nhưng là nô tỳ...

Thật giận vì do nô tỳ làm ra, trừ chuyện Trinh Nương an bài sân viện, thì một chút cũng không liên lụy đến Trinh Nương.

Nô tỳ kia gánh vác mọi tội lỗi, Trinh Nương làm việc rất cẩn thận, sao nàng có thể lưu lại nhược điểm?

https://thuviensach.vn

Vu oan hãm hại, cũng không phải Yên Nhiên không muốn làm, mà là Trinh Nương tâm kế sâu nếu làm không tốt sẽ tự chuốc phiền phức vào thân.

Yên Nhiên là người sắp làm mẫu thân, lúc có thai...Yên Nhiên cố gắng làm cho mình bình tĩnh, nhìn Triệu ma ma ám chỉ nói:

-Đem An Miên Hương mà Bình đại phu đưa tới hãy đốt một ít, tứ muội muội ngủ không an ổn, vẫn luôn gặp ác mộng.

Triệu ma ma giật mình:

-Thế tử phi?

Yên Nhiên gật đầu nói:

-Đi đi, không phải Bình đại phu đã phân phó sao?

-Nếu mẫu phi đã tới đây, tứ muội muội liền giao cho người, Bình đại phu nói bệnh của tứ muội muội không có truyền nhiễm, mẫu phi không cần lo lắng, tứ muội muội vẫn luôn gọi người, người hãy ở cùng nàng đi.

Yên Nhiên đứng dậy, mỉm cười nói với Bình đại phu:

-Ta còn có một chuyện muốn thỉnh giáo Bình đại phu. Bình đại phu thỉnh.

Bình đại phu nói:

-Thế tử phi thỉnh.

Triệu mama đợi Yên Nhiên rời khỏi đây, mới châm An Miên Hương, rồi nói với Trinh Nương:

https://thuviensach.vn

-Bình đại phu phân phó An Miên Hương nhất định hữu dụng, thế tử phi đang hoài dựng thân mình chịu không được mùi này, loại hương liệu này đối với người bình thường rất có lợi, nô tỳ đem lư hương đến trước giường.

-Tứ quận chúa, vương phi điện đến thăm người.

Tứ quận chúa chậm rãi mở mắt, cầm chặt tay Trinh Nương:

-Mẫu phi, hãy ở cùng...Nữ nhi...Nữ nhi sợ...

Triệu ma ma xoay người rời đi, lúc Trinh Nương còn đang lo lắng, chỉ nghe thấy tiếng Triệu ma ma phân nha hoàn trông cửa:

-Các ngươi nghe rõ cho ta, tứ quận chúa đã có vương phi chăm sóc, các ngươi không được phép quấy rầy vương phi, vương phi điện hạ thiện lương nhân từ muốn ở cùng tứ quận chúa thật lâu.

- Tuân mệnh.

Tiểu nha hoàn ngay cả cửa chính cũng đóng lại, Trinh Nương thiếu chút nữa là bật khóc:

-An Miên Hương...

Đối với người bình thường thì rất tốt, nhưng nàng đang có thai, tứ quận chúa lại gắt gao nắm chặt tay Trinh Nương.

Nếu lúc này Trinh Nương bỏ nàng lại, nhất định vương gia sẽ biết, đến lúc đó...

Trinh Nương rất hối hận vì không nói cho vương gia biết chuyện nàng có thai, nàng là vì Yên Nhiên mới giấu diếm, nhưng Yên Nhiên lại hại nàng.

-Thế tử phi.

https://thuviensach.vn

Bình Nhất Chỉ thở dài:

-Lòng người khó dò, vương phi tâm tư quá nặng, nàng nhất định sẽ muốn rất nhiều.

Yên Nhiên nở nụ cười:

-Ta cũng không có ý hại người, là chính nàng tự sợ hãi, cả ngày nghi thần nghi quỷ, ngươi đang trách ta?

Bình Nhất Chỉ thu hồi tay bắt mạch, khom người nói:

-Người không có việc gì, hãy yên tâm đi.

-Bình đại phu ít khi vào vương phủ, thỉnh Bình đại phu bắt mạch cho thái phi cùng vương gia.

- Dạ.

Bình Nhất Chỉ đi gặp Nhữ Dương vương, Yên Nhiên cười nhẹ:

-Bệnh của vương gia không thể gạt được Bình Nhất Chỉ, không biết Trinh Nương có thể phát hiện ra manh mối hay không?

Triệu ma ma nói:

-Nhìn tình cảnh này, vương phi sẽ thoát khỏi tứ quận chúa, nàng nhất định sẽ đến trước mặt vương gia, có nghe được hay không, phải xem vận khí của nàng.

Yên Nhiên vuốt tóc:

-Nàng luôn có vận khí rất tốt.

Trinh Nương muốn giữ đứa nhỏ, hay tự tay bỏ hắn? Yên Nhiên thật lòng muốn biết, Trinh Nương rất để ý nhi nữ.

https://thuviensach.vn

Yên Nhiên biết rõ hơn bất cứ ai, bức nàng tự tay đoạn tuyệt tương lai hy vọng, Yên Nhiên lẩm bẩm:

-Ta cũng là người xấu.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 134+1: Giữ Thai

Trinh Nương gạt bỏ tay tứ quận chúa, tuy chỉ ngồi gần nửa canh giờ, vẫn khiến Trinh Nương lo lắng không yên.

Nếu nàng bị tính kế ảnh hưởng tới thai nhi trong bụng, thì Trinh Nương có chết cũng sẽ không tha thứ cho Yên Nhiên.

Yên Nhiên chắc chắn không biết nàng có thai, cho nên Yên Nhiên châm hương liệu có thành phần tránh thai hoặc là thương tổn thân thể của nàng.

Trinh Nương càng nghĩ như vậy, thì càng cảm thấy bụng trướng đau, Yên Nhiên sợ nàng có thai, sợ nàng sinh ra nhi tử sẽ tranh đoạt vị trí thế tử với Triệu Duệ Kỳ.

Vân Nhi dâng trà nóng, Trinh Nương thở dài:

-Yên Nhiên suy nghĩ quá nhiều rồi, ta chưa bao giờ nghĩ sẽ để nhi tử tranh đấu vị trí thế tử.

-Cũng không thể trách thế tử phi suy nghĩ nhiều, cũng tại người hảo tâm cố ý giấu diếm tin vui.

Vân Nhi rất bất mãn:

-Người cứ vì vương phủ mà suy nghĩ, nhưng thế tử phi có suy nghĩ cho người đâu.

Trinh Nương lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

-Ta không muốn nghe lời này, ngươi không cần nhiều lời.

Nước trà ấm áp không xua tan được hàn ý trong lòng Trinh Nương, Yên Nhiên xem nàng là chướng ngại vật, nào có một phần cảm tình.

-Ta đi gặp Vương gia, Vân Nhi, ngươi...Ngươi hãy dẫn dắt Minh Yên rời đi.

-Người nên sớm nói cho vương gia biết.

Vân Nhi vội đi dùng ám hiệu với Minh Yên, muốn dẫn đi cũng không dễ dàng, nhưng hôm nay Nhữ Dương vương đã sớm đuổi Minh Yên.

Trinh Nương lặng lẽ tới gần cửa, nàng tính nói với Nhữ Dương vương chuyện nàng mang thai, thuận tiện...

Nếu Yên Nhiên dám làm, nàng cũng không thể làm thánh mẫu để mặc cho Yên Nhiên thương tổn.

Trinh Nương phải bảo vệ nhi nữ, mẫu vì tử cường, nàng như thế nào cũng được, nhưng không thể dễ dàng tha thứ cho người tổn thương đứa nhỏ của nàng...

-Vương gia, bệnh tình của người không hề tốt lên, ngược lại càng ngày càng nặng, tháng trước người...Người dương tinh cuồng loạn, thận tụy bị hao tổn, tuy ta đã kê dược cho người, nhưng người không hề tu thân dưỡng tính.

-Bản vương...

Nhữ Dương vương xấu hổ vô cùng, đều tại Trinh Nương câu dẫn hắn, chứ không phải hắn nhất thời mê sắc mà phá hư thân thể.

-Bản vương mới thú kế phi.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương lảo đảo, tay che kín miệng, nước mắt chảy dài, nàng không thể tin những gì mình đang nghe lại là sự thật.

Bình Nhất Chỉ nói:

-Vương gia còn có thế tử truyền tiếp hương khói, nhưng nếu đúng hạn dùng dược sẽ không đến nổi không thể có thêm nhi tử nối dòng.

Nhữ Dương vương bỗng nhiên thở dài:

-Bỏ đi, bản vương không cưỡng cầu..

Trinh Nương không nhớ mình làm như thế nào rời khỏi sân viện của Nhữ Dương vương.

Sau khi Trinh Nương thất hồn lạc phách rời đi, Triệu ma ma vẫn luôn trốn ở một bên quan sát, vỗ vỗ cổ tay áo:

-Thế tử phi từng nói, vận khí cũng phải dựa vào thực lực, nếu không có thế tử phi an bài, thì ngươi sao có thể dễ dàng tiếp cận vương gia? Người chủ tử lưu lại cũng không phải là người vô dụng.

Sau khi Vân Nhi tư hội cùng Minh Yên khi trở về trong lòng tràn đầy vui mừng.

Cứ nghĩ Trinh nương sẽ nhận được sủng ái của vương gia, nhưng lại nhìn thấy Trinh Nương khóc lóc thảm thiết:

-Chủ tử, người làm sao vậy?

Trinh Nương chưa bao giờ trải qua thống khổ đến nản lòng như vậy:

-Ta...Ta...Hài tử của ta khó giữ.

-Ai dám động thủ làm khó người? Vương gia nhất định sẽ không bỏ qua.

https://thuviensach.vn

-Ai? Hắn dám làm, chỉ cần hắn biết được, sẽ tự tay động thủ.

Trinh Nương buồn bực vô cùng, bàn tay đặt lên trên bụng:

-Vì sao, vì sao lại như vậy?

Hài tử trong bụng là điều duy nhất khiến nàng vướng bận, là hy vọng, nhưng hy vọng của nàng có thể biến mất.

Trinh Nương dựa người vào thành giường, nếu không có giường chống đỡ, thì nàng sẽ ngã sấp xuống đất.

Có nhi nử huyết mạch tương liên chính là toàn bộ hy vọng của nàng, nếu ai dám thương tổn nhi nữ của nàng, thì nàng sẽ liều mạng.

Nhưng nếu tự tay nàng làm, chính nàng bỏ đứa nhỏ, nàng là loại mẫu thân gì?

-Ta ở vương phủ...Ở vương phủ...

- Chủ tử, người...Người...

Vân Nhi không biết làm sao, nàng không hiểu chủ tử bị gì, chủ tử giống như thống khổ muốn chết đi.

Trinh Nương lau sạch nước mắt, trong đôi mắt ẩn hiện âm ngoan:

-So với tử vong còn đáng sợ hơn, ta thà chết cũng không từ bỏ nhi tử.

Vân Nhi quỳ gối trước mặt Trinh Nương, hoảng hốt nói:

-Người không thể hồ đồ, sao người có thể suy nghĩ bỏ hài tử? Sao người có thể vì thế tử điện hạ mà có ý niệm này trong đầu?

-Ta không phải vì thế tử, ngươi không hiểu, ta sẽ không vì ai mà bạc đãi cốt nhục của chính mình, ta không phải là kế mẫu tốt, nhưng ít nhất ta sẽ là

https://thuviensach.vn

mẫu thân tốt.

Hai kiếp làm người, Trinh Nương chưa bao giờ giống như lúc này chờ mong nhi nữ.

Trinh Nương khóc đỏ mắt:

-Nếu không bỏ bào thai trong bụng, thì ta sẽ bị thất sủng bị vương gia hành hạ đến chết cũng không nhất định có thể bảo trụ được đứa nhỏ, Vương gia...Vương gia không thể khiến nữ nhân mang thai, nhưng ta...Ta thanh bạch gả cho hắn.

Vân Nhi dại ra:

-Như thế nào lại trở thành như vậy? Là loại lang băm nào chẩn đoán cho vương gia? Hắn nói bậy.

-Bình Nhất Chỉ, thần y có danh vọng nhất đế quốc là Bình Nhất Chỉ.

-Hắn chẩn sai rồi.

Trinh Nương lắc đầu nói:

-Không phải hắn chẩn sai, mà là vương gia đã sớm nhận định, hắn sớm nhận định...Cho nên hắn mới có thể đột nhiên thay đổi.

Trước kia lúc Nhữ Dương vương mới gặp Trinh Nương, hắn vẫn luôn chướng mắt thế tử Triệu Duệ Kỳ.

Nhưng sau đó từ trong thư tín gửi cho Trinh Nương luôn nhắc tới nhi tử, giữa những hàng chữ biểu lộ tâm tư của hắn đối với Triệu Duệ Kỳ là mong đợi rất sâu sắc, còn có một loại cảm giác vì tử mà kiêu ngạo.

Lúc đó Trinh Nương rất nghi hoặc vì Nhữ Dương vương thay đổi rất nhiều, lúc này mới hiểu được nguyên nhân là vì hắn chỉ có thể có một nhi

https://thuviensach.vn

tử.

Ngàn dặm ruộng tốt không bằng một dòng độc đinh, nhi tử lại xuất sắc như vậy còn không sủng nịch lên trời sao?

-Nhàn Nương, là đại tỷ, nhất định là đại tỷ, nàng không muốn ta được yên ổn, nàng nuốn nửa đời sau của ta trôi qua thật vất vả.

Trinh Nương thê lương khàn khàn nói:

-Là Nhàn Nương...Muốn khiến ta hối hận, hối hận gả vào Nhữ Dương vương phủ, là muốn trả thù kế phi, bảo hộ Triệu Duệ Kỳ, đại tỷ...Vì sao ngươi lại ngoan độc như vậy?

Vân Nhi chỉ biết khóc, Trinh Nương ôm đôi mắt, lòng bàn tay ướt át:

-Chuẩn bị chén dược đi.

- Chủ tử, người không thể...Không thể...

-Đi mau.

Trinh Nương đẩy Vân Nhi, thúc giục nàng mau chóng rời đi, Trinh Nương sợ mình sẽ thay đổi chủ ý, Vân Nhi cẩn thận mỗi bước đi:

- Chủ tử, không có một chút biện pháp nào sao?

-Nếu có, ta sẽ cam tâm sao? Suy tính ngày là lúc động phòng...Nếu qua một tháng, ta còn có thể làm cho vương gia...

Đôi mắt Trinh Nương sáng ngời, thanh âm trầm thấp:

-Vân Nhi dừng lại, để ta suy nghĩ.

Nếu là lúc động phòng, Nhữ Dương vương đã thấy lạc hồng của nàng, trước khi thành thân nàng chịu khổ.

https://thuviensach.vn

Cũng may là có lạc hồng, ít nhất Nhữ Dương vương sẽ không hoài nghi nàng.

Dựa theo bản tính nam nhân mà nói, nếu Nhữ Dương vương cảm thấy không đúng, nhất định đã sớm vắng vẻ nhục nhã nàng, sao còn có thể ở trên xe ngựa hoan ái với nàng?

Trong lòng còn thương tiếc trìu mến nàng, điểm này có thể dùng, tay Trinh Nương khẽ xoa cái trán, nhắc nhở chính mình:

-Không thể gấp, ta phải nhớ tới lúc đó Bình Nhất Chỉ đã nói như thế nào?

Cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng...Trinh Nương suy nghĩ rõ ràng.

Nếu nàng hoài thai này lại là nhi tử nối dòng cuối cùng của Nhữ Dương vương.

Thì nhi tử của nàng so với Triệu Duệ Kỳ càng có thể được Nhữ Dương vương yêu thích.

Phụ thân cưng chiều hắn hay không cũng không quan trọng, chỉ cần đứa nhỏ này giống Nhữ Dương vương.

Mặc kệ là tính tình hay là bộ dáng, thì Nhữ Dương vương vẫn sẽ quý trọng yêu thương nhi tử không dễ có này, thời thế nghịch đảo thế tử cũng phải đứng sang một bên.

Dù không có cách gì kế thừa tước vị, nhưng nhi tử của nàng phải nhận được rất nhiều.

Có Nhữ Dương vương chinh chiến sa trường, nhi tử nàng muốn lập công cũng rất dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương tin tưởng nàng dưỡng nhi tử so với cổ nhân còn tốt hơn.

-Chủ tử, người nghĩ ra biện pháp?

-Khó nhất chính là qua một cửa cũng chết người một cửa, phải làm thế nào để vương gia lưu lại hắn.

Vân Nhi đau lòng nói:

-Nếu lưu lại, nhất định người sẽ chịu ủy khuất.

Trinh Nương không hối hận cười nói:

-Ta không sợ, dù có nhiều ủy khuất hay cực khổ hơn nữa, vì hài tử...Ta nguyện ý thừa nhận.

Lúc nàng hoài thai Nhữ Dương vương có bao nhiêu ác liệt, thì đợi đến lúc sinh hạ nhi tử, đợi đến lúc Nhữ Dương vương tin tưởng nhi tử là thân sinh của hắn.

Thì Nhữ Dương vương sẽ hối hận bấy nhiêu, đến lúc đó sẽ sủng ái Trinh Nương tận trời.

Nhữ Dương vương là người cảm tính, điểm này lợi dụng rất tốt, lúc đầu Trinh Nương cực khổ bao nhiêu, thì tương lai sau này hồi báo sẽ nhiều bấy nhiêu.

Dù Triệu Duệ Kỳ có xuất chúng hơn nữa, thì Nhữ Dương vương vẫn càng đau nhi tử từng chịu thua thiệt.

Có Triệu Duệ Kỳ ở phía trước là mũi nhọn, nhi tử của nàng có thể tùy ý tung bay.

Trinh Nương hạ quyết tâm, đột nhiên đứng dậy quỳ gối trước mặt Vân Nhi, rưng rưng nước mắt nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi có bằng lòng giúp ta không?

Vân Nhi liền quỳ xuống:

-Người đừng như vậy, nếu nô tỳ hữu dụng, nô tỳ nhất định sẽ liều chết cống hiến.

Trinh Nương quỳ thẳng tắp:

-Ta có một biện pháp...Một biện pháp rất tàn nhẫn, nhưng vì nhi tử, ta sẽ làm.

-Người nói?

- Triều tịch lũ lụt.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 134+2: Giữ Thai (2)

Yên kinh vào đầu mùa đông, phía nam của đế quốc vẫn còn lũ lụt, nơi này so với lịch sử trong trí nhớ của Trinh Nương còn lớn hơn.

Trinh Nương thấp giọng phân phó Vân Nhi:

-Vân Nhi, mạng của ta cùng hài tử phải dựa vào ngươi.

Qua mấy ngày Yên Nhiên nghe nói, Trinh Nương đuổi Vân Nhi ra khỏi phủ, nghe nói Vân Nhi có ý đồ leo lên giường chủ tử...

Yên Nhiên nhíu mày phân phó Triệu ma ma:

-Sai người đi theo Vân Nhi, ta không tin người ở dưới mí mắt kế phi, lại dám câu dẫn vương gia.

Triệu ma ma gật đầu đi an bài người theo dõi, trải qua mấy ngày, là đến đại hôn của An Ninh công chúa.

Hoàng đế cùng hoàng hậu đích thân đến công chúa phủ, dù Yên Nhiên đang hoài thai không tiện đi lại.

Nhưng về tình về lý cũng nên đăng môn chúc mừng, Trinh Nương là Nhữ Dương vương phi cũng cùng Yên Nhiên rời phủ.

-Thật là kỳ lạ, không phải bình thường ngươi cũng không thích những yến hội kiểu này sao?

Yên Nhiên bảo hộ chính mình, nhìn Trinh Nương có chút hoài nghi.

https://thuviensach.vn

-Ngươi thân mình trọng, ta nên cùng ngươi xuất môn, Yên Nhiên, ngươi phải để ý nhiều một chút.

Trinh Nương không muốn xuất môn phần lớn nguyên nhân là vì nàng không được đãi ngộ công bằng.

Mệnh phụ rất khách khí với nàng, lãnh đạm xa lạ, nàng cố gắng biểu diễn thủ đoạn, cũng không có tác dụng gì.

Trinh Nương nhìn Yên Nhiên ở trong đám mệnh phụ như cá gặp nước, trong lòng không ra mùi vị.

Vì vậy rất ít đi xã giao, huống chi, cũng có rất ít người đưa thiếp mời cho nàng.

(Yul: cảnh ngộ của TN kiếp này chính là cảnh ngộ của YN kiếp trước. Nhân quả luân hồi)

Trinh Nương cười dịu dàng hỏi:

-Ngươi nhìn ta làm gì? Ta ăn mặc không ổn sao?

Yên Nhiên dời mắt, Trinh nương rất đẹp, như cốc u lan thướt tha nhiều vẻ, nàng sẽ tự tay loại bỏ đứa nhỏ của mình sao?

Không ngờ kiếp trước nàng yêu thương Triệu Duệ Giác nhiều như vậy, mà kiếp này phải tự giết hắn, là báo ứng sao?

Phủ của An Ninh công chúa có rất nhiều tân khách, các vị võ tướng cũng đến đông đủ.

Đối với vị phò mã có thể khiến công chúa gật đầu chịu gả, mọi người vô cùng tò mò.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương cũng đến phủ công chúa, nhìn đám võ tướng vui cười, hắn có mấy phần cảm giác mình lão rồi.

Võ tướng đều là người dũng cảm, lúc nào cũng sẵn sàng xuất chinh sinh tử tùy thời buông bỏ.

Vì vậy nói chuyện rất ít cố kỵ, Nhữ Dương vương chỉ nghe người nào đó nói:

-Thấy không, vị mỹ nhân kia chính là Nhữ Dương vương kế phi, trổ mã thật là đẹp mắt.

- Ngươi ăn gan chó sao? Nhữ Dương vương kế phi mà ngươi dám nhìn?

-Ta lại cảm thấy bộ dạng của thế tử phi rất thuận mắt.

-Ta nói này, ngươi phải để ý, ca ca của thế tử phi là Hạo Nhiên, huống chi thế tử phi rất được lòng công chúa điện hạ, vị phò mã kia của chúng ta được công chúa để mắt, ngươi mà nói năn hàm hồ, cẩn thận tướng quân cho ngươi xách hài.

-Ha ha, tướng quân không làm vậy đâu.

Nhữ Dương vương nhìn về phía Trinh Nương, nàng rất đẹp, mọi nam nhân đều chú ý đến nàng.

Không đợi hắn kiêu ngạo, thì Trinh nương đột nhiên té xỉu ở ngay trước mặt hoàng hậu nương nương.

Nhữ Dương vương lo lắng cho Trinh Nương nên có chút sốt ruột, ngại mọi người cười chê cho nên hắn chỉ có thể chịu đựng.

Thấy Yên Nhiên gọi ngự y, một lát sau, hoàng hậu nương nương thì thầm vài câu với hoàng đế.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế nở nụ cười:

-Là chuyện vui, Nhữ Dương vương, trẫm chúc mừng ngươi.

-Bệ hạ?

Tâm Nhữ Dương vương chợt lạnh, chuyện vui, Trinh Nương có chuyện gì vui?

Thất hoàng tử ngồi bên người hoàng đế cười nói:

-Mới vừa rồi ta nghe Nhữ Dương vương thế tử phi nói, Nhữ Dương vương kế phi có thai, ngay ngày hỉ của An Ninh tỷ tỷ lại có thai, đối với đại tỷ mà nói là dấu hiệu tốt, Nhữ Dương vương mới thú kế phi không bao lâu, nhanh như vậy đã có tin vui, nếu vậy An Ninh tỷ tỷ rất nhanh cũng có tin vui.

-Nhìn tỷ phu của ngươi kìa.

Hoàng hậu rất thương yêu Thất hoàng tử, chỉ vào phò mã đang đỏ bừng mặt.

-Thần...Nhi thần...Chắc chắn cố gắng...

Phò mã Bình Hộ trả lời quyết đoán, đã hơn ba mươi còn như người mới yêu lần đầu.

-Ha ha, phò mã nói rất đúng, một khắc xuân tiêu đáng giá ngàn vàng, hôm nay chúng ta hãy buông tha cho phò mã, để phò mã có sức mà cố gắng...Cố gắng...

-Ta còn định đêm nay sẽ chuốc say phò mã, xem ra phải đợi uống rượu tròn năm rồi.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương xanh mặt, ngực như bị khối đá lớn đè ép, Trinh Nương có thai? Sao có thể có thai?

Người người vây quanh phò mã cùng Nhữ Dương vương nói lời chúc mừng, từng lời lại như đao cắt, một đao lại một đao chém lên người hắn.

Triệu Duệ Kỳ phát hiện Nhữ Dương vương khác thường, nhẹ giọng hỏi:

-Phụ vương?

Nhữ Dương vương đỡ cánh tay của nhi tử, thất hoàng tử chớp chớp mắt:

-Ta thấy Nhữ Dương vương vui mừng đến choáng váng luôn rồi, thế tử cũng có đệ đệ, chúc mừng, chúc mừng.

-Đa tạ thất hoàng tử điện hạ.

Triệu Duệ Kỳ đỡ Nhữ Dương vương:

-Chỉ cần là nhi tử của phụ vương, ta sẽ đau tiếc trân trọng.

Hoàng đế nhìn Triệu Duệ Kỳ nói:

-Nhữ Dương vương kế phi sinh hạ nhi nữ còn không phải là đệ muội của ngươi...

Hoàng đế cùng người chung quanh nói cái gì, Nhữ Dương vương không nghe được, giúp người khác dưỡng đứa nhỏ, vô cùng nhục nhã...

Nhữ Dương vương bị tin tức Trinh Nương có thai tức đến nổi muốn ngất xỉu.

Yên Nhiên cũng không thể đoán được Trinh Nương sẽ ở ngày vui của An Ninh công chúa, trước mặt đế hậu công bố chuyện có thai.

https://thuviensach.vn

Nhìn Trinh Nương ngất xỉu, trong lòng Yên Nhiên chùng xuống, nhớ kiếp trước lúc Trinh Nương có thai.

Có mấy người muốn làm cho nàng sinh non đều bị Nhữ Dương vương xử lý sạch sẽ.

Nếu không phải đại di bày bố thiết cục, khiến Nhữ Dương vương nghĩ Trinh Nương bất trinh.

Thì có lẽ Trinh Nương có thể giống như kiếp trước, sinh hạ đứa nhỏ trong lúc cực kỳ nguy hiểm đổi lấy sự thương tiếc của Nhữ Dương vương.

Thuận tiện mượn tay Nhữ Dương vương diệt trừ rất nhiều người hãm hại nàng, đạt được mục đích mà Trinh Nương mong muốn.

Không thể phủ nhận Trinh Nương rất yêu thương nhi nữ, nhưng nàng sẽ không lấy tính mạng của nhi nữ ra mạo hiểm.

Nhưng nếu muốn cam đoan nhi nữ được an toàn, nhất định Trinh Nương sẽ không từ thủ đoạn.

Yên Nhiên nhìn thần sắc Nhữ Dương vương bình tĩnh bị người vây quanh chúc mừng.

Kiếp trước những lời chúc mừng này đã khiến Nhữ Dương vương vui vẻ ra mặt.

Kiếp này lại làm hắn thống khổ nôn ra máu. Yên Nhiên vẫn luôn nhìn, nghe, nàng có thể cảm nhận được ánh mắt Nhữ Dương vương mang theo phẫn nộ thống khổ, đại di, người có nhìn thấy không?

Nhữ Dương vương luôn cho rằng nữ tử sẽ không gây bất lợi gì cho hắn, cũng luôn cho rằng nữ tử sẽ không ly khai hắn.

https://thuviensach.vn

Dù là Uyển Như, tuy trong lòng nàng có người khác, nhưng thân thể vẫn sạch sẽ.

Nhưng Trinh Nương...Tay Nhữ Dương vương ở trong ống tay áo nắm chặt thành quyền.

Người khác không biết lòng hắn đang vấy máu, nếu không phải hoàng đế còn ở đây, thì nhất định Nhữ Dương vương đã phất áo bỏ đi.

-Phụ vương.

Triệu Duệ Kỳ cũng sắp làm phụ thân, nhưng nhìn phụ vương Nhữ Dương vương không hề cóniềm vui sướng khi sắp làm phụ thân.

-Phụ vương thân thể không thoải mái sao?

Nhữ Dương vương lắc đầu:

-Lát nữa dìu ta hồi vương phủ.

- Dạ.

Người vây quanh hắn chúc mừng không ít, Nhữ Dương vương không đi gặp Trinh Nương.

Thậm chí còn không hỏi đến Trinh Nương, được Triệu Duệ Kỳ nâng vào xe ngựa.

Nhữ Dương vương đột nhiên ho khan, sau đó liền phun một ngụm máu, y phục Nguyệt Bạch của Triệu Duệ Kỳ dính một đống máu tươi.

-Phụ vương.

Nhữ Dương vương lại hộc máu, sau đó mới cảm thấy thoải mái, túm chặt tay nhi tử đang định xuống xe tìm đại phu.

https://thuviensach.vn

-Kỳ nhi, đừng đi.

- Nhưng thân thể người?

-Nơi này là phủ đệ của công chúa, không thể khiến người khác chê cười.

Nhữ Dương vương vui mừng khi thấy nhi tử hiếu thuận với mình, Triệu Duệ Kỳ rót một ly trà đưa vào tay Nhữ Dương vương:

-Người uống chút trà đi, chúng ta hồi vương phủ trước, mẫu phi sẽ về sau, có Yên Nhiên ở bên cạnh sẽ không có chuyện gì.

Nhữ Dương vương tự giễu nở nụ cười

-Hồi vương phủ.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 135: Chiến Trận Tranh Vị

-Ngươi không trở về vương phủ?

Yên Nhiên đứng ở trước mặt Trinh Nương, Nhữ Dương vương đã xác định hoài nghi.

Dù Trinh Nương sinh hạ đứa nhỏ có bộ dáng giống như hắn, thì hắn vẫn cảm thấy không giống, chỉ cần hắn nghĩ không giống, dù người bên ngoài có nói gì cũng không có tác dụng.

Sắc mặt Trinh Nương tái nhợt, lại ôn nhu cười nói:

-Không quay về, nếu trở về, đứa nhỏ sẽ không bảo đảm.

- Ngươi có ý tứ gì? Ai hại hắn?

Yên Nhiên sẽ không gánh vác tội danh này, Trinh Nương đứng đối diện Yên Nhiên:

-Ngươi nói đi? Ta không tin ngươi không biết, đại tỷ vì bảo hộ nhi tử mà không từ bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, ta...Vì sao ta lại không thể noi theo? Hay là nhi tử của nàng mới là nhi tử, còn nhi tử của ta lại không phải là thân sinh sao?

Yên Nhiên cắn môi:

-Ta không hiểu ngươi đang nói cái gì, mang thai gần mười tháng...Ngươi tính ở lại phủ công chúa?

https://thuviensach.vn

Nếu lúc này Trinh Nương hồi phủ, Nhữ Dương vương nhất định sẽ tự tay đưa dược sẩy thai cho nàng.

Hoặc là dung túng người nào xuống tay với Trinh Nương, nếu nàng ở lại vương phủ, đứa nhỏ không thể bảo đảm.

Yên Nhiên khinh miệt nói:

-Ngươi ở lại phủ của An Ninh công chúa bao lâu? Ngự y cũng nói, hai ngày này ngươi không thể di chuyển, nhưng qua năm ngày nữa, ngươi phải trở về vương phủ.

-Ta tự có biện pháp để ứng phó, Yên Nhiên, ta không thua Nhàn Nương.

Trinh Nương tươi cười nở rộ:

-Nhi tử của ta...Sẽ nhìn thấy những điều tốt đẹp nhất.

Yên Nhiên thản nhiên nói:

-Hy vọng tương lai sau này bọn chúng sẽ không trách ngươi.

Làm nhi tử dù cố gắng thế nào cũng không được phụ thân yêu thích, động một cái liền bị phụ thân trách mắng.

Làm cái gì cũng sai, là đứa nhỏ làm nền cho Nhữ Dương vương phủ, Trinh Nương thật sự sẽ không hối hận khi sinh ra hắn?

Trinh Nương có năng lực giáo dục bảo hộ hắn bao lâu? Hắn thật sự sẽ không đi vào lối rẽ sao?

Yên Nhiên nhịn không được quay đầu nhìn lại, nhìn thấy bóng hình Trinh Nương thấp thoáng sau ánh nến.

https://thuviensach.vn

Bóng dáng Trinh Nương phản chiếu lên khung cửa sổ, nàng đang tràn ngập hy vọng, cũng rất tự tin, lại có một loại cảm giác được làm mẫu thân.

Nếu phần tự tin của Trinh Nương bị sự vô tình đánh tan hết thảy, nhi tử vì không có được đãi ngộ công bằng, bị phụ thân vứt bỏ mà mang thù hận, hắn sẽ không hận Trinh Nương?

Yên Nhiên giữ chặt áo choàng, trời đêm rơi rớt tuyết trắng, nàng ngẩng đầu, tuyết rơi lên mặt nàng.

Trong trời đêm hình bóng đại di lạnh nhạt...mông lung đang bình tĩnh nhìn xuống kiếp người.

Nàng đã sớm đoán Trinh Nương sẽ lựa chọn sinh hạ nhi nữ, thống khổ nhất chính là vĩnh viễn không chiếm được, mặc kế cố gắng cỡ nào cũng không chiếm được.

Nhữ Dương vương rất đa nghi, không có nam nhân nào khách khí với thê tử đã thông gian với người khác còn hạ sinh dã loại.

Cũng không có ai muốn dưỡng dã loại. Cơ hội để Trinh Nương có thể chứng minh quá ít, lấy máu nhận thân...

Qua hai ngày nữa, sẽ xuất hiện loại chuyện kỳ lạ rõ ràng không phải là người chung huyết thống chung dòng, mà máu lại dung hợp cùng nhau.

Quan trọng hơn là bọn hắn cùng tuổi, chuyện này lưu truyền khắp kinh thành, rất nhiều người chứng kiến lấy máu nhận thân dù máu dung hợp, cũng chưa chắc là thân nhân.

-Đại di, người cười.

Yên Nhiên xoa đôi mắt, rõ ràng nhìn thấy đại di mỉm cười:

-Ta có thể hiểu được.

https://thuviensach.vn

An Ninh công chúa động phòng, Yên Nhiên không thể gặp nàng cáo từ, dẫn theo Triệu ma ma ngồi trong xe ngựa hồi vương phủ.

Ở trên xe ngựa nàng thấp giọng phân phó Triệu ma ma, Triệu ma ma vừa nghe vừa gật đầu.

-Thế tử phi hãy yên tâm, giao cho lão nô, lão nô dám cam đoan toàn bộ kinh thành không ai không biết mấy cọc kỳ sự.

(Yul: kỳ sự là chuyện kì lạ, chuyện gây hiếu kỳ)

-Vương gia ở nơi nào?

Xuống xe ngựa, Yên Nhiên nói.

-Mẫu phi sẽ ở lại phủ công chúa mấy ngày.

Trinh Nương không trở về mà trụ lại ở phủ công chúa, khiến Nhữ Dương vương càng xác định Trinh Nương bất trung.

-Vương gia đi từ đường, không cho kẻ nào quấy rầy.

Cẩm Sắt đỡ Yên Nhiên xuống xe ngựa, đè thấp giọng:

-Minh Yên bên người vương gia bị trượng tễ đến chết, máu còn chưa có rửa sạch sẽ.

Yên Nhiên nói:

-Ừ.

-Biểu muội.

Triệu Duệ Kỳ cầm ô đi tới, hắn đã thay y phục khác, Triệu Duệ Kỳ mỉm cười hỏi Yên Nhiên:

https://thuviensach.vn

-Lạnh không?

Hắn vòng tay ôm vai nàng che ô cho nàng:

- Đi, chúng ta trở về.

Yên Nhiên theo sát Triệu Duệ Kỳ, không ai quý trọng hạnh phúc hơn nàng.

Kiếp trước biểu ca làm gì cũng sai, cả đời áp lực thống khổ, lúc này Trinh Nương tự mình đưa nhi nữ vào hoàn cảnh xấu hổ thống khổ.

Nếu không phải là mẫu thân yêu thương nhi nữ, thì sẽ không thống khổ.

Nhưng Trinh Nương có thể nhẫn tâm với rất nhiều người, nhưng nàng rất để ý đến huyết mạch tương liên.

Kiếp trước Yên Nhiên trơ mắt nhìn biểu ca chịu khổ, kiếp này đến phiên Trinh Nương?

Trời cao có mắt, phải nói là nhân quả tuần hoàn, báo ứng khó thoát.

Trở về phòng, sau khi rửa mặt xong, Yên Nhiên dựa vào lòng Triệu Duệ Kỳ, tay của hắn đặt lên eo nhỏ của nàng.

Bàn tay cẩn thận xoa bụng nàng, nở nụ cười thỏa mãn trong đôi mắt có một phần giãy dụa, rất nhanh bình tĩnh trở lại.

-Biểu ca.

- Hử?

Yên Nhiên nhẹ giọng nói:

-Biểu ca đi đi, ta sẽ ở vương phủ chờ chàng.

https://thuviensach.vn

Thân thể Triệu Duệ Kỳ cứng ngắc, sau đó thoải mái nói:

-Nói mê sảng gì vậy, ta không ở bên cạnh nàng thì có thể đi đâu?

-Cánh đồng hoang vu.

Yên Nhiên lặp lại:

-Cánh đồng hoang vu, Man Di.

Tuy Nhàn Nương thiết kế chu toàn, cũng vì phương thuốc giả khiến Man Di tổn thất phần lớn thanh niên hán tử.

Nhưng Man Di vị ở nơi hoang lạnh khủng khiếp, bọn hắn chỉ có thể lấn chiếm phía nam, chiến trận hết sức căng thẳng.

Triệu Duệ Kỳ là Nhữ Dương vương thế tử đương nhiên sẽ thay thế Nhữ Dương vương xuất chinh.

Triệu Duệ Kỳ quay người Yên Nhiên lại, trán đụng trán nàng:

-Biểu muội, ta không đi.

Đôi mắt Yên Nhiên trong suốt, tay đặt lên ngực của Triệu Duệ Kỳ:

-Ta không muốn nhìn biểu ca nhu nhược, ta muốn nhìn biểu ca kiến công lập nghiệp, ra chiến trường dương uy.

So với tách biệt lo lắng, thì Yên Nhiên càng không muốn nhìn thấy biểu ca cô đơn nhìn người khác lập chiến công.

Kiếp trước Triệu Duệ Giác đại chiến phong hầu trở về kinh, bách quan nghênh đón...

Biểu ca uống say không còn biết gì, nàng còn nhớ rõ lúc đó bờ vai nàng ẩm ướt.

https://thuviensach.vn

Nếu không có bản lĩnh dựa theo phẩm hạnh của biểu ca sẽ ra chúc phúc, nhưng rõ ràng hắn cũng có diệu thế kinh tài.

Cũng bởi vì là Nhữ Dương vương thế tử cho nên hắn chỉ có thể điệu thấp làm người tầm thường.

-Biểu ca, ta muốn nhìn chàng khải hoàn, hắn cũng muốn nhìn.

-Ai?

- Nhi tử của chúng ta.

Yên Nhiên hôn môi Triệu Duệ Kỳ:

-Nhi tử của chúng ta sẽ vì chàng mà vinh quang.

Triệu Duệ Kỳ ôm chặt lấy nàng, khẽ nói:

-Ta lo lắng.

Yên Nhiên vòng tay ra sau lưng hắn, tiếp tục nói:

-Ta đâu có vô dụng đến vậy? Có tổ mẫu đau tiếc, có An Ninh công chúa hậu thuẫn, có hoàng hậu nương nương coi trọng, nếu đã như vậy mà ta cũng không thể bình an, ta thì uá ngu xuẩn rồi.

Yên Nhiên nhéo lỗ tai Triệu Duệ Kỳ:

-Nhưng chàng lại khác, đao kiếm không có mắt, chàng phải để ý nhiều lắm.

Triệu Duệ Kỳ nhìn Yên Nhiên:

-Trước ngày nàng lâm bồn ta sẽ trở về.

https://thuviensach.vn

-Ta sẽ cao hứng nếu lúc đó có biểu ca bên cạnh, nhưng trên chiến trường không có chuyện gì có thể theo ý mình mong muốn, biểu ca, an toàn của chàng là quan trọng nhất.

Yên Nhiên ngồi trên đùi Triệu Duệ Kỳ, đôi tay ôm lấy cổ hắn, Triệu Duệ Kỳ cười nhẹ:

-Ta nhớ rõ.

Cánh tay hắn ôm chặt Yên Nhiên:

-Ta nhớ rõ.

Nhữ Dương vương một mình quỳ gối trong từ đường, tóc bạc dưới ánh trăng phản chiếu ánh bạc, trước mặt hắn là linh bài của tổ tông.

Nhữ Dương vương áy náy, ngực lại đau đớn, cho một cái dã loại mang họ Triệu, là chuyện vô cùng nhục nhã, sau khi hắn chết đi còn mặt mũi nào đi gặp tổ tông?

-Tuy Kỳ nhi là thế tử, nhưng nếu kế phi sinh hạ nhi tử, đối với hắn mà nói vẫn là uy hiếp.

Nhữ Dương vương nhìn linh bài của Nhàn Nương, nghĩ đến Nhàn Nương cuối cùng chỉ có mấy bộ y phục và di vật nhập táng, hắn đau lòng không thôi.

-Nhàn Nương, ta đáp ứng nàng, sẽ không để bất luận kẻ nào uy hiếp đến Kỳ nhi, hắn là nhi tử duy nhất của bản vương.

Sắc trời tờ mờ sáng, Nhữ Dương vương chậm rãi đứng lên, chân đã muốn chết lặng không cảm giác.

Từ cửa sổ nhìn mặt trời đang lên cao:

https://thuviensach.vn

-Ngươi cho rằng tránh ở phủ công chúa phủ thì ta sẽ không có biện pháp xử trí ngươi? Mạnh Trinh Nương, ngươi quá ngây thơ.

-Chủ tử, nô tài có việc bẩm báo.

- Nói.

-Vương phi phái người đi phía nam, phát tán...Phát tán ôn dịch.

Nhữ Dương vương chấn động:

-Ngươi nói cái gì? Phát tán ôn dịch? Ngươi có thể ngăn cản không?

-Không kịp nữa, người không nói phải giám sát vương phi điện hạ.

Thân thể Nhữ Dương vương lung lay sắp ngã:

-Nàng muốn hoàng thượng trở thành hôn quân? Ôn dịch, nàng muốn hại chết toàn bộ Nhữ Dương vương phủ, ngươi...Ngươi đem chuyện này tận lực xử lý sạch sẽ.

-Dạ, nô tài thấy bệ hạ chưa chú ý tới, nhưng thất hoàng tử có thể biết rõ ràng, thuộc hạ nhận được tin tức là từ ám vệ của thất hoàng tử.

Nhữ Dương vương miễn cưỡng duy trì bình tĩnh:

-Thất hoàng tử cùng thế tử có chút giao tình, bản vương sẽ nói thế tử đi tìm thất hoàng tử thanh minh, còn có ai chú ý tới việc này?

-Không có, thuộc hạ nhìn ôn dịch không phải loại trí mạng, nhưng nếu lan tràn sẽ chết người.

-Ngươi đi an bài, khóa chết tiếng gió, sau này hậu viện trong vương phủ...Cũng phải giám sát cho bản vương.

(Yul: khóa chết tiếng gió nghĩa là không để lọt ra ngoài)

https://thuviensach.vn

-Dạ.

Trong tay Nhữ Dương vương cũng có ám vệ, nhưng số lương ám vệ không nhiều lắm lại bị hạn chế phạm vi do khác họ hoàng gia.

Bởi vậy hắn trở thành vô dụng chỉ có thể ở sau hậu viện.

Nhữ Dương vương không thể tin Trinh Nương thanh nhã như cốc u lan lại có thể phát tán ôn dịch.

Hơn nữa chuyện Trinh Nương làm, thiếu chút nữa khiến Vương phủ lâm vào vạn kiếp bất phục.

-Vì dã loại trong bụng ngươi, cái gì ngươi cũng dám làm.

Sau nạn lũ lụt, ôn dịch lan tràn khắp phía nam người chết vô số, Nhữ Dương vương kế phi có danh xưng là Chủng Đậu Nữ, Mạnh thị Trinh Nương xin đi chủng đậu cung tu hành, hoàng thượng ân chuẩn.

Trinh Nương rời phủ công chúa đi đến Chủng Đậu Cung, Nhữ Dương vương nhận được thư Trinh Nương gữi về cũng không xem trực tiếp thiêu hủy.

Nhữ Dương vương phủ chỉ có thể hoàn toàn nghiêng về phía thất hoàng tử, không có cách gì duy trì trung lập.

Thất hoàng tử đưa chén rượu cho Triệu Duệ Kỳ:

-Yên Nhiên tỷ tỷ khỏe không?

Triệu Duệ Kỳ nói:

-Nàng vẫn mạnh khỏe, điện hạ không cần lo lắng.

https://thuviensach.vn

-Yên Nhiên tỷ tỷ là người thiện tâm, không nhìn người khác chịu khổ được, chuyện ôn dịch không cần nói với nàng.

-Tuân mệnh.

Thất hoàng tử vỗ vỗ vai Triệu Duệ Kỳ:

-Ta xem ngươi như là tỷ phu.

- Đa tạ điện hạ.

Triệu Duệ Kỳ khom người, từ nay về sau Nhữ Dương vương tránh không khỏi, đoạt chính thành công...Còn có thể làm tỷ phu sao?

Tuy hắn trung thành hướng về thất hoàng tử, nhưng không có đề cập đến chuyện đoạt chính.

Nhưng hiện nay nhược điểm nằm trong tay thất hoàng tử, hắn không có cách gì chỉ lo cho bản thân.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 136+1: Hoàn Chính Văn

Trinh Nương như nguyện lấy được lý do đến Chủng Đậu Cung tu hành, ở trong Chủng Đậu Cung nàng có thể tạm thời thoát được cạm bẫy sẩy thai.

Trinh Nương khẽ vuốt ve bụng vẫn còn rất bằng phẳng, bên trong là hài nhi mà nàng đặt toàn bộ hy vọng.

-Mặc kệ có bao nhiêu mệt mỏi khó khăn, nương vẫn ở cùng ngươi, bảo hộ ngươi, cho dù làm chuyện có lỗi với dân chúng trong thiên hạ, thì vì ngươi nương cam nguyện chịu lương tâm khiển trách.

Nàng cũng không phải là người tàn nhẫn ngoan độc, tuy ôn dịch không khiến người phải chết, nhưng nếu dân chúng bần hàn bị nhiễm ôn dịch không có bạc chữa bệnh nhất định sẽ chết.

Huống chi phía nam vừa mới trải qua trận lũ lụt suy sụp tinh thần, nếu bị nhiễm ôn dịch, sẽ không còn con đường sống.

Trinh Nương ở Chủng Đậu Cung thành tâm cầu nguyện, muốn giảm bớt áy náy tội lỗi của bản thân.

Nửa tháng sau, Man Di thừa dịp phía nam đế quốc bị lũ lụt khiến cho ôn dịch tràn lan bắt đầu đem quân tân công Nam Hạ, trận chiến máu tanh.

Hoàng đế chỉ điểm nguyên soái xuất chinh, Triệu Duệ Kỳ chủ động thay phụ thân Nhữ Dương vương xuất chinh.

https://thuviensach.vn

Trở thành Tả Lộ quân sư tiên phong, cùng hắn nổi danh là Ngọc lang Phó Tuấn Khanh cũng ở trong quân, là nguyên soái.

Lý Hạo Nhiên thống lĩnh Tây Sơn quân doanh theo quân xuất chinh.

Đối với Yên Nhiên mà nói, những người nàng để ý nhất đều ra chiến trường.

Tuy nàng lo lắng, nhưng nàng không có cách gì ngăn cản bọn hắn, chỉ có khẩn cầu thần phật phù hộ bọn hắn có thể bình an.

Triệu Duệ Kỳ lưu luyến chia tay Yên Nhiên, Yên Nhiên mang bùa bình an do nàng đích thân đi cầu khẩn đeo vào bên hông hắn.

-Biểu ca, bảo trọng! Chúng ta chờ chàng khải hoàn.

Triệu Duệ Kỳ hôn trán Yên Nhiên, rồi xoay người cưỡi ngựa rời đi, hắn mặc khôi giáp càng thêm cương nghị, Yên Nhiên mỉm cười, khóe mắt chảy ra nước mắt...

-Thế tử phi!

- Ta biết...Triệu ma ma ngươi không cần phải nói, ta hiểu rõ.

Yên Nhiên khóc ướt gối, nàng vẫn như mọi ngày chủ trì Nhữ Dương vương phủ, giúp An Ninh công chúa buôn bán.

Thái phi dưỡng bệnh, chỉ có thể đem vương phủ giao cho Yên Nhiên, Yên Nhiên làm rất tốt, thưởng phạt phân minh.

Ở bên ngoài lợi dụng ưu thế, tiến cung bái yết hoàng hậu nương nương, tham gia tụ hội quan quyến.

Yên Nhiên hy vọng biểu ca cùng ca ca sẽ không bởi vì lương thực mà khó khăn.

https://thuviensach.vn

Mỗi lần trở lại Nhữ Dương vương phủ, Yên Nhiên cảm thấy mệt muốn chết đi, nhưng nàng vất vả một phần, thì bọn hắn sẽ có thêm một phần bình an.

-Thế tử phi, người cần gì phải lấy lòng Tề phu nhân?

-Đánh giặc không chỉ dựa vào tướng sĩ dũng khí xung trận, mà còn có hậu phương kho lương. Tuy Tề phu nhân được phù chính(thiếp lên thê), nhưng nàng rất được Tề đại nhân người trông quản kho lương yêu thích, ta cũng không thể bởi vì nhất thời nghĩa khí, mà mang lại nguy hiểm cho biểu ca.

-Tề đại nhân dám không cho thế tử điện hạ lương thực? Có phải người suy nghĩ quá nhiều?

Chân Yên Nhiên bị phù, chậm rãi cởi giày thêu, bỏ chân vào nước ấm, Yên Nhiên thoải mái cười một tiếng.

-Ta tuyệt đối không để biểu ca có thêm hung hiểm, lúc đó đại di làm cho vương gia còn nhiều hơn ta, nàng kiêu ngạo như vậy mà vẫn chịu cúi đầu trước mọi người, sao ta lại không làm được? Tiến cung cũng là muốn khiến cho bệ hạ yên tâm, hoàng hậu nương nương ban ân cho ta, sẽ khiến bọn triều thần không dám ngáng chân biểu ca, trên chiến trường tuyệt đối không thể qua loa, Tả Lộ tướng quân...không phải là người của thất hoàng tử người, tuy biểu ca sợ ta lo lắng nên không nói, nhưng ta biết.

Triệu Duệ Kỳ vì thân cận với thất hoàng tử so với bất luận kẻ nào càng gặp hung hiểm nhiều hơn.

Này cũng là nguyên nhân khiến Yên Nhiên không để ý mình đang hoài thai tích cực vì hắn an bài hậu phương.

Nàng làm nhiều một phần, Triệu Duệ Kỳ sẽ thiếu một phần hung hiểm, Yên Nhiên ứng phó với phu nhân Tả Lộ tướng quân, chỉ vì Triệu Duệ Kỳ

https://thuviensach.vn

có thể bình an!

Nhữ Dương vương nhìn bí báo(tình báo) trong tay, hướng đi của vương phủ nhìn rất rõ ràng, Nhữ Dương vương bi thống nhắm mắt.

-Nhàn Nương, vì sao nàng không nói với bản vương?

Yên Nhiên là nhi tức do Nhàn Nương chọn lựa giáo dưỡng, nàng đang làm những gì, nhất định Nhàn Nương cũng đã làm qua.

Này đó so với Nhàn Nương ở trước Kim Loan Điện còn có thể xúc động Nhữ Dương vương nhiều hơn.

Nhàn Nương là một người rất thích vinh quang, Kim Loan Điện khiến cho thanh danh của nàng lan rộng.

Tuy chịu rất nhiều khổ sở, nhưng Nhữ Dương vương biết nàng không phải chỉ vì chính mình, ai nhắc tới Nhàn Nương mà không bội phục?

Quả thật Nhàn Nương là người kiêu ngạo, nàng rất ít vì chuyện gì mà cúi đầu khom lưng.

Tùy ý Nhữ Dương vương hiểu lầm mà không giải thích, nhưng nàng cũng vì Nhữ Dương vương mà cúi người, thu liễm một thân kiêu ngạo.

Đi kết giao với các vị phu nhân này đó vốn là người nàng chướng mắt, ngực Nhữ Dương vương ẩn ẩn đau, môi run rẩy vẻ mặt tưởng niệm:

-Nhàn Nương, kiếp sau bản vương chỉ thú một mình nàng.

(Yul: mơ đi heo nọc)

-Chủ tử, người ở Chủng Đậu Cung đã an bài thỏa đáng, có phải?

Nhữ Dương vương đùa nghịch ngọc bội bên hông:

https://thuviensach.vn

-Nếu nàng không bỏ được, bản vương sẽ để nàng lưu lại mấy ngày, sai bọn họ tìm biện pháp khó xử nàng, bản vương muốn nhìn xem nàng có thể chịu được bao lâu.

- Dạ.

Hiện tại Nhữ Dương vương đối với Trinh Nương chỉ có hận ý:

-Nếu không phải ngươi phát tán ôn dịch, thì sao Man Di có thể thừa dịp tấn công Nam Hạ? Nếu không phải vì ngươi, sao Kỳ nhi có thể bị an bài đến nơi nguy hiểm nhất vào Tả Lộ quân! Là do thất hoàng tử không có nắm chắc cho nên đem Tả Lộ quân giao cho Kỳ nhi, hắn không chỉ gặp phải Man Di nguy hiểm, còn phải để phòng Tả Lộ quân vu hồi sát(hãm hại giết chết giành công) trở lại kinh thành, dạo này bệ hạ rất coi trọng thất hoàng tử khiến cho nhiều hoàng tử bất mãn, rất khó không có người nào bí quá hoá liều.

Hắn chỉ có một nhi tử duy nhất là Triệu Duệ Kỳ, nếu hắn có gì không hay xảy ra, Triệu gia liền tuyệt hậu.

Nhưng tình thế bắt buộc Triệu Duệ Kỳ chỉ có thể dựa theo phân phó của thất hoàng tử mà nắm giữ Tả Lộ quân.

Cũng không phải thất hoàng tử vô tình, mà là hắn không tìm thấy ai thích hợp.

Lúc Nhữ Dương vương nhìn nhận Trinh Nương tốt đẹp, thì nhìn đâu cũng thấy ưu điểm.

Một khi hắn hoài nghi Trinh Nương dụng tâm, như vậy Trinh Nương ở trong mắt hắn chính là nữ nhân ác độc đỉnh điểm.

Nhữ Dương vương nhe răng cười:

https://thuviensach.vn

-Ngươi nghĩ nếu ngươi sinh ra nhi tử, Kỳ nhi có gì không may, bản vương sẽ thừa nhận loại dã loại? Ngươi quá xem thường bản vương rồi.

Lại qua nửa tháng, dân chúng kinh thành nghị luận mấy cọc kỳ chuyện, máu thân nhân cũng có thể không dung hợp.

Dù là người xa lạ chỉ cần dùng đúng biện pháp, thì máu cũng có thể dung hợp.

Bình Nhất Chỉ đã chứng thực kiến giải, dân chúng hoàn toàn không tin tưởng tới chuyện lấy máu nhận thân.

Ở trong Chủng Đậu Cung, Trinh Nương chà lau tượng Phật, lan can, bên cạnh có người giám sát.

-Vương phi điện hạ, này là mệnh lệnh của vương gia, trước Phật tổ thành tâm cầu nguyện, cũng có thể khiến Phật tổ phù hộ thêm nhiều người, người thiện lương nhân từ, nô tỳ ngăn cản cũng vô dụng, đúng không?

Trinh Nương cứ canh năm nửa đêm là phải đi chà lau tượng Phật, hoặc là đếm hạt đậu, cơm canh này nọ cũng chỉ có cháo.

Trừ cháo ra, thì nàng cũng không ăn thêm cái gì, Trinh Nương đói đến ngất xỉu vài lần.

Không phải nàng không phản kháng, nhưng Vân Nhi sinh tử không rõ, thân thể nàng suy yếu làm sao cường ngạnh nổi mấy lão ma ma?

Nếu không thể hoàn thành việc lau dọn, thì ngay cả cháo cũng không được ăn.

Trinh Nương chưa bao giờ chịu khổ cực như thế này, nàng lại không thể trốn khỏi Chủng Đậu Cung.

Chỉ có thể che chở thai nhi mà tận lực kiên trì, phải sống...

https://thuviensach.vn

Trinh Nương được nghỉ ngơi chốc lát, từ trong tay áo lấy ra bánh bột ngô tự tay làm.

Trong mắt Trinh Nương tràn đầy nước mắt, chậm rãi đem bánh bột ngô bỏ vào trong miệng.

-Không phải vương gia, nhất định không phải hắn, hắn không thể đối xử với ta như thế.

Trinh Nương tin tưởng Nhữ Dương vương sẽ không nhẫn tâm thương tổn nàng, chỉ cần qua được cửa này, nàng sẽ một lần nữa chiếm được sự thương tiếc áy náy của Nhữ Dương vương.

Hiện tại nàng gian khổ bao nhiêu, thì ngày sau sẽ hưởng phúc bấy nhiêu.

Cứ như thế trôi qua nửa năm, Trinh Nương vẫn không đợi được Nhữ Dương vương, mà nàng thật sự là mẫu thân tốt.

Dù mệt hơn nữa, thì nàng vẫn bảo vệ hài nhi trong bụng bình an.

Trinh Nương nắm bắt cơ hội, rốt cuộc cũng thoát khỏi Chủng Đậu Cung, hoá trang thành dân chúng tầm thường trở lại kinh thành.

Đứng ở trước đại môn Nhữ Dương vương phủ, nhìn thấy Nhữ Dương vương phủ treo bản chuyện vui sinh song thai.

-Yên Nhiên sinh? Nàng sinh?

Dạo này Nhữ Dương vương rất cao hứng, nhi tức không chỉ sinh tôn tử, mà còn là song sinh hiếm thấy.

Tuy hơi mạo hiểm, nhưng tôn tử cùng nhi tức đều sống qua cửa hung hiểm, hiện tại Nhữ Dương vương đã có tôn tử như vậy đã quá đủ.

-Vương gia, vương gia, vương phi hồi phủ.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương nói:

-Vương phi? Trinh Nương?

-Là vương phi điện hạ.

- Cho nàng tiến vào.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 136+2: Hoàn Chính Văn (2)

Nhữ Dương vương sẽ không ở trước cửa vương phủ mà nháo ra chuyện gì khiến cho người bên ngoài hoài nghi.

Hắn còn tính làm cho Trinh Nương chết bệnh, không ngờ nàng lại chạy trở về.

Trinh Nương vẫn còn mang thai, nàng bước chân vào cửa, vẻ mặt mệt mỏi, y phục tả tơi.

Từng là cốc u lan thanh nhã giờ đã không còn thấy tư sắc ngày xưa, dù so với nữ nhân không có điều kiện, hay là nữ nhân đang mang thai thì kém cỏi không ít, huống chi Trinh Nương còn ăn nhiều khổ như vậy.

Nhữ Dương vương có chút nhìn không ra, phất tay cho hạ nhân lui xuống:

-Ngươi còn dám hồi vương phủ?

- Vương gia.

Trinh Nương lau nước mắt:

-Sao chàng có thể nhẫn tâm như thế? Hắn thật sự là cốt nhục của chàng.

-Có phải hay không tạm thời bản vương không nói tới, bản vương đã có tôn tử, có nhi tử sắp công thành danh toại, bản vương có hắn hay không có hắn cũng không có gì khác biệt.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương khinh miệt liếc nhìn Trinh Nương:

-Bản vương từng nghĩ nếu ngươi trốn xuống núi sẽ không trở về, không ngờ ngươi...Cũng thế, nếu hắn vẫn còn trong bụng ngươi, bản vương lưu lại hắn!

Trinh Nương ngây ngẩn cả người:

-Vương gia đồng ý tin tưởng thiếp?

Ngoài cửa hạ nhân truyền bẩm:

-Hồi bẩm vương gia, tiểu thiếu gia tỉnh, khóc không ngừng, thái phi điện hạ nói tiểu thiếu gia tìm người.

Mới vừa rồi Nhữ Dương vương còn âm lãnh hung ác tuyệt tình lúc này lộ ra tươi cười:

-Cẩn nhi tỉnh? Bản vương đi nhìn hắn.

- Vương gia...

-Vương phi, hy vọng ngươi sẽ không hối hận khi giữ hắn, nếu là nữ nhi, bất quá bản vương chỉ tốn một phần hồi môn, nếu là nhi tử...Hy vọng tương lai sau này hắn sẽ không trách ngươi sinh ra hắn. Cuộc đời này của hắn sẽ không được mang họ Triệu.

Nhữ Dương vương lướt qua Trinh Nương, Trinh Nương ngã ngồi trên mặt đất, thì thào nói:

-Ta không thể sốt ruột, không thể gấp, nhất định phải làm cho vương gia hiểu rõ ràng, ta là trinh tiết.

Trinh Nương từ cõi chết trở về cũng sinh hạ một đôi long phượng thai, lúc nàng sinh sản, trời sinh dị tướng.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế trọng bệnh, đại hoàng tử liên hợp với ba vị hoàng tử bức cung.

Yên Nhiên đang ở trong cung bầu bạn bên người hoàng hậu đem thất hoàng tử giấu trên xe ngựa của mình.

Đưa hắn ra hoàng cung, trước khi binh lính kịp đuổi tới bắt thất hoàng tử, nàng đã đưa thất hoàng tử ra khỏi kinh thành.

Trong kinh thành thần hồn nát thần tính, Nhữ Dương vương phủ cùng nhiều nhân gia huân quý thân cận với thất hoàng tử đều bị vây hãm.

Cũng vì Triệu Duệ Kỳ lãnh binh xuất trận, cho nên đại hoàng tử không dám vọng động Nhữ Dương vương phủ.

Vì vậy mới gắt gao vây khốn, Yên Nhiên bình tĩnh trấn thủ vương phủ, chăm sóc tổ mẫu bị dọa đến bệnh nặng, trấn an Nhữ Dương vương.

-Biểu ca rất nhanh sẽ trở về.

Biết hoàng trưởng tử muốn vây khốn khiến vương phủ bị đói chết, Yên Nhiên đem nhi nữ giao cho Nhữ Dương vương.

-Người giúp nhi tức chăm sóc bọn chúng, nhi tức không đợi được biểu ca.

-Nhi tức, ngươi muốn làm gì?

-Tiến cung, minh oan! Bệ hạ còn sống đấy.

Yên Nhiên biết vương phủ phải thề sống chết mới qua được cửa này, nàng mặc hoa phục, nhẹ quét nga mi(lông mày), cưỡi ngựa giơ roi, Nhữ Dương vương giống như nhìn thấy Nhàn Nương.

-Bản vương...Bản vương vô dụng đỉnh điểm.

https://thuviensach.vn

Thống khổ tự hận bản thân, thân là nam nhi lại không có cách gì bảo hộ thân nhân.

Nhữ Dương vương khó chịu, lại hộc máu, Trinh Nương nhìn Yên Nhiên xông ra ngoài.

-Đồ ngốc, lấy trứng chọi đá, sao không biết ẩn nhẫn, vì sao không biết lui một bước chính là trời cao biển rộng? Yên Nhiên, ngươi xứng làm đối thủ của ta sao? Đáng để ta hận ngươi sao?

-Đại hoàng tử điện hạ, người không sợ? Không sợ bệ hạ tỉnh lại sao? Không sợ bị hậu nhân chê cười sao?

Tay Yên Nhiên cầm bảo kiếm do hoàng đế ban thưởng, là bảo kiếm do khai quốc hoàng hậu lưu lại.

Cũng vì vậy mà nàng mới có thể dễ dàng xông vào Kim Loan Điện, đối mặt với hoàng trưởng tử.

Khai quốc hoàng hậu đến từ Thần Tiên Động phủ, nàng lưu lại bảo kiếm là tín vật, cho nên Yên Nhiên tin tưởng cho dù hoàng trưởng tử phẫn nộ hơn nữa, cũng không thể giết nàng.

-Nhữ Dương vương thế tử phi ngươi thật lớn mật! Dám chỉ trích cô vương? Ai cho ngươi lá gan?

-Đạo đức công đạo cho ta lá gan, ngươi làm chuyện trái nghĩa, vì sao ta không thể nói? Thần Tiên Động phủ sẽ biết ngươi tạo phản, ngươi mất đi dân tâm, còn muốn đăng cơ làm hoàng đế?

-Người tới, đưa nàng...Đưa nàng...

- Nghịch tử, ngươi tính làm gì Nhữ Dương vương thế tử phi?

Hoàng đế được hoàng hậu nâng đỡ bước ra khỏi mật đạo:

https://thuviensach.vn

-Trẫm chưa lão đến hồ đồ mà đem đế vị giao cho nghịch tử như ngươi.

Yên Nhiên cúi đầu, nàng đã thành công, thất hoàng tử nói đúng, bị khống chế lên ngôi hoàng đế cũng chỉ là con rối, không phải bệ hạ chân chính.

-Tham kiến bệ hạ.

- Ngươi tốt lắm, Yên Nhiên, ngươi cùng biểu ca ngươi đều tốt.

Phản loạn rất nhanh được trấn áp xuống, thất hoàng tử điều binh trở lại kinh thành.

Thần Tiên Động phủ phái người đến chúc mừng hắn được sắc lập làm thái tử.

Đồng thời chiến báo truyền đến kinh thành, Triệu Duệ Kỳ đánh chết phản loạn Tả Lộ tiên phong.

Tự mình dẫn quân phối hợp với Phó Tuấn Khanh đánh tan chủ lực Man Di, ngoài ra Triệu Duệ Kỳ còn lãnh binh xâm nhập, phá tan vương đình Man Di, khiến cho Man Di chạy sang hướng bắc.

Hoàng đế cao hứng cực điểm, tán thưởng không thôi, Yên Nhiên bị các vị mệnh phụ vây quanh, rốt cục nàng cũng đợi đến lúc biểu ca bình an trở về.

-Biểu muội.

- Biểu ca.

Triệu Duệ Kỳ ôm Yên Nhiên:

-Ta sẽ không rời khỏi nàng nữa, biểu muội, ta sẽ không rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Sau khi Trinh Nương sinh nhi tử cho đến lúc hắn được tám tuổi, vẫn gọi là Hối Nhi, không có họ.

Giống như Nhữ Dương vương đã quên đặt tên cho hắn, Trinh Nương lao tâm khổ lực chứng minh hắn là thân sinh nhi tử của Nhữ Dương vương, nhưng Nhữ Dương vương chưa bao giờ tin tưởng.

Hắn lãnh đạm với Trinh Nương, cũng rất ít tìm trắc phi thị tẩm, mỗi ngày tìm hiểu kinh Phật, chuyện trong vương phủ hắn cũng không quản.

-Vương gia, chàng không thấy hắn rất giống chàng sao?

-Bản vương không thấy.

Bởi vì hắn chắc chắc Trinh Nương bất trinh, cho nên Nhữ Dương vương nhìn thế nào cũng không thấy Hối Nhi có gì giống hắn.

Hắn hoàn toàn bỏ qua Hối Nhi, cũng chưa bao giờ nghĩ sẽ vì hắn mà thỉnh tiên sinh.

Trinh Nương từng đấu tranh, nhưng Nhữ Dương vương vẫn không động đậy, Trinh Nương chỉ có thể tự dạy hắn.

Hối Nhi cùng nhi tử của Yên Nhiên tuổi tác không sai biệt, nhưng đãi ngộ lại hơn kém nhau.

Từ lúc hắn hiểu biết, mặc kệ Trinh Nương làm thế nào dạy hắn không ngừng nổ lực vươn lên, thì hắn cũng không có cách gì hoàn toàn yên lặng hạ quyết tâm.

-Nương, vì sao phụ thân không thích ta? Đại ca cũng không thích ta?

-Nương, vì sao phụ vương hay mắng ta? Vì sao ta khổ học thi từ mà nương giao cho ta vẫn không có cách gì khiến phụ vương vừa lòng? Vì sao

https://thuviensach.vn

Cẩn nhi có thể đem phụ vương cưỡi ngựa? Vì sao trong mắt phụ vương chỉ có hắn?

-Nương không phải là vương phi sao?

-Nương, ta hận ngươi, hôm nay phụ vương nói cho ta biết, ta là dã loại.

Đối mặt với lời tố cáo của nhi tử, Trinh nương không biết nên nói cái gì để chống đỡ.

Nữ nhi đã sớm bị Yên Nhiên lung lạc, cả ngày đi theo nịnh nót Yên Nhiên, cũng không chịu nghe lời nàng.

Nhi tử...Càng lớn càng hận nàng, Trinh Nương thống khổ vô cùng, cũng có mấy hối hận, vì sao sinh hạ bọn hắn?

Dù có nhiều chuyện xưa, có nhiều phương pháp giáo dục, thì Trinh Nương cũng không có cách gì giáo dưỡng nhi nữ.

Hắn ở trong thành kinh thành có danh tiếng là công tử ăn chơi, qua đêm ở kỹ viện, ở trước mặt nhi tử của Triệu Duệ Kỳ hắn chỉ là bụi bậm không đáng nhắc tới.

Trinh Nương nghĩ đến đây tâm đau như dao cắt, năm Hối Nhi mười lăm tuổi, Nhữ Dương vương dứt bỏ hồng trần xuất gia quy ẩn, nàng ngăn cản không được.

Yên Nhiên vẫn chu cấp cho Trinh Nương không thiếu cái gì, nàng trở thành người vô hình trong vương phủ.

Mỗi ngày nàng đều đi đến từ đường, nhìn linh vị của Nhàn Nương, cười khổ:

-Đại tỷ, ta hối hận, vì sao ta lại muốn làm kế thất? Vì sao...

https://thuviensach.vn

Trinh Nương mơ màng mông lung, nghe thấy âm thanh:

-Vì ngươi muốn làm Nhữ Dương vương phi, nhi tử của ngươi phải là thế tử, nữ nhi của ngươi phải là hoàng hậu, Nhữ Dương vương ngưỡng mộ sủng ái ngươi, ngươi phải là nữ nhân hạnh phúc nhất trên đời này, ai dám nhắc lại chuyện ngươi từng là thứ nữ?

Trinh Nương nhìn thấy chính mình, nàng được Nhữ Dương vương sủng ái cưng chiều, được người người tôn kính.

Nhi nữ không chịu thua kém một làm thế tử một làm hoàng hậu, còn Triệu Duệ Kỳ... Đã sớm từ thế tử vị...Đã chết.

-Như vậy mới là nhân sinh của ta.

Ở ngoài cửa Yên Nhiên, nhẹ giọng hỏi:

-Ngươi dựa vào cái gì cho rằng, ta cùng đại di sẽ thành toàn cho ngươi? Không phải ngươi rất muốn trôi qua những ngày tháng an tĩnh sao?

-Biểu muội, trở về thôi.

Triệu Duệ Kỳ dắt tay Yên Nhiên, đi đến sân chủ viện, đó là sân viện do Nhàn Nương lưu lại cho nhi tử cùng nhi tức.

Hoàn chính văn

P/s Truyện hết rầu* tung hoa tung hoa* nhân quả luân hồi.

Còn phiên ngoại nữa nhé.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 137: Phiên Ngoại

Nhàn Nương mỉm cười ngã vào trong liệt hỏa, ở trước mắt nàng là nhi tử cùng nhi tức đang hạnh phúc ngọt ngào.

Nhìn thấy Trinh Nương đau khổ, Nhàn Nương tin tưởng Yên Nhiên sẽ đem ván cờ mà nàng bố trí an bày thỏa đáng.

Nàng không có cảm giác thân thể bị liệt hỏa tổn thương mà đau đớn, cả đời này mặc dù nàng gả sai người, nhưng nàng sống rất xuất sắc.

Phượng Hoàng niết bàn là nói nàng, lúc Nhàn Nương nhắm mắt, không phải nên xuống địa ngục sao? Nhưng nàng còn sống?

Nhàn Nương đột nhiên ngồi dậy, trước mắt nàng là các vật bài trí xa lạ, đệm chăn thanh lịch, không phải sở thích của nàng.

Nghe thấy động tĩnh một một nha hoàn tiến vào, làm động tác thi lễ.

Nhàn Nương trầm tĩnh rũ mắt, nha hoàn có dung mạo thanh tú động lòng người nói nhỏ bên tai nàng:

-Tiểu thư, Hạ công tử vẫn đang lo lắng cho người.

Hạ công tử? Hắn là ai? Trong gương phản chiếu khuôn mặt nữ tử rất xinh đẹp, so với Nhàn Nương còn mỹ hơn.

Chỉ là mặt mày không có tinh thần, giống như bình hoa không sức sống, dựa theo cách vấn tóc có vẻ còn chưa có thành thân.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương sợ người bên cạnh nghi ngờ, cúi đầu không lên tiếng.

-Ai chẳng biết đương kim bệ hạ đối với hoàng hậu nương nương là tình cảm sâu nặng? Nếu thái hậu nương nương thật sự đau tiểu thư, thì sẽ không để cho người vào cung, thái hậu là vì mỹ mạo khuynh quốc khuynh thành của tiểu thư, hoàng hậu nương nương vẫn luôn kề cận hoàng thượng, ngoại gia lại là Nhữ Dương vương phủ, có thân đệ đệ cũng không chịu thua kém, thế tử điện hạ từ nhỏ đã thân thiết với hoàng thượng, so với thân huynh đệ còn thân hơn, thái hậu nương nương bị Nhữ Dương vương phi làm cho sinh khí, cho nên mới muốn để tiểu thư tiến cung phân sủng, thái hậu đâu biết tiểu thư đã sớm có người trong lòng.

-Năm ngày sau Hạ công tử ở cửa sau chờ người, tiểu thư, nô tỳ không đành lòng nhìn người bị vây ở hậu cung không được sủng không được yêu.

-Ngươi nguyện ý giúp ta?

Nhàn Nương thản nhiên hỏi, nha hoàn gật đầu:

-Người đối xử rất tốt với nô tỳ, nô tỳ có chết vẫn muốn báo đáp người.

Nhàn Nương trào phúng cười:

-Là báo đáp ta? Hay là báo đáp chủ tử chân chính của ngươi.

- Tiểu thư...

Nàng ta hết hồn chỉ trời thề thốt:

-Nô tỳ không dám phản bội người.

Ở bên ngoài nha hoàn trông cửa đột nhiên lên tiếng:

-Tiểu thư, phu nhân đến thăm người.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương nhìn về phía cửa, một phụ nhân đoan trang hòa nhã đi đến gần cửa phòng, nhìn thấy nha hoàn mà nữ nhi sủng ái nhất cũng tín nhiệm nhất đang quỳ trên mặt đất, liền hỏi:

-Làm sao vậy?

- Mẫu thân, nàng...Nàng thế nhưng...

Nhàn Nương dùng khăn tử che ánh mắt, thì ra thân chủ là người yếu đuối không có chủ kiến, nàng không thể để cho bất luận kẻ nào hoài nghi.

Nghe đến Nhữ Dương vương phủ, nghe thấy vương phi, nghe thấy thế tử, nàng có sốt ruột cũng không biểu lộ ra ngoài.

-Nữ nhi nói ra sẽ ô uế miệng của mình, mẫu thân hãy hỏi nàng.

Tất nhiên nha hoàn kia sẽ không dám nói, phu nhân cũng không phải là người hiền từ nương tay, rất nhanh biết được tình hình cụ thể, phụ nhân tức giận mặt trắng bệch.

-Tiện tỳ, ngươi muốn hại chết nữ nhi của ta?

-Phu nhân, nô tỳ không dám, nô tỳ không dám.

- Mẫu thân.

Nhàn Nương hai mắt đẫm lệ sương mù:

-Dâm bôn làm thiếp, nữ nhi nhớ rõ, là nữ nhi không tốt vẫn luôn sủng nàng, để cho nô tỳ có ý định bài bố nữ nhi, nữ nhi...Thật vô dụng.

-Nhàn Nương ngoan, không khóc, không khóc, nương đánh chết nàng cho ngươi hả giận.

https://thuviensach.vn

(Yul: Nhàn Nương trọng sinh vào thân xác khác, tên nhân vật là Nhàn Tỷ Nhi, ta giữ nguyên tên NN cho trọn vẹn nhé)

-Nàng vẫn luôn ở bên cạnh nữ nhi, cũng hiểu đạo lý, bình thường đoan trang ổn trọng, sao hôm nay lại có thể nghĩ ra loại chủ ý này? Nữ nhi cùng Hạ công tử là minh bạch, nương phải tin tưởng nữ nhi.

Trong đôi mắt Nhàn Nương hiện lên tinh quang, để xem vị phụ nhân này có phải là người khôn khéo hay không.

Phụ nhân ôm nàng chặt nàng xem như tâm can bảo bối, căn bản không có nghe ra ẩn ý của nàng.

Lúc này đối với Nhàn Nương mà nói trắng ra thì không phải thời cơ tốt để vạch trần.

Khóc một hồi, đáy mắt vị ma ma đi theo bên người phụ nhân hiện lên mũi nhọn, lo lắng nhìn thoáng qua Nhàn Nương, hạ giọng nói:

-Chủ tử không thể đem nàng đánh chết.

-Tại sao? Nàng muốn hại Nhàn Nương, đánh chết nàng còn quá nhẹ.

-Tuy nàng được mua vào phủ, nhưng tiểu thư đối xử với nàng không tệ, mê hoặc tiểu thư dâm bôn, ngay lúc tiểu thư sắp vào cung, người không thấy...

Nhàn Nương giãn mi tâm, cũng may có người hiểu biết, phụ nhân nói:

-Ý ngươi là có người sai sử nàng? Xem nữ nhi của ta là đứa ngốc để đùa bỡn?

-Có hay không có người sai sử thì người cũng đừng lo lắng, người nói có là có, một lần không đạp ngã Nhữ Dương vương phi, còn hai lần ba lượt đâu? Chuyện này có quan hệ tới nàng ta hay không? Thái hậu nương nương

https://thuviensach.vn

nể mặt mũi hoàng thượng mới có thể nhẫn hạ, làm thân gia với kế thất thứ nữ, nàng nghĩ mỗi người đều yêu thích mình?

Phu nhân nói:

-Lát nữa ta sẽ tiến cung, ngươi canh giữ nàng cẩn thận.

-Dạ.

-Nhàn Nương? Nhàn Nương?

- Nương, nữ nhi không sao.

Móng tay Nhàn Nương bấu chặt vào lòng bàn tay, sắc mặt trắng bệch, Kỳ nhi đâu?

-Nữ nhi...Chỉ là không ngờ Nhữ Dương vương phi lại là người như vậy.

-Ta biết ngươi cũng thích thân cận nàng, nhưng Nhàn Nương à ngươi đừng quên, ngươi là chất nữ (cháu) của thái hậu, tỷ tỷ của ngươi đáng lẽ đã gả cho hoàng thượng làm hậu, nhưng hoàng thượng nhất thời hồ đồ coi trọng nữ nhi của Mạnh Trinh Nương, đại tỷ ngươi...Thái hậu thoái nhượng Mạnh Trinh Nương cũng là bất đắc dĩ, hoàng thượng xem trọng nàng nhất, Nhữ Dương Vương thế tử lại không chịu thua kém, thái hậu nương nương rất vất vả mới khiến hoàng thượng gật đầu cho ngươi vào cung, tuy chỉ làm phi, nhưng ngươi trổ mã rất tốt, lại là biểu muội của hoàng thượng, hoàng thượng sẽ không bạc đãi ngươi.

Đợi phụ nhân liên miên cằn nhằn nói xong, móng tay Nhàn Nương nhiễm đầy huyết.

-Nương, nữ nhi nhớ rõ, nữ nhi sẽ không khiến người thất vọng.

Phu nhân sai ma ma tiến cung truyền lời, Nhàn Nương nhìn vết thương trong lòng bàn tay.

https://thuviensach.vn

Kỳ nhi, Yên Nhiên, các ngươi còn sống sao? Vì sao lại thành như vậy? Nhàn Nương gọi nha hoàn nói bóng nói gió dò hỏi chuyện mới mẻ trong kinh thành.

Hỏi hơn một canh giờ, trong lòng bàn tay Nhàn Nương vết thương càng sâu, càng lúc càng sâu:

-Ngày mai, ta đi...Ta đi chùa miếu dâng hương.

Hôm sau, Nhàn Nương nhận được rất nhiều tin tức tốt, thái Hậu đem tỳ nữ xúi giục Nhàn Nương bỏ trốn nói cho cho hoàng thượng.

Không biết bọn họ nói cái gì, cũng không biết Nhữ Dương vương phi làm như thế nào thoát khỏi hiềm nghi.

Lúc trước nói nếu Nhàn Nương vào cung nói sẽ làm phi cuối cùng lại biến thành Quý phi, người trong phủ rất cao hứng.

Lúc này Nhàn Nương mang theo nha hoàn đi chùa miếu, Nhàn Nương quỳ gối trước tượng Phật, có phải người cũng không cam tâm cho nên mới để cho ta trở về?

Nhưng vì sao đến lúc Kỳ nhi đã chết mới để ta trở về? Nhi tử của ta bị Mạnh Trinh Nương lãng phí, Kỳ nhi là bị ta hại chết.

Vì sao ta không nhìn thấu Mạnh Trinh Nương? Vì sao Yên Nhiên không làm theo lời ta đã nói? Rốt cuộc đoạn kí ức nào mới là chân thật? Chẳng lẽ những gì ta an bài đều không có tác dụng? Vì sao?

Không đúng, Yên Nhiên không thể đơn thuần như vậy, An Ninh công chúa không thể coi trọng Mạnh Trinh Nương.

Nơi này không có truyền thoại về Mạnh Nhàn Nương, chỉ nói về Mạnh Trinh Nương là người dịu dàng xuất sắc như thế nào.

https://thuviensach.vn

-Tiểu thư, người nên trở về.

Lúc Nhàn Nương đi ra đại điện, nhìn thấy thân ảnh rất quen thuộc, cả người nàng lạnh như băng.

Yên Nhiên...Là Yên Nhiên sao? Y phục đơn sơ bạc màu thản nhiên lướt qua Nhàn Nương, nàng giống như không có linh hồn.

-Trước kia nàng chính là thế tử phi, hiện nay là Hầu phu nhân, sau khi Hầu gia qua đời, nàng cũng...Cũng giống như đi theo.

Nhàn Nương yên lặng nhìn Yên Nhiên, Yên Nhiên không còn hoạt bát, thiên chân như trong trí nhớ của nàng.

Mà chỉ còn lại tĩnh mịch, cùng với thống khổ không thể tiêu tán, Nhàn Nương nói:

-Hồi phủ.

Nàng giống như nhìn người xa lạ, Nhàn Nương hận Yên Nhiên, nhưng càng hận chính mình.

Nàng cũng không có biện pháp gì đối mặt với Yên Nhiên, nếu nàng cùng nhị muội(Nhu Nương)giáo dưỡng Yên Nhiên chút tiểu tâm tư.

Nếu nàng khôn khéo một chút, thì Mạnh Trinh Nương đã không thể thực hiện được mục đích.

Nàng đã nghĩ mình có thể bảo vệ nhi tử cùng nhi tức chu toàn, không ngờ lại có kết cục thế này.

Đúng rồi, nếu không có Yên Nhiên nhắc nhở, thì nàng cũng không nhìn thấu Mạnh Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Những gì nàng bố trí trước đó cũng không khống chế được Mạnh Trinh Nương.

Nhàn Nương nhíu mày, người nào là chân thật? Có lẽ Yên Nhiên từng trải qua thống khổ, cho nên Yên Nhiên mới có thể nói cho nàng biết.

Vì vậy mà Nhàn Nương mới có thể một lần nữa bày biện bố cục, bảo toàn bọn họ cả đời hạnh phúc.

Nhưng trước mắt...Nhàn Nương nhíu chặt mi tâm:

-Mặc kệ chân thật hay không chân thật, Nhữ Dương vương phi...

Ngươi lãng phí Kỳ nhi khiến nhi tử ta phải chết, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Xe ngựa đi ngang qua Nhữ Dương vương phủ, Nhàn Nương nhếch môi cười lạnh.

Vương phủ phú quý là một tay nàng mưu tính làm ra, nhi tử của nàng còn không được hưởng thụ, mẫu tử Mạnh Trinh Nương dựa vào cái gì mà dám hưởng thụ?

-Dừng xe.

Xe ngựa dừng lại, Nhàn Nương nhìn thấy Nhữ Dương Vương sủng ái nâng niu Trinh Nương như trân bảo nâng đỡ nàng xuống xe ngựa.

Thấy được vị thế tử kia, phụ từ tử hiếu, Nhàn Nương nhìn Mạnh Trinh Nương, khẽ nói:

-Đi thôi.

- Dạ.

https://thuviensach.vn

Mùng năm tháng tám, Nhàn Nương thay đổi một thân cung trang, thay đổi mặt nạ bước vào hoàng cung.

Được phong làm Quý phi, nhưng đêm đầu tiên vào cung, hoàng thượng không có đến, nghe nói ở cùng hoàng hậu, Nhàn Nương thản nhiên nói:

-Nghỉ ngơi.

Nhàn Nương vẫn thẳng thắt lưng, bỏ qua ánh mắt trào phúng của bọn cung nữ thái giám.

Nếu quá dễ dàng đạt được mục đích sẽ không thú vị.

Mạnh Trinh Nương ta sẽ chơi đùa với nữ nhi của ngươi trước, ta muốn nhìn xem ngươi là thứ nữ sẽ dạy ra nữ nhi có năng lực gì.

Một đêm này Nhàn Nương ngủ vô cùng tốt, sáng sớm hôm sau, nàng phẩm trang đại phần.

Đầu đội trâm phượng hoàng tung cánh, vì nàng có dung nhan tuyệt mỹ mang vào càng tăng quý khí, cung nữ Đào Tử hầu hạ bên người nhìn đến ngây người.

Quý phi nương nương thật xinh đẹp, nhưng vẫn nhắc nhở nói:

-Hoàng thượng thích thanh lịch tinh xảo.

Nhàn Nương đem một đóa mẫu đơn cài lên đầu:

-Trong cung đều học theo Như Dương vương vương phi?

-Vương phi điện hạ là điển phạm khiến cho người khác tranh phong noi theo, tính tình của hoàng hậu nương nương rất giống vương phi điện hạ.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương nhếch môi, trong cung có quy củ chúng phi tần vào cung không thể mang theo tỳ nữ.

Vì nếu mang theo nha hoàn hồi môn, một là quản lý không tốt, hai là vào cung hầu hạ hoàng thượng cũng không dễ dàng.

Quy củ này vừa vặn hợp ý Nhàn Nương, đỡ phải để người bên cạnh nhìn ra sơ hở.

Hoàng hậu nương nương để ý hoàng cung cũng thật sự có tài, nhưng dù ngoại gia của hoàng hậu có an bài người cũng khócó thể sai khiến đến bên cạnh nàng.

-Đều học theo Nhữ Dương vương vương phi cốc u lan thanh nhã ý vị, sao còn có ai nhớ rõ mẫu đơn phú quý?

Nhàn Nương cất bước ra cổng:

-Đi đến tẩm cung của hoàng hậu nương nương, bản cung đi bái kiến hoàng hậu nương nương.

Dù có che giấu, hay ngụy trang, thì bản chất thật của Nhàn Nương vẫn chưa vì nàng chuyển thế mà biến mất.

Nhữ Dương vương phủ căn cơ ở hoàng cung, bọn họ làm thế nào lãng phí Kỳ nhi.

Nhàn Nương sẽ hoàn trả trở về, nhi tử của mình như thế nào nàng hiểu rất rõ.

Nếu không phải làm gì quá đáng, thì Kỳ nhi thà chết ở thế tử vị cũng sẽ không thoái vị lấy hiền.

Hoàng đế vì hoàng hậu họa mi, vẻ mặt hoàng hậu thẹn thùng là thần sắc mà hoàng đế thích nhất.

https://thuviensach.vn

Dù đã sinh hạ thái tử, thì hoàng hậu vẫn trước sau như một thẹn thùng ngại ngùng, tâm tình hoàng đế rất tốt.

-Quý phi nương nương tới thỉnh an hoàng hậu nương nương.

Hoàng hậu có chút sửng sốt, nàng nghĩ Quý phi vừa đến đã bị lạnh nhạt sẽ đi tìm thái Hậu tố khổ, không ngờ nàng lại đến đây thỉnh an.

Thần sắc hoàng đế bình thản có một phần khinh miệt:

-Nàng cũng thật biết tuân thủ quy củ, tuyên.

Hoàng đế cầm tay hoàng hậu, ôn nhu nói:

-Nếu nàng muốn diễu võ dương oai bắt nạt nàng, hôm nay trẫm sẽ biếm nàng vào lãnh cung...

Hoàng đế còn chưa nói xong ngay lúc Nhàn Nương cất bước tiến vào liền im bặt, đó là nữ tử như thế nào, sao có thể tuyệt thế phong hoa đến thế.

Đã sớm quen nhìn cốc u lan thanh nhã cao nhã, lúc này lại nhìn thấy bách hoa chi vương tùy ý nở rộ.

Trong lòng hoàng đế có vài phần tư tâm, Nhàn Nương phúc thân:

-Thần thiếp thỉnh an bệ hạ, thỉnh an hoàng hậu nương nương.

P/s: bắt đầu công cuộc ngoại truyện. Các nàng cb bắp rang lót dép xem NN đấu nhá😙😙😙

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 138

Hoàng hậu là người hiền lương thục đức, dịu dàng rộng lượng, dù là mẫu nghi thiên hạ tôn quý, cũng gây khó dễ cho đám phi tần trong hậu cung.

Vì vậy đối xử với Quý phi càng khoan dung thêm vài phần. Trong lòng hoàng đế khiếp sợ, không phải hắn không biết biểu muội trổ mã rất tốt.

Nhưng không ngờ nàng lại phong hoa tuyệt đại đến vậy.

Quen nhìn hoàng hậu dịu dàng mềm mại, lúc này nhìn thấy Quý phi như tiên tử hạ phàm, trong khoảng khắc hắn có chút rung động.

Cũng có trăm ngàn khát vọng!

Nhàn Nương hoàn thành cấp bậc lễ nghĩa, đối với hoàng đế, hoàng hậu chính là tất cung tất kính, chưa từng oán giận đêm qua độc thủ(ngủ 1 mình)

-Hoàng hậu nương nương phượng thể an khang?

- Không việc gì, làm phiền muội muội lo lắng.

Hoàng hậu dùng ôn nhu che giấu xấu hổ, đêm qua hoàng thượng ở lại trong cung của nàng, lấy cớ là phượng thể khiếm an(không khỏe).

Nhàn Nương nhếch môi, nói:

-Như vậy quá tốt rồi, đêm qua thần thiếp rất lo lắng, thái y nói như thế nào? Dùng dược gì?

https://thuviensach.vn

- Chỉ là di chứng của bệnh cũ, cũng thường tái phát.

Hoàng hậu bình thản giải thích, giống như đang nói đến chuyện nhỏ không đáng nhắc tới.

-Nương nương là thanh mai trúc mã với hoàng thượng, lại là phu thê, cũng từng cùng bệ hạ chịu nhiều khổ sở, hiện nay người cư vị quốc mẫu cũng là khổ tẫn cam lai, thần thiếp thật hâm mộ người.

Hoàng hậu mặt mày vui vẻ, lại rất hào phóng, thẹn thùng nói:

-Nhắc đến chuyện này làm gì? Bản cung bị di chứng bệnh cũ cũng không phải vì bệ hạ.

Ánh mắt hoàng đế dừng trên thân hoàng hậu, hoàng hậu tỏ vẻ ngượng ngùng:

-Bệ hạ, quý phi muội muội vẫn còn ở đây.

Nhàn Nương phúc thân:

-Thần thiếp không quấy rầy hoàng hậu nương nương nữa, thần thiếp đi thỉnh an thái hậu.

Hoàng đế nghĩ Nhàn Nương đi đến chổ thái hậu tố khổ, hoàng hậu cũng có vài phần bất an, Nhàn Nương thấp giọng nói:

-Thần thiếp biết mình nên nói như thế nào, người phượng thể khiếm an, theo lý hoàng thượng phải chiếu cố người, người là hoàng hậu nương nương, thần thiếp sẽ không quên.

Nhàn Nương rời đi, trên tay hoàng thượng bưng chén trà.

-Nàng là người có hiểu biết.

https://thuviensach.vn

-Hoàng thượng nói đúng, không ngờ Quý phi muội muội lại là người am hiểu ý lẽ, ngược lại thần thiếp...Thần thiếp có vẻ hẹp hòi không rộng lượng.

-Không thể nói như thế, nàng rất tốt, trẫm vẫn ghi nhớ trong lòng.

Hoàng đế buông chén trà, ôm hoàng hậu vào lòng:

-Năm đó nàng cùng trẫm chịu khổ, trẫm nhớ rất rõ, trong cung gian nan, nàng chịu không ít ủy khuất, nay trẫm đã là cửu ngũ chí tôn, sao có thể cho phép người khác khinh mạn nàng? Nếu nàng ta là người nghe lời biết thời thế, trẫm sẽ vì mẫu hậu mag lưu nàng ta.

-Mẫu hậu có Quý phi muội muội bầu bạn, như vậy sẽ không khó xử bệ hạ nữa.

- Hy vọng như thế.

Hoàng đế vì hoàng hậu cài trâm ngọc lên đầu, không phải vàng bạc, mà chỉ là trâm ngọc thanh nhã, nhìn hoàng hậu rất dịu dàng, nhưng...

Hoàng đế cười nói:

-Nàng nghỉ ngơi, trẫm phải đi.

- Cung tiễn hoàng thượng.

Hoàng hậu phúc thân tiễn bước hoàng đế, vẻ mặt nàng mang theo nghi hoặc:

-Nàng ta hảo tâm như vậy sao? Rốt cuộc nàng ta có ý tứ gì?

Nhàn Nương rời khỏi Từ Ninh Cung, nàng đi thỉnh an thái hậu cũng không thoải mái.

https://thuviensach.vn

Nàng bị thái hậu hung hăng mắng cho một trận, Nhàn Nương làm bộ yếu đuối thừa nhận lỗi lầm.

Thân là chất nữ của thái hậu, lại là phi tử của hoàng đế, tất nhiên nàng phải chịu hai bên sinh khí.

Điểm này nàng đã sớm có chuẩn bị, cung nữ đi theo sau Nhàn Nương cảm thấy có vài phần kỳ quái.

Vì sao Quý phi nương nương không cáo trạng tố khổ, vì sao bị mắng mà vẫn trước sau như một.

Nhàn Nương trở lại cung điện của mình, bên trong bố trí xa hoa, nhưng mức thưởng thức thì quá kém.

Không phải bày trí cứ chất đống vật phú quý ở cùng một chỗ là có thể phô bày phú quý.

Nếu là nơi nàng sẽ cư trụ, tất cả bài trí nơi này nàng sẽ không để người bên ngoài nhúng tay.

Nhàn Nương dựa theo thói quen sở thích của mình mà bố trí lại tẩm cung, loại bỏ trang sức thanh nhã có hoa không quả.

Trinh Nương đã làm Nhữ Dương vương phi lâu như vậy mà vẫn không hiểu cái gì là thế tộc.

Nàng có thể dịu dàng, nhưng hoàng hậu thì không được, thế tộc đối với nữ tử luôn yêu cầu rất nghiêm khắc.

Phần lớn là mẫu khẩu truyền nữ nhi(mẹ truyền con), nàng ta sao có thể học được.

Dù thỉnh nhiều ma ma giáo dưỡng, cũng chỉ dạy quy củ, chứ không phải nội tình trong thế gia danh môn.

https://thuviensach.vn

Hiện nay Trinh Nương nhân sinh rộng mở, người bên ngoài sẽ nói nàng tốt, nhưng...

Nhàn Nương tựa người vào ghế nhắm mắt dưỡng thần, cung nữ buổi sáng nhắc nhở nàng ăn mặc không ổn đi vào:

-Nương nương.

- Đào Tử?

Tiểu cung nữ muốn nhìn Nhàn Nương, lại không dám nhìn nàng:

-Nô tỳ chính là tiểu cung nữ chải tóc cho người.

Nhàn Nương buồn cười hỏi:

-Ngươi vì sao gọi là Đào Tử? Ai đặt tên cho ngươi?

-Nô tỳ lúc còn nhỏ đã được gọi là Đào Tử, sau khi tiến cung cũng không có ai đổi danh cho nô tỳ, cho nên vẫn gọi là Đào Tử, nghe phụ mẫu nói là do một vị tú tài đặt danh, ban đầu cũng không có gọi danh này, sau này phụ mẫu ghét bỏ phiền toái nên gọi nô tỳ là Đào Tử.

-Đào lý bất ngôn, hạ tự thành hề.

(Yul: câu trên hàm nghĩa vốn là chỉ cây đào cây lê mặc dù không nói lời nào, nhưng hương thơm của những bông hoa, trái ngọt của nó lại có thể thu hút rất nhiều người tới gốc cây, khiến cho dưới gốc cây đi thành một con đường nhỏ. Ví von với người có đạo đức cao thượng, nghiêm khắc với bản thân, tự nhiên sẽ có thể cảm hóa được người khác, tự nhiên sẽ được người khác tôn trọng và kính ngưỡng.)

Nhàn Nương lộ ra tươi cười khó thấy.

https://thuviensach.vn

Đào Tử mơ hồ không hiểu, Nhàn Nương nhìn ra cung nữ này vì nàng mà bất bình.

Bên người cũng phải có người có thể tin tưởng, Đào Tử có bối cảnh đơn giản, thiên chân có chút chân chất, người như vậy sẽ không làm mật thám.

Đào Tử cắn môi:

-Nô tỳ mới vừa nghe nói bệ hạ lại cãi nhau với thái hậu nương nương, sau đó bệ hạ phất áo bỏ đi.

-Ngươi lo lắng ta bị thất sủng?

- Không...Bộ dạng người rất tốt, bệ hạ sẽ nhìn thấy, nhất định sẽ không bị thất sủng.

Đào Tử vụng về an ủi, khiến cho Nhàn Nương vui vẻ:

-Nha đầu ngốc.

- Nương nương?

Nhàn Nương nói:

-Dù ta có dung mạo tầm thường, thì đêm nay bệ hạ cũng sẽ tới đây.

- Vì sao?

Đào Tử bịp kín miệng:

-Nô tỳ sai rồi.

- Tính tình ngươi phải sửa, nhưng ta thích ngươi như vậy.

Nhàn Nương nâng tay khẽ vuốt ve hai má Đào Tử:

https://thuviensach.vn

-Chỉ cần ngươi một lòng đi theo ta, ta cam đoan ngươi sẽ không bị ai bắt nạt.

- Nô tỳ nguyện ý hầu hạ nương nương.

Đào Tử quỳ xuống trịnh trọng dập đầu, Nhàn Nương dựa người vào đệm chợp mắt.

Lúc Đào Tử nghĩ nàng sẽ không nói gì nữa, thì Nhàn Nương đột nhiên nhẹ giọng nói:

-Từ xưa đến nay, phàm là phi tần nào bị vây vào vị trí này giống như ta đều không có kết quả tốt, hiếu đạo trong hoàng quyền sẽ đem người nghiền áp dập nát.

-Sợ?

Nhàn Nương nhìn Đào Tử đang chấn kinh:

-Hối hận?

-Không sợ.

Nhàn Nương cong môi hàm chứa ý cười:

-Con đường này tuy khó đi, nhưng khó đi chứ không phải không thể đi. Đế quốc coi trọng nhất chính là hiếu đạo, nếu bệ hạ sợ bị đám Thanh Lưu chê trách, nhất định phải cải thiện mối quan hệ với thái hậu nương nương, nếu thái hậu nương nương có thể quay đầu, sẽ không để cho Nhữ Dương vương phi có thể thừa cơ thể hiện, phụ huynh ngoại gia của ta cũng không chịu thua kém, bệ hạ cũng không thể đề bạt bọn họ để trấn an thái hậu, nay chỉ có ta...Chỉ có ban ân sủng cho ta mới có thể khiến triều đìnhnhận ra hoàng thượng cùng thái hậu là hòa thuận, bệ hạ đăng cơ đã vài năm, công thần cựu thần cũng có xung đột, đây là cơ hội của ta.

https://thuviensach.vn

-Người không sợ bị bệ hạ lợi dụng sao?

-Ai lợi dụng ai còn chưa biết đâu, ta cho bệ hạ lý do để ân sủng ta.

Nhàn Nương kéo vạt áo, thấp giọng nói:

-Trên đời này không ai không lợi dụng người khác, bệ hạ cũng không ngoại lệ.

Đào Tử dựa theo lời Nhàn Nương phân phó mà chuẩn bị, hương liệu trong lư hương nghe theo lời chỉ thị của Nhàn Nương mà điều phối.

Bỏ thêm vài cánh hoa vào trong nước, từ trong dục dũng bước ra ngoài, Nhàn Nương phủ thêm y phục:

-Ngươi còn muốn ngây người tới khi nào?

- Nô tỳ...Nô tỳ chưa thấy ai so với người còn...

-Xinh đẹp?

-Không phải, không phải, kỳ thật hoàng hậu nương nương cũng rất đẹp, Nhữ Dương vương vương phi nô tỳ cũng từng thấy qua, nhưng người không giống các nàng, người là một đoàn...Hỏa, đúng, là hỏa diễm.

Đào Tử si mê nhìn Nhàn Nương, là hỏa diễm có thể thiêu đốt hết mọi thứ. Tay Nhàn Nương đang họa mi dừng lại một chút.

-Là vì ngươi chưa thấy Nhữ Dương vương phi chân chính cho nên mới có thể nói như vậy.

Lúc nàng là vương phi, so với bây giờ còn mỹ hơn, so với hiện tại còn chói mắt hơn nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

Đào Tử lau khô tóc Nhàn Nương, Nhàn Nương tự mình chải vuốt búi tóc.

Vài luồn tóc rũ hạ sấn lên khí chất của Nhàn Nương, Đào Tử rất tự ti.

-Nô tỳ thật vô dụng.

- Ngươi có thế khiến cho ta cười vui vẻ, ai dám nói ngươi vô dụng?

Nhàn Nương nhéo hai má của Đào Tử:

-Ta không thể bảo hộ được nàng, nhưng ta sẽ bảo hộ ngươi.

Đào Tử có dung mạo, cùng tín nhiệm người rất giống Yên Nhiên, vì vậy Nhàn Nương mới có thể lưu lại nàng.

Cũng là muốn cho Yên Nhiên thấy rõ ràng, phải làm như thế nào để trả thù Trinh Nương.

Sau khi Kỳ nhi mất, Yên nhiên càng cô đơn thống khổ, thì bọn họ càng hạnh phúc.

-Hoàng Thượng giá lâm, quý chủ nhân tiếp giá.

Nhàn Nương chỉnh chu y phục, cất bước đi ra ngoài.

-Đào Tử ngươi phải hiểu, hoàng thượng đối với hoàng hậu có áy náy, nhưng một lần hai lần thì không sao, nếu luôn nhắc tới đến lúc mấu chốt cần cứu mạng sẽ không hữu dụng, nam nhân có được mấy ai không bạc tình bạc nghĩa, nam nhân thâm tình được mấy ai.

Đào Tử có vài phần hiểu rõ, trong mắt Quý phi nương nương không có thái hậu.

https://thuviensach.vn

Nàng lợi dụng mâu thuẫn giữa thái hậu cùng hoàng đế, khó trách nàng ở trước mặt thái hậu nương nương cái gì cũng không nói.

Nếu thái hậu không xung đột với hoàng thượng, thì hoàng thượng cũng sẽ không ở bên cạnh hoàng hậu nhanh đến vậy.

- Ái phi hãy đứng lên.

Hoàng đế tự nâng Nhàn Nương lên, mới vừa rồi lúc rảo bước tiến đến cửa cung còn do dự.

Nhưng vừa nhìn thấy Nhàn Nương thì sự do dự lúc đầu đã biến mất không còn thấy bóng dáng.

Lúc này Nhàn Nương so với buổi sáng còn kinh diễm tuyệt mỹ hơn mấy phần càng khó nén nét quyến rũ.

Nhàn Nương rũ mắt, hoàng thượng nắm tay nàng lực đạo càng ngày càng nặng.

Tuy hắn đã hết sức che giấu, nhưng hô hấp vẫn có chút hỗn độn.

-Hoàng Thượng.

Hoàng đế nói:

-Ái phi đã dùng thiện(ăn) chưa?

Nhàn Nương mỉm cười lắc đầu:

-Vẫn chưa.

- Bồi trẫm cùng dùng thiện được không?

- Được bồi hoàng thượng dùng thiện là vinh hạnh của thần thiếp, hoàng thượng thỉnh.

https://thuviensach.vn

Sau khi hoàng thượng ngồi xuống, kéo Nhàn Nương đang chia thức ăn lên đùi của mình, thở ra hơi thở ấm nóng:

-Có ái phi bồi trẫm là tốt rồi.

Nhàn Nương thả lỏng thân thể, nàng là Quý phi, không phải hoàng hậu, hoàng đế chỉ cần tình thú.

Nhàn Nương tự mình giúp hắn dùng thiện, hoàng đế vừa hưởng thụ lại có vài phần xấu hổ.

Lúc Nhàn Nương chuẩn bị đứng dậy, hoàng đế bưng canh hạt sen lên:

-Ái phi vất vả, trẫm đút nàng, thế nào?

-Tạ hoàng thượng.

Nhàn Nương há mồm, nuốt xuống canh hạt sen, hoàng thượng nhìn Nhàn Nương, Nhàn Nương cười nói:

-Thật ngọt.

- Thích không?

- Thích.

Nhàn Nương đối diện hoàng đế, dùng xong một chén canh hạt sen, trong mắt Nhàn Nương ý cười dày đặc:

-Tạ hoàng thượng, thần thiếp...

Lời của nàng bị hoàng đế nuốt vào trong bụng, hôn sâu ẩm ướt làm cho Nhàn Nương muốn lui bước.

Trừ Triệu Dật Thanh, nàng chưa từng cùng nam nhân khác thân cận, hoàng đế nhìn đôi mắt Nhàn Nương chứa một phần bối rối.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế ôm Nhàn Nương, Nhàn Nương cúi đầu, hoàng đế chậm rãi đi đến bên giường, đem Nhàn Nương đẩy ngã xuống giường, lập tức tới gần.

-Cởi y phục cho trẫm.

-Dạ.

Nhàn Nương biết sớm muộn gì cũng có một ngày như vậy, giải khai y phục lẫn nhau, màn lụa hạ xuống.

Hai thân thể giao triền, tiếng thở dốc khi nặng khi nhẹ, trong mắt hoàng đế cuồng dã chinh phục, thanh âm thô rát gầm nhẹ:

- Nhàn biểu muội.

Nhàn Nương ngửa người ra sau, ngực bị chiếm lấy, lúc nàng nhắm mắt, khóe mắt chảy ra nước mắt.

Lập tức dang tay ôm cổ hoàng đế, Nhàn Nương há mồm cắn đầu vai của hắn, ta chỉ vì người trong lòng ta sinh nhi dục nữ(sinh con đẻ cái)

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 139

Một đêm triền miên, hoàng đế rất ít khi có được vui sướng như vậy, nếu không phải là lần đầu hầu hạ, hắn còn có thể cùng Nhàn Nương triền miên giao hoan.

Hoàng hậu ngại ngùng ngượng ngùng cũng là một loại mỹ vị, ở trên thân Quý phi giống như kỳ phùng địch thủ, tận tình giao hoan lại là một loại phóng túng hưởng thụ khác.

Tay Hoàng thượng di động trên thân thể Nhàn Nương, ánh nến xuyên thấu qua màn.

Hắn nhìn rõ dung mạo của nàng, hoàng hậu bình thường lúc giao hoan sẽ không cho hắn nhìn.

Hắn đang đợi, chờ Nhàn Nương đứng dậy giúp hắn tẩy trừ thân thể, hắn cũng biết mới vừa rồi hắn quá phóng túng.

Không biết có phải là ảo giác hay không, hắn cảm thấy hắn không giống lâm hạnh Quý phi, mà là cùng Quý phi theo đuổi khoái hoạt.

Chuyện thân mật nhất cũng đã làm, Nhàn Nương kéo chăn vẫn chưa hất bàn tay mò bậy bạ của hoàng đế.

Đầu lưỡi đỏ tươi khéo léo liếm bờ môi, trong mắt Nhàn Nương là thỏa mãn kiều mị.

https://thuviensach.vn

Cũng không phải là diễn trò, hoan ái với hoàng thượng cũng khiến nàng thỏa mãn.

Hoàng thượng ở phương diện kĩ thuật khuê phòng lực kéo dài khiến cho Nhàn Nương rất vừa lòng.

Từ lúc nàng nhìn ra Nhữ Dương vương bạc tình bạc nghĩa đã không còn thân mật với hắn.

Lúc hoàng thượng thân mật với nàng, nàng còn lo lắng không biết mình có ghê tởm mà ói ra.

Nhưng hắn đã làm cho nàng quên đi rất nhiều này nọ, lạc vào trong tình ái.

Nhàn Nương nhắm mắt ngủ thiếp đi, hắn vẫn chờ vẫn chờ...

Bên tai là tiếng hít thở đều đặn cho thấy người bên cạnh đã ngủ, hắn nhìn chằm chằm Nhàn Nương.

Nàng không tẩy rửa thân thể? Thân thể của nàng còn có của hắn...Hắn nhìn Nhàn Nương, cũng tốt, trên người nàng có hương vị của hắn.

Hắn nhẹ nhàng vuốt ve hai má của Nhàn Nương, trong mắt có hơn một phần tiếc hận, hắn nhắm mắt cùng Nhàn Nương chìm vào giấc ngủ không mộng mị.

Quên hết ban đầu tính toán, quên đã từng đáp ứng hứa hẹn với hoàng hậu sẽ không qua đêm ở tẩm cung của Quý phi!

Triều đại cung quy, Quý phi có tư cách phụng dưỡng bệ hạ cả đêm.

Trong tẩm cung của hoàng hậu, hoàng hậu thấp giọng lẩm bẩm:

-Đồ lừa gạt.

https://thuviensach.vn

Ánh nến chậm rãi yếu đi, hoàng hậu nói:

-Ngày mai...Thỉnh mẫu thân tiến cung, ta muốn hàn huyên với mẫu thân.

- Tuân chỉ.

Sáng sớm sương mai dày đặc, lúc hoàng đế tỉnh giấc, bên cạnh đã trống không.

Hắn nhìn chằm chằm xuyên qua màn che, nơi này thật xa lạ, hoàng đế xoa nhẹ trán.

Không phải là tẩm cung của hoàng hậu, hoàng hậu không thích vật trang trí quá hoa lệ.

Màn che này là Thiên Tàm sa, toàn bộ đế quốc hàng năm cũng chỉ có vài thất tàm sa.

Màn mềm mại thoải mái, trong lòng có chút bực mình, hoàng đế vén màn, mơ hồ nhìn thấy Quý phi...Nàng đang mỉm cười, bên người nàng quý khí bao quanh.

Nhữ Dương vương phủ là đệ nhất danh môn của đế quốc, Quý phi có ngoại gia tầm thường, mặc dù thái hậu thường xuyên ban thưởng này nọ.

Nhưng so với nhữ Dương vương phủ vẫn là kém xa không thể sánh bằng, hoàng đế nhíu mày.

-Người tới, hầu hạ trẫm thay y phục.

- Dạ.

Nhàn Nương chỉ vào một cây trâm:

-Đào Tử, dùng cái này.

https://thuviensach.vn

- Dạ

Đào Tử hơi lo lắng dùng tơ vàng Kim Lân trâm vấn tóc, thừa dịp đeo vòng tai cho Nhàn Nương nhẹ giọng nói:

-Hoàng thượng tỉnh.

Nhàn Nương buồn cười liếc mắt nhìn Đào Tử đang lo lắng, sau đó nhìn vào gương cười nhẹ:

-Kệ hắn.

Sau khi Nhàn Nương trang điểm chỉnh tề, thì hoàng thượng cũng đã mặc xong long bào.

Nhàn Nương cười khanh khách đứng ở bên cạnh nhìn, không hề có ý tứ sẽ tự tay giúp hắn chỉ chu y phục.

Thần sắc hoàng đế lạnh lùng không còn nhiệt tình như đêm hôm qua, trước khi hắn xuất môn, Nhàn Nương dâng lên bát ngọc tinh xảo.

-Bệ hạ, thỉnh dùng.

Bát ngọc....Hoàng đế đối với chuyện Nhàn Nương xa xỉ lãng phí rất không hài lòng.

Dù ở trong phòng nàng hoan ái cũng thực thoải mái.

Nhàn Nương giống như không nhìn ra hoàng đế đang hờn giận.

-Đây là canh tẩm bổ thân thể, sáng sớm dùng sẽ rất tốt.

-Trẫm không uống.

Hoàng thượng phất tay áo bỏ đi, Nhàn Nương phúc thân nói:

https://thuviensach.vn

-Cung tiễn hoàng thượng.

- Chủ tử.

-Đào Tử, không dùng canh này là tổn thất của hoàng thượng.

Nhàn Nương uống bát canh, lau khóe miệng:

-So với canh hạt sen mà hôm qua hoàng thượng ban cho ta dùng, thì ngon hơn nhiều.

Đào Tử ở trước mặt Nhàn Nương khắc sâu cảm nhận đầu óc mình không đủ dùng.

Nàng nhìn thế nào cũng thấy hoàng thượng bị chủ tử làm cho tức nghẹn mà rời đi.

Nếu như vậy thì phải làm thế nào để có được sủng ái?

-Người không lo lắng? Hay là...Đúng rồi nhữ Dương vương phi đã từng nói, cái gì mà chinh phục nữ nhân, nô tỳ chỉ là nghe người ta nói qua.

-Ta chưa từng nghĩ sẽ bị ai chinh phục, cũng không nghĩ sẽ chinh phục ai, dù là bệ hạ cũng vậy.

Nhàn Nương ngồi xuống nói:

-Vì chinh phục mà tới gần, như vậy chinh phục xong thì sao? Có phải sẽ là dùng xong liền vứt, hoặc là lại tìm kiếm nữ nhân khác để chinh phục? Hiện nay Nhữ Dương vương phi được chuyên sủng, ngươi nói thử xem, nàng có bị nhữ Dương vương chinh phục hay không?

-Nô tỳ không biết...

Đào Tử nói thêm một câu:

https://thuviensach.vn

-Nhưng nô tỳ nhìn ra hoàng thượng đang tức giận.

-Ta không phải hoàng hậu, cũng không giống đám nử tử chịu tôn sùng dịu dàng kính cẩn nghe theo, cũng không nghĩ vì hoàng thượng mà thay đổi tính tình, trước khi ta vào cung đã từng gặp đại nạn, thiếu chút nữa cả đời bị hủy, người xưa có câu, gặp nạn tính tình tất biến, ta nhu nhược đổi lấy cái gì? Bất quá là một cái độc kế, nếu nàng không muốn để ta vào cung, vì sao không dùng biện pháp trực tiếp? Không phải hoàng thượng tôn kính nàng như mẫu sao? Nếu nàng nói, bệ hạ sẽ nghe một chút. Nhưng nàng khen ngược, ở trước mặt người khác cải trang hiền lành rộng lượng, không ăn giấm không đố kị, được bệ hạ tôn trọng, sau lưng thì sao, sai người ta hại ta?

-Dâm bôn làm thiếp tạm thời chưa nói tới, chỉ cần nhìn ngoại gia của ta bị hoàng thượng trách phạt, nàng chỉ vì hoàng hậu nương nương, chẳng lẽ chỉ có hoàng hậu nương nương là người? Chẳng lẽ nàng yêu thương nữ nhi, còn nương của ta sẽ không đau ta sao?

Đào Tử nghe choáng váng:

-Người nói Như Dương vương phi?

-Không nói nàng thì còn nói ai? Nghĩ ta là kẻ ngốc tùy tiện bị người xúi giục? Nếu ngươi đi hỏi nàng, nàng sẽ nói với ngươi, nàng không muốn ngươi vào cung đấu đá tranh giành khổ sở, tìm cho ngươi người có tướng mạo tài học xuất chúng, nàng là vì tốt cho ngươi!

Khóe môi Nhàn Nương khẽ cong hàm chứa ý trào phúng, Trinh Nương cái màn diễn này, kiếp trước nàng cũng từng làm.

Nhưng Nhàn Nương quang minh lỗi lạc cho nàng lựa chọn, mặc kệ là Chu gia thứ tử hay là Giang Nam phú quý Vương gia đều sẽ thú nàng làm chính thất.

https://thuviensach.vn

Là Trinh Nương không muốn, nàng có tư tâm bỏ qua cho Trinh Nương, chứ không có tâm tư ti bỉ đê tiện như Trinh Nương tính kế nàng.

Nếu không phải nàng chiếm cứ khối thân thể này, thì nguyên chủ đã bị Trinh Nương hại chết.

Gia tộc nguyên chủ sẽ gặp nạn không thể ngẩng đầu, mà mặt mũi thái hậu cũng đem quét rác.

-Để cho hoàng thượng càng xem nàng như thân sinh mẫu thân, nhìn nàng cỡ nào dịu dàng, cỡ nào thiện lương, cỡ nào cao quý, nếu nàng thật sự có lòng đối xử tốt với nhi tử của người khác...Thì hắn đã không...

Nhàn Nương rũ mắt che giấu thống khổ, Kỳ nhi...Mỗi khi nghĩ đến nhi tử, tâm Nhàn Nương quặn đau.

Nàng không định sinh hạ hoàng tử uy hiếp địa vị thái tử, không muốn gia tộc thái hậu quá mức cường đại làm ảnh hưởng đến triều chính.

Nhưng hiện nay có quá nhiều đại gia tộc cường đại, hoàng thượng không sợ sao? Không biết hoàng thượng có thể nhẫn nại bao lâu.

Từ khi Nhàn Nương bước chân vào cung đã nghĩ sẽ không sinh hạ nhi tử, Kỳ nhi sẽ không trở về.

Không sinh nhi tử thì nàng vẫn có thể ở trong hậu cung đứng vững gót chân, vẫn có thể báo thù rửa hận.

-Đào Tử.

- Có nô tỳ.

- Ngươi có biết tứ hoàng tử?

- A, người nói tứ hoàng tử điện hạ sao?

https://thuviensach.vn

Mặt Đào Tử nhăn nhó, đùa nghịch vạt áo:

-Tứ hoàng tử...Nô tỳ biết...

Chuyện này đối với Nhàn Nương mà nói là thu hoạch ngoài ý muốn, vốn nghĩ Đào Tử tính tình thuần lương hoạt bát.

Xem ra ở trong cung nhân duyên cũng không sai, có thể hỏi thăm tin tức, nhưng nhìn bộ dạng nàng lúc này có thể đoán nàng cùng tứ hoàng tử không phải chỉ là nhận thức mà thôi.

-Chủ tử trước mắt quan trọng nhất không phải là nên nghĩ cách làm như thế nào khiến cho hoàng thượng nguôi giận sao? Nếu hoàng thượng không đến, hoàng hậu nương nương sẽ rất cao hứng a.

Đào Tử đồng cừu địch hại, sau khi nhận thức Nhàn Nương làm chủ tử liền kiên quyết đứng về phía Nhàn Nương.

Nhàn Nương nhìn Đào Tử nắm chặt tay thành quyền, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng.

-Ngươi nha, không phải ta đã nói với ngươi rồi sao? Chỉ cần hoàng thượng coi trọng hiếu đạo thì sẽ không dám bạc đãi ta, nếu tính tình ta thay đổi, sẽ có người thừa cơ hãm hại, không bằng ta chủ động biểu hiện cho hoàng thượng thấy, từ lần đầu thừa sủng, hắn nhìn thấy chính là bản thân ta, thích phú quý, thích hưởng thụ.

-Ta chướng mắt nàng, ta sẽ không giống nàng giả nai giả khỉ, ta muốn làm cho phi tần hậu cung, kinh thành mệnh phụ thấy rõ ràng, cái gì mới là thế gia danh môn, đích nữ Phượng Nghi, tuy hiện nay ngoại gia của ta xuống dốc phải trông cậy trong cung, nhưng tổ tiên của ta cũng từng là thế gia chi liệt, nay thế đạo...Sợ là đã quên Ngụy Tấn thế gia khí khái, ngay cả An Ninh công chúa...Nàng cũng thỏa hiệp. Đều học theo diễn xuất của Nhữ Dương vương phi, thiên hạ này thiếu bản sắc riêng.

https://thuviensach.vn

Đào Tử sùng bái mở to mắt, Quý phi nương nương thật là lợi hại, rất đẹp, có loại...Có loại...

-Khí nuốt núi sông!

-Lời này là ai nói cho ngươi biết?

Nhàn Nương cảm thấy hứng thú hỏi, Đào Tử cúi đầu nói:

-Là tứ hoàng tử điện hạ.

Nhàn Nương híp mắt, tuổi của Đào Tử so với tứ hoàng tử còn lớn hơn tám tuổi.

Năm nay tứ hoàng tử cũng mới sáu tuổi mà thôi, bọn họ không có khả năng.

Nhàn Nương cũng không muốn để Đào Tử vây hãm trong hậu cung, không biết như thế nào mà nàng không duyên không cớ yêu thích Đào Tử, có lẽ là duyên phận.

-Ngươi nói cho ta nghe về tứ hoàng tử.

Nhàn Nương nghĩ nếu Đào Tử có ý tứ với tứ hoàng tử, nhất định phải diệt trừ ý niệm này đi. Đào Tử cười tủm tỉm gật đầu.

-Trước kia nô tỳ gặp phải tứ hoàng tử đang trốn ở trong góc phòng khóc lóc, nô tỳ hỏi rất lâu mà hắn cũng không chịu nói vì sao lại khóc, hắn còn lừa nô tỳ, sau này nô tỳ thường xuyên đem thứ tốt cho tứ hoàng tử dùng.

-Hoàng hậu nương nương làm sao có thể không đối đãi tốt với tứ hoàng tử? Tối thiểu hắn sẽ ăn mặc không lo, vì mặt mũi hoàng hậu sẽ không để hắn chết đói.

https://thuviensach.vn

-Tứ hoàng tử là hoàng tử không thể sủng, hắn so với nhị hoàng tử điện hạ chỉ kém hơn một tháng, nô tỳ nghe người ta nói hoàng hậu song sinh nhị hoàng tử, tam hoàng tử, bởi vì tam hoàng tử thể nhược dưỡng hai năm liền chết non, nguyên nhân chính là thân mẫu của tứ hoàng tử...Nghe nói lúc hoàng hậu nương nương có thai nàng thừa cơ động tay động chân.

Đào Tử thật cẩn thận nói:

-Nghe nói lúc tam hoàng tử chết non, hoàng thượng từng muốn giết chết mẫu tử tứ hoàng tử để chôn cùng tam hoàng tử, là hoàng hậu nương nương khuyên ngăn bệ hạ. Từ đó về sau hắn bị bỏ rơi, thân mẫu của hắn bị nhốt trong lãnh cung, hoàng hậu nương nương đối xử với ngũ hoàng tử, lục hoàng tử, cùng với thất hoàng tử mới sinh đều tốt lắm, hoàng tử công chúa ai cũng thích hoàng hậu nương nương, chỉ có tứ hoàng tử là đáng thương nhất.

Lúc Nhàn Nương vào cung ngoại gia từng hy vọng nàng có thể nuôi nấng thất hoàng tử mới sinh ra đã mất mẫu thân.

Tâm tư của thái hậu rõ như ban ngày, Nhàn Nương có thể sinh ra hoàng tử là tốt nhất, nhưng nếu sinh không ra thì nên đem thất hoàng tử vừa chết mẫu còn chưa hiểu biết đến bên người nuôi nấng.

Tương lai không chừng có khả năng đấu thắng hoàng hậu.

Đương kim hoàng thượng lấy thân phận là cửu hoàng tử để kế thừa đế vị, hoàng hậu sở sinh trưởng tử năm nay mới mười tuổi, mà bệ hạ còn chưa đến hai mươi sáu.

Trong lòng Nhàn Nương đã có chủ ý, nàng không muốn để cho người bên ngoài dắt mũi.

Nghe Đào Tử nói xong, nàng càng kiên định ý niệm trong đầu, Tứ hoàng tử có thân mẫu thì thế nào?

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương không phải dưỡng nhi tử, không phải muốn làm thái hậu, lại càng không phải vì ngoại gia mà lót đường cam đoan bọn họ cả đời vinh hoa phú quý.

Nhàn Nương muốn báo thù, trả thù kẻ thù lãng phí nhi tử của nàng, nàng muốn tìm đồng bọn để hợp tác.

Từ trong miệng Đào Tử thám thính được tin tức về tứ hoàng tử, Nhàn Nương càng thêm chắc chắc.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 140

Sau khi Nhàn Nương có tâm tư hợp tác với tứ hoàng tử, thì nàng vẫn luôn chú ý hướng đi của tứ hoàng tử.

Nhưng nàng mới vào cung, không thể để hoàng hậu nhìn ra manh mối, trừ ăn mặc xa hoa lãng phí.

Thì Nhàn Nương vẫn giống như vị cung tần bình thường, không tranh thủ tình cảm, hiếu thuận với thái hậu, đối với hoàng hậu nương nương cũng rất cung kính.

Nếu không phải Nhàn Nương xa hoa thích hưởng thụ, thì nàng chính là một vị phi tử hoàn mỹ nhất hậu cung.

Hoàng hậu tức nghẹn tìm không ra lỗi lầm của Nhàn Nương, Nhàn Nương làm rất hoàn hảo.

Hoàng đế vẫn trước sau như một thịnh sủng hoàng hậu, đối với Nhàn Nương có chút vắng vẻ.

Mỗi ngày Nhàn Nương ăn ngon ngủ ngon không hề bị ảnh hưởng, cứ như thế chớp mắt đã qua ba tháng.

Số lần hoàng thượng triệu hạnh Nhàn Nương có thể đếm trên đầu ngón tay.

Nhàn Nương vẫn không sao cả, ngược lại còn khuyên thái hậu nương nương:

https://thuviensach.vn

-Hoàng thượng chính là hoàng thượng, hắn không sủng ta, ta còn có thể như thế nào? Ta biết hoàng thượng là vì người mới để cho ta tiến cung, nhìn hoàng thượng cùng hoàng hậu nương nương cầm sắt cùng minh, ta rất hâm mộ, nhưng ta không phải là hoàng hậu nương nương.

-Ngươi này nha đầu ngốc, tức chết ai gia, ngươi hâm mộ có ích lợi gì? Nếu có thể giống như ngươi nghĩ, thì trong hậu cung còn cái gì là phân tranh.

Nhàn Nương khom người nghe giáo huấn, nâng mí mắt nhìn thấy thái hậu nương nương rất tức giận, Nhàn Nương tìm lý do nói:

-Hoàng hậu nương nương vì hoàng thượng chịu rất nhiều năm khổ sở, nay hoàng thượng sủng ái hoàng hậu nương nương cũng là nhiều năm đúc kết tình nghĩa.

-Vô liêm sỉ, nàng chịu cái gì khổ? Ai gia...

Thái hậu buồn bực trong lòng, rất phẫn nộ vì Nhàn Nương không tranh:

-Ai gia như thế nào lại dưỡng ra ngươi cái đồ vô dụng như vậy? Ngươi không nghĩ tới phụ huynh của ngươi? Không nhớ thương ngôi vị hoàng hậu?

Trong lòng Nhàn Nương cảm thấy thất vọng, thái hậu như thế nào từ sâu trong cung đấu giành phần thắng?

Lại vẫn có ý nghĩ muốn xung hôn giành thắng lợi? Trước kia cẩn thận suy tính đi đâu rồi?

Tuy hiện tại ở đây cung nhân nô tài không nhiều lắm, bọn họ cũng rất cung kính, nhưng trong đó làm sao có thể không có người của hoàng thượng?

https://thuviensach.vn

Thái Hậu càng cầm giữ quyền bính thì càng đẩy hoàng thượng về phía Trinh Nương.

Nàng cho thái hậu bậc thang để đi xuống, mà thái hậu lại không biết bước xuống.

Nhàn Nương ngăn chặn cơn tức, thấp giọng nói:

-Triều đại không có điều lệ phế hậu, hiện nay người là thái hậu nương nương, thân sinh nhi tử đăng cơ làm đế, trước kia người ăn bao nhiêu khổ, nhận bao nhiêu ủy khuất người còn có thể nhận hết, người có cái gì không bỏ xuống được? Trong hậu cung ai dám mạo phạm người? Hoàng hậu nương nương là nhi tức của người, nàng là do Nhữ Dương vương phi hiền lương thục đức giáo dưỡng, nàng sẽ không dám bất hiếu với người, hoàng thượng cũng rất hiếu thuận với người.

Nhàn Nương quỳ gối trước mặt thái hậu:

-Chất nữ biết người cũng không dễ dàng, vì bệ hạ thao nát tâm can, ở trong cung đấu đá chìm nổi, người chịu khổ sở trong lòng hoàng thượng cũng biết, hoàng thượng còn ân phong phụ thân của ta làm Thừa Ân hầu, lúc người an hưởng tuổi già không phải tốt lắm sao? Trước kia nhận bao nhiêu khổ thì hiện tại hưởng phúc bấy nhiêu, cũng là người muốn, bệ hạ là minh quân, thiên hạ đại sự đã có hắn quan tâm, người mệt mỏi tính kế nửa đời người, nay bệ hạ đã trưởng thành, cũng là lúc người hưởng thụ hiếu thuận của hoàng thượng.

Mày liễu của thái hậu dựng thẳng, tức giận chỉ vào Nhàn Nương:

-Không có tiền đồ, ngươi đồ không có tiền đồ...

-Hoàng hậu nương nương vì bệ hạ thương tổn hai chân, bệnh căn không dứt, người hãy thông cảm cho hoàng hậu nương nương đi.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương cúi đầu, thái hậu tức giận mất hết khí lực, nâng cánh tay:

-Ngươi đứng lên đi.

- Dạ.

Khóe miệng Nhàn Nương khẽ cong, thái hậu nương nương còn không có ngu xuẩn đến độ bất trị.

Như thế xem ra thái hậu nương nương không phải chỉ có thể sử dụng một lần.

.Trước kia Nhàn Nương tính lợi dụng thái hậu cùng hoàng thượng thường xuyên xung đột mà hành sự.

Hoàng thượng sẽ vì thanh danh hiếu thuận mà suy nghĩ, chỉ có thể sủng nàng chấn an thái hậu, cho thái hậu một chút trông cậy.

Hoàng Thượng cũng không quên ngoại gia, đối xử với thái hậu vẫn là hiếu thuận để ý.

Vào cung đã nhiều ngày, Nhàn Nương phát hiện hoàng đế có tính tình khác, là cố chấp...

Hắn vắng vẻ Nhàn Nương, là vì không thích, thậm chí không thèm để ý đến phản ứng của thái hậu, hoặc là nói hắn còn có thể đối nghịch với thái hậu.

Kể từ đó kế hoạch ban đầu mà Nhàn Nương định ra không thể dùng.

Nhàn Nương đã từng làm mẫu thân, biết được nhi tử là vận mệnh của mẫu thân.

Thái Hậu chính là không phục Trinh Nương, không phục Trinh Nương được bệ hạ kính tôn như thân mẫu.

https://thuviensach.vn

Điều này làm cho thái hậu không sao chịu nổi.

Đừng nhìn thái hậu đối xử với Trinh Nương rất hòa thuận, luôn khen ngợi Trinh Nương tốt đẹp.

Nhưng thái hậu cũng là bất đắc dĩ, ai hy vọng đứa nhỏ mà mình tâm tâm niệm niệm khổ sở nuôi lớn lại thân cận với ngoại nhân hơn thân sinh mẫu thân?

Càng muốn nắm chặt, lại càng mất đi, tính tình hoàng thượng cố chấp có lẽ là di truyền từ thái hậu.

Chính vì thái hậu dùng sai phương pháp, mới khiến cho Trinh Nương càng ngày càng có vị trí trọng yếu trong lòng hoàng thượng.

Thái hậu cũng chỉ có thể càng ngày càng thích Trinh Nương.

Nói đến chuyện sắc phong huynh đệ ngoại gia của thái hậu làm hầu tước, cũng có thể thể hiện điểm này.

Đầu tiên hoàng thượng sẽ không chấp nhận, thái hậu chỉ có thể nhờ Trinh Nương đi hoà giải, như thế mới có được tước vị.

Nếu thái hậu quyến luyến quyền bính có tâm niệm tiền triều nữ đế, thì Nhàn Nương còn có thể suy nghĩ cẩn thận.

Nhưng thái hậu can thiệp triều chính phần lớn đều là việc nhỏ, tất cả đều vô dụng.

Nhàn Nương cảm thấy thái hậu cũng không dễ dàng, sẽ làm sai, nàng sẽ không trực diện ra chủ ý, so với Trinh Nương, có một số việc xử lý quả thật có một chút độc đáo.

Nhàn Nương hận Trinh Nương, nhưng không thể không thừa nhận hiện nay Trinh Nương là đối thủ tốt.

https://thuviensach.vn

Không giống thứ nữ trong trí nhớ của nàng, đã làm Nhữ Dương vương phi quá lâu, bản chất của Trinh Nương cũng có chút biến hóa.

Nhàn Nương đồng tình nhìn thái hậu, thân sinh nhi tử lại cùng nàng lục đục, khó trách nàng càng sốt ruột lại càng phạm lỗi lầm.

-Trong lòng hoàng thượng chứa hoàng hậu nương nương, nếu người luôn đối xử với hoàng hậu nương nương mặt mày nhăn nhó bới móc thiếu sót, thì hoàng thượng sẽ thương tâm, người cùng hoàng hậu nương nương ở trong lòng hắn là nặng nhất, chẳng lẽ người muốn nhìn hoàng thượng không vui? Tiên đế hậu cung ba ngàn mỹ nữ, nhưng tiên đế chỉ chung tình một mình người, người đã từng vì bệ hạ nhẫn nại rất nhiều, lúc này người hãy lui một bước cùng hoàng hậu nương nương giữ hòa khí, bệ hạ sẽ không gặp thế khó xử.

Thái hậu thở dài:

-Nhi tử của ai gia chỉ nhớ hoàng hậu vì hắn làm như thế nào, vì hắn nhận hết ủy khuất, nhưng hắn làm thế nào cũng không nghĩ tới ai gia? Dựa vào cái gì ai gia dưỡng dục nhi tử lại đi thân cận với người khác, ai gia vì hắn...Vì hắn làm bao nhiêu chuyện còn chưa đủ sao? Lúc trước ai gia chiếu cố thất hoàng tử, ai gia đánh hắn, ai gia so với hắn càng thống khổ hơn, năm đó hoàng hậu phạt ai gia quỳ trong tuyết...Ai gia chính là không nói mà thôi, ai gia dưỡng dục nhi tử cũng không nhớ rõ...

-Hoàng thượng vẫn nhớ rõ, nhớ rõ.

Nhàn Nương thấy thái hậu biểu diễn than thở khóc lóc âm thầm giơ ngón tay cái.

Cuối cùng nàng cũng hiểu được, hoàng hậu chịu khổ, nhưng này đó khổ sở so với thái hậu mà nói thì còn kém xa.

https://thuviensach.vn

Đêm dài yên tĩnh, hoàng thượng sẽ suy nghĩ hắn từng là cửu hoàng tử dù như thế nào cũng không được sủng ái sao có thể đăng cơ?

Khi nào thì Trinh Nương bắt đầu tới gần hắn? Hoàng hậu gả cho hắn cũng không có gì ủy khuất.

Nàng là hoàng tử phi, so với thái hậu ai nhận nhiều ủy khuất? Hoàng hậu vào cung hoàng thượng liền sủng, đau, che chở....

Còn thái hậu đâu? Ở trong cung không chỉ có tranh thủ tình cảm còn phải giúp đỡ nhi tử hãm hại đoạt đích, ai làm được nhiều?

Thái hậu liên miên cằn nhằn nói xong chuyện cũ, Nhàn Nương thường thường bồi vào hai ba câu.

Đương nhiên phần lớn đều nói tốt cho hoàng hậu, thỉnh thái hậu nương nương vì hoàng thượng mà nhẫn nhịn một chút.

Trước lúc Nhàn Nương chuẩn bị rời khỏi tẩm cung của thái hậu, thái hậu âm thầm nhéo nhéo lòng bàn tay của nàng, trong mắt ẩn hiện vui mừng.

-Ngươi so với ai gia còn suy nghĩ sâu xa hơn, cũng so với ai gia còn có phúc khí hơn.

- Thần thiếp không muốn để cho người, để cho hoàng thượng cùng hoàng hậu nương nương bị khó xử, các người vui vẻ, thần thiếp cũng sẽ vui vẻ.

Nhàn Nương quỳ gối hành lễ, các ngươi vui vẻ, ta cũng tiện tiến hành bước tiếp theo.

Kiếp trước Nhàn Nương rất ít khi nói như vậy, nhưng không nói không có nghĩa là nàng không biết.

Kiếp trước nàng nhận hết khổ sở, đổi lấy được cái gì?

https://thuviensach.vn

Nàng không phải không thể khóc, mà là không có cơ hội để khóc, Đào Tử vén lên màn nhuyễn kiệu Thanh Tước.

-Chủ tử, đến rồi.

- Ừ

Đào Tử cúi đầu, Nhàn Nương che giấu đôi mắt phiến hồng, nhắm mắt trầm tĩnh một lúc.

Nhàn Nương bước ra phượng liễn, nhưng không giống Phượng Hoàng phượng liễn của hoàng hậu.

Quý phi là Thanh Tước, sau khi đi vào, Nhàn Nương không ngoài ý muốn thấy được hoàng thượng đã nhiều ngày không gặp.

-Tham kiến hoàng thượng.

- Bình thân.

Hoàng thượng nâng Nhàn Nương lên, nhìn thấy khóe mắt nàng ửng đỏ, hoàng thương nhẹ giọng nói:

-Ái phi vất vả rồi.

-Bầu bạn bên người thái hậu nương nương là phúc phần sao có thể là vất vả? Thần thiếp chỉ có thể lấy bồ liễu chi tư phụng dưỡng hoàng thượng, thần thiếp tự biết thân phận.

(Yul: bồ liễu chi tư chỉ thân phận thấp hèn, dung mạo tầm thường)

-Bồ liễu chi tư? Trẫm lại nhìn thấy ái phi là khuynh quốc khuynh thành.

Hoàng thượng nói lời này là thật tâm, hơn nữa còn đem một cây trâm Điểm Thúy cài vào búi tóc của Nhàn Nương.

https://thuviensach.vn

Trâm cài xẹt qua lòng bàn tay của hắn, thanh âm của hắn thấp thuần:

-Rất xứng với ái phi.

Nhàn Nương xoay người nhìn vào gương, lưu lại bóng dáng như thiếu nữ hoài xuân ngượng ngùng trong mắt hoàng thượng.

Nhưng trong mắt hoàng thượng lại không phải như thế, trong mắt của hắn có hơn một phần thâm thúy, cùng với cân nhắc bất định.

Nhàn Nương buông gương xuống, quả nhiên rất xứng với nàng, nàng rất sợ hoàng thượng ban cho nàng trang sức quá yểu điệu.

Nhưng nhìn lúc này, tuy vẫn chưa hoàn toàn ảnh hưởng đến hoàng thượng, nhưng trong mắt hắn nhìn thấy là Nhàn Nương, chứ không phải vị Nhàn biểu muội kia.

Dùng thiện xong hoàng thượng nhận được hai phân sổ con cần phải xử lý, Nhàn Nương đem phòng tặng cho hắn.

Cũng không vây quanh hiến dâng trà nước hầu hạ, mà ở phía sau bức rèm che, nằm nghiêng người trên tháp mỹ nhân.

Một người phê duyệt tấu chương, một người đọc sách, trong phòng yên tĩnh vô cùng.

Bổng nhiên hoàng thượng ném xuống sổ con, sổ con tùy ý rơi trên mặt đất:

-Thật quá quắc, nào có bộ dáng hoàng thân quốc thích?

Nhàn Nương không mặn không nhạt nói một câu:

-Hoàng thượng bớt giận.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt hoàng thượng nhìn Nhàn Nương chuyên chú vài phần:

-Nếu bọn họ đều giống như Nhữ Dương vương phi, trẫm sẽ không tức giận đến thế.

-Không phải hoàng thượng đã nói, Nhữ Dương vương phi chỉ có một? Người có thể giống như nàng toàn tâm vì bệ hạ mà suy nghĩ thì quá ít, thần thiếp thường nghe thái hậu nương nương nói, nàng sẽ không để người khó xử.

Nhàn Nương đẩy rèm che, cười khanh khách đối diện với hoàng thượng:

-Nếu không người để cho Nhữ Dương vương phi Triệu Mạnh thị đến dạy đám hoàng thâm quốc thích khiến cho người tức giận...

-Hoàng thượng.

Nhàn Nương bị hoàng thượng ôm lấy, xuyên qua bức rèm che đi đến tháp mỹ nhân, hoàng đế nhẹ giọng nói:

-Sau này nàng hãy gọi nàng ấy là vương phi, gọi là Triệu Mạnh thị không tốt.

Nhàn Nương khanh khách nở nụ cười:

-Hoàng thượng không hiểu nàng, nàng tuân thủ tam tòng tứ đức, đem nhi tử của trượng phu trở thành trời, có thể quán xuyến dòng tộc phu gia, nàng rất cao hứng...

Hoàng thượng từ trong tay thái giám tiếp nhận chén canh hạt sen:

-Trẫm có chút đói bụng, ái phi cùng trẫm dùng canh được không?

- Tuân chỉ.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương hào phóng bồi hoàng thượng dùng canh hạt sen, sau đó bị hắn hôn chặn, Nhàn Nương nhíu mày nói:

-Hoàng thượng nhẹ chút, thần thiếp đau.

- Ừ...Nơi đó...Thật thoải mái...

Nếu tránh không được, thì cứ hưởng thụ, ngay cả hoàng thượng cũng biết hưởng thụ mỹ nhân.

Nhàn Nương mang theo ý cười, càng xinh đẹp không gì sánh bằng, hoàng thượng, một đêm ân sủng thù lao có chút thấp.

Ngày mai Nhữ Dương vương phi vào cung, Nhàn Nương ôm cổ hoàng thượng, kéo hắn về phía mình.

Ngày mai cũng nên hội ngộ Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 142

Trinh Nương làm như thế nào chỉ dạy hoàng hậu tạm thời không nói tới.

Lúc Nhàn Nương đi Thanh Lương Điện tĩnh tâm hoàng hậu chủ động khuyên hoàng thượng mưa móc rãi đều hậu cung.

Hơn nữa hoàng hậu còn tuyển vài nữ tử tài đức vẹn toàn vào cung phục vụ hoàng thượng, trong khoảng thời gian ngắn trên dưới hậu cung đều viên mãn.

- Nương nương, bệ hạ cũng không có đặc biệt sủng ái ai chỉ là gần đây ít đi gặp hoàng hậu hơn trước đây.

- Nương nương nô tỳ nghe người ta nói gần đây hoàng hậu nương nương ngủ không yên ổn.

- Nương nương nô tỳ còn nghe nói Nhữ Dương vương phi từng hỏi hoàng hậu có hối hận hay không...

Chỉ có nhắc tới Nhữ Dương vương phi thì Đào Tử mới nhìn thấy chủ tử dời mắt khỏi cuốn sách, Nhàn Nương hỏi:

- Sao nói vậy?

Đào Tử uể oải nói:

- Nãy giờ nô tỳ nói gì người cũng không nghe thấy ô ô...Nô tỳ có nói cũng vô ích a!!!

https://thuviensach.vn

- Được rồi.

Nhàn Nương nhéo hai má Đào Tử:

- Đào Tử ngoan, mau nói cho ta biết.

- Nô tỳ chỉ là nghe nói, nghe nói năm đó lúc bệ hạ vẫn còn là hoàng tử, tuy cùng Nhữ Dương vương thế tử lớn lên nhưng lúc đó Nhữ Dương vương phi cực lực phản đối chuyện đem nữ nhi gả cho cửu hoàng tử, còn vì hoàng hậu nương nương chọn người có gia thế tốt không nạp thiếp...

Đào Tử che miệng vẻ mặt hối hận. Lại nói chuyện không biết nhẹ nặng, ngay cả tứ hoàng tử còn hiểu biết hơn nàng.

- Chủ tử...

Nhàn Nương nói:

- Làm mẫu thân ai cũng hy vọng nhi nữ có thể hạnh phúc, nàng cũng không hoàn toàn bị phú quý mê hoặc, nhưng nhi nữ có nghe hay không? Nàng nghĩ mình có thể dạy dỗ tốt?

Nhàn Nương biết Trinh Nương không cam lòng, nàng cũng là mẫu thân nhìn thấy nhi nữ bất hạnh, nàng sẽ thương tâm hội khổ sở.

Nhưng vì sao...Vì sao...Không nhìn thấy người khác cũng thương tâm.

Nhàn Nương nói:

- Tứ hoàng tử như thế nào đã hồi phục chưa? Đào Tử?

Đào Tử nhỏ giọng nói:

- Lát nữa tứ hoàng tử sẽ tự nói với người.

- Ừ.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương muốn khảo sát tứ hoàng tử, mà tứ hoàng tử cũng muốn khảo sát nàng. Nếu cùng nhau hợp tác ít nhất phải có sự tín nhiệm.

Nhàn Nương nhu nhu trán:

- Không dễ làm chứ không phải không thể làm.

- Chủ tử.

- Không dễ làm không có nghĩa là không thể làm, đối thủ càng thông minh ta càng có hứng thú.

Nhàn Nương hưng trí nói:

- Nhữ Dương vương phủ thương lộ...Tuy lúc đầu là do chính phi khai sáng nhưng ở trong tay kế phi...Nàng có hơn vài phần nhân hậu, khó trách thanh danh của kế phi lại dễ nghe như vậy, dùng bạc thải ra bên ngoài thu được lời hay ý đẹp cũng không uổng lực.

Ánh mắt Đào Tử ẩn hiện hoang mang, nghe không hiểu chính là nghe không hiểu.

Nhìn Nhàn Nương dựa người vào nhuyễn tháp, luồn tóc đen rũ lên y phục.

- Chủ tử.

- Đào Tử, người thiện lương sẽ bị bắt nạt, nàng dùng bạc mua lấy thanh danh, nàng nghĩ bạc trong Nhữ Dương vương phủ cũng đã đủ dùng chẳng cần lo lắng... có một số người có được một tấc lại muốn tiến thêm một thước, nếu là của ta, một bước ta cũng không nhường.

- Nàng nhường nhịn nhiều lắm, hòa khí sinh tài sao? nếu người cùng ngươi làm buôn bán, lại là người mà ngươi đắc tội không nổi, thì thế nào?

https://thuviensach.vn

- Nô tỳ không hiểu.

Nhàn Nương nhếch môi:

- Ngươi không cần phải hiểu, người có thể hiểu lời ta nói, cũng không nhiều lắm...Ngươi nói thử xem Nhữ Dương vương phi có thể đắc tội với Ngụy Ninh hầu? Đắc tội thái hậu nương nương? Đắc tội Phó đại nhân?

Không đợi Đào Tử trả lời Nhàn Nương nói:

- Nàng sẽ không, nàng cho rằng dùng bạc mua được hảo cảm của bọn họ là đáng giá. Nhưng tằm ăn lên thương, Nhữ Dương vương còn lại cái gì? Hoàng thượng sẽ mất hứng khi nhìn ngoại gia của thái hậu nương nương cứ chấp nhất kiếm bạc. Nhữ Dương vương vương phi săn sóc như vậy, thiện lương, rộng lượng như vậy. Đương nhiên sẽ nhường nhịn mà không để ý đến tổn thất. Nàng không phải luôn nói Nhữ Dương vương phủ vinh hoa phú quý đều là hoàng đế ban thưởng cho, nàng không biết có vài thứ mất đi vĩnh viễn sẽ không trở về.

(Yul: tằm ăn lên thương trong câu này nghĩa là bị người khác chiếm lấy lợi lộc sinh ý từ buôn bán thương hộ)

Năm đó vì này nọ thương đạo, Nhàn Nương lao lực tâm tư, cân bằng, lợi dụng, tranh thủ, dùng sức, thủ đoạn...

Nàng chu toàn cho quyền quý, lúc đó đối với triều thần hoặc mượn sức hoặc hãm hại, nàng mới có thể đưa thương lộ sinh ý gắt gao nắm chặt trong tay.

Hiện nay Nhữ Dương vương phủ vẫn trước sau như một phú quý vinh hoa, nhưng lúc Nhàn Nương nhàn rỗi đã ước chừng tính ra của cải Nhữ Dương vương phủ cũng không bằng khi đó nàng thu chi, chỉ có thể miễn cưỡng cân bằng mà thôi.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương sẽ không hiểu từng bước sinh ý, không được nhường nhịn, Trinh Nương sẽ không hiểu quan trường thương lộ cấu kết, tất cả không phải đơn giản như vậy.

Vài cửa hàng điểm tâm, vài cái tiểu xưởng là có thể duy trì Nhữ Dương vương phủ phú quý? Thật nực cười.

Nhàn Nương nhìn nhánh cây lắc lư ngoài cửa sổ, phương hướng...

- Khởi phong(nổi gió)vài năm một vòng, suy tính hẳn là đến lúc trên biển...Trên biển...

Đào Tử đem áo choàng khoác lên người Nhàn Nương:

- Chủ tử coi chừng lạnh.

- Đào Tử ngốc!

Nhàn Nương nhéo nhéo hai má của Đào Tử, lúc trước vì có thể hiểu được hướng gió trên biển, hiểu được hướng thuyền, nàng đọc biết bao nhiêu sách? Tìm biết bao nhiêu hải đồ?

Lại càng không ngại học hỏi kẻ dưới, hỏi qua rất nhiều lão thuyền điêu luyện.

Nàng làm được này đó chính là ở trên biển tìm ra con đường an toàn nhất.

- Sóng thần...Trên biển sẽ có sóng thần.

Nhữ Dương vương phủ lập gia đại nghiệp, từ đại tổn thất mà quật khởi... Nhàn Nương nhu nhu trán không biết quản sự do nàng dạy bảo có còn không?

https://thuviensach.vn

Trinh Nương chỉ lo quét sạch mọi dấu vết về nàng, lão tử kia tính tình cổ quái rất mê rượu, chắc đã bị Trinh Nương đuổi đi.

Thiện lương công chính như Trinh Nương sao có thể dung nạp lão nhân có khuyết điểm?

Nhưng nàng không hiểu, ai mà không có khuyết điểm? Chỉ cần có thể dùng, để ý nhiều làm gì?

Đã nhiều năm như vậy luôn sống bình thuận phú quý nàng nghĩ đã có thể nắm giữ hết thảy...

- Chủ tử tứ hoàng tử đến rồi.

Nhàn Nương nâng mắt nhìn nam đồng cỡ sáu bảy tuổi từ bên ngoài đi vào.

Hắn mặc bào phục hoàng tử theo phẩm chất, Nhàn Nương nhìn ra y phục của hắn phần lớn đã bị tẩy đến bạc màu.

Thân thể tứ hoàng tử gầy yếu, nhưng đôi mắt hữu thần ngũ quan rất giống hoàng thượng.

Tứ hoàng tử đứng trước mặt Nhàn Nương, phản nghịch, ẩn nhẫn, ủy khuất, phẫn nộ…Thần sắc có chút phức tạp chợt lóe rồi biến mất.

- Bái kiến Quý phi nương nương.

Tứ hoàng tử che giấu kinh hãi. Thì ra Quý phi xinh đẹp đến cực hạn, trên đời này làm sao có thể thấy được nữ nhân như vậy.

Phụ hoàng thịnh sủng hoàng hậu nương nương dịu dàng đoan trang cho nên không nhìn thấy Quý phi...

https://thuviensach.vn

Ý niệm ban đầu trong đầu tứ hoàng tử đều tiêu tán trước mặt Nhàn Nương.

Hắn không lừa được Quý phi, từ lúc nhìn thấy nàng, hắn đã biết hắn không lừa được nàng.

- Ta sẽ không cho người làm thái hậu mặc kệ như thế nào ta cũng không để người làm thái hậu lại càng không nhận người làm mẫu thân vị trí thái hậu nương nương là của nương ta.

Đào Tử há miệng thở dốc tức giận nói:

- Người lòng dạ thật hẹp hòi, chủ tử chưa bao giờ nghĩ tới địa vị thái hậu. Chủ tử từng nói không có muốn ngươi trở thành nhi tử mà nuôi dưỡng. Không phải nô tỳ đã nói rồi sao?

Tứ hoàng tử đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Nhàn Nương, nàng đẹp kinh diễm, đôi mắt như liệt hỏa, cực nóng lại như hàn băng lạnh thấu xương, nàng có thể nhìn thấu tâm tư của hắn.

- Ta...Ta...

- Những gì ngươi vừa nói ta sẽ nhớ kỹ.

Nhàn Nương nói:

- Ngươi trở về đi, chúng ta không có gì để nói.

Sắc mặt tứ hoàng tử lập tức ảm đạm, tay chân lạnh lẽo. Cơ hội cuối cùng hắn đã đánh mất.

Hắn oán hận hoàng hậu nương nương rõ ràng không phải là lỗi của hắn, vì sao phải đem cái chết của tam hoàng huynh đổ lên trên người hắn?

https://thuviensach.vn

Sau khi Quý phi tiến cung, hắn vẫn luôn mong chờ ngày này, cùng Quý phi liên thủ lật đổ hoàng hậu.

Ngay cả phụ hoàng cũng có thể làm Quân lâm thiên hạ, vì sao hắn lại không được.

Nếu Quý phi đủ thông minh nhất định sẽ lựa chọn hắn, nhưng Quý phi rất thông minh, hắn cũng không muốn lừa gạt nàng.

Một người kiêu ngạo như vậy sao có thể ở cư vị thấp.

Là buông bỏ thân mẫu, hoàn toàn vâng theo Quý phi nương nương… hay là tiếp tục kiên trì cả đời vô vọng? Tứ hoàng tử rối rắm.

Nhàn Nương bưng chén trà, nhìn Tứ hoàng tử nói:

- Tứ hoàng tử ngươi còn không đi?

Tứ hoàng tử chậm rãi xoay người chạy nhanh ra ngoài:

- Không được không thể bỏ mẫu thân không thể...Không thể...

Nhàn Nương buông chén trà động tác lưu loát từ trên giường đứng dậy, bước nhanh vài bước tới cửa đại điện.

Nhìn thấy tứ hoàng tử té ngã trên mặt đất. Trong lòng hắn không bình tĩnh cho nên mới như thế, Đào Tử cắn môi nói:

- Chủ tử...

- Ngươi thấy hắn đáng thương? Thấy ta rất vô tình?

Đào Tử lắc đầu:

- Người là chủ tử của nô tỳ, mặc kệ người làm cái gì đối với nô tỳ mà nói vẫn luôn cảm thấy vị trí thái hậu xứng với người. Tứ hoàng tử...Tuy nô tỳ

https://thuviensach.vn

có hảo cảm, hắn rất đáng thương, nô tỳ có thể cho hắn đồ ăn, nhưng sẽ không giúp đỡ hắn khuyên chủ tử.

Nhàn Nương khẽ cười, bung ô che mưa, mấy ngày nay trời oi bức rốt cục cũng đổ mưa.

Nhàn Nương đi đến bên người tứ hoàng tử. Hắn nằm trên mặt đất y phục đẫm nước mưa.

Trên mặt không phân biệt là mưa hay là nước mắt, hắn nhìn thấy đôi giày thêu, ngẩng đầu nhìn lên, tầm mắt mơ hồ là một mỹ nhân tuyệt sắc...

Hắn không biết hắn có còn dũng khí để cự tuyệt một lần nữa hay không.

Nhàn Nương kéo hắn đứng lên:

- Ngươi tẩy rữa sạch sẽ rồi đến gặp ta.

Tứ hoàng tử ở trong mưa thì thào tự nói:

- Không phải nên giúp ta bung dù, không để ta dầm mưa...Từ ái quan ái đến ta...Không phải người nên bày ra loại tình cảm từ mẫu...Không phải nên là như vậy sao?

- Ha ha vì sao ta phải làm như thế?

Nhàn Nương chuyển động cán ô:

- Ngươi không phải là nhi tử của ta, ta cũng không muốn nhận ngươi làm nhi tử. Muốn từ mẫu(mẹ hiền)...Ngươi tìm người khác đi.

- Tứ hoàng tử ta lặp lại lần nữa ngươi và ta là quan hệ hợp tác, ngươi muốn đế vị mà ta...

Nhàn Nương nhìn núi non trùng trùng điệp điệp bên ngoài hoàng cung:

https://thuviensach.vn

- Mà ta chỉ muốn báo thù, ta chưa bao giờ nghĩ sẽ nhận dưỡng nhi tử của người khác. Vị trí thái hậu ta không hiếm lạ.

- Là loại người như thế nào mới có thể làm nhi tử của người?

- Ngươi không đủ tư cách.

Nhàn Nương rời đi lưu lại bóng lưng cô lạnh. Tứ hoàng tử yên lặng đứng trong mưa.

- Không đủ tư cách.

Rốt cuộc ai mới có thể khiến cho Quý phi nương nương yêu thương thật tâm, người được nàng quan ái nhất định rất hạnh phúc.

Cuối tháng Nhàn Nương rời khỏi Thanh Lương Điện, hoàng thượng vẫn trước sau như một sủng ái nàng.

Thậm chí còn đem mấy cung phi mới nạp vào cung vứt sau đầu.

Tuy đối xử với hoàng hậu vẫn giống trước kia sủng ái cùng tín nhiệm, nhưng hoàng hậu ở bên cạnh hoàng thượng càng phải cẩn thận.

Là vì Phó đại nhân dâng tấu chương buộc tội, hoàng thượng hạ lệnh vòng cấm uy vũ tướng quân.

Người này là thuộc hạ mà Nhữ Dương vương thế tử tín nhiệm nhất.

Lúc trước vì hoàng thượng đăng cơ mà vào sống ra chết, lúc này lại lấy tội mưu nghịch bị vòng cấm cả đời.

(Yul: vòng cấm là cấm giữ trong phạm vi nào đó, không được ra ngoài.)

Cao thấp trong triều vô cùng chấn động, ngay cả Nhữ Dương vương phủ vẫn luôn được coi là phu thê hài hòa, phụ từ tử hiếu, làm gương mẫu cho

https://thuviensach.vn

dân chúng noi theo, cũng thần hồn nát thần tính.

- Trinh Nương bỏ đi hai mươi vạn lượng bạc, chúng ta tổn thất cũng không nặng. Đừng khóc nữa, bổn vương không trách nàng.

- Vương gia...

Trinh Nương không hiểu, vì sao lại có sóng thần, vì sao chỉ có mình nàng tổn thất.

Nàng đem Thái Bình thương lộ tặng cho đệ đệ của thái hậu nương nương, phụ huynh Quý phi.

Nàng cho rằng này đó mới là đường nguy hiểm.

P/s 😱 😱 😱 khổ thế này 1 chương edit 2 lần.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 143

Mặc kệ Nhữ Dương vương như thế nào an ủi Trinh Nương, ai bị tổn thất hai mươi vạn lượng bạc trắng cũng sẽ đau lòng.

Vẫn luôn xuôi gió xuôi dòng, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, Trinh Nương không bỏ xuống được.

Tuy nói bạc là vật ngoài thân, trước kia nàng có thể không ở ý tiền bạc, nhưng Nhữ Dương vương phải chi tiêu, nàng không thể không để ý.

Làm mệnh phụ điển phạm trong kinh thành, Trinh Nương phải làm cho Nhữ Dương vương phủ so với trước kia càng phú quý hơn.

Trinh Nương có cửa hàng điểm tâm, có cửa hàng châm tuyến, cửa hàng tú trang hoặc là son phấn.

Trước kia lúc trên biển có được sinh ý, này đó cửa hàng kiếm bạc cũng đủ Trinh Nương chi tiêu, nàng sẽ không cảm thấy thiếu bạc dùng.

Nhưng nay hải thuyền chìm nghỉm, hàng hóa trên thuyền đều bị tổn thất.

Trong đó không chỉ có hàng hóa của Nhữ Dương vương phủ, còn có vài vị nhân gia nhờ cậy Nhữ Dương vương phủ thuận thuyền vận chuyển hàng hóa.

Có người từng là thuộc hạ của thế tử, cũng có người có thân nhân chết trận mồ côi phụ huynh gia cảnh bần hàn được Trinh Nương làm chủ thay thế tử chiếu cố.

https://thuviensach.vn

Trinh Nương cắn răng xuất ra bạc mà trước kia nàng tích góp từng đồng, phân phát cho bọn hắn.

Lần này tổn thất toàn bộ đã có Nhữ Dương vương phủ gánh vác, Trinh Nương chịu đau cắt thịt, bảo toàn thanh danh tốt cho Nhữ Dương vương phủ.

Hai tháng gần đây trong kinh thành lại xuất hiện các hiệu buôn, chuyên môn làm son phấn, tú trang sinh ý.

Thủ pháp kinh doanh độc đáo mà Trinh Nương dùng ở đế quốc này không có độc quyền.

Nàng có thể làm, người khác cũng có thể làm, nhất là tú trang....Phải có tú nương xuất sắc nhất.

Từ khi Trinh Nương trở thành Nhữ Dương vương phi rất ít đụng vào châm tuyến, tú phẩm cũng không phải lúc này nàng có thể tĩnh tâm làm ra.

Tuy nàng bồi dưỡng rất nhiều tú nương, nhưng những người này tay nghề không bằng đối thủ cạnh tranh.

Hơn nữa có mấy bức tranh thêu bị thủy yêm(ngâm nước), đến ngày giao hàng lại không có sản phẩm, tú trang lại bị tổn thất nghiêm trọng.

Trong tay Trinh Nương chỉ có vài cửa hàng nhỏ, bạc thu vào không đủ để duy trì Nhữ Dương vương phủ chi tiêu.

Nhữ Dương vương cùng thế tử luôn muốn thể diện, muốn có thanh danh thanh liêm, làm sao có thói quen tiết kiệm?

Trinh Nương cũng không muốn nhận hối lộ khiến cho bệ hạ chán ghét, vì thế Trinh Nương thật sự rất sầu não.

https://thuviensach.vn

Lẽ ra bổng lộc của Nhữ Dương vương cùng thế tử cũng đủ dùng, nhưng Nhữ Dương vương phủ gia đại nghiệp đại.

Hạ nhân trong vương phủ rất nhiều, Trinh Nương không thể động thủ với thân thích phụ thuộc vào vương phủ.

Cho nên chỉ có thể tận lực lấy bạc giành dụm ra dùng.

Trinh Nương nghĩ có lẽ lần sau rời bến này đó đều có thể thu trở về, lần này tổn thất nặng nếu không thu trở về...

Nhữ Dương vương cảm thấy rất kỳ quái, gần đây Trinh Nương vẫn luôn cao nhã giống như cốc u lan có khi sẽ vì bạc mà mặt co mày cáu.

- Trinh Nương muốn mua cái gì? Hãy nói với bổn vương.

- Thiếp không có gì cần.

Trinh Nương dịu dàng cười, Nhữ Dương vương che chở Trinh Nương cùng tản bộ trong vườn.

Nói là muốn mua kỳ hoa dị thảo, cho Trinh Nương sửa lại vườn hoa, phải làm cái này, phải làm cái kia.

Trinh Nương không dám bát bỏ hảo ý của Nhữ Dương vương, ngại ngùng cười nói:

- Vương gia có hảo ý nghĩ cho thiếp, nhưng thiếp cái gì cũng không thiếu không cần, đem kì hoa trân quý đặt trong vương phủ sẽ rất đáng tiếc, không bằng lưu lại cho người chân chính hiểu hoa yêu hoa thưởng thức.

Hưởng thụ phải có bạc, ở thôn trang bạc cùng lương thực đưa tới, Trinh Nương chỉ có thể co giãn bổ khuyết.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương rất ít khi nào để ý đến chuyện vàng bạc, những tháng ngày túng quẫn khi xưa hắn đã sớm quên.

Nhữ Dương vương vừa cảm động lại có chút không hiểu:

- Có hiền thê làm bạn, bổn vương sống không uổng phí.

Trong hoàng cung, tứ hoàng tử hoa chân múa tay vui sướng kể chuyện náo nhiệt bên ngoài hoàng cung cho Nhàn Nương nghe.

Đôi mắt Nhàn Nương lộ ra trong trẻo nhưng lạnh lùng, khiến tứ hoàng tử từ từ im miệng:

- Cái kia...Cái kia...Quý phi nương nương mất hứng sao? Có người dám đoạt sinh ý của Nhữ Dương vương phi.

Nhàn Nương cầm lấy thước ở trước mặt, chỉ vào dáng vẻ sai lầm của tứ hoàng tử:

- Tay ngươi hướng sang bên trái một tấc, đúng, chính là vị trí này, hai chân ngồi quỳ thẳng thắt lưng, bả vai không thể đong đưa.

- Dù thật sự sung sướng vui mừng, ngươi cũng phải ổn định, dáng ngồi không thể loạn.

Nhàn Nương chỉ ra khuyết điểm lớn nhất của hắn, tứ hoàng tử ngồi thẳng thắt lưng.

Nhàn Nương buông thước xuống, tư thái thong dong nhấp một ngụm nước trà:

- Huống chi ta lại không biết chuyện này có cái gì cao hứng.

Tứ hoàng tử có vài phần uể oải, thân mình vẫn duy trì tiêu chuẩn tư thái:

https://thuviensach.vn

- Người mất hứng?

- Tuy hiện tại ngươi cảm thấy khó khăn, nhưng sau này dáng vẻ sẽ dưỡng thành, ngươi sẽ không cảm thấy như vậy nữa.

Nhàn Nương hỏi:

- Ngươi nói cho ta kinh hỉ, chính là chuyện có người đoạt sinh ý của Nhữ Dương vương phi?

- Dạ.

- Đơn thuần.

Tứ hoàng tử như còn nghĩ sẽ được khen ngợi, ai ngờ lại bị lão sư mắng một chút, uể oải vô cùng cũng cứng họng nói không nên lời.

Nhàn Nương tiếp tục hỏi:

- Ta đưa cho ngươi này nọ ngươi đã xem chưa? Tâm tư của ngươi đều đặt lên chuyện sinh ý của nàng?

Nhàn Nương hủy thương lộ chính là không muốn thứ nàng lưu lại gì đó lại tiện nghi cho kẻ thù.

- Ta chướng mắt cửa hàng này nọ, trông cậy vào cửa hàng có thể duy trì căn cơ Nhữ Dương vương phủ?

- Ta sai lầm rồi, thỉnh sư phó trách phạt.

Lúc tứ hoàng tử chính thức bái Nhàn Nương làm sư, Nhàn Nương cũng nói với hoàng thượng.

Nhìn tứ hoàng tử rất đáng thương, hoàng thượng không thèm để ý đem tứ hoàng tử giao cho Nhàn Nương giáo dưỡng.

https://thuviensach.vn

Nếu là hoàng tử khác, hoàng hậu nhất định sẽ phản đối, nhưng tứ hoàng tử đã hiểu chuyện.

Hơn nữa còn không thể có được sự yêu thích của hoàng thượng, cho nên hoàng hậu thuận nước giong thuyền.

Nhàn Nương hỏi:

- Gần đây thân mình của nương ngươi có chuyển biến tốt không?

- Ta...Ta biết nàng muốn hại nương của ta, oan uổng sư phó.

Tứ hoàng tử nghiến răng nghiến lợi, Quý phi nương nương nào muốn hắn làm nhi tử?

Các nàng luôn lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, nghĩ sư phó giống các nàng?

- Biết được là tốt rồi, nương ngươi dựa vào ngươi bảo hộ, nếu nương ngươi xảy ra chuyện ngoài ý muốn, ta sẽ không chỉ dạy ngươi.

- Dạ.

Nhàn Nương chậm rãi nhắm mắt:

- Ba ngày sau hoàng thượng ở bãi săn bắn, ngươi nghĩ như thế nào?

- Không biết ý sư phó là....

Đột nhiên sắc mặt Tứ hoàng tử trắng bệch vài phần:

- Người muốn...Sẽ không, lúc này người như thế nào cũng không...Hành thích Quân.

Hành thích Quân chỉ tiện nghi cho nhất mạch hoàng hậu, Nhàn Nương gợi lên khóe miệng:

https://thuviensach.vn

- Còn có chút đầu óc, ta nghe nói Nhữ Dương vương phi thành danh là lúc không để ý đến sinh tử cứu Triệu Duệ Giác? Hoàng thượng rất cảm động, người trong thiên hạ cũng rất cảm động.

- Dạ.

- Hoàng thượng luôn nói nàng đối xử với hắn giống như thân mẫu, đối xử với hoàng thượng còn tốt hơn đối xử với Triệu Duệ Giác.

- Dạ.

Nhàn Nương mỉm cười:

- Ngươi không định làm gì? Không muốn biết nếu hoàng thượng cùng Triệu Duệ Giác cùng gặp nguy hiểm, thì Nhữ Dương vương phi sẽ cứu ai? Ngươi không muốn biết vì sao hoàng thượng đối xử đặc biệt với Nhữ Dương vương phi?

- Vì Quân là người cô độc, nếu là tình huống bình thường hắn nhất định sẽ không để cho bất luận kẻ nào tới gần, không phải không có ai so với nàng càng dịu dàng ôn nhu, không phải không có ai so với nàng càng yên tĩnh có hiểu biết, nàng ảnh hưởng lớn nhất tới hoàng thượng là vì cái gì?

Chỉ cần phá được suy nghĩ nhận định của hoàng thượng, Trinh Nương không có gì ghê gớm.

Nhàn Nương thì thào tự nói nói:

- Trên đời này có rất nhiều mẫu thân nguyện ý vì nhi nữ hy sinh tất cả, thậm chí là tánh mạng.

Tứ hoàng tử kinh ngạc nhìn Nhàn Nương, Đào Tử chớp mắt, chủ tử thật lợi hại.

- Rất khó, sư phó, rất khó làm được.

https://thuviensach.vn

Tứ hoàng tử rung động qua đi, lo lắng thực hành khó khăn.

- Lo liệu bãi săn là Chu tướng quân rất trung thành với phụ hoàng, hắn không ham bạc không gần nữ sắc, không thể mua chuộc, lại là thống lĩnh mà phụ hoàng tín nhiệm nhất.

- Không gần nữ sắc?

Nhàn Nương bén nhọn khóe mắt, tứ hoàng tử nói:

- Phu nhân của hắn đối với hắn có ơn tri ngộ, hắn không nạp thiếp thất, cũng không đi thanh lâu sở quán.

- Ta đưa cho ngươi này nọ đâu? Lấy ra niệm một lần nữa.

Tứ hoàng tử lấy tờ giấy mỏng manh trong vạt áo:

- Sáng sớm Chu tướng quân xuất môn, giữa trưa tùy giá, buổi tối hồi phủ, thích dùng điểm tâm ở Đạo Hương Thôn, thường xuyên đi Thanh Diệp Cư uống rượu, cũng không uống quá chén, nhưng mỗi tháng đều đi Thanh Diệp Cư, lão bản Thanh Diệp Cư là...

Tứ hoàng tử nâng mắt nhìn Nhàn Nương:

- Nam nhân, Chu tướng quân không thích nam phong.

Nhàn Nương cười nói:

- Đương nhiên ta biết hắn không thích nam phong(đam mỹ), ngươi chỉ nhìn ra mấy cái này?

Tứ hoàng tử không phục nói:

- Sư phó nhìn ra cái gì?

Nhàn Nương nghiêm mặt nói:

https://thuviensach.vn

- Giấu càng kín càng là điểm trí mạng yếu hại, ngươi mới vừa nói này nọ đều là mấy cái mà mọi người có thể nhìn ra, nếu ngươi muốn so với người khác càng cường hơn, thì phải nhìn ra điểm mà người bên ngoài nhìn không tới, nhìn kỹ xem những gì được ghi lại, ngươi sẽ phát hiện có một nơi tuy hắn không thường lui tới, nhưng hàng tháng đều đi, tìm ra...Ngươi tự đi một chuyến chắc chắn sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn.

Tứ hoàng tử nhìn tư liệu, cẩn thận tìm kiếm, Nhàn Nương đứng lên:

- Đào Tử, cùng ta đi dạo, ba ngày tiếp theo ngươi không cần đến đây, nếu ngươi tìm không ra, ta sẽ rất thất vọng.

Nhàn Nương dẫn Đào Tử đi ngự hoa viên, bởi vì trong Ngự Hoa Viên có rất nhiều mẫu đơn minh diễm.

Ngồi trong lương đình thưởng thức mẫu đơn, Nhàn Nương tươi cười như hoa:

- Ta chính là thích, dù biết liên hoa được người tán dương cao thượng, thanh nhã, nhưng ta thiên vị chỉ thích mẫu đơn.

Hoàng thượng cùng hoàng hậu đến Ngự Hoa Viên tản bộ, nhìn thấy lãnh diễm cao quý Quý phi.

Trong lòng hắn giống như liệt hỏa, cực nóng, tuy thần sắc của hoàng thượng không có biến hóa, nhưng trong lòng hoàng hậu rất đau khổ, cười dịu dàng nói:

- Quý phi muội muội bộ dạng thật tốt, bệ hạ thịnh sủng Quý phi muội muội cũng là chuyện thường tình.

- Trẫm sủng nàng? Trẫm yêu thương nhất chỉ có hoàng hậu.

https://thuviensach.vn

Chạng vạng hoàng hậu hiền lành tiễn hoàng thượng xuất môn, nhìn thấy thánh giá đi về phía tẩm cung của Quý phi.

Quý phi không có tranh cùng nàng, Quý phi càng ngày càng gần hoàng thượng, Quý phi không giống nữ nhân trong hậu cung.

- Mẫu thân nói, không thể đố kỵ, phải làm cho bệ hạ phát hiện mình không giống các nàng, để hoàng thượng cam nguyện ở lại bên người mình, nhưng...Rất khó làm, rất khó làm được.

Trên giường là hai thân thể giao triền, Nhàn Nương tận tình châm ngòi hoàng thượng, hưởng thụ...

Kích tình là lúc, hoàng thượng ở bên tai Nhàn Nương nói:

- Trẫm là hoàng đế....Trẫm có hoàng hậu...

Tuy lời hoàng thượng không rõ ràng, nhưng Nhàn Nương hiểu được hắn đang áy náy vì kê đơn nàng.

Hai chân Nhàn Nương kẹp chặt thắt lưng của hắn, Nhàn Nương ngửa đầu, tóc đen phân tán trên giường, bừa bãi nở rộ mị lực của nàng:

- Thần thiếp là Quý phi...Hoàng thượng, nơi đó....Ừ....Thật thoải mái...

Một khắc hắn cũng luyến tiếc không muốn buông nàng, ở cùng Nhàn Nương hắn không cần lo lắng nhiều.

Không cần cố kỵ nhiều, hắn chỉ cần hưởng thụ, người dưới thân cũng giống như như thế.

Hoàng hậu rất tinh tế, rất ngại ngùng, rất mềm mại, hắn không dám phóng túng, các phi tần khác lại rất câu nệ không có ý nhị.

https://thuviensach.vn

Ở cùng các nàng chỉ là nam nhân cùng nữ nhân theo đuổi cực hạn vui thích.

Sáng sớm hoàng đế vào triều, Đào Tử cầm lư hương hỏi:

- Chủ tử, lần sau bệ hạ tới có còn dùng loại hương liệu này không?

Màn che cũng không lấn át được đêm qua khích tình. Thân thể Nhàn Nương trắng nõn tràn đầy vết hôn ngân.

Nàng mặc y phục, giống như đóa hoa được điêu khắc, mị thái nhuộm đẫm mi gian, Nhàn Nương nói:

- Lần sau ta lại cho hoàng thượng dùng hương liệu khác, hoàng thượng luôn ban cho ta canh hạt sen, ta phải ưu ái với hoàng thượng.

Hoàng đế không định để Nhàn Nương sinh đứa nhỏ, tuy đúng ý Nhàn Nương.

Nhưng Nhàn Nương gợi lên tươi cười, hoàng thượng nhi nữ của người là đủ dùng, có nhiều lại là phiền toái.

P/s Hình như wp của ta bị vấn đề gì đó. Ta edit xong vô lại cứ mất mấy khúc.

Làm ta loay hoay mãi, khổ ơi khổ, may là các nàng k bỏ ta😢 😢 😢. Nhớ vote cho ta nhé. Iu các nàng nhìu nhìu nhìu❤❤❤❤

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 144

Nửa tháng sau hoàng thượng dẫn theo trọng thần cùng gia quyến rời kinh đi bãi săn.

Hoàng hậu cùng Quý phi một tả một hữu bầu bạn bên người đế vương.

Hoàng thượng mặc hoàng kim giáp, đầu đội mũ giáp được truyền từ khai quốc hoàng đế.

Bên hông giắt bảo kiếm Huyền Vũ khiến cả người hắn lộ vẻ anh dũng bất phàm.

Hoàng hậu bên người hoàng thượng cũng mặc khôi giáp, có phong phạm mẫu nghi, cùnghoàng thượng ngồi song song một chỗ cực kì xứng đôi.

Quý phi trong truyền thuyết rất được hoàng thượng sủng ái lưu lại kinh diễm thoáng qua cho mọi người.

Trong truyền thuyết mỹ mạo của Quý phi nương nương khuynh quốc khuynh thành bị một khăn sa che mặt.

Quý phi không có mặc khôi giáp, mọi người chỉ nhớ rõ Quý phi mặc y phục hoa mỹ màu tử sắc.

Quý phi chỉ lướt qua trước mặt mọi người, liền ngồi lên Thanh Tước phượng liễn.

Nhu thuận điệu thấp không có chiếm nổi bật của hoàng hậu, cũng không ở trước mặt triều thần tỏ rõ nàng được đế vương sủng ái.

https://thuviensach.vn

Trong đám người khôi giáp lóe sáng, nữ tướng mặc khôi giác không hiếm lạ, chỉ có Quý phi giống như mỹ nhân thần bí phiêu nhiên rồi biến mất.

Nhàn Nương gỡ khăn che mặt, lộ ra dung nhan tuyệt mỹ, Đào Tử nhìn thế nào cũng thấy Quý phi nương nương rất đẹp mắt, bất quá...

-Chủ vì sao không mặc khôi giáp? Nô tỳ vì người chà lau rất sạch sẽ sáng bóng.

Nhàn Nương thoải mái dựa vào nhuyễn đệm:

-Vì sao ta phải mặc khôi giáp? Tính tình quả quyết hay không, cũng không phải chỉ dựa vào khôi giáp để giữ thể diện, không phải Nhữ Dương vương phi cũng không có mặc khôi giáp. Đã nhiều năm như vậy nàng vẫn dịu dàng ngại ngùng, không hiếm lạ, ta chưa từng nghĩ sẽ đoạt nổi bật của hoàng hậu nương nương, nếu muốn đoạt cũng phải đoạt của Nhữ Dương vương phi.

- Dạ, dạ, dạ.

Đào Tử liên tục gật đầu, trong mắt tràn đầy tán thưởng.

-Rất nhiều người đều muốn nhìn thấy chủ tử, người ăn mặc y phục tầm thường cũng thua kém các phu nhân mặc khôi giáp.

Khí chất từ trong xương không phải chỉ dựa vào y phục làm nền, Nhàn Nương mỉm cười:

-Nha đầu ngốc chỉ giỏi lấy lòng người, có ngày nào mà ngươi không khen ta?

- Hôm qua không có a, ba ngày trước cũng không có.

Đào Tử đếm đầu ngón tay, Nhàn Nương cười không thể ngừng:

https://thuviensach.vn

-Ngươi là chưa nói, bất quá ánh mắt của ngươi biểu lộ ra hết, giống như trong thiên hạ người lợi hại nhất chính là chủ tử ngươi, tiểu nha đầu ngươi làm như chủ tử ngươi rất tài ba.

- Chủ tử chính là rất lợi hại, chủ tử, nô tỳ không lừa người.

Đào thật tình ngưỡng mộ Nhàn Nương, Nhàn Nương cười nói:

-Tính ngươi thế này ta cũng thật sự thích.

Gió thổi qua màn che Nhàn Nương nhìn thấy bên ngoài khôi minh giáp lượng(vàng sáng chói).

Nơi thánh giá đi qua, dân chúng kinh thành đều làm lễ bái, hô vạn tuế vạn tuế chấn thiên vang động.

Trong mắt Nhàn Nương lộ ra một phần trào phúng:

-Săn bắn lại ăn mặc như đánh đại trận, mỹ nhân cũng mặc khôi giáp, biến thành rất...Rất hăng hái? Không mặc giáp trụ sẽ không thể săn bắn? Nay là thái bình thịnh thế, tương lai...Một khi quốc hữu nguy hiểm, này đó mỹ nhân mặc giáp trụ cũng sẽ chật vật chạy trốn, có mấy ai có thể sóng vai cùng nam nhi?

-Chủ tử?

- Ta nói chính là các nàng muốn phô bày nữ tử oai hùng bất phàm, nếu thực sự có chiến tranh, các nàng sẽ hỏng mất.

Hình như Nhàn Nương nhớ ra điều gì đó:

-Có lẽ có thể ngẫm lại, ta nhớ rõ hai ngày trước Nhữ Dương tương thế tử truyền cho bệ hạ một phong chiến thư...Bệ hạ mở miệng khích lệ hắn, giống như hắn là Tôn Vũ trên đời, Quan Quân Hầu tái hiện, không...Ở trong mắt bệ hạ Quan Quân Hầu còn kém hắn.

https://thuviensach.vn

-Sư phó.

Tứ hoàng tử cưỡi ngựa đi đến bên cạnh Thanh Tước nhuyễn kiệu, Nhàn Nương nhìn bộ dạng hắn uể oải không phấn chấn.

Tuy tinh thần không tốt lắm, nhưng tư thế vẫn giữ chừng mực:

-Làm sao vậy?

Tứ hoàng tử há mồm, sau đó lại thở dài thật mạnh, rất nhiều người hỏi hắn sư phó của hắn bộ dáng như thế nào?

Hắn cũng buồn bực, nhìn thấy đôi mắt sư phó trong trẻo nhưng lạnh lùng, Tứ hoàng tử nói:

-Đều đã an bài thỏa đáng, ta...Ta định đi xem thử.

- Lo lắng?

-Sư phó đừng trách ta, an bài cũng không dễ dàng.

Nhàn Nương lấy thanh đoản kiếm mang theo bên người, đưa cho tứ hoàng tử.

-Nếu ngươi không hiểu lấy thừa bù thiếu, một lòng nghĩ địch nhân đều là khuyết điểm, ta mới thất vọng, cầm lấy, trên đoản kiếm này đã lau dược, ở thời điểm mấu chốt có thể sẽ cứu ngươi một mạng.

Tứ hoàng rút đoản kiếm ra, hàn quang bắn ra bốn phía:

-Bôi dược?

Sư phó ngạo khí như vậy, làm sao có thể bôi dược thủ đoạn độc ác?

Nhàn Nương nhếch môi:

https://thuviensach.vn

-Ta không lừa gạt ngươi mới là quan trọng, ngươi đừng nghĩ ta thuần khiết giống Bạch Liên hoa, âm ngoan thủ đoạn các loại chuyện thấp hèn ta đã làm, hơn nữa...Ta cũng không có chán ghét đâu.

-...

Không biết vì sao sau lưng tứ hoàng lạnh ngắt, nhưng ánh mắt vẫn nhìn Nhàn Nương chăm chú, Nhàn Nương cười hỏi:

-Thế nhân đều nói Tây Sở bá vương là anh hùng khí quán núi sông, đều nói Hán Cao Tổ là kiêu hùng tâm cơ thâm trầm, ngươi muốn làm anh hùng? Hay muốn làm kiêu hùng? Ngồi lên ngôi vị hoàng đế, không có anh hùng.

Phách một tiếng, màn che hạ xuống, tứ hoàng vẫn nhìn chằm chằm màn che,giống như có thể nhìn thấy sư phó xinh đẹp lãnh diễm.

Phụ hoàng có phúc khí mới có được sư phó, nhưng hắn cũng bi ai, vì hắn vĩnh viễn cũng không thật sự có được sư phó.

Tuy lời nói lạnh nhạt, tuy sư phó rất ít dùng sắc mặt hoà nhã với hắn, nhưng tứ hoàng tử biết sư phó quan tâm hắn.

Người được sư phó để ở trong lòng có bao nhiêu hạnh phúc, đáng tiếc hắn không có cơ hội, phụ hoàng cũng không có cơ hội.

Tứ hoàng nắm chặt dây cương, che chở Thanh Tước nhuyễn kiệu đi bãi săn, ngăn cản ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của người ngoài đối với sư phó của hắn.

Trinh Nương ngồi trong kiệu, dùng trà:

-Hoàng hậu thất sách, ta cũng không ngờ Quý phi sẽ ăn mặc y phục như vậy mà xuất môn, hoàng hậu là mẫu nghi thiên hạ làm sao có thể...Chỉ có

https://thuviensach.vn

xứng với khôi giáp.

Trinh Nương bỏ qua tiếc nuối, cầm bàn tính trên bàn, thừa dịp Nhữ Dương vương không chú ý, nàng phải đem khoản tổn thất tính toán bù trừ.

Tất cả mọi chuyện ở Nhữ Dương vương phủ đều đặt lên người Trinh Nương.

Phụ tử là đại gia thích vui chơi giải trí, củi gạo dầu muối, việc vặt mình nàng gánh vác, làm thế nào có được ngày tháng thanh tịnh?

Nhữ Dương vương không để ý tục vật, Trinh Nương lại không thể để Nhữ Dương vương có cảm giác nàng là con buôn tính toán chi li.

Nàng là giải ngữ hoa, là cốc u lan thanh nhã cao thượng, Trinh Nương gạt Nhữ Dương vương tự mình xử lý tài vụ thu chi.

Trước kia nàng sẽ không phí nhiều tâm tư, nhưng hôm nay...Không thuận mọi việc không thuận lợi, tất nhiên Trinh Nương sẽ phế không ít tâm tư.

Trinh Nương cầm sổ sách tính sổ, nếu muốn Nhữ Dương vương cùng ngoại nhân không nhìn ra vương phủ bị tổn thất, thì Trinh Nương còn cần bù lại rất nhiều.

Ở bãi săn tuấn mã hí dài, chó săn sủa không dứt bên tai, hoàng đế tự mình dẫn đầu săn bắn, các đại thần anh dũng tranh phong.

Nhàn Nương thấp giọng dặn dò tứ hoàng tử:

-Tốt nhất là khiến Triệu Duệ Giác ở cùng một chổ với bệ hạ, bệ hạ nhất định là muốn dùng binh với Man Di, hắn chắc chắn sẽ trần thuật với bệ hạ.

-Nhưng ta không chắc mình có thể lưu lại bên cạnh Nhữ Dương Vương thế tử, hắn cũng muốn săn bắn.

https://thuviensach.vn

-Thái tử điện hạ không phải rất sùng bái thế tử sao? Dù gì cũng là quốc cữu(cậu) của hắn.

Nhàn Nương nâng mắt:

-Tính hắn dễ xúc động phô trương, ngươi không cần nâng hắn.

Tứ hoàng tử hỏi:

-Không cần nâng hắn?

-Ngươi càng nâng hắn, hắn càng xem thường ngươi, dù ngoài mặt đối với ngươi rất kính cẩn, điểm này nhất định Trinh Nương đã dạy hắn, dù ở trong lòng khinh thường, vẻ mặt cũng không thể biểu lộ ra. Ngươi nghĩ giả vờ ủy khuất khiến bệ hạ cho rằng hắn kiêu ngạo chướng mắt hoàng tử, sẽ không đạt hiệu quả tốt. Hiện nay bệ hạ rất coi trọng Triệu Duệ Giác, đế tâm không đặt trên người ngươi, dù ngươi có nhiều ủy khuất bất mãn, thì bệ hạ cũng không nhìn thấy, hoặc là thấy cũng sẽ cho rằng ngươi vô dụng, bị thần tử khi dễ.

Khuôn mặt Tứ hoàng tử âm trầm:

-Ta phải làm như thế nào để kích thích hắn?

Nhàn Nương cười nói:

-Đương nhiên là dẫn hắn nghĩ đến trận chiến thành danh kia, chuyện quân sự ta không hiểu, nhưng vẫn biết được một chút, trước kia cũng có rất nhiều người nói Nhữ Dương vương thế tử quá liều lĩnh, ta không tin vận khí tốt sẽ mãi đi theo hắn. Vệ Thanh cả đời bất bại bởi vì may mắn có được...Nói ra lời này sẽ có người cho rằng ta ghen tị với chiến công của Vệ Thanh.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương có thêm một phần chua sót, lý trí không trấn áp được tưởng niệm, Kỳ nhi, lời này là Kỳ nhi nói cho nàng nghe.

Là nhi tử của nàng nghiêm cứu binh thư nói cho nàng nghe, tuy Vệ Thanh không chói mắt như Hoắc Khứ Bệnh, nhưng Vệ Thanh mới là soái tài.

"Nương, nhi tử có thể trở thành Vệ Thanh."

Móng tay Nhàn Nương bấm vào trong da thịt, Kỳ nhi, ngươi hãy đợi...

Nhàn Nương bình phục tâm tình, nói:

-Dùng tính liều lĩnh khích thích hắn, hắn nhất định sẽ biện hộ với ngươi, sau đó...Hắn không thể rời khỏi bệ hạ, thái tử điện hạ cũng sẽ vì hắn mà lãnh ngôn tướng hướng với ngươi, dù sao vị kia cũng là quốc cửu của hắn.

Nhàn Nương vỗ vỗ vai tứ hoàng tử:

-Cụ thể làm như thế nào phải xem ngươi.

- Thái tử rất bất mãn ta, hắn vẫn luôn chướng mắt ta, phụ hoàng cũng biết điều này.

Sư phó tính toán hành sự luôn là suy một ra ba, từng bước thiết mưu, nữ tử như nàng cầu cái gì? Tứ hoàng tử khó hiểu nhìn Nhàn Nương.

Thấy Nhàn Nương nâng tay, một tiếng huýt sáo trong trẻo vang lên, một con hồng mã chạy đến bên người Nhàn Nương.

Nhàn Nương mặc y phục bó sát người, là y phục phù hợp để cưỡi ngựa, động tác lưu loát leo lên ngựa, Nhàn Nương nắm chặt dây cương:

-Thái tử điện hạ là thái tử một nước, nếu bị người ngoài ảnh hưởng, tức giận bài xích huynh đệ, ngươi nghĩ thử xem bệ hạ sẽ như thế nào? Bệ hạ

https://thuviensach.vn

không phải chỉ có một mình thái tử điện hạ là nhi tử, huống chi lời ngươi nói cũng là khuyết điểm của Nhữ Dương Vương thế tử, dù bệ hạ tín nhiệm hắn, hôm nay không nghĩ, ngày mai không nghĩ, sau này còn có trăm ngàn ngày, ta không tin bệ hạ vĩnh viễn sẽ không nghĩ.

- Giá.

Nhàn Nương quất roi, hồng mã phóng chạy mang theo Nhàn Nương, tứ hoàng tử thì thào tự nói:

-Sư phó, nàng là sư phó của ta.

Hắn muốn nói cho mọi người biết, Quý phi nương nương là sư phó của hắn.

Tuy hắn không thể cho sư phó vị trí thái hậu, nhưng danh vị đế sư ai cũng không đoạt được.

Tứ hoàng tử lau khóe mắt, cưỡi ngựa tiến đến bên người hoàng đế.

Dù hắn là hoàng tử không thể sủng, trong lòng thị vệ có khinh thị, nhưng không dám cản trở hắn.

Tứ hoàng cất đoản kiếm Nhàn Nương đưa cho vào trong vạc áo, kiến huyết phong hầu.

Chỉ cần phá mở da lông dã thú, thì dã thú sẽ chết, dù sao tứ hoàng dù cũng chưa được mười tuổi.

Đây là lần đầu hắn gặp phải trận lớn như vậy, sao có thể không khẩn trương, tự an ủi chính mình rằng có sư phó, không có việc gì.

Nhàn Nương chọn nơi ít người lui tới, nàng phóng ngựa chạy như điên, gió làm khô nước mắt trên mặt nàng.

https://thuviensach.vn

Góc tay áo của nàng ở trong gió quay cuồng, trong mắt mơ hồ là Kỳ nhi, hắn cõng Yên Nhiên bước trên thềm đá...

Hắn cầm thi tịch trong tay, hắn khiến cho đại nho tự mình đăng môn thu nhận hắn làm đồ đệ, hắn...

Nhàn Nương nhìn hắn nhường thế tử vị, nhìn hắn nôn ra máu tươi, nhìn đến lúc hắn cô độc chết đi...

Không đúng, Kỳ Nhi không phải như thế, hắn là trạng nguyên, là Nhữ Dương Vương thế tử, có biểu muội Yên Nhiên bầu bạn...

Hắn được coi nhi tử xuất sắc nhất, là nhi tử văn võ song toàn của Nhữ Dương vương, Nhàn Nương kéo dây cương, tuấn mã hí lên, móng trước nâng cao.

-Hí...

Nhàn Nương không biết người nào là chân thật, nhưng nàng biết người cách đó không xa chính là chân thật.

Nàng từ sau yên ngựa rút ra cung tiễn, nhắm ngay người ở phía trước...đi chết đi.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 145

Nhàn Nương bắn cung tiễn.

Ở bãi săn Trinh Nương cưỡi ngựa du ngoạn cùng Nhữ Dương vương cảm thấy trước mắt có một đạo ngân quang.

Nhiều năm dưỡng thành cảnh giác Nhữ Dương vương lập tức ôm Trinh Nương quay cuồng xuống ngựa.

Bởi vì muốn cùng Trinh Nương riêng tư tâm tình, Nhữ Dương vương không muốn người bên ngoài quấy rầy bọn họ.

Không chỉ chọn nơi xa xôi, còn không mang theo thị vệ.

Nhữ Dương vương bảo hộ Trinh Nương che chở trong lòng, ngẩng đầu nhìn hướng cung tiễn bay tới.

Mũi tên nhọn bắn chết con nai ở gần Trinh Nương, lúc nhìn Trinh Nương ở cùng đồng hoa nai thỏ, khiến lòng Nhữ Dương vương mềm mại, tràn đầy nhu tình.

Nhìn thấy con nai bị người bắn chết, Nhữ Dương vương rất tức giận.

Hắn thấy rõ ràng cách đó không xa là một nữ tử đang cưỡi ngựa, hắn nhíu chặt mi tâm.

Không phải thích khách, nhưng vị phu nhân xinh đẹp này lại khiến cho hắn có cảm giác rất quen thuộc, nàng là ai? Hắn đã từng gặp

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương biết không phải thích khách, nâng đỡ Trinh Nương đứng lên, Trinh Nương vì hắn phủi bụi bẩn trên người.

Nhữ Dương vương nhìn chằm chằm nữ tử đứng từ xa, Trinh Nương cũng nhìn theo.

Trinh Nương nheo lại đôi mắt, người nọ thật sự quá mức chói mắt, ánh mặt trời chiếu vào người nàng, giống như hào quang.

Biết rõ phía trước là đống lửa, cũng có rất nhiều bươm bướm thiêu thân bay về phía nàng.

Nhàn Nương huých chân vào bụng ngựa, lúc mũi tên bén nhọn được bắn ra, Nhàn Nương đã vòng phương hướng.

Nếu dễ dàng bắn chết bọn họ, thì quá tiện nghi cho bọn họ rồi, phải dùng dao nhỏ cắt từng lát thịt mới thống khổ, Kỳ nhi chịu ủy khuất...

Nhàn Nương không cam lòng cũng khinh thường giải quyết bọn họ, chết không phải là đáng sợ nhất.

Nhàn Nương muốn bọn họ cảm nhận được thống khổ, sống trong thống khổ.

Nếu bọn họ hủy Kỳ nhi, Nhàn Nương sẽ hủy diệt Nhữ Dương vương phủ, nếu lúc này bọn họ bị bắn chết, thế nhân sẽ chắp tay cảm thán tiếc hận.

Chỉ có để Nhữ Dương vương mang tiếng xấu muôn đời, Trinh Nương thống khổ không chịu nổi, thì oán khí trong lòng Nhàn Nương mới có thể tiêu trừ.

Nhàn Nương giục tuấn mã di về phía Nhữ Dương vương, dung nhan tuyệt mỹ của nàng càng hiện ra rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Nhữ Dương vương khiếp sợ vài phần, Trinh Nương kính cẩn quỳ gối:

-Bái kiến Quý phi nương nương.

Lúc này Nhữ Dương vương mới thu hồi tầm mắt, người trước mắt chính là Quý phi được bệ hạ sủng ái?

Phân một nửa sủng ái của nữ nhi hắn là Quý phi nương nương, Nhữ Dương vương cực kì yêu thương nữ nhi.

Hắn vẫn luôn đau tiếc sủng nịch nữ nhi, tuy nữ nhi đã trở thành hoàng hậu tất nhiên không thể nuông chiều.

Phải chịu được hoàng thượng tam cung lục viện, nhưng hắn nghĩ nữ nhi có thể độc chiếm thánh sủng, sẽ làm cho các vị phi tần ở trước mặt nàng không nâng nổi đầu.

Thậm chí còn nghĩ hoàng đế sẽ nhận ra nữ nhi của hắn tốt đẹp vô cùng, sẽ yêu thương chuyên sủng nữ nhi của hắn.

Từ khi biết Quý phi được sủng ái, trong lòng Nhữ Dương vương rất chướng mắt nàng.

Quý phi từ từ cưỡi ngựa tới gần không chỉ có cảm giác giống như đã từng quen biết, nàng còn...

Một thân ngạo mạn, đã từng bị Nhàn Nương áp chế, Nhữ Dương vương không thích nữ tử lãnh diễm cao quý.

Nhàn Nương tùy hứng kiêu căng, đố kị không hiền, cũng không biết hắn muốn gì nghĩ gì, vẫn luôn chống đối hắn.

Nhàn Nương không hiểu hắn vì vương phủ an ổn mà khắp nơi điệu thấp ẩn nhẫn.

https://thuviensach.vn

Nhữ Dương vương ở cùng một chỗ với Nhàn Nương mệt mỏi muốn chết đi, mệt muốn chết đi.

Hoàn toàn không nhìn thấy hy vọng, sau đó Nhàn Nương mất đi, hắn thú muội muội do Nhàn Nương chỉ định làm kế phi.

Không phải hắn không phản kháng, hắn không muốn nửa đời sau lại bị Nhàn Nương bài bố.

Nhưng ở lâu ngày chung đụng, Nhữ Dương vương phát hiện Trinh Nương tốt đẹp vô cùng.

Nàng bình tĩnh thanh nhã, lạnh nhạt vinh nhục không sợ hãi, nàng khác Nhàn Nương.

Nhàn Nương khiến người căm tức, mà Trinh Nương lại làm cho Nhữ Dương vương đau tiếc.

Trinh Nương dịu dàng đi vào lòng người, còn Nhàn Nương chỉ biết thiêu đốt tất cả.

Trinh Nương có thể thấu hiểu hắn, Nhữ Dương vương trôi qua ngày tháng rất phong phú.

Cũng không phải Trinh Nương cái gì cũng theo hắn, nàng giống như đóa hoa thiên biến vạn hóa.

Có khi nhu tình như nước, có khi quả quyết khiến nam tử nhộn nhạo tâm can.

Nhữ Dương vương càng tới gần Trinh Nương, càng sủng nàng, hắn yêu thích Trinh Nương, nhìn thế nào cũng thấy nàng tốt đẹp.

Còn nghĩ về Nhàn Nương trong lòng hắn chỉ có phiền chán.

https://thuviensach.vn

Triệu Duệ kỳ sớm thệ, hắn thương tâm cũng rất khó chịu, là Trinh Nương ở bên cạnh hắn, an ủi hắn.

Nhữ Dương vương cũng tự nói với chính mình là hắn không có làm sai, Triệu Duệ kỳ bình thường vô năng không xứng làm Nhữ Dương vương thế tử.

Nhi tử khiến hắn kiêu ngạo là Triệu Duệ Giác, hắn cũng vì liệt tổ liệt tông cho nên mới có thể nhẫn tâm như thế.

Nhưng không biết vì sao, hôm nay nhìn thấy Quý phi, Nhữ Dương vương có chút chột dạ.

-Ngươi có tránh ra hay không? Ngươi dám ngăn trở con mồi của bổn cung?

Ánh mắt Nhữ Dương vương chạm vào đôi mắt của Quý phi, ánh mắt lạnh như băng ngạo mạn, thân thể hắn căng thẳng.

Chính là này...Giống như Nhàn Nương, rõ ràng dung mạo của Quý phi không giống Nhàn Nương, cũng không phải một người, vì sao lại có ánh mắt áp bách của Nhàn Nương?

-Quý phi nương nương, xin thứ lỗi.

Trinh Nương kéo Nhữ Dương vương, tránh đường,con nai bị bắn kia đã nằm đổ gục trong vũng máu, mũi tên nhọn đâm xuyên qua yết hầu, này có bao nhiêu hận ý mới bắn ra mũi tên như thế?

Trinh Nương ngửi được mùi máu tanh nồng, áp chế ghê tởm, điềm đạm nói:

-Quý phi nương nương kỹ thuật cung tiễn thật tốt.

https://thuviensach.vn

Tuy nàng biết con mồi sẽ bị người săn bắn, nhưng mới vừa rồi con nai còn cùng nàng thân cận lại chết thảm như vậy, Trinh Nương sẽ cảm thấy không thoải mái.

Nhàn Nương đùa nghịch dây cương:

-Nhược nhục cường thực, này cũng là ngươi làm với bản cung.

(Yul: nhược nhục cường thực nghĩa là yếu thịt mạnh ăn= cá lớn nuốt cá bé)

Nhàn Nương đột nhiên thúc dục tuấn mã, đem con mồi treo sau ngựa, động tác sạch sẽ lưu loát.

Dù Nhữ Dương vương không thích Quý phi, thì trong mắt không giấu được vài phần tán thưởng.

Sự tán thưởng của hắn, khiến nàng ghê tởm, Nhàn Nương không muốn tái kiến(gặp lại) Nhữ Dương vương.

Lại càng không muộn gợi lên hồi ức mà bọn họ từng có, trước khi chết nàng có thể chặt đứt hết thảy.

Sau khi trọng sinh không muốn có gì liên lụy đến Nhữ Dương vương, Nhữ Dương vương chính là kẻ thù của nàng.

Nhàn Nương không muốn Nhữ Dương vương nhớ tới nàng, hay là làm cho Nhữ Dương vương nhận ra người mà hắn thật sự thích rốt cuộc là ai?

Nam tử thay lòng đổi dạ giống như Nhữ Dương vương, Nhàn Nương không hiếm lạ.

Nàng lại càng không muốn bị đánh đồng với Trinh Nương.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương không muốn cùng bọn hắn nói nhảm nữa, lấy con mồi tính rời đi, lại nhìn thấy Trinh Nương muốn giải thích tìm lý do thoái thác, Nhàn Nương lạnh lùng cười:

-Ta không thích ngươi, Nhữ Dương vương phi, ngươi cũng đừng trông cậy bản cung sẽ thay đổi, không thích chính là không thích, ngươi...Là địch nhân của ta.

-Quý phi nương nương.

Ai cũng không ngờ Nhàn Nương giáp mặt Trinh Nương sẽ nói ra lời này, người giả vờ giả vịt đâm dao sau lưng không kỳ quái.

Phẫn trư ăn lão hổ, phúc hắc cũng không kỳ quái, nhưng không có người nào giống như Nhàn Nương lại đi nói ngươi ta là địch nhân.

Trên đời này sao lại có nữ nhân kỳ quái như vậy? Trinh Nương nghĩ không ra.

Quý phi ngạo nghễ tuyên cáo, minh diễm hào phóng, nàng giống như kiếm khách bước ra từ Xuân Thu Chiến quốc.

Trước khi tỷ thí so tài, thong dong tuyên chiến. Quang minh lỗi lạc, thắng chính là thắng, bại chính là bại.

Tuy rằng người như vậy phần lớn đều lấy thất bại mà chấm dứt, nhưng kiếm khách như vậy mới có thể lưu lại nhiều truyền thuyết, cũng sẽ ăn sâu vào trong trí nhớ.

Trinh Nương tươi cười có chút miễn cưỡng:

-Thần phụ không làm gì đắc tội với người, thần phụ tuyệt đối sẽ không vì hoàng hậu nương nương mà đối xử với người như thế, hoàng hậu là mẫu nghi thiên hạ, điểm khí độ này vẫn phải có.

https://thuviensach.vn

Nhàn Nương cong môi lộ ra tươi cười:

-Ta không phải ngươi, không thích cũng sẽ không làm bộ thích, bản cung đối với hoàng hậu nương nương là kính trọng, bản cung hiểu rõ ràng cái gì sủng phi nên làm. Mặc kệ ngươi tin hay không tin, cho tới bây giờ bản cung vẫn không nghĩ tới vị trí hoàng hậu hoặc thái hậu.

Thúc giục tuấn mã đi về phía trước vài bước, Nhàn Nương khí thế bức người, Trinh Nương áp lực càng tăng, không khỏi lui ra phía sau nửa bước, nhìn Nhữ Dương vương:

-Vương gia.

Nhữ Dương vương không phụ sự mong đợi của mọi người tiến lên bảo vệ Trinh Nương:

-Quý phi nương nương thỉnh tự trọng.

Nhàn Nương nở nụ cười, trong lúc nhất thời giống như mẫu đơn khuynh quốc chậm rãi nở rộ tuyệt đại tao nhã.

Dù Nhữ Dương vương không thích nữ tử lãnh diễm ngạo khí, cũng nhìn đến ngây người.

-Này đó là ngươi chứ không phải ta, Nhữ Dương vương phi, hôm nay những gì cần nói bản cung đã nói, ngày mai ngươi lâm vào tuyệt cảnh, đừng trách bản cung không nói cho ngươi biết trước, ngươi cũng đừng trách bản cung vì sao hôm nay mới nói cho ngươi biết, dựa theo sự thông minh tài trí của ngươi sợ là đã sớm đem bản cung trở thành địch nhân hoặc là chướng ngại.

-Trước khi bản cung vào cung, ngươi sai khiến người cổ động bản cung dâm bôn, ngươi không biết dâm bôn làm thiếp sao? Ngươi sẽ cãi chày cãi

https://thuviensach.vn

cối nói ngươi là vì nữ nhi, nhưng bản cung cũng có phụ mẫu, có gia tộc, không phải chỉ có mình ngươi mới biết thân nhân rất quan trọng.

Nhàn Nương kéo dây cương:

-Bản cung làm ngươi khó coi, xem như huề nhau, sau hôm nay, bản cung sẽ không lưu tình, ngươi chờ tiếp chiêu đi, để xem Nhữ Dương vương có thể che chở ngươi được bao lâu...Ngươi nghĩ trên đời này mọi người đều thích ngươi? Không ai hận ngươi? Dù là thần tiên trên trời cũng có riêng tín đồ.

Trinh Nương miễn cưỡng trấn định nói:

-Quý phi nương nương đã hiểu lầm thần phụ, thần phụ không hề muốn hại người, người đừng nghe người khác châm ngòi...

-Có ai châm ngòi hay không bản cung tự hiểu rõ, ngươi không cần nhiều lời.

Ánh mắt Nhàn Nương lướt qua phu thê Nhữ Dương vương nhìn thẳng về phương xa.

-Bệ hạ cùng Nhữ Dương vương thế tử, thái tử điện hạ, chư vị hoàng tử săn bắn, hôm nay bản cung không biết bọn họ sẽ như thế nào...Triệu Mạnh thị bản cung hỏi ngươi, ai thắng ai thua?

- Đương nhiên là bệ hạ thắng.

Trinh Nương trả lời, Nhàn Nương lắc đầu:

-Kỹ thuật kỵ xạ ai cũng không thể là đối thủ của Nhữ Dương vương thế tử, hắn là do ngươi dạy dỗ ra, ngươi không tin hắn?

-Bệ hạ mưu lược là giang sơn xã tắc, lòng có thiên hạ, Giác nhi chỉ cầu làm một danh tướng vì đế quốc khai thác lãnh thổ, đương nhiên bệ hạ sẽ

https://thuviensach.vn

thắng.

Nhàn Nương nói:

-Một vấn đề đơn giản ngươi cũng không nguyện ý trả lời thẳng thắng, Mạnh thị Trinh Nương ngươi có thể thật lòng sao? Ta rất khó chịu, cũng rất may mắn.

Nhàn Nương khó chịu là vì nàng làm sao có thể bại trước Trinh Nương, may mắn là không cần phải để ý tới Nhữ Dương vương.

Đột nhiên từ xa truyền đến tiếng hùng(gấu) rống, bãi săn đột nhiên náo loạn, bọn thị vệ hô lớn:

-Có hùng, có hùng, bệ hạ cẩn thận, thái tử điện hạ cẩn thận, thế tử điện hạ coi chừng....Coi chừng, hùng cuồng bạo...

Nhữ Dương vương mặc kệ Quý phi, nâng đỡ lấy Trinh Nương đang lung lay sắp đổ, an ủi nói:

-Không có việc gì, Giác nhi không có việc gì.

Trinh Nương đẩy Nhữ Dương vương, lưu loát cưỡi ngựa chạy đến phương hướng phát sinh chuyện không may.

Nhữ Dương vương nhìn theo bóng dáng của Trinh Nương, trong lòng mất mát khó hiểu, vì sao Trinh Nương lại như vậy.

Nhàn Nương cười lạnh nói:

-Chúc mừng ngươi, Nhữ Dương vương, ngươi lại bị thê tử tình thâm ý trọng bỏ rơi, bản cung nhớ rõ có người từng nói, trượng phu là nửa đời trước cho nữ nhân dựa vào, nhi tử là nửa đời sau, Triệu Mạnh thị thật sự là nữ tử hiền lành điển phạm, tấm lòng của nàng đều đặt trên người nhi tử.

https://thuviensach.vn

-Nói bậy, ngươi thì biết cái gì?

Nhữ Dương vương giận tím mặt:

-Trinh Nương là vì nhi tử mà sốt ruột.

-Năm nay Nhữ Dương vương thế tử không phải chỉ có hai ba tuổi, có nhiều thị vệ ở bên cạnh, nàng đi làm cái gì đây? Là không tin võ nghệ của hắn? Hay là...Không đem ngươi để ở trong lòng?

Nhàn Nương mỉm cười kéo cương xoay chuyển đầu ngựa hướng về phía ngược lại:

-Nếu ngươi không muốn nghe, cứ coi như bản cung chưa nói gì, bản cung không có dũng khí như nàng, bổn cung chỉ tin tưởng bệ hạ cùng thị vệ.

Nhàn Nương mặc kệ Nhữ Dương vương còn đang nghi hoặc, nàng giục ngựa giơ roi rời đi.

Chổ náo nhiệt kia không cần nhìn cũng biết, ở bãi săn người thắng chính là nàng.

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 146: Hoàn

Bãi săn có dã hùng xâm nhập, cuối cùng hoàng thượng cũng hóa hiểm vi di, người có lợi nhất chính là tứ hoàng tử.

(Yul: hóa hiểm vi di nghĩa là vượt qua nguy hiểm)

Nhàn Nương nhìn thấy hoàng hậu đón nhận khuôn mặt lạnh lùng của hoàng đế.

Cũng thấy trong lòng hoàng thượng là tứ hoàng tử đang hôn mê bất tỉnh, hoàng thượng hất tay hoàng hậu, nhìn Nhàn Nương, nói:

- Tứ hoàng tử giao cho Quý phi chăm sóc.

Nhàn Nương chỉ đành lưu lại chăm sóc tứ hoàng tử đang hôn mê bất tỉnh, hoàng thượng đứng bên giường nhìn tứ hoàng tử một lúc lâu.

Cũng không nói một câu nào với Nhàn Nương sau đó rời đi, Nhàn Nương lắc đầu, hoàng thượng bị kích thích.

Tuy nàng không có mặt ở đó, nhưng hiện nay chuyện này đã lưu truyền khắp kinh thành.

Nhữ Dương vương phi không để ý thị vệ ngăn trở, tiến lên cứu nhi tử.

- Lúc ấy nàng đang che chở phụ hoàng cùng Nhữ Dương vương thế tử, nhưng sau đó thế tử điện hạ gặp nguy hiểm, nàng buông phụ hoàng...

https://thuviensach.vn

Tứ hoàng tử mở to mắt, sờ vết thương trên vai do dã hùng cào xé, lúc dã hùng giơ móng vuốt đánh úp lên người hắn.

Hắn hối hận, sợ hãi, tứ hoàng tử quật cường bất mãn nhìn Nhàn Nương:

- Sư phó không có gì để nói sao?

Nhàn Nương tự mình giúp tứ hoàng tử uống dược, nàng cười lắc đầu:

- Nói cái gì? Muốn nghe ta khen ngươi?

Tứ hoàng tử bắt lấy cổ tay Nhàn Nương:

- Vì sao gạt ta? Đoản kiếm không có bôi độc dược! Người lừa ta, người có biết hay không ta thiếu chút nữa...Thiếu chút nữa sẽ chết.

Nhàn Nương nhích cổ tay, tứ hoàng tử buông tay, Nhàn Nương múc dược đặt lên môi tứ hoàng tử:

- Uống đi.

- Sư phó, người gạt ta.

Tứ hoàng tử xoay người đưa lưng về phía Nhàn Nương, Nhàn Nương buông chén dược, tay đặt sau lưng hắn.

- Nếu ngươi sợ chết thì cũng nên bỏ tâm tư tranh ngôi vị hoàng đế đi, hôm nay ngươi cứu giá có thể cho ngươi làm vương gia yên ổn, nhưng nếu thái tử điện hạ đăng cơ, mạng của ngươi cũng sẽ không còn.

- Người gạt ta.

Tứ hoàng tử chú ý điểm này nhất, sư phó lừa hắn, làm sao có thể lừa hắn.

- Ta nói rồi ta không phải là người thiện lương, cũng không phải không dám bôi độc dược, mà là lúc này ngươi không cần, hôm nay ngươi chỉ cần

https://thuviensach.vn

một thanh đoản kiếm, ngươi cần là dũng khí, quyết tâm, nghị lực, chờ đến lúc ngươi cần độc dược, ta sẽ cho ngươi.

Nhàn Nương đứng dậy nói:

- Chén dược nhớ uống, bệ hạ càng coi trọng ngươi, ngươi càng bị thái tử điện hạ ghét hận, ngươi đã bước chân vào, trừ chuyện đăng cơ đế vị, thì ngươi không có sự lựa chọn nào khác, nhớ rõ thắng làm vua thua làm giặc, ngươi không cần lý do tranh ngôi vị hoàng đế, người thắng cũng không cần lý để giết ngươi.

Lúc tứ hoàng tử xoay người lại, Nhàn Nương đã đi rồi, đầu giường là chén dược vẫn còn nóng, Tứ hoàng tử nước mắt lưng tròng.

- Ta hận sư phó, hận chết sư phó.

Nàng không thể dỗ hắn sao? Hắn bị thương, là bị thương!

Tứ hoàng tử uống xong chén dược, ngoan ngoãn nằm xuống nghỉ ngơi, trước kia hắn chỉ dám mơ tưởng sẽ đoạt ngôi vị hoàng đế.

Hiện nay hắn đã có tư cách tranh đoạt ngôi vị hoàng đế, sư phó, ta nhất định sẽ làm cho người nhìn thẳng vào ta.

Nhữ Dương vương nhìn Trinh Nương, nhìn trong mắt trong đầu nàng chỉ có nhi tử.

Nhớ lại lời Quý phi, biết rõ Quý phi châm ngòi ly gián, nhưng hắn không bỏ qua được.

Hai mắt Trinh Nương đẫm lệ sương mù nói:

- Thiếp không thể trơ mắt nhìn Giác nhi có chuyện, thiếp không thể.

- Vì sao nàng lại buông bệ hạ?

https://thuviensach.vn

- Thế tử gặp nguy hiểm, vương gia, đó là bản năng, là huyết mạch tương liên.

Trên mặt Trinh Nương tràn đầy nước mắt, Nhữ Dương vương không muốn kích thích Trinh Nương.

- Đại hạnh trong bất hạnh, bệ hạ không việc gì, nhưng tứ hoàng tử...

(Yul: đại hạnh trong bất hạnh= trong cái rủi có cái may)

Trinh Nương nói:

- Bệ hạ sẽ không trách ta.

Quả thật hoàng thượng chưa từng trách cứ Trinh Nương, đối xử với nàng vẫn trước sau như một.

Nhưng Nhàn Nương nhìn ra Trinh Nương đã không còn được hoàng thượng xem như thân mẫu mà tôn kính.

Sau khi hồi cung, Nhàn Nương đi một chuyến đến tẩm cung của thái hậu.

Hôm sau trong cung tuyên truyền thái hậu đánh hoàng thượng, nhưng kết quả là hoàng thượng cùng thái hậu ôm nhau khóc rống.

Hoàng đế tự mình tiễn thái hậu về tẩm cung, hơn nữa cả một đêm cũng chưa từng rời đi.

Nhàn Nương cong khóe môi, ăn ô mai do Đào Tử đưa tới:

- Thân sinh mẫu tử so với ngoại nhân, thật là nực cười.

Thái hậu càng coi trọng Nhàn Nương, từ từ nghe lời Nhàn Nương khuyên bảo buông tha cho chuyện triều chính.

https://thuviensach.vn

Buông tha cho ý niệm vì ngoại gia tranh quyền, ngược lại hoàng thượng đối với mẫu tộc càng phát ra vinh sủng.

Vị trí trọng thần không cần nghĩ, còn tiền tài tước vị hoàng thượng không hề keo kiệt ban thưởng.

Ngay cả chất tử(cháu) của thái hậu cũng có tước vị, hưởng bổng lộc triều đình mà không cần làm gì.

Nhàn Nương mỉm cười nói với thái hậu:

- Người không biết như vậy càng thích hợp với bọn họ? Không cần đối mặt với sự chỉ trích của hoàng thượng.

Thái Hậu nói:

- Ngươi vì ai gia mau sinh tiểu tôn thì tốt rồi, thôi, thôi, ai gia còn không có hồ đồ mà đi chống đối hoàng thượng, người thân cũng không bằng thân sinh nhi tử, Nhữ Dương vương phi không phải cũng như vậy sao?

Nhàn Nương cười mà không nói, hoàng thượng càng thịnh sủng Nhàn Nương.

Hoàng hậu lại hiền lành, luôn đem hoàng thượng đuổi đến bên người Nhàn Nương.

Hoàng hậu có hảo ý thì hoàng đế nhận, Quý phi được nuông chiều nhất hậu cung.

Dù được vinh sủng như thế, thì Nhàn Nương trước sau như một duy trì sự kính trọng với hoàng hậu.

Vẫn luôn nhớ rõ hoàng hậu mới là đích thê của hoàng thượng, mà nàng chỉ là sủng phi, là Quý thiếp.

https://thuviensach.vn

Cứ như thế hai năm trôi qua, Nam Chiếu công chúa đến đế đô.

Ở yến hội, Nhàn Nương cùng hoàng hậu một tả một hữu làm bạn bên người hoàng đế.

Hoàng hậu uyển chuyển hàm xúc đoan trang, hòa ái dễ gần, Quý phi lãnh diễm vô song.

Ngạo mạn cao ngạo, trọng thần phần lớn đều lặng lẽ đánh giá Quý phi tuyệt mỹ lãnh diễm.

Lúc Nhàn Nương nhìn thấy Nam Chiếu công chúa, nàng không nở được nụ cười, hoàng thượng hỏi:

- Ái phi?

- Hoàng thượng, thần thiếp nhìn Nam Chiếu công chúa trổ mã thật là đẹp mắt.

- Không hơn được ái phi.

Nhàn Nương giơ lên chén rượu kính hoàng thượng:

- Người xem, Nhữ Dương vương điện hạ nhìn rất chuyên tâm.

Hoàng thượng nghe thế liền nhìn về phía Nhữ Dương vương, chén rượu rơi xuống đổ vào y phục của Nhữ Dương vương mà hắn cũng không có cảm giác.

Hoàng thượng rất ít khi nhìn thấy Nhữ Dương vương thất thố như thế, ngược lại nhìn Nhàn Nương mở miệng bật cười.

Hoàng thượng chưa bao giờ nhìn thấy Nhàn Nương cười như vậy, mặc kệ hắn ban cho nàng cái gì, thì Nhàn Nương cũng chưa từng cười vui vẻ như thế.

https://thuviensach.vn

Đêm nay hoàng thượng lại cùng Nhàn Nương liều chết triền miên, Nhàn Nương tươi cười vẫn chưa từng biến mất.

Ngươi cho là ngươi là nữ nhân cuối cùng của Nhữ Dương vương? Ngươi cho là ngươi có thế làm cho lãng tử quay đầu?

Ngươi ở bên cạnh hắn, nhưng trong lòng hắn có một điểm chu sa chí(chí mạng) vĩnh viễn không thể tiêu trừ...Uyển Như

P/s Chương nữa là hết rầu.😙😙😙😙

https://thuviensach.vn

HẠNH PHÚC TÁI SINH

Đào Lý Mặc Ngôn

dtv-ebook.com

Chương 146+2: Hoàn (2)

Nam Chiếu công chúa bộ có dung mạo giống y đúc Uyển Như, điều này thật sự rất thú vị.

Nhàn Nương không có làm cái gì, lại nhìn thấy Trinh Nương cùng Nhữ Dương vương không còn ân ái, nhìn thấy Trinh Nương chịu đựng trượng phu di tình biệt luyến, nhìn thấy mọi chuyện phát sinh.

Lúc phát hiện Nhữ Dương vương cùng Nam Chiếu công chúa ở chung một chỗ, Trinh Nương tan nát cõi lòng, thái hậu nói với Trinh Nương:

- Ngươi vẫn luôn là người thiện lương am hiểu lòng người, lại không quản được Nhữ Dương vương, người cùng hắn tằng tịu là Nam Chiếu công chúa, ngươi khiến ai gia biết làm như thế nào ăn nói với Nam Chiếu hoàng đế đây?

- Thần phụ đáng chết.

Trinh Nương quỳ xuống thỉnh tội, sắc mặt hoàng đế ngưng trọng.

- Chuyện tới nước này, trẫm cũng không thể phế Nhữ Dương vương phi, mẫu hậu...

- Chuyện ác này hãy để ai gia làm, Nam Chiếu công chúa tứ hôn cho Nhữ Dương vương làm thứ phi, ban thưởng phong hào Tương thứ phi, Triệu Mạnh thị vẫn luôn thâm minh đại nghĩa, lại là người rất từ bi, chắc chắn sẽ không để Nam Chiếu công chúa bị ủy khuất.

https://thuviensach.vn

(Yul: thâm minh đại nghĩa nghĩa là hiểu rõ nghĩa lớn, biết đúng sai nặng nhẹ)

Hoàng thượng cũng không nghĩ ra được biện pháp nào khác, đành dặn dò Trinh Nương không thể bạc đãi Nam Chiếu công chúa.

Trinh Nương là kế thất, Nam Chiếu công chúa là công chúa một quốc gia.

Là bệ hạ ban thưởng phong hào thứ phi, Trinh Nương cũng không cao hơn nàng.

Nhữ Dương vương coi Nam Chiếu công chúa như tâm can bảo bối, Trinh Nương thường nhớ lại năm đó Nhữ Dương vương sủng nàng, lúc này lại sủng nữ tử khác, trong lòng đau khổ không thôi.

Ở trong phúc mà không biết hưởng, mất đi mới biết thống khổ vạn phần.

Trong Nhữ Dương vương phủ chuyện vương phi cùng thứ phi tranh thủ tình cảm trở thành đề tài bàn tán khắp kinh thành.

Nhữ Dương vương phi cũng không phải là tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian, thủ đoạn trong hậu trạch nàng đều dùng.

Nhàn Nương rót cho hoàng thượng chén trà:

- Nam Chiếu công chúa được Nhữ Dương vương sủng ái, thật sự rất kỳ quái, không phải hắn rất yêu thương thê tử sao?

Hoàng thượng không thèm để ý cười cười, Nhàn Nương thì thào nói:

- Nam Chiếu công chúa làm sao có thể cam tâm tình nguyện làm thứ phi?

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng cảnh giác, Nam Chiếu cùng đế quốc có quan hệ sâu xa, trong tay Nam Chiếu hoàng đế nắm kỵ binh cùng thuỷ quân.

Nhữ Dương vương có tư tâm hay không? Hoàng đế đối với Nhữ Dương vương phủ tăng thêm vài phần nghi kỵ.

Lúc hoàng thượng nghi ngờ càng ngày càng nặng, thế tử Triệu Duệ Quyết dùng chiến công ổn định Nhữ Dương vương phủ trong tình thế nguy hiểm.

Lãnh binh xuất quan mười trận thắng cả mười, hoàng thượng mừng rỡ, nhìn thì giống như Nhữ Dương vương phủ đã ổn định, nhưng thời khắc nguy hiểm nên đến cũng đã đến.

- Sư phó, hắn rất lợi hại.

Nhàn Nương gật đầu nói:

- Là rất lợi hại, mười trận thắng cả mười, nhưng ta lại cho rằng thế tử quá mức liều lĩnh.

Lại qua một năm, hoàng thượng nhận được chiến thư của Triệu Duệ Giác, hoàng thượng có vài phần không ra được chủ ý.

Vừa muốn xuất binh, vừa sợ một khi thất bại sẽ nguy cơ đến đế quốc, hắn nói với Nhàn Nương chuyện này, Nhàn Nương nói:

- Thần thiếp làm sao có thể hiểu được này đó, không bằng người hỏi trọng thần đại nho học thức uyên thâm trong thiên hạ, Nhữ Dương vương thế tử luôn dồn binh đánh chiêu hiểm, này cũng không phải là chuyện tốt.

Hoàng thượng tiếp thu ý kiến của Nhàn Nương, hỏi các vị trọng thần.

Nhàn Nương lấy cớ xuất cung dâng hương, tìm goá phụ Yên Nhiên:

https://thuviensach.vn

- Ngươi có muốn tài học của Triệu Duệ Kỳ được thế nhân thừa nhận?

- Ta muốn, ta muốn.

- Tốt lắm, ngươi hãy mang theo sách thi do hắn viết đến Kim Loan Điện, Lý phu nhân, ngươi có dám?

Yên Nhiên lau nước mắt:

- Vì sao không dám? Có thể nói ra ủy khuất của biểu ca, cho dù đánh mất tánh mạng thì ta cũng cam tâm tình nguyện, vì sao lại giúp ta?

- Ngươi cứ coi như cố nhân nhờ vả.

Nhàn Nương cưỡi xa giá hồi cung:

- Ai nói người chết sẽ không thể nói? Yên Nhiên sẽ không làm cho ta thất vọng.

Yên Nhiên cầm theo sách thi do Triệu Duệ Kỳ viết đi vào triều đình, đem sách hiến cho hoàng thượng.

Hoàng thượng cùng đại thần đọc xong, không khỏi cảm thán:

- Không thể ngờ Triệu Duệ Kỳ lại có kinh thiên vĩ tài(tài năng xuất chúng) như vậy.

Yên Nhiên cười khổ:

- Tư sinh tử có tước vị cùng nhi tử do kế mẫu sở sinh vẫn luôn có tôn ti, trên đời gặp qua người phủng sát tư sinh tử, gặp qua người bổng sát tư sinh tử, nhưng sợ là chưa bao giờ gặp qua Nhữ Dương vương phi dùng thủ đoạn mềm dẻo cắt thịt, nàng một đao một đao làm cho biểu ca tài học hơn người phải trở nên tầm thường, Nhữ Dương vương nói, thế tử phải điệu thấp, tầm thường, như thế mới không bị bệ hạ nghi kị, Nhữ Dương vương phi nói,

https://thuviensach.vn

thân là thế tử phải vì vương phủ mà lo lắng, chịu chút ủy khuất không đáng là gì, đây cũng là nguyên nhân mà các ngươi không nhìn ra biểu ca kinh thế vĩ tài, Triệu Duệ Giác rất xuất sắc, nhưng hắn xuất sắc không che lấp được tài học của biểu ca.

(Yul: phủng sát có nghĩa là cố ý nâng cao tâng bốc, tạo tính tự cao tự đại tự hành sự hại thân.

Bổng sát nghĩa là cố ý nâng niu chiều chuộng tạo ra tính nết hư hỏng tự gặp họa)

- Nhữ Dương vương hôm nay ta không phải là nhi tức của ngươi, ta hỏi ngươi một câu, ngươi có coi biểu ca là nhi tử của ngươi sao? Sao ngươi có thể tâm ngoan như thế? Biểu ca làm cái gì cũng sai, Triệu Duệ Giác làm cái gì cũng đúng, kiêu căng hiếu thắng là đúng? Sao ngươi không nghĩ hắn phải tầm thường điệu thấp?

Nhữ Dương vương mặt đỏ tai hồng nói không nên lời, Yên Nhiên đem tất cả oan ức oán hận nói hết ra:

- Thân là nhi tức lại tố giác công công là ta bất hiếu, thân là thê tử không thể vì trượng phu phân ưu là không hiền, biểu ca đi sáu năm, mỗi một ngày ta đều sống trong sám hối, những ngày tháng như vậy đã quá đủ, thỉnh bệ hạ dùng bình sách(bình luận), thỉnh người đọc sách trong thiên hạ đánh giá trung dung tân giải...Ta dùng huyết cảnh tỉnh thế nhân...

(Yul: trung dung tân giải nghĩa là cách giải thích giải nghĩa đạo trung dung theo tư tưởng mới khía cạnh khác)

Yên Nhiên đập đầu vào ngọc trụ, tuy được hoàng thượng hạ lệnh cứu tỉnh cùng chữa khỏi.

Nhưng tâm Yên Nhiên đã không còn quyến luyến, phiêu nhiên mà đi.

https://thuviensach.vn

Có người nói nàng xuất gia, cũng có người nói nàng vì Triệu Duệ Kỳ mà tự tử.

Nếu là lúc Nhữ Dương vương có địa vị củng cố, Yên Nhiên nói cái gì cũng không có ai nghe, hay tin tưởng.

Nhưng nay, ở Kim Loan Điện, Yên Nhiên lấy huyết chứng minh bọn họ từng gặp bất công.

Hoàng thượng nhìn sách do Triệu Duệ Kỳ tự viết, thật lâu cũng không thể nói lên lời.

Ngự Sử thanh lưu đều buộc tội Nhữ Dương vương, trong khoảng thời gian ngắn từng nổi danh vang khắp kinh thành Nhữ Dương vương phi trở thành ác độc kế mẫu.

Danh dự đều quét rác, hoàng đế cũng nghiêm túc hạ lệnh canh giữ hoàng hậu.

Nhữ Dương vương cũng trở thành phụ thân hồ đồ bất công, bị mọi người cười nhạo không đau đích trưởng tử.

Hoàng thượng bãi miễn chức quan của Nhữ Dương vương, hạ mệnh hắn dưỡng lão, đối với Triệu Duệ Giác trước kia từng rất tín nhiệm thì hiện nay có thêm vài phần nghi ngờ.

Cùng năm Triệu Duệ Giác không để ý Trinh Nương phản đối, lại lãnh binh xuất chinh.

- Mẫu thân, chỉ có chiến công mới có thể bảo vệ Nhữ Dương vương phủ, mới có thể làm cho địa vị của người không lo.

Triệu Duệ Giác vừa mới bắt đầu tin chiến thắng liên tiếp báo về, rồi sau đó một mình xâm nhập vào vòng vây, chiến bại...

https://thuviensach.vn

Khiến phòng tuyến phía bắc của đế quốc vị phá hỏng, hoàng thượng tức giận.

Trong triều đại thần buộc tội Triệu Duệ Giác ham công kiêu ngạo tấu chương chất cao hơn đầu.

Hoàng thượng chỉ có thể ngự giá thân chinh phấn chấn dân tâm, xuất chinh đoạt tước Nhữ Dương vương.

Sau khi hoàng thượng thân chinh, kinh đô đế quốc thành hư không, Man Di vòng qua Nam Hạ dẫn binh xâm chiếm Đô Thành.

Lúc này tin hoàng thượng tử trận truyền khắp thiên hạ, lòng người hoảng sợ.

Nam Chiếu nhân cơ hội phản công đế quốc, trong ngoài đều khốn đốn, hoàng hậu nghe lời Trinh Nương khuyên nhủ, để cho thái tử đăng cơ ổn định cục diện.

Lúc đại thần tranh luận, Nhàn Nương cầm theo bảo kiếm của khai quốc hoàng hậu xuất hiện ở Kim Loan Điện.

Trường kiếm ra khỏi vỏ chém giết đại thần hò hét thái tử đăng cơ.

- Bầu trời không thể có hai mặt trời, quốc không thể có hai Quân, thái tử điện hạ không thể đăng cơ.

- Kinh đô đế quốc không phải của Nam Chiếu, đế quốc sẽ không cúi đầu xưng thần với Man Di.

- Quý phi nương nương, ngoài thành chính là kỵ binh của Man Di, binh mã trong kinh thành không thể ngăn cản được.

Nhàn Nương cười lạnh:

https://thuviensach.vn

- Ai nói ngăn không được? Bản cung cho các ngươi xem thần tích.

Một đêm đó, kinh thành đế đô bị tuyết băng bao trùm, Nhàn Nương dùng mưu đóng băng đô thành.

Man di bại trận trở về, hoàng thượng hồi quân lúc đi qua sơn cốc thì gặp nạn.

Một mũi tên bắn trúng hắn, hoàng thượng trúng độc miễn cưỡng trở lại kinh thành.

Phế thái tử, phế hoàng hậu, cũng đem Nhữ Dương vương cùng Trinh Nương biếm thành thứ dân.

Truyền đế vị cho tứ hoàng tử, Nhàn Nương nói với hắn:

- Thần thiếp không cần ngôi vị hoàng hậu.

Hoàng đế kinh ngạc nhìn Nhàn Nương:

- Nàng có yêu trẫm không?

Nhàn Nương lắc đầu:

- Thần thiếp là sủng phi của người.

Hoàng thượng tràn đầy tiếc nuối rời khỏi nhân gian, tứ hoàng tử đăng cơ thăng thân mẫu làm thái hậu, tôn Nhàn Nương làm đế sư.

Nhàn Nương không có lĩnh thánh chỉ, một mình một người đến mộ nhi tử.

- Kỳ nhi, Nhữ Dương vương nhất mạch hoàn toàn đoạn tuyệt, Kỳ nhi, đừng trách nương.

Tứ hoàng tử cả đời chỉ tuân theo một vị sư phó...Quý phi nương nương.

https://thuviensach.vn

Trên đời truyền lưu nhiều truyền thoại về Quý phi, tán thưởng nàng là nữ tử lãnh diễm cao quý, đẹp như mẫu đơn.

P/s Truyện hoàn rồi.

Thanks các nàng luôn ủng hộ ta nhé💖💖💖💖

Là ngoại truyện nên tình tiết nhanh kết thúc cũng nhanh nhưng chấp nhận được, các nàng châm chước nha.

Mà phải công nhận ngoại truyện này nếu viết thành đại truyện sẽ rất hay có sườn truyện sẵn rồi. Tiếc là tác giả ham hố bộ mới nên rút gọn tình tiết.

Các nàng ủng hộ ta nhé. Xong bộ này ta edit bộ BTLP vs HMKN mong các nàng ở lại ủng hộ ta.😆😆😆😆

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Trọng Sinh
Chương 2: Huynh Trưởng
Chương 3: Nhàn Nương
Chương 4: Thân Nhân
Chương 5: Trinh Nương
Chương 6: Mũi Nhọn
Chương 7: Mẫu Tử
Chương 8: Cách Xa
Chương 9: Phản Kích
Chương 10: Tin Tức
Chương 11: Nghi Hoặc
Chương 12: Ngọc Lang
Chương 13: Nhận Sai
Chương 14: Bằng Phẳng
Chương 15: Ngẫu Nhiên Gặp
Chương 16: Thay Đổi
Chương 17: Quý Nhân
Chương 18: Khuyên Giải
Chương 19: E Ngại
Chương 20: Tình Thế Nguy Hiểm
Chương 21: Biểu Ca
Chương 22: Oán Hận
Chương 23: Nhắc Nhở
Chương 24: Lâu Dài
Chương 25: Xung Đột
Chương 26: Phẫn Nộ
Chương 27: Không Xứng

https://thuviensach.vn

Chương 28: Hang Sói
Chương 29: Mưu Tính
Chương 30: Ăn Ý
Chương 31: Mưu Thành
Chương 32: Biến Hóa
Chương 33: Ẩn Dấu Mũi Nhọn
Chương 34: Lựa Chọn
Chương 35: Tiến Bộ
Chương 36
Chương 37: Chung Tình
Chương 38: Chất Vấn
Chương 39: Đoạn Tình (1)
Chương 40: Đoạn Tình (2)
Chương 41: Mưu Cục
Chương 42: Lại Mưu
Chương 43: Lại Biến(1)
Chương 43+2: Lại Biến (2)
Chương 43+3: Lại Biến(3)
Chương 44: Tái Kiến
Chương 45: Trắc Phi
Chương 46: Cự Tuyệt
Chương 47: Phấn Đấu
Chương 48: Đáp Án
Chương 49: Phá Đề
Chương 50: Hào Quang
Chương 51: Phá Cục
Chương 52: Thiết Kế
Chương 53: Phản Kích
Chương 54: Làm Nhục
Chương 55: Ưu Việt
Chương 56: Giao Quyền
Chương 57: Đổi Đích

https://thuviensach.vn

Chương 58: Đi Đến Cuộc Hẹn
Chương 59: Khi Nhục
Chương 60: Cậy Thế
Chương 61: Đối Chọi
Chương 62: Lợi Dụng
Chương 63: Tìm Hạnh Phúc
Chương 64: Rõ Ràng
Chương 65: Ra Mưu
Chương 66: Tỉnh Ngộ
Chương 67: Thiết Cục
Chương 68: Trọng Yếu
Chương 69: Đặt Cược
Chương 70+1: Tình Ngộ (1)
Chương 70+2: Tình Ngộ (1)
Chương 71+1: Cơ Duyên (1)
Chương 71+2: Cơ Duyên (2)
Chương 72: Tra Kiểm
Chương 73: Ba Năm
Chương 74+1: Quyết Định (1)
Chương 74+2: Quyết Định (2)
Chương 75: Cải Trang
Chương 76: Biến Hóa
Chương 77: Cảnh Báo
Chương 78: Ban Thưởng
Chương 79: Hồi Kinh
Chương 80: Phụ Tử
Chương 81: Lo Xa
Chương 82: Ra Chiêu
Chương 83: Kiếm Pháp
Chương 84: Bắn Tên
Chương 85: Chọn Lựa
Chương 86: Tiền Căn

https://thuviensach.vn

Chương 87: Thủy Triều
Chương 88: Văn Gia Suy Tàn
Chương 89: Trúc Trắc
Chương 90: Trinh Nương Mất Tích
Chương 91: Cứu Viện
Chương 92+1: Câu Dẫn (1)
Chương 92+2: Câu Dẫn (2)
Chương 93: Máu Xử Nữ
Chương 94: Ước Định Ba Năm
Chương 95: Chậm Một Bước
Chương 96: Trường Thi
Chương 97: Chọn Đúng Người, Chọn Sai Người
Chương 98: Không Có Bảng Nhãn, Thám Hoa
Chương 99: Nhiếp Chính Vương (1)
Chương 100: Nhiếp Chính Vương (2)
Chương 101: Nhiếp Chính Vương (3)
Chương 102: Đồng Ý
Chương 103+1: Mộng Xuân (1)
Chương 103+2: Mộng Xuân (2)
Chương 104: Nhữ Dương Vương Gặp Nạn
Chương 105+1: Nhàn Nương Tử (1)
Chương 105+2: Nhàn Nương Tử (2)
Chương 106: Nghi Vấn
Chương 107+1: Thành Thân (1)
Chương 107+2: Thành Thân (2)
Chương 108+1: Hôn Kỳ (1)
Chương 108+2: Hôn Kỳ (2)
Chương 109: Hoài Nghi
Chương 110: Đoạn Tuyệt
Chương 111: Mục Đích
Chương 112: Hiền Lương Thục Đức
Chương 113+1: Xử Án Tử (1)

https://thuviensach.vn

Chương 113+2: Xử Án Tử (2)
Chương 113+3: Xử Án Tử (3)
Chương 114+1: Hôn Lễ (1)
Chương 114+2: Hôn Lễ (2)
Chương 114+3: Hôn Lễ (3)
Chương 115: Động Phòng Huyết Tinh
Chương 115+2: Động Phòng Huyết Tinh (2)
Chương 115+3: Động Phòng Huyết Tinh (3)
Chương 116+1: Ai Hạnh Phúc (1)
Chương 116+2: Ai Hạnh Phúc (2)
Chương 116+3: Ai Hạnh Phúc (3)
Chương 117+1: Giao Phong (1)
Chương 117+2: Giao Phong (2)
Chương 117+3: Giao Phong (3)
Chương 118+1: Châm Ngòi (1)
Chương 118+2: Châm Ngòi (2)
Chương 118+3: Châm Ngòi (3)
Chương 119+1: Trinh Nương Bi Thương (1)
Chương 119+2: Trinh Nương Bi Thương (2)
Chương 119+3: Trinh Nương Bi Thương (3)
Chương 120: Hạnh Phúc Giản Đơn (1)
Chương 121: Hạnh Phúc Giản Đơn (2)
Chương 122+1: Hoan Ái Tủi Nhục (1)
Chương 122+2: Hoan Ái Tủi Nhục (2)
Chương 123+1: Hài Tử Rất Khó Dạy (1)
Chương 123+2: Hài Tử Rất Khó Dạy (2)
Chương 124: Gia Đấu Không Đơn Giản
Chương 125: Diễn Trò Hòa Hảo
Chương 126: Không Cần Thiếp
Chương 127: Ngựa Đực
Chương 128: Tin Mừng
Chương 129: Thánh Mẫu Không Dễ Làm

https://thuviensach.vn

Chương 130: Tuyệt Hậu
Chương 131: " Thánh Khiết "
Chương 132: Nhân Tâm
Chương 133: Vận Khí
Chương 134+1: Giữ Thai
Chương 134+2: Giữ Thai (2)
Chương 135: Chiến Trận Tranh Vị
Chương 136+1: Hoàn Chính Văn
Chương 136+2: Hoàn Chính Văn (2)
Chương 137: Phiên Ngoại
Chương 138
Chương 139
Chương 140
Chương 142
Chương 143
Chương 144
Chương 145
Chương 146: Hoàn
Chương 146+2: Hoàn (2)

https://thuviensach.vn